.I. IVNIANVS MAIVS
de proprietate verborum

I. IVNHNI MAII EQ VITIS PARTHENOPEI ET ORATORIS CLARISSIMI AD INVICTISSIMVM FERDINANDVM REGEM ITALIAE IN LIBRVM DE PRISCORVM PROPRIETATE VERBORVM PROLOGVS FELICITER INCIPIT.

Plura sunt sapientissime rex quæ me hortantur siquidem est ꝙ litterarum ingenio elaborare aut studio efficere possim: ut aliquod litterarū emolumentum nostris iuuenibus conferamus. Cum nostra hæc ætas quæ priscorum eloquentia iampridem æmulari contendit suo non defraudata incepto uix pristinæ gloriæ cessura uideatur: Quin latina studia quæ olim longa intermissione absoleta ꝗ̄uelut muta propter barbarorū colluuionē interierint & nostrorū secordia consenuerint. Nunc demum uiri singulari ingenio præditi: omniq; ornati eloquio tanq̄ in subsidio locati accurrunt & in pristinū dignitatis gradum uēdicāt: ut quæ olim nostra obmutuerint sæcula nunc tandem in pristinā restituti facundiam eloquantur. Accedit ad hæc: ꝙ germani solerti ac incredibili quodā inuēto nuper nouā quandam elemētorum characteres imprimēdi rationem inuenerunt: ut quantū uix annum bini exscripserīt librarii unus una die īpressor cōfecerit precipue Ioannes uercellensis uir ingenio & elegantia in hoc genere impressionis effloruit: Qui quidē tantum librorum omnis generis ꝓuentum attulit: ut magnā adepti opportunitatem uideantur: qui litterarum studio ad gloriā cōpādā enitunt. Quapropter satis cōmodū uisum est quæ prisci recentesq; grammatici de ui uocabulorū tanq̄ ꝑ diuulsa mēbra conscripsēre: ne incōpositos & uelut cōgerie quadam cōgestos iacere ac sordescere pateremur in unū corpus redigeremus aliquos nō paruo meo labore neque mediocri studio integros inserendos: aliquos ne nimiū opus incresceret in compendium redactos adiunxerim: præcipue Laurentiū uallam: Tortelliumq;: qui multa & ea quidem erudita in commune protulerunt. Quippe quorum non tam fuerat (ut sic dixerim) castiganda luxuria: q̄ cōmendanda parsimonia. Nam horum curiosam censuram cumulumq; exemplorum: quorum numerosa potius lectorem deterreret ambitio. q̄ alliciat accōmodata copia: quo ad potui in breuiorē usum coercui: preteres quæ Seruius honoratus quæ Dōatus ī Virgiliū ac Terentium cōmentati sunt: quæq; Porphyrion: Acron in Horatium: quæ Asconius pedianus: Priscianus: Macrobius: Aulus gellius breuiores tantum q̄ suis congressionibus disputarunt. Quæ autē Varro. Festus Pom. Nonius Mar. ac iuriconsulti: quæ Iouianus pontanus de aspiratiōe. Strabonisq; & ex aliis pluribus claris autoribus nonnulla digessi. Quo quidē cōpendio nostri studiosi iuuenesque ad hoc absoluendū tam cupide inflammarunt q̄ sibi hoc profuturū arbitrati Cæteri quoq; non ingratum munus fore putauerunt uehementer gaudebunt: Antonelli quoq; petrutii clarissimi honestissimiq; uiri hortatu ad hoc ipsum me cōpuli quem litterarum erudita peritia non minus reddidit præstantē q̄ incredibilisq; prudentiæ magnum efficit & illustrem. Cuius iudicium & hortatio quæ ab assentationis suspitiōe tā longissime abest q̄ ab assentandi causa uirtus animiq; suo satis robore firma est. feliciorisq; fortunæ conditio quæ satis ampla magnificaq; nitet: & ignauos ad gloriæ studiū excitare: & studiosos ad laudis comparationē firmare potest. Hoc igitur opus tuæ felicitati propter incredibilem sapientiā & litterarum studia quæ īprimis & foues & contines dedicandum putaui. Quod ab hilari uultu accipies quē indicem animi tui rebus iam tranquilla pace firmatis non abhorrentis prætē lectē soles Lege feliciter.

COMPOSITA PLAErunq; separationē significat: ut amoueo auello Neq; pro particula priuatiua græca accipitur: quæ latinis uocabulis cōnecti non potest: græca enim cum latinis cōpositionem renuūt: imo testimonio Quintiliani admittunt: ut bicli nium quo etiam Plautus utitur. Amens ergo non dicitur sine mente: sed qui a mente sua discesserit: teste Varrone: licet Festus dissentiat: poterit tamen dictio græca uideri. Priscianus.

A & ex differunt: a theatro enim uenit qui a loco qui iuxta theatrum est uenit: e theatro uero uenit qui in ipso theatro fuit: his contraria sunt ad & in. Seruius in arte.

A quoq; præpositio: & interiectio & nomē elementi est præpositio: ut a summo ad imum Interiectio: ut in buco. Ah illice in nuda cō nixa reliquit: sed tum aspiratur Prisciani testimonio: & nomen ipsius litteræ.

A pro con. Vir. in buco. Coniugis ut magicis sanos auertere sensus Experiar. pro conuertere. Seruius in arte.

A pro de. Te. in adel. A uilla mercēnarium uidi. pro de uilla. an deest uenisse: ut sit a uilla uenisse: scilicet mercennarium Dona.

Abs pro ex. Te. in ecy. Abs se suam uoluptatē ut expleat. Dona.

Abs proferi hoc modo: ut abstine abste. Ser.

Abs præpositio a græco απο deducitur significat autem retractionem in partem posteriorem. Festus.

Ab andria ē ancilla hæc: pro andriæ: nam sic usu dicere solemus Dona.

Aalac mons est. cuius nomen alii diuidentē montem interpretantur: alii uero leuem: id est limpidum seu lubricum: & in Syria constitutus eminet.

Ab cum duabus liquidis: & cum i quando sit consonans adiungi solet: ut ab lege: ab litteris: ab rege: ab re: ab Ioue. abs uero cum t ut abste. Interdum cum q ut Terē. Abs quiuis homine beneficiū accipere gratum est. Lau.

Abacus mensa super qua potoria uasa locantur. & uidetur quadratus. Inde etiā decuplationum tabella: unde abaculus.

Abacus est mensa in qua geometræ designant loca uel mensuras.

Abacus mensam significat in qua pocula potoria disponebantur non capiebat autem supra sex quod est institutum cum Pompeius sex pocula murrina triumpho attulisset numerum certum uasorum in abaco designat Plinius cum ait Pompeium attulisse uasa auro & gemmis nouem abacorum idem autem de sex poculis.

Abacia quære in dictione calistus.

Aba quære in dictione calistus.

Abacti magistratus dicebantur qui coacti deponebant imperium. Festus.

Abactores pecuariorum animalium fures: latrunculi: uel hos quidam abigeos uocant. Vlpianus.

Abiges proprie hi habentur qui pecora de pascuis uel ex armentis subtrahunt. cæterum siquis ouem oberrantem: uel equos in solitudine relictos abduxerit: non est abigeus sed fur potius. Claudius uero siquis qui unā suem surripuerit ut fur coercebitur. qui gregem ut abigeus. Marc. neq; loci neq; quantitatis discrimen facit: at enim. Abigeatus crimen duplicis iudicii non est: quia furtum magis est.

Abalienatus dicit quem quis a se remouent. Festus Pompeius.

Abambulantes discedentes. Festus.

Abantes populi Ionum inter achiuos. Herodotus: & iuxta ponturum: ut orpheus in argonauticis: & in euboia: ut Aristar.

Abana fluuius est damasci: in radicibus libani mōtis exortus: in Syriacū effunditur mare.

Abarim mons est excelsus: diuidens terram amon & euphratis a terra promissionis contra Hiericho iordanem usq; flumine: radice ptendens ostenditur quippe ascendentibus a libya in hesbon insignis est aut morte Moysi inclyti atq; primi hebræorum ducis.

Abastones sunt populi supra lacentanos Hispania ad septentrionem. Stra.

Abatos breuis insula inaccessibilis ultra paludem: quæ uicina est ciuitati syenæ: ut inquit Seneca de situ & sacris ægyptiorum: unde Lucanus. Hinc abatos quam nostra uocant ueneranda uetustas. dicitur ab a sine & βαίνω accedo: quia inaccessibilis est.

Abaton insula in extremis ægypti: in palude memphitica: & ubi Nilus magno fragore descendit.

Abauus dicit qui abest ab auo: & est atauus Festus Pompeius.

Abdatana syriæ ciuitas: ubi cambyses mortuus est.

Abdera urbs in thracia a sorore Diomedis prope syrtida stabulum Diomedis & e iuxta bistonium stagnum patria Democriti.

Abderus puer: quem Diomedis equi comederunt. Philostratus.

Abdicare est expellere a bonis filium dum uiuit: exhæredare uero post mortem sed abdicare est grauius. quod etiā in se exhæredatio

…em continet Lau.
…bditui abortiui Festus.
Abdomen sumen pinguedo: Iuuenalis. Abdomine porci.
Abdues · abdideris. Festus.
Abducere est per fraudem auferre. Cicero. Peruim ac dolum abductæ ab rhodo tibicine. Teren. in eu. Quanq̃ illam abducere cupio. dixit quasi ab stulto: nec per uerum meritũ: sed per fraudem & abducitur alienum: ut in heauton. Abducimus tuam bacchidem: & in adel. Ad me abducta ẽ domum. Vir. Et gremiis abducere pactas. Dona.
Abducimus unde uolumus: ducimus quo uolumus & alibi abducere alienum & Terẽ. in adel. ad me abducta est domum. Dona.
Abduce pro abduc. Teren. in adel Hunc abduce postea & in huiusmodi uerbis abducta ẽ. Donatus.
Abducitur uxor a marito accersiri autem dicitur ad maritum. Terẽ. in ecy. Filiam abduxit suam. Donatus.
Abominor utraq; significatione: abutor similiter: ut Quintil. Hortensius abusus iam ofbus locis. Varro. utile utamur potius q̃ re pe abutamur.
Abesse res uidentur: ut Sabinus ait & Pedius pbat etiã hæ quarum corpus manet forma mutata. & ideo si corruptæ & redditæ sunt uel transfiguratæ uideri abesse res sic uidẽtur: quum sic redit in potestatẽ ne amittere possessionẽ possimus ob hoc q̃ furto pridẽ subtracta est. Abest etiã ea res quæ in rebus humanis non est. Caius de uerbo.
Abesse rem Labeo & sabinus existimant. si uestimentũ scissum reddatur: uel res corrupta reddita sit ueluti scyphi collisi aut tabula rasa pictura: quoniã earũ rerũ precium non in substantia. sed in iure sit positũ. Itẽ si eam dominus rẽ quæ sibi furto aberat ignoris emerit. recte dicitur res abesse etiam si postea id ita esse scierit. quia uidet res eius abesse cui precium abest. Paulus eo. ti.
Abest quod extra cõtinentiã urbis est: cæterũ usq; ad continentiam non abesse uidetur.
Abeo gratiã imbo. Terenti. in eu Pro eius gratiam imbo. & in and. Hæc primum ab illo animaduertẽda est iniuria adeo amat. Terẽt. ablatiuum pro genitiuo ponere Donatus.
Abemito significat demito uel auferto emere enim dicebant antiqui pro accipere. Fe.
Abercet prohibet. Fe.
Aberuncare auerrere. Lucilius libro xxvi. Diminuerit meliora animum aberũcassent tuũ. Pacuuius: modo possim ego ibi capite cladem aberuncasse. M. Tul. de finibus bonoꝶ & maloꝶ. Dii meliora atq; améntiã aberũcassent meam. Nonius.
Abgregare: idest ab grege ducere. segregare ex pluribus gregibus partes subducere. unde egregius dicitur e grege lectus quorum uerborum frequens usus non mirũ si ex pecoribus pẽdet: cũ apud antiquos opes & patrimonia ex his præcipue cõstiterint. ut adhuc ẽt pecunias & peculia dicamus Festus.
Abhinc. i. & antehac. & est abundantia præpositiõis: teste Pri. li. xvii. Terẽ. i. an. abhinc triennium: prohinc. Aduerbio iũgitur præpositio ut abhinc decem annos: pro ante decẽ annos. Item antehac: posthac: deorsum: deinceps: deinde: exinde: abusq;: adusq;. Vir. l. vii. Adusq; columnas præterea desubito: derepente: deimprouiso. Est tamen abusio: nam præpositio & aduerbium coniungi abhorrent. dicimus tamen demane & amane cum dicendum sit mane. Plau. in amphi. Amane usq; ad uesperum illic pugnata est pugna Seruius.
Abhorreo ab hac re idem est quod perq̃ alienus sum ab hac re: & semper postulat ablatiuum. Laurentius.
Abhorreo cum accusatium habebit expauescere significat: ut Suetonius libro. ii. nam pomiliones atq; distortos abhorrebat. pace Laurentii.
Abi dus in asia ciuitas hellespontii. Vir. Ostriferi fauces tent intur abydi.
Abigere est a loco fugare atq; expellere: ut abigere muscas. Quintilianus. Ibo in littus mi ser: planctibus aues abigam. Abigimus & oues cæteraq; animalia cum odiosa sunt. Itẽ si furto tollimus utiq; gregatim abigere dicimur ut apud eũdem abacti pecudum greges sub hoc titulo defendebantur. contrarium est huic arcere: id est ne qui uenitant accedant uetare. Lau.
Abies abiegnus pro materino ex illa arbore formabit. Lau.
Abigere mittere non ut hominem sed ut pecudem unde abactores dicti sunt. Ca. in uer rinis equorum greges illum abigẽdos curasse. Teren. in adel. abigam hinc rus. Do.
Abila & calpes columnæ Herculis ubi accipitur angustissimum pelagus & proxima inter se europæ atq; affricæ littora montes efficiunt utrunq; quidem: sed calpes magis & pene totus in mare prominens is mirum in modum concauus ab ea parte qua spectat occasum medium fere latus atq; unde ingressis totus admodum peruius prope quem tũ patet sinus & specus ultra est Pom. m.
Ablepsia crates. cordis præduratio.
Abila mons præ altus et quem exaduerso hispania accolit obiectus hunc abilam illum

calpem columnis herculis utrunque addat fama nois fabulā herculē ipsum iuctos olim iugo diremisse colles atque ita exclusum ātea mole montium oceanum: ad quae nūc insū dat admissum hunc iam mare latius fundit summotasque uastius terras magno impetu influit. Caeterum regio ignobilis & uix qcq̄ illustre sortita paruis oppidis habitatur. Par ua flumina emittit solo qz uiris melior: & segnicie gentis obscura. Pompeius.

Abydos & sestos oppida sunt ad hostia hellesponti utroque littore ad stadia. xxx. inter se distant a portu in portum pontis locus est paulū ab urbibus egredienti ad seston locus quidam apobata dictus ad quem ratis uicta fuit. abydum milesii condidere gygelydorū rege permittente.

Abolitio ē criminis remissio ut ad. S. C. turpi lianum & de abolitionibus criminum libro xlviii. Aut locus ille apud Papiniāum eximit autē reus crimine abolitione interueniente

Abiga fluuius est numidiae.

Abitionem antiqui dicebant mortem. Fe.

Abietaria negocia dicebantur: quam materiā nunc dicimus uidelicet ab abietibus concidendis. Festus.

Abiicio & similia cōposita duplice ii scribi debent mutatur enim a littera in i ut iacio reiicio: subiicio: coniicio: quae litterā mutatur in e i praeteritoque coniecit: abiecit. uersu autē ut numerus constet abiicitur cōsona ut reice capellas: & proice tela manus sanguis meus. Virgilius uno ambo i manent ita & pu ce dactylum facit & reice capellas proceleu maticū ubi i non est duplex quia composita est dicho.

Abiisse pro adiisse dicebant. Festus.

Abintegro denuo. Virgilius in buc. Magnus abintegro saeclorum nascitur ordo.

Abyssus aquarum profunditas. Tor.

Abire dicitur quod paulatim nos deserit. Ter in adelphis. Menses abierūt decem. & abi dicimus quasi haerēt: morantiq. Idem in an. Vos isthec intro auferte: abite. Donatus.

Ab illo est cum dicimus: hoc significamus illi fauet: illi accommodat suffragium. Te. in an. ab andria est. hoc est andriae fauet. Dona.

Abiugat separat alienat in coelo quae res te a stabulis abiugat certum est loqui. Nonius.

Abiurare est rem creditam negare periurio aliquando & abiurare contra ius tenere. Vir. libro octauo tene. Abiurataeque rapinae coe lo ostenduntur. Ser.

Ablatiuus pro genitiuo. Pla. in pseudo. uno mō cupide iuro tristis. Lu. in primo sa. Porro quaecunque & quicunque ut diximus ante extiterit i primo hoc minuendo referet. in

Virgilius in secundo ge. illa ferax oleo est Nonius.

Ablatiuus pro accusatiuo. Virgilius in octauo. Gratior & pulchro ueniens in corpore uirtus Adiuuat. Nonius.

Ablegmina partes extarum quae immolātur. Festus.

Ablegare est proprie alio mittere dictum a legaris: qui cum leganoribus mittuntur. Terentius in ecy. aliquo est mihi ablegandus dum pant philomēa. Nonius.

Abligurire est suauibus escis cōsumere. λιγυ ρὸν enim graeci suaue appellāt imo modulatum. Terentius in eu. Itidem patria qui abligurierat bona: & in heauton. quae cum amatore concoenant liguriunt. Donatus.

Abluuium pro diluuio positū a laberio. A. g.

Ablutio depurgatio est sit cum diis supera sacra facimus: cum uero inferis sola aspergie purgamur. Virgilius donec me flumine uiuo abluero de inferis sacris. idem in quarto Dic corpus properet fluuiali spargere lipha Macrobius.

Abnutare saepe abnuere. Fe.

Abnegamus si quid petitur. negamus si quid obiicitur.

Abnormis: idest enormis. Horatius libro ser. Rusticus abnormis sapiens crassaque minerua.

Ab olla genus uesti. senatoriae quasi abulla q undique sit bulla ta fe.

Abollis dicebant pro ab illis. antiqui enim litteram non geminabant Fe.

Abolla uestis militaris sagum similiter & lena Varro in cosmote. Toga tracta est & abolla data est ad turbam ubi fera militia in munera uelli ut praestarem. Nonius

Abolescet pro abolebitur. Virgilius tanti ne abolescet gratia facti. Est enim abolere: tollere: abradere: destruere ut Aulus gellius ex duodecī tabulis de testimoniis falsis poena abolusset pro abolita esset uel desueuisset.

Abominari pro obtestari positum ē. Ti. liui. libro sexto. Et hoc portenti non fiet in urbe Romana ubi Sextum atque hunc. Caniu leintum. Cons. quod indignaris. quod abominaris uideas. aut omnia accipere: aut nihil ferre. Seruius.

Abona fluuius est britanniae.

Aboriatur pro abortu. Varro pro Callio uel fundano de admirādis rebus nimium qd̄ ibi natum sit in quodam loco si praegnans fuerit oportet fieri ut aboriatur. Nonius.

Aborigines appositi sunt Romae Strabo.

Aborigines quartae regionis palatium quod palantes cum Euandro uenerunt qui etiam palatini aborigines ex agro aretino: quod

dicitur palatium ubi consederant. Varro.

Aborigines appelati sunt quod aberrantes cõuenerint in agrum: qui nunc est populi romani fuit enim gens antiquissima Italiæ Fe.

Abortium grandæ mulieris dicitur: quod non sit tempestiue ortum. Fe.

Abortum esse non est latinum: sed facit abortu. Te. in ecy. sed si fieri non potest quin fentiat: dici abortum esse. deest natū uel factū uel absolute. quomodo dicitur e re nata uel ex te mihi orta est iniuria. Do.

Abradi per uim auferri. Te. in phor: unde aliquid abradi potest Donatus.

Ab re contra utilitatem. in rem pro utilitate. Te. in ecy. Si in rem est bacchidis. Dona.

Abrotanū herba est calidæ uirtutis. Hor. abrotanum ægro non audet nisi qui didicit dare. Acron.

Abrotonium propriū mulieris ut Glycerium & cætera ab ἁβρὸν quod est græ. glabrum siue delicatum. sed cū hēt aspiratione abrotoniū dicta quod sit apta splendibus.

Abrogantur qui cum sui iuris sunt: in alienā se potestatem tradunt cuiusque rei ipsi actores sunt. Au. gel.

Abrogare est infirmare Fe.

Abrogatur lex cū prorsus tollitur. Derogatur cum pars sublata tollitur. Cic. ad Heren. Itē illa defensio tenuis est cum ostenditur id factū esse quod ea lex fuerat cui legi abrogatū uel derogatum sit. Ser.

Abscondo abscondidi Plau. in carbonaria: secundum ipsam aram aurum abscondidi. Priscianus.

Abscondere est de industria. abstrudere uero a natura. Virgilius in sexto. Quærit pars semina flammæ abstrusa in uenis silicis: & protinus uenis silicis abstrusū excuderet ignē Seruius.

Abscondit pro abscondidit Pōpōnius Inachio geminu peiit non puellula est numquid abscondisti inter nates. No.

Absartus fluuius est i pachirris mōtibus Asiæ ortus. in pontum effluit haud longe a trapezonte: cum heniochorum fluuius hi.

Absente nobis & præsente nobis attico more dicimus. sicut aperite aliquis. Te. in adel. aperite aliquis actutum Pri.

Absente nobis & præsente nobis pro absentibus & præsentibus nobis. Plau. in amph. nec nobis præsente aliquis quisq̄ aūs sunt. Afranius in actione adest si hanc absēte nobis inuenerit puer. No.

Absentem accipere debemus eum qui nō est in eo loco i quo petitur non eni trans mare absentē desideramus. Et si forte extra continentiā urbis sit abest. exemplo atq; ad continentiā non abesse uidebitur: si nō latitet. Abesse ait nō uidebit qui ab hostibus captus est: sed qui a latronibus detinetur. Vlpi.

Absepus fluuius Asiæ est apud lapsacum oppidum præterfluens: ex quo priapus fuit obscoenis uirilibus cognitus.

Apsinthium græce per ψ herba ē amara hic populi iuxta pōtum & mons.

Absyrtides insulæ in pontico mari.

Absyrtus frater medeæ a flumine quē iuxta tomos laniauit: unde nomē accepit a prius ægialeus dictus est ut iusti. xlii.

Absis b pro p arcus testudineus & fornix: ab ἀπὸ τοῦ ἅπτεσθαι contingo: imo absis siue apsis rote quarta pars ut herō i mathēaticis docet.

Absilis seu absilsa paruus fluuius est asiæ. latiū præterfluens ciuitatem.

Absis dicitur principium exaltationis planetæ in suo deferēte. i. illa pars circuli in q̄ planeta incipit eleuari. Absis dicitur in qua planeta adeo distat a sole quod āplius distare non potest.

Absoluere est reddito precio dimittere. sunt enim uelut legati quibus debetur aliquid. dicūtur etiam illi qui cū debitores precioque fuerūt pecuniam reddunt debitā Do.

Absoluere pficere est unde absolutū opus dicimus. Cic. in ora. quo fit ut illā uerā & absolutā eloquentiā nemo consequatur.

Absonor & absono: careor & careo antiqui dixerunt. Pri.

Abstemius dicitur obseruans. sicut Rabirius in sat. ait. abstemium meruléta fugit. Vel quia ex abstinentia temeti cōposita uox est. prima pars relinquatur. Quinti.

Abstemius qui uino abstinet Apuleius in sesusis quondā athenis parcus atque abstemius in libro ludicrorum: Lucilius satyra. libro. vi. tauromeno inquit ualus sorore lanifici festam atq; abstemium ubi audit. Varro de uita patrum libro primo. quantopere abstemias mulieres uoluerit esse uel ex uno exemplo uideri potest Nonius. M.

Abstemius. A. gellius libro decimo qui de uictu atq; uestitu perscripserunt mulieres romæ atq; in latio ætatem abstemias egisse hoc est uino semper quod temetum prisca lingua appellabant abstinuisse dicuntur cum hoc. Ouidius cōuenit i libro decimo quito Elitorio quicunq; sitim de fonte leuauit & Vina fugit gaudetq; meris abstemius undis ergo male. Donatus super andriam inquit temulenta produc primam syllabam temulenta hoc est ebriosa quia temetum uinum; unde abstemius sobrius dictum autem quia tenet mentem. nam aliud est abstemius aliud sobrius nam sobrius uino non abstinet

sed distat ab ebrio: & sicut ebrius non statim dicetur qui uinum potat: ita nec statim qui sobrius est erit & abstemius: quin etiam potest quis abstemius esse & forte ebrius ut puta cerusia.

Abstineo illius rei. Hora. iii. car. mox ubi luxit abstineto dixit irarum. & hanc rem. Teren. nō manum abstines mastigia. & illa re. Virgilius in septimo. Abstinuit tactu pater auersusq; refugit. Pri.

Abstinentia cum alienis abstinemus nulli uim afferētes nihilq; cuipiam enpiētes: quod iusticiæ munus est. Continētia uero quam tēperantiam modestiamq; appellamus. cum a uoluptatibus nos abstinemus uerum continentiæ poteris dare nomen abstinentiæ potius q̃ ediuerso. Laurentius.

Abstrahere est uerbum sæuientis. Terentius in adel. ut fidiciam mecum abstraham. Do.

Abolla nexus erat tragicarum & grauiorum personarum.

Absurdum est quod & stultū est & ipsa stulticia diuersum. & quasi repugnans sibi. Ineptum autē est stultum tantū. Ter. in adel. inepta atq; absurda ratio. Dona.

Abus fluuius est epyri i finibus apolloniatū.

Abusus est insula in Hispania. & ciuitas eiusdem nominis una ex gymnesiis. continet autem insulæ circuitus stadia. xl. Strabo. non abusus sed ebusus dicitur.

Abundare supra modū aliquid esse. Vir. iiii. geor. Ergo apibus fœtis idem atq; examine multo: Primus abundare tractum ab amnibus q cu auget imbribus maioribus & crebris illis eriguntur. Vir. ge. li. primo. præsertim incertis si mensibus amnis abundans exit. N.

Abundare dicitur qui successu prospero affluit. Te. in phor. Amore abundans anpho.

Abunde ab abundo. abundanter adu ab abūdans.

Abunde. Sisen. in quarto histo profuse atque abunde semper usi magnum pondus auri & argenti. Nonius.

Abutor & utor differunt. utimur enim cum honore. abutimur cum iniuria. Te. in phor. Item ut meretricem ubi abusus sies mercedē dare. Donatus.

Abutor & utor. utimur fructibus rei quæ a manentibus saluo usu nobis subministrantur. abutimur quando deperdimus & rem & fructum. nam usi est agendo usus: abusio oleum & uinum & cætera huiusmodi. Cice. Non debet inquit mulier ea cui uir bonorū suorum usufructum legauit: cellis uinariis plenis relictis putare id ad se pertinere. usus enim non abusus legatus est: ea sunt inter se contraria. hoc in topicis habetur. Dona.

Abusa utendo uel in usum consumpta. Plau. in asinaria. ubi illa quæ dedi ante abusa. nāsi ea durarent mihi mulier mitteretur ad te nec te quicq posceret. No.

Academia locus nemorosus ab Athenis mille passibus: ab academo heroe secundum eupoli gymnasium Platonis. hoc nomie uilla Ciceronis inter auernum & puteolos: in qua academicos libros composuit. Pli li xxxi.

Acalāthis auis quam luscineam esse uolūt. alii carduelū quæ spinis & carduis pascitur. Vir. libro tertio. Resonant acalāthida dumi Ser.

Acamas thracum princeps troianorum adiutor. & filius Antenoris Home. secūdo & quinto. Achātus est arbor in ægypto semper frōdens ut oliua & laurus dicitur q spinis plena sit. Virgilius. Et baccas semper frondentis achanti. Ser.

Achantus rex persarum a quo omnes usq; ad Darium descenderunt Hero.

Acanthylis carduelis auicula. quia i spinis pascitur.

Acantheus thraciæ oppidum.

Acanthus oppidum thraciæ & nomē spinæ atque herbæ de quo apud Virgilium & mollis circū ē ansas amplexus acantho atque aliquulum iuger repetam historiam tradūt Virginem quandam corinthi decessisse pocula quibus illa delectata admodum fuerat adegisse in calatho delatūq; ad tumulum illic collocasse ut diutius sub diuo perseuerēt tegulā eam texisse cum calathum forte super acanthum radicem fuisset collocatum. Radicem uero pressā calathi pondere folia cauliculosq; profudisse. eosq; secundum calathi latera crescentes ab unguis tegulæ plexos circumflexisse sese: ac delectabilem speciem uidentibus præbuisse: Tum Callimachū architectum nobilissimum delectatum genere & formæ nouitate ad id exemplar columnas fecisse quas posteriores corynthias appellarunt. Quamobrem arbitror Virgilium memorem duxisse alcamedontem illum suū ansas poculorum flexibili acātho fuisse cōplexum. græce acāthias est cicadæ epithetō unde Persius: lenam illam acanthidem nominauit a sermonis tedio i loquacitate & aurium offensione.

Academia fuit locus extra athēas qui docuit philosophiā Plato dicta ab academo heroe ut Laertius diogenes ex testimonio antiquorum scribit.

Acautius promontorium est magnesiæ.

Acipis fluuius asiæ est apud lazos. qui & colchi sunt populi.

Acarnāia epiri pars: quā achelous ab ætolia diuidit: siue pindus.

Acasta nympha oceani & Tethyos filia: secundum Hesiodum in theogonia.

Acastus peliæ thessalorum regis filius secundum Senecam in medea.

Acatalectos uersus cui nulla syllaba deest.

Achates in Sicilia fluuius est in quo soliti reperiri lapides.q & achates a fluuio dicti sūt.

Acaton mons est ætoliæ.

Acca Mac.histo.libro Faustuli coniugem laurentiam Accam Romuli & Remi nutricem fuisse confirmat.hanc regnāte Romulo carutio cuidam thusco diuiti denuptam auctamque hæreditatem uiri quam post Romulo q educasset reliquit:& ab eo parentaliadiemque festum causa pietatis statutum. Macrobius.

Accas duas fuisse constat alteram amatam ab hercule cuius meminit Plutarchus in quæstionibus alteram nutricem Romuli faustuli pastoris uxorem.

Accalaurentia corpus in uulgus dabat: pecuniamque emeruerat ex quo quæstu uberem ea testamentum & in antiatis historiis scriptum est Romulum regem.ut quidam alii tradiderunt populū Romanū bonis suis hæredem fecit. ob id meritū a flamine quirinali sacrificium ei publice fit.& dies e nomine eius i fastos additus.Sed Fabius sabius masfurius in primo memoralium . Accalaurentiam nutricem romuli fuisse dicit:ea inquit mulier ex duodecim filiis maribus unum morte amisit.in illius locum romulus accæ laurentiæ sese filium dedit.seque cæteros filios eius fratres aruales appellauit ex eo tēpore collegium mānsit fratrum arualium numero duodecim. Vnum sacerdotii insigne ē spicea corona & albæ infulæ. A.g.

Acara oppidum est in medio pannoniæ. Stra.

Acaron ciuitas palæstinæ quæ nunc dicitur cæsaria Strabo.

Accedere post proximum fieri.

Aspirare in eam partem qua quid quæsitum est uultum & oculos ad spiritum oris aduertere. Asconius.ped.

Accedere iuxta ire ut Virgilius Vos & scyllæā rabiem penitusque sonantes Accestis scopulos.hic ut sæpe sit:præpositio casui detracta uerbo apponitur & cum haber casum suū hysterologia dicitur cum mutat casum figura est ut cimarū allabitur oris pro ad oras. Plærunq; superuacue ponuntur .

Accensus consularibus i commentariis scriptum sic inuenis qui exercitui imperaturus erit accenso dicit hoc. Calphurni uoca in licium omnes quirites huc ad me . Accensus dicit hic.omnes quirites in licium uisite huc ad iudices.C.Calphurnius dicit:uoca ad cōtionem omnes quirites huc ad me . Accensus sic dicit.omnes quirites ire ad contionē huc ad iudices: Dein consul loquitur ad exercitum:Impero quia conuenit ad centuriata comitia.Quare hinc accenso illic præconi dicit.hæc est causa etiā in aliquot rebus. Idem ut præco accensus acciebat:a quo accensus quoque dictus : accensum solitum ciere Boetia ostendit:quam comœdiam alii esse dicunt.hoc uersu. Vbi primum. Accensus clamarit meridiem. Hoc idem Conslonius in actionibus scribit.Prætorem accensum solitum tuum esse iubere.ubi ei uidebatur horam esse tertiam inclamare horam tertiam esse.Itemque meridiem & horam nonam circum aures mitti solitus quo modo illicetes populum in eum uocare posset ad contionem:non solum ad consules & censores,sed etiam quæstores.ut commentarium indicat uetus inquisitionis. M. Sergii Manii filii quæstoris.qui capitis accusauit Trogum. Varro.

Accensi qui his accensebantur:idest attribuebantur : ut Varro de uita. pa. libro tertio . Quid ea scripti uis cum erant attributi decurionibus & cēturionibus qui cogē hēnt numerū accensi uocabat.Quos etiā quidā uocant ferentarios:qui depugnabāt pugnis & lapidibus his armis quæ ferunturnō quæ teneutur. Nonius.

Accēsi qui in locum mortuorum militum subito surrogabātur.dicti quia ad censum adiciebantur.Fe.Liuius li.primo. His accēsi tibicines cornicinesq; in tres centurias distributi .

Accensus genus militiæ est āministrātibus p annū. Varro rhetoricorum.li. ut cōsules & prætores qui sequūtur castra accēsi dicti q ad necessarias res sæpius acciantur uelut accersiti quos dicimus deputatos. No.

Accepso accipio:Plac. in teucro. Haud si nam quicq; psari priusq accepso quod pero. No.

Accerso ab accio:arcesso ab arceo.actum corporis significant:non affectum mentis: similiter cætera.ut facesso.i.eo ad faciendum accerso uel arcesso utrunq; pro eo ad uocadū uel uoco Te in andr obsternoē accerso.La .

Accessus & inaccessus sine uerbi origine nemo enim dicit accedor.Ser.

Accessus & accessio differunt: siquidem accessus est aditio atq; appropinquatio. Accessio autem est adiectio atq; incrementum quæ differentia rara est in communibus nominibus.nec mirum.nam uerbum unde deferdit dupliciter & regit & significat: ut accede ad ignem hunc.i. adi atq; appropinqua: ut Quinti . hoc calamitatibus meis uel ad ca

lamitates pondus accessit: idest adiunctum est & increuit quorum contraria sunt recessus & remissio quae minutionem significant Lau.
Accidere pro bono apud ueteres frequentatū Teren. in an. Interea aliquid acciderit boni Donatus.
Accidere in bonum & in malum:ut Ter. Interea aliquid acciderit boni:& Ci. nihil enim mali accidisse Scipioni.
Accidere est gestum corporis ostendere in humilitatem cadentis:post quod est cadere iuxta. Ter. in ecy. ad genua accidit. Salu. autem sine praepositione dixit: quo accidam. Do.
Accidens adiectiuum uiridia pratorum: cum uero ipsam loci uiriditatem significare uolumus uiridioꝝ dicimus:ut cū dicimus formosa facies uiridiorum:tunc.n.uiridia quasi positiuum ponitur non accidens.
Accingar ī magnis dicimus rebus suscipiēdis Ter. in eu. Accingar. Vir. in secundo aene. Accingunt omnes operi dapibusq futuris. accingunt apparant atq expediunt. Do.
Accingo: armo: instruo. Vir. li. ix. Atq omnis facibus pubes accingitur atris. Ser.
Accingere pro accinge. Pōponius in athis. Geminis iam ego mihi adero dum ego reuertor age anus accingere ad molas. No.
Accinctos industrios dicimus: sicut contra discinctos negligentes uocamus:ut discinctos mulcifer afros:& Hora. in epodo. Quod aut auarus ut chremes terram premam discinctus ut quidam nepos. & Persius. Non pudet ad morem discincti uiuere nactae.
Accinis deus quidam. cuius sub nomine solem significant quem ornant fistula & uirga: fistula ordinem spiritus inaequales ostendunt: quia uenti in quibus nulla aequalitas est propriam sumunt de sole substantiam: uirga potestatem solis asserit. qui cūcta moderatur. Mar.
Accipere nonnūq̄ significat in domum suam honoris & amicitiae gratia aliquem in cōuiuia caperetiā tamen ut subintelligat̄ in cōuiuium:ut acceptus sum a te laute. dicitur & in contrarium:ut ego abs te miseris sum acceptus modis. Accipere pro pascere a quibusdam inscite exponitur. Lau.
Accipio: idest audio. Vir. in ii. aene. accipe nūc danaum insidias. Ser.
Accipio tracto. Ter. i adel. Indignis cū egomet sim acceptus modis. Ser.
Accipio audio. Vir. in primo aene. Quo facere id possis nostram nunc accipe mentem. Seruius.
Accipio pasco. Vir. aene. li. iii. Illos porticibus rex accipiebat in amplis. Ter. accipit hominem nemo melius neq prolixius. Ser.
Accipitur ab eo qui corrumpitur deponitur ī sequestri recipitur: idest promittitur. idest ꝓ iudicato respondet pollicetur qui apud se dicit aut praemium aut sententiae praestantem esse. Macro.
Accipere tractare increpare. M. T. in uerrinā actione secunda. Male accipiat uerbis: & ad Caesarem iuniorem lib. primo. Rogo ipsum quem admodum eum ego armis acceperā. Nonius
Accipere est datum accipere. Vir. aene. li. iii. Accipe & haec manuum tibi monumenta mearum quae sint. No.
Accipere sentire. Ter. in heauton Clinia alter de amore tuo atq est accipis. No.
Accipere cōcipere. Vir. li. iiii. Aut uentosis follibus auras accipiunt redduntq; No.
Accipere audire. M. Tu. accipio nunc aliud facinus notabile. La. li. xxx. accipe quod dico nam pertinet ad rem. Virg. aene. lib. ii. accipe nunc danaum insidias & crimine ab uno. disce o. Nonius.
Accius labeo poeta indoctus temporum illorum: qui iliadem Homeri uersibus foedissime composuit: ita ut nec ipse se postea intellexit.
Accipere decipere. La. li. xxxvi. Si inquam uetitorem: illum ueterem lupum Hannibalem accepimus Plau in aul[illegible] hanc conditionem accipe. Nonius.
Accipere audire. Ter. in ecy. Quae tamen istum sermonem habueris procul hinc stans accepi. & accipias. pro accipe. & quiescas pro quiesce. idem in eadem. Sin est ut aliter sit tua sententia accipias puerum. Donatus.
Accipere est siquis non sic accipit ut habeat. S. Accipit. Vir. pulchrum est illud. Oculis & pectore noctem accipit. Macrobius.
Accipenser piscis genus. Ci. tuscu. libro primo ut si quem tuorum affectum Nerone uideris huic accipenserem potius q̄ aliquem socraticum libellum dabis. No.
Accipenser genus piscis. Fe. Pom.
Acciosi dicti ab una agendo. Var.
Accommodatum dicitur adiunctum: Virgil. aenei. lib. ii. Lateriq argiuum accommodat ensem. M. Tul. in uerrem. frumentaria Ragia: libidines accommodat. Actius in bacchidibus. Tunc siluestres exuuias leno pictas lateri accommodant. Marcus Tullius de officiis libro primo Qui se ad rempublicam & ad magnas res gerendas accommodauere: & de repub. libro primo: expolitamq ad exemplum nostrae republicae accommodabo: si potero omni illa oratiōe quae est mihi habenda de optimo ciuitatis statu. No.

Accommodatum procliue:propensum.M.T. in uerrem actione tertia.Tunc præterea maxime fœditi & quieti prope præter cæteros ad summum græcorum ocius poriusq ad ullam uim aut tumultum accommodati.Nonius.

Accommodare adhibere.M. T.de offi.lib.iii. Tantum dabit amicitiæ:ut ueram amicitiam esse malit ut orandæ litis tempus quoad per leges liceat accommodet; & de senectute:cæterum & tempora metendis frugibus & percipiendis accommodata sunt.Nonius.

Accommodat adiungit:applicat. Ci. de Ora. li.ii. Africano illi superiori coronam sibi in conuiuio accommodanti.Vir.æné. li.ii.lateriq; argiuum accommodat ensem.

Accola qui ad locum habitat. Itaq; quicunq; iuxta aquas habitant accolæ dicuntur:ut accola uulturni.Incola uero qui in loco est,& qui in montibus urbes positas habent:incolæ dicuntur:qui uero iuxta montes accolæ Lau.

Accumbere dicimus & accubare:nam composita a cubo tertiæ sūt coniugationis assūpta m littera.Priscia.

Accumbere est deorum. ut tu das æpulis accumbere diuum:discumbere est hominum ut stratoq; super discumbitur ostro:recumbere est ferarum:ut Luca.Ossa super recumbans.Acron.

Accusare est uel apud iudices uel apud alium quéuis ét apud illū ipsū qué accuses atq; ostendere aliqué peccasse.Incusare uero é reprehendere mores alterius:& plærunq; cū querela quod ab illo iniuria sis affectus.

Accusatorius & simulia actioné significát. La.

Accusatiuus gerundu iungitur frequenter cū ad:ob:propter:& inter.raro cū i:& cū e ante ut uado ad capiendum hosté.Similiter inter nauigandum pro i nauigando : ut Virgi.Et ͡ster agendum Occursare capro cornu ferit ille caueto. Ego ueni ob te uel propter te redimiendum.Laurentius.

Acculeia & cuius færiæ publicæ:is dies laurétine:quem diem quidam in scribendo laurétalia appellant:ab accalaurentia noiatus:cui sacerdotes nostri publice parant sexto die:q ante atria dicitur diem taiētum accas tarétinas:hoc sacrificiū fit in uelabro:quia i nouā uiā exitur:ut aiunt quidá:ad sepulcrū Accæ ut quod ibi prope faciunt diis manibus seruilibus sacerdotes:qui uterq; locus extra urbem antiquá fuit non longe a porta romula de qua in priori libro dixi.Varro.

Accusare est inferiorem uel paré. Ter. i marito uxor quáobcausam accusor nescio.Ser.

Accusatiuus singularis positus pro genitiuo plurali.Sisen.iiii.histo.qui tamen quibus tibus fœdera maiorum sunt dissoluta. Ter. in ecy.prope iam remotum ob iniuriam aduersarium.Salu.in.x.histo.Cuius duas insulas propinquas:inter se & decem milibus procula gadibus satis cōstabat suopte ingenio alimēta mortalibus gignere.M.T.de of.li.iii. an emat denario q; sit denariū mille. Noni.

Accusatiuus positus pro datiuo: ignoscamus illam rem pro illi rei ignoscant. Plau.in aul. Velatis manibus orant ignoscamus peccatum suum. Teren.in eun. Ac ne comparádus hic quidem ad illum est.

Accusatiuus pro ablatiuo positus: titinius ī gemina ædepol hominis ignaui functus officium.Plau.in menech.nam parasitus octo hominum munus facile fungitur. Idem in trinūmo.sequere ac me matura:ut munus fungaris tuum:& Lelius pauperem ait se ingentia munera fungi.Pacuuius in doloreste.Nō ne officium fungare uulgi atq; ægre malefactum feram.Nonius.

Accusatiuus uel nominatiuus pro ablatiuo. Turpilius in demetr. meos parentes careo. Tul.de repub.libro.v. Sed tamé ut bono patrisfamilias colendi: ædificandi:ratiocinandi quidam usus opus est. Salusthius secundo histo.Ruina quæ pars magna suismet ac proximorum telis cæteri uice pecorum. Affranius in uopisco. Tandem ut possimus nostra fungi munera.Noni.

Accusatiuus pro genitiuo.Tul.de offi.libro secundo.Homines cruenti hastam illam cruentam meminerit & sperabunt.Vir.in bucolicis.Alium nos musæ meminisse uolebant. Actius i erusare:heu me miserum cum hoc recordor.Tul.de republi.quarto. Atq; ipsa i mésq; futura uidet meminit præterita. Turpilius in pedio.Nam desine meminisse illius formam.Noni.

Accusatiuus pro ablatiuo.Actius in menalippido.Nardus inuidit illam rem pro illa reitunde aut qs mortalis floré liberū inuidet meū. Neuius in pedio:qd res uis hanc priuari pulchras quas tibi solent.Nonius.

Accusatiuus pro nominatiuo. Pompo.in prætone:posteriore quod læticias insperatas modo mihi irrepsere in sinum.Vir.æne.ii. Vrbem quam statuo uestra est.Nonius,

Accusatiuus pro genitiuo. Actius i myrmidonibus.Mea facta in acie obliti.Salu.in tertio histo.Sed Pompeius a prima adolescétia sermone fautorū similé fere se credens.Alexandro regi.Vir.in octauo.Et uocem Anchisæ magni uultumq; recordor.Nonius.

Accusatiuus pro datiuo. Lucretius in. xxvii.

Pendet ne se in gladium incumbat: nec cælum iuuat. Affranius in uopisco. mereantur male de uobis hæri qui non tantopere indulgent in pueritia. Virgi. in iii. æneı. Tris adeo incertas cæca caligine soles Erratuus pælago totidem sine sydere noctes. Cice. de ora. i tertio. locutus dicitur esse homo copiosus aliquot horas. Nonius.

Accusatiuus pro ablatiuo. Sisen. histo. lib. iii. Saltu & uelocitate certare. Var. de re rustica a quo q indulgēt potur poma dicta esse possunt. Cato de li. edu. non solum qui primus in alterutra re præstent alios: sed etiam qui sit secundus & tertius. Nonius.

Ac coniunctio: & pro cōiunctiua & pro q̄ ponitur: ut haud secus ac iussi. Prisci.

Ac pro contraq̄. Teré. in an. Nescio quid tibi sum oblitus hodie: ac uolui dicere. Dona.

Aceratum lutum cum paleis mixtum. Festus.

Acerbum horridum infandum immite. Vir. æne. libro. iiii. & lib. vi. & funere mersit acerbo No. mar.

Acerbum incoctum præcoctum: ut de pomis frequentius dicitur. Var. in agathone. Virgo de conuiuio abducitur. Ideoq; maiores nostri uirgis acerbæ auris ueneris uocabulis imbui uoluerunt. Nonius.

Acer pro arbore fœmininum est. Priscianus: Solinus aceris protulit in nominatiuo.

Acer uel potius aceris pro arbore. Priscianus. Ouidius tamen inquit. Et platanus genialis acerq; coloribus impar. Inde possessiuum acernus acerna acernum: ut Virg. Præcipue cum iam trabibus contextus acernis Staret equus. Priscia.

Acerre ciuitas est in campania. Strabo.

Acerra thuribulum ministerialis patinæ fictilis Hora. lib. car. iii. Quid uelint flores & acerra thuris plena miraris. Acron.

Acerus quære in strages. Lauren.

Acerra ara quæ ante mortuum poni solebat: in qua odores incendebant. Alii dicunt arculam esse thurariam: ubi thus reponebant. Festus.

Acernis trabibus. Virgi. & cum iam trabibus cōtextus acernis Staret equus: unū pro quolibet ligno poeticæ licentiæ non amare. sed rationi certe in rerum uel nominum elegantia inniti. Macrobius.

Acesinus fluuius est persiæ: & in indum fluuium cadit nauigabilis quidem & magnus circa quem ferunt arundines tantæ magnitudinis nasci: ut singula earum internodia I colis præstent uices nauigii.

Acestis indiæ prægrandis est fluuius atq; nauigabilis: quem iuxta alexan. macedo. bucephalam iussit construi ciuitatem dimissisq; Taxilis & Poro idianis regibus naues intra oceanum petiturus: hunc ego arbitror in gangem effluere.

Acetare dicebant quod nunc agitare. Festus.

Acestes Crimissii siculi fluuii: & egestæ troianæ filius: & alius qui bacchū furatus est. Tor.

Achaia quæ primo peloponnesos: inde danaa unde achei achiui danai. Tor.

Achates Aeneæ socius. quod non abre fictū ē ob græcā ethymologiam. ἄχος enim solicitudinem significat: quæ regum semper comes est. Vir. libro primo æne. Ipse uno graditur comitatus achate. Ser.

Achaicum mare: idest quod achaiæ græcorū prouinciæ adiacet. Pars quædam secundum quosdam Ionii maris est: eo q illud contingat eis in partibus quibus achaia meridiem & occiduum spectat.

Achantus genus uirgulti flexuosū. quod uulgo herbam calanum dicunt. Ser.

Achates ab achos cura. Aeneæ socius & lapis in sicilia apud achatem fluuium primum repertus in hoc lapide habuit Pyrrhus nouē musas naturales: & apollinem cum lyra. T.

Achelous oceani & thetyos filius: secundum Hesiodum fluuius a Pindo ætoliā ab acarnania diuidit: unde acarnanius amnis apud Ouidium.

Aceron sine aspiratione licet requireret: sed habet e breuem. fluuius inferni & locus iuxta baias secundum Seruium. Tor.

Acherusia palus est in medio inter misenum & cumas. Strabo.

Acherusia est breuis palus inter Capuam & auersam: quidam a flumine acerarum ortum habere dicunt: & sic sine aspiratione scribitur.

Achelous pro quauis aqua ponebatur apud græcos: ut Ephorus li. ii. histo. & Euripides testatur. Macrobius.

Achelous apud ueteres aqua generaliter appellabatur. Virgilius primo georgi. Pocula quem inuentis acheloia miscuit uuis. Seruius.

Achelous fluuius est græciæ ex pindo thessaliæ monte defluens ætoliā ab acarnania diuidit: & in maliacū sinū effluit: hunc autē apud poetas dicitur eripuisse terram. Alii uero dicunt eum primum uinum poculis miscuisse: uel q Deianitam Meleagri sororem in cōiugiū uolēs. cum Hercule luctam exercuit. postremo altero priuatus cornu: se uictum confessus est. Hercules autem deæ copiæ dicauit illud: nymphisq; exhibuit.

Acheron fluuius lucanorum est Cosentiam ciuitatem circundans: apud hunc Alexander

epyrotarum rex & olympiadis frater:q; Bru tis aduersus lucanos auxilio uenerat.in tran situ a lucano satellite occisus est.Buc.

Achei uel ab achaia:uel ab achro átiquo rege.

Achamenides Vlyxis socius. Vir.in.iii.

Acheon limen sinus alter nõ longe ab ilio litora scurret urbe bello excidioq; clarissima hic sigæum fuit oppidum:hic achiuorum fuit bellantium statio.

Acerra patera est in qua libatur. Virgi Et plena supplex ueneramur acerra. i.arca thuris.

Acheron fluuius infernus dictus a tristitia. Achro enim dolro & ango significat é & acheron fluuius thesprotidis.

Acheras proprium hominis.

Acherontia oppidú apuliæ:unde acherõtinus

Achantus latine spina dicitur.herba tamen é quæ assurgit í topiarium ut urbanum opus Virg. baccas semper frondentis achanti de quo Plinius ita scribit achantos est topiaria & urbana herba elato longoq; folio crepidines marginium assurgentiumq; plurimorum toros uestiens.duo genera eius sunt ut inqt Plinius.

Achemenes rex persarum a quo omnes usq; ad Datium descenderunt.Hero.

Achilles romanus dictus est Lucius siculus dé tatus:ob ingentem fortitudinem.

Achilles a Paride in templo tymbrei Apollinis interfectus:in sigæo sepultus.

Achilleos dromos.i. Achillis cursus appellant promõtorium in germania:nudus quidem locus é:qué sacrum Achilli lucum uocitant.

Achiliú quid é q; tanagri ante urbé habét locú sic appellatú.inimicitias.n.magis cum ea urbe exercuisse dicitur Achilles q̃ amicitiá. Quippe qui & Poemandri matrem stratonicem rapuerat,& Philippi filiú Acesora occidisset. Poemandrus igitur pater ephippi cú ager tanagticus etiam per uiros habitaretur apud stephontéad loci nomen é q; cú achiuis in expeditionem ire noluisset: ab illis circúsessus nocte locú illú deseruit:& timádriá cõmuniuit.Policritus aút Architectus cum adeét & opus floccifaceret atq; irrideret fossam transcé dit iratus.Poemandrus ingenté in illú saxú cõiecit:ut forte ibidé occultatus Nictelia: téplis iápridé ícúbebat:húc reuulsú p ĩprudétiá Poemádrus cõiecit:& Policritú quidé assequi nõ potuit. Leucippú uero filiú iterfecit:oportebat igit ephesiú ex agro boetio lege discedere:& supplicé ad alios migrare.Id aút facile nõ erat q; i agru tanagricú achiui irruptioné fecerát.misit igit ephippú filiú qui achilleú rogaret a quo persuasus & illú íducit:& tlepolemú Herculis filiú & Peneleum hipalimi oés sibi sanguine cõiunctos a quibus Poemandrus chalcidé emissus:& ab clephenore cædis crimine expiatus homines honore affecit: & Lucos omnibus consecrauit quorum qui Achilli dicatus est nomen seruauit.

Achilus sine labiis:ab α:quod est sine: & χεῖλος labrum.

Acheros seu acherõ uolút qdá lacú eé:& ad iferos deferri:& ibi acherõté fluuiú facere.

Acinacis psicus gladius é.Hora. primo car.uino & rixis medus acinacis.apd' græcos.n. ακινακης dicút gladiú quo reges psæ utunt.

Acieris securis ærea:qua in sacrificiis utebantur sacerdotes.Festus.

Acinos ĩter & baccas hoc ĩteresse puto:q; acini ĩter fructus minatiores arborum fructuú ue dẽsius nascãt:ut uuæ:grana hæderæ.fabuci:addo ét morum.Bacchæ uero dispsius & rarius:ut fructus lauri:oliuæ:loti quá fabá syriacá uocát:supra hæc aút poma dicút:ut cerasú prunú mespilú: nuces durioris corticis sunt:ut castaneæ:corylus:iuglans.Lau.

Acies instructa his uocabulis appellatur: frõs subsidia:cuneus:orbis:globus;forfices:serra alæ:turres : & quædá aliæ. A.

Acies acus acumen.& acuere dicuntur ab acone:quá latine dicimus rotem. Festus.

Acinorum pésilia aút uuæ:mala & seæua ipsa ostédúnt:q̃do ad usú oporteat ,pmi qđ colore mutato & cõtiactu acinorum si nõ dépseris ad edédú ad abiiciédú desceśura sæini dát. Va.

Acidulus agri uenafrani in campania fons ;est ægris oculis mederi consuetus.Buc.

Acidius fons est in Sicilia.

Acidia tedium molestia.Tor.

Acidalia qdá ab acidia.i. molestia amoris uel ab acidalio fõte orchomenii Boetiæ ciuitatis Veneri sacro in quo se abluunt gratiæ ueneri sacræ.Ser.

Acylius proprium uiri.

Acyrologia impropria locutio:ut nemo diuú apud Vir.Et sperare pro timere.

Acis fluuius ab ætna í sicilia secúdú Theocritú í qué cõuersus est acis Fauni & simetidis nymphæ filius;qué poliphemus interemit.

Acis fluuius est siciliæ ex ætna monte procedens ex cuius ripis fertur poliphemum saxú in Vlyxem egisse.

Aclassis tunica ab humeris nõ consuta. Fe.

Aclides sút tela quædá antiq:adeo ut nec usq̃ cõméorét í bello. Legit tamé q; sint clauæ cubito semis factæ eminéribus hic & hinc acuminibus; quæ ita i hosté reiciút ligatæ loro trilitio:ut pactis uulneribus possint ad dominos redire: putat tamé eé genus teli p qđ flagellú ímensú iaci potest.Ser.

Aclides iacula breuia.Vir.lib.septimo. Tere-

tes sunt aclides illis Tela sed hæc lento mos est aptare flagello. Nonius.

Acolythus ab ἀκολουθῶ sequor, i. obsequẽs & minister.

Acontius mons est magnesiæ seu boetiæ.

Aconitum herba nata de spuma cerberi: quũ Hercules ab inferis eum extraxit: quæ quia in saxis & cotibus nascitur inde aconitum.

Aconites sunt montani populi in Sardinia. Strabo.

Acquirere rem est ad & quærere, ipsum quærere ab eo qđ quæ res ut reciperẽtur datur opera. Var.

Acragas oppidum ĩter pachinnum & lilybæũ

Acre significat celere: uelox. Vir. li. iii. geor. Calidumq; animis & cursibus acrem: Idẽ æn. li. iiii. Ac puer ascanius medus in uallibus acri Gaudet equo. Nonius.

Acre seuerum. M. T. de offi. lib. i. suum quisq; igitur noscat ingenium: acremque se bonorum: & malorum suorum iudicem præbeat Idem in eodem: utendum est fortasse uocis contentione maiore: & uerborum grauitate acriore. Noni.

Acre uehemens: sæuum. M. T. in horteosio. aut Philippo breuis: aut Theopompo acrius: Virgilius libro tertio. Acremque molossum pascere sub pingui. Idem libro quinto. Acrior in pugnam redit: ac uim suscitat ira. Nonius.

Acre prouidum: diligens: Vir. geo. li. secũdo. Iam cum acer curas uenientem extendit in annum Rusticus. Noni.

Acrem fortem. Virgilius libro octauo. Haud acrem dubitas in prælia poscere turnũ. Cicero Tusc. libro quinto. In rebus gerundis uerum acrem & industrium: eundem tamẽ maleficum naturæ. Nonius.

Acrem austerum: acerbum: asperum. M. T. in hortensio: quod alterius ingenium sicut acetum ægyptium: alterius sit acre ut mellinerũ dicimus. Var. in parmenone. Dimittis acri pectore curas tantam tantasque pensi. Nonius.

Acrimonia est uiuacitas animi. Neuius in licurgo. Ne illa mei fieri ingenii: atq; animi acrem acrimoniam. Actius in neoptolomo. uim: ferociam: animum: attrocitatem: iram acrimoniam. Noni.

Acritas & acritudo: acerbitas & acerbitudo: suauitas & suauitudo: sãctitas & sanctitudo necessitas & necessitudo: nihil differunt. Aulus gellius.

Acritudo est animi acrimonia. Acron.

Acrimonia mentis. Ser.

Acritas. Actius in neoptolomo. Ius ueritatis acritas. Noni.

Acrea promontorium est olim Iunoni sacrũ sese effundens in mare aduersus sitionem a Corintho non amplius. vii. milia passuum distans.

Acrisius abantis argiuorum regis filius: pater Danæs. Alius pater laertæ.

Acris italiæ fluuius est: heracleæ ciuitati propinquus.

Acrotirum arx.

Acroma genus modulationis quæ subtili solertia ac crebitate modulorum uocisq; uibratione suauem affert delectationem Vitr.

Acrothon oppidum in atho monte.

Acron cenninensium rex: a Romulo uictus cuius spolia ioui feretrio a feriendo dicto secũdũ Plutarchum in uita Romuli dicauit. opima uero uel ab ope uel ab opere dicitur Est enim magnæ opis uel operis ducem spe raẽ. Tria opima spolia dicata sunt. Romulus uicto acrõe. Cossus tolũnio thyrreno. Marcellus uiridomarum cum gallorum regem superauit.

Acroceraunii montes excelsi sunt inter armeniam & Hiberniam: sic dicto eo ꝙ fulmini bus sæpessime infestẽtur: nã κεραυνὸς græ. latine fulmen dicitur. Vel secundum alios ἄκρος ignis ceraunia summitas quasi montes ignitas habentes a fulminibus summitates: sed insanit qui ita dicit.

Acroceraunium promontorium epyri est in angustia adriatici sinus. Inde dictum ꝙ mõtibus conterminum sit: qui & acroceraunii dicuntur.

Acrocorinthum mons est altitudinis eximiæ inter ægeum mare & corinthium sinum positus: adeoq; ut utrunq; inumbret mare.

Acroma scænicorum cantus ut carmẽ. Sueto.

Acroma est modulatiõis genus quod subtili solertia ac crebritate modulorum suauem habet delectationem. Vitruuius: uel scænicorum cantus & carmen. Sueto.

Attalus pergaméorum rex ditissimus: cui propter opum magnitudinem populus. Romanus testamento successit. Acron.

Acta qui uitio pedum timide incedit.

Actabulus ut inquit Seruius grammaticus est uentus apuliæ ut est iapix calabriæ. Plinius libro decimo octauo sunt tabes cum inuafert ardorem aut uredo uel flatus alicuius regionis proprius: ut est ĩ apulia actabulus: ĩ euboea olympias.

Actium promontorium ubi lucus erat cum gyinnasio studio ad quinquenale certamen apparatum ĩ torpi honorem cui illic erat sacer tumulus & lucus.

Acta & gesta in hoc differunt: ꝙ hæc sunt in administratiõe magistratus: & ĩ rebus maio

ribus & ad rempublicã uel ad plurimos spe ctantibus, ut gesta Cæsaris: acta uero etiã rerum priuatarum & minorum ac familiariũ: actus & actiones idem sunt. Laurentius.

Acta nomen substantiuum secreta & amœna littora: accentu acuto prolata ultima & græcum est ακτη. Virgi. li. v. æneid. at procul in sola secretæ troiades acta. Inde actæus. i. littoralis. Seruius.

Actæus littoralis ακτη littus a lædẽdo secundum Ciceronem: q fluctu eliditur. uel a litãdo secundum Donatum quod nauigantes ĩ littore litabãt: nam & locus est iuxta altare.

Actæon aristæi & antonoes filiæ Cadmi filius qui in ceruum conuersus discerptus a canibus.

Actio nihil aliud est q̃ ius quod sibi debeatur in iudicio prosequẽdi. Celsus de actionibus.

Actio in personam infertur: persecutio in rẽ: uel in personam rei persequendæ gratia: petitio in rem: Papinianus. Paulus de uerbo.

Actionis uerbo persecutio continetur. Pau.

Actuarius qui acta publica scribit. Sue. de ui. Cæsa. Quæ non immerito augustus existimat magis ab actuariis excepta male subsequentibus uerba dicentis q̃ ab illo edita: q græce ΜΝΗΜΟΝ dicitur. i. memorarius.

Actum inter & iter nonnulla est differentia. Iter est quo quis pedes uel eques commeare potest: Actus uero ubi armẽta trahere & uehiculũ ducere habet. Modesti. de ser. ru.

Actu legato qui iter adimit nihil adimit: quia nunq̃ actus sine itinere põt. Pau. de alim.

Actum rotatum. Vir. li. ix. Ipse ter adducta circum caput egit habena. No.

Actum dicitur cõpletũ perfectũ. Vir. li. vi. his actis propere exequitur præcepta sibyllæ.

Actũ appulsum. Vir. li. vii. Siue errore uiæ seu tempestatibus acti. Var. in legomenis: Non hos pactolus aureas undas agens eripiet nũq̃ emiseris. Nonius.

Actum infixum. Vir. li. ix. Sed uiribus ensis adactus transadigit costas. Var. in gnotauton. Non uidetis ut paruulus amor ardifera lampade arida agat amantis æstuantis. No.

Actum admotum. Virgilius li. xi. Accelerant acta pariter testudine uolsci. Lucil. lib. xxvi. agere in iaciendo. siquos tu numeratis abest Nonius.

Actum coactum territum. Vir. li. vi. prodigus acti cœlestibus ossa piabunt. No.

Acta ac transacta: prouerbiale est ĩ id negocii de quo nihil superest ad agendum. Terẽ. in an. acta & transacta omnia. acta. s. a Pamphi. transacta a chremete. Do.

Actum agere prouerbium est: in summa rerũ desperatiõe ponitur: id est nihil agere. quod enim inuicem semel iudicatum fuerit resciñdi & iterum agi non potest. Teren. in phor. Actum aiunt ne agas. Idem in an. actum agã Donatus.

Actuariæ nauiculæ celeres dictæ q cito agi possint. Sal. in. ii. histo. Ad hæc pauca piraticæ actuaria adiũgit nauigia. Sisen. l. iiii. Quibus occisis actuariis cum. xx. malis idem cũ plures onerarias incenderunt. No.

Actus modo significat in comœdiis & tragœdiis certa spacia canticorum: modo iter inter uicinos. iiii. pedum latitudinem. Modo ĩ geometria minorẽ partẽ iugeri. i. cẽtũ. xx pedũ: mõ motũ corporis: ut histrionũ & saltatorum qẽt ex hoc ipso actuosi dicuntur. Fe.

Actus finis agri minimus est constitutus in latitudine pedes quattuor: fortasse ab eo q eo quatrupes agitur: in longitudine pedes centum uiginti. Var.

Actuũ ab actu deriuatũ. i. a celeritate. Priscia.

Actor Boetius Eridæ filius. & pater astyoches alius auruncus apud. Vir. Tor.

Actum est semper in malam partem accipit: ut actum ẽ de republica: idest respublica extincta est. Lau.

Actum est. uel agitur mecũ bene. i. in bona cõditione sum. Itẽ præclare tecum agitur nonnunq̃ etiam actiue: ut bene egissent athenienses. Valeri. Tor.

Actor & auctor ita differũt q actor dicit orator qui agit causam quippe gestũ uultus & corporis agit: unde pronunciatio & oratio habita uel scripta actio appellatur. Item comœdus. i. histrio qui agit gestus ĩ scæna uel similis huius actor dicitur. Comœdiarum quoq; partes actus dicuntur. Auctor uero ẽ ut sic dicam: factor. quod in usu non est: uel homo in quo est ius potestas & dignitas: unde auctoritas dicta ẽ: & auctores pupilli sũt in quorum administratione res eius sunt. Item auctores sententiæ sũt quos sequimur & duces militum. Inde auctorare: idest obligare & subiectum facere: ut Valerius maxi. auctorato sociis officio: ex quo fit auctoramentum. id est obligatio uel militiæ actionisq; stipendium: ut Cicero: quorum ipsa merces auctoramentum seruitutis est. Lau.

Auctio ab augeo tantum est uenditio quædã in publico & loco celebri. Auctionari publice & fere sub asta uendere quæcunq; ad esum non spectantia. Auctus ab augeo incrementum est, haustus ab haurio.

Actus & actio idem sunt: nisi q dicimus actionem causarum non actum. & actum comœdiarum non actionem.

Acupedius: cui potissimum erat in currendo acumen pedum. Festus.

Acus hic dicitur: unde diminutiuum aculeus teste Probo. Est enim uel acus uel muliebre instrumentum: uerum a fœminino acus deriuatur aciculus. Priscianus.

Acus aceris purgamētū frumēti neutri gene.

Acus qua farcinatrix uel ornatrix utit̄. Paleæ etiā quędam de frumento acus dicuntur: exercitus quoq; instructio ꝙ ea pars militū uehementissima est ad hostem uulnerandū acūine teloꝝ. Totū ex græco sermōe trahit̄ quōiā farcire apd̄ illos dicit̄ ρϖτ̆ειν. Fe.

Acus: acū: acies: acuere: ab actione quam latine dicimus farcire. Festus.

Acus motus eni cū īcubāt gallinæ nocet ī cubilibus cū partutient: acus substernendū cū pepererint tollere oportet substratien & recens subiicere. Var.

Acumulétæ menstruo fœminæ tempore appellantur: unde trahitur inquinamētū. Var.

Ad tēpus duobus modis sumit̄: uno ad cōditionē tēporis necessitatē uel opportunitatē ut Ci. ꝓ Miliōe. quā ad tempus ad te simulationis. Altero ad spacium temporis: ut silebo ad annū: latebo ad tēpus. i. usq; ad annū tēpusue: ut Quāuis optimū emēdandi gēus si scripta in aliquod tēpus reponantur: sæpe subintelligitur usq;: ut idem: durauit ad hoc tempus exaltatio. Laurentius.

Ad aut̄ ꝓprie personā significat: ut eo ad Pōpeium: aut locum ut abiit ad theatrum. Fe.

Ad hūc modū. i. īmoderato. Te. in ecy. Aut qd̄ fit hoc ꝙ sollicitare ad hūc modū. Do.

Ad me spectat. i. ad me pertinet. Ad mortem spectat. i. quasi respiciendo tendit. Quinti. Et qd̄ ad pessimū spectat euētū. Laurētius.

Ad ꝓpinquitatē significat: ut ad tribunal uenit litigator: in tribunal ꝑtor uel iudex: ad similitudinis est: ut acōmodatus: in contrarium: ut ad troiam. pro temporali: ut Salu. Primo histo. ad bellum macedonicum idest usque ad bellum: additionem etiam significat: ut ad hæc mala. apud semp i loco significat: ad uero in loco & ad locum. Ad interdum ante: ut cūctātē ad limina. Virgilius.

Ad cōparationē significat: ut Cæsar nihil ad tuū equitatum: idest in cōparatione. Lau.

Ad interdum causalis est: ut ad quid hoc feci sti: idest cuius causa.

Ad intensionem significans acuitur: ut adfabre admodum adprobe: non tamē ꝑpetuo. nam adeptus nō intenditur: ad similiter adprimus adprime: significat enim ualde. A.

Ad dianæ absolute pro ad templū dianæ uernaculo more. Te. in adel. ubi ad dianæ ueneris. Priscianus.

Adagia adagendum apta. Festus.

Adagium uetus adagium est nihil cum fidibus gratulor amaricino sui. A. g.

Adagio apud Valerium foranū uetus adagio est: qd̄ uerbū usq; adeo euanuit ut græcū ꝓ eo positū magis sit aptū. nā idem est quod παροιμίαν uocant græ. sicut est auribus lupū teneo: canis caninā nō ē dicta ab ābio littera cōmutata: eo ꝙ ambit orationē: neq; in aliqua re una cōsistit sola adagio dicta: ut adustū: qd̄ circūustū ē: ut abiegna bos apud augures quam circum aliæ hostiæ constituuntur. Varro.

Adagio & dicta & ꝓuerbia sunt: & adagiones ꝙ rem agāt: facetis hoībus ascribunt̄: & hoc laudis genus ad potiores refert̄. Te. in eu. Tuum ne obsecro hoc dictū. Donatus.

Adamas ab Δαμάζω ꝙ frangi nequeat. To.

Adamas lapis durissimus est: inde ꝓ amus durus Hora. primo carminū. Quis martē tunica tectum adamantina. Porph.

Adamas lapis tantæ duriciei & soliditatis ut nec ferro possit īfrigi: unde & nomē cōsecutus est. A. n. sine Δαμάζω. i. domo. Seruius.

Adamas notissimæ duriciei duarum uiolentissimæ naturæ rerum: ignis ferriq; contemptor: hircino rumpitur sanguine: ex calido cum magnete certat: cui si admotum fuerit ferrū trahi non ꝑmittit. Plinius autor.

Adamas notissimus adamas diu non nisi regibus et is admodum paucis cognitus fuit in æthiopibus tantum nasci putabatur inter delubrū mercurii & insulā meroē: ut scribit Pli. idē tāti ꝑcii ut gaudiū diuitiaꝝ diceret̄.

Adasia Iouis uetula recentis partus. Festus.

Adaxint adigant. Plau. in au. utinam me diui adaxint ad suspendium. Nonius.

Adaxint idest adegerint. Festus.

Adauctauit auxit. Actius in æneadis: Quibus rem summam patriam nostram quondam adauctauit pater. Nonius

Ad auctiua particula est: ut admirabiliter ualde mirabiliter: aduerto addo: adiuro. Te. i an. Per omnes adiuro deos. Donatus.

Addigas dare cogas: Festus.

Addicere proprie est dicere & approbare dicē do: alias addicere dānare est. Festus.

Addico destio. Vir. libro tertio. Huic me quæcunque fuisset addixi: Seruius

Addicere est uendere licitatoribus. Inde titulus de in diem addictionem: & non de indiē adiectionem. Inde addicti apud ueteres dicebantur: qui prætoris enunciatione ac iussu cum soluendo nō essent creditoribus uēdebantur. Addictus morti destinatus dicit̄ ut Ci. officioꝝ. Et is q̄ morti addictus esset.

Addictū q̄si deuotū uel obnoxiū. Ci. tuscu. li. iii. Qui cæteris q̄busdā destinatisq; sentētiis quasi addicti & cōsociati sunt. Nonius.

Additus inimicus. Vir.libeo sexto. Nec teu-
cris addita lucis usquam aberit.Seruius.
Addita posita pro inimica. Ecce addita Iuno
quis non existimet Vir. arbitrio suo nouũ
uerbum ibi uoluisse fabricare:sed non ita ē
nam ꝙ ait.teucris addita Iuno usq̄ aberit.i.
affixa & per hoc ĩfesta:hoc iam dixerat. Lu.
libro decimo quarto. His uerbis si mihi nõ
precor sciet additus atq; adiget me:Non ma
le sic ille ut dico me extẽderat unus.Macro.
Addubianum danubium.Festus.
Adduco contraho.Vir.li.iii.geor.Vbi ignea
uenis omnibus acta sitis miseros adduxerat
artus.Seruius.
Adducere pro ducere. Vir.in.ix. Ocius addu-
cto torquens hastile lacerto.Nonius.
Adducere intorquere rotare.Vir.li.ix.Ipse ter
adducta circum caput egit habenas.Non.
Adducere ducere. Te.in heauto. Adducimus
ad te tuam bacchidem. M. T.de senectute.
Nullo imbri nullo frigore adduci ut capite
cooperto sit.Nonius.
Addues addideris.Festus.
Adeo duas habet significatiões:nam cum pri
ma acuta effertur idem significat quod acce
do:cum dicimus adeo prætorem.cum autẽ
secunda eo usq; non secundum quidem ra-
tionem.quia ad præpositio accusatiuis accõ
modata est.sed uetusta quidem loquendi cõ
suetudine.Festus.
Adeo multũ Virgilius.æn. libro quarto.Nec
me adeo fallit:& Terentius.in.eu.adolescen
tem adeo nobilem.Seruius.
Adeo ualde:georgicorum libro primo.Multa
adeo melius gelida se nocte dedere.Seruius.
Adeo pro nimis uel satis:uel expletiua parti-
cula est: Terentius in eu. Nam me eius fra-
trem spero iam propemodũ reppeisse ado
lescentem adeo nobilem.Donatus.
Adeo pro ualde:ut Te.Iuuenem adeo nobilẽ.
Significat etiam intantum sequente ut.
Quintilianus. Nusq̄ adeo pro nobis solers
ta lex est:ut quod præstat extorqueat.poni-
tur adeo cum uno uerbo:ut idem. At cum
protinus respondendũ est omnia parari:pos
sunt adeo ut paulominus promptus etiã no-
ceat scripsisse. licuisset hoc etiam sic dicere
adeo paulominus.Idem efficit usqueadeo &
usqueeo. Etiam per indicatiuum poni pos-
sunt:ut Ci. usqueeo illa q̄ dicẽdo de iustitia
putabat a uitæ consuetudine: & ciuitatum
moribus abhorrebant.Laurentius.
Adesum consumptum.Sisenna:histo.iii. His
dem temporibus aggerem duplici fossa uat
loq; circundati frumẽto adeso quod e hor
reis in oppidum portatum est.Nonius.
Adexitã ætatem ad ultimam ætatem.Festus.

Adeste non solum absentibus dictum: sed &
præsentibus.Te. in an.Fauete adeste:scilicet
intenti estote adeste animis: scilicet auxiliũ
præbete:ut aduocatus adesse dicitur reo: &
adesse causæ proprie dicuntur aduocati &
amici. Idem in phor. Amicos aduocabo ad
hic rem qui assient mihi ne imparatus sim
cum aduenerit.Donatus.
Adfatim a copia fatendi.siue abundãter. Te.
Pro eo quod est ad laxitudinem.Festus.
Adfabre ad nunc intentionem habet. Au.ge.
Adfatĩ ab affatu:Vel magis a græco αφατος
ineffabili:Vnde corripitur fa.Festus.
Adfabrum fabrefactum.Festus.
Adfectare est pronum animum ad faciendũ
habere.Festus.
Adfectus lassus possessusq; morbo:ab eo qđ
est affici. Vnde affectus dicuntur per quos
afficimur.Ter.in ecy.Quonammodo philo
mena mea nunc te offendam affectam.
Affines in agris uicini: siue consanguinitate
iuncti.Festus.
Adfuturum esse:idest aduẽturum. Ter.in eu.
Credo iam illum adfuturum esse:ut illam a
me eripiat.Vir.adfuit & muesteus.adest pro
prie:idest adiuuat. Te.in phor. nihil aderat
adiumenti.Donatus.
Adgregare ad gregem ducere.Festus.
Adgrectus apud Enniũ pro eo qđ est aggres
sus ponitur:qđ uerbũ uenit a græco αγρει
quod significat αγρει.Festus.
Adgrectus a surgo & proficiscendo ex græco.
unde & quasi noctis nigrum.Seruius.
Adhamare obliquare:tractum ab hamo. Ci.
libeo secundo. Qui enim seruis honorẽ ad-
hamauerunt uix admittuntur ad eos:nec sa
tis commodati multitudini possunt eẽ.No.
Adhæresco p adhæreo suo primitiuo accip
tur.Laurentius.
Adhæsũ a cohærẽdo dixit. Lucius libro ter-
tio:nam neq; pulueris interdum sentimus
adhæsum.Idem libro tertio.Tenue iocis nõ
potis est affligere adhæsum.Nonius.
Adilisus magnesiæ mons est:seu ut nonnul-
lis uidetur boetiæ.
Adigere ad aliquem locum agere:Ter.in eun.
nam & iã reuertere aut mox noctu te hor-
sum adigent insomnia: hoc est ad urbem
agent.Donatus.
Adima numidiæ fluuius est.
Adimantus proprium atheniensis uiri.
Adintegrare est uinum in sacrificiis augere.
Integrare enim & adintegrare minus factũ
est in statum redigere.Festus.
Adinurcis:intimus circus adinurcis uocat
ut Procilius aiebat:ab urceis ꝙ is locus ẽẽt
inter singulos.Alii dicunt a murtero decli-

natum: quod ibi est facellũ etiam nunc murtetæ ueneris. Varro.

Adipatus panis qui adipe conficitur. Ser.

Adipatum ueteres honeste pro pingui & fucculento & opimo posuerunt. Ci. de orato. Asciuerunt suis artibus opimũ quoddã tãq̃ & adipatæ dictionis genus. No.

Adire quo aditus arduus difficilisq; est. Teré. in and. Aliquot me adierunt: quasi importune interpellantes. & alibi. quid tibi uidetur adeon ad eum. Do.

Aditiculum paruum aditum. Fe.

Adytum locus secretior templi.

Aditus interpellatio. Ter. in andri. aliquot me adierunt ex re auditum esse: q aiebant. Vir. in. x. Regẽ adit & regi memorat nomẽq; genusq;. Li. li. xxvii. Cũ pacẽ peto cũ placo cũ adro & cũ appello meã. No.

Aditus ĩgressus. Vir. in. li. ix. Huc turbidus atq; illuc lustrat equo muros: aditũ q; p auia quærit. M. T. de supplicus. In ipso aditu atq; opere portas. No.

Aditus rursũ aduersus. Actius in medea: Tũc Diomedes & cuius aditum expectant per mixti usq; adhuc. M. T. ad Cæsarem iuniorem li. primo: ut aut ad consules: aut ad te: aut ad Brutũ adissent: hi fraude ne essent quod cũ Antõio fuissent. No.

Adytum locus tẽpli secretior ad quem nulli est aditus nisi sacerdoti: & est græce Δύω i. ĩgredior & a fine dicitur. Vir. li. ii. æne. isque adytis hæc tristia dicta reportat: scribit aũt per y græcum & per d simplex. Ser.

Adiutor dicitur potius q̃ iutor a uerbo iuuo q̃uis iutum & iuuatum facit. Inde iuuatio.

Adiugate adiũgere. Pla. in cri. mater est terra: & parat aiam mater: adiugat uoluptatẽ. No.

Adiutat pro adiuuat. Pac. in dolореste. Illum quæro quæq; adiutat. Affra. Inimicis hoc obsecro igit agite & me adiutamini. N. M.

Adiutores dicuntur in re bona: in re aũt mala impulsores. Te. in adel. Postremo hodie ĩ psaltria istac emẽda adiutor fuit: & adiutor dicitur a nõ irascente: a criminãte autem & irato impulsor. Don.

Adiuro tunc dicitur cũ nos aliqd fecisse negamus. Te. adiurauit se nõ posse apud nos. Pãphilo absente pdurare. Ser.

Adiungere alligare: optare: accommodare synonyma. Te. in an. ut animũ ad aliquod studium adiungant. Dona.

Adlecti dicebantur apud Romanos: qui propter inopiam senatorũ ex equestri ordine ĩ senatorum sunt numero assumpti: nam patres dicunt qui sunt patricii generis: cõscripti qui in senatu sunt scripti. Fe.

Adliuescit liuere icipit: hoc est liuidũ fieri. F.

Adlicit est perducit aliquem in rẽ dictũ a uerbo licit. i. decipit: hinc descendit illicere: id ẽ oblectare: id est frustrãtem iducere. Fe.

Adlocutũ mulieres ire aiũt cũ eunt ad aliquẽ locum cõsulendi causa. hinc quidã loquelã dixerunt uerbum. quod in loquẽdo afferimus. Varro.

Adluuiõe ad dicitur: adiici quod ita paulatim adiicitur: ut intelligere non possimus quantum quoq; momento temporis adiiciatur. Paulus de acqui. re.

Admethas nympha secundum Hesiodũ oceani. & tethyos. filia. Tor.

Admetus thessaliæ rex: cuius armenta. ix. annis apollo pauit apud amphrysium fluuium secundum. Ser.

Admitto pecco. Oui. primo meta. Quod tamẽ admissum quæ sit uindicta docebo. Te. in eu. unã hanc noxam mitte si aliam admisero unquam occidito. Ser.

Admitto assumo. Iuue. iam phas est admittere uiros: dormitat adulter. Ser.

Admittere plus est q̃ facere. Teren. in adel. o hæccine hæccine flagitia facere. hæc te admittere indigna genere nostro. Donatus.

Adminiculaui positum p audiui. Var. de lib. edu. Quod petisti ut eius educatiõis fieret socius: quoad po m adminiculaui tuam uoluntatem scribendo. No.

Admissiuæ aues dicebãtur ab auguribus quæ consulentem iuberent. Fe.

Ammõ ididerunt Assyrii deo soli: quem summũ maximũq; uenerantur: cuius nominis ĩterpretatio significat unus. unum ergo ut potissimum adorant deum: sed subiungunt eidem dei nomini ad argitem omnẽq; potestatẽ: cũctarũq; reʀ. his duobus attribuũt. solẽ terramq; intelligentes. Macrobius.

Admõeo re illam rẽ & illius rei. Salu. iug. sed quoniã tanti uiri nos tempus admonuit. P.

Admodum præmodũ itensionẽ habẽt in sylaba ad. Au. gel.

Admouere ẽ proprie saxum de loco mouere: quo uerbo significatur minuere maximum laborem in opere: cũ amouere dicimus. Te. in adel. Age tamẽ hunc amouebo eũ & plus est amouere q̃ abigere. Dona.

Admonere cõmonefacere. Tul. in uerrem de signis. Retem admones. Policletum esse dicebant. Notuis.

Admonere percutere. Vir. æneí: x. Lucagus: ut pronus pendens in uerbera telo: admonuit biiugos. No. Marce.

Admoueo manum: idest appono manũ amouere manum: idest remoueo. Lau.

Adnictat sæpe & leuiter oculo annuit. Neui. in tarentila: alii adnictat: alii adnutat alium

amatalium tenet. Fe.

Adnunciamus bona; obnunciamus mala; & ẽ auguris cũ aliquid mali ominis obscœnum Te. in adel. Primus porro obnuncio. Dona.

Adnoscit aduersarium hostem. Fe

Adoleo incendo. Vir. in buc. uerbenasq; adole pingues. significat etiam augeo. Ser.

Adolescit a græco ἀδολέσχω: idest accresco uenit unde fiunt adultus adolescens. Fe.

Adolere uerbum est ꝑprie sacra reddẽtiũ qđ significat uotis uel supplicatiõibus nũen auctius facere: & est in hisdẽ macte esto: & ĩtelligi debet ab eo qđ adoluit. i. creuit: & adultũ qđ ẽ auctũ: & aucta ætate: aut aliqua causa magis factũ. solito ducere ꝑprietatẽ. Vir. æne. li i. Cura pœnũ struere & flãmis adolere pẽates. Idẽ. ĩ vii. Adoletq; altaria tædis. & ĩ buc. uerbẽasq; adole pigues & mascula Thura qđ est adde: cumula. & geor. li. iiii. Pancæis pinguibus aræ. No.

Adolere exurere. Vir. in buc. uerbenasq; adole pingues & mascula thura.

Adolere augere; honorare; propiciare; & ẽ uerbũ sacratũ: ut macte magis aucte. Vir. æneid. li. primo. Quinquaginta intus famulæ quibus ordine longo cura pœnũ struere & flãmis adolere penates. & li. sexto. Præterea castis adolet cum altaria tædis. No.

Adolesco incendor. Vir. libro secũdo geor. pancæis adolescunt pinguibus aræ. Ser.

Adolesco cresco. Vir. secũdo geor. At dũ prima nouis adolescit frondibus ætas. Ser.

Adolescere crescere: unde adolescẽtẽ dicit. Lucretius libro secundo. Deniq; adolescẽdi sũmũ attigere cacumẽ. Laberius in sororibus: laus: gloria noĩe adolescit. No.

Adolescentiaris pro luxuriaris. Varro. Rite actum quidem ut faciat censeo, quoniã tu quoque adhuc adolescentiaris. No.

Adolescenturire; laberius; Incipio adolescenturire; & nescio quid nugaꝶ facere. No.

Adolẽdi. Ser. moderator obsequii cui cura uel adolendi penates uel struendi pœnũ & domesticoꝶ actuũ regendi ministros, admouet dominum familiam pro soliditate animi moris epulatam. Macro.

Adolescentior te sum: idest minor natu te sũ ita iunior. idest minoris ætatis: uidelicet superõ te paruitate ætatis. Lau.

Adoni ab apro poetæ tradunt interemptum hyemis imaginẽ in hoc aĩali fingentes, q̃ ap hispidis gaudet locis hũectis & lutosis. pruinaq; contentus; ꝑpriecq; hyemali fluctu pascitur. Gaudet ergo hyems ueluti uulnus ẽ Solis. quæ & lucem nobis minuit coloꝛẽ: qđ utrunq; animantibus accidit. Macrobius.

Adiuuare iniuriam est ultionẽ ob iniuriã facere. Liuius. li. i. Adiuuarent suas quoq; ueteres iniuriam ultum irent.

Achides iacula breuia sine mucrone dicunt.

Adicialis uel adipalis cœna lautissima erat septem epulonum. Ma.

Adonis cinaræ & myrrhæ filiæ filius dilectus a Venere: & interemptus ab apro. Tor.

Adoptiones etiam faciunt filiifamilias nõ solũ natura: quod adoptiõis nomẽ est qđẽ generale: In duas aũt species diuiditur; quarũ altera adoptio similiter dicitur; altera arrogatio: adoptãtur filiifamilias. Arrogant qui sui iuris sunt. Modestinus de adoptione.

Adoptio enim generalis duobus modis fit. principis auctoritate: aut magistratus ĩpio.

Adoptamus eos qui sui iuris sunt; quæ species adoptionis dicit arrogatio: quia & is qui adoptat rogatur: idest interrogatur an uelit eum quẽ adopraturus sit iustum sibi filium esse; & is qui adoptatur interrogatur an id fieri patiatur. Imperio magistratus adoptãus eos qui in potestate parentum sunt siue primum gradum liberorũ obtineant: qualis ẽ filius filia: siue inferiorem: qualis est nepos neptis; pronepos proneptis. Caius.

Adoptati cum in alienam familiam atq; liberorum loco extranei sũmuntur: aut per prætorẽ fit aut per populum quod per prætorẽ fit adoptatio dicitur. quod per populum arrogatio. Adoptãtur aũt a parẽte in cuius potestate sunt tertia mancipatiõe. in iure cedũtur atq; ab eo adoptat apud eum apud quẽ legis actio est uindicantur. Aulus. ge.

Adoptiuus ex adoptato filio natus. Festus.

Ador frumenti genus quod epulis etiam immolatiõibus sacris putatur pium; unde & adorare propiciare religiones potest dictum uideri. Varro de re rustica. li prĩo ĩ loco hĩj. do: sed far adoreum potius ferunt q̃ triticũ Vir. li. vii. Et adorea liba per herbam subiciunt. No.

Admissarius equus qui admiscetur ad cõcubitum equarum.

Ador farris genus edor quondam appellatum ab edẽdo: uel quod aduratur ut fiat tostum unde in sacrificio mola salsa efficitur. Fe.

Adorare apud antiquos significat agere. ũde & legati oratores dicuntur: quia mãdati populi agunt. Festus.

Adoreum quoq; dictum ab eo putat q̃ cibi adora: idest principium sit far. No.

Adorea laus bellica, q̃ uictores a uictis adorẽtur Acron.

Adoriam laudem dicebant gloriam & gloriosum putabant esse qui sacris copia abundabat. Festus. Plinius autem gloriam deniq; ipsam a farris honore adoreũ appellabãt.

Adorare ab oro: quod est ore precor componitur. Supplicare a plico: q̃ genu poplitem que aut ceruicem plicamus. illud sine uoce fit: non tamen sine plicatione genuum. hoc sine plicatiõe genuum & gestu corporis. nõ sine ore & uoce. Supplicare tãn̄ homini datur: nos quoq; muta adoramus ut imagines sanctorum: tũ etiam crucis quam sapientes adorant. stulti uero orant: quibus supplicare non dicimur. Laurẽtius.

Adorior ex insidiis repente iuado dictum ab eo q̃ corpora aggredientium exurgant subito atq; icrescãt. Adortus aggressus oĩa haec ex tranquillitate maris dicta sunt. metaphoricos aggredimur de longinquo. Adorimur ex insidiis de ꝓximo. nam adoriri est quasi ad aliquem oriri: id est exurgere. & aggredi dicit̃ quis quasi rem arduam & incongruã. Virg. Talibus aggredit̃ uẽerẽ sat̃. dictis. Do.

Adoreus magnesiae mõs seu boetiae.

Adprimus Liuius Andronicus in odissea dicit hoc uersu Idemq; uir sũmus ad prĩus patroclus idest longe primus. Au. ge.

Adpromissor est qui quod suo nomine promisit. idem pro altero promittit. Fe.

Adquo ꝓ quantum. Affra. ꝓmo. ut scire possis adquo te expedias loqui. Idẽ in priuigno Ni tamen amarem talẽ te merito patrẽ miratus essem adquo liceret. Nonius.

Adrastus rex argiuo℞ Talaonis ex Euronoia natus ita dictus secundum Platonem in cratylo q̃ rem thebanam non confecisset ab a sine & Δρεω facio. Hõerus. dicit Percosii filium fratrem Amphii. Tort.

Adraemon thoantis pater secundum. Home.

Adria mascu. gene. ꝓ mari. Hora. li. iii. car. Dux inquieti turbidus adriae. Acron.

Adria urbs quae mari nomẽ dedit. & i mascu. gene. ꝓ mari ponit̃. Inde adrianus. adriẽsis.

Adriaticũ mare longissimus sinus est & a dextris intrantibus portuosus plurimum a sinistris autem non sic.

Adriaticus adriacus. T.

Adrumauit rumorem fecit: siue commurmuratus est: quod quidam a rumine parte gutturis dictum putant. Festus.

Ad se redire dicitur qui animum recipit & sedem mentis. Te. in an. sed sine paululum ad me redeã. Virgi. Victus ad se redit & hoc de corpore dixit. ad se autem redit qui amens esse desistit. Dona.

Adferere manũ est admouere: quo modo ea quoq; in terram dimittuntur seri dicuntur unde & setae appellantur q̃ pro foribus admotae oppouuntur defixae postibus: quemadmodũ ea quae terrae inseruntur. Fe.

Ad saeculo pro ad saeculũ datiuus pro accusatiuo Pla. i truculẽto: qa tu uestimẽto & cibo alais sbus curas. M. Tul. de repli. iiii. Haec nõ mulieribus praefectus reponatur qui apud grae. creari solet. Sed sit censor q̃ uiros doceat moderari uxoribus. Salu. in Catili. bello. breui spacio legiones numero hominum explẽuerat cũ initio: cũ amplius duobus militibus habuisset. Te. Facitis ita ut uobis placet. Idẽ in andr. Interea mulier quaedã abhĩc trienniũ ex andro cõmigrauit huic uicinitae Var. de ui. pa: li. iii. Tanto porro inuasit cupiditas bonorum praelusq; ut nihil caelum ruere dummodo magistratum adipiscantur exoptent. No.

Adsiduus dicitur qui in ea re: quam frequenter agit quasi cõsedisse uideatur: Alii assiduum locupletẽ. quasi multorum assium dictũ putant. Alii eum qui sumptu proprio militabat ab assedendo uocatum existimarunt. Festus.

Adsidelae mensae uocantur ad quas sedentes flamines sacra faciunt. Fe.

Adsipere & praesipere dicebant antiqui a sapiendo sicut modo dicimus ab aequo iniquũ a quaerendo inquirere. Fe.

Adsciscere est adiungere uel adsumere. Fe.

Adscripti dicebantur qui in colonias nomina dedissent ut essent coloni. Fe.

Adscripticii ueluti quidam scripti dicebantur qui supplendis legionibus adscribebantur Hos etiam accensos dicebant q̃ ad legionũ censum essent adscripti: quidam uelatos q̃a uestiti inermes sequebantur exercitum. Nõ nulli ferentarios: qui de fũdis lapidibus praeliaturi ea modo ferrent quae in hostes iacerent. Alii rorarios q̃ ad genus hominum anteq̃ acies coirent in modum rorantis tempestatis dimicarent. Fe.

Adsum tria significat. unum naturaliter: duo per quandam flexum & deriuationem. primum significat praesens sum cum ablatiuo & in: ut in pauli pugna non affuerat Cicero Aut cum datiuo: ut idẽ in philippicis omnibus his pugnis Dolobella affuit. Secundum est fauere in iudicio. uel in ꝑsidio esse. Quintilianus. Dexterq; ae uolens adsit. Tertium est aduenio: uel praesens ero: ut Virgi. Huc ades o Galathea: idest huc ueni. Cice. q̃bus quidem canis tu etiam Brute praesto fuisti: & pro Murena. multis praesto fuit. & ad Herennium. hirundines aestiuo tempore praesto sunt hoc uero ultimum pro compareo dici solet & praesento. Lau.

Ad summum & ad summam differũt. nam illud ad numerum refertur: ut Cice. pro Milone. unus aut ad summum duo inuenti fũt Ad summam uel in summam. i. summatum

ut Quin.Insūma non recedo Ci.ad summā ne agam de singulis qđ.Quint.per aduerbium semel ꝓfert ut denięꝗ ut semel finiam.i. in sūmā quod significat irreuocabiliter: quia quod semel tantum fit id non habet regressum.ut Vir.Humum semel ore momordit. quod interdū dicit̄ breuiter.qđ idē Quint. Breuiter tamē lōge crudelitas explicāda scæuicia est.Lau.

Adtegrare uinum in sacrificiis augere.Integrare enim & adtegrare minus factum est ī statum redigere.Fe.

Adtestata dicebantur fulgura quæ iterato fiebant.Festus.

Adtibernalis habitator continuæ tabernæ quam fuisse genus domicilii antiquissimū Romanis testimonio sunt exteræ gentes quæ adhuc tabulatis habitant ædificiis. ūde etiam tecta castrensia q̄uis pellibus contegantur tabernacula dicuntur.Fe.

Adtrictum & trictum ex græco descendit galli uestem tritam τρίβονιον appellant.Fe.

Addues addideris.Fe.

Aduatici populi sunt gallici:de qbus Cæsar ī commentariis scribit.dicuntur autem galli cedoni.

Adua fluuius est ī liguria.Stra.

Adualua est mons pars alpium adetuatios nō longe a fontibus rhodani; ex quo monte in septentrione Rhenus excurrit ex alia parte fluit aduas ad interiorem galliam lacum amplens larium.Stra.

Aduocasse ꝑ ꝓuocasse Lucil.lib.xxix.

Amico hodie cum improbo audiuimus Lucilio aduocasse No.

Aduerto oculos mētem uel aliquo oculos mētemue conuerto.

Aduersus oppositus opposito pectore atque obiecto.

Auersus terga ostendens, ut Cice. Auersus & aduersus impudicus es.Lau.

Aduenire uenire. Cecilius in plotio. ædepol senectus & si nihil aliud mali apportes tecū cum aduenis unum id sat est.No.

Aduenire incipere.Plau.in amphi.Quæso ad ueniens morbo in re.No.

Aduersus præpositio & pticipium esse potest ab eo quod est aduerto:& erga te aduersum te:& penes te fuisse gratum.Do.

Aduētus ꝓprie expectati necessariorumęꝗ dicitur.Teren.in eu.aduentum gratulant meum:& hic ponit accusatiuum pro datiuo:id est aduentui gratulantur.Do.

Aduatici belgarum populi regni eburonum nunc leodiensium finitimi ac neruus nunc tornacensibus ꝓximi habebant amplum & ī altissimis rupibus oppidū,forte nūc ē oppidū appellatū beamūth uicinū thuduino ī finibus hānoniæ.hos ex allusiōe uocabuli cōplures credūt esse eos qui donacum atrebathensis diocesis oppidū nō lōge a cameraco urbe distās icolūt hi aduatici & cibris theutōisqꝫ ꝓgnati erāt q trāsi hēani fuerūt sed magis cōiectura est aduaticos fuisse eos qui hodie gallicam brabantiam ubi oppidū niuella est partemque hannoniæ circa cānetum ac montem & bintium oppida cāmeracensis diocesis finitimaque his loca extra francorum regnum in habitant:ubi locus quidam in uici formam redactus est fere desertus cuius nomen gallica lingua ueteri satis alludit:& monumenta adhuc quædam præclara uenustatis uisuntur.

Aduas dusius celtarū ꝓpsus est fluuius oritur circa mōtē iura in agro de mutua sācti Benedicti sequāos ab heluetiis diuidētē lapsusque ꝑ agrū burgūdiæ mōtem bellicardū insulā ac clarauallē castella pluit:ac urbē bisūtinā nūc īterfecat.dehinc dolā oppidū præterfluēs circa Viedunū castrū nō lōge a cabilonēsi urbe arari fluuio cui nūc Sagona nomē ē, miscemis.& dubius nunc uocat̄ ad seqnos prorsus pertinens.

Adoptionis nomē est qđ generale in duas autem species diuiditur quarū altera adoptatio similiter diuiditur altera arrogatio adoptatur filius familias,arrogantur qui sui iuris sunt: Modestinus libro primo de statu hominum uulgo concepti dicuntur qui patrem demonstrare non possunt uel qui possunt qd sed eum habent quem habere non licet q & spurii appellātur.Sergius grammaticus qui ex muliere non nupta ortus; per ignominiam obiectum est sabinis. Sabini namqꝫ pudendas mulieres spurias appellāt.

Adria mare magnum secessu littorū acceptū & uaste quidem in latitudinem patens: qua penetrat tamen uastius illyricis usqꝫ tergestum,cætera gallicis italisqꝫ gentibus cingūtur.Pom.

Adriaticū mare dictum etiam illyricum.

Adpedes ex mensa seruorū qui adpedes discumbunt supra hoc apertum est eo disticho cū Omnia retro pueris obsonia tradas Cur nō mēsa tibi ponitur a pedibus.

Aduentus aduenti: ornatus ornati: tumultus tumulti: sēatus sēatuēt apđ ueteres dicebat̄.

Aduenens ꝑ cū aduenissem: quia lingua latina deficit hac declinatione. Vi.Ipse nemus linquens patriū. Ter.in phor. ostendi aduenens.Do.

Adduar fluuius est ex elia duella mōte.diuersæ partis qua rhenus ad interiorē galliā fluit intrans lacum larium iuxta Comum: de

hinc in padum fluit.

Aduersus aut contrarius significat: aut quod erga. Fe.

Aduelitatio iactatio quædam uerborum figurata ab hastis uelitaribus, uelites dicũtur ex pediti milites quasi uolantes. Fe.

Aduersor tibi notum est. Aduersor te ẽ quotiens ab aliqua re quam detestamur uultũ auertimus. Vir. dii talem terris auertite pestem. Auersari abominari: & ex odio uultũ auertere est. Lau.

Aduerbia in im interdum nihil differunt, ut priuati priuate: separatĩ separate; ꝙuis hæc posteriora reperiuntur idẽ ꝓperatim ꝓpanter: dissimulatĩ dissimulãter: uberti copiose. affatĩ: abũde. raptum festinanter. cursim currendo. differunt tamen hæc generaliter signat omnia simul quæ sub genere sunt amplectendo: gradatim uero per singula genera seu species quæ genera uocamus. Vir. Generatĩ discite cultus. Sũmati similiter p singulas sũmas. Itẽ generatĩ p unũ genus ut Cicero. ĩfinitũ mihi uidet̃ id dicere in quo aliqd generatĩ quærit̃. Viritĩ p singula capita uirorꝫ: uel de uno ut Curtius Siquis uiritim dimicare uellet. Noĩatim p noia singulorꝫ: de uno ẽt ut Brutus noĩatim Ciceronẽ iclamauit. Mẽbratim p mẽbra. Cesim p incisiones gladii. Punctĩ p punctiões ĩfixionesque gladii: siue incidẽdo & pungendo. Strictim stringẽdo singula uel certũ aliqd Carptĩ hic & hinc decerpẽdo. Tractim trahẽdo nõ interrũpẽdo seriẽ. Certatĩ: gregatĩ, turmatĩ, paulatĩ p diuersa sui generis. dõesticatĩ: uicatim; regionatim: oppidatim: municipatĩ: prouinciatim per uaria sui generis. Lau.

Aduentare est proximum iam esse ueniendo uentitare est frequẽter uenire. Lau.

Aduena est quem græci προσήλυτον apellant. Fe.

Adiugare adiungerẽ. Plau. in chryse mater est terra quæ parit corpus aĩa mater adiugat uolũtatem. Nonius.

Adulari ẽ cõpositũ ex accedẽdo & alludendo. Festus.

Adulter & adultera dicuntur, ꝙ & ille ad alteram & hæc ad alterum se conferunt. Festus.

Adulterina signa dicũt̃ alienis ãnulis facta. F.

Adulatio ꝓprie ẽ blãdimẽtũ canũ; quod & ad hõines tractũ ẽ cõsuetudine. M. Tul. de offi. li. 1. Cauẽdũ ẽ ne assetatoribus patefaciamus aures: neue adulari nos sinamus. Actius in ꝓmetheo sublime uolãt pennata cauda uestrũ adulant sãguinem. No.

Adulteritionem ꝓ adulterio. Laberius in primo. Quẽ siqs legere uoluerit ibi inuenerit & fidẽ nostrã sua diligentia adiuuabit. No.

Adulteriũ est qđ in nuptã cõmittitur. Ser.

Adulteritas ꝓ adulterio; Laberius ẽt munus qđ scriptitauit oppido quã uerba finxit ꝓlicenter. nã & mendimonium dicit & mechimoniũ & adulteritionẽ aldulteritatem pro adulterio. & depudicauit pro stuprauit & abluuium pro diluuio. Aulus gellius.

Adulari a græco Δοῦλος. i. seruus. nam seruile est.

Adultus ab adolesco passionem nõ significat est qui excreuit. Lau.

Adulterarũ poena uide in dictione anabatum.

Adulterium cõmittitur in nupta propter partũ ex altero cõceptũ cõposito noĩe. Stuprũ uero in uirgine uiduaue cõmittit̃. uerũ lege iulia hæc recte promiscue appellãtur. Nam omne adulteriũ est stuprum: nõ econtra qa ego ita sentio stuprum esse coitum lege uetitum. Quod duplex ẽ. unum est cũ nupta uel cũ puero uel cũ cõsanguinei: saut cũ sanctimoĩalibus. ꝗꝗ hæc duo posteriora potius appellemus incestũ. alterum cũ uis affertur: ũde lex statuit pœnas stupratoribus masculorum. Lau

Adumen fluuius haud lõge a Roma.

Adunguem ad perfectiõem & perfecte. Hor. 1. ser. Fonteius adunguem factus homo.

Adũcitas uncũ. Ci. de natura de. prĩ ũguiũ tenacitate arripiũt: prim aduncitate rostrorꝫ.

Adunum nullo excepto. Vir. li. quinto. Iupiter omnipotens si nõdum exosus adunum. Ser.

Aduorsum contra significat. Ter. in adel. neqꝫ seruulorꝫ qsq̃ qui aduorsum ierant. Plau. in asinaria. quæ illa præda est ibi aduorsum: atque electabo quicquid est. No.

Aduorsum rursum apud significat Titinnius ĩ gemina. Mulier quædã aduorsum illũ res suas cõquærit̃. Ter. in an. Et id gratũ fuisse aduorsum te habeo gratiã. Ennius in thelepho. Ter. ipsum hoc oportet ꝓfiteri & ꝓloqui aduorsum illã mihi. Affranius. Excæpta de uita ac morte domini fabulauere aduorsum fratrẽ illius ac dominum suum. Pla. in au. Ego ne ut te aduorsum mentiar mater mea. M. Tul. de finibus. Hæc uero pietas aduorsum deos ne qua ista gratia debeatur sine expiatione mature ĩtelligi potest. No.

Aduorsem aduersarium hostem. Fe.

Aduocatus & patrõus differũt. illđ gneralius nomẽ ẽ. Nã qcũqꝫ alteri adest ĩ cã officii gratia aduocatus appellat̃; ẽt si nihil dicat: neqꝫ agat: sed tãtũ patus desẽdere. ut Terẽ. Volo hic adeẽ nobis aduocatos ĩ turba hac. patronus, uero ẽ: q cãm agit accusati nõ accusantis, ut Quĩti. Accusator dat testẽ patrõus ex eo refellit. ĩde accusator patrõus ẽ: sed citra accusationẽ patrõus dr̃: ut idẽ. Attamẽ alter

eādē ꝑstātia meruerit nomē patronoꝝ. Patrōus ēt dicit respectu liberti. Litigator uero dicit cliens q est sub tutela alicuius & pene famulus. qles sunt libertini ī patronū. patrocīari tā uerbo q̄ facto est ībecilliorē ꝓtegere. a quo fit patrocinium. Lau.

Aduocatos accipere debemus oēs oīo qui causis agendis quoquo studio operantur: nō tamen qui pro tactu non affuturi causis accipe qd solent aduocatoꝝ numero erūt. Vl.

Ad uotum aliqd hēre & ex sentētia: licet hoc uideat rōnis eē: illud uero cuiusdā affectus: eiusdem tamē fere significatōis ueniunt: ut Qui. Hēsne uxorē ex aī tui sentētia. & alibi & ad oē uotū fluēte fortūa lasciuit ociū. La.

Aeea īsula Circes: qui nūc circeus mōs dicit.

Ae genitiui singularis in as faciebant. ut Liui. in odyssea. Idē nā diua mōetas docuit filā. Pluraliter dici debet paterfamiliaꝝ: paterfamilias in singulari cōsuetudo comprobauit quod iucundius erat: qd pluralem numeꝝ non recipit. sicut tribunus uel tribuniplæbis: præfectus uel præfecti alæ. Ser.

Adusa epiri flu. est a quibus dameas appellatū apolloniæ propinquus.

Aeas flu. epiri. dyrachium præterfluēs ex macedonia.

Aeacus Iouis ex europa filius secundum. Ser. secundum Sænecam & Ouidi. ex ægina.

Aeacides ꝓ Achille patronomycū ab auo alius rex epiri Pyrrhi pater secūdum Iusti. viii.

Aedes in plurali ꝓ domo: & cum adiectiōe ꝓ templo. In singulari etiam ꝓ tēplo cū adiectione ut ædes Iouis ædes deorum. ædes sacras. Itē ꝓ tēplo dicēus duas uel tres ædes sacras. ꝓ domo uero binas ternasue ædes. Ser.

Adusq & abusq magis consuetudine quā rōne. ad enim actō coniungitur. non præpositioni neq aduerbio: ut Plinius: Adusq traiani imperatoris uenit ætatem.

Aediles curules q ex patribus creati sella curuli uehebāt. Aediles plebis hoc mūus hēbāt ludos īstruere sua īpēsa: quibusue spectaculis fierēt: & ut sua qsq ædilis factus īpēsa ꝓ mō patrimōii ac dignitatis suæ celebrādos curaret. Itē ut cloacæ publicæ & aquæ ductus cæteraq ædificia lauta: mūda ītegraq & expedita seruarent: itē qcqd uiciosum ꝓ sincero: malū ꝓ bono: fractū ꝓ itegro uenisset: ædilis edicto redhibet: & mēsuras & pōdera iusta curabāt: in æsculētis & poculētis uēdēdis. Quattuor ludis ꝑerant megalensibus: q sunt magnis diis cōsecrati funebres: q ad detinendū populū sunt īstituti dū pōpa fūeri decreta ad honorē primitūi uiri plebe instruit. Alii ludi minores ædilibus plebis erant additi.

Aedilis ītio dictus ē magistratus: qa ædiū nō tātū sacraꝝ sed ēt priuataꝝ curā gerebant postea hoc nomen ēt ad magistratus trāslatū ē. dictus. ē. n. ædilis q facilis ad eū plæbis aditus erat. Sed & ædilitas dicebatur eadem dignitas sicut pōtificatus magistratus. Fe.

Aediles q ædes sacras & priuatas procurarūt. Varro.

Aedilis quoq a sacris ædibus dicti, quibus curandis præpositi erant. Lau.

Aediles duo ex plebe constituti funt: atq ita appellati qui ædibus præessent in qbus, oīa scita sua plebs deferebat. Pom.

Aedis Var. scripsit ī li. isagogio ad. Pōpeiū Nō oēs ædes sacras tēpla eē: ac ne ædē qdem uestæ tēplū eē. Hora. tamen inqt. Ire deiectum monumēta regis tēplaq uestæ. sed licentia poetica est. Ci. tamē de natura deoꝝ ait. In liminibus ꝓphanaꝝ ædiū ne sacras accipeus.

Aedis domicilium in ædito positū simplex atque unius aditus siue q in ea æuū degat qd græce εἶδον uocāt. Itaq ædificare cū sit prōprie ædem facere: ponit tamen katachristicos in omni genere constructiōnis. Fe.

Aeditimus latinū est sicut finitimus & legitimus. dicitur nūc æditiuus cōiectitia usurpatione Varro. Aeditimū magisq̄ æditiuū appellari censet. sicut claustritimū q clausæ ianuæ præest. īde æditior. i. ædē tueor: & æditentes. Lau.

Aedituus dicit q ædē seruat: quasi ædis ītius uel ab æde tuenda, dicitur. Fuit enī olim ingenti honore. ut Virg. viii. fidusq ad limina custos. Illic enim æpulabātur & diuos colebāt: Cēsus ēt oēs illic seruabāt: qd etiā Plau. in asinaria docet inducens sauriā seruū atriensem in tota familia plurimum posse.

Aedituus ædis tutor: id est curā gerens. Fe.

Aeditimus ædis intimus. Fe.

Aedituor. i. ædem tueor. Pom. æditiuor q post q̄ ibi appareo: atq æditior in templo; neq mortalis neq mortaliū qcq̄ inferius ē. No.

Aeditui appellati sunt ab ædibus sacris quas tuentur. Lau.

Aeditus. i. altus & fortis Hora. prīo ser. Vitibus æditior cedebat ut ī grege taurus. ūde dicit ædes æditū ꝓ loco alto dicēus: sed caret diphthōgo quoniam ab e præpositione nascitur & do.

Aedificare magis ad domū hominū spectat q̄ deoꝝ. Interdū ad naues: ut Ci. Qui cū maxias ædificasset īstruxissetq classēs. Spectat ēt ad eū cui dōus ædificat ut idē. Cice. Qui cum ædificasset in palatio plenam dignitatis domum. Lau.

Aedificare cum sit ꝓprie ædem facere. ponit tamen in omni genere cōstructionis. Fe.

Aedificii appellatiōne aut sup̄ficiem significamus aut solum quandoq; cui ædificium superpositū est. Tul.

Aedis pro nomīatiuo singulari. Var. de ui. pa. li. primo. Hæc ædis quæ nūc ē multis ānis q̄ facta sit in quæ oīa regis tēporibus. No.

Aedificandi manifesta significatio est.

Aes alienum quod aliis debemus: suum quod alii nobis debent. Ser.

Aes quære in littera. E.

Aesculus in littera. E.

Aedificia qdē urbana p̄dia appellāus cæterū etiā si in uilla ædificia sint æquæ seruitutes urbanoꝝ p̄dioꝝ cōstitui possunt. Ideo aūt hæ seruitutes prædioꝝ appellantur quoniam sine p̄diis constitui non possunt. Nemo enim seruitutē pōt acqrere uel urbāi uel rustici p̄dii nisi qui habet prædiū: nec q̄sq̄ deberet nisi qui habet prædium. Vlpi.

Aedium appellatione omnes species ædificii continentur. Pau.

Aedonis mōs thraciæ secūdum Hero. Luca. ædon dixit ædonis ogygio. Tor.

Ae syllabam antiqui græca consuetudine per ai scribebant, ut aulai musai. Fe.

Aegæ urbs macedoniæ a capris dicta a cario quodam. Tor.

Aegeus Atheniensis rex pater Thesei quē ex Aethra filia Picthei regis troexēi suscæpit: Inde ex Medea medū: q. i mare se p̄cipitauit cui nomen dedit. Inde ægides Theseus. Tor.

Aegeū mare ab Aegæo. alias a scopulo īter tenedū & chiū capræ effigiem reddentē. Tor.

Aegæon gigas qdam: terrigena interpraetatus cœlicolæ briarea uocant. Tor.

Aegeptinos æthiopes. Fe.

Aegæū mare appellat̄ q̄ crebræ in eo sunt insulæ ut p̄cul aspiciētibus spēs capraꝝ uideant̄. siue q̄ i eo æge amazonū regia pierit. siue q̄ i eo Aegeus Thesei pr̄ p̄cipitauit se. Fe.

Aegrū ex græco αἰαζω a quibusdam putat̄ a uoce doloris appellari qd est αι αι. Festus.

Aegeria nympha aricini nemoris uxor numæ Pompilii ob cuius mortem flendo in fontē uersa est secundum Ouid. xv. Tor.

Aegialus litus. ita & achaia primū dicta ē secūdum Pli. propter urbes in littore dispositas.

Aegialia adrasti filia uxor Diōedis scdm. Ho.

Aegia asopi regis Boetiæ filia i spē ignis a loue grauida facta. Inde natus æacus & rhadamāthus: ūde ænopia īsula ægina dicta ē. T.

Aegira urbs argiuotum. uel secundum. Plinium littoralis achaiæ. Tor.

Aegyptus appellata est atria olim. postea ab. Aegypto danai fratre. Strabo.

Aegyptus regio aphricæ. Tor.

Aegis clypeus Mineruæ. Hora. li. car. centro sonantem palladis ægida.

Aegis mūimētū pectoris æreū cū gorgōis capite. & ī pectore nūmis ægis hoīs lorica dr̄ scdm Ser. viii & a capra dr̄: qa de corio eius fiebat. & ideo mierua hēre gorgō ī pectore dr̄ qa prudentia sua q̄si alios saxeos reddit.

Agiroessa urbs in æolia asiæ.

Aegisthus thyestis filius ex pelopeia filia: cum qua rē habuit monitus oraculo ex ea nascituꝝ q se ulcisceret̄. Interfecit. n. atreū & agamēnonē. is expositus a matre ob pudorē a capris nutritus nomen accæpit Aegisthus.

Aegos fluuius thraciæ in quē saxū de sole cecidit ad hæc hostia lysander athēiensiū classem cæpit. unde in seruitutem redacti sunt.

Aegon pastor. Tor.

Aegoceros capricornus. Tor.

Aegos fluuius est ī chersonnesso naufragio atticæ classis insignis: cui proximus sextos est abydo opposito.

Aegle nympha solis ex neærea filia. Tor.

Aegloga. Tortelius.

Aegrippa q pedibus āte emissis nascebat̄ q pus difficilius ægerriusq; hēbetur. hi Aegrippæ appellati. Cuius piculi uitādi cā aræ statuæ cōstitutæ sunt Rōæ duabus carmētis: q̄rū postuerta una noīata ē: p̄sa altera a recti puerīq; ptus potestate & nomine. Au. gel.

Aegritudo molestiā solicitudinem angorem propter solicitudinem corpoꝝ ægrotorum ægritudinem nominauerunt. Ci. T.

Aegritudo est animi aduersante ratione contractio. Ci. tuscu.

Aegritudo ē opinio recēs mali p̄sentis in quo demitti cōtrahiq; aīo rectū eē uidet̄. Ci. tus.

Aegritudini subiciunt̄ inuidentia æmulatio obtrectatio misericordia angor luctus mœror ærūna dolor lamentatio solicitudo molestia afflictatio desperatio. Ci. tusculanarū.

Aegrotatio ut ægrotatio in corpore sit. ægritudo in animo. Ci. tusculanarum.

Aegrotatio qd autem in corpore est morbus ægrotatio. & uitium sic in animo appellare morbū totius corporis corruptionem.

Aegrotationē morbū cū imbecillitate uitiū cū pte corporis se interesse dissident. ex qua prauitas mēbrorū distortio deformitas. Ci.

Aelia urbs calabriæ. unde ælianus. Tor.

Aello diuisis syllabis una ex harpyiis. Tor.

Aelcus in marmoribus repertur. Tor.

Aelius hadrianus. Tortelius.

Aemidum timidum. Festus.

Aemiliā gentē appellatā dicūt a mamerco Pythagoræ philosophi filio. cui pp unicā huianitatē cognomen fuerit æmilios. alii q̄ ab ascāio q habuerit filios iuliū & æmiliō. F.

Aemilius apud græcos aspiratur. & ab æma

dicitur apud nostros sine aspiratione. Fe.

Aemilianus nec miru si ex cognoibus nata sunt noia: cu contra cognoina ex pprius sint tracta noibus: ut ab aemilio aemilianus. & a Seruio seruianus.

Aemulatio imitatio uirtutis accipitur: & pro uicio & est aegritudo si eo quod concupierit alius ponatur ipse careat. Ci.

Aemilas atq & euiternus dicebat ut Varro i pseudulo. Per aeuiternam hominum domu tellurem prope gradior. Pri.

Aemus mos thraciae maxius a rge ud. iii. fluui alas auras & tibisus i istum cadut scdm. He.

Aemulum uas ex aere paruu. Fe.

Aemulus est inuidus. Vir. li. v. Aemula nec du temporibus geminis gaudebat sparsa senectus & li. vi. aemulus excaeptu triton. Noni.

Aemulus est sectator uel imitator. Mar. Tul. p. M. marcello illo aemulo atq icitatore studiorum meorum ac laborum: Salu. histo. li. iii. Sed Pompeius sermone fautorum similem se fore credes Alexadro regi: facta cosultaq eius q de aemulatus erat. Vir. li. x. Spemq mea patriae quae nunc subit aemula laudi. No.

Aemulus similitudine uitae uel istituti seqns. M. T. de re. p. li. i. q. n. iudicat iste optius doctrina artibus studiis audio quando. No.

Aenaria appellauere locu ubi Aeneas classem a troia ueies appulit. F. aeros idictioe Aegeu.

Aenaria insula in sinu puteolano. dicta a statione nauium aeneae. Tor.

Aeeatores cornicies dicut. i. cornu canetes. F.

Aeneas patronymicu contra regulam aenides & aeneis.

Aenea urbs ab aenea prope mygdoiam. Tor.

Aenesi dicti sunt comites aeneae. Fe.

Aeneolo quod ex graeco fit dicimus aenulu uas est ex aere paruum. Fe.

Aeneum pro forti impugnabili. Hor. lib. car. Diductosq iugo cogit aeneo. Acron.

Aenidos urbs e cariae. Porphyrion.

Aenigma obscura allegoria. Tor.

Aenobarbus proprium nomen. Tor.

Aenus loci nomen. Tor.

Aeolus Iouis filius ex acesta hippotae troiani filia. unde hippotades qui apud sicilia noue isularum doinus ex nebulis uetos pdices creditus est habere eos in potestate. Plinius dicit fuernisse uetorum ratione. habuit uxore lepatra ex laestrygoibus: & ex ea. xii. filios. T.

Aedifico & aedificiu aspiratioe caret: sed no caret diphthogo ab aede. n. facieda dr aedifico

Aeoliae noue insulae post fraetu siculu a rege aeolo hippotae filio suo quaeq noie appellata. aeolus rex insularum fuit: ex quarum nebulis & fumo uulcaniae insulae praedicens flagra uentoru futura ab imperitis uisum est ut loca concaua plena sint uentis.

Aeoliae insulae in freto siculo: ab aeolo rege dictae: quae & uulcaniae. septe sunt. lipare a rege ante aeolu hiera dicta: qa uulcano maxie sacra. strongyle aeoli domus minime angulosa. q ςρογγυλον rotundu indicat. didyme eriphysa. phoenicusa. pchyta & euonymon.

Aelia regio in asia inter mysia & ionia.

Aeolia aeoli filia ex lepatra coniuge. Tor.

Aegeu mare uocat nuc archipelagus. seu agro pelagus.

Aegos in lysimachia flume est naufragio classis atticae insigne.

Aegeu stati pelagus post hellespotu uaste logu littus ipellit: sumotasq terras hic ad pmotoriu q fuciniu uocat magno abitu mollique circuagit. eius trachis legetibus praeuectuq i assussia cu sinus ittadus est: q alterum chersonesi latus ablues iugo facie uallis icludit & ex fluuio que accipit. Melas dictus. ii. urbes aplectit alopoconesu & i altero isthmi littoris sita cardia eximia est & nos ab aenea pfugo codita circa hebru cicoes transeudo ubi xerxes copias suas: qa nuero no poterat spacio mensus est.

Aegris ab ionio mari dirimit graecia pmines.

Aegypti mores cultores regionu multo aliter a caeteris agut: mortuos simo obliti plagut nec cremare aut fodere fas putat. Verum arte medicatos itra penetralia collocat: Suis lris puersae utut: lutu iter maus farina calcibus subigunt. forum ae negocia foemiae uiri pensa nuc domos curat onera illae hueris: hi capitibus accipiut. paretes cu egent illis necesse est his liberu est alere cibos pala & extra sua tecta capiut. obscena itimis aediu reddut. colut effigies multorum aialium atq magis ipsa aialia. sed alii alia adeunt qda & ubi morbo aut forte extra sint sepelire & lugere solene sit ea tame p iprudetia iteremisse capitale.

Aegyptus asiae pria ps iter catabathino & barabas ab hoc littore penitus immissa donec aethiopia dorso cotigat: ad meridie refugit terra exps ibriu mirrae tame fertilis & hoinu aliorumq aialiu pfoecuda generatrix.

Aegypti urbes clarissimae procul a mari Says mephis syene subastis elephantiu.

Aegyptii se prios hoies tradunt coniectura q suapte natura terra generat lotum faba aegyptia & alia ad uictu ut caseum ite moltos & magnos mures & multa pterea Diodorus refert: ad meridie ferme sita e ab occidete deserta libyae het a meridie nili cataractas & motes: ab oriete fluuiu & desertum barathra cuius forma obloga maritia ora duoru miliu stad. mediterranea in nuero hoinu Caeteras getes supat: oppida ultra. xviii. mil. habuisse.

Aeolus hippotae filius sumpta uxore hippari fi

lia æolidibus ísulis impauit. Aeolus habuit sex filios & totidé filias sororesq; fratribus nupserút scribit hõerus ex qbus nonnullos nominat. Diodorus.

Aeolis pxia regio Iõiæ ex quo ab æolio ícoli cæpit: facta áte misiá: & q̃ hellespõtú atrígit troiáis possidétibus troas fuit. primá urbé a myrio cõditore myriná uocát. Septé pelops statuit uicto œnõao reuersis ex græcia zion noíauit pulsis: q habitarút: dux amazonú zi me: supra caycú ítet elpá decurrit & pitané illá: q arcesylaú tulit nihil affirmantis academiæ clarissimú antistité: Tú i pmõtorio est cirma oppidum: qđ pteruectos sinus excipit nõ paruus. Sed lõge ac molliter flexus retrahésq; paulatí oras usq; ad imá mõtis idæ. Isthmos paruis urbibus aspsus é: quaꝝ clarissima é cistena: gremio interiore cápus thebe noíe adrimeciõ austrá cressíí oppida eodem quo dicta sunt ordine adiacétia cõtinet.

Aetna ppetuo flagrat igne hiera & strongyle & pythecussa leucothea ænaria sidõia: capæ pchyta põtiæ pandatoria finonia pmaria ita lico lateri circa tyberina hostia iacent ultra aliquot sunt paruæ Dianú igniuum carbanita urgo ilua caparia. Pom.

Aeon nos íterposita u æuú dicimus. Tor.

Aegyptus nobilis arcas inter græcos in obsidione troiana. Tortelius.

Aepia penultía lõga: urbs í argo ppíqua pylo.

Aepy nomen oppidi. Statius in quarto thebaidos: & Boenus in topica Ciceronis.

Aepy urbs Nestoris in montibus bene munita secundum Homerum. Tor.

Aeæa circa siciliam in siculo frœto est: quá calipso habitasse dicitur. Pom.

Aeoli ét illæ septé ísulæ q̃s appellát osteodes lipara: heratea: didia: phœnicussa: ericussa. põ

Aepolus caprarius: & æpoliú caprarú grex. T.

Aeq̃lis notú é. sæpe tamé accipit p coætaneo siue coæuo: ut Ci. nec cú æq̃libus solú: q pauci admodú restát: æq̃libus idé é q æq̃lis i priore significato: ut idé Ci. & uox reducit í sonú quédá æq̃bilé atq; constantem. Lau.

Aequales rursus æqui. Vir. li. x. Necnõ æuáté phrygiú Paridisq; mináta æq̃lé. Lucil. saty. l. v. Vétú unú cecidisse a mése sené tiresiá æq̃lé cõstat. Affra. í priuigno. Noui amicú atq; æq̃lé meú. Vir. li. v. ast illú fidi eq̃les. Te. í eu. Patris cognatú: atq; eq̃lem archimenidé ností. M. T. đ of. li. iii. Scipioné. M. fili eú: q prio affricáus appellatus sit dicere solitú scripsit Catõi q fuit fere eius æq̃lis: & de senect. Ego uero pp sermõis delectatõné tépestiuis quoque cõuiuiis delector: nec cú æq̃libus solú q pauci admodú restát: sed cú uřa ét ætate. N.

Aequare puro affectu ferre: ut Hora. in li. car. Nondum munia comparis æquare.

Aeq̃re é cú æq̃tate diuidere. Vir. æn. li. primo. Opúq; laboré ptibus æquabat iustis. No.

Aquare continuare. Vir. li. ix. Fœlix si ptinus illum æquasset nocti ludum. No.

Aeq̃les sút similes & ex æquo. Affranius in uopisco: & qđ te núq̃ parasitú ueꝝ amicú æq̃lé atq; hospitem quottidianum. No.

Aeqdiale apud antiquos dictú é qđ núc dicit eqnoctiale qa nox diei potius q̃ dies nocti adnumerari debeat. Græci quoq; in hoc cõsentiút ισημερινου. i. æquidiale dicétes. F.

Aeq̃lis ætate potissimus dignitate. Teré. í an. Quem nunc meoꝝ æqualium potissimum uocabo ad cœnam. Do.

Aequanimitas fauor & propicius animus. Te. in adel. Facite æquanimitas poetæ ad scribédum augeat industriam. Do.

Aeque. i. tá. Vir. í. ii. geor. Negát alios æque ferpétibus agros dulcé ferre cibú. Ser. in ar.

Aequor ab æquo: idest pláe. Ci. aca. l. ii. uocabulú accepisse cõfirmat qđ tá plane uidetur q̃ mare æquú: & æquor illud poetæ uocát. N.

Aequor cú de pelago cú de campis dicit. Vir. i. ge. At prius ignotú ferro q̃ scindíus æquor & alibi tellus quoq; & æquora põti. Ser.

Aequor p terra ab æq̃litate dicit. Vir. i. ge. At prius ignotú ferro q̃ scindimus æquor. Ser.

Aequor mare appellatú: quod æquatum cum commotum a uento non est. Var.

Aequilaneú ex toto dimidiú significat: dictú a lauatione lanæ quæ dicitur æquilaneo redire cum dimidium decidit sordibus. Fe.

Aequiter p æque. Pacu. in athaláte. Cõstare ac duis feras sensioné parté dat cursum æquiter. Liuius egisto. ná ut pgá accensa & prædá percipes æquiter partita est. No.

Aequor campus. Vir. libro. xii. Ille æquore apto ante notos zephyrumq; uolant. No.

Aequor mare. Vir. primo æne. Et uastas aperit syrtes & temperat æquor. No.

Aequor flu. Vir. lib. ix. Viridiq; secant placido æquore siluas. Noni.

Aequú. Hora. í li. car. æquá meméto rebus in omnibus seruare menté. i. æqualé & imutabilé. i. moderationis propositú. Acron.

Aerariú é repositoriú æris: idest nummroꝝ similiúq; reꝝ præciosaꝝ atq; opú. Lau.

Aerarii tribuni a tribuédo. Aerarium sane ro. po. in æde Saturni habuit. Fe.

Aerea núeri nota. Luc. li. xxix. Hæc é ratio peruersa æerea núeri & subducta íprobe. No.

Aera æthera accusatiuú í a tatú dicimus. Foc.

Aer altitudo. Vir. li. ii. Vbi aere uincere súmú arboris haud ullo iactu poniete sagittæ. N.

Aer é sonus. Var. inan. Aia ut cõclusa í uesica q̃do é ante ligata si pculeris aera reddét. N.

Aer pro altitudíe ponit. Vir. li. viii. Quales aereæ liquentia flumina circum. Ser.

Aer ē mediū spatiū qđ inter cælū & terrā est. Vir.li.v. Aera dimouit tenebrosum & dispulit umbras. Nonius.
Aere graui.i.maius sicut argentum graue.
Aeresis secta a græco. Tor.
Aeria urbs ē in gallia transalpina teste Artemidoro. q a i sublimi ē ædificata cacumie. Est aūt sita i medio spatio iter sulgā fluuium & rhodanū. trāsitus uero aeriæ durior ē. & néo rosas locoꝝ hēt āgustias: quo i loco isar isara & rhodāus ad cēmēnū mōtē cōfluūt. Str.
Aeris graue pondus. v. & .xx. asses erant. A. gel.
Aeribus pluraliter ab ære. idest æramento Cato dixit. Festus.
Aerificū dictum q sit ex ære. Var. i γνωθισέαυτον nihil sunt musæ quia politis ærificæ duxi. Nonius.
Aerosam appellauere antiqui insulam Cyprū: q in ea plurimum aeris nascitur. Festus.
Aerum utensilia ampliora. Fe.
Aerumales. Plau. dicit furculas qbus religatas sarcinas uiatores gerebant: quaꝝ usū ga. C. marius rettulit muli mariani postea appellabāt. Itaq; ærumnæ labores onerosos significant: siue a græco sermōe dicanť: nā αἴρειν latine tolerare dicitur. Festus.
Aerumna est ægritudo laboriosa. Ci. in tu.
Aeruscare æra undiq; i. pecunias colligere. Fe.
Aesacus bucolionis maximi filioꝝ Laumedōtis filius secūdū Home. & flu. troianus.
Aesagius mons in hymnis secundum Home.
Aesarius fluuius apud Theocritum: quem alii in sicilia: alii prope crotoná dicunt.
Aes alienum est quod nos alii debemus: suū est quod alii nobis debent. Vlpi.
Aesis flu. est i piceno ex appēnino fluēs i adriaticū cadit haud lōge a senogallia ciuitate.
Aesymus urbs thraciæ. unde Priamus castiāirā duxit uxorē ex q genuit gorgityaná. T.
Aesymnus græcoꝝ priceps ab He. iterfectus
Aesopus phrygius fabulator.
Aelius istio q ducenties sesterria reliqt. T.
Aeschynes atheniensis philosophus. Socratis auditor: & octo fuerūt hoc noie scdm Laer.
Aeschylus tragicus. Tor.
Aesculapius Apollinis & Coronidis filius epidauri inoratus: synosuris sepultus.
Aestatē icipe sicut peritiores tradiderūt ab æqnoctio uernali & finiri æqnoctio autumnali: & ita senis mensibus æstas diuiditur atq; hyems. Vlpi.
Aestimo differt ab existimo: nā prius rē æstiamus: deinde qlis sit existimāus: æstiāre. n. est cōsiderare. existiare uero ē iudicare: ut Quītil. Suo cuiusq; aio dedit æstimādū. Ci. i uerrinis. Expendite hæc æstimate. unde dictū est æstimare pro taxare ab æs æris & τιμαν græce qđ est appreciari latine. Lauren.
Aestio ab æs & τιμω appcio & p cōsiderare existio iudicare sicut cogito & excogito. T.
Aestimata poena ab antiqs dicta ab ære q eā æstimauerūt ære: ouē decussis: bouē centussis: hoc est decem uel centū assibus. Festus.
Aestimias æstimationibus. Festus.
Aesculapii ædes cur extra urbē posita ē an q foris salubrius q̄ i urbe hītare crediderūt: græci quoq; i excelsis ac puris locis æsculapii tēpla plāe collocāt. An qđ deū ex epidauro accersitū in urbe cōmigrasse opinanť. In græcia. n. nō in urbe sed procul ab epidauro æsculapii tēplū ē. An qđ dū draco ex naui i isulá descēdisset: & ex oculis euanuisset ipsū eo in loco ædis ponendæ autorem ac pro monstratorē fuisse putauerunt.
Aestus solis æstiui ρibus flagrátia. Virg. li. iii. Aestibus i mediis ubi osam exgrere uallē. N.
Aeste pro es Pacu. æste forte ex arido. No.
Aes a quo assem tenētes & æra & ahenea libra & mille æris ligasse: q̄re qđ ab tressis usq; ad ducētesses numeri: eiusmodi hēnt similitudinē dupōdius quod dissimilis est ut debuit dissimilē habuit rationē. Sic æs quoniā simplex ac pricipiū ac unū significat & multitudis hēt numeꝝ i ifinitū. dicius. n. asses quos cū simmis dicius dupōdiū. & tressis. Var.
Aesculus arbor grandifera quæ licet ab esu dicta sit. tamen æ diphthongo scribitur. S.
Aestus marini impetus uel cōmotiones. Lucil. lib. iiii. Frigus & a plouiis calor a sole æstus ab undis æquoreus. Plau. in asina. Quo magis te in altū capessis tā æstus te i portū refert. Vir. fundoq; exæstuat imo. No.
Aestuaria per quæ mare uicissim tum accedit tum recedit. Tor.
Aetelia isula i ligustico pelago scdm Ptolēæū.
Aether creditus a cleante & marmione physicis súmus deus: ūde. Virg. Tū pater oīpotēs foecūdis ībribus æther. pnapides poetæ morgogonis ex chao genitū dicit & cum eo ignita suspiria ūde nostri pro igne posuerūt. Aristoteles pro coelo ab ἀεί q est semp & θεῖν q currat & uoluať. Ci. æthera dicit gēuisse primū Iouē & cœlū. Inde æthra fulgor ætheris & etiā mater Thesei: alia Pirthei filia, comes Helenæ.
Aethica p h scribitur scdm Apul grāmaticū. qđ i pluribus ita utimur ut ostedať e lōgū & ne ueniat ab esus: sed æthos: cæta scæna.
Aethiopiæ duæ sunt: una circa ortum solis altera circa occasū i mauritania: de qua. Virg. Vltimus æthiopum locus. & dicitur a colore populoꝝ quos solis uicinitas terret αἴθω græce comburo.
Aethiopes mauritaniæ accolæ i occasū spectā

tes lotophagi uocant̃ loti cibũ carpẽtes gramen ac radices, ꝓtẽdũt̃.n.ad loca usq; cyrenæorũ: ĩter quos ẽ oppidũ grama circa occiduos mõtes loca arenosa ĩ medio ad oriẽtalẽ uero plagã deserta; cuius situs ab occiduo atlãtis mõtes ab oriẽte usq; ad ægyptũ fines extẽdũt̃ a meridie oceano, a septẽtrione nilo flumĩe claudit̃: plures hñs gẽtes diuerso uultu & mõstrosa specie horribiles.

Aethiops uulcãi filius, unde æthiopia ab αἴθω idest cremo.

Aethiopes sedẽt ultra ipm ꝓmõtoriũ quo id mare claudit̃ aceraũs saltibus, & iuui ẽ. Põ.

Aethiopes aliq post theona nec iã dites quos diximus: nec ita corporibus similes: sed minores ĩcultiq; sunt & nõĩe hespio. In horũ finibus fõs ẽ: quẽ nili eẽ aliquẽ credibile est nuchul ab ĩcolis dicit̃: & uideri põt nõ alio nomĩe appellari; sed a barbaro ore corruptus: aliter purũ; & minora qdẽ eiusdẽ tamẽ generis aĩalia aliis oĩbus in oceanũ uergẽtibus solus ĩ mediã regionẽ ad oriẽtẽ abit; & quo nã exeat ĩcertũ ẽ. Inde colligit̃ nilũ hoc fõte cõceptũ actũq; aliq̃diu p ĩuia: & ideo ignotũ, iterũ subire ad ea possit ostẽdere. Cæterũ spacio quo abscõdit̃ effici: ut hic alio cedere: Ille aliũde uideat̃ exurgere. Pom.

Aethõ equus Hectoris ab ἀεὶ semper & θέω curro ab αἴθω, i. ardeo & ẽ pallantis equus.

Aethra splẽdor ætheris. Vir. in æne. Nã neq; erant astrorũ ignes: neq; lucidus æthra sydera polus. & Liuius. fax occidit oceanumq; rubea tractũ obruit æthra: & est græcũ. Ser.

Aethra. Hora. ĩ li. car. Albus ut obscuro deterget nubila cælo sæpe notus. i. aera facit quẽ græci æthran appellant. Acron.

Aetas. Hora. li. car. Ac nõ ter æuo, i. Nestor q nonaginta ãnis: hoc ẽ tribus ætatibus uixisse firmat & ante triginta annos ponebant.

Aetate ꝓ lõgiquo tpe: ut Luci. Vt multos mẽsesq; diesq; nõ tamẽ ætatẽ sic ergo dixit ætate: idest die & ꝓlixo temporẽ.

Aetates oẽs. Var. sic diuidit. Infantiã pueritiã adolescẽtiã iuuẽtutẽ senectutẽ: quarũ singulæ tripharia diuidunt̃: uti senectus pria uiridis pceps: unde Salu. Mithridates extrema pueritia regnum ingressus. Et Vir. sed cruda deo uiridisq; senectus. Ser.

Aetas mõ ꝓ triginta annis mõ ꝓ centũ dicit̃. Virg. Ac tribus exactis ubi quarta accesserit ætas. Ci. in Catone maiore, ꝓ annis triginta tertiã.n. hoĩum ætatẽ iam uiuebat. Ser.

Aethra qđ dixit. Vir. neq; lucidus æthra sydera polus. Ennius prior dixerat ĩ. xvi. Interea pax occidit oceanũq; rubra tractim obruit æthra. & illius ĩ theutrãtẽ flãmineãq; æthrã ante fœcundã ferri facẽ. Macro. de satur.

Aetate positum ꝓ sæculo ac diu. Plau. in asi. adeo ut ætate ambo ambobus sint obnoxii Idem in eadem: ætatem uelim seruire libanum qui conueniam modo. Nonius.

Aeticus apolloniæ locus est.

Aetymologia causæ redditio. Cice. ueriloquium interpretatur.

Aetolia regio cõtigua acarnaniæ phocidiq; & locris corinthi sinu a peloponneso diuisa ab ætolo Maris filia dicta: cuius ciuitates: calydõ: olenos: pleurõ: scđm Home. Inde ætolus.

Aetna fama habet præ cæteris templum præcipuus montium siciliæ. Pom.

Aeternare. Var. rerũ humanarũ lib. secundo: litteris ac laudibus æternare. Nonius.

Aètna mons siciliæ ardens. Inde ætneus. Tor.

Aeuolant auolant. Fe. sine diphthongo.

Acurũ dictum ab αὔριον q flatus eius ab oriente sit hyemali. Fe. sine diphthongo.

Acuum aliud est lõgum: aliud ꝑpetuũ: neq; dii lõgæui appellantur: sed immortales.

Afas fluuius ẽ molossorũ ĩ sinũ cadẽs ãbraciũ.

Affari templa dicuntur ab auguribus: affatus qui in his fines sunt. Au. gel.

Affari non solum respondere uel fabulare: sed etiam rogare positum. Vir. æn. iiii. Oro atq; hostem supplex affare superbum: Nonius.

Affatim dictum a copia fatendi siue abundanter. Liuius affatim edi: bibi: lusi. Teren. affatĩ dixit proeo qđ est ad lassitudinem. Fe.

Affectus ẽ ps aĩæ qlitatis qcqd aĩ ĩ aĩa ẽ ꝓter pẽ illã memoriæ. Ratio aũt nõ est affectus & rursus qcquid nõ est affectus est ratio.

Affecta fœmĩa uel ĩ bonã pẽ dicit̃ uelut honorata: uel in malã quasi ad extremum periculum adducta. Festus.

Affecto ĩcedo. Vir. li. iii. geor. uiamq; affectat olympo: & Ter. Nã disciplina ẽ hisdẽ numerarier ancillas q ad domĩas affectãt uiã. Ser.

Affectare, ꝓnũ aĩum ad faciendũ habere. Fe.

Affectare afficere. Plau. in bachi. quibus partẽ & me teq; amicos omnes affectas tuos.

Affecto ab effectus deductũ quo utit̃. Cic. ad Herenniũ. Nõ tã affectãda q̃ supiores: sed tamẽ adhibẽda nõnunq̃. Est aũt affectare affectu conatuq; æmulãdi alterius uirtutẽ quã asseq nequeat refragãte natura: ita ut turpe sit ac deforme sic auide æmulari; Lau.

Affectus lassus possessusq; morbo quod ẽ affici unde affectus dicuntur per quos afficimur. Ter. in ecy. Quonã modo philomena mea nũc te offendã affectam. Noni. Mar.

Affectos fauorius philosophus mihi dicebat non cõfectos esse amicos: sed affectos: ĩ quare uerbo usus ẽ non uulgaris significatiõis, affecta.n. utit̃. M. Ci. & ueteres elegãtissime usi sunt, ea sic dicebantur quæ nõ ad finem

ipsũ sed ꝓxĩe finẽ ꝑgressa deductaue. Au. ge.

Affectio est animi & corporis ex tpe aliqua de causa mutatio: ut laeticia: cupiditas. Ci. in tu scu. inquit uoluntatẽ hoĩs affecti ad uirtutẽ atq; ipsam uirtutẽ animi appellari affectionẽ aut qualis nõ ẽ affectus: qui graece dicitur πάθος qd ipse Cice. interpretatur perturbationẽ: mallẽs dicer̃ q̃ morbũ quo noĩe saepissime utit̃. Quinti. uero nõ perturbationem: sed affectũ noĩat. Sic Saeneca: Plinius: Rutilius & alii multi. Ait eñi Quint. qđ graeci uocant πάθος nos uertẽtes & recte & proprie affectũ dicimus. Affectio igitur quantũ ego sentio: ut nostrates philosophi cõuertũt ĩ latinũ: dispositio ẽ. Hoc quoq; sentit Ci. Affectus aũt ẽ illa ps aĩae quae e regiõe rationis ẽ Quicqd. n. ĩ aĩa ꝑter ptẽ illã mẽoriae rõ nõ ẽ affectus ẽ & rursus qcqd nõ affectus ratio.

Affectare ab affectis deductum ut proxime finẽ nõ absolute progressũ deducat animus Vir. Viamq; affectat olympo.

Affectus uel affectiões quas latini philosophi graeci πάθη appellãt. Ci. iii. tusculanarũ: quae graeci appellãt πάθη ego poterã morbos & ad uerbũ eẽt e uerbo si ĩ cõsuetudinẽ nram caderet. Nã si inuidere gestire misereri laetari haec oĩa graeci morbos appellant motus tamẽ rationi nõ obtẽpãtes. Nos aũt hos eosdẽ motus cõcitati animi recte (ut opinor) ꝑturbatiões diximus: morbos aũt nõ satis usitate Hiero. ĩ Esaia li. xi. Ebrietas oẽs ĩsanitiorũ cõtinet passiões q̃s rectius latino sermone ꝑturbatiões possumus dicerẽ: ut in Danielẽ qd graeci uocãt pathos nostri ꝑturbationẽ quã passionẽ rectius interpretãtur.

Africa ab oriẽtis pte nilo terminata: pelago a caeteris. breuior ẽ qdẽ q̃ europa: q̃a nec usq̃ asiae nec totis huius littoribus ꝓtendit̃. lõgior tamẽ ipsa q̃ latior: & qua ad fluuiũ attĩgit latissima. Vtq; inde ꝓcedit ita media ꝓcipue ĩ iuga exurgẽs pgit ĩ curua ad occasũ fastigiaq; se molit̃. Et ideo ex spatio paulatĩ adductior ubi finit̃ ibi maxĩe angusta ẽ. Quantũ ĩcolit̃ eximie fertilis. Verũ q̃ plaeraq; eius inculta: & aut arenis sterilibus obducta: aut ob siti caeli terrarũq; deserta sũt. aut ĩfestat̃ multo ac malefico genere aĩaliũ. uasta ẽ magis q̃ frequẽs mare quo cigit̃ a septẽtriõe libycũ a meridie aethiopicũ ab occidẽte atlãticum dicimus.

Aphronitri spũa ẽ aphros. n. significat spumã nitri: nã nitrũ spumã emitit cũ ros tamẽ cecidit. alii tamẽ dixerũt aphrõitrũ colligi ĩ spelũcis: q̃s asiae colligas appellauer̃t id sole siccãt lydiũ maxĩe ꝓbatũ: ũde ita ĩ ãtiq̃s codicibus mar. legit̃: ut docuius: Rusticus es nescis qd graeco noĩe dicat spũa uocor vitri graeꝰ ẽ.

Affines sunt uiri & uxoris cognati. dicti ab eo q̃ duae cognatiões quae diuersae iter se sũt. p nuptias copulãt̃: & ab altera ad alterius cognatiõis finẽ accedit: nãq; cõiũgẽdae affinitatis cã fit ex nuptiis. Noĩa uero eorũ haec sũt Socer. Socrus. Gener. Nurus. Victricus. Nouerca. Priuignus. Priuigna. Gradus uero affinitatis nulli sũt & qdẽ uiri pater uxorisq; socer mater aũt eorũ socrus appellat̃. filii autẽ uxor nurus. filiae ãt uir gener appellat̃: uxor liberis. ex alia uxore natis nouerca dicit̃: matris uir ex alio uiro natis uictricus appellat̃: eorũq; utrũq; natos aliũde priuignos priuignasq; uocãt. põt ẽt sic diffiniri. Socer ẽ uxoris meae pater: ego illius sum gener: socer magnus dicit̃ uxoris meae auus. ego sũ illius ꝓgener: & retro pater meus uxoris meae socer ẽ. haec illi nurus & auus meus socer magnus est. alia illi ꝓ nurus. Itẽ ꝓsocrus mihi uxoris meae auia ẽ: ego illius sũ ꝓgener: & retro mater mea uxoris meae socrus est. alia huic nurus: & auia mea socrus magna ẽ. uxor mea illi ꝓnurus ẽ. priuignus ẽ uxoris meae filius ex alio uiro natus: ego illius uictricus: & cõtrarium uxor mea liberis quos ex alia uxore hẽo nouerca dicit̃: liberi mei illi priuigni. uiri frater est leuir. uiri soror glos dicit̃: duorũ fratrũ uxores ianitrices dicũt̃: apud graecos quos uno uersu idem Home. significat. Hos itaq; iterũ sũ: q̃a affinitatis cã parẽtũ liberorũ que loca habẽtur ĩ matrimonio copulari nephas ẽ. Modestinus de gradi. & affi.

Affici malis tãtũ cõsuetudo ꝓsumpsit ut cũ sit positũ & bõis. M. T. de offi. li. i. siquo aliquo honore aut ĩpio affectos obseruasse & colere debẽus. Var. ĩ eñad. Coronã ex auro & gẽmis fulgẽtẽ gerit luce locũ afficiemus. Var.

Affore cõpositũ a fore: caeteraq; cõposita fere nuda ponũt̃ sine noĩe & sine participio: ut Vir. Affore cernetis. Statius tamẽ pro ꝓsenti posuit sensu mãifesto nimi e ductos affore. ide affuturus. defore. Ci. utit̃ cõtra Rullũ: uerũ arbitrabãt̃ nõ defore q̃ illã restituerẽt. Cõsore & ꝓfore apud comicos. Hora. quoq; Quae nocuere sequar fugiam quae ꝓfore crederam: idest profutura esse. Laurẽ.

Aphrodisiũ. i. ueneris promontorium in confinibus minoris gallici sinus. Stra.

Africa ĩcipit a finibus aegypti: ꝑgẽs iuxta meridiẽ ꝑ aethiopiã usq; ad athlãticũ mõtẽ: a septẽtrionali uero mediterrãeo mari cõiũcta claudit̃: & in gaditano freto finit̃.

Africe nomen proprie usurpat regio: quae sequitur a promõtorio metagonio ad aras philenorum. In ea sunt oppida hipporegius & rusicade & tabraca: inde tria promõtoria cãdidũ Appollinis Mercurii uastae ꝓiecta ĩ altũ

duos grandes sinus efficiunt hipponensem uocant proximum ab hipponedarico quod littori eius appositum est. In altero sūt castra lælia castra cornelia flumen abragada utica & carthago; ambæ inclytæ : ambæ a phœnicibus conditæ. Illa fato Catonis insignis hæc suo: nunc populi Romani colonia; olī īperii eius pertinax æmula. Iam quidem itez opulenta: etiam nunc tam priorum excidio rerum q̃ ope præsentium clarior.

Afticum mare est ab Africa prouincia cuius alluit littora denominatum: q̄ autē incipit a promontorio metagono : quod mundi & maris est finis: & in orientem tendens nō ante finem facit q̃ ad oras usq; perueniat philenoz: & in eo sinus aliqui & ꝓmontoria memoratu digna. Est autē sardo siculo ioniōq; mari conterminum. Buccacius.

Aphroditē Aristophanes uenerē appellat. M.

Aphrodite. Saturnum aūt abscidisse Cæli patris pudenda: quibus in mare proiectis ī uenerem procreatū: quæ απο τοῦ αφρου. i. a spuma unde coaluit aphrodite nomen accepit: ex quo etiam intelligi uolūt cum chaos esset tempora non fuisse: siquidē tempus est certa dimēsio quæ ex cæli cōuersiōe colligitur tēpus cœpit: unde ab ipo natū putaẽ cū sæmina oīum reꝝ post gignēdaꝝ de cœlo fluerēt. & elemēta uniuersa quæ mūdo plenitudinē facerēt ex illis sæminibus fūdant; unde mūdus oibus suis ꝑtibus mēbrisq; ꝑfectus ē. Certo iā tpe finis factus ē ꝓcedendi de cælo sæmia ad elemētoꝝ cōceptionē: qppe quæ iā pleno fuerāt ꝑcata : aīaliū uero æternā ꝓpaginē ad uenerē generāda facultas ex humore trāslata ē ut ꝑ coitū maris fœminæq; cūcta deinceps generenẽ. Macro.

Aphrodosius fluuius in pyrea est: reddens steriles mulieres. Buccacius.

Agamemnon atrei ex merope filius; Rex mycenarum. Tortel.

Aganippe fons est musaꝝ in mōte parnaso. Iuue. in tertio. Cum desertis aganippes.

Aganippe fons est in aonia musis sacer : quasi ualde ab equo formatus. Tor.

Agapenor anœi filius præfectus classis agamemnonis. To.

Agaia ē ciuitas super tauri fluuio sita; a massiliēsibus ædificata in gallia transalpina. Ser.

Agasices lacedæmoniorum rex. Plutar.

Agasones equos agētes: id est minantes. Fe.

Agasthēneus augei ex emea filius pater Polixeni ex elide.

Agastrophus pæonis filius a Diomede in troiano bello interfectus. Tor.

Agatharchides historicus famus: de quo plutarchus in historia persica. Tor.

Agathyrsi thracū populi scythiæ: ut Hero. iqt uocati a filio Hercu. agatyrso colorẽ ceruleo picti & digniores magis tigūẽ scdm pō. T.

Agathocles siciliæ tyrānus patre figulo: alius philosophus de agricultura scripsit secundū Varronem. Tor.

Agauni populi septentrionales : quos Homerus in. xiii. innocētissimos uocat. Tor.

Agea uia in naui dicta ꝗ in ea maxīe res quæque agi solent. Fe.

Age singularē numeꝝ desiderat. Agite pluralem. Agedum utrunq; ut Quinti.

Agedum si uidetur extra portas prospicite: & Propertius nos agedum. Lau.

Age & agite & loco uerbi & loco aduerbii ponunẽ: similiter apud græcos. Pri.

Agedum significat modo: age enim est adhortantis sermo. Festus.

Agellina thusciæ ciuitas est a cōditore appellata cui aliud inditū est nomē Ceretum. Ser.

Agellia urbs quōdā dicebaẽ quæ nūc Cere dicẽ; uel a cōditore appellata: deīde Cere a romanis dicta: qbus nomē ciuitatis īterrogātibus χαῖρε responsum a græcis: Cere nomē inditum est. Seruius.

Agellina urbs ī thuscia a conditore lydo: quæ deinde Cerete dicta est. Tor.

Agendi faciendi & gerendi differentia: uide ī v. orā. Varro.

Agenor rex phœnicū Beli filius: alius Antenoris filius secundū Homerum. Tor.

Agera calabriæ est fluuius haud longe a freto siculo.

Ager ē cū circūiectū ipi urbi tritoriū; ut ager cāpāus: itē locus ī rure quē colimur siue arādo siue cōserēdo. a quo significato habemus pluralē numeꝝ: ī priore uero carēus dū loqmur de singulariū urbiū territoriis: nā cū dicimus agꝝ cāpanū nemora saltus pascua desertos mōtes flumina: lacus & cætera īcludimus. Cāpus uero ē planicies terra āpla & grādis. Ideo spaciosa platea areaue cāpi nomen acceperūt: unde Romæ cāpus martius: nam locus huiusmodi angustior uocaẽ area. La.

Ager nomina græca apud illos in gros tros ꝑcros dros termiata apud nos ī er secūdæ declinatiōis uertunẽ; ut agros ager: antipatros antipater: meandros meander: teucros teucer: capros caper: duo tantum apud nos permanēt aquadrus & congrus. Ser.

Ager ē spēs fūdi ad usū hoīum cōparaẽ. Ser.

Ager cultus ab eo ꝗ ibi non terra sæmina coalescant. Varro.

Ager est locus qui sine uilla est. Ser.

Ager: idest restibilis qui restituitur seseritur quotannis. Varro.

Ager comanus primum diuisus in partes tres

a quo tribus appellata Taciensium: Ranniũ
Lucerium noiatæ. Tacienses a tacio. Ranné
ses a Romulo. Lucerenses; ut Iulius dicit: a
lucumone: sed oĩa hæc uocabula thusca: ut
Volumnius; qui tragœdias thuscas scripsit
dicebat. Ab hoc quoq; quattuor partes ur-
bis tribus dictæ a locis suburra: palatia: exqĩ
lina: collina. Quinta q; sub Romulo sic reli
quæ tractæ ab his rebus de qbus ĩ tribus li-
bris scripsi: q; loca quæq; his adiũcta fuerũt.

Agere nõ uno modo dicit̃ sed de uno tãtũ nõ
tacebo. Martialis li. primo epigrammaton.
Semper agis causas & res agis attale semper
Est. nõ ẽ qd' agas attale semper agis: Si res &
causæ desũt: agis attale mulas. Attale neqd
agas desit: agas animam. Cecilius ad Ci. Hor
tẽsius cum his litteras scripsit animam age-
bat. i. spirabat. Lauren.

Agere cum populo est rogare quid populum
quod suffragiis suis aut iubeat: aut uetet. cõ
ciõem autem habere: est uerba facere ad po
pulum sine ulla rogatione.

Agere cõtrahere: gerere quid significẽt Labeo
li. i. prætoris urbani diffinit & actum quidẽ
generale uerbũ esse. siue uerbis qd agat̃: ut ĩ
stipulatione: uel re ut numeratione; contra
ctum aũt ultro citroq; obligationẽ qd' græ
ci πρᾶξιν uocãt ueluti emptionẽ. uenditio
nẽ: locationẽ: cõductionẽ: societatẽ. gestũ: rẽ
significare: siue uerbis factã urbani cõtraxe-
runt gesserũt: nõ pertinet ad testãdi ius. Vl.

Agere modo significat ante se pellere. i. mina-
re. Vir. Et potum pastas age: modo signifi-
cat litigare: ut dicimus. agit cũ eo furti. mo-
do rependere: ut cum dicit gratias ago: mõ
uerbum uerbis iudicare ut cum dicitur cau
sam ago. cũ etiam si accessisset gestus & uul
tus qdã decor ut cũ scœnici agere dicũt̃. Fe.

Agere gerere. Var. in mach. Non Hercules po
test qui agebat: sed conopion. Nonius.

Agere læto dare. Vir. li. i. Tum uulgus & oẽm
miscet agens telis. No.

Agere gratias est uerbo. quod quidam barba-
re dicuntur: regratior: habere gratias est in
animo cum memorem accepti beneficii mẽ
tem animumq; habeo: & inuicem gratifican
di uoluntatem. Referre siue reddere gratias
est facto. ut si a me subleuatus: aut pecunia
aut patrocinio; ut subsidio uicissimue ali-
quo mõ subleuaueris. gratias rettulisti reddi
distiq;: quod etiam in malum. Quanuis Sæ
neca negauerit. Cice. tamen in Salustium in
quit. Non enim sperasti me mutuã tibi gra-
tiam relaturum: ut uicissim te compellarem
hic refert gratiã & in malum: & uerbo intel
ligendum quod æque ac si facto relata esset
gratia intelligere licet: respondere quoq; of
ficiis est satisfacere gratiasq; referre: ut Plau.
ad Cic. Immortales ago tibi gratias agãq; dũ
uiuã: nã relaturum me affirmare non possũ.
Tãtis enim tuis officiis non uideor mihi re-
spondere posse. Lauren.

Agere causam idest declamare. Agere res. i. or
bis negocia agis mulas. i. ducis mulas Ho-
ratius festinat calidus mulis gerulisq; redem
ptor. agas animam. i. morere & expira; nam
Cælius scribit his uerbis Hortensius cũ has
scripsi animam agebat. i. moriebatur. Liuius
de ueneno senatus campani si cum animam
egissent omnes tamen priusq̃ hostibus aperi
rent̃ portæ expirarunt hic Liuius accepit ac
si diceret anxie animam diu agitauerunt.

Agere loqui. Terenti. in adel. sed est ne ipse de
quo agebam. Nonius Mar.

Agere proseq. Vir. æn. li. quarto. Quã pcul in-
cautam nemora īter cresia fixit: pastor agẽs
telis & li. viii. Quo isti bello profugus agere
superbo. Noni.

Agere fugare. Vir. geor. li. ii. & tenebris agit a-
tra uenena. Noni.

Agere porrigere. M. T. de offi. li. ii. uera gloria
radices agit atq; etiam propagatur. No.

Agere intendere inquirere. Vir. in bucolicis.
Id quidem ago: & tacitus lycida mecũ ipse
uoluto. Noni.

Agere urgere implere. M. T. in uerrem actiõe
secunda. Agunt cum accipitrem pœne ciui-
um Romanorum. No. Marcel.

Agere. Orator causas agere dicitur ab agitatu
q; ab ãgulo q ab ago: & augures agere auguri
um dicũt̃: cũ ĩ eo plura dicãt q̃ faciãt. Var.

Agere uidere dicere. Ter. in andr. Reuiso quid
agant. Dona.

Agere se tradi & tristes dicunt̃. Vir. Ecce gu-
bernator sese Palinurus agebat. Teren. ĩ an.
Quo hinc te agis. Dona

Agere prosequi. Vir. agit uentos. i. nimia cele-
ritate prosequitur. Ter. in adel. agerem: rape
rem tonderem prosternerem. Do.

Agere plus sonat infinitus modus finito. Ter.
ĩ eu. magnas uero gr̃as agere thais mihi. D.

Agere ab agẽdo ager dictus est q; in eo mul-
ta agenda sunt. Ter. ĩ adel. Iam dudum aliqd
ruri agere arbitror. Dona.

Agere & agitare hoc differũt: q; agere ẽ aliqd
uel necessarium facere. agitare uoluptariũ.
Ter. in eu. antiq̃ ut cõsuetudinẽ agitarẽ ĩter
uos liberę cõuiuium. i. exercerem Dona.

Agger aggeris per duplex g a uerbo aggero. P.

Agger est media uia eminentis coaggeratis la
pidibus strata. Vir. æne. li. quinto. Qualis sæ
pe uiæ depressus in aggere serpens.

Aggeres dci q; exaggerabãt & aggerẽ cõficiebãt

Aggere faciut sine fossa ne flumen agris noce

ateos quidem uocant muros: ut in agro reatino. Varro.
Agerochus Nelei filius & Chloris nestoris frater. Tortelius.
Agi ea quae animalia sunt dicuntur. Ser.
Agi ea quae animalia sunt: ferre dicitur quae quis corpore suo baiulat: portari ea dicuntur quae uis iumenta secum ducit: uel etiam suo corpore. interdum etiam magis q̃ ferre. quis enim neget iuméta portare quae cum homines imitantur: & ipsi portare dicuntur. Ter. in an. Mi homo quid istuc obsecro quo puerum portas. Hora. Ne forte sub ala fasciculum portas librorum: ut rusticus agnum & ob hoc composita deportauit Verres amicum. de prouincia Pompeius deportauit triumphum. Lauren.
Agina est quo inseritur caput trutinae: in quo foramine trutina se uertit. unde aginatores dicuntur qui paruo lucro mouentur. Fe.
Aginatores qui paruo lucro mouentur. Fe.
Agilei populi scythiae. Tor.
Agis uel agides rex lacedaemoniorum. Tor.
Agis: idest audis. Ter. in an. hoccine agis: & alibi hoc agite amabo. Plautus. Hoc agire spectatores. Dona.
Agitator uerberator ab agendo dictus. Vir. li. i. geor. Saepe oleo tardi costas agitator aselli uilibus aut onerat pomis. Ser.
Agito prosequor. Virg. geor. li. iii. Galbanoque agitare graues nidore chelydros. Ser.
Ago rogo. Virg. aene. lib. i. Tros tyriusque mihi nullo discrimine agetur. Ser.
Ago urgeo prosequor. Vir. aene. lib. quarto pastor agens telis. Ser.
Ago gratias uel grates more poetarum frequentius quam gratiam dicimus. Item refero gratiam potius quam gratias ut Liuius. xvi. renunciante inquit gratias regi me agere referre gratiam aliam nunc non posse. Saeneca tamen in tragoedia inquit. Reddunt grates di is. i. & ego interpretor agunt gratias quis. n. referre gratiam posset deo. Lauren.
Agolinius unus est ex arcadiae montibus.
Agolum pastorale baculum: quo pedes aguntur. Festus.
Agon fluuius est aethiopiae.
Agonia ludi: quia ubi fiebant non erat angulus. Inde agonalia. Oui. fastorũ: & agõ. Tor.
Agonia sacrificia quae fiebant Romae in mõte quirinali. Est enim quirinalis agonius & collina porta agonensis. Fe.
Agonias hostias putant ab agendo dictas. Fe.
Agonium. i. ludum ob hoc dictum: quia locus in quo ludi initio facti sunt fuerunt sine angulo: cuius festa agonalia dicebãtur. Fe.
Agonium dies appellabat quo rex hostiã immolabat: hostiã. n. antiq agoniã appellabãt. Fe.
Agonotetha munetarius: quasi agonis dispositor. Tortelius.
Agoreus nundinarius uel forensis: de quo Horatius. Tortelius.
Agonalia eius festiuitatem: siue quia agones dicebant montes. Festus.
Aglaia quattuor syllabarum una gratiarum: quasi clara. Tortelius.
Aglaophon antiquissimus & clarus pictor: de quo Quinti. xii. Tor.
Agglomerare ĩplicare: cõiungere. dictũ a glomero. Vir. aene. li. ii. Et lateri agglõerãt nr̃o & ĩ eodẽ: sed glomerare manum bello. No.
Agmen pro actu & ductu quodã ponere. Vir. non inelegans est ut leni fluit agmine thybris: modo & antiquum est. Ennius in quinto. ait: quod per amoenam urbem leni fluit agmine flumen. Ma.
Agmen motus. Virg. li. tertio. Cum medii nexus extremaeque agmina caudae soluuntur.
Agmen proprie dicitur ordinata multitudo ut est ambulantis exercitus: neque enim uno in loco stans agmẽ uocatur. Vir. li. i. Longũ per ualles pascit agmen: lõgum adiecit ut incedentium significatiõem ostenderet. Ser.
Agmen ĩpetus. Vir. aene. li. ii. Illi agmĩe facto Lacoõta petũt: & leni fluit agmĩe thybris. S.
Agmen multitudo. Vir. aene. li. viii. Vocat agmina saeua sororum. Ser.
Agmen exercitus incedẽs appellatur. Ser.
Agnati sunt qui per uirilis sexus personas cognatiõe cõiuncti sunt: quasi a patre cognati: ueluti frater eodem patre natus filius fratris nepos ue ex eo. Item patruus & patrui filius nepos ue ex eo. Pau.
Agnatos ĩter & cognatos hoc ĩterest: q ĩ agnatis cognati cõtinent: in cognatis nõ utique agnati: uerbi gratia frater patris. i. patruus & agnatus ẽ & cognatus: matris aũt frater. i. auunculus cognatus ẽ & agnatus nõ est. Pau.
Agni legati quatenus uiderentur quaesitũ ẽ. quidam aiebant agnũ duntaxat sex mensium esse: sed uerius ẽ eos legatos esse qui minores annicalis essent. Vlp.
Agnus ex graeco ab ἁγνοσ deducitur qd uerbum apud maiores cõis erat generis sicut & lupus quod uenit ex graeco λύκοσ. Fe.
Agnus ex grae. ἁγνοσ castus q sit hostia pura & immolationi apta. Fe.
Agnus pecori ouillo quod agnatus dictus. V.
Agnus castus & mundus ideo hostia pura offerebat cõis generis antiqtus ut lupus. Tor.
Agragas mõs est muro cinctus intus summa parte oppidum est agrigentũ in sicilia: unde & Ci. ait. ad mare intra moenia ante oppidũ expectabat de uetre. Ser. in arte.

Agragas mōs est siciliæ: haud longe a gela mu
ro olim cinctus; habens in summitate oppi
dum. Consueuere quidam ueteres apud eū
optimos equos alere: & exinde in græciam
ad agones trasmittere.

Agraria lex est quam. C. Cæsar tulit aduersus
eos qui terminos statutos extra suum gra-
dum finis sui mouerunt dolo malo pecunia
ria pœna cōstituta est: nam in terminos sin-
gulos quos eiecerunt locoue mouerunt lau
reos in publico dare iubent: & actionis eius
petitioné ei qui uolet esse iubet. Alia quoq
lex est agraria: quam diuus Nerua tulit, hac
cauetur: ut si seruus seruaue insciente domi
no dolo malo fecerit ei capitale esse nisi do-
minus dominaue uindictam sufferre malue
rit: hi quoq quis finalium quæstionum ob
struendorum causa faciem locorum cōuer-
tunt: ut ex arbore arbustum: aut ex silua cæ
dua nouale: aut aliqd huiusmodi pœna ple-
ctendi sunt: pro persona & conditione & fa-
ctorum uiolentia. Calistratus.

Agrauiam legem Philippus in tribunatu tulit:
quæ iubebat fieri inter omnes ciues agrorū
æquationem: quæ res neq fieri poterant ni
si possessores ex suis sedibus pellerentur: ut
habetur apud Ciceronem de officiis.

Agricola a græco ἄγροικος quasi in agro ha
bitans oe in i secundum quosdam: uel poti-
us a græco & latino: uel dicitur ager q in eo
agatur secūdum Varronem: & est sine uilla
secundum Vlpianum: urbana ædificia ædes
rustica uillæ locus uacuus in urbe. area ruri
ager: fundus secundum Modestinum quic-
quid solo cōtinetur; ager eius pars ad usum
tantum hominum: & est proprietas posses-
sio usus: prædium utrunq uel potius ager
fundus continet. Nam territorium etiam di
cimus quod nos rus & nō habet plurale qd'
tantum aratur: & habet plurale possessio eti
am de domibus & tabernis dici potest: cam
pus quasi amplus. collis a colēdo: aruum ab
arando proprie quod seritur. noualia & noua
les in fœminino sunt arua primum proscis-
sa ager qui intermittitur a nouando.

Ager restibilis est qui restituitur ac rescribit
quotannis secundum Var. iura q rursus in
agro faciendum est sæmentis satis in sacris
litteris pro sæmine; fructus a fruendo: mes-
sis a metendo: & est ipsa messio: fruges a fru
ctu: idest quicquid in alimoniam uertimur
ex fructu terræ: arnica frumenti genus pro-
pria galliarū zea opiza typhæ ægypti syriæ
ciliciæ græciæ æstiuum far: sizima ab india
uenit ægyptus similaginem conficit e triti-
co. Siligo a siligendo græci σιλίγινιον qd'
latine maguderim secundum Priscia. horre
um quasi aridum: farina a farre: pannicum a
panniculis: aristam ab ariditate: spica a spe. &
spicus dicitur: & spicum non nisi in singula
ri. culmus quasi calamus: stipula culmi ua
gina quasi usta: palea a pabulo: frondes a fe
ro uel fluo ακροδρυα omne arborum ge
nus a græ. dicitur. silua a ξύλον quod est li
gnum. saltus a salio.

Agricolæ primi in casis & tegulis habitabant
nec muri nec porta quid esset sciebant im
mani numero annorum: urbanis agricolæ
præstant nec mirum q diuina natura dedit
agros. Ars humana ædificauit urbes: cum ar
tes omnes dicantur in græcia intra mille an
norum repertæ: agri nunq fuerunt in terris
qui coli possint: neq solum antiquior cultu
ra agri: sed etiam melior. Itaq non sine cau
sa maiores nostri ex urbe in agros redigebāt
suos ciues: qui & in pace a rusticis romanis
alebantur: & i bello ab his alebantur. Nec si
ne causa terram appellabant matrem Cere
rem: & qui eam colerent piam & utilem age
re credebant: atq eos solos esse e stirpe satur
ni regis cum consentaneum est q initia uo
cantur potissimum ut ea quæ Cereri sunt sa
cra. nec minus oppidi quoq nomen thebæ
indicat antiquiorem esse agrum: quod ab a
gri genere: non conditore nomen est ei im
positum. nam lingua prisca & in græcia pe
lasgi uenerunt: etiam nunc ita dicūt. Cuius
uestigium in agro sabino uia salaria non lō
ge a Reate milliarius cliuus appellatur the
bæ. Var.

Agricolarum dii duodecim præsides. Iuppiter
Tellus: Sol: Luna: Ceres: Liber: Robigus. Flo
ra: Mercurius: Venus: Lympha ac bonus e
uentus: sine quibus omnis arida & misera a
gricultura sine bono euentu frustratio est
non cultura. Var.

Agricolonis cura est frumenta de areis nō ni
si luna deficiente colligere ut sicca perman
ant. Contraq humecta desiderans luna cre
scente conficies: tunc & arbores aptius plan
tes maxime cum illa est super terram: quia
ad incrementa stirpium necessarium est hu
moris alimentum patitur & producitur: nā
cum luna plena est. uel cum nascitur uel cū
a parte qua sursum crescit plena est: aer aut
i pluuiam soluitur: aut cum serenus sit mul
tum de se roris emittit. unde. C. Marius di
xit rorem aeris & lunæ filium. Macrobius
de saturnalibus.

Agriculturæ partes quattuor inquit Scropha
prima cognitio fundi solum partes eius qua
les sint scire oportet. Secunda quæ in eo fū
do opus sunt ac debent esse culturæ causa.
Tertia quæ in eo prædio colendi causa sint

facienda:quarta quo quidq; tempore in eo fundo fieri conueniat.

Agrippa ab ἄγρια dolor & πούς pes q̃si dolens pedes. Quære in littera e egrippa.

Agrippa qui præcedentibus pedibus editur. Aulus gel.& Pli. vii.in pedibus procedere nascentem contra naturam est ex quo argumēto eos appellauer̃ agrippas ut ægre ptos.

Agrippina quæ nūc colonia dicitur archiepiscopalem inferioris germaniæ ubiorum urbem ad ripas rheni citeriores sitam nō memorat Cæsar sed tacitus.ex qua gēte Agrippinam Claudii filiam coniugem neronisq; matrem natam esse;ac ueteranos & coloniā illic deduci imperasse ubiorumq; gentem rheno transgressam auum eius Agrippam in fidem suam accepisse.at eam urbem fatali igne paulo post consumptā refert:in qua capitolium & loca ac ædificia fuere & ritus ad romanorum normam ex his adhuc non omnia periere.

Agriophagi populi æthiopum:quasi ferarum esores qui leonibus tantum & pantheris uescebantur. Tor.

Agron primus qui inter heraclidas sardis regnauit ultimus cardueles. Hero.

Agrosus mons est ubi nunc Roma. Quē Faunus rex Euandro arcado exuli concessit:& ipse palatinum postmodum appellauit.

Agragas & heraclea & hermæ sunt iter pachinum & lilibeum: Pom.

Agnū dici q̃ pura esset bestia ē enim ἁγνός agnos purus.

Agrorum quinq; sunt genera: uniuersus ager latius particulam ab oppidis cognominatus:ut a p̃neste prænestinus:ab aretia aretinus:ut nostri augures publice dixerūt. Agrorum sunt genera quinq;. Romanus dictus est:unde Roma ab Romulo. Sabinus ab oppido Sabis. Peregrinus ager pacatus quoniā ex ara Romanus & Sabinus:q̃ uno modo ex his seruantur auspicia. Peregrinus a pergendo:idest progrediendo eo q̃ ex agro romano primum progrediebantur. Quocirca Sabinus est peregrinus auspicia habent singularia ab aliquo discretus hosticus dictus ab hostibus:icertus qui de his quatuor qui sit ignoratur. Varro.

Ager dictus in quam terrā:q̃d agebant:& ūde quid agebāt fructus causā. Id uero græci dicunt ἀγρός ut aget q̃ agi poterat. Var.

Agrorum tria sunt genera a specie simplici cāpestre collinum montanum. Varro.

Agendicum siue egendicum inter celtas oppidum senonibus parisiis Veladuno oppido senonum. senabi carnutum oppido & nouidano auaricoq; biturigum oppidis p̃ximū

in regno francorum situm.

Agathyrsi post essedones ora artusq; pingū t ut quiq; maioribus p̃stant.ita magis uel minus. Cæterum iisdem omnes notis:& sic ut ablui nequeant.

Agaso iumentorum minister deputatus appellatus

Agathyrsi gēs scythiæ quibus Virg. dryopesque fremunt pictiq; agathyrsi.

Ahenum quod fit ab ægre tradunt Virgiliū per diuisionem diphthongi interiecisse aspirationem:idq; uideri factum uolunt hiatus causa:tam & si non eadem:sed diuersæ concurrant uocales:tum enim maxime habenda est hiatus ratio(ut dixi)cum eadem uocales concurrūt mihi uidet̃ nō tā hiatus rationē habuisse q̃ consuluisse legētibus:ut aspiratione interiecta declararet diphthongum solutā esse:& de una duas syllabas factas q̃d oculis cernerent ante pronunciādum sed licuerit poetæ maxime ut libuerit a posteris tamen receptum id non est q̃q̃ in hoc & in aliquo etiam græcis nominibus optime cōsultum fuisset interiecta licet ea i græco nō esset. Si enim laertes danæ pasiphæ phætō aspitatione notata fuissent a nostris: haud q̃q̃ multi & patrum nostrorū tēporibus & nostro etiā tēpore decepti fuissent:ut quotidie etiam decipiuntur existimātes hæc nomina diphthōgū habere nec trium:ut sunt sed duarum syllabarum esse.

Aha uaha oho p̃ quibus dicimus ah uah oh.

Aiat quod est dicat. Cicero. de finibus bonorum & malorum:quasi ego curem quid ille aiat aut neget. No.

Aias Aulus gellius aut aias aut neges.

Aiax interpretatur cum impetu ruo:uel agito uel impello.

Aiax laomedontis filius secundum Ho.ex hesiona secūdum Sophoclē:& alios ex alia uxore priore. Torte.

Ain quærit Probus quæ pars orationis sit: & an una sit. Est autem ain quasi ais ne: ergo ain per contrarium uerbum est. Terentius in andria:ain tandem cuius glycerium est. Donatus.

Ait semper dicimus cum uel inuisa nobis & audientibus:uel alicuius uana dicta narramus. Terentius in eu.ait si fidem habeat.ais & negas contraria sunt. Plau. in rudente:uel tu ais uel negas. Dona.

Aiunt de ea re dicimus quam uelimus esse falsam. Terentius in andri. Hodie uxorem ducis aiunt & in eadem:ait tibi uxorem dare: ait proprie quia contēnenda dicuntur: ait dicimus de his qui uana loquuntur: dicere autem de his rebus quæ ualidiora: Idem in

phor.quem amicum ais fuisse.Dona.

Agere enim is uidet̃ qui exceptione utit̃ nam
reus i exceptiōe autor est: Vlpianus.li. xliiii.
de exceptionibus & præscriptionibus.

Aiutamini pro adiutate. Pacu.in etiphe.aiu-
tamini & defendite.No.

Alæ dictæ sunt exercitus equitũ ordĩes: quæ
circum legiones dextra sinistraq; tanquam
alæ auium corporibus locabuntur.In legiōe
sunt centuriæ sexaginta :manipuli triginta:
cohortes decem.Au.gel.

Ala ab axilla facta est fuga litteræ uastioris so
ni:quam litteram etiam e maxillis & axillis
& uexillo & pauxillo consuetudo elegans la
tini sermonis uelit.

Alabandus deus quem alabandes colunt ur-
bis conditor suæ.Cum quidam ei molestus
alabandum deum esse confirmaret:& Her-
culem negaret:ergo inquit mihi alabandus
tibi hercules sit iratus.

Alabanda asiæ minoris oppidum duobus ꝓ-
montoriis subiacet in speciẽ cistæ īuersæ mi
nitantibus unde Apollonius appellat ala-
bandam cistam inuersam scorpionum ple-
nam nam eorũ illic est copia homines sunt
molles & psalitriæ multæ ut scribit Strabo.

Alabãdæ pluraliter declinat̃ ciuitas in asia:

Alabastrum genus marmoris perlucidi & co-
loribus distincti.Tor.

Alabaster. Ci.academicorum libro secũdo q
bus etiam alabaster plenus unguenti puter
esse uidetur.No. [illegible]

Alastor aliterius palanus :Quis est non enim
illis eredẽdum est aliterios uocari qui in fa-
ma molentẽ obseruantes farinam diripiũt
uerũ is alastor uocitatur q ea egit quæ ne-
que facile oblitterari possũt:& diuturna
omnium memoria celebrantur.aliterius au
tem is est quem si quis uitare ac fugere po-
test propter iprobitatem bene actũ secũ exi
stimare debet hoc igr Socrates i æreis pelli-
bus conscripserunt.

Alacer & alacris dicit̃ nō lætus neq; tristis.l.
littera pro.d.posita. Teren.in eu.Alacris est
ꝓprie imitatio quædam uultus gestientis ĩ
spem aliquam.Dona.

Alacritatem in malis habendam.Cice. Tuscu.
ostendit. Virg.igitur temperatus constans
sine metu sine ægritudine sine alacritate ul-
la libidine non uexatus.Non.

Alacris siue alacer:utrunq; enim dicitur.is est
qui ingẽtis sensus quod ẽ iudiciũ erecti ani
mi atq; sublimis.Nam & contrario alacer di
citur amputatis corpore sensuũ membris:
hoc est auribus:oculis:quæ ad animum sæ-
pe trãsfertur.ut plæruq; afflicto animo sen
sibus non utamur erectis.Sed alacer dicitur
is cui omnis sensus ĩ loco suo q̃sq; degat uti
sunt & intenti ut uultu indicet ad se animũ
non sincerum sensibus suis. Qua re cogni-
ta illud quoq; intelligunt:aliud esse alacrẽ:
aliud esse lætum.Sunt q alacrẽ festinãtem
& propeꝛe dici putant q̃si alis alacrẽ.As.

Aalalia urbs in insula Cyrni.Tor.

Alalcomenas appellant unde dicta est urbs
ithacensium quam:quod anticlia adhuc uir
go sisyphi compressu:qui ei stuprum obtu
lerat Vlyssem concepit complures dixere.
histrus uero alexandreus in monumẽtis su
is illud adiunxit . Anticliã laerti in matri-
monium datã cum ad laertẽ duceret̃ apud
alalcomeneum in boetia Vlyssem peperisse
& ob eam rẽ ille quasi mediæ urbis nomen
referens eam quæ in agro ithacensi est urbẽ
eodem nomine appellatã fuisse memorat.

Alanus fluuius est scythiæ:a quo alani populi
denominati.

Alani inter sarmatas sunt: nam ut scribit Pli.
primum omnium sunt scythæ degeneres ex
seruis orti.

Alastor socius aiacis telamonii in bello tro
iano.Tortelius.

Alauda.Sueto.li.primo unã esse legionem ex
transalpinis cõscriptã uocabuloq; gallico:ea
enim appellabat̃ &.Ci.phil.li.primo etiã iu
dices manipulares ex legione alaudarũ.

Alauria britinniæ fluuius est.

Alazones populi scythici ad hippanum fluui
um qui troianos iuuerunt.Tor.

Alba id ab sue alba oppidũ nominatum hæc
e naui egrediẽti æneæ cum fuisset lauiniũ
xxx.porculos peperisset;apparuit ex hoc ꝓ
digio post lauinium cõditum ãnis.xxx.hæc
urbs facta ꝓpter colorem suis:& loci natu
rã alba longa dicta hinc mater Romuli ilia
rhea ex hac Romulus hinc Roma.Vir.

Albatus minor magistratus ab albo.V.

Albani ex oppido alba in latio.Albenses uero
ex oppido alba ad lacum fucinum: qui qui-
busdã albani dicũtur.Lauren.

Albanus mons est in latio:in quo olim Iulius
Ascanius ciuitatem cõdidit albã sic a sue al
ba:dũ a troia cũ patre ꝓfugo uẽisset ibidẽ
inuẽta nũcupatum mõtem existimo.

Albanus lacus est in albano mõte haud longe
ab urbe ex quo uaticinium fuit nunq Rõa-
nos ueios capturos:ni primo ex albano la-
cu emitteretur aqua.

Albæ duæ ab una dicũtur albani:ex altera al-
benses. Varro.

Albesia scuta dicebãtur q̃bus albẽses qui sunt
marsi generis usi sunt;hæc eadem decuma-
na uocabãtur:q essent amplissima ut decu-
mani fluctus.Festus Pompeius.

Albescon græcũ amictum dictũ qđ ad lectũ est a quo ẽt ꝙ uestitas se inuoluunt: circũie ctũ appellãt: & qđ amictus tũ habet purpu ram circum: circũtextum uocant. Varro.

Album a græ. ἄλφον. Sabini tamen alpum dixerunt: unde credi potest nomẽ alpium a cãdore niuium uocitatum.

Albicatur candidatur exalbescit: Varro. Caue canem ubi riuus præcipitatur ĩ nemore de orsum rapitur atq; offesus aliquo: & scopu lo lapidoso albicatur. No. Mar.

Albegmina ptes extoꝝ q̃ diis ĩmolabãt. Fe. P.

Albicascit Cneus martius uir eruditissimus ĩ annalibus suis absurde neq; absone finxit re centatur: ꝓ eo quod est græ. ἀναγίγνεται .i. denuo nascit̃ atq; iteꝝ fit recẽs: uersus in q̃bus hoc uerb. ĩ ẽ hi sunt. Iã albicascit phœ bus & recẽtatur cõe lumen omnibus & uo luptas. Aulus gel.

Albigalerus a gallia noiat̃: ẽ eni pilleũ capitis quo diales flamines .i. sacerdotes Iouis ute bãtur. fiebãt ex hostia alba Ioui Cæsa cui af figebãtur apes uirgula oleagina. Fe. Pom.

Albigascit pro albbescit.

Albinga nomen est oppidulũ ligurum colo nia ad mare deducta. Cuius incolæ ligures ĩ gauni uocantur ex hoc loco ad monœchi portum stadia sunt. lxx. Strabo albingaunũ nominatur.

Albion insula britãnia anglia hibernia a dex tris secundum Pom.

Albis fluuius cum rheno mare ingreditur.

Albis germaniæ fluuius ẽ. & Sueuos ab helue tiis diuidens. mergitur in oceanum.

Albium quasi aspium urbs colonia in tanelũ ad mare deducta. Cuius habitatores itume lius: & est in medio inter albigam & monœ chi portum. prioribus temporibus albia uo cabatur alpia. Strabo albiũ ĩtimeliũ dicit̃.

Albitudinem pro albore. Plau. in trinummo ubi habitet. Item alterum ad ipsam capitis albitudinem. No.

Albo. Suet. li. sexto. Libẽs ac sine motu nõen suũ in albo profitentiu cytharedorum.

Albi post salios tenẽt mõtãa ĩ septẽtrionẽ uer gẽna in gallia trãsalpina: dicit̃ ẽt albiẽses al biũ. q̃si alpiũ: urbs colonia itumeliũ ad mare deducta. Cuius hĩtatores ĩtumeliũ ẽ ĩ medio iter albigã & monœchi portũ prioribus tẽ poribus albia uocabat̃ alpia. Strabo.

Albo sũt uerba reciproca .i. ἀντιστροφή sordi do sordidor & sordeo: albo albor & albeo. Vir. in. ix. Cãpiq; igentes ossibus albẽt. dr̃ ta men ẽt albico ꝓ albesco: ut Hora. i. car. Nec prata canis albicant pruinis. Pri.

Albo: id est pallenti. Hora. libro carminũ. Et aquosus albo corpore lãgor. diffusus enim humor omne inficit corpus. Acron.

Albanus mõs distat a Roma quãtum ardea ĩ ipso est alba latina urbs mediterranea in ex celso locata ĩ uia ualeria marsis finitia. Stra.

Albunea delectabile nemus est cõsecratum al buneæ nymphæ a qua nomen accepit. Ho ra. li. primo car. Hic domus albuneæ resonã tis: & est uicina tyberi. Acron.

Alba græca nunc belgeadum dicitur in hũga ria oppidum.

Albanos & albẽses Varro de lingua latina qđ cũ duæ sint albæ ab una dicit̃ albani. ab al tera albenses.

Albũ ꝑtoris erat ut ĩstitutionũ libro q̃rto de actionibus ꝑtor introduxit ueluti aduersus eũ qui qđ ex albo eius corrupisset. Paulus ĩ senténis in eũ qui album eraserit: uiciauerit: uel qđ aliud scripturæ genus sua ꝑscripitiõe turbauerit capitale uero expectata ordinis sentẽtia puniatur.

Albulæ erãt aquæ ĩ agro tyburtino crudæ: ut meminit Strabo & Pli. odore sulphureo ut supra: Hic ubi sulphureis albula fũat aqis.

Albulæ aquæ sunt ĩ agro tyburtino quæ ma xime uulneribus medẽt̃ ut Pli. & Strabo de his Papinius uincti fornacibus ãnis ridet an helãtes uicino flumine lymphas.

Albula sunt qui tyberim priscũ nomẽ latinũ albulam uocitatum litteris tradiderũt. Var.

Albula fluuius tybris dictus est ab albo colo re aquæ. Thyberis autẽ a Thybero Fuluio aut a rege albanoꝝ ꝙ is in eo extinctus est.

Albula fluuius in planicie arenis fluit. Stra.

Albula fluuius dictus est: qui hodie thyberis ꝑ urbem labitur.

Album Sabini alpum ab ἄλφον qđ candorẽ significat unde alpes. Tor.

Albũ ciues prorsum sic notabãt: ut q senator esset eiceretur e senatu: qui Plebeius & erro in tabulas refertur & ærarius fieret: ac per hoc non esset in albo centuriæ suæ. Asconi us Pedianus.

Albũ sigificatiõe manifestũ ẽ. Vir. geor. li. ter tio. Color deterrimus albis. & gilbo. No.

Album mite uel placidum. Vario in Sexqui, Vlysse aduersi uenti ceciderunt. ꝙ si ꝑgunt diutius amare uoluere uereor ne me quoq; domum ab alio cesserit. Noni.

Albunea hetruscoꝝ fuit famosissima silua: in qua & si tætri odoris fons esset non obstitit quin ad eam ois Italiæ multitudo uetusto errore decepta ꝓ responsis cõcurreret erat profecto seu in fonte. seu arboris in trunco spiritus aliquis immundus q deceptis orã tibus responsa daret ambigua.

Alexia iter celtas oppidũ mãdubioꝝ in duca tu burgũdiæ finibusq; beduoꝝ nõ lõge a li

gonum finibus heduensis prouinciæ quæ lugdunensis nunc in uici formā redactū nomē retinēs a quo ēt hodie ut plærisq; placet magna ps eius regionis absentū núcupant nec lōge distat a uico q plauigneus appellat in cuius alexiæ expugnatione nōnullæ mu nitiones i floris lilii formam Cæsaris iussu ut ipse scribit factæ sunt forte præsagiū futuræ ꝑexcellētiæ eiusdē ducatus īter lilii flores quorū i primis apud celtas i bello usum illic introductū ex Cæsare legimus.

Albunea fons est in altissimis mōtibus tyburtinis qui sic ab aquæ qualitate denoīatus ē. Hūc nonnulli leucotheam uocauere.

Alburnus mons est in lucania: quæ hodie calabriæ pars est.

Alcamenes statuarius secundū Quint. Tor.

Alcanydre polybi ægyptiarum thebarum regis uxor. Odi. iiii. Tor.

Alcanor proprium uiri secundū Ho. & Virg. pater Pandari & Bitiæ. Tor.

Alcathous unus ex principibus troianis.

Alcathoe urbs secundum quosdam megara.

Alcedo dicebatur ab antiquis ꝓ alcyone: ut ꝓ ganimede catamitus ꝓ nillomello.

Alcedo auicula: quā græci alcyonem dicunt.

Alcenor uir argiuus. Torte.

Alces bithyniæ flumen est.

Alcesta uel alcestes uel alcestis admeti uxor Peleli regis thessaliæ filia: filius Euemelus: qui ad Troiam. xi. præfuit nauibus quæ ꝓ marito mori uoluit. Tor.

Alcestis palæi thessali filia uxor admeti regis thessaliæ ut homerus in secundo scribit & diodorus tradit ut uiueret maritus: ipsa mortua ē aliquē eni ꝓ eo mori oportere respōderat oraculū. fuit itē admetus rex molossorū ad quem cōfugit themistocles huius meminit thucydides in secundo historiarum.

Alcestis pæliæ filia se ipsam iterfecit ut ūbra sua cōtenti manes admetū uirum mortuum ad superos & lucem remitterent quod Euripides scribit in tragoedia ab illius nomine usurpata unde Macrobius in saturnalibus testimonium accipit de didonis crine fatali disputans. illud prætetea fabulosum refert Eustatius peliam patrem proposuisse nuptias alcestidis ei qui leonem & caprum coniūgeret idq; Apollinem admeto ꝓstitisse ut effecerit unde uxorem meruit.

Alcestis filia regis thessaliæ uxor admeti mater Eumeli qui autore homero. xi. nauibus ad troiam nauigauit cum datum esset oraculum admetū interiturū nisi aliquis e propinquis sponte obiret ipsa se in ægæū iecit. Ouidius si mea mors redimēda foret quod abōmni esset admeti cōniunx quā sequi eius erat. Iuuenalis spectāt subeuntem fata mariti alcestem.

Alcæus lyricus mitylenæus: alius thebāus amphitryonis pater Gorgophonis filius. Tor.

Alchione siciliæ fluuius.

Alcæus omphales & Herculis filius. alcæus atheniensis tragicus alcæus comoediæ ueteris scriptor. a quo æditæ sunt decē fabulæ Alcæus mitylæneus fratrem antimenidem habuit quem a uirtute bellica laudat oppssa autem patria a tyānnis poemata lyrica aduersus eos edit quæ stratiotica id est cōtinētia seditionis īscribuntur ꝓpterea aureo plectro merito donatur elocutione magnificus & diligens ad lusus amore descendit cū tamen esset maioribus aptior hæc e diuersis scriptoribus græcis & fabio accepimus. Horatius & te sonantē plenius aureo alcæe plectro.

Alcibiades Cliniæ filius formosissimus eloq̄ntissimus: diues laboriosus imperator temporibus seruiens & ita in uitiis insignis. Tor.

Alcidamus rhetor antiquus secundum Cice. Torte.

Alcides hercules: uel ab alcæo auo: uel ab αλκή quod est robur. Tort.

Alcimus epirota & bellicosus secundum Plutarchum. Tor.

Alcinous Nausitoi filius celeberrimus carmine Homeri in odyssea corcyram in qua erāt populi phæaces insigni iustitia rexit tanta pomariorum copia & fertilitate ut autore homero præmaturis fructibus noui statim succederēt papinius qd bifera alcinoi laudem pomaria aridius phæacū felicibus obsita plantis iura petunt huius filia nausica nundum & naufragum ex littore Vlyssem domum perduxit.

Alcinous nausithoi filius rex phæacū. de quo Orpheus in argonautis: & Homerus & alcinus per syncopam. Tor.

Alcinous a quo Vlysses hospitio susceptus in corcyra cū mactasset ad cōuiuiū oues duodecim: octo sues: duos boues dēodocū citharoedum cæcum iussit canere celebrata certamina is cecinit glytoneum fuisse uictorem cursu euryalum palæstra: āphialū saltu: elateum disco laodomantem cæstibus.

Alcinous phæacum rex hortos habuit perpetuis fructibus uirentes homeri testimonio nam ut ille scribit malū malo succedebat.

Alcmæon philosophus crotoniates, Pythagoræ auditor qui primus de natura scripsit & animam dixit immortalem. Tor.

Alcyonum foeturæ sternitur mare īde nomēii dies traduntur ante brumam septem totidēmq; postea. Pli. libro secundo.

Alcyone una ex pleiadibus ex neptuno peperit patrem ireum orionis: ut ſcribit higinius a quo irea oppidum fuit agri thebãi ut ſcribit. Strabo.

Alcinaus amphiarei filius qui matrẽ Eryphilem interemit. Tor.

Alcmena electriõis ex lycidice uxore filia amphitryonis uxor. Tor.

Alcyon filius Luciferi habuit uxorem alcyonem quære in Seruio primo georg.

Alcyon origo in hoc græca apud Pacu. alcyonis ritu promulgans furor: hæc enim auis nũc græce dicitur alcyon: noſtri alcedo hæc hyeme dicitur pullos tranquillo mari facere eos dies alcyonis ritu. Varro.

Alcyon mons eſt in macedonia.

Alcyon pro aui græcus aſpirat. licet fiat ab eo q eſt hals: illi .n. ut grãmaticis placet nũq̃ aſpirãt a ãte l ſeq̃nte cappa Cherobofchi grãmatici q græce de aſpirãdis uocalibus ſcripſit uerba hæc ſunt alcyon uero & ſi ab eo quod ẽ hals deriuatur: tamẽ quia ſequit cappa tenuatur: & ſimiliter præteritum alto licet fiat a uerbo halomæ: nam a ãte l ſequente conſonante ſemper tenuatur niſi fortaſſe ſtatim ſequatur liquida: nihilominus apud Theocritum eſt uidere græcas ueteres hoc nomen aſpiraſſe. at licet ipſe uiderim in uetuſtiſſimis codicibus noſtris huic nomini aſpirationem eſſe prænotatam hodie tamẽ aſpirat nemo: & ſimiliter huic dictioni alcedonia quæ ſignificat tempus quo alciones aues nidificant quo quidem tẽpore quãuiq̃ media ſit hyems: maximam tamen ferunt eſſe tranquillitatem: unde ait Plautus alcedonia ſunt circum forum. dixerunt tamen ueteres & alcedo alcedinis: unde alcedonia: & alcyon alcyonis in quam Poetæ ferunt alcyonem Ceycis uxorem fuiſſe conuerſam: dies autem nidificationis huius alii undecí eſſe uolunt: alii nouem: ſunt qui ſeptem tantum de conuerſione etiam aliter quidẽ ſenſere: tradunt enim ſeptem fuiſſe alcyonis gigantis filias nominatasq; phoſthoniam aterathen methonem: alcippam: palænen: drymonia: ſterien: quæ poſt patris mortem ecanaſtrao quæ pellenes arx erat dolore uictæ ĩmare ſe deturbarũt: hinc loco ſaũbulæ datum eſſe creditumq; eas in aues uerſas quæ de patris nomine alcyones dictæ ſunt: reliquum fabulæ lege in dictione mapiſſes quã ideo appoſui quia paucis nota eſt.

Alcippæ fœmina de qua ſæpe Theocritus ab ἀλκη & hippos quamuis ſine aſpiratiõe ut Ariſtippus & ancilla ody. iiii. Tor.

Alcon cretenſis ſagittarius: de quo Seruius ſuper dalphni. alius faber argentarius. Oui. T.

Alduaſabo eſt in gallia tranſalpina: teſte Cæſare in commentariis: quod hodie dicitur ledouix.

Alduaſdulis fluuius uolſontionis circuit ciuitatem.

Alea Saturnus naui aduectus primus æra ſignauit ex una parte effigies: ex altera nauis exprimitur: quod in aleæ luſu intelligetur: cum pueri denarios in ſublime iactantes capita: an nauim exclamant.

Aleator quod uidetur deſcendere a uerbo: qđ nuſq̃ reperitur. Non enim aleare dicimus: ſed alea ludere. Lau.

Alebria bene alentia. Fe.

Alecto una ex furiis: genitiuus alectus aliæ tiſiphone & megæra acherontis & noctis filiæ. Orpheus in argonauticis. Tor.

Alemõ fluuius macedoniã diſterminat a theſſalia.

Alecus fluuius terminatur ſimiliter.

Aloeus gigas cuius filii mortẽ dicũtur uulneraſſe & ab eo patronymicum aloides.

Alere nutrire eſt: ut liberi parentes alunt: aut uinciantur. lex duodecim tabularum; aut in rebus incorporeis frequentius ut creſcãt. Quintilianus. Sed alere facundiam uires augere eloquentiæ. Alere: id eſt augere. Virgilius hos ſucceſſus alit: id eſt augeſcere facit. Nutrire uero paruorum eſt ut creſcant. unde nutrices dicuntur nutriciique qui curã infantium habent aut habuerunt: & aldultorum ut uiuant. Lauren.

Alexia oppidum eſt mandubiorum ſeu mandubilorum in edito colle ſitum: cinctum mõtibus & fluminibus duobus ĩ gallia trãſalpina. Stra'.

Aleſus fluuius aſiæ mĩoris eſt per colophoniam effluens.

Alethes troianus quaſi ἀληθής: id eſt uerus: de quo Vir. in ſecundo. Tor.

Aleatheris eſtii filius cui ob uirtutem Anchiſes hippodamiam filiam quæ inter alias forma præſtabat uxorem dediſſe dicitur.

Alexandriam Alexander condidit Dynarcho architecto opus deſignante quod Vitruuius quoq; ſcribit.

Alexandriam quam maiorem dicimus: prius ſeleucia dicta eſt.

Alexandriæ tres ab alex. una prope nili hoſtia a Democrate architecto. alia in aſia. alia ſup tanai. Hora. Alexandriæ dixit. iii. car. inde alexandræus. Tor.

Alphidamus Theſſaliæ fluuius eſt.

Alga naſcitur in aquis ſtantibus: ita denique nomen ſumpſit a b algore aquæ: uel q alliget pedes: quia craſſa eſt foliis ex parte ſupnatantibus.

Algeo e græco ἀλγῶ dicitur:id est doleo:ut sit frigus dolor quidam membrorũ rigore coniunctus.Festus.

Algeo alxi.Te.in adelphis.aut alxerit.

Algidũ oppidũ,unde & nemus quod hodie di citur uulgo silua aliorũ quære in appia uia.

Algidus mons est haud longe ab urbe Roma uiginti milia passuum:in quo eiusdem no minis oppidũ.Hodie silua latrocinius inco larum accõmodata.

Algor algoris:qđ etiam hic algus huius algus dicit.Plau.in au.Inopiam:luctũ.mœrorem: paupertatem:algũ:famé.Idé in ru.Tu uel su da:uel spurci algu,uel etiam ægrota uel uo la.Priscianus.

Algo pro algore.Acti.in Andromeda.Misera obuallo saxo sento pudore algoq; & fame. Varro.Et hos leges ruina ne tacenté subde albus algedanti frigore.Luc.li.iii.Morbus algoq; fameq;.Lucil.Ná tá algo atque uigo re.Maius.No.

Alia.Virg.alia fluuius.xi.lapide ab urbe uia tyburtina e crustumeriis montibus in tybe rim ubi Brenno romani uicti ũdecimo kal. augusti:& inde capta Roma præter capitoli um.Tor.

Alyacttes sadiactis regis lydiæ filius pater Crœ si secundum Home.Tor.

Aliartos urbs Boetiæ:quam Homerus berbo sam appellat.

Aliagmo fluuius est macedoniæ.

Aliattes Boetiæ fluuius est.

Alias & alia differunt:q; alias alio tempore si gnificat:alia aliter aut per alia integra non di cta.Terentius in ecy.Alias uti possum cau sa ac integra.Dona.

Alias pro aliter Teren.posuit.Quid alias ma lim q̃ hodie fieri has nuptias.

Alias res agis:aut nõ intedis ad id quod dico significat.aut nugatorias res agis:id est ioca ris.Et hinc natum est:agite amabo:quasi di catur inanes res agis.Terentius in eu.alias res agis.Donatus.

Alyba regio prope misiam ubi sunt argẽti fo dinæ secundum Home.Tor.

Albrocus fluuius est orientis.nascitur ex mõ te lyseo & in oceanum tendit.

Alica quod alit corpus.Fe.

Alicariæ meretrices in campania solitæ ante pistrina alicariorum uersari quæstus gratia: sicut quæ ante stabula sedebant prostibula riæ.Festus.

Alycharnassus cũ h ut plurimũ scribit:urbs

Alicarnessos post eutionem arguorum colo nia est & cur memoranda sit præter conditores.Mausolæum efficit regis mausoli mo numentum unum de miraculis septem arte

missæ opus.

Alienus pro alienato.Teren.in ecy.Postq̃ hũc alienum ad se uidet,& in pho.quid ego uo bis Geta alienus sum.Do.

Alienum uolunt intelligi in hac parte oratio nis Tulii hic proprium nomen esse quasi ab alia.Virgilius Quousq; se infestum causas i teruenit aliã nomen.Alii alienum & alterius iudicii & non ex adiutorio prætoris maio rumq; causarum:sed subselliis:hoc est a nõ tribonalibus.Asconius.

Alienatum non proprie dicitur qđ adhuc in dominio uenditoris manet:uenditum tamẽ recte dicitur.Vlpia.

Aliẽsis dies obscœnissimi ominis ab alia flu uio ubi romãus exercitus a gallis fusus est. Festus.

Aliorsum & illorsum sicut introrsum dixit Cato.Festus.

Alienatus qui alienus est factus.Fe.

Aliimodi pro aliusmodi.Festus.

Aleonem aleatorem.Fest.Pom.

Aliirerei dixit Plau pro eo quod est alii rei.Fe.

Alienatõis uerbũ et usucapionẽ cõtinet.uix est eni ut nõ uideat alienare quod patiatur usucapionem.Eũ quoq; alienare dicimus q nõ utẽdo amisit seruitutes.Qui occasiõe ac qrendi nõ utitur nõ intelligit alienare,uelu ti q hæreditatem omittit aut optioné incer tũ tẽpus datam non amplectitur.Pa.

Alietus auis est smerlionis.

Alifes Samniticum oppidum est.Strabo.

Aliẽigenus & caprigenus a genere cõposita: ut Valerius alienigena studia.

Alimenta si fuerint legata.dici potest etiam a quam legato inesse,si in ea regione fuerint ipsa legata ubi uenundari aqua solet.Vlpia.

Alimentis legatis cibaria & uestitus & habita tio debebitur:quia sine iis ali corpus nõ po test.Cætera quæ ad disciplinã ptinent.lega to non continentur.Iabolenus.

Alimonia uniformis adeo cõstat q; facilis di gestu fit ut etiã uel tã ifirma natura sufficiat:

Aliuta aliter alita ãtiq dicebãt quod aliter ex græco ἄλλος.i.alius transferẽtes.hinc est illud in legibus Numæ Põpilii si qsq̃ aliuta faxit ipsius Ioui sacer esto.Fe.Pom.

Alintos flu.lucanorũ est:lucanum agrũ a ueli ensibus diuidens.

Aliorsum ad aliã partẽ ut seorsum.Te.in eu. Ne ue aliorsum atq; feci acceperit.Dona.

Aliptes unctor uel p̃ceptor palæstræ nam se ungebãt in palæstra.a græco deriuat.Iuue. Grãmaticus rhetor:geometres.Pictor:alip tes.dicitur etiam qui uulnera curat.

Aliptes unctor:ab ἀλείφω id est ungo.Tor.

Aliquantisper quære in uerbo tantisper.Lau.

Aliquis ui pluralē habet quāuis singulariter dicatur; nō omniū est aliquis tuſi de multis. ꝓprie enī ueteres & quis & aliqs & quisquā non obseruabant quo genere quo numero declinarent. Teré. in adel. Aperite aliquis actutum hostium. Et est figura. Dona.

Aliquis q̄sq̄ q̄spiā ullus idem significant. differunt a quidam: ullus tamē quodammodo claudicat: nec fere citra negationem quasi citra baculū ingredi potest; nisi interrogatiue ut uocat me ullus: aut nunq̄ plane affirmatiue sicut illa superiora. Lau.

Aliquid monstri: plus est q̄ si diceres: aliquod ut quid hominis uxorem habes; & duplex contumelia est & monstri aliquid. Te. in an. Aliquid monstri alunt. Dona.

Aliquot: hoc est nec multi nec pauci. Te. i. an. Aliquot me adierunt. Do.

Alisonii populi scythiæ asiaticæ secundū Herodotum. Tor.

Alicta lingua arabica Venus secūdū. He. Tor.

Aliter contra significat. Vir. Dīs aliter uisum. Te. i an. ueg aliter euēire multo itelligit. D.

Alites uolatu auspicia facientes: istæ putabantur buteos anqualis minusculus aquila uulturius. Festus.

Alites alii uolucres a uolatu: deinde generatī de his plæræq; a suis uocibus, ut hæc upupa: cuculus: coruus: hirundo: ulula: bubo: Itē hæc pauo: anser: gallina: columba. Sunt quæ aliis de causis appellatæ, ut noctua: q noctu canit ac uigilat. Luscinia: q noctu canere existimaē. atq; esse exatrica progne in luctu facta auis. sic galericus & motacilla. altera q i capite hēt plumam. altera q semper mouet caudā. merula q mera. i. sola uolitet. contra ab eo graculi q gregatim; ut quidam greges genere ficedulæ militaria a cibo q alteræ fico: alteræ milio sunt pingues. Var.

Alitum. Ci. de natura deo℞. Idemq; uolatus alitum sustinet. & spiritus ductus aliti: & substat & animans eas.

Alius penultima circumflexa: & alii in genitiuo inuenitur. Cecilius in. v. li. Nullius alii. rei nisi amicitiæ eo℞ causa. Pri.

Alius: alter. secus: ante & post. proxime ad ui cōparatiuo℞ accedunt. ut Quin. At quāto alius fuit ille ifœlicissimus iuuenis affectus. & Ci. multo secus euenit. L.

Allegatus hic & arbitratus hic pro arbitratione dicuntur.

Alium ciuitas est exigua inter pyrgum & hostia. Ser.

Allegoria alieniloquiū: uel potius inuersio ut o nauis referent in mare te noui fluctus: & cōfecimus æquor. sunt. septē species. Ironia antiphrasis ænigma charientismos: parœmia sarcasmos asteismos. Tor.

Alec liquamen salsum Hora. ego fecē primus & alec: Plinius alec īpsecta nec collata erat enī conditum.

Alec alecis generis masculini genus piscis inuenit: & hæc alec numero plurali caret.

Allecti qui propter inopiam ex equestri genere in senatorum numerū asumpti sunt. Nā patres sūt qui sunt patricii generis. Coscripti qui senatui sunt scriptis annotati.

Alleuo est in altū tollo; uel de imo; & ubi qd iacet atq; ꝓiectum est sursum tollo. Quint. Vidi multos quo℞ supcilia ad singulos uocis cōatus alleuarent. Inde p translationem ad qualitaté fortunæ ut idé Nō petit ut afflictū alleuetis; nisi & probauerit se infœliciorem q patrem amisit q̄ q oculos. Subleuo pro alleuo: Suetonius. Dumq; surgit acnitur inter manus subleuantiū extinctus est. Lau.

Alia fl. in hetruria Clusiū urbem irrigans & tyberim nō lōge a roma influens nunc pallia

Alia flu. est non amplius. xi. mi. pas. uia salaria ab urbe distans e montibus crustumeriis effluēs i tyberī ubi uires romano℞ oēs attritæ sunt. ex quo illico urbis subsecuta ruina & patrū cædes; atq; capitolinæ arcis obsidio a gallis Brenno duce.

Alligare obstringere allaqueare & obnoxium facere. Te. in eu. hic furti se alligat.

Allium doliū & pallium. non alleum palleum doleum dicendum est.

Allium dictum q oleat.

Allobroges iter ligerim & sequanā trans rhodanū atq; arari ad septētrioné habitant. & heluecis ꝓximi sunt i gallia trāsalpina. Stra.

Allobroges sunt lusitano℞ populi remotiores montana habitantes in hispania. Strabo.

Allobroges erant populi citra rhodanū fluuium & ad eius alemanii lacus ripas extra belgas celtas & aquitanos ,gebénam oppidum ubi emporium seu nūdinæ nostra ætate fuerunt in sabbaudia locaq; finitima incolentes qui etiā fuere finitimi uoeuntiis populis propinquis centronibus nunc tarētasiis. ac trans rhodanum uicos & prædia habebant ubi brixia dicitur duci sabbaudiæ quam fluuius indis irrigat citra ararim flumen hos memorat Iuuenalis satyra prima & Salustius in catilinæ historia: referunturq; in epistola Plāci inter familiares Tullii. Allobroges enim qui cis rhodanum habitabāt finitimi erant Galliæ prouinciæ romano℞ propter quod cum romanis paulo ante bellum gesserant ac nuper pacati erant. Inde constat delphinatum fuisse tūc ex parte galliæ prouinciæ quæ romano℞ erat; cum esset finiti

ma allobrogibus fuisse item partem allobrogum inter quos fuit Vienna ciuitas Metropolis ut Strabo inquit.

Allobus est quod græ. dicitur ςραγγαλος hoc est artus uel internodium. Aul. ge.

Albigalerus a galea noiatus. ē enim pileus capitis: quo diales flamines .i. sacerdotes Iouis utebantur. fiebat enim ex hostia alba Ioui cæsa cui affigebatur apes uirgula oleagina. Festus.

Allophilus alienigena. Tor.

Allotheta aliter posita. Tor.

Allucinari Verrius i libris quos iscripsit uerbo. a græcis tracto. nō pauca hercle scripsit curiose & sagaciter cōgsita: neq; non tamē q̄dā futilia uel friuola errare inqt dictū ē in uersu q fert Homeri i quo id uerbū ē αλύειν. ūde locū quoq; esse dictū putat d littera i c cōuersa quandam tarditatem ai & stuporem qui allucinantibus plærunq; usu uenit. A.

Alludo quære in iocus. Lau.

Allucinare est uana somniare tractum ab allucitis quos myopos dicimus: sicut Petronius arbiter ait. nam contum uernali me allucitis molestabant. Ful.

Allucinaui quære in agi.

Allucinatio erratio. Fe.

Allex pollex scandens proximū digitum: qd uelut insiluisse in alium uidetur. nam græ. αλλεσθαι dicitur salio. Fe.

Almo flu. est ad portam capenam cuius fimū lachrū ab eis lauabať ex sacerdotibus paruo reu ocant almone cybelem Lucáus laudabant præterea aliter famū.

Alma ab alendo dicta est. Ser.

Alma sancta siue pulchra: uel alens ab alendo Festus.

Almanicus armeniæ maioris fluuius est.

Almon paruus est flu. Romæ proximus in quo simulachrum Cybelis: quom trahi nō posset per tyberim lotum: est & exinde. vi. kalendas Aprilis lauari in eodem annis singulis consuetum.

Aloe herba amarissimi succi.

Aloe græcum est & declinatur hæc aloe. huius aloes. Iuuenalis. Plus aloes q̄ mellis habet.

Alope cercyonis filia a qua ciuitas thessaliæ: inde alopetes: Homerus libro secundo. Toe telius.

Alopitia est capillorum fluor circūscriptis pilis fului æris qualitatem habentibus. Vocata enim hoc nomine a similitudine uulpeculæ animalis quod græci alopeca uocāt.

Alous calabriæ fluuius.

Alotrine lacus est i maiori asia in monte alotrine ex quo Meander oritur flu.

Alpes ipse non quidem a monœchi portu: ut plærique referunt. sed iisdem ex locis a quibus apennini montes incipiunt, genua ligusticum emporium & sabacia uadaque paludes sunt. apenninus quidem a genua. alpes uero a sabaciis initium capiunt. Inter genuam uero & sabaciam ducenta & sexaginta stadia intersunt: inde post trecenta & septuaginta stadia albinga unum oppidulū: cuius incolæ ligures ingauni appellantur. ex hoc loco ad monœchi portum sunt stadia quadringenta & octoginta: quo in medio urbs est albion intimelium; cuius habitatores intimelii uocantur. Sunt autem alpium cacumina quædam secūdum aliquos i illyricos: atque adriaticum sinum conuersa. ex quibus est dictus mons apenninus & tullum & fligadia: quibus subiacent uindelici: ubi ex Italia supra alpes conscendens uia est in exteriorem galliam: & per septentrionem: quæ per salassos ducit lugdunum. Ea uero bifariam est altera quidem prolixior paludis permeabilis centrones. alia uero sublimis & angusta, uerum est compendiosa per apenninum. alpium altitudo est stad. mil. duobus & ducentis. quod ad campos attinet. Polybius aūt alpium transitiones tantū quattuor nominat: unam quidem per ligures tyrheno mari proximā. aliam deide per taurinos qua transiuit Hannibal. tertiam inde per salassos. quartam per rhetos omnes præruptas atq; præcipites. Strabo.

Alpes lingua gallorum montes alti uocantur sic quoq;. Vir. uerbum expressit a uerbo in li. Tunc sciat aerias alpes. Ser.

Alpes erant p q̄s gallico bello Cæsar ex italia i galliam quoq; legiones traduxit per fines centronum qui hodie nominantur hoegrai x aliter gaiæ alias gratæ dicuntur: quia nō usq; adeo arduæ & difficiles ut cæteræ quæ Italiæ imminēt: quibus uulgo mōs cinesius seu cinerum nomen est: quæ & peninæ ut quidam uolunt dicūtur. quod Annibal Pœnus per has in italiam penetrauerat. Tacitus aūt pœnia iuga quibus ex Italia in noricum & germaniam interest affirmat. Aliæ erant alpes quas summas Cæsar appellat. quod iter omnes magis emineant: quarum iter patefieri uolebat quo magno cum piculo magnisq; cum portoriis mercatores ire consueuerāt proxime ueragris populis quorum. uicus erat Octodorus nunc sanctus Mauricius dictus: horum unam diocesis Augustēsis sancti Bernardi montem uulgus nominat. Alteri sedunensis diocesis mons briga nomen est. Sunt & alpes quas Cornelius ta-

citus & Verres dixere maritimas: hi in prouincia hebredunēsi locisq; ligustico mari finitimis consistunt: qua ex italia iter erat ad aggrediendam narbonensem prouinciā. Alpes item fuere quas idem tacitus & prisci dixere rheticas a rhetico germaniæ altissimo monte dictæ hæ in agro tridentino adiacēt & ueronensi: quibus ex italia in sueuiā iter est. fuerunt & illæ ex quibus rhenus inter fines seduensis & curiensis diocesis oritur: q̄s leopontias Cæsar & alii scriptores appellauere nunc sancti Gotardi ac sancti Nicolai dicuntur quas coctias esse quibusdam placet: quibus in loca rheno oceanoq; finitima ex italia aditus est. Iulias præterea alpes memorat Tacitus; quas sentit esse proximas rhetiis qua forte ex italia per teruisianam urbem in istriā & austriā iter est.

Althæa Testri filia Oenei regis ætoliæ uxor. Meleagri mater. Tor.

Alpheus flu. Elidis archadiæ sub mare in arethusam siciliæ desinens. Tor.

Alpheus in cyparisso nomen dedit urbs in littore sita hinc: cyparissus illinc asiæ. Pom.

Alpheus qui iuxta olympi Iouis templū labitur per subterraneos meatus in siciliam peruenire dicitur ad arethusam cuius amore captus est Virgilius in quarto georgicorum & tandem positis uel ex arethusa sagittis & in tertio æneidos. Alpheum fama est huc elidis amnem.

Alpheus fluuius iuxta pisam & elidem in peloponneso ubi ludi olympici singulis lustris celebrabantur.

Alica genus præstantissimi tritici erat quod.

Alpis cum semper plurale sit sicut & syrtis: singulariter tamen inuenitur utrunq;.

Altaria sūmorū titū deorū sunt quæ ab altitudine constat esse nominata. Vir. i buc. Ecce duas tibi daphni duoq; altaria phoebo. Ser.

Altare q̄ in eo ignis excrescit: & exoletus est q̄ excrescit absolendi: idest crescendi modum & inoleuit: idest creuit. Fe.

Altaria sunt in quibus igne adoletur. Fe.

Altaria ab altitudine sunt dicta: q̄ antiqui diis superis in ædificiis a terra exaltatis sacra faciebāt: diis terrestribus: diis infernalibus in effossa terra. Fe.

Altea malua agrestis siue malueuiscus: sed altea q̄ in altum surgit. & uiscus quia glutinosa est nascitur in locis humētibus: cuius radices decoctæ diligenter mixtæ porcino adipi ad subeluādum dolores uel tumores uulnerum ualde utilis comprobatur.

Altellus Romulus dicebatur: quasi altus in tellure: uel q̄ tellurem suā aleret: siue q̄ aleretc telis: uel q̄ a Tacio sabinorum rege postulatus sit in colloquio pacis & alternis uicibus audient: locutusq; fuerit. sicut enim fit diminutiue a Marco macellus: a uafro uafellus: ita ab alterno altellus. Fe.

Alter & pro nō bono ponit̄ ut in auguriis altera cum appellatur auis quæ uti q̄ prospa: nō est sic alter. Nonnunq̄ pro aduerso ponitur & malo. Fe.

Alter non est secundus: sed tertius. Nā præter unum duo: ex quibus alter ut sint tres. Ter. in andri. sed postq̄ amator accessit precium pollicens unus & item alter. Nam hi tres tū simul amabant. Et Virgili. Alter ab undecimo. Consuetudine alterum pro secundo dicimus. Do.

Alter de duobus dicit̄ alius de multis omnibus notum est: poetæ tamen metri necessitate aliter utuntur: ut Ouidius de picarum transformatione. Altera quæ alterius rigido concrescere rostro. Sueto. quoq;. Nec cessauit ex eo alterum alter criminari atq; inter se omnes committere dicimus: tamen alius de duobus ubi diuerso conceduntur: ut alia est facies mea alia tua. Lauren.

Alter ad unum de duobus refertur: ut Ci. duplices similitudines esse debent: unæ rerum alteræ uerborum. Lau.

Alter pro secūdo de duobus pluribusue: ut altero mēse repudiauit uxorem: idest secundo aliquando pro ipsis duobus: ut, unus aut alter: idest unus aut duo. In aduerbiis quoq; aut semel aut iterum semel aut bis. Cum uero dicitur iterum consul itelligat̄: dicimus tertiū cōsul & q̄rtū cōsul. i. tertia uel q̄rta uice: Ter uero quaterue consul: idest tribus & quattuor uicibus. Lau.

Alteras ponebāt pro eo quod est aduerbium alias. Festus.

Altercor & alterco: sicut plæraq; alia dicitur. Prisci.

Alterum Ennius ait idē significare quod græ. ἕτερο. quidam uero ex utroq; esse compositum ἄλλοσ καὶ ἕτεροσ. Fe.

Altercatio iurgatio. Fe.

Alteræ pro alteri. Terenti. dum loquitur alteræ. Prisci.

Alternatio per uicem successio. Fe.

Alterplicem duplicem. Fe.

Altercata est passiuum. Pacu. in iliona. Cur illa mecum hic altercata est. No.

Alternatim per uices. Quadrigarius in annalibus. iiii. Item gladium atq; geritudinē alternatim sequi. No.

Altera alterutra. Fe.

Altinum est ultra aquileiam. Pom.

Altinum oppidum Venetiæ phaethonteum ad padum.

Altile non solum pingue ab alendo: uerum opu lētū Plau. in cistellaria: Prohibet diuitiis ma ximis dote altili atq; opima. No.
Altilis auis altilis quadrupes altilis piscis q sagina altus siue alitus est atq; saginatus. Laurentius uallensis.
Altiloquus comparatiuum facit altiloquentior: superlatiuum uero altiloquentissimus. similiter reliqua. Lau.
Altitonās contremuit magnum templum louis altitonātis ut uenus. Varro.
Altercata est passiuum. Pacu. in iliona. Cum illa quærit hic mecum altercas tace. No.
Althænos nomē fluminis hēt æ diphthōgū.
Altor ab alendo dicitur: & hæc opponuntur altor & alumnus.
Altus ab alēdo dicit: alias ab altitudie altus. N.
Altrinsecus & alter: uel contra: uel utrinq;.
Altū ab alēdo captū. Var. in tumo. hēs cōpositā alimoniā sedēs altus alieno sūptu. No.
Altū magnū uel gloriosū. Vir. æne. li. iii. Altius oēs expediā: prima repetens ab origine factū: & li. viii. Quid causas petis ex alto. Accius in armorū iudicio cur ueteratā ex alto appetis desidia Agamemnon. No.
Altū pressum obscurum. Virg. li. x. Quid me alta silentia cogis rūpere. Idē in eodē. Sin altior istis sub precibus uenia ulla latet. No.
Altū mite uel placidū. Varro. In sexq. Vlysse aduersi uenti ceciderūt: q si pergūt diutius & mare uoluet uereor ne me quoq; quo domum ab alto cessent uenero: præter canem cognoscat nemo. No.
Aluearīū tāetsi potest dici locus: ubi sūt aluei apū: tamen potius accipit pro copia alueorū eodē i loco collocatorū mellificātiū. Lau.
Aluedo corporis pinguedo.
Alueus fossa est fluminis. Virg. li. vi. Simul accipit alueo ingentem æneā. Ser.
Alueolum tabula aleatoria. Fe.
Aluita ātiqui pro aliter ex græco hinc illud ex legibus Numæ Pompilii. Si quisq; aluita faxit ipsus Ioui sacer esto. Fe.
Alūnus qui ab aliquo alitus ē: nō aliter. Ci. in Ver. Italia aūt alūnū suū seruitutis extremo sūmoq; supplicio fixū uideret alūnū educatū nō educatorē: ut Nonio placet. Lau.
Alūnū doitum. Vir. Caio datus ibat alūno. N.
Alumnū filiū. Vir. li. vi. Necnon & tycion terræ omnipotentis alumnum. Pac. in teucro. Quæ desiderio alumnū poenitudies quales scabres inculta uastitudine. No.
Alumendo pro Laomedonte a ueteribus non dū assuetis græcæ linguæ sit nillo pro nillo catamitus p Ganymede alphius p alpheo. F.
Alumnos cōsuetudie quos alas uel educes uel eos qui ali dici uult. Vir. lib. vi. Nec romula quōdā ullo se tātū tellus iactabat alūno M. T. i uerrē. de suppliciis italia aūt alūnū suū seruitutis extremo summoq; supplicio uideret fixū. Var. i sexq. Vlysse ubi qd lupā alūni fefellerū tolli: idē in eumenidibus. Ecce de īprouiso ad nos accedit cana ueritas athicæ philosophiæ alumna. No.
Aluos uocāt cupas apū a mellis alimōia. Var.
Aluta est caprina pellis: a luteo colore dicta: accipit tamē pro surculo seu marsupio: ut Iuuenalis. Appositā nigræ lunā subtexit alutæ.
Alioquin. i. aliter uel præter hoc. Hora. li. ii. at mea paucis mēdosa est natura alioqn recta.
Alioqui in plurimis diuersorū autorum uetustissimis codicibus inueni alioqui scriptum & legi apud caprū hoc præcipi sic qui careat n similiter alioqui.
Aluus qua sordes defluunt. Salus. Insimulans sibi aluum purgari uenter qui uidetur. Ser.
Aluus uenter foeminæ ab alendo dicta: est enī generis foeminini. Fe. Aluum Vir. foeminino genere dixit. Caluus uero masculino.
Aluris lacus est super histropolim: haud longe ab ostiis histri fluuioli.
Am præpositio localis significat circum: unde seruus ambactus: idest circumactus dicitur. Festus.
Am pro circum ponere solebāt: ut Ca. in originibus oratorum. Amterminum: idest circum terminum. Varro.
Amoebæum carmen est quotiens qui canunt & æquali numero uersuum utuntur: & ita se habet ipsa responsio ut aut maius aut cōtrariū aliquod dicatur: & dicit ἀμοιβαῖος permuto uel uicissim respondeo, ut Virgilius. Alternis dicetis amant alterna camoenæ. Seruius.
Amabile: idest amoenū. Hora. li. i. car. Tu frigus amabile fessis uomere tauris. Acron.
Amabo interiectio est blādientis. Plaut. Noli amabo uerberare lapidem: ne perdas manū.
Amabundus Apollinaris noster sibi uideri ait particulā istā extremā in quā talia uerba exierūt: uim & copiā & quasi abundātiā rei cuius id uerbum esset demonstrare: ut lætabūdus is dicatur, qui abunde lætus est. & errabundus qui multo atq; abundāti errore sit. Cæteraq; oīa ex ea figurata ita dici ostendit ut productio hæc & extremitas largā & fluentem uim & copiā declarat. A.
Amadryades cū arboribus nascuntur & pereunt unde plærunq; arbore cæsa sanguis emanat. Inde Statius: nec amplessæ dimittūt robora nymphæ. Ser.
Amalthea Iouis nutrix: quæ cū Melissa sorore eum lacte caprino & melle pauit. Parmenius capram dixit: quæ geminos pariebat &

cum iuppiter ad Melissum regẽ nutriendus missus eẽt.huius capræ lacte educatus ẽ.T.

Amaracus puer regius:qui ferens preciosa unguenta fracto uase:in odoriferam herbã uersus est:quæ alio noĩe sampsucus appellaẽ.T.

Amare interest a diligere:ꝙ ĩ illo remissa quædam beniuolentia:in hoc autem uæhementior intelligitur. Plinius secundus ad Numatium.aderam betias mecumq; Lalbinus uir in dicẽdo copiosus ornatusq; quem ego dũ mutuo diligerẽ.ex hoc officii societate amare ardentius cœpi.Ser. Amare est generalis significatu:idest diligere nisi plus quidam esse in amando q̃ in diligendo:ut Ci.ad Dolobellam.ut mihi deniq; nunc amare uidear ante dilexisse. Adamare est amatorie amare : ut Quinti.Omnes matres liberos suos tãq̃ adamarunt:amãt.Laurentius. Amare & diligere differunt.ꝙ amare uim habet maiorem : diligere autem leuius amare Ci.ad Brutum Sic igitur facies:& me aut amabis aut quod contentus sum diliges. Idem ad Dolobellã Quis erat qui putaret ad eum amorem quẽ erga te habebam posse aliquid accedere:tantum accessit:ut mihi deniq; nunc amare uidear:antea dilexisse.Ser.

Amaryllis fœmina apud Vir.& Theo.

Amaror:uersus istos quære in.A.gel.

Amarus nocens.Vir.hostis amare quid increpitas.Ser. Amarum non solum ex sapore tristẽ:sed quacunq; causa terribile & impenſũ Maronis auctoritate dicimus.Idem libro decimo.Hostis amare quid ĩcrepitas.mortẽq; minaris.No. Amarum dicitur asperũ.Vir.geor.li.secundo:& amara pausia bacca.Luc.libro.iiii.Interea perpotet amarum absynthii laticem.Nonius.

Amaræ acerbum.Vir.li.quarto æne.Isq; amẽs animi:& rumore accensus amaro.

Amarulenta:idest mordaci.Macro.

Amarulenta erat enim Euangelus amarulenta dicacitate & lingua proterua mordaci ꝑcax atq; securus offensarum quã sine delectu chari uel non amici in se passim uerbis odia ferentibus prouocabat.Macro.

Amasenus fluuius uolscorũ prius natus; alius in sicilia.Tor.

Amasis ægypti rex secundum Hero.huius tumulus una pyramidũ.Plato in timæo hunc diem athenas ædificasse ante secundum Põpo.ccc.& xxx.reges egyptii.Tor.

Amasso amauero.Festus.

Amatio amor.Pla.in rudente.Nimis poene inepta atq; odiosa eius amatio.No.

Amator & amãs in eo differunt:ꝙ amator fingi potest:amãs uere amat. Teren.in and. sed postq̃ amator accessit.Do.

Amator & amicus differunt:amicus enim animi ẽ:amator corporis: neq; cõtinuo amator est qui bene uult:ut Dido amauit qdẽ æneã sed non ei amica fuit.Catullus.Cogit amare magis sed bene uelle minus. Terẽtius in an. Summum bonum esse here putabã hunc pãphilũ amatorem uirum in quo uis loco paratum.Amator ad tempus est: amicus qui ꝑpetue amat. Do.

Amatorculus: Plautus in penulo. uix egregie amatorculas inuenimus.Pri.

Amatoriũ genus ueneni: amorem uel insaniã ingerentis.Lau.

Amathus urbs cypri : unde uenus amathusia græce hoc nomen amathus habet diphthõgum ou:unde Oui. lõgã ꝑtulit ultimã syllabã est amathus: nam si apud græcos fuisset amathosimus correptum uerteretur : ratio igitur diphthongi producit eã syllabã.

Amanus mons antiochiæ & ab eo statim mariandros & cilices : at ĩrecessu intimo locus est magni aliquãdo discriminis fusorum ab Alexandro per fatum fugientisq; Darii spectator ac testis:nunc ne minia quidem tunc ingentis urbes : celebris issos fuit : & rassicus procul.Inde amnodes promontorium ĩter pyramum cydnumq; fluuios iacet pyramus isso prior malosen interfluit cydnus ultra per tarsum exit.

Amathus insula ĩ ægæo ueneri sacra metallorum facundissima. Tor.

Amathuta uxor athamãtis regis thebaræ quæ ãte deã factã Ino dicta est.Tor.sed latine matuta nõ amatuta dicitur.Oui.ĩ fastis.Leucothea grais matuta uocabere nostris.

Amazaces sunt aurigæ amaza currus est.

Amazones sine mãma fœminæ scythiæ iuxta tanaim. Inde iuxta thermedonta.Tor.

Amazones dictæ sunt ꝙ simul uiuãt sine uiris.uel ꝙ adustis sint mãmis:ne illæ bellantibus ĩpedimẽto fierẽt cũ adultæ essent.Ser.

Amazonius mons est in maiori asia : propter cuius radices thermodon labiẽ ãnis.Dictus ẽ enim hic mons:ut nonnulli arbitrãtur ab amazonibus ꝙ penes eũ primo cõuenerint.

Amazanum hyperboreorum populi cimmerii scythæ antiachæ Georgii moschi corsitæ phoristæ Siphaces.

Amazonum regna iuxta sarmatas fœcundos pabulo : at alii steriles nudosq; campos tenent budini.

Amazonum mare ea euxyni maris pars quã olim ab amazonibus cõtermina colchis seu eniochis occupata est.

Ambages apud lucilium.Quid tibi ego ãbages ambiui.profecto a uerbo ãbio quod inest in ambitu & ambitioso.Varro.

Ambages circuitus. Vir. li. i. æn. lōge ābages. S.

Ambarualis hostia est: ut ait Festus Pōpeius. Quæ rei diuinæ causa circum arua ducitur: ab his qui pro frugibus faciunt huius sacrificii mentionem in buc. facit Virgilius ubi de apotheosi. idest deificatiōe daphnis loquitur sic. Hæc tibi semper erunt & cum solennia uota Reddemus nymphis & cum lustrātibus agros: ubi lustrare significat circuire hinc uidelicet & nomen hostiæ quæsitū ab ambiendis aruis: sed in georgicorum libro primo. Terq; nouas circum fœlix eat hostia fruges Macro.

Ambarualis hostia est: quære in Macro.

Ambaruales hostiæ appellabāť quæ pro aliis a duobus fratribus sacrificabantur. Fe.

Ambari inter celtas necessarii erant & consanguinei heduorum: quos quidam opinati sūt borbonienses, nōnulli autem quod fuerint niuernenses heduis finitimos siue pro parte bituricēses allusione uocabuli quo ætas nostra utitur ambaros etiam dicimus.

Ambiacius sinus quo nihil nobilius est in epizo facit sinus qui angustis faucibus: & quæ minus mille passibus pateant grande pelagus admittit: faciunt urbes quæ assidunt arcium argi. amphilocis ambiacia æxacidarū regia Pyrrhiq; butroton ultra est. Pom.

Ambatus apud Ennium lingua gallica seruus appellabatur, Festus Pompeius.

Ambegni bos & ueruex appellabātur: cum circa eorum utraq; latera agni ī sacrificium ducebantur. Festus.

Ambest ira tertiæ personæ uerbum est ut nullam habeat aliā declinationem. Fe.

Ambianum oppidum est iuxta neruios ī agro morinorum uulgo dicitur amiēs. Stra.

Ambiani: idest per omnia atrebates.

Ambigues oues Lesbius macer qui festalia sacrorum scripsit: ait Iunōi. Eas quæ geminas pareret oues sacrificare cum duobus agnis altrinsecus religatis: quas oues ambiguas uocari quasi ex utraq; parte agnos habentem flauius plauciades. Fulg.

Ambitio in animo est: nam qui præter modum cupit aut honores, aut laudem ambitione peccat. Ambitus est in actu, nam qui pecuniam dilargitur populo muneribus ludisq; blādiciis ābitū cōmittit honoris cā. Quā hodie simoniā uocāť a simōe mago rē ī sacris & prophānis rebus. Ambitus ab ābio uenit eius est qui non sua uirtute confidit: sed singulos circuit prehēsans rogansq; suffragia: siue cū quis solicitus longiore exordio ac uerbo℞ circuitu. Ambitiosus ab ambitiōe: & est qui quadam spe fauoris ad captationem misericordiæ utitur ambitu: idest affectu ambitionis ut Quint. Nō sū ābitiosus in malis. Lau.

Ambidēs siue bidens ouis appellabať: quæ superioribus etiā inferioribus est dentibus. Fe.

Ambiguā. i. duplicem: ut Hora. li. i. carminum Certus enim promisit Apollo ambiguā tellure noua salamina futurā: uel quia una ī cypro altera ī achaia regione esse dicitur. Vir. Agnouit p̄lē ābiguā geminosq; parentes.

Ambiguū est qđ in ābas p̄tes agi potest huiusmodi apud græcos amphibola dicuntur. Fe.

Ambio āplector circūuenio. Vir. li. vii. Heu connubiis ambire latinum æneade possint. Seruius.

Ambo ex græco αμφω uidetur ductum. Festus Pom.

Ambire significat circuire & concludere. Vir æneı. lib. iiii. Quæ rapidis flāmis ambit torrentibus annis. Idem in decio: atq; oras ambit in auro. Noni.

Ambire blanditiis circumuenire. Virg. ænei. li. quarto. Quo nunc reginam ambire furentem audeat affatu. Ser.

Ambire ambitiōibus appetere. Vir. li. vii. Nec cōnubiis ābire latinū æneade possint. Ter. ī andr. Nihil uides nisi senis amicos oras ambis Nonius.

Ambire interpellare. Vir. æne. li. iiii. Quo nūc reginā ambire furentē audeat affatu. No.

Ambiterni ab eo quod circū unū alter ambit & ābiterni appellati eo q̃ populum candidatus circuit ambit, & q̃ aliter faciat, īdagabili exambitu causam dicit. Var.

Ambitio ē ipa actio ābientis. Fe. Pom.

Ambitus ambitiosus hinc proxime est. Var.

Ambitus dicit̃ p̄prie uicio℞ ædificio℞ locus duo℞ pedū & semipedis: ad circūeūdi facultatē relictus: ex quo ēt honoris ambitus dici ceptus ē a circūeundo supplicādoq;. Fe.

Ambitus proprie circūictus ædificio℞ patēs ī latitudinē pedes duos: semissem in longitudinē idē qđ ædificiū. Itē crimen auaritiæ uel affectati honoris a circuendo.

Ambitus adiectiuum penultimā hēt longā: ut Oui. Iussit & ābitæ circūdare littora terræ. Scaurus p̄cultima breui p̄tulit. Sed Velleius celer ad Adrianū p̄ epistolā q̄ hoc īterrogātē declinatiōe & tenore ambitus quoq; nomē a participio ostēdit discerni quod usu quoq; ut ostendimus: confirmatum est. Prisci.

Ambitus scæuola ābitum mediū dixit q̄tū parietis communis tegendi causa tectum proiiceretur ex quo tectum eius ædis: qui protexisset aqua diffluerer. Ci. in li. topicorum.

Ambitiosus & qui ambit & qui ambitur.

Ambit. i. rogat & supplicat. Ho. lib. car. Teren. pauper ambit: solicita prece ruris colonus. Acron.

Ambire pro circumire. Nam antiqui am pro circum ponere solebant. Inde dictus est annus. Cato in lib. de origi. oratorum. Amphiterminũ: idest circũ terminũ Macro. de sa.

Ambiuarici inter belgas populi erãt citra rhenum & mosam flumina: ad quos prædandi frumentandiq; causa partem equitatus miserant usipetes germani & tencateri populi qui cisrhenum transeuntes finibus suis menapios nunc iuliacenses expulerant. Inde cõiectura est hos ambiuaricos incoluisse eam brabanniæ partem in qua buscus brenda & brex oppida apud leodigẽses & anuerpia oppidum apud camercenses extant. Nussiq; & gherlia citerior sitæ sunt circa quæ loca per campaniã brabantiæ usq; tungris oppidum prope hodium ut plærisq; placet mare oceanum protendebatur.

Ambiliates populi inter celtas lexobris nantibus diablintribus & ossissinis proximi i britannia citeriore qui oppositi sunt Angliæ i regno francorum siti.

Ambrania ciuitas in epiro post ab Octauiano Cæsare nicopolis est appellata.

Ambo casus græcus est ꝑábos ut illud Virgilii. Si duo præterea.

Ambo non est dicendum nisi de his qui uno tẽpore quidẽ fuerunt: ut gemini fratres ambo perierunt: idest eodem tempore. Ser.

Ambracius sinus in epiro est adriatici maris pars seu potius eidem conterminus ab ambracia ciuitate cui subiacet denominatus.

Ampracia per p apud græcos scribitur: urbs epiri in aspero tumulo iuxta aretonem fluuium nauigabilem. Pyrrhi olim regia, ꝑpe actium sinum etiam ambracia dicitur ubi aratius fluuius. Tor.

Amprata palus est acaciæ: ut aiunt aliqui.

Ambrices regulæ quæ transuersæ asseribus & regulis interponuntur. Fe.

Ambrosia herba dulcissima: ut unde deorũ cibus credita sit. Diascorides artemissiam dicit. Tortelius.

Ambrosia quam latini apium siluaticum uocant de qua. Vir. Ambrosiæq; comæ diuinũ uertice odorẽ spirauer̃ a spiro ꝙ flores eius maxime apes appetunt.

Ambrones fuit quædam gens gallica quæ subita inundatione maris cum amisissent sedes suas: rapinis & prædationibus se suosq; alere cœperunt: eos & cymbros & theutões Caius Marius deleuit ex quo tractũ e: ut turpis uitæ hõines ambrones dicerent. Fe. Põ.

Ambulacrum cum nobiscum in eodem ambulacro homo quispiã fama doctus. A. gel.

Ambubaiæ sunt mulieres uagæ ac uiles: quibus nomẽ hoc casu uanoꝶ & ebrietate balbutientium uerboꝶ uidetur esse inditũ. Nõnulli tamen ambubaias tibicinas syra lingua putant. Porphy.

Ambulacra ambulationes. Fe.

Amburbiales hostiæ dicebantur: quæ circum terminos urbis Romæ ducebantur. Fe.

Ambustus circum ustus. Fe.

Amendest meas. Terẽ. i adel. Quisnã a me pepulit fores. Do.

Amensq; a mente sua discedit. Varro.

Amens est qui nescit quid dicat: amẽtior quẽ non pœniteat facti sui. Do.

Amentũ est loꝶ quo media hasta religatur & iacitur. Virg. li. ix. Intendunt acres arcus amentaq; torquent. Seruius.

Amenta quibus inici possunt iacula siue solearũ lora. ex græco quod est ἐναμματα sic appellata: uel qui optãtes ea admẽtũ trahũt. F.

Ameria ciuitas est in umbria: ex altera pte mõtũ qua camertes. Strabo.

Amerinum ex maloꝶ generibus sicut coctonũ citron coctimelium. Macro.

Ameria urbs in umbria ab amiro sic dicta. Fe.

Amethystus lapis preciosus purpureus cõtra ebrietatem unde nomen. Horatius amisthẽ dixit fœminini generis. Tor.

Amethystus lapis preciosus dictus ꝙ ebrietatem prohibeat.

Ami siluestres sũt indiæ mõtes: ea in regione quæ dædala alex: macedõis tpibus dicebat̃.

Amilcar sunt qui aspirent decepti librarioꝶ ignorantiã.

Amina genus piscis. Fe.

Amita mei patris soror: quia similiter tertia a me sit atq; auia uideri possit. dicta ex eo ꝙ antiqoribus auita sit uocitata: siue amita dicta ẽ: qa a pr̃e meo amata ẽ. nã plus sorores a fratribus q̃ fratres diligi solẽt uidelicet ꝑp dissimilitudinẽ ꝑsonaꝶ q ideo minus hẽnt dissensiõis quo minus æmulationis. Fe. Pom.

Amissius urgis & albas clarissimi amnes influunt in oceanum.

Amicitiæ uocabulũ ab amore deducitur: quãuis interdũ uituperandus sit amor ab antiquis autẽ amici & amicæ per e litteram.

Amiciter pro amice. Plau. in persa. Quã meo amico amiciter hãc cõmoditatis copiã dant Pacu. in doloreste. Nunc ne in illum quem amico amiciter fecisti. No.

Amicinũ utris pendiculum: ex quo uinũ diffunditur. Fe. Pom.

Amicos appellare debẽus nõ leui lætitia cõiũctos. sed qbus fuer̃t iura cũ ꝑrefamulias hõestis familiaritatibus quæsita rõnibus. Ser.

Amicos pro testibus ꝑ aduocatis ueteres posuerunt. Teren. in phor. Amicos aduocabo.

Aminei fuerunt ubi nunc Salernum est. Inde

amnneis ujz,Macro.

Amites perticæ aucupales. Fe.

Amitini fratrum & matris filii.No.

Amyclæ laconiæ ciuitas Apollini sacra:Castoris & Pollucis patria. Alia inter caietã & terracinam a laconibus Castoris & Pollucis comitibus condita quæ tacendo periit hoc est cum Pythagoreã sectam sequerentur ut abstinerent cæde animalium nec uicinæ paludis serpentes interimerent ab illis deleti sũt unde Vir. Tacitas amyclas dixit hoc est pythagoreas qui silentiũ quinquénii indicebat uel quia cum sæpe falso nunciatus esset: aduentus hostium cautum est nequis id amplius nunciaret, inde ex improuiso captæ sunt.

Amyclas nauta apud Luc.

Amydon ciuitas Pæoniæ uel macedoniæ prope axium fluuium.

Amydon inter sporodas insulas mollissimorum hominum patria.

Amygdola a nostris nux longa.

Amyntas pastor apud Virgi, & Theo.& pater Philippi Alexandri auus.

Amyntor. Phœnicis pater secundum Homerum & Ouidium.

Amython philoctetæ patria:habet penultimã productam.

Amythaon pater melampodis medici.

Amicus honesta res est;amica quando ad uirum refertur inhonesta .i. concubina cuius recte dicitur amator:non amicus: ut Teré. Hæreputaui húc Páphilum amicum amatorem, uirum Laurentius.

Amiculũ quia nõ recte formatur: diminutiuum non est pro amictus: genus quoddam palli.Lauren.

Amis germaniæ fluuius est in oceanũ efflués.

Amiternum urbs est sabinorum piceno conterminum: quo & nomine flu. est uestinos mauricinosque separans:& est ferentanorum emporium.Strabo.

Ammoneus fons apud agros ab ammone filia Danai regis arguorũ unde fabula emersit : quæ ne opprimeretur a satyro oppressa fuit a Neptuno: a quo filium perperit nauplium.

Amiculũ genus uestiméti:a circuitu dictum. Festus.

Amisisse rem uidetur qui aduersum nullum eius persequendæ actionem habet.

Ammonere cõmonefacere. M.T.in Verré de signis recte ammones policletum esse dicebát.No.

Ammouere pcutere,Vir.li.x. Lucagus ut pronus pendés inuerbera telo Ammouit. No.

Amnesses urbes sitæ,ppe amnẽ:ut a mari maritimæ:unde & interamnes & antemnes dictæ q inter amnes positæ: uel ante se habeant amnes.Festus.

Amula urbs paruarum opum in apulia.

Amon & amonius apud græcos aspiratiõem non habent quamobrem ne nos quidem aspirare cõuenit;animaduerti tamen hoc nomen Amon apud Festum positum esse inter uoces aspiratas:q uel error est quod ueteres contra usum græcorum aspirauerint; uel q is qui uolumen Festi ad hanc tantam breuitatem redegit ut indoctus & parum accuratus in hoc plapsus fuerit; ut id nomen inter aspirata collocauerit.

Ammon aries: unde iuppiter Ammon: qui in arietis formam libero apparuit inde ammoniacus gummi quoddam; uel lachryma: de quo Plinius.

Ammonis Iouis templum quod apud ammũ dicebatur:unde corrupto nomine ammoné dixerunt afri.autor est Herodotus:prætermittuntur opiniões Seruii & Diodori.Pausanias scribit hammonem dictum ab hammone pastore qui primus ei illic templum erexit:multæ aræ erant huic deo dicatæ autor est Plinius in africa q & Virg.testatur in quarto. Templa Iouis cétum laus immania regnis Centum aras posuit.

Amnissum urbs cretæ.ody.xix unde idomeneus.

Amnis uel ab am: idest circum: uel ut Varro ab ambio.

Amnici fuere ubi hodie falernum uinum in campania Romæ.

Ammimones qui sunt quos Cyndri appellant & qui aphester apud eosdem dicitur sexagita delectis uiris ex optimatibus quasi procuratoribus utebantur ad quos de maximis rebus referebant.dicebantur autem ammimones;ut coniectura percipi potest quia ad disquisitionem nõ adducebantur nisi forte qa multum memoria ualerent.& multa meminissent:qui autem sententias rogabat aphester dicebatur.

Amolior discedo.Teren.in an.pinde uos hic amoliminiidest discedite.Ser.

Amolior rollo.Sisenna histo.libro.iiii.Impedimentum omne de cunctis itineribus amoliuntur.Seruius.

Amoliri dicũtur ea quæ cum magna difficultate & molimine submouentur & tolluntur e medio. Discedere uero dicitur qui facile e medio abit.amoliri qui uix recedit.Terenti. in andria.proinde uos hinc amolimini.nam mihi impedimento estis molestum impedimentum ex rei magnitudine iacentis i medio; & ideo impedientibus se amolimini hic nõ abite dixit.Do.

Amolimini recedite uel tollite. Ter. in an. pro inde uos hinc amolimini: nam mihi impedimento estis. Pacu. in herimona. Nõ tute hic e conspectu hinc amolire. Idem in antiopeia Nonne hinc uos propere stabulis amolimini. Sisen. histo. quarto. Impedimẽtum omne de cunctis itineribus amoliunt. No. mar.

Amores & amor in hoc differunt: hi enim ad uoluptaté pertinẽt: amor etiá ad religioné. S.

Amosio annuo. Festus.

Amomum herba odorata ualde: quã armenicam maxime Dioscorides laudat.

Amomum assyrium est nascitur etiam in armeniæ parte ocene medra ponto. Inter unguenta crinibus adaptate.

Amorges unus ex Darii ducibus: qui in caria ceciderunt.

Amœbæũ genus carminis alternatim & æq̃li numero prolati quasi ἀμοιβαῖος alterne.

Amor genus: charitas species: illud ad omnes pertinens: hoc autem ad homines. Caritas etiam pro penuria frumenti. etiam annonæ ponitur. Penuria uero uini aquæ: pabuli: pecorum: uirorum: & similium penuria est omnium carentia rerum: ut sic dicam. Caritas uero quæ contraria est utilitati. Ideoq; Pli. iunior ait: accessisse agris suburbanis caritatem. Laurentius.

Ampelusia quæ te in dictione mauritania. Põ.

Ampelusia oceani ultimum promontorium in mauritania ultra Herculis colũnas ubi quõdã oppida lisa & cota fuere: postea tingi a quo tingitana ab Antæo conditum: cuius monumentum erant parma elephãtino tergori execta ingenti magnitudine.

Amphitapæ uestes dicuntur utrinq; habẽtes uillos. Lucr. ii. Status psille atq; amphitapæ & si aliud quid diuitiarum. Var. in maior. alterum bene acceptum dormire super amphitapa bene molli. Nonius.

Ampendices dicebant: ab antiquis q̃d circum pẽdere&t: quas nũc appẽdices dicimus. Fe. Põ.

Amputata. i. circũputata dicebantur: ab eo q̃ antiqui putum pro puro dicebant: unde deducuntur pudor & pudicus. Fe.

Amplexa pro amplexate. Actius in alcmenõe Postrema amplexa fructum quẽ dii dant cape. Ci. de ora. lib. iii. Ne uoluptatem tueantur quam amplexari possunt. Nonius.

Ampliter. Lucil. i decimoterrio. Nã sũptibus magnis structã ampliter atq; cũ accũbimus mensa. Põ. In Herculepetitore. Heus aptate pueri munde atq; ampliter cõuiuium. Plau. in sticho. sat est seruo homini modeste facere sumptum q̃ ampliter. Nonius.

Amplustria nauii ornamenta: quæ quia erãt amplius q̃ erant necessaria. usu etiam amplustra dicebantur. Festus.

Ampterminii qui circa terminos prouinciæ manent: unde amiciri: amburbium ambutuahia: amplexus dicta sunt. Fe.

Amphrysius fluuius est thessaliæ: ubi Apollo pauit armenta regis Admeti quia occidit cyclopas fabricatores fulminum quibus æsculapius extinctus est: qui Hippolytum ab inferis herbarum potentia reuocauit.

Ample uel ampliter: ut Lu. & Plau.

Amphilacus oppidum in hispania est in calle ceorum regione. Stra.

Amplexo & amplexor antiqui dicebant: ut Cicero pro Cluentio: auctoritatem censorum amplexam. Amplecto quoq; pro amplector & complecto pro cõplector.

Amplustra & amplustria antiqui dixerunt in arato. Fulgente argoia e stellis amplustria puppis. Priscianus.

Ampliant pro amplificãt. Pacu. in teucro: ubi poetæ pro sua parte facta conficta canant q̃ calisam humilem dictis ampliant. No. mar.

Amphiareus Oiclei filius qui Antiphatis qui Melampi augur: qui a terra absorptus ẽ. Sta.

Amphibolum ambiguum: ab amphi quod est undiq; & bule quod est cõsiliũ uel potius ab amphibállo uerbo orit. Inde amphibologia ut aio te æacida: & per commune uerbum: ut deprecatur calumniatur.

Amphibrachus pes prima & ultima longa: media breui: quasi utrinq; breuis.

Amphibrachus pes metricus.

Amphictiones publicũ græciæ conciliũ hospitia ei gratuita deuenerat ut inquit Pli. & Ci.

Amphilochus philosophus atheniensis & agriculturæ scriptor.

Amphilochus undiq; dissolutus. Virgi. acarnanus cuius oraculo pisistratus uictis apud marathonem atheniensibus. iii. urbem occupauit. Tortel.

Amphimacrus pes amphibracro contrarius.

Amphimachus amphiarei uatis: ex Eriphyle filius qui ad troiam exiuit.

Amphion Iouis & antiopes filius: alii dicunt Mercurii qui lyra thebanos muros struxit secundum Plinium primus rationem musicam inuenit. Torte.

Amphion autem primus cum cantu cithara usus dictus antea thamiras sine uoce qui autem simul canunt cum cithara psallocithari stæ dicuntur.

Amphion autem primus cum cantu cithara usus dictus.

Amphiro nympha oceani & thetyos filia secũdum Hesiodum.

Amphiertes insulæ secundum Homerum in hymno Apollinis.

Amphisa fluuius in phocide.

Amphitryon Aeaci thebani filius:maritus alcmenæ electrionis & lysidyce filiæ.

Amphitrites Neptuni uxor:quæ cum seruare uirginitaté uellet ad atláta fugit: cui Delphinus a Neptuno missus persuasit:ut uellet in maritum:secundum Erasconem poetam.ponitur pro aqua oceani.T.

Amphitheatrum undiq; spectaculum:ná duo theatra sunt. Theatrum enim hemicycli formam habet: de quo Plinius. amphitheatri molem Iulius Cæsar primus in campo martio posuit. Quam Augustus mauseolú ædificaturus destruxit. Inde Statilius aliud fecit. Inde Vespasianus.postea Titus.

Amphora græce masculini generis.

Amphora uas est apud Martialem alibi est genus mensuræ ut dicitur Cæsar centum phalerni amphoras die sui triumphi dedisse cõuiuis.

Amphristos puellæ nomen.

Amphrisius flu.thessaliæ.nam Phœbus amore captus pauit regis Admeti arméta: ut est apud Ouidium:& Strabo ita scribit in agro quidem cenchrieo urbs erat tempæ apollini consecrata cui ædem ipsam i ará(ut aiút) rex Admetus struxit penes quem phœbum mercede famulatum esse uulgant.

Amplius uerbum:ad eum quoq; pertinet cui nihil debetur:sicuti ex contrario minus solutum uidetur esse si nihil esset actum.

Ampsaga uel ampsagus initium est numidiæ in mare decurrens apud coloniam augustá.

Amphita fluuius circa initium numidiæ.

Anquirere est circum quærere. Festus.

Ansegetes dicuntur quarum ager uiam tágit. Festus.

Amutio ab amore denominatum. Fe.

Amurca sordes olei.quæ præcedút:nam quæ sequuntur oleum fæces uocantur. Nota uero per c scribi debere amurcam & per g pronunciari sicut Caius Cneus. Ser.

Amussim regulariter tractum a regula ad quá aliquid exæquatur quæ amussis dicatur:quidam amussim esse dicunt: non tacite quod mutire interdum dicitur loqui. Fe.

Amussis fabrorum & lapicidarum regula est, qua ad dirigenda ligna saxaq; utuntur. Au.gel.noctium atticarum libro primo:ad hæc scripta omnia antiquota tam curiose expectabat:aut uirtutes pésitabat aut uitia rimabátur.ut inditium esse factú ad amussim diceres. Seruius.

Amulcrum phylacterium teste Varrone:siue a moliendo: idest inferendo uim mali: siue ab æmulatione Seruius in arte: uel obseruatorium est: uel amolimentum:sed in malo

Amulius albanorum rex frater Numitoris.

Amussis est æquamen lauamentum:idest apú fabros tabula quædam qua utuntur ad saxa coagmentata. Plautus mutus in onomatopœia est incertæ uoces quasi mugitus. Nam mutus sonus est proprie qui intellectum nõ habet. Neuius in ligur. Dicite eo tum argutis linguis uel mutas quadrupedum. Actius in epinausimache. Item ad mœstitiam infantium mutim quadrupedú. Nonius. Marcellus.

An ne coniunctiones sunt interrogatiuæ: ita q̃ quotiens interrogandum:totiens repetéda dictio est: aut uero coniunctiua est: ut es ne tu stoicus? aut epicureus? aut pipateticus Si una interrogatio est.& non constat te esse philosophum bene interrogatur. Si auté constet te philosophum esse:sed cuius sectæ sis ignoratur:male interrogatur:cum fuerit dicendum:es ne tu stoicus? an epicureus? an peripateticus? quæ interrogatio in infinitú tendi potest. Cú enim quæro an stoicus subintelligitur altera interrogatio e diuerso sit an nõ. Aut uero nunquam ponitur interrogatiue:nam cum dicimus: quid dicá aut qd faciam:hic simul ambo ambiginius. Cú uero dicam abeam an maneam inter duo ambigimus:idest utrum mihi faciédum sit dubitem. Lauren.

An & ne coniungi solent pro an: quod magis poeticum est:ut Vir. Anne nouum tardis sydus te mensibus addas. Nonne etiam dicius ut Vir. Nonne fuit satius tristis amarillydis iras? Huic interrogationi tacite assentamur. Ita ne ergo tam interrogant q̃ assensum extorquent. Lauren.

An pro circum: ut anterminum pro circumterminum:& ambactus & anquiro.

Anabathra: idest gradus: ut inquit Iuuenalis. Imitatio est Luciliana nunc Lucillius integras uoces carmini inseruit.

Anacteon. Ter. pro antea posuit. Fe. pom.

Anacreon poeta lyricus teius: qui batillú puerum amauit; qui acino uuæ passæ strangulatus est. Torte.

Anacharsis philosophus scytha solus ea natione sapiens secundum Herodotú Gnuri filius: & caduichi scytharum regis frater a fratre tandem sagitta interemptus in uenatione cum leges inducere conaretur. Tor.

Anautæ quæ sút apud milesios damasceno rege ac thoáte tyránis exactis: sodalitates duæ urbé obtinueré. harú altera plutis: altera chero máthia dicebaé. Sed cú potétes dõinaiení & sodalitates suæ reges asciuissent consćésis nauibus pcul a terra pgressæ:maxie de rebus cõsultabát:& ob eá ré anautæ apellatæ sút.

Analogia ab similibus similiter declinata appellãt analogias:ea uerba sequi oportere putant;Alii cum id negligendum putarent :ac potius sequendam solicitudinem quae i cõsuetudine est dicũt:quã uocant graec.ανωμαλίαν cum ut ego arbitror: utrunq; sit nobis seqendũq; declaratione uoluntaria sint anomalia in naturali magis analogia:de quibus utriusq; generis declinationibus libros faciam bis ternos.priores tres de earum declinationum disciplina. posteriores exequi disciplinae pro paginibus.De prioribus primus erit hic quae contra similitudinem declinationum dicantur.Secundus quae circa similitudinem. Tertius de similitudinũ forma de quibus quae experiero singulis tribus aut de alteris totidem scribere ac diuidere coepimus.Varro.

Analogia in uerborum declinationibus disciplina loquendi dissimilitudinem.an similitudinem sequi deberet . Multiq; fuerũt cum ab his tanto quae ad similitudinem oriretur uocaretur analogia.reliqua pars uocaretur anomalia.Varro.

Analogia ab analogo dicta.Varro.

Analogia est uerborum similium declinatio similis; & ẽ prior diffinitio.posterior sic analogia est uerborum similium declinatio similis non repugnante consuetudine cõmuni.Varro.

Analogia debet quaeri ĩ id genus uerbis quae nõ declinantur.ut in his: nequicq̃:mox.uix Secundo si unum solum habent casum ĩ uoce quod nõ declĩetur:ut litterae oẽs. Tertio si singularis est uocabuli series: neq; hẽt cũ qua comparari possit:ut est putãt: caput: capitis.capiti:capite.Quantum si ea uocabula quattuor quae conferuntur inter se: rationẽ habent quam oportet ; ut socer socius; soceros socios. Cõtra in quibus habeat quẽ debeat analogia fere totidẽ gradus debẽt esse contũcti.Primum ut sint res. Secundum ut earum sit usus.Tertium ut uti habere uocabula habeãt. Quartum ut habeat declinatus naturales.Varro.

Analogia in latino sermone sicut ĩ graeco alii putãt.ut alii est similium similis declinatio; quã quidem.latine proportionem uocant. ανομαλία est inaequalitas declinationum consuetudinem sequens.

Analogia genera duo;unũ ut ex natis nascuntur lentes & lupinum. Alterum uoluntariũ ut in fabrica cum uidẽt scaenã ut ĩ dexteriore parte sint hostiae;sic esse in sinisteriore simili ratione facta. Varro.

Analogiã liberius põt poeta q̃ orator seq. V.

Analogiarum uolũtariarũ:una perfecta:ut in orationetaliae duae simplices in uocabulis declinãdis & uariandis. Varro.

Analogia proportio cum dubium per simile probatur ut funis mascu.generis per panis. Quintilianus.

Analogia ẽ cum id quod dubiũ ẽ ad aliquid simile de quo non q̃rit̃ referat̃:ut certa certis ꝑbat:qđ efficit̃ duplici uia. cõparatione similiũ i extremis maxime syllabis propter qđ ea quae sunt in singulis negant̃ debere rõnẽ & diminutionẽ.Cõpatio i noĩbus aut gẽus depraehẽdit:ut funis mascu.sitian foemininũ simile illi sit panis: aut declinationẽ ut domu dicẽdũ an domo:dõuũ an domorum similia sunt domus anus manus .Qui.

Anagrus thessaliae flu.cuius aquam centauri ab hercule uulnerati lauãdo se impotabilẽ reddiderunt.Tor.

Anaglypta pocula excisa in aspiratẽ dicuntur nã anaglypho significat sculpo.

Analecta dicũtur reliquiae quae sub mẽsa colligũtur nã αναλέγομαι est colligor.

Analecta fuisse instrumẽta ad colligendas reliquias ex pauimẽtis qbus scilicet pro scopis utebantur:nãut scribit Plinius: purgamẽta coenae euerri solent in pauimento ueluti relicta.

Anaglyphon desuper scultum.Tor.

Anadiplosis reduplicatio:cum uersus finit in dictionẽ qua sequens incipit.Tor.

Anapestus pes cõtrarius dactylo:a paegma qđ est ludus:quia ludis maxime cõuenit. Cice. secũdo tuscula.Tor.

Anapis flu.Siciliae leuiter fluẽs:de quo Ouidius.Torte.

Anas Europae flu.uersus occasum.per celtiberos fluit.Anae fluuii hostium a sacro ꝓmõtorio distat miliaribus sexaginta.a betis hostiũ cẽtum miliaribus:deinde ad gades sunt miliaria septuaginta.Stra.

Anatẽ morbum anuũ.i.uetularũ sicut senium morbũ senũ.Fe.

Anathematizo:id est deuoueo.

Anaphora repetitio.Tor.

Anastrophe inuersio:quae;ut ait Quintil.si in speciem soloecismi cadat:hyperbatõ quoq; eodem modo appellari potest.

Anaxaretes puella pulcherrima.ex Cypria Salamina e stirpe regia:cuius amore Iphis se suspẽdit.Tor.

Anaxartus abderites.

Anaxagoras Clazomenius. De his lege Laer.

Anaxilas uir de quo Plutar.

Anaximander milesius astrologus peritissimus scdm Pli.& horoscopia fecit primus.& terrae circuitũ descripsit: & sphaerã materialẽ

Anaxienes Eurystrati filius:obit quo die. Sat

dis capta est. Anaximandri discipulus.
Anauros fluuius thessaliæ quasi sine aura.
Antemolus uiri proprium.
Anagina urbs insignis est iuxta pitulũ. Strab.
Ancalites populi in Anglia mari trinobantibus bibrogis cassis mari proximi.
Anceps dubiũ. Vir. li. x. Anceps pugna diu. N.
Anceps duplex. Lucil. li. xxix. Nemo hos ancipites ferro effringere cardines. Vir. æn. l. iii. Agnouit ꝓlẽ ãbiguã geĩosq; parẽtes. Varro. de ui. pa. li. iiii. Cæsar reuersionẽ fecit: ne ipe ancipitium in hyspania exercitus qui erãt reliquerent quo se conicerent. Pompo. Et ancipiti urgerentur bello. Noni.
Anceps acutum ex utraq; parte. Lucil. li. xxxi. Vecte atq; ãcipite ferro effrigã cardĩes. No.
Anceps qđ ex utraq; pte caput habeat: ut securis pipẽnis: sed magis a capiendo quod ex utraq; æque captatur appellatum est. Fe.
Anceps utrinq; nocens & utriq; actus ut gladius securis. Vir. æne. li. viii. sed ferro ancipiti decernunt. Seruius.
Ancensa dicta sunt ab antiquis uasa quæ cælata appellamus: q, circũcidendo talia fiũt. Ipsum quoq; cælare uerbũ ab eadem causa est dictum d littera cum l permutata. Fe.
Anciũ latia ciuitas litoralis post hostiã: portu caiẽs: sita in rupe lõge ab hostia: ad stadia ducẽta & sexagita nõ lõge a bericinis. Stra.
Ancipes ancipitis antiq dicebant, ut Plautus in rudente, post altrinsecus est securicula ancipes itidem aurea. Priscianus.
Ancyle scutũ de cœlo lapsum, quo ꝑdictũ: ut ibi eẽt futuꝝ ĩperiũ orbis. Itẽ unũquenq; poema a mamurio facta sunt ancylia dicta quæ q ferebãt salii saltabãt & canebãt: ne ulla pars corporis a religione uacaret. e salus aphricanus fuit tãti erãt honoris. Tor.
Ancillæ dictæ ab Anco marcio rege: qa in bello magnũ fœminaꝝ numeꝝ cepit: sitũe qa appellaẽ qđ antiq ãcillare dicebãt ministraẽ ex quo dii quoq; ac deæ feruntur coli ancoli & ancole. Fe.
Ancyle scutũ grãde: unde etiã arma & ancyle nũc appellãtur. Virgi. in gnto leuaq; ancyle gerebat. No.
Ancylia cũ pestilẽs ãnus italiã occupasset scutũ æneũ i Numæ manus delapsum ẽ ad cuius similitudinẽ. xi. sũt efficta a mãutio fabro tãta arte ut prĩhaũ nõ agnoscerẽt. ea circũferebãẽ mẽse martio a. xii. saliis: ita enim Martis sacerdotes appellabãẽ uel a salio samothraciæ uel a salio mõte uel eo q maxie ꝓbat a saliendõ. nam pulsantes gladiolis ancylia saliebant Martis prius tum mamurii laudes canentes.
Ancyle dictum ab icisu, q ea arma ab utraq; pte ut thracum incisa. Varro.
Ancyle cum legamus: leuaq; ancyle gerebat, tamen ancyliorum relatum est. Ma.
Ancillantur ꝑ seruiunt. Titinnius. prælia uerum. n. ꝓlio dotibus dolẽti ultro ẽt uxoribus ancillãtur. Actius in meleagro: Qui in uita ãcillaris dico obediens uixi. No.
Anchemolus uiri proprium.
Anchises uel ãchisa latie capis filius pater Aeneæ patronymicum anchisiades.
Anchialus nomen oppidi & item ruri.
Ancona græce ancon. i. cubitus picẽi urbs: colonia siculoꝝ chierico ꝓmõtorio apposita:
Ancon a pado ad ancona trãsitur rauẽna ariminum pisaurum fanestris colonia flumen metaurus atq; esis & illa in angusto illorũ duoꝝ ꝓmõtoriorum ex diuerso coeũtium inflexi cubiti imagine sedens: & ideo a graiis dicta ancon inter gallicas italicasq; gentes quasi terminus interest. Pom.
Ancora aspiratiõe caret apud græcos quæ dicitur ἄγκυρα sed Seruius aspirat nos. g. in c uertimus sicuti in hoc nomie ãchises & angelus & concha.
Anchora uicula qbus antẽnæ tenenẽ. Luc. ornamẽta tamẽ malũ: uel oĩa seruo seruus eni ꝑcisus cito atq; anchora soluta. No.
Anclabris mẽsa ministeriis apta diuitus uasa quoq; unca quibus sacerdotes utuntur anclaria appellantur. Fest.
Anclate haurite a græco ἀντλῶ descẽdit Liuius florem anclabat liberi ex carchesiis. Festus.
Ancios excruciatos. Festus.
Accumulentæ fœminæ menstruo tempore appellabantur unde inquinamentum. Fe.
Ancus appellatur qui adũcum brachium habet ita q exporrigi non potest. Fe.
Ancõ ciuitas græca in agro piceno a syracusis condita Dionysii tyrannidem fugitantibus: sita est in promontorio inclúsum com plectẽte portum: dum ad septentrionem circũflectitur. Strabo.
Ancus nũc nepos ex filia: quartus Romano rex: ab incurtio cubito dictus. Tor.
Anclor & anclo dicitur.
Androgeus: androgeos uel secundum latinos uel græcos declinatur: genitiuus acticus est androgeo: unde Virgilius in foribus androgeo.
Androgeus Minois filius ab atheniẽsibus & Megarẽsibus dolo occisus: cũ palæstra omnis superaret. Alius græcus occisus ab Aenea secũdum. Vir.
Andromede cephei filia fuit regis æthiopum mõstro data eã liberauit pseus pactus eius nuptias hæc erat in iope portu Plinius Otii

dı. pptius exoluit duris cautibus ádrõedã.

Andes populı ınter celtas eusubus curiosoli tis uenetis carnutibus & turiõibus finitimi ac bituricẽsibus oceãoq; proxımı quos ligeris flumen alluit.hodie Andegauenses dicti ın prouincıa turorẽsi & francorum regno siti ducatus titulo ınsigniti.

Andromache uxor hectoris.

Andromede dicta est psii uxor.ferũt enim cassiopeam eius matrem elatam formæ raritatæ præposuisse se nereidibus q ægit ferens neptunus cetum immisit qui oram omnẽ æthiopıæ uastaret quam tantam calamitatẽ ut auerteret cepheus & neptuni iram leniret:Andromedam filiam cathænis ad scopulum alligatam ceto deuorandam exposuit quæ aduentu persei liberata est:& in matrimonium ab illo ducta.Vnde apud Proper. Non hic Andromedæ resonant pro matre cathenæ filia enim pro matris crimine ı piaculo expostulata oraculo fuerat quæ postea in cælum traslata est & in stellas uersa.

Andros oppidum habet eiusdem nominis inter cycladas insulas est dicta postea cauros deinde antandros ut scribit Marsilius.

Andromache Hectoris uxor.Eotionis thebarum Ciliciæ regis filia.Homerus.vı.

Androgynos.Plinius in lı.naturalis historiæ scripsit.Gignuntur homines utriusq; sexus. quos hermaphroditos uocamus: olimãdrogynos uocatos:& in prodigiis habitos: nũc uero in delițiis.Au g.

Andromache nomẽ qui ĩdidit:recte ei ĩdidit apud Ennium dum imitari uoluit. Euripidem.Nam Euripides ait.Ideo nomen additum andromache.hoc enim quis potest intelligere inuersum significare Andromache nomẽ qui indidit.recte indidit.V.

Andron locus domiculi appellatur angustior lõgitudine in quo uiri plurimi morabãtur: ut γυναικῶνιον in quo mulieres.Fe. Pom.

Andruare recurrere:a græco uocabulo Δρε π τεύο uenit hinc & drutra uocata est.Fe.

Androchius fluuius est ciliciæ.ex amano mõte progrediens.

Andegauni ciuitas in gallia trãsalpina hodie. dicitur anges.

Anellus.M.T.de finibus bonorum & malo- libro.v.nec tamen epicuri licet obliuisci: .i. cupiam cuius imaginẽ nõ modo ĩ tabulis nr̃is familiares:sed ẽt in poculis & in anellis hẽbat.No.

Anegas oppidum ĩ gallia trãsalpina: qđ tecto saguni dicitur.Strabo.

Anethum herba boni odoris.

Aneus siciliæ fluuius est:qui p duo milia passuum sub terram se mergens: syracusis misцetur mari:appellaturq; anapos.

Anemon fluuius est prope Romam.

Anfractum est ab origine fluxum duplici dictũ ab ambitu:& frãgendo ab eo leges iubent indirecto pedum.viii.esse in anfractu. xvi.i.in flexu.Varro.

Amphibium transi. Varro ĩq:áxius ad illud gẽus auũ qđ nõ est ulla uilla ac terra contẽtum:sed reqrit piscinas.qđ uos philo græci uocatis ãphibiũ.in qbus ãseres alunt noĩe græco cœnobostion appellatus.Varro.

Amphora actica:quæ etiam cadus dicitur:uenis tribus constat.Ser.de ponderibus.

Amphoram urnæ duæ faciũt.est uas qđtãgulum recipitq; sibi pedis spacio laro altoq; respõdeat hedduplicã reddit medendi diuisa ornã:uel hẽt sextarios.L.Ser.de ponde.

Anfractare terrarum anfractare uisum. V.

Angeronæ deæ sacra a Romanis ĩstituta sunt cũ ãgina oẽ genus aĩaliũ consumeret: cuius festa angeronalia dicebãtur.Festus.

Angelũ nũc ciuitas sancti Angeli non longe ab ortona.

Angeronæ.xii.kale. Ianuariũ feriæ sunt duæ ãgerõiæ:cui põtifices in sacello uolupiæ sacrũ faciũt:quã Verius flaccus angeronã dici ait.q ãgerosãs solicitudines aĩo pptiata depellat.Massurius addicit simulacrũ huius deæ ore obligato atq; signato in ara uolupiæ:ppterea collocatũ q q suos dolores ãxietatesq; dissimulãt pueniãt patiẽtiæ beneficio ad maximam uoluptatem.M.

Angina genus morbi:eo q angat & græce synãchia appellat.Luci.li.xxx. Insperato abit quẽ una ãgina sustulit hora.No.Mar.

Anginam uinaria habere dicuntur qui uino suffocantur.Fe.

Angiportus iter cõpẽdiariũ ĩ oppido:eo q sit ãgustus portus.i.aditus ad portũ.Fe.

Angiportus uel ãgiportum:utrũq; enim dicitur uicus ẽ ãgustus.Te.in adel.Id qđẽ angiportum nõ est puium græce uero dicitur. ϖορειο.Seruius.

Angiportum neutri generis uicus nõ puius. Te.i eu. Quãtũ ĩ ãgiportũ qđdã desertũ uel angiportum angusta & curua uia: q̃si angiportus aut angustia. Alii qđ inter portus sit locus angustus.hoc est inter domos uel portus uel insulas:ueteres dixerũt.Do.

Angiportum q sit angustum ab angendo & portu.Varro.

Angiportus qua nil potest agi.Varro.

Angiportus a portu cõpositũ.m.& n.g. declinationis aũt secũdæ. Te.in adelphis id qđẽ angiportum nõ est peruium.Idem ĩ phor. Sed hinc concedam in angiportum hunc desertum.Priscianus.

Angor enim est uel corporis cruciatus ꝓprie a græco ἄγχω .i. a strāgulatione dictus: & faucium dolor angina uocatur. Fe.

Anger fluuius: ex illyriis in boreā fluēs & tribulos ī bōgrum fluuium q̄ in Istrum fluit.

Angues aquaꝫ sunt. Vi. æne. li. ii. Immēsisq; orbibus angues īcumbūt pelago. Ser.

Anguilla aquatiliū uocabula aīaliū ptī sunt uernacula: ptim pegrina foris. Muræna q̄d myrena græ. citibū & ānis ciuis īter partes græcis uocabulis oēs ut meleāder atq; uracon uocabula pisciū plæraq; translata a terrestribus ex aliqua pte similibus rebus: ut āguilla līgua casidus: alia colotibus: ut hæc asellus umbra turdus. alia a ui q̄dā ut hæc lupus canicula torpedo Itē in cōchylus aliq̄ ex græcis: ut leporis ostrea echinus uernacula ad similitudinē. ut syrene: pectuncula ungues: sunt ēt aialia in aqua quæ in terrā iterdū exeāt: alia a latinis: ut rana mergus. a quo græ ea quæ in aqs & terris possunt uiuere: uocātur amphibia & aqs. rana ab sua dicta uoce anas a natādo mergus q̄ꝫ mergēdo in aquā captat escam. Item aliæ in hoc genere a græ. ut q̄rquedula cerceris alcēdo: q̄ꝫ ea alyon latina ut testudo q̄ꝫ testa tectū hoc aial: uoligo q̄ꝫ subuolat littera cōmutata prima: lolīgo ut ægypti in flumīe quadrupes sic latio noiat lyra & fiber: lyra q̄ꝫ succidere dicitur arboꝝ radices in ripa atq; eas dissoluere ab lyra fiber ab extrema ora flumīs dextera & sinistra maxīe q̄ꝫ solet uideri: & antiq febrū dicebāt extremū: a quo in uagis fibriæ: & in iecore extremū fibra fiber dcūs. A.g.

Angulus q̄ꝫ ī eo locus angustissimus: cuius locis āgulus actionū triū. prius agitatus mentis: q̄d pmū ea quæ sumus acturi cogitare debemus: deīde tū dicere ac facere de his tribus minīe putat uulgus eē actionē cogitationē. Tertiū in quo quid facimus id maximū sed cū hos agitamus: q̄d & eā rem cogitamus ī mēte agimus & cū ꝓnunciāus agimus itaq; ab eo orator cās dicit̄ agere. Var.

Angulus a græco uēit: siue ab eo q̄d ē ἀγγίσ id est ꝓpe q̄d aduocantur aequæ ex diuerso coactæ faciunt anguli formam. Fe. Pomp.

Angustitatē: Actius in pœnonia: saxū id facit angustitatē & sub eo saxo exuberans scatebra flumina eradit rupem. No. Mar.

Angustitatē dictum ꝑ angustia. Actius in alphesibœa. Sed angustitatē inclusam ac faciē squalidam. Noni.

Anio fluuius ex mōtibus trebanorum oritur cisq; lacus efficit unde sublacu datum est nomē ut scribit Plinius: eius meminit tacitus in dapibus neronis Strabo ex alba īquit marsorum oppido labitur præter latium in thyberim.

Anio dicit̄ & anien: & aniene casu uocandi dixit Propertius.

Anienis fluuius ad suburbana Romæ nunc Tyberinus dicitur.

Animal agit aliquid. sed nihil ne cogitare pōt q̄le sit: aut ei sensus adimēdus ē: aut ea quæ est ī nr̄a sita potestate credēdi assentio. ac uero aīus quodāmodo repitur in his quos neque sentire neq; assentiri uolūt. Ci. in hor.

Anima est secundum cōsuetudinem spiritus quo uiuimus. Vir. geor. li. quarto. Animasq; in uulnera ponūt. No. Mar.

Anima tursum alitus oris & odor. Vir. geor. li. ii. Animas & olentia medio ore fouēt illo & sēibus medicantur anhelis. Titinnius in fullo. Interea fetida aīa nasum ꝓppugnat. Plau. in asi. an fetet anima uxoris tuæ. Idem in mercatore. ieiunitatis plenus animā fetidat. Cecil. Quæ mihi ubi domum aduenias sedi extēplo auium dat ieiuna anima. Nonius. Mar.

Anima aqua: Plau. in amphi. Ni ego illi puteo si hoc accepso animam omnem intro traxero. No.

Anima iterum significat iracūdiam uel furiosum: unde animosi dicuntur iracundi. Plau. in amphi. aīam comprime. Actius in menalippo. Ego ne auxilio motus temere aut hosti me animato offeram. Idem in epinausimache: ut cū nūc animatus iniero satis animatus sum. Neuius in fullōibus fereatis Nihil est pericli dabō tibi uerum ualidū uerꝫ animosum. Mar. Tul. de rep. libro prīo. Ergo non probates consilio pulso libidines: q̄ sunt inumerabiles iracundiæ quæ tenerent omnia: ego uero nihil ita animato homine miserum ducere. Idem de rep. li. v. Tum uirtute labore industria quæreretur summi uiri idolem nisi nimis aīose ferox. nam illum nescio quo. Virg. geor. li. ii. Quos animo sieuri assidue frangūtq; ferūtq;. & æn. li. xi. pone animos & pulsus abi. Lucillus li. xxx. Atque aīosam thessaliam & idomitam frænis subigantq; domantq; No. Mar.

Aīa uētus. Vir. li. vii. Quātum ignes animæq; ualēt. Lucr. li. v. Aurarumq; leues aīæ calidique uaporis. Var. in marcipore: Noctilucā tollo ad focū fero inflo aīa reuiuescit. Idē ī cosmoterine: Detis habenas aīæ seruidū uētus nos flamine sudos qualē ad patriā pducit. Actius in myrmidonibus: laysis trahere in saltum & uela uentorum animæ īmittere Pla. in au. nequid aīæ emittat dormiēs. No.

Aīa aer. Vir buc. Namq; canebat uti magnū ꝑ inane coactū Semina terraq;q; aīæq; maisq; fuissent: Et liquidi simul ignes. Ser.

Animam hoc quoq; de prudētia religionis a Vir.dictū est: Decidit exanimis uitamq; reliquit ī astris. Et stellis loqret' ait opoitere his uolucres imolari.docte ergo. Vir.apud ea numina aīam uolucrū remāsisse: quibus ad litandum data est. Macrob.

Animam hoc quoq; de prudentia religionis. Macrobiū quære.

Animas ꝓ corporibus. Vir.li.ii. Ite ait egregias aīas. quæ sanguine nobis. Hāc patriā peperere suo decorate supmo mūeribus. In quo ēt hoc nouū est. ꝙ pria posuit ꝓ regiōe: uel terra cū pria sit ciuitas uel urbs parētū. No.

Animus & aīa in hoc differunt. Aīus ē quo sapimus: aīa q̄ uiuimus. Actius in epigone. Sapius aīo: fruimur aīa sine aīo debilis anima. Varro in andabatis: in reliquo corpore ab hoc fōte diffusa animā: hinc aīus ad intelligentiam tributus. No.

Animus pro uolūtate accipitur īterdū: unde & animosos uocamus. Ter.in an. Mala mēs malus animus. Ser

Animus & aīa ī hoc differunt. hæc enim uitæ: aīus autem cōsilii est. licet hæc usurpēt a poetis abusiue plærūq;. Ser.

Animus atq; aīa ꝓ uēto. sic enim græce interꝑtant'. Cice. prio tu. Si aīa aīus ē fortasse dissipabit' id est uētus: unde ī eodem li. ait: siue illi aī sint animales. i. spirituales: Virgilius libro primo: molitq; aīos: & iterum quātum ignes aīæq; ualet: & Hora. impellūt animæ littora thraciæ.

Animātes domesticæ cicures appellant'. Ser.

Animula urbs puagꝫ opum fuit in apulia Fe.

Animaduertit' sensibus ꝑsenti aīo utētibus: plærūq; enim aīaduertimus rē aliquā oculis aut quouis sensu corporis siue aīæ ītētione: ergo plus est aīaduersum q̄ intellectum: an ab aliis aīaduersum ītelligi possit qđ est plus ait intelligere: q̄ aīaduertere. Asco. Pe.

Animaduertēda: castigāda uidicāda: exequenda participium a passiuo. Ter. in and. Ea primum ab illo aīaduertēda est iniuria: quam scilicet facit: nō quam patitur: qui si dixisset īiusta eius āphibologiam fecisset. Asconius.

Animosus. i. īpauidus. Horatius li. car. Non sine diis aīosus. & alibi. aīosum pectus honesti. Acrō.

Animosus īgeniosus lecertosus neruosus saxosus aquosus copiam uæhemētiam: & habitionem hagꝫ rerum significant. L.

Animās ut Cice. īquit: regrat atq; appetat: ad quas se applicet sui generis aīantes. Est enī substātiuū q̄uis forma sit pticipii. Reperitur etiam neutro genere. sed magis ī plurali. L.

Animaduerto te: ꝓ intueoꝛ & ꝑsonā & rē dicimus: Animaduerto in te. est punire. punire ē quorūcūq;: siue iure siue iniuria. Aniaduertere enim est eius q ī alterū habet potestatem ordine ac regꝫ. i. cū aīaduersione punire. Laurentius uallēsis.

Anysis secundus ægypti rex post Asychin qui cæcus a saboco æthiopū īge pulsus ē. Hero.

Anytus atheniēsis ditissimus. qui grādi pecunia Aristophanē impulit ut comœdiā ī Socratē faceret. & recitaret' nephele. Tor.

Anyus rex deli secundum Vir. cuius filius andrus. de quo andros insula.

Animās generis oīs: animātes numero pluralis generis fœminini dicimus. ut Cice. de natura deorum animantium aliæ coriis tectæ sunt' aliæ uillis uestitæ.

Anio fluuius ex alba decurrēs iuxta lanā marsoꝝ urbem: & ꝓpinquam illi campū quousque in tyberim' intrat.

Annales sunt eoꝝ ānorū & tēporū quæ ætas nr̄a nō nouit. unde Liui. Ex ānalibus & historia cōstat: hoc tamē cōfundit' licēter: ut Vir. pro histo. posuit ānales æneæ li. i. Et uacet ānales nr̄oꝝ audire laborum. Ser.

Annales pōtificibus pmissa ē potestas memoriā regꝫ gestaꝝ ī tabulas cōferēdi. & hos ānales appellabāt maxīos q̄si a pontificibus maximis factos. unde ex ꝑsona æneæ ait. Et uacet ānales nr̄oꝝ audire laboꝝ. Macro.

Annales libri tātūmō qđ factū est. quoquo anno gestūq; sit demōstrabāt q diariū scribūt quo ea græ. ἐφη̄μερίδας uocant. Historia uero regꝫ gestaꝝ expositio uel demōstratio uel quoquo alio modo id dicendū ē. Au. g.

Annales sunt res gestæ pluriū ānoꝝ & obseruatio cuiusq; āni quæ ordine deiceps cōponūtur. & Asellio inqt: annales sunt libri tantūmodo quod factū quoq; āno gestū ue sit id demōstrabāt. Aulus gellius libro qnto.

Annales libri tātūmodo qđ factū est quoquo āno gestūq; sit demōstrabūt. Au. gel.

Annales cū res gestæ plurium ānorū obseruatio: cuiusq; āni ordine deiceps componūtur: cum nō per ānos: sed ꝑ dies singulos res gestæ scribūtur: diarium est. Historias quidē esse aiūt rerum gestarum uel expositionem uel demōstrationem: uel quoquo alio modo dicendum est. Au. gel.

Annuaria lex dicebat' ab antiquis ea quæ finiuntur āni magistratus capiēdi. Festus.

Anniculus puer ānicula puella ānicullum iumētum. hoc est unius anni: Nec de aīamalibus mō: sed de ianimatis: ut ānicullum uinū sic trimus trima trimum: & bimus similiter habēt diminutiua. De pueris magis tamē loquit' per diminutiuum. ut biulus puer quia intra hos annos adhuc paruus est. Lau.

Anicondii require in eq̄. V.

Annuaria legē appellauit: quæ i modū ānorū fuit qbus magistratibus capiundis prās fit.
Annibal apud græcos aspirationem hēt neq; apud nos aspiratio cōuenit.
Anubis lingua ægyptia Mercurius dicit̄ idē significat tamē. nā Mercurius captus amore una cū isidē colebatur quoniā Diodoro teste isis canibus usa est ad maritū īueniēdū canes .ppterea in eius sacroꝝ pompa ꝑcedebāt. addit Diodorus anubim fuisse filiū osiridis frattem macedonis qui quoniā cane īsigne armoꝝ usus est ea imagine colebat̄.
Anniculus amittit̄ qui extremo anni die moritur. & consuetudo loquēdi id eē declarat.
Anniculus nō statī ut natus ē, sed ccc.lxv. die dr̄ īcipiēte plāe. nō exacto die qa ānū ciuiliter nō admōenta tpoꝝ: sed ad dies nūerāus.
Annō tam īterrogātis est q̄ succēsentis ptinaciæ factorū ut briseis an miseros tristis fortuna tenaciter urget: Nec uenit ī ceptis mollior aura meis.
Quid est q̄ ānū Iouis esse putāt: menses Iunonis An q̄ deoꝝ qui mēte intelligūtur Iupiter & Iuno impium gerunt. Eoꝝ uero qui oculis cernuntur Sol & luna. Sol. n. ānū cōficit. Luna uero mēses. Oportet aūt nō has illoꝝ simpliciter imagines putare. Sed ipsū in materia Iouem solem & ipsum ī materia Iouem lunam: Quo circa Iunonē eā nominant romani quō nouium aut nouius significatur a luna. Scilicet quā eādē & lucinam uocant quasi ipsam lucidā ut lucem præbētem. Et in partu ac doloribus adesse opinatur tanq̄ lunatis ut est apud poetā p nigrū poli & astrorum lunā celerem ptū præstantē. nam plenilunio facile partu leuari mulieres uidentur.
Annus quomodo accipi debeat̄: quærit̄ an q ex continuatis diebus. ccc. lxv. cōstet: an qui bisexto: sed superius magis intelligendum Pompo. scribit.
Annus ex græco uenit: quē illi dicūt ἐνιαυτον & qđ nos triēniū. Illi dicūt τριένον. F.
Annus apud āntiquos appellatus est lunaris q dem. xxx. dierum. Solsticialis q. xii. continet mēses. Tertius magnus quē esse uoluerunt omnibus planetis in eūdē recurrentibus locū: & hoc fit secundū Ciceronis hortensiū: post annorum duodecī milia nongētos qnquagitaquattuor solsticiales. Ser.
Annus dictus est q̄ ī se redeat uti anulus. Vir. Atq; se in sua ꝑ uestigia uertitur ānus: quēadmodū ut græci ānū ενιαύτον appellāt uel dictus est ānus ab innouatione. Ser.
Annū tēpus a pruina & ad pruinā dū sol redit uocat̄ ānus qđ ut pui circuli āuli sic magni dicebant̄ circūanni: unde ānus. Varro.
Annus uertens. C. Cæsar omnē inconstātiam ꝑteritoꝝ temporꝝ uagam & incertā ī ordinem statutæ diffinitionis coegit adnitēte sibi. M. flauio scriba: qui scriptos olī dies singulos: ita ad dictatorem rettulit ut ordo eorū inueniri facillime possit: & īuēto certus status perseuerar et.
Annuus qđ unius anni spacio continet̄: sicut diurnus qđ diei. Annuus quoq;. i. quod singulis annis. Vir. atq; ānua magnæ sacra refer cereri. quottidiāus quoq; ut febris quottidiana quæ singulis diebus uēit. Annuum qđ ānniuersariū: ut duo illi epicurei ānua febri corripiebantur. Lau.
Annuus græce ennō: unde triēnium qdam latinū dicūt ab an quod est circū dicebāt ūde āternimū & ambire: & ab āno ānona quasi alimonia nō frumēti solū sed aliarum rerū.
Anniculus bimus trimus q̄drigāus: & de ī annis. ut bimum uinū: diecula ꝑ puo tēpore.
Annus a circuitu tēporis putat dictum Capito. qa ueteres an pro am quod ꝑ circum ponere solebāt. ut Cato ī origi. oratoꝝ. Anterminum. i. circūterminum & ambire circuire. Macrobius.
Annua bima trima die sit legatum: sit relictū. xxx. forte dena p singulos debētur ānos: licet nō fuerit adiectum ex æquis pēsiōibus. Vlpianus de an. lega.
Annūciare & obnūciare differūt: q enim bonā rem nūciat: ānūciat: qui malā obnunciat: & ꝑprie obnūtiare dicitur augures cū aliqd mali ominis uiderit: Ergo obnūtio malum īminēs nūcio. Inde enim ethymologia huiusce uerbi est. Terentius in adelphis. prius sentio mala. primus porro obnūtio. Do.
Annonymus sine nomine. Tor.
Ansurus circa circarum iugum campāiæ puer olim quasi sine macula.
Anser āseratim: sicut passer passeratim aduerbium formāt. Ser. in atte.
Anseris iecur fertilibus in magnam āplitudinem crescit lacte mulso exemptū ēt auget̄. docuit Apicius saginare anseres sua carne & satiem extingere: incertū Scipio, ne an metellus fuerīt an Marcus Sestius eadem ætate qui iecur anseris optimi saporis esse docuerit uerba sunt Varronis & a Plinio recitata.
Antæus gigas libycus. Quidam Antæum scribunt ab anti & heos soli: id est contra solem hic interfectus ab hercule.
Antagorras uir. de quo Plutar.
Antalcides sparthanus: de quo Plutar.
Antandrum saxum magis q̄ insula inter chiū & tenedum q̄ capræ effigiem repræsentat: unde ægæum quæ ciuitas in phrygia: de q̄ uide. Seruium in tertio.

Antapodosis retributio: figura cũ media primis & ultimis conueniunt.
Antarium bellum quod ante urbem geritur. Festus.
Antefixa quæ ex opere figulino tectis affigũt sub stillicidio. Festus Pom.
Anthedõ quæ nam est de qua Pythias dicit: bibe fæcem quoniam non ãthedonem habitas: nam quæ in boetia est uino non abũdat. Calabriam erinim antiquitus nominabant a muliere quæ erinis dicebatur: quam ex Neptuno & melanthia Alphei filia natam fuisse fabulantur. Inde cum Anthes & Hyperes ibidem consedissent. Anthedoniã & hypereã insulã uocauerũt. oraculum uero hoc mõ se habebat ut dicit Aristoteles: bibe uinũ uel eniã quoniã nõ anthedonem habitas nec sacram hypiam: quoniã & fecẽ uini bibisset. hæc Aristoteles Amasigeton aũt dicit hyperitis fratrẽ Ancon infamẽ ad huc pulsse. hyparim autẽ cũ diu fratrẽ quæsisset errãtem ad occasum seu Adrastũ pheras uenisse ubi casu Anthos uinũ seruiens propinabat: ubi cœnati sunt: puerum fratri poculum porrigentem agnouisse ac dixisse fertur bibe uinum fæculẽtũ quoniam non anthedonẽ habitas.
Anthedon oppidum boetiæ.
Anthenius urbs.
Ante alcyonis gigantis filia.
Antylla habet ypsilõ urbs ægypti quæ peculiaris dabatur in calciamẽta uxori eius qui ĩ ægypto regnabat.
Antæus quære in dictiõe mauritania. Pom.
Antennæ qd antemius q̃do influit in tyberi bello male accæptus cõsenuit. Au.gel.
Antẽnæ oppidũ iuxta romam. nunc autem uirus. Strabo.
Antes sunt eminẽtes lapides uel colũnæ ultimæ quibus fabrica sustinet. extremos etiã uinearum ordines significãt quæ ante stãt. Vir.geor.li.ii. Iam canit extremos effœtos uinitor antes: significat etiam macerias quibus uineta claudũtur.
Antes sunt quadratæ: unde & antæ dictæ sũt quadratæ columnæ. Vir.geor.li.iiii. Iam cãit effœtos extremos uinitor antes. No.
Antes sũt extrẽi ordĩes uĩeaꝶ: ũde etiã nomẽ trahũt antæ: quæ sunt latera hostiarum. Fe.
Antersia ampliora. Fe.
Antebalneum locus ubi poni solebant urnæ nũc uocatur culina. Varro.
Antesignatoꝶ ꝓprietas aperta est. Varro quẽ sequuntur cum rotũdis uelitis leues antesignani quadiatis multis ĩsignibus tecti. No.
Anteurbana prædia urbi propinqua. Fe.
Anteit ĩ uersu e abiicit. Ouid. metamorpho. xi. Nũc p̃cedentẽ seq̃t: nũc p̃uius ãtit. Oui.
Ante p̃positio & aduerbiũ est. Vir. Ante pererratis amborum finibus exul. Pri.
Ante malorum hyphen est. sicut subter labẽtia signa. Est enim unitas quasi cõpositõ.
Antelucem melius dicimus q̃ ante diem. si diluculum significamus: nanq; ãte diem pro ãte ipsius diei solem: præterq̃ si de certo die loquemur ut ante diẽ decimum: uel ante sextum kalendaꝶ nouẽbrium. Lau.
Ante diem duodecimũ kalendarũ: & post diẽ decimũ kalendaꝶ: æque utroq; sermõe undecimus dies significatur.
Antestari est anteq̃ fugiat manũ iniciat. Lucilius tu scilicet ego uero oppono auriculam hoc Horatius inqt. Porro aũt q antestabatᷓ auriculam ei tãgebat: & dicebat licet ãtestari si ille responderat: licet: & tum iniecta manu aduersarium tuũ extrahebas: nisi autem ãtestatus esset qui inicere manum aduersario uolebat: iniuriarum reus ĩstitui poterat. Porphyrion.
Antestor actiua & passiua significatione inueniť: sicut plæraq;: ut amare Liuius: Impubes libripens esse nõ potest neq; antestari.
Antennacia ueterior est q̃ Roma. Cato in primo originum. Priscianus.
Antæas scytharum rex secũdum Plutarchũ.
Antemunta urbs in asia ad littora ponti: de q Plinius in.vi. olim gloriosa nec deserta. Tor.
Antenor troianus: sententia & cõsilio utilissimus: qui patauium cõdidit. Tor.
Antendon Boetiorum urbs.
Antemion troianus. pater Simoesii.
Antipolis ciuitas narbonẽsis iuxta olbiam: uerum rum numeratur inter gallicas ciuitates cum Massiliensium iudicio contendens ab eorum mandatis libera facta est. Strabo.
Antiquus antiquitus ex ante quæ format aduerbium.
Antirium promõtorium in ætoloꝶ locrorũque finibus locatum est: Id autem molicrenum uocãt.
Antichthones alteram terræ partem nos alteram incolimus.
Antipodes. Ci. primo tu. Tũ globũ terræ eminentem e mari fixum in medio mundi uniuersi loco duabus oris distantibus habitabilem & cultũ: quoꝶ alteram q̃uis incolimus sub axe posita ad stellas septem: unde horrifer aquilonis stridor gelidas molitur niues: altera australis ignota nobis quam græ. ἀντίποδας uocant.
Androgynos homĩes utriusq; sexus: quos hermaphroditas uocamus: & in prodigiis habitis: nunc uero in deliciis.
Anticatones Cæsar duos libros edidit in ca-

tonem uticensem cũ in illius laudem. Ci. li bellum scripsit horum meminit tráquillus in Cæsare & Plut. q̃uis significare uideatur unum tãtũ fuisse anticatonem duos anticatones & pugillares membranis plicatis i tere tem formam anticatones Cæsaris continẽtes: Iuuenalis duo Cæsaris anticatones.

Anquirere punire dánare Liuius li. xxvi. nam cú bis pecunia anq̃sisset tertio se capitis anquirere diceret.

Anta nomen urbis in argo.

Antissa quæ ex insula continés facta dicitur.

Ansuarios germaniæ inferioris populos proximos phrisiis pulsos a chaucis. non memorat Cæsar sed tacitus.

Antandrum in altero latere promontorii duplex causa nois iactat᷑. alii Ascanium æneæ filiũ cú ibi regnaret captũ a pelasgis ea se redemisse cõmemorát. alii ab iis putát cõditũ quos ex Andro insula uis seditio exegerat.

Antesignani scuta præferentes.

Antiochia prima reliqua pars syriæ est in ora eius urbes seleucia paros ueleritos laodicea ariosos ánesq̃ iter eas eunt lycos & hippo tos orontes.

Antycira oppidũ phocidis ubi helleborũ nascitur q̃ ppter ingenium melius reddẽdũ percipitur unde Hora. an Nescio anticiram rõ illis destinet omnem.

Antithesis: & quæ cũ eo gressthesis compositionem habent.

Anta filia amalii regis albanorum.

Antycira oppidũ phocidis ubi helleborũ nascitur quod ueatrum appellamus.

Antiopa Merci regis filia ab epapho per dolũ stuprata ob hoc a uiro lyco spreta est hanc relictam Iupiter cõuersus in satyrum dicit᷑ compressisse. iratus lycus dircen in matrimonium duxit cú suspicio incidit uiræ suũ cú antiopha cõcúbere inde impetauit famulis ut eam uinctam in tenebris clauderent demũ euenit ut includeretur & instáte moro antiope Iupiter pulchritudine seductus & ardore cõcubitus eam a uinculis liberauit & imprægnauit ex quo cõcubitu in cithero ne mõte zethum ãphionẽ pcreauit qui educati a pastoribus sũt. postq̃ mater cognouit anthiopa eis rettulit quomõ fuerit a dirce tractata qui lycũ trucidarũt dircen tauro in silua alligarunt quæ discerpta fõtem de suo nomine edidit a quo dircæi unde thebani dicti.

Antiochia nomen accepit a rege Antiocho. qui uictus fuit a romanis cũ Pyrrho epirotarum rege eũ auxiliis adiuuante. Strabo.

Antistes & antista dicimus ut stabat apud sacras antistita numinis aras. Ser.

Antrum græcum est: latine cauerna. Macro.

Antrum britániæ flumen.

Antium latina ciuitas: littoralis post hostiá & portu carens sita est i rupe lõge ab hostia ad stadia ducéta & sexagita; non longe ab ernicis. Strabo.

Athracerius niger a græco athraces enĩ græ. carbones latine appellant᷑: & est lugẽtiũ uestis. Varro de ui. pa. li. iii. ppiquæ adolescẽtulæ ẽt iam athracinis pximo amiculo nigello capillo dimisso seq̃ret᷑ luctũ. No.

Antespectatũ una pars orationis est aduerbium & significat anteq̃ expectet᷑. Vir. i geor. li. tertio. Et hostem antespectatum positis stat i ordine castris. Seruius.

Antehac pro átehæc cõsuetudine magis q̃ ratione dicitur. Terẽ. i an. nam qđ átehac fecit nihil ad me attinet.

Anteuertere præcedere. Ter. i eu. Miror ubi ego huic anteuerterim. Do.

Ante oculos minus est q̃ coram: & coram pximitatem significat: & ante oculos potest ẽt longe itelligi. Ter. in eu. Quæ mihi áte oculos coram. Donatus.

Anti i compositione plærũq; cõtradicit. construit᷑ apud græcos cum genitiuo significat pro & re in compositione. Tor.

Antibachius pes contrarius bacchio: ex duabus longis & breui.

Anticipare posuerunt ueteres pro præuenire hoc est ante capere. Varro in bimarcho: psisti dicite labdæ: & uiuos cõtẽnite uiri áticipate atq; addite calcaristultos cõtemnite docti. Nonius.

Antiarinæ sorores fortũa colebatur sub imagíe duarum sororum & præneste unde certa dabantur responsa quod scribit Strabo Silius: sacrisq; dicatum fortunæ præneste iugis & Antii. unde fortunæ antiarinæ a tráquillo dicuntur: & Macrobius ait earum simulacra moueri solita cum darent respõsa Horatius unam appellauit. Odiua gratum quæ regis antium: Porphyrioque ita est interprætatus templum fortunæ donis illic fuisse opulentissimum. Cicero de diuinatione scribit de inuentione fortium pranestinarum & templa fortunæ.

Antium portu caruitiut scribit Strabo: quem postea habuit urbs sita erat in rupe adotium urbanarumque rerum uacationem pricipibus cõcessa cum primum respirare possent.

Antias uxor proetiex qua proetides genuit. Tortelius.

Antidotus mythridatis regis pontificis. Antidotus celebratissima estiquæ mythridaticũ uocatur. Au. gel.

Antiopa Asopi filia secundum Homerũ. Quidã nyctei Lesbi regis: & Lyco nupta mater Amphionis & Zeti qui thebas ædificauere. alia regina amazonum.

Anngerio antiqui pro ualde dixerũt. Fe.

Ancyle scutum grande: unde etiam nũc arma & ancyle appellãtur. Vir. li. septimo. Leuaq; ancyle gerebat. Nonius.

Antipagmẽta ualuarũ ornamẽta: quæ ære his appinguntur: idest affigũtur. Fe.

Antimachus poeta qui mortem lysidices uxoris defleuit elegia: in qua omnium heroum calamitates enarrauit. alius troianus qui donis corruptus dissuasit ne Helena redderet.

Antiquare uacuare: addere: ad pristinum statũ reuocare. Titus li. ab urbe condita lib. sexto Omnium rerum primum antiquandas censeo istas rogationes. Ser.

Antilia mater Vlyssis auctolici filia ody. xi.

Antiquare est morem pristinum reducere. F.

Antilogia contradictio uel refragatio. Tor.

Antiquari absolefieri & memoria tolli. Tulli. de offi. li. ii. Perniniose enim Philippus in tribunatu: cum legem agrariã ferret quã tamẽ antiquari facile passus est: in eo uæhemẽter se moderatum præbuit. No.

Antiochus huius nominis secundam syllabã græco more pronunciamus: nã non exibilamus litterã t quemadmodũ in latinis: ti enĩ sequente in nominibus nostris exit conuersa i in sibilum: ut cum dicimus hospitium. latium. Statius: Horatius: & huiusmodi nominatur antiochus ita a nobis profertur ut i secunda syllaba non exibiletur uocalis i more latino. sed græco potius pronũcietur quemadmodum & tiaras quæ uox græco sono a nobis profertur.

Antyciras duas fuisse cõstat: quarum altera est boetiæ insula prius cyparissus dicta qđ Pausanias tradit: ubi optime præparabatur helleborum tutoq; sumebatur quod scribit Plinius & Strabo. alteram anticirã ut idem est autor ad maliacum sinum & oetam mõtem ubi helleborum nascitur.

Antisophista qui certat litteris concursatiõe.

Antitheton. ut sunt hæc. Fortia neglecti uellebant colla capilli. aut quotiens umbra porrexi brachia mota. antitheta autẽ illa sũt quæ cõtra se ponũtur ut hac parte pudor pugnat illic petulãtia. hic pudicitia: illic stuprum & huiusmodi alia.

Antigone Laomedontis filia: quæ a iunone in ciconiam uersa est: auulsa lingua. Alia œdipi quæ partẽ cæcũ & exulẽ ducebat a creõte cũ noctu cremaret itẽ reprosa: interfecta ẽ. T.

Antiquus nobilis uenerabilis. Virgi. æneidos lib. primo. Terra antiqua potens armis atq; ubere glebe. Seruius.

Antidotum: hoc est ex contrario datum.

Antiquus & antiquior ut gradu ita intellectu distãt. Nã ãtiquus uetus significat. Vir. geor. li. secũdo. Antiquasq; domos auium antiquor melior. Tul. de amicitia. Hoc quod ẽ proprium amicitiæ: sed antiquior & pulchrior & magis natura ipa profecta. Idẽ de rep. li. prio sed quoniam plurima beneficia continet patria: & est antiquior parens q̃ siquis curauerit maior ei profecto q̃ parenti debetur gratia. Lucil. i libro decimoquarto. quin potius ita degat sedatus quietem: q̃ tu antiquus cõtrafacere hoc fecisse uidearis. No.

Antiquus carus. Salu. in iugur. Tantũ antiquitatis curæq; maioribus pro italica gẽte fuit Cice. ad Herennium lib. iiii. Salus antiquior multum q̃ impedimentorum. Ser.

Antiquum ueteres ẽt per oia posuere. Fe. Põ.

Anticlea Vlyssis mater: quæ cum duceretur a Laerte capta & adulterata est a sisypho latrone: quod ab Aiace obiicitur. Alii auctoliam Vlyssis matrem dicunt.

Antistitas. M. Ci. antistitas dicit sacerdotes fœminas nõ secũdũ grãmaticã legẽ antistites.

Antica pars prioris spacii ĩ augurio suspiciẽdo augures. n. designãt spacia in aere & dãt noia ut prima pars dicatur antica posterior postica. Idem dextra & sinistra. Ser.

Anticipare posuerunt ueteres pro præuenire hoc est ante capere. Varro in bimarco. Et uiuos contemnite uiui: anticipare addito calcar stultos contemnite docti. No.

Antycira ĩsula ad hiphocaicã regionẽ ptinens magis portus cum oppido eiusdẽ nominis ubi helleborum nascitur. Tor.

Antiphates melampi medici filius ex iphianassa filia Proeti pater Oiclei. Tor.

Antiphona uox reciproca. Tor.

Antiphrasis sermo per cõtrarium intelligendus: ut lucus: manes: quia immites eumenides parcæ. unde nanos gigãtes. Tor.

Antiphus Thessali filius: nepos Herculis cum fratre Phidippo troiam petit cum triginta nauibus. Tor.

Antiptosis pro casu figura quando alterum p altero ponitur ut urbẽ quam statuo. Tor.

Antisignia lrã cõtraria: (sita). quã Claudius ita formauit:)(: & p x ponit. dicta apte. Tor.

Antismos figura: qua aliquid simplicitate rustica exponitur ut Qui bauium non odit & cætera. at asteismos scribitur. T.

Antisthenes philosophus cynicus. Alius de schola Heracliti. Alius epheseus. Alius rhodius historicus. Tor.

Antistoechon pro littera cum alia pro alia ponitur: ut magalia pro magaria. & sella p sed-

da:& meditor pro melitor. Tor.
Antistoeche eadem figura quae supra. Tor.
Antithesis pro altero positio. Tor.
Antitheus uir fortissimus: qui cum centauris pugnauit:& aliquando uicit. Home. in primo, uerum Homerus Antitheum polyphemum inquit: idest aequantem polyphemum est ergo adiectiuum non nomen proprium Antitheus. Tor.
Antitheta cōtraposita quae pulchrā faciūt sententiam: ut frigida pugnabant calidis humētia siccis. Tor.
Antigonus Thesei & Phaedrae filius maior Demophōte: post pulsum patrē rex creatus: & Mnestheus dictus: alius rex macedoniae post Alexādrum: alius rex iudeorum: ab Herode ascalo obtruncatus: alius philosophus cynicus qui de agricultura scripsit. Tor.
Antiqui quaere in dictione senes. Lauren.
Antipolis ciuitas est in narbonensibus partibus quae distat ab aquis calidis stadia mille septuaginta quattuor: estq; iuxta olbiam distatq; a uarro fluuio stadia sexaginta: uerum tamen inter gallicas numeratur ciuitates: cū massiliensium iudicio contendens: ab eorum mādaris libera facta est, distat praeterea a portu monoechi paulo plus stadiis ducētis. Str.
Antiquare delere est. Liuius. li. xxii. Tum omnium horum itaq; plaebescitum: quo oneratus magis q̄ honoratus sum primus antiquo abrogoq;.
Antiquior te ego sum: idest maior natu te sū est enim natura comparatiui superare in ea qualitate quam possumus. Lau.
Antistare dicimus antecellere: unde & Crispinus ī heraclia ait: diuinis uirtutibus antistās alcides. Fulgen.
Anthylla urbs aegypti secundum Hero. Tor.
Antia urbs in argo propinqua pylo.
Antiochia urbs in syria quae prius epiphāne quam Seleucus nicanor in suorum memoriam condidit quā interfluit orontes fluuius. alia ad pīcū littus ab antiocho cōdita. Tor.
Antros nomine īsula in garumna fluuio: quā pendere & attolli aquis increscentibus, Ideo incolae existimāt quia cum uideatūr edition aquis obiacet ubi se fluctus impleuit illam operit: nec ut prius tātum ambit: & q̄ ea quibus ante ripae collesq; ne cernerent obstiterant. Tūc uelut ex loco superiore perspicua Pompo.
Anthropophagi inde dicti quod humanis carnibus uescerentur.
Anthrax inueni tamen in ueteri epitaphio nomen proprium Antrax quod fiat ab antro quod sit detracta aspiratio priscorum more qui aspirationem non habuere: sed prius nomen a medicis nostris receptum est; habetq; aspirationem: significat autem tuberculum in locis corporis magis periculosis: id nomē graece carbonem significat: unde medici anthraces carbunculos appellant.
Anulorum ius est, census equestris enim erat sestertiorum quingentorum qui census legittimus erat equitum quibus anulus erat īsigne. Sue. li. primo. P. Liberius eques romanus mimum suum egit donatusq; est quingentis sestertus & anulo aureo.
Anxur olim nunc terracina: ut Liuius scribit: eadē dicta trachyma ab asperitate: ut autor est Strabo: nam trachys graece latine asperę significat.
Anabathra gradus ad sedendum dispositi: id ē subsellia: e quibus spectantur in ludis.
Anteambulo dicitur qui ambular ante domi num honoris gratia hoc est usus uerbo Trāquillus q̄ perraro īuenies atq; haud scio an usq̄ praeterq̄ ī uita Vespasiani ubi scribit matrem solitam apellare eum ante ambulonē fratris.
Anxur lingua uolscorum terracina latine dicitur eadem trachyma q̄uis Liuius aliter scribat superioris sentētiae autore Plinio.
Anxur dicitur a candore saxorum: Horatius neutro genere proferens. Impositum late saxis cadentibus anxur.
Antras conualles uel arborum interualla. Fe.
Antho amulii albanorum regis filia. Te.
Antro pro cauerna. Vir. Exesaeq; arboris ātro
Anthores proprium uiri apud Vir. ab ἀνθῶν idest floribus & ῥέω fluo: quia florēs in morem defluxit: & non dicitur anthor quia habet o longam: & nomina propria in or corripiunt penultimam in obliquis. Tor.
Antroare gratias referre. Truant mouentur: truant quoq; uocant pro permanēt coaequātes exta. Fe.
Antonomasia pro nōie uice nominis: ut maia genitus pro Mercurio: poeta pro Homero. uel. Vir.
Antonina in anglia fluuius non memorat Caesar: sed Tacitus.
Antoniaster imitationem potius q̄ diminutionem significat: ut imitator Antonii: ut Cicer. pro Vareno. Erutius hic noster antoniaster est, similiter fuluiaster: idest Antonii fuluiiq; imitator. Lau.
Anubis lingua aegyptiaca canis I cuius forma mercurius colebatur: genitiuo anubidis. Fe.
Anus dicta est ab ānoꝝ multitudine: nā ātiq nūq̄ geminabāt cōsonātē: uel q̄ iā sine sensu: quod graece dicit ἄνευ νοῦ. Fe. Pom.
Anxyrus Iuppiter in cāpania colit. i. barbatus sic dictus: q̄ nunquā barbam rasisset: barba-

tus.n.uisebat:quasi sine rasura. Ser.

Anxer fluuius thusciæ peopinquus pisis.

Anxyrus Iuppiter a campanis quasi anaxyros sine rasura.id est imberbis. Inde ansur: quæ tarracyna dicitur. Tor.

Anxona iter belgas fluuius est i extremis rhenorum finibus quo pedibus uado trāsitus est nomen retinens fere octo milibus passituum ultra rhenos laugdianensem diocesim partiens.

Anxietas ab angore: neq; enim sunt omnes anxii qui angūtur aliquādo: nec qui anxii sunt semper anguntur: ut inter ebrietatem aliquid interest. Cicero tusculanaꝝ tra.

Axioma a dialecticis appellatur plena & perfecta uerborum sentētia: ut id perfecte sit aut uerum aut falsum esse: siue id proloquium dicere placet. A.gel.

Anxitudo: Actius i eurysace. Persuasit moeror anxitudo: error. dolor. Idem in armoꝝ iudicio: ubi cura est ibi anxitudo acerba cibi cūcta consiliorum ratio & fortunæ. Sic. M. T. de rep. li. ii. Quantaq; anxitudo prona ad luctum & moerens semper ipsa solicitās Pacuuius in hermonia. Tristicia atq; animi intolerāda anxitudine. No.

Aonia pars mōtana Boetiæ ab Aone rege alter phocis ubi parnasus & sub eo delphos ciuitas Apollinis oraculo clara.

Aonides musæ ab aone fonte in aonia.

Apamia urbs mioris asiæ prius celene a seleuco nicanore facta quā marsias circūfluit. T.

Apamea insula in tigride: ab antiochi matre dicta secūdum Plinium. Tor.

Aparytæ populi asiæ scythicæ scdm Herodo.

Ape dicebatur apud antiquos prohibe compesce. Festus.

Apelles pictor eximius pixit uenerē quæ anadiomene uocatur. quā Cæsar sacrauit. Tor.

Apelles centesima & duodecima olympiade pictura adeo profectus est: ut plura solus pꝑpe q̄ cæteri omnes contulerit uoluminibus æditis quæ doctrinam eam continent simplicitatis formæ exprimēda imprimis clarus it: de quo Propertius qualis apelleis est color in tabulis.

Apellinem pro Apollinem. Fe.

Aperca idem Apollo dicebatur: quia patente cortina responsa ab ipso dentur. Fe.

Apertū dicitur patefactum. Vir. xi. Iamq; adeo exierant portis equitatus aptis. Ter. in adelphis. Abi præstrēnue ac fores aperi. No.

Apertum nudatum. Turpillius in demurgo: apertæ suræ: brachia enim procera horrorē mihi ex corde exuscitabant. Salu. histo. libro quinto. Quibus de causis Syllam in uictoria dictatorem uum sibi equo descendere: surgere de sella caput aperire solitum. M. Tul. de officiis libro primo. Verentur enim ne quo casu euenerit ut corporis partes quædā aperiantur nō decore. Vir. li. sexto: aperit ramū qui ueste latebat. Varro in eumenidibus Capite aperto esse iubet ante lucem suscitat. Sisenna historia libro quarto adoriuntur aduersos ut apertis lateribus. Varro de uita patrum libro primo. Minoris natu capite aperto erat capillo pexo: utiq; innexis crinibus. No. Marcellus.

Apertum purum serenum. Virgilius æneidos lib. primo. Scindit se nubes & in æthera purgat apertum. No.

Aperit: mitigat: placat. Virgi. æne. lib. prīo. Et uastas apit syrtes: & tēpat æquor. No. mar.

Aperire. erigere: ostendere. Vir. æne. li. quarto. Quarto terra die primum se attollere tandem Visa aperire procul. Idem lib. octauo. patriumq; aperitur uertice sydus. Varro in meleagro. Non modo suris apertis: sed penenatibus apertis ambulas. No.

Aperibo peo aperiam. Pompo. in eminoribus. Aperibo nō possum pati ortus ē quā amare cœpi pīguis nō pulchre puer. No. mar.

Apenninus mons a genua sumit initium & supra carnos incumbit, lacum habens in amnem saram effluentem: qui rapto secum atace fluuio in adriaticum sinum effertur.

Appellatio a uocabulo plurimū differt, teste Quin. libro primo. nihilominus fuerūt qui adhuc ipsum uocabulū ab appellatiōe deducerēt: ut esset uocabulū corpus uisa tactuq; manifestum domus lectus; appellatio quæ uel alterum dixisset uel utrūq;: euentus: cœlum: deus: uirtus: fœlicitas.

Appellatio ut propria nominat: ut hic Cato ille Brutus: uocabulum est quo res inanimales enunciantur. nomē est quod deus uel homo: propria duntaxat discrimīe enūciat. S.

Aper fluuius est inter Apolloniam & Russiā.

Apertile latus quod apertum est: ut Ouidius de tristibus. Aspicis a dextra latus: hoc ad aptile taurı.

Apes dictæ q̄ se inuicem tenentes pendere soleant: quo circa. Vir. geor. li. quarto. Aut illæ pedibus connexæ ad limina pendent. Licet crebrior sit illa opinio: q̄ sine pedibus esse dicūt: unde & Virgi. Trunca pedum pⁱio. S.

Apicius solus inde recognoscitur hic multa milia nummum gula consumpsit tam delicati appetitus ut cum audisset in libya maiores locustas nasci pro quibus multa in gallia inpenderat illuc nauigauerit & cum falsum quod audierat deprehēdisset iussit nauis gubernatorem ita uertere cursum, ut libya amplius inspici nō posset prouinciā detestatus.

Aphros spuma: inde aphrodite uenus & aphronitrum.

Aponum locus iuxta patauiũ ubi nũc balnea.

Aphe græce latine significat tactum. aphe igitur idest tactus harenæ.

Apin alterum taurorum appellabant: alterum uero memphim, ambo erant culti ut dii osiridi sacrificabantur. Diodorus.

Apis ægyptiorum omnium numen est bos niger certis maculis insignis & cauda linguaq; dissimilis aliorum: raro nascitur nec coitu pecoris (ut aiũt) sed diuinitus & cælesti igne cõceptus: dieq; quo gignitur gẽti maxĩe festus ẽ ipsi uetustissimi: ut ꝑdicant hoium tercẽtos & trigĩta reges ante amasim: ut supra tredecim miliũ annoꝝ ætates cæteris aĩalibus referunt mandatumq; litteris seruant dum ægyptii sunt quater cursus suos uertisse sydera: at solem iam bis occidisse: unde nunc oritur uiginti milia urbium antiqui habitarunt: & nunc multas habitant.

Apes quia sine pedibus nascuntur: dicitur & apis sed raro: & apium: & apum in plurali diminutiuum apicula: uel ab apis uel apes: ut a sedes sedicula: & fides fidicula parua chorda in plurali tormentum quoddam ab extorquenda fide uel nerueis funibus. Tor.

Apex proprie dicitur in summo flaminis pileo uirga: in cuius extremo modica lana est quod primum constat albæ Ascanium statuisse. Interdum autem summitas pilei intelligitur. Virg. æne. li. secundo. Ecce leuis summo de uertice uisus Iuli fũdere lumẽ apex. S.

Apex sacerdotum insigne: quod comprehendere: antiqui uinculo apere dicebant: unde aptus qui cõuenienter alicui iũctus est. Fe.

Apes musarum dicuntur esse uolucres. Var.

Apes a pede compositum solum e longam habet: apis etiam dicitur. Inde apicula sicut fidis fidicula. Prisci.

Aphæresis abscissio figura ut pone metum: ꝓ depone & capere pro decipere.

Aphrodisium idest ueneris promontorium. Est in minoris sinus gallici confinibus.

Apia a scythis terra secundum. He.

Apiaria quoq; uulgus dicit loca: in quibus fiunt aluei apum. Sed neminem eorum ferme qui incoruptæ sunt locuti aut scripsisse memini aut dixisse. M. autem Varro de re rustica li. tertio inquit: ita facere oportet: quæ quidam mellaria appellant: sed hoc uerbum quo. V. usus est. græcum est: nam mellisones ita dicuntur. Au. gel.

Apiaria quoq; uulgus: Agellium quære.

Apica dicitur ouis: quæ uẽtrem glabrum habet. Festus.

Apicas require in ouem. Var.

Apicula ab apis non apecula quãuis apis ĩ nominatiuo reperiatur. Lau.

Apiculum filum quo flammes uelatum apicem gerũt. Festus.

Apiastrum nõ diminutionem significat: sed apium siluestre. Lau.

Apisci inuenire. Sisen. histo. li. iiii. Itaq; postero die deligato signum redeũtis apiscitur. No.

Apisci adipisci. Lucil. li. xxvi. Vt ego effugiam qđ te ĩ primis cupere apisci ĩtelligo. No.

Apidãus fluuius thessaliæ ex quiq; qui tarde fluit quoad commiscetur. Enipheo. Tor.

Apion historicus græcus: qui Alexãdri gesta scripsit: alter grammaticus: quem Tyberius cymbalum mũdi uocabat: quoniam publicæ famæ tympanum potius uocari posset: q̃ immortalitate donari. Hic umbras euocauitiq; ut dicerent qua patria esset Homerus & quibus parentibus. Non tamen ausus est profiteri respõsum. Tor.

Apisaon proprium uiri troiani. Tor.

Apicem summitatem potestatis. Horati. libro car. Hinc apicem capax fortuna cum stridore acuto sustulit. Acron.

Apius flu. galliæ cisalpinæ in padum mergitur.

Apluda est genus minutissimæ paleæ frumenti siue panici: de qua Neui. Non hercle est apluda hodie q̃ tu nequior. Sunt qui apludã sorbitionis liquidissimum putant genus qđ flatu deiciatur: & quasi applodatur. Laridũ proprie est quod naturalem humorem amisit: dicitur autem per contrariam significationem quod irrigari desierit: nam ἀρδεύειν græ. irrigare est. Fe. Pompeius.

Apludam ueteres rusticos frumenti furfurem dixisse. id a Plau. in comœdia. si ea Plauti in quæ astraba inscribitur positum esse. A. gel.

Apludas frumenti furfures dicunt rustici ueteres hoc in antiquis inuenitur quorum est ĩ dubio auctoritas: q̃q; & Plau. ĩ astraba fabula ita dixit cuius incertum est an sit eius comœdia atq; ita uersus eosdem ponere super sedimus. Nonius.

Aplustre ab a & πλέω nauigo: ornamenta nauis ad nauigãdum nõ necessaria: prima bre. Ci. & germanicus ĩ arato lõga. Iuue. Aplustre quasi amplius necessario. Tor.

Apophoreta uascula a ferendo dicta. Sue. lib. xii. Dabat sicut saturnalibus uiris apophoreta per kalendas martias fœminis. Ser.

Apollo libystinus apud pachynum siciliæ promõtorium. Apollo libystinus eximia religione celebratur. nã cũ libyci inuasuri siciliam classem applicuissent ad id ꝓmõtoriũ Apollo qui ibi colitur inuocatus ab ĩcolis immissa hostibus peste & pene cũcti subita morte ĩterempti: Libystinus cognominatus est. M.

Apophoreta sunt pensiones tributa census in dumentum quæ dono dabátur:& sunt quæ remittebátur:nam apophorinæ est referre. erat enim usus impetatorum in xenus ita donarent ut apophoreta traderentur.

Aphauroma dicitur nisus a quo nisea appellata est cum regnum obtineret abronem onchestri filiam ex boetia uxorem duxit: quæ cum megarei soror esset singulari prudentia ac modestia prædita erat: Morniam deinde megarenses sponte luxerút:& nisus inmiortalem uxoris memoriam efficere uolens iussit offam ferre quam illa uestem ferre cósueuetat:& uestem aphauroma propter illá appellauit.uidetur auté mulieris gloriæ & deus fauissemam cum megaréses mulieres uestem mutare instituerent oraculo sæpe prohibuit.

Apinæ dicuntur res tenues & uilissimæ alibi martialis sunt apinæ irrisæq; meæ & si quid uilius estis alii apinas dictas putant a lapino fructu qui cortice fragili est:ut scribit Plinius:alii ex propriis nominibus quod erat apud antiquos apina & metaica urbibus deletis; cum enim rem uilissimam & nullius momenti uolebant significare apinam dixerunt; propterea ait Plinius apina euersa in ludicrum uertere placet per sententiam illud sane constat rem exilem uilissimam esse.

Apollo patré Ianum uocamus:solem sub hac appellatione uenerantes.

qui cognominauerunt non ex officio & fabula quod persingitur Admeti regis pecora pauisse:sed quia sol pascit quæ terra progenerat.unde non unius generis: sed omnium pecorum pastor creditur; ut apud Homerú Neptuno dicente atq; idem apud eundem poetá equarum pastor significatur:sed malta sunt cognomina per diuersas ciuitates ad dei pastoris officium tédentia, Quapropter uniuersi pecoris Antistes & uere pastor cognoscitur Apollo.Iré Siriosconius cognominatur a fulgore radiorum:quos uocant comas aureas solis quia nunquam radii possúte a fronte lucis auelli.Macro.

Apollo phitius hoc nomen ex nece draconis iditum deo græci fabulantur:& fabulæ:quæ nó abhorret ab intellectu naturalis arcani: quære in Macro.diffusius.

Apollo antiquissimus.Ci.de natura deorum.

Apollo græcum est quem solem esse uolunt.

Apollo disco hiacynthum puerum amatum a borea inuidia agente cum interemit: ex Cyrene Aristæum filium suscæpit secundum Platonem ηπλλειν τωσ ακτινωσ: idest a iactu radiorum secúdum Chrysippum ωτι μονοσ εςι.Tor.

Apollinares ludos:hoc est í laude Apollis populus laureatus spectabat stipe data pro cuiusq; copia.Fe.

Apor pro apud.Fe.

Apodixis est euidens probatio.Quin.

Apodixis apodixim quidem utriusq; linguæ calés uocari dicebat.cum ea quæ dubia aut obscura sút:p ea quæ ábigua nó sút:illustrá tur.Inde apodicus & apodice.Au.gel.

Apollinis delphici templum est in arce massiliæ.Seruius.

Apocalipsis reuelatio.Tor.

Apocope abscissio a copto: ut die pro diei: & peculi pro peculii:sat pro satis.Tor.

Apophasis abnuentia ab άπο & φασισ græce responsio.Tor.

Apocryphus absconsus.Tor.

Apœninus mós italiá diuidés: quasi alpes poeni.Hannibalis quem superauit.Tor.

Apocrisarius responsalis a respódeo.Tor.

Apodixis probatio euidens.Quíti. alii demóstrationem dicút:a dico græce.

Apodixis est ratio quæ ex rebus perceptis ad id addit quod non percipiebatur.Cicero in hortensio.

Apodiatorium uel spoliatorium id erat locus in balneis ubi uestes reponebantur.

Apologi sunt ex rebus humilibus compositæ quædam formæ ac species ad uidendum ut existit illa de mure & leone ut íquit Victorinus & Plautus in sticho an priusq́ ab his p̃senti huic apologum agere unum uolo.

Apologia:idest excusatio.

Apologia respósio uel excusatio.Inde apologeticon. Tor.

Apollonia in ponto ciuitas prius uocabatur Anteon.

Apollonia urbs epirialia in creta alia in syria de quibus Plinius.alia in thracia:ut Herodotus.Tortelius.

Apollodorus pictor egregius.

Apoplexia est subita cógelatio & effusio sanguinis quæ similis paralysi.& suffocati intereuntdicta autem apoplexia est eo q̃ lætali percussiu repétinus casus fiat græci percussionem apoplexim uocát.

Apoplexia subita percussio quá sequit̃ mors aplitto percutio.Tor.

Aporia:iopia penuria.Tor.

Apostasia rebellio.Inde apostata apopletticus Tortelius.

Apostema uomica siue pánicula.Tor.

Apostolus missus.Tor.

Aposphedonti qui sunt corcyram ísulam eretrienses tenebant: quo cherecrates cum classe corintho profectus prælio conmisso eretriénses superauit. Illi statim naues conscen

dentes domum enauigauerunt q; cum ciues præsensissent descendere conantes fundis p pulsauerút: deniq; cú hæc uerbis persuadere nec multos & iexorabilis cogere potuissent thraciam tenuerant agro ibi occupato: qué methonem Orpheo progenitum quondam habitasse memoriæ proditum est. Vrbé qui dem methonam nominauerút. ipsi uero ab accolis aposphendonetæ uocitati sunt.

Apotheosis consecratio: a theosis diuinitas: un de Seruius in daphin apotheosim dixit: idest relationem in deos. Tor.

Apostrophe conuersio: figura: ut te alloquor aphricane. Tortelius.

Aposiopesis quasi itercæptum silétium: quos ego. Te, quem ego si sensero Tor.

Apotheca repositorium apud iurisconsultos obligatiōis quoddam genus exprimit. Tor.

Apolides deperditis ab Apolio quo Vlpianus utitur de legatis tertio.

Aponus uenetorum fluuius, haud longe a pa tauio.

Apparare ad quádam dignitatem: ac uerius pō pam. Præparare est ante parare: quæ sibi uti lia sunt. Ideo oratores præparant: quibus ob tinere causam possunt: ac præmium appara tum reprehenditur: quod plus pompæ atq; ostentationis q̃ utilitatis habere uideatur. Quanq̃ apparatus uideatur interdum signi ficare utrunq; ut apparatus belli: quasi præ paratio: sed ut dicimus naues non modo in structas: sed etiam ornatas: quod quo res in structiores ad bellum & pulchriores sút. Ita apparatum belli uocamus: ubi instrumenta bellica etiam adornata sunt. Lau.

Apparari cum datiuo casu: unam semper cla dem & perniciem significat. Virg. mihi sacra parari: Te. in andria, hæ nuptiæ non appara bantur mihi. Do.

Apparare præsto esse. Virgili. lib. xii. Hæ Iouis ad solium solisq; ad limina regis apparent: unde & apparitores constat esse nominatos. Seruius.

Apparitore. Cú hoc apparitore. P. Clodio uul neratus sum & hominibus armatis prælidi is dispositis a república remotus sum. Alco nius pedi.

Appeto cum effectu & qualicunq;. Expeto ta men ratione & honesta planeq; bona: unde de rebus expetendis scripsere philosophi. In de appetitus: qui imensa & immoderata cu piditas dicitur. Lau.

Appellatio: idest nomen. Aures meas ista uer borum nouitas perculit: cum noctu futu ra & die crastini magis q̃ nocte futura & die crastino dicere. ut regulis placet. malunt qui dam: nam noctu non appellatio; sed aduer bium est. Macro.

Appellare est familiariter respondere. Luc. li. decimooctauo. Cum mei me adeunt seruu li non dominam ego appellem meam. No.

Appellare est nominare. M. Tul. de officiis. lib. tertio. P. Scipionem Marce fili eum qui pri mus aphricanus appellatus sit No.

Appellere est applicare. Affranius in excæpto habitum appellát hunc ad molem nostram nauiculam. Lucil. li. xxvi. Agere in iaciendo si quid est in uiteris actis: opus primum id dant operam: ut quamprimum appellent. Nonius.

Appellere proprie dicitur cum ex pelago aut freto quis ad littus accesserit. Virg. in tertio. æne. Hinc me digressum uestris deus appu lit oris. Teren. in an. Poeta cum primum ani mum ad scribendum appulit: & appellere ꝓ prie de naufragio dicitur. Idem in eadé. Tú ille egés forte applicat ad Chrysidis patrem se. Donatus.

Apellinem antiqui dicebant pro apolliné. Fe.

Appellicauisse appellasse. Fe.

Appendix dicitur quod alii est adiutuentum quasi ex alio pendeat. M. Tul. in horten. Vi dit enim quod uidendum fuit appendicem animi esse corpus. nihilq; esse in eo magnū. Nonius.

Appendix ab appendo: idest appendix adici tur pars quinta: qualiter saginentur gallinæ. Varro.

Appia uia strata e Roma usq; brúdusium plu rimum peragrata iuxta terracinam mari ad iungitur. Appia enim uia ad mare: latine par tes separans. usq; ad sinuessam procenditur ipsius principium: & ipsa sinistrorsum est ꝓ pe Romam deflectens: dehinc per tuscula nos transiens montes ad oppidum descen dens algidum & pictas per páthochiam por ro in unum cadit labycana: a porta exquili na incipiens aqua & prænestina: a sinistra ue ro & hinc exquisinium omittens campum ultra. c. & . xx. stadia pergit cum autem a laby cano petusto sane oppido cæterum disiecto & in sublimi situ propinquat. & hoc tuscula num reliquit a dextra: ad pictas uero & la tinam finem accipit. Stra.

Appetitus quære i libidine. No.

Appetones ab appetédo dicti. Liberius in uir gine: alienum appetonibus uiæ perditæ di nerniculæ. No.

Apprime adiectio est confirmantis: ut admira biliter dicimus. Ter. in an. Id arbitror in ui ta apprime utile esse ut nequid nimis: appri me uæhementissime. Do.

Apportare ignotis est. Teren. an. ne quid ad dita apporter mali. Do.

Apri ab eo q in locis asperis nisi quod a græcis κάπρο dicti. Var.
Apricari in aprico esse. Varro in mysteriis. Licet uidere multos quottidie hyeme in sole apricari. Nonius marcellus.
Apricus sole gaudens quasi sine frigore. Virg. li.v. & apricis statio gratissima mergis.
Apricum locum a sole apertum a græco uocabulo φρικὴ appellatur quasi ἀφρικη: idest sine horrore uidelicet frigore. unde etiã putatur africa appellari. Fe.
Aprilis q uer omnia aperit.
Aprilis quasi terræ tempore aperiens.
Aprilem mensem ideo maiores nostri Veneri dicauere: quia cum sol emergit ab inferioribus partibus terræ uernalis: quæ equinoctiũ transgreditur fines augendo diem tunc est uenus læta: & pulchra uirent arua segetibus: prata herbis: arbores floribus. Macro.
Aptus cum propria significatione positum intelligatur solet pro adepto: sicut apisci pro adipisci. Fe.
Aptus significat adeptus. Acti. in menalip. Ob uia mens id quod aduorsum aptus alter in promptu occupat. Pacu. ĩ hermonia. Quod ego in acie crebro obiectans uitam belládo aptus sum. Lu. li. xxx. ut si quod concupiscet non aptus. Nonius.
Apta necessariã. M. T. de rep. lib. iiii. Ea denique obiectum uno atque umbram noctemque effi ciat eum ad numerum dierum aptum ad laborem quietem Nonius.
Aptum eleganter atque necessario positum. M. T. de of. li. i. Vt enim pulchritudo corporis apta compositiõe membrorum mouet oculos & delectat id facile iudicabimus qd eorum apte fiet: quidque ab officio naturaque discrepet. M. T. de finibus bonorum & malorum lib. iii Itaque natura sumus apti ad coetus concilia ciuitates. No.
Aptã compositum. paratũ. Vir. æn. li. iii. Interea classem uelis aptare iubebat Anchises. Idẽ li. x. protecto dum pede leuo aptat se pugnæ. Pompon. Eius aptare puer munde atque amplicet conuiuia. No.
Aptum rursum connexum & colligatũ significat. Vir. geor. li. tertio. Ipsos e torquibus aptos iũgere pares. Actius in demetrio. Hic colemena lege minus aptum cornibus. Lucil. saty. li. decimo. Consellas quaque ualidis in finibus aptas. Idem li. xvi. Ibat forte aries inque lanque genus quantis testibus uis uno filio hoc se. Hærere putares pellicula extrema ex aptum pendere ingens onus. Var. multum uillicabant ubi lucus opacus teneris fructibus aptus. M. T. de natu. deorũ lib. ii. Quis enim hominem hunc dixerit: qui tam certos coeli motus tam status astrorum ordines tanque inter se omnia connexa & apta uiderit neget is ullam inesse rationem. Salu. histo. li. iii. quod ubi frustra tentatum est socer dicit siue miles obrepe non aptis armis: ut in principio prolyxiore agmine Lucil. li. xxx. unus cõsternit nouis uetus testibus aptus. M. T. in horten altera est nexa cum superiore: ut inde apteque prudens. Idẽ tusculã. li. quinto. Fulgẽtem gladium e lacunari seta equi apti dimitti iussit. Nonius marcellus.
Apuani ligustinorum olim deinde lunensium populi in hetruria carrariæ montana dicuntur: de quibus Liuius Sempronius a pisis in apuanos ligures uastando uicos & castella eorum aperuit saltum: unde fodinæ marmorum in urbem.
Apua genus minimi pisciculi. Fe.
Apium tria genera ducum. niger. ruber. & uarius. Var.
Apud mutuã loci & personæ coniunctionem cum dicimus apud amicum. Fe.
Apud & penes in hoc differunt: q alterum p personam cum loco significat: alterum personã & dominium ac potestatem: quod trahitur a penitus. Festus Põ[illegible]
Apud iuxta Sisen. histo. li. quarto. dum pristinum uinum apud ignem per sudorem corpore exhauserunt. Mar. Tul. de officiis. Cum locum mirari solitus capito. apud quem ille sedens samnitum quendam hostium iam dicẽtum suorum munera repudiauerat: & de oratore libro secundo. Cum etiã tum ĩ lecto Crassius eẽt: & apd eũ Sulpitius sederet. No.
Apud etiã pro in dictũ inuenimus. Ter. in an: apud forum modo ibo. Tul. de signis. Cœnã ista dabat apud uillã in tindaritano. No.
Apud te ẽ qđ qualitercunque a te tenetur. Ser.
Apud accusatiua est præpositio: & semper in loco significat. Ser.
Apud uitiose dicimus cum nos in foro fuisse dicamus apud forum fuisse cum apud iuxta significet. Actius in eurysace: apud ipsum: apud istas. Turpi. in leucã. Vtinam nunc apd aliquem magnum ignem assideam. Tul. de rep. li. tertio. Cuius etiã focum. Caro ille noster cum uenerat ad se in sabinos ut ex ipso audiebamus: uisere solebat: apud quem sedens ille samnitum quõdam hostium: cum iam dicentium seruorum dona redarguerat Actius in diomede. Adsum apud te genitor Salu in iugur. Certum apud aquam Syllã cũ equitibus agitare iubet. No.
Apies psamis regis ægypti filius & successor: quem amasis per conspirationem interemit post quem Cambyses Cyri filius. Tor.
Aptotus sine casu. Tor.

Apluda romæ. Au gel. quære.

Aprica amœna temperata: ut ducet & apricis collibus uua colorem Ho. li. car.

Apricatio pro apricitas Ci. de senec. ubi enim potest ulla ætas aut calefacere apricatione melius uel igni.

Apage græcum est: significat recede uel abi ad uerbia interiectio licet.

Aqua dicitur a qua uiuimus. Aqua & ignis tā tum interdici solet damnatus. Fe.

Aquaitercus hydropicus morbus quasi aqua inter cutem. M. T. de offi. li. tertio siquis me dicamentum cuspiam dederit ad aquam inter cutem Nonius.

Aqua dicitur æqua summa. Varro.

Aqua aquula. Plautus in curculione. mane suf fundam aquulam. Priscianus.

Aqua quottidiana non est illa quæ quottidie ducitur: sed ea qua quis quottidie possit uti si uellet: q̄q̄ quottidianum interdum hyeme ducere non expediat: & si posset duci. Vlpia. de aqua quottidiana.

Aqua & igni cur in nuptiis quære in dictione nupta.

Aquā accipiūt nuptæ uidelicet quia hæ duæ res uitam maxime continent. Itaq; funus prosecuti redeuntes ignem supergrediebantur aqua sparsi. quod purgationis genus uocabant suffusionem. Fe.

Aquaginum quasi aquæ aginæ: idest aquæ du ctus appellatur. Fe.

Aquarioli dicebantur mulierum ipudicarum sordidi adseclæ. Fe.

Aquari est aquam haurire. Virgi. geor. li. iiii. Sed circum uites sub mœnibus urbis aquātur. Ser.

Aqualiculus propriæ porci est.

Aquatilis a nomine uel a uerbo: est animal in aqua degens. Lau.

Aquarius undecimum signū zodiaci post capricornum: unde ipsam uim solis ostendit. unde enim imber caderet in terris nisi solis calor ad supera traheret humorem: cuius re flexio pluuialis est copia nam post capricornum est qui ab inferis partibus ad supera solem reducit. Macro.

Aquatum ibant & aquatu ueniebant inqt. L. j.

Aquæ mons. Vir. hoc pulchrum est. Ma.

Aqualicium dicitur cū aqua pluuialis remediis quibusdam elicitur: ut quondam si creditur nauali lapide in urbem ducto. Fe.

Aquipenser genus piscis. Fe.

Aquilex aquam colligens. Var. in quinquatribus. An hoc præstat Hero. Silus diogenes. quam ille e uentre aquam mittit: ad hoc re iactas: ad hoc pacto utilior te thuscus aquilex. Nonius.

Aquimentum positum est non æquamentū quasi parem uicem: sed mercem pro eo qđ dicitur amissum. Var. sexage. an si equā emisses quadrupedem ut asino meo reatino admitteres quātum poposcisses dedissem aquimenti. Nonius.

Aquilius prænomen ab aquilo colore: idest nigro colore est dictum. Fe.

Aquilo uentus a uæhementissimo uolatu ad instar aquilæ appellatus est. Fe.

Aquilus color est fuscus subniger a quo aquila dicta est: quāuis eam ab acute uidendo dictam uelint. Fe. Pom.

Aquiminarium Cassius ait consultum se respondisse quum alteri argentum potorium alteri escariū legatio esse escario cedere. Pōponi. de au. & ar. le.

Aquitanos nuncupabant qui ad septentrionalem pyrenes partem & cemmenam habitāt usq; ad oceanum & intra garumnā flu. secūdum Cæsaris diuisionem. at Augustus aquitanos extollens insuper decem adiecit gentes ex his quæ inter garumnam & ligiri flu. colunt. Sūt autem numero quattuordecim Exiles uero ignobiles dicimus hodie equitanos a pyreneis ad germaniam. Aquitania est ubi uasconia ubi bordeus ubi aquæ calidæ sunt quas sechas nominant: iuxta massiliā. Strabo.

Aquileiam nonnulli norici carniq; tenent. St.

Aquileia sinui adriatico proxima a Romanis condita est & extra Venetiæ fines: flumine enim ex alpibus descendente disterminatᷣ: p quod sursum nauigatur stadiis mille ac ducentis urbem usq; norciam ubi Cneus carbo collatis aduersus Cimbros signis re infecta discessit. Fontes septem fluuialis aquæ i luco sunt in sinu aquileiæ: qui mox mare ac rumpit lato profūdoq; sane fluuio reliquos uno dumtaxat excepto habere salsas aquas Polybius refert: locumq; ipsum maris fontis & matrem ab indigenis uocari.

Aquilus autem color ab aqua est noīatus: nā cū ātiqui duos omnino naturales noscerēt idest album & nigrum: interuenerunt duo quoq; qui neutri similes essent ut tamen ab utroq; proprietatem trahit: potissimum ab aqua eum nominauerunt. cuius incertus est color. Fe.

Aquitania regionum latitudine & multitudine hominum ex tertia parte galliæ existimāda est; hanc garumnam flumen a celtis diuidit: quæ & oceanum mare accipit. In hac sūt Mettopoles burdegalēsis auxiana: earumq; suffraganeæ: pars item aliarum metropolū extra terminos eosdem Scytharum: quæ tamen Aquitaniæ attribuuntur: de quarum nu-

meto est pars bituricensis prouincia ducatus quoq; Aquitaniæ ĩ quo fere uigiti duæ ciuitates numerantur: inter quas baiona in super Vasconia & patria ligua auxitanæ comitatus arminiaci ac pictauiensis deffusso ac debegora principatusq; & dominia multa alia in ea consistunt in francorum regno ex maxima parte sita.

Aras littus quod est in thracia andrii & chalcidenses habitandi causa in thraciam profecti sane urbem pro optione habitandi occuparunt: Sed cum barbaros acanthum reliqsse accepissent duos speculatores ad urbẽ miserunt: qui cum eo uenissent: & acãthios relicta urbe fugam animaduertissent arripuisse chalcidensis quidem speculator præcurrit quasi urbem chalcidensibus præoccupaturus: Andrius uero relictus hastam coniecit: quæ cum portæ inhæsisset. Andriorum prius urbem se hasta percepisse exclamauit. Inde orta dissensione sine bello inter se conuenerunt: ut erythræis samiis cypariis omnibus: omnibus de rebus arbitris uterentur cumq; erythræi & samii suffragiis suis rem andriis adiudicassent: parii contra pro chalcidensibus sententiam dedissent quibusdã se circa angliam imprecationibus deuouerũt. Si aut ipsi pariis uxorẽ dedissent: aut ab illis accepissent: & ob eam rẽ aras littus appelauerunt cum dracentes Antea dicerenẽ.

Aras Varro est autor ansas dictas quod esset necessarium a sacrificãtibus teneri. ansis aũt solere teneri uasa quis dubitat: cõmutatiõe igitur litterarum aras dici cæptas: ut ualesios & fusios & plusima ꝑ qbus dicimus ualerios furiosos plurima: ut festus etiam refert: pro laribus feris maioribus melioribus ueteres dixerunt lasibus fesis: maiosibus meliosibus & arboses ꝑ quo nos arbores Virgilius quoq; hoc idem significare uidetur cum ait talibus orantem dictis arasq; tenentem: ergo ut ex ãsa remota littera n asa prio post uero cõuersione s in r ara dicta est sic ab esu primũ esuta postea eruca uiden põt dicta.

Arachnen græci dicunt: nos dempto c & aspiratione dicimus aranea in nomine proprio arachne uertunt multi c aspiratum & non arachnen sed aragnem dicunt.

Ara obsecratio uel secũdum Seruium preces unde imprecatio.

Ara inquit Var. in libris diuinage rerum.

Arius deus appellatus: araq; ei statura ẽ quæ est infima noua uia: q' in eo loco diuinitus uox edita erat Au. gel.

Ara Var. diuinarũ rerũ libro quinto. aras primum ansas dictas ꝙ esset necessarium a sacrificantibus eam teneri: ansis autem teneri solere uasa quis dubitat: cõmutatiõe igit lrage aras dici cæptas ut ualesios & fusios dictos prius. nunc ualerios & furios dici. hæc omnia illo uersu poeta executus ẽ. Talibus orantem dictis ansasq; tenenrem. Macro.

Arabis Apollinis ex Babylone filius qui secũdum quosdam medicinam inenit. Tor.

Arabia inter Iudæam & Aegyptum secũdum quosdam ab arabo supradicto. Solius sacrã interpretantur. Et est triplex fœlix secundũ Plinium: plana inter tigrim & euphratẽ. alia petrosa: alia deserta. Inde arabs & arabus. T.

Arabia a nilo ad rubrũ maie ptinet: sed illic magis læta & ditior: thure atq; odoribus abundat. hic nisi qua iam tasio monte attollitur plana: & sterilis portum admittit: Azotum suage mercium emporium. Qua in altum abit. adeo edita ut ex summo uertice a quarta uigilia ortum solis ostendat. Pom.

Arausis iuxta acatam ex gebennis demissus secundum bliteras obris fluit. Pom.

Arãdicus mioris asiæ flu. noĩabaẽ oli littus.

Arabarches princeps arabum. Tor.

Arabia panthia sabæi gens eadẽ ubi thus nascitur. ut solis thurea uirga sabæis. Item. Totaq; thuriferi panchaia pinguis arenis. Ser.

Arabiæ tres sunt: petrodes: eudemõ & sabæi. Seruius.

Arabice olet: idest ex odoribus arabicis. Fe.

Arabis fluuius garmaniæ: apud celonophagos labens qui quidem sunt homines testudinum conchis casas tegentes: hirti coriisq; piscium uestiti incedentes.

Araris fluuius galliæ narbonensis a mõte uosego per eduorum & sequanorum fines ante lugdunum burgundiæ commiscetur rhodano: cuius impetu segnis cursus incitatur. Tortellius.

Aræchieræ urbs in pelopõneso amœna secũdum Homerum. Tor.

Atarus scytharum fluuius. Herodo. Tor.

Aratrum. græ. ἄροτρον Tor.

Aratrum ꝙ eruat terram. Var.

Aratus cilicus zenõis auditor poeta post Alexandrum apud antigonum fuit qui ignarus astrologiæ uersibus de ea scripsit: secũdum Ciceronem qui eum traduxit. Tor.

Araxes hunc fluuium ita appellauit armenus Iasonis socius ex penei thessali similitudĩe q araxes quoq; dicitur: quoniam ille abrũpit ossam olympo & tempe e montibus in planitiem lapsus olim non habuit exitum. Sed Iason imitatus tempe thessaliæ uiam muniuit ꝑ quã ĩ mare caspiũ deferẽ. Herodotus ex martiana cum profluere putauit & scindi in quadragĩta amnes diuidereq; Scythas & bactrianos.

Araxes multi i eo sinu magni paruiq; ānes flu
unt sed qui famam habent ex ceraunus mō
tibus uno alueo ascendit duobus exit in ca
spium:araxes tauri latere demissus quoad
campos armeniæ secat:labit placidus & si
lés neq; i utrāq; partē eat:q̄q̄ intuearis ma
nifestus.cum in asperiora deuenit hinc atq;
illinc rupibus pressus: & quanto angustior
tanto magis pnix frangit se subinde ad op
positam cautium atq; ob id ingenti cū mur
mure sonāsq; deuoluitur adeo citus ut qua
ex præcipiti casu us est.in subiectā non de
clinet stati undam.sed ultra q̄ canalem hēt
euehat plus iugeris spatio sublimis & aquis
pendentibus semet ipsum sine alueo ferens
deinde ubi incuruus arcuatoq; amne descē
dit:fit tranquillus iterumq; per campos ta
citus & uix fluens.Pom.

Arachne:ut fabulæ ferunt:in lanificio certa
uit cum pallade ut ex historia scribit Plini
us:prima repperit linum & retia & eius fili
us dester fusos in lanificio.

Arabia diuidit iudæā ab ægypto quæ triplex
est autore Ptolemæo fœlix petrosa & deser
ta.arabs & arabus dicitur.

Aarabici sinus cuius & os artius & latitudo
mior est maior aliquāto recessus & multo
magis longa latera init penitus. inti orsusq;
dum ægyptum pene & montem arabiæ ca
siū attigit:quodam fastigio. minus latus: &
quo magis penetrat angustior.Pom.

Arabia excurrit inter sinum persicum & ara
bicum cognomen eudæmon angusta uerū
cinnami & thuris aliorumq; odorum maxi
me ferax maiorem sabæi tenent partem ho
stio proximam & carmeni contrariā ma
gnæ frontem quæ inter ostia ostenditur sil
uæ cautesq; exasperant aliquot sunt in me
dio insulæ lytæ ogyrisq; in ea erythræ regis
monumentum est magis clara q̄ ceteræ alte
rum sinum undiq; arabes incingunt ab ea
parte quæ introeuntibus dextra est.Pom.

Araxes armeniæ fluuius.super quo Alexāder
pontem fecit.deinde Augustus & Germani
cus & T.claudius Cæsar ex monte periacles
armeniæ mare caspium influit.

Aracyntus mons Mineruæ facer:quem alii i
actica:alii in boetia:alii in arcadia: Solinus
& Plinius in acarnania.To.

Arabs & arabus dicimus:sicut hiberus.ut in
Luca. occurrit hiberis.similiter æthiopus
æthiops.Seruius.

Arar prorsus celtarū fluuius est nunc sagona
dictus oritur in diocesi tulési finibusq; bur
gundiæ.&l otorigiæ:non lōge a monte uo
sego quo mosa flumen profluit intersecat
burgūdiam impialem quem comitatum ap
pellāt:& regalem qui ducatus dicitur & gra
iacū:Assonāq; burgundiæ oppida cabillo
nem ac mantisconem ciuitates tūc heduo
rū oppida ,plaspus lugdunū urbem rhoda
num influit quem fluuiū Vir.in bucolicis:
Luca.in primo & Tibullus in elegia sep
tima memorant.

Araris facit ararim: non autem arar. Prisci
nus.

Araneus masculini generis apud maiores ani
mal ipsum significat.fœminino autem ge
nere rætia quæ faciunt. Virgilius tamen cō
fundit.

Arat rugis. Virgilius & frōtem obscœnam ru
gis arat nō nimie.sed pulchre dictum,
Macrobius.

Aranta fluuius est:lacedæmoniæ ciuitati ui
cinus.

Arar germaniæ fluuius est e uosego effluens
mōte & per fines heduorum atque sequano
rum adeo leuiter currit ut uix intelligi pos
sit quam in partem descendat tādem misce
tur rhodano.

Arbiter iudex.quia totius rei babet arbitriū
& potestatem.Fe.

Arbosem antiqui pro arbore dicebant & ro
bosem pro robore.Fe.

Arbitrium sententia quæ ab arbitro statuit.
Festus.

Arbitrarium cum adhuc res apud arbitrum
geritur.Festus.

Arbitriū recepisse uidetur:ut Pedius scribit li
bro nono qui iudicis partem suscepit finé
que sententia sua se controuersiis imposi
turum pollicetur quod si hactenus interue
nit ut experiretur an consilio suo uel aucto
ritate discuti paterentur litem non uidetur
arbitror arbitrium recepisse.

Arbitrorum duo genera sunt.unum eiusmo
di ut siue æquum siue sit iniquum parere de
beamus:quod obseruatur quum compro
misso arbitrium itum est. Alterū huiusmo
di ut ad boni uiri arbitrium redigi debeat
& si nominatim persona sit comprehensa
cuius arbitratu fiat:ueluti cum lege locatio
nis comprehensum est ut opus arbitrio lo
catoris fiat.Pau.pro roscio.

Arbitratu Lucii. Titii fieri hæc uerba ius si
gnificāt:& in seruū nō cadunt. Vlpianus de
uerbo.significationibus.

Arboris appellatione uites contineri plærique
ueterum existimauerūt:hæderæ quoque &
arundines arbores non male dicuntur. Item
de salicto dicendum est. Sed si qui ligneas
uirgas instituendi salicti gratia defixit hæc
que ante q̄ radices egerunt succidantur aut
euellantur:recte Pomponius scribit: nō pos

ſe agi de arboribus ſuccifis:quum nulla arbor proprie dicatur quæ radices non conceperit.ꝙ ſiquis ex ſæminario: id eſt ſtirpitus tranſtulerit radices earum:quanuis nondū compræhenderit terram: arborem tamen Pomponius libro decimonono ad Sabinū probat:Ideo ea quoque arbor eſſe uidetur cuius radices deſinent uiuere: quanuis adhuc terra contincatur. Quam ſententiam Labeo quoque probat. Labe.etiam eam arborem recte dici putat:quæ ſubuerſa radicibus etiam nunc reponi poſſit:ſtirpes oleæ arborē eſſe magis eſt:ſiue egerint radices ſiue nondum.omnium igitur arborum quas enumerauimus nomīe agi poterit certe nō dubitatur ſi adhuc adeo tenerum ſit ut herbæ loco non debere arboris numero haberi. Vlpianus arborum furtim Cæſarę.

Arbores fælices:ut inquit Veranius de uerbis pontificalibus:putantur eſſe quercus æſculus ilex ſupus phagus corylus ſorbus ficus alba pirus malus uitis prunus cornus lotos. Tarquinius autem priſcus in oſtētario arborario ſic ait:Arbores quæque inferum deorum auertentiumq; in tutela ſunt.eas infoelices nominant:Alternum ſanguinem fœlicem ficum nigram atram quæque baccam nigram nigroſq; fructus ferunt. Itemq; acrifolium piranum ſiluaticum pruſcum rubū ſenteſq; quibus portenta prodigiaq; mala combutus iubere oportet:Macro. quarto.

Arboreta Laberius conualles inquit mangna & arboreta erant quod ignobilius uerbum eſt arbuſta celebratius.Au.gel.

Arbutos Horatius primo carminum. Impune tutum per nemus arbutos quærunt latētes.arbuta quod uulgo appellant: libentius capræ ꝓſequūtur ad paſcēdum:ut dant arbuta ſiluæ:& alibi:dulce ſatis humor depulſis arbutus ædis.Ac.

Arbor fœmininū:quia mater fœtus. Vir.Parua ſub īgenti matris ſe ſubiicit ūbra deriuatū a robore eiuſdem declinationis penultimā corripiens.Pri.

Arcadica pylos & triphyliaca nuncupata eſt: & arcades minyæ dicunt:qui pro loci uendicatione ſæpenumero bellica ſubiere certamina.Strabo.

Arcadia in peloponneſo pars arcadiæ ab arcade Iouis & Caliſtonis filio prius parrhaſia dicta:ubi reperta fiſtula diſparibus cicutis hēt aſinos magnos.Ibi lerna palus & nemea ſilua montes pholoe cū oppido cyllene lyceus;ubi delabrum Iouis mœnalus:artemiſius parthenius monacris erymāthus & alii. Torrelius.

Arceſim Indiæ flu.eſt & in Indum fluit.

Arceſylaus dux bœtius:ex quinq; q Troiam petierunt:alius philoſophus:alius comicus: alius elegus:alius ſculptor.Tor.

Arceſius proprium uiri. Vlyſſi notus.

Archander Danai ſocer ſecundum Herodotum hiſtoria.ſecundo.

Arcanum dicitur ſecretum: uel abſcōditum ꝙ quæ in arcis celata ſunt & abſcōdita. Virgilius æneidos libro quarto.Solam nam ꝑfidus ille te colere arcanos etiam tibi crede re ſenſus.Et idem libro primo. Longius & uoluens fatorum arcana monebo. No.

Archemolus proprium uiri.

Archemorus in eius honorem celebrantur ludi nemei. apud nemeam autem dicitur Hercules leonem occidiſſe.

Archemolus rhœti marubiorum filius. Ser. in decimo.Tor.

Archéorus lycurgi Nemeæ regis filius q ab Hypſiphyle nutrice in græcis in expeditionem thebanam euntibus langiam fontem oſtendente relictus in herba ſolus a ſerpente interemptus eſt.unde fons archemorus dictus.apud quem amnis & agō fiebat.Tor telius.

Archelaus Antenoris filius ſtrēuus.Alius philoſophus athenienſis q primus ex Ionia philoſophiam athenas inuexit.& philoſophicus dictus eſt. Alius geographus:qui peragratam ab Alexandro terram deſcripſit.alius naturæ proprietatem uerſu ſcripſit.alius oratoriam.Tor.

Archeptolemus filius Iphiti: ſuffectus enipheo in Hectoris aurigam.T.

Archetipus exemplaris.To.

Arcitectum ſine aſpiratione protulerunt.

Arcippus & arcippe quæ fuit urbs marſorū lacu fucino poſtea abſorta ea ſcilicet ratiōe qua idem feſtus ait antiquis noſtris frequēs mos fuerit illam demere.

Archimagirus coquorū ꝑfectus:ſeu coquinæ magiſter.

Archipolemus Auriga Herculis.

Archigenes medicus.

Archigenes princeps generationis, unde pro græculis & huiuſmodi profitentibus ponitur.fuit & medicus contra quem ſæpe Galienus.Tor.

Archia principatus & poetæ nomen.Tor.

Archilochus Neſtoris & Euridices filius. & apud Troiam uel agamemnonem uel cum Achille in tymbrei Apollinis templo interemptus:alius ſiculus qui ariciam condidit & alius poeta ſolinus lacedemonius: tulli hoſtilii in uno ſumma electionis uis ſcripſit in lycambum iambicis uerſibus ob negatam ſibi deſponſatam neobolem filiam:

de quibus se suspendit. Ipse i exilium actus & liberi eius ipse poena interfectus. Tor.

Archetypa uasa dicuntur uetustissima & primi exempli cuiusmodi uasa luto sagunthi nomam fictilia uasa conficiebantur terra sagunthina Iuuenalis: pugna sagunthina feruet commissa lagena.

Archimedes geometra nobilissimus syracusanus: primus sphæram inuenit secundũ Plinium: secundum Ciceronẽ in tuscula. secundum Laertium Anaximander scripsit. & de cylindro quod nup traductũ ẽ: qui e sphera & cylindro inscribitur. Tor.

Archytas tarentinus pythagoricus liberauit Platonem a Dionysio per epistolam. Fuit alius mytileneus musicus alius qui de agricultura scripsit. alius epigrãmata. alius architectus. Tor.

Archetypa pocula anaglypha erant excisa in asperitatẽ ut scribit Plinius: & exculpta ut i cisæ animalium effigies eminerent.

Arcessilaus uictor dicauit Venetem genitricem.

Archemorus fons in nemea silua ante est appellatus langia.

Architriclinus qui principalis in aula discumbentium. Tor.

Archimagirus principalis coquus. Tor.

Architectus qui structuris ædificiorum præest. Tor.

Architector commũe est ut nepos ædis martis est marco flamineo architectata.

Architectari cõponere. Cicero de finibus bonorum & malorum li. ii. an quod ita classidas ut optime possit architectari uoluptates. Nonius.

Acirma genus plaustri est modici: quo homo gestari possit. Festus.

Arcus & arquus hoc distãt: arcus enim suspensus appellat̃ fornix. arquus nisi in cœlo quẽ irim poetæ dixerunt. unde arquati dicunt̃ quibus color & oculi uirẽt quasi in arquus similitudinem. Lucil. i sexto. Tum color & nigris extabat nubibus arquus. No.

Arcquũ per q scribebãt & cum cælestis arcus significabatur & cum arcus quo sagittarii utuntur: unde arquites uocabantur ab antiquis qui postea uocati sunt sagittarii et qui nunc dicitur acipenser ab illis dictus est per q aquipenser ab aquis uidelicet. est autem acipenser piscis aliquando in conuiuiis laudatus: quid ꝙ pecuniam per q scribebant ꝙ inscriptio hæc manifestum facit. Q. filius Lucii filius tusius. Q. a gruis quintus filius celer præter duumuir lanarias & quæ lulus sunt sua pequunia fecit ut ex eo uectigal quottannis colonis mulsum & crustum natale Cæsaris augusti daretur quo in elogio duo in primis notanda sunt hoc est cõsuesse ueteres p q scribere ꝙ ego alibi quoq; notaui & ablatiuos casus noium tertiæ declinationis quæ neutri essent generis & in e rectum casum haberẽt in e quoq; exire līam finalem: nã cũ dicerẽt hoc uectigale i recto pro quo postea uectigal dictum est dicebãt ablitõ casu uectigale ut hic cernitur & prio casu mare sexto etiã casu mare ut apud Lucretiũ E mare primũ homines e terra possit oriri Squamigeꝝ genus & pecudes erũpere cœli.

Arcus differentiæ causa secundæ & quartæ declinationis. Cicero uero de natura deoꝝ secundæ protulit. Cur autẽ arci species nõ in deoꝝ numero reponatur: inuenitur & fœminini generis & quartæ declinationis. Arcus ubi aspiciunt mortalibus quæ perhibẽtur. Priscianus.

Arcus & masculinum & in u neutrum est. sicut hic tonitrus: hoc tõitru: hic cornus hoc cornu arcus arcu. Plau. in mene. Ita mihi imperas ut ego huius membra atq; ossa atq; artua cõminuã: uel artus ab arto tas & p syncopã ab artatus: sicut potus a potatus. Pri.

Arcuna genus plaustri modici qđ homo gestari possit. Festus.

Arcosia flu. circa artosiam ciuitatẽ olim a semiramide regina conditã fluens.

Arcubiæ qui excubabant in arce. Fe.

Arculum appellabant circulũ quẽ capiti iponebãt ad sustinendũ cõmodius uasa: quæ ad sacra publica capite portabant̃ Fe.

Arculus putabat̃ esse deus qui tutelã gereret arcarum. Festus.

Arcula dicebat̃ auis quæ in auspiciis aliqd uetabat fieri. Festus.

Arcula ab arca. Plau. in mastellaria cedo mihi speculum & cũ ornamentis arculam. Pri.

Arctos ursa: & inde arctuos borealis: & arcticus polus: & sunt duæ arcti: maior: quæ elyce quæ calysto fuit a græcis obseruat̃ & minor q cynosura: quæ a glascocles ex nymphis Idæis & Iouis nutricibus una quã phœnices nauigando obseruant secũdũ Ignũ. & Homeri tẽporibus elyce dicta ẽ. prius plaustrũ ꝓximũ signũ boetes: id ẽ boũ agitator: qa arctophylax dicitur. T.

Arcturus stella hæc est ursæ cauda ꝙ in ea locata est. Tor.

Arcobares mõs Indiæ ẽ: quẽ alii cocabates dicũt. isignis qdem eo ꝙ ex se gangẽ effundat.

Arca diminutiuum facit arculã & arcellã: unde porcus porculũ porcellũ. Mãma: mãmulã mãnullam. Festus.

Arca ꝙ arcebant̃ fures ab ea clausa. Var.

Arcane aduerbiū qualitatis est: & cōpatiōem
non recipit.Ser.in ar.
Arcadia require in suem.Var.
Arcadiā peloponēsiacæ gētes ūdiq; incigūt in
ea sunt urbes sophistenia orchomenos mō-
tes pholoe cyllenius pthenius menalus flu-
mina erimāthus & ladon.Pom.
Arcani sermonis significatio trahit:siue ab ar
ce quæ tutissima ē ps urbis:siue a genere sa-
crificii:qđ i arce fit ab auguribus adeo rēo-
tū a noticia uulgari ut ne lris qdem mādentur:
sed p memoriā successog celebret. siue
ab arca i qua quæ clausa sunt tuta manent:
cuius ipsius origo ab arcendo pēdet.Festus.
Arcera plaustrū est rusticū tectū undiq; qua-
si arca.hoc uocabulū apud Varronē & apđ
Mar. Tul. hoc aūt uehiculi genere senes &
ægroti uectitari solebāt. Var.i geronto. di-
dascolo uehebat cū uxore uehiculo semel
aut bis anno cū arcera si non ualet non ster
neret.Nonius.
Arcera quæ ēt in duodecim tabulis appellat
quod ex tabulis uehiculū erat factum ut ar
ca arcera dictum.Var.
Arcere est continere:unde & arcus i ædificiis
quod seipsa cōtinet:ut alii dicunt arcum di-
ctum esse ab ope attigēdo in altitudinē.Fe.
Arcere phibere ē similiter ab arcet.i.phibet:
porcet quoq; dictū ab antiqs qsi porro ar-
cet:& p eo qđ cōtinet ponit unde & coerce
re cōtinere dicimus. Trahit aūt uerbū a græ
co ȝ magistratu:quē illi ἄρχον uocāt in cu
ius potestate est cogere uel phibere. Festus.
Arci Var.de ui.pa.li.iii.eo q pecuniā magnā
cōsumpsissem q arci quos sūope fecerat:se
sī pōdere diu facti celeriter corruissent.No.
Arcuit p arcauit.Neuius in dotata:arcuit lin
guā in palatū cœpit labia suggere.Idē & ter
ra conatus arcuit mater inter fœminas for
nē improbe positum.No.
Arutus bonis instructus artibus. arui caput.
agni.Festus.
Arculata dicebant circuli qui ex farina in sa-
crificus fiebant.Fe.
Ardea auis dicta:quæ cū altius uolauit signifi
cat tēpestatē.Luca. Quodq; ausa uolare ar-
dea.& Vir.geor.li.i.atq; supuolat ardea nu-
bem.Seruius.
Ardeo cupio. Virgi.æne.li.i.lætíciaq; moetu
audi coniūgere dextras ardebant.Ser.
Ardere festinare.Vir.æne.li.i. instant ardētes
Tyrii ps ducere muros Moliriq; arcē & ma
nibus subuoluere saxa.& li.xii.ardet i arma
magis.Nonius.
Ardere fulgorem & splendorē emittere. Vir.
æne.li.iii.Tyrioque ardebat murice læna.
Idem li.xi.Ardet apex capiti tristisq; a uerti-
ce flamma Fūditur.No.
Ardere est ignescere concremari. Vir.li.x.Nā
que uolās liqdis i nubibus arsit arundo Itē
æne.li.ii.Iam pximus ardet ucalegon. No.
Ardēs p festināte aut igenioso ponit sicuti p
cōtrariū segnē.i.sine igne dicius.unde & ca-
tus igeniosus a græco uenit:qsi καυςος. S.
Ardere dolere uel irasci. Vir.i.xi.Proxia quæ
metit gladium latumq; p agmē. Ardēs
limites agit ferro te cur ne superbum cæde
noua quærens.Nonius.
Arduū.Salu.non p difficili tantū ponit sed p
eo quoq; quod græci Διοκολον appellant
qđ est tū difficile tū molestū quoq; & iñi cō
modū & itractabile quog uel bog signifi-
catio a sentētia Salustii nō abhorret . Au.g.
Ardum pro aridum.Lucil.li.xxvi. Ardum mi
serrimū atq; ifœlix signū lignum sabucum
uocant.Nonius.
Ardiscos fluuius scythiæ per odrysios efflués
secundum Herodo.
Ardis gygis lydog regis filius qui post patrē
regnauit.Herodo.
Ardehones sunt q studio quodā ardēt i rem
omnem & nullam psequuntur.
Ardea oppidum supra laurētū distans a mari
lxx.stad.condita a danae.
Ardeliones dicūt q studiosius ad omnia ac-
currunt nulla in re permanentes.
Arduēna silua nūc dicit ardēna & hēt fines a
rheno & a treueris usq; ad pānoniā & prope
tornacū quod dicit tournai.Strabo.
Ardea littoralis ciuitas in maritima:latia atq;
palustris rutilorū colonia super laurētū sta
dus.lxx.a mari distās cui ppiqua ē Veneris
ædes:ubi latinog ē celebritas atq; cōuētus.
distat aūt a Rōa stad.centū & sexagita.Stra.
Ardaiso flu.iter tebascē & metriderā ciuitates.
Aretium in mediterranea thuscia:mille ac du
centis stadiis distat a Roma.S.
Aremisci appellant uolce in ulteriore rhodāi
pte:& maximum incolūt spaciū quog por
tus & nauiū receptaculum narbo dicit. sed
iustius reliquæ galliæ dicent:Exten duntur
autem aremisci usq; in pyrenæū mōtē:quo-
rum metropolis est nemansus. Strabo.
Area q arescat dicta & p similitudinē in urbe
loca pura areæ:a quo pōt ēt ara deū q pura
nisi potius ab ardore ad quē: ut sit:fit ara
a quo ipsa area nō abest:sed quia arescit ardo
re solis. Varro.
Area proprie dicitur locus uacuus quasi exa-
ruerit & non possit quicq generare.Fe.
Area locus in urbe sine ædificio:rure autem
ager: appellatur. Idemq; ager cum ædificio
fundus dicitur.Ser.
Areā eē oportet i agro sublimi loco:quā pfla

re possit uétus:hác eē modicā ꝓ magnitudi ne segetis potissimū rotūdam ac paulo medio tumidā:ut si pluerit non consistat aq:& qua breuissimo itinere extra aream defluere possit. Varro.

Arena caret aspiratiōe. fit enī ab areo uerbo. nā epithetō ei est ob ariditatē. bibula caret enī oī humore & succo:unde & plurimum aquæ ebibit nec mouere aliquem debet qđ arena habeat primā breuē. hareo uero ꝓductā: nō desunt tamē qui arenā ab hærēdo.i. ꝙ calci cohæreat dictū uelīt. quod minime probauerim.

Ariopagus uicus martis Atheū a templo ubi primū iudicium capitis actū dicit. Pli. septimo:Inde ariopagite qui illic iudicabāt.

Arete.tes.& ta. Genitiuo te. uxor alcinoi. unde Iuuenalis:Aretælogus.i. quasi mēdax eēt sermo quē Vlysses in areté dirigebat. Tor.

Aretalogus falsidicus mēdax arte loquēs & q de uirtute locuti aretalogi appellari possūt & qui callide & uafre. Sueto.li.iiii. Triuiales ex circo ludos interponebāt ac frequentius aretalogos.

Arenati inter coloniā:& traiectā urbes episcopales locū ultra Nouesium Rheno adiacērem. nō hos memorat Cæsar. Sed Tacitus.

Arethusa Dianæ comes:ab Alpheo amata in fontē siciliæ apud syracusas conuersa. Tor.

Arethous rex arniæ ciuitate Boetiæ:pater Menesebii.

Areda flu. est hispaniæ a quo arenates denominati sunt.

Arethō flu. ex acarnāia cadēs nauigabilis circūdās ābraciū ciuitatē:i sinū cadit ābraciū.

Arferia aq quæ iferis libaŧ. dicta a ferēdo siue uas uini qđ sacris adhibebaŧ. Festus Pom.

Argea loca Romæ appellabātur:ꝙ ī his sepulti eēnt qdam argiuoꝝ illustres uiri. Fe.

Argei sunt ex scirpeis hoīum imaginibus .xx. iiii. hæ quottānis de ponte sublicio a sacerdotibus iaci solebant in thyberim. Varro.

Argeas uocabāt scirpeas effigies quæ ꝑ uirgines uestales annis singulis iaciebant in thyberim. Festus.

Argeos qđ est ꝙ maii mense circa pleniluniū de pōte sublicio simulacra i thyberī iacētes argeos ea quæ deiciūt appellātur ꝙ antiqs tēporibus barbari ea loca incolētes græcos quos caperēt eo pacto interficerēt Herculē uero postea admirati ob hospitiū & ab externorū cæde abstīuerīt docti ab eodē ut ueterē morēac supstitionē imitātes effigies īflumē abiecerūt nā ueteres græcos oēs argiuos æqliter appellant nisi ꝑ uicinitatē argiuos arcadum hostes euander existimās q patriā fugiēs ubi cōsedit odiū:& amicitiā retinēt.

Argumētū ē ficta res quæ tamen fieri potuit quia non nisi in comœdiis: argumētum est ficta res ut inquit Cicero.

Argemon argentum percandidū. Festus.

Argiletum sunt qui scripserunt ab argileto seu ꝙ huc uenerit ibiq; sit sepultus. Alii ab argilla ꝙ ibi genus terræ sit. V.

Argiletū Varro ait quosdā scripsisse ab argo dictū seu qđ is huc uenit ibiq; sit sepultus: alios ab argilla quod ubi id genus terræ sit. Ser. sup. en. vii: Euāder argū quendā suscepit hospitio qui cū de eius cogitaret iteritu ut ipse regnaret: Euādro hoc nō sentiente socii intellexerūt & regē necarūt: cui Euander & sepulchrū fecit & locum sacrāuit nō ꝙ ille merebatur sed hospitalitatis causa.

Argos in argolide & Mycenæ & tēplū Iunōis uetustate & religione percelebre Pom.

Argū insula altera ad gāgem cui rei soli ita ueteres tradiderunt: altera argentei atq; ita ut maxime uideŧ: aut ex re nomē aut ex uocabulo fabula est. Pom.

Argus est cœlum stellarum luce distinctum q bus inesse quædam species cælestium oculorum uidetur. Cœlum autem argum uocari placuit a candore & uelocitate.

Argilla require in terra. Var.

Argutum iri in discrimen uocari. Fe.

Argutum significat sonans. Vir. in buc. Forte sub arguta consederat ilice daphnis. & multa huiusmodi. Nonius.

Argutū audax maliciosum. Luci. li. xxviii. Agite agite fures mēdaci argutamini. Plau. i mustellaria. Exi e culina sis foras mastigia qui mihi īter patinas exhibes argutias. No.

Argutum paruum & latū. Vir. geor. li. iii. Argutumq; caput: breuis aluus: obesaq; terga. Nonius.

Argutari dicitur loquacium proloqui. Ennius quos in eorum cui isti credere attineti atque exercere lingua & arguta ire possis. Neuius in exodio. quādo ad ludos uenit: alii cū tacerent totum diem argutatur quasi cicada. Nonius.

Argutari subsilere. Titinnius in fullonia. terra est noua quasi ubi tu solitus argutari pedibus cretam dum compescis: uestimentaque leuas. Nonius.

Argutus breuis. Virgilius argutumque caput Seruius.

Argutus canorus. V. in buc. argutos interstrepit anser olores. S.

Argutus stridens: sonans. Virgilius libro septimo. Argutoque tenus percurrēs pectine celas. Seruius.

Argumētari argumētis uti ad reprobandū dicere āplificatiōe ut ad rē ad delectādū com

mouédúq; auditoré oróne ppetúa. Asconi.
Argumenta quæ p interrogationem pferuntur maiora sunt. Donatus.
Argus p argiuus. Plau. i amphi. amphitrio natus argis ex argo patre. Vir. æne. lib. iiii. Hauriat hunc oculis ignem crudelis ab alto Dardanus. Nonius.
Argus oculeus. Festus.
Argus nomen est hominis qui fuisse fingitur oculis plenus. Festus.
Arganthonius tartassiorum tyrannus secúdú Herodotum. Tor.
Argia Adrasti filia, altera fuit sacerdos ut uidebitur in dictione bito. Tor.
Argilus urbs æmathiæ prope Strymóis ostia. Tortelius.
Argippei populi ultra sauromatas & budios & biros secundum Herodotum.
Argyrondes ætoliæ flu. secúdú Aristarchum quasi argéteú: diues ergo .i. periculosum. T.
Argos generis neutri in singulari: i plurali generis mascu. urbs una in achaica: altera i thessalia siue pelasgia secundú Hom. alia in achaia: quæ & hippium supra lene. unde argiuus & argeus græce. Tor.
Argis aduerbialiter. Tor.
Argonautæ a naue dicta ab opifice: uel a uelocitate quæ per id nomen significabatur. antiquitus fuit iuxta pelion: ædificata maior q̃ consueuerit natura: á natura paruæ erant cuius fama multi conuenerunt. Elegit auté Lasos. xliiii. tantum. Tortelius.
Argiripa ab argoripo oppido apuliæ factum a Diomede quasi aros ρίπτω iactum siue fundatum quo corrupto argiripa tamen dicta est inde arpos & populi arpi. Tortelius.
Argissa urbs thessaliæ. Tor.
Atæus proprium uiri clarissimi. Tor.
Argumentum quod falsum est: uerumtamen uerisimilis comœdiæ figura est. Quin.
Argumentú est ratio probationé præstás qua colligitur aliud p aliud: & quæ qd est dubium p id qd dubiú nó est cófirmat. Quin.
Argifontes cognominant. Ma. quære.
Argos neutrum absolutú. Hor. primo car. aptum dicet equis argos. Acron.
Argutus ab arguo .i. cóuinco. Plau. in pseu. argutus maloꝝ facinoꝝ & futuꝝ arguturus p arguiturus: & deriuatú argutor taris. Salustius: scdo histo. Quos aduersú multi ex bithinia uolétes occurrere falsum filiú arguitur. Priscianus.
Arguméntor actiue & passiue. Salu. Omnia arguméntata nomina arguméntata passiue. Pri.
Argentarii qui uulgo campsores dicuntur q collynistæ a græcis dicunt: & trapezitæ quáuis collynistæ habeant trapezas. sed Plau. in curculione trapezitá & argentarium p eodem accipit. Lau.
Argilaceus qd cóstat ex materia argillæ. Laurentius.
Argutus in uoce passiua actionem significat & est q acuta quadá & accurata solertia: q̃si acute arguens & uestigans: non aút ab altero acute intellectus & uestigatus. Lau.
Argutulus diminutiuum contentui deriuatú & nó blandiendi causa: ut homunculus & homulus. Lau.
Argenti appellatione cur & factum argentum cóprehendat: fortasse quæsitutus aliqs quum si marmor legatú eét nihil pter rudé materiam demóstratum uideri possit cuius hæc ratio tradit. Quippe ea quæ talis naturæ sunt ut potius in sua redigi possint initia ea materia potétiæ iuncta núquá uires eius effugiant. Pau. de legatis quinto.
Argento facto legato. Quinti. ut uasa argentea contineri ueluti paropsides tabulas trullas pelues: & his similia non tamé quæ supellectilis sunt. Pom. de au. & ar. le.
Argentum factum. Quintus mutius libro secundo iuris ciuilis ita diffiniuit. uas argéteú uideri esse an cui argentú oé legatum est & númi quoq; legati esse uideant. Quæritur ergo puta nisi euidenter cótra sensisse testatorem appareat nó cótineri nó facile est qs: quoniá argéti numero númos cóparat si factú aurú legatú est: omne ad eú ptinet cui legatum est: ex quo auro aliquid est effectú siue id suæ siue alterius usionis causa paratú esset ueluti uasa aurea emblemata signa aurum muliebre: & cætera quæ his rebus sunt similia. Sed si infectum legatum est q ita factum est ut eo ad ré ad quá cóparatú est nó possit uti sine refectione qdq; ab eo putrefactum infecti numero fuerat hoc uidet legatú esse argentum. factú recte qs ita diffinierit q neq; in massa neq; in lamina: neq; in signato neq; in supellectili neq; in mundo neque in ornamentis sit. Vlpianus eodem ti.
Argento facto cedút sigilla ænea pediculis argenteis adiúcta: cæteraq; oía quæ ad eádé similitudiné redigi possút. Paulus i eo. ti.
Argenti infecti appellatio rudé materiam cótinet .i. nó factá. Quid ergo si cœptú sit argétú fabricari nódú pfectú: utrú facti an ifecti appellatione contineat dubitari pót: sed puto magis facti appellatione cótinebit q cælari cæpit & puto contineri si forte cui cælatú argentú legatum sit. Pau. eo. ti.
Argento escario legato id solum debet qd ad epulandú in ministerio habuit .i. ad esum & potú unde de coquinatio dubitatum est & puto cótineri. nam & hoc ppter mésam pa

e iiii

xatur. Certe si cacabos argēteos habebat uel miliariū argenteū uel sartaginem uel aliud uas ad coquendum. dubitari pōt an escario contineaᵗ & hoc magis coquinatoriū instrumenti sunt Pom. eo. ti.

Argous italiæ portus est ab argo naui dictus nā cū medea Circē uisere cōcupisceret Iasonē illius domicilia cōquectasse ferūt. Strabo.

Ariolus est qui diuina mēte uaticinaᵗ dictus ariolus quasi aliolus ab alādo: nam alitu solent excludere. ueluti mortalē animā ut recipiāt diuinā. unde uoces eiusmodi dabant. Donatus.

Aridū qd naturalē humorē amisit. cōtraria ꝭ significatione qd irrigari desierit. nam ardin irrigare est. Fe.

Ariga quære in h. Fe.

Ariga hostia dicitur ab hara in qua cōcludiᵗ obseruaᵗ. hara uero in qua pecora includūtur. Plau. rusticus hircus hara mostellaria fit. Inde haruspex. Donatus.

Arilator Raberius in necromantia cōtronem ꝑ uulgare dicit quē ueteres arilatorē dixesūr his uerbis duas uxores hoc hercle plus negocii ē iqt contra sex ædiles uiderat. Aulus gellius.

Aristæus q(ut græci ferūt) liberi filius: inuentor olei esse diciᵗ: una cū libero patre apud illos eodē erat i tēplo cōsecratus. Ci. uer. ge.

Ariæus proprium uiri clarissimi. Tor.

Ariathis ꝓprium est. Tor.

Ariapithes rex scythaꝝ Scyla filius. Tor.

Ariabignes Edarii filius ex filia Gobriæ.

Ariadne quæ rapta est a Theseo cui iopionē & staphylum peperit.

Ariadne Minois filia ex Pasyphæ a Theseo relicta ī dia a Baccho suscepta Toatē lemni regem suscepit. Tor.

Ariandes præfectus ægypti. ꝑ cambyse a Dario interfectus. Tor.

Aricia actica puella ab Hippolyto dilecta & post factum uirbium eius uxor in Italiā uenit unde aricia. T.

Arii populi scythiæ. T.

Arimaspi populi unum oculum habētes. Plinius: ab arima quod eorum lingua unum significat. Hero. & cum gryphibus pugnāt. Tortelius.

Ariomardus Darii filius. T.

Arion Adrasti equus quē Neptūnus adrasto donauit: idem dedit Iunoni xanthū cillaron quos illa dedit Castori & Polluci ariōis meminit Papinius in thebaide & Ꝓpertius: nā insignis fuit & formæ & celeritatis cillarus Ledæus. hic Castori equus fuit expressus in æde Castoris quæ est pro rostris.

Ariō citharœdus qui a piratis captus cum ab his impetraret ut cantaret delphines uenerūt ille in mare se ꝓiciēs ab iis exceptus ad littus productus est.

Argiletum ꝓprie palatium erat locus dictus a morte argi ut Virgilio. placet uel ab argilla quæ est terræ genus quæ illic fodiebat ut Varro addit ibi erant tabernæ biblyopolarū ut in suburra tōsorum de his Horatius: hæc ait nulla taberna meos habeat uel pila libellos.

Argumentum est ꝓbabile inuētū ad faciēdā fidem uel est ratio rei dubiæ faciens fidem Cicero in topicis.

Argenus epicurus: nā is fuit filius Neoclis & ex pago argetio: ut scribit Laertius.

Argonautæ possunt dici illi primi qui argo ī pontū deduxerūt & argonautæ si cōponāt & ab argos quod significat tardū & nautis significabit nautas tardos.

Ariobarzanes cappadocum rex in pharsalico bello Pompeio fauit.

Arisbe urbs phrygiæ iuxta pōtum quā Achilles euertit. Homerus: & concubina Priami. Tortelius.

Aristæus Apollinis & Cyrnæ filius ī Arcadia regnauit Mel inuenit & lactis coagulum: & usum olei. Tor.

Aristagoras præfectus Darii. Hero. T.

Aristonymus proprium nomen. T.

Aristippus sine th. unde uidetur non uenire ab hippos de quo Laer. Tor.

Aristides atheniensis Lysimachi filius qui iustus cognominatus est æmulus Themistoclis, vi. annis exulauit eū. x. mulctatus eēt. alter thebāus pictor æqlis Apelli secūdū Pli.

Aristo pater Platonis. Tor.

Aristolochia herba est.

Aristomache uxor Dionysii. Tor.

Aristomichus Eumenis ex ephesia pellice filius. Tor.

Aristoteles ex stagyra de quo in uita eius & ī Laertio: & octo fuerūt. T.

Aristoxenus musicus Aristotelis auditor: qui animam harmoniam dixit. T.

Ariminū ē ūbroꝝ colonia, uerū rōanos accæpit iglinos. hēr portū eiusdē nois āně. distat āt a Placētia stad. m. &. ccc. distat a Rauēna stad. ccc. ex arimio iter Romā faciēti ꝑ flāiniāuiā ꝑ ūbriā usqꝫ otriculos & rhyberi sūt stadia. L. & trecenta supra mille. hæc qdem est longitudo latitudo uero impar. Strabo.

Aricia urbs ē post albanū montē in uia appia distans a Roma stadia cētū & sexagīta. Stra.

Aricina non longe distat ab hernicis. Strabo.

Aricina est silua uelitri. Strabo.

Aries quē dicebant ares ueteres nostri aruiga hīc aruignus: hæc sunt quoꝗ ī sacrificiis ex

ta in olla:nō in ueru coquūtur quos & Acti us scribit & in pontificiis libris uidemus in hostiis eam aruigem quæ cornua habebat quoniam his eui ouimari testiculi dēpti: & ideo ūt natura uersa ueruex declinatū. Tor.

Aristopharum uas quo prandium defertur: latine discus.

Aridum dicitur siccum. Vir. æne. libro primo atq; arida circum Nutrimenta dedit. No.

Aridum horrificum acutum. Virg. geor. libro primo: & aridus altis mōtibus audiri fragor. Luc.

Arideum unde auris est sonus. No.

Aridū purum: lucidum. Plau. in rudente. argento arido. No.

Ariolator: qui etiam coniector appellatur: dictus uidetur a uoce græca quæ ē hare. i. tolle quia sequit̄ merces ex quibus quid cadēs lucelli possit tollere. lucellū diminutiuū est a lucro. Fe.

Ariminum a nomine fluminis propinqui est dictum. Fe.

Aristoteles duas partes orationis esse dixit uocabula & uerba: ut homo equus. legit currit utriusq; generis: & uocabuli & uerbi quædā priora & quædam posteriora: priora ut homo scribit: posteriora ut doctus docte: dicit̄ enim homo doctus: & scribit docte: hinc sequitur locus & tēpus: q; neq; homo scribit: potest sine loco & tempore esse: ita q; sit locus homini coniūctus tempus scriptori: cū de his nomen sit primum. prius enim nomē est q̄ uerbum temporale: & reliqua posterius. Varro.

Arista prima pars dicta ab eo q; primo arescat Virg. li. vii. Nec teneras cursu læsisset aristas Seruius.

Arista q; arescat prima a granū gerēdo. Idē. n. ut gerat spica seritur frumentum nō ut glumam aut aristam. sicut uitis seritur: nō ut pāpinum ferat: sed ut uuam. Varro.

Aritenna siue artenna uas ab hauriendo appellabant. Fe.

Aritudinem pro ariditate. Varro in Prometheo libro primo. Humanarum quandā gentem stirpis inquit frigus calore atq; humore aritudinem miscet.

Arillatur coctio qui etiam concoctio appellabatur: dictum a uoce græca quæ est αἶρε. i. tolle: quia merces sequit̄: ex quibus quid cadens lucelli potest tollere. Lucellum diminutiuum a lucro est. Festus.

Arma dicunt̄ cunctarū artiū instrumēta. Vir. geor. Dicendum & quæ sunt duris agrestibus arma. Item cerealiaq; arma. Ser.

Arma proprie dicuntur ab armis: idest ab humeris dependentia ut scutum: gladius: pugio sica & quibus procul præliantur. Festus Pōpeius.

Armamētum ab eadem origine. Var.

Armare excogitatione noui intellectus: a Marone usurpata: ferrumq; armare ueneno. Macrobius.

Armarium sacrariū amantes amentes amabāt ueteres de proximo dicere. Criminis Cato putanit: siue de armario siue de sacrario fuisset ablatum: & quidem si in uerbis sunt pari modo ea dicuntur in nominibus. Ter. in andria. Nam inceptio est amētium haud amātium. Do.

Armarium nos ducimus a nomie quod est arma qua uoce etiam significantur ferramenta: ut apud Virgilium. Dicēdum & quæ sint duris agrestibus arma: Quis sine nec potuere seri nec surgere messes: & propterea nō debemus aspirare.

Armorum nomina. Ancyle breue scutum sicut cetra pelta in modum lunæ. leuis armaturæ. Catapulta iaculum celere: glandis plūbum rotatū. Tragula hasta maior. Sparus tela & lanceas dicimus. Pugio breuis gladius. Sica gladius strictus. Verutum telum breue & angustum. Sessa telum gallicum. Falarica telum maximum quod tormento torquet̄. Venabulū uenaticum est. Conti astæ longiores. Malleoli hastæ ferentes ignē. Ansatæ iaculamenta cum ansis. Corturum leue missile. Copide gladii in modum falcium recurui Curui unci ferrei ad nauigia impedienda harpogones dicti.

Armentum id genus pecoris appellat̄ quod ē idoneum ad opus armorū. Inuenias tamen fœminino armentas apud Ennium. Fe. Pō.

Armenta dicta sūt equorum eu quod apta sūt armis & equorum & bouum sunt: nam eq̄s in bellum curritur. Interdum uero greges capellarum & ouium. Vir. geor. li. iii. Hæc satis armētis superat pars altera curæ, Lanigeros agitare greges. S.

Armenta dicta sunt eo quod apta sunt armis: nam equis i bellum curritur: clipei uero bouum coriis armantur. S.

Armēta pecus ab eo q; pascebāt a quo pecora uniuersa q; in pecore pecunia cū pastoribus consistebat & stādi fūdamētū pes a quo dr̄ in ædificiis area pes magnus: & q; fūdamētū īstituit pedē posuit: a pede pecudes appellatæ: ut ab eodē pedicā & pedissequū & peculatorē. Oues aliud ue: qd id. n. peculiū primū hinc peculatū publicū primo: & cū pecore diceretur mulcta & id esse coactū i publicū si erat aduersū ex qua fructus maior. Hinc ē q; græcis usus bus bos qd̄ taurus. Itē ois pro ouis. Ita. n. ātiq dicebāt. ut nūc nō pbāt pos-

sunt in latino quoq; ut in græcia a suis uocibus: sic eadem ficta armēta: quibus boues. ideo maxime parabantur ut inde eligerent ad arandum. Inde armenta dicta: postea terra litera extracta. Var.

Armentucios ita oportet pastores ætate præstare ut ne propter senectutem minus sustinere possint labores: neq; n. senes neq; pueri callium difficultatem ac montium arduitatem atq; asperitatē facile ferunt: quod pati endum illis qui greges sequūtur: præsertim armentucios ac caprinos quibus rupes & siluas ad pabulandum cordi. V.

Arma proprie dicta sunt quæ armos tegunt ab ense autē ensis: reliquaq; id genus arma uocantur. S.

Arma pro consiliis. Vir. li. iii. & quærere conscius arma. S.

Armillas ex auro quas uiri militares ab imperatoribus donati geruntdictas eē existimāt q antiqui humeros cum brachiis armos uocabant: unde arma ab his dependentia sunt uocata. Festus.

Armillæ ornamenta brachiorum sunt in circulorum modum: quæ græce dicuntur ὀψελια Titus Liuius ab urbe cōdita additur fabula: quod uulgo Sabini aureas armillas magni ponderis brachio læuo gemmatosq; magis specie annulos habuerūt pepigisse ca quæ in sinistris manibus haberent. Ser.

Armillum uas uinarium i sacris: dictum q ar mo dest humero deportetur. Festus. Pom. Armillum. Lucil. li. xxviii. hinc ad me hinc licet anus ad armillum tursum. Nonius. mar.

Armillum urceoli genus uinarii. Var. de uita patrum. l. etiam pecula quæ uocant capulas ac lapides: quod est poculi genus uinarium. Nonius.

Armilustrum ab ambitu lustri locus. Idem circus maximus dictus q circū spectaculis ædificans ibi ludi fiunt: & q ibi circum metas feruntur pompa & equi currunt. Itaq; dictū in cornicula multis aduentu quem circueunt ludentes. V.

Armilustrum ab eo quod armilustro armati sacra faciunt ubi locus potius dictus ab his prius ab ambiendo: id est q circuibat ludentes annalibus armati. Var.

Armilustrum festum erat apud Romanos in quo res diuinas armati faciebant, ac dum sacrificarent bis canebant. Fe.

Armonia est solis amica: quasi sperarum omnium de quibus nascitur moderatori: nec tamen nostris potest sensibus deprahēdi. Macro. de satur.

Armata dicebatur uirgo sacrificās cui lacinia togæ in humerum erat reiecta: legibus etiā laurentum sancitum est ne pomum ex alieno ligatur in armum: id est q humeri onus sit. Festus.

Armiger est qui i prælio gerit tela domini sui ut scutum & lanceam. Laur.

Arma pro uirtute. Hora. car. & pro dignitate toga consenuit socerum in armis sub rege Medo marsus & Apulus. Acron.

Armenia inter taurum & caucasum a cappadocia usq; ad caspium mare: ab Armenio Iasonis comite: & est maior & minor.

Arma sunt omnia tela: hoc est fustes uel lapides non solum gladii hastæ & frameæ: id est rhōpheæ. V.

Armorum appellatio non utiq; scuta & gladios significat: sed & fustes & lapides. Ca. de uer. signifi.

Armento legato etiam boues contineri conuenit: non etiam greges ouium & caprarum Mode. de leg. T.

Armoniacus numidiæ fluui. est.

Armoricæ ciuitates attingunt ad oceanum & spectant ad septentrionem uersus angliā. S.

Arne urbs boeotiæ. Tor.

Arnus fluuius ex aretio multus dilabitur fluitq; iuxta Pisas: nō tamen integer: sed tripha riam diuisus. Strabo.

Arne caput agri caput. Festus.

Arotei bas uocabant aliqui artabros. Stra.

Arpastum gēus ludi erat (ut ait Suidas) sunt q putent esse genus uehiculi cuius cursum iuuenes ad exercitationem lacertis reprimebā tur: meminit huius gymnasii. Pli. & Seneca í declamationibus: de arpasto Martialis in distichis. Hæc rapit Antæi uelox in puluere draucus Grādia q uano colla labore facit.

Arpastū genus erat pilæ quo ludunt ad uicos.

Arridere est ridentem risu persequi.

Arpos quæ argilippa dicit: quo uendulus missus: nam arpinum cāpaniæ: unde & Ci. arpinas seu potius putat esse iuxta fogiam: quæ nunc dicitur luceria saracinorum siue ciuitas sanctæ Mariæ.

Arquus pro cu syllaba ponebant qu & e contrario: ut propinquus & propincus: longincus: arcus. quoquus: oquulus: quur: cur cum quum. Priscia.

Arquuatus morbus dictus: q regius dicitur: q arcus sit concolor de uirore: uel q ita stringat corpora ut in arcum ducat: quod nos esse arquatos. Varro in eumenidibus. Nam ut arquuatus & utrinq; nō sunt. & quæ sunt lutea uidentur sic insani sani. & furiosi esse uidentur insani. No.

Argtes arcu p̄liantes: q nūc dicūt sagittarii. F.

Arquitenens q n potius arcutenens dicit Marro hoc epithe to usus est. Neuius de bello pu

nico li.ii.deinde pollens sagittis inclytus ar quitenés sanctisq; delphis ,pgnatus phythi us apollo.Idem alibi.Cum arquitenens sagit tis pollens dea.Sed & hostilius li.belli histo. & dea Minerua simul autem inuictus Apollo arquitenens latunæ.Ma.de sa.

Arabonem dixit Cato sexcentum obsides tan tũ arabo penes samnites:id maluit q̃ pignus dicere:quoniam uis huius uocabuli i ea sen tentia grauior acriorq; est : sed nunc arabo in sordidis uerbis haberi cæptus ac multo rectius uidetur arra quoq; ueteres sæpe di xerunt.A.gel.

Arthosus elidis promontorium in boreã spe ctans ab Dyma ciuitate achaica stadia.lx.di stans Elei littoris initium.

Arabo merces corollatiuum dos si nuptiarũ causa data:hæc græce Δοῦνον.Ita enim.Sv culi hoc ab eodem donũ.nam græ. Δῶρον & ut alii doma: & ut actici dosin.Sic dicta ẽ arabo:reliquum reddatur hoc uerbum. Itẽ a græco arabon:reliquum ab eo quod est re liquum debitum.Var.

Arsis eleuatio.thesis positio.Tor.

Arsinoe quære in dictione leucippa.

Arsaces persarum rex: a quo omnes arsacidæ: ut albani silũ.& latini murani.Tor.

Arsinoe Ptolemæi filia lagi regis ægypti post Alexandrum:Lasimachi uxor:cuius nomine Ptolemæus philadelphus:eius frater urbẽ in cytenen condidit qua Ptolemæus fluui us præterfluit.Tor.

Ars est quæ constat ex præceptionibus cõsen tientibus.& exercitatis ad finem utilem ui tæ.Quin.

Arsia fluuius illyrici est.

Arseuerse auerte ignem significat. Thuscorũ enim lingua arseuerse: uerse ignem constat appellari:unde Affranius iquit:ni scripsit ali quis in ostio arseuerse.Festus.

Arsineum ornamentum capitis mulieris. Festus.

Arthabanus hystaspis filius frater Darii : qui nepoti suo Xerxi dissuasit bellum cõtra græ cos:qui tandem Xerxem obtruncauit.Alter tygranus armeniæ regis filius:quem.M.An tonius dolo cœpit. Tor.

Artacia fons læstrigonum.Ody.x.

Artaphernos unus ex ducibus Darii: primus sardium præfectus:apud marathonam pro fligatus cum date.Tor.

Artaxerxes filius Xerxis filii : Darii filii Hista spis.

Arteatæ gentes persicæ.ut parsagage:,maram phii & maspii.Tor.

Artembares uir clarus apud Medos.Herodo. Tortelius.

Artemisia lygdami alycarnasei filia: coniunx Mausolei : de qua plura: cui nobilissimum struxit sepulchrum apud alicarnassum post mariti mortem Cariam & coum tenuit rho dum cœpit:Xerxis partes secuta est:cuius cõ silium si ille secutus esset:sane græcos supe rasset secundum Hero.Tor.

Artemisius mons arcadiæ:ab artemisia herba dictus quam chiron inuenit.Tor.

Artemis diana.Tor.

Artaxata tantum pluraliter dicitur declinata ut cithera & solema in campis maioris ar meniæ urbs iuxta araxem ab artaxa Tigra nis patre & regia tigrania.Tor.

Artabri populi in oceano lusitaniæ sunt : & ianasum Cælticæ gẽtis: deinde astures in ar tabros sinus ore angusto admissũ mare non angusto ambitu excipiens ad robicum urbẽ & quattuor amnium ostia incingit: duo eti am inter accollentis ignobilia sunt: per alia ducamaris exit in libya. in asturum littore naoeri ẽ oppidum.& tresaræ: quas sestinas uocant in peninsula sedent: & sunt Augusti nomine sacræ illustrantq; terras arte ignobi les & ab eo flumine.quod saliani uocant in cipiũt oræ paulatim recedere.& latæ adhuc hispaniæ magis magisq; spacia contrahere : usq; adeo semet & terras angustantibus: ut earum rerum spacia inter duo maria dimi dio minus sit qua galliam tangũt q̃ ad occi dentem littus exportigunt.Pom.

Artocreas epulum ex pane & carne.Tor.

Artocopus pistor & pro dispensatore: quasi q in pane laborat.Tor.

Artoptasia tostum panẽ significat: optasia enĩ tostatio est.T.

Artoehynes unus ex Xerxis ducibus: qui Da rii filiam in uxorem habuit.Herodo.

Artaxata quære in cythera.Ser.

Artes antiqui dicebant etiam prudentiam:iu sticiam: fortitudinem: temperantiam. Au. Gellius.

Artabra tribus modiis: & tertia pte modii fit decem siquidem modiis artabæ tres explen tur;uel artabam faciũt tres modii:& de mo dio pars tertia est ægyptiorum mensura.Ser uius.

Artabra mons: quẽm & lorinam appellant in finibus Europæ.Artabri lusitaniæ postremi ad septẽtrionem & occasum circa nerium promontorium occidentalis & aquilonalis lateris sinus est circumhabitant galli inter ar tabros & tagum gentes circiter triginta ha bitant.Seruius.

Artemisius mons est arehadiæ.

Artemius in argolico sinu mons est.

Artes omnes:require in agricolæ. Var.

Artifex artificibus maxima causa ab arte medicinæ: ut sit medicus dictus. Var.

Artifices dicti quod scientiam suam per artus exercent siue quod aperte opera iter se arcent: ex qua causa etiam artes appellatæ. Fe.

Articulus momentum & tempestiua rerum faciendarum hora. Terentius in adelph. O scelera illinc uide ut in ipso articulo oppressit. Seruius.

Arcturus stella est in signo bootæ post septentrionem: cuius ortus & occasus tempestates grauissimas facit. S.

Arcturus stella post caudam maioris ursæ posita in bootæ: unde arcturus dicta est quasi arctura ursæ cauda. Ser.

Arthron quem nos articularem morbum uocamus græci uero arthreticam uocant Arthron enim articulum dicunt.

Artocopi artocopus ab artos dicitur quod significat panẽ & copos laborẽ: nã cũ Plinius ostrearios fartologaos speusuos furnaceos parthicos multosque præterea noiasset addit multa eẽ præterea eorum noia hæc sententia mihi probatur.

Arctophylax filius fuit Calistus ut alii sentiũt hic fuit Icarus qui sumpta uua a baccho repletos utres imposuit in plaustrum & inde ut putat Higinius dictus est bootes idest ductor plaustri siue ille siue is fuerit uetustas tradidit relatum fuisse in cælum iuxta ursã.

Arteriæ duæ sunt ut medici aiunt in extremitate oris meatus quarum una ad pulmoẽm trahitur: qui etiã trahea est arteria. Hoc Macrobius. A. autẽ gellius lib. xxvii. per alteram autem fistulam quæ græce nominatur τραχεῖα spiritum a summo ore ĩ pulmonẽ atque inde rursum in os & in nares commeare.

Arteria est conceptaculum spiritus naturalis misti confusique sanguine in quo plus spiritus est q̃ sanguinis.

Artus ex græco appellantur quos illi ἄρθρα dicunt siue artus dicti quod membra a mẽbris artentur. Fe.

Artemon flu. minoris asiæ.

Artitus bonis instructus artibus. Fe.

Aruisium promõtorium Chii unde optima uina. Inde aruisius a um. Tor.

Aruaci sunt populi in hispania in celtiberis. S.

Aruerni populi in gallia aquitania inter Ligerim & sequanam positi allobrogibus & lugdunis uicini trans rhodanum ad septentrionem habitantes. Stra.

Aruspicina sumpsit artem: quære in dictione tages.

Aruspex quia pars eius posterior a spectando dicta est, s litteram tertiæ dabit. Quinti.

Arupeni in gallia oppidum ẽ hispedum. Stra.

Aruales Romulus Accalaurentiæ sese filium dedit seque & cæteros eius filios fratres aruales appellauit: ex eo tempore collegium mãsit fratrum arualiũ numero duodecim. Cuius sacerdotii insigne est spicea corona & albæ infulæ. A. gel

Arula fluuius est rheno propinquus.

Aruina durum pingue quod est inter cutem & carnẽ. Vir. li. vii. Pars leues clypeos & spicula lucida tergent Aruina pingui. S.

Aruina dicta a corporis pinguedine.

Aruum ab arando quod aratri uomer sustulit sulcos. Var.

Aruum dicimus agrum quod aratum: nec dum satum. Var.

Arundines ex lacubus in reatino agro abundant. Varro.

Aruum agrum nondum satum. Fe.

Aruocitat aduocat sæpe. Fe.

As numerus est libralis per. x. scriptam. Pri.

As continet duodenarias partes: quarum nomina hæc sunt. Vncia. sexcuns triens quarta pars duodenarii: triens quarta pars: quincũx cõtinet quinque minas: semis sex. Septunx septem: bisse octo: dodrans nouem: dextans decem: deunx undecim. As tota summa.

Asarota pauimenta sunt in qbus Zenodorus primus claruit: nam assarum statuit pergami miro artificio paruis tessulis & in uarios colores tinctis ibi erat columba bibens & umbra capitis fuscans aquam aliaque subripiens escã asarota dicta: ut scribit Plinius quoniam purgamẽta cœnæ in pauimento quoque euerri solent ab ea particula intentiua: & sacro uerro Aserota inquit in pauimenta tanto artificio tessulis suis habent figuras designatas ut picturam superent.

Asbeston inextinguibile: unde lapis qui facile accenditur: & extingui non potest: ita uocatur.

Asbite populi circa cyrenem & tilagãmas.

Ascræus mons in boetia est: a quo etiam uicus denominatus: unde poeta insignis. Hesiodus oriundus.

Asciscere est remotum aliquid quæsitum uocatum capere: ut Ci. quod minime elegantes sũt asciuerunt actum suis auribus opimũ quoddam & quasi adipale dictionis genus. Consciscere fere ad mortem pertinet: ut mortẽ tibi consciscas. Desciscere est ab imperio seductuque alterius subtrahere: ut miles a duce præsertim ad alterius imperium. Lau.

Ascriptitius qui ad aliquam rem ascriptus est. Laurẽn.

Ascanius æneæ filius: ab Ascanio phrygiæ fluuio. qui est ilus: dictus est a filio troi fratre assarici inde Iulius a prima barbæ lanugine:

quia ea ætate mezẽtium uicit. iulos enim la nugo dicitur. Inde iulia gens. T.

Ascalon urbs: unde ascalonita. T.

Ascalaphus Martis ex astyoche filiusq; cũ fratre lalmeno apud aspeldonam orchomenũ & minones ciuitates regnauit: uenit ad troiã cũ. xxx. nauibus. Alter acherõtis ex Orne filia filius. Seruius dixit stygis: qui proserpinam grana punici mali edisse idicauit. Tor.

Asia & maior & minor quæ phrygia & lycia concludit ab asia nympha oceani & thetios filia ex Iapety coniuge: uel ab asio Cothi filio secundum lydos. Tor.

Asculum græce asclus u addimus: ut alcumena oppidum apuliæ apud quam Pyrrhus a Fabritio uictus est. Tor.

Asfaltis lacus est Syriæ ea in prouincia: quæ iã dudum pentapolis uocata est. Tor.

Asiaces proximus itra calipidas asiacasq; descẽdit hos ab istricis terris fluuius separat surgit in neruis: qua exit sui nominis oppidum atingit. at ille qui scythiæ populos a sequẽtibus dirimit apertis in germania fontibus alio: q̃ desinit nomine exoritur.

Asporos insula in adria dicedulos absyrtis Issati cana hydria phlecyrides nigra corcyra lis gariũ diomeda aestria asinæ. Pom.

Asia ingenti ac perpetua fronte uersa ad orientem tantum ibi se in latitudinem effundit q̃tum europæ & affrica & quod iter ambas pelagus immissum est quæ cum iam suum finem aliarumq; terrar; cõfinia deuenit media nostris æquoribus excipitur reliqua altero cornu pergit ad nilum altero ad tanaim ora eius cum alueo nili. Amnis ripis descendit in pelagus & diu sicut illud intendit ita sua littora porrigit.

Asina nomen uiri ab ingenuitate corporis.

Asdrubal sunt qui aspirãt quod puro ex librariorum ignorantia natum esse.

Asiæ in nostrum mare tanaimq; uergẽtis quẽ dixi finis ac situs est: ac per eundem amnem in mœotida remeantibus ad dextram europæ modo sinistro latere in nauigantium apposita ac riphæis montibus proxima: & huc enim pertinent cadentes assiduæ niues adeo inuia efficiunt: ut ultra ne uisum quidem intendentium admittant. deinde est regio ditis admodum soli inhabitabilis tamen quia gryphi sæuum & pertinax ferarũ genus aurum terra penitus egestum mire amant mireq; custodiunt: & sunt infesti attingentibus.

Asiaces fluuius est scytharum iter callipodos asiacasq; discurrens.

Asiaticum mare. Et hoc duplex est. Id nanq; unum quod a mediterraneo alluitur asia pelago. reliquum quod ab oceano.

Asinarius caprarius carent u. quia secundæ declinatiõis sunt. Lau.

Asine cognomentum cornelus datum: quoniam princeps corneliæ gentis empto fundo seu data filia marito: cum sponsores ab eo solenniter paciscerentur: asinam cum pecuniæ onere produxit in forum aquæ in prosponsoribus præsens pignus. Ma

Asychis rex ægypti post micerinũ. Tor.

Asilas nomen ardẽtis in arma puellæ camillæ comitis ab effectu uolucris: qui asilus dicitur. T.

Asylum intemeratum: quod neminẽ inde per uim trahi liceret ἄσυλον quod prius athenienses: inde Romulus construxit: quandoq; p templo. Tor.

Asilus græce œstrus a sono uocis dictus. Tor.

Asine oppidũ achaiæ: a quo asinæus sinus de quo Homerus & Luca. T.

Asyntheton incompositum: figura quando dictiones sine coniunctionibus simpliciter proferuntur. Tor.

Asymphonia inconsonantia.

Asius Herculis frater ab Aiace Telamonio interfectus.

Asotus lasciuus: luxuriosus: prodigus.

Aspernor actiue passiue. Cicero ad nepotem. Quod habet ultro appetitur: qui est aspera spernatur. Priscianus.

Aspectu. Vir. in casu dandi dixit. Teq; aspectu ne subtrahe nostro. A. g.

Asparagus græcum ponitur a Iulio polluce & a Festo. Lau.

Aspalio Menelai famulus. Ody. quar. Tor.

Aspernari est auerti nõ solum corpore: sed etiam animo: aspernari recusare: aut fere nõ agnoscere: dictum a sperno. Terenti. in phor. Quam hic aspernatur tam illiberaliter. Donatus.

Asphaltus tutamen ab asphalizomæ lacus in pentapoli syriæ: quia uel uiuum ibi submergitur. unde mortuum mare dicitur qui nihil præter bitumen gignit. Tor.

Aspitines ex persis unus qui cum Dario in magum & smerdum cõiurauit. Herodotus tertio histo.

Asphodelos herba caule plusq̃ cubitali folia habet porri: quam nostri hastulam regiam uocant. Toa.

Asseuerare est inter ipsa argumenta probationesq; admiscere uim animi motumq; ut o facinus indignum: ut Quintilianus. Quorundam probatio sola sit in asseueratione. & perseuerantia. Lau.

Asopus fluuius achaiæ Aeginæ pater in sinum Corinthium cadit; oceani filius: qui ex Meta

& Peladonis filia pelasgum & Ismenũ genuit a quo fluuius in boetia: & duodecim filias Synopes ciuitati nomen dedit. Ex Apolline Syrũ genuit a quo Syri. Corcyra a Neptuno in Corcyrã delata: ex eo Phæacũ genuit: unde Phæaces ex Phæaco Alcinous secũdũ Diodorum. Salamis a Neptuno rapta Salaminæ insulæ nomẽ dedit: ex quo Cenchræus: qui insulæ imperauit & maximum in ea occidit serpentem. Aegina a Ioue rapta ĩsulæ nomẽ dedit: & Aeacum genuit patrem Pelei: & Telamõis & Phoci: qui disco a Peleo ĩterfectus est casu: q expulsus ĩ phythiã fugiens ab Actoro rege & purificatus ẽ & ascitus in regnũ ẽ: cũ liberis careret: Telamõ glauci Cẽchræi salaminorum regis filiã uxorẽ accæpit: & insulæ imperauit. Inde mortua glauci Eurybiã alcathiatheu despondit matrẽ Aiacis. T.

Affectari ẽ q̃si comitatũ præstare: & semp̃ orbẽ reducere & deducere: cũ alicui officiu p̃stamus comitatũ ut ĩter hoĩes nõ multũ dignitate distãtes: & q̃si ad certũ locũ. Comitari uero minoꝝ potius erga maiores. Lau.

Assentari est insidiose & concthaudæ alicuius utilitatis gratia effusus: & plærũq; falso quẽpiam laudare. i. adulari. Adulari uero inseruire & captare ut fauorẽ emereamur quoquo modo uel uoce uel gestu a græco deriuatũ: ΔουΛοϲ: idest seruus: & sane adulari seruire est. Blandire uero ad tactum pertinet: & per abusionem ad alios sensus & ad animum ut Quinti. Blandiar iudices paulisper calamitatibus meis.

Adulatio cæterorum quoq; animalium est ut lætitia & oculis: cæteroq; gestu deprehendi tur. Lauren.

Assurgunt sani ut stent uel obuiam eãt. ægri uero ut sedeant aut innitanẽ cubito: utroque modo in alterius honorem aut officiu: aut beniuolentiæ causa. Iungitur cum datiuo. ut assurgere magistratui.

Assyria quæ nunc syria dicitur. Acron.

Assector actiue & passiue. Ennius. Assectari se omnes cupiunt. passiue. Pri.

Assentior. M. Varro libro octauo ad Cice. de lingua latina. Sentior inquit nemo dicit: & id per se nihil est: assentior tamẽ fere omnes dicũt. Sisen unus assentio in senatu dicebat & tum postea multi secuti sunt: non tamen uincere consuetudinem potuerunt. A. gel.

Assis ab antiquis dicebatur. nunc dicitur as. nam assis genitiuus est. Ser.

Assaracus Aeneæ proauus.

Assyria regio asiæ. unde assyrii q postea syri.

Asserere manum sunt iuris uerba a quibus etiam assertores dicunẽ uindices alienæ libertatis: ex causa ipsa liberalis dicitur quæ actionem cõtinet in se libertatis. Te. in adel. Nã illam ego assero liberali causa manu.

Ast positum inuenimus pro at. pro atq; pro ergo pro sed. pro tam. pro tum. pro cum. S.

Asterion mons est in sinu argolico.

Asta ciuitas æstuaria est inter sactum promõtorium & Herculeas columnas. Stra.

Astetani turdetanorum agro adiacẽt. Ser.

Astina ciuitas super Bœti fluuio turdetanoꝝ adiacet.

Astures boriale hispaniæ latus terminant celtiberis uicini: separãtur a cãtabris oceani refusione. Sunt etiam ab occasu astures. quidã sunt etiam uicini his qui tractum trãsduriã seruant adaretos la seruia dicitur. Stra.

Astages flu. qui in pontum defluit. Tor.

Aster stella uel iubar. Inde asteriscus. Tor.

Asterion fluuius achaiæ in nemea silua: & urbs secundum Homerum.

Asteris insula parua inter samum & ithacam. ody. p.

Asteria titani coei filia: & latonæ soror quam Iuppiter in coea insula uitiauit. T.

Astyages Cyaxaris medorũ regis filius. & mandanæ pater: ab asty urbs & ago. Tor.

Astialus troiãus a Neoptolemo iterfectus. T.

Astyanax Hectoris & andromachæ filius quẽ Scamandrium nocarunt. Cæteri Astyanactẽ q pater urbem tutaretur. Tor.

Astycratia filia Aeoli ex lepatra: idest urbana potestas. Tor.

Astymões Hippotis cõiũx: mater Capanei. T.

Astynous troianus a Diomede interẽptus. T.

Astyochia Actoris Eridæ filius a matre compressa Ascalaphum & Ialmenum peperit: ex Hercule Tlepolemum. Tor.

Astypale urbs in astypalea ĩsula ĩ ægæo astypale in be dicta liberata a romanis secũdũ. Pli.

Astræa Astræi filii Titani ex aurora filia: quæ ob æquitatẽ iusticiam appellatam dixit Aratus: inde ob scelera migrasse: & sortitam locum prope boetem. Hesiodus Iouis & Themidos filiam dixit: alii Erigonem. Tor.

Astræus unus e Titanibus: qui cũ aurora concũbens uentos genuit secundũ. Hesio.

Astron sidus quod constat ex pluribus stellis stella una.

Astronomia astrorum regula. Tor.

Astrologia astrorum sermo uel ratio. Tor.

Astu pro astutia apud poetas. ab ἄστυ urbe in qua uersati cauti fiunt. Tor.

Astures sunt ubi dicitur lasturia.

Astu pro astute aduerbiũ. Ter. ñeu. q̃ si asturẽ tractauit. du uesti ã fidẽ q̃tã & q̃ uerã laudẽ capiet parmeno. Alias nomen ẽ: ut in astũ uenit. Athenienses astũ suã urbẽ uocabant. unde incolæ eius asti dicti. Dona.

At principium increpationi aptum. Te. in an. At tibi dii dignum factis exitum duit. Vir. At tibi pro scelere exclamat. Hora. At o deorum quisquis in coelo regis terras. Et at discretiuum est superiorum dictorum. Teren. in an. at mihi unus scrupulus restat. Do

At differentiam rerum significat: ut cum dicimus: Scipio est bellator: at. M. Cato. orator. Festus.

Atat interiectio est paulatim percepti atque intellecti mali. Terenti. in eunu. Atat data hercle uerba mihi sunt. Do.

At. Teren. inquit. Mi uir non mihi narras respondet uir at; sed mulier dicit: quid at uox erat blandientis maritalis dicunt quod ambigue coepit loqui at. Ideo uxor dicit quid at.

At pro saltem. Vir. vi. Si te nulla mouet tantae pietatis imago: At ramum hunc. Pri.

At interiectio timoris. Teré. in eu. at at mi homo formidolosus es. Pri.

Atat interiectio est aliquid de improuiso deprehendentis. Ser. an ar.

Atax fluuius iuxta narboné ex alpibus defluit ex cémeno monte oritur: qui Isarae coniunctus in sinum adriaticum effertur. Stra.

Atalantis luscinia uel carduelus.

Atarnes Darii persarum regis frater a quo locus in mysia contra Lesbum. Tor.

Ater mons est aphricae e regione sub atra: hic quidem longo spacio ab oriente in occiduú protenditur: & a nostris ater uocatur: eo quod adusto similis sit: nec distat multum a matelge oppido garamantum.

Aternus fluuius italiae: iuxta quem adria colonia est: hic per marsos decurrit in adriaticú.

Aterua hispaniae ciuitas: turdetanorum agro adiacet. Stra.

Atesinus est fluuius effluens e lacu qui in apénino est supra camos incumbente & labitur in istrum. Stra.

Atheneum promontorium est in Italia: non lóge a capreis extat in extremum mineruae sacellum, quod Vlysses aedificauit hunc ad capreas cursus est úndis breuissimus: circumflectenti promontorium exiguae quaedam occurrút insulae saxosae quidem ac desertae: quas syrenas appellant hactenus terminantur sinus: quem cratheram appellant: duobus distis promontoriis aspectantibus miseno uidelicet & atheneo. Stra.

Atella oppidum campaniae: unde atellani ludi habuit amphitheatrum egregium. T.

Athax fluuius e Pyreneo monte in Narboná & inde in rubresú lacú & mare tyrrhenú. T.

Athenae trinae. ab unis dicti athenienses: ab alteris athenasini tertiis atheneopolitae: sic ex diuersis uerbis multa facta in declinádo sue niuntur eadem. V.

Atticissat. adest attice loquitur. Plau. Non atticissat: sed sicilissát. i. sicule loquitur. Fe.

Athos Macedoniae mons uel Thraciae mari aegeo imminens: tam praeruptae altitudinis ut uentos & nubes exsuperet.

Atlanticum pelagus intra boeticam & mauritaniam est.

Athamas aeoli filius Cadmi: genere rex thebarum pater phryxi & helles: quae & athamátis de quo plura in fabulis. T.

Athanasius episcopus Alexandrinus uir sanctissimus. Tor.

Atax ex pyreneo móte digressus qua ui fontis aquis uenit exiguus uadusque: est etiam ingentis alioquin aluei uim tenens: nisi ubi narbonem attingit nusquam nauigabilis: sed cú hibernis intumuit imbribus usque eo solitus insurgere: ut se ipse nó capiat: lacus accipit eum rubresus nomine spaciosus admodum: sed qua mare admittit: tenuis aditu. Pom.

Atys puer phrygius casto amore a Cybele dilectus deinde cognita nympha sagarathide furiis agitatus per didymum montem se lapideo cultro castrauit. hoc Ouid. Catu. uero dicit quod cú aufugisset i phrygiá & i gallo flumine bibisset: silice se castrauit. Ná dicit Plinius potantes de eo flumine redduntur insani: & ita Ouid. fab. unde sacerdotes Cybelis castrantur. Alius Croesi lydorum regis filius qui custodiri non potuit: quin interficeretur ferro. Alius frater est qui cum elinguis esset in patris periculo locutus est. Hero.

Atina urbs iuxta pontinas paludes quae ei maxime nocebant. ab ἀτη graec. aerumna.

Athleta pogil & luctator. Tor.

Athocari populi scythici i asia in apricis collibus secúdú Pli. quia hyperborei demergunt.

Athos mons est thraciae post strymona & olithon: est adeo elatus: ut credatur altius etiá quam unde imbres cadunt surgere capit opinio fidem: quia de aris quas in uertice sustinet: non abluitur cinis: sed quo relinquitur aggere manet. Caeterum nó promontorio: ut alii uerum totus est totaque lege dorsi procedit in pelagus qua continenti adhaereat a Xerxe in graios tendente perfossus tráfnauigatusque: & actus freto nauigabili paruus: ima eius tenent paruae pelasgorum coloniae: in súmo fuit oppidum acroaton: in quo ut ferunt dimidio longior quam in aliis terris aetas habitantiu erat pallene soli tam patentis: ut quinque urbium sedes sit atque ager tota in altum abit angusta satis unde incipit. Ibi est pondea. Pom.

Athos mons inter macedoniam & Thraciá & aliquando haemonie dictus. Seruius athon in nominatiuo dixit altissimus.

Athenæ primo ab Alabando conditæ secundum Ciceronem: secūdum Platonem ab Amasi rege ægypti. Alii a Cecrope & a subita oliuæ apparitione Athenas dictas a Minerua. Alii ab hac instauratam dicunt. T.

Athenodorus marmorarius sculptor eximius Plinius. Tor.

Athenion pictor maronites. Pli. Tor.

Atheos qui deos negat: cognomē diagoræ. T.

Athesis fluuius ex tridentinis alpibus. Tridentum alluit: Veronam diuidit. T.

Athesis galliæ fluuius: qui hodie quoq; nomē seruat: græci huic nomini aspirant uetustissimos latinos puto nō aspirasse: quippe qui solas uocales aspirabant.

Atisis qui abscidit genitalia.

Atlanta filia Iasii filii Abantis regis argiuorum quam Meleager amauit: ex quo Parthenopeum peperit. Alia Cenei regis scyri cursu nobilis, de quo fabu. T.

Atlas mons in arenis æthiopiæ est satis de se consurgens: uerum incisis undiq; rupibus præceps inuius & quo magis surgit exilior qui quo altius q̄ conspici potest usq; in nubila erigitur cælum & sydera non tāgere modo uertice: sed sustinere quoq; dictus est. Pō.

Atlanticum æquor & ora bætica frontis excipit: quæ nisi q̄ semel iterumq; paululum in semet abducitur usq; ad fluuium anam pene recta est. Turduli & bastuli habitant in proximo sinu portus est: quem gaditanum & lucus quem oleastrum appellant. Tum castellum ebora in littore: & procul a littore asta colonia extra iunonis aram templumq; est in ipso mari monumentum geryonis scopulo magis q̄ insulæ impositum. Pom.

Atlas mons mauritaniæ a rege Libyæ filio: a quo primum astrologia reperta secundum Plinium. & duo sunt montes hoc nomine alter propior gadibus: alter in interiori libya rotundus cuius summitas propter nubes uideri non potest. quem hominem fuisse poetæ dicunt. Item fluuius est ex aeno monte Istrum defluens: a rege arcadiæ patre Maiæ ex qua Mercurius. alter rex Italiæ pater Electræ uxoris Corriti. Tertius Maurus qui maximus dictus est. Serui. atlātiades pro atlantides & atlantes populi & atlāticum mare. T.

Atomus indiuisibilis. Tor.

Atossa filia Cyri quam & aristonem sororem Darius rex uxores accæpit: ex Atossa Xerxē genuit. Tor.

Atimerus libertus cæsaris. homoneæ maritus de quo nobile epigramma. Tor.

Atq; particula si diligentius intelligitur: multam significantiam habet: ut illud est. Ennius enim: atq; ascendit muros romana iuuentus: quod est festine & intrepide ascendit. Significat etiam celeriter & statim: ut Virgili. geor. ii. si brachia forte remisit. Atq; illum in præceps prono rapit alueus amni. Habet etiam huiusmodi intellectum: ut si dicas aliter ego feci atq; locutus sum: uel atq; tu. hoc est aliter ego ac uel q̄ tu. No.

Atq; coniunctio connexiua & aduerbium ut aliter ego feci atq; tu. pro q̄ tu: auget intenditq; rem si fiat gemina. Ennius. Atq; ascendit muros romana iuuētus & accipitur pro statim. Virgi. Atq; illum in præceps prono rapit alueus amni.

Atq; pro q̄. Terenti. in phor. ut simili utamur fortuna atq; usi sumus pro q̄. Prisci.

Atrax fluuius ætoliæ: a quo atraces populi. T.

Atreus filius Pelopis & Hippodamiæ: nepos Taurali. Cuius cum uxore Europe Thyestes frater cōcubuit. inuenit primum eclipsim solis. uide. Ser. in primo. Tor.

Atrys thraciæ fluuius in istrum diffluens. T.

Atropos una ex parcis quæ filum frāgit q̄ nō conuertatur precibus. Tres sunt quas Martianus dicit librarias Iouis: quæ eius sentētias studio ueritatis excipiunt. Vnde pro fato ponuntur a poetis: & secundum Hesiodum bonum & malum nascentibus conferunt: a partu dictæ secundum Gellium. Tor.

Atrebates inter belgas populi finitimi ambianis tornacensibus & morinis partem piccardiæ continent. Ciuitas nomen retinens: in prouincia remensi ad francorum regem spectant.

Atrebati populi germaniæ iuxta neruios ī occasum labentes. Atrebatum uero oppidum hodie uulgo dicitur Atras.

Atri dies dicuntur quos nūc infandos uel posteros uocant. Affranius fratris septembris heri kalendæ hodie ater dies. No.

Atra atri coloris.

Atrium proprie genus ædificii ante ædes continens mediam aream: in quam collecta ex omni tecto pluuia descendit. dictum autem atriū uel quia id genus ædificii atria primū in hetruria sit īstitutum q̄ a terra oriat̄ quasi aternum. Fe.

Atrium prior domus pars ubi culinæ erant. Vnde & atrium dictum: q̄ atrum ex fumo erat: & ibi etiam pecuniam habebant antiqui: unde qui honoratiores erant: liminū custodes adhibebant. Qui Dardanio Anchisæ Armiger ante fuit: fidusq; ad limina custos: dicit Virg. Ser.

Atrium appellatum ab Atriatibus thuscis. illinc enim exemplum sumptum. V.

Atriplexum herba quam nunc atriplex dicimus. Festus.

Atros dies: require Macro. de satur.

Atrocē iniuriā quasi cōtumeliosiorē & maiorē accipimus Vlpianus li.xl.atrocē autem iuriā aut p se aut tēpore ipso fieri labeo ait

Atrox crudum. Neuius belli punici libro tertio. Simul atrocia pieceru͠t extra ministratores. Nonius.

Atroces appellantur ex græco: quia illi atrocinia appellabāt quæ cruda sunt. siue atrox dicit̄ ab eo q nihil timeat τρεῖν enim græce dicunt timere. Fe.

Atra bilis. i. ab atro. i. ab animi uitio: dictum ē enim atrum: id est a cādore remotum. Fe.

Atrocem constantē. Hora. Præter atrocē animū Catonis. Acron.

Attagē masculinum declinauit Hora. iiii. car. Est autem auis quæ dicitur frācolinus. Acr.

Atagena auis ionica q cū soleat canere capta obmutescit masculino genere ptulit Hora. Non auis afra non attagē Ionicus iter raras aues habebat̄: Martialis inter sapores fert̄. Alitū primus ionicarum gustus atagenarū.

Attaminū est poculi fictilis genus: quo in sacrificiis utebāt̄ sacerdotes Rōani. Fe. Pom.

Atta: quia ara ē auiud est pater: ut pueri usurpare solent. Fe.

Atte appellant̄ qui propter uitium crurū aut pedum plantis insistunt: & attingu͠t terram magisq̄ ambulant. quod cognomē Quītio poetæ adhæsit. Fe.

Attendere pro intendere. M. Tu. de offi. li. iii. & si cū aīum attendens turpitudinē uideas adiunctā. Actius in Diomede. simulant attēdo: ut q rē exaudire amplius. Lucil. lib. xxxi. Præterea ut nostros animos attēdere dictis aut exhibere uelis idē. li. xxvi. rē agnoscas simul & dictis aīmū attēdas postulo. Pacu. in antiopa. sed cū aīo attendi ad quærendū quid sciet. Pomponius in maccho. Quid sutura est si pol ego hāc discere artē attendetem. Nonius.

Attēdere pseuerare. Actius in Diomede. Si nūquā ppediat gnato puer ne attēderis petere a me idqā nephas sit cōcedi tibi. No.

Attendere pro intendere: cogitare. Ci. de ora. nihil ne uobis in mētem uenit quid præter ea a Crasso requiratis. Idē: Hercules ipsum inquit attendo. Nonius.

Attendere aduertere est non esse plenum nisi addideris aīum. Te. in and. Nūc quā rem uitio dent quæso animū aduertite: & aduertere oculos similiter dicimus. Do.

Attingat contingat. Turpil. in leucadia. Nōne attigā atq; aufer manū eia q̄ ferculū ē. Actius in erigonis: age age amolire admitte caue uestē attigas. Plau. in bacchidibus: Ne attingas puerum ista causa quando fecit strēnue. Nonius.

Attingere multo minus est q̄ tāgere. Terē. in adel. Tetigisti tu aliquid? si attigisses ferres infortunium. Do.

Attingere pro attingi posuere. Fe.

Attollere significat erigere: fundere. Virgilius æne. libro tertio: Attollit se diua lacinia cōtra. Nonius.

Attollere afferre. Pac. in edo. custodite istum uos eum q attollit. neue quid attingat. idē in armorum iudicio, p impio agendū qs uetat quisue attollat. Virgilius libro septimo. attulit & nobis aliquādo optātibus ætas. N.

Attonitus stupefactus. Vir. li. tertio: Talibus attonitus uisis. proprie autem attonitus dicitur cui casus uicini fulminis & sonitus tonitruum dat stuporem. Ser.

Attubernalis habitator cōtinuæ tabernæ qd̄ genus domicilii antiquissimū romanis fuisse testimonio sunt exteræ gētes: quæ adhuc tabularīs habitāt ædificiis. ūde etiā tecta castrēsia: q̄uis pellibus cōtegantur: tabernacula tamen dicuntur. Fe.

Attalus rex pergamorū cōtra Philippum Romanis fauit. Alter Neoptolemi filius frater olympiæ Alexandri matris. Tor.

Attagē auis uocalis: sed capta obmutescit primū i Ionia cōpta, ide gallia & Hispania. Pli.

Attis attinsut delphinis & delphin. eleusis & eleusin regio inter achaiā & macedoniā ab Atti filia græci regis post Cecropem: a quo græci. Inde ab hellinē pyrrhæ & deucaliōis filio hellas & hellīes: ubi Aheneæ marathō cāpus cū oppido; montes multi secūdū Pli. & saxa scytonia argos cōditum a Baccho. ab atti attica & attius & attæus: ut i attæo aracyntho uelut qdā in attæo. i. lictorali. Actius uero ab actio promōtorio; & actiacus & atticisso atticismos. Tor.

Attuaticum est oppidū Normandiæ. Strabo.

Au interiectio cōturbatæ mentis. Do.

Auarus appellatur q auidus æris est: sed in ea copula æs ingt littera detrita est.

Auarus modo & auidus ita discernūtur: Auarus enim semp est in reprehensiōe. Auidus aūt ab auendo: qd̄ est ēt honeste cupiendo. Vir. geor. li. ii. pascunt̄ oues auidæq; iuuencæ. Salu. in Catil. laudis auidi. pecuniæ liberales erant. Nonius marcellus.

Auariter pro auare. Plau. i curcul. hoc uide ut ingurgitatum libro. xxi. cruditer ille nos misericorditer auariter ille nos largiter. Cato. de præda multum diuidenda fraudulenter atq; auariter. Nonius.

Aua fluuius est scythiæ & in pontum cadit.

Auarus qui non satiatur; Cupidus qui aliena desiderat.

Auaricum erat oppidū celtarū maximū mu-

nitissimumq; in finibus biturigum.agri fertilissima regione fere ex omnibus partibus flumine & palude ppetua circũdatum.transligerim fluuium habens unum & p ãgustũ aditum proximũ nouioduno oppido biturigum ac genabi oppido carnutũ & uelaoduno oppido senonum in frãcorũ regno sitũ.

Auaricũ oppidum est in gallia in finibus biturigium treuerorum.

Aucera sæpe aucta.Festus.

Auctariũ dicebant antiqui quod super mensurã uel pondus iustum adiiciebatur uel cumulus uocabatur in modio.Festus.

Auceps ab auibus dictum aues capiens.V.

Auctum uocabatur spacium circi: quod super definitum modum uictoriæ adiungit̃.Fe.

Auctor cõmunis erat generis apd̃ ãtiqores.F.

Aucupaui actiuum positũ ꝓ passiuo.Titinnius in uelitema.Id ego aucupaui : plenas aures affero.Plau.in tru.Lepide ecastor aucupaui atq; e mea sententia.Nonius.

Auctorem hag; rerum & his rebus: ablatiuo casu dicimus. Teren.in adel. auctor his rebus quis est?Donatus.

Auctio quære in uerbo Actor.Lau.

Auctionem uenditionem: quasi q; ementem augeat ut uendẽtẽ.ut Plau.in curcul. auctionem facio Parasyti.Ful.

Auctolicus auus maternus: Vlyssis pater scilicet.Autiliæ.

Auchisæ populi libyæ ultra barchæos.

Audacia ab auide.i.cupide agẽdo est dicta. F.

Audacias pluraliter Cato dixit.Nonius.

Audacia fiducia Vir.li.primo. Quiq; pedum cursu ualet:quiq; uiribus audax.

Audax dĩminutiuum facit audaculus.Fe.

Audibo pro audiã.Ennius in Telamone more antiquo ipancratiastis quo nũc me ducis ubi strepitum audibis maximũ. Cecilius in naucleio.nũ ab eo audibis propter si dicis reddes pgamo improbe positum. No.

Audiuitaui sæpe audiui.Festus.

Audire.sentire.intelligere.aduertere. Vir. Progeniẽ sed enim troião a sanguine ducĩ Audierat tyrias.& alibi. neq; audit currus habenas.Terentius in ecyra.audin quid dicam pro aduertis.Donatus.

Auditorium locus ubi audimus præceptorẽ aut orantem non in uera causa.aut opus nouum recitantem:aut simile:uel ipsa turba & cœtus auditorum.Lau.

Audiui a patre ex patre & de patre:idem significamus. Quæsiui te ab ostio ex ostio & de ostio.Similiter uocaui te a uia e uia & d' uia Cicero tamẽ inquit. Fessus de uia: id est de labore uiæ. significat enim inter actionem ambulandi. illic uero locum quo ambulamus.Laurentius

Audio & exaudio.i.auribus accipio.uel audita petentem cõcedo.Audio tamem pro credo: accedo: uel pareo præcipienti. sed fere per participium in dus cũ negatione:ut audiendus non est.i.audiri non debet.& p uerbum Cicero protulit.ut in tuscu. Nec Homerũ audio qui Ganymedẽ a diis captũ ait. Et sine negatione ut idem.Si fabulas audire uolumus.Audio insup pro fateor.Lau.

Audax est post cõsilium.Temerarius sine cõsilio.Ille nõ timet.hic nõ æstimat.Ferox autẽ est qui nimia audentia nihil curat.

Audio accusatiuo iungitur.Ausculto uero tã datiuo q̃ accusatiuo. Te.i and. Pamphilum ne adiutem;an auscultem seni ? Idem in eadem Ausculta pauca.sic enim habent antiq codices ex Donato cõmentatore eius.Neq; enim aliter uersus stare potest;qui est iambus quaternarius.Pri.

Aueno urbs est in medio spacio sita ĩter Sulgam fluuium & Rhodanũm.

Auella ciuitas est in campania.

Auerni populi inter celtas finitimi heduis biturigibus ac borboniẽsibus nec lõge aleonicibus nomen retinent ducatus est cuius titulus duci borbonii ascribitur in francorũ regno siti.hos memorat.Lucanus in prĩo.

Auernus est ĩtra lucrinum sinum: qui quidẽ auernus compræhendit usque misenum tellurem cheronnensium:id est naualem efficit insulam ita maris spacio inter ipsum & Cumas exiguis.est enim reliquus isthmus:id ẽ circundatus pelago:paucorum sane stadiorum.Strabo.

Auerni populi in gallia aquitania inter ligerĩ & sequanam positi: allobrogibus lugdunis uicini: trans rhodanum ad septentrionem habitantes.Strabo.

Auentinus mõs intra urbem dictus est:q; ibi rex albanorum auentinus bello fuit extinctus atq; sepultus.Fe.

Auentinum aliquot de causis dicunt. Neuius ab auibus q; eo se a tyberi ferunt aues. Alii a rege Auentino albão q; ibi sit sepultus. Alii auentinum ab aduentu hominum:q; commune latinorum illic Dianæ templum sit constitutum. Ego maxime puto q; ab euentu:nam olim paludibus:mons erat a reliqs disclusus.Itaque eo ex urbe aduehebãt radicibus cuius uestigia pro ea qua cum dicitur uelabrum:unde ascendebant Romani noua uia locus sacellum labrum uelabrũ a uehendo uelaturam facere:etiam nunc qui id mercede faciunt.Varro.

Auere nihil aliud est q̃ cupere.argumento est auidum & auiditatem.ex quibus præcipua

cupiditas intelligitur: qui significet & gaude re. Festus.

Auerruncus ita ab eo precari solent ut pericu la auertat. Varro.

Aueruncassint apud Pacuuium dicitur moue ri ne meliora atque amentia aueruncassint quod a uerbo aueruncare: ut deus qui eis re bus præest dicitur. Varro.

Auersus iratus. Virgilius: æneidorũ libro pri mo. Diua solo fixos oculos auersa tenebat. Et in quarto eiusdem. Talia dicentem ian dudum auersa tuetur: quomodo auersa nisi iratam intelligas. Seruius.

Aues ab aduẽtu earum dicuntur: ꝙ inde ueni ant: unde nequis suspicetur. Fe.

Auersam. Horatius libro carminum. Sic lu ero auersam potuisse nascuid est abhorrẽtẽ fraudem & pecuniam: ut auersæ deæ mens. Acron.

Auens pro libens posuit Liuius poeta in alce ste. Aulus gellius.

Auferre & ferre differunt. Auferimus enim ea quæ cum fastidio cernimus. Ferimus ea quæ cum honore tractamus. Teren. in and. uos istæc intro auferte. Donatus.

Aufugio & aufero duo hæc tantum composi ta mutant ab in au. Ci. in oratore.

Aufidus Apuliæ fluuius est: ex hirpinis monti bus canusium præterfluit: ĩ adriaticum ma re ruit. Hic tamen ab aliquibus canna uoca rus est: quo nomine uicus ei supereminens nuncupatur. celebris quidem est Romano rum ingenti clade: Ex qua uictor Hannibal ex occisorum manibus nobilium tria colle git modia anulorum.

Aufero & Aufugio. & est secundũ ꝙ pro præ positiõe au ponitur in his uerbis: ut aufugio & aufero. Pri.

Augis filia Alei regis ab Hercule uitiata ex q̃ Telaphus quia cerua nutritus ẽ. Diodorus.

Augias epiorum rex siue helidensium qui bel lum gessit cum Neleo pyliorum Rege Ho merus.

Augusta urbs est in treueris. Strabo.

Augusta cæsarea urbs est super hiberum sita distat a Nummantia ad stadia octingenta. Strabo.

Augusto cæsari dicatum est templũ ubi ẽ ara ris & rhodani coitio. Strabo.

Augusto diuũ in beduis est ligurum colonia ad mare deducta.

Augificat auget. Ennius in andromacha: quid fit seditio tabes ne an numeros suos augifi cat. Nonius.

Augmentum quod ex ĩmolata hostia defectũ in iecore imponendo augendi causa. Var.

Augur ab auibus gerendoqꝫ dictus. quia p eũ auiũ gestus edicitur. siue ab auiũ garritu. un de & augurium. Fe.

Auguraculum appellabant antiqui quod nos arcem dicimus: ꝙ ibi augures publice auspi carentur. Festus.

Augura. p augurare: actius ĩ thelepho. Pro cer to arbitrabor sorti foracta ad thios augura. Nonius.

Auguro. Plau. ĩ amphitri. Si satis, recta aut ue ra ratione auguret. Vir. in sexto. Hæc illum poscere facta. Et reor & si quid ueri mẽs au gurat opto. Nonius.

Augures cur si hulcus hẽrent ĩaugurãdi cau sa Sedere ꝓhibebant: An & hoc signũ ẽ nõ oportere q morsum aliquẽ: aut hulcus & ꝑ turbatione ĩ aĩo hẽrent res diuinas tractãt sed tũ deoꝝ mentem hoĩbus prodere: cũ & ligdo & ĩtegro animo essent: an illud ratio ne habet sineqꝫ uictimam sanandi hulceris cã q̃sq̃ adhiberet: nec auibus ulceratis ad au spicandũ uteret: ea multo magis in se ipsis seruanda existimasse: ut ad ea quæ a diis si gnificarẽtur puri & integri accederẽt. Hul cus enim diminutio quædã & pollutio cor poris uidetur.

Aufidii duo fuerũt iter alios alter aufidius lu scus qui ex decuria scribarum factus ẽ præ tor alter fuit mœchus notissimus de quo. Iuuenalis. Notiora aufidio mœchus celebra re solebas.

Augures nõ solũ Rõani ad auspicia primũ pa rũt pullos: sed ẽt patresfamiliæ rure. Varro.

Augures agere augurium dicũtur: cum in co plura dicant q̃ faciant. Varro.

Auguria Vultꝝ qd ẽ ꝙ eis potissimũ utunt. An qa Rõulo ĩ cõdẽda urbe. xii. uultures ap paruerũt. an ꝙ uultur rarissime cõspicit. nõ enĩ facile qspiã uulturis nidum offendat. sed porro derepẽte & ĩopinato aduolãt: quo fit ut eoꝝ aspectus aliqd significet semp. an & hoc ab Hercule didicerũt si ẽ ueꝝ qd dicit Herodotus: ĩ oĩbus rebus gerẽdis Herculẽ prĩo uulturis aspectu ĩter ĩcipiẽda delectarũ fuisse: quẽ ex oĩbus quæ carnibus uescerent uolatilibus iustissimũ eẽ ĩdicarũt: primũ. ni nihil ꝙ uiuat attigit nec afarũ qcq̃ ĩterficit queadmodũ accipitrẽ: aqlã oẽs deniqꝫ nocti uagas aues uidẽus; uescit aũt cadaueribus in qbus sui generis abstinet. uulturẽ. n. q auii ue scat adhuc uidit nemo. Accipitres. n. aqlæ sui generis auis cõsectãt: ac feriũt: q̃q̃ ut ait hesatus: Auis auẽ comedens quo pacto pura eẽt: ꝑterea quæ mĩus detrimẽti: ut ita dicam hoĩbus afferat auis ꝑsus nulla repit qppe quæ nec fructus delẽt nec plantã lædat nec mãsueto cuiq̃ noceat animali. qd si ut ægyp tii fabulantur uultures oẽs fœminæ sunt &

q̃admodū zephyro arbores sic uultures euro grauidæ fiāt certa nimirum & firma uulturibus signa fieri uerisimillimū ē. in aliis aūt uolandi īpetus & alarum ī cocūdo agitatiões ac uerbera rapinæ fugæ insectiones multū incōstātiæ ac perturbatæ afferūt.

Auguro & auguror I hoc differūt. Auguro. n. dicitus secūdū Pli. cū præsagio mētis futura colligimus. Vir. in. vii. Et si quid ueri mēs augurat opto. Auguror enī est cū futura ueris captamus auguriis. Ser.

Augustus qd causæ ē q̄ metellus pōtifex maxius factus alioqn prudēs ac ciuilis post sextilē mēsem q nūc augustus dr̄ uetuit auspicari an q̄ queadmodū die icipiente aut crescēte sic mēsis itio ac icremēto hæc agius reliquos aūt tāq̄ ociosos & oi actiōe uacuos seruāus sic post octauū reliquū āni tempus q̄si uesperā q̄nd i ēt iclinantis & senescentis āni crepusculū putauerūt. An q̄d adultis ac ꝑfectis auibus auspicādū. Sūt aūt huiusmo di āteq̄ æstas aduenerit autūno. n. naues aut ībecilles sūt & morbidæ. aut pulli & imperfectæ. aliæ uero propter anni tempus alio deuolant.

Augulæ populi libyæ māes tātū deos putāt p eos peierāt eos ut oracula cōsulūt: ꝑcatiq; q̄ uolūt ubi tumulis īcubuere ꝓ responsis ferunt somnia fœminis eorum solēne est noctis qua nuberēt oīum stupro patere: q cū mūere aduenerit & cū cū plurimi cōcubuisse maximū decus in reliqs pudicitia insignis ē. Pomponius.

Augustus augurio cōsecratus. Vir. li. vii. C. oratores augusta ad mœnia regis ire iubet. Seruius.

Augustus Octauii cognomen fuit q̄si appellatiōis: q loca quamq; religiosa i qbus augurato qd cōsecrat augusta uocent. Ser.

Augustus locus sanctus ab auiū gustu. i. qa ab auibus significatus ē. sic dictus siue ab auiū gustatu: quia aues pastæ id ratum fecerint. Festus.

Augustus q sextilis ātea uocabat̄ dōec nomē augusti daret̄ ex sēatus cōsulto. Cuius uerba subieci cū Impatore Cæsar aug. mēse sextili primū cōsulatū inierit: & triūphos itulerit in urbē ex ianiculo legiōes deductæ secutæq; sīt eius auspicia ac fidē. Sed & ægyptus hoc mēse I potestatē populi rōani redacta est. Finisq; hoc mēse bellis ciuilibus īpositus ē. Atque ob has cās hic mēsis huic īperio fœlicissimus sit ac fuerit placere senatui ut hic mēsis Augustus appelletur. Macro.

Augustū tectū dicit̄ augurio cōsecratū abusiue pro nobili. quasi maiestatis plenū. Virgil. geor. li. i. quando sedem augustam. S.

Augustus mōs. Sueto. de uita Tyberii: montē Celium appellatione mutata uocari augustum iusserit.

Augur ab auibus uolantibus. Cic. de natura. quid augur quid a dextra coruus a sinistra cornix faciat ratum.

Auiaria secreta nēora q̄ aues freqntāt Vir. ge. li. ii. Sāguineis inculta rubēt auiaria baccis. Seruius.

Auiaria locus ubi pennata nutriunt̄. V.

Auidus a non uidendo ꝓpter nimiā cupiditatem: sicut amens q mētem suā non hēt. Fe.

Auillas agnus recētis partus. Fe.

Auis ē quæ oua parit pēnisq; ē prædita ꝑter unā uespertiliōnē. q utroq; caret: quattuor pedes hēt. uolucris ē q̄cunq; uolat ēt bestiolæ minutiores: ut apes: uespæ: culex: tabanus.

Auibus legatis anseres phasiani & gallinæ & auiaria debēt̄ phasianarii aūt & pastores āserū nō cōtinent̄ nisi id testator expressit.

Aui. i. augurio. Hora. li. car. Mala ducis aui domū: & aui pro aue posuit. Acron.

Auidus in rapina est sed miser in expensa.

Aulas ātiqui dicebāt q̄s nos dicius ollas quia nullā litterā gēinabāt. itaq; aulicocia exta q in illis coquebant̄ dicebant. i. elixa. Fe.

Aulæa genus uestis peregrinæ. Var. de uita patrū. li. iii. Quid ex hæreditate attalica aulæa chlamydes pallæ auricæ Vir. geor. li. iii. Purpurea intexti tollāt aulæa britāni. Et est etiā paludamentū uestis militaris No.

Aulæa uela picta. quæ ideo aulæa dicta sunt q̄ primū ī aula attali regis asiæ cui successit po. ro. īuēta sūt. scribit̄ āt pēultīa cū diphtōgo aulæa. Oīa. n. græca noīa exeūna cū deriuatiōe ī ae cōuertit̄ ut auleai aulæa. Ser.

Aulerci uel aulerici item populi inter celtas ex ciuitatibus maritimis oceanum attingentibus quæ armoricæ appellantur proximi rhedonibus: sesuuiis: curiosolitis: olissimis: unellis, uenetis ac cenomannis in prouincia turronensi & francorum regno siti quos nō nulli Aurelianēses esse opinantur: Sed illi ꝓuinciæ sunt senonensis.

Aulon mons est iuxta Tarentum. Horatius. Et amicus aulon fertilis baccho. Acron.

Aula a nostris atrium. & pro olla Plau.

Aulis regiuncula boetiæ petrosa. non insula secundum Strabonem. & ciuitas cum portu dicitur nauium capaci curipo chalcidico ꝓximo antiquitus hyamas dictus statio græcorum. Tortelius.

Aulæa uestis peregrina.

Aulæa uelamina picturis intexta ab aula Attali regis dicta. Tortelius.

Auniatum dicunt locum consecratum publicum. sicut in theatris aut in circo. unde Pe-

tronius arbiter. in aumatum memeipsum conieci.Fulgentius.

Auoceladus hispaniæ fluuius est iter celticos effluens.

Auphetus uolscorum fluuius:supra quem terracina ciuitas est.

Aura est uentorum. Virgilius georgicorum libro quarto. At illi dulcis compositis spirauit crinibus aura.Idem libro sexto:Discolor unde auri per ramos aura refulsit. Nonius.

Aura adactus. Varro in eumenidibus: Simul ac lāguido corpore solis calidior uisa est aura.Nonius.

Aura auri. pulchrum est illud Virgilii. Oraque corticibus sumūt horrenda cauatis:ora pro personis & discolor.unde per ramos aura refulsit.Quid est enim aura auri:aut quēadmodū aura refulget.sed pulchre usurpatur.Macrobius.

Aura splendor:hinc& aurum dictum a splendore q metallo inest.Ser.

Aura fauor. Virgilius libro sexto.Nunc quoque iā nimiū gaudes popularibus auris unde & aurarii dicuntur fautores.Ser.

Aureas dicebant frænos quibus equorum aures rediguntur.Fe.

Aureas dicebāt frænum quod ad aures equorum religabatur. Oreas quo ora coercebantur.Festus.

Auloedus est qui tibia canit:nam aulos est tibia:& ado cano significat.

Aureliam familiam ex Sabinis oriūdam a Sole dictam putāt:q reipublicæ a populo Romano datus sit locus in quo sacra faceret soli qui ex hoc Auselii dicebātur.ut ualesii papisii:pro eo quod est ualerii papirii. Fe.

Aureax auriga Fe.Pom.

Aurichalcum uel orichalcum: quidam putāt compositū ex ære & auro: siue q colorem habeat aureum.orichalcum dicitur sane qa in locis montuosis inuenitur.Mons etenim græce ὄρος appellatur.Festus pom.

Aurigatur honeste positū pro moderat & gubernat.Varro in modio.Ad se unū esse pulmentarium secundas quo natura aurigatur non necessitudo.No.

Auritus maiores habens aures. Virgilius georgicorum libro primo. Auritosq; sequi lepores.Seruius.

Auritus sensus audiendi habēs.Hora.libro carminum.Doctus auritas fidibus canoris ducere quercus.Festus

Auritus magnis auribus dicitur:ut sunt asinorum & leporū.alias ab audiēdi facultate.Fe.

Auritos lepores non Maro primo usurpauit. sed affranium sequitur:qui in persona Priapi ait.Nam quod uulgo prædicāt aurito me parentis natum non id uerum est.Macro.

Aurora apud Actium.Iamque auroram rutilare procul cerno. Aurora dicitur āte solis ortum ab eo q ab igne solis tum auro aer aurescit:qđ addit.rutilare est ab eodem colore Varro.

Aurum dictum:quia præcipue custodit: græce enim ὀρεῖν custodire dicitur.ūde thesaurus Hippocrates medicus de nomine inuētoris id dictum purat quem uocitatum aurion. Quidam ad similitudinem auroræ coloris nomen traxisse existimant. Nonnulli quia hominum mentes uerrat. alii a fabulis translatum putant:quod illi ausum dicebant.Festus.

Aurūgus:In istis aūt diis quos placari oportet uti mala a nobis uel a frugibus nauis amoueantur;arungus quoq; habetur & robigus Aulus.

Aruspex ab ariga eius nominatur. nam ariga dicitur hostia ab hara in qua concluditur & seruatur.hara autem in qua pecora concludunt.Plautus Rusticus hircus hara mostellaria fient apostopises:id est reticentiæ modis tribus. Aut per seipsum tacet ad alium transit:& est prima: Aut tacet nec ultra aliquid dicit:& est secunda.ut Terentius in eunucho: At tu illam tangas omnium. Sic autem loqui solent plus uerbis q̄ gestu concitati. Aut alterius interuentu personæ silet.Terentius i andria.Si pol glycerio non omnia. Donatus.

Aurigulæ rite formatur.sed significatione dissentit.namque cartilago illa quæ ē circa aurīū concauitatem: non autem parua auris.

Auro legato ea quæ inaurata sunt non deberi Celsus scribit:nec aurea emblemata quæ in paropsidibus argenteis essent: An autem auri appellatione annuli contineantur quæritur.Et Quintus saturnius libro decimo ad ædiles scribit:contineri lectum plane argentum:uel si qua alia supellex argentea fuit argenti appellatione non continetur;sin uero argenti habita non est:ut iunctura aureat. scio me dixisse q non in argentario paterfamilias reponebat.Sed nunc candelabra: nūc lucernæ argenteæ uel sigilla argentea: quæ in cumo reposita sunt:uel imagines argenteæ:argenti appellatione continebūtur: nec speculum parieti affixum: uel etiam quæ mulier mundi causa habuit si modo non in argenti modo habita sit.Pomponius de auro & argento lega.

Auro facto adnumerantur gemmæ ānulis inclusæ:Quippe ānulorum hæc sūt: Cymbia argentea crustis aureis illigata,margaritæ q ita ornamentis muliebribus cōtextæ sunt:

ut in his aspectus auri potentior sit Auro facto adnumerantur aurea emblemata: quae in lapidibus paropsidibus argenteis esset & replumbari possent deberi. Gallus ait. Sed Labeo improbat. Tubero autem qui testamentum auri numero habuissent legatum uideri ait. alioquin aurata & inclusa uasa alterius materiae auri numero nō habēda. Pau. de. au. & ar. leg.

Auro uel argento facto si fractum uel collisū sit non continetur. Seruius enim existimat aurum uel argentum factum id uideri quo cōmode uti possumus. Argētum autem fractum uel collisum non incidere in eam diffinitionem, sed īfecto cotineri. Vlpianus de au. & ar. leg.

Aureos nummos etiam aes esse dicimus. Aureus aureolus. Plau. in epidico. Iunulā anellū aureolum. Pri.

Aurea pulchram aut certē diuitem siue simplicem significat. Hora. Qui nunc te fruiē credulus aurea. Acron.

Aura aut facilitas qua in amorem trahuntur: Aut unguentorum odor ut Horatius libro car. Tua ne retardet aura maritos. ut supnis aurae fallacis. Acron.

Auriscalpum quo aures mundātur: graece dicitur.

Ausei sunt aquitanorū clarissimi. Strabo.

Austi sunt aquitanorū clarissimi. Stra.

Ausim pro audebo: & est uerbum huius tēporis triatum. Terētius in eunuco non ausim Donatus.

Autas fluuius ab Haemo in Istrum defluens Herodotus. Tortelius.

Aurum obrigum dicitur qd saepius excoctū purissimū est. autor Plinius: Martialis ibi & pustula foelix de phiala. Nā pustula bractea est argenti pustulati.

Aurum: uel ab inuentore: ide thesaurus uel a colore aureo: uel aura: id est splendore. Tor.

Ausculari dicebant antiqui pro osculari qd ē os cum ore conferre. Fe.

Auscultare ē obsequi. Pacu. Qui se magis audiendum q̄ auscultandum censeo: Cecilius in embono. Audite ignoti quod imparat so leo non auscultare. Nonius.

Auscultare audire. Affranius: simul ante ego ne illos uel tantos ausculto libens. Pomponius in asinaria: Atq; auscultare disce sine uisis loqui. Nonius.

Acultare aspectare uidere. Affranius in priuigno uidit ludos huic auscultanti procul. Nonius.

Ausculto ab audiēdo auscultare declinamus: q; hi auscultare dicuntur qui audientes parēt a quo dictum poetae audio ait ausculto litterae cōmutatione dicitur. V.

Auspicium potestas. Vir. aene. quarto: Cōmunem hunc ergo populum paribusque rogamus auspiciis. ab eo q; praecedit id quod sequitur dictum est a consulis isdem auspiciis creata. licet simul non crearentur: parem tamen habebant honorem propter eadem auspicia: unde & consules pares sunt cum necesse ut unus prior crearetur. Ser.

Auspices quid est q; in capiēdis auguriis sacerdotes prius nunc augures appellant lumina semper aperta habere uoluerunt: nec operculo imposito claudi. an sicut pythagorici patua magnarum rerum signa faciebāt qui super modio sedere prohibebant: & ignem gladio seu machaera foderet: sic ueteres obscuris quibusdam rationibus utebantur: & maxime in sacerdotiis quale hoc ē de lucerna quam corpori animam continenti similem esse dicunt. lux enim est is qui intus iest animus. oportet autem q; intelligens est ac prudens in eo id semper apertum esse ac cernere nec unq̄ clausum esse. flantibus eni uētis aues non cōsistūt: & propter instabilitatē & errorem nihil certi significant. Docet igitur hoc pacto ut non spirantibus uētis sed cum omnia trāquilla sunt tunc augures auspicia raptent cum lychnis apertis uti queunt.

Auspiciorum quod sinistrum quid est q; dicitur prosperum ac faecūdum putatur. an hoc falsum est & multos decipit: an hoc sermonis est ac linguae. auspicium enim sinistrum uocāt latini a sino autem sinere & sine. tum dicunt cum ut aliquid missum fiat ut dimittatur hortātur: Augurium igitur quo aliqd agi permittitur sinistrum nō recte accipiunt multi: ac nominant. an quemadmodum a Dionysio scriptum est Ascanium aeneae filium auspicato aduersus mezentium aciem instruxisse: & in eo praelio superiorem fuisse ex illo obseruatum: ut quotiens laeuum in tonuisset: auspicium susciperēt: an q; alii putant hoc Aeneae accidit. nam thebani lacedaemoniis apud leucam sinistro cornu superatis uictoria potiti in omnibus praeliis postea obseruarūt ut sinistro cornu pricipatū assignarēt an aliud potius asserendū est: qd Iuba in historia dicit orientem prospiciētibus in sinistra parte boream esse quam mūdi parte multi dextram ac superiorem faciunt: sed inde ne cum sinistra partes natura infirmiores sint auguriis ac signis quasi corroborētur atq; his inite suppletis uiribus adaequētur. an terrena ac mortalia diuinis ac caelestibus cōtraria & opposita iudicātes existimauerūt: quae nobis.

Aulertii populi erát íter heduos clíétes.
Ausii uel ausci populi i aqtáia pximi gar ũnis uocatis catusacus sõnatibus,cocosatibus & hispaniæ citeriori i r̃gno fráco sitis quos cõiectura é fuisse auscitáos.ciuitas é metropolis.hi süt aqtanos clarissimi quos urbs opulẽtissima helui ũbes ut fert.Põ.mella.
Aulæa quoq; i scænis ítext sternunt q prius ornatus ex attalo romá.rõæ usus ue platus.é át cõicũ uelũ q populo obsistit dũ fabulas actus cõmutat deuerbia histriões pnũciabãt
Auocelandus flu.adurio ad flexũ groni fluit similiter ne bis minius & cupobliuionis cognomen est liniam.Pom.
Auia dicitur & patris & matris mater.
Auspicaui pro auspicatus sum.Plau.in persa:lucro faciendo ego auspicaui.idem in Ithbæa,Ego auspicaui in re mea acta lucubratione cum primo luci hodie ut exornata sit: aut auspicetis ætas est communis dies.No.
Auster pro quolibet uento.Virgilius æneidorum libro tertio.Et leuis crepitans uocat auster in altum.Ex thracia enim per austrum nauigari non potest.unde etiam sæpe illos aspera ponti interclusit hyems:& terruit auster euntes:qui ex hellesponto nauigãtibus prorsus aduersus est.Ser.
Autor a græco quod est αὐθέντης secundũ quosdam ut poeta:uel ut sic dicat factor: sic dicũt & autores pupillos qsi tutores.Tor.
Autorare obligare & subiectum facere & dicit Ser.q autor a se nascit nõ a uerbo.Tor.
Autoratum obligatum & subiectum.Tor.
Autoramentum quasi obligatio:& nexus & stipendium militiæ significat.Tor.
Austrum qui græce notos dictus ab humore & q notus facit humorem.latina interpretatione dicitur:ac si his uentus sudoris effectorum est humoris.No.
Ausculto te:id est audio te:Ausculto tibi:obtempero tibi.Sum audiens te:q te audio.sũ audiens tibi.i.obedio:ut Cicero:& audiens esset huic ordini:& dicto audit:id est obedit inde obedio datiuum postulat.Lau.
Auspicium est uel a pastu auium:uel ab inspectione.Inde consulem aut Imperatorem habuisse auspicia dicimus:quia ante q̃ iret in expeditionem capiebat auspicium.Auspicari uero est capere auspicium:uel incipere in bonum uel i malum.Auspicatus in bonum accipitur.Inde auspicatus in malam partem ut qn auspicatissimũ dederit exordiũ.Lau.
Auspex qui præerat nuptiis celebrãdis:auspicium pro nuptiis captans pro parte a mariti pronuba uero p uxore:auspex etiá producę.
Auspicor actiue & passiue.Pri.
Auster meridionalis uentus:græ notos nomi natur:quoniam est nebulosus atque humectus.notus.n.græce humor noiat.Aulus.
Ausonii qui & Campaniam tenebant pomeriorum agro uicini erant.Ausonii autem cũ mare siculum ne semel quidem incoluerũt siculum tamẽ pelagus ausoniũ appellãt.Str.
Autographa sua scripta quæ sua quis ex mãu exarauit.Suetonius libro secundo.nec id dubium est autographa quadam epistola.
Autũnare autũnũ spirare:ut Pli.li.xi.cũ hoc chorus incipit chorus autumat.Pom.
Autumare est dicere.Pac.i periboea.flexa nõ falsa autumare dicho delphis solet.Idem in hermonia:q bene faciam mei patris cuius opera eé ultũ autumat.Lucilius libro uigesimo octauo.Socrati & quid ante tyráno misisse Aristippum autumat.Pla.in amphi.nisi hoc ita factũ é pinde ut factũ esse autumo nõ causam dico me qn isimules probi.No.
Autumare est sperare.Pacu.in doloreste.At hic est aut affore autumo autum.Nonius.
Autumnus a sole;sicut mensis a lunæ motu dictus:dum a sole profecta rursus redit ad eũ luna q græce olim dicta.μήνη unde illos mensis ab eo nostri a mensis intermestris dictus qd putabant inter prioris mensis senescentis:extremum diem & nouam lunam esse diem:quem diligentius attici meneceneã appellarunt ab eo q ea die potest uideri extrema & prima luna.Var.
Autũnitas pro atũno.Varro in serano:accubit retinet uiatorem meridiem prætereuntem fontemque autumnitas anni creata ordo mensem prætereat:Idem in quinquatribus.Care hanc caducam liberi mollem depende fontem bromi autũnitatis ubi clam neutro.Varro i epimeride:nauali elesie diutius & uberius fluant:& autumnum uentosum ferant.Nonius.
Autumnum quidam dictum existimant q nunc maxime augeantur hominum opes: coactis agrorum fructibus Fe.
Autographus nam libri qui scribuntur manu autoris dicuntur autographi.
Autoramẽtũ obligatio nexusq; é: qsi stipẽdiũ quoddã uel preciũ cuiusdam militiæ ac pugnæ actionisq;.Quære in uerbo actor.Lau.
Autorare est eligere in militiam ex eo tractũ q nisi imperatores senatu autore bellum gererẽt triũphũ nõ merebãt cũ aũt illis autoribus bellũ gerebãt qsi autorati ab illis nauabant opã:& miles autoratus ab ĩpatore ei opam pstabat receptus.s.in iura militaria: & ipatoris fidẽ ũde exautorare dimittere est & autoramẽtũ illã ascriptionẽ simpliciter.Lau ren.tamẽ autoramẽtũ p stipendio esse male sentit.nam ex Quĩtiliani declamatiõe afferi t

nec difficilẽ ſane ſub illo p̃ſertim autoramẽ
tũ miſſionẽ habuiſſet. Sed maluit gladiator
uiuere. dicat obſecro an autoramẽtũ illic fa-
ciebat ſtipendiũ ſed p̃ſtans opam uicariam
obiiciebatᷣ. harenæ habuiſſ. t: quit miſſionẽ
ſed ſub illo p̃ſertim autoramẽto: id eſt cum
illo eſſet aſcriptus ĩ gladiaturã: nam ꝑ alte
ro eũ acceperat numerarius ut piia ei uidere
tur futura iactura ſi iuuenẽ miſſionẽ dediſ-
ſet: autorat ergo ĩpator militẽ cũ eum aſcri
bit nã qcqd deinceps ſcribit miles autoratus
ad ĩpatorẽ referẽ cũ uictoriã parat ita quic
qd ex Liuio ille affert ex Seneca ad hãc ſen
tentiam noſtram deducitur.

Aut coniũctõ dubitatiua: ſi gẽinetᷣ: q̃ dicit aut li
bẽ uolo aut p̃tiũ ſi ſemel ſubiiciatᷣ diminuti
ua ẽ ut aut age diuerſas: qd. n. grauiſſimum
erat Iũo optauit: mõ cõiũctiua, ut aut da mi
hi tu magne pater diuũ miſerere: mõ cõiũ-
ctiua ut aut ueniẽdi poſcere cãs: mõ ꝑ ſepa-
tiua: ut aut onera accipiunt uenientium aut
agmine facto. Di.

Autem quære in dictione uero. Lau.

Autoc̃es mõs ĩ hymnis ſcd̃m hom. Autonoe
cadmi filia ex Hermiõe uxore Heſi. ut Oui.

Automedõ & autiedõ Achillis auriga: ob ex-
cellẽtiã oẽm egregiũ aurigã ita appellãus. T.

Autolicus græcus ex elione urbe boetiæ: de
quo Homerus multa. Tor.

Auũculus mr̃is meæ frater: traxit appellatio-
nẽ ab eo q̃ æque tertius a me ut auus ẽ: ſed
nõ eiuſdẽ iuris: ideoq; uocabuli facta diminu
tio ẽ: ſiue auũculus appellatᷣ: q; aui locum te
neat & ꝓximitate teneatᷣ ſororis filium. Fe.

Auus q̃a prius eſt p̃r: ide ꝓauus deide abauus.

Auus p̃ris & matris pater. Nepos ex filio uel fi
lia natus: Proauus auus materni uel paterni
p̃r. Itẽ auiæ paternæ uel maternæ pater. At-
tauus ẽ abaui uel abauiæ pater: ꝓaui uel ꝓro
auiæ auus aui auiæq;: ꝓauus m̃ris uel patris
abauus: Tritauus ẽ patris uel m̃ris abauus.
Attauus aui uel auiæ abauus. Attaui uel atta
uiæ pater dictus quaſi tertius. Pa. de gr.

Auũculus diminutiuũ nõ ẽ: q̃a rite non for. L.

Auxeris flu. etruriæ a liuio nera appellatus
noſtrates ſercium nominant.

Auximũ ciuitas eſt in agro piceno iuxta Anco
nem paululum ſupra mare.

Auxilla olla paruula. Feſtus.

Auxiliatum & ſuppetiatum. Lu. in. v. Tũ por-
ro genus omne uidemus. uideam & a pœnis
tremulũ petere auxiliũ.

Auxilis quæſtoris. ſ. auxilio ipſius pecuniæ q̃
uertebatᷣ ſic. Vir. Auxiliũq; uiæ ueteres tel
lure recludit theſauros. Aſconi.

Auxiliũ appellatũ ab auctu: cũ acceſſerũt ei q
adiumento eſſent a legione. Varro.

Auxoniũ mare tyrrheni maris ps ẽ: ab auxoni
is principes: qui iãdudũ iter cãpaniã latiũq;
ut placet aliquibus. ſedes hẽre nũcupatus.

Auxilior tã actiua q̃ paſſiua ſignificatõe antiq
protuliſſe inueniũtᷣ. Luc. a me auxiliatus eſt
paſſiue protulit. Pri.

Axamẽta dicebãtᷣ carta ſalaria: quæ a ſaliis ſa-
cerdotibus cõponebãtᷣ ĩ uniuerſos hoĩes cõ
põita: nã ĩ deos ſigulos uerſus facti a noĩbus
eoꝝ dicebãtᷣ: ut Iãuliu: Iũnoneii: mineruei. F.

Axi agglomerati uniuerſi ſtãtes: i. deſt cohorti-
bus aut legionibus.

Axẽ uocãt nr̃i ꝓprie. Temonẽ boetes. Varro.

Axinũ mare nũc euxinũ appellatᷣ: ſed uulgat-
ori uocabulo ponticũ dicitᷣ.

Axicioſas: ſic Clau. ſcribit. Axicioſas d̃mõſtra
ri cõſupplicatrices ab agẽdo Axicioſas. Var.

Axicioſi factioſi dicebãtur cũ plures una quid
agerent facerentq;. Fe.

Axis ãt dixiſſe ãtiquos ꝓ egerit mãifeſtũ ẽ: ũde
axites mulieres ſiue dii dicebãt una agẽtes. F.

Axis quẽ græci αξονα dicũt plures hẽt ſignifi
catiões: nã & ps cœli ſeptẽtrionalis & ſtipes
teres: circa quẽ rota uertitᷣ: & tabula ſectilis
(axis. Fe.

Axius paphlagonũ fluuius ẽ.

Axiomata cũ in diſciplinas dialecticas induci
atq; initiari uelimus neceſſariũ fuit audire at
que cognoſcere quas uocãt dialectici.

Axilus & ariſba phrygiæ urbe uiræ hoſpitali
tatis a Diomede interfectus. T.

Axiochus philoſophus: cuius Plato de morte
librum inſcripſit. Tor.

Axis linea ab uno ĩ altetẽ polũ: ad cuius ſimili
tudinẽ ſtipes: circa quẽ rota uertitur aliquã-
do ꝓ toto curru. Aliq̃do pro ſeptentrionali
polo. Aliq̃do pro toto cœlo: ut axẽ humero
torquet: & tabula ſectilis ſcd̃m Feſtũ. Tor.

Axius fluuius ꝑ macedonas ẽt ꝑ theſſalos pe-
nitus excurrit & ĩ ſinũ qui in altũ ĩmiſſis la
teribus ingens inter maria eſt. Pom.

Axius flu. pulcherrimus aq̃ : ꝑ mygdoniã ma
cedõiæ p̃tẽ iuxta caleſtũ ĩ ægæũ cadit. He.

Azĩus ſine fermẽto. Azyrus palus in libya. T.

Azotus urbs Syriæ. Tor.

Azan phrygiæ mõs ẽ: ĩ quo Iuppiter & Cybe-
les coli cõſueuerãt. Alii putãt apud Arcades
eſſe: & ibidẽ eo ritu quo apud phrygios cole
bãtᷣ: coli Ionem matremq; deum.

Abylon urbs chaldeæ a q̃ & chal-
dæa & babylõia meſopotãia a Sẽ-
ramide cõdita. Philoſtratus ĩ uita
Apollonii Tyanei. ccc. lxxx. ſtadio
rũ circuitũ dixit. Plini. lxiiii. milia paſſuum.

Bacca generale nomen eſt fructuũ arborum
agreſtium. Vir. æne. li. iii. Victũ ĩfelicẽ bac-
cas lapidoſaq; corna dant.

Bacca pinor Vir. geor. li. iii. Sãguineis culta ra
bent auiaria baccis. Ser.

Babilōioꝝ fines chaldæorūq; sūt & duo clari amnes tigris psidi ꝑprior ulterior euphrates.Pom.

Babura nomen uiri idemeus Laberius. Pom.

Baccar uas uinarium simile botryoni.Fe.

Bacchari ueteres non solū bacchi noīe fere dicaluerūt:uerū etiā loca in qbus sit debacchatum bacchari dixerunt. Vir.geor.li.ii. O ubi cāpi sperchiusq; & uirginibus bacchata lacænis:taygeta.Nā & qcqd uæhemētius cōmouet bacchari uoluerūt.Santra nūciis bacchis ita obsoletū solo furentur ab omni parte bacchatur nemus.No.

Bacchanalia dicebāt bacchi festa. Fe.

Bacchanalia i qbus porcū mactāt i seqnti die baccho saerificāt:sed pro ueteris ficulneis ex collo pēdētibus statuas cubitales: & neruis cōpactas foeīæ ꝑpago circūferūt mētula parui magnitudīe cū reliquo corpore q̄ foemiæ sequūt Bacchū canentes:quem ritum tradidit Melāpus Amphitryonis filius.

Bacchanalia i mōte pnaso alterius agūt ubi & satyroꝝ:ut affirmāt:freqns cernit coetus:& plærūq; uoces ꝑprie exaudiūt.Itēq; cymbaloꝝ crepitus ad aures hoium sæpe ꝑuenīūt.

Bacchanalioꝝ p bacchanaliū:& uectigalioꝝ & pecalioꝝ:& noualioꝝ:& uulcanalioꝝ. Salu. Exaudiri uoces bacchanaliorum ibidem moratus.Noni.

Bacchar herba ē quæ fascinū pellit. Vir.libro bucol. Bacchare frontem cīgite ne uati noceat mala lingua futuro.S.

Bacillum baculū. M.T.de suppli:deniq; ꝑximus littori Sextius:de quo iā sæpe dixi conuerso bacillo oculos misero tundere uæhementissime coepit.Affra.

Bacca quære in dictione acinus.Lau.

Bacchus Iouis filius ex Semele Cadmi filia a bacheio insanio.Tor.

Bacca granulum:& baccatus latinū est.T.

Bacchanalia a bacchi sacra p noctē uirī foemi nis & teneræ ætati turpiter miscebāt p dolū & ide ab hetruria romā penetrarūt p ebutiū adolescētē:& ebutiā hispaniā posthumio cō sul significata. ide Li.li.viii.d bello maced.

Bacchiadæ ex coritho exules i sitilia urbem ī ter pachynnū & peloꝝ urbē condiderūt.T.

Bacchylides nomē poetæ hēt y psilō.Fuit aūt hac de cognatiōe simonides poetæ lyrici; & ipse qdem lyricus æschynes.

Bacchius genus pedis ex prima breui & duabus longis.T.

Batenis silua igens trans rhenum sueuos acherusis pro naturali muro diuidit:nūc(utopi nio est)nigra silua dicit̄ nō longe a friburgo oppido & badensi agro inter athesim rhenū nechariū moganū & danubiū germaniæ flumina hercyniāq; siluā & hassiæ regionis germanicæ montes.

Battanoduꝝ inter coloniēses & traiectensem urbes locum ultra nouiēsium in finibus cliuensis sitū rheno adiacentem belgis ascribē dum nō memorat Cæsar:sed Tacitus.

Bactani populi iter belgas:nā mosa flumē parte quadā ex rheno recepta lōge fere ab oceano octogita milibus passiuū quæ appellatur uuallis:insulāq; efficit bactanoꝝ:i oceanū ī fluit.hi hodie(ut plærisq; placet)holādini dicūt̄ diocesis traiectēsis ꝑpinq phrygiæ & ducatui gherliæ ac mari oceano finitimi hos memorat Lucanus i pmo hic acattis populis trāsrhenanis cerusis & ligiis pānoniæ populis ultra hercyniā siluā finitimis hermūduris orti dicūt̄ & seditiōe domestica pulsi extrema gallica ora uacua cultoribus:simulq; insulā in uada sitā occupauerūt:quā mare oceanū a fronte rhenus amnis tergū ac latera circūluit(ut refert Cornelius tacitus)dioēs apd batauos fuisse olim lucū facꝫ qui ut coniectura est hodie in finibus uici agheducis in holāda extat nec longe seuidū Tacitū est in sula noīe mona:unde forte monacū oppidū uel monasteriū ciuitas episcopalis dicit̄.

Bactri populi quoꝝ & ariastes oppidū ē:idest postea bactꝝ dictū a flumine Plinius autor eugina a seucia scythiæ ad nostrum littus distat cētū uiginti duoꝝ passiuū milibus oppidū ita appellatū:quoniā Alexander ibi pontem in euphratem iūxerit: nam ζεύγνυμι græce latine significat iungo.

Bacchus cornua gestare tradit̄ q ammon galea in bellis usus:cuius insigne fuerit arietis caput.sunt qui ipsum dicūt in temporibus paruula habuisse cornua:ꝑpterea filius eius bacchus eodem fuisse aspectu posterisq; traditum deū hunc cornua gestare:unde & bacchæ ceratophoræ: idest cornigeræ dicūt̄ q numinis personā imitātes cornua sumebāt.

Bactrius flu.Scythaꝝ:a quo bactriani & bactra in plurali numero prouincia.Hero.

Bacales populi parui in lydia:anschisis conterminis iuxta mare.T.

Bactria regio est iuxta assyriā: unde & bactriani populi.Ser.

Bacchatū,i.ornatum margaritis.Virgi.coloq; monile bacchatum.Ser.

Bacchatū. Virg. bacchatāq; iugis naxon:aut uitibus cōsitā:aut celebratā bacchis:aut ubi Bacchus ex idis ægit triumphum.Est tamē ipsi consecrata:& dicitur dia.Ser.

Bacche a baccho thiades:sūt.n.sacerdotes bacchi.

Bacchat̄ furit more bacchantiū.Ser.

Bacchanthe insaniente. Hor.li.car. Thraicio bacchante magis.Acron.

Bacchātes comis serta & thyrsos manibus sumere solebant, idest hastas pampinis inuolutas (ut scribit Diodorus) & bacchari poetæ dicūt cū furore concepto scribūt. Papinius. Hæc ego nascentes lætus bacchatus ad aras.

Baccis idest gemmis. Hora. li. car. quarto: baccis onusta. Acron.

Badius. Var. æqui colore dispares. Itē nati hic badius iste geluus iste niuternus.

Benacus lacus in agro ueronensi. xxxii. M. p. ī longitud. In latitu. xvi. ad plus: ad minus. vi. ex quo Mincius. T.

Bageus cuius astu Orœstes sardiū præfectus trucidatus est. T.

Baiulare ferre. Plau. in asinaria. Ego baiulabo: Tu ur decet dominū ante me ito inanis. No.

Baiulum. Cice. de orato. lib. iii. Remigem aliquem aut baiulum nobis oratorem descripseris. Nonius.

Baiulos Pythagoram uirum in studiis doctrinarum egregium. Cuius nomen Plato in li. illo inclyto adolescentem aiunt uictus quærendi gratia in mercedem missum uecturas onerum corpore suo factitauisse: quod genus græci βασταζοντασ uocant. i. lanne baiulos appellamus. A. g.

Baiulos antiqui quos nūc operarios: unde adhuc baiulari dicuntur. Fe.

Baiarum fontes memoratu quidem dignissimi: fontinam paruo soli spacio plures salubresq; omnes scaturiūt.

Baiocassi. i. baios oppidū normandiæ in cētroburgis locus est q dicit̄ berri.

Baias iuxta cumas aperit in reductum profūdū littus in sinum. baias autem a baio Vlyssis socio nomē traxisse ferūt atq; misenū. Se.

Balarū quære in palatiū. Fe.

Balbe obscure. Varro humanarum li. xx. præter q̄ duobus ī primis est scriptū spectare uelit potiusq̄ uolūtatem debeam non datū dicere magistratū. No.

Balbutire est cū quadam linguæ hæsitatione & confusione trepidare. Cice. academicorum lib. iiii. Plane & supradictus stoicus perpauca balbutiens: & tuscu. li. v. Me quidem auctore etiam peripatetici ueteresq; academici balbutire desinant. No.

Baleares insulæ primo gymnesiæ: post uero cum a græcis occupatæ sunt: quia lapidibus fūda rotante aduersarios sūmouerint īsulas.

Baiæ in littore cumano multa habent balnea & in primis aquas possidias: quas Possidius libertus Claudii Cæsaris aperuit.

Balsamum est arbor: opobalsamū succus collectus ex arbore: nam οποσ dicitur succus. Xylobalsamum lignū illius arboris. ξυλον enim lignum dicitur. S.

Balneas aquæ calidæ quæ cum colerentur uenissent in usum nostris: cum aliæ ad alium morbum idoneæ essent. Hæc enī plures: ut puteolis & thuscis: qbus utebāt multitudīs potius q̄ singulari uocabulo apellarūt. Var.

Balæna nomen a græco descendit: bācilli phalænam dicunt antiqua consuetudine: quia pyrrhon burrum πυξον buxum dicebant.

Balænam bæluam marinam ipsam dicūt esse pistricem: ipsam esse & cœtū. Fe.

Balista mōs ē galliæ cisalpiæ: situs apd̄ ligures.

Balneum & balnea dicuntur in priuatis. In publicis autem fœminino genere: & numero plurali tantū & balneas; licet & balnra legantur. Seruius in ar.

Balteus & baltea thuscum uocabulū est.

Baldi belgarum populi.

Balæna gr. æ. phalena: q̄si conspicua belua marina maxima. T.

Balista a βαλλω iacio tormentum concutiens muros. Lucanus pro instrumēto iaciēte hastā posuisse uidet̄. Græ. balistin dicūt. To.

Baleares insulæ in hispanico mari: prima breui apud Virgiliū, unde a Balco Herculis comite: potius q̄ a βαλλω: nisi per ablationē. I. dicatur: ubi funda primū inuenta est: ut matres non sinerent filios edere nisi prius funda cibum percussissent. Vegetius. T.

Balsamū arbuscula sola neutri generis: uiti similior q̄ myrto: de quo Plinius.

Balbus & antiphus Cælius sabinus quē de edicto ædilium curuliū composuit. Labeonem refert. Balbus autem & Antiphus uitiosi magis q̄ morbosi sūt. Quære ī uerbo morbus.

Balatrōes a balatu: & uaniloquētia dicūt. Por.

Balanus unguentaria ex qua cōponūt unguēta. Ideo dixit Hora. lib. car. Præssa tuis balanus capillis: & ideo significat unguentū.

Baleani sūt montani populi in sardinia.

Balistatur enim balistæ lapidū ita reliqua tormenta telorum. Ci. secūdo tusc.

Balteus in singulari: neutrum in plurali Et ē nomen non tantū quo cingimur: sed etiam a quo arma dependent. Ser.

Balistæ saxa maiora & grauiora qbus iaciunt. Lucil. li. xviii. Quod sit balistas iactus centenarias. Sisen. in. iii. balistas. iiii. talētarios. N.

Bābaciū apud antiquos quosdā græcos cōpi a sono instrumenti cū quo conficit̄. Tor.

Bandusia sabinēsis agri regio est. Hor. li. car. O fons bandusiæ splendidior uitro. Acron.

Baptismus & baptisma immersio intinctio.

Barathrū græci appellant locū precipitē: ūde emergi nō possit: dictū ab eo q̄ ē βαθύ. Fe.

Barathrum īmensæ magnitudinis norū ē: qd̄ & ipsum nomē sonat: quia βαραθρον. i. graue in aspiciendo. S.

Barbaros romanos quid est q; cum quosdam
diis immortalibus hominem immolasse ac
cepissent magistratus eorum accersendos:at
puniendos putauerunt quos postea cum id
consuetudine quadã ac lege fecisse accepis-
sent eos dimiserunt:alias id facere prohibue
runt:cum ipsi non multis ãnis ante duos ui-
ros & duas mulieres i foro boario uiuos ob
ruerunt.non eni iudeť conuenire ipsos hæc
facere & barbaros qui talia commisissent re
prehẽderet:an diis immortalibus hominem
immolare impium ducebatur: dæmonibus
autẽ necessarium:an qui more & lege id age
rent peccare arbitrabantur:se uero libris si-
byllinis iussos eodem teneri scelere non pu-
tabant.ferunt autem Elbiã quandam uirgi-
nem cum equo ueheretur fulmine ictam fu
isse inde nudum equum ac iacentem inuen
tum esse:nudam & ipsam ueste quasi ab in-
dustria a pudẽdis subtracta calceis anullo ca
misia passim disiectis:& ore lingua proiecta
ne ad diuinatores delata cum sacris uirgini-
bus maximum dedecus impẽderet:& eius
rei ignominiam ad equites redundaturam
prædixissent barbari cuiusdam equitis ser-
uus inditiũ fecit tris uestalis Aemyliã:Mar-
tiam sub idem tempus corruptas diu fuisse
me cum uiris rem habuisse quorum unus esset
fetiuetus ius barbarus eius qui iditium fecisset
dominus. Vestales igitur redargutæ sup
plicio sunt affectæ: sed cum res atrocior ui
sa esset decreuerunt ut sacerdotes sibyllinos
libros inspicerent.in quibus inuentum fuis-
se dicunt:hæc magno reip.malo futura:& iu
bere ut absurdis quibusdam deis & externis
auertẽdæ rei causa græcos duos ac totidem
gallos immolarent:& in loco eodem defode
rent.

Barbaricum appellauit clamoré exercitus ui-
delicet q; eo genere barbari utitur.Fe.

Barbari dicebantur antiquitus omnes gentes
exceptis græcis.unde Plinius: Plautus cre-
do Neuium poetam latinum barbarum di-
xit.Festus.

Barba singulari numero hoium dicitur.Virg.
æne.li.ii. Squalentem barbam & concretos
sanguine crines.In plurali numero dicitur q̃
drupedum.Vir.Syriaq; impexis iduruit hor
rida barbis.Ser.in arte.

Barbati antiqui dicuntur:nam quadringentis
& quadraginta quattuor annis romani intõ
si fuerunt carentes tonsoribus: quos postea
Ticinius mæna e sicilia duxit:ut scribit Plu.

Bardocucullus uestis erat gallica grossioris tĩ
ã facta compositam ex bardis qui poetæ sũt
gallicam & cucullo.cucullus eni uestis gros-
sior capiti enim tegendo apta.

Bardi item dicũť stulti apud gallos ut possint
accipere bardoculum uestem gallicam suis-
se plebis & uiliorum hominũ:ut i distichis.
Marti.gallia santonico uestire bardocuculo
Cercophythecorum pœnula nuper erat.

Bardus stultus a tarditate ingenii appellatur.
Cecilius nimis audacem bardum barbarum
Trahitur autem a græco quod illi βαρΔυσ
dicunt.Fe.

Bardus gallice cantor appellatur:qui uirorum
fortium laudes canit a gente bardorum:de
quibus Luc.Plurima securi fudistis carmina
bardi.Festus.

Bardum est propria ui & ingenio tardum: nã
græci bardos tardos dicebant.Plau.in persa.
Nimis equidem pro barda & pro rustica re
or habitam esse ex te.No.

Barire elephanti dicuntur:sicut oues dicimus
balare:utriq; a sono ipso uocis.Fe.

Barrium urbem italiæ appellauerunt: q; con-
ditores eius expulsi ex insula barra: quæ nõ
longe a Brundusio.Fe.

Barba utroq; numero hominum est.& bruto
rum:ut Hora. Vtq; lupi barbam uarie cum
dente colubre.Dicitur & aliorum q̃ quadru
pedum:ut Plinius ix.xxx. Cum geminos trã
sit sol tristis & auribus & unguibus gallina-
ceorum:si luna rasis barbis eorum. Lauren-
tius.

Barathro luxuriosus.Porphy.

Barbasculus diminutiuum a barbaro.

Barathrum locus apud inferos: uel ubi noxii
præcipitabãtur apud Athenienses.S.

Bardietæ qui nunc bardiali dicuntur: sunt re-
motiores lusitanorum populi montana ha-
bitantes.Strabo.

Barce nutrix Sychæi & regina libyæ:a qua ci-
uitas pompolcos.T.

Barcæi populi propinqui Carthagini.Seruius
Vibius uero maurorum a barce uel nutrice
Sychæi uel regina:unde hamilcar barca co-
gnominatus est.T.

Barbarismum qui ante diui Augusti ætatem
pure atq; integre locuti ante dixerunt nõdũ
equidem inueni inquit Aulus gellius cur nõ
inuenisti cũ utatur eo Aristoteles i elẽchis.

Barathrum locus erat in ægypto circa pelusiũ
palustre arenosum q; a profunda obscurita-
te ita appellarũt horroré a barys & thrin.

Barathrum a βαϑῦ profundũ:uel ifernus.T.

Barbarus qui inepte loquitur. Inde barbari-
cus & barbarismus. Peccamus enim scriben
do uel loquendo:adiectiõe:detractione: mu
tatione:diuisione:complexione:aspiratione.

Barbyros.Esichynes græcus interpres docet
barbitõ esse genus citharæ lyricæ uel ipsam
lyram Pollux eam locat inter instrumẽta q̃

manu pulsantur:Strabo uero autor est nomé esse barbarum:nam qui helicona musis consecraunt thraces fuerunt;& antiqui uatesephoris orpheus musæus thamiris: qui baccho item asiam consecrarunt in indiam usq; barbari fuerunt:unde multa musica instrumenta barbaris nominibus designantur ut naublia sambuca magades barbytos.

Barbyton instrumentum musicis & maxime lyricis secundum Iulium pollucem femi.generis solum in on. Tor.

Barrhus elephas:a cuius ossis similitudine dêtes barrhos. Inde barrhire & ebur secundũ quosdam. Tor.

Barathrum locus apud inferos proprie apud Athenienses:in quem noxii præcipitantur. Dio.

Barbusculo cuidam ex aduocato:ge é enim diminutiuũ a barbaro.

Bassareus dictus é Liber pater a genere uestis baccharum: uti & bacchides bassarides dictæ:uestis eni genus est usq; ad pedes dimissa:dicta ita a bassara loco lydiæ:ubi fit.Hor. li.car.Non ego te candide bassareu. Var.

Basilica nux quæ græce dicitur: hæc auellana seu prænestina:quæ é eadem ex arbore quæ corylus dicitur.Ma.

Bastarne tyrrhegetis uicini & germanis populi sunt fere ex germania originem ducentes in plures uicos nationesq; diuisi: nam & atmonii quidam dicuntur atq; sidones.S.

Bascinare est fascinare:idest inuidere,fascinium autem quasi basieinium.

Basses.Var.honos lyras primo eam esse fidicé q succersitos ut ipsa nos bassis eius.Noni.

Basilica regis hoc est dei templum.

Basilica a βασιλεύσ hoc est a rege dicta é. F.

Basiliscus est genus serpentis:uel quod in capite album habeat instar diadematis, uel q reliqua serpentum genera uim eius fugiant. Festus.

Basilicum regale.Fe.

Basidii populi post tauros quibus ab Hercule & echidna generis principia sunt mores regii arma raptum sagittæ.

Basis figura in narrationibus dicitur:cum omnia pedetentim dicuntur insinuandi gratia: ut apud.Te.in eu. Matri mercator dono dedit:mater ubi accepit.Do.

Basia sunt pudicorum affectuum; suauia libidinum:uel amorum oscula officiorum.Te. in eu.meum suauium.Do.

Bases uasorum collocandorum causa paratas deberi.Trebatius respôdit cui corinthia uasa legata essent.Labeo autem id non probat sed eas bases testator numero uasorum habuit.Proculus uero recte ait;si æneæ sint bases non autem corinthiæ non deberi.labolenus de leg.iii.

Bestetani seu bastuli hispaniæ populi sunt intra calpé & gaddes: ex bastetanis autem qui horospedam incolunt;uicini sunt celtiberis ab austro.Stra.

Basis sustentamentum.Tor.

Basileus quasi basis λαοῦ. i.sustentamentum populi.Tor.

Basiliscus regulus: genus serpentis pessimi: de quo Pli.T.

Bassarides omnes bacchæ dictæ sunt sicut est & ipse liber pater:ut Hora.non ego te candide bassareu inuitum quattam. Quibusdam uidetur a genere uestis qua liber pater utiĉ dimissa ad talos quam thraces bassarim uocant:quidam a uulpibus quarũ pellibus bacchæ detinebantur & lyncium pantherarũq; uulpes inde tractæ bassares dicunt.

Bassarides bacchæ mulsariæ: quod bene concordat cú Persio.Caput ablatura supbo bassaris:ablatura agaue caput pentheo tanq̃ uitulo superbo:licet alii aliter dicant.

Bastarne populi ultra danubium: qui a Perse rege compulsi transire flumen glacie concretum pene oẽs submersi sunt; paucis in utraque ripa seruatis contermini rhoxalanis:unde tybur e in triumphalibus. Ti Plautii.regibus bastarnarum & rhoxolanorũ filios hostibus erectos remisit. T.

Bdelium arbor nigra oleæ magnitudine i bactrianis nominatissima.Pli.T.

Batiola.Plau in eolace.batiolam auream octo pond.habebat accipere noluit.No.

Batrionem dicebant genus uasis lõgioris manubrii:hoc alii trullam appellant.Fe.

Batus genus herbæ.Festus.

Bathicius qui fuit chalcionis filius.

Bathaui a bathy.i.altum populi germãorum.

Bathracus rana;& proprium sculptoris secundum Pli.T.

Batrachomyomachia; idest ranarũ & murum pugnam:quam lusit Homerus q̃uis Plutarchus id cõstãter neget ascribatq; poetæ iliadê & odysseam. Herodotus uero phocydé.

Batracomyomachia ranarũ & murũ pugna.

Bathyllus diminutiuum a Batho adolescens samius ab Anacreõte dilectus alter saltator Iuue.molli saltáte bathyllo.T.

Batilli populi septentrionales.ut scribit Ptolemæus.batillus item uirga ferrea:ut est apud Plinium q̃uis Porphyrio apud Horatiũ aliter sit interpretatus.

Batus filius Cyrni regis insulæ therannis aristæus,ppie dictus batus ,ppter obligationé linguæ cognoiatus,qui Cyrenem condidit. Her.dicit batum.i.regé lingua libyca.Tor.

Bactus pastor apud Theocritum:cuius e talo cum Corydō spinā euelleret q̄ pua spina robustum ea bacto ostensa ait.alius apud Oui. in.ii.transformatum in indicem lapidem.T.

Batus habet amphoram unam Ser.de po.

Baubare latrare a canum uoce.Lucil.lib.v.Et cum deserti baubātur i ædibus omnes.No.

Baulæ apud baias locus herculeus dictus quasi bouile q̄ illic habuit animalia quæ hieroni detracta ex hispania deduxerit.T.

Beatitas ac beatitudo.Ci. de natura deo.lib.i. ac ista.s.beatitas siue beatitudo dicta sit utræque omnino durum:sed usu molienda uerbis omnino sunt.

Beati.Hora.li.car. Nescias an te generum beati phyllidis flauæ.beatos nobiles dixit. neq; enim beati esse poterant: quorum erat filia captiua.Acron.

Beatus quandoq; diues est.

Beatus qui rebus omnibus ad uitæ usum ornarumq; spectantibus abundat:ut locuples. Ci.Sint florentes sint beati: & apud elysios beati uocantur. fœlices autem omnium bonorum cōpotes.aliæ quoq; res beatæq; fœlicesq; dici possunt.ut uox beata: idest plena & perfecta & uocis fœlicitas apud Quintil. Laurentius.

Bebrycia regio quæ postea Bythinia a rege.p.xima Troadi.Inde bebrycius.T.

Bebrix filiam pyrenem habuit a qua compressa ab Hercule pyreneos mōtes putat dictos Sillius qui diuidūt galliam ab hispania: Diodorus filiam regis in montibus pyreneis ab Hercule compressam tradit:sed nec bebricē nominauit nec pyrenem. Bebrices item populi in bythinia qui ueluti belges pereunt: ut tradit Eratosthenes:apud hos erat nicopolis aula Amyci regis qui cæstibus pugnauit cum Polluce & uictus:& ē ut apud Apollonium & Valerium flaccum.

Bebrycium uicus inter Veronam & Cremonam qui dicitur labina clarum duabus cladibus Romanis Cornelii & Taciti. Tor.

Beliar nomen dæmonis.Tor.

Belides quidam per binū.l.quinquaginta Danai filii beli filiæ quæ patrueles īteremerūt iussu Danai patris cum ex oraculo habuisset a filio ægypti & genero se interemendū.

Bellona dea belli Martis soror quam quidam Palladem dicunt cui proprio sanguine sacerdotes sacrificabant:ante cuius templum columnella erat quæ bellica dicebatur: super quam hastam iaciebant cum bellum indicebatur.Inde bellum. T.

Bellorophontes Glauci regis Ephyræ filius a Proeto abantis regno priuatus quem Stenoboea uel secundum Ho.Antia Proeto accusauit:qui eum ad eurybatem lyciorum regem misit:qui illum & cōtra Chimæram misit:deinde contra amazonas:quas superauit quare Eurybates ei Achimenem alteram filiam Stenoboeæ sororem uxorem cum parte regni dedit quo cognito Stenoboea se interemit. T.

Bellaria ea maxime sunt mellita quæ mellita non sunt:& omne mensæ secundæ genus ut na quoq; dulciora est inuenire in comœdiis antiquioribus:hoc uocabulo appellata dicta que liberi bellaria.A.gel.& Ma.

Bellarium & bellaria tes bellis apta. Fe.

Bellator non modo qui bellum gerit:sed etiam per quem bellum geritur significat.Vir. lib.x.Et inter Bellatoris equi caua tempora conicit hastam.Ser.

Bellantur pro bellant.Vir.li.x.Et pictis bellātur amazones armis.No.

Blenios stultos esse Plau.indicat:qui ait:stulti: stolidi:fatui:fungi:bardi:bleni:buccones.

Bellicrepam saltationem dicebant quando cū armis saltabant:quod a Romulo institutum est:ne simile pateref q̄ fecerat ipse cum a ludis sabinorum uirginem rapuit.Fe.

Belhoris est melioris. Varro in testamento:ne mo nunc ad ultimum genus testamenti qd dicitur physicon.i quo græci belliores q̄ romani nostri.No.

Bellona dicebatur bellica super quam hastam iacebant cum bellum indicebatur.

Bellona a bello.Varro.

Bellosum bellicosum.Ce.Tantum bellum suscitare conari aduersarios contra bellosum genus.No.

Bellum est ut plærunq; pugna.No.

Bellum elegans melius prudens.Luc.lib.xxix. ætatem istuc tibi laturam & bellum si hoc bellum putas.Varro i thaphemnippo. Diogenem literas scisse dum usione q̄ satis esset cum q̄ acta bellorum hominum in eodē crateo stadio epitaphion ago a quo qui certasset animo bellus homo magis delectatus stoicorum pancratio q̄ athletarum.Idem sexq; Vlysse:quid est enim homo masculus libentius uidere debeat bellam uxorem. Idem in marco socius est hostibus socius bellum ita gratis ut bella omnia domum ut auferas. Nonius.

Bellum & prælium hoc differunt:quia prælia partes sunt belli:hoc ē in bello cōgressiones Lucil.lib. xxv.ut Romanus populus uictus ui & superatus præliis sæpe est multis. Bellum uero non nūquam in quo sunt omnia. Virgi.in.viii.Infantē fugiens media inter prælia belli.No.

Bellum a bæluis dicitur bæluarū sit perniciosa

dissentio.Fe.

Belle apud Plau.dimminutiuum aduerbium a bene quod facit bone & bellum.Fe.

Belutus bestiæ similis.Fe.

Bæluam indifferenter posuit auctoritas ueterum. Plau.in au. quo quidam agnoscat scio magis nusquam curiosam esse ullam bæluam.Nonius.

Bellissimum unde bellaria cibi ad irritandam gulam.Teren.in ad.ego iam prospiciam mihi atq; unumquodq; quod erit bellissimú carpam.Do.

Bellutu est tum ipsa pugna: tum totum tempus quo sumus in militia:prælium ipsum tá tummodo armorum certamen:pugna uero & certamen citra arma fit uel nudis uerbis. Laurentius.

Bello & urbs & flumen iuxta calpem monté. Stra.

Bellion fluuius est in lusitania qui ab aliis Letheæ ab aliis autem luneæ appellantur a celtiberis & uacceis labitur.Stra.

Belgæ populi plures urbes & oppida continét quæ mari oceano rheno matrona & sequana fluminibus clauduntur. horum plærisq; orti a germanis rhenum olim traiecti gallos accolas expulerunt.hi nunc moribus legibus & ornatu exculti nisi q effœminati ad quos mercatores sæpe commeant: quapropter mores hominum mutari constat in his sunt urbes metropoles treuerensis coloniensis maguntina rhemensis & protomagensis cum suis attributis intra oceanum mare ac eadem tria flumina constitutis & brabantia flandria holandria ghelriæ ac phrysiæ pars tota piccardia hánonia iuliacum uirtutum comitatus ac campaniæ maxima portio silua arduenna uniuersa cum singulis sibi adiacentibus: & ea inclusis populis ac locis ubi plura sacerdotia pluresq; reguli quos memorat Lucanus in primo:in his sút omnes prælati electores impetatores & fere omnes fráncorum reges qui pares uocantur.& uterque apud belgas ungitur consecratur: & coronatur.Sunt quoq; tres digniores germaniæ in belgica metropoles. belgaȝ clarissimi erant treueri quorum urbs opulentissima augusta ut refert Pomponius mella:quæ nunc ignoratur in belga autem a Iulio Cæsare usq; ad Romani imperii declinationem legati romani diutius habuerunt:núc uero locum proconsulum & legatorum romani pontificatus monarchia in nationes & reges imperieat omne imperium & iurisditionem in prouincis per legatos exercet: quibus subditi sunt episcopi loco præsidis prouinciæ instituti.Sunt & collectores,quos prisca ætas q̃stores appellauit atq; reges & potétatus qui uelut censores decreta pontificis maximi & censuras sequuntur huic singuli obsequuntur quem grauioribus adeunt modis.

Belgæ sunt galliæ populi per gentes quindecim diuisi:per rhenum & ligerim uergétes í oceanum:& sunt oceano confines; usq; ad ostia rheni; & nonnullos rheni alpium uicinos incolas:belgas.n.gallos flumen matrona & flumen sequana a gallis celtis diuidit: & extenduntur a sequana ad rhenum.Stra.

Belgium erat bellouacorum ciuitas magna & inter belgas auctoritate atq; hominum multitudine præstans in qua Cæsar aliquando hyemauit illic in hibernis fuere nomen adhuc retinens.

Bellouaci ciuitas est episcopalis in prouincia rhemensi ac francorum regno sita.

Bellocassii populi inter celtas proximi lexouiis quos opinio est esse baiocenses eorum ciuitas est episcopalis in prouincia rhotomagési ducatu normaniæ & regno francoȝ sita.

Bellaria a græcis τραγήματα dicuntur secúdarum mésarum ubi pro libis dulciariis habentur.

Bellerophontes apud græcos primæ declinationis ut Anchises.

Belouaci sunt in agro morinotum.Stra.

Bellouacum oppidum est in belgis quod uulgo dicitur beluors:hi plurimum & auctoritate & uirtute hominú nutuero cæteris belgis præstant.Strabo.

Belouaci sunt belgarum fortissimi.Stra.

Bellantur sub passiua uoce actionem significat.Vir.bellant amazones armis.Pri.

Bellitudinem sicut magnitudinem. Var.dixit Festus.

Bella oppidum in campania. Virg.vii.moenia bellæ.Seruius.

Belus assyrius rex fuit:nam eorum lingua sol bel dicitur;unde & elios:ergo addita digamma & facta deriuatione a sole regi nomen impositú est: uel bal deus dicit apud assyrios.

Belus primus rex assyriorum:quos constat Saturnum quem solem dicunt: Iunonemq; coluisse quæ numina apud aphros postea culta sunt;unde & lígua punica bal.assyrica uero bel dicitur deus quadam ratione sacroȝ & saturnus & sol.

Bellus bellissimus.Plau.datores bellissimi negocio soletis esse.Prisci.

Bellerophontes dicitur ausus pegaso ferri per aera in terram decidisse.Acron.

Benna lingua gallica genus uehiculi appellat. unde uocantur combennones homines í eadem benna sedentes.Fe.

Beneficiarii dicebantur milites: qui uacabant

muneris beneficio: e contrario munifices q non uocabantr:sed munus reip.faciebant.

Beneuentum & mintumum garilianum dicimus qui ante glanicus uocabatur.

Beneuentum colonia cum eo deduceretur:appellari cœptum est melioris ominis cã:nãq; eam urbem antea græ. incolentes μαλόεντον appellarunt.Fe.

Bene multum.Ter.in an.bene celatum amorem facile cerneres.Do.

Bene pro ualde.Ter. in eu.qui bene uertendo Benedici laudari.Idẽ in phor.benedictis si certasset audisset bene.Do.

Benefacio & benefecisti in consuetudinem uenit & non indicantis est:sed gratias agentis. Te.in eu.benefacis merito te amo.Do.

Benefactori quid est bouem immolans:nauis circa rhacesiam i anchoris stabat. Sed ab eo persuasus nomine pyrriæ & senem seruauit nihil indigens & misericordia commotus & hortatu senis de fictilibus q̃ ibi iacebant pau ca quædam sumpsit: postea cum prædones abcessissent securus iam senex pyrriam fictilibus admouit i quibus magnam uim auri pice admistum ostendit ita ut repente diues factus pyrrias eum cæteris i rebus senẽ optime tractasset: tamẽ illud adiunxit: ut ei bouem immolaret:ex eo res i prouerbiũ uenit benefactori bouem extra.pyrriam imolasse neminem.

Benignitas est in quantitate rerum:aut in facilitate præstantis:nam plærunq; in gratia dona sunt in quibus benignitas non apparet. Ter.in eunum ubi meam benignitatem sensisti in te claudier.Do.

Benigne large.Te.in ecy. benigne præbeatur. hoc enim est gratius nõ solum præbere: sed etiam large.Dona.

Benignus proprie dicitur is qui bõis & dignis largitur.Est autem compositum ex bono & gignendo.Fe.

Benigniter pro benigne. Titin.in gemina. nimium patrocinari sentio benigniter.No.

Benacus lacus galliæ cisalpinæ est intra arctas montium fauces intra adeo ut coacti impetu inter eos uẽti eorum more maris æstuationes undarum atq; tempestates facere cogant euius littori salundiũ adiacet sermioq; peninsula: Catulli poetæ patria: hunc aiunt aureas harenas euoluere & ex eis nutrire pisces: quos uocant indigenæ carpiones nusq̃ alibi repertos:ex hoc uirgiliãus mincius fluuius excurrit in padum.

Beneficiarius passionem significat: ut qui beneficium accæpit.Lau.

Beneficus comparatiuum superlatiuumq; habet aliquando etiam suum.similiter omnia composita cum facio:ut beneficentior beneficentissimus & beneficissimus:ut M. Cato de Ptolemæo rege optimo atq; beneficissimo.Lau.

Benedicus & benedico. quando una dictio est nusq̃ inueniũtur: & si quando uti uolumus datiuum postulat.sicut maledico.Lau.

Bene pro ualde:ut Ci. habetis oratiõem bene longam. Male quoq; pro ualde:ut Ci.in bruto.Credebat scriptores illos male mulctatos i.ualde.Prius similiter & frequentius cũ uerbo odi.Idem ad Marium:oderam multo peius q̃ illum ipsum Clodiũ. Item eũ positiuo ut Ter.illud rus nulla alia causa tã male odi. Oui.cũ uerbo obest ut Peius adulterio turpis adulter obest.Lau.

Bene mecũ agit: quære in uerbo actũ ẽ, Lau.

Beneuentum in samnio est.Stra.

Benacus lacus est alpinus:sta. quingentorum longitudinem habens:latitudinẽ uero. xxx. de quo Mincius amnis effluit.Stra.

Berecynthus mons est phrygiæ in quo dudũ Cybelis mater deum ritu priscorũ religiose colebat a quo etiã berecynthia dicta est.

Berones populi sunt in Hispania in regione septentrionis: celtiberis proximi & cantabris conifscis coniuncti sunt & bardietis qui nũc bardieli itocantur.S.

Beritate oppidulum est in mediterranea thuscia.Stra.

Berecynthus castellum est phrygiæ iuxta flumen Sangarium,ubi mater deum colitur ergo berecynthia:idest phrygia. Ser.

Berecynthus:unde berecynthius: sunt tamen qui uelint habere aspirationem: pro monte uero phrygiæ minime.

Bergomium gallicũ uerbum a senonibus Brẽ tu milibus condita: quorum lingua montana urbs significatur inde bergomates.

Berillus lapis pallidus transparens ex quo pocula fiebant.Tor.

Beronice in altera parte arabiæ ab intimo angulo prima iter hieropoliticũ & scrobilum. Deinde inter promontoria Moronchon & collaca: philopetris & phiomalis ultra arsinoe:& alia beronice.Pom.

Berõice Ptolemæi philadelphi mater cui philemon topacium dedit: ex quo facta est statua quattuor cubitorum Arsinoe philadelphi uxori: altera philadelphi filia soror Ptolemæi euergetis Antiochi uxor:alia Herodis filia Agrippæ soror:quam Titus uespasiani filius amauit. Vnde Iu.

Bessis appellatum ab asse:q; is triens sit:quanuis dura compositio fiat bessis ex triente bes sis nouem sunt unciæ:triens tres.Fe.

Bestias accipere debemus magis ex feritate q̃

ex animalis genere: nam quid si leo sit: sed mansuetus ut alia dentata bestia.

Bessis unciæ octo. Prisci. uel duas trientes bessem uocabis. S.

Bessi populi thracum a dextra Strimonem incolentes usq; ad mestum amnem. quidã bossos dicunt.

Berere. i. ire. Varro assanos multos q; pareret ea non poterat mulieres feras betere iussit. Pa. in nuptia. Vos hinc defensum patria in pugnam. Idem. bibite mendosi resto peragitur eam si ire conor prohibet betere. No.

Bethis fluuius hispaniæ ubi oues habent lanã subrutuli coloris ex qua uestes cõfectæ nullo alio colore tingebantur. Martialis in distichis ubi lucernæ beticæ loquuntur. Nõ est mihi lana mendax nec mutor aheno.

Bethis ex tarraconẽsi prouincia dimissus per mediam fere Hispaniam sicut nascitur a luco uno decurrit nomen imponens regioni: post autem mari propinquus: ingentem ex se lacum facit: ex quo duplex egreditur: tantus utroq; gurgite: quantus solus intrauerat lacu: & sic geminatus in occiduum labitur oceanum.

Bethica regio in postrema hispania a beti flumine quam turdetaniam incolæ appellant: ubi populi turdetani. a. turduli incolunt.

Betulus paruus fluuius: bargigos littori proximus.

Betaceus: herbaceus: maluaceus: materiam significãt ut ex materia betæ: herbæ: maluæ.

Bethasii germaniæ populi inter belgas pximi caninefatibus bãtauis tugris ac marsacis transrenenses superiores fuisse coniectura est ad utranq; Mosæ fluminis ripã cis rhenum sitos: & in diocesi leodiensi. Hos Cæsar non memorat. Sed etiam Tacitus.

Bæthis ex tarraconensi regione demissus per hanc fere mediam diu: sicut nascitur uno amne decurrit post ubi non longe a mari grãdem lacum facit: quasi ex uno fonte geminus exoritur quantusq; simplici alueo uenerat tãtus singulis effluit: tum sinus alter usq; ad finem prouinciæ inflectitur eumq; parua oppida olicllingi onolopa contingunt. Pom.

Baiæ in littore campano a Baio Vlyssis socio Sillius sedes itacensia bai.

Boetis non procul a castaone mons est e quo betis fuit quem argentum appellant cum in eo sint argenti metalla. Autor uero est Polybius: & hunc & anã e celtiberia oriri: qui nongentis distant inter se stadiis. Antiqui sane boetim tartessum appellarunt. Inde stesichorus poeta ita scribit iuxta argenteos immensi tartessi fontes occultasq; petras duobus ostiis erumpit in oceanum interq; oppidum est tartesim & tartesum agrum iuxta calpem appellari Eratosthenes ait: quod Artemidorus redarguit nobilior melete.

Balanum genus unguenti unde Horatius pressat uis balanus capillos.

Baleares in hispania contra tarraconensia littora sitæ non longe inter se distant: & ex spatio sui cognominibus acceptis maiorres minoresq;.

Bætis fluuius hispaniæ: hisdem ex locis nascitur quibus anas & tagus mediæ inter utrunque magnitudinis existens a sui primordio: sicut anas in occasum fluitans. idem in austrum flectẽs in idem littus excurrit hic autem fluuius turdetaniam diuidit: nascit autem ex orospeda: fluitq; per agrum oretanũ i bethicam: fluit autem bifariam bipartitus: inter cuius ostia intercepta insula est stadi. centum: siue ut quibusdam placet plurimũ a maritima separat: ubi Menestei extat oraculum: ab hoc flumine & ciuitas boetis nominata est: quæ turdetanorum agro adiacet bætica regio ab eodem flumine dicta ab accolis autem turdetana dicitur. Incolæ uero ipsi turdetani: & turduli appellantur: bœticæ autem plaga intra anã ad ortum quidẽ usq; oretaniam protenditur. a meridie uero ab eius eruptione usq; ad anæ maritimũ tractum & usq; ad columnas in bæticæ maritimæ partem ex betis & anas erũpunt Stra.

Becterones populi sunt iuxta taraconem & beiuncarium campum. Stra.

Bethone oppidum est in transitu ticini. S.

Beta littera græca in b a nostris trãsfertur: aliquando in u: ut bicion uicia. Tor.

Bethys regio hispaniæ a flumine βαθὺ quod est profundum in quo lanæ pulchro colore tinguntur. T.

Bethania quæ fuit in iudæa.

Bethsaida ciuitas Syriæ. T.

Betulus hispaniæ fluuius: cuius aqua aptissima ad ferri temperamenta. T.

Bias philosophus ex asia pirenẽsis: de quo Laertius. T.

Bianor troianus cum oileo auriga: ab Agamẽnone īteremptus. Alius thyberini regis thusci. & matonis fatidicæ quæ Mantuam condidit filius de quo Vir. Et dicitur Bianor q̃si bia. i. dest uiolẽtia: & ανὴρ uir prius dictus est ocnus. T.

Bibere recte dicemus ea omnia quæ haustus habent. sic etiam in quibus non est bibere posset inuenimus. Vir. xi. Hastam super exertam donec plata papillã hæsit: uirgineumq; alte bibit acta cruorem. Nonius.

Bibliothecæ & apud græcos & nos tam librorum p se magnus nũerus: q̃ locus ipse i quo

libri sunt appellantur. Festus. Pom.

Beroe non longe a cretico mari olim cholomanda dicebatur.

Beronicé Ptolemæi & Aristonis. Ptolemæus filium duxit cuius crines in cæli relati putant persuasione etiam cononis mathematici id Callimachus scripsit carmine elegiaco quod ad uerbum interpretatus est, Catullus altera beronices Herodis filia nupsit agrippæ fratri. fuerunt item aliæ quarum unius meminit Plinius in ultimo.

Bethæ apud antiquos uernæ dicebant & autumnale græci candidū & nigram dixerunt.

Bibitienses dicuntur q peregrinātur assidue. Festus.

Biblis est fons mesopotamiæ haud lōge Caris ex quo fabula talis est. Biblis Caunii fuit sorori eumq; infausto amore dilexit q cū sororis amorem horruerat & fugarat. ibi autem doloris impatiens miseratione deorum in fontem sui nominis uersa est.

Bibliotheca legata: utrum armarium solū uel armaria continebuntur an uero libri contineantur quæritur. Et eleganter uerna ait interesse id quod testator senserit; nam & locū significare bibliothecam sicuti dicimus in bibliotheca est: & alias armarium sicuti dicimus bibliothecam emisse. Qui igitur scribit Sabi. libros bibliothecam non sequi: nō per omnia uerum est. nam interdum armaria quoq; debent quæ plerique bibliothecas appellant. plane si mihi præponas adhærentia esse membranarum armaria: uel eius affixa: sine dubio nō debebuntur: cū ædificii portio sit quæ in bibliotheca tractauimus. Idē Pom. ad Sabi. in dactylotheca legata tractat & ait ānulos quoq; contineri non solū thecam quæ annulorum causa parata sit. hoc autem eo coniectatur: quæ ita proponitur. quis legasse dactylothecam meam: & siquos præterea annulos habeo ei. Ita Labeonem quoq; existimasse ait. Sunt tamen quædam quæ omni modo legatū sequuntur: ut lecti legatum cōtineat: & fulcra & armariis in uinculis clausura & claues cedunt. Vlpianus de legatis tertio.

Bibra oppidū rhemorū in belgis ultra Assonam flumen: nec longe ab eo quod flumen in extremis rhemorum finibus erat: & in eo pons in francorum regno situs nunc naue & interdum uado traiicitur: portus priscum oppidum nomen latine retinet.

Bibracte oppidū heduorum in celtis lōge maximū & fertile & maximæ apd heduos auctoritatis in quo totius galliæ concilium Cæsar cōuocauit. ius dixit & Cæsar hyemauit in francorum regno situm in formam ruris redactum & in radicibus montis: non longe ab hedua ciuitate positum nomen retinet.

Biblis urbs est in celtiberis. Strabo.

Bibractis oppidū erat in gallia prope. Dreduā & aliqui dicunt fuisse unam ptem ciuitatis quæ hodie solo est æquata. Stra.

Bibax & bibosus bibendi auidus Publius nigidius: bibosum non repperi: nisi apud Laberium. Sunt enim hæc nōia inclinata a uocabulis: & nō a uerbis: ut mammosa ānosa nō bibosa. Aulus gellius.

Byblesia urbs in asia. T.

Bibliotheca quam primus athé. Pisistratus posuit. de qua Gellius ī fine. vi. Et notat Pli. princip. xxxv. Tor.

Bibliopola. Librarius. Tor.

Bicipitem: qd incōpertum est posse dici. Var. de ui. pa li. iiii. aperuit insuper adducebāt nō plus soluturos q̄ uellem iniquus equestri ordini indicia tradidit: ac bicipitem ciuitatem fecit: discordiarum ciuilium fontem. No.

Bicornius germaniæ fluuius est: & in eadem nascitur.

Bicessis in denario numero huc mutat qd primum est a decem assibus decussis. secundū a duobus decussibus bicessis qd dicit solum a duobus bicessis. reliqua ratione mutat: ut tricessis proportione usq; ad centussis quo maius æris uocabulum non est. Varro.

Bidentes q oues duos dentes lōgiores cæteris habeant dicebant. Fe.

Bidentes qui existimāt ob eam causam oues a Vir. dictas q duos habeāt dētes pessime ac uitiose intelligunt. nā nec duos dentes habēt. & hoc quidem est genus mōstri. Et melius intelligi potest: si biénis dixerit: auctoritate Pomponii ī arbellatia. Mars tibi uoueo facturum si unq̄ rediero bidente uerre. Laberius ī paupe uisus hac nocte bidentes ppter uiam facere. Et Nigidius figulus dicit bidētal uocari qd binæ pecudes imolentur. No.

Bidētes appellari scripsit hostias quæ per ætatem duos dentes altiores haberent uel ha illius ipse posui. Quæ bidēs inqt hostia oportet dentes habeat octo: sed ex his duos cæteris altiores per quos appareat ex minori ætate in maiorē transcendisse. Hæc Higini opinio an uera sit non argumēto sed oculis iudicari patest. Au. gel.

Bidentes appellari non oues solas sed hostias bimas. Neq; tamen dixit cur ita appellarentur. Sed i cōmētarus diuis ad pontificiū ptinētibus legi bibentes prio dictas d littera ex supfluo ut sæpe assolet interiecta sic pro reire redire. & pro reamare redamare: & rearguere: non rearguere. ad hiatū enim duarū uocaliū pcauēdū interponi solet d littera

Ergo bidentes primũ dictæ sunt quasi bien
nes.& lõgo usu loquẽdi corrupta est uox ex
biennibus & bidentibus dictæ.
Bidental ideo dicitur fulmen aut q duos ha-
beat dẽtes aut certe quod in eo loco ubi ac-
ciderit bidentes mactentur.
Bidental dicebant quoddam tẽplum:quod in
eo bidentibus sacrificaretur.Fe.
Biduo cõditionẽ impleri oportet:quæ ita da
ta est:illud facite in diebus:si mihi præterea
fuisset abiectum.Iabolenus de uer.sig.
Biferæ sunt arbores quæ bis pducũt fructus
in ãno quasi bis ferentes.
Bigæ & quadrigæ dictæ a coniunctu.V.
Biguntinus seu brigantinus lacus est in agro
rethico caustelas murænis æmulas generãs.
Bignæ geminæ dicuntur:qa bis una die natæ
sunt.Festus.
Bigenera dicuntur animalia ex diuerso genere
nata:ut leopardus ex leone & panthera. Ci-
cur ex apro & scrofa dõestica.muli ex equo
& asina.
Bigeriones populi i aqtania finitimi tarbellis
Vocatis tarusacis sõtiatibus & hispaniæ ci
teriori i francorũ regno siti comiti de fusso
subditi ubi comitatus est in uasconia nomẽ
retinent:ubi rursa est & castrum begora &
episcopium bicterẽsis prouĩciæ narbonẽsis.
Bilbit factum a similitudine soni qui fit in ua
se.Neuius bilbit ãphora inquit.Festus.
Biligues brutaces.En.dixit q bruti & uolsce
& græce loqui soliti sunt:sunt aũt Italiæ po
puli uicini lucanis.Festus.
Billis apud aphros appellatur semen humanũ
humi profusum.Fe.
Bimestri.Hora.li.car.Et porco bimestri cum
famulis opum solutis:id est duos menses ha
benti:aut certe duos ãnos uoluit significare
a luna computatos. Aeron.
Bina de his tãtum dicũtur quæ tãtum nume
ri pluralis sunt.Nam Cicero per epistolã fili
uni culpat dicẽs eũ male dixisse litteras du-
as:cum litteræ pro epistola tãtũ numeri plu
ralis sint cõtra:epistolas binas non dicimus
sed duas.S.
Binum milium numero:pro binis milibus.Si
senna histo.li.iii.Ad binum numero miliũ
faucis utrinq factis.No.
Binominis qui geminum hẽt nomen.Vt Nu
ma Pompilius.Tullius hostilius.
Binus quære i uerbo ãniculus.bius similiter:
Bio uel bion genere boiystenites pater falsa-
mentario:ut ipse ad antigonum scribit.pa-
ter cũ tota domo uẽditus:ipse ẽptus a quo-
dam oratore.Laertius.Tor.
Biothanatos qui ui moriuntur:qui secundũ an-
tiquos theologos in originem suam non re

cipiebãtur nisi post certum tẽpus quod poe
tæ ad carentes sepultura transferunt.
Bipẽnis manifestum est dici qd ex utraq pte
sit acutum,nam nonnulli gubernaculorum
partes tenuiores ad hanc similitudinem pin
nam uocant eleganter:& Varro.in marcipo
re de lune bipennis ut leuis passerculus.Idẽ
in eodem:annos educi naufragii.Id Cicero:
nec quare bipennis fluminis plumas uapor
percussit.altemesti.in terram cecidimus.Idẽ
in parmenone.Ferens feram humor bipen-
nem securim.No.
Bipennis a pẽna deriuatum.Ideo fœmininum
est.Virgilius uero loco adiectiui usus est in.
xi.ut ferro sonat alta bipenni fraxinus.Pri-
scianus.
Bipatentibus est sermo ennianus tractus ab
hostiis quæ ex utraque parte aperiuntur.
Seruius.
Biremes duorum ordines remorum habẽtes
sicut triremes trium.Acron.
Birrho quasi Pyrrhus.i.ruffus apud Iu. nomẽ
proprium.
Byrria qd per duplex r græce byrrias.T.
Biseta porca dicitur cuius a ceruice setæ bifa-
riam diuiduntur:cum iam incipit maior sex
mensium.Festus.
Byrsa tyrii corium uel tergus dicunt primum
nomen carthaginis.
Bisextus.C.Cæsar ne quadrans deesset.statuit
in quarto quoque anno sacerdotes qui cura
bãt mensibus ac diebus: unum intercalarẽt
diem teo scilicet mense ac loco quo etiam
apud ueteres mensis intercalabatur:idest an
te.v.ultimo februarii mẽsis dies. idq bisex-
tum censuit nominandum.
Bisextus cutu kalendis est nihil refert utrum
priore an posteriore quis natus sit: & dein-
ceps sexto kalendas:cum natalis dies est.nã
id biduum pro uno die habetur.sed posteri
or dies intercalatur non prior. ideo quo an-
no intercalatum non sexti cal.natus quan-
do bisextus calendis est priorem diem nata
lem habet.Cato putat mensem intercalarẽ
additicium esse.omnisque eius dies pro mo
mento temporis obseruat : extremoque di-
ei mensis Februario attribuit Quintus min.
tus.mensis autẽ intercalaris constat.xxviii.
Cel.de uer.sig.
Bingiam nũc pinguiã germaniæ oppidũ bel-
gis ascribẽdum iter magũtiã urbẽ & cõfuẽn
tiam oppidũ cis rhenũ eius ripis finitimum
non memorat Cæsar:Sed Tacitus.
Biothanatus uiolenter mortuus.
Bison aĩal in germania deforme plixitate iu-
bagæ & reliquo corpore sed ferum.Mar.
Biturriges populi inter celtas eorũ fines ab he

duis qbus erant attributi quos ligeris fluuius diuidit finitimi sunt Aruernis. xxi. urbes eorũ uno die incederunt: ut Cæsaré cõmeatu & pabulatione prohiberét. Ciuitas est metropolis retinés nomé i ducani bituricési & regno frácorũ sita hos méorat Luc. in prio.

Byzantium nunc cõstantinopolis & prius byzos dicebanır.

Byssus lini subtilissimi genus. Tor.

Bisaltæ populi scythici. Tor.

Bistoniũ stagnũ thraciæ abderæ ꝓpiquum ex quo stranus & cõpsantus flumina cadũt ũde thracia aliquãdo bistonia: bistonis & bistones thraces a bistone rege dictum. Tor.

Bituminis fõs: ut arbitrari possũ apud æthiopiã est iuxta cotambim.

Bituriges sunt in gallia quos ioscos nominát i aqtanis gés alienigena cõsistit illis cõfœderata. habet aũt burdigaliam emporiũ. Stra.

Bitugires qui cubi nũcupantur: sunt in gallia aquitana post petrocorias: iuxta cadureos. & sunt ad oceanum spectantes. Strabo.

Bithũtũ oppidum uilissimum apuliæ.

Bitugires biriu: & habet oppidum quod hodie dicitur borges: prius dicebatur bitugirum. hos flumen ligeris a burgũdia diuidit. Stra.

Bitias præfectus classis Didonis secundũ. Ser. alius in nono æne.

Bithynia prouincia minoris Asiæ. primũ bebrytia: unde mygdonia: ultimo a rege bithynia: ubi sangaris flu. & libyssa nicomœdiæ proxima: sepulchro Hannibalis clara: & hylas flu. & prusa urbs. Tor.

Biton & cleobis matrem Argiá in Iunonis tẽplũ curru traxerunt. Tor.

Bituri populi galliæ. Tortelius.

Biuiras quas usus bæluas appellat. Var. i. I. memia. ad biuirá uéto cú uellé ostédere qd uellé metáclos icõstátiæ filius me repháedit. No.

Byzantium a pausania Spartanorũ rege conditum a constantino auctũ. inde dicta est Cõstantinopolis. Tor.

Blacterari inepte uociferari. blacterones inepti & icompositi uocantur: Apuleius in apologia: quæ & si possent ab his utiliter blacterata ob mercedem. Seruius.

Blanditer ꝓ blande Titin. i geminæ: uerecundia primũ bláditer cũ pauimus colloq. No.

Blandicella uerba per diminutionem dicta sunt: id est blanda. Fe.

Blatta nomé súpsit a græco uerbo q̃ é noceo.

Blacterantes quoq; lingua tam prodiga infræniq; sicut fluet semper & æstuet colluuione uerborũ teterrima: qđ genus homĩes significantissimo uocabulo appellant.

Blacteras idest latras uel furiose clamas. Pom.

Blacterare est stulte & præ cupidine loq: qđ a græ βλαξ originem ducit: sed & camelos cum uocem edunt blatterare dicimus Fe.

Blatterare confingere per mendacia. affra. in au. quid est illud te blacterare atq; obloqui Idé in incédio: illud meméto ne qd i primis blatteres. Can. in hymnis: desine blatterare in hoc agit in amore iuermis. No.

Blax stupidus dicitur. Fe.

Blãdius delectabilius. Hora. li. car. qd si threicio blandius Orpheo. Acron.

Blandior utraq; significatiõe inueniť: ut Verrius Bláditusq; labor molli curabiur arte.

Blacterare iactans Festus camelos blacterare dixit. Tortelius.

Blexa fluuius est galliæ.

Blens populis libyæ capita absunt; uultus in pectore est.

Blitea inutilis a blita herba nullius usus. Plau. in trucu. bliteæ dante est meretrix.

Blitum holus leue. Varro in eume. Empedocles natos homines ex terra ait: ut blitum.

Boare. i. clamare: a græ. βοάω descendit. Fe.

Boarium forum romæ dicebatur: q; ibi boues uenderentur. Fe.

Boa serpés é aqulis quá græci υδρων uocát: a qua icti obturgescunt. cruræ quoq; tumor uiæ labore collectus boa appellatur. Festus.

Boantes clamantes a boue. Varro.

Boateus in scythia ciuitas dicta est.

Boandus hybermiæ fluuius est: & per regioné mediam funditur.

Bobuda stagnum est græciæ.

Boccas genus piscis: a boádo id est uocé emittendo appellatur. Fe.

Boceũ qui spõte igrediunť cur eos lapidibus obruũt arcades: q si p ignotátiá intrauerũt ad eleutheras eos mittũt: an q̃ q̃si absoluti libertaté adepti uideréť. hæc ratio fidé habuit: & tale é ad eleutheras: ac si i locũ curæ uacuũ & illud ueniés i liberis solũ: An fabulæ potius credédũ est: Soli. n. lynonis liberi ex eleuther & lebecadus sceleris in Iouẽ paterni exptes fuerũt: & i boetiá aufugerũt. Lebadéses aũt eisdé legibus & eodé iure atq; arcades utũť: eos igiť ad eleutheras mittũt q lo uis adyta ignorantes itrauerit. an illud ꝓbabilius q Architimus dicit arcadicis festi sũt dies: quosdá p iscitiá igressos ab archadibus phliasiis traditos fuisse: a phliũs deide megarésibus a qbus porro cũ thebas deueherenť hibre ac tonitribus & aliis tépestatibus oppressos ac detétos fuisse: hic locum nõnulli eleutheras appellatũ fuisse dicũt: q aũt dicit ab eo q licæũ ingressus fuerit ũbrá nõ cadere: licet falsũ. tamé magnope creditũ é: an q aer ingrediétibus i nubé cõuersus obduciť an q téplum ingressus oĩbus modis morte:

mulctet: mortuorum uero aias pythagorici ne que ūbrā facere neq; conuiuere. an illud poti us φ sol qdē ūbrā facit. Solē aūt aufert no mē ēbātis & hoc obscure intelligētes dicūt: Ceruus.n. ēbas dr quapp cātharionē arca dē qd is ad æleos cū arcadibus bellū gerētes perfugisset & cū præda abactū traiecisset: cō posita postea bella cū spartā ,pfugisset lace dæmonii arcadibus reddiderunt edito ora culo ut ceruum redderent.

Bocaris rex ægypti fuit & numidiæ (ut scribit Diodorus & Solinus) & Tacitus ægyptium regem fuisse ostendit.

Boccus qui iugurtham generum syllæ mariı quæstori ligatum tradidit. Tor.

Boie genus uinculorum tam ligneæ q̄ fer reæ dicuntur. Festus.

Boebeis secundum porphyrium in secundo iliados palus thessaliæ. Tor.

Boetia a boue a Cadmo compata prius. prius aonia: Inde a uuādolis aphrica pulsis uuan dalia. Tortelius.

Bootes q & arctophylax: q & arcas Calistōis filius. Aratus booté dictum dicit: qa arcton quæ plaustrū dicta est agitare uidetur. Tor.

Boeorix cimbrorū rex a Mario uictus. Tor.

Boianum ciuitas est in sannio. Strabo.

Boicus ager dicitur q fuit boiorū gallorum. is autem est trans alpes in gallia quæ toga ta dicitur in quibus mediolanenses. Festus.

Boii populi trās rhenani fūcōiæ alpibus Ita liæ suruis australibus ac dāubio cōtermini: q i agrū noricū trāsiuerāt. Noricamq; oppu gnarāt expulsis (ut cōiectura ē) noricis trāsda nubiū nō longe a fonte & athesis flūinis ad huc sita noricus appellat. Boiorū ps heduis Cæsarē depcantibus deuictis heluetiis quo rū i societate domo excesserāt in finibus he duorū a Cæsare sūt collocati. ubi gergobinā ciuitatē exiguam & insu mā nō longe ab aua rico oppido in finibus biturigū sito. eis per heduos attributā habitarūt. Boii post baioa rii & nūc bauari dicti a finibus herbipolē siū p noricū agrū ubi nurūberga est oppidū i medio fere germāiæ sitū in augustēses ,ptē dunt. Cū qbus & aliis finitimis trans rhena nis usq; ad brisinā urbē & terras quas nostra ætate Sigismūdus Austriæ dux posside. tac i tridētios heluetii Rhenū traiciētes adhuc uetere consuetudine bella gerunt.

Boii āplissimi gallorum priscis temporibus pa dū incolebant: postea Romani e finibus eie cerunt. Ex transalpina autem gallia in Ita liam prius commigrauerant. Strabo.

Bochus qd barbarū ē inuēies i antiqs codici bus aspiratioñē hēre & græci aspirāt inueniēt nomē ,ppriū Esichus in quodā sepulchro in alio nomē bocchus aspirationē hēre. ē aūt i scriptio hæc q̄nā uetustatis grā iserui. P. laer tius. P. F. brocchus lartia. P. L. horæa boneis ,pbata iuersia sū anulla ,pba fui parēs dōine is senibus. huic aūt obsequēs ita libertate il lei me: hic decorata stola a pupala ānos. xx. optam dōino oēs. Suprēus fecit iudiciū di es mors aiam eripuit ornate abstulit. L. Epri us chilo uiat. Tr. pl. hæc inscriptio declarat uetustissimos latios freqntissime usos diph thongos ei quæ post obliterata ē. qn ēt pse fert ostos quoniā i ostis sepulchrum hoc id est lapis ,p sepulchro hodie quoq; extat pro nūciasse pteritū uerbi decoro in tertia pso na nō decoraut sed geminato a decoraat & a pupa pupalam: id est puellam dixisse.

Boletus genus fungorum optimus quidem ē cibus aut ore Plinio pro immenso exemplo ad crimen adductus locustæ artificio dato uenēo Claudio imperatori tacitus scribit ue nenū isusum delectabili cibo. Mart. boletū qualem claudius edit edas.

Bolis iaculū a similitudie quare bolides quæ dam igneæ faces perpetuæ uocantur de qui bus plenius. Tor.

Bombinatio est sonus apum ab ipso sonitu di ctus ut mugitus boum hinnitus equorum. Fe.

Bombyces uermes sunt qui apud æthiopiam Indos & seres in araneorum morē tenuissima fila ducunt. unde & sericum. Ser.

Bombus autē sonus est tubarum raucus non ualde acutus.

Bombus eximēdorum fauorum signum sumunt & cōiecturā capiunt si intus altum bombū faciunt: & cum introeunt ac fores trepidāt & si fauorum foramina obducta uidentur mellis in membranis. Varro.

Bonna oppidum ad citeriores rheni ripas sitū & coloniensi urbi: ac confluentiæ oppido ,p ximum inter belgas numerandum non me morat Cæsar sed Tacitus.

Bominator tergiuersator. Nō enim Luci. leg ensis q tergiuersatorem bominatorem dicit: aut i Lucilii. xv. uersus strigosus botumator qui ore improbus duro. A.

Bombyx uermis apud seres & æthiopes idos. unde sericum a quo paniculus rubedine in fectus tingir mulierum genas: & bombyci nus uocatur. Tor.

Bomilchar hamilcharis filius: in foro cartha ginis patibulo suspensus. T.

Bona id ē substātia rerum: dicta sunt φ digna sint bonis. Festus.

Bona in ipsis possessionibus: fortunæ in fru ctibus eorum. Asconius.

Bona & prædia differunt. Bona satisdatiōibus ophnoxia: siue sint in mancipiis: siue in pecu-

nia numerata. Prædia uero domus agri.
Bōa.i.pléa magna & pinguis. T.in eu. Tametsi bona ē natura reddunt curatura iūceas. Do.
Bonus nō ulis qa bōi nō uiles: unde superlatiuus gradus optimates facit. qa bonus melior optimus dicitur. Te.in phor. illam ciuē esse atticam bonam bonis prognatam. Do.
Bonæ deæ in cuius sacris sus p̄gnās mactabaē de bona dea lege. Mai t.ne multas paginas hoc tibi loco recitem &. Plut. in Cæsare.
Bōæ fœlicitates.i.magnæ & nimiæ: uel epitheτū p̄priū & perpetuū fœlicitatis est bonæ. Te.in eu. cui magis bonæ fœlicitates aduersæ fient. Epitheta aūt tribus de causis nominibus addūtur. Discretiōis proprietatis ornatus. Discretionis: ut phrygiā Ascanio clamydem: p̄prietatis: ut terribili ipexum seta. Ornatus: ut alma uenus. Do.
Bonus non nocet liberalis qui nec in uerbo. Te.in adel neq; boni neq; liberalis functus es officio uiri. Donatus.
Bona uenia. sine ira. sine discordia. Te.í phor. adolescés primū abs té bōa uenia peto. Do.
Bōus & fortis & pius dici potest. Lucil.li.xxx. Caluus palatino quidam uir nobilis bonus Vir.li.ii.geor.& bona bello cornus.
Bona orientalis atq; nauigabilis fluuius in gāgem effluens.
Bonum generale nomé est: honesta pariter atque utilia cōplectens: ut bonum animi corporis & fortunæ. bonus seruus qui suū exeqtur officium: bonus dominus.i. benignus & clæmés. Inde beneficétia altera pars iusticiæ quæ benignitas seu bonitas appellari potest. Bōitas præter hæc nō ex industria: sed ex natura attributa rebus: ut Ci. quæ & bōitate naturæ multi assequunē. Accipiē & pro honesto & pro iusticia. ut idem de offi. Cum enim fidē aliqui bōitatéq; laudāt. bonū pro bōitate: ut de æquo & bono: nō de summo iure: sed de bona æquitate loquiē. Lau.
Bonoꝝ quis an reꝝ tertiæ p̄tis usufructuū legauerit multū iterest. nam si bonoꝝ usufructus legaretur. etiam æs alienū de bonis deduciē. & quod in actionibus erit cōputabiē ac si cæteraꝝ reꝝ usufructus erit. non idem obseruabitur. Venuleius de usufructuū le.
Bonoꝝ possessioné ita recte diffiniemus ius p̄sequendi retinendiq; patrimonii. siue reiq; cuiusq; cū moritur fuit. bona aūt hæc ut plærūq; solemus dicere: ita accipienda sunt uniuersitatis cuiusq; successioné: qua succediē in ius mortui suscipiē. q̄ eius rei cōmodum & incōmodū. ná siue soluenda sunt bona siue nō siue dānū habent siue lucrū. siue í corporibus sunt. siue í actionibus hoc loco p̄prie bona appelabūtur. hæreditas aūt bonorū ne possessio accipienda ē est enī iuris magisquam corporis possessio denicq; & simul corporale sit í hæreditate: attamé recte eius bonorum possessionem agnitam. Labeo ait Vlpianus de po. bo.
Bonoꝝ appellatio aut ciuilis est. aut naturalis naturaliter bona ex eo dicūtur q̄ beant hoc est q̄ beatos faciunt. beare p̄desse. In bonis aūt nostris cōputari sciendū est non solum quæ domini nostri sunt. sed & si bona fide a nobis possideantur. uel si superficialia sunt æque bonis ānumerabuntur. etiam si est in actionibus: petitionibus: p̄secutionibus. ná hæc omnia in bonis esse uidentur. Vlpiānus de uer. significa.
Bonorū appellatio sicut hæreditatis uniuersitaté quandam ac ius successionis. & non singulas res demōstrat. Efri. de uer. significa.
Bona concedendo uidetur principis & obligationes concedere. Pau. de uerborū significa.
Bona intelliguntur cuiusq; quæ deducta ære alieno supersunt. Pau. de uer. significa.
Bone fidei emptor esse uidetur: qui ignorauit eā ré alienā esse. aut putauit eū qui uēdidit ius uédendi hére: puta p̄curatorem aut tutorem esse. Modestinus de uerbo. significa.
Bona proprie dici non possunt quæ plus incōmodi habent q̄ commodi. labol. de uer. sig.
Bononia nō lōge a Rauenna. Stra.
Boni ciues qui. Ci. pro Plā. qui sunt bōi ciues: qui belli qui domi de patria bene merentes nisi qui patris beneficia meminerunt. Bonū quo omnia referéda sunt. uel ut Dio. placet bonum quod esset natura absolutum.
Boream hoc est aquilonem ἀποτηςβοῆς q̄ sonorus sit & p̄cellosus. Home. και βορῆ αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων Nonius Mar.
Boreas mons est epiri dyrrachio proximus.
Bordeus ciuitas est in gallia aquitana. Stra
Boreas latine aquilo dicitur: q̄ uiolenti & sonoro flatu spirat.
Boreas prima breui: græce βορέας aliquādo αἰθρηγενέτης nos aquilo idē ἀπαρκτίας id est septentrionalis. Tor.
Borysthenes post dromō achilleon genté sui noīs abluit inter scythiæ ānes amœnissimus turbidis aliis liquidissimus defluit. placidior q̄ cæteri potariq; pulcher rīus. alit lætissima pabula magnosq; pisces: qbus & optimus sapor: & nulla ossa sunt. longe uenit ignotisq; ortus e fontibus quadragīta dierū iter alueo stringit rantocq; spatio nauigabilis secundū boristhenida & obleda græca oppida egreditur.
Boristhenes antiquitus borustenes flu. scytharum: unus ab histro: secundus tyres: tertius

hipanis. hic quartus:qui si cõsideretur nullum aliud incrementum est secundus a Nilo:cuius etiam fons ignoratur.cadit in euxinum Hero.

Boristhenes flumen a contrario boristhenide gens scythiæ.sunt qui uelint aspirationem non habere.

Bosa βωσ qđ græce uescor: reboo a boue a græ. βωσο βοω. Ser.quia nullū uerbū latinum habet o ante o.nisi inchoo: antiqui ĩcoho.Seru.& dicit tria tantum latina uerba habere c ante h.sepulchrū horchus pulcher: qđ nunc tantū h recipit.Tor.

Bosphorus deïde põtus mar ẽ:& ,ppõtis ĩ bosphoro byzantiū ĩ propõr:de selymbria pinthos bithynis ãnesq; qui ĩterfluunt erginos & tyras.Tum rheso regnante quondam ps thraciæ & bisaltæ samiorum & ĩgens aliquã do gypsela post lacus quomõ graii macrothios appellant:& in radice magnæ peninsulæ sedens lysimachia terra,quæ sequitur nusq̃ lata atq; hic arctissima inter hellespõtū ægæumq; procurrit angustias isthnõ frõtẽ eius mastusiã totam chersonensium appellant ob multa memorabile est.Pom.

Borphorus a transitu bouis:& ẽ thracius prope byzantium quo Darius põte ex nauibus transiuit ad scythas alter chimerius in ĩtroitu mæotidos paludis.Tor.

Botulus genus farciminis propter connexionem a bolis sic appellatur.Fe.

Botulus laerius nimio qui est inscriptus botulum pro farcimine appellat uulgus.

Botrus racemus.Tor.

Bouino pede qđ est q̃ eleorum mulieris dionysiū celebrantes precanť:ut bouino pede ad se ueniat.hymnus.n.hoc mõ se habet.Veni heros dionysiæ maritimū ad templū castū cū gratiis bouino pede sacrificãs.ide bis inferunt.digne taure an quia bongenam appellant:& taurū.nonnulli hũc deū. An magnum pedem:bouinū intelligunt! quemadmodum poeta βοωπίν magnos habnetem oculos βοῦγαϊ magna iactãtem: an magis,quia bouis pes innoxius est.Cornigerū aũt deum sic rogant ut lenis:lætulq; ueniat:ian q̃ atatri ac læmentis pricipẽ. hunc ipsum deum ĩuentorem fuisse putant.

Bos Seruius rex hominum bouiq; effigies primum aras signauit.

Boues qđ est q̃ quis cornu petat fœnū in cornu apponuntur occurrentes caueant.an qa propter replenonẽ ac facietatẽ insolescunt. & boues,& equi,& asini & homines(ut ait sophocles)tũ uero ferues quasi pullus cibi copiasienter & enim tum & male insolescit ex quo romani M.crassum fœnū in cornu habere dictauerunt;& qui cæteros in re.pu. lacerabãt hunc tanq̃ munitū ac prouidum: & iniuriaȝ persequentissimū fugiebant q̃q̃ postea rursus dictum est Cæsarẽ crasso fœnum detraxisse.primus enim illi in re.pu. restitit Cæsar & eum contempsit.

Boues qui idonei sunt:arandi cã emunť: neq; minores trimis:neq; maiores quadrimis:parandum ut cruribus macris ac pares sint:ne in ope firmior inbecillẽ opere cõficiat amplius cornibus & nigris:scilicet potius q̃ aliter ut sint lata frõte:naribus simis: lato pectore crassis coxendicibus.Var.

Bouem bidentum numero dicnut appellari. Festus.

Boat dictum est a boū mugitibus.Pac.in edo, clamore & sonitu colles resonantes boant. Vir.geor. li.iii. Reboant siluæque magnus olympus.Var.in marcipore.exeunt cita stre punt boant.No.

Bouem nostri appellauerunt; quam maximã quadrupedem haberent. Varro.

Bouinatores quos nunc maliciosos & tergiuersatores dicimus.Lu.li.xi. Hic sistricosus bouinatorq; ore improbus duro.No.

Bouile sunt uicus ad undecimum lapidem appiæ uiæ quia aliquãdo in albão mõte ab ara fugiẽs:taurus nõ cõsecratus ibi cõpressus ẽ.

Bouillas Clodius bouillas redienti ab aricia ,pe eum locum bonæ deæ sacellum ẽ.Asco.

Bouinator conuiciator.Fe.

Boues magis armentoȝ q̃ iumentoȝ genere appellantur.de uer.significa.

Botellus genus cõdimenti quod ita conficit apitius botellum sic facies ex ouis uitellis udis nucleis pineis cõcisis tum addit talia.

Bouinator tergiuersator antiquum uocabulū Lu.in.xi.Hic striçosus bouinatorq; ore improbus duro quẽ nũc maliciosum dicimus Aulus.

Bos taurum uaccamq; compræhendit. Laurentius.

Bracthea aspiratiõem accipit ũde bractheare Prisci.tamen more suo dixerunt cum aspiratione.

Brante quære in sandala.

Brabenta qui brauium uictoribus decernit.

Brãnonii populi inter celtas proximi segusianis ampluaretis ac heduis quorum clientes erant:qui fuerunt forte brannonices.

Bractuspatium oppidum bellonucorum inter belgas finitimum suessonibus in francorum regno situm.

Brãnonices populi inter celtas proximi segusianis ampluaretis ac heduis quorum clientes erant.

Brabasthenes mons peloponnensis.

Bragada fluuius libyæ iuxta uticam proxima sunt castra cornelia hic inundat proximas regiones facitq; æstuaria qd a strabone scriptum Silius ita tepetit Turbidus hatenis lé to pede sulcat harena bragada.

Brachium aspirationem accipit.

Brachmanes gens celebris propter solis mensem.

Bractea lamina ex aliquo metallo. Vir. vi. leni crepitabat bractea uento. S.

Brassica a præsecando est dicta. Festus.

Brassica require in fæmina. Var.

Bractea & lamina differunt. lamina é crassior ex qua armétatura cóficit́. & qua incésa olí hoíes torquebantur. ferrea: ærea: plumbea: aurea: argétea: electrea: aurichalcea: bractea ex his posterioribus: quæ certe tenuis sponteq; sua plicabilis: quæ crepitat: aut ex qua fit aureatura & argétatura. Lau.

Bragada fluuius in affrica.

Brachæ breuia pudendorum subligacula: a βαρχῦ. Tor.

Brachium secundum Fe. a βραχιων fortasse in u conuertitur & interponitur i.

Brachycatalecton breuis terminatio uersus: cui desunt in fine syllabæ. Tor.

Brachylogia breuiloquium. Tor.

Bractea tenuis lamina potius ex auro electro: orichalco: lamina crassior: ide bracteola. T.

Brachinane populi indorum. Tor.

Brasidas athen. cuiusdam proprium.

Breue a græ. descendit quod est. βραχὺσ. Fe.

Breuis dies dicitur non pusillus. breuis enim est í natura: pusillus í corpore. Ser.

Bretici populi sunt iuxta uidelicios exteriora montana habitantes. Stra.

Bræpium ꝓmótonum achaiæ secundum Pli. Tortelius.

Britanni cófuso oceano a cæteris omnibus separantur: ut Et penitus toto diuisos orbe britannos. Acron.

Brigátum uicus est í gallia narbonési.

Brigátii enim ad uidelicios pertinét: eorú oppidum est secátium & cádobrinum & lycanorum: uelut arx quædam damascia. Stra.

Británia ísula distat a gallis fluminibus uicænum & trecétum stad. spatio.

Britániæ forma triágula est: cuius latus ubi ad magnitudinem maximum est: gallis e regione opponitur: neq; minus neq; productius. Est enim stadi. circiter quattuor milia & trecétum: aut quadringétum latusq; utrúq; & gallicum ab rheni eruptióe usq; ad arctica pyrenei mótis excurrétia saxa ad aquitániam & cáthri rheni ostius' oppositi: quod qdem onété maxime solem prospectás britanniæ signum usq; ad extremas ísulas rupes in occasum cótra aquitaniá mótemq; pyreneum est. hæc quidem a pyreneis mótibus ad rhenum minima distátia est quádo maxima dicta est stad. quíq; milia & acclinatióem quádam esse a paralello fluuii locatióe credédú est: ex utraq; ad mórem parte íflexione quadam facta ad extrema í oceanum uergétia: Strabo.

Británia est quæ núc dicitur áglia insula. Stra.

Británicus fuit filius Claudii ex messalina: q prius Germanicum mox Britannicú nominauit. Suetonius.

Briareus titani cœli & terræ filius: cótemptor deorú. frater cotti & gygis: quoꝝ singulos centum manus & quinquagita capita habere dixit hesiodus. Hor. cétimanus gigas. Home. eú solum cétimanum dixit. Tor.

Bryax sulcus & sculptor in genitiuo brysadis & bryasis. Tor.

Briseus liber pater cognominatus siue ut quibusdá uidetur a mellis usu eo ꝙ ipse primú fuenisse dicatur mel ex fauis exprimere. bris enim iucundum dicimus: úde etiam quidá briseidem existimant dictam ꝙ Achilli iucúda fuerit uel certe ut alus uideť ab uua quá inuenerit & pedibus expressit. brisare enim dicimus exprimere uel certe briseum dictú a nomine nymphæ quæ eum nutrisse dicitur briseus ideo quia barbatus coliť liber pater cognomíe & uenosus qsi æqlis horridus.

Briseis puella phrygia ex lyrnesso ciuitate. T.

Briseia ciuitas lacóiæ géule briseates: ubi Bacchus colebatur: unde briseum dictum puto uel a uoce bacchátium: unde brisinos.

Británia græci bretánia. británia insula inter septentrionem & occidentem. prius albina ab albiis mótibus. Inde a britone rege bretánia metitur usq; ad calydonicum angulum: ad quem appulsum Viyssem ara græcis litteris manifestat. Tor.

Brixia urbs a germanis duce Cicomo cődita. Liui. quinto ab urbe con. Tor.

Brochi require in equorum & equatum greges. Varro.

Bronti sunt producto ore & dentibus prominétibus. Lu. saty. li. iii. Brótus nouit ianus dé te auerso æmulo. hic est rhinoceros. No.

Bronona uascóiæ fluuius est.

Bromius bacchus. βρομιοσ græ. lati. consumo quia temperate sumptú uinum supflua cósumit. Intemperate humiditaté. uel a bróti id est tonitu. quia mater fulminata est. Tor.

Bronchus guttus: Aliquando gutturis passio ex reumate. Tor.

Brongus flu. ut in dictione anger.

Brontes unus ex cyclopibus tonitrus: alter steropes fulgur pyragmon tertius.

Britániæ maioris cui nomé é Anglia pars interior ab his icolit̃ quos natos í insula ipsi memoria proditum dicút maritima pars ab his qui pdæ ac i ferédi belli causa ex belgis transierant q omnes fere his nominibus ciuitatum appellant̃:qbus orti ciuitatibus peruenetút & rerum potiti ea loca incoluerunt. Inde opinantur linguam ex populo͡ꝶ diuerso idiomate compositam uix cuiquam intelligibilé:q͡ꝗ germanos præcæteris caros habeant qa plæriq͡ꝫ lege ornati sút a germanis qui olim rhenú traiecerút a qbus deide Angliæ pars maritima incolebatur. hos refert Lucanus ultra oceanum esse & toto discretos orbe . continet tota Anglia insulam circuitu bis mille milia passuú apud hos semper fuit magnus pecoum prouétus & numerus.

Bruma dicitur q̃diu diminuitur dies: unde dicitur βραχεῖα ἡμέρα id é breuis dies.nã bruma finitur.viii.kal.Ianuarii.Ser.

Bruma hyems dicta a dierum breuitate. Vir. æne.li.ii.Frigida sub terra tumidum quem bruma tegebat.S.

Brutiani dicebantur qui officia seruilia magistratibus præstabant:eo q͡ꝫ hi primú Hannibali tradiderunt.Festus.

Brutianæ palmæ dicebant̃ scuta.quibus brutiani sunt usi.Festus.

Bruti primi totius Italiæ ad Hannibalé scripserunt.id Romani ægri passi.superatis poenis ignominiæ causa neq͡ꝫ eos milites scribebant:neq͡ꝫ pro socus habebant;sed magistratibus in prouincias euntibus parere & ministrare seruorum uicem iusserunt:quot auté ex brutiis erant appellati sunt brutiani.Nigidius inquit . Au.ge.

Brundusium in calabria ualetiú lupæ hydrus mons;tum salentini campi & salentina littora & urbs graia gallipolis hucusq͡ꝫ adriæ; hucusq͡ꝫ Italiæ latus alterú pertinet.Pom.

Brutium & inter zephyrum tertius sinus est. nam frons Italæ in duo qdem se cornua.sicut supra diximus scindit. Cæterum mare quod inter utraq͡ꝫ admittit tenuibus promótorus semel iterumq͡ꝫ distinguens non uno margine circuit nec diffusú patensq͡ꝫ sed per sinus recipit hic uero tertius sinus consentias paulomam locrosq͡ꝫ circundat.

Brundusium qdá poetæ breuitatis causa brendam dixerunt.

Bruma dicta q͡ꝫ tunc breuissimus est dies . V.

Bruma spatium minimum diei.ad qd̃ sol peruenit ueteres brumale solsticium appellauere. brumam a breuitate dierum cognominátes i. βραχὺ ἦμαρ ex quibus latebris uel angustiis rursus emergés ad æstiuum hemispheriú tanq̃ renascens in augumenta porrigitur.Ma.de sa.

Bruthandest sine sensu tarda & stolida: quæ terræ est epitheton . Horatius libro carminú.Quo brutha telus & uaga fluuius.Ac.

Brutum dicitur hebes & obtusum . Lucilus libro quarto.an côtractis se i partibus obrutescat . Pacuuius in hermiona.& obnixum esse aut bruthum aut elinguem putat. No .

Bruthú antiq̃ grauem dicebanut.Fe.

Brutinum hispaniæ promontorium est.

Brutium ꝑmontoriú i italiæ ionium mare.

Bruttii colonia sunt rhegina regium scylla taurominiú & metaurum. hinc í thuscú mare deflexus est & eiusdem terræ latus laterunamaticana Ionium uibô & emea clampetia. blunda buxentium Velia . Palinurus olim Phrygii gubernatoris.nunc loci nomen pæstanus sinus.pæstum oppidum:silernus ánis pompiena petræ: quas sirenes habitauere Mineruæ promontorium omnia lucaniæ loca:Sinus puteolanus Surrentum herculanæum uesuuii môtis aspectus.Pompeii.neapolis puteoli.lacus lucrinus:& auernus baiæ missenum.id nunc loci aliquando phrygii militis nomen cumæ literrnum.uulturnus annis uulturnum oppidum. Pomponius.

Bruchus bestiola nocens frugibus.

Brusta fluuius Italiæ olim dicebatur Rubicô nunc pisatellus uocatur inter ariminum & Rauenam diuidens olim Italiam a gallia cisalpina.

Britannia inter septentrionem occidentemq͡ꝫ proiecta grandi angulo rheni ostia prospicit deide obliq̃ retro latera abstrahit altero galliam altero germaniá spectans:tú rursus perpetuo margine directi littoris ab tergo abducta iterum se in diuersos angulos cú eat triquetra & Siciliæ maxime similis plana; ingens fæcunda.uerum iis quæ pecora q̃ homines benignius alant. fert nemora saltus ac prægrádia flumina alternis motibus modo in pelagus modo retro fluentia & quædam gemmas margaritasq͡ꝫ generantia fert populos regesq͡ꝫ populorum sed sunt inculti omnes.atque ut longius a continenti absút ita aliarum opum ignari magis tantum pecore ac finibus dites í centum ob decorem an quid aliud ultro corpore infecti.Causas autem & bella contrahunt:ac sic frequenter inuicem infestant maxime imperitandi cupidine studioq͡ꝫ ea prolatandi quæ possidét Dimicát nô equitatu modo aut pedite.Verum & bigis & curribus gallice armati. Couinos uocant quorú falcatis axibus utunt̃.

Bruchus a βρύχω rodo.Tor.

Brusa græ.prusa urbs bithyniæ ab Hannibale sub monte olympo condita.Tor.
Buas positum pro potionem patuulorum.Cato de libe.edu.cum cibum ac potionem buas ac papas docent & matrem mammam & patretu tatam.Lu li.viii.Cum humulētas di sceret:inde bua designauit.No.
Bubeum est genus quoddam uini.Fe.
Bubinate est menstruo mulierum sanguine inqnari.Lu.Hæc ingt ībubinat at cōtra te ībubinat ībubinat.stercore puerili coīqnari dictū ex fimo qđ græ.appellāt βολβητον.Fe.
Bubulcitare.Var.in modio. Mensq; apud plocium & hectorem bubulcitare alteri dolori defuit.Pacu.i cistel.docet me amare & te bubulcitare.No.
Bubulcus siue qui bobus arat: siue qui boues fundi aratorios pascit.uerbo.signi.
Bubulcus quasi bobus cultor.Tor.
Bucolicus armētarius.laudatissimū pastoꝝ genus unde bucolicum carmen. Virg.inscripsit.Tor.
Bucolion maximus filiorum Laomedontis: qui ex nympha a barbaria furtim cum oues pasceret æsapum & pædasum procreauit ab Euryalo in bello troiano interfectus.
Buccina a græco βουκανηστηριον a uel soni similitudine:quæ ad similitudinem sonat tubæ ad conciliandos animos.
Bucephalus uocatus est equus alexandri regis propter quandam bubali capitis similitudinem.Festus.
Bucella genus cibi cōdimēsed mihi Augustus uidetur accepisse bucellas pro exiguo frusto panis his uerbis in balneo demum post horam primam noctis duas bucellas manducaui.& alibi poeta primitiuū protulit oiet caninas canis improbi buccas ut exponas tuas bucellas.i.quas tibi parauerasinec mittūt amicis:nec edam quasi dicat ego puto inesse uenenum:quod nec mihi uolo sumere: nec tradere amicis.
Bucephalus equus Alexandri emptus magno nisi a rege inscendi passus bello indico perfossus e mediis hostibus Alexādrum eripuit mox concedit.Ideo ciuitatem condidit.quā bucephalon appellauit. Au.
Bucerias boum greges.Lu.li.ii.lanigeræ pecudes & equoꝝ duellica buccerıæq;.No.
Bucerum pecus de bobus dicimus.Fe.
Buccina quam nos appellamus bucinon: græci uero a similitudine soni dicunt.Fe.
Buccinator a uocis similitudine & cantu dictus.Varro.
Bubulcus iuniorum familiæ bubulcum noīarunt qui bubūs optime utebatur.Pli.
Bucca uestis ē:unde buccula & subuccula dicitur qđ antiqui usurpant uerbum.
Buccas & buccam dicimus:quæ uento inflari solent:poetæ frequentius buccas:ut Plau.in penulo:nescias utrū maiores buccæ an mámmæ fient.os uero ēcauitas illa ē: unde uox prodit.Gena ē membrana & uestis: qua oculus tegitur cum conniuit.Est autem conniuere oculos claudere uel aperire:mala inter genam & buccam:quasi rotundum in speciemali: mala & malū habent prima longā.malus adiectiuum primam breuem.cuius interior pars:quæ oris hiatum efficit ubi molares affixi sunt maxilla dicitur diminutiuū uoce:sed non re.Malam pro gena plenius di ci fatetur.Genuinus dens genæ affixus & intimus latens.Inde prouerbium.Genuino rodere dente:idest latenter per inuidiam carpere famam alterius.
Bucea est folliculus grani fabæ interior qui albus est.
Bucchar Siphacis præfectus: qui massinissam hostilitèr persecutus est.Tor.
Bucentaurus composita a bu:quod magnum quiddam significat:& cētaurus:idest magna nauis centauro insignita.Tor.
Budini populi ultra saurōatas.Budi uero populi medorum.Tor.
Bufo rana terrestris nimiæ magnitudis.Virg. Inuentusq; cauis bufo.
Bulgas galli sacculos scorteos appellant. Fe.
Bulbi dicebantur epimenida & ueteres afrorum epimenida bulbi.
Bulga folliculus est omnis:quam & crumenā ueteres appellant:& est sacculus ad brachiū pendens.Lu.sa.li.vi.Cui neq; iumentum est: nec seruus nec comes ullus bulgam. & quicquid habet ipse nummorum secum habet: cum bulga cœnat:ipse dormit:lauat & omnis una species homini bulga: hæc est certa uita.Varro. exages quo nobilius est philippeum quod accepimus q̄ quod bibimus:cū alterum addamus in bulgam: alterum in uesicam.Lu.li.xxi.Itaq; ut quisq; uestrū e bulga est matris in lucem editus.No.
Bullas eur pueros monilibus:quæ uocant exornant:an honoris raptura i cā:ut alia multa sic & hoc constitutum esse uoluerunt his quos ex his suscepissent an Targnii uirtutē honorandam putauerunt.ferunt enim Tarquinium cum puer adhuc esset in prœlio ad uersus latinos & hetruscos in hostes impetū fecisset:cūq; ex equo defluxisset excepto hostiū impetu romanos confirmasse hostibus in fugam cōuersis cum plus q̄ sexaginta milia hostium eo prœlio cecidisset.hoc a patre & a rege decoris insigne accepisse an apud maiores nostros speciosum seruum donare

turpe non existimabatur: quemadmodum nunc quoq; comoediae testimonio sunt: pueris autem liberis uaehementius abstinebant ac si forte acciderit ut in pueros nudos inciderent ne ambigerent hoc insigne libere ferre consueuerunt an uel ad modestiam cōseruandam hoc etiam pertinet. & intemperantiae ac flagitii fraenum est cum uirum agere eos pudeat anteq̄ pueritiae insignia deponūt nam q̄ Varro scribit uerisimile non est cum eoles bulam bollē proferāt hoc consilii insigne pueros βύλην solere: sed unde ne hoc quoq; ꝓpter lunam: nā lunae figura cū plenilunium est, non globosa est: sed bulae formā ostēdit: & quēadmodū opinaẽ Empedocles uel etiam qđ subiectū ē nō mō qđ apparet.

Bucinū Plinius li.ix. duo sunt genera bucinū minor conca ad similitudinem eius qui bucini sonus editur: & caetera. Alterū purpura uocatur calliculatum procinēte rostro &c. purpurae nomine alio pelegiae uocantur bucinū per se damnatur quoniā fucū remittit. Vlp. de leg. &. fi. cō. iii. purpurae autē appellatione omnis generis purpuram cōtineri puto: sed non continebatur coccus bucinum.

Bulla genus uestis, quam solent pueri deposita pueritia diis penatibus dōare: uel certe ornamenti genus est qđ āte pubertatē habent unde Iu. dicit senior bulla dignissime: idem qui dignus es dici puer.

Bulbi genus herbae capitatae: cuius cū multa sint genera unum est qđ epimenidū dicitur optimi in africa saporis: ut locus ille Iuuenalis praeter sententiam multorum exponatur & ueteres afrorum epimenida bulbi uicitāt autem uenerē in distichis cum sint tibi inortua mebra nō aliter bulbis q̄ satur eē potes.

Bupetios ludos boum causa celebrātes uocabant. Pri.

Buthymo est immolo inde buthysia sacrificium uel immolatio.

Buxeta loca consita buxis buxetum dictum ē ut quercetum cornetum ilicetum.

Bulla aurea insigne erat puerorum praetextatorũ quae dependebat eis a pectore: ut significaret eam aetatem alterius regendam consilio. dicta ē autem bulla a βουλή. quod cōsilium dicitur. uel quia eam partem corporis bulla contingat i. pectus i quo naturale manet consilium. Fe.

Bulla colli ornamentum est: quod graeci ορ-
κον uocant. Ser.

Bulla suspendi in collo infantibus ingenuis solet aurea libertis scortea: quia bulliētis aquae sinus conueniensq; pueris. Asco.

Bulla aurea sicut praetexta magistratuum: ita bulla gestamen erat triūphantiū: quam i triumpho praeferebant: inclusis intra eā remediis quae crederent aduersus inuidiā ualētissima hinc deductus mos, ut praetexta & bulla i usum puerorũ nobiliū usurparēẽ ad omē ac uota cōciliādae uirtutis ei similis: cui primis i ānis munera ista cesserūt.

Bulimiā graeci magnā famē dicūt: assueti magnis & amplis rebus praeterponere bu a magnitudine. s. bonis. hinc est q̄ grādes pueros bupaedas appellant: & maris carnificum bustion. Fe.

Bulimia magna fames. bu enī apud priscos magnū significat, secūdū Varronem a magnitudine boum: & limos fames.

Bupaedas pueros grādes uel pedes.

Bumastae sunt oues ad similitudinem mammae bucceae.

Bumaste uua est: ab ouis mammae: cuius subtilitatem habet. Ser.

Bumastos uua grossior: quasi bumāmani. T.

Burrum grae. byrra haec Pyrrhum quod ē ruffum. Tor.

Buris curuamētum aratri: quasi bouis cauda: & lacedaemonius quidam. T.

Bura oppidū achiuorum. T.

Burdigalia emporium est: biuigirum cuidam marinmo incumbens lacui: in quem fluminis eruptiones faciunt. Strabo.

Bura a bubus est manubrium quod manu bubulci tenetur. q̄ etiam temo sit inter boues

Bura aliquam terram boues proscindere: nisi magnis uiribus nō possūnt. & saepe facta bura relinquunt uomeres i aruo. Est ego priae declinationis hic. Var.

Bura dicitur pars aratri posterior decuruata. Virgili. geor. lib. i. Continua in siluis magna ui flexa domatur in burim. Varro de re. rusti. libro primo. Et saepe fracta bura relinquunt uomerem in aruo. Virgi. hanc burim uocauit. No.

Burianica porio appellatur lacte mixta faba a ruffo colore: quem eburam uocaut. Fe.

Buranicum genus uasis. Fe.

Burrum dicebāt ātiqui: quod nūc dicimus ruffum: unde rustici bullam appellant.

Burulam quae rostrum habet ruffum: quomodo rubens cibo & potione ex prādio burus appellatur. Fe.

Buris hanc burim. Vir. i. geor. Continuo in siluis magna ui flexa domatur: in burim dicitẽ. haec bura & haec buris. Pri.

Busii populi medorum. Tor.

Busyris Neptuni filius ex libya aegypti tyrannus: qui cum hospites immolaret ab Hercule interfectus est. quē Isocrates laudauit. unde illaudata uel laudati multum ab Isocrate uel illaudabilis. Tor.

Bussus arbor etc. bussũ aũt materia ipsa. Cap.
Busta gallica in loco equimelio romæ pro ro ma recuperata: nam gallo & ossa qui possede runt urbe ibi coaceruata atq; confecta.
Bustuarii dicti sunt gladiatores: nã cum mos esset placuit gladiatorus ãte sepulchra dimicare. unde & bustuarii sunt appellati. S.
Bustum est iam exustum. Vir. Semiustaq; ser uant busta. S.
Bustũ proprie dicit locus ĩ quo mortuus ẽ cõ bustus & sepultus. dicitq; bustũ quasi bene ustum. ubi uero cõbustus tantũmodo alibi sepultus: is locus ab urendo ustrina uocat: sed modo busta sepulchra appellamus. Fe.
Busesagore lacus est apud scythas a mæotidis paludibus petroso dorso disclusus.
Butabata. Plau. pro nihilo & pro nugis posuit & est interiectio. Ser.
Butes fluuius est scytharum: cui proximi sũt sauromatæ & agathyrsi.
Buteo genus auisquæ ex eo se alit quod acciptri eripuerit. uastitansq; esse causa putatur his locus quæ intrauerit. ut bubo: a quo etiã appellatur buteo. Fe.
Buchabata Neuius pro nugatorus posuit: hoc est nullius dignitatis. Fe.
Butrotus fluuius est in extremo italiæ angulo penes locros profluens.
Bucca teano apulo est uicina ciuitas. Stra.
Buxus in plærisq; nominibus arbores sũt fœminini generis: fructus uero & ligna. ut Vir. Dant arbuta siluæ cruentaq; myrta & cærea pruna: Volubile buxum.
Butes amici bebryciog regis filius pr̃ Erycis & fluuius scytharum prope agathyrsos. To.
Butyrum bouis caseus βοῦσ bos τύρογ case us. Tortelus.
Butrotum græce βύτροτον urbs chaoniæ alpestris. Tor.
Buxus uel buxus græ. πύξοσ. quod nos plæ runq; in bu. unde buxolum græ. pyxis pyxi dis. Tor.

Caballus. Lu. lib. secundo: Succusa tori tetri tardiq; caballi. Varro in parmenone. Alius caballum arboris ramo humi alligatum reliquit. Idem. Sexq; Vlysse in castris pmansi: unde caballum reduxi ad censorem. Nonius.

Cabiro persarum flu. est ostro suarorum porruosus.
Cabali populi asiatici. Hero.
Cabrion uel secundum nonnullos cabriones frater Archiptolemi aurigæ Hectoris cui etiam successit.
Cabrias athenensis dux. Plutar.
Cachinare non risu tantum: sed & de sono uæ hementiore concuti uetustas dici uoluit. Actus in fundis. Simul ut cu cum magis sonã tibus excita saxis: Scæua sonando crepitu clã gentes cachinant.
Cacula seruus militis Plau. Video caculã militarem: dicitur autem græ. κάλον q; fustibus clauisq; ligneis ad tutelam dominorũ armati soliti sunt. Fe.
Cacabos inter & æneum: quod supra focum pendet nõ multum interest: hic aqua ad potandum calefitan illis pulmẽtarium coquitur. Paulus de uer. signifi.
Cacabus uas ubi coquebant cibum: ab eo cacabarium appellarunt.
Cacabus olla a sono cum pulmentum coquitur. Tortelus.
Cacethos malus mos iuuenum. Tor.
Cacepharon mala locutio uel cõsonantia: ut numerum cum nauibus æquat. Tor.
Cacethe uitium.
Cacearia insula ĩ põto: quæ & græcearia mar ti sacrata in qua aues cum aduenis pugnare ui dentur. Tor.
Cachinnor solute rideo. Tor.
Cacosyntheton mala cõpositio the. I. T.
Cacohelos paruæ æmulatationis uel æmula tor imitatorq; malorum iure.
Cacethos apud Iuuenalem imitatio Lucilia na: idest malus mos.
Chære uerbum salutandi: unde & cære nomẽ oppidi sine aspiratiõe ꝓtulerunt.
Cachino si quidem & nomen est & uerbum: nomen est ut per casus inflectitur: ut cachino cachinnonis quomodo leno nis: pulmo nis. Verbum est cum per modos & tempora declinantur: ut cachinno. nas. & facit cachinnor ab eo q; est rideo cachinnus autem est risus lasciuior cum uoce.
Cacus norus carmine uirgiliano hunc malum uicinum fuisse interpretatur Columella Solinus & Diodorus furem quem ipse lyciniũ appellat: speluncam habuit in auentino. Ouidius: Cacus auẽtinæ timor atq; ĩfamia siluæ.
Cacus malus filius Vulcani ab Hercule interfectus. de hoc. Seruius.
Cadere est ruere. Virgili. georgi. libro primo. Illa cadens raucum per leuia murmur Saxa ciet. Nonius.
Cadere occidere. Vir. æne. li. ii. Cadit & riphæ us iustissimus unus: Qui fuit in teucris.
Cadere euenire. M. T. de offi. li. ii. Et ut idẽ dicunt omnes numeros habet: nec præter sapientem cadere in quenq̃ potest. Noni.
Cadere sæpe dicuntur: qui leuati a summo ad inferiora labũtur. Te. in an. herus q̃tum audio uxore excidit. Do.
Caduca auspicia dicuntur cũ aliquid in tẽplo excidat: ueluti uirgæ e manu. Fe.

Caduceum habet Mercurius nodo serpentũ obsitum(ut describit Macrobius)uirgã. Vir. Tum uirgã capit has animas ille euocat orcho pallẽtes. Pli.xxix. naturalis historiæ hic tamen complexus anguium & effectorũ cõcordia esse uidetur. Quare exteræ gentes caduceum in pacis argumentis circundata effigiæ anguium fecerunt.

Cadetes populi inter celtas ad oceanum quæ armorice appellantur proximi lemouicibus rhedonibus uenetis andegauensibus cenomannis in regno francorum siti.

Caduici populi ĩter celtas proximi hebeutetis gaballis uellaunis lemouicibus & aruernis: quorum sub ditione esse consueuerant ĩ prouincia bituricensi ac regno francorũ sita nomen adhuc retinens. Hos meniorat Iuuenalis in prima satyra tertii libri. Nec longe erãt a finibus prouinciæ romanorum.

Caduceator internunciusuti qui solent ad pacem marti ac similia Ser.

Caduceum mercurio dari solẽ coli ẽt ex caduceo clareqꝫ ægyptii ĩ specie draconis maris & fœminæ coniunctorum figurauerunt mercurio consecrandum. Ma.

Caduceus pacis signũ. Var. ꝓnũciat de ui. pa. li.ii.uer bruuinctus ferebat febenãid erat caduceus pacis signũ. Nã mercurii uirgã possumus existimare. No.

Caduceatores legati pacẽ petentes. Cato caduceatori(inquit)nemo nocet. Fe.

Caducitur præcipitatur. Var.ĩ mercatore. aut frigidos nibos aqua icta caducitur ĩ ruentis primuere aquatilis querquetulæ natantes. Nonius.

Caducus mortuus. Virg.li.vii Hic multũ fleti ad superos belloqꝫ caduci Dardanidæ: unde & cadauera dicuntur. Ser.

Cadiseus seu calistis cretensium mõs est. adeo in uertice cãdens ut a nauigantibus nubes potius arbitrentur q̃ uertex.

Cadurci populi sunt ĩ gallia equitania post petrocorios iuxta niobriges in aruernis. S.

Cadus idest uas uinariũ. Hora. Parce cadis tibi destinatis: uel pro lagœna. Acron.

Cadytis urbs palæstinorum. Hero.

Cadus a cadendo uas uinarium acuti fũdi: qđ per se stare nõ põt p duplex d scribitur. Tor.

Cæculus conditor præneste: unde putant cæcilios ortos: quoqꝫ erat nobilis familia apud romanos. Alii appellatos eos dicunt a Cæca de troiano Aeneæ comite. Fe.

Cæcũ uallũ dicit̃ in quo præacuti pali terræ affixi herbis uel frondibus occulũtur. Fe.

Cæcultare est cæcos imitari. Fe.

Cæcultãt cæcis proximi sũt oculorũ acie obtusa. Plau. Nam mihi oculi cæcultãt: est ne hic uester hermio. Fe.

Cædes putant ex græco dici qꝫ apud illos κτίνειν significat interficere. Fe.

Cædine tabernæ in uia appia: ab domini noie sunt uocatæ. Fe.

Cælassis pro cælaueris Fe.

Cælla qꝫ in ea celantur quæ esse uolumus occulta. Fe.

Celæschrus proprium nomen & calæschra oppidum quæ duo nomina habent æ diphthõgum ante s.

Cælibati hasta caput nubentis comebat̃: quæ in corpore gladiatoris stetisset obiecti: occisiqꝫ: ut quẽadmodum illa coniũcta fuerit cũ corpore gladiatoris: sic ipa cũ uiro sit: uel qa matronæ Iunonis curetis in tutela sũt: quæ ita appellantur a ferenda hasta: quæ lingua sabinoꝝ dicit̃: uel qa fortes uiros genitura ominet̃ uel qꝫ nuptiali iure ipso uiri subicit̃ nubens: qa hasta sũma armoꝝ & imperii est quã ob cãm uiri fortes ea donãtur. & captiui sub eãdẽ deuenerunt: quos græ. Δορύαλωτοὺς καὶ Δορυλήπτους uocant. Fe.

Cælius mõs dictus a Cæle quodã ex hetruria: qui Romulo auxilium aduersus sabinos ꝓbuit: eo qꝫ in eo domicilium habuit. Fe.

Cænina urbs quæ fuit uicina Romæ a cænice conditore appellata.

Cæpere incipere. Ceci.ĩ pæriboea rastraria: hæc obsecro hæredem desinam manum cæpiam. Plau.ĩ menechinis. Neqꝫ ego sanio. neqꝫ pugnas uelitis cæpio. Idem in trucul. ab cadem quodam: & ubi nihil cæpiam No.

Cærimoniarum causam: alii ab oppido cære dictam existimant: alii a charitate dictam iudicant. Fe.

Cæsariati comati Fe.

Cæstus uocãtur & hi quibus pugiles dimicãt & genus quoddam ornatus. Fe.

Cæma mons est alpium. dirimit togatam galliam a comara: ex quo uarus fluuius emittit̃.

Cælebs qui nunq̃ duxit uxorem. & qui amisit recte dici potest.

Cære nunc dicitur quæ quondam agellina dicebatur: ea a pelasgis & thessalia profectis cõdita fertur. Cæterum lydis quos mutato nomine tyrrhenos uocabãt aduersus agellinos belligerantibus murum subiens aliquis urbis nomen percontabatur. cui e muro thessalus quidam pro responso salutem nuncian te. χαῖρε. i. salue. Thusci bonum hoc accipientes omen captam urbem cære sub mutato uocauere nomine. Stra.

Cærulum excellentissima urbs oretaniæ. Stra.

Cæsarea augusta urbs iuxta iberum. distat autem a numantia ad stad. octingenta.

Cæa ĩsula in ægæo: a Cæo titani filio patre La

tonæ & Aftenæ. Seruius dicit ariftæű moni matris hanc ifulam primű habitaffe:inde cum Dædalo i fardiniá iuiffe huius pars fubito hiatu cum incolis abforpta eft. Tor.
Cæcias uentus qui ad fe nubes trahit fecundű Ariftotelem. Tefte Gellio. T.
Chære falue. Perfius fuum chære: ideft fibi cõfuetű & ufitatum difci. Tor.
Chærippus proprium nomen. Tor.
Cærete ciuitas thufciæ primum agellia:cuius icolæ cű non itelligerent romani nomen ut bis petentes dixerunt chære. Inde cærete de tracta afpiratione:& dicit cærete cæretu: & patrium hic & hæc cæres cærens. T.
Chærea græcoꝝ proprium nomen. T.
Chærephõ Socratis difcipulus:ab eo detectus fecundum Ariftotelem. T.
Cæculus Vulcani filius:de quo i præneſte. T.
Cæcuba genus uini a loco qđ ꝗ diu lauerit: quaſi in loco cæco fuerint:de hoc Pli. Tor.
Ceyx rex trachiæ Luciferi filius. frater Dædalionis: maritus alcyonæ Neptuni filiæ. Oui dius. Tor.
Cæra a cæros pꝫ ut lõga cognofcat:ut æthica fcæna Apuleius. T.
Cæronia unguentum a cæra. T.
Cæfena urbs in gallia cifalpina T.
Cæftus dictio latina a cædẽdo arma pugilű.
Ceftos fine diphthongo ueneris cingulű: quo uxor a marito cingebatur in fide maritali:q & balteus dicitur. balteus etiá a quo arma dependent in plurali baltea. T.
Cælius mons eft romæ.
Cælus fi Saturnus eft deus patrem eius cælű effe deű cõfitẽdű. Cice. de natura deoꝝ.
Cælebs cæleftium uitá iducens fcribitur per b:q; u confonans ante confonãtem poni nõ poteft penultima.
Cælű mundus uocat:quẽ Iouẽ appellát:unde Aratus dicturus de cælo:ut a Ioue pricipiű.
Cælibatű uirginitatis abftinentiam. Capella.i h. de nuptiis Mercurii & Philologiæ au. placuit mineruæ pellere cælibatum. Fu.
Caphareus Euboiæ mons eft altiffimus ,pmõtoriű uerfus hellefpõtű.ubi græcoꝝ proreri dituriapud quod plurima græcoꝝ claffis af flicta eft:uel Mineruæ ira uel naupli fraude ut palamedis mortem uindicaret.
Caieta latine ciuitas eft maritima: medio in finu fter formias & terracina:quá lacões ædificauerűt:fic.n. appellauerűt lacones:qui formias etiá condidere quafi curuá. Curua eni omnia caietas appellauere lacones:plærique fi mi ipfum ex Aeneæ nutrice cognomẽ du xiffe ferunt.
Caieta condita eft a laconibus: fed fi Virgilio credimus & Dionyfio halicarnaffeo nomen accepit a caietá nutrice Aeneæ: ꝗ illic mortua eft & fepulta uel a curuitate finus(ut refert Strabo)nam caieta curua omnia lacões appellant.
Caieta a nutrice Aeneæ nomen accepit(ut noftris placuit)fcriptoribus ꝗuis Strabo caietá dictam putet: quoniam lacones curua omnia caieta dicunt. finum caietanum curuum appellant.
Caii uiri erant iudices apud quos quotidiãæ lites & ciuiles agebant a caufidicis fupra de filio reguli.
Calones dicuntur militantes ferui.
Caycus flu. phrygiæ a myfia defcendens lycaoniam prouinciam irrigat. Tor.
Cayfter flu. afiæ i cilbiagis iugis & ftagnű pergafæű:qđ pyrites amnis expellit: pter afiam paludé:fub pionio monte ephefű alluit. T.
Calais frater zethi filius boreæ & orithyiæ. T
Calathos græci:nos dicimus quafillos. Fe.
Calatores dicebantur ferui:et καλέιν qđ ẽ uocari qui femper uocari poffent ob neceffitatem feruituris. Fe.
Calcitrones qui ifeftant calcibus. Plau. i afinaria. Clamat pcul fi quem uidet ire ad fe calcitroné horridű miles:at uir nõ uitabit. No.
Calãtica eft tegmẽ muliebre:qđ capiti inectit Tulli i elodiű. Tu ne cű uicerẽtur pedes fufcus cű calãticá capiti accõmodares. No.
Calamiftrum fiftula breuis:qua crines continẽtur. Ci. in ora. Remouebitur omnis infignis ornatus quafi margaritæ: nec calamiftri adhibebuntur. No.
Calamiftrum eft acus maior: quæ calefacta & adhibita intorquet capillos:unde & Ci. calamiftratam comam appellat. No.
Calamiftrum ꝗ his calefactis i cinere capillus ornatur:qui ea miniftrabat a cinere cinerarius eft appellatus. Var.
Calafis tunicæ genus:quod græ. φαρον dicűt. Alii dicűt nodű effe tunicæ muliebris quo connexa circa ceruicem tunica fubmittitur. Varro.
Calamitaté proprie ruftici dicunt grãdiné: qđ cõminuat ἀπὸ τοῦ καλάμου. i. culmű ac fegeté. Te. i adel. noftri fűdi calamitas. Do.
Calathus uas æneű: i quo lac uel recẽs cafeus i urbẽ diftrahit. Vir. ge. iii. Quod iá tenebris & fole cadẽte fub luce exportant calathis. S.
Calthus græcű ẽ ná latine ꝗllus dicit. Ci. in philippicis. an nõ iter ꝗlla pẽdet aurű. S.
Calata comitia effe quæ pro collegio põtificű habetur aut regis aut flaminű in augurãdorum caufa. Au. gel.
Callet fignificat fcit:hoc ẽ calliditate: quæ eft urbana fcientia. Actius in ægifto. Melius ꝗ uiri callent mulieres. Affranius in abdicta.

Nescis nde i mei omnes melius callere q̄ uolo. Pacu. in atalanta: omnes qui tāq̄ nos seruiunt sub regno callent dominum imperium metuere. Serenus in opusculis. Callent seniū arte uiuendi. Actius in æneidis. Aut deci q̄ periti sumus in uita atq; usu callemus magis. Idē in neoptolemo: stat in austu. & psallēdo callet. Sisen. histo. li. iii. Lucinium mœniū so cerum scribonii tribuntuplæ. quē Marcel li. vii. consulatu scisse callebant: & tunc curionis oratorem. No.

Callet dictum est a callositate. Ceci. in asoto. Tu iā callebis. ille festus desidet. Plau. i persi. plus calles q̄ aprugium callū callet. No.

Callet illam rem pro illa re. Pom. i pictoribus. Mirum nihil est in quo uibrans callet quanticulum. No.

Calendæ a καλω græco uerbo: idest uoco: & diē hunc: qui ex his diebus qui calarenē primus esset: placuit calēdas uocari: hinc & ipsi curiæ ad quam uocabantur calaber nomen datum est: & classi quod omnis populus uocaretur. Macro.

Calbeos armillas dicebat: quibus triumphantes utebātur. & quibus ob uirtutem milites donabantur. Fe.

Calcar pro impetu. Var. sexq; Vlysse uentus sub casu uæhementius sussiare & calcar admone. S.

Calces ampullæ plumbeæ. Fe.

Calendix genus conchæ. Fe.

Calchidium gēus ædificii: ab urbe calchidica dictum Fe.

Calculus lapillus breuis terræ admixtus dcūs calculus quod sine molestia sui breuitate calcetur.

Caltulatu & crocotulam: utrunq; a generibus florum translatum a calta & croco: unde in buc. Vir. Pinguia luteola pigit uaccinia calta. Plau. in æpidico: illusitatā patagiatā caltulam aut crocotulam. Neuius in pedio. molocinā crocotam uiridotā cithā ricinum Neuius in lycurgo pallis paragus crocotis malacis mortalibus sed caltulam. Var. de uita patrum palliolum breue uoluit haberi. No.

Chalybs populus i pōto apud quē ferrum nascit. Vir. in ge India mittit ebur molles sua thura sabæi. Et chalybes nudi ferrum. S.

Chalybs abusiue pro materia ipsa. Vir. uulnificusq; chalybs. Ser.

Calices. V. Est modus matulæ apothecas tudi tanas melicas calenas obbas & cumanos calices. Ci. tus. li. iiii. Quid hic calix niulsi ipinguendus est. ut plorare iam desinat. No.

Calices a poculo calice quod illa capit.

Callidū ferox & icōsultū. M. T. de offi. lib. i. sit reperias multos quibus callida cōsilii. No.

Calidū tacitū & uelox. V. i logoscorio cū dixisset uitulus ecce tibi calidis pedibus qdā nauicularius senuiustulatus irrumpit in curiā. N.

Callidus dictus est etiā qui exercet doctos: nā callidus dicitur qui callidum sibi usum artis induxerit. Te. in ad. callide Do.

Callim antiqui dicebant pro clam. ut nis pro nobis sam pro suam im pro eum. Fe.

Caliptra genus uestimenti quo capita operiebantur. Festus.

Callescerunt pro caluerunt. Cato de bello carthaginensi. Aures nobis calescerunt ad iniurias abeat alium quæstum capiat. No.

Callis pecorum uia est inter herbas & siluas semita uero hoīum. Vir. li. ix. Raro per occultos ducebat semita callis. Ser.

Calcata ædificata calce polita. Fe.

Calicatis calce politis. Fe.

Calix q; in eo calidum bibitur. Festus.

Calix a calido quia prius ponebatur calidum in eo quod bibebant.

Calones calcei ex ligno facti. Fe.

Calones militū serui dicti qui clauas ligneas gerebant. græ. τα καλα uocāt. is quoq; qui huiusmodi telo utitur clauator appellat. F.

Calonum hæc quoq; proprietas habetur q; ligna militibus subministrāt. κάλα eni ligna dicitur. ut Ho. No.

Calicē dicimus poculi genus mutata littera ex græ. κύλικα scyphus ab Hercule q i hispaniā nauigio cui nomē scypho fuit nauigauit.

Caluinarus porcus dicitur qui cibo permixto ex colluuie hyeme nutritur. Fe.

Calumnia est maliciosa & mendax infamatio. M. T. de rep. li. iii. ut carneadi respondeatis qui sæpe optimas causas ingenii calumnia iudicare solet. No.

Caluitur dictum est frustratur: tractum a caluis inimicis; q; sint omnibus frustrati. Pla. i cassina. Nam ubi domi sola sum sopor manus caluitur. Pacu. in edo. sentio te pater uocis calui similitudine: sed quid compositionum me lactans caluitur ætas. Actius in eurysase: memet caluor: uos istum iussi oculis abstrahite. Lu. saty. li. xxvii. Si non id capito: isquit eum est & si caluitur. ergo sui domi. Pacu. in dolore: ste me caluitur suspitio hoc est illud quod fore occultis orax prodixit. Salu. histo. li. iii. contra ille caluitur.

Calpar genus uasis fictilis. Festus.

Calpar noīe antiquo dolium. Var. de ui. patg libro prīo. Quia anteq̄ nomen dolii polatū esset id genus uasorum calpar diceref: ud unde calpar appellatur. No.

Calpar uinum nouū qd̄ ex dolio dimittitur sacrificii cā anteq̄ gustetur. Iouī eni prius sua uina libabant: appellabant festa uina. Fe.

Calpurni a calpo Numæ regis filio sunt orñi di. Festus.

Calx est finis. Vir. li. x. Calcemque terit iam calce diores Nonius.

Calicandrum asiæ minoris promontorium ē terminus nauigationis a romāis positus Antiocho magno ab eis superato.

Calidromus mons achaiæ est haud longe a sinu maliaco. Fe.

Calamariū quidam usurpant pro theca calamaria qua calami hoc tempore plærīq; pennis scribunt. potest etiam dici pennarium nisi maluimus appellari thecam pennariam ut thecam calamariā & thecam graphiariā. Laurentius.

Calcaria sulphuria ubi calx coquit̃ & sulphur fit: & hæc a nominibus fere proficiscuntur. Laurentius.

Calcearium uestiarium p̱ calceis & uestibus ut cibaria pro cibis & fustuarium pro fustigatione. Laurentius.

Calescens pro calefiens patescens pro patefiēs cum utrunq; repenatur patesco & patefio quāq̃ ne in simplici quidē suo repitur fiens nec q̄ ab hoc formatur fiendum. significat enim uox illa in sco incremētum ut quottidie macresco significat assiduum & continuum incrementum: non autem inchoationē Namq; uerba in sco passionem ex se habent ille uero in fio extrinsecus illatam ut madesco & madefio: ut fores patefiunt: potius q̃ patescunt: nisi forte sua sponte aperirētur. Laurentius.

Calumniatores dicuntur qui per fraudem & frustrationem alios uexāt litibus. Inde & cauillatio dicta uerborum simulatio.

Calemasia personale munus est: nam ratione habita alimentorum: certa pecunia camerarius dari debet: ut solo corporis ministerio obligetur. Martia. de mu. & ho.

Calpe hispaniæ mons: circuitu nō magnus altitudine ingens: ex ea parte bastriani seu bastuli sunt e nostro a dexteris nauigantibus mare. hinc ipse dexter offertur: a cuius radicibus situm est prope calpe per stadia quinquaginta uetustum & haud abiectū sane oppidum. Quidam autem ab Hercule conditum tradiderūt: in quibus est Demosthenes qui hetacleā superiori tempore appellatam dicit. Et distat a noua carthagine duo stadia & ducena. Strabo.

Calpe in occasu post gades angusto discreta freto: īsula est distās a turdetana stadia septīgenta & quinquaginta seu octingenta. Stra.

Callell post uaceos ultimi sunt lusitanorū p̱s montana habitantes ut plurimum: & a Bruto calleco uictore cognominati: qui lusitāos superāuit. sunt autē ab ortu finitimi austrorum genti hyberis ab occasu uero aliqui uicini sunt celtiberis. Strabo.

Callaguris urbs est uasconum. Strabo.

Caleti populi sunt in agro monniorum. Stra.

Calaris nobilis urbs est in sardinia. Stra.

Calenum urbs in campania in primis eximia adiuncta casilino utraq; ex lāne latere dextrorsum. Strabo.

Calinula quod hodie dicitur caianeum iuxta theanum. Stra.

Cals dicendum est ubi materia est per s. at dū pedis est calx per x. Caper.

Callidos eos appello quorum tāq̃ manus opere sic animus usu concalluit.

Calateria oppidum est in campania ī uia apia quæ brundusium ducit. Str.

Cales ciuitas est in cāpania iuxta theanū sidicinum: duas autē ciuitates cales scilicet & calidum duæ fortunæ ædes separant: utroq; ex latere constant latinæ uiæ. Strabo.

Calidum oppidum est in campania ī uia apia qđ brundusium ducit. Strabo.

Callet illā rem pro illa re. Pō. ī pictoribus. mirū nihil ē in colubres callet quāticulum.

Calcēdix significat concham qua signum tegatur. Plau. in aul. opposita est calcendix. at ego signi dicam quid sit. Pri.

Caligātes pro caligatas. Sta. ī prīo thebaidos. Et caligātes obrupto sole Micœnas P.

Calceus sic dicitur latine: sotular. n. non ē latinū. Iuue. calceus hic ē & Ser. dicit ī cōmētario primi libri uirgiliani. Serui nec colobia nec calceos habebāt. p̱pter qđ credo ego. Iuuenalē dixisse. Nup ī hāc urbē pedibus q uenerat albis. i. nudis. licet aliqui dicāt q̄ de albis pellibus serui calceos habebāt. alii dicūt albis. i. puluerulentis q̄a pedibus iter arripuerīt nō equo: sed prior expositio melior est.

Caluo calui: & puto calumniam ex hoc esse deriuatam. Priscianus.

Cales oppidum est in agro sidicino: ubi optima uina falerna nascuntur. Acron.

Caluisse excreuisse deserbuisse. Hora. lib. car. Narratur & prisci Catonis uirtus sæpe caluisse mero. Acron.

Calumnia a uerbo caluor: hoc est frustror descendit. Seruius in arte.

Callum neutro genere dicimus: q̄uis marsus masculinum dixerit. Ser. in arte.

Calūnior & cauillor nihil differunt calūniari. n. & cauillari significāt falsa crimía ītēdere seu p fraudē & rōnē subdolā cū mēdacii uīcēdi ī litibus alios uexare. Calūnior uenit a calūnia. i. fraus seu dolus malus: & calūniator ab illo uenit cauillatio. i. subdola rō: & cauillator. calūnia nōnūq̃ accipit̃ pro facetia.

Calumniot tam actiua q̃ passiua significatio-
ne antiqui protulisse inueniuntur. Staberi-
us de proportione non esse positiones regu-
lae a quibusdam analogiæ interdum calum-
niantur.

Calais frater Zethi: filius boreæ & orithyiæ.
Tortelius.

Calamus harundo breuiora habens interno-
dia: ponitur & pro sagitta: qui totus conca-
uus est syringæ utilissimus fistulis. inde cala-
marium pro theca: a penna pennarium uide
Plinium.

Calendæ a καλῶ: quia minor pontifex noua
luna conspecta plæbem uocabat ut audiret
quot dies a calendis ad nonas superessent.
Curia quoq; uocabatur calabra dicta & classis
q̃ populus omnis ĩ causa uocaret: unde clas-
sici primæ classis homines qui. cxx. M. æris
amplius sunt censi infra classem secundæ &
cæterarum: inde classicum. Alii classem a ca-
lo. i. fuste. ex fustibus. n. fiebat. Calendæ Iuno-
ni dicatæ erant. Inde calatores serui qui sem-
per uocari possent ob seruitutem: tamen cõ-
cilium a calendo. i. conuocando procalare, p
uocare tamen etiam calumnia & calones an-
te diem decimum. & post diem decimum ca-
lendarum undecimum significat. T.

Calathus qualus inde quasillus ab aliis fiscella
& calixtut fundam calathis. Tor.

Calaticum aurum subtile erat quo pocula liniũ
tur: de quo Plinius iam figuras ĩ poculis cir-
cumlitu auro.

Calabria quia bõis omnibus scatet: regio post
lucaniam inde calaber. calabra. bræ. T.

Calchas Testoris troiãi filius, augur maximus
Tortelius.

Calydnæ insulæ paruæ ex cycladibus: de qui-
bus Homerus. Tor.

Calisto Lycaonis arcadiæ regis filia: post pul-
sum patrem Dianam secuta filius eius arcas
a quo a cadia de qua Oui & alii. Tor.

Calipolis urbs thraciæ a. C. caligula ædificata,
qui a caligis cum margaritis dictus est.

Calinus statuarius de quo Quinti. T.

Galon eodem teste statuarius. T.

Calydon ciuitas ætoliæ regia Oenei patris Me-
leagri & regio uicina. T.

Calyplo nympha oceani & tethyos filia. Ho-
merus siue hanc siue aliam Atlantis ait: & in
insula quam tenuit in ionio lacinio promõ-
torio propinquam secundum Pliniũ. Alii in
mari aphrico oppositã maioribus syrtibus
a rege Ogyge ogygiã dictam: ad quam post
Cyrcem Vlysses peruenit cum qua. vii. an-
nos fuit coniunx discessit. T.

Calix græcum. κύλιξ genus poculi. T.

Caliculum folliculum quo fructus arborum operi-
untur κλέπτω. Tor.

Callicraditas nomen proprium. Tor.

Callimachus nomen plurium: sed præcipuus
poeta cyrenensis alter historicus ægyptius.

Callimachi duo fuerũt, alter batti filius & me-
satinæ cyrenæus grãmaticus discipulus Her-
mocratis: uxorem habuit Euphratei syracusa-
ni filiam huius sororis filius iunior Callima-
chus alter fuit: qui uersus de insulis scripsit
poemata omni genere carminis huius libri
supra octingentos tẽporibus Ptolemæi phi-
ladelphi extabant.

Caluus sine capillis.

Caligæ habitus sunt manipularium: hæ autẽ
clauis fingebant, unde claui caligarii dicũt.

Calathus a quo & calathiscus: ut apud catullũ
Vellera uirgati custodiebant calathisci.

Calamenthus herba, quam latine nepetam dí-
ci puto.

Calydon oppidum ætoliæ ubi Meleager inte-
remit aprum.

Calidus Varro de analogia libro primo: nam
cum sit simile falsum callidum & dicatur ab
his falsius & callidius falsissimũ & callidissi-
mum debuit dici q̃ simile est bonum malũ
bonius & malius bonissimũ & malissimũ.

Camœnas antiqui dixerunt carmœnas & cas-
mœnas: ut neuius: nos elisa littera cãœnas.

Caletes populi inter belgas morinis oceanoq;
mari finitimi ac ambianis & trebatibus pro-
ximi ab iis in britãniam nunc ĩ angliam tra-
iectus nomen retinent morinensis sunt dio-
cesis in regno francorum siti anglorum regi
subiecti.

Calliroe nympha fuit: quam Paris ante Hele-
næ raptum habebat quæ deserta fertur mul-
tum rapti amoris dulce fleuisse consortium:
hanc comœdiam scripsit Athines celer pue-
ri iterue el certe calliroe pantomima fuit.

Camœnarum ædes erat ad portam trigemi-
nam cõdita: ut alii annales habent a Fuluio
nobiliore: ut alii ab Octauio tibicine.

Calliope una musarum & præstantissima: ali-
quando Calliopea: nam græce καλλιόπη
dicitur. Tor.

Callistratus nomen proprium. T.

Callisthenes aristotelis discipulus: materna stir-
pe coniunctus interfectus ab Alexandro in
coniuratione deprehensus. T.

Calisphyrus pater Alcimiesi. Tor.

Callipidæ populi scytharum hipanum inco-
lentes. Tor.

Calliroe Acheloi filia uxor Alcmanis filii Am-
phiarai: qui matrem Eriphylem ĩteremit ab
Amphiloco fratre interemptus: cuius filii tã-
liore matris ad Iouem precibus habĩns q̃ pri-
mũ adulti Amphilochũ interemerunt. T.

Calœnú urbs.xxiiii.M.paſ.a Capua a bono ui no dicta.Tor.

Calchis urbs in euboia metropolis iuxta euri pum:unde calchidicus.T.

Calcidus gentile nomen & proprium qui mirabiles libros ſcripſit ſic ſcribit Calchius.T.

Calcedonia urbs in aſia iuxta boſphorú thracium oppoſita byzantio.Tor.

Calazias lapis grano grandinis ſimilis:a chalazo grandino.Tor.

Chaldæa regio arabiæ contermina:plana fontiú indiga:in qua babylon magna.Tor.

Caleſta urbs littoralis theſſaliæ iuxta axium fluuiú ubi ægæum irrumpit.T.

Chalybs hiſpaniæ fluuius populi chalybes:qui nudi ferrum effodiunt. Alii iuxta paphlagoniam in ponto iuxta amazones ſecundú Orpheum.Chalybs pro ipſa ferri maſſa:pro inſtrumento ex eo confecto.Tor.

Camulodinú in ãglia oppidú ſeu colõiam de qua nihil Cæſar ſed tacitus:quem poſt Cæſarem fere centú & uiginti annis hiſtoriam ſcripſiſſe conſtat p̃ſertim ex libro quem de oratorú & poetaꝶ collatione ædidit.

Cãmannos germaniæ inferioris populos pridem phrygiæ partem oceanum mare rhenú fluuiú & lacus attingentem paludibus ac ſaltibus huberrimã incolentes:quam mox atrebates populi poſt uſipetes germanica indẽ gens inhabitarunt non memorat Cæſar ſed Tacitus.

Canopos inſula parua nili oſtio ꝙ canopicũ uocant obuia eſt Menelai gubernator canobus ibi forte moriens nomen inſulæ illi dedit.Pomponius.

Campania olim nunc aliter terra laboris appellatur.

Cammari inter locuſtas uilis ſaporis propterea opponitur ſquillæ eiuſdẽ generis ad helleſpontum & circa naxum magna copia prouenitut ſcribit Ariſtoteles. Mart. concolor in noſtra Cammare lãce rubes.

Camelis uirginibus ſupplicare nupturæ ſoliſæ erant.Nonius.

Camelus ſuo nomine ſyrico ĩ latum uenit ut alexandria camelo.Fe.

Camœnæ muſæ a carminibus ſũt dictæ uel ꝙ canũt antiquorũ laudes:uel ꝙ ſunt caſtæ mentis præſides.Fe.

Cannenſen piſtorem.Titinnius pro piſtore dixit.Feſtus.

Camœnæ muſæ dicuntur ꝗbus a cantu nomen inditũ eſt.Ser.

Camenarum priſcum uocabulum ita natum atqꝫ alibi ſcriptum.Varro.

Camari & camuri boues a curuatione ex græco dicitur.Feſtus.

Camerũ obtortũ,unde & cameræ tecta incuruatæ formata.Virgilius georgicorum libro terrio.Et camuris hirtæ ſub cornibus aures Nonius.

Camillos & camillas uocabãt miniſtros & miniſtras impuberes in ſacris unde & Mercurius hetruſca lingua camillus dicit̃ quaſi deorũ miniſter.Ser.

Campus quod parũ ex agro plano fructus capiebant dictus.Varro.

Camander flu.eſt troianus qui alias xãthus dicitur cum ſimoente paludem faciunt quæ etiã camander dicit̃:qui ex Ida nati in pontũ effluũt athæorum ab hoc fluuio Hector aſtyanactem filium nominauit camandrum ſed ſcamander dicitur.

Cambyſes flu.eſt hircaniæ ortũ habẽs ĩ mõte caucaſo q cum propinquus excoraxici mõtis radicibus erumpat. Cyrus abeuntes in diuerſa hiberos & hircanos longo interuallo diſtantes irrigant inde non longe a mari eodemqꝫ lacu ſeſe recipiũt.& in hircanum ſinum uno alueo defluũt.

Camparius: caprarius: ſaltuarius: horrearius: claſſiarius cuſtos exercitor ue caprarum ſaltus campi horrei claſſis.Lau.

Campſores uulgo dicũtur colliniſtæ trapezitæ ſunt.Quære in in uerbo argentaria.Lau.

Campus quære in uerbo ager.

Cãpania ſita eſt tota ſuper ſinueſſam & acheneum promontorium:cum duobus cocuntibus ꝓmõtoriis cãpaniã olim ab opicis Antiochus ſcribit habitatã,iſtos aũt auſones appellaros.Seruius.

Camers ciuitas eſt in umbria:in ipſis montibus picentinorum confinibus:ad montana altera ex parte ameria:& tuderum clara ciuitas & hiſpellum & hiturõ prope hoc mõtis exceſſus eſt.Strabo.

Camuli populi ſunt rhetorum natio.Strabo.

Cametnum urbs eſt in umbria.Strabo.

Camœnæ quaſi canẽtes melos:id eſt dulciter.

Campanus ager optimus ad frumentum.Ma.de ſa.in illo uerſu ſilueſtres uri aſſidue. urienum gallica uox eſt qua foris boues ſignificãtur & camuris hirtæ ſub cornibus aures camuris peregrinum uerbum eſt.i.in ſe redeuntibus & forte nos quoqꝫ cameram hac ratione figuramus.Ma.de ſa.

Cãbiſſes perſa cui aſtyages mãdanem filiã dedit unde natus eſt Cyrus.cuius Cabyſis filius poſtea regnauit.Tor.

Camelæõ ab herba cui ſimilatur : quadrupes ut lacerta de quo pli.Tor.

Chamæciſſos genus hederæ quã humi cœpit κίσσος hædera.Tor.

Camelus animal a bactriãis fortiſſimi ab Ara

h

bia plures tamen camelasea psonale munus secundum iurisconsultos a camellariis qui pro alimentis & camelis accipiunt. Tor.

Camela testudo uel fornix: unde camurus curuatus uir camuris cornibus. Tor.

Camilla filia Methabi regis priuerni uolscorum: quasi præministra Dianæ: nam camillum præministrum deorum significat. Et pueri nobiles & inuestes camilli dicti sunt. Macro.

Caminus fornax mascu. generis apud græcos fœminis etiam structura quæ fumum excipit. Tor.

Cana dicunt græci. nos canistra & per diminutionem canistella. Festus.

Canalicolæ forenses homines pauperes: dicti quod circa canales feriæ consisterent. Varro.

Camillus proprie appellatur puer ingenuus. Varro.

Canaliculum a canali auibus i uiuariis aqua ministratur per canaliculum.

Canabinalia loca sunt ubi feras canabilinum. Varro.

Canatim suatim bouatim: quod canum est suum & boum genere. Nigidius in cōmento grāmaticæ: sunt & assimulantur dicta hæc canatim suatim boatim: quæ ab aīalibus sumuntur. No.

Canentas capitis ornamenta. Fe.

Canis & canicula talorum pūcta his noībus appellabant unionē canem trionem suppū uel supū. Suppū. n. ātiq supinū dicebāt: quatrionem planū qui trionē ueneré. Suet. li. ii. quos tollebat ūiuersos q ueneré iaceret. Cānis afferebat iacturā: erat enī unius puncti dicebatur echius.

Canthabri populi ciuitatū citerioris hispaniæ finitimi aquitaniæ qui auxilio uocatis tatu sanis tarbellis bigeryonibus garūnis caccosatibus ac reliquis populis & ciuitatibus aquitaniæ contra Cæsaris exercitum cuius dux erat. P. Crassus finitimi occeāo aquitaniæ pyreneis montibus ac garūnæ fluuio.

Cannæ iuelia & Plinio autoribus cannæ sūt arboreæ magnitudinis quarum iuternodia lembus & nauiculæ uiceni præstant.

Cāchos germaniæ transrhenanæ populos p xios phrisiis nō memorat Cæsar. sed tacitus

Capitolinus mons romæ ante tarpeius ac prius dicebatur Saturnius.

Canere & cārus cātatio & camcena permutato ro ti m ab eo q semel canit: si sæpius cātat hic cātitat. Varro.

Canes potius cum dignitate & acres paucos habendum q multos cōsuefacias potius noctu uigilare interdiu clausos dormire.

Canes attinent maxime ad eos qui pecus pascunt lanare.

Canicas ueteres furfures esse uoluerunt. Lu. li. xxvii. Quanti uelles q canicas apud te & mangonis manu. No.

Canices furfures de farre a cibo canum uocatæ. Festus.

Canicula aquatilium uocabula animaliū partim sunt uernacula: ptim peregrina foris. muræna quod myræna græce cinbū & cinnus cuius iter ptes græcis uocabulis oēs: ut melander atq; uracō. Oīa hæc require in anguilla. Varro.

Canicula genus alea q de numero quiq; subtrahebatur.

Canincphates populos batauis finitimos & eādē insulam colentes qui origine uirtute lingua pares batauis numero superārur nō memorat Cæsar sed. Tacitus.

Canis ligneus: physcii Amplucttionis filius fuit locrus ex eo et cabya locrus nascitur quo cum patre orta discordia multis ciuium acceptis de sedibus apollinem consuluit oraculo edito ut ibi urbem conderet ubi canis eum ligneus momordisset i alterū maris littus transgressus spinam calcauit ea plaga uexatus complures ibi dies commoratus est quibus percepto loco urbes cōdidit physis hyanthiam & alias omnes quas locri ozolæ coluerunt ozolas autem locros si alii nescio alii a pythone serpente uocatos dicunt quod ad locrensium littus erecti in eorū agro putauerunt. nonnulli autem homines pellibus caprinis & hircinis indutos & plærunq; inter greges & ouilia aduersantes olidos fieri & ob eā rem: q locri pastores sint ozolas appellatos putant alii contra q ager floribus abundent ob odoris bonitatem nomen inditum arbitrārur: hanc opinionem tuetur archytas āplissæus scripsit enī in hunc modum botrionum sertis redimitam unguenta redolentem machinam amabilem.

Cantabri & ualduni tenent tractum oceani lusitaniæ cātabrorum aliquot populi ānesq sunt sed quorum nomina nostro ore concipi nequeant perecōdi & salenos saurium per auriginos & argéomes quosdā Nasa descēdit & deuales tritono.

Cāniferia mulierē quæ fert cānam. i. qualum quod est cistæ genus. Fe.

Canis stella quæ cum cancro oritur: ūde & cācer oritur græce procyon. i. simul orieus appellatur. Ser.

Canis pprior homini q oui. pascitur. n. carne & ossibus. non herbis aut frōde. Varro.

Canitudinem p cāicie. Plau. stultus aduersus ætatem capitis canitudinem. Fe.

Canitudinē p canicie. V. in aboriginibus Sed neq; uetulus cantherius quam nouellus mo

lior nec canitudini comes uirtus No.
Cano laudo. Vir.li.vii.Regéq; canebant. Ser.
Canum uetus antiquum. Virg.æne.li.i. Cana
fides & uesta. Var.in eumenidibus. Et ecce
deimprouiso ad nos accidit cana ueritas at-
ticis philosophis alumna. No.
Cano diuino. Vir.li.vi.Ipsa canas oro.Ser.
Cano canto Vir.æne.libro primo. Arma uiȩ
que cano.Ser.
Canunt intus citharistæ cum canunt citharis
que utriusq; manus funguntur officio. dex-
tera plectro utitur:& tunc foris canere dicit
cum digitis chordas carpunt.hoc est itus ca
nere.Asconius.
Cancri dicebantur ab átiquis:qui nunc p dim
minutionem noiántur calculi.Fe.
Cancelli tráfuersos palos oportet eé ubi aues
assidere possint ad spém cancelloȝ scænico
rum & theatri deorsum in terra esse aquam
quam bibere possint. V.
Candelabrum a candela ex his tamen funiculi
ardentes figebantur.
Candelabrum require in delubrum.M.
Candet cádidum est. Vir.æne.li. quarto Can-
dentis uaccæ media inter cornua fúdit. Var
ro in noiestaton'candens corpore taurus tri
uiæ limine lunæ.No.
Candet ignitum est.M.T.de offi.li.ii.canden-
te carbone adurebat capillum.No.
Candidati uocátur qui s alicuius magistratus
aut dignitatis petitione uersantur;a toga cá
dida quá per id tempus íduebát sunt dicti.
Ci.pro muræna.Et in his rebus ipsi quas te
magno & forti animo & agere & dicere ui-
debár tibi solitus sum dicere magis te forté
senatoré mihi uideri q́ sapiété cádidarú.Ser.
Candidatus qui luce quadam nitéte perfusus.
Seruius.
Cantas pro cantatas ponebant.Fe.
Cantharus Vir.in buc.Et grauis attrita péde-
bat cantharus ansa.No.
Cantare Cato etiam cantare non dico opti-
mé cantare non serui hominis esse dicit q
apud alios adeo inter turpia numeratum
est:ut Decius sylla uir táti nominis optime
cátasse dicitur.Macro.
Canterius hoc distat ab equo:q maialis a uer
re;capus a gallo,ueruex ab ariete. Est enim
cáterius cui testiculi ápurátur.Fe.
Canterius equus castratus.Tul.in epi.ad Papy
rium petum:potest nullo isto quem tibi re-
liquú deinceps:quoniá cátherium comedi-
sti roma imp.uehi.No.
Cáteru appellari equi demptis testiculis qui si
unt quietiores & fæmine carent,hi sunt ut
in suibus maiales:i gallis gallinaciis capi. V.
Cáterio æmilianus Scipio: nimi. M. senatoré
non ignobilem.Cecilium spaciatorem & se
scennium uocat;eúq; staticulos dare his uer
bis ait præterea cátantur:ubi collibuit inter
dum græcos uersus ait locos dicit,uoces de
nutat;staticulos dat.Macro.
Cátitás ut est a cátando cantitans; ab amádo
amitans non est.
Canturnus nomen loci.Fe.
Canastreum macedoniæ promontorium: cui
Sena proxima.
Cádauia mons est epiri a Dyrrachio distás.lx-
xviii.milia.pas.
Candidum promõtorium aphrice ē sardiniæ
oppositum
Canobarzanes mons est intra massagetas Par
thosque
Canna fluuius est apulíæ quem aufidū dicūt
Cádere;unde excádesco est cum quis uehemē
ter irascitur.significatq; plura;sed non teme
re.Cú enim ignis obstátia exuperat ac fumú
uincit.cádorem laminæ concipit uel q sol
quáto cádidior táto ardétior.Ita animus dū
ira concitatus est inflammatus incensus: &
excandescens dicitur;ut táta mentis cõmo-
tio significetur:uel ab qua ebuliente.uel spu
mam emittente:ut a mari.Lau.
Cantari per quos aquæ saliunt.
Cantabri populi sunt in extremis: lusitanis fi-
nitimi his qui tractum trans durium seruát
ad arctos.seperátur auté ab austuribus oceā
refusione.Strabo.
Cantium Britanniæ insulæ orietale promon-
rium rhenum spectat.Strabo.
Candobulum est brigátioȝ oppidum. Stra.
Cancer masculini generis. uetustissimi etiam
hoc cancer de morbo protulerunt.Pri.
Canicia pro canicies poetice dicitur.Ser.in.ar.
Cantarus. Nomina poculorum plærúq; Virg.
græca ponit;ut carchesia uel cymbia:ut can
tharos;ut scyphos.Ma.de sa.
Cátharus uas uinarium ansas habens.Acron.
Canis cum sit masculini generis.Caluus tamē
dixit:forsitan hoc etiam gaudeat ipsa canis.
Seruius in arte.
Canis cõis generis esse natura ostendit.Pri.
Candidatos cur moris erat in ueste hoc facere
sine toga.sic eni scripsit Cato.an forte ne ci
ues largiendo corrumpant argentú sinu fe-
rentes. an illos magis q ipetio dignos nõ ge
nere:non diuitiis:non gloria,sed uulneribus
ac cicatricibus iudicabant quæ quidem ut
ab his quos qui ambiendo præhensabant
conspicerentur sine toga ad petédum descē
debant:an quemadmodum in accipiédo ro
gádo se omnibus submittédo sic corpus nu
dando:ac se ipsos abiciendo populum capta
bant

Canobus Cicero canopitas dixit Seruius sup æneı. sane sciendũ est quia quo tẽpore menelaus iuit ad ægyptũ perdidit Canopũ gubernatorẽ suũ. a quo uicina ciuitas nomen accepit quæ hodie quoq; mutata littera canopos nominatur.

Canicula ardentissimũ sidus: quam ideo ĩsanã q sub ortu eius multi ægrotent: aut certe insanam nuncuparũt: ut Virg. Insanã uatem.

Canicula pro cane qui in talorum lusu ex oi iactura talorum quinq; detrahit: excepta uenere in qua sola prodest.

Canicula genus aleæ q de numero quiq; subtrahebatur.

Cantium ad mare angliæ est in angulo inferioris maiorisq; lateris ex tribus eius insulæ lateribus orientem solem spectat humanissimi qui cantium ad littora incolunt paululũ gallica differunt consuetudine. huic maritimæ regioni quattuor reges præerant: qbus Cæsar uectigalia imperauit. Incõtio ciuitas est metropolis nomen retinẽs eius populos memorat Tacitus appellãs eos cãgios duas metropoles solum habet anglia & eboracensem: duo tantum subsunt suffraganei: quod omnes olim episcopi Scotiæ: quæ nullũ hẽt archiepiscopũ sibi adscripserunt.

Canopus in ægypto distat ab alexandria cẽtũ & uiginti stadiis nomẽ accepit a canobo menelai gubernatore. qui ibi mortuus est.

Cantharus uas & cantharus: qui fuit comicus atheniensis.

Cantharides species scaracı siue uermiculi.

Canes gallici uelocissimi sunt. & ex lupis cõcipi putantur: autor Plinius.

Canopes græce culices dicuntur. & quia in ægypto multa sunt habitacula: quæ sibi faciunt ægyptii ad arcendos culices: canopea appellaut Acron.

Cancer obliquo gressu quid aliud in zodiaco significat: nisi iter solis qui uiam nunq repetat: sed semper per aliam mearet: fortitus obliquus qua se signorum uerteret ordo maxime quæ in illo signo sola cursu supero incipit oblitus inferiora iam petere. Ma. de sa.

Cãchasinos risus solutus. unde cachinus. Tor.

Canuros urbs dorica. alia in rhodo. Tor.

Cãdueles Mirsi filius sardium tyrãnus. Tor.

Canisthum græce. canastrum. Tor.

Catharus uas apertum ad bacchi sacra: & per quem aquæ saliunt. Tor.

Cantharida græce cantharis: uermis terreus q humão corpori applicatus uesicas facit plenas humore. Tor.

Canobus gubernator nauis menelai. qui in ægypto mortuus nome insulæ indidit: ubi Alexander urbem canopũ condidit instar pelle. unde pellæus dicitur. Tor.

Canon regula. inde canonicus. T.

Chaonia pars campestris epiri. T.

Chaos confusa unitas: quam principium omnium dixit Hesiodus unde inchoare. Festus

Cappas marinos equos græci a flexione posteriorum partium appellant. Festus.

Caperatum rugosum: a cornuum caprinoꝝ similitudine. Festus.

Caperare est rugis frontem contrahere & asperare. quod a crispis caprorum frontibus tractum est. Var. in eume. quin incaperatã frõtem tuam strobile omittis. No.

Caperata fronte a capræ fronte. Neuius in dolorestε. Varro.

Capere implicare. Vir. geor. libro. i. Capti oculis fodere cubilia talpæ. M. T. in uerrem de suppliciis. Nõ ceperunt sed adduxerunt onere suo planam captam atq; depressam. No.

Capere facere. Ter. in and. nõ sic captũdos mihi scio esse inimicos omnes hoĩes. No.

Capere perpeti. Ter. in heauton. dũ abs te sumes omnes mihi labores quos cœpi leues. No.

Capere tollere tenere. Vir. geor. li. iii. Hic tibi nate prius uinclis capiundis. Var. in meleagris. Quem iccirco terra non cœpit & cælũ recepit. Idẽ in eumeni. Stolam calceosq; muliebris propter positas capio. No

Capere eligere. Ter. in ecy. Cum illum generũ cæpimus. Virg. geor. li. ii. Ante locum capies oculis. Nonius.

Capere delectare. Vir. geor. libro. iii. Carmine quo capiet. & lib. viii. Aeneas capiturq; locis. M. T. in phi. Non possũ adduci suscipere pecuniæ captum. Lu. li. xxvi. Nunc itidem populũ istum scriptoribus uolumus capere animum illorum. No.

Capere sustinere habere. Virg. li. viii. Hæc illũ regia cœpit. Ter. in. eunu. Dii boni quid turbæ est: ædes nostræ uix capiẽt scio. M. T de signis. tot domos locupletissimas domus istius una capiet. No.

Capere decipere circũuenire. Virg. ænei. lib. ii. Captiq; dolis lachrymisq; coacti Luci libro xxvii. At metius porro ne aspectu & forma capiare altera. M. T. in hortensio. Captũ me fortasse inquit tu putas: & id quod nollẽ cõfiteri coactum. No.

Capere occupare detinere. Vir. ænei. li. ii. Certantq; illudere capto. M. T. in uerrem de suppli. nauem quãdam piratarum refertam nõ cœperunt: sed adduxerunt. Varro in meleagris quid hic uenator non cœpit? No.

Capere saciare. Virg. geor. li. iiii. Tanta meæ si te cœperunt tædia laudis. No.

Capere accipere. Virg. ænei. libro secundo. Tu genitor cape sacra manu patriosq; penates.

& libro tertio. Cape dona extrema tuorum. Teren in phor. Nam & his prædiis latent ar genti minæ. Luci. libr. xxvi. malis nec esse lu ctu mensa pure capturus cibum. M. T. i hor tensio. Deide boni mores & modestiores ad capienda præcepta molliotis. Plautus in au lu. Nam tua gnata peperit post decimũ mẽ sem potest nostrum capere. Varro in quinq̃ tribus. Cape hanc caducam mollem libri da pem. Nonius.

Capere complecti. Varro in marcipore: pater positis unda quam liquenti cerulea natantẽ profundit cape. No.

Capere eligere. Vir. Ante locum capies oculis Teren in ecy. Sed nunc mihi in mentem ue nit ex hac re ꝙ locuta es olim cum illum ge nerum cepimus. Et capere dicimus cum id quod in nobis est assumimus. Ter. in phor. Nunq̃ tam graues ob hanc inimicitias cape rem Donatus.

Capere inuenire. Teren. in heauton. rationem capeuit neq; egeas: neq; in hoc possis perde re. M. T. in uerrem actione. ii Reiecti a cheli done capiunt consilium necessarium. Et de offi libro. iii. Cum autem cõsilium hoc prin cipes cepissent. Nonius.

Capere differt ab accipere. capere enim cũ affe ctu accipitur. accipere est si quis non sic acci pit ut habeat. Seruius.

Capessere perfecte. Virgili. æneilibro primo: Mihi iussa capessere phas est. Plau. in aul. In herum natura in se fera condocet capessere Nonius Mar.

Capessere immittere. Plau in asina. Quã ma gis in altum te capessis: tam aestus i portum refert Nonius.

Capessere recipere. Plaut. in amph. Nunc per gam heri imperium, & equi & me domũ ca pessam. No.

Capi propiciari. Lucre. li. ii. Nec bene pro me ritis capitur nec tangitur ira. No.

Capi uide supra cantheri. V.

Capicium ab eo ꝙ capiat pectus. i. ut antiqui dicebant comprehendit.

Capidulum genus uestimenti: quo caput tege batur. Festus.

Capillatum uel capillarem arborem dicebat: in qua capillum tonsum suspendebãt. Fe.

Capio decipio. Vir. geor. primo: Nec insidiis no ctis capiere serenæ. Ser.

Capis poculi genus: dictum a capiendo. Fe.

Capis lingua thuscorum falco dicitur: a cuius augurio uiso capuam dictam esse nonnulli asseruntiqua sic a thuscis condita est. Ser.

Capital facinus ꝙ capitis poena luitur.

Capital linteum quoddã: quo in sacrificiis ute bantur. Festus.

Capita deorum appellabãtur fasciculi facti ex uerbenis.

Capiterium quod capi potest. Festus.

Capitalis locus: ubi si quid uiolatum est capi te uiolatoris expiatur. Festus.

Capenas arpinas ardeas seruant accentum: qui erat in perfectis: nãque per syncopam sic di cuntur: cũ antiqui dixerint capenatis. ut Ca to in primo originum; Sed luens capenatis: sicut samnis pro samnitis: & laurens pro lau rentis sunt & hæc etiam genere neutro pro latatut Lu. oleum cassinas pro cassinate di xit. Pri.

Capreolus quoque uidetur a nominatiuo ca preus esse cuius fœmininũ in usu est caprea nam capra a capro fit: ex quibus capellus & capella fiunt diminutiua. Pri.

Capitale odium supplicium morbus: qui ca put alterius petit. Capitalis autem homo ui tium peccatum: non ꝙ petat alterius caput: sed propter quod caput committentis peti debeat ad poenam.

Capillus priores singulariter dicebãt: sed Vir. dixit. cõptos de more capillos. Seruius far.

Capricornus ab inferis partibus ad supera so lem reducẽs: capræ naturam uidetur imita ri: quem dum pascitur ab imis partibus sem per præminentium scopulorũ alta deposcat. Ma. de sa.

Capital dictum est capitis periculum. Plau in menechmis. Nũquam hercle fugiet: tametsi capital fecerit. Lu. libro. xxvi. Facile deriderẽ simus capital esse irasciet. Nonius.

Capital dictum est quod sacerdotes in capite etiam nunc solent habere.

Capitellum non ut capitulum: nec anicellũ a niculam Varro.

Capitolium dictum ꝙ hæc cum fundamenta foderentur ædis Iouis: caput humanum dici tur inuentum hic mõs ante tarpeius dictus a uirgine uestali Tarpeia; quæ ibi a Sabinis necata armis & sepulta: cuius nomine monu mentum relictum, etiam nunc rupes illa sa xum tarpeium appellatur: hunc antea mon tem saturnium appellatum prodiderunt: & ab eo late saturnia terra: ut etiam Ennius ap pellat: & antiquum oppidum in hac fuisse sa turniam scribit: eius uestigia etiam nunc ma nent tria: quod Saturni fanum in faucibus: & saturnia porta: qđ Liuius scribit. ibi quam nunc uocant pandanam: ꝙ post ædem satur ni ædificiorũ legibus priuatur. parietes posti ti muri sunt scripti. Varro.

Capitolium a capite. Varro.

Caput cur deos salutantes operiunt: Viris au tem dignitate preditis & honore dignis: si quo casu occurrerint caput aperiũt. Hoc. n.

illam quoq; dubitationē uidetur augere: nā si quæ de ænea ferunt uera sunt: ut ꝑtereūte Diomede caput operiens rē diuinam fecerit rationē habet: nec repugnat ut quēadmodū in occursu hostium caput uelemus sic amicis ac bonis uiris obuiam factis capita detegamus: nā quod ad deos pertinet id propriū non est: sed casu accidit & ab illo seruatū postea mansit: quod si aliud dicēdum est. Vide ne illud solum quærendū sit quā ob rē deos uenerantes capita uelentur: alterum uero cōsentaneum est potērioribus n. occurrentes: idcirco caput operiunt: non ut eis aliqd addant: sed ut inuidiā potius detrahant: ne pares diis īmortalibus honores poscere: neue eodē cultu delectari uideātur. deos uero idcirco sic adorabāt: ut aut operiēdo capita se ipsos humiliores redderent: aut metu ne qd ignominiosū aut triste interpretādū alicūde auribus accideret: idcirco uestē ad aures usq; attollebant. hoc autem eos uæhementer timasset ex eo facile perspici potest: quod oraculum adeuntes aera pulsari & q̄maximum strepitū fieri uolunt: aut illud est ꝙ castor dicit mores romanos pythagoricis comparās geniū qui unicuiq; nostrū inest: deos q extra sunt rogare. & caput uelādo supplicare scilicet uelamentū ac reuelationē ꝑ corpus quodam ænygmate ostendentem.

Caius C littera significatur: quæ inuersa mulierem declarat hoc modo Ɔ quētā galas esse uocitatas: quā gaios ex nuptialibus satis apparet inquit Quintilianus: ideq; Cicero pro murena: cui sententiæ Priscianus quoq; astipulatur.

Capitia capitum tegmina. Var de. vi. pa li. iii. Tunicas nec capitia, nec strophea: nec zonas Idem in eodē. Neq; id ab orbita matrū famiha instituti ꝙ ea a pectore a lacertis erāt aptis. nec capitia habebāt: hæc & caputula appellauerunt. Nonius.

Capulæ a capiēdo ꝙ ansatæ ut ꝑhendi possēt i. capi ha u figuras in ualis sacris ligneas: ac fictiles: aut quas etiā nunc uidemus.

Capulus in quo cadauer defert unde & græce dicitur sarcophagū: ab eo aūt dictus ē apud Plau senex capularis. i capulo intimus. Ser.

Capuli manubrium gladii uocatur: & id quo mortui efferūt: utrūq; a capiēdo dictū. sane a capulo fit capularis. Festus.

Capulū dicit quicquid aliquā rē intra se capit Nā sarcophagū. i. sepulchrū ueteres dici uolunt ꝙ corpora capiat. Plau. in asina. dicēs de sene. Perii misera ut osculat carnifex capuli decus. Lucil. saty. li. ii. Quem illi cū uidisset Hortēsius posthumiusq; cæteri. Itē in capulo hūc no esse aliūq; cubare. Nonius.

Capra quasi carpa: a quo scriptum ola carpere capræ Varro.

Capram amplā require in pecunia. V.

Caprasecæ oues q̄s pascimus ortæ sunt ab ouibus feris. sic quas sabinus capræ a capris feris ortæ: a quibus iuxta Italiā capraria insula nominata est. V.

Capræ dictæ ꝙ omne uirgultū carpant: siue a crepitu crurū. unde & crepas eas prisci dixerunt. Festus.

Capræ a carpendo dictæ. V.

Caprea a similitudine quadam capræ.

Capreolus colliculus iūceus intortus & cincinus is enim uices qua serpūt ad locum rapiendum a quo capienda capreolus dictus. V.

Capreoli uitium.

Caprotinæ nonæ dies Festus ancillaꝝ: a caprifico ex qua signū uictoriæ Romani ceperūt ab ancillis quæ ꝓ matribus familia & uirginibus fidenatibus datæ fuere: quæ festum simulantes uiros quibus distributæ fuerāt uino ꝓuocauerūt. Inde romanis signum dederūt: a qbus fidenates supati: annua solēnitas celebrat: cui lac quod ex caprifico manat ꝓpter memoriā facti adhibetur. Ma.

Caprigenū. Vir. Caprigenūq; pecus nullo custode ꝑ herbas. Pacuuius i Paulo. Quāuis caprigeno pecori grādior gressio est. Actius in philoctete ait. Caprigenū trita ungulis. Idē i minotauro: Taurigeno sæmie ortum fuisse in humano Ma.

Caprile sæmen de sæmine dico eadē quæ atticus in ouibus ouiū sæmen tardius esse: quo hæ sunt placidiores. cōtra caprile mobilius esse de quaꝝ uelocitate scribit Cato in originū li. in sarecti fiscello capræ feræ sūt: quæ saliunt pedes plus sexagenos. V.

Capricornus & cancer dicūt portæ solis. requre in Apollo. phythius. Ma.

Capronæ dicūtur comæ quæ ante frontē sūt: quasi a capite pronæ. Lucil. sa. li. xvii. Aprani caput atq; comas fetitare capronas: ut mos fuit illis. Nonius.

Capronæ equoꝝ iubæ in frōte deuexæ dictæ quasi a capite pronæ. Festus.

Capruncūlum uas fictile Festus.

Capaneus Rex ex septem ad thebas: superbus & deoꝝ contēptor: qui scalaꝝ oppugnationem inuenit: & obrutus lapidibus a thebais dicitur fulminatus. Tor.

Caphareus mōs altissimus euboeæ uersus hellespontum ubi græcorum classis afflicta est uel mineruæ ira, uel Naupli fraude: ut Palamedis mortem uindicaret. Tor.

Cappadocia regio finitima maiori Armeniæ euphrate diuisa a fluuiō ita dicta: quæ & minor armenia secundum Ptolemæum & Ap-

pianum. Tor.

Capys pyis troianus quidam: capis lingua thusca falconem indicat. Ser. Tor.

Capua urbs campaniæ: a capi secūdū Liuium a locis campestribus: quæ prius Vulturnū dicta hetruscorum urbs: a falcone uiso: condita ab hetruscis. Tor.

Caphareum mare egæi maris: pars est a caphareo monte euboeæ denoīatū naufragio græcorum a Troia recedentiū & Nelæi insigne.

Capella fœmina substātiuorum more adiectiuorum formant diminutiua: ut caper: capra. capella puer: puera: puella. L.

Capio spem de te: cōcipio de illo spem: ducor in spem: ingredior in spem: non tamen spei firmitatem significat: quantum colloco ī te spem: & repono in te spem: ut Quintilianus In quo spem unicam senectutis reponebam Lau.

Caprarius quære in uerbo camparius. La.

Caper & capra siue hircus. ouis & porcus faciunt gregem. Lau.

Capitale odium ut caput & uitam petit alterius capitale suppliciū: capitalis morbus: qui caput alterius petit: capitalis autē homo: capitale uitium: capitale pactum. i. cuius caput aut ꝓpter quod debeat quis ad pœnam peti Lau.

Capitis diminutio est status permutatio. de uerbo. signi.

Capitis diminutionis tria sunt genera: maxīa: media: minima. Tria enim sunt quæ habemus libertatem: ciuitatem: familiā: igit̃ quādo omnia amittimus: hoc est & libertatē & ciuitatem & familiam maximam esse capitis diminutionem. Quum uero amittimus ciuitatem & libertatem retinemus: mediā esse capitis diminutionem. Quum libertas & ciuitas retinetur: familia autem mutatur minimam esse capitis diminutionem cōstat. de uerbo. signi.

Capitalem fraudem admittere: est tale aliquid admittere ꝓpter quod capite puniendus sit. ueteres enim fraudem pro pœna ponere solebāt. Capitalem fraudēm admissam accipimus dolo malo & per nequiciā. Cæterum si quis terrore: si quis casu fecerit: cessabit edictum. Vnde Pomponius ait. Neq; impuberē neq; furiosum capitalem fraudem uidet admisisse. de uerbo. signi.

Capitalium pœnarum fere isti gradus sunt. Sūmum supplicium uidetur esse ad furcam dānatio. Item uiui crematio, quod quāq̃ summi supplicii appellatione merito continetur tamen eo q̧ postea id genus pœnæ adinuentum est. posterius primo uisum est. Item capitis amputatio: deinde proxima morti pœna metalli coertio. post deinde in insulā deportatio. atro carcer̃ pœnæ ad æstimationē non ad capitis periculum pertinet. ueluti relegatio ad tempus: uel in perpetuum: uel cū fustium ictui subiicitur. de uer. signi.

Capitalis licet latine loquētibus omnis causa existimationis uideatur: tamen appositio capitalis mortis uel amissionis ciuitatis intelligenda est. de uer. signi.

Capere aliud est: & aliud accipere. Capere eum effectu accipitur. Accipere & siquis nō sic accipit ut habeat. Ideoq; non uidetur quis capere quod est restiturus sicut peruenisse pro prie illud dicitur quod est remansurum. de uerbo. signi.

Capionis turris in Europa uersus occasum in petra consistit: quam circūcirca pelagus abluit. Strabo.

Capsis Ci. dicit cōpositū esse ex capere & si uis

Capua quasi caput campaniæ ī mediterraneā Strabo.

Capua a capi dicta: uel a locis cāpestribus: ut ī quit Liuius. fuit enim condita a thuscis uiso falconis augurio: qui thusca lingua capis dicitur: unde est nominata Campania. thuscos autem omnes pene italiam subiugasse manifestum est. Ser.

Capis inuenitur & capis dis. format diminutiuum capidula uasis genus pōtificalis. Lucil. in. ix. Hic ancilla ab hoc apices apiculasq; repertos & magis græcum est. Pri.

Capularem senem morti contiguū: reū quoq; dicebant: quia capulo digni fuerunt. Lucil. pgit capulare cadauer. & flauius tibullus ī me lene amorū ait. Tune amore audes edentule & capularis senex. edentulum enim quasi sine dentibus. Ful.

Capparim Varro fœminino ge. dixit. nā græcum fœmininum est. Ser.

Capedo uas quo utebatur in sacris. Ci. in para doxis. Fictiles capedines: unde capeduncula diminutiuum.

Capilatior intonsus est. Ci. contra Seruiliū corporum inculto & horrido capilatior q̃ ante barbaq; maiore.

Capillare. i. unguentum ad capillos inuentum

Capo dicitur nunc: sed Varro ait ex gallo gallinacio castrato fit capus. Ser. in ar.

Caprigenum. Vir. Caprigenumq; pecus nullo custode per herbam. Pacu. in paulo. quis caprigeno pecori grandior gressio est. Actius ī philoctete ait. Caprigenum tuta ungulis. Idē in minotauro: taurigeno sæmen ortū fuisse an humano. M.

Caprigenus na num quod usus cōfirmat. Pacu. in paulo. Quia uia caprigeno generi gradibus gressio. Ci. in ꝓnosti. caprigenæ peco-

ri custos de gurgite uasto. Vir in.iii. Caprigenumq; pecus & cæ. hoc tamen potest etiam per syncopam accipi pro caprigenarum. Pri.

Cati & catuarii germaniæ populi sunt:qui plurimum rerum inopia laborant. Stra.

Capricornus capricorni. Cicero in arato. Tamen magis corpus capricorni corpora propter delphinos latet:aut nimio lustratu uiro re. Pris.

Capsæ a græco κιβωτία appellantur. Fe.

Capsit præhenderit. Fe.

Captus locus dicitur ad sacrificandum legitime constitutus. Fe.

Captus est:tenetur:irretitur:ex translatione ferarum atq; uenatus. Ter. in andria. Certe captus est. Dona.

Captæ meretrices dicũtur a furore. Horatius. Sed nimis arcta premunt olidæ conuiuia capræ:genus erat concubitus quo tres una fere cathenati cobant.

Captus sors intelligitur. Teren. in adel. Præterea ut captus est seruulorum non malus an captus est quẽadmodum sæpe aucupium in seruis habendis bonum euenit. aut in captu auium uel piscium:uel ferarum plurimum uel fortuna dominatur; & hoc ideo quia seruum euenire bonum non ratione aut natura:sed casus est: utpote i re rarissima captus seruorum:idest ut se habet conditio seruorum. Do.

Caput ex græco dictum:q illi iterdum κάρα dicunt. Fe.

Caput est origo & sũma uniuscuiusq; rei. Vir. O latium caput horum & causa malorum. Te. in an. illic est huius rei caput. Dona.

Carbasus est uelũ quo faciem uirgines tegũt

Caracalla a callidıtate & caritate. Cass.

Cartina & arsinna sunt oppida in Numidia & ampsa Castellũ & laturus sinus & sardabale fluuius ultra monumentum cõmune regiæ gentis. Pom.

Carbasus pallium quo flamines amiciuntur: uel opulentiæ causa:ut serico aut lino tenui Virgilius libro octauo. Cum tenuis glauco uelabat corpus amictu Carbasus. Idem i.xu. Tum croceam chlamydemq; sinusq; tepentes. Carbaseos fuluo in nodũ collegerat auro. Tullius in uerrem de suppliciis. Tabernacula carbaseis intenta uelis collocabat. Var. de ui. pa. li. iii. Eadẽ postea carbasum eo magis ut pedibus tegerentur togæ. No.

Carbasus genus lini:quod plærũq; abusiue pro uelo ponitur. S.

Carbo nominatur cũ prunæ extinctæ sunt.

Carambi mons paphlagoniæ per medium euxinum. clxx. M. pass. quæ scythici arcus formam efficit. Pli.

Cardamũ herba suauis odoris a nõnullis græcis scardamus. Tor.

Cardamylla urbs in agro propinqua pylo sub Agamẽnone. Home. T.

Caresius troianus fluuius. T.

Caria regio minoris Asiæ inter Lyciã & Ioniã a care rege:qui primus auguria auium inuenit:& populi cares. T.

Carica genus ficuum a loco secundum Iu. pollucem. apud nos pro sicca ficu. T.

Carex caricis genus fruticis acuti. T.

Carcinitus urbs scythiæ. Hero.

Carcinos cancer quo Lucanus utitur. T.

Cardiacus qui molestiam cordis patitur ἀπὸ τῆς καρδίας. ũde quidam cardinem dicere intendunt. T.

Cardiaca uocabulum a corde sumpsit. Est n. cum formidabili metu passio cordis nõ stomachi:& immoderatus fluxus sudoris p superficiem cutis. cor enim græce cardia uocatur.

Carchesia genera poculorum. Virgilius æneī. .i. hic duo rite mero libãs carchesia baccho. & libro tertio georgi. Carpe meonii carchesia bacchi. Item summa pars mali. i. foramina quæ summa mali funes recipiunt. No.

Carcer est custodia noxiorum. Carceres autẽ equorum terminus:unde currere incipiunt ab arcendo dicti. Ser.

Carcinomata cancros. & pro morbo & pro signo cælesti:& pro pisce mario. carcinos græce cancer dicitur.

Caria sequitur post lyciam habitatur incertæ originis. alii indigenas:sunt qui dicãt esse pelasgos: quidã cretas existimãt genus usq; eo quondam armorum pugnæq; amans:ut aliena etiam bella mercede agerent castella aliquot sunt. deinde promontoria duo pædalion & citria & secundum galbiam ãnem gaunus oppidum ualetudine habitantium infame. inde ad halicarnasson hæc adiacẽt rhodiorũ aliquot coloniæ portus duo gelos & cylimbe:quam amplectitur thyssamissa cognomen est inter eos oppidum Larumna & pandion collis in mare emissus.

Carcere undecunq; prohibemur exire: dictus quasi coarcer ab arcendo: Locum autem in quo seruantur noxii dicimus carcerem numero singulari:unde erũpunt quadrigæ currentes dicimus numero tãtum plurali: licet poetica licentia aliter usurpetur. S.

Carcer a coercendo q coerceat quos exire prohibet. Varro.

Carceres unde mittuntur equi in circo in spectaculis:nunc dicunt carceres. Neuius oppidum appellat:carceres dicti q coercentur equi:ne inde exeant anteq̃ magistratus signũ

mifit:quod a muris portum binis curribus: qui carceres olim fuerunt fcripfit poeta dictator ubi currus infidit peruehitur ufq; ad oppidum.V.

Cardo dictus eft quafi cor:eft enim cor ianuæ fuper quo mouetur.Vir.Aene.i.foribus cardo ftridebat ahenis.S.

Carecta loca caricibus plena. Carex auté herba eft acuta & duriffima: afparago fimilis. Virg.& carice paftus acuta.S.

Carere in menechmis inter ancillas federe iube ac lanam carere Idem eft hoc uerbũ in cementua neutr:carere a carẽdo q: eam tũ purgant ac deducunt ut careat fpurcinia:ex qua carminari.V.

Caryftos infula ex cycladibus uel cõiuncta euboiæ parn marmores ferax in qua citã. T.

Carpathus infula inter ægyptũ & rhodum regnum Protei.unde carpathiũ mare.T.

Carpis fluuius fcytharum.He1o.

Carpophorus fructifer:& nomen proprium apud Iuuenalem.Tor.

Carta cuius filiam artozoftratam Darius duxit uxorem.T.

Carthago quam dux pœnorum Afdrubal cõdidit in Bætica.Pom.

Cara & arabia & Gadmus urbes funt in Arabia Pom.

Cartha urbs inter tyron & birton:unde Carthago uocabulum ducit: ideft noua ciuitas: fecundum Ci.a carthagine.iiii. Herculis filii iouis.& aftrehes Latonæ fororis filiæ: a qua byrfa.T.

Carpentum genus uehiculum:a carmenta matre Euandri:quo & illa & aufoniæ fœminæ uehebantur.T.

Carræ populi infulam piratica famofi dicti a Minoe fecundum Thucydidẽ:quorum Virgilius meminit.Tor.

Carifus ante calchodotis dicebatur uel marcis:ut Dionyfius putat ephorus tradit ariftides macram ait chalidemus calcidẽ quod fignificat ars:quod ibi primum aiunt repertũ menechinus eandem abãtiam ait appellatã: Homerus nunq euboicos femper abates appellat:eorumq; laudat robur: ut illud pariter comitantur abantes Ariftoteles ex Alba oppido phocydis thraces uenifse fcribit i euboiam quam tenuerunt.alii ab abate heroe appellatam putant:ut etiam euboiam ab euboia muliere indolis heroice hoc aiunt: aut papinius:quoniã ex chalcide euboiæ uenerunt Neapolim:ut etiam qui condiderũt cumas quorum fuerunt duces hippocles Cumus & megafthenes chalidenfis.

Cariofus putrefactus & uetuftate cõfumptus. Pli. de terra cariofa execratio catonis abũde indicata eft.

Carinantes obprobria obiicientes:a carina dictu:quæ eft infima pars nauis.Fe.

Caries eft uetuftas uel putrilago: unde caritiũ ueteres dixerunt.Luc.faty.libro feptimo.Ne auriculam obfidat caries ne uermiculique. Turpilianus in Leucadia:perundem ut ofculatur cariem.non illum illa uiuit carie carifor.N.

Caries eft uetuftas. Var.in Cofmoteria.Singulos lectos ftratos ubi habuimus: amifimus propter cariem & tineam. Lucili. trigefimo Planta una eft pedibus caries morfu libano Nonius.

Carinæ funt ædificia facta in carinarum modum:quæ erant inter templum telluris Romæ.Virgilius libro octauo.Paffimq; armenta uidebant.Romanoq; foro & raucis mugire carinis Seruius.

Carinæ require in cerulenfis.V.

Carminum genera heroica elega: lyrica: epia: comica.tragica:mima:fatyra quæ omnes ita demum funt nuncupati: cum poema iuftũ & perfectum complexa funt.

Carmen etiam plures uerfus. Virgilius. & tumulo fuperaddite carmen.

Cariffam apud Luci.uafrum fignificat.Fe.

Carmẽtis mater fuit Euandri fic appellata: quia ad italos carminibus refponfa dabat.Erat enim uates futuri præfcia Nicoftrata dicta ẽ. Sunt tamen qui ab ea carmina uocata dicũt quia prima italis metro futura prædixerit. Aliamq; nominis rationem fuiffe dicunt: id eft carmentatam:quia mẽte careret propter diuinitatis afflatum.Ser.

Carmentalia nominantur quafi facra:quod facratum & feriæ carmentis.V.

Carmenæ ab eadem origine funt declinatæ i multis uerbis i quo antiqui dicebãt.f.poftea dicunt e ut in carmine faliorum funt.

Carnea dea require in Iunius.Ma.de fa.

Carminari a carere.carminari dicit lanatcũ ea caret qd fpurci i ea hæret: neq; eft lana quã i Romulo Neuius appellat ofcã ab ofcis.V.

Carnales fedulos. Var.in fexagefi. uix ea fatus eraticũ more maioꝝ ultro carnales arripiũt de fonte in thyberim deturbant.N.

Carnificis loco habebat is qui fe uulneraffet: & moriretur.Fe.

Carnifex aut excarnificans hoiem: aut ipfe dignus carnifice ut caro fiat.i.lanietur.L.

Carcer ut carcere dignus.Ter.in an.Carnifex qui fequitur.

Cargali populi tráfrhẽani i galliã celticã circa fines fequanoꝝ ac beduorum:ab Auoufto germanorum rege traducti:a quo coniectari licet cum harudibus traductos.

Caresei populi germani gente nomine & numero appellati cis rhenum fluuiũ inter belgas eburonibus qui hodie Leodiensis & cõdrusis proximi hos cõiectura est fuisse iter populos Leodiensis diocesis.

Caro dicta ẽ eo q carer aĩa:& caro dicit̃ ꝓprie mortuoꝝ:unde carnifices dictr̃ quia carnes ex hominibus faciunt.pulpa uero ꝓprie quæ mãducat̃:eo q pulset & cõcidat̃. põt & r p. d.poni ut caro sit dicta quasi cado. Vir. Belloq; caduci Dardanidæ. q iá sine anima sint & cadant.Do.

Carpere attenuare apetire. Virg.geor.li.i Nec nocturna quidem carpẽtes pensa puellæ nesciuere hyemem.& li.iiii. Eam circum milesia uellera nymphæ Carpebant hyali saturo fucata colore.No.

Carpere auferre decerpere. Virg in buc.Insere daphni piros:carpent tua poma nepores.Lucil.libro iiii.lu atq; nouos decerpere flores. Vir.li iii. Carpit enim uires paulatim uritq; uid. do fœmina.No.

Carpe celeriter præterire. Virg.geor.lib.iii.Et acri carpere prata fuga Idem in eodẽ. Carpe mox gyrum incipiat Lucil.lib.xxxi. Hyemẽ unamquãq; carpam.No.

Caralitanum promontorium sardiniæ uersus aphricam tendens.

Charitas quære i uerbum amor.Lau.

Carpere linum dicimus: Nam ut carpimus linum uiréscum uellimus ita puellæ sinistra manu de collo pensu trahentes sensimq; uel lentes carpunt.& ut decerpimus rosam primis digitis:sic puellæ particulatim decerpũt linum.lan imue.Lu.

Carnarium non locus:sed caro ipsa.nisi contẽtum pro continente.Lau.

Carpsarius qui mercede seruãda in balneis uestimenta suscipit.de uerb.sig.

Carplarius ẽ q portat libros de uer.signi.

Carthis legatis nemo dicit scripturas & libros iam factos legato cedere. hoc idem i tabulis de uer.signi.

Chartæ appellatio:& ad nouam chartã referẽ & ad deletam ꝑinde & si opistographo quis testatus sit.hic peti potest bonoꝝ possessio. de uerbo signi.

Carmo oppidum super boeti tudertanorũ adiacet.Strabo.

Carpẽtani populi sunt in hispania iuxta oretanos.declinãt autem ad aquilonẽ ex qua parte celtiberis uicini sunt ab occasu.Stra.

Cartalia urbs iuxta saguntum.Stra.

Cartoletaꝝ ager est nõ lõge a taracone. Stra.

Carceres semper masc.ge. singulariter dicit̃ ubi hotes coercẽt:pluraliter uero ca.ceres.ui.de curius effunduntur.Caper.

Carnaria regio olim uocabatur Curetis.

Carruca cursus significat.Carrucæ autẽ ex argento quoq; cælabant̃.Pli Carrucans quoq; ex argẽto cælari iuenimus: neronẽ nũq paucioribus mille carrucis iter fecisse dicit.

Carnutes populi inter celtas andegauensibus turonibusq; finitimi ab oceano ꝓximi erant i clientela rhemoꝝ regio eorum totius Galliæ media:aqua tamen extra regnum Frãcorum biduo iter expedito patet nomẽ latine retinens i francoꝝ regno sita hos memorat Tibullus septima elegia.

Cardiaci cordis dolore laborant: quo morbo si perierint cor cremari non potest ut scribit Plinius.his eodem autore traditur uinum optimum.

Carnucies uulgo dicitur carcies in gallia S.

Carni super uenetos hostes extiterunt. & cœnomanam.Stra.

Carni post brigãtios sinum adriaticum tenẽt: & aquilegiam.Sunt autem iuxta ocrã. Stra.

Carcinites sinus in mari euxino:in eo est urbs Car:quæ quam duo flumia gerro & hypa ares uno ostio effluentia attingunt: uerum diuersis fontibus & aliunde delapsi. Nã gerros iter basitidas & enomadas euoluitur:siluæ deinde sunt quas maximas hæ terræ ferunt & panticapes: qui nomadas georgosq; disterminat: terra tum longe distenta excedens tenui radice littori adnectitur. post spaciosa modice paulatim seipsa fastigiat & q̃si i mucronem lõga colligens latera facie posi ti ensis abiecta est. Achilles infesta classe mare ponticum ingressus ibi ludicro certamie celebrassẽ uictoriam: & cum ab armis quies erat:se ac suos excitauisse memoratur. ideo dicta est dronios achilleos.

Cararum castellum est in Corsica habitabile. Strabo.

Carsuli populi sunt in umbria post Narniam. Strabo.

Carstuli latina urbs est in uia ualeria. Stra.

Carmentalia carmentis festa Ser.

Carduus triũ syllabarũ est: ut arduus : & facit cardui ut ardui:licet cardus legat̃ Ser.

Carere hoc significat egere eo quod habere uelis. inest enim uelle in carẽdo: nisi cum sit tã q̃ in febri.dicitur alia quadam notione uerbi.dicitur enim alio modo etiam carere : cũ aliquid non habeas & non habere te sentias etiam si id facile patiare.carere in morte nõ dicitur:nec enim esset dolendum.dicitur illud bono carere:quod est malum.Ci.quæstionum tu.libro primo.

Carina est totius nauis compago. Acron.

Carsitani uocatur quædam natio hominum i prænestino agro.Ma.

Carnificor in utranq; significationem antiqui protulerūt ut Sisen. uitam cū dolore: & insigni cruciatu carnificatus amisit. Priscia.

Caro antiqui carnis in nominatiuo ꝓtulerūt: ut Liuius. xxxvi. ab urbe con. quod Laurentibus carnis quæ dari debet. data nō fuit: for matq; diminutiuū caruncula: sed carnicula debuit esse. Pri.

Carbunculus dictus eo q' ortu suo rubens sit quasi uel in rabie uertitur ignis: postea niger ut carbo extinctus.

Carchesiū poculi genus: & pars mali naualis. Plau interꝑtatus est patenam: uel macrobio docente.

Cares populi subditi mausolo: mausoli meminit Demosthenes in oratione pro libertate rhodiorum.

Carmani in sinu persico nauigantium dextra positi sine ueste & fruge: sine pecore ac sedibus piscium cute se uelant: carne uescuntur præter capita toto corpore hirsuti interiora gedrosi dehinc Persæ habitant setis per carmanios supra sandis & coras effluūt. Pom.

Carbo carbunculus facit diminutiuum: ut Cicero ad Herēniū. carbunculos minutos cor rogaret. Pri.

Caritas rerum penuria quæ adhuc extant. Inopia rerum quæ non extant. Cic. pro domo sua qua ex re primum caritas notare: deinde inopia.

Carpinates sinus est germanorum magnitudinis non modice: tendens in aquilonē, stadiis circiter mille: ubi sunt populi caphii: qui sinus putrent lacum. sic enim appellant stadius xl. sepat & efficit peninsulā quā thauricam siue scythicam dicunt. Strabo.

Cardanarii uel maxime solent annonas attentare & uexare auaritiæ: quorum ob uictum itum est tam mādatis q̄ institutionibus: mādatis denicq; ita cauetur: præterea debetis custodir ne cardanarii ullius mercis sint ne aut ab his qui emptas merces supprimūt: aut locupletioribus qui fructus suos æquis precus uendere nollent: dum minus in urbem prouentum exportent annonaq; onerentur: de uerbo. sig.

Carpathos mare inter rhodum & ægyptū interiacet ita appellatum a carpatho isula. Ph. Carpathos quæ mari nomen dedit: quali aura hoc est mare syrium quod demum est ingressurus celer.

Carthago aspirationem non exigit præterq̄ si usum quorūdam probaueris. fuit tamen cartha urbs: aut ꝑcul tyro. unde fortasse & carthago habet th aspiratū: sicut habet Cartha urbs.

Casea hic legit secūda Ci. actione in antoniū:

Caspiani scythis proximi sinum caspium cingunt.

Carpere pascere. Virgilius libro tertio. Carpamus dum mane nouum dum gramia canēt. Nonius.

Carpere eligere. Teren. in adel. Vnum quicqd erit bellissimum carpamus.

Carpere etiam ledere significat. Virgilius. Carpit enim uires paulatim: uritq; uidendo foemina. Alias carpere frui. Idem. Carpamus dū mane nouum dum flumina crescunt. Persius. Fruamur genio idest fruamur rebus dulcibus.

Carsitani uocatur quædam natio hominū in prænestino agro. Ma.

Carthago lingua poenorum noua ciuitas īterpretatur. Seruius.

Carthago unū ex carthaginis nominibus. Nā primo byrsa: deinde tyros: tum carthago dicta ē a cartha oppido: unde fuit Dido & Geriton. Ser.

Cartibulum mēsa uinaria erat lapidea: quadrata oblonga: quæ Columella uocabat. Hinc cartibulum. hæc in ædibus complurium apud multos me puero ponebatur: & in ea & cum ea ahenea uasa: a gerendo cartibulum post dictum.

Cartholopis genus simiæ: quæ ultimam partē uillosam habet. Fe.

Casa a cauatione dicta. Fe.

Casabundus crebro cadens Fe.

Casabūdum apud Ennium. Risi egomet me casabundum ire ebrium. casabundum a cadendo dictum. V.

Casaria quæ custodit casam. Fe.

Casei omnium rerū: quas cibi causa capimus ex pecoribus & pecudibus liquentium: maxime alibile: & id ouillum & caprillū. quod autem maxime perpurget est equinum. tum asininum deinde bubulum tum caprinum. Sed horum sunt discrimina quidam & a pastionibus & pecudum natura: & a mulso. A pastionibus quod fit ab ordeo & stipula: & omnino aride & firmo cibo pecude pasta ad purgandū ea quæ euripidas eo magis fuisse ex herba quæ tēpore sūptæ ꝓpurgare solent corpora uestra. A pecudū natura qd lac melius ē a ualētibus: & ab his quæ nōdū ueterēs fūt q̄ si ē cōtra. a mulgēdo atq; ortu optimū ē id qd neq; lōge abest a mulso: neq; a partu cōtinuo est sumptum: ex hoc lacte casei qui fiunt maximi cibi sunt bubali. & qui difficillime transeunt sumpti. Secundo ouili minimi cibi: & qui facillime deiciantur.

Caprini etiam discrimen: utrum casei molles & recentes sint an aridi & ueteres: cum molles sint magis habiles in corpore nō residus

ueteres & aridi contra. V.

Casses retia. Virg. geor. tertio. hoc non imissis canibus: non cassibus ullis. Vnde incassum dicimus. i. sine causa: quasi sine cassibus: sine quibus uenatio est inanis. S.

Casia quam in terra orienti proxima homies corpore contecto paulum oculis relictis ad usum in terris propter multitudinem auiũ infensarũ: quæ sunt uespertilionum similes: ex gladicibus colligunt: & se colligẽtes aquarum superficiem in limi modum hæc casia olivo mixta unguentũ facit cassia quod oleũ corrumpit. Virg. Et cassia liquidi corrumpitur usus olivi.

Casia herba: uel pigmenti genus: quo oleum meliore odore ĩficitur: uel oleum odoribus uitiatur: hæc probus.

Cassiterides appellant in celticis plures ĩsulas: quæ quia plumbo abũdant: uno omnes nomine appellatas. Pom.

Caseus a lacte coacto nominatur. V.

Caseus a coeundo dictus est. Fe.

Cassia uia a cassio strata. Fe.

Casia herba est suauissimi odoris. Virgilius. Tunc cassia atque alius ĩtexens suauibus herbis. Ser.

Cassiculum a cassibus per diminutionem dicti Fe.

Cassidam antiqui pro casside tenebant. Fe.

Cassinam fabulam. Plautus. scripsit ab ancillæ nomine casinam: quam amari a sene introduxit. Fe.

Casia frutex: qui iuxta cynami campos nascitur: de qua Plinius. xii. plura. Tor.

Cassiterides insulæ complures ex aduerso celtiberiæ a plumbi fertilitate a græcis dictæ. κασίτερον stannum: quas fortunatas qdã dicunt. T.

Caspium mare: ut angusto ita longo etiam freto primum terras quasi fluuius irrũpit atq; ubi recto alueo influxit in tres sinus diffunditur contra os ipsum in hircanum: ad sinistram in scythicum: ad dexteram in eũ quẽ proprie totius nominis caspium appellant: omne atrox sæuum sine pontibus procellis undiq; expositum: ac bæluis magis q̃ cætera refertum. & ideo minus nauigabile. ad introeuntium dextram scythæ nomades freti litoribus insident intus sunt ad caspium sinũ caspii & amazones. sed q̃s sauromatidas appellant: ad hircanum albani & molchi & hircani. Pom.

Cassiopæam quam habent sententiam eos qui in bouem abigant cassiopeam: a uirginibus conitantibus ad ipsos usq; fines continenter audire nunq̃ redietis in patriam terram ænianes lapythis sedibus expulsi æthaciã primodein molossidem & cassiopæã incoluerunt: ubi nihil boni ex agro nacti malis contra usi uicinis ĩ agrum cirræum transierunt Onoclum regem secuti: ibiq; magna siccitate & magnis squaloribus excepti oraculo (ut fertur) cum lapidibus Onoclum obruissent: rursus uagi post longum errorem in eũ agrũ peruenerunt: quem bonum & fertilissimum nunc habent: quo fit ut merito exoptent in antiquã patriam non redire. sed illic beatissime ac diutissime permanere. Plu.

Caspiæ portæ in ponto quædam angustiæ ita appellatæ a mari caspio proximo populi illic sunt caspii: quo in loco multos redarguit Pli. qui caspias portas putarunt esse easdem: quæ sunt in Iberia ponti prouincia proxima caspiis. nam hæ aliæ sunt: unde iter in sarmatas uix ullo aditu propter oppositos montes & cum Nero ad hiberiæ portas ꝓtulisset expeditionem faciendam per errorem multorum dicebatur petere caspias portas hiberiæ eadem causa asiæ dicuntur.

Caspiũ mare iter caspios mõtes & hircanos ĩmenso spacio cõfectũ: ut aiunt. Tor.

Caspii mõtes cõterminu maioris armeniæ: ubi portæ caspiæ: ubi uia mãufacta octo. M. pas. saxa humoré exudãt e salis uenis. qui calore concrescit. Solinus.

Casius mõs syriæ ĩminẽs ãtiochiæ seleuci. cuius altitudo q̃rta uigilia solẽ aspicit ambitus ad cacumẽ. clxxxi. M. pas. ꝑ directum. iiii. alter ĩ ægypto iuxta selbonidã paludẽ quẽ pli. dixit ĩ arabia pp ꝓpinq̃tatẽ nõ ꝓcul a pelusio: ubi delubꝝ iouis casii & tumulus põpeii Tortelius.

Cassiii populi ĩ anglia mari ꝓximi & cetumanis trino bãtibus sengoriacis ãcalitibus & bibrogis.

Cassandane filia pharnaspis: & mater cãbysæ generis astiagys. Hero.

Cassãndra filia Priami capta ab Agamẽnone: & a Clytemnæstra interfecta. T.

Cassiopeia Cephei regis æthiopum uxor: quæ cum nereidibus de pulchritudie certauit. T.

Castanea castanum græci: q̃ iopimũ ab aliquibus traductum comperi. T.

Castalius fons ĩ radicibus parnasi: musis sacer a uirgine castalia: quæ Apollinẽ fugitãs præcipitata: & in fontem uersa est. T.

Castianira uxor Priami deabus uenustate cõpanda: ex æsymo urbe thraciæ. T.

Cassita auicula parua est. A. G.

Cassinus mons est campaniæ: in quo dudum Apollo colebatur ab incolis.

Castellum est receptaculum q̃ aquam publicam suscipit. de uer. sig.

Castellũ ex quo fistulis aq̃ ducerẽt. de uer. sig.

Castrense peculium est quod a parentibus uel cognatis i militia agenti donatum: uel quod ipse filiusfamilias in militia acquisiuit: q̄ nisi militaret acquisiturus non fuisset. Nam q̄ erat & sine militia acquisiturus ad peculium castrense non erat. de uer. sig.

Casus superauerat pro euaserat. & captæ superauimus urbi: pro superuiximus. C. p.

Caseus mascu. ge. apud Vir. apud Pōpeiū neutri. Ser. in ar.

Castonis locus est non procul a monte a quo betis affluit: & est terminus beticæ prouinciæ ad ortum Stra.

Cassiterides insulæ decem numero sunt inter se propinquæ ad aquilonem iacentes in pelagus expositæ ab artebratum portu: earum autem una deserta est. hispaniæ autem adiacent. Strabo.

Castrurum terminus est piceni agri. Strabo.

Cassinus flu. est iuxta erusinū urbem fluit. S.

Cassilinum oppidum est adiunctū caloeno sirum & flumen ulturnum. Strabo.

Cassus a careo nomen magis est sicut lassus & maxime cum inane significat: ut crassa fraude paret. Pri.

Castor & pollux interierunt cū lynceus & idas spartam oppugnarent. Alii scribunt Castorem tantum extinctum in bello lacedæmoniorum aduersus athenienses. Aliam fabulā tangit Ouidius in Fastis. Illud autem Homero autore inter omnes conuenit pollucē cōcessisse uitam dimidiam fratri mortuo ut alternis diebus uiuerent. ut alii tradunt: ut senis mensibus uicissim higinius quod scribit

Castor & pollux qui prospera sunt nauigantibus Ioue concedente eorum meritis. ut Diodorus & Higinius scribunt: eorum ortu occidit helena sidus tempestuosum & minax: ut scribit Plinius. Sic fratres helenæ lucida sidera.

Castrum nouū nūc ciuitas uetula in hetruria.

Castrum nouum olim prope Adriam & asculum urbes nunc sanctus flauianus dicitur.

Castor & pollux Ledæ filii: sed castorem amatorē equoꝝ. Hora. dixit: ut est talis amiciæ domitus pollucis habens cillarus. Pollucē uero pugnis non bellis ualētem adeo q̄ pugil fuerit. Acron.

Castalius fons est lyciæ: ubi Apollo armēta dicitur pauisse: siue in monte parnaso. Hora. libro. iii. in carminibus. Qui rore puro castaliæ lauit. Acron.

Cassinas. M. Varro ostēdit: q̄ in quibus Italiæ partibus optima ad uictum surgāt pisci thyberino palmā tribuit his uerbis in libro reꝝ humanarum. xi. Ad uictum optima sunt ager campanus: frumentum: falernum uinū: cassinate oleum: tusculanum ficum: mel tarentinum: piscem thyberis. Ma. de sa.

Cassidem dicimus a cassidis: etiam cassida iuenitur: ut aurea cui postquam nudauit cassida frontem. Stra.

Castulo castulonis ciuitas est hispaniæ.

Casum dicimus nō modo ea que fortuito hominibus accidūt: sed etiā uocabulorum formis: quæ i aliā atq; in aliā cadūt effigiē. F.

Cassū ueteres inane posuerūt: & arbitrādū est magis ab araneaꝝ cassibus dictum q̄ sint leues & nullius ponderis. non ut quibusdam uidetur quasi cassū. Plau. in au. Virginē habeo grādē dote cassam atq; illocabilem. N.

Cassū est cōrusū. Vir. li. vi. cassatæq; rates. N.

Casmillæ neq; nomen apud Vir. q̄ fortuitum esse poterat uacare pmittit matris q; uocauit noie casmillæ mutata parte camillam. Mercuriū quo uocabulo significat præministrū deoꝝ. unde Vir. ait metabū camillam appellasse filiam. Dianæ. s. præministrā. nam & Pacu. cum de medea loqueretur coelitū camilla expectata aduēit. Sacerdotes romani quoq; pueros puellasue nobiles: & in uestes camillos & camillas appellant flaminearum & flaminum præministros. Ma. de sa.

Casnar senex oscoꝝ lingua. Fe.

Castomola genus sacrificii q̄ uestales uirgines faciebant.

Casteria locus ubi cū nauigatio cōquiescit: remi & gubernacula quiescunt. Plaut. in asi. cū pulsi repulsa in remū: sola ergo in casteria ubi quiesco ois familiæ cā cōsistit mihi. N.

Castigare ē icrepare uel repræhēdere. Vir. li. v. hic grauis entellū dictis castigat acestes. Te. in eu. seruas: castigas: mones. Ci. de ora. lib. i. & quoniā de imprudentia diximus: castigemus etiā segnitatem & tuscu. li. v. sed hoc in me non castigo quod ex aliorū: & ex nostra forte mollicia: nō ex ipsa uirtute de uirtutis robore existimo. N.

Castigare iudicare punire. Vir. li. vi. castigatq; dolos subigitq; fateri. Nonius.

Castigare expedire. Vir. li. iii. castigatq; moras operæ omnis semita feruet. Nonius.

Castigo obiurgo. Vir. li. v. hic grauis entellum dictis castigat acestes. Seruius.

Castitas & pudicitia paria putātur: cum sit pudicitia ab iniuria turpiū libidinū libera: castitas ab hac cōtagiōe est āmota: præterea religiosa mūdicia & puritas. Virg. geor. li. ii. casta pudicitiā seruat domus. & in. vi. quiq; sacerdotes casti dum uita manerent.

Castitudinē pro castitate. Actius in phoenissis ibi phas ubi cūctā antiquā castitudinē. N.

Castorē græci dioscuron: & putabāt hunc esse sanctum Sabina lingua. V.

Castula est palliolum præcinctum: quo nudæ infra papillas præcinguntur: quo mulieres nunc eo magis utuntur post subuculis: ut desierunt. Noni.

Castū sine libidinis & turpitudinis nota. Vir. geor. li. ii. casta pudicitiam seruat domus.

Castor & brutū aīal græcū: non a castrādo cū accusatiuū ī a faciat: & tyndaris & ledæ filius lacedæmone sepultus cū fratre. Ho.

Castum religiosum pudicum. Vir. lib. vi. quiq; sacerdotes casti dum uita maneret. Var. in gerunto didascolo. Ergo dum sacra religiose castæq; fuerunt res omnes. Idem ī eumeni. nanq; uenustas his adest gallantibus casta uestis. Nonius.

Castum a furtis & rapinīs abstinens. Var. ī andabatis. Nec manus uisco tenaci tinxerat uiri casta.

Castum suaue iucundum. Var. ī pat. demittis atris pectore cantuq; castaq; poesi. No.

Castus pius. Vir. æne. tertio: Hac casti maneāt in religione nepotes. Ser.

Castra sunt ubi stant milites. i. statio militum. Vir. æne. iii. nos castra mouemus. Se.

Castra ubi exercitus sit. Virg. æne. lib. ii. unde omnis troia uideri. Et danaum solitæ naues & achaica castra. Seruius.

Castrare oportet agnum non minorem quīq; mensium: neq; anteq̄ calores aut frigora se exegerunt. V.

Castrensi corona donabatur qui primus hostium castra pugnando introisset: cui insigne erat ex auro uallum. Fe.

Cata acute dicta a sabinis. Var.

Catacautæ qui sunt apud cretenses qui dicunt tyrrhenos ferūt cū athenienfium filias uxores ex brabrone rapuissent: quo tempore. lēnum & imbron incolebant: postea electos ī agrum laconicum peruenisse. & tā diu cum indigenis mulieribus consuetudinem habuisse quoad liberos suscepissent. Calūniis deinde ac suspiciōibus laconicam rursus relinquere coactos in cretam cum liberis & uxoribus traiecisse: ibi bellum cum his qui tūc temporis cretam tenebant: multos qui in p̄lio mortem oppetiissent insepultos reliquisse. primo quidem q̄ propter bellum & periculum socios per ocium humare non poterant: deinde fugientes cadauera iam corrupta & marcida attingere cœpisse. Polim igit quem ducem secuti fuerāt honores quosdā & immunitates excogitasse. & partim deorum sacerdotibus attribuisse partim qui mortuos sepellissent & diis terrestribus: hoc est manibus consecrasse ne quando auferrentur: & perpetuo permanerēt. postea cum fratre sortitum & alios sacerdotes appellatos fuisse: alios catacautas & seperatim suis legibus uti esse autem illis una cum cæteris quæ humaniter concessa sunt earum iniuriarum licentiam: quibus cæteri cretenses uti consueuerunt: cum fu tim res suas inter se agunt feruntq;. Illos uero nulla iniuria afficere: nihil furari. nihil deniq; auferre.

Catachresis cum pro temeritate uirtus pro luxuria liberalitas ponitur:

Catadromus locus qua curritur. Kata est de uel deorsum: dromos est cursus: hoc est decursus uel decurrendi locus.

Catuaci populi inter belgas neruiis caletis ueromandiis ac condrusis proximi: quos forte doaci oppidi incolas atrebatensis diocesis opinari licet.

Catachresim tropum nos abusiōem dicimus cum alienis abutimur: perinde ac si propriis cum propria deficiunt. Fe.

Cataphractæ. Sisen histo. li. iiii. custodiæ ī muro custodiuntur cataphractarum. Salu. hi li. iii. qui prætergrediebantur equites cataphracti. ferrea enim specie. No.

Cataphracti. i. undiq; muniti dicunt eqtes qui & ipsi ferro muniti sunt: & equos similiter munitos habēt q̄lē ītelligit. Vir. li. xi. spumātemq; agitabat equum quem pellis aenis: In plumam squammis auro coserta tegebat: & Sal. equis paria operimenta erant quæ ferreis laminis in modū plumæ ānexa erāt.

Catāpo genus est lusus. Fe.

Catamitū ergo ut te catamitū: nec opsato cū ostendisses præter spem mulier aspexit. A. g.

Catamiti. i. pueri meritorii. Ser.

Catamitum pro Ganymede romāi ueteres dixerunt.

Catapulta iaculū celere uel sagitta. Plau. i gurgul. atq; ita te neruo torquebo. ut catapultæ solēt. Titinius in sentina: quem procul assumpsit inhumaniter uoluit: reuertit q catapulta uolet. Pla. in cap. nam meus est balista pugnus cubitus: catapulta est mihi. Neuius ī pacetro: ut sole horrescit cæra castra crebro catapulta ipulit. Luci. saty. li. v. Custodē classis catapulta stilla sarissas. Sisenna ī. iii. histo. Præterea catapultas. xviii. balistas uiginti. plaustra storus ac minoibrus sagitiis onusta. Var. de uita pa. li. iiii. Nā postea luctatio cōsuli ad insulas cū ipse catapulta ictus esset. N.

Catax claudus. Fe.

Catellus. M. Cato de liberis educā. Quare melius curæ cōsuetudinis puerilis illorū: q suis catellis ministrent q edent. No.

Cateiæ tela gallicā. Vir. li. vi. teutonico ritu soliti torquere cateias. Ser.

Catifons ex quo aqua caticinia ī thyberi fluit dictus q̄ in agro cuiusdā fuerit cati. Fe.

Catilatio graue opprobrium hominibus generosis obiciebatur si qui prouincias amicas populi romani expoliassent. Festus.

Catacrisis condemnatio uel diiudicatio. T.

Cathacresis abusio uel usurpatio: ut faciem si mullima lauro: nam fere improprie hominis est iaculari sudem cum iaculi proprie sit: & C. Tortelius.

Cathegoria prædicamentum.

Cassianũ ostium aliud padi quo mare intrat olim memorabatur nũc magnauacca dicit.

Cataclysmos diluuium mundatio. Tor.

Catarytus irriguus: unde Pli. hippõem catarytum a græcis dictum dicit. T.

Cataracta quidam cœli fenestram: quidam nubes: alii subterraneas specus dicunt. T.

Catarrus distillatio unde humores indigesti a capite descendentes ad nares reuma: si ad fauces bronchos: si ad thoracem & pulmonẽ ptysis dicuntur. T.

Catalogus sermo uel scriptura quæ numerum uel ordinem monstrat.

Cathartica purgatoria. T.

Cataphractus undiq; munitus: unde equites q & ipsi & equi muniti sunt κατὰ græce in cõpositione undiq; φραττω munio.

Catatyposis figura: cum aliquid iuxta alterius formã describit: ut oĩa Mercurio similis. T.

Catulaster diminutiuum est. Lau.

Catuli sunt, ferarum siue immanium siue immitium. ut murium quoq; legimus & serpẽtum. Sũt enim proprie filioli: ut Sic canibus catulos similes. Vir. & de colubro. Idem catulos tectis atq; oua relinquens: pulli uero sunt pecudum fœtus auium & pisciũq; nomen generalius est: unde fœnificare pro parere & fœtura pro partu ad omnia animalia muta ptinet. Inulos ceruoꝝ dicimus: capreolorum quoq; caprearum; damarum: lepoꝝ similiumq;. Lau.

Catillare per alienas domos infrontare girare a catulis tractum qui domos circueunt: unde Propertius catillata geris uadimonia publicum prostibulum. Plau. quin meam uxorem mittam catillatum. Ful.

Catinus catinulus & neutrum catillum. Ser.

Cathuari populi in ulteriore ripa rhodani contra galli. Strabo.

Catillus. de græcia tres fratres uenerunt ad italiam Catillus; Coras & Tibur uel Tiburtũ oẽs unã fecere ciuitatẽ: & eãdẽ fratris maioris noie tibur appellauerũt: licet & alias fecerunt singuli & a catillo mõs est catillus quẽ catili dicunt. Ser. & in tibur. Ac.

Catus doctus. Hora. li. carcatus decoræ more palæstræ. Acron.

Catinus: catillum uel catinollum format diminutiuum. Seruius.

Catere & cacte & carastropium quære in dictione ista. Aul. g.

Catascopium genus nauiculæ. T.

Cathexochen per excellentiam: ut quæ cura boum: & non meminit aliorum animalium & uictum dodona negaret. T.

Catholicus uniuersalis. T.

Catillones appellabãt antiqui gulosos. Fe.

Catillonẽ. Luc. acer ac uiolẽtus poeta ostendit se scire lupũ germanũ: q piscis est egregii saporis: q iter duos põtes caperet. eũq; q̃si ligunitorẽ catillonẽ appellat: scilicet q ꝓxime ripas stercus isectaret. ꝓprie aũt catillões dicebãt: q g ad pollutũ Herculis ultimi cõuenirẽt catillos ligurribãt. Lucilli uersus hi sũt Fingere ꝑterea afferri qd q̃sq; uolebat. Illum fœmina ducebat atq; altiliũ lanx. Hic põtes thyberinos duos iter captus catillo. Ma.

Catinũ uasa ĩmẽsa escaria: ubi pultẽ aut uinolenti qd ponebãt a capiẽdo catinũ noĩarunt siculi dicunt catinũ ubi ossa ponebãt.

Cathinea terra quæ in æs cõiicitur: ut fiat orichalcum.

Catinus. Varro de re ru. li. i. Promendũ in fructumq; curculionis ex sese incipiunt: idẽ eni cũ promptũ est in sole ponere: oportet atq; catinos q eo conueniũt ut sibi sese nocent. Idẽ dẽ uita patꝝ li. iii. Dicunt. n. patellæ sali ceæ tabuli catini patenæ. No:

Cathos populos germaniæ trans rhenum flumen ligus hunganæ populis theruscis hercinæq; siluæ proximos ac hermoduris: cum quibus pro flumie finitimo salinis certabãt ꝑpetuo certamĩe nõ mẽorat Cæsar: sed. Ta.

Catalanum in campania frãciæ urbem episcopalem gallica lingua uocamus craalon.

Cataractæ long. x. stadiorum locus præceps & angustus ubi aqua adeo uæhemens allidītur & præruptatut stuporem præbeat. Dio.

Catabathmos uallis deuexa in ægyptum finit africam.

Caturigines populi finitimi cẽtronibus ac gerocillis qua iter erat ab alpibus gratis ad oppidum gebennam lacũ lemanũ & rhodanũ fluuiũ quos uerisimile est fuisse diocesis: uel saltẽ prouinciæ tarentasiæ extra belgas celtas & aquitanos.

Cathasta locus ubi serui uænales exponebant pedibus eretatis: quod Pli. indicat cum de generibus terræ scribit a καθίστημι: quod est constituo; nam illic constituti erant uænales. Tibullus. quem sæpe coegit Barbara gypsatos ferre cathasta pedes. Persius cappadocas rigida pingues clausisse cathasta. Martialis: quos arcanæ seruant tabulata cathastæ.

Catorthoma rectum officium.

Catoblepas non grandis fera uerum gráde caput ægre sustinens atq; ob id in terram pluximum ore conuersa apud æthiopes minores gignitur ob uim singularem magis etiã referendã q; cum impetu morsuq; nunq̃ sæuiat oculos eius uidisse mortiferum. Pom. Inde nomen habet a Cato.idest deorsum & blepo specto.

Cathedra nullus diues ẽ qué mane nõ salutes uel cathedra mulie um diuitum. Horatius iter discipulatum iubeo plorare cathedras.

Catos sapientes uocant:unde & catones dicti. Teren.in and. Ellum confidens catus: cum faciem uideas uidetur esse quantiuis preci. Donatus.

Catularia porta Romæ dicta est:quia non lõge ab ea ad placandum caniculæ sidus frugibus inimicum rufæ canes immolabatur: ut fruges flauescentes ad maturitatem perducerentur. Festus.

Catuli non solum canum diminutiue: uerũ etiam omnium animaliũ appellantur. Virg. geor.lib.iii. Tempore non alio catulorũ oblita leænæ. Et alio loco de serpentibus. Cum positis nouus exuuiis nitidusq; iuuenta uoluitur:aut catulos tectisq; aut oua relinquens. Lucil.in iii. sa.concursant agros catulos fœtumq; ferat.

Catulinam carnem esitauisse hoc est comedisse romanos. Plautus in satyrione refert. Fe.

Catulire esurire & libidiari. Laberius i lucuberna Scinde una ex collecto impatienti catulientem lupam. No.

Catulire fœturæ oues principium admittendi faciunt ueris principio:tum enim dicuntur catulire.idest ostendere se uelle maritare. Varro.

Catulus genus quoddam uinculi quod interdum canis appellatur. Fe.

Catulus a sagaci sensu & acuto:hinc canis nisi potius q̃ ut ruba & cornu signum cum dente canem dicuntur.

Catulus princeps syllanæ factionis Asco.

Catus pro sapiente. Ci.tuscu.lib.secũdo. Si homo catus nunquam terminat neq; magnitudinis neq; diuturnitatis modum.

Catus:callidus:doctus ardens.unde Cato doctus ingeniosus:& enim ingeniorum igneus uigor est. Te.in an.confidens catus.

Caua cortina dicta: q inter terram & cœlum ad similitudiem cortinæ Apollinis ea a corde q inde sortes primæ existimatæ.

Cauea est ubi populus spectat. Vir.li.ix. Nec,p cul hinc Romam & raptas sine more sabias: Consessu caueæ. Ser.

Cauea consessus populi. Virgi.autem pro contento cõtinensadest plæbem posuit. Hic totum caueæ consessum ingentis & ora Prima patrum. Ser.

Caucasus mons indiæ ad septentrionem uersus scythas quem Herodotus dixit omnium altissimum. T.

Caula stabulum græce αυλη siue c:quod stabulum etiam non atrium & aulam solum significat. Tor.

Caulon mons calabriæ & olim oppidum secũdum Iginum:quod putat ab Hora.aulon appellatum propter metrum. T.

Cauni populi cretæ. T.

Cauea & cauillæ a cauo. V.

Cauere & uitare differunt. Lucil.lib.vi. Et esse plus uitare:quod cauendum tibi censere qd euitandum maxime. No.

Cauere & uitare require in uitare No.

Cauesis. Quia imperatiua uerba uelut contumeliosa sunt:addebãt ueteres sis:quod significat si uis. Te.in eu. Cauesis nescis cui nunc maledicas uiro. Do.

Caua,pprietas est simiosi:ac per hoc sine dubitatione corporalis. Vir.etiam de incorporalibus quæ sint inania tantum uel obscura dici posse testatur in vi. At ni docta comes tenues sine corpore uittas admoueat Volitare caua tenuem sine uiribus umbram. No.

Cauiares hostiæ dicebantur:q caue.idest pars hostiæ caularenus dicitur:& ponebãtur i sacrificio pro collegio pontificum quoquo anno. Festus.

Cauillatio iocosa calumniatio. No.

Cauillantur & iocantur. Cicero de orato.li.iii. Cauillantur aut aliquid de oratoris arte paucis præcipiunt libellis. No.

Cauillatur. M.Cato.ille censorius argute iocari solitus est: huius nos ab inuidia muniret auctoritas etiam si nostris cauillaremur. N.

Cauillatus Hannibal carthaginensis apud regem Antiochum facetissime cauillatus est. Macro.de sa.

Cauillum.i.cauillatio:quod est irrisio. Fe.

Cauillationem dicebant quam nunc dicimus cautionem. Fe.

Cauus ædium qui locus inter parietes relinquebatur patulus.qui esset ad communem omnium usum. Var.

Cauus saltus. Vir.geor.primo & caua plurima crescunt. Luca. Recumbamq; cauum. Ser.

Cauum a chao dictum ex eius inconitate. Fe.

Cautio pro cautela Cice.in orato.lib.secundo Neq; illa mihi cautio & timiditas in causis propter præstantem prudentiam Crassi negligentia est. N.

Caudicariæ naues ex tabulis grossioribus factæ. Festus.

Caudex codex. Virg.geor.lib.ii.caudicibus se-

ctis Ser.

Caula munimentum & septum ouium: græcum est nomen addita c. illi enim αὖλαι uocant animalium receptacula. Vir.li.ix. Ac ueluti pleno lupus insidiatur ouili: cum fremit ad caulas. Ser.

Caulæ a cauo dictæ: antiquitus enim ante usũ tectorum oues in antris ducebant. Fe.

Caulem uitis robur. Var. de re. ru. li. x. quẽ dicimus caulem. & Vir. xii. puberibus caulem folijs. Varro ex sarmento caules: qui nati sunt de his plurimum ualent. primum ac secũdũ nõnunq̃ etiam tertium relinquere: reliquos decerpere. No.

Causatus causas afferens.

Causam dicere: idest defendere in iudicio. Cic. pro Roscio amerino, accusant enim qui in fortunas huius inuaserunt causam dicit cui præstet calamitatem nihil reliquerunt. Ser.

Causa pro occasione. Teren. in eu. Nam iã diu aliquã causam quærebat, quã ob rem aliqd insigne faceret. Do.

Causando causas nectendo. Vir. in buc. Causãdo nostros in longũ ducis amores. Ser.

Causari causam dicere uel defendere. Actius: in Medea. Qui potis est repelli quisquã: ubi nullus est causandi locus. Affranius in mancipato. uidet facunde contra causari partem Pacu. in armorum iudicio. Qui sese affinem esse ad causãdum uoluit de uirtute. his ergo cernendi do potestatem omnibus. N.

Cautum pro caute. Actius in alphesibœa. Sed ubi cautum est adeundum ad uirum. Idẽ in phyloctetа Contra est eundũ statim cautim & cautando magister. No.

Cautio est. i. cautione opus ut cauendũ est. Teren. in an. puerũ autem ne resciscat mihi esse ex illa cautio est. Do.

Caupona cauponis est ꝓpriũ: uel mulier quæ uinum uenditat. Lau.

Causidicus magis substantiuum est: ideo comparatiuum non formar. Lau.

Cauillonum oppidum heduoꝝ iter celtas cõiectura est fuisse oppidum cabillon ad ripas araris fluuii: cui hodie Sagona nomẽ est: ubi rei frumentariæ cõmertiũ & cõmeatus causa sæpe romani negociabatur. Matiscon oppido finitimum nũc erat in finibus heduorum, nunc autem est ciuitas in ꝓuincia lugdunensi ducatu Burgundiæ & Francorũ regno sita nomen adhuc retinens.

Cauillatio: quam græci σκῶμμα appellauerunt: est ut ab euidẽter ueris per breuissimas mutationes disputatio: ad ea quæ euidenter falsa sunt perducatur. Caius aliter sentit, Cauillatio est subdola ratio quã nos conscii nobis mendacii: uincendi tamen causa proferimus: sic iurisconsulti utuntur. Cic. uero pro genere quodam facetiarum: ut. ii. de ora. Et enim cum duo sint genera facetiarũ: alterũ æqualiter in omni sermone fusum: alterum peracutum & breue. superior cauillatio: altera dicacitas nominata est. Caius uero sentit idem esse calumniari & cauillari. Martianus autem accusatori tantũ tribuit: calũniari est falsa crimina intendere: ut lege. xii. tabularũ calũniator idem ponatur ꝙ reus si cõuictus esset. Lau.

Causari & excusare hoc differunt. Excusamus crimen obiectum, quod cũ uidetur satis purgatũ dicimus: accipio excusationẽ: uel quotiens id quod i causa fuit ut peccaremus afferimus in excusationem: ut quin accusares mare & ambiguos flatus: quod non recte dicitur per accuso quod etiã per uerbum causari fieri potest. Causari quoq; ẽ causam rei gestæ afferre. ut Quin. Nec causanti pupillo sic tutor irascatur unq̃: idest excusati. & Vir. Causando nostros in longum ducis amores: idest impedimenti causas afferẽdo: ut Vlpia. causari tẽpestatẽ uel uim fluuium. i. excusare. Lau.

Cautus qui scit sibi cauere: nõ cui cauetur: nõ nunq̃ res cui cauetur: ut pro cecinia. Ci. quo res mulieri esset cautior. L.

Caupo uenditor uini.

Caupones & stabularios æque eos accipiemus qui cauponam uel stabulum exercent institoresue eorum. Cæterum si quis opera eoꝝ fungitur non cõtinentur. utputa atriarii uel forarii. & his similes. Vlpi. nau. caupo. stabu. Cautum intelligitur: siue personis: siue rebus: siue uerbis cautum sit. Vlpi.

Caudex tabula siue codex. Seneca de bre. uitæ Claudius is caudex fuit ob hoc ipsum appellatur: quia plurimum tabularum contextus caudex apud antiquos uocatur: unde publicæ tabulæ codices dicuntur. Seruius.

Caudicariæ naues uocantur: quæ cõmeatus p thyberim subuehunt. Sene.

Cauconia quæ & dyma dicitur: unde fluuius caucon appellatur & caucones: qui ad leprũ in triphylia sunt: aut inter epæos. Strabo.

Caulos melita cofuda ciuitates.

Causa est negociũ oĩbus suis partibus spectãs ad quæstionẽ: aut causa est negocium.

Causa romæ in sepulchro bibuli legitur & alibi rei gerundæ causa in lapillo fardonico in uentũ utriq; scriptum litteris albis his uerbis Pompeius ex forarus.

Causa est quæ id efficit cuius est causa. ut uulnus mortis: & quam efficienter accidat.

Caupo & fullo cõmunis generis: & caupõa uocatur & fœmina & taberna est. Pri.

Causa quādo ꝑ gratia accipit̃: ut cum dicimus uerbi gratia septimi tantum casus est. S.

Caucasus mons est scythiæ præter habitatões hominū uirtutes: de quo Vir. Duris genuit te cautibus horrens caucasus. Acr.

Caucon est fœ. ge. flumē appellatū īter Dymā & triciam: & caucones populi ad triphyliā: & ad Dymā & ælim: & ad cauconem (ut quidā uolūt) irrumpit in alterum: qui theuteas ma scu. ge. uocatur & ciuitas exigua eiusdem nominis: accolens. Strabo.

Charila quæ nā ē apud delphos tres agūt delphi Ennateridas & deinceps: quaꝝ unā scepterium uocant: alteram heroidē: tertiā charilam. Scepteriū quidem eius pugnæ imitatio uidet̃ esse: qua deus aduersus pythonem pugnasse dicit̃. hunc. n. post pugnam usq; ad tempe insectatus fuisse dicit̃. Sunt. n. q deū metu fugisse dicant: qui mihi expiandi uidētur. alii pythonem saucium ac fugientē in eā quā nunc sacram uiam dicimus. Farius quā apollo cōsequutus esset occubuisse: ita sepultum a filio: cui nomen capra fuerat ab apolline inuentum. Haꝝ omnium reꝝ aut similium scepterium imitatio quædā est. herois autem arcanam quandam continet rationē thiadibus non incognitā: & tamē ex iis quæ agūt̃ semeles anagonem esse facile qui uis cōiicere ualeat. De charila uero huiuſmodi quædam fabulāt̃. fames ex siccitate delphos inuasit: qua re cum liberis & uxoribus ad regias fores accedere & supplicare cogebantur qui farinam & chedropas nobilioribus. Nō enim omnibus suppetebat ī sūma inopia distribuebat: sed cum puella parentibus orba supplex uenisset & farinam rogasset: Calceo malam cecidit: & in os abiecit puella inops ac pauper: sed generoso animo prædita cum inde sese proripuisset. ac zonam dissoluisset & se suspendit inualescente ī dies fame & superuenientibus morbis: Pythia regi oraculū petenti respondit Charilam uirginem. quæ sibi mortē consciuisset placari oportere: uix tandem reperta huius nominis ratione. sacrificium quoddam piaculo mixtū peregerūt quod nunc quoq; nonum post annum. quibus annis peragunt. præsidet enim rex farinamq; & chedropas omnibus impertit. & ciuibus & externis portatur chariæ puellis statua. Sed ubi omnes farinam acceperunt rex effigiem calceo cædit. thiadum uero āustes. ī abruptum quēdam locum simulacꝝ deferunt ibiq; fune ad collum alligato defodiunt: ubi charilam quæ se zona suspēderat āte humauerunt.

Character notamen: uel liniamentū: uel littura. unde litteræ charecteres. T.

Characterismos designatio: Vt caluo seruire Roma Neroni. i. Domitiano. T.

Chalcedoniæ mulieres morem hunc habent: si in alienos uiros & magistratus potissimū incidant: alteram maxillam aperiant chalcedonii aduersus bithynios bellum gerebant. Hi cum zepoetum regē haberent omnibus suis copiis additis etiam thracū auxiliis facta incursione agros populabantur. Sed cū zepoetus circa phalium Id enim loci nomē est palantes: ac perturbatos inuasisset: superati octo milia militum desiderauerunt: nec tamē penitus deleti sūt. Composito autem bello cū ea clade ciuitas ad uirorum solitudinem ꝑpemodū redacta esset complures mulieres necessitate cōpulsæ libertis & externis nupserunt nōnullæ uiduitatem talibus nuptiis anteponentes solæ agebant: ac siquid opus esset ad magistratus ac iudices confugientes alteram oris partem aperiebant harū pudorē quæ nupserant imitatæ & meliores fuisse ratæ eundem morem retinuerunt.

Chalybes ꝓximi paphlagoniæ clarissimas habent amyson & synopen cinici diogenis patriam: amnes alyn et thermodonta: secundū alyn urbs est lycastio a thermodōte campus in eo fuit themiscyrum oppidum. Fuere & amazonum castra: ideoq; amazonū uocantur a bereni chalybas attingunt: quibus in risu lusuq; summum bonum est.

Carithes Plinius li. xxxv. quorum opera cū admiraretur collatis oībus deesse iis urnam uenerem dicebat. quam græci charitē uocāt.

Charidemus dicit̃ q delectat̃ forma popularis.

Clarigatio Pli. li. xxii. ac semper ex legatis cum ad hostes clarigatumq; mitterentur: ut res raptas clarere repetitum: unius uniq; uerbenarius uocabatur Seruius super uersum Virgilii in nono. Principium pugnæ: hoc de Romana solēnitate tractum est: cū enim uolebant bellū indicere: patres parati: hoc est principes fæcialium ꝓficiscebantur ad hostium fines & præfatus quædam solēnia clara uoce dicebat bellum idicere propter'citas causas: aut quia socios læserat: aut quia nec abiecta animalia: nec obnoxios reddiderat: & hæc clarigatio dicebatur a claritate uocis: p quā clarigationem hasta in eorum fines missa indicabat pugnæ principium.

Charadæi populi iuxta pontū: ut dixit Orpheus. T.

Charaxes frater sapphus mitylenæus captus amore Rhodopis Thracis meretricis magno ꝑcio eā redemit cum esset captiua cum æsopo. Hero.

Charybdis periculū maris uetula uoracissima ab Hercule ob rapinas ī mare ꝓiecta q̃s: ad-

huc exercet:i genitiuo charybdis ne male sonet.

Charitas pro amore a χάρις & proprie ad homines spectat spes amoris pro qualitate psonarum:unde charus. T.

Cathabathmon ægypti latitudo deserta ac declius.

Charites gratiæ tres:Aglaia:Thalia:Euphrosyna sedm Pidaræ & orpheũ Iouis filiæ ex eunomia quæ in cælo iuxta apollinis thronũ degunt & Ioué laudát:debét etiá in acidalio fonte in orchomeno Boetiæ ciuitate se lauare nudæ qa sine fuco esse debét:& simul cõnexæ incedere:quia insolubiles esse debét: & uná auersam alias nos respicere:qa progressa a nobis gratia duplex reuerti solet:debét illam duabus aureũ porrigere pomũ illas recta facie munera reddere duplicata debét & hoibus largiri decoré & pedissequas ueneris: qa uenus & pulchritudo gratiá porrigũt ut gratior & pulchro ueniés i corpore uirtus adiuuat.

Charientismos figura cũ dura dictu gratius pferuntur quasi gratificatio. T.

Charophilon interptaẽ gratiosũ amicum: nascitur in India grandius & fragilius. Pli.

Charithos insula ex cycladibus. Tor.

Charilaus frater Menandri. T.

Charopes troianus Hippasi filius: ab ulysse interemptus.

Charopus græcus in bello troiano. alter princeps epirotarũ:q de Philippo uictoriá Quinto flaminio dedisse dicitur. T.

Charon qui in iferno acheronté stygem & cocytum obseruat:& aias transuehit. Tor.

Chartha apud.g.pro h.& p folio cõmuniter gdá p papyro:aliı p membrana.& de qua Pli. xiii.plura solebat.& membrana ifici diuersis coloribus:qd græce eucharisteũ.unde Persius:bicolor mébrana.& Iuue.croceæ iqt græce nos utrunq foemininũ. T.

Chaos appellat Hesiopus cõfusam quandá ab initio unitatem hiantem parétéq in pfúdũ ex eo qd est χαίνειν græci. & nos hiare dicimus. úde Ianus dtracta aspiratõe noiatur eo q fuerit omnium primus cui primo supplicabant ueluti parẽti.& a quo rex omniũ factum putabant initium. F.

Clarius mons est & nemus colophoniæ i quo colit Apollo:& ab eo clarius nominat.

Clarus & pclarus figuratè accipiũt p eo q tanq fulgore quodá famæ & gloriæ resplédet: unde clarissima & præclarissima gesta dicimus sed pclarus p bonus repit:sicut luculétus p magnus.ut in phili.luculétũ uulnus accepit Et ibidé nõ claritas desideraf in custode.sed pbitas.& in Lelio. Actũ esse pclare. & ibidé actũ optime est.ná optime & præclare idem roboris in significatione obtinét. Lan.

Clarissimarum psonarum appellatione continentur foeminæ nuptæ claris personis.

Clarissimaræ quoq foemíaræ noie senatoræ filiæ : nisi quæ uiros clarissimos sortitæ sint nõ habent. Foeminis.n.dignitaré clarissimã mariti tribuũt.paré tes uero donec plebi nuptiis fuerint copulatæ. Tá diu igiẽ clarissima foemina erit:q diu senatori nupta é: uel clarissimo:sepata ab eo aliı inferioris dignitatis nõ nupsit:sed nuptæ prius cõsulari uiro ipetrare solét a principe: quis p raro: ut nuptæ iteræ minoris dignitatis uiro nihilominus i cõsulari maneat dignitate. Et scio ante magnum Augustum Iuliæ magnæ consobrinæ induxisse. Vlpi.de senatoribus.

Clausos accipere debemus etiam uinctos:si tamen ita uincti sint. ut omni modo rumpere non possint. Vlpi.de san con.

Clastonis oppidum est in hispania.Strabo.

Clarus fluuius a cacuminibus alpiũ p plures ualles excurrés in Istrum currés intrat. Str.

Clautenaci sunt uindeliciorũ ferocissimi. Stra.

Clanius fluuius p thusciam fluit p agrum clusinum. Strabo.

Clastidiũ oppidũ est in tractu ticini. Stra.

Clauus comitis scænbus candidus uestitus iduitur:q is antiquissimus fuisse narraẽ adolescétibus discolor attribuitur. Seruius communia amictu exiguo integuntur: lenio uestirus candidus: ærũnoso absoletur purpureus diuiti:pauperi uetus daẽ: militi clauus: purpura est puellæ habitus:leno pallio colore uario utitur:meretrici ob auaritiam luteum dant parasiti cũ cõtortis palliis ueniũt.

Clam præpositio est & aduerbium: qdo casui non seruit:ut Vir. Clam ferro incautum superat securus amorũ. Seruit etiam ablatiuo & accusatiuo. inde diminutiuum cláculum & clandestinus.

Classis απο των κάλων a lignis dicta.

Claudo uel cludo clausi uel cludi. dicit etiam claudeo:& accipitur pro claudico. Sal.lib.iii. hist. Coniuratione claudit. Celius.& in epistetotan ubi uos sitis ibi consilium claudeat Pris.

Clam a clauibus dictum:q ea quæ cælare uolumus claudimus. Festus.

Clamitare idignátis é. Te.i an.uenit ad me postridie clamitás indignũ facinus. Do.

Chlamys. Vir.æne.iiii. Sidoniá picto chlamydem,circundata limbo.

Clandestino est abscondite. Lucil.lib.xxvi. At enim dicis clandestino tibi q cõmissum foret neu martet quicquam neu mysteria hæc ferre foras. Nonius

Claret:clara est:uel clareat. Turpil.in pe. Cuius

ꝑduentu insula hodie claret cypros. En. i. Telamo. N. i ita mihi. Telamonis patris atq; facetus proaui iouis gratia ea ćiatq; hoc lumē candidum claret mihi. Nonius.

Claritudinem claritatem. Festus.

Clanius fluuius campaniæ prope acerras: a clamon. i. uitriola qua eius rippæ abundant.

Clarium oppidú in finibus colophoniorꝫ. unde Apollo clarius ubi secundú quosdá iuppiter neptúnus & pluto diuiserunt. T.

Claros ísula ex cycladibus, unde secúdú quosdam Apollo clarius: ubi clara urbs í qua colebatur. Tor.

Classica cornua. i. tubæ quibus cōuocabanť: a calando. Petronius grāmaticus. T.

Clazomene urbs í cōfinibus ætoliæ & ioniæ: quam quidam in Lydia dixerunt. T.

Claritudo pro claritas. Salu. in iugur. Cú præsertim tam multæ uariæq; sint ꝑtes animi: qbus súma claritudo pararur. Sisen. histo. li. iii. Quod fortasse an uolútate sua súma cú claritudine celeriter confecisse. Nonius.

Clarius dicebať apollo. Cornelius labeo fecit librum cui titulus est: de oraculo Apollinis clarii. Ma. de sa.

Clarius Liber pater idem & Apollo existimať nam & Aristoteles qui theologumena scripsit: Apollinem & liberum patrem unum eúdemq; deum esse cú multis argumentis asseuerat: etiam apud lygureos aut thracas esse multis adytum libero consecratum: ex quo redduntur oracula: & in hoc adytu uaticinari plurio mero sumpto: uti apud clariú aqua potata effantur oracula.

Clarigare ad romanum pertinet morem: cum .n. uolebát bellum indicere: pater patratus i. priceps fæcialiú ꝓficiscebať ad hostiú fines & præfatus quædam solemnia clara uoce dicebat se bellum indicere: ꝓpter certas causas aut ꝙ nec animalia nec obnoxios ṙddiderát aut quia socios læserát: & hæc clarigatio dicebatur a claritate uocis postq̄ clarigationé fecerat: hasta in eorum fines missa indicatatá pugnæ pricipium hoc Virgilius tetigisse uideтur cum in nono ait. & iaculum torquens emittit in auras principium pugnæ. Ser.

Classes clypeatas antiqui dixerunt, quos nunc exercitus appellamus. Fe.

Classes ꝓ turmis equestribus a quibusdá: quæ classis habent. Virgilius æne. ii. Scio me danais e classibus unum, & in secundo. Classibus hic locus. S.

Classes equites dicunť. Virg. geor. ii. Classibus hic locus: & hortatiue classes. Vnde & eorꝫ turbas classica uocamus: & ꝑtes populi quæ quinq; fuerunt classes appellantur. S.

Classici dicebantur testes qui signandis testamentis adhibebantur. Fe.

Classici dicebanť non oēs q in classibus erant sed primæ tantum classis hoïes qui centú & xxv. milia æris ápliusue censi erát ifra classé aut appellabantur secúdæ classis cæterarꝫq; omnium classium: qui minore summa æris q̄ supra dixi censebantur: hoc eo scriptú notaui: quia in. M. Cato. oratione qua uoconiá legem suasit: quæri solet quid sit classis: qd ifra classem? Ma. de sa.

Classicos a classe quos iter cornu uocát: ut cú classes cōmitiis ad comitatum uocát. Varro

Classicum flexibilis est tuba, significat & soná ipsú quo modo ꝑ Vir. li. vii. ꝑ utroq; usurpatum est. Classica nāq; sonant tam enim tuba q̄ sonum significat. Seruius.

Classis procincta exercitus instructus diciť ut manifestum est. Ser.

Classis nauiú collectú: abusiue tamé pro una naui poniť. Hor. Me uel extremos numidarum in agros classe releget. Classis. n. dicta a κάλον. i. lignum: unde calones dicti qui ligna militibus portant: calopodia quoq; hic dicta. Ser.

Claua teli genus qua Hercules utebať. Fe.

Clauata dicuntur aut uestiméta clauis intexta aut calciamenta clauis confixa. Fe.

Claudeť & clauis ex græco κλείω καὶ κλεῖσ descenditcuius rei tutelá penes pōtinú esse putabant. quem clauim manutenere significabant; & deum putabant esse portarꝫ. Fe.

Claudere significat includere. Virgilius geor. libro tertio. aut intus clausos secum ad præsæpia seruant. No.

Claudere circum ire. Virgilius in buc. Claudite nymphæ dicteæ nymphæ nemorum iam claudite saltus. Si qua forte ferant oculis sese obuia nostris Errabúda bouis uestigia. No.

Claudere rursus obsistere. Vir. lib. x. Ecce maris magna claudit nos obice pontus. Nonius Marcellus.

Claudiana tonitrua appellantur: quia Claudius pulcher instituit ut ludus post scæná collectus lapidum ita fieret. ut ueri tonitrus similitudinem imitaretur. Nam ante leues ad modum & parui sonitus fiebant: cum claui & lapides in labrum aheneum cōiicerentur. Festus.

Clauim consuetudo erat mulieribus donare ob significandam partus facilitatem. Fe.

Clausula quá græci περίοδον. i. uocant a breuitate & conclusione appellata. Fe.

Clauus ánalis appellaťiq figebať in parietibus sacrarꝫ ædiú per singulos annos: ut per eos numerus colligereť annorꝫ. Fe.

Clauus fustis gubernaculi. Vir. æne. clauumq; ad littora torquent. & Cicero in catone ma-

iore. Ille autem clauum tenens quietus sede bat in puppi. Ser.

Claustronius: uide & editimus. A g.

Cracentes graciles. En. succincti gladiis media regione cracentes. Fe.

Cratera est quam nunc situlam uocant Nean lycur. Nam & ludere lætanter inter se uidimus præter amnem cratere sumere aquam ex puteo. Varro de ui. pa. lib. ii. an sibaritaná prædam in qua sunt tripodes cratere. an antea populo nobili & tarentinorum. Cice. de deorum na. li. ii in medio quæ sinu fulgens crateræ lucis. No.

Cratera uasa sunt uini. Virg. æne. li. i. Crateras læti statuunt: & uina coronant. N.

Cratera: in multis enim uidetur commutatio ne terminationis genera quoq; esse conuersa: ut hæc cratera.

Cratera est non exiguæ magnitudinis sinus iter sinuessam & misenú: a miseno usq; atheneum coeuntibus promontoriis insinuatur super has rippas tota sita est Campania. Stra.

Crâtor solénis philosophus auditor xenocratis Palæmonis socius. Laer.

Crater cuppa grádis: & hæc cratera. T.

Crates atheniésis philosophus: alter thebanus maritus Hipparchiæ Metrodis sororé secundum Demetriú magnesium deposuit apud trapezitam pecuniam hac cõditione: ut si filii idiotæ eétis traderet: sin philosophi plæbi distribueret: alius orator. & alii plures: unde Laer. Tor.

Cratinus comicus uetus athen. T.

Crathis fluuius argiuorum a quo alius in Calabria qui facit pulchros capillos. Ouidius decimoquinto. Tor.

Crapula græce κρεπαλῆ. Tor.

Cratylus philosophus: cui Plato librum de significatione nominum inscripsit. Tor.

Crasis temperamentum: unde discrasia distémperamentum.

Crarippus philosophus peripateticus: secúdú Plutar. Tor.

Crateres uasa olearia. Vir. in buc. Crateresque duos statuam tibi pinguis oliui. Idem i æne. vi. fuso crateres oliuo. No.

Craticulum a græco κρατῖω deducitur. Fe.

Crasitudum fartum intestinum lucani dicũt Varro.

Crathis flumẽ aureos reddens capillos; a quo flumine (ut arbitror) stilla cratheis dicta est.

Crassescere crassius robustiusq; fieri: ut Pli. de leguminis inarmento & maturitate li. xviii. frumenta cum defloruerẽt: crassescũt maturanturq; tũ plurimũ diebus. xl.

Crassum positum pro hebeti & stulto. V. i sexagesi. senibs crassis humilis nõ uidimus qd fiat. Nonius.

Cecinunt. Varro in gerúto didascalo. utrum oculi mihi cecinunt: an ego uidi seruos i armis contra dominos. No.

Cæcum oculis non solum captũ: sed etiam insidiosum & occulte malum & latés & tacitũ quod ueteres existimauerunt. Vir. li. vi. Cæca regens filo uestigia. Nonius.

Cæcum ueteres pro improuido dixerũt. Var. de ui. pa. li. iii. Neq; id cæci consules fecissét quæ mandata arcana tam pio fecisset: aut di uidi cæcum magnum. No. ma.

Cedere secũdũ cõsuetudiné significat abire se patum: & locum uictori dare. Vir. lib. x. Conuenit euandri uictos decedere ad urbem. & li. v cede deo. Lucil. lib. xxx. quandoq; pudor ex pectore cessit. M. T. de offi. lib. ii. cui quidem exercitus nostri iperatoresq; nostri sæpe cesserunt. No.

Cedrũ arbor est: ex qua libri autore Vitruuio oleo cedrino tincti nõ timét nec tineas: nec catiem lemina in annalibus scriptum relíqt libros Numæ repertos: a Cn. Terétio sub ianiculo non fuisse consumptos: quoniam cedrati essét alii codices pliniani habér cærati.

Cedrus lignũ quod Home. thyon uocat a cure in delitiis habitum: ex cedro oleum nasci tur: quod conseruat cuncta a tineis & carie: unde & cedro digna locutus: uel de tabulis dicit quæ sunt ppetuæ: unde simulacra deorũ e cedro fiebat. Ma. dicit de cedro itellexisse Vir. cum inquit. fœlicis mali. Tor.

Cedere succedere. Virg. li. xii. Cesserit ausonio si fors uictoria turno. No.

Cedere dare. V. li. xi. Hæc omnis regio & celsi plaga pinea montis: Cedat amiciciæ teucrorum. & lib. xii. Aut habeat uictus cedat lauinia coniunx. Nonius.

Cedere discedere. Lucil. lib. xxviii. uel si aliqua opus sit forte si hinc aliquo cesseris. No.

Cedere obsequi. Vir. libro. iii. Cedamus phoebo & moniti meliora sequamur. & li. ii. Vestrum hoc augurium uestroq; in numie troia est. Cedo equidem nec nate tibi comes ire recuso. Nonius.

Cedere uitare. Vir. li. v. Celeriq; elapsus corpore cessit. Nonius.

Cedere incedere. Plau. in aulu. in hostem absolutus cedas Nonius.

Cædere excidere. Vir. geor. li. i. Cæditur & tilia ante iugo leui. Lucil. li. xxvi. lignũ cædat pensum faciat edis: uerrat uapulet. Mar. T. in horten. aut ibi idipsum peruei: tédum fuit qr tu ne attigisti quidem: aut eius partes quasi membra quædam cædenda. Nonius.

Cædere occidere uel mactare. Vir. in geor. nõ aliã ob culpam baccho caper omnibus aris.

Cæditur.& ænei.libro.v.cedūt uigiles.Var. in eumeni.maximum cedit ferro:sed cedere ulyssem cum bacca sylua cedit porcosq; ti u cidas.Nonius.

Cedere imolare.Plau.in au.cedendū conduxi ego illū.Vir.æn.li.iiii.cedit quinas de more bidentes.T.

Cedere frangere.Vir.geor.li.iii.Cedūtq; securibus humida uina.M.T.in uerrem actu.secunda.cedere ianuā saxis instare ferro.Luci.li.xxvii.cede hostium grato urge istam primus.Nonius.

Cedite significat dicite uel date: ab eo q cedo Neuius in lycurgo:pro industria cedite regē prognatum patre lycurgū.Ennius in me.sal uete optima corpora cedite manus uestras: measq; accipite.Actius i menalippo.aheneū aliquis in conspectum:aut nos ubi est ducite ad eum.Pacu.in atalanta.his nostrorum interfit cui signum datum est cedite.No.

Cædere cōmiscere.Lu.li.xxx.lana opus omne perdit:fullo tineæ omnia eedunt.No.

Cedo singularis est tantum numeri.cedite pluralis:salue saluete.& cedo porrigentis est manum:& cedo idem significat quod dic.Ter. in an.cedo cuium puerum.Do.

Cedo tibi & cōcedo tibi i.nō repugno tibi: fateorq; præteritū cessi.cedo te p flagello tecum ius præteritū est cecidi p flagellaui: & supinum cæsum.Cedo p occido:ut Cicero.cedit greges armētorum.unde cæsus est flagellatus esttam putatus uel occisus.Lau.

Cæsaria philippi ciuitas uersus Hierusalē:nūc Belsei castrum dicitur.

Cædicula a cædes dīminutiuū format nō cædecula.Lau.

Cedere est non solū succedere: sed & ferire cædendi causa:augere:deglabrare:subsecare est subsecuisse serra.non enim poterit cedisse intelligi qui serra secuisset.Pri.

Cedere diē significat incipe deberi pecuniam: uenire diē significat eū diē uenisse: quo pecunia peti possit:ubi pure quis stipulatus fuerit: & cessit & uenit dies ubi in diem cessit: dies nondum uenit ubi sub conditione neq; cessit neq; uenit dies,pendēte adhuc conditione.Vl.de uer.sig.

Cædere flectere procedere.Vir.li.xii.pars misse ferrum corripiunt cæsiq; ruunt.S.

Cædo nūq̄ diphthōgus mutat i præterito: ut hæreo hæsi:audio audiui:excepto cedo cecidi.

Cedria a cedo loca sūt alia serēda ut habeas uinia:alia utferas & accolas syluā cedriā.V.

Cedūt plectūt.Var.in pai mē.Cedit uelocibus in uenis mēbris leuis nitidis oleo.No.

Cellam a celando appellauerunt.

Celeratim celeriter.Sisen.hi.li.v.quo magis celeratim poterāt in insidiis suos disponit. N.

Celeres antiq dicebāt quos nunc eqtes a Celere interfectore Remi.qui in initio a Romulo his præpositus fuit.qui primitus electi fuerunt ex singulis curiis; ideoq; omnino trecenti fuere.Festus.

Celebrescat celeris fiat. Actius in diomede: & qualis fuerat fama celebrescat tua.No.

Cælestia auguria uocāt cū fulminat tonat.Fe.

Celerāter pro celeriter.Actius in antenoribus Se si quis hic qui ē matutinū cursum hic celetanter rapit.No.

Celere pro celeriter.Neuius in pau.Nūc te obtestor celere sancto subueni i ensore.En.sat. primo dum quicquid celere.No.

Celidonium ultimū est thauri promōtoriū in nostrum effusum mare.

Celius mōs urbis ē:a cele iubēno nobilissimo duce thusco dictus:eo q Romulo aduersus Latinū regē cū auxiliaribus uenerit inclytus insignis ē q i eo poeta Ennius habitarit.

Celticum promontorium hispaniæ: i oceanū procurrens.

Celebris & frequēs hoc differūt:dicimus locū frequētē quē multi frequētare solēt:aut habitantes:aut diuersantes:ut urbs frequēs:platea frequēs.Refert ad psonam:ut miles frequēs spectator præliorum.i.creber & assiduus in turba.Sic frequens populus uel senatus.i. copiosus:& multus in singulari cū collectiuo:cū exteris in plurali: ut frequētes aues.i. numerosæ:cū de loco dicimus passionem significamus:de psona uero actionē.Celebris uero passiue ponit tam ad rē q̄ ad psonā relatū:ut locus celebris q honestioribus uiris celebrat.homo celebris q cū honore colit. inde celebritas quæ tū hominū cœtū onerantum declarat; tū dignationē ipsā atq; ut qui ante oīa futurus orator cui in maxia celebritate & in media repu.uiuēdū est. Lau.

Cælebs non tam qui caruit semp uxore:q̄ qui nūc caret.inde celibatus.Lau.

Celarius.i.qui in eo præpositus est ut ratōnes saluæ sint.Vlp.de fun.insti.

Celtæ sunt galliæ populi ad Massiliæ ac narbonis mare:qui rupē calpes aliqua ex parte attingūt secundum Cæsaris diuisionē: ut augustus celtas prouinciæ diffiniuit.Sunt proprie celtæ quos narbonēses dicimus . Celtæ separ a belgis fluuio garūna & sequana.Sunt enim celtæ a pyreneo usq; ad sequanā . Stra.

Celox genus naiculæ modicissimæ:quam uā plū dicimus.Apule.in li.de rep.iquit:q celocem regere nequit:onerariā petit. Ful.

Celer celerissimus Marcus attilius dixit in iliade:celerissimus aduolat hector.celer etiam

fœmi.dixerunt ut li.in odyſſe. & celer haſta uolans perrumpit pectora ferro.
Celeruſculus diminutiuú.celeruſcula protulit.Ci.ad pre .
Cælibes gabinius ĩquit:ueluti cælites ꝙ hono re grauiſſime uacet: idq; græco argumento innuit:eadem de cauſa dici affirmat.
Celius mons a celio rege thuſcoꝝ:qui cum in auxilium ueniſſet Romulo contra Latinú: (ut Varro ſcribit)mortuos in eo colle eſt hu matus:qui cum eo uenerant thuſci in planú deſcendẽtes uicum tenuerunt: qui Thuſcus dictus eſt.
Celeuſma clamor nauticus & hortatio.
Celius:modeſtus inquit:quia ei Saturnus teſti culos abſciderit:hoc nomine appellatus eſt: & uxore caruit.
Cælene urbs:hactenus phrygiæ caput:quã ali qui lydiæ propter propinquitatem dixerũt: ubi Marſya ſepultus:& flumen iuxta marſya oritur:ubi marſya excoriatus eſt.propiquus etiam Gallus fluuius: de quo qui bibit inſanit.Tor.
Celeno una ex harpyis: quæ ſignat atrũ & tenebroſum.Tor.
Celte tertia pars galliæ:qui uenientes ad Iberũ hiſpaniæ:celtiberi dicti ſunt.Tor.
Celtica quæ & gallia olim a romanis dicebaẽ biſuutina ſenonenſem biturienſem turonẽ ſem lugdunenſem ciuitates inter garũnam matronam ſequanam & rhodanum flumia ſitas continet ubi ducatus bituricenſis Burgundiæ borbonii aruernia audeliẽſis ualeſii a quo recentes Francoꝝ reges cognominãẽ & normaniæ quoad citra ſequanam ſe extẽdit comitatus etiam Burgundiæ niuernẽſis antiſſiodorenſis montis bellicardi. ferrentẽ ſis carolotenſis matiſconenſis bleſenſis bæiuacenſis deiouigni principatus aureſiccæ: multaq; alia regnicula & pars comitatus cãpaniæ celtarum clariſſimi hedui horũ urbs opulentiſſima auguſtodunũ(ut refert Pomponius mella)cui gallica ligua alludit; cuius celticæ termios:quo ad romanum imperiũ in gallia rhodanus fluuius finiebat (ut nonnulli ſcripſerunt).
Chenireæ uicus & portus ab urbe corĩtho di ſtans ſtadiis ſeptuaginta.
Cherſinæ nam ſunt teſtudines terreſtres in operibus appellatæ a cherſon quod terram ſi gnificat in africæ deſertis:qua maxime hare nis ſitientibus ſquallet roſido(ut crediẽ)humore uiuentes.nec aliũ de peruenit aial.
Chemnis in quodam lacu ægypti inſula lucos ſyluaſq; & apollinis grande ſuſtinens tẽplũ narrat:& quocũq; uenti agunt pellitur.
Cheops ægypti rex poſt Rampſinitum:q pyramidem egregiam ſtruxit.He.
Chleba brachium proprie cancroꝝ uel ſcorpionum. Tor.
Chelidonia herba eſt uiſui ſaluberrima ab hirundine monſtrata:a quo dicitur Chelidon Tor.
Chelonophagi teſtudinum comeſtores philoſophi ĩ ſinu Perſico iuxta littus carmaniæ Tor.
Chemmis ægypti rex: qui mirabiliter ſtruxit pyramidẽ:ad quam ædificandam. ccclx. M. hominum fuere ferme.xx.annis abſoluerũt Pecunia in olera tantum & herbas in cibum DC.M.talenta: ſecundum Diodorum ſiculum exceſſit.
Chereſte fluuius ex thauro monte profluens: in oppoſitum inſulæ mergitur hedioꝝ.
Cheſimon fluuius eſt caucaſo monte profiliens erumpit in pontum.
Cherroneſus urbs eſt iuxta Saguntum.Stra.
Cheruſci populi Germaniæ inopia rerum laborant.Strabo.
Cherro neſus terra fere mari cincta:a χέρρος terra.aliquãdo pro pelopõneſo & cherſoneſus:dicitur etiam χέρσος terra. Tor.
Cherſidamas troianus ab ulyſſe interẽptus.
Cherſydros ſerpens mare & terram incolens: quo Calabria abundat(ſecundum Solinum) de quo Vir.Eſt etiam ille malus & ce.& pau lo ante chelidros quod Seruius quaſi cherſy dros dicit Tortelius.
Cherſius proprium uiri.T.
Cylyndri ſerpentes ſunt:quaſi cherſydri:q̃a in aquis & in terris moranẽ: nã χέρσος terram dicimus ὕδωρ uero aquam.Ser.
Cella ab eo dicta ꝙ eam clauſam eſſe conueni at ob ea quæ in ea celanẽ: & cella cellarium a reponendis claudendiſq; rebus æſculentis & poculentis diciẽ.Terẽ. in adel.nam me in cellam aliquam cum illa concludam.Do.
Cœli a naturali diſcrimine.V.
Cœlum quidem aut dubie cælati argumentũ duximus(ut exponit Varro)adiuuat reꝝ or do deſcripto circulo qui ſignifer uocatur in duodecim animalium effigies.Pli.li.ii.
Cœli dicuntur loca ſupna & ea deoꝝ:terra lo ca infera & ea hominũ ut aſia;ſic cœlum diciẽ duobus modis terra: nã & Aſia quæ nũc Europa:in qua etiã ſyria & aſia diciẽ prioris pars aſiæ hiona.in qua eſt & ꝓuincia noſtra Cilicia in qua etiã ſyria . Sic cœlũ ubi ſeptẽ ætrancæ:& ꝑs eius ſũma ubi ſtellæ: & id qđ Pacuuius cũ demonſtrat dicit. hoc uide circũ ſupraq; ꝙ cõplexu cõtinet terrã. cui ſubiungit id quod noſtri cœlũ memorat: a qua bipartita diuiſiõe Lucretius ſuoꝝ unum de xx.libroꝝ initiũ fecit hoc ætheris & terræ

genitabile quærere tẽpus. Cælũ dictũ scribit ælius q̃ cit cælatũ, aut cõtrario noie cælatũ q̃ aptũ nõ male q̃ posterior multo potius a cælo q̃ cælũ a cælando: sed non minus illud alteꝝ: q̃ cælãdo ab eo potuit dici: qd interdiu cælat̃ q̃ qđ noctu nõ cælat̃ oio. Ego magis puto a chao cauũ & hĩc cælũ: quoniã ut dixi, hoc circũ supraq; quod cõplexu cõtinet terrã cauũ cælũ. Itaq; dicit Andromada Noctique caua cæli signa teneribus conficis bigis. Et Agamẽnon in altisono cæli clypeo: & apud Hesiodũ a diuo cauo cælum. V.

Celiolus locus cũ celio coniunctus ĩter canas quẽ locũ cheroniẽsem appellatũ apparet: q̃ primæ regionis quartũ sacrariũ scriptũ sic ẽ Ceroliẽsis qdriceps circa minerbiũ: qua i celio mõte itur ubi tabernaculum est. V.

Celius mõs a Celio uibẽno thusco duce nobili q cũ sua manu dicit̃ Romulo uenisse auxilio contra latinũ regẽ: hinc post celii obitũ q̃ nimis munita loca teneret: neq; sine suspitione essent deducti dicunt̃ in planũ: ab eis dictus uicus thuscus: & ideo ibi uertunnum stare q̃ is deus hetruriæ princeps de celianis qa suspitõe liberi essent: traductas uolũt ĩ eũ locum qui uocatur celiolus. V.

Celox est nauigiũ breue dictum a celeritudĩe Plau. in asina. Vnde sumã quem interuertã quo hanc celocem conferã. Idẽ in capti. Vnde celocem hãc mihi esse corbitã dare. Turpil. in lemnis. Romulus sensim celox ab oppido pcesserat. Varro. Hercules tuã fidẽ pcella frigida arce obuiat celocẽ. Idẽ ĩ marco. Nautæ remiuagã mouẽt celocẽ. No.

Cælum est deoꝝ domiciliũ. Vir. ænei. lib. iiii. cælum qui uertice fulcit. No.

Cælum rursũs aer. M. T. de natu. deoꝝ. lib. ii. Altiora eoꝝ qui terras incolũt: ĩ quibus aer fit purus ac tenuis q̃ illoꝝ qui utunt̃ crasso cælo atq; concreto. No.

Cælũ pro aere. Vir. li. i. Ni faciat maria ac terram cælumq; profundũ. & Lucretius ĩ hoc cælo qui dicit̃ aer: cũ duos uersus ĩtelligere: & totã in obsidã inde laudationẽ: quæ uersibus. xxv. cõtinet̃ carmen appellãt. unde Vir. ĩ buc. Tale tuũ carmẽ nobis diuine poeta. S.

Clæmẽs est qui de iusto multum remittit. Te. in and. Iusta & clæmens tibi fuerit seruitus.

Clæmẽs est q colit mẽtẽ nec eã uexat irascẽdo Et clæmẽtẽ uitã ducimus quæ clæmẽtes fecit. Te. in adel. Ego hanc clæmẽtem uitã urbanam atq; ocium secutus sum. Do.

Clæmens & placidus differunt. nam clæmens est circa recte agẽtes: placidus circa delinquẽtes. & clæmẽns est nulli lædere. placidi arridere oibus. Clæmẽs aio. placidus uultu. Idẽ in eadem. Ille suam semper egit uitã in ocio: conuiuiis clæmens placidus: nulli lædere os arridere omnibus. Do.

Cementa lapides non magni modi qbus ædificia consurgunt. Sisen. histo. li. iiii. Formidine oppressus q̃ humide cementis instructũ oppidi murum ciebant. Var. ĩ bimarco. Nõ te puder manicum domi tuæ uides cõmilitonum tuorũ cohortis seruis ministrare cementa. Nonius.

Chephosum antiqui dicebãt tenebrosũ: græci κνέφος appellant obscurum. Fe.

Censere significat existimare arbitrarĩ. Actius in eurysace. nam ea oblectat spes ærũnosum hospitem dudũ id quod miser est clam esse censet alteros. Liui. belli punici. li. vi. Censet æs uenturum obuiam pœnũ. Cassius emina histo. li. ii. Censent se se regem Porsenã occidere. Quadrigarius annaliũ li. vi. Ne nos ad certationẽ censeas hoc incœpisse. Nonius.

Censores quid est quod magistratum ineũtes nihil agant q̃ ut sactorum anseꝝ alimẽta locent: & imaginis splendorem: an a ustoribus incipientes: quæ nec multo sumptu nec magna opera egent: an uetus quædam huic animanti gratia refertur ab illo usq; gallo repetita quod dormiẽtibus canibus primi oium anseres galloꝝ in capitoliũ ascendere psenserunt. & clangore uigilem se excitarunt: an cum sint malarum rerum: & quæ sũma cura indigent custodes censores: ut ædium sacrarum & publicarum: morum denicq; & uinis & uitæ uniuscuiusq; diligentissimi & custodientissimi omnium amantium rationẽ sibi habendam putauerũt: simul enim anseribus curandis ciues admonent: ne deoꝝ cultum negligant: anseus. n. absterti & splendor necessarius est: cito enim rubrica defuit ac deflorescat: ea enĩ ueteres statuas obducere & illinire consueuerunt.

Centrones populi finitimi garocellis & caturigibus non longe a Vocũtiis & allobrogibus erant inter alpes gratas: quæ hodie dicũtur mons cinerum. siue cinesius & urbem gebẽnam lacumq; lemanum & rhodanum fluuium. Nunc autẽ centrones sunt tarentasii extra celtas belgas & aquitanos ĩ sabbaudia ciuitas & metropolis.

Centrones item belgarum populi qui sub imperio neruiorum nunc tornacensium erant proximi grudis leuacis pleumosiis & gordunis forte sunt: nunc gordacenses in Flandria tornacensis diocesis.

Cenchris genus serpentis.

Cenomani ĩ italia populi: nũc Brixienses: ubi ciuitas est appellatur.

Census diuinas. quæ uæneunt appellamus.

Censere succensere, Varro in caprino prælio:

ne uobis censeam si ad me referens. Nonius Mar.

Censeri arbitrari ut Censores quibus summũ est arbitrium aliorum morum. Teren. in eu. Censem posse te obsirmare. Do.

Centussæ apud Persium curto centusse liceť: fit quasi a nominatiuo centussis: quod a centum & asse compositum est: ut tam Varro q̃ probus ac Priscianus ostendunt.

Censere est arbitrari ueteres cognatione quadam socia ac similia uerba esse uoluerũt. V. de re rusti. libro uigesimo. Quod censeo uerbis & arbitror idem poterat ac ualebat. Plautus in ruden. Non uidisse undas maiores cẽseo. Idem in menechmis: demam hanc coronam atque abiciam ad leuam manum: ut si sequetur me abiisse censeatis. Var. de uita patrum libro secundo. Itaq; q̃. hos arbitros instituerunt: populi censores appellauerũt. Idẽ ualet censeri & arbitrari Nonius.

Cenchris genus serpentis flexuosi semper rectus incedens lati trituncalus.

Cenodoxia inanis gloria.

Cænodoxia noua gloria. Ita cænotaphium uacuum sepulchrum: & cænon nouum.

Cæneus uir & fœmia fuit: quod de Iphi & thiresia dicitur: & tandẽ in phœnicem auẽ uersus secundum Ouidium. Tor.

Centauri thessaliæ populi iuxta pelium montem semiequi a lapithis orti: idest ex Ixione phlegiæ Regis pelectronum filio: & ex nube in formam iunonis qui secretarius iouis Iunonem de stupro attentauit: qui pulsus ĩ terram cum se iactaret cum Iunone concubuisse: fulminatus ad inferos trusus est: ubi rota plena serpentum superuoluit: secundũ plinium. Pelectronius primum strauit equum: & frænauit dum pugnarent cẽtauri cum lapithis in nuptiis Pirithoi; ira martis cum ad nuptias non esset uocatus: & interfecti centauri. Vnde mars perdere gentem imanem lapithum idest centaurorum: si uolumus cũ Ouidio concordare in. xii.

Centrum nos stimulum uel aculeum: sed maxime pro puncto corporis medio maxie circulari.

Censionem facere dicebatur censor cum mulctam equiti irrogabat Festus.

Censio æstimatio. unde censores. Fe.

Censor ad cuius censionem .i. arbitrium censeretur populus. Var.

Censores dicti q̃ rem suam quisque tanti æstimare solitus sit quantum illi censuerint. Fe.

Centones stramenta lanea quibus lecti sternũtur ut mollius cubetur: quos nos materanos appellamus. Macrobius saturnalium libro primo: tremellius qui ex uillico rem cõperisset Serofæ cadauer sub centonibus collocat: super quos uxor cubabat. & paulo inferius: quæ in centonibus iacet lectulũ monstrat. & hii eius cõmentario secundo cõtabulationem secundam lateribus lutoq; cõstrauerunt. nequid ignis hostium nocere posset Centonesq; insuper iniecerũt: ne aut tela tormentis missa tabulationem pfi ingerent: aut saxa ex catapultis lateritium discurrerent.

Centum cellensis portus hetruriæ a Saracenis diruta: mox restituta ciuitas: iuxta pyrgos ubi sub hadriano in causis centum uitalibus. Plinius nepos dixit.

Censoris iudicium ad æquum æstimabať. Va.

Censui agri a censendo ꝓprie appellanť: qui & emi & iure ciuili uænire possunt. Fe.

Census maximus. cx. assium fuit seruo rege: & ideo prima classis. Pli. lib. xxxiii.

Census equestris qui quadrigẽtis sestertiis cõtinebatur Tiberii edicto Plinius autor.

Census: censi dicebanť q̃ centum milia æris ĩ professionem detulissent. huiusmodi autem facultates census uocabantur.

Centurion medicamentum a Chirone centauro inuentum Festus.

Centenas pondo dicebant antiqui referentes ad libram Festus.

Centones & cilicia. Sisẽn. histo. lib. quarto. Po pis aceto madefactis centonibus integũtur: quos supra perpetua classi suspẽsa cilicia obtonduntur. No.

Centonibus require in conficiunt. Ma. de sa.

Centuria in agris signat ducenta iugera: in re militari centum homines. Festus.

Cẽturiatus ager ĩ ducena iugera definitus: q̃a romulus cẽtenis ciuibus iugera tribuit. Fe.

Centurionus antea qui nũc cẽturio & Curionus & decurionus dicebatur. Festus.

Cẽtenariæ cœnæ dicebãtur ĩ quas lege licinia nõ plus cẽtussibus præ terræ natalibus ĩpẽdebatur. i. cẽtum assibus: qui erãt breues nũmi ex ære. Festus.

Centũuiralia iudicia a cẽtum uiris sunt dicta: Nam cum essent Romæ triginta & quinq; tribus: quæ & curiæ sunt dictæ: terni ex singulis tribubus sunt electi ad iudicãdum qui centumuiri appellati sunt; & licet quinque amplius q̃ cẽtũ fuerĩt: tamẽ quo facilius nominarẽtur: cẽtumuiri sunt dicti. Festus.

Centumuiralia iudicia quæ centumuiri iudicabant. Festus.

Cẽturiatim dictũ est abũdãter & copiose: a cẽturiis q̃ suffragiũ in comitiis ferebãt. Pom. ĩ post. Cõuitio ad te cẽturiatim current q̃ panem petunt. Nonius.

Cẽturiata comitia cum ex sexu & ætate ferať suffragium cẽturiata comitia sunt. A. G.

Centuria prima cētū iugeribus dicta: post duplicata retinuit nomē ut tribus actibus multiplicare idē tenent nomen: ut quo agebant sic quo uehebant actus.

Centuria quæ sub uno centurione sunt: quorum centenarius iustus numerus. V.

Centuriæ: honestiorum decuriæ: inferiorum centuriæ dicebantur. Asco. pe.

Censum promontoriū euboiæ: in septentrionem directum.

Cenus extremum Italiæ promōtorium ad pelorum siciliæ tendens.

Cœnaculum umbraculum: tabernaculum: habitaculum: crepusculum diminutiua non sunt quia non rite formantur. Lau.

Censor censorium format: sicut quæstor quæstorius: prætor prætorius: senator senatorius: olitor olitorius a uerbis ut opinor nō descendunt: sed uerbalem tantum uocem obtinent. Lau.

Censor q cēsurā gerit. Tribunus qui tribunatū: primipilus q primipilatū gerit. similiter Prætor: cōsul. Quæstor ædilis. Senator uero q est uel fuit. Et sunt substantiua. iūguntur eni cū adiectiuis. ut prætor iustus. Prætorius aūt qui præturā gessit. Consularius q cōsulatū. similiter q̄storius: ædilitius cēsorius tribunitius primipilarius; senatorius. i. senatorii ordinis: aut de domo senatoria. Triumphator q triūphat uel triūphauit: ut uictor exercitus. Triūphalis qui triūphauit. Et sūt adiectiua; ut homo consularis; mulier tribunitia: & si desit substantiuum subintelligitur Proconsul qui cum potestate cōsulari extra ordinem in administrationem promunt sex tantum fascibus. Proprætor qui extraordināriam præturam gerit. similiter cætera: ut ꝓprætor. Lau.

Censores constituti sunt: cum cēsus iam a maiore tempore augendus esset: ut consules nō sufficerent.

Censere & constituere & præcipere. unde etiā solemus dicere: censeo hoc facias: & senatū aliquid censuisse. inde censoris nomē uidetē esse detractum. de uerbo.

Cenatum oppidū erat carnutū: putatur sit hodie ubi celdon in gallia.

Cenomani super Venetos hostes extiterūt romano nomini. Verum caenomani] Venetiq; socia arma iunxesunt; & āte Hānibalis expeditionem: quo tempore & Insubres bello ꝓsequebantur. deinde cispadanā obtinent plagam uniuersam. Alii quantum montes apennini ad alpes circundant usq; Genuam & sabacios; plurimum autem boi & lygures. Str.

Censor ad cuius censionem. i. arbitrium censetur populus. Var.

Centesimum uicesimum annum dici sine coniunctione Varroni placuit. Strabo.

Centussis a decem decussibus dicitur ꝓ portione qui maius æris uocabulum nō est: nam ducenti: & sic proportione quæ dicūtur nō magis asses q̄ denarii: alienæq; res significēt æris minima. V.

Cenitaretur īperari cœpit: ut patētibus ianuis pransitaret & cœnitaret; ut sic oculis ciuiū testibus factis luxuriæ modus fieret. M.

Cœnatio ad cœli. n. decliui declinatōe solis & aure exceptione porticus ueteres constituebant. unde Iuuenalis de mēbro hyemali algentem rapiat cœnatio solem. Acron.

Centurio est peditū: decurio uero equitum cēturiati; uel manipulus inter pedites annumerantur: in exercitu miles centurioni; centurio tribuno; tribunus legato: legatus consuli obediebat; sed seorsum magister equitū solū dictatori parebat.

Censores quinto quoq; āno creari solebāt; hi prorsus ciues sic notabant: ut q senator esset euceret senatu: qui eques fecit: equū publicum pderet: qui plæbeius in ærarii tabulās referretur & ærarius fieret at ferret: per hoc non esset in albo centuriæ. s. ad hæc nō esset ciuis tantūmodo: ut ꝓ capite suo tributi nomine æra præberet. Idem quinquēnium lustrabāt soli taurilia sacrificia de sue oue tauro faciebant. Asconius pe.

Cephalus qa ī capite excrescit, piscis; latie mugil: inde & mugilus intrat. i. capitosa. ide mētula.

Cephalus etiā uenator athen. Procris erithenii athen. regis filiæ maritus. Ouidius. v.

Cephalonia insula in Ionio quondam melena dicta ulyssis.

Cepheus rex æthiopū phœnicis filius & pater Andromedæ ex Cassiopeia. socer Persei.

Cephisus fluuius Boetiæ: delphos præterfluit in cuius rippis templū themidos. unde Deucalion responsa habuit. Homerus phocēsiū fluuium dixit.

Cephren cheopis frater qui post eum in ægypto regnauit. Herodotus.

Cerasus arbor a ponti ciuitate ceresū re sic dicta; quam cum lucullus delesset: inde illā trāstulit. & a ciuitate cerasum pomū appellauit sane arbor cerasus. pomum uero cerasum dicitur Seruius. cōtra tamē Propertius. & dulces cerasos & autūnalia prūna dixit.

Cerasos brumalibus insere cerasos.

Ceraunia montes sunt epiri a crebris fulminibus pp altitudinē & fulminū iactus. S.

Ceramiū tegulariū uel figulariū locus athenis

Cerastes serpēs q̄drigemia cornua habēs similia auetūia ceras cornu. unde etiā ceruus.

Cerasus urbs ponti: deleta primum in Italia a Lucullo: unde pomum inde cerasum appellarũ aduexit. cerasus arbor. Seruius. Sed potius græcum nomen est ab æschylo ante lucullum dictum.

Ceraunus fulmen & Ptolemæi cuiusdam cognomen.

Cerberus inferni custos: quasi κρεάς βορος: idest uorans carnẽ: canis triceps: & canis Alexandri epiroticus leonibus congrediens secundum iulium pollucem.

Cercasorus urbs ubi diuiditur Nilus in pelusium & canobum. Hero.

Cerceis nympha oceani: & tethyos filia. hesi.

Cercyra olim corinthi nomen: quo sæpe Homerus utitur.

Cercyon rex in thessalia habuit filiam Alopẽ a qua ciuitas.

Cerinthus oppidum in euboia. Home.

Cerinthe herba quam Pli. cerintheam dixit.

Cerrus genus arboris.

Cerebrosi dicuntur ad insaniam faciles qbus cerebꝝ moueaẽ. Lucil. saty. lib. xv. primũ cũ istis insanũ hoiem & cerebrosum. No.

Cereos saturnalibus numero dabant humiliores potẽtioribus: quia candelis pauperes locupletes cæreis utebantur.

Ceres q̃ gerit fruges. V.

Ceres require in agricolarum. V.

Cererẽ quoq; pro luna posuit. Virgilius geor. li. primo. Vos o clarissima mundi Lumina: labentẽ cælo quæ ducitis annum Liber & alma ceres .i. sol & luna. Ceres autem a creando dicta. Ma. de sa.

Cerina nomen uiri a sordido cultu. Pom.

Ceres dicta est uerbo attico κοκύω: q̃ lugeo significat: quis alterum cælidatus ut corripiatur syllaba: nam cererem raptu proserpinæ mœstam qualis apud arcades lugubri habitu colitur (ut scribit Pausanias) lachrymas & gemitu placasse dicuntur: inde reddita agris fertilitate instituta sunt illius sacra a cocyto auiam & ãtiquissimam familiæ (auctoreantici) cocyam appellarunt (autore Suida) nam & cocyto: hoc est ceres deorum sacroꝝq; antiquissima & prima dicitur. Ouidius. Prima ceres auidæ ea uisa est sanguine porcæ: & ut ex Varronis re rustica discitur: initia dicũt sacra cereris: quoniam prima fuerunt: & ide initia principia sunt appellata. Strabo in decimo ita scribit: similia sunt: & quæ apd̃ thraces celebrãt: & quæ cocytia: & mendidia dicuntur: apud quos & orphica initium habuerunt. Ipsa sane cocyn quæ apud edonios colit: & eius instrumenta memorat Aeschylus appellasse cererẽ cocyn: quam Iuuenalis cocyto dixit: nam (ut testimonio Ouidii) documus coniuncta erant cereris cum baccho sacra cocytia sacra cõmemorat etiam Porphirio. Hoc igitur pacto legendum est nihil distare sacerdotes albanis mulieribus colentibus bonam deam: uel ab his qui coluerũt cererem sacris cum baccho coniunctis.

Cephalia ex causa uocabulum habet capitis enim passio est & græce caput cephale dicit.

Cerdon lucrum: est enim populus a cerdisse lucro uel plebs.

Cerusata idest candidata: cerussa & orcha iter colores ficticios ponuntur a Plinio: hic pallor & candor uel statuis uel mulieribus parabatur.

Cerriri erant adolescentes usq; ad certã ætatẽ quod de ascanio. Vir. fusos ceruix cui lactea e.a. Item cerratorum dicit puerorum propter linguæ cursum uitandum pueris cirri cõsecrati certis numinibus dicebantur: uel ceris cirratis capillatis pueris.

Cercopythecus: simia caudata dicitur cõpositione etiam ipsa ex India mittitur capite nigro pilo asinino dissimili uoce aliis Simius ita loquitur apud Martialem. Si mihi cauda foret. cercopythecus erã. Iuuenalis. Effigies sacri nitet aurea cercopytheci.

Cerina proprium uiri a sordido cultu.

Ceretanus amnis ubi cæræ oppidum: nũc cernetere: Vnde cerimoniæ apud Hetruscos. Blon.

Cernere farinam dicimus: & cernere bello.

Cerintha herba.

Ceroma erat unguentum ex oleo & terra ĩ speciem luti. Martialis: Vara nec in lecto cæromate brachia tendis. alibi quo ceromata fece de sabina.

Cerussa inter ficticios colores est: admittit mirũ imodum calorem: ut in sole aut igne calefacta torreat timet solem ob calorem: quo phucus torretur.

Cerimonia a carendo dicta. Aulus. G.

Cerimoniæ: Massurius sabinus in commentariis: quos de idigenis composuit: religiosum inquit est: qd̃ propter sanctitatẽ aliquam remotum & sepositum a nobis est uerbum: a relinquendo dictum tanq̃ cerimoniæ a carendo. A. G.

Cærinũ a cæræ colore. Plau. ĩ epidico: plumatile aut cumatile cerinum aut gerinum.

Cerinalus locus in urbe sic dictus. Fe.

Cerriti & laruati: malesani: & ut cereris ira ad laruarum incursionẽ aĩo uexari. Plau. ĩ me. Laruatis ædepol hominẽ miserum medicũ quæritat Idẽ in amphi. quasi aduenienti morbo medicari iuueni: tu certe laruatus es aut cerritus. No.

Cerritus furiosus. Se.

Cercopa græci appellant lucra undiq; cupiēte quasi κέρΔογα quem nos quoque lucrioné uocamus. Festus.

Chernone ficæ dicuntur. V.

Cernere significat uidere. Vir. æn. lib. iii. Cernimus astantes ne quicq̄ lumine toruo.

Cernere responsum dicere. Lucil. saty. libro. v. postq̄ præsidium castris educere cernit. Idē lib. xiii. Aeribus inter se armis confligere cernit. Nonius.

Cernere amittere. Varro in gerunto dedascalo. Non uides apud se scriptū tibi sub armis malim uitam cernere. quā semel modo parcere. No.

Cernere audire. Actius in chrysippo. quid agā uox illius est certe. idē omnes cernimus. N.

Cernere iudicare. Pacu. i armorum iudicio. & æquum & rectum quod postulas iurati cernant. Ennius in thieste. Impetrem facile ab animo ut cernit uitalem labium.

Cernere rursum dimicare uel contendere. Actius in epinausimacho: primiores procerum reuocauit nomina: nisi esset quisq; armis secum uellet cernere. En. i me exule nam sub armis malim uitam cernere. Pacu. i armorū iudicio qui sese ad finem esse ad causandum uolunt de uirtute: & ego potestatem cernendi do omnibus. N.

Cernere rursum cedere: unde & cernere hæreditatem filii patribus. i. cedere dicti sunt. Actius in mirmidonibus: regnum tibi permitti malunt cernam tradam exercitus. No.

Cerno ualet id quod uideo: ut ait En. lumen iubarue in cælo cerno. Caius ait. sensumq; ī esse & motum in membris cerno: a creo. i. a creando: ab eo quod cum quid creatum est: deniq; uidetur hinc fines capilli discrimen: quod finis uidetur discrimine. V.

Cernuus dicitur ꝓprie inclinatus: quasi q̄ terram cernat. Lucil. saty. libro tertio. Cernuus ex templo plantas conuestit honestas. Virgilius libro xi. Eiectoq; incumbit cernuus armo. Lucil. sa. libro. xxvii. Modo sursum: modo deorsum tāq̄ collus cernui. Varro de ui. pa. libro primo. Etiam pellis bubulas oleo ꝑfusas ꝑcurrebant. A quo ille uersus uetus est in carminibus ubi pastores ludos faciūt: cernui consualia. No.

Cernum durum cerasum appellabāt quod in Italia ante luculum erat: idq; postea mutato nomine cerno cerasum dici cœptum est. Se.

Cernuus qui cadit in faciem: quasi eam in partem qua cernimus. Vir. æne. li. x. Eiectoq; incumbit cernuus armo. Ser.

Cerrones leues & inepti a cratibus dicti q̄ syculi aduersus Athe. cratibus pro scalis sunt usi quas græci γέρρα appellant. Fe. at gerrones a grecis dicuntur.

Certare significat altercari contendere. Vir. in buc. certent & cygnis ululæ. No.

Certare præuenire. Vir. æneī. lib. i. Officio nec te certasse priorem pœniteat. No.

Certare prouocare. Ter. in phor. Benedictis si certasset audisset bene. Dona.

Certatio & certamen differunt. Est enim certatio ipse actus contentioq; certantium. Certamen ipsa res de qua certatur. Terē. in adel. quid istuc sanno est q̄ te audio: nescio quid concertasse cū hero: nunq̄ uidi iniquius certationem compatam. Do.

Certatur pro certat. Pacu. in armo. iudicium. An qui est: an qui te esse dignum qui cū certetur putet. No.

Certeris require in anguilla. V.

Certissant certa faciant. Pacu. in chryse. Aqua cocos unde certissent. No.

Celebrare non solum frequens: sed etiam uelox. Actius in egisto: celebri gradu gressum ac celebrare docet. No.

Certus fidelis. Vir. æne. li. i. Equidem per littora certos dimittam. Ser.

Certus deliberati iudicii. Vir. æne. libro quarto: certus iter & certa mori. Seruius.

Cerasum thyseon promontorium propontidis: in quo bizantium oppidum: cui postea nomen Constantinopolis.

Ceraunii montes in epiro oriuntur: & exinde continuo iugo riphæis iunguntur: parte altera in euxinum & mæotida atq; tanaim eadunt, altera uero in caspium.

Cerbalus apuliæ fluuius est, olim finibus daunorum.

Certe uel certo: quippe: utpote: profecto: utiq; nempe: nimirum: sane: similia sunt significato. Differunt tamen q̄ quippe & utpote etiā causatiuæ sunt: ut quin quippe: idest hominum naturale: quo in loco recte dicerem: siquidem: uel nam: uel nāque: uel enim. ut enī. i. hominum naturale: quoniam non recte iter poneretur tali oratione: utpote similem habet usum: ut Plinius utpote cum fidē ānuo & biennii spacio durauerit: nonnunq̄ sine, cū & sine relatiuo: cum quibus frequētius præponuntur utiq; affirmatiua est: nisi apud Ciceronem: ponitur tamen interdum responsiue quod fieri potest per profecto & certe: & nimirū & nempe: ut quin uter melior diceretur orator nimirū: qui homo quoq; melior sane utique affirmatiue sumuntur: uel ꝓ ualde: ut Suero. Bellum sane difficillimū gessit: ponitur permissiue cum aduersario aliquid tribuimus: ut sit sane: ut ais quasi esto. Lauren.

Certe mō affirmat mō ꝓ saltem accipit: ut nō

potero tãgere certe potero uidere. uel ad potero uidere:uel tamẽ certe cõiũcta cũ cõiunctiõe.& affirmat ut Cicero:& certe cõtra cæsarẽ ĩgressus est armatus. & sane similiter ut Quin.& sane quis cõcipiat: uel declamantis habitum:cum scio ponitur certo non certe: ut certo scio sicut manifesto:aperto liquido tuto pro aduerbio in e. Lau.

Certamen quære in uerbo bellum.L.

Certũ est nõ modo accipit̃ ꝓ manifestum est: sed etiã pro deliberatũ cõstitutũq; est. Et cũ datiuo:ut certum est mihi ire in hispaniã interdum subintelligitur datiuus.Lau.

Ceruix posterior colli pars:unde origo est oĩbus neruis:iugulus ãterior. ũde uox aliuusq; ꝓcedit:collum omnes partes insolidum cõplectit̃.inde dicimus hominem duræ ceruicis:quasi ĩdomabilem moræ ferocium boũ: uel qui ceruice erecta & rigida contumaciã quandam & rigorem mẽtis præ se fert:tanq̃ nemini caput ĩclinare uelit. Ceruices etiã ꝓ ceruice dicimus.præterea petere iugulũ: ferire iugulum pro eo quod est inferre mortẽ q; ea pars maxime est obnoxia uulneri. ut cicero in uerrinis sua confessione ĩducitur ac iuguletur necesse est. Laurentius.

Cereales a cerere dicti: constituti sunt ædiles: duo qui frumẽto præessent;quoq; creandorum fuit auctor Iulius Cæsar:de uer.

Certum est cuius species uel quantitas: quæ ĩ obligatione uersatur:aut nomine suo:aut ea demonstratione:quæ nominis uice fungit̃: qualis quantaue sit ostenditur. Nam & Pedius libro.i.de stipulatiõibus nihil referre:aut si proprio nomĩe res appelletur:an digito ostendatur:an uocabulis quibusdam demonstretur:quatenus mutua uice re fugant̃:quæ tantũdem præstent.de uer.

Cerretani sunt maxima Hispaniæ portio cantabris perq̃ similes.Stra.

Cerates duo faciunt obolum.

Ceritus a cerere.Pri.

Cerula nomen a colore maris.

Ceres.an ego inquit euangelus q̃ Vir.cum diceret.Liber & alma ceres pro sole & luna: & non hoc altissimus poetæ imitatione posuit Ma.de sa.

Ceretis & samnitis:pro samnis:& laurentis ꝓ laurens:& tiburtis pro tiburs : sic quiris pro quiritis:& ceretis pro ceres antiqui protulerunt(teste Capro)qui nunc in usu non sunt: Ceritis tamen penultima in i conuersa. Liuius protulit li.xli.ceritis anguem iubatum apparuisse nunciarunt.Pri.

Ceres a gerendis fructibus dicta tanq̃ gerẽs camumm:quæ prima littera itidem mutata ut a græcis.nam ab illis quoq; Διμητὴρ quasi genetri nominata est.

Ceroma unguentum erat ex luto & oleo. Pli. autor male olebat.si oleum sabinum : quod plurimum habet amurcæ adhibitũ fuisset: erat autem palæstritaæ.

Ceronia erat genus unguenti ex cœno & oleo quo utebantur palæstritæ.

Cerealibus quid est quod erethryẽsium mulieres:non ad ignem:sed ad solem carnem coquunt:& calligenam non uocãt. an quid ita cecidit ne captiuæ quas ex troia Agamẽnon abduxit hoc in loco cerealia facerent;cũq; ĩopinato nauigandi tempus extitisset.imperfecto sacrificio discesserunt.

Ceres proserpina græcoꝝ nomen est.Ea enim est quæ græce περσεφόνη nominatur: quã frugum semen esse uolunt:abscõditũq; quæ ri a matre fingunt: mater autem est gerẽdis frugibus tanq̃ geres casuq; prima littera itidem immutata:ut a græcis.

Ceruaria ouis dicitur quæ pro ceruã imolabatur.Festus.

Cerui furcæ dicuntur:quæ ad casæ sustentationem figuntur ad similitudinem cornuum cerui. Ser.

Cerusii germaniæ populi transrhenani : quos bacenis sylua germaniæ ingens nunc nigra: (ut plærisq; placet)dicta a sueuis pro natiuo muro diuidit hos Tacitus refert ꝓxĩos hermonduris:cattis & Ligiis Vngariæ populis.

Ceracates Germaniæ transrhenanæ populos uangionibus ac tribotris proximos:non memorat Cæsar: sed Tacitus.

Ceraunii montes ĩ epiro post butrotum ab iis flexus in andriam. Pom.

Cerberum hecatæus milesius serpentem ĩ tænaro fuisse scribit:cuius ueneno omnes peribant:inde appellauit eum canẽ ditis:primus homerus ἀδούκυνα:sed nec formã nec nomen dedit postea tricipitem finxerunt.

Cerdones uilissimi homines.

Cerdones dicũtur qui artificio & lucro uictũ quærunt a κέρδος quod significat lucrum sed pro plebeis & uilibus accipiuntur a Iuue nale.& quæ turpia cerdoni. & alibi:postquã cerdonibus esse timendus cœperat.

Cerui magni populi in anglia mari proximi:e trinobantibus: Segnoriatis: Ancalitibus Bibrogis:ac casis.

Ceruix.Varro de analogia libro prio: ceruicẽ uidet̃ Hortẽsius primus dixisse . Nam ueteres pluraliter appellabãt . Seruius ergo errat super æneidos secundo . Ceruix cum in numero singulari dicitur collum significat: Si plurali utamur superbiam ostendimus:ut in uerrinis.frangere ceruices.

Cerussata cutis pellis expolita cerussa.

Ceruisia potionis est genus: quod ex ferméntis & sorbis conficitur. de qua Vir.geor.lib.iii. Et pocula læti fermento atq; acidis imitant uitea sorbis.Ser.

Ceruix cum numero singulari dicitur colluru cum autem plurali superbiam ostendimus. Virgil æneı.li ii.Ergo age care pater ceruici imponere nostræ. & Cice.in uerrinis.frange ceruices.

Ceruí q magna cornua gerant g in c mutata. Varro.

Ceruí ad similitudinem cornuũ ceruí.V.

Ceruus q κέρατα.i.cornua gerat dictus.

Cernuus calciamenti genus.Fe.

Cerulum uiride cum nigro:ut mare.Virg.vii. An cuius egentis littus ad ausonium tot per uada cerula nexit.Ser.

Cerulensis a carinarũ uicinitate dictus: carinæ postea cerıona: q hinc oritur caput sacræ uiæ obstrenuæ sacello quæ pertinet in arcẽ quo ficia quotquot mensibus ferũtur in arcẽ:& per quam augures ex arce profecti solent in augurare.huius sacræ uiæ pars hæc sola uulgo nota:quæ est a foro eunti primo ,recliuo eidem regioni attributa subura.V.

Cesa tellum gallicum tenerum.Vir.lib.viii.ar pina coruscat cesa manu.No.

Cæsar quod est cognomen iuliorũ dictus est: scilicet quia cum cæsarie natus est.

Cæsar dicitur q cæso matris uentre natus est: uel q eius auus in asia manu propria occidit elephantum:qui pœnorum lingua cæsa dicitur.

Cæsar Ianuario duos dies addidit. Require in saturnalia.Ma.de sa.

Cæsaries a cædendo dicta fuit: sicut & coma. idest ἀπὸ τοῦ κείρω incido:quocirca tãtum uirorum dicta est cæsaries.

Cesserũt:hæc ait & socii cesserũt æquore iusso.noue dictum est a Virgilio pro eo q iussi cesserunt.Ma.

Cessare & quiescere differũt. cessat.n. odiosus qui fessus est defessus.Ter.in eu.quiescere ubi uolebat.Idem in adel.uxor si cesses Donatus.

Cesitum dicitur linteolum purum & candidũ a cedendo q ita ad candorem peruenıat: uel q oras circũcisas habeat.Plautus in epidico: linteolum cesitum No.

Cesius lentiginosus.Te. in heau,tussatune illã uirginem cesiam.Ser.

Cæstis pro cæstibus. Var.de uictis uinci quæro a nobis si aduersarius supcilia i cæstis discopinarit nũc quis nostrum suam mihi est daturus.

Cæso.Vir.& cæso sparsurus sanguine flãmas: non dixit qui excesis.i.profudit. No.

Cæsones appellantur ex utero execti.

Cæspes est terra cum propria herba reuulsa.S.

Cespes est terra in modum lateris cæsa cũ herba siue frutex recisus & truncatus. Fe.

Cesticulus appellatur quem supponit capiti q aliquid est laturus in capite.Fe.

Cestus sine diphthongo balteũ ueneris significat. Ser.

Cæstus autem per diphthongum pugilum arma significat.Virg.æneı.li.v.Sin crudo fidit pugnam committere cæstu.

Cethegũ & mathonẽ aspiratione notare Cice ronis tẽporibus placuerit : quẽ usum hodie quoq multi sequuntur:& græci aspirant.

Calydoniæ insulæ nominant: quæ cõtra taurı ꝓmõtoriũ ĩportune nauigãtibus adiacent Pom.

Chelonophagi morãtur ad sinũ Persicũ & Arabicũ:cætera deserta sunt.Pom.

Vitiligatores fuisse appellatos: quoniã de uitio lingarent:ita urbane ĩterp̃tatus est. Cato eum tamen a uictificio uincula dicantur.

Chelidoniam uocant fauoniũ ad octauũ martii.Pli.lui.ab hirundinis uisu.

Cæstus ãtiquitas in ludos extulit corio bouis crudo & arido brachiis reuincto qualecerta men legimus apud Homeꝝ ĩ ludis patrocli Sed mox grauiora uerbera excogitata sunt q̃lia apud Virgiliũ inferunt ab Entello & Darete. Cestos autẽ baltheũ significat ueneris: quo amantes percussi tanq oestro agitati ardent amore: cuius item meminit Homerus qui iunonẽ ĩtroducit ceston a uenere poscẽtem:ut ad amorem iouem cõciliet.

Cethegus romanus:de quo Salu.T.est & alter cethegus dignior memoratu: quo Ci.in bru to:& Quintilianus in institutionibus oratoriis.& Horatius ĩquit:nõ exaudita cethegis.

Cetarıı genus piscatorũ: quod maiores pisces capit dictũ ab eo q cetæ in mari maiora sũt piscıũ genera.Vit.in maxia cete.Var. in notiscauron.Nõ animũ aduertis cetarios condere uolũt thynnas ascẽdere in malũ alte ut penitus per aquã aspiciãt pisces. No.

Cætera deinceps aduerbiũ est. Virg.i.ix.cætera parce puer bello.& at cætera gratus.Ser.

Cetra obstaculũ scutum. Var.de ui.pa.quis rotundã facere cetram queat.No.

Cetra scutũ breue quo utunt afri & Hispani. Vir.viii.Læuas cetra regit.Se.

Cedite uel cete significat dicite uel date: ab eo q est cedo.Neuius ĩ lycurgo.ꝓ industria cedite regem prognatum patrem lycurgũ.En. in medea.Saluete optima corpora cete. alias cedite manus measq; uestras accipite.Actius in menalippo.æneum aliquis cete: alias cedite in conspectum ; aut nos ubi est ducite ad eũ, Nonius Mar.

Clearchus solensis philosophus: quasi gloriæ princeps.

Cleantes Asius philosophus phanii filius pugil primú: ide zenonis discipulus; q̃si noctu sibi necessaria pinsendo & hortos irrigando quærebat: diu studebat inedia extinctus. amore (ut quidam dicũt) alterius uitæ multa scripsit.

Cleobolus lyndius Euagoræ filius; unus e septem: de quo Laertius.

Cleombrotus lacedæmonius pausaniæ filius.

Cleostratus uir athen.

Cleomenes uir iustissimus. Hero.

Cleone urbs arcadiæ in nemæa regiuncula.

Cleone oppidum in pelopõnési in uía ergo corithũ ducit pulchris mœnibus: unde homerus cleonas excelles mœnibus canit: ibi hercules leonem interemit qui in cælo esse fert̃ unde cleonæus dicit̃ nemeus. nã nemea iuxta cleonas in qua argiui nemea sacra peragebant: de quibus carmina extant pindari scribit Strabo: meminit Higinius.

Cleonimus proprium uiri.

Clepsydria uas crebris in fundo foraminibus: quo etiam horas notabant.

Clericus sortitus latine.

Clepsydria uas erat quod aqua fluẽte horas designabat: ut núc harena. Clepsydrias. i. uii. horas: nã dicẽtibus in foro ex more atheniẽsiũ præscriptũ erat tempus.

Clepsydria horologio aquæ utebant̃ olim qđ dicebatur clepsydria.

Clepere ẽ furari: tractũ a κλεπτω uerbo græco. Actius in epigone. Ea quæ ut hoc causa: aut ne quis uestra auribus uerbis cleperet. Plau. i pseudulo. rape clepe harpaga. M. T. de rep. li. iii. Non modo ut sparthe rape: ubi pueri & clepere discunt. Pacu. in hermiona Sermonem hic nostrũ ex occulto clepit quãtũ intelligo. Varro i octogesi. Si seque opico nõ promittitur clepere. Nonius.

Clepsere apud Lucretium. atq; aliquos ubi ab rebus clepsere foro: q; clepere dixit: unde etiã alii clepere. V.

Clepere ubi hæres dictum.

Creauit uates iste uenerabilis. Vir. uarie modo uerba: modo sensus figurando: multum latinitati leporis adiecit qualia sunt hæc: suppo sita de matre natos furata creauit: ut ipsa creauerit quas creari fecerit. Ma.

Crebenies fluuius phrygiæ ẽ cuius filia hesperia: ut ẽ apud Ouidiũ: ab esaco amata fuit filio priami eadum fugerũt in rippa fluminis patris morsu serpẽtis extincta est. Esacus dolore imersus est: adeo uersus hactenus Ouidius deiceps: græci crebenus pater mœrore exaruisse dicit̃: & factus esse palus, unde pestilẽtes exhalatiões emittũt̃. Strabo Crebesiã paludem appellat.

Creusa est quã (ut alii scribunt) glaucem. Creõtis regis corinthiorum filiam Iason uxórem duxit eiecta Medea cum qua illic decem annis fuerat: ut scribit Diodorus.

Crethon erstilochi frater eodẽ partu editus.

Credere est mutuo dare pecuniam. Cicero per amicos tuos qui ei credidissent. Cic. credere item est habere fidem.

Crebisugæ apud Ennium significat uallũ crebris suris. i. palis munitum. Fe.

Crebritudinẽ p crebritate. Sisenna histo. li. iiii. Nam clãdestina celeriter trãsagi apud notos cognita dici debent non explanari. No.

Credo confido. Virg. in buc. O formose puer nimiũ ne crede colori. Sic Salu. uirtutis satis credebant. i. confidebant. S.

Credere fidei cõmittere. Lucil. li. xxvii. uitã ac fortunas cui concrediderim meas. No.

Credere & itelligere differunt: quod credimus plærũq; quod falsũ ẽ. Intelligimus certũ. Te. i and. Id sibi negocii credidit solũ dari. D.

Credere est seruãdũ cõmitteř. Plau. i aulu. ubi is obiit mortẽ mihi aurum credidit. No.

Credit ex parte cõsentit q se íterrogat dubitãtis est certũ sidẽtis. Te. in eunu. Credin imo certe noui ingenium mulierum. D.

Creduas credas. Plautus. ipsus ne amat nec tu creduas. ipsus pro ipse. Fe.

Creon mons est in insula Lesbi.

Crepusculũ nomen rite formatũ díminutiuũ nõ est. sicut umbraculũ: tabernaculũ: habitaculũ: cœnaculũ geniculũ pro germine: crepiraculũ. uinculũ: amiculũ: pro amictus genere quodam fere pallío. Laurẽtius.

Creditum a mutuo eo differt: quo genus a specie: nam creditum cõsistit extra eas res: quæ pondere: mensura: numero ue continẽtur: sicut si eandem recepturi sumus creditum est. Itẽ mutuum non potest esse nisi proficiscat̃ pecunia: creditum autẽ fit interdum etiam si nihil proficiscatur: ueluti si post nuptias dos promittatur. de uerbo. signi.

Creditores accipiẽdos esse constat eos quibus debetur ex quacũq; actione uel prosecutiõe uel iure ciuili: sine ulla exceptionis ppetuæ remotione: uel honorario: uel ordinario: uel extraordinario: siue puro: siue in diẽ: uel sub conditione: quod si natura debeatur nõ sũt loco creditorum: sed & si non sit mutua pecunia: sed contracta: creditores accipiuntur. Vl. de uer. signi.

Creditorum appellatione non tantũ hic accipiunt̃ qui pecuniã crediderũt: sed omnes q̃bus & qualibus causa dbetur sicui exempro uel ex locato uel ex alio ullo cõtractu debet̃

sed si ex delicto debeatur uidetur posse cre-
ditoris loco accipi; q ex populari causa aut
litis contestatione rectius dicetur creditoris
loco non esse. de uerb. Caius.

Creditor is est qui exceptiõe perpetua submo
ueri non potest; qui autem temporalem ex-
ceptionem timet; simul is est cõditionali cre
ditori. de uerbo. Pau.

Crepat pro increpat accusat cõmemorat. Ho-
ra. lib. car. Quis post uina grauem militiam
aut pauperiem crepat. Acron. Creditum cõ-
mendatũ Hora. lib. car. i. Nauis quæ tibi cre
ditum debes. Vir. Acron.

Creditum commissum commendatum: unde
& homines animas credidisse dicuntur tãq
eas ad hoc acceperunt ut restituerent. Hora-
tius. Tu frustra pius heu non ita creditũ po-
scis, Quin. deos. Acr.

Cressa cretensi. Hora. lib. car. Cressa ne careat
pulchra dies nota. Cretensibus enim mos e-
rat dies lætos albis calculis nigris cõtrarios
numerare. & ex lætorũ dierũ numero annos
& tempus metiri; malos enim in annorũ nu
merum non ducebant. Acron.

Crepitus est sonitus uiolentus: a quo uenit in
crepo: quod est in eruptione uocis & imani
sonitu repræhendere. Cymbala: tympana
tubæ: cornu: similiaq; crepunt siue crepitãt.
Crepitus item significat peditũ strepitus, p-
prie est sonitus pedum ambulãtium. Fremi-
tus est tam sonitus fluctuum in alto mari: q
murmur irti populo. Stridor acrior est quasi
a strepitu comitantium.

Creo est circa acerra quod ad sarnum flumen
sit onera accipientem & emittentem. Stra.

Cremona celeberrima est ciuitas circa padum
romanorũ colonia uno tempore Placẽtia &
Cremona oppositæ Hãnibali in italiam ad-
uẽtãti: ab hac ciuitate Tuca poeta fuit i pri-
mis doctus.

Crepundia quære in cistella. Ful.

Crepidæ thuica sunt calciamenta: quas primo
habuere senatores, post equites romani. nũc
milites. Sunt enim crepidæ unoquoq; pede
aptæ: a crepero. i. dubio dictæ; quia dubium
esset cuius essent pedis.

Creditum appellantur milites quibus ignomi-
nia stipendium. i. merces menstrualis aut an
nua quæ esset; quæ in minimus æris subtra-
hebatur; quod æs militia semestra aut ãnuũ
dabatur: cui dictum non sit propter ignomi
niam crediturus non esset. No.

Crepidæ. A. gellius. li. xiii. omnia ferme id ge-
nus quibus plantarũ calces tãtum in fine te-
guntur cætera, ppe nuda & ceretibus habe-
nis iuncta sunt soleas dixerunt nõnũq uoce
græca crepidulos, gallicũ autẽ uerbũ esse

opinor nouum non diu ante ætatem. M. Ci
ceronis usurpari itaq; ab eo ipso positũ est i
secunda antonianarũ cum gallicis inquit &
lacerna incurristi. nam in ea significatiõe id
non apud quẽq; alium scriptum lego grauı-
oris dũtaxat autoris scriptorem; sed (ut dixi)
crepidas & crepidulas prima syllaba corre-
pta; id genus calciamentũ appellauerunt: qđ
græci κρηπιδας uocant. eiusq; calciamẽti
sutores crepidarios dixerunt.

Creta similiter prius dicta est aeria.

Crepidas caligulas quibus philosophi utunť.

Creditor cuius pecunia aliud aliquid agitur a
pud Iuuenalem & apud Ciceronem res agiť
p eosdem creditores.

Chresi lacedæmonii qui sunt apud arcades &
laconas facta tegeatibus pace fœdeř: ideo cõ
munem apud alpheum columnã statuerunt
in qua cum alia multa: tũ illud i primis scri-
ptum erat messenios ex agro eicerẽt: nec te
stes facere liceret. Aristoteles igiť hoc expo-
nens his uerbis hoc significans dicit. non oc
cidere auxilii gratia si qui tegeate lacedæmo
nijs studerent.

Critici dicuntur iudices qui aliena carpunt: ut
Horatius. ut critici dicunt. iidem dicti sunt
homeromastiges ex historia: quoniã zoilus
teste uictruuio hoc sibi nomẽ assumpsit: dũ
carperet Homerũ: unde reliqui alienorũ ope
rum censores ex illo dicti sunt homeroma-
stiges: a catone appellãť uitigilatores; quoniã
tanq uitilicium obtenderet morosa censura
nihil prætermittunt intactum. Festiue autẽ
dixit Pli, imo critici a uetustissimis dicti qui
postea grammatici quod iudicarẽt: qui poe-
tæ quiue historici in bibliothecas reiiciendi
uiderenť. Idq; docet etiã Quin. præter alios
græcos & latinos autores.

Crepare est sonare. Plau. i me. Dic mihi tu nũ-
quã tibi intestina crepant. Vir. geor. li. i. Atq;
leuem stipulam crepitantibus urere flãmis.
Ter. in phor. sed hostium increpuit: nihil ad
te. M. T. in uerrem de suppliciis. Locum istũ
lictoris pcrepare totũ mulierũ uocibus can-
tuq; symphoniæ. Luci. li. xxvi. p crepa pugnã
Pompili factum Cornelii caue. Var. i eume.
pp crepas uocibus uolitãs aureis uulgi. Si-
sen. histo. li. iiii. Conglobati & collecti con-
crepãt armis. No.

Crepari itẽ significat quæri uel dolere. Hor.
prio car. Quis post uina grauem militia ut
pauperiem crepat. Luci. lib. secundo. Et cre-
pitat antiquum genus & pietate repletum.
Nonius.

Crepare itẽ uitiari. Turpi. i pedio. Age tu hy
menæum increpa. No.

Crepare frangi. Vir. li. v. Et acuta murice remi

increpuere. No.
Crepare ferire. En. I thyeste. sed sonitus aures pulsu pedum increpat. M. T. de offi. libr III. Itaq; si uir bonus habeat hanc uim ut si digitis concrepuerit possit in locupletũ testamẽta nomen eius irrepere. Ser.
Crepera res ꝓprie dicitur dubia: unde & crepusculũ dicitur lux dubia: & senes decrepiti dicti in dubio uitæ constituti. Festus.
Creperꝫ dubiũ: unde icrepitare dicimus: quia maledicta fere incerta & dubia sunt. Fe.
Creperum bellum anceps & dubium. Virg. li. v. Exæquataq; sunt creperi certamina belli. Actius in phœnissis. Quæ ego cũcta esse fluxa in mea re crepera cõperi. Idẽ in thelepho: Nunc tu in re crepera tua quid capias cõsilii uide Luc. sa. li. v. Sani uicem solis mihi i magno mœrore tristis iam in sũmo crepero iumẽta salutis. Pacu. i dolorestis. Nõ uetet animum ægritudinẽ in re crepera cõfici. Plau. i asina. qui quod cum cõsilio post unam atq; unam amicã ductitet decrepitus senex. Varro in ministeriis. prisca horrida silent oracula crepera in nemoribus. No.
Crepitulum ornamentum capitis. Id enim in capitis motu crepitum facit. Fest.
Crepido est abrupti saxi altitudo. Virg. in. xi. Forte ratis celsi cõiuncta crepidine saxi. Expositis stabat scalis & ponte parato.
Crepidines saxa prominentia. Festus.
Crepitãtibus urere flammis non nouum usurpauit Vir. uerbũ: sed prior Lucretius posuit i sexto. Nam res ulla magis q̃ phœbi delphica laurus Terribilis sonitu flamma crepitãte crematur. Ma. de sa.
Crepos. i. lupercos dicebant a crepitu pellicularum: quem faciunt uerberantes. Mos enim erat romanis i lupcalibus nudos discurrere: & pellibus obuias quasq; fœmíatas ferire. F.
Crepusculum a crepero: id uocabulũ sumpserunt a sabinis: crepusculũ significat dubium ab eo res dubiæ dictæ creperæ: q crepusculum dies etiam nũc sit: an iã nox multis dubium. Varro.
Crete insula supra cyclades iam ĩ medio mari ingẽs & centum quondam urbibus habitata ad orientem promontorium samotũ: ad occidẽtem criumetopon imittit: nisi maior esset Cypro similis multis famigerata fabulis aduentum Europæ pasiphes & Ariadnæ a moribus minotauri feritate fatoq; dædali operibus & fuga tum statiõe atq; morte: maxime tamen eoq; ibi sepulti iouis pene claꝝ uestigium sepulchrũ̃cui nomẽ eius ĩsculptũ esse accolæ ostendunt urbiũ notissime gnosos gortyna lyctos lycastum olipixos phæstos cydon camoracula dyctina inter colles: quod ibi nutritum iouem accepimus: fama idæi montis excellit. Pom.
Creta terra alba. Ser.
Creteriæ uocabulum trahitur a cratete: quod uas est uini. Fest.
Creui modo significat hæreditatem adii: modo maior ætate uel census sum: modo indicaui: modo diuisi: quæ omnia a duobus uerbis cresco & cerno trahuntur: quod illi κρίνειν dicunt cernere: perficere. Fest.
Cyamos faba: pythagorica sentẽtia dãnata: qa facit i somnia: uel quia mortuoꝝ animæ sũt in ca: q̃tiare parentãdo assumitur: flamen ea non uescitur: quia in flore eius litteræ lugubres reperiantur: aliter tamẽ apud. A. Gelliũ íuenias: licet in superiore sentẽtia sint plures
Cyane nympha sicula: Proserpíæ socia: ob cuius raptum flens in fontem rapta est: q anapo cõmiscetur nõ longe a syracusis: iuxta ortygiam ĩsulam in mare decidit. Altera mæãdri fluuii filia: quæ caulum & biblidem Mileto filio solis peperit. T.
Cyaneæ ĩsulæ uel scopuli in põto contra thracium bosphorũ: quæ instabiles fuisse dicũt etiam symplegades nominantur & cyanæ etiam dicitur.
Cyaraxes Phraortis regis medoꝝ & persaꝝ filius: pater Astyagis qui ei successit.
Cyathus paruum poculum. Hora. ternos cyathos bibe.
Cybele be breui. raro longa: sed tũc per binũ l saturni uxor. prius opis a monte phrygiæ cybele dicta: uel a cybele sacerdote & sacrorũ eius inuẽtore: uel a κῦλίω græce uoluo. Fuit etiam dicta berecynthia rhea bona dea: eius simulacrum ex pessinunte phrygiæ allatum est. Liuius decimo de secundo bello punico.
Cibarium quod ægyptii famã appellãt. Diod.
Cyaros insula ex cycladibus una: locus exilii grauissimi.
Cyaneæ duo scopuli sunt contra Bosphorum thracium: iidem dicti sunt symplegades: qa uidentur concurrere simul & inuicem discedere pro aspectu nauigantium per eas transfuerunt argonautæ quod Appollonius flaccus orpheus & quicunq; argonautica scripserunt tradunt: fauore tamẽ & ope palladis & iunonis. Lucanus: ut pegasea ratis peteret cum phasidos undas Cyaneas tellus emisit ĩ æquora.
Cicuta liquoris genus: ĩmo herba quæ adhuc ita uulgo appellatur: quæ calorẽ sua frigiditate in homine extinguit: inspice ambrosiũ in hexamero.
Cibarium quod nũc aut de pane sordido aut de inmundo dicitur. Varro in modio in buc-

eoliers. dormire mallem si licet potius uinú cibariú q̃ ego dominus cubaré. Idem: honos lyras tuus auté ipse frater cibarius fuit aristo xenus. Ci. tuscula. li. v. Cui cum peregrinanti ægyptum comitibus nõ secutis cibarius in capsa panis datus esset nihil uisum illo pane iocundius. Nonius.

Cibariũ dici uidemus non modo de pane sordido: sed etiam de alio indigno. Var. uinũ cibariũ apparet. Idẽ: honos lyras tuus aũt ipse frater cibarius fuit haustu senis. Ci. tuscula. libro quinto: Cui cum peregrinanti ægyptũ comitibus non secutis cibarius ĩ capsa panis datus esset nihil uisum illo pãe iocũdius. S.

Cybele mater quam dicebant magnam ita appellabat̃ q̃ ageret homines in furorẽ quod græci dicunt κύβον. Cybele uero eadem dicta a loco qui est in phrygia. Fest.

Cibus & uictus differunt. Cibus. n. est q̃ etiam delicatis præbet̃: uictus in paruis aridisq̃ alimoniis est constitutus. Teren. in and. lana ac tela uictum quæritans. Do.

Cibus columbaꝶ apponit̃ circũ parietes ĩ canalibus: quas extrinsecus per fistulas supplẽt delectantur milio: tritico: ordeo piso: fasiolis eruo. Varro.

Cibũ appellãt ex græco κιβωτιον: q̃ illi peram in qua cibũ recondunt appellat. Fe.

Cicatricare cicatricem inducere. Festus.

Cicindela genus muscaꝶ quod noctu lucet uidelicet a cauda: unde etiam cãdelabra putãt appellari.

Cicuma auis nocturna. Festus.

Citior comparatiuum a cito. Plau. nullam ego citiorem apud homines esse: q̃ famam reor. Festus Pomp.

Ciceronis fons haud longe a puteolis est calidas emittens aquas: quæ ægris oculis plurimum cõferũt: & ideo Ciceronis uocatur: q̃ in uilla eius quam academiã uocauerat: ea in uia quæ ab auerno lacu fert puteolos ẽ: nec tamen eo uiuente fons erat: sed breui interposito post eius necem ipse illam: Antistio ueteri possidente: eius in parte prima prorumpit. quem etiam libertus. Tullius unus ex libertis olim Tullii carminibus celebrem reddidit. Plinius.

Cicercula nomen leguminis. Lau.

Cicuris qui ex fera domesticus est factus: ut aper: ceruus: capreolus: damaleo. i. qnicq̃d cicurari potest: quod significat mãuefieri: q̃d enim a fero discretum est: id dicitur cicur. i. de cicur ingenium & mansuetum: a cico dictum cicur dictum est. Cicum enim dicebãt membranam tenuem: quæ est malo punico discrimen. Var. & Cice. Nam aliæ sunt feræ: aliæ sunt cicures: aliæ natantes aliæ uolucres

Lauren.

Ciconiæ: neq̃ enĩ ciconiæ & hirundines: quæ in italia pariunt ĩ omnibus terris pariũt: nescitis palmulas caricas in syriam parere ĩ italiam non posse. V.

Cicum membrana pellis maloꝶ punicorum: Festus Pompeius.

Cicuta est quod inter cannarum nodos. Virg. in buc. Est mihi disparibus septẽ compacta cicutis Fistula. Ser.

Cicures: Cice. tuscu. libro. v. partim soliuagas: partim congregatas in amnes altas quosdã: ut cicures: nonnullas abditas: terraq̃ tectas. Nonius.

Cicurare apud Pacu. nulla res neque cicurare: neq̃ metiri potis est: neq̃ reficere. Cicurare mãsuefacere: quod enim discretum id dicit̃ cicur: & ideo dictum cicur ingeniũ obtineo . i. mãsuetum: a quo cicuri quoq̃ nobiles cognominati cicuri: id natum a cico. Varro.

Cicones populi thracũ iuxta hebrum: quorũ fœminæ spræte orphea dilaniarunt.

Citesus fluuius. Homerus in hymno Apollinis. Tor.

Cyclades insulæ in ægæo: quia in cycli forma disponuntur ut Solinus & Ser. quia lõgo ordine circuiri eas necesse est inter has myconæ & gyarus.

Cyclas uestis rotunda. Iuuenalis.

Cyclas uestis muliebris in rotunditate forma ta: cuius meminit Plautus.

Cyclas genus lini tenuissimi: quo uestes cõtexebant̃. Iuue. tenui in cyclade sudant: cyclos latine dicitur limbus.

Cyceon potõis genus: quo heroes in bello troiano utebantur.

Cyclius pictor eximius tempore euphranoris cuius tabulam cum argonautis Hortensius emit talentũ. xliiii.

Cyclopes circulatoris oculis gigantes in sicilia iuxta ætnam uno oculo in fronte; & cyclopas dicit Virgilius propter uersum: imo q̃a accusatiuus est græcus: & utrũq̃ recte dicis.

Cycnus a græcis dicitur. latini de more mutãtes c in g cygnus dicunt.

Cygnus audito interitu phaetontis dolore in auem sui nominis conuersus est. Cygnus autem ante q̃ moriatur suauissimum cantũ emittere dicitur: ea de causa dicatus est phœbo deo uaticinii (ut scribit Cicero) Martialis Dulcia defecta modulat̃ carmina lingua: Cãtator cygnus funeris ipse sui. Pli. hoc fabulosum putat.

Cilices populi Asiæ minoris ad taurum montem crocum habent præstantissimum: ad id antrum maxime quod corycium appellant: unde crocus corycius. Pli. & Strabo testes.

Cydna idē areas est appellata & aletes (ut scribūt græci) unde modiciđn appellati sunt: ut phrygii a phrygia: quod testaf Iulius pollux.
Cydarum genus naniculæ.
Cyclades dictæ sunt: non quia in rotunditate sunt: sed q longo ordine eas circuire necesse est: uel propter promontoria: unde & Virg. sparsasq; per æquor cyclades dixit.
Cicum dicebant membranam tenuem: quæ est i malo punico discrimen: a quo etiā Plautus dicit q uolet densum ciccum non inter duo. Var.
Cydnus fluuius ciliciæ non habens certam originem secundum Solinū: alii ex tauro: alii ex aluo coaspidis dicunt nasci: diuidit tharsū Alexander ibi se abluit. Tor.
Cydippe nympha secundum Vir. iiii. geor. Et puella apud Ouid. Tor.
Cydon ciuitas cretæ a Samiis ædificata in cuius agro spicula harūdinea nascebātur secūdum Virg. & nomen proprium longam habet primam. inde cydonia mala: idest cothonia. Tor.
Ciere nominare. Fest.
Cylene arcadiæ mons est solum natale mercurii minister nuncii.
Cyllenius: idest mercurius dictus: q omnē rē sermone sine manibus conficiat: quibus partibus corporis qui carent uocātur κῦλλοι. idest mutilati: ideoque quadratum eum finguntur: alii uolunt sic appellatum: q i cyllenia uia sit nutritus: alii q i mōte arcadiæ cyllene: alii q a cyllena nympha sit educatus. Fe.
Cillere mouere. unde & furcillæ: eo q his frumenta cilleantur: idest moueātur & ciris formæ & arbori suspensa & mota ossilla dicta sunt. Vir. geor. iii. Ossilla atq; alta suspendūt mollia pinu. Ser.
Cillibæ mensæ rotundæ. Fest.
Cylindrus lapis teres in modum colūnæ ad aream æquandam: qui e uolubilitate nomen accepit. Nā κυλίω græce uoluo latine. Vir. primo geor. Area cum primum est ingēti æquanda cylindro. Ser.
Cillibam mensam quadratam appellant escariam: quæ etiam nunc in castris a cibo cilliba dicta: postea rotundæ factæ & q a nobis media: & q a græcis mēsa dici potest: nisi q etiam ponebant plæraq; in cibo mensa. V.
Cyllenius mons Arcadiæ celebris natiuitate. Mercurii.
Cilones dicuntur: quorum capita oblonga & compressa sunt. Chilones autem cum aspiratione ex græco a labris improbioribus: quæ illi χεῖλε uocant: unde & pisces improbius labrati chilones dicuntur. Se.
Cylindri capilli omnes sunt fastigiata longitudine in speciem cylindri idest colūnellæ formati.
Cilix apud cilices & syrios capellæ & hirci uestiuntur uillo consimili: unde uestes fiebant quas nunc cilicia appellamus.
Cylindrus lapis est rotūdus: cylindrum super spacia terra prona atq; diruta: si iacias causā quidem ei & initium præcipitandi effeceris: ille præceps uoluit: non quia tu id iam facis sed quia ita sese modus & formæ uolubilitas habet: & est præciosus lapis. Iuuenal. Tu nube atq; tace donant arcana cylindros.
Cilicia in minori asia syriæ proxima: subiecta tauro a cilice Agenoris filio.
Chiliarchus qui mille sub se habet.
Cilicrantes populi prope heracleam ab Hercule constituti: composito scilicet nomīe a κῦλικος p poculi genere nos calix quasi chersydros: sed potius diuersæ sūt species malar gumentas Herculem fuisse in Vltibolum. ; Herodotus.
Cylindrus quasi uolubilis. Seruius chelydros dicit.
Cylindrus lapis præciosus teres & oblongus: uarii coloris a κῦλιω græce: unde columna qua æquatur area.
Cilla urbs ætoliæ.
Cyllarus equus pollucis castoris fratris: unde ad differentiam. vi. ingentem dixit.
Cyllarus hic castoris equus fuit expssus i æde castoris: quæ offi. prio rostris.
Cyllene mons arcadiæ: a quo cyllenius mercurius ubi natus. inde cyllenis patronymicum dixit.
Cilicia texta de pillis i castrorum usum atque naturam erat. Asco.
Chilo dicitur cognomento a magnitudine labrorum aspiratum.
Cilium est folliculum quo oculus tegit: unde fit supercilium. Fest.
Cymbam sabini uocant eam quam militares lecticam: unde uidetur deriuari cymbam cubiculum esse. Fest.
Cymbam græci dicunt κῦμβιον. Fest.
Cymbalissare cymbala quatere. Cassi. emi. lib. iiii. Mulier cantabat tibiis phrygiis: & altera cymbalissabat. No.
Cymba nauis piscatoria. Affra. in excepto. tū conscendo cymbam inter ibi lucus piscatoriam remo iaciunt anchoram: inhibent leuiter. M. T. de offi. libro. iii. cymbarum āte pedes multitudo pro se quisq; quod cœperat afferebat. No.
Cymbia. Virgilius libro quinto. Cymbiaq; argento perfecta atq; aspera signis. Varro de ui. pa. li. primo. Itē erant uasa uinaria scyphi cymbia aqlinæ pateræ gutti sextarii. No. M.

Cimbri rhenum transeuntes ubi postea ad ad tatici incoluerunt citra id flumen omnem galliam uexando & occupãdo solis belloua-cis resistentibus: iterq; per galliam prouĩciã Romanorum facientes in italiam contéde-runt. hos memorat Lucanus in primo: quos a Dacia: que daunia dicit̃ uenisse opinio est.

Cimmerica oppida in bosphorũ myrmetion: pãticapeũ theodosia hermisũ ĩ euxinũ mare taurici super hos sinus portuosus: & ideo ca-los limen appellatus promõtoriis duobus ĩ-cluditur: alterum criu metopon uocant catã-bico: quod in Asia diximus: patet aduersum parthenion: alterum oppidũ adiacet cero-ne a diana (si creditur) cõditum & nympheo specu: qđ in arce eius nymphis sacratum est: maxime illustre subit tum rippã mare: & do-nec quinq; milia passuũ absit a mæotide re-fugientia usque subsequens littora: quæ fa-tarchæ & taurici tenent: peninsulam reddit qđ inter paludẽ & sinũ est chatare nomina-tur. Pom.

Cinos & calioros urbes in Locride. Pom.

Cymas insula mariandino℞ finibus proxima urbem habet quam quia bithynin incolunt bithynida appellant. Pom.

Cyminum enim contrarium sanguini: quo ac-cepto lebescit sanguis nascitur pallor. unde horã si pallẽnẽ casu: biberent exangue cymi-num.

Cynnamum in æthiopia nascitur troglodytis cõnubio permixta: inde mercantes uehũt p maria ratibus sine remis & uelo: solisq; uen-tis a mari deferuntur: tandem in portum ge-banitæ ocillam nomine uix quinto ãno na-uigatio perficitur.

Cimerios ephorus (autore Strabõe) scribit ha-bitasse sub terranea domicilia iuxta baias: quæ achilias appellabant: ibi fiebãt sacra plu-tonia: dabãturq; ab his responsa: atq; inde fi-ebant quæstum: conueniebãt aduenæ aliqđ audituri dicebantur in cauernas illas: q̃s nec oriens nec occidens sol aspiciebat (ut scribit Homerus) hi a rege deleti sunt: cum oraculi fides parum successisset.

Cymetha nomen capræ apud Theocritum.

Cymbrica hodie dacia uocabatur.

Cymbia poculum in modum cymbæ facta. i. nauiculæ. Virg. æne. lib. iii. Inferimus tepido spumantia cymbia lacte. Ser.

Cymbium dictum: quia eius mediũ æque pa-tet ĩ omnes partes. quod genus a geometris κύβος dicitur. unde etiam thesselæ quadra-tæ κύβοι hic & cymbios genus piscis: quia piscantes id genus piscis uelut aleam ludunt Festus.

Cymbium poculi genus: quod græ. κυμβίον nominant. Alii dicunt modum esse tunicæ muliebris: quo cõnexa circa ceruicem tuni-ca submittitur. Festus.

Cymbri ea regio germanorum: quæ ad aqui-lonem uergit ad oceanum pertinet: cognit sũt qui ab exitu rheniusq; ad albin initium capiunt celeberrimi & cimbri. Strabo libro septimo.

Cimbri lingua gallica latrones dicuntur. Fe.

Cimerii dicuntur homines qui frigoribus oc-cupatas terras incolunt: quales fuerũt inter baias & cumas: in ea regione in qua conual-lis satis eminenti iugo circũdata est: quæ ne-que matutino neq; uespertino sole contegi-tur. Festus.

Cymba antiquitus cumba: nauiculæ genus.

Cymbala instrumenta in sacris matris deũ cũ tympanis eo℞ q̃ sonitu clypeo℞ & galea℞ iuppiter in creta tutatus sit. & cymbalistria: quæ cymbalum pulsat.

Cymbium poculum ad cymbæ similitudinẽ.

Cimbri qui nũc flãmingi germani: lingua gal-lica latrones: qui inundatione oceani fugati in italia in campo raudio a Mario deleti sũt

Cyminus lacus italiæ: a cymino monte quidã dici putant: qui ex uecte ferreo iacto ablato ab Hercule scaturit.

Cimmerii populi ĩ asia amazonibus proximi qui ex ultimo occidenti uenerunt secũdum Home. x. ody.

Cymolia creta uestibus & medicamentis apta & a κύμωλι. cimæ nomẽ assumpsit.

Cymodoce nympha oceani & tethyos filia.

Cimon athen. Miltiadis filius: hũit filios Stesa-goram & Miltiadem lusticiam inupum di-cunt: quo qui tingebatur ocius facies.

Cymetam uocãt ãtiqui uas quoddã quod op-tum ĩ nuptiis ferebãt: ĩ quo erãt nubẽtis utẽ-silia: quod & camillum dicebãt eo q̃ sacro℞ ministrum καμιλλον uocãt. Fe.

Cyminum ex græco κύμινον . . . fluctuo.

Cymothohe deæ nomẽ est: sic a causa ficta. est enim θηο curro & κῦμα fluctus. Ser.

Cynicus agnomen philosopho℞ sectæ: cuius princeps Antisthenes: uel a cynosarche gym-nasio: uel a canibus: qui ut mordaces sũt: ita illi cõtra uicia: uel quia sine uerecũdia pudẽ-da exercebãt: ut Crates Thebanus cũ uxore hipparchia uacabãt soli morali philosophiæ de quo Lae. mul.

Cynthos mons deli: ubi Apollo & Diana nati altissimus: unde Cynthius Apollo. Vir. etiã pro octaui in sileno. T.

Cynthia diana. Propertius amicam suã ita uo-cauit: quæ hostilia dicebatur.

Cincinni ĩtorti: quia ad locũ capiẽdum tẽdũt appellati. Festus.

Cinctus & cingulum a cingendo: alterū a mulieribus attributum. V.
Cincta flaminica ueste uelata. Fest.
Cingulo noua nupta præcingebatur: q̄ uir in lecto soluebat: factū ex lana ouis: ut sicut illa domus sublata cōiuncta inter se sit: sic uir suus secum cinctus uinctusq; esset hunc herculaneo nodo uinctū uir soluit hominis gratia: ut sic ipse fœlix sit in suscipiendis liberis ut fuit Herculanus: qui septuaginta liberos reliquit. Festus.
Cingulum a cingendo: quod in cingulum plærūq; dicitur. Var. in gerūto dida. Nouus maritus taciturus taxim uxoris soluebat cingulum. Nonius.
Cingulū generis neutri est hominū: nā aialiū fœminini generis est: & cīgulas dicimus. Se.
Cinefactum in cinere dissolutum figuratio ut tepefactum & labefactum. Lucil. libr. iii. Ad nos horrifico cinefactū te prope cubet. No.
Cinædulis Scipio afri. æmilianus in oratione contra legem iudiciariam. Thyberii gracchi ut ducēter præstigia ihonestas cum cinædulis & sambuca psalterioq; erunt in ludum histrionum discunt cantare: quæ maiores nostri ingenuis probis dicier uoluerunt. Ma. de fa.
Cinabari græ. latine cinabaris & cinaberi ut pi pari nos piper. Quidam minium dicūt: quo tingebatus iouis facies diebus festis secūdū Pli. nam fortasse Vir. minioq; tubentem: sed aliud minium: aliud cinabrim Plinius dicat xxxii.
Cinædus puer ad patiēdum aptus: a κινέω .i. moueo uel experior. & τεαιλοια uerenda: ut inter socraticos notissima fossa cinædos hæc est: q adolescentes bonis moribus a Socrate instructi scelestos uitabant: ut uiatores fossam. T.
Cynægirus athen. Euphorionis filius. He.
Cynætha capra quædā uel bucula apud theocritum. T.
Cinyrhas Paphi filius rex Cipri: q ex filia myrrha adonē genuit: alter rex assyriorū in lapidem uersus ob filiorū infortunia. T.
Cynosema in hellesponto tumulus hecubæ siue ex figura canis: in quam conuersa tradit: siue ex fortuna: in quā deciderat humili nomine accepto.
Cyparissius fluuius inter tænaron & acritam & Icthim in ipso tænario neptuni templum & specus illi: quem in ponto acherusium diximus facie & fabula similis.
Cynthius & eurotas amnes in laconia. Pom.
Cinis fluuius ex monte caridon (ut Herodotus scribit) inter duas syrtes labitur.
Cynici a cyon quod canē significat dicti sunt: nā canino ritu cōtempta hominū opinione sola naturæ necessitatis contenti uidebant sordidi.
Cinyphus nam excogitatum est putamina testudinum in lamias secare lectosq; & repositoria his uestire: qd Arulius pollio primus docuit sagacis ingenii ad luxuriæ instrumēta angustatorium intelligit: quod ex putamine testudinū cōstabat: tuittebaturq; in saturnalibus.
Cinyps cuius genitiuus est cinipis: ut cyclopis sed cinyphis inter duas syrtes fluuius: autores sunt Herodotus & Plinius: qui ex rumulo labitur: quem cariston appellauit: ibi sunt magni hirci. unde dicunt hirci ciniphii: imo a fœtore sic appellati: quod ea loca ut hirci fœtorem exhibent. ideo Virg. in geor. cinyphii tondent hirci inquit.
Cyneas quidam cinneas: thessalus pyrrhi amicus admirandæ memoriæ: Plu. & So.
Cinyps fluuius garamantum: a chantone colle in libycum mare iter duas syrtes cadit: habens hircos maximos: unde Cinypii cognominantur. Hero.
Cinnamomum fructetum in æthiopia: nō excedens duas ulnas.
Cinnamum similis arbuscula in æthiopia.
Cynomaia canina musca. T.
Cynocephali bestiæ similes simiis præter capita canina humanam speciem deferentes i æthiopia: uiolenti ad saltum feri morsu: de q̄bus puto Ouidium sensisse in primo. Persusam multo natorum.
Cynocephala ea herba ut caput canis: ægyptii ositen uocant: de qua Pli. iii.
Cynoglossa lingua canis herba. T.
Cynothodos rosa siluestris: sed canis interpretatur: quare autem uide Pli. viii. Fuit ex ideis & nutricibus iouis: a qua i archadia usbs & portus a ioue i cælum locata: & dicta minor ursa. T.
Cynedi dicti sunt apud ueteres saltatores: uel panthomimi. Plau. in au. Ita fustibus submollior magis q̄ ullus cynedus. Idem i sticho. lepidam & suauem cantationem aliquam occupato cynedicam. Lucil. sa. li. i. Stulte saltatum te inuenisse cynædos. Var. honos lyras merentis ut getus ac demissior pbādus. N.
Cingulos appellabant homines qui in his locis ubi cingi solent: satis sunt tenues. Fest.
Cynthius apollo a cyntho deli monte appellatus. Fest.
Cynthia propertii amica pprio nomie hostia dicebatur (ut Apuleius tradit).
Cynthia locus romæ ubi cinthorū monumētum fuit. Festus.
Cinxiæ iunonis nomē sanctum habebatur in

nuptiis; quod initio coniugii solutio erat cinguli: quo noua nupta erat cincta. Fe. Pō.

Cyprius uicus quoniam sabina lingua significat bonum & sabini illic habitarūt: tamen a bono omine cypriū appellarunt: idem sceleratus dictus est quod tullia carpento super ora mortui patris ibi inuecta sit: in eo florales erant ludi: spectat autē capitoliū uetus.

Cyparisse dicuntur ignes prodigiosi similitudine cupressorū. Fest.

Cyprestes Athenis mirabilis horologii artifex Varro.

Cippi pomœrii stant: & circum ariæ quædam & circum Romam. Varro.

Cypria uenus: q ei primū in cypro insula templū sit cōstitutū: uel qa parentibus præsidebat: quod græce κύπειν parere sit. Fest. Pom.

Cyprio boui merendā. Ennius sotadico uersu cū dixit: significat id quod solet fieri in insula cypro: in qua boues humano stercore pascuntur. Idem cum dicit: propter stagna: ubi lanigerūq; genus piscibus pascitur: esse paludem demonstrant in qua nascuntur pisces similes ranunculis: in quas oues consecratæ edunt. Festus.

Cyparissus & cupressus fabula nota arbor: cæsa nunq̄ repullulat: unde inferis sacra: & ante domū in funestam ponebat': ne quis imprudens ingrederetur & pollueretur. de hac Pli. plura lib. xvi. & cyparissus urbs achaiæ. Home. & Pli.

Cyprus insula in carpathio mari īter ciliciā & syriā diues: luxui dedita: unde ueneri sacra & arbor odorata in ægypto: foliis & semine coriandro similis. Pli. xii. circa finē. Quidā putāt quam ligustrum uocamus: primum eius cyprianus: & nomen proprium.

Cyphus genus poculi quo in sacris utebantur qui & scyphus etiam dicitur. T. at cyphus aliud est.

Cypselus pater Periandri: corinthiorū tyrāni.

Ciranus lycius Sarpedonis comes: ab ulysse interfectus. T.

Cippus est lapis sepulchri: aliq̄do p sepulchro

Cypros insula in sinu quem maximum asia recipit prope media ad ortum occasumq; se immittens recto iugo inter ciliciā syriāq; porrigitur ingens: ut quæ aliquando nomen regno cæpit: & nūc aliquot urbes ferat: quarū clarissime salamis & paphos & quo primū ex mari uenerē egressam accolæ affirmāt. Pō.

Cyrenem therei condiderunt: qui olim ex laconia uenientes theram tenuerant insulam: quæ dicta est calisto: callimachus nomie calisto fuerat: postmodo Thera dicta fuit: telluris urbis origo meæ: idest cirenes quam battus ex progenitoribus callimachi cōdiderat

equos alit optimos & fructus fert Silphium in primis: meminerunt Hero. Pli. & Iustinus

Cyrus & cambis amnis post scythicum sinum ex radicibus corsici montis uicinis editi: & in diuersa abeunt per quæ hiberos & hircanos diu & multum distantibus alueis defluunt: post non longe a mari eodem lacu accepti in hircanum sinum uno ore perueniunt.

Chirographum alicuius de quo agatur manu scriptum.

Circus flaminius quid est q dictus ē: an q flaminius quidam priscus cum ciuitati agrum reliqsset equestribus ludis eius fructu & uectigalibus utebantur: nam cum pecunia superesset: uiā quoq; flaminiā muniērunt.

Cyrenaica prouincia est a philenis aris āmonis oraculum fidei inclytæ: & fons quē solis appellant: & rupes quædā austro sacra.

Cyrene unde terris nomen est ī littore carthaginensi promōtoria hæc sunt zephyrion: & naustathinos portus paretonius: Vrbes hesperia apollonia ptolemais arsinoe.

Circius in Narbonensi prouincia clarissimus uentorū est: nec ulli uiolentia inferior. Plinius libro secundo.

Circes solis & Persæ filia dicta est: q̄uis Diodorus præter Homeri & apollonii sentētiā circem filiam œtæ & hecates fuisse tradat.

Cirrati pueri propter lunæ cursum uitandum pueris.

Ciri consecrati certis numinibus dicebāt'.

Cirrati pueri capillati: uel usq; ad certā ætatē.

Circæi ubi circe homines in feras uertere dicebatur: nam circe cum Sarmatarū rege coniuge interfecto migiaret expulsa ob crudelitatem in socios ad desertam quādam oceani insulam diuertit: quod nonnullos sensisse refert Diodorus: ut alii tradunt quædā: historiam secuti montem ī campania tenuit: quē ab eius nomine circæum appellarūt & eādē diuertisse in insulam oceani; putarunt q decepti sunt falsa carminis homerici interpretatione. Nam ubi ille Circes & Circæi meminit ī odyssea mare tyrrhenum quo alluit' oceanum frequenter appellauit: mons autē (ut ait Strabo) pluribus radicibus abūdabat: habebat circes sacellum Mineruæ aram.

Cirrha urbs uetusta iacebat iuxta delphos: unde ascensus ro introiebat phœbo sacra: unde cirrhæus dictus est phœbus: ut cirrhæi spicula uatis.

Circanea dicitur auis: quæ uolans circuitū facit.

Cirenæum promontoriū in asia minori haud longe a monte. Mina.

Cirra mons est phocydis: seu uertex alter parnasi montis: in quo olim celebre toto orbi

oraculum fuit Apollinis.

Ciren fluuius est hispaniæ: qui alio nomie bethys dicitur.

Cirta massiliensium fluuius est iuxta urbẽ Agatam.

Cyrus fluuius est ex radicibus montis coraxici protũpens: haud lõge a cambyso: & postq̃ distantibus alueis hiberos hircanosq; circuiuere quasi ex composito: haud longe a mari lacum influit: & in sinum hircanũ uno currunt alueo.

Cyrenæum mare thusci maris pars est ab insula cyrne: quæ postea Corsica a muliere ligustica: quæ illam primo incolunt dicta est.

Circunspectus non qui circunspicitur: quem cõspicuum appellare solemus: sed qui circũspicit: & in omnem partẽ more iam spectat: hoc est sagax & prudens. Lau.

Circiter ad tempus: ut circiter Kalendas Ianuarias: sed frequentius ad numerum: ut circiter decem miliariorum. Aliquando ad locũ: ut Cassius Emina lapidem fuisse quadratũ circiter in medio aræ iunctum calendis. La.

Circunsisto: circũsto differunt: sed primum ꝓ circundo: alterum pro inuado & irruo: & quasi territicatione aggredior. ut Virgilius. Circunstant animæ dextra leuaque frequentes Non nunquam terroris auferendi gratia: ut Cæsar in commentariis. Siquis grauiore uulnere accepto defierat circũsistebant: hoc est iacentem exhortabantur arcentes tela: Interdum pro circunsto: ut apud eundem & mercatores in oppidis uulgus circunsistat.

Circuitores uulgo appellamus: quibus uestiarii uel lintearii dant uestem circũferendam & distrahendam. Vlp. de iusti.

Circulatores qui serpentes circunferũt & præponunt: si cui ob eorum metum damnũ datum est pro modo admissi puniuntur. Pau.

Chirographum qui legat: non tantum de tabulis cogitat: sed etiam de actionibus quaꝝ probatio tabulis continetur. appellatione enim chirographi uti nos pro ipsis actõnibus palam est: quo modo uenditis chirographis intelligimus nomẽ uenisse. quin etiam si nomen quis legauerit id quod est ĩ actionibus legatum intelligitur. Iu. de legatis.

Circæum latina ciuitas littoralis post antium stadiis ducentis & nonaginta: mons mari & paludibus instar habens insulæ habet & castellum & circes sacellum & mineruæ aram & quandam Vlyssis patriam monstrant. St.

Circum & præpositio & aduerbium est locale: ut Vir. iiii. æneι. Anna uides toto properari littora circum. Pri.

Circa pro iuxta accipitur: ut circa templũ. inde componitur quocirca: & est cõiũctio causalis: dicimus circuncirca teste Donato in arte.

Circiter pro iuxta accipitur: solum pertinet ut circiter Kalendas. Pri.

Circum pro decipi.

Circius: sunt porro alia quædam nomina quasi peculiarium uentorum quæ ĩcolæ in suis quisq; regionibus fecerunt: aut ex locorum uocabulis in quibus colunt. Nostri nãq; galli uocant flamina ex sua terra: quæ scæuissimum patiuntur circium' appellant a turbine opinor ac eius uertigine. A. G.

Circum: circa: circiter: hoc differunt: q͂ circum loci est: ut circum theatrum: circa temporis: ut circa Kalẽdas: circiter numeri: ut circiter horas decem: nec aliter dicturo inueniatur: nisi licentia dictum inueniatur. Seruius.

Circe solis & Persæ nymphæ filia: quæ ĩ campania in monte a se circæo dicto habitauit: ubi urbs circæi in plurali: ut gabii Vulsinii. de quo Seruius. vii.

Circus a circũeo: non a κύκλος græce: cũ nõ scribatur neq; circum: neq; circuitus & similia: sed a circũeo dicitur. unde circenses idest circumenses. Nam antefacta spectacula iter enses locus uirentibus agebant: & medio ĩ loco munera ponebant. ꝗequi uero iunctis curribus a circi carceribus discedẽtes ex uno latere recurrentes ad primam metam reducentur. Nam circus oblongus in hemicycli speciem desinebat: ubi reuoluebantur equi: & ibi insurgunt gradus qualem Virgilius descripsit in quinto. Hic pius æneas misso certamine & cæ. Qui & cauea uocabatur. Ser. uidetur caueam & podium idem signar: sed potius in podio ipsi gradus sunt cauea in circo. In cuius medio & obeliscus & sepulchra nobilium ponebantur: circum quæ equi decurrebant. Vocabatur etiam circus stadium & locus ubi currebatur curriculũ stadii. Locus ubi equi mittebantur oppidum. Neuius dixit secundum Varro. Inde carceres q͂ equos coerceãt. Tres circi Romæ fuisse legimus: maximum flamineum qui & Apollinaris: & tertium Neronis ĩ Vaticano in maximo loca diuisa patribus equitibusq;: ut spectacula sibi quisq; faceret fori appellati. Liuius. i. ab urbe cõdita. Seruius dicit foros tabulata nauium q͂ icessus feratur quod Liuius sentire uidetur de circis. Vide Plinium xxxvi. & Tacitum. Circus maximus postea a Cæsare extinctus habuit uicinam ædẽ Veneris a Fabio gurgite ex mulratitio ære aliquod matronarum damnacarum stupro cõstructam ædem cæteris iuuentutis. a Cn. Licinio duumuiro dicatam mercurio secundũ Ouidium de fastis: & columnam marmoreã

post summum circum ad quam ituri ad bella ad eam partem hastam proiiciebant secūdum eūdem. Item templum Herculis Sylla iussu Sibyllæ constructum aliud in foro boario: quo nec canes nec muscæ ingrediebāt: quia post ualuas locata erat claua qua Cacū occiderat: quam timebant canes. flamineus dictus quia in pratis flamineis est ubi ædes Apollinis. Vnde etiam apollinaris: in quo apollinares ludi. de quibus Macro. cuius rem plū Adrianus primus apollinari martyri cō secrauit præsuli rauēnati. T.

Cercopythecus simia caudata: puto Gattum maimonium.

Cyrus rex Persarum: de quo Iusti. in prio quasi Kyrios. i. dominus. Tor.

Cyrillus proprium uiri.

Cyrrha mons seu collis Parnasi. alio noīe helicon. Apollini sacer. inde cyrrhæus.

Circerus nauis est asiana pergrandis. Plautus ī stycho. cum percontor portitores: ecque nauis uenerit ex asia: negaut uenisse conspicatus sum interim circerum: quo ego me maiorem non uidisse censeo. Lucil. saty. lib. xiii. uerum flumen uti atq; ipso diuortio ligneis pedibus circerum concurret equis. Idem in nono Ad regem legatus rhodum & bacanā & Babylonem ibo circerum summam. No.

Circenses ludi ex curruum certamine cōstituuntur: sic dictuq; in littore fluminum agerētur. in altero latere positis gladiis ut ab utraque parte esset ignauiæ præsens periculum. Vnde & circenses dicti. sunt q exhibeantur in circuitu positis ensibus: licet alii a circūeūdo dicūt circenses uocari. hos ludos īsinuat Virg in. geor. Centū quadriiuges agitabo ad flumina currus. Ser.

Circites circuli ex ære facti. Festus.

Circūluminium ius prædioꝝ. Festus.

Circūferre proprie lustrare. Lucil saty. libi. secūdo. Tu facto omnia sum circūlatus. Plau. in amph. Iube istam pro cerrita circunferri. Vir. li. vi. Idem ter socios pura circūtulit unda. Nonius.

Circus ludorum locus & spacium. Virgi. æne. .ii. Munera principio ante oculos circoq; locant. .S.

Circus & globus in hoc differunt: q circus est planicies rotunda: ut circuitus. globus soliditas ubique rotūda: ut est sphæra & staminū glomera. Tullius de natura deorum. Cumq; duæ formæ præstātissimæ sint ex solidis globis. Sic enim sphæram interpretari placet. Ex planis autem circus aut orbis. Vir. in. v. Mediaque in ualle theatri circus erat. Lucētēq; globū lunæ titaniaq; astra Spiritus intus alit No. Mar.

Circus dicitur quod circum moetas pompa ferebatur & equi iungebant: ut ait Varro.

Cista uas in quo panes seruantur & obsonia Horatius. aut cistam effractam & subductā uiatica plorat.

Cirbas sacerdos pinæ urbis conditor occasionem rhodus pbuit ut uulgarent corybātes dæmones esse quosdā Mineruæ & solis filios & saturni alii Iouis & aliopes & abisse in samothraciam: quæ quondā milita dicebat profectosq; bactriana: uel ex colchis: ut nonnulli affirmant eosdem cum curetibus hecates ministris Scepsius putat corybantes esse curetes: qui ad sacra ab elisis admissi sunt casti & puriilliceq; saltant armati ita appellati a iactatione capitis: quod choribam dicunt græci: hus betarmonas homerus uocat. Strabo ait eos qui capita saltando iactāt furiis agitantur: corybanthiā quidā ab idæis dactylis putauerūt manasse corybautas hi ī phrygia tātū & troade fuerūt (ut Scepsius scribit) alii mireta quoq; dixerunt. Diodo. uero scribit corybanthum iasei & cybeles filium hic nomen dedisse: qui una cum dardano deoꝝ matris sacra in phrygia attulit.

Chironomia significat manum gesticulationē a χειρ: quod est manus & νομος lex. sunt enim motus quidam præscripti: quibus saltantes manibus utūt: quod præsertim ī græcoꝝ usu fuit. hoc eruditionis genus laudat apud illos quod scribit Quintilianus.

Citharam terpāder lesbius septē neruis cōposuit octauā Simonides. nonā timothæus. idē illud distichon. Hos tibi mutato chordarū quattuor usu Iam noua per septem modulamur carmina neruis.

Cirrinæ carnes dicūtur quas pariūt ranæ iformes & exiguas eiusdem similitudinis carnes ostreorum sunt & cirri dicūtur. Cirri præterea dicūtur nodi infra dicet locū cirratū. & Persius. Iuuenes cicinatos appellat cirratam turbam liuidos cirros. Plinius uidet accipe pro minutioribus pedibus pisciū. Nā cū de polypis scriberet duo inquit longissimi pedes sunt per se uelut anaris stabiliunt cæteri cirri quibus uenant.

Circus intimus aduricis uocat. reqre ī aduricis.

Circus flamineus dicit q circunædificatus est flamineū tēplū: & quod ibi quoq; ludis tauricis equi circmetas currunt. V.

Circus maximus est idem in quo nunc circenses spectantur. Asco.

Circūferre uerbū antiquū. i. purgare. Virgi. vi. Idē ter socios pura circūtulit unda. Spargēs rore leui. & Plau. te circūferā i. purgabo. Nā lustratio a circūlatiōe dicta est: uel cæde. uel uictima. S.

Circunspicere & prospicere differunt. Nam circunspicimus praesentia: Prospicimus futura Teretius in adel. At postquam id euenit nunquid circunspexteraut nunquid tute prospexti tibi quid fieret & prospexti & circunspexti pro prospexisti & circunspexisti: syncopa Dona.

Circuli q mixta farina & caseo & aqua circuitum aequaliter fundebanr. V.

Circuiectũ uestitus genus, quo se uestitae iuoluunt. Var.

Circũtectum uocãt quod amictus habẽt purpuram circum. V.

Cirena insula est in ligustico mari: quae latine dicit corsica & cyrnos.

Cirnea uas uinarium. Plau. in amphi. cadus erat uini: inde impleui cirneam.

Cirros capitis crinem. M. Cato de libe. educãdis. Itaq; ambraciae primum capillũ puerilẽ demptum itemq; citros ad Apolline ponere solent. Nonius.

Chiroditas tunicis uti uirum prolixis ultra: & usq; ad primores manus ac prope in digitos Romae atq; omni latio indecorum fuit. Eas tunicas graeco uocabulo chiroditas appellauerunt. Au. G.

Crimes a discretiõe dici: quam graeci Διάκρισιν appellant. nam idem eos κριν[illegible] uocant. F.

Circũscripto sublato circũdato & praetermisso uel decepto significat. Asco.

Circũuallare & nos & alios dicimus: tamẽ nõ est rara locutio. Te. in adel totas res repente circũuallãt: & circũuallare dixit ueluti inimica acies contra nos. Do.

Cisiũ uehiculi genus epiroti. M. T. philippi. li. ii. deuenit in quandã cauponã atq; ibi se oecultans p totũ cisium domũ uenit. N.

Cispius in urbe exquilianae regionis mons de nomine cuiusdã hominis dictus. Fe.

Cistas. Sisen libro. iiii. cistasq; quae erãt legum ferendarum gratia paratae defecerant. Nonius Mar.

Cista in usu cõmuni cista: cistula cistella: ut canis catullus carellus. Var.

Cistas analogias in collatione uerbo[rum] seq nõ debemus magnitudinis uocabula cũ possint esse aeterna: ut cista: cistula: cistella. In mediis non sunt: ut in his macer: macriculus: macellus. Niger: nigriculus: nigellus. Itẽ minima in quibusdam non sunt: ut auis: auicula: & auicella. Caput: capitulum: capitellũ. In hoc genere uocabulo[rum]: quoniã multa desunt. dicẽdum non esse in eo: sed potius sequendũ cõsuetudinem q̃ rationem. V.

Cisseus rex thraciae: pater heccubae. Inde cisseis patronymicum.

Cissus genus hederae: quae sola sine adminiculo stat.

Cisterna uilla aedificanda: potissimũ intra septa uillae habeant aquam: si non quam proxime primumque ibi sit modo nata secundum quam influat perennis. Si uero omnino aqua non est uiua cisternae faciendae sub tectis: & lacus sub diuo & altero: ut pecus uti possit.

Cisterna dicta est q cis inest infra terrã. Fe.

Cis ita distingui potest a citra. Cis. n. cum propriis uel specialibus mõtium: ac fluuio[rum] nominibus iungi solet: ut cis alpes: cis apẽninũ cis padum: cis Rhenũ. Citra uero reliqs magis praeponi solet: ut citra famem: citra forũ citra cruorem. Seruius.

Cis positũ p ultra. Sal. cis rhenũ atq; intra mare nostr[um] & oceanum: nisi quae in paludibus uia fuit perdomita. Var. rhetoricorum libr. xx. "Eo die cis thyberim redeundum est: qd de caelo auspicari uis nemini sit praeter magistrum. No.

Citare est uocare. M. T. in uer. citat reum non respondet: citat accusatorem. No.

Citare incitare p̃uocare. M. T. de officiis li i. Citemq; salamis testis clarissimae uictoriae quae anteponatur consilio Solonis. N.

Cytheron Boeciae mons est poeta[rum] carminibus celeberrimus: nec lõge a thebis extollit. Aliqui prem parnasi putãt a cytheron quodã denominatũ. In hoc. n. praecipue colebat bacchus. secũdum autem alios uenus ei praeest: & ab eo cythercam fuisse uocatam.

Cithorus paphlagoniae mons buxo abundãs: de quo apud Catullum caret aspiratione.

Citrea poma quae Massilia & Medica dicuntur. Nam Martialis de his idem scribit: Aut corcyraei sunt haec de frondibus horti: Aut haec massili poma draconis erant. Haec sunt poma (ut docet Macrobius) quae nunc in delitus habemus melangola appellantes.

Citrum quippe antea praecisum notabantur: & auro comparãdum: uel certe locupletes: qa recumbentes in praeciosis lectulis delicatae sine cura scribebantur. In lectulis enim citreis scribuntur: qui apud antiquos citreis tabulis pariter ornabantur: quas & caera incaerebantur: ut quicquid in animum ueniebat statim notaretur: ne uis ingenii periret.

Citrum Strabo non nominat: sed mauritanias multas & magnas habere arbores affirmant: indeque mensas Romanis suppeditari uarietate quadam distans ex uno integroque ligno summittentem exilia deprimentem altitudinem honos: maiestas quaedam dissimulatus: quã cupiebat tegere.

Citro'& ultro in factis & in dictis: ut in Cice. multis uerbis ultro citroq; habitis quasi uerba accesserint & redierint huc & illuc quando errabundum incertumque iter significes Sursum & deorsum non nisi in loco decliuo Vltro est quasi sine requisitione: ut ultro adte ueni. Sponte uero.i.meo consilio:& refertur ad res inanimatas : ut arbores natæ sunt sponte.i.per se.L.

Citon poculum ex ordeo non multo uino inferior liquor ex plāta cita pro oleo ad lucernas utuntur.Diodorus.

Citare uestes.i.uocare non laudare; ut citetur salamis.Laur.

Cytharos mons est euboiæ.

Citra citeris uetustissimi tamen citer protulisse inueniuntur.Cato de agna pascenda.Cice, agnus alligatus ad sacra erit. Citimus quoq; dicebant(teste Capro)Pri.

Citra citerior citimus.Cicero de repub.lib.vi. *Ex quibus erat ea minima quæ ultima cælo citima terris luce lucebat aliena* . Affranius tamen eius etiam positiuum citer protulit ī patela(teste Aruntio)Pri.

Citra nūquam componitur:& pene eandem significationem habet:quam cis natura apud nos locum signat; sed inuenio φ in propriis nominibus fluminum uel montium cis solet præponi plærūq; reliquis non magis citra:ut cis rhenum:cis alpes:cis padum: citra saniem;citra cruorem.Pri.

Cithara instrumentum musicum: quod & lyra: inde citharœdus ab ἀοιδὸς cantor.oi ī œ & citharistria:ut a cymbalo cymbalistria: & psalstria ψάλλω idest cantrix uel cantatrix.Tor.

Cythera ciuitas cypri ubi Venus nutrita est.inde cytherea & isula ultima ex cycladibus uel laconiæ;quæ prius porphyris dicta est ; Sed propter celebratum illic ueneris templū cytherea dicta.Est enim pluralis numeri generis neutri;sicut solema & artaxata. Cytherea græci citheria. inde Ser dicit ream pro riam dici.Inde cithareius & reia T.

Cytheris liberta Volumnii a gallo dilecta: quā lycorim uocauit Vir. T.

Citheron unum ex iugis parnasi prope thebas a cythara Orphei:qui ibi sæpe pulsauit secūdum Lactantium. quod Oui.confirmare uidetur:ubi bacchus colebatur.T.

Cytorus mons paphlagoniæ.lxviii.M.passuū: buxo fertilis.Tor.

Cytisus frutex:de quo Pli. & Columella a sylua ubi inuentus est. Tor.

Citra:intra.ultra:quibus certi locorū fines demonstrantur singularibus apud ueteres syllabis appellabantur in cis.ul.hæ deīde particulæ quoniam paruo exiguoque sonitu obscurius promebantur addita est tribus eadē syllaba tra.Sunt ergo hæc omnia quasi conterminia iunctis inter se finibus cohærentia intra oppidum;ex quibus intra(sicut dixi)significat; Nam qui dicit intra oppidum; ītra cubiculum:intra ferias; non dicit aliud q̄ in oppido:in cubiculo:in feriis.Intra Kalendas igitur:non ante Kalendas ; sed in Kalendis; eo ipso die quo Kalendæ sunt. Itaque secundum uerbi ipsius rationem; qui iussus est intra Kalendas pronunciare; nisi Kalendas pronunciet contra iussum uocis facit. Nā si ante id fiat non intra id pronunciat; sed circa. Nescio autē quo pacto recepta uulgo interpretatio est absurdissima: ut intra Kalendas significare uideatur etiam citra Kalendas,& uel ante Kalendas;nihil ferme interest ; atq; insuper dubitatur:an Kalendæ pronunciari possint;quando intra ultra neque citra ; sed quod inter hæc medium est intra Kalendas idest Kalendas pronunciandum fit:sed nimirum consuetudo uicit : quæ cum omnium domina rerum;tum maxime uerborum est Cum hæc omnia apollinaris scite: perquam atque enucleate disputasset; tamen ego dixi nec cordi īquam mihi sint priusquam ad te irem quærere explorareque ; quoniam modo ueteres nostri particula ista: de qua agitē usi sunt. Atque inuenimus Tul .in tertia in uerrem scripsisse. Est autem modo locus inter oceanum iam nullus;neque tam longinquus;neque tam reconditus quo non p hæc tempora nostrorum hominum libido;iniquitasque persuaserit:intra oceanum dicit contra rationem tuam.Nam uult dicere (ut opinor)in oceano;neque enim uideri potest insulas significare nescio quas;quæ penitus esse itra æquora ipsa oceani dicunt̄. Tunc sulpitius apollinaris renidens non minus hercle īargute dixit; nec īcallide apposuisti hoc Tullianum. Sed Cicero intra oceanum non ut tu interpretare.Quid enim potest dici oceanum esse undique oceanus circunscribatur omnes terras & ambiat. nam citra quod est:idest extra est. sed si ex una parte orbis rātum oceanum foret citra oceanum dici posset:uel ante oceanum.Cum enim omnes terras omnifariam & undique ūersum circunfluant:nihil intra eum est; sed undarum illius ambitu terris omnibus conuallatis in medio eius inclusa sunt: sicut hercle sol cum citra cælum uertitur:sed in cælo & citra cælū Aul.Gel.

Cytherea.i.uenus:ab urbe cythera: in quā primum deuecta esse dicitur concha cum i mari esse concepta.Festus.

ithera appellaẽ effigies quædam arguta & loquax:ridiculi gratia:quæ ĩ pompa uehi so lita sit. Cato in. M. Cecilium. Quid ego dixe rim amplius:quem ego credo in pompa ue-ctitatum ire ludis pro citherã : at cũ specta-toribus sermocinaturum. Fe.

Cytheris puella uolúnii liberta: quã cum cor-nelius gallus Virgilii in theatro inuẽti fauo-re caneret: eam scilicet prima syracusio di-gnata est ludeñ uersu stupefactus. Cicero cu ius esset requisiuit: & cum eam tandem ali-quando cognouisset: dixisse dicitur: & ad su-am & ad illius laudem: magna spes altera ro mæ. Quod Virgili. postea ad Ascaniũ tran-stulit: fuerunt autem uno tempore tres no-biles meretrices. Cytheris: Orgo: Arbuscula

Cithara non omnes qui habent citharam ſũt citharœdi. V.

Citima sunt proxima cælo milia. M. T. de re-pub. lib. vi. Ex quibus erat illa minima: quæ ultima cælo citima terris luce lucebat alie-na. & libro primo. Quæ o si placet decora-tionẽ tuam de eo loco ad hæc citeriora. No. citimus; ultra facit ultimus: cis citra citimus Festus.

Cytisus seritur in terra bene subacta tanquã semen brassicæ. Inde fertur ut in sex quidẽ ponitur: aut etiam de cytiso duriore uirgu-læ deplantantur: & ita pangitur in serendo. Varro.

Citrosa uestis appellata est a similitudine citri Festus.

Citrus. Var. in geruntio didascolo. In quibus li bya citrus falces tingit fores. No.

Citum celere. Salusti. in catilinario bello: citus modo: modo tardus incessus. Nonius.

Citum diuisum uel separarum & oscitare di-ctum. Virgilius libro octauo. Haud procul ĩ de citæ metũ ĩ diuersa quadrigæ distulerãt. Nonius.

Citum uua pressa desiit sub prælo ˈquidã cir-cuncidunt extrema: & rursus cũ expressum fuerit circuncisum citum expellunt.

Ciuaronem oppidum proximum Hisare flu-mo Vocũtionibus populis montiq; cinisio allobrogibus in Sabbaudia non memorat Cæsar: Sed Plancus iter epistolas familiares Tullii nunquam mehercule quid initio gal-lici belli quique legiones ex italia traduxisse dicitur: & uerisimilis est: quã quod per hipo rigiam urbeu & augustã prætoriam ac mõ-tem: rui coloniæ iugum uulgo nomen est ĩ-ter cinesium & sancti Bernardi montes iter fecit : cum hoc impeditius ac prolyxius ui-deretur.

Crisa ciuitas phrygiæ.

Chrysa insula mediæ: quam aureũ solum ha-bere proditum est.

Chrysa fluuius agri syracusani.

Chriæ rhetoricæ exercitationes ad declama-tiones.

Chrysæ ad tanum insula est. Pom.

Chion significat niuem unde dicta est mulier chione ait Martialis: eam quidem esse chio-nem: quia frigida est ut nix.

Ciuitas & urbs hoc differunt: Vrbs est ædifi-cia; ciuitas incolæ. Virgilius æneı. libro pri-mo. Vrbs antiqua fuit. Ennius in thelepho. Et ciuitatem argiuorum incedere. Pacu. in atlanta folicita studio obstupida suspenso a nimo ciuitas. Sisen. histo. libro qn arto. deni-que cum uariis uoluntatibus incerta ciuitas trepidare. Pompo. cum uertice superiorẽ lo-cum incedere. No.

Ciuicam coronam salutis suæ causa seruatus ĩ prælio dabat: quæ erat lignea frondem ha-bens perennem. Festus.

Chiragra ἄγρα græce: dolor χεὶρ manuum. ita podagra pedum: soluere nodosam nescit me. p. nec formidatis auxiliatur aquis : idest rabidis hominibus more rabidorum canũ: qui & si sitiant aquam abhorrẽt. Lu. Spuma canum quibus unde timori. Tor.

Cyrene uirgo filia Penei regis Arcadiæ uel flu uii: quam apollo e pelico monte Arcadiæ ra puit: & in libyam duxit: ubi quattuor filios peperit Aristæum: Nomium: Antæum: Ar-geum secundum Iustinum tertiodecimo: u-bi Battus cyrni filius solutis linguæ nodis a pollinis responso cyrenem condidit tempo-re Anci Martii. Inde libya cyrenæa. ĩde cyre næus. Tor.

Cyrnus Rex theramnes: idest Corsicæ: a quo cyrne prius dicta est; pater Batti antedicti: & est insula in mari ligustico dicta primũ the-ramne: inde cyrne: inde corsica : inde cyrne-us. Virgil. in mœri. Sic tua cyrneas. f. e. t. T.

Cyrinus nomen proprium uiri. T.

Chirographum manus inscriptio. Tor.

Chiromantia manibus diuinatio. T.

Chironomus cõmunis generis : qui manibus gesticulatur & ludit. inde chironomia: ĩ qua lex gestus declaraẽ ab heroicis temporibus orta: & summis uiris & probata a Socrate ; a Platone etiam in parte ciuilium uirtutũ po sita. Tor.

Chirodita tunica secũdum Gel. & prolixa ma nus & digitos pene operiens ; quæ indecora erat (ut Gellius testatur) Virgilius. & tunicæ manicas. T.

Chirõ cũ ei græ. scribiẽ saturni filius ex phyl-lira oceani filia cõuersus ĩ equũ cum ops ad uentaret: qui cũ argonautis nauigauit ut iu-dex & medicus: inuenit herbarum uirtutes:

quas Aesculapium & Achillem docuit:ac etiam pulsare citharam:qui cum herculis sagittas tractaret:una pedē uulnerauit:& deorum miseratione post nouē dies in astra trāslatus.T.
Chirurgia manuū operatio: qdā cherurgia.T.
Chrisicus fluuius scythiæ.Hero.T.
Cyrillus proprium uiri.Tor.
Chilo Lacedæmonius: unus ex septē breuiter loquebat.unde chilonius modus: idest breuis.Laer.
Chius insula in ægeo:cuius promõtorium aruisium:unde uina in primitiuo.i.breue i deriuatiuo longum:quia chius deriuatiuū essē debuit:& cōuersa sunt duo u breuia in unū longum:sicut in tubicen.
Chytrapos tripes qui chytram.i.ollam supra ignem detinet.
Cius fluuius thraciæ ex pæonibus & rhodope monte æmum scindens: in Istrum defluit. Herodo.
Cyricus ciuitas asiæ non uilissima i cherronesoquasi altera Roma:ut scripsit florus secū libr.mœnibus arce & turribus.Tor.
Clamasnuas a clunibus tritis dictas existimāt. Festus.
Climacherias pericula uitæ fortunaeq3 hominum:quæ climacteras chaldæi appellant.
Clingere cingere:a græco κλειειν dici manifestum est.Festus.
Clypeum antiqui ob rotunditatem corium etiam bouis appellauerunt:in quo fœdus sabinorum cum Romanis fuerat descriptum est.Festus Pom.
Clipat.Pacuan hermi.Currum sicuit chlaroy de contorta:astu clypeat & astum incallare. Cinna in epigrammatis.Miseras audit clypa te puellas.Nonius.
Clypei tu onū res nullas pictas habebāt; sed tātum erat aeris species designata.¡Vir.de tiro ne palmaq3 inglorius alba.
Cynici medici erāt in maiore precio q̄ chitur gi hippocrates incenso templo æsculapii instituit medicinā:quæ clinice uocat (ut Varro in rebus diuinis scribit) qui eā exercebāt clinici dicebantur: alii Martialis ; Sorte filia clinici labula ea medicina: sumpsit nomen a κλινη quod est lectus:& quoniam lectus tā cadauerum est q̄ ægrotantium ; non inepte dicit qui effert cadauera clinicus.
Clypei scuta maiora q3 celent corpus totum.
Clepere.i.furari ab ictibus:& proprie sunt peditum:cum scuta sint equitum:ut Titus Liuius.vi.ab urbe cond.inquit.Ser.Grāmatici ueteres a cluēdo.i.certādo dici clypeos uoluerunt:quorum Plinius opinionem carpit.
Clypeis ante romani usi sunt: deinde postquā stipendarii facti sunt scuta pro clypeis fecere.S.
Clientam pro cliente.Pa.dixit.Fe.
Cliéta uerris Chelipo amica fuit;quæ illū morēs hæredē fecit: qua in causa ipune illā meretricē appellat orator Asconius.
Clitellæ dicuntur non tātum quibus sarcinæ colligatæ roulis portantur : sed etiam locus Romæ propter similitudinem: & in uia flaminea loca quædam deuexa subinde & accliuia.Est etiam tormenti genus eodem nomine appellatum.Fe.
Climax scala & figura:quæ gradatio: ut torua leæna lupum sequitur. & Ouidi.uidet hanc uisamq3 cupit. Tor.
Clymenæ nympha oceani & tethyos filia mater phahethōtis;altera ministra Helenæ hero cum æthra. Tor.
Clio musaq3 una a κλεος gloria dicta.
Clytæmnestra Tyndarei filia ex Læda uxor agamēnonis mater Orestis.
Clitomachus philosophus carthaginensis lingua patria Hasdrubal.xl.ānoq3 fuit Athenas audiuit Carneadē:cuius successor fuit. Tor.
Clinias pater Alcibiadis:alius cretensis : cuius Plato meminit in legibus.Tor.
Clypeus secundum Pli.xxxv.a γλυφω quasi sculptus non a cluere pugnate.Tor.
Clysterium instrumentum ad purgandū uentrem.Tor.
Clitor inuitator;inde clitorius fons arcadiæ q semel potus odium uini facit. Tor.
Clytius Laomedontis filius;alius apud Virgilium.Tortelius.
Clitumnus secundum quosdam quasi clitor i uitator aronis;fons umbriæ sub Treuio flumen alluit Meuaniam;qui tauros albos facit:ut Virgilius.
Clicerna est in medio Bononiæ & Rauennæ & aliarum ciuitatum.non lōge ab Arimino: per quam iter est Romam.Strabo.
Clinicus medicus q male ualētibus & iacentibus in lecto medet:a κλινη:quod significat lectum.
Clinopale est lecti.i.concubitus exercitatio:a græco deductum(ut Suetonius)libidinis nimis assiduitate concubitus uelut exercitationis genus clinopalero uocabant.
Clupeus & clipeus dicitur.
Cliti patri dedicata est terra ois atq3 natura:q dictus est apud græcos.Pluton quia & recidant oia in terras & oriant a terris.
Cliues mellissus fœminine dixit. Hora. uero masculine;& sit melius ut panis.
Cliuia auspicia dicebat quæ aliqui fieri prohibebāt. omnia enim difficilia cliuia uocabāt unde & cliui loca ardua. Fe.

Cliuus publius ab ædilibus plæbeis: q eũ publice ædificauerunt. V.

Cliuus publius: quod ab eo ædificatur similiter. V.

Cliuus proximus uersus Capitolium. V.

Cliuus uetus q ibi sacellum iouis iunonis minerua: & id antiquius q̃ ædis quæ in capitolio facta. V.

Chrysippus philosophus Stoicus syllogismũ socitem uocauit: quem per adiectionẽ & detractionem ex aceruí frumentarii similitudinem ostendit.

Crispa a capitis crespitudine. Cass.

Chrysocella est aureum gluten.

Chrysomalon græci appellant arietem illũ: qui ut est in fabulis lanam aureã habuit: de quo & si latini poetæ dicunt q is phrixũ & hellẽ gestauerit: tamen græcorum quidam aliter rettulere. fuerũt enim neptũnum correptũ amore theophanes althidis filiæ illam rapuisse: translatamq; in insulam chrimissam in canem conuertisse. & i arietis forma cognouisse. ex quo aries chrysomalus natus fuerit.

Chirographum: chirographum accipe pmissionem uxoris manus sua scriptam.

Chiragra dicitur articularis morbus: idest dolor manuum.

Chimæra mõstrũ: quod Solinus mõtẽ interpretatur fuisse domitum a bellorophonte filio glauci.

Chiromãtæ q ex manuũ incisuris uaticinañ.

Chiapnicus erat quam ex disciplia cloacii nominant. Macrobius ea haber saporem acerbiusculum propterea delectat.

Chius (ut Plinius inquit) primum uersicolores istas maculas chioꝝ lapicidinæ ostenderunt & cum extruerent muros turres calchidicas & a calcbidensibus conditas.

Chios & samos insulæ & urbes in Ionia. Pom.

Chrysothemis agamẽnonis filia.

Chrysomilon pomum aureum.

Chrysolithos chrysopassus lapilli præciosi.

Chrysocolla terræ genus quã a macedõia apportari & illic fodi (autor est Victruuius).

Chiron medicinã herbariã primus docuit (ut refert Plinius) ab eoq; herba quædam chironia est appellata.

Cotta dictus significat. n. toruum. Cass.

Codanus ãnis germaniæ super albi ingens sinus magnus paruisq; insulis referẽs est. Põ.

Cæcosites populi i aquitania proximi sub gadibus uocatis tarrhusatis somptiatibus garrũnis ac hispaniæ citeriori & garũnæ fluuio in Francoꝝ regno siti.

Cochlea & cochlear dicebãt apud ãtiquos cochleæ lapides fluuiales rotundi ut cochleæ: cochlea nomẽ uirginis Romanæ.

Coccinati gerentes uestes tinctas cocco.

Coctyria dicit (autore Plinio).

Critici dicũt acuti poetaꝝ interpretes & censores alienoꝝ scriptoꝝ. Hor. qd critici dicunt Martia. æqualis liber est criticæ q malus est Ci. Ego tãq̃ criticus ãtiquos iudicaturus sũ.

Chrysendeta erãt lãces grandiores auro obliti uel uasa aurea.

Chriteis mater homeri.

Crystalla maximi luxus apud Ro. nõ nisi ubi maxiæ hibernæ niues rigẽt glaciesq; reperiunt: ut scribit Pli. unde græci nomẽ dederũt κριοσ significat gelu. de hoc plura apud Pli. li. xxxvi. naturalis historiæ. Soli. quædam aliter scribit de eodem.

Cribrũ. Lucil. li. xxvii. Cribrũ in cerniculũ: lucernam in laterem in telam lycium. No.

Crimẽ læsæ maiestatis causa cõtra rẽpu. Titus Liuius. ii. ab urbe cõdita. id qđ ppius fidei ẽ a quæstore cesone Fabio: & L. Valeri. diẽ dictã & p duellionis dãnatum. Seruius.

Crimen & maledictum quid differant docet Ci. in tuscu. maledictũ criminatio est aduersarii. Teren. in and. ueteris poetæ maledictis respondeat. Dona.

Criminat. En. saty. lib. iii. nam is non bene tibi uult: quia falso criminat. No.

Crustulum a crusta pultis cuius eo q ut coriũ exuritur crusta dicta. V.

Crocota crocei coloris uestis. Plau. in au. cũ incedunt infectores crocatarii. Nonius.

Clipeus a cauus. Varro.

Coagulũ a coagẽdo. quod ẽ colligẽdo. Varro est modus matulæ. cui nihil iucundius qcq̃ uiuit hæc ægritudinẽ ad medẽdã iuenerunt hoc hilaritatis dulce sæminariũ hoc continet coagulum conuiuia. Nonius.

Coaspis fluuius medoꝝ in tigrim decidẽs cuius aquã reges Persaꝝ potabãt semp ob dulcedinẽ & secũ deferebãt. T.

Coagululum: quidam pro coagulo addunt lacti de fici ramo & acetum spargũt. V.

Coagmenta dicta sunt coniũctiones arctæ: & cõpares a coagendo. i. stringendo. unde & coagulum dicitur. M. T. de senectute. Viuendi finis est optimus cum integra mẽte: certisq; sensibus opus ipsa suum eadẽ quæ coagmẽtauit natura dissoluit. Nonius.

Coctum genus edulii ex melle & papauere factum. Festus.

Cochleæ dicũtur lapides ex flumine rotundi: ad cochlearum similitudinem.

Coctum a cogendo: quia coquendo coercetur ut ad utilitatẽ uescentium perducatur. F.

Cocytus ẽt lucrinus dicebañ Sil. ast hic lucrio mãsisse uocabula quondã cocyti mẽorãt: nã (ut scribit Ho. i odys. illic cocytus flu. & styx

dicebat. Vir. de eo raptam cocytos ostreosa diuam nam illic per agebant sacra plutonia: autor Strabo. At nihil agit hoc exemplū, est enim cocytos dactylus.

Cochlea machina ab archimede syracusano inuenta ad irrigandum sata. Diodo.

Coclites luscos dixerūt antiqui; nam & cyclopas coclites legimus dictos unum oculū q̄ habuisse perhibeantur. Seruius.

Cocula uasa ænea coctionibus apta: alii cocula dicunt ligna minuta: quibus facile decoquantur obsonia. Festus.

Coda Varro in tapheminippo; sed ut canis sine coda. Nonius.

Codica appellatur ager trans thyberim: q̄ i eo uirgulta nascuntur ad caudarum equinaȝ similitudinem. Fest. Pom.

Codicarias naues etiam nunc consuetudo appellat: eo q̄ in fluminibus sunt usui. Salu. hi. tertio. q̄maximis itineribus per regnū ariobarzanis contendat ad flumen Euphratem: q̄ in parte Cappadocia ab armenia disiungitur: & q̄q̄ ad naues codicariæ occultæ p hyemem fabricatæ aderant. Varro de ui. pa. lib. iii. q̄ antiqui plures tabulas cōiunctas codices dicebant: a quo in thyberi naues codicarias appellamus.

Codrus dux athen. Seruius super daphnim. & Iusti. in secundo. Tor.

Cœmiteriū a κοιμᾶσθαι quia ibi mortui dormire dicantur. T.

Cœnobium ubi cōmunis uita ducitur. T.

Cœna a κοινῇ communis: quia in communi cœnabant plures. Vnde Iuuena. Secreto cœnantes arguit & erat: quod nunc prandium dicimus quoque nunc cœnam uesperam. Tor.

Cœnaculum locus superior: idest sine inferiore taberna & officina ad cœnandum aptus; & tota superior pars secundum Varro. & p loco ubi pauperes cœnabant; in significatu diminutiuo Rarus uenit in cœnacula miles

Cœnatio pro loco ad cœnandum in imo domus ponunt poetæ. T.

Cœlum uel a cælo sculpo: quod a κοῖλον uenit: quia in sculptura concauum est; & inde cælebs. Alii cælum cū æ diphthōgon: quod magis placet: ut in diphthongo uidebitur.

Cœlesyria caua syria. Tor.

Cœus gigas filius Titani & terræ: unde cœa insula: ubi regnauit. T.

Choenica mensuræ genus. Festus.

Cœna apud antiquos dicebat: quod nunc est prandium uesperna: quam nunc cœnam appellant. F.

Cœnacula dicuntur ad quæ scalis ascendit. F.

Cœnaculum ubi cœnabant. Festus.

Cœnatus: ut pransus: ut potus: ut lotus; idest confecta cœna. Varro de ui. pa. li. iii. ut eius conuiuium qui triumpharet in capitolio uideretur esse proprium: ut ipse potius domum reduceretur cœnatus a conuiuio. No.

Cneus ob isigne neui appellatus q̄ unū pnomē uaria scriptura notat. Alii eni neum: alii gneum: alii circum scribunt; qui c littera in hoc nomē littera usa est: olim enim dicebāt frumentum: nunc framentum: & foretur & foretis non fortis: & enatura non natura: ergo. etiam qui i corporibus gigni solet gneus appellatur: iqui. Cn. ponunt corruptione syllabæ delectari: nunc qui neuus lenitate.

Cœnitaret a cœno cœnas. Lucili. in tecto ruthonis: quod fecit in tusculano tricliniū habuit & delicate cœnitaret. V.

Cœnitaretur instrumenta gulæ: quæ enumerare longum fuit: ingenio excogitata uel studio confecta in mirum causæ fuerunt: propter quas tot numero leges de cœnis & sūptibus ad populum ferebantur & imperare cœpit in patentibus ianuis pransitaretur & cœnitaretur: ut sic oculis ciuium testibus factis luxuriæ modus fieret. Ma.

Cogere urgere. M. T. de offi. libro tertio. Diogenes contra nimium te soluere coegit: qui ne hortatus quidem est. Terentius in eu. Iubes ne: iubeo cogo atq; impero. No.

Cogere mollire subigere. Varro in uirgu. diuina sed patica arpiæ occiono coactas libamēta legem caduca uetus. No.

Cogere in unum colligere. Sisen. histo. lib. iii. Summoti & intra moenia rursum coacti. Cicero tuscula. libro primo. Cælum hoc i quo nubes: imbres: uentique coguntur. Terētius in eu. quasi talenta ad quindecim coegi. M. T. ad. M. Catonem. Coactoque in unum extraque castra in lycaonia apud comum facerer. Virgilius in bucco. Cogere donec oues stabulis. No.

Cogere mulgere. Vir. in buc. Cogite oues pueri si lac præcepit æstus. Vt nuꝑ frustra pressabimus ubera palmis. No.

Cogere stringere. Vir. geor. li. iiii. Nam frigore mella cogit hyems; eadēq; calor liquefacta remittat. No.

Cogere imprimere coartare. Vir. li. v. Quadrifidam quercum cuneis ut forte coactis Scindebant. No.

Cogitare & deliberare hoc differunt. Cogitare est confirmare. Tur. in bœtōtibus. Quæso cogita & delibera. idem in philopato. Certum ac deliberatum est me illis obsequi. Se, & No.

Cogitare a cogendo dictū: mens plura in unū cogit: unde edicere possit. V.

Cogitatio dicta uelut coagitatio .i. longa eiusdem rei agitatio in eadem mora consilii explicandi. Fe.

Cogitationem uulgus minime esse actionem.

Cogitatum aduerbialiter pro cogitare. Fe.

Cognoscere audire existimare. Lucil. lib. xxvi. Rē cognoscat simul & dictis animi attēdat postulo Pompo. in pa. sapi. Ego magnis curabo ubi cognouerit omnes una assentiat. Teren. in and. Eo pacto & gnati uitam & cōsilium meum cognosces. Virgilius geor. Ne refugis tenuisq; piget cognoscere curas. No.

Cognoscere diligenter & attente considerare. Terentius in ecy. Postquam ipse sese & illam & hanc quæ domi erat cognoscis satis. Do.

Cognoscere noscere uel percipere. Virgilius libro. xi. Venatu assiduo & totum cognouimus agmen. Idem geor. libro secundo. Nūc quo q̄que modo possis cognoscere dicā. M. T. i Hor. unde autem facilius q̄ ex animaliū monumentis aut bellicæ res: aut omnis reipub. disciplina cognoscitur. N.

Cognoscere & agnoscere. Virgilius in buccolicis. Incipe parue puer risu cognoscere matrem. M. T. de repub. libro. i. Cognoscere me hercule inquit consuetudinem istam & studium sermonis. Var. Sexq; Vlysse uereor ne me quoq; cum ab illo eo ssim reuertero præter canem cognoscat nemo. Nonius.

Cognitu facilia eadem ratione dicitur qua dictu facilia: & perspectu & factu facilia. F.

Cognitor qui litem alterius suscipit coram eo cui datus est: procurator autem absentis nomine auctor fit. Festus.

Cognomen est eiusdē nominis. Afra. in diuortio lesium genus cognominationis morborum cognominis. Nonius.

Cogo colligo. Virgilius in bucco. Tityre coge pecus. Seruius.

Cognomines dicuntur qui eiusdem nominis sunt. Fe.

Cognosco quære in uerbo æstimo.

Cognationis nomen a græca uoce dictum uidetur σύγγονους. sic enī illi uocant: quos nos cognatos appellamus. Cognati sunt & quos agnatos lex. xii. tabularū appellat: sed hi sunt qui patrem. Agnati qui ex eadem familia: qui autem per fœminas coniungunt cognati tantum nominantur proximiores: & agnati sui dicūtur. Inter agnatos igitur & cognatos hoc iterest quod īter genus & speciem. Nam qui est agnatus & cognatus ē: nō utiq; autem qui cognatus est & agnatus. Alterum enim ciuile: alterum naturale nomen est: nūc uero nō percipimus his nominibus: idest cognatoꝝ etiam in seruis. Itaq; parētes & liberos fratresq; etiam seruorum dicimus sed ad leges seruiles cognationis nō pertinēt Cognationis origo & p fœminas solum cōtingit. Frater enim est qui ex eadē matre tantum natus est. Nam qui eundem patrem habent: licet diuersas matres: agnati sunt. Paulus de gradibus.

Cognationis substantia bifariam apud Romanos intelligitur. Nam quædam cognationes iure ciuili: quædam naturali cōnectūtur: nōnūquam utroque iure concurrente: & naturali & ciuili copulatur cognatio: & quidē naturalis cognatio per se sine ciuili cognatōne ītelligitur quæ per se fœmina descēdit: quæ uulgo liberos peperit. Ciuilis aūt per se quæ etiam legitima dicitur sine iure naturali cognatio. Cōsistit per adoptionem utroq; iure cōsistit cognatio cum iustis nuptiis contractis copulantur: sed naturalis quidem cognatio hoc ipso nomine uocetur. Ciuilis autem cognatio licet ipsa quæque per se plenissime hoc nomine uocet̄ ꝓprie tamen agnatio uocatur: uidelicet quæ per mares cōtingit. Modesti. de gradibus.

Cognoscere est instrumenta relegare & recognoscere & dispungere & cōferre accepta & data. Vlpia. de uer. sig.

Coguntur. i. impellūtur. Hor. li. ser. omnes eodem coguntur. Acron.

Cogeonum montem sacrum appellant apud getas deoꝝ maxime cultoꝝ. Eodem nomīe amnem præterlabentem dicunt.

Cognoscimus ignota & inuisa: Agnoscimus quæ a nobis exciderant. Caper.

Cognati appellati sunt quasi ex uno nati: ur labeo ait: q; quasi cōmune nascendi initiū habuerint. Vl. de cogna.

Cognati ab eo dicti putātur: quasi una cōmuniterq; nati: uel ab earum orti ꝓgenie sint Modesti. de gra.

Cohortat. Quadrigarius in quinto annalium Et ducerent castra facta esse atq; hos cohortarent uti maturarent. No.

Collynistæ quære ī uerbo argentarius. L.

Colurnus a corylus pro materiato ex hac arbore. Laurentius.

Colophon dixerunt cum aliquod finitū significaretur: uenit enī ex uocabulo græco κολοφος: idest altus locus: & colophos circa īsulam iut Horatius li. epistolarū. Quid tibi uisa chios bullati notaq; lesbos: smyrna q̄d & colophos.

Colchos scythiæ ciuitas ūde nata ē medea: A.

Coloni. Hor. li. car. Siue īopes erimus coloni. Colonos autem dixit quasi nihil ꝓprium habentes: sed temporales terræ cultores.

Colliberti commilitones: quære ī uerbo libertus. Laurentius.

Collis est (ut ita dicam) monticulus siue per se & a monte separatus: siue pars montis. Iugũ ipsa arguitas montis & procliuis & prona supinitas: cui similis ẽ ĩ cole: Cliuus tamẽ mollis magis & clæmens: ut cliuus capitolinus: unde Roma septicollis dicta: & sepemontialia sacra olim celebrata Romæ: promontorium mons est in mari prominens: ut Plini. promõtoria aperiũt mari & rerũ natura agitur ĩ planum. Lau.

Collegarũ appellatõe cõtinent̃ qui sunt eiusdẽ potestatis. Vl. de uerbo sig.

Colaphizo alapam incutio: unde colaphus.

Colyma uetatio: non ueotio: ita & cætera primæ cõiugationis in atioa supioo ĩ itũ: seco sector qui est uẽditor bonorũ exulis & sectio ipsa actio: lauatũ & potatum: lotio & potio: lotor & potor: lauatio etiam aliquãdo & potatio lotium pro urina a iuuo iutor uel adiutor: a domio domitor.

Coitus solis defectus non nisi nouissima prĩaue fieri luna: quod uocatur coitus. Pli.

Condrusi belgarum populi inter eburonẽses: qui nunc leodienses sunt segnos & treuiros quorum erant clientes menapiis Mosæ fluuio & syluæ arduenæ finitimi gente nomĩe & numero germani: apud quos est ad rippas Mosæ Hoium oppidum ab Antonio pio: (ut quidam scribunt) conditum: & benefacta appellatum nomen retioẽt: diocesis sunt leodiensis: & usq; ad ciuitatis fere mœnia protenduntur: cuius nunc ducatui lucũburgẽsi ac comitatui Namurcensi Mosæ fluuio finitimi.

Colyphium cibus quo luctatores utebant̃: ut Iuue. & ita græci. Tor.

Colica passio intestini: quod græce colon. T.

Colocasia herba nobilissima ĩ ægypto: de qua Pli. li. xxii. quæ & cyamon dicit̃ fortasse: quã fabam ægyptiam dicimus. T.

Colossus rodii statuam solis habebant. lxx. cubitorum altitudinis: quam fecit cares lyndius Lisippi discipulus ea prostrata est post quinquagesimum sextum annum rhodos aspera obsitum ad pugnam.

Colobium uestis sine manicis: a κολοβῶ breuio. Tor.

Colocynta: quam nostri colloquinta: agrestis cucurbita. Diasco. Tor.

Colchos regio in ponto regnum oetæ. T.

Colla nostris gluten. T.

Collyrium medicamentum oculorũ. T.

Colophon urbs lydiæ nobilis oraculo clarii. Apollinis.

Colon artus membrorũ & ĩternodiũ: & nomẽ intestini: inde collosus a membris pro membrosa & alta statura: de quo Pli. xxxiiii.

Colyphia panes erãt palæstritarũ membris firmandis: quẽadmodũ gladiatores (autore Plinio) caricis utebantur Coliphia. Iuuenalis: luctãtur paucæ comedũt colyphia paucæ: κῶλον græce: Ianne mẽbrum ĩ qũ fortitudinẽ.

Coloseros formosior uel membrosior: nã colon est membrum.

Collibus genus nũmi minuti colibaris manibus: sicut trapezita mensarius: trapeza enim mensa est.

Cohors ꝙ milites se ad pugnam inuicem hortentur: quod si est cũ uerbis hortor solo usu aspirationem receperit in nõie cohors aspiratio erit interiecta: aut hiatus causa: aut qđ usus uicerit ut primitiuum aspiretur: & similiter in uerbo cohortor: a quo (ut dixi) uolũt dicta cohortari: siue autẽ ꝙ ducat̃ ab eo uerbo quod non probo: siue aliunde: certe aspirationem exigit cohors etiam cum locũ gallinarum & anserum significat: ut apud Ouidium. Abstulerat multas illi cohortis aues. Varro uult cohortem uile spacium esse ĩtra materiã ubi coerceãtur. i. clausæ teneãt̃ aues altiles. Itaq; si coercẽdo cohors dicta est mutata littera e in o habebit aspirationẽ hiatus causa. Ego quidem arbitror cohortem militum: uel ductam esse a similitudie cohortis alitum: quæ potius uidetur: inde dicta est ꝙ illic sint simul ortæ quasi coortæ: Vnde & altiles dictæ sunt: eo ꝙ illic una alãtur: & ꝓpterea a cohorte dicuntur cohortales: uel ab horto: quod est uerisimilis. Nunc ꝙ ueteres hortos uicos dicerent ꝙ qui arma ferre possent ibi nascerent̃ (ut supra dixi) inde cohortem dixerunt manum hominum ex eodem uico ad pugnam exeontium ꝙ illi essent ex eodem horto: idest uico nã & galli: ut apud Cæsarem est hoc modo pugnabant: ut q̃sq; pagus per se ĩ cohors: ut apud Martialẽ. Paucæ cohortis aues: inde aspirationẽ hẽt: idq; uetus indicat epigramma: quod est nemesiæ in tẽplo trinitatis: hoc modo. T. filio oratio legato. xxii. chortis primus potens philargyrus.

Collynista nummularius & minutus mensarius: forte trapezita. Tor.

Colphus sinus.

Collabella adiunge labra: laberius: ãnalibus ꝑ annua collabella osculum. No.

Collachrymare: collachrymat qui suas lachrymas alienis cõmendar. Terẽ. in and. Curabat una funus tristis interim nõounq̃ collachrymabat. Do.

Collacea qua porta Romæ collatina dicta est Festus.

Collatiuum uentrem magnum & turgidũ dixit Plautus: quia in eum omnia edulia cõge-

runtur. Festus.

Collatinum sacrificium dicitur quod ex collatione offertur. Festus.

Collatia oppidũ fuit prope Romam: eo ꝙ ibi opes aliaꝝ ciuitatum fuerint. Festus.

Collare uinculi genus quo collom astringit̃. Lu.lib.xxix. Cum manicis catulo collarique ut fugitiuum deportem. Nonius.

Colere ĩhabitare. Vir.li.iii.æne. Mater cultrix cybele & rursum. quas dira cæleno harpyiæque colunt aliæ. Plau.in aulu. Hanc domum iam multos annos est cum possideo & colo. Var.in eumenidibus. ut Mercuriũ arcadon colonium. In eumenidi. ut naiades undicolæ. Nonius.

Colere exercere ut rustici. Virg.geor.li.i. Fructusq; feros mollite colendo. No.

Colere diligere. Vir.in buc. Ille colit terras: illi mea carmina curæ. Idem in quarto. Solã nã perfidus ille te colere. Ter.in heau. Quippe forma impulsi nostramos amatores colunt. Lucil.li.xxvi. qua te hoc colere est satius q̃ illa studium omne hic consumere. No.

Colere ornare. Var.in raphenippo. Aut ĩ segetibus post mensam colligebant qui domicilia colerent. No.

Colere & maioribus & minoribus conuenit. Teren.in adel. nos colunt maxime. Vir. post habita coluisse samo. Do.

Colere pati. Teren.in heau. Tum ille uitã illã colet inopem carens patria. No.

Collegaꝝ appellatione duo continentur: qui sunt eiusdem potestatis. Ser.

Colles ꝙ posteaq̃ cãpis proxima superiora loca colere cœperunt: a colendo colles appellarunt. V.

Collegæ quod una lecti. Varro.

Collecta ꝙ ex plurimis locis in unũ lecta. V.

Coles capita uitium quæ dicunt̃: quære in pãpinarium. Va.

Collis quirinalis quirini fanum est: qui a quiritibus qui cum Tacio uenerũt curribus ad Romam qui ibi habuerunt castra quod uocabulum coniunctaꝝ regionũ noĩa oblitterauit: dictos enim colles plures apparet ex argeorum sacrificiis: in quibus sic scriptum est collis quirinalis terticeps: ædem quirino collis salutaris quarticeps aduersum est: pilonoris ædem salutis. Collis mutialis quinticeps ad ædem dei Fidii in delubro: ubi æditimus habitare solet. V.

Collis latialis sexticeps ĩ uico stellario summo apud turaculum eo ædificium solũ est hoꝝ deoꝝ aræ a quibus cognomia habẽt in eius regionis partibus: quæ sunt quartæ regiõis palatium: ꝙ palantes cum euandro uenerũt qui & paulatim & aborigines ex agro reatino: qui appellatur palatium ubi consederũt: sed hoc alii a Palana uxore latini putauerõt eũdem hunc locum a pecore dictum putãt quidam. Itaq; Neuius balantiũ appellat: hic germalum & uelium coniunxerunt: q; ĩ hac regione sacri portus est: & in ea sic scriptum Germalensis quinticeps apud ædem Romuli & ueliensis sexticeps ĩ uelia apud ædẽ deũ penatium. Germalium a germanis Romulo & Remo: ꝙ ad ficum ruminalem: & hi ibi ĩuenti quo aqua hiberna thyberis eos detulerat in expositos alueolos. Varro.

Colurna hastilia ex cotno arbore facta imo ex corylo: ut ex Seruio Priscianoq; licet ĩtueri.

Colinam ueteres coquiam dixerũt: nõ ut nũc uulgus putat. Var.ĩ modio. Et hoc ĩterest inter epicurũ & ganeones nostros: quibus modulus uita est colina. Plau. Exi e colina sis foras mastigia: qui mihi inter patinas exilies argutias. Var.de ui.pa.li.i. qua finis fit ãtica & postica in postica parte erant colina. & dicta ab eo ꝙ ibi colebant ignem locupletiorẽ domus q̃ fuerint angustica paupertinis coactæ ipsa nomina declarant. No.

Colligere in unum redigere. Vir.in vi. Colligere arma iubet ualidisq; ĩcumbere remis. M. T.in phi.li.vi. Succurrendum.d.b. oẽs utiq; cœpere colligere. No.

Colligere reficere. Cicer.in uer.actio.secunda. sed manifesto furto perturbatus ubi se colligit. Nonius.

Colligere celare supprimere. Vir.lib.xii. Subsistit æneas & se collegit in arma. poplite subsidens. No.

Colligere auferre. Luci.li.xxx. Eius hæc & colligis omnia furtim. Plau.in au. quin ipse pridem tonsor unguis dempserat: colligit omnia abstulit præsegmina. No.

Coliandrum ex græco. V.

Colophon dixerunt cum aliquid finitũ significaretur. Fest.

Colossus a coleto artifice: a quo formatus est dictus. Fuit enim apud rhodum insulam statua solis: alta pedes centum & quinque. Fe.

Coquum & pistorem apud antiquos eundem fuisse accepimus. Neuius coquus inquit edit. Neptunum Venerem Cererẽ: significat per cererem panem: per Neptũnum pisces: per Venerem holera. Fe.

Coloni dicuntur cultores aduenæ. Vir.i.æne. Tyrii tenuere coloni. Ser.

Colobia genera sunt tunicarum quibus antiqui romanoꝝ utebant̃: hic dicta ꝙ sine manicis: siue mutilata sit κολοβον enim mutilum cõpressum: quod græce dicitur. Quocirca apud Virg. troianis obicit̃ ꝙ uestibus utant̃ manicatis: cũ is nõ sit uirilis habitus.

Et tunicæ manicas:& habét redimicula mitræ.Ser.

Coloniæ hec consuetudo est. Non.n.ueniũt extrinsecus in ciuitatem; nec suis iudicibus utuntur sed ex ciuitate quasi ꝓpagatæ sunt: & iura istitutaq; oía populi Romani: nõ sui arbitrii habent:quæ tamen iudicio: cum sit magis obnoxia & minus libera q̃ municipiũ potior præstantior existimatur propter amplitudinem & maiestatem populi Romani: cuius istæ coloniæ quasi effigies parua simulacraq; sunt municipioꝝ iura quibus utiq; per innocentiam non quæruut.A.G.

Colocenses populi ad quos Paulus apostolus complures scripsit epistolas:nunc dicũť rhodienses qui ciuitatem incolunt militibus tẽpli subditá cypro insulæ finitimam.

Colosso colossus ingentem statuam significat moles inqt Plinius excogitatas uidemus statuarum:quas colossos uocant turribus pares: uel a κολοῦσθαι τὼ οσσε ab hebetãdo aspectu natura oculi caligant táta altitudine spectáda:ut græcis placet: uel a colosso puino opere autore(ut Festus scribit)moles gẽmata equum designat super impolito colosso apud Martialem.

Colorarii qui tota die in arena sunt:uel in prælio.

Coliphia.i.panes luctatorum.gladiatorum uero cibus erat ad firmandos artus ficus arida ut scribit Plinius.Martialis de philenis luctãte cum coliphia sexdecim comedit.

Colorum nomina a rebus ipsis deducta sæpe sunt;ut a croco croceus;a ferro ferrugineus: a cæra cæreus:a purpura purpureus. Cæruleus tamen est color maris;molicinus color floris maluæ: iplutus color aquæ hostrinus color subrubeus:item conchyliatus.

Colias quære in uenus.

Colossus ab hebetaudo aspectu: nam oculi caligant tanta altitudie sꝑctanda:ut uix sulpicere possimus.Suida.

Colluuione uerborum teterrima. A.G li. xu. & Liuius lib.iii.ca colluuione mixtorũ omnis generis animantium & odore insolito & ubi pro confusione.hic pro corruptione.

Columella cognomẽ est georgici autoris a ꝓceritate corporum.Pom.

Colubraria contra ebusum meminisse succurrit:quod cum scateat multo ac malefico genere serpentum:& fit ideo inhabitabilis. tamen ingressis ea intra id spatium quod ebusitana humo circum signauerunt: sine pernicie & tuta appetere aspectum eius pulueris: aliud ue quod uerius procul & cum pauore fugientibus.Pom.

Coloniæ nostræ omnes i litteris antiquis scribuntur urbes q item conditæ ut Roma: & ideo coloni & urbes conduntur q intra pomœrium ponantur. V.

Collucare dicebãt cum prophanæ syluæ ramĩ deciderentur officientes lumini.

Colũnæ dictæ q culmina sustineant Fe.

Colus quoq; masculine dixerunt.Est enim genus tormenti e corio.Fest.

Colluuio labes ex inmundicia. M.T.de sene. Cũque ex hac turba & colluuione discedam Nonius.

Colustra lacumen nouũ lac in mãmis. Lucil. li.vi.biberam insulam fermento omni colore colustra. Lucil.in uirgine. Siquidem mea colustra fretus terris studere fecisset sumere aquam ex fonte. Nonius.

Collutilet significat dederet. Plau.in trinũmo Hæc famigeratio te honestet: & me collutilet:& sine dote duxeris.No.

Colustrum.i.lac nouum.Ser.

Columbas domesticas dicimus: nam palũbes agrestes intelligimus.Ser.

Columbæ:require in alites. V.

Colũbella mensa una ærea uinaria: lapide quadrato oblonga:require in cartibulum.

Columbæ dicebãtur prius mares & fœminæ q non erant in eo usu domestico:quo nunc contra propter domesticos usus:quod inter nouimus appellatur mas columbus: fœmia columba.V.

Columbarũ duo genera:unum agreste: quod alii dicunt saxatile: quod habetur ĩ turribus & culminibus uillæ a quo appellatæ columbæ:quæ propter timorem naturalem sũma loca in tectis captant:quo fit ut agrestes maxime sequantur turres in quas ex agro aduolant suapte sponte & remeant. Alterum genus illud columbarum est clæmẽtius: quod cibo domestico contentum intra limina ianuæ solet pasci:hoc genus maxime est colore albo.illud alterum agreste siue albo siue uario. Ex his duabus stirpibus fit mistelum mistum. Tertium genus fructus caula quot incedunt in locum unum:quem alii uocant peristeronã:alii peristerotrophion in quo uno sæpe quinque milia sunt inclusæ. Peristeron fit ut testudo magna camera tectus uno ostio angusto fenestris punicatis: ac latioribus retinaculis utrinque: ut locus omnis sit illustris: ut neque serpẽs aliudue animal maleficum introire queat.Intrinsecus q̃ lenissimo marmorato toti parietes ac cameræ oblinuntur:& intrinsecus circum fenestras;ne mus aut lacerta arrepere ad colũbaria possit Nihil enim timidius columba singulis parientibus. Var.

Collum niuarium idest in quo depositus niu-

bus refrigerabatur decocta.
Coliculus siue cauliculus delicatissimus erat Apicii luxuria quē est fastiditus drusus Cæsar.
Columella agnomen georgici autoris: a procerirate corporis. Cass.
Colossus dicit̃ ingens statua κολούσθαι τὰ ὄσσα. idest ab hebetando aspectu: ut Suidas apud græcos interpretatur: uel ĩ colosso primo conditore (ut Pompeius scribit) hic loqtur de colosso Neronis. nam Nero accersito Zenodoro ex Gallia eius opera & artificio iussit sibi ftrui colossum &.xx.pedum: quæ statua eo mortuo dicata est soli mutato nomine: & erat in atrio oli eius domus: de hoc inq̃ loquitur: quoniam (ut Suetonius scribit) erat ĩ atrio domus neronianæ: ut etiam hic & quod indicat Martialis.
Commendare gratiorem facere.
Cõmitiales dies dicebantur in quibus ad futuros honores designabantur.
Compita ĩ quibus iuga fracta ab agricolis ponuntur uelut emeriti laborationis indicium siue quod omnes instrumentum existiment sacrum: uel compita dicũt: ad quæ plura itinera competunt: uel quod ibi compotare rustici consuessent: ut probus putat.
Comagenæ pars est syriæ: unde comagenũ dixerunt iecur anseris maceratum niuibus: qđ medicamentum est & comageni inuenerũt.
Committere ducere ĩ inimicitias dicimus cõiunctí: quoniam cogimur inter nos dimicare & contendere: & cõmittũt fere quãdo coguntur simul pugnare.
Columinibus hæc supra in columbaꝝ. Var.
Columellares require in equoꝝ. Varro.
Columen culmen. Alii columen colũnã: unde columellæ apud ueteres dicti serui maiores domus. Luci. xxii. Columella seruus neq; infidus domino ne inutilis quia lumine columnam iniuriose ne pede proruas. Columẽ uero famæ sustentatio uel decus: unde colũnæ dictæ. Teren. in phor. Columen uero familiæ cui cõmendaui filium. Dona.
Comalaxare est exercere ac maturefacere. Varro ĩ flastalibus. Nec dolore a diaphoron esse quod de philosophia comalaxatem ea pſem neq; habenas dedi: neq; unq̃ cupiditas impo suit frænos. No.
Commanducatur. Lucil. in iii. Assequitur nec opinantem in capite insilit ipsum commanducatur totũ complexum. Idem in. xv. Villicum aristocrotem neastrinum atque bubulcum commanducatus: ut corrumpit ad nata adegit. Nonius.
Comœdias constat appellari ex eo q̃ in uicis iuuenes cantare soliti essent crebro conuenientes. Festus.
Comessatio a uicis: quos græci κώμας dicũt appellatur. In his enim habitant priusquam oppida conderentur: quibus ĩ locis alii alios conuictus causa inuitabant. Festus.
Comedum sua bona consumentem antiq dixerunt. Festus.
Comedo comedõis: qui ut supra sua bona cõsumit. Festus.
Comedice figuratum a comedo. Plautus. Euge heus assistite & dulce & comedice.
Cometacula uirgæ quas flamines portent per gentes ad sacrificium: cũ a se homines amoueant. Festus.
Comedim pro comedam. Plautus in bacchidibus. Quod dem fortis quidẽ comedim cõgreget pater. Cicero ad Varronem in epistola. Petisset cura si me amas ut ualeas: ne ego iacente te bona tua comedim. Fest.
Commentum pro communimẽtum. Plautus in amphi. Facias amphitrionẽ aduenientem ab ædibus ut abigas quo uis pacto fac commentus sies. Nonius.
Commentum a comminiscor: quod est fingo Terentius in andria. Atque ipsis commentũ placet. Dona.
Cõmentare cõmeare. Neuius in bubulco cerdone: cum ad lupam nostram tam multi crebro cõmentant lupi. Affranius in Vir. Quo tu commentas ubi confixus desides. No.
Cõmeare est abesse ubi te esse oporteat. Terẽ. in ecy. Hic raro in urbem cõmeat: unde cõmeatus qui ex aliqua cõmemoratione temporalis abscessus. Do.
Cõmodotarius passionem significat est qui cõmodatum accepit. Lauren.
Cõmendo te regi: idest cõmitto: cõmendo te apud regem: idest laudo. L.
Commentarii. Seneca. iii. declamationum. Sine commentario nunquam dixit: nec commentario. Commẽtarius erat in quo nudæ res ponuntur. & Cicero in Bruto. Non est oratio: sed capita rerum & orationis commẽtarium paulo plenius: uel sunt libri ut idem ubi sunt fundi Brute: quos tibi pater publicis commentariis consignatos reliquit: q; nisi puberem & iam haberet quartum librum cõposuisset. Vtrum libri sunt etiam ubi res latæ diffusæque explicãtur: dicimus primus secundusue commentarius: non autem commentarium. Quidam tamen pro expositiõe interpretationeq; auctorum utroq; genere promiscue utuntur: ut Aul. Gel. est: ideo probi grammatici commentarius satis curiose factus. & iterum nonnulli grãmatici qui cõmentaria in Virgilium composuerunt. quidam commentum appellant. Lau.

Comes comiti raro dicitur: socius socio crebrius: namque socius est par: comes uero minor quippe qui sequitur & ducem habet: ut Cicero, non comitem se inquit: sed ducem praebuit: ponitur interdum pro socio: ut Cice. in rhetoricis. Qui cum ante lucem surrexisset comitem suum sequit inclinauit: & antea dixit. & secum aliquantum nummorum ferentem e comitatus. Nec sicut dicimus cupiditas dicendi pacis est comes ociique socia: non econtra dicemus pax est dux cupiditatis dicendi neque ebrietas est dux libidinis: sed ebrietas e magistra libidinis, superbia est mater odii: diuitiae sunt materia superbiae: non autem dux. Comes quoque qui utrumque sequitur alterius dictum. Socius uero plaerunque in negociis seriisque rebus & fortunae arbitrio subiectis. Sodalis autem in rebus leuioribus ac saepe uoluptuosis: ut Cice. epulabar modice cum sodalibus, sodalitates enim me quaestore sunt institutae. Cuius autem sodales inquit qui eiusdem collegii sunt: ut Cicero norbanum quaestorem suum appellat sodalem. Comes e benignus homo & facilis: qui aliis non grauate inseruit. Lau.

Comitari minorum est erga maiores. Deducere uero & reducere quotiens alicui officii praestamus comitatum: ut deduc Catonem in senatum cumque domum reducem. Sed hoc est inter homines non multum auctoritatis distantes: & quasi ad certum locum. Assectari est quasi comitatum praestare: non tamen in itinere: aut nauigatione: aut militia: aut fere per urbem: ut Cice. de ora. Cumque maior natu & consularis Sergius galba assectaretur. Lau.

Committo quaere in uerbo feci inuitus. Lau.

Commeatus in singulari tantum pro facultate ad tempus a militia ab alio ut ministerio recedendi, quam praebet militi Imperator eundi quo uelit ad praescriptum diem reuersuro: licet Liuius libr. xxiii. ait. Magna pars sine commeatibus dilabebatur. In utroque autem numero pro cibariis & alimonia reipublicae: aut exercitus: aut alicuius multitudinis. Interdum etiam priuatim. Cicero pro lege manilia. Iam commeatu & priuato & publico prohibebamur. Lauren.

Committo non committas: ut cum omnia tibi a nobis suppeditata fuerint. tu tibi defuisse uideare. Cicero ut etiam sine ut: sed per quamobrem quod idem pollet: ut Cicero. Nihil tibi esse committendum considerare debes: quamobrem eorum quos laudas te non simillimum praebeas, & hoc modo semper accipitur in malam partem & cum negatione. Quapropter non recte dicitur: fac committas ut omnes te laudent. Lau.

Commigrare quaere in uerbo migrare. Lau.

Comparatiui & superlatiui nominibus magnificus: honorificus: munificus: nulli formantur: sed ex aliis quae in usu non sunt: ne possunt quidem esse: ut magnificentior: honorificentior: munificentior: & in superlatiuo: magnificentissimus: honorificentissimus: munificentissimus: mirificus tamen mirificissimus facit: ut mirificissimus est patruus tuus. omnia igitur a facio sic terminata hanc regulam sequuntur: ut mirificus: maleficus: beneficus uulnificus: tabificus: luctificus: pacificus: sacrificus: morbificus: quae interdum habent suum superlatiuum: Similia sunt a dico & a loquor & a sequor: ut maledicus maledicentior: maledicentissimus. Benedicus numquam repertum est: neque benedico composita. Fatidicus ueridicus uero rarum uerbum est. Causidicus magis substantiuum. A loquor magniloquus: grandiloquus: altiloquus. nam loquus: doctiloquus: uersutiloquus formant similiter: ut magniloquentior: magniloquentissimus quae a participio formari possunt: ut magniloquens. Suauiloquens uero dicimus non suauiloquus. Maledictus participium est tantum huius formae. A sequor pedissequus: quod substantiuum est Lau. Valla.

Coma breuis capillorum ornatus o correpta syllaba: coma non caesi capilli caesaries caesi. nam coma prima syllaba longa generis e neutri: & caesum latine dicitur: ac utrumque a graecis sumptum.

Comma pars. Tor.

Comarus arbutus & genus mori. T.

Comata nomen pastoris apud theocritum: & regionis gallorum cognomen: ubi magnam comam ferunt. T.

Cometes a coma crinita. Plinius in secundo.

Comoedia antiqua & noua. Antiqua quae atticam retinet gratiam & libertatem: ut Quinti. quae nostra satyra est. Noua ut nostra: nisi quod secundum Quin. eam uenerem non retinemus praecipuus Menander apud nostros qui fugerunt a Nigidio nominantur. Tor.

Comici qui comoediam scribunt: comoedus auctor: ita & tragicus & tragoedus. T.

Comparatiua aduerbia & superlatiua: quae a praepositionibus ueniunt: praeter suam constructionem ablatiui & genitiui: aliquando accusatiuo. ut Ci. ad Octauium. Propius urbem mouentur. & Salust. Proxime Hispaniam mauri sunt. Lauren.

Compertum est mihi & exploratum est mihi idest per inuestigationem scio: similiter comperi & exploraui. Constitutum est mihi: uel deliberatum uel decretum: idest cogitando firmatum est similiter constitui & decreui: at non ita deli-

berauit:possum náque deliberasse:& nihil tamen constituisse:ut qui oderitis:licet cõfessioné meá deliberauit:hoc est dubitatiui & hæsitaui. Cice. in uerrem. deliberatú est:idest fixum & decretú est. Exploraui tamé p inueni fere accipitur. cú exploro idè est quod inquiro sagaciter: unde exploratores: sic exigo .i. uæheméter & iure quodá postulo. inde exegi exactum: quod postuládo obtinui. & postuládo obtentú tale est quæsitú pro partú: a quæro. Lau.

Cõplacitus quære in dictiõe participia. Lauré.

Cõplura quære in uerbo plura. Lau.

Cõplodere est aduersas manus inuicé collidere: uel ad testificandú doloré uel gaudiú uel admirationé uel similia. Supplodere est pedé terræ incutere: q̄ iterm in oratore solet laudari: ut Ci. Iam quidé explosa sentétia est: appositissimo uocabulo usus est non dicit eiectam: sed quasi pulsationé manuú iniectos a coetu. Et idé Ci. aut si uersu & pnunciatus é una syllaba breuior aut lõgior exibilat & explodit. Explodo nõ tátum significat eiicio. manibus etiá pulsantibus qualiter quépiam e domo: uel a theatro etiam pulsatione eicimus. Lauren.

Comitem accipere debemus eum qui comitetur & sequatur: & ut ait Labeo: siue liberum siue seruú: siue masculú: siue fœminam: & ita comitem labeo diffinit qui frequètandi cuiuscúq; causa: ut sequeret destinatus est. VI.

Cõmodatú inter & datum utendú labeo qdé ait tantum interesse: quátum inter genus & specié. cõmodari auté ré mobile: nõ etiá soli utendi: mdari etiam soli: sed ut apparet proprie cõmendata res dicitur etiam quæ soli é. Ideinq; Cassius existimat. Iulianus amplius etiam habitationem cõmodari posse ait. de uer. sig. VI.

Compello & appello: ad pulsionem cõpellis & appellis. ad compellationem uero compellas & appellas.

Cõplura dicimus: q̄uis antiqui pluria dixerút. Cicero de signis. Imo uero alia compluria Teren. in phor. Aduenièti ut sit noua hic cõpluria. Pri.

Commistionis urbs est in celtiberis nobilissima. Strabo.

Comaci populi sunt in hispania: iuxta fontem iberi amnis. Strabo.

Coméses ex como ciues i gallia cisalpina: quá lombardiam dicunt cum ex cumis olim ciuitate in cãpania sit cumanus. Stra.

Comú ciuitas est in gallia cisalpina iuxta lariú lacum. Hæc mediocris erat colonia trans padú. sed deinde Pompeius. deinde Scipio: post diuus Cæsar eam auxerunt.

Cõparatiuú i or ois generis erat apud átiquos. Valerius antias in li. vi. annaliú. Hic senatusc õsultum prior factum est. Pri.

Comœdia. Cicero pro Roscio. & nomen huic cõficta arbitror a poetis nostris: ut affectus nostros monens in alienis personis: expressáque imagine nostrú uitæ quottidianæ uideremus.

Comes benigni faciles suaues hoies esse dicút qui errãti comiter mõstrant uiá benigne: nõ grauati. Ci. inquit pro Cor.

Cõmemorare cõmonefacere í memoriam reducere. M. Tul. de senectute pythagoreo;q; more exercendæ memoriæ gratia qd quoq; die dixerim: audiuerim: egerim: cõmemoro uesperi. Idé de finibus bono;& & malo;: audire Ci. quæná sit istius ueteris quam cõmemoras academico;. & de finibus bono;& malo;& peripareticorum sententia. No.

Cõmeruisse pro cõmisisse. Terentius í andria. Quid cõmerui pater. Idem í phormione. Ná si senserit te timidú pater esse: arbitrabit te cõmeruisse culpam. Do.

Comedones ab edendo. Varro in modio. Putat fore hoc quod hinc comedonibus cõuenit usu: quibus nota uolútate comedút: dúmtaxat gula gaudet. No.

Cometa stella crinita cæsarie dicta. Ser.

Cõmendare nihil aliud est q̄ deponere. Ser.

Commendo laudabilem reddo. Valerius libr. x. Quapropter non ludicram artem cõmendauit. Seruius.

Comes benigni faciles suaues hoies esse dicútur: hoc Cicero i oratione pro Cornelio balbo. Ser.

Cõmessatio gemino ss scribi debet absq; n. Dicitur enim a commesse infinitiuo de comedo. Est autem cum luxu factum conuiuiú. Cicero pro Murena. Nam amor non cõmessatio: non libido: non sumptus ostendit. Ser.

Comest pro comedit. Varro in maicopoli: natura humanis omnia sunt: patria quippe te plus urget: piscis ut sæpe minutos magnus comest: ut aues enecat accipiter. Titinnius í gemina. Libram agebant satis esse ambobus farris intrite plus comest sola uxor. Idem in fullonibus. Ego me mandatá meo uiro male arbitror: qui rem disperdit ac meá comest. Plautus i mustellaria. Nemo uenire saluum quem absentem comest. Idem in trinumo. Quod & bibit & comest: quod & facit sumpti. Afranius: æquatibus iste ut tu ré nares dona comest hic quottidie. Pomponius i pistore decipit uicinos: quod molendum conduxit comest. Neuius in fullonibus feriatis uertit se i omnis bestias comest quicquid tetigit tantum. Idem in agricola: ædepol pater

nam qui comest pecuniam. Lucilius in quarto. Commanducatur totum complexa comestque. Et in trigesimo. Conficit ipse comestque. Marcus Tullius in hortensio. Sed ad extremum pollicetur prolaturum: quæ sæpe ipse comestiquæ efficit dialecticorum cohors. Nonius.

Comendaticias nomen cultori fuit: de cuius obliuione quærebatur dicenti: nunquid ad forum mandas: accipe hinc augustus comendaticias qui illic neminem nosti. Macrob.

Comiciales dies appellantur: cum in comicio conueniebantiqui locus a coeundo: idest simul eundo est dictus. Fest.

Committere proprie est simul mittere: nunc eo utimur: & pro facere aut incipere. Fe.

Comptilis compositi. Pomponius in præcone posteriore. Si sciam quid uelis, quasi conici serui comptilis. No.

Comitasset pro concubuisset. Actius in erigona. Tum autem egestis sine esse eodem lecto comitasset pater. No.

Committere effigiare. Pacuuius: Ruptus barbaricam pestem sabinis nostris obtulit nouam figuram factam commissam in fabre. Nonius.

Committere coniungere consociare. Lucilius libro uigesimo octauo. Quod me fiet siquidem non uis te improbo cōmittere. Virgili. libro tertio. Delphinum caudas utero commissa luporum. No.

Committere donare relinquere. Marcus Tullius in uerrem actione secunda. Is calumniator ex sinu suo composuit qui illam hæreditatem ueneri ericinæ commissam esse dicerent. No.

Committere facere. Marcus Tullius ĩ uerrem actione tertia. Ego etiam quæ tu sine ueire cōmisisti uerri crimini daturus sum. Virgil. æneidos libro primo. Quid meus æneas in te committere tantum. Lucilius libr. xxviii. Commouet se nusquam neque committet ut pareat sibi Idem in libro. xxvi. Ad herum ducis clandestino tibi quod commisimus foret ne mutues quicquam nisi ministeria: & foras ferres. No.

Committere & commendare differunt. Committimus magna: & quæ salutem in dubio habent. & quæ magno cum periculo uolumus esse seruata. Terētius in andria. Nec satis digna cui cōmittas primo partu mulierē. Cōmendamus non cognitis: cōmittimus cognitis. Idem in eunucho. Ego me tuæ cōmēdo & cōmitto fidei.

Commilitium commilitonum sub eodem duce. militia est. Cor. tacitus: penes quos ciuitatis regimen in cōmilitium adiciti.

Committere dicitur initiare. Virgilius libro sexto. Et tuba commissos medio canit aggere ludos. Varro in eumenidibus: Discumbimus multitudo nimis mature cœnam committis.

Committere cedere permittere. Virgilius libro nono. Portam quam ducis imperio cōmissa recludunt. Terētius in eunucho. Ouē lupo commisisti. Lucilius libro trigesimo. Quia sua committunt mortali claustra camœnæ. Marcus Tullius de officiis libro secūdo. quādiu respu. per eos gerebat': quibus se ipsa cōmiserat. No.

Cōmitigare est tundendo deprimere: atque deponere. Teren. in eunu. tibi cōmitigari uideā sandalio caput. Do.

Cōmiserescimus. Virgili. æneidos libro secundo. His lachrymis uitam damus & miserescimus ultro. Ennius. Hectoris lustris seruos: & uestræ imperiū & fidē myrmidonū uigiles cōmiserescite. No.

Comitiū ab eo q̄d coibāttur comitiis curiatis & litiū causæ essent.

Comitiales dies dicti q̄ tum dum esset populus constitutus ad suffragium ferundum: nisi si quæ feriæ cōceptæ essent: propterquas non liceret ut cōpitalia & latinæ. V.

Comminisci dictum a con & mente: cum finguntur in mente quæ non sunt: & ab hoc illud quod dicit' reminisci: cum cōmentū pronunciatur. V.

Cōminisci dicere & fingere. Terentius in ecyra. Aliquid tulisse comminiscentur mali: capiti atque ætati illorum moribus qui auctus fiet. Donatus.

Cōmissa dicuntur quæ contra testatoris uolūtatem facta: aut non facta ab hærede. Asconius ped.

Comitiū erat locus prope senatū: quo quiritibus Romanis populoque Romano licebat coire. Asconius.

Cōmissionē require in seruus. Macrob.

Comitiales dies sunt: quibus cum populo agi licet: & fastis diebus quidem lege agi potest cū populo non comitialibus utrunque potest Ma. de sa.

Cōmode pro blande. Terentius in ecyr. haud opinor cōmode, & alibi. Nunquā tā dies cōmode. Dona.

Cōmodū sicuti plærūque utile. No.

Cōmodū aptū conueniens. Virgili. libr. xii. Ac cōmoda fraudi.

Cōmodū integrum totū. Lucilius. Bis quinque octoginta uidebis cōmoda te capua quinquaginta atque ducentum. Plautus in asinaria. Viginti argēti commodas minas eius quidem matri. Nonius.

Commodare est mutuare. Lucil. lib. xxvii. Certa sunt sine detrimento: quæ inter se cõmodent. Marcus Tullius de officiis libro secundo. Atque ut dando & accipiendo mutuandisque facultatibus & commodandis nulla re egeremus.

Commodum pro eo quod cupimus: aut uolumus capimus. Tullius in uerrem. Ante iudicem: quem commodum erat quem uolebat Et Terẽtius in adelphis. Amat dabitur a me dum erit commodum. idest quod cupiuerit Nonius.

Cõmodare cũ cõmodo dare. M. T. ad filiũ lib. ii. Cui ego quibusq; rebus poteto libentissime cõmodabo. No.

Cõmontanus a monte Sacerna ꝓbandus: qui ait singula ingere quaternis operis uno operario ad cõficiẽdũ satis esse: sed si hoc in Sacerna fundo in gallia satis fuit nõ continuo idem in agro cõmontano. Var.

Cõmugento conuocato. Fest.

Cõmunitus pro cõmuniter. Var. reꝝ diuinarum. Etenim ut deos coleret debet cõmunitus ciuitas. No.

Cõpascuus ager relictus ad cõpascendũ cõmuniter uicinis Fe.

Comparare & sociare & coniungere. Actius ĩ amphitrione. Qui meum senium cum dolore tuo coniungam & comparem. Plautus in asinaria. Prænde auriculis cõpara labella labellis. No.

Cõparare adæquare. Marcus Tullius ad Cæsarem iuniorem libro primo. Neminem tibi profecto hominem ex omnibus: aut ãtepo-suissem nunquã aut etiam comparassem. Terentius in eunu. Haud ne cõparandus hic q̃dem ad illum est. No.

Cõparare cõponere machinari. Sisen. histo. li. iii. Eos qui hoc malum publicum clandestinis consilius comparauerint. No.

Comparare ueteres confirmare & cõstituere dixerunt. Terentius in andria. Ita me comparem non perpeti meretricum contumelias. Idem in andria. ut malis gaudeant: atq; ex incommodis alienis sua ut comparent cõmoda. Titinnius in gemina. Ergo ut sua seruet dona nobis faciendum est: ita ut cum ea primum blãditer cõparemus colloquia. Actius in eurysace. Nihil est: si autem ad te retardet socium in portu copiaq; subsistat modo tu reipse affirma & cõpara. Idem in tereo. atq; id ego mecum semper sic agito & comparo quo pacto magnam molem minuam. Turpil. in lænis. Nunquam unius me comparatu seruire elegãtiæ. Marcus Tullius de republica libro sexto. Quamobrem se comparet hic ciuis: ita nec est ut sint contra hæc quæ statum ciuitatis permouẽt semper armatus. Afranius in episto. Nam improba & pudica q̃ sine consulo & parco mihi: quoniã cõparatum uno ut simus contentæ uiro. Cicero de finibus bonoꝝ & malorum libro sexto. Omnis auctoritas philosophiæ consistit ĩ beata uita comparanda. No.

Comparare emere. Terẽtius in eunucho. Des ubi aurum & uestem. atq; alia quæ opus sũt comparet. No.

Comparare acquirere æstimare. Terentius in andria. Atq; ex incõmodis alterius sua comparent commoda. Dona.

Comparare interim existimare. Actius in epinausimache. Proin tu id cui fiat: non qui facias compara. No.

Cõparare apparare. M. T. in uerrem actione secunda. Vt erat iter suos copiosos conuiuiũ comparabat. No.

Comparare dare. M. T. in uerrem de suppliciis Et omni gemitu ac dolore certa merces cõparabatur. No.

Comperendinatio est secunda actio. Item cõperendinatio est ab utrisque litigatoribus ĩuitis sibi denunciatio in perendinum diem. Nanque cum rem aliquam agerent litigatores: & pœna se sacramẽti peterent: poscebãt iudicem qui dabatur post trigesimum diem quo dato deinde inter se comperendinũ diẽ ut ad iudicium uenirent denunciabant. quo cum esset uentum anteaquã causa ageretur: quasi per iudicem rem exponebant. quod ipsum dicebatur causæ coniectio: quasi causæ suæ breuis coactio. Alii sic inter comperendinationem & ampliationem hoc interest: q̃ comperendinatio ex una tantum reperitur: ampliatio tarde condemnabit. Asconius Pedianus.

Compescere est uelut eodem pascuo cõtinere. Festus Pom.

Cõpernes nominãt homines genibus plus iusto coniunctis. Festus.

Competere compesce dixerunt antiqui. Fe.

Compercit pro compescuit. Fe.

Compescere lucum: est lucũ suis finibus cohibere. Festus.

Compernes dicunt longis pedibus. Luci. saty. libro. xvii. Nunc censes Caliopeia mora illã non licitum ueterum esse aquæ etiam igni-na tãgere mammis compernem: aut uaram fuisse amphitriõis acerni. Alcmenam atque alias lenam ipsam denique nolo dicere: tute inde dissimulabo. elige quod uis. No.

Compedes qui sunt quos epidauri & artinos appellant. centum enim & octoginta remp. administrabant: ex quibus senatores deligebant: quos artinos appellabãt. Plæbs autem

magna ex parte in agro agebat: uocabantur autem compedes a pedibus: ut cuius facile agnin puluere obliti cum in urbem rediret.

Compita proprie dicuntur ubi multæ uiæ cōueniunt: ut triuium uel quadriuium: aut error.

Cōclaue cœnationem significat: ut Cicero docet cœnationibus.

Compedes non a pedibus dictæ: sed ab impedimento. Varro in prometheo libro primo Ego infœlix non queam uim propulsare: atque inimicum horcho immittere. ne quenquam separatas manus compedes conor reuellere. Idem ī flexibulis. Domo exeo intro & pedes & corrigis compedio. Idem in parmenone. Lepusculi timentes hoc quadrangulum dedit. Diana rete nexile archia suis eum fugam lineamq; compediam. Idem: sex ulysse: quo cum ire uellemus obuius stare: ubi corpori trinos compedes impositas uideo. No.

Cōpetere par esse uel simile. Inde & in æstimatione rerum hoc illi competit dicimus. No.

Cōpetere significat honorem uel coniugium: uel quoduis aliud aduersus alium petere: unde competitor: ut sæpe. No.

Competere rei cuiusq; reminisci: aut constanter ualere. Salustius histori. libro primo. Sic uero quasi formidine attonitus: neque animo: neque auribus: aut lingua cōpetere. Nonius Mar.

Compellare alloqui. Virgilius æneidos libro secundo. Vltro flens ipse uidebar Compellare uirum ac mœstas depromere uoces. Seruius.

Compendium quod compenderet una. Reque in foris. Varro.

Compitalia festa quæ in compitis peragebantur. Fe.

Comperēdini dies sunt quibus uadimonium licet dicere. Macro. de sa.

Compilare est cogere in unum condere. Fe.

Compita loca i quadriuiis quasi turres. ubi sacrificia finita agricultura rustici celebrabāt: uel a compotando dicta idem simul bibendo. uel mariti confinia ubi ædiculæ consecrantur patentes ad compita: uel a comperēdo quod multæ simul uiæ cōueniāt: ut Probus putat.

Compita quadriuia appellātur ab eo: qa multæ uiæ in unum confluant. Virgilius geor. secundo. Ingentes pagos & compita circum thesidæ posuere. Ser.

Cōpitalini ludi a patre libero dicti: quos athenienses primo instituerūt cōpita: in quibus primi noīe hircus dabatur. hoc autem genus poematis tragœdiam uocabant. Ser.

Compitalitii more maiorum ferias concipere solent: quæ appellantur compitalia. Aulus Gellius.

Cōpitalia dies attributus laribus: ubi uiæ cōpetunt: tunc in compitis sacrificat' is dies cōcipitur. Var.

Comprimere interdum iniuriæ & non amoris. Terentius in phormione. Eam compressit. Donatus.

Computum a cogendo. V.

Componere finire. Vir. æne. li. i. Ante diē clauso componet uesper olympo.

Componere reficere recreare. Virgilius georgico. libro quarto. Vix defessa senex passus componere membra. Idem æneidos libro primo. Nunc placida compostus pace quiescit No.

Componere disponere constituere. Virgilius libro quarto. Quam tuta poscis urbem cōponere terra. Marcus Tullius de officiis libro tertio. Atque quod communiter compositum fuerat solus edixit. Sisenna histo. libro quarto. Exercitum dispartitum ad confligendum componunt. No.

Componere rursus significat comparare. Accius in armorum iudicio. Quid est cur componere ausis mihi te aut me tibi. Lucil. saty. lib. quarto. Sānis ipurcus homo uita ista dignus loco secum placide iane componitur optimus multo post homines natos gladiator: qui fuit unus. Salustius in iugurtha: ubi metelli dicta cum factis composuit. Virgili. georgi. libro. iiii. Non aliter si parua licet cōponere magnis. No.

Componere ornare. Virgilius georgico. libro quarto. Dulcis compositis spirauit crinibus aura.

Cōponere colligere. M. Tul. in uerris diuinatione. Si ab isto libro: quem tibi magister ludi nescio quis ex alienis orationibus cōpositum dedit. No.

Componere est simulare uel fingere. Actius ī agamēnonibus. Si multi animis quoq; atroci uictus malitia est cōposita dicta ex pectore euoluunt: suaq; cum componas dicta factis discrepant. Sal. in iugur. Nō sunt cōposita mea uerba parui id facio ipsa se uirtus satis ostendit. No.

Cōponere cōiungere. Vir. li. xi. Cōponens manibusque manus atque manibus ora. Lucil. saty. li. v. Cū plato code obuio amplector labra labellis cōpono. Idem in codē. Latus cōponere alteri. & cū pectore pectus. Salu. hist. lib. Suspectusq; fuit incertum uero ac p negligentiam societatem prædarum cū latronibus cōposuisset. No.

Cōponere pro redimere. Salu. histo. li. primo

Quin lenones & iinarii laniiq; quoꝝ præterea uulgus in dies usum habet pretio cõpositi. Nonius.

Compono cõparo: ut Vir. Sic paruis cõponere magna solebam. Ser.

Cõpos animi .i. cõpotentis animi uel sani: cui cõtrariũ est ĩpos animi. Salu. neq; animo aut lingua satis cõpotem: cũ de amẽte: Septimio loqueretur. Ter. in adel. Vix sum compos animi: alii compotem animi: cõpositum animum intelligunt. Do.

Cõpotem in bonam partem solum accipi putatur: cũ & in malum possit. Plau. in epidico Cedo manũ accipe ærũnaꝝ & miseriaꝝ cõpotem. No.

Compotem bonæ rei solum dici existimatur: cũ etiã mala re positũ sit. Actius in Cly. Cur me miserã irridet magis cõpotem: & multis malis. No.

Cõposito dictum est ex pacto. Vir. æne. ii. Vix tandẽ magnis ithaci clamoribus actus: composito rupit uocem. Teren. i phor. Composito factum est quomodo hãc quã amas habere possis sine dote. Ser.

Cõposito factum est sine præpositiõe ueteres nõ ex cõposito: ut cõposito rupit uocẽ & me destinat aræ. No.

Cõputatio & disputatio cũ præpositione putãdi: quod ualet puꝝ facere. Ideo antiqui puꝝ putũ appellauerunt. Ideo putator ꝙ arbores puras facit. Ideo ratio putari dicit͛. in qua sententia fit pura: sic is sermo: i quo pura disponunt͛ uerba: ne sit confusus. atq; ut deluceat dicitur disputatio. Varro.

Cõptũ. Afranius ꝓ ornatu & cultu posuit. F.

Cõpluries a pluribus significat sæpe. Cato: cõtumelias dixisti mihi cõpluries.

Cõptus .i. ornatus a græco descẽdit: apud quos κοσμεῖν dicit͛ comere: & quia apud nos comis: & comæ dicũtur capilli cum aliqua cura cõpositi. Festus.

Cõpluries frequẽter Cato suasionẽ in legẽ populi apud cõpluries usu uenit omni tẽpore ante aduẽtum esse rempub. reddimus. Idem originũ li. iii. Cõpluries eoꝝ milites mercenarii inter se multi alteri alteros i castris occidere. Plaut. in persa. Quid metuis? metuo hercle nõ sensi ego compluries. No.

Cõpluria secũdũ regulã dixit. Terẽ. i phor. Nã hoc cõplure & hæc cõpluria: & hoc secũdũ ueteres: quod nostri dẽpta syllaba cõplura dicũt. Ci. in ꝓtagora phana hoc loco cõpluria cõfirmãda. & sic dicẽdũ. Cato originũ inuuit genere compluria credo: quia hoc plure non hoc plus dicebant. Do.

Cõpressus cũ uirgine admissus dicit͛. Plaut. in trucul. Etiã coitũ cũ meretrice cõpressus dici uult. Nũc ad amicã decimo die athenis ui so: quã grauidam hic reliqui meo cõpressu: quid ea agat. No.

Compluuiũ relictũ erat ĩ medio ædiũ ut lucẽ caperet deorsum quo pluebat dictum ĩpluuium sursum quo compluebat compluuiũ utrũq; a pluuia. Var.

Complusculos. Regro abs te id primũ ĩterfueris ne cõuiuio per cõplusculos dies cõtinua comitate reuocato. Mar.

Cõmutaturus uerba altercaturus iurgiũ habiturus. Ter. ĩ an. nũq̃ hodie tecũ cõmutaturũ patrẽ unũ esse uerbũ. Idẽ ĩ phor. Tria nõ cõmutabis hodie uerba inter nos: hoc est dabitis atq; accipietis iurgabitis. & cõmutare uerba est ꝓ bonis dictis mala ingerere. hoc ẽ iracundia in maledicta compelli. Do.

Concha pro tuba. Vir. Sed tum forte caua dũ personat æquora concha.

Conceptiuæ feriæ sunt: quæ quotãnis a magistratibus uel sacerdotibus concipiũt͛ in dies certos uel etiã ĩcertos: ut sunt latinæ sæmentinæ pagonalia compitalia. Macro.

Cõcedo tibi illius rei: & illã rẽ. Pris. ĩ atticis.

Cõcordis ꝓ concors in casu recto antiq̃ dicebãt. Hilaris comis concordis. Prĩ.

Concia uacceoꝝ urbs est in Hispania & in lusitania. Strabo.

Cõcio est populi multitudo cõgregata: uel ex magistratus iussu: uel publici sacerdotis; uel sua interdũ auctoritate. & ĩpõte ꝓprie ad audiẽdũ ora-orẽ concionãtẽ in bonum publicum. cuius etiam oratio uocat͛ concio. Dicimus etiam ecclesiam quam nescio quo iure ædes sacræ appellant cum cœtum hominũ non loca significet. Lau.

Concilio amorẽ beniuolentiãue. i. cõparo uel contraho: inire gratiã fauorẽ compare ĩterdũ amorẽ: neq; aliter dicimus: recõciliari tamen & ĩ gratiã redire: idẽ sũt. cũ in pristinã amicitiã redeũt inimici redire in grãm. Lau.

Cõcha genus piscis ex cãcroꝝ genere sine oculis. Pli. secũdũ Soli. sunt ĩ mari indico: & ĩ his reperiunt͛ margaritæ: & ꝓ uase & tuba capi uoluit. Alii conca quasi cõcaua. Tor.

Cõchylia genus pisciũ ĩ syriaco & indico mari ex quoꝝ ĩcisis cõchis lachrymæ manãt: quibus tingit͛ purpura: quæ ĩde murices & sarranæ dicũt: inde sarnaũ. Conchylia ꝓ ueneno & adulatione. Iuuenalis. Huius ego nõ fugiã conchylia.

Conon atheniẽsis: qui multa mari & terra fecit in bello peloponẽsiaco: de quo Aemilius probus. Tor.

Conopeum uelum erat quo in ægypto ad arcendos culices utebãtur. ut scribit Herodotus porphyrio.

Conopeũ tentoriũ ex filo contra culices: quo lectus circundatur. Tor.

Contus pertica uel sudes. Tor.

Conauditum coauditum:sicut coangustatum dicitur. Festus.

Cõcha pro tuba. Virgilius æneidos.vi. Sed tũ forte caua dum personat æquora concha & Ouidius metamorphoseos.Conchæque sonanti inspirare iubet.Deriuatur autẽ a græco κογχη. Ser.

Conchis faba uiridis:cuius diminutiuum conchicula.

Concalfacere excitare uel incendere uel hortari.Cicero de natura deorum libro secũdo. Et ait idem cum brachium concalfecerit tũ solet pugnare . Idem in pasnam libro tertio. Nos ueniti diamis rumoribus concalfaciunt. Nonius.

Cõcio est proprie multitudo populi ad discernendum de republica conuocata.Est autem congregatio bestiarum : unde gregem dicimus.

Concaluit.M.T.ad acticum lib.iiii.Locus ille animi nostri stomachus:ubi habitat dũ concaluit.Et de natura deorum lib.tertio.Quorum tanq manus opere sic animus usu concaluit.No.

Concedere dare uel permittere . Marcus Tullius in uerrem actione secũda. Da mihi hoc concede quod facile est. Virgilius libro septimo. Concessit in iras ipse deum antiquas genitor calidona dianæ.Terẽtius in adel. huic metuisti nunc si de tuo iure cõcessisses paululum.Lu.libro.xxix.Concedant homini id quod uelit declinat.M.T.de offi.lib tertio. Si negent omnia turpia per se ipsa fugienda esse concedant.No.

Concedere credere uel consentire.Terentius in phorm.Nunq me hic hodie concedas mihi neq; intelliges.Lu.lib.xxvii. in concedere uinum atque hoc eo dicere quo superatur minus.No.

Concedere recedere uel cedere.Teré.i ecy.hic uideo me inuisam esse merito tempus est cõcedere. Afra.in cendio. atq; etiam incendit: atq; hoc procul concessero.Cecil.in thyeste. hic dum abit huc concessero.Ci.tuscu.libro iiii. & cum magnitudine medicinæ doloris magnitudo concederetur.No.

Cõcedere uerberibus cedere.Ter.in andri.uerberibus cæsum te in pistrinum Daue dedã. M.T.de suppliciis. Cedebatur uirgis medio in foro messanæ.No.

Concedere & ignoscere differunt. Require in I ad ignosce me.No.

Concelebrare dicit cõmouere. Luc.li.i. Quæ mare nauigerum quæ terras frugiferẽtis cõcelebras. No.

Concelebrare diuinare dictum a celebritate. Lucil.lib.xxx.Multis inde locis sermonibus concelebrantur.No.

Concenturiare est colligere dictum a cẽturis quæ ad suffragia conueniebant.Plau.i pseu. Cui centurio in corde sycophanta est . Tan phor.Ego insidiis succenturiatus si quid deficies.No.

Contempte parce.Plau.in asina . Quãq illum mater cõtempteq; habet. No.

Con & in præpositiones obseruate cu iosequi animaduertit.Marcus tullius. In & con præpositiones uerbis aut uocabulis præpositas: tunc produci aut prorendi cũ litteræ sequerentur:quæ primæ sunt in sapiente ac fœlice.In aliis autem omnibus correpte pronunciari. Verba Ciceronis hæc sunt.Quid uero hoc elegantius q non fit natura ; sed quodã instituto indoctus dicimus breui prima littera:insanus producta:inhumanus breuis: fœlix longa:& ne multis quidem uerbis hæ primæ litteræ sunt : quæ sapiente ac fœlice productæ dicuntur . In cæteris uero omnibus breuiter. Item composuit confecit consule ueritatem comprænhende & confer aures probabunt quare ita sit dicens.Quod iuuare uoluptati autem aurium morigerari debet oratio:manifesta quidem ratio suauitatis est in his uocibus:de quibus Cicero locutus est.Sed quid dicemus de præpositiõe pro quæ cum producatur corripi soleat:obseruationem hanc tamẽ. M.Tul.aspernatus est. Non enim semper producitur sequente littera:quæ prima est in uerbo fœlix: quam Cicero hanc habere uim significat: ut propter eam rem.In & con præpositiones producuntur.Nam proficisci & profundere & profugere:prophanum & profestũ correpte dicimus.Proferre autem & profligare & proficere producte. Cur igitur ea littera quã Cicero productõnis causam facere obseruauit non in omnibus consimilibus eandem uim aut rationis aut suauitatis tenet:sed aliã uocem produci facit:aliam corripi. Neque uero cum particula tum solum producitur: cũ ea littera de qua Cicero dicit insequitur. nã & Cato & Salustius fœnoribus inquiunt coopertus est.Præterea colligatus & connexus producte dicuntur.Sed tamen uideri potest in his quæ posui ob eam causam particula produci hæc:quoniam eliditur ex ea littera Nam detrimentum litteræ productione syllabæ compensantur:quod quidem etiam obseruatur in ea quod est cogo:neq; regnat quod coegi correpte dicimus. Non enim salua synæresi dicitur a uerbo quod est cogo. A.G.

Concentus mistus cantus.i.symphonia. Virg.
geor.libro primo.Hic ille auium concentus
in agris.Ser.

Conceptiuæ feriæ quæ nõ sunt ãnuales ut hæ
quæ dicuntur sine proprio uocabulo:aut cũ
prospicio:ut nonẽdinales sunt.Varro.

Conceptiua ferialia festa dicebãtur:quæ ĩ cer-
tis diebus obseruabant quotannis ut semen
tinæ & compitaliciæ.Fe.

Conceptus animo placitus uel prædestinatus
Vir.xii.Aut tu bellare conceptũ: aut excute
fœdus.Ser.

Counciere cũ perturbatione cõmouere.Actius
in medea.Nisi quas terrestris pontus strages
concient.Afranius in deposito.Dii sunt ira-
ti tibi qui cõciere cogitas tãtũ mali.Ennius
in doloreste.Exẽplo egi fidem nuncupantes
cõciebant populum.No.

Conciliabulum locus ubi cõcilium conuenit.
Festus.

Conciliatrix dicit quæ uiris conciliat uxores
& uxoribus uiros.Fe.

Concilium a coactione.Varro.

Conciliũ dicit a populi cõsensu.siue cõcilium
dicit a concalando.i.uocando.

Conductitius qui cõductus est:ut domus con
ducticia:quæ conducta est.Lau.

Conducit pro utile est iuuat & decet.& si qua
sunt talia personalia sunt cum habent nume
ros:ut hæ uestes decent nos.Alrer impsona
lia sunt.explicit expliciũt nunq̃ quod sciam
legi.Lau.

Condictio rarum est a condico.Est enim con
dicere prisca lingua denunciare.nunciare ue
ro abusiue dicimus cõdictionẽ actionẽ ĩ pri
mam quã actor intendit sibi dare oportere.
Nulla enim hoc tempore eo nomine denũ-
ciatio fit:ergo cõdictio ẽ:uel hæc ipsa actio
uel illa denunciatio.Lau.

Condictiones consistentes ĩ facto uarietatem
habent:& quasi tripartitam recipiunt diuisi
onem:ut quid detur:ut quid fiat:ut quid ob
tingat:uel ratione detur ne fiat ne obtingat.
Ex his dandi faciendique condictiones in p
sonas collocatur:aut ipsorum quibus quid
relinquitur:aut aliorum tertia species in euẽ
tu ponetur.Paulus de cõdictione & demon.

Condictionum quæ in unum conferũtur tri-
plex est natura:ut quædam ad id tempus qđ
post mortem eius futurum sit. quædam ad
alterutrum pertineant.Tempus autẽ uel cer
tum uel infinitum compræhendetur : quæ
omnia non minus in fideicommissis:q̃ insti
tutionibus ac legatis incidere solent: ut hæc
condictio titiæ si mihi nupserit non dubiæ:
nisi uiuẽte testatore. Illa autem si ad exeqas
funeris meas uenerit:nisi post mortem ĩple-
ri non possit.Illa uero si filio meo nupserit:
uel uiuente uel mortuo testatore ĩpleri pos-
sit:& prima quidem ac tertia ex relatis con-
dictionibus infinitum tempus habent.quo-
modocunque enim nupserit impletur con-
dictio secunda. Ad certum tempus ascripta
est.Marti.e.ti.

Conditionales debitores dicũtur:in qbus nõ-
dũ cõpetit actio.Est autẽ cõpetitiua: uel quĩ
spem habent ut cõpetat.Vl.

Cõdẽnatio psonaꝝ quæ fit in id quod facere
possũt nõ significat totũ quod habẽt extor-
quẽdũ esse:sed etiã ipsaꝝ ratio habenda est:
ne egeant.Pau.de uer.sig.

Condrusi sunt cereosi in gallia qui hodie dicũ
tur luceburgi.Strabo.

Conduntur nummi in profundo: & in arcam
dicimus.Caper.

Concinnare est apte componere . Concinere
enim est conuenire.Fe.

Cõcinnare est facere.Plau.ĩ amph.lachrymãtẽ
ex habitu cõcinnas tuã uxorẽ . Sed ꝓprietas
uerbi hæc est apud ueteres. Ennius potiõis
genus ex multis liquoribus cõfici dici solet.
Recte autẽ cõcinare est cõsentire:ĩtelligi po
test q̃si concinere:ut multis diuersis cãtibus
unus efficitur modus. Plau.in asina.Auceps
q̃do cõcinnauit areã effundit cibũ. M.T. de
finibus bonoꝝ & maloꝝ li.iiii.Tum is cum
qbus cõcinabat uerbis discrepare. Idẽ ĩ aca-
demicis.li.i.Qui cũ similitudine uerbi con-
cinere maxime sibi uidet. No.

Cõcinnere cõficere uel colligere.Neuius bellĩ
punica.lib.iii.Trãsit melitã romanus exerci-
tus insula integrã urit:populatur:uastat:rem
hostium concinnat.No.

Concinne loqui dictum a concinere : ubi ĩter
se conueniunt partes : ita inter se concinnãt
aliud alii.V.

Concio significat cõuẽtũ : nõ tãtũ aliũ q̃ eũ q
a magistratu uel sacerdote publico per præ-
conem conuocatur.Festus.

Cõcio cõuẽtus:dicta quasi cõuocatio uelut co
gitatio.i.lõga eiusdẽ rei agitatio in eadẽ mo
ra consilii explicandi.Fe.

Cõcionẽ dicit Flaccus significare locũ sugge-
stũque & unde uerba fierent.Au.

Cõcionẽ antiq masculino genere posuere. Fe.

Concio dicta quasi coactio. Varro.

Concorditas ꝓ cõcordia.Pacu.in hermi.Con-
corditatẽ hospitio adiũctã perpetem probi-
tatem conseruetis. No.

Cõcubia noctis primi somni.Sisen.hist.lib.iiii.
Ipsi legati concubia nocte oppido digressi iã
supra hostiũ munitionẽ succedũt.No.

Concubium:in trinũmo.Concubiũ sit noctis
priusquam postremum perueneris : concu-

bium a concubitu dormiendi causa dictum Varro.

Conclamatum est: ut est apud Terentiū. Hinc tractum dicitur: q̄ cū uitalis spiritus interclusus homies fallere soleat aqua frigida ablui consueuerunt: & per interualla cōclamari: in quo cum liberari nequirēt post ultimā conclamationē quasi rebus desperatis comburebantur. Ser.

Conclamatum manifestum significat. Terentius in eunu. Iam clamatum est: ut in conclamatis funeribus nulla iam dilatio doloris ac luctus est: ut Lucanus ait. Corpora nondum conclamata iacent.

Confluens mosæ & rheni fluminum ī sycambros nunc gherlēses, ad menapios autem iuliacenses: ut olim scripsi menapii protendebant: est longe ab oceano fere octoginta mille passuum proximus nouiomagio gherlensium oppido diocesis traiectensis prouīciæ coloniensis inter Buscunducis & Hoesdem oppida ducatus Brabantiæ: ī quorum sycābiorum fines equitatus usipetum & tencha terorum post prælium & fugam suorum se trans Rhenum recepit: inter quem confluentē: & coloniensem ciuitatem: quæ post ubiorum fuit ponte facto Cæsar primo traiecit exercitum.

Conclamatum est transactum & finitū: ut cōclamata corpora nihil reliqui iam habēt ad uitæ officia. Aut cōclamatū satis deploratū: satisq; uociferatum est. Do.

Conuentionis nomen generale est: ad omnia pertinens: de quibus negocii contrahendi: transigendique causa consentiunt: qui inter se agunt. Nam sicuti conuenire dicuntur q̄ ex diuersis locis in unum locum colligūtur & ueniūt: ita qui ex diuersis animi motibus consentiunt: in unum & in unam sentētiam concurrunt. Adeo autem conuentionis nomen generale est: ut eleganter Pædius dicit: nullum esse contractum: nullam esse obligationem quæ non habeat in se conuentionē: siue re: siue uerbis fiant. Nam & stipulatio quæ uerbis fit nisi habeat consensum nulla est. VI. de pactis. Conuentionem autem tres sunt species: aut ex publica causa fiunt: aut priuata aut legitima: aut iure gentium. publica conuentio est quæ fit per pacem quonēs inter se duces belli quædam paciscuntur. legitima conuentio est quæ lege aliqua confirmatur & ultro interdum ex pacto nascitur actio: uel tollitur quotiens lege uel senatusconsulto adiuuatur. Iurisgentium conuentiones quædam actiones pariunt: quædam exceptiones quæ pariunt actiones in suo nomine non stant: sed transeunt in propriū nomen contractus: ut emptio: uenditio: locatio: conductio: societas: commodatum depositum: & cæteri similes. Nuda autem pactio obligationem non parit: sed parit exceptionem. Item cum paciscimur ne petamus exceptionem nasci cōstant. VI. eo. ti.

Conuitium iniuriam esse Labeo ait: conuitiū autem dicitur uel a concitatione: uel a conuentu: hoc est a collatione uocum. Cum enim in unum plures uoces conferuntur: cōuicium appellatur quasi conuocium. Conuicium autem non tantum præsenti: uerum absenti quoque fieri posse Labeo scribit: pinde si quis ad domum tuam peruenit te absente conuicium factum esse dicitur. Item si ad stationem uel tabernam uentum sit probari oportere fecisse conuicium: non tātum is qui uociferatus est: uerum is quoque qui concitauit ad uociferationem alios: uel qui submisit ut uociferetur: non tamen omne maledictum conuicium est sed id solū quod cum uociferatione dictum est: & siue unus: siue plures dixerunt: conuitium est: quod in cœtu dictum est. Quod autem nec in cœtu nec in uociferatione dicitur conuitium non proprie dicitur: sed infamandi causa dictum est. VI. de iniuriis.

Conclusus ex feriarum translatione dictum. Terentius in an. Vt ab illa excludar hac concludar. & in phormione. Conclusam hic habeo uxorem sæuam. Do.

Conclauatæ dicuntur: quæ sub eadem erant clauæ. Fe.

Conclaua dicuntur loca: quæ una claue clauduntur. Fe.

Conclaue est secretior locus in īterioribus tectis: uel q̄ intra eum multa loca clausa sint: uel cubilia adhærētia triclinio. Ter. in eunu. Virgo in conclaui sedet. Do.

Conclauium similiter annuli genus. Fe.

Concrepuit plus est q̄ crepuit. Nam con adauctiuum est. Terentius in ecy. Sed hostiū concrepuit. Do.

Condalus auis est dulce canens. Ser.

Condempsere commiscere: a græco tractum. Homerus: Pompo. ī nuptiis partem: nisi prius cōclusi: condempsui. Nonius.

Condere constituere. Salustius in catilinario bello. Vrbem Romam (sicuti ego accepi) condidere atque habuere initio troiani. Nonius.

Condere significat abscondere. Vir. æne. libro secundo. Scandunt rursus equum & nota cōduntur in aluo. No.

Condere consecrare. Virgilius æneidos libro tertio. Animamque sepulchro condimus. Nonius.

Condere potiri. Vir. li. vii. Optato cōdūt' thybridis alueo. No.

Cōdere proprie est unum & iteriorem locum dare ad custodiā faciliorem. Quod uerbum nūc significat cōscribere: nūc facere: nūc cōponere: nūc instruere. Fe.

Condere componere. Fe.

Condicere est dicēdo denunciare. Festus Pō. Quarum rerum linum causarum condixit pater patratus po. ro. Liuius li. primo.

Cōdictio in diem certum eius rei quæ agitur denūciatio. F.

Cōdictio est certam legem in se cōtinēs. Terē. in and. accepit cōdictionem. Do.

Condi dicuntur qui statuunt sibi ciuitatem. Virgilius. viii. Optato conduntur thybridis alueo. S.

Cōditaneū quod cōdi uel condiri potest recte dici. Varro de re rusti. libro. i. In agro crasso & calido oleo cōditaneum radium maioiē. solētinā horti: tempus causa: sed gratiā obiicerem calumniam. No.

Cōdocefacere. M. T. tuscu. lib. v. Nemo est. n. q eo℞ bono℞ animū putet esse iudicem: eūq℞ cōdocefaciatur ea quæ bona mala ue audiantur possit cōtemnere. N.

Cōdulus annulus. F.

Conducere emere. Plau. in aulu. Ego conduxi illum. No.

Cōducere est sicuti usu. Lu. li. xxix. Magno nō magna mercede magno qdē conduxeris. M. T. de offi. li. ii. Vt sæpe ī nostra rep. uidemus mercede cōducti. No.

Cōducere colligere conuocare. Var. in mani. Manius mane suscitat nostrum populum in foro cōducit. No.

Cōducere cōuertere. Lucil. lib. xxx. Et uirtute tua & claris cōducere chartis. No.

Cōducere utile esse: solus nō sibi q re & quæstu cōducat suo. M. T. de offi. lib. iii. Stulte liberi pater cōducebat. potest autem quo reipublicæ utile sit id quoq inutile esse. Idem de republica libro primo. Facillima autem ī ea republica potest esse concordia: in qua idem conducat omnibus. Sisen. histo. lib. iii. quod in rempublicam suam maxime cōducere ui detur. No.

Cōtinētes prouīcias accipe debemus eas quæ Italiæ iunctæ sunt: utputa galliā & prouīciā Siciliam magis inter cōtinentes nos accipere oportet: quæ modico freto ab Italia diuiditur. VI. de uer. sig.

Cōtumax est q tribus ædictis ꝓpositis: uel uno ꝓ tribus: quod uulgo perēptoriū appellatur litteris euocatis præsentiā sui facere cōtemnit. Hermogenianus de re iudicata.

Cōtra aduersus hoc differūt: q cōtra loci est: ut cōtra basilicam: aduersus illū facio.

Cōragium ut cōragio dicit'. S.

Contuacii sunt metiorum populi ferocissimi. Strabo.

Cōdūtur oppida & urbes: quæ ītra pomœria ponūtur. V.

Cōfecerunt una fecerūt. Fe.

Cōfœta suis dicebat': quæ cū omni fœtu adhibebat' ad sacrificiū. F.

Cōfectus uulneratus & percussus: ut sanari nō possit. Terētius in andria. Cura cōfectus stupet. Donatus.

Conficere colligere. Terentius in phormione Vt conficerem conficit. M. Tullius ad Cæsarem iuniorem libro primo. In singulis tegulis impositis sexcentis sententiæ confici posse. Et in uerrem actione secunda. Permagnam dies eum ex illa re pecuniam confici posse. Lucil. libro. xxvi. nō te multitudinem tuorum quam in album inclyta dextera cōficit sibi. No.

Cōficere frangere. Luci. libr. xxix. Malo hercle uero cōfectores cardinum. No.

Conficere facere. Terentius in phormi. Bonas me absente hic confecisti nuptias. Mar. Tullius in Hortensio. Et facultas in maioribus nostris eratque confectus senatusconsultis. Et tusculanarum libro quinto. Nihil enim apud istos quod non eorum turba conficiat Nonius.

Cōficere explicare. M. T. de officiis libro. ii. honestatis pars confecta est quā tibi cupio esse notissimam. No.

Conficere consumere finire. Terentius ī phormione. Cum hic non uideant me credāt cōficere argentum suum. Marcus Tullius ad Cæsarem iuniorem libro secundo. Bellum (ut opinio mea fert) & cōsensu ciuitatis cōfectum iam haberemus. Lucilius libro trigesimo. Confecit ipse comestque. Marcus Tullius in Hortensio. Quæ est enim confectio ualetudinis: quæ deformatio corporis. Nonius.

Cōficio uerbum conuenit proprie gladiatoribus his qui grauissimis uulneribus occubuerunt: & cætera. require infra.

Cōfœdusti fœdere cōiūcti. Fe.

Cōferre significationē habet manifestam. M. T. de officiis lib. iii. Omnes curas cogitationesq℞ meas conferebam. No.

Cōferre cōferere. Vir. li. ix. Ergo & si conferre manū furor iraq℞ mōstrat. No.

Conferre cōtollere. Virgi. & conferre gradum & procedere longius audet. No.

Cōferre comparare. Marcus. T. de officiis lib. secundo. Ad hoc nos studium potissimū cōtulissemus. Nonius.

Confectum dicitur occisum exanimatū. Virgilius libro undecimo. Hactenus acca soror potui nunc uulnus acerbum conficit. Marcus Tullius de suppliciis plagis confectū duci a lictoribus suis patet ante oculos tuos occidisse.

Confectum defessum. Virgil. libro. xi Dicitur infœlix æuo confectus acestes. Lucilius lib. uigesimo sexto. Tum doloribus confectum corpus animo obsistere. Marcus Tul. de officiis libro secūdo. Nec me angoribus dedi q̄bus essem confectus. No.

Confidens etiam non mala significatione ponitur pro constanti. Terentius in andria. Nescio quis senex modo uenit ellum confidēs catus. Donatus.

Confidentia alias pro audacia & improbitate Terentius in andria. O ingentem confidentiam. Et in phormi. Homo confidens: ergo confidentia interdum in mala significatione interdum in bona ponitur: sed fiducia semp in bona.

Cōfidēs pro improbo audaci & temerario ponitur. Terentius in phor. Homo cōfidens: q̄ illum omnes dii perdant. Et paulopost. O ingentem confidentiam. Do.

Confidentia est fiducia. Virgilius libro primo Et afflictis melius confidere rebus. No.

Confidentia duricia patientia. Plautus i asina. Scapularum confidentia uirtute armorum freti. Nonius.

Confirmari dicuntur qui recuperant ualitudinem cōualescentes. Cicero nondum satis sum confirmatus.

Confidentia rursus temeritas. Pacuuius in atalanta. Grandem atque atrocem coerce confidentiam. Idem in undecimo. Improbus cōfidens nequam malus uideatur. Turpil. i leucadia. Videtur frigus intensum q̄ est confidens diis tunc produnt. Actius in myrmidonibus. Iram in frænis hostes animis comprimas confidentiam. Afranius in uopisco. Excludar uxor tam confidenter unum non faciet. Virgilius Georgicorum libro quarto. Nam quis te iuuenum confidentissime nostras iussit adire domos. Terentius in andria Nescio quis senex uenit modo ellum confidens. Nonius.

Confidentia constantia. Marcus Tul. de republica libro quarto. Duas sibi res quominus in uulgus & in foro dicere confidentiam: ut uocem defuisse. Neuius in danae. excidit orationis omnis confidentia. Plautus in amph. Quæ non deliquit decet audacem esse confidenter. No.

Confidentia differt in hoc a fiducia. confidentia. n. i malis rebus: illa uero in bonis Ser.

Confidentia ueteres pro imprudentia audacia dicebāt. Virgilius georgi. quarto. Nam quis te iuuenum cōfidētissime nostras iussit adire domos. & Terentius. O ingentem cōfidētiam. Ser.

Confiteri & profiteri hoc distant. quia profiteri uoluntatis est confiteri necessitatis. Cicero in Manilio. Hic ego non solum cōfiteor uerum etiam profiteor: honestius uel profiteri q̄ cōfiteri. Nonius.

Conficere deliberare. Tulli. in Catone maiore uersus Ennii ponit. Olympia nunc senio cōfectus quiescit. Ser.

Conficio hoc est absumo. Terentius in phormione: cū hic non uideant me conficere credunt argentum suum. Virgil. æneidos libro tertio. Tum subito e syluis macie cōfecta suprema. Donatus.

Conficio uerbum proprie conuenit gladiatoribus his qui grauissimis uulneribus occubuerunt. Cicero in catilinam. Gladiatori illi confecto & saucio. Terentius in eunucho. Quam amabar uirginem eam confeci sine molestia. Donatus.

Conficere alligare. Marcus Tullius in uerrem Permagna dies cum illa re pecuniam confici posse. Seruius.

Confore ab eo quod est confit idest perficitur futurum tempus indicatiui modi cōfore fecit: idest perfectum iri. Terētius in adel. ut q̄ quod ego dicam hoc confit quod uolo confore: confieri: perfici: unde confectum negocium dicitur: uel confecta res quoad plenū perficitur. Idem in andria. Et spero confore. Donatus.

Confutare est consumere uel cōmittere. Varro in menone. Harum ædium summa atria confutabant architectores. Idem libr. primo Huiusce coquus magnū aenū quādo feruit paula cōfutat trua. No. Mar.

Confutare opprimere committere. Terentius in phormi. Cōfutauit uerbis admodum iratum patrem. No.

Cōfutare commouere. Titinius seticosus magnum exitium quando feruit paula cōfutat trua. Nonius.

Confutare & refutare differunt. Confutario ī persona est: refutatio in re. Terēnus in phormione. Confutauit uerbis: idest cōfecit. Donatus.

Confluges loca in quæ riui diuersi confluant. Liuius in andromada. Confluges ubi cōuentum campum totum inhumigant. N.

Conflictatio est tactus inuicem corporum & collisio. Terentius in andria. Nam qui cum ingenus conflictatur huiusmodi: idest atteritur. Donatus.

Conflages loca dicuntur in quæ undiq; cõflãt uenti Festus.

Confugellam antiqui confugium dicebãt. Fe.

Congerro a gerra:& græcum est. Plau.in Persa. Iam pol ille hic aderit credo congerro meus. In menechmis idem istud. V.

Congerminiscere coalescere coniungi uel consociari. Quadrigarius in ãnalibus. Facite exẽpla eos:nos cum illis congerminiscere sciãt Var.rerum humanrum.lib.iii. postea cum his unam rempub.coniuncti & cõgerminati tenuere. Nonius.

Congenuare flecti genibus. Cecilius in annalibus lib.vii.Ipse regis eminius equo ferit pectus aduersum congenuat percussus deiecit dominum.

Conglomerare íuoluere superaddere. Ennius in thyeste. Heu mea fortuna: ut omnia i me glomeras mala. Nonius.

Congiarium genus muneris: quo populus donari solebat. Suetonius libro primo.uel inuitatos:uel sponte ad se cõmeantes uberrimo congiario prosequebatur.

Congiarium est quod a principe aliquo doni gratia in populum datur. Item mẽsura quædam:ut Paulus in fundo instructo & instrumento legato. Item uineæ areæ & congiaria sextaria.

Conchis ab Apitio appellatur fabaria uiridis: atq; ita conditur liquamine coriandro cymino poirro cociso & oleo q; nisi magna fuerit copia cõchis ingrati est saporis. Martialis. Ni male cœnantem: & bene si cœnas conchis i uncta tibi est. alibi: Si spumet rubra conchis tibi pallida testa.

Conchis uiridis faba quam hodie Neapoli c ĩ g uei tentes dicunt.

Congiarium Augustus cũ ab eo Pacuuius taurus cogiarium peteret diceretque. Iam hoc homines uulgo loqui non paruam sibi ab illo pecuniam datam:sed tu inquit noli credere. Ma. de sa.

Congrediar. Plau.i epidico q; si ad eam:aut sic iam congrediar;sic hoc est. No.

Congruere dictum est a gruibus:quæ non segregant;siue cum uolant: siue cum pascunt. Festus.

Cõgenulare est gelu replicato cadere. Sisenna histo.libro tertio. Agilem dari facilemq; uictoriam: neq; fossas aut bellum renouatum Nonius.

Conjectarium efficax perfectum. M.T. de finibus bonorum & malorum. Illud uero mihi conjectarium;sed in primis habes illorũ. Nonius.

Coniecti impetum iniuriamq; significat. Terẽtius in and. In nuptias coniecti herilem filiũ Donatus.

Coniector interpres somniorum. Fe.

Coniuratio & consensus differunt. Consensus enim bonæ rei est;coniuratio malæ. Inde & Catilinæ coniuratio dicta est. Terentius in ecyta. Quæ hæc est cõiuratio:ut omnes mulieres eadem æque studeant.

Comptum genus libaminis ẽquod farina cõspersa faciebant. Festus.

Conopeum uelum in modum tentorioli factum ad culices excludẽdos. nam græce κωνωψ:culex latine dicitur. Seruius.

Conquinare deputare. Festus.

Connexum quod græci dicunt συμπεπλεγμένον id alii nostrorum adiunctum: alii cõnexum dixerunt. idest connexũ tale est si plato ambulat plato mouetur:si dies est: sol super terram est. Varro.

Conniuere oculorum palpebras mouere: Eũdem regulum. Tubero in historiis reddisse Carthaginem: nouisque exemplorum modis excruciatum a pœnis dicit in atras ĩquit ac profundas tenebras eum claudebant: ac diu post ubi erat uisus sol ardentissimus repente educebant aduersus ictus solis oppositum continebant: atque ĩtendere in cælum oculos cogebant palpebras quoque eius: ne cõniuere posset sursum ac deorsum ductas insuebant. Aul. Gel.

Conquirere coercere. Festus.

Conquiniscere & equiniscere inclinari significat. Plautus in cistellaria. Faciendum est puerile officium. Conquiniscam ad cistulam. Idem. Et colo si conquiniscere si isthæc uẽto simul. No.

Con regione e regione. Fe.

Conruspari conquirere. Plau. Conruspare tua concilia in pectore. Festus.

Consentia sacra quæ ex consensu multo;: sũt statuta. Fe.

Consedeo a consedendo:uel a sedendo: uel assessor. Cassius emina annalium libro tertio. Nemo uicinus consedet. No.

Consistere est audacter & constãter stare. Vit. Consistit i digitos exemplo arrectus uterq;. Terentius in adelphis. Ociose nunc iam illico hic consiste. Do.

Consiptum apud Ennium conspectum inuenitur; Festus.

Consiptum claui pro confixum. Fe.

Consequi significat sequi. Virgilius lib. quinto. Quem deinde Cloanthus consequitur. Marcus Tullius de officiis libro tertio. Ex quo intelligi potest illum mentis agitatione inuestigationeq; earum rerum:quas cogitãdo consequebatur.neq; ociosum ; neq; solũ unq̃ fuisse. Nonius.

Consequi adipisci. M. Tul. in epistola ad Cæsarem libro primo. Túc cum ea quæ est ab senatu summo cũ honore tuo consecutus. Idẽ in uerrem actione secunda. Quod ego meo labore & uigiliis consecutus sum. No.

Consequi exprimere diffinire. M. T. ad Cæsarẽ Extrema uero quanta & qualia sunt: uerbis consequi non possum. No.

Conserere dictum est miscere. Vir. æne. lib. ii. Multaq; per cæcam congressi prælia noctẽ Conserimus. No.

Conserere iserere. Vir. geor. li. ii. Iuuat ismaria baccho conserere. No.

Consecrabor. Plautus in persa. Sed q̇d hic cau satus ambulat magnifice: consecrabor.

Conserere manũ dicimur cũ hoste. sic ex iure manu consertum uocare. V.

Consilium a consulendo dicitur: uel quod in unã sententiam plurimorũ mẽtes cõsileãt & conueniãt. sed a silentio credibilius dictũ putatur. quo maxime inueniť. Fe.

Consyderare a contẽplatione sydeꝝ uideť appellari. Fe.

Cõsilucere. Ennius pro cõticuere posuit. Fe.

Consilium quod ut uestimentũ apud fullonẽ cum cogiť consiliari dictum. V.

Consolare. Var. in edippo thyeste. Per idem tẽpus Athenas exul uenire dicebať qui consolaret. Nonius.

Consobrini ex duabus editi sororibus: de quibus oĩbus multa exempla sunt ĩ antiquis auctoribus: maxĩe in Afranio & uiris uetustissimis scriptoribus. No.

Consortes a manuum conserere. V.

Consiuus dicitur ianus. Require in saturnalia. Ma. de sa.

Consul Varro li. i. nominatus qui cõsulet populum & senatũ: nisi illinc potius: unde taurus ait in Bruto qui recte consulat cõsul fiat Ci. in pisonem consulem ait a cõsulendo dictum: ut ipsum declinat nomen. Itemq; i. ii. de oratore consul quia patriæ consulit. Vlp. de officio consulis ait. Officium consulis est consilium præbere. Lælius libro diuinarum Pomponius de origine iuris & magistratus. exactis enim demum regibus cõsules constituti duo penes quos summum ius uti esset lege rogatum est; dicti sũt ab eo ꝙ plurimũ R. P. consulerent.

Consultare sæpe reperitur primo consiliũ petere, uixq; inuenias consultari.

Consualibus quid est quod equos & asinos coronis exornant & ociari sinũť an quod uertuno equestri diem festum agunt. Asinus autem propter equum pari fruitur licentia; an illud potius quod ĩstituta nauigatione cum multa nauibus ueherẽtur ocium quoddã ac remissio mentis data est. Plu.

Consules bini annuo magistratu fungebantur rex gẽte prima patricia mox ex plæbe alter creabatur candida ueste comitiis cẽturiatis; penes quos erat arbitrium rerum in administranda repu. inq; iure dicẽdo: quibus erant apparitores duodecim lictores cũ fascibus.

Consul nominatus qui consuleret populũ & senatum: nisi illinc potius. Vnde Actius ait ĩ bucco. Qui recte consulat cõsul erat dictus. Varro.

Consultor est qui consilium petit. Consultus qui consulitur. Consultum res ipsa quæ consulitur. S.

Consulas antiqui ponebant non tantum pro consilium petas & perconteris: sed etiã præiudicas & statuas. Festus.

Consualia ludi dicebantur: quos in honorem Consi faciebant; quem deum consilii putabant. Festus.

Consuetionem Plautus pro consuetudine posuit. F.

Consulum & prætorum proprietas ꝙ consulant & præeant populis: auctoritate Varronis ostenditur de uita patrum li. ii. ꝙ ideo dicebantur consules & prætores ꝙ cõsulebãt senatui consules. N.

Conscripti dicebantur qui ex equestri ordine patribus ascribebantur: ut numerus senatorum expleretur. Festus.

Consponsos antiqui dicebant fide mutata colligatos. Festus.

Corinna achelodori & pocratiæ filia thebana uel tanagrea disciplina myrtilis; dicta musica lyrica Pindari quinquies libros quinq; scripsit epigrammata; inter decem lyricos cõnumerata.

Consternatio quæ est concitatio quædam subita ex aliquo metu: a sternutamento deducta est ꝙ eo toto concutimur corpore. Fe.

Consponsor coniurator. F.

Conscribillaui pro cõscripsi. Varro in colũna Herculis: idq; eas in cæram conscribillauit ad litem. Idem in marcipore. Astrologi non sunt qui conscribillarunt pingentes cælum. Nonius.

Conspicilum unde conspicere possis. Plautus in medico. In conspicillo asseruabam palliũ obseruabam. Nonius.

Constituere disponere. Virg. æne. li. i. hoĩes ne feræ ne quæreie constituit. No.

Constituere retinere firmare. M. T. de offi. lib. iii. ineuntis enim ætatis inscitia senum cõstituenda; & regenda prudentia est. No.

Conserere inserere. M. T. de senectute. Cõsitiones non modo delectant: sed etiam insitiones. Nonius.

Constituere parare. M.T. in uerrem actione secunda. Quod ubi erat Philodemo núciatú: táetsi erat ignarus quantú sibi ac libens suis iam tum mali constitueretur. No.

Constituere erigere. Vir.in.vi. Et ferales ante cupressos constituunt.

Consternari rursum erigi. Pacu.i pibocea. Cõsternare aiæ ex corpore hic & uoluere consilium subit: omnes quidem donata est modo qui pacto inimicis morté: & huic uitá offeras. Idé in dolorestę: unde exoritur quo præsidio frætus: auxilis quibus: quo cõsilio consternatur: qua ui: cuius copiis. No.

Constat ualet consistit. Lucil.lib.xxxvi. Trado ego alias minimo: porro quod mihi constat carius. Ci.tuscula.li.i. Animus qui si est hoꝝ quatruor generum: unde omnia constare dicuntur. No.

Constat compositum est. Lucili.libro.xxxvi. Principio physici omnes ex anima & corpore constare dicunt. Sisenna histo.libro tertio Multitudinem procul hostium constare uiderunt. No.

Cõstat conuenit manifestum est. M.T. ad Cæsarem iuniorem lib.ii. Cum constet Cæsaré lupercis id uectigal dedisse qui antre poterat id constare. Et tuscu.libro primo. Siue quot a grauioribus leuiora natura repellant: quæ cum constent. No.

Consto constaturus. Pli. ut fructus is maxime probaret: q̄q̄ impendio constaturus esset.

Conchæ cythetiacæ dicuntur ueneteæ: & ueneri dicantur & non a loco accipias cythera quoniam uenus e spuma maris nata concha uecta est ad littus. Venus apud Papiniú: digna fuit nostra considere concha: & duæ illæ conchæ quæ tenuerunt nauem plená uétis: quæ mittebat a Periandro edicto: ut nobiliores mates castrarentur: dicatæ fuerunt apud uenerē gnidiam. conchaꝝ igitur a theriaca non a loco dicta, sed uenerea. Proptius Indica uis aurum mittit formica metallis Et uenit e rubro concha ericina mari.

Constitit dicitur stetit. Vir.æneí.li.iiii. Hic primum paribus nitens cyllenius ales constitit Nonius.

Contendere festinare. Virgilius æneidos libr. primo. Quæ proxima littota cursu contendunt petere. No.

Consueui hac re: & hanc rem ueteres dicebát. Terentius in adel. Quid illi tandem credis fore animi qui illa consueuit? Et consuetudinem bonorum & malorum dicimus. Cõsuescere autem proprie dicitur in stupro. Idem in ecyra. Nam si ipse posset ab ea sese de repéte auellere qui cum tot consuesceret annos. Et consuetudo proprie de coitu dicitur. Idé in phormione. Dum expecto quem ita mox ueniat qui hanc mihi adimat consuetudiné. Donatus.

Constitit erectus est. Plautus in amphi. Fremitu uirum & spiritu atq; anhellitu nebula cõstat. Virgilius libro.v. Cõstitit in digitos. Cicero tuscula. libro primo. Vbi rigida cõstat crassa caligo inferum. No.

Contagionem esse dicendum: non cõtagium. Festus.

Contaminare proprie cum manibus luto plenis aliquid tangere & contaminare contingere: & polluere fœdare aut maculare. Teréntius in and. Contaminari nõ decere fabulas. Idem. Hoc gaudium contaminet uita ægritudine aliqua. Dona.

Contempla. Actius in philocteta. Contempla hanc sedem: in qua ego nauem hyeme saxo stratus pertuli. & En. Media hasta atque acernas antiquum opulentum oppidum contépla. Plautus in asina. Meum caput contéples Neuius in danae: contempla placide facié & formam. N.

Cõtestari est cú uterq; reus dicit: testes estote. Festus.

Cõtestari litem dicút duo aut plures aduersarii ꝙ ordinaro iudicio utraq; pars dicere solet: testes estote. Festus.

Cõtéptuꝝ. Lucil.lib.xxvii. Tu lucilium credo cõtéptuꝝ cú me ruperit summa omnia fecerim. Varro de liberis educandis. Vel maxie illis didici: & insitienti theriacá mulsam esurienti panem clibarium siligineú. & exercitato somnium suauem. No.

Contemnificum. Lucil.libro.xxvi. Ego enim contemnificus fieri & fastidire agaménonis Nonius.

Contentio est perseuerantia uel elatio. M.T. de offi.lib.i. Ex cõtentione uocis & submissione: & cæteris similibus facile indicabimus. Sal.histo.li.iiii. Rursus iuuenta nacti ad oppidum ire contendunt. No.

Contendere astringere, torquere. Vir.geor.li.iiii. Tanto nate magis contende tenacia uincla. Sisen.histo.libro quarto. Simul & tormé ta cõtenduntur. No.

Cõtendere iterum significat comparare. Plau. in au. signum recte comparat huius contédi ánulum. Luci.saty.libro primo. ut contendere possim thesiadas lædasq; Ixiones alto letheo. Item libro septimo. Hunc unq hyacintho hominem tortim poteritis delitus contendi. Cecil in thyeste. Ego uitam meá atticam contendam cum istac rusticana syra. Licinius macer in epistola ad senatum. Illi suá uitam mecum contendunt: quorum in corpore ita crebra sunt uulnera uitæ nouæ ci-

catrici ut non sit locus. Neuius i lycurgo ca-
uesis tuam contendis iram contra cum ira li
beri. Actius i tereo. uideo ego te mulier mul
tarum utier ut contendas tuam maiestatem
uiris. V. γνωσιόσεστον age nunc contéde
alterú genus philoteton: ne tibi quid uideat
melius. No.

Contendere certare. M. T. de offi. li. i. Miseria
omnino ambitio est honorúque contentio.
Vir. æneí. libro quarto. Quis talia demés ab
nuat: aut tecum malit contendere bello. Sal.
i iugu. fretus multitudine militú sperabat
armis contendere. Ci. tuscu. li. ii. ut onera cō-
tentis corporibus facilius ferút: remissis op-
primuntur. Nonius.

Contendere cōtinuare. Cice. de ora. libro. ii. Id
quod eius scripta declarent & contentiones
uocis & remissiones continuarent. & li. iii.
nihil perniciosius q̄ sine intermissione con-
tentio. Nonius.

Contendere iterum significat extorquere. Ci. i
epistola Cassii. Hoc agit ita contendo: ut in
eo fortunas meas positas putem. Actius i eu
rysace. Iam potero incipiam & qui diu cōté-
dam: ut hic oportet textum salmané habeam
Turpil. in lenonibus. habet potestaté: nisi po
testatem fetis pcio cōtédas: & redépto phæ-
dria liceat redire in antiquá consuetudinem
Varro in serrano. Et petere imperiú populi:
& contendere honores. M. T. de offi. libro ii.
Extremum autem præceptum in beneficiis
opera quæ dandat ne quid contra æquitaté
contendas. No.

Contendere festinare. Vir. ænei. libro primo.
Quæ littora proxima cursu contendunt pe
tere. M. T. in uer. actio. secunda. hæc ubi filio
nunciata sunt exanimatus ad id cōtendit: ut
etiam uitæ patris & pudicæ sororis succede
ret. No.

Contendere intendere. M. T. in hor. Magna é
animi contentio adhibéda & explicáda Ari-
stoteli greges. Nonius.

Conterminnes in confinio uicini & cōfines: ut
Pli. Cato in conterminnes hoc amplius existi
mari iubet quo pacto uiuant.

Conchula quæ fit ab eo quod est cōcha: quæ
græce dicitur κονχή.

Conturbatores apud Martialem dicútur qui
pecuniarum uarios sumptus exigunt: & qui
diuersa requirunt: ut alibi cōturbator q; ma-
celli.

Contendit prorupit uel direxit signum. Vir.
lib. v. Qui tamen aerias telum contendit in
auras. Licinius macer: quo die magistratum
obiit repente celeri gradu per fora se in capi
tolium contendit. Pacu. i doloreste. Nihil cō
iectura qui iterptetarier quorum flexi uice
contenderet. M. T. de repu. sed audisset cre-
do: tú uero Platone Socrate mortuo primú
in ægyptum discendi: post Italiam conten-
disse. Turpil. in philopatro. Mea mater hem
qua causa hic opere maxime cōtendit. Afra-
nius. Non licet me quo contendissem ita p-
uenire. Salustius in iugur. bello. Ex prælio fu
git in prouinciam: ac deinde Romam conté
dit. Varro in quinquatribus. Qui tarentum
tutum ad heraclidem ponticum contenderit
Nonius.

Consulis officium est consiliú præbere manu
mittere uolentibus. Vlp. de offi. con.

Consules constituti sunt duo: penes quos sú-
mum ius uti esset lege rogatum est. nanque
initio ciuitatis Romæ cōstat reges omnem
potestatem habuisse hisdem temporibus. &
tribunum celerum fuisse cōstat. Is auté erat
qui equitibus præerat: & ueluti secundú lo-
cum a regibus obtinebat: quo i numero fu-
it Iuni. Brutus: qui autor fuit regis abiciédi.
Exactis deinde regibus: consules creari cœ-
perunt: & dicti sunt ab eo quod plurimum
reipublicæ consulerent qui tantum ne p oīa
regimina potestatem sibi uendicarent: lege
lata factum est ut ab eis prouocatio esset, ne
ue possent in caput ciuis Romani animad-
uertere: an iussu populi solum relictum est il
lis ut coercere possent: & in uincula publice
duci iuberent. Pompo. de ori. iu.

Consanguineos Cassius diffinit eos qui san-
guine inter se connexi sunt. Vlpianus de su-
is & legi. her.

Consolor tam actiua q̄ passiua significatione
antiqui protulisse inueniuntur. Asinius po-
lio: sed cum ab ea quæ sperauerani dolebam
consolabor ab ea quam timui. Pri.

Consules qui publici consilii duces esse debe-
rent perfecisse: ut per seipsos publicum con
silium tolleretur. Ci. per se.

Consuasor auctor est consiliatus: utimur in re
géda: ut Ci. pro Quin. hæc omnia Quintius
agebat auctore & consuasore Neuio.

Consul a consulendo uel a iudicando: nam &
hoc consulere ueteres uocauerunt: unde ad-
huc remanet illud rogat bonum consulitis:
idest bonum iudicetis.

Consultus peritus & doctus: ut iurisconsulti
periti dicunt. Acron.

Consequor etiam passiue: ut orbilius: quæ lux
ab hominibus consequi possunt. Pri.

Conspicor etiam passiue: ut Varro. Paupertas
enim hæc nominata intricata: ut nunc con-
spicatur. Pri.

Consector passiue Laberius dixit: uxorem tuá
meam nouercam Apollo lapidibus cōsecta-
ri uideo. Pri.

Consi populi sunt iuxta Berones in Hispania. Strabo.

Consa distat a populonia ferme stad.octingentis.alii sexaginta dicunt:ubi est Luna portus & ciuitas.Strabo.

Conténere plus est q̃ uituperare.Terentius in eunucho, Nunquid habes quod conténas. Donatus.

Conténor ualde ténor.Ténor autem græcum est incedor & reiciot:nam ueteres ténere sine præpositione dicebant. Do.

Contéplari dicitur a téplo.i.loco qui ab omni parte aspici potest:quem antiqui templũ nominabant.Fe.

Contentus cui res etiam parua abundat. Vir. li.vii.Patrisq; sed non & filius atmis contétus.Terentius ĩ eunucho.Quia neq; tu uno eras contenta:neq; solus dedit.Lucil.xxx.Et iste uersibus interea contentus teneto.M.T. ad Brutum. Sic igitur facies ut me amabis: aut contentandi sum diligens. Idem de offi. libro secundo:breuitatis causa familia contéti erimus una.No.

Contentum dicitur extensum.Vir.li.v. Hunc rapidus iamdudum arcu contenta parato tela tenens.Lucil.lib.xxx.hic ut musipula contenta: atq; scorpius cauda sublata.No.

Contentum colligatum coniunctũ. Vir.geor. libr.iii.Contenta ceruice trahunt stridentia plaustra.No.

Contentũ cõtinuũ perseuerans. Ci. tuscu.li.v. Societatem ferũt cum usq; ad uesperum cõtétus ambulare:quæsitumq; esset ab eo: cur id faceret.No.

Cõtemptim pro conténenter.Neuius belli punici lib.sexto.Superbiter contemptim cõterit legiones.No.

Contingere est quod uix euenit. Te.in an.hác mihi expetiui contigit.Do.

Cõtiguum frustum carnis cum septem costis demptum.Fe.

Cõticiniũ noctis primũ tépus quo oĩa qescendi gratia cõticescũt: auctores multi sunt miri:sed auctoritate deficiunt. No.

Cõticinium silentium noctis:eo quod siletur. Plau.Factũ uolo rediro cõticinio.V.

Cõcinium:in asinaria uidebit.factũ uolo redito cõticinio præsente:a conticescendo cõticinium:siue ut Opilius scribit: ab eo cũ cõticuerunt homines.T.

Contrarium æs graue est.Fe.

Contrahi dictum est honeste quadam tristicia liberari & solicitudine aut memoria. Ci.tus. libro primo.hoc dettacto quod totũ est uoluntarium ægritudo erit sublata illa mœrés morsus tamen & cõtractiũculæ quædã cum relinquent.& li.iiii. Itaq; hæc prima diffinitio est:ut ægritudo animi sit aduersante cõtractione.Fe.

Contingere euenire.Mar.Tul.li.quinto.quod non modo singulis hominibus:sed potẽtissimis populis sæpe contingit.Ennius in thyeste.Quoniam mihi maxime hodie contigerit malum. No.

Contingere est tangere. Vir.li.ii.funemq; manu contingere gaudent.In primo:ne quis cõtingere possit.No.

Continere dicitur qui contra uolũtatem se retinet:unde contenti dicuntur in malis durãtes.Terentius in phormione.Risui se continebat.Dona.

Continens est abstinens integre. M. T.ad.M. Catoné.Vtq; copiis & opibus fere uix possimus ea mansuetudine:& cõtinẽtia nostra sociorum fidelitatem tueamur.

Continés coniunctum continuum.Mar.Tullius in epistola ad senatum. Itaq; cum exercitum ad Cappadociæ partẽ eam cũ cilicia cõtinens iter faceret.Idem in Horten.In continentibus quidem tertis uestrum nomen dilatari possit. No.

Conti hastæ longiores & robustæ. Vir.lib.vi. Aut duris detrudere contis. No.

Cõiũgere copulare:dictũ est a iugo. Lucil.lib. xxx. Quã mihi q̃tũ iter humanũ genus rege quæ inter se cõiũgat cõmutat.No.

Cõtollere contratollere.Plau.in aul.Contollã gradum.No.

Contubernium dicitur cõtubernalium habitatio.Fe.

Cõtubernales dicunt̃ a tabernis: quæ fiebant ex tabulis:unde & tabernacula sunt dicta,licet ex tentoriis & pellibus fiant. Fe.

Contuoli oculi sunt in angustum coacti conniuentibus palpebris.Fe.

Contumax proprie dicit̃ contemptor petitorum. Teren.ĩ phor.Præcõtumax redisti huc nobis Pamphile.Dona.

Cõuallis est planicies ex omni parte compræhensa mõtibus collibusue uallis ex duobus lateribus inclusa planicies.Vallis diminutiuum facit uallicula.Festus.

Conuallis cauata uallis.Varro.

Cõuallũ neutri generis Scropha inqt uitãdũ: ne in eam partem spectet uilla in quam uentus grauior ex his partibus efflare soleat: neue in conualli caua: & ut potius ĩ sublimi loco ædifices:qui quod perflatur si quod é qđ aduersaũ inferat: facilius discutit̃.V.

Conuasare est furto omnia colligere. Teren.ĩ phor.Aliquid conuasem atq; hic me cõicerem protinus in pedes.No.

Conuẽtio cõdictio dicit̃: cũ primus sermo de nuptiis & eaꝝ condictione habebat̃.Fe.

Cõuentus quattuor modis intelligif. Vno cũ quilibet hominem ab aliquo conuentũ esse dicimus. altero cum significatur multitudo ex compluribus generibus hominum cõtra cta in unum locum. tertio cum a magistratibus iudicii causa populus congregaf. quarto cum aliquem in locum frequentia hominum supplicationis: aut gratulationis causa colligitur. Fe.

Cõnexum est ex parte declinatũ: qualis est natura cæli; quod ex omni parte ad terrã uersus declinatum sit. Fe.

Conuenire placere cõstituere. Sisen histo. libr. iiii. Signum natus a papo: quod inter eos tol li conuenerat. No.

Conuenere apta & commoda fuere. Terẽtius in adel. Quæ conuenere in audriam. Do.

Conuenisse non inuenisse & uidisse tantum: sed & collocutum significat. Terẽtius in andria. Conueni hodie adueniens quendã mei loci hinc atq; ordinis hominem. Do.

Conuenire aptum esse. M. Tullius in horten. Nam quod uereris ne non cõueniat nostris ætatibus ista oratio quæ spectat ad hortandum. No.

Conuenire significat obuium fieri. Ter. in eu. Conueni hodie adueniens mei loci quendã atq; ordinis hominem. No.

Conuenire uidere. M. Tullius de senectu. Neque uero eos solum conuenire habeo: quos ipse cognoui: sed illos etiam de quibus audi ui & legi & ipse conscripsi. Plautus in asina. ætatem uelim seruire libanum ut conueniã modo. No.

Conuenire colligi coire. Virgilius æneí. libro primo. Conueniunt quibus aut odium crudele tyranni. Marcus Tullius in philippi. lib. iii. cui quidem hodierno die: nunc enim pri mum ita conuenimus. No.

Conuenire constare. Teren. in phor. Conuenit numerus quantum debuit. No.

Conuenire similem esse. Varro. Longe fuit q nos fugit solus rhetor: solus rex: solus formo sus solus fecus: uel ad ædilicium modius pu rus purissimus adhuc charactera deo pan- thus conuenit caue attigeris hominem. No.

Conuenire placere certum fieri. Virgilius lib. xii. Cesserit ausonio si fors uictoria Turno. Conuenit Euandri uictos discedere ad urbẽ Marcus Tullius de finibus bonorum & malorum libro quinto. Videndi cupiditate incensi omnes summus: atq; hoc mihi cum tuo fratre conuenit. No.

Conuenire interpellare. M. T. in uerrem actio ne secũda. Non dubitat quin ubi ipse uerrẽ conuenisset: æquitate causa auctoritate sua commouere hominem possit. Lucilius libro xxxviii. Hæc tu conuentus tela insidiis loca ui. Nonius.

Conuertere magnifice dictum est: ut uerbum magni moliminis & agminis ingentis. Nam cõuertere se dicitur quem pompa præcedit. Et Imperator proprie cõuertit exercitũ. Teren. in adel. Ego autem iam transacta re conuertam me domum cum obsonio Do.

Conuicium a uicis in quibus primo habitatũ est uidetur dictum: uel ĩmutata littera quasi conuocium. Fe.

Conuiuones compotatores: a bibendo dicti. Lucil. lib. xxvi. Quãdo quidem repperi magnam ex conuiuionibus ex copiis. No. Mar.

Cõuiuii proprietatem. Marcus Tullius de senectute demonstrat. Bene enim maiores accubitionem epularem amícorum: quia uitæ coniunctionem haberet conuiuium nominauerunt. No.

Conuicium dictum est a uicis locus qui secũdum ignobilitatem loci maledictis & dictis turpibus caulletur. No.

Cõuiuãt pro cõuiuãtur. Pompo. in munda. Si Kalendis cõuiuãt idibus cœnãt foris Ennius in primo. Stat malo hercle suo cõuiuat si ne modo. No.

Conuiuium domũ conuiuii esse opinor. Var. Non tam lautum q̃ sine sordibus & cõuiuio legi non omnia debẽt: sed ea potissimũ quæ simul sint honesta & delectant; neq; non de senis quoq; mensis cuiusmodi esse eas oporteat præcepit. A.

Conuiuari conuiuia facere.

Conuiuiũ ut in urbe aut in umbra: aut in sole pro temporis cõditione instruebatur: propterea Teren. in adel. lectulos inquit in sole iligneis pedibus faciundos dedit ubi poteris uos. Do.

Cõuoti isdem uotis alligati. Fe.

Cõuola occulta. Fe.

Cõuertit pro conuertit. Plautus in amphitrione. Sed fugam in se nemo tamen conuertit. Nonius.

Conum quod cogitur in cacumine uersum. Varro.

Cliophon prosopon. i. muta psena.

Cloacæ fossæ a clodio duce albanorum dictæ Festus.

Clodia familia a Clonio æneæ comite est appellata. Festus.

Clotho una ex tribus parcis: quæ ut refert hesiodus in theogonia bonum malumq; futurum mortalibus nascentibus dant: & uitam nent.

Clotho parca: significat græce clotho uerbũ id quod neo, torqueo & circũuoluo.

Choliambon in carmie iãbico magna est acer

bitas quali uſus eſt bibaculus infenſus in primis Catoni grammatico. Archilochus eodẽ genere uſus eſt:poſtea fuit excogitatũ a mollioribus poetis:ut diffracto eo rigore iambico alterum genus inſtitueretur iãbicũ quod erat:ſed fractum. Vnde dictum eſt choliambon claudus iambus.

Cohors eſt ſpanum illud domus:ubi ſeruantur altilia: tamen apud Martialem pro parte domus profertur per ſyncopam. Varro p neutrum profert figuratum.

Cloacare inquinare.unde & cloacæ dictæ.Feſtus Pomp.

Crocotillum ualde exile.Plau. in extoxtis.Talis tum crocotillis cruſtulis.Fe.

Crocodillus:require in anguilla. Var.

Crocitum eſſe uoluerunt propriam coruorũ uocem.Plau.in aulu. ſimul radebat pedibus terram:& uoce crocitabat ſua.No.

Crocatio coruoꝝ uocis appellatio.Fe.

Croto inquit Liuius murum habuit patẽtẽ in circuitu.xii.milia paſſuũ ante aduentũ pyrrhi in Italiam poſt illius belli uaſtitatem uix dimidia pars habitabat in urbe templum urbe ipſa nobilius lacunæ Iunonis ſanctũ omnibus arca populis locus eſt frequenti ſylua & proceris abietis arboribus ſæptus : lata in medio paſcua habuit: ubi oĩs generis deæ ſacrum pecus paſcebatur.

Crocum principatum obtinet alitium ex coryco:alterum lycium ex olympo:tertiũ centuripinum ex Sicilia nonnulli ſecundum locum phlegræo dederunt.Strabo.

Crotala quod dicam in genui filii ſenatorum ĩ ludũ ſaltatoꝝ cõmeabant: & illic crotala geſtantes ſaltare diſcebant.

Crœſus Alyactis filius rex ultimus lydorum a Cyro ſuperatus.T.

Crocus adoleſcens:cuius amore Similax uirgo in eius nominis fruticem uerſa eſt: & ipſe in florem ſui nominis.Qui.ut alii.a coryco ciliciæ oppido:ubi optimus ad medicinã ſecundum Diaſco T.

Crocodilus animal quadrupes quaſi croceus: hic præ oĩbus ex minimo maximus fit ex ouo ad decemſeptem cubitos excreſcit:& etiã ex.nocte in aquis diei maiorem partem ĩ humo quieſcit:quattuor menſes hyemales ſecũdum Herodotum non comedit:& ſola beſtiarum non habet linguam:uide Plinium.T.

Crocyla inſula apud Homerum.ab aliis corcyra.Tortelius.

Crocylus paſtor apud Theocritum.T.

Crotalum inſtrumentum muſicum ægyptiũ in ſolennitatibus deorum.a κροῦω pulto & plauſtrum a ſono.

Chromaticus qui nulla uerecũdia colorẽ mutat:uel coloratus.T.& unum ex tribus muſices generibus ſicut enharmoniũ & diatonicum.

Chromius uir argiuus ſecũdum Herodotum & Home.xi.odyſſeæ filius Nelei frater Neſtoris a Diomede interemptus in bello troiano.

Cromma urbis nomen.T.

Chronus tẽpus & ſaturnus apud antiquos poſteriores chronus tempus cronus ſaturnus cæli filius ex Veſta cæpit uxorem opem ſororem:qui cum Titano maiore fratre & deformiore conuenit ut ipſe regnaret: ſed non tolleret uirilis ſexus filios: quod Titanus fecit:ut ſui filii regnarent ita. unde primus interfectus eſt.Inde nati ſunt Iuppiter & Iuno. Iuno oſtenſa:Iuppiter abſconditus:inde & inſcio patre educatus.Inde Neptũnus abſconditus.Inde Pluto & Glauca nati.Glauca oſtẽſa:quæ parua mortua ẽ. Titan cum reſciſſet eum filios:qui Titani dicti ſunt Saturnum & opem compræhendit:& in carcerem truſit. Iuppiter cum magna Cretenſium manu Titano uicto exemit patrem in regnũ reſtituit Saturnus inde ſorte admonitus ut caueret a Ioue inſidias tetendit: quare ſuper eum fugauit:& per omnes terras perſecutus eſt eum: qui tandem ĩ Italiam uenit.Hæc ex ſacra hiſtoria: & ſecundum Lactantium ſecutus eſt eam Ennius.& quia Italia inferior eſt q̃ græcia ubi ẽ olympus finxerit ab ætherio olympo expulſum:& falcifer dictus: quia primus uitem Italis putare oſtendit:& cum ueniſſet ad loca mari infero uicina dictus eſt ad inferos relegatus eſt:igitur Saturnus græce tempus quod a cælo eſt:& omnia cõſumit:ut dicitur filios deuoraſſe.Ideo apud Ciceronem Saturnus dicitur quod ſaturat annis. Tor.

Chronicus eſt prolixus corporis morbus: qui multis temporibus remoratur: ut podagra: phtyſis.chronos enim apud græcos tẽpus dicitur.

Chronica tẽporalia proprie annales:inde chroniſmos temporalitas: & ſynchroni contẽporanei.Hieronymus.

Crotapos uir antiquiſſimus.Ariſto.

Croton urbs Calabriæ.Oui.xv.inde crotoniata:qui inde eſt.T.

Copidas uocabant gladios leuiter curuatos falcibus ſimiles.

Choraula eſt tibicen qui tibia in choro canit.

Chorocithariſtæ qui in choro cithara canũt.

Corona querna donabatur : an quod ubiq; in expeditionibus facile ſit quercum inuenire: an quod Ioui & Iunoni : quos ubi præſidere putant:corona conſecrata eſt.an uetus ab arcadibus mos acceptus eſt: quibus eſt quædã

cum hac arbore cognatio: ut enim primi homines ex terra arcades; sic quercus prima ex omnibus plantis nata.

Corinthium æs latius florus quantas opes abstulerit & turbauerit: hinc scias quod quicquid æris toto orbe laudatur incendio superfuisse cognouimus: nam & æris notam præciosiorem ipsa opulentissimæ urbis fecit iniuria permistis plurimis statuis atque simulacris æris auri argenti uenæ incōfluxerint: eo demque modo dicitur signum corinthium .i. ex illo ære; ūde labolenus đ legatis .iii. ticii corinthia uasa legata. Plinius libro. xxxiiii. signis quæ uocant corinthia plærique in tantum capiuntur.

Cophinus græce & cista eodem uerbo dicuntur id inde in supellectile habebant Iuuenalis. Cophinum frænumque supellex.

Cornelii forum: nunc Imolam urbem dicimus.

Cornicari sũ murmurari: & quasi cornicis uoces proferre.

Corduni populi inter belgas sub imperio neruiorum proximi cētronibus leuacis pleumosiis et grudiis. Coris: quære in uenus.

Corduba patria Lucani: quæ in hispania betica est: Hæc soli præstantia opibusque insignis Bethi fluuio īterluitur & protenditur in occasum: qua occurrit oceanus: de quo Ptolomæus.

Corycio parnaso multa loca sunt præcipua sāctitate ueneratiōe digna e quibus corycium est antrum eodem quo ciliciam nomine. Plinius præterea ita scribit thebis quæ corsiæ cognominatæ sunt iuxta heliconem.

Copi pro copioso. Plautus in pseudulo: atque ego nūc me ut gloriosum faciam: & copi pectore. Turpil. in epidico. Te quidem omniũ iam pati copem eam rem facit. Pacu. in periboea. O multi modis uarie dubium: ut prosperum copem diem. No.

Copiantur a copia honeste positum ut lignantur pabulantur & aquantur. Cecil. libro primo. Armis & magno cōmeatu: sed præda ingenti copiantur. Virgilius georgicorum libro quarto. Sub mœnibus urbis aquantur. Nonius.

Copona taberna a copiis dicta. Fest.

Copulantur pro copulant: passiuum pro actiuo. Plau. in aulu. Ardent consistunt copulantur dextras. Nonius.

Copiæ cum de exercitu dicitur: pluraliter efferuntur. Copia uero aliarum rerum est. Ouimet. Ante ait emoriar q̄ sit tibi copia nostri. M. Tullius ad Cornificium Quātum copiarum haberes: cum ipsa coniectura consequi poteram; tum ex litteris tuis cognoui. Ser.

Copiantur & Romani: inquit Actius: multis armis & magno cōmeatu prædaque īgenti copiantur. Aul. G.

Copia facultas potestasque: ut faciam tibi copiam: idest potestatem & facultatem. Neque cum alio uerbo iungitur q̄ cum facto apud oratores. Poetæ uero cum do. ut coram data copia fandi. Cum aliis uerbis copia pro abūdantia accipitur: ut copia frumenti. In plurali etiam multitudinem significabit ut copiæ Pompeii: quod etiam in singulari significat: ut Pompeius ad Domitiū: ut cum omni copia q̄primum ad me uenias. Lau.

Copula dicitur cuiuslibet rei duplex numerus. Vnde tractum est ut matrimonii copula diceretur. Horatius libro carminum. Fœlices ter & amplius: quos irrupta tenet copula. Ac.

Cops uetustissimi tenent hic & hæc & hoc ops & cops pro opulentis & copiosis proferebant. Pris.

Copulatum ut coniunctum: quod græci uocant συνημμένον; nos copulatum uel coniunctum dicimus: quod est eiusmodi. P. Scipio Pauli filius: & is consul fuit. & triumphauit: & censura functus est: & collega in censura Lucii Mutii fuit. In omni autem copulato seu coniuncto: si unum est mendacium: etiam si cætera uera sint totum esse mendacium dicitur. Nā si ad ea omnia quæ de Scipione illo uerba dixi addideram: & Hānibalem in Aphrica superauit: Quod est falsum: uniuersa quoque quæ coniuncta dicta sunt propter hoc unum quod falsum accesserit: quæ simul dicentur uera non erunt. Varro.

Coquitare pro coqui: cocitare idest frequēter coquere. Plau. posuit. Festus.

Coquinatum ad coquendum. Plautus in aulularia. Neque ego unquam nisi hodie ad bacchas in bacchanal coquinatum accessi. No.

Choragium instrumentum scænarum. Festus.

Corona cepione centurione & præcone: quæ pridem eiecta est aspiratio. Nam corona: ut grammatici dicunt: aspiratione caret: siue a choro dicta sit: siue q̄ ab honore cum ei aspiratio imposita sit.

Corona cū uideatur a choro dici: caret tamen aspiratione: siue coronæ dicuntur: q̄ honorent eos quibus imponantur. Fe.

Coram & palam differunt. coram enim ad certas personas refertur: palam ad omnes. Ter. in adelphis. Cur nō imperabat coram: & coram præsentes: & corā præsentibus dicimus & coram indiget adiectione. palam nō indiget. Donatus.

Choraulæ a græcis: a nostris tibicines appellātur. χορος enim chorum significat: & αὐλος

tibiam magna olim æstimatione & mensis principium grati Tranquillus de galba cano inquit mite placenti super cœnam denarios quinque donauit: idem Plutarchus in galba in hoc genere claruerunt ismenias Dionysius & nicomachus.

Corollaria a corolla coronarum dona. Sueto. libr. ii. Itaque corollaria & præmia in alienis quoq; muneribus ac ludis. & crebra & grandia de suo offerebat.

Choragium dicimus dispensatorem largitorem exhibitorem: ut in augustū carmen Suetonii. Cum primum istorum conduxit mensa choragium.

Corolla diminutiuum est a corona. Corollam noua nupta de floribus uerbenis herbisque a se lectis sub amiculo ferebat. Festus Pompe.

Coracem est nomen positum pro coruo. Marcus Tullius de oratore libro secundo. Quare coracem uestrum istum patimur nos pullos suos excludere. No.

Corradere difficulter comparare. Terentius ī adelphis. Minas decem corradet alicunde: & corrasi omnia. & ī phormione. Et credo minus hoc corraditur apta in uerbo difficultas Donatus.

Coram ad personas accipitur. Virgilius æneidos primo. Corā quem quæritis adsum troius Aeneas. Et Seruius Sulpitius ad Ciceronem. Qui si istic affuissem: neque tibi defuissem: coramq; meum dolorem declarassem Seruius.

Corbites dicuntur naues onerariæ: q; in malo earum summo pro signo corbes solerent suspendi Festus.

Corculum a corde dicebant antiqui solertem & acutū. Plau. in cassina. Ego sum liber meū corculum melliculum. Fe.

Corda frumēta quæ sero maturescunt: ut fœnum cordum. Fest.

Cordi est honeste dictum. animo sedet. Lucil. libro. xxvi. Et q; tibi istæc magnopere cordi est: mihi uæhementer displicet. Idemque Si porro tibi istæc res iccirco cordi est: q; te utilis. Nonius.

Corgo apud antiquos pro aduerbio: quod est profecto ponebatur. Fe.

Corinthienses ex eo dici cœperunt: ex quo coloni corinthum sunt deducti: qui ante corinthii sunt dicti: quam consuetudinem seruamus etiam cum Romanenses & Hispanienses & Sicilienses negociatores dicimus: qui ī alienis ciuitatibus negociantur. Fe.

Corinna nomen puellæ fictum ab Ouidio. nā duæ fuerunt corinnæ utraq; thebana & carminibus lyricis erudita; adeo ut iunior cum Pindaro cōtendisse dicatur huius tumulus in Boetia erat ipsius effigie uitta coronata ī monumentum superati Pindari (autor Pausanias) inde Ouidius puellæ suæ nomen honestum indidit.

Coruscarum cliuarum locus erat trans thyberim corintbibus dicatus q; in Iunonis tutela esse putabatur. Fest.

Cornua liberi patris simulacro adiiciunt: quē inuentorem uini dicunt: eo quod homines nimio uino truces fiunt. Nonius.

Cornua q; ea quæ nunc sunt ex ære: tunc fiebant bubulo cornu. V.

Cornua a curuo ære dicta: quod plæraq; curuamus. Varro.

Corripere contorquere. Virg. æne. lib. iiii. Tue bine corripuit. No.

Corripere excutere. Vir. ænei. lib. iii. Corripio e stratis corpus. No.

Corripere raptum inferre. Terentius in ecyra. ita corripuit de repente tacitus sese ad filiā. Donatus.

Corite leue missile in modum sagittarū. Vir. æne. libro. x. Coritiq; leues humeris & læthifer arcus. No.

Corytus arcuum theca: dicitur etiam forulus sagittarum: quam & pharetram nomiamus. Virgilius in. xi. Quis tela sagittæ coritiq; leues humeris & læthifer arcus. S.

Cora Tiburti frater: a quo oppidum Volscorum. Alter orator siculus & Tisias primi rhetores.

Corax Arethusæ filius: persequens leporem: delapsus e petra periit: mater se in fonte suffocauit. Inde petra coracos & fons Arethusæ dicitur. xiii. odysseæ. Sunt autem Ithaca. Tortel.

Corcicos non longe a Pompeiopoli oppidum portu saloque īcingitur angusto tergore cōtinenti ad nexum: supra specus est nomine Corcicus singulari īgenio: ac supra qui ut describi facile possit eximius grādi nanque hiatu patens montem littori appositum: & decem stadiorum cliuo satis arduum: ex summo statim uertice aperit: tunc alte demissus quantum demittitur amplior uitet lues pubentibus undique & totum se nemoroso laterum orbe complectitur: adeo mirificus ac pulcher: ut mentes accedentium primo aspectu cōsternat: ubi contemplati durauere nō satiat unus in eum descensus est angustus asper quingentorum & mille passuum per amœnas umbras: & opaca sylua quaddā agreste resonantis riuis hinc atque illinc fluitantibus: ubi ad ima peruentum est: rursus spe-

cus alter aperitur ob alia dicendus terret ingredientes sonitu cymbalorum diuinitus & magno fragore crepitantium: deinde aliquandiu pspicuus: mox & quo magis subitur obscurior ducit ausos penitus alteque quasi cuniculo admittit: ubi ingens amnis ingēti fonte se extollens tantummodo se ostendit: Et ubi magnum impetum breui alueo traxit. Iterum demersus absconditur intra spatium est magisquam ut progredi quisquam ausit horribile: & ideo incognitum. Totus autem angustus & uere sacer habitarique a diis: & dignus: & creditus: nihil non uenerabile: & quasi cum aliquo numine se ostentat.

Corsina isula in Ionia i sinu smyrneo est thermodon amnis & urbs leucua extra fines Ioniæ ultima. Pom.

Corithos olim clara opibus post clade notior nunc romana colonia ex summa arce quam acrocorinthon appellant maria utraq; contuens Pelopōnensi oram: sicut diximus: sinus & promontoria lacerant ab oriente bucephalos & cheronnesus & scyleon ad meridiem malea tænaros achritas Ichitis ad uesperum Chelonates & Taraxos habitant ab Isthmo ad scyleon epidaurii Aesculapii templo incliti & troezenii fide societatis atticæ illustres portus Sardonicus & Schenitas & pagonus: Oppida autem epidaurus & Troezen: & Hermiona his littoribus apposita sūt Pomp.

Corybantes populi cretæ: qui cum curetibus Iouem infantem aluere. Tor.

Corydalus genus auiculæ. T.

Corycus urbs ciliciæ & portus & mons ubi optimum crocū: ubi specus amplissimus: uel tres potius: quorum ultimus typhoneus: de quo Luca. inde corycius. Item corycus collis iuxta delphon etiam cum specu. Homerus ī hymnis & Herodotus.

Cors pars domus ubi altilia seruabant.

Cortina quidam græcum dicunt: sed potius a coriis ex quibus cōficiebatur primo: quibus loca abdita in tēplis separabantur locus: unde præceptum oraculi datur. Ser. Plinius uero tripodem dicit. Seruius quod corio phythonis tectus sit: uel quasi cortina: uel quod cor uatis illic tenditur. T.

Cortyna urbs cretæ: quæ gortyna potius. Tortelius.

Corydon pastor. Tor.

Corcyra insula i Ionio: olim phæacum patria: & Alcinoo: inde corcyretum. Martialis, quis corcyreti. Tor.

Corylus arbor est & fructus: quæ a nostris dr̄ auellana a loco scilicet ubi primū cōptaq; fuit Vir. li. geor. ii. Neue iter uites corylū sere. T.

Corymbus propriie est fructus hederæ & inde corymbiferus: ut Ouidius libro fastorū primo. Festa corymbiferi celebrabat græcia bacchi. Tor.

Corinus ante Homerum primus Iliadem cōposuit.

Corinthius Sinus ionii maris olim phion dicebatur.

Cornelia olim habebatur insignis pudicitiæ Scipiōis aphricani filia nupsit Cornelio graccho: cui genuit. C. & Thyberium Gracchos ad utriusque filii eloquentiam plurimū contulit præceptis suis: ut scribit Quintilianus: his sublatis per seditionem popularem misera præ dolore mortua.

Choris nympha.

Corybātes cybelei: de quibus Ouidius: de his est historia.

Corinthus dicta est ephyre a nympha: ut scribit Pausanias: & interpres Apollonii postea corinthus a corintho iouis filio batteis dicitur: Nam famulia battiadum ānis ducentis corinthon tenuit: ut Strabo scribit. Cypselus tyrannus eos deleuit. hi sunt quorum factione Tarquius & demarathus domo electi sunt: ut scribit Dionysius Alicarnaseus. Ouidius Et qua battide bimari gens orta corintho.

Corinthus urbs Achaiæ a Sisypho latrone æoli filio condita. Eusebius prius cercyra: inde Ephyra: inde instaurata a corītho Orestis filio: unde nomen accepit ense: inde corinthiacus & corinthius. Tor.

Coritus oppidum hetruriæ in colle eiusdem nominis: a Corito rege conditum: patre dardani uel uxoris ex Ioue. T.

Cordei medorum sunt montes.

Cordi est: idest delectat & placet: Vt Cicero. Ideoque eo mihi magis est cordi: idest magis delectat. Terentius. Si hæ nuptiæ sunt tibi cordi: idest iucundæ. Animo est: idest animus est mihi: uel uolo: uel constituo: ut Cicero ad Terētiam. Nam mihi erat in animo mittere ad Dolobellam. Lau.

Corobius uiri proprium. T.

Corone urbs Achaiæ: a qua coroneus. Tortelius.

Chorus secundum Festū: a corona: sed potius græcum a χαρα secundum Platonem in. ii. de legibus.

Corasnii populi asiatici. Hero.

Choraules & musicum instrumentum: & pulsantis nomen. Iuuenalis.

Chorda græcum nomen: secundum Iulium Pollucem.

Chorea g.ea e longa a bre. Virgil. Choreas & carmina dicunt. T.

Chorebus uiri proprium. T.

Chorineus proprium. T.

Choriambus pes choris aptissimus.

Corylus idest auellana: quæ ab auellino cāpaniæ nominata: ubi abundat. Ser.

Corripio raptum perago. Virgil. in. vi. Corripiunt spaciu medium. Ser.

Corymbus uua hederarum. Virgilius in bucolicis. diffusos hedera uestit pallēte corymbos. Ser.

Coruos require in alites. Varro.

Corporare est interficere: & quasi corpus solum & sine anima relinquere. Ennius in andromeda. Corpus contemplatur: unde corporet uulnere. Actius in astasiastis: uel trophæa libro primo. Corpore abstergo es ausus. Nonius.

Corpulētis. Ennius pro magnis dixit: nos corpulentum dicimus corporis obesi hominē. Festus.

Cortes sunt uillarum inter maceriem spacia. Varro in pappia papo. Dum uixi promiscaris meus in corticibus pauit. Idem de re rustica libro primo. Nec minus & a populo cū redirent anseres: sues: porci in corte exteriore. Idem de uita patrum libro primo. Ad focum hyeme ac frigoribus cœnitabant: æstiuo tempore in loco propatulo rure in corte: in urbe: in tabulino: quod mœnia non possumus intelligere tabulis maculæ fabricatum. Nonius.

Cortina locus ubi oraculum datur: dicitur autem cortina: uel quod apollinis tripos corio phythonis tectus: uel quod corte illic uates tenetur. Nam cauerna quædam in apollinis templo fuit: ad quam phœbas rapta uaticinabatur. Ser.

Cortina cauerna quædam Apollinis fuit in tēplo: ad quam rapta puella uaticinabatur: idest. phœbas. Virgilius in septimo. Neque te phœbi cortina fefellit. Dicta autē: uel quod cor teneat: aut quod tripos Apollinis phythonis corio tectus erat: aut secundum græcam hetymologiam ὅτι τὴν κούρην τείνει quod puellam ostendat: uel quod certa illinc responsa fundūtur: quasi certina: uel quod uerius est: cor illic uatis tendebatur. Ser.

Corte nec minus cū redierint anseres sues porcæ in corte exteriore. Varro.

Cortumnio dicitur a cordis usu. cor enim cortuminionis origo. Varro.

Coruscus crispans. Vir. æneī. i. Tum syluis scæna coruscis. Ser.

Curiculus cursus. Varro in epistola Iulii Cæsaris. Quē simul ac Romam uenissem: mihi attigit auris nuncio exemplo meos in curriculum contuli prope pedes. No.

Corpus potius quam carnem nostrum uiuentium dicimus: ut hominem corpulentum potius quam: ut aliqui loquuntur: carnosum: ut Quintilianus. Corpulento litigatori: cuius aduersarius & cætera. Et Cicero ad Gallum. Nam & uires & corpus amisi: sed si morbum depulero: facile (ut spero) illa reuocabo. Et Martialis. Inque omni nusquam corpore corpus erat: uidelicet quod in corpore illius non erat caro. Laurentius.

Corporeum est existens ex materia atque substantia corporea: & e diuerso incorporeum: ut lapis & uirtus. Corporale uero existens ex materia substantiaque corporea: & e diuerso incorporale: ut domus & legatum. significat enim qualitatem substantiæ. Ibi uero de ipsa substantia: præterea dicimus lapis est res: uel substantia corporea: non corporeus uictus est res incorporea: non autem incorporea. Lauren.

Correptorum uel præsidium prouinciarū est notio ex omnibus causis: de quibus uel præfectus urbis: uel præfectus prætorio. Itemque consules & quæstores cæterique: quos Romæ cognoscunt. Hermoge. de offici præsi.

Coram Ticio aliquid facere iussus: non uidetur eo præsente fecisse. nisi is intelligat. Itaque si furiosus aut infans sit: aut dormiat nō uidetur coram eo fecisse. Scire autem non etiā uelle is debet. nam etiam inuito eo recte fit quod iussum est. Floren. de uer. sig.

Corporum genera tria sunt. Vnum quod continetur uno spiritu: & græce uocatur ἡνωμένα ut homo: lignū: lapis: & similia. Alterum quod ex contingentibus: hoc est pluribus inter se cohærentibus constat. Græce συνημμένα uocatur: ut ædificium nauis armarium. Tertium quoque quod ex distantibus constat: ut corpora plura non soluta: sed uni nomini subiecta: ueluti populus: legio: grex. Pomp. de usucapionibus.

Corona militaris. Coronæ multiphariæ sunt: quarum quæ nobilissimæ sunt: has ferme esse accepimus: triumphalem: obsidionalem ciuicam: muralem: castrensem: naualem. Est quee a corona quæ oualis dicitur. Est item postrema oleagina: qua uti solent qui in prælio non fuerunt: sed triumphum procurant. Triumphales coronæ sunt aureæ quæ imperatoribus ad honorem triumphi mittuntur Id uulgo dicitur aurum coronarium: hæc antiqtus e lauro erāt: post fieri ex auro cœptæ Obsidionalis ē: quā hi qui liberati sūt obsi-

dione dant ei duci:qui liberauit. Ea corona graminea est ; obseruarique solitum ut fieret ex gramine quod in eo loco generatum esset:intra quem clausi erant qui obsidebantur:hanc coronam gramineam. S.P.Qu.R. qui Fabio maximo dedit bello pœnorum secundo:q urbem Romam obsidione hostiū liberasset:Ciuica corona appellatur quam ciuis ciui: a quo seruatus est in prælio testem uitæ salutisque perceptæ dat. Ea fit ex fronde quercea ; quoniam cibus uictusque antiquissimus querceus capi solitus sit. Est etiam ex ilice:quod genus superiori proximum est sicut scriptum est in quadam comœdia. Cecili aduehuntur inquit cum ilignea corona & chlamyde dii uestram fidem. Massurius autem sabinus i undecimo librorum memoralium ciuicam coronam tum dari solitam dicit:cum is qui ciuem seruauerat eodē tempore ipsum hostem occiderat:neque locum in ea pugna relinqueret. Ius ciuicæ coronæ negat concessum . Thyberium autem Cæsarem consultum an ciuicam coronam capere posset qui ciuem in prælio seruasset: & hostes ibidem duos interfecisset:sed locū in quo pugnabat non retinuisset: eoque loco hostes potiti essent:rescripsisse eum quoque ciuica dignum uideri: quod apparet tā iniquo loco ciuem ab eo seruatum : ut etiā fortiter pugnantibus retineri non quiuerat. Hæc corona ciuica Lucius Gellius uir censoris in senatu Ciceronem consulem donari Aulus.

Corinthiacus sinus ab eueno usq; araxum amnem suum circuitum habet stad. duum milium.cc.&.xxx. ab acheloo uero cemenis augetur stadiis.

Corinthus duplici mari absoluitur:scilicet Ionio & ægeo. Horatius libro primo carminū Bimarisue corinthi. A.

Coritum uidetur potius esse quæ hodie dicit' cortona ; q̄ illa quæ dicitur Cornetū:ut quidam putāt. Silius libro quinto. Areti muros corrti nunc diruat arcem.

Corripuit accelerauit . Horatius libro; carminum. Semotique prius tarda necessitas læthi corripuit gradum. ut Virgilius. Corripuere uitam. Ac.

Cornu fortunæ dicitur diuitias cōsueuisse largiri: cuius metaphora dixit. Horatius libro carminum . Hic tibi copia manabit ad plenum benigni iuris honorem opulenta cornu. Acron.

Corona pro ornatu muliebri. Horatius ;libro carminum . Et scinder hærentem coronam crinibus,ut uirgo duplicem gemmis auroq; coronam. Ac.

Corculum diminutiuum a corde. Plautus i cassina. Meum corculum melliculum uerculum. Pri.

Cornu in u latina sunt generis neutri:& apta in singulari ut cornu;genu: tonitru; quæ antiquissimi inueniuntur in um quoq; ,proferentes in eodem genere.

Cornu i singulari aprotum est similiter genu gelu: & tonitru . Inueniuntur tamen etiam neutra in um & in us masculina ;quartæ declinationis: ut Lucilius. Cornus tibi cura sinistri.& idem. Seu cornus seu tela iouis præsaga notauit. Cicero tamen hoc genus protulit pro genu ; ut in Arato . Tertia sub caude genus ipsum lumina pandit. In eodem. Et præter læuum genus omni ex parte locatas Paruas uigilias tenui cum luce uidebis . In eodem , Hoc genus ad læuum pisci delapsa resedit: Atque interflexum genus & caput altis habens . Actius in prometheo . Profluxus flammę,hyberno gelus. Illud etiam notandum:q cum composita sint plærunque simplicium declinationem seruāt, Capricornus secundæ declinationis inuenitur . Cicero in Arato , Corpore semifero magno capricornus in orbe. Idem i eodem. Cum magni cornus capricorni corpora propter. Ouidius in secundo metamorpho. Dextra cornu tenet. Idem in uerbo. Flexibilem cornum. Lucretius similiter in sexto , Propterea fit utique fæmina cumque habēt in se mittat quia sæpe gelu quod continet in se sunt. Actius fonitus ire in ferrum peruasit auris inter tonitrua & turbines. Pri.

Coram & palam dictiones præpositiuæ: & ad uerbia esse possunt. Virgilius. Coram quem quæritis adsum. Clam uero semper in appositione inuenitur: differunt tamen: quia corā magis ad personas : palā uero ad omnia accipitur.

Cloelia quæ inter obsides porsenæ fuit:& horatio coelitii publice præmia data sunt: q e Pisonis annalibus discimus antea Tarquinium sibi & Sibyllæ posuisse uerisimile est: ut scribit Plinius.

Clumæ folliculi ordei. Fe.

Clunes masculine. Plaut. quasi lupus ab armis ualeo clunes infractos fero. F.P.

Corduba in hispania marcelli ædificium turdetanorum agro adiacet. Stra.

Cornū locus est iuxta gades ad occasum. Stra.

Corbelio emporium fuit in gallia super lygerim fluuium. Stra.

Cornogæ portus sic dictus uulgo est in oceani littoribus iuxta Britāniam. Strabo.

Corsica insula est e populonia priusquam Sardinia cernitur distat enim inde sexaginta stadia: quam græci cornum appellant: cuius lõgitudo est centum & sexaginta milia: latitudo uero septuaginta: secundũ alios ambitus est circiter tria milia & ducenta sta. Stra.

Cora iuxta priuernum est inter latinam uiam & appiam. Stra.

Corsica & Sardinia duæ grandes insulæ fræto que diuisæ hetrusco: quarum Corsica littori propior inter latera tenuis & longa præterquam ubi aperta & marianæ coloniæ fũt a barbaris colitur Sardinia aphricum pelagus attingens: nisi quod in occidentem q̃ in orientem angustius spectat par et quadrata undique & nusquam non aliquanto spaciosior q̃ ubi longissima Corsica: cæterum fertilis & soli q̃ cæli melioris: atque ut fœcunda ita pœne pestilens in ea antiquissimi populorum sunt iliẽses urbium antiquissimæ calaris & sulci. Pom.

Coracinus piscis palmam obtinet in Aegypto sicut faber gaddibus helops rhodi salmo i aquitania mulus ad Corsicam insulam: quæ i ligustico mari est.

Cornelius celsus temporibus augusti floruit: librosque edidit de re militari re rustica medicina ratione dicendi: huius tamen rhetoricen multis in locis damnat Quinti. & in fine scribit eum fuisse mediocri ingenio: & tamen dignum proposito suo: ut omnia scisse putet.

Cordilæ pisces sunt qui thinni: nam thinni simulac nati sunt matrem secuntur autunno redeuntem ex ponto in magnum mare cordilæ dicũtur: cum se immerserint cœno Pelamides. pelon enim latine cœnum. post ánũ appellantur thinni.

Crocodilus in nilo animal edit oua anseris similia qui crescit ad magnitudinem. xvi. cubitorum longitudo uitæ ferme hominis: caret lingua: corpus squamosum durissimum. ccclxxxv. dentes duo eminent. Edit homines & alia animalia unguibus discerpit: quod morsu lacerat nunquam sanatur: quot annis parit: raro capitur ĩde copia magna: cuius oua animal cuniculo simile ichneumoni contterit natura ducemõ ꝗ ea edit: sed hominũ utilitate. Diodo.

Cos insula & urbs in caria. Pom.

Cothon proprium: unde patronymicum cothonides est & cothons poculi genus græci arbores cothomisterea uocant.

Cota nomen uiri toruum significat.

Cosmetæ ancillæ aptæ ad ornatum dominæ. Nam κοσμω significat orno.

Cosmici dicuntur ornati & mũdani: & cosmicũs proprium. Martialis. Cosmicus ut liquidis perit dum nabat in undis.

Corsinium est pelignorum Metropolis super mare. distat autem: ut inquit Cæsar in commentariis a sulmone miliaribus. vii. M. appellatur alio nomine Italica. Stra.

Coram illo dicendum est: non palam illo: Nã palam ad multa refertur: coram de multis. Caper.

Cornu habet sexagenos milites. Stra.

Choragium dicitur uirginale funus: sicut apuleius in metamorphoseon choragium. Itaq; omnem domi unctionem parant. Ful.

Crunes inter Coloniensem & traiecensem urbes locum ultra nouensium oppidum Rheno adiacentem non memorat cæsar. Sed Tacitus qui ut coniectura quod assequi possumus cliuis etiam locus. Vnde cliuensis ducatus per allusionem ad cliuum dicitur.

Cornu fortunæ: quod Hercules uictor detraxit Acheloo fortunæ dedit: idque etiam uulgo cornu copia rutis honore idest copiis rusticis: ut Horatius libro primo carminum Hic tibi copia manabit ad plenum benigni ruris honorum epulenta cornu. Pot.

Coruscare non modo splendere: uerum etiam uibrare significat. Virgilius in decimo. Talia uociferans sequitur scriptũque coruscat mucronem. Se.

Chorus proprie coruorum cantus est atq; saltatio. Ser.

Coruus apud antiquos masculino genere dicebatur. Plautus. Iam tibi tuis meritis crassus coruus redditus est: pari modo diuerso genere dicebát. hæc ludus: hæc metus: hæc annus: hæc fons. Fe.

Cossi ab antiquis dicebátur natura rugosi homines: a similitudine uermium ligno æditorum: qui Cossi appellabantur. Fe.

Cossum dictum quasi cossim. Pom. in porcaria. Hoc sciunt omnes quantum est qui cossima uocant. Nonius.

Clusium uetusto nomine: nunc senensi ditioni subiacet: fuit & olim nomen carmon: ut Plinius inquit.

Coturnix appellatur a sono uocis. Fe.

Cotones appellantur portus in mari interiores arte & manu facti. Fest.

Cothurnum uas in quo sacrificiis uinum fundebatur. Fe.

Cothurnus calciamentum utrique pedi aptũ. Est autem uenatorum crura conuinciens: Virgilius æneidos primo. Purpureoque alte suras uincire cothurno. Græci quoq; cũ quempiam proditorem & uariam sequenté fortunam significare uolunt κοθορνον uocant. Ser.

Coturnix a græcis ορτυξ appellat̄: ea sane est quam uulgus quallitam uocat. Ser.

Cohum quod sub iugo medio canū: quo bura extrema addita opilatur: uocatur cohum a coria. Varro.

Coxendices coxas. Lucilius. Caput colos tentatur truncus sustinetur a coxēdicibus. Varro de re rustica. libro primo. Lata fronte naribus simulato pectore laxis coxendicibus. Nonius.

Causonas acus quibus caput mulieris scalpūt Festus.

Cubans auspicatur qui in lecto quærit augurium. Fest.

Cubita septem faciunt pedes duodecim. Aulus Gel.

Cuculus tegmen thuris & piperis uenditi.

Cuculus in alieno nido foetificat curucæ: ide dicūtur uiri qui uxores ab aliis possessas amplectūtur & fouēt: ut curuca oua cuculi sua esse existimant.

Cuneus ager lusitaniæ: ī quo sunt myrtilli baltio: ossonoba. Pom.

Cumæ in Campania Italiæ oppidum Italiæ & Siciliæ urbes antiquitate antecellit conditū ab Hippocle cumæo & Megasthene chalcidēsi nomen sortitum a cumæis: qui ex euboia uenerant: quāuis eam chalcidenses condiderint: ut Strabo inquit: alii a fluctibus qui dicuntur κύματα. Sunt enim in littore appellatas: putarent hæc ex Strabone & Plinio: cymæ græcum ēnos cumæ dicimus: ut apud Silium conscia cymæ.

Culex opus Virgilianum: ubi deflet mortem culicis pastoris: quod iuuenis & rudis composuit. Martialis. Qui modo uix culicem fleuerat ore rudi. Et Papinius de Lucano ante annos culicis Martiani serum erat nimiū sero cogitaui de his continendis.

Cuneus multitudo in spectaculo quæ ordine non sedeat. Iuuenalis: cuneis an habebāt spectacula totis: quod securus ames: interdū accipiunt cuneum pro ea multitudīe: quæ stat ante subsellia iudicum.

Cunei perspectatoribus spectatores suis ordinis spectabant qui appellabantur cunei.

Cuteletos insula in Aphrica contra maiorem syrtim contra minoris promontoria Menisnæ & Cercinna Tarichiæ & agatheæ insulæ contra carthaginis sinum romana clade memorabiles thasos imbros & samothrace scādile polyagos Scyathos Halonesos insulæ in Egæo mari prope thraciam: & quam aliquādo solum qui mares erant cæsis tantum foeminæ tenuisse dicūtur: atho monti Lemnos aduersa Scyathon insula Pegaseus sinus prospicit: Simisson amplectitur Euboia insula ad meridiem promontorium gereston & caphaream ad septentrionem Cauneum extudit: & nusquam lata duum millium passuu habet: ubi arctissima est: cæterum longa totique Boetiæ apposita angusto freto distat a littore Euripon uocāt rapidum mare: alterno cursu septies die: & septies nocte fluctibus inuicem inuersis: adeo immodice fluēs: ut uentos etiam ac plena uentis nauigia frustretur aliquot in ea sunt oppida Styra Eretria pirannessos oechalia. Verum opulentissime carystos & calchis. Pom.

Cuculus require in alites. Varro.

Cucumeres dicūtur a curuore: quasi curui mores dicti. Varro.

Cutiones dicti uidentur a contractione: quod in emendis uendendisque mercibus tardi perueniant ad iusti pretii finem. Item apud antiquos prima syllaba per i litteram scribebat. Festus.

Cudere a cudendo dictum. Fe.

Culeus in agro gallico ultra agrum picētium in singula iugera dena culea uina faciunt. Varro.

Culcitra quod tomento inculcatur sic appellata Festus.

Culticula fusticulus quidam ligneus in sacris dicebatur. Festus.

Cultio pro cultura. Tullius de senectute. Nū igitur horū senectus miserabilis: qui se agricultione oblectant. No.

Culcitra. Varro in quinquatribus. Quam ī testudineo lecto culcitra plumea in die dormire. Idem de ui. pa. libro .i. Qui primus uxorē ducebat duabus culcitris: ac duobus thoris plagalis contraxet. No.

Culcitra. Cicero tusculanarum libro quarto. Eripiamus huic ægritudiné quo modo collocemus in culcitra plumea psaltriam abducamus. Nonius.

Culcitra ꝙ in ea sagus aut tométum: aliudue quid conculcabant: ab inculcando culcitra dicta. Varro.

Cluere ueneris Cloanciæ signa collocata sunt Romæ: ubi Romani Sabinique cum ꝓpter raptas uirgines dimicare uoluissent depositis armis myrtea uerbena pacificati sūt. Cluere enim antiqui pugnare dicebant. Plinius libro .xv.

Culigna uas potorium. Cato culignam inquit in foeno græco ponitur: ut bene oleat. Festus Pomp.

Culiola cortices nucū uiridium: dictū a similitudine culcorum: quibus uinum siue oleum continetur. Fest. Pompe.

Culigna uas uinarium: a græco dicta: quia illi dicūt κυλίκα. Fest. Pompe.

Culina uocatur locus in quo epulæ in funere comburuntur Festus Pom.

Culmē ideo dictum quod culmis tegitur: ueteres enim ædificia de culmo cōtegebāt.

Culmus est ipse calamus. Vir.geor.primo Feret hyems culmumq; leuem; stipulasq; uolātis.Seruius.

Culmi qui in summo campo nascuntur: & sūmum culmine teneant appellati.V.

Culullos appellant fictiles calices. Horatius in arte poetica.Reges dicuntur multis urgere culullis Et torquere mero: quem perspexisse laborent.Ser.

Cum imperio est:dicebatur apud āīquos cui nominatum dicebatur a populo imperium. Festus.

Cum potestate est:dicebatur de eo qui a populo cui præferebat̄ negocio.Fe.

Cum maxīe una pars orationis pro nimis.Teren.in ecy. Hāc bacchidem amabat: ut cum maxime cum Pamphilus cum pater uxorē: ut ducat orare cœpit. Do.

Cum illo nuptam:non illi nuptam: antiqui dixerunt. Terentius in ecyra. Potius q̄ aduersum animi tui libidinem esset cum illo nupta. Ergo ambo sibi inuicem imbuunt. Donatus.

Cum illo haud stares Phædria apud Teren. in phor. In eius parte stamus pro quo facimus. Virgilius.Iuppiter hic stat.Donatus.

Cum significat quo. Terentius in andria.cum alieno more. Cum aduerbium temporis ꝓ quando.Idem in ecyra. Cum pater orare occipit.

Cum præpositio: & his dictionibus supponit̄ quicum.quocum:nobiscū:uobiscum:ne dicamus cū nobis: ꝙ mala esset locutio. In cæteris uero: ut ipsum nomen præscribit præponitur:ut cum amicis:cum exercitu:cū aduocato.Donatus.

Cum populo agere: hoc est populum ad consilium:uel ad comitium uocare.Festus.

Cum alter & cum altero: dictum ab antiquis ita breuitatis causa:ut sodes pro si audes:scilicet pro scire licet:sis pro siuis. Fe.

Cumetū uas nuptiale: a similitudine camerarum:quæ fiūt palmæ:uel parte ad usum popularem sic appellatæ.Fe.

Cunabula lectuli in quibus pueri iacere consueuerunt:uel loca in quibus nascunt̄: quasi cinacula.Nam κυειν est græce enim uel parere & grauidam esse.Ser.

Cuniculum foramen sub terra occultum ab animali:quod simile est lepori appellatur:qui subter fossa terræ latere est solitus: aut a cuneorum similitudine:qui omnem materiam scindentes intrant.Fe. Pom.

Cunire est stercus facere:unde inquinare. Fest.

Cuniculus ualidus magnus grauis. Virg.geor. secūdo.Glæbas cunctantes crassasq; terga expectat.Seruius.

Cuniculus per quem uapor trahitur in balnearis uaporibus.Hermogenianus de administuro.

Cūctant pro cūctant̄. Actius i alphesiboea.ita territa membra animo ægroto cūctant sufferre laborem.No.

Cuncti significat quidem homines: sed coniūcti & congregati:at uero omnes etiam si diuersis locis sunt. Fest.

Cunctari est dubitare dissipare. Virgilius libr. octauo. Cunctantem amplexu molli fouet. Marcus Tullius ad Cæsarem iuniorem lib. primo.Sed cito petiuit domumque redit cūctabantur.Nonius.

Cunctati est manere. Virgilius georgico.libro quarto. Non illis quisquam cunctantibus altum ire iter aut castris audebit uellera signa Et æneī.libro quarto.Reginam thalamo cūctantem. No.

Cunctari cunctationem deferre. Virgilius libro sexto.Qui nobis cunctando restituit rē Nonius.

Cumeriæ paludes ultra tauro ꝑ sunt claustra cubatio:quære in uerbo crepatio. L.

Cubiculum quod certe a cubili non uenit: cū inter cubiculum cubile sit diminutiuum non est.Laurentius.

Cuculum diminutiuū non est:quia non recte formatur.Lau.

Cuias nostras & uestras: non tantum patriam nationemque innuunt:sed etiam partes & etiam sectam:ut uestrates philosophi nō sunt ita populares & fauorabiles: ut nostrates & cuiates philosophi uos estis stoici ne:an epicurei.ut Cicero:non solum etiam ista uestra oratoria:sed hæc etiam leuia nostratia. Laurentius.

Cuia est dicimus;sicut nostra est:tua est:sua ē: uel per interest:ut Plau.Ego illū conueniam atq; eum ducam cuia est fidicina. & Cicero pro muræna.non ei cuia est fidicina.& Cicero pro muræna. Non ei cuia nihil interfuit. Interrogati igit̄ cuius hominis est opus meum est dicendum:non mei.Respondendum ergo per uarios casus. Simuliter cuiū pecus? respondeas meum uel illius.

Cum & quod quidem peculiare in oratiōe exhibent.ut Ci.ad Sulpitiū.Quo in periculum non nihil me consolatur cum recordor hæc me tum uidisse. quid est quod augeat Ciceroni molestiam:aut quid eum consolat̄: uel ꝙ magna penuria sapientum esset:uel cū recordaretur suæ prudentiæ. Lau.

Cum & tum indicatiuum fere postulant. Est autem in cum quidem minus: in tum quidem maius. & aut generali sequente speciali iunguntur ut Quintilianus. quod cum omnibus confitendum est tum nobis præcipue: haud ambobus specialibus: ut idem. Quod opus Marcelle uictori tibi dicamus: quē cū amicissimum nobis tum eximio litteratum amore flagrantem dignissimū: & cætera uix aliter reperies: siquando fit sub duobus uerbis: fiat sub eodem modo & tempore: ut Cicero principio de natura deorum. Cum multæ res in philosophia nequaquā satis adhuc explicatæ sunt: tum difficilis Brute: quod tu minime ignoras. quæstio est de natura deorum. Tum interdum sine cum ponitur in rebus paribus geminatum uel triplicatum: ut Quintilianus. Nec idignetur Herodotus æquare sibi Titum Liuium: tum in narrando miræ iucunditatis clarissimique candoris: tum in contionibus: supra quā enarrare potest eloquentem: ita dicuntur omnia cum rebus tam personis accommodata. Interdum accipitur pro aliquando: ut tum hoc tum illud dicas. L.

Cuneis dicitur fissile lignum: quia finditur a fissile: ut Plinius libr. xvii. Hæc maxime fissilia alia frangi celeriora q̄ findi. Idem nullisq; fissilerimis hoc lignum: idest fissum. Laurentius.

Culpa medici mortuus cū medicus adest. defectu medici mortuus est: cum medicus præsto non est defectio uero est recessio militū: aut ciuitatis a domino: uel superiore. Deficere quidē & desciscere est a ductu alterius recedere: & quasi rebellare. & defectio quasi rebellio. Lau.

Cuniculus per quem uapor trahitur in balnearibus uaporibus. hermogenianus de admi. tuto.

Cumera est uasis frumētarii genus factum ex uimine admodum adductum. Porphi. Cur mea plus laudes cumeris granaria nostris. Hor. i. sermo.

Cum aduerbium esse potest. quando ὅταν significat: & præpositio quando σύν: & est copulatiua. ut cū militibus pugno cum Imperatore proficiscor: & solum per appositionē inuenitur: nec mirum cum in compositione loco eius semper componatur: ut concurro coniungo: contraho conspiro.

Cululli calices dicuntur: quibus pōtifices uirginesque uestales utebantur. Horatius autē lib. cai pro urceolis & conchis posuit: diues & aureis mercator exiccet culullis uina.

Curicula & cum omnia huiusmodi diminutiua: tam penultimam q̄ antepenultimā corripiant cuticula: ibi antepenultimam producit. Iuuenalis. Cum libet æstiuum contracta curicula solem. quod eū facere metri necessitas compulit quattuor enim breues habens dictio in heroico poni aliter non poterat: q̄uis Vir. huiusmodi nominibus solet proceleumaticum ponere. Pri.

Cubo, quoque cubui facit: a quo composita: tam primæ q̄ tertiæ coniugationis inueniūtur: tamen perfectum incubo incubas incubui: & incumbo adiecta m incumbis īcubui Pri.

Cudo secundum Diomedem carisium & Focam facit cusi: secundum alios facit cudi. Et uidetur etiam Virgil. sic protulisse in primo æneī. Ac primum silicis scintillam excudit achates: Suscepitque ignem foliis. Excudit. n. tam præsens q̄ præteritum ītelligi potest secundum Quintilianū suscipit subiungit melius præteritum intelligitur. Idem etiam Seruius in commentario ænei. comprobat his uerbis. Excudit etiam: idest feriendo eiecit. Nam cudere est ferire: unde & incus dicitur ꝙ illic aliquid cudamus & feriamus. Sciendum tamen ꝙ eius frequentatiuum cuso cusas: ex quo eius composita incuso incusas: recuso recusas: accuso accusas: excuso excusas. Pri.

Cum iungitur modo finitiuis: modo subiunctiuis: ueluti cum dico. cum dicebam. Item subiunctiuis cum dicam: cum dicerem: sed īterest. quia finitiuis iungitur quotiens ad id tempus quo agebam refertur: ut Ci. Tātum profeci: tum cum tale a consularu reppuli. i. eo tempore quo te reppuli profeci.

Cuneus est ager in hispania cōtiguus sacro ꝓmontorio. Strabo.

Cubicularius custos cubiculi.

Cubicularis lectus cubiculo actus: ut callicarius artifex callicaris clauus similiter &c.

Cubi sunt populi in gallia: qui bituriges dicūtur ad oceanum spectantes. Strabo.

Cuculū est latinoꝝ oppidū iuxta albam. Ser.

Cumæ sunt post linternū: quæ sunt uetustissimæ chalcidensium & cumeorum ædificiū. Ipsius autem classis ductores Hippocles. Cumeus & megasthenes chalcidensis īter se pepigere: ut cumeorum coloni fierēt illoꝝ appellatio nominaretur: qua ex re cum hac ætate cumæ nuncupentur: a chalcidēsibus tamen conditum putatur oppidum. Nonnulli cumas ob Τὰ κύματα. i. fluctus nomen duxisse memorant: littus enim proximum frequentibus abūdat tergoribus: quibus illi se fremunt unde Stra.

Cumæ græce per y urbs campaniæ prope baias in humili colle: quā ex Euboia uenīetes

condiderunt:iuxta quam subterraneus thalamus Sibyllæ erythreæ : quæ a nostris Cumana.Aristo.

Cupio cupiui uel cupii: uetustissimi tamẽ etiam secundum quartam coniugationem solebãt hoc uerbum Lucretius fringere:ut arta non primus terrarum claustra cupiret. Pri.

Cupatisse appellantur acies quædam igneæ: quæ nocte apparere solẽt ad similitudinem cupressi.Festus.

Cupas Varro est modus matulæ cupas uinarias stuppare noli : adde ꝙ cum uini in uxorcule in opiscillum. Idem in Sexqui Vlysse.al tetam uiam deformasse carneadem uirtutis & cupis acris aceti. No.

Cupas & tinas. Varro de uita patrum:antiquissimi in conuiuiis primo utres uini postea tinas ponebant . Idem mori longe cum operculo ad cupas tertio amphoras.No.

Cupæ sunt uasa uinaria maiora ex ligno:quas satis improprie multi uogentes uoces:uocari autem cupas id genus uasis Lucanus ostẽdit cum ait. Nanque ratem uacuæ sustentãt undiq; cupæ. Cupis enim naues ipositæ substinentur in mari: cum ipsarum latera carinæq; resarciuntur: dictæ autem fuere a priscis:cupæ a caueo:unde caupones dicti a caupisamo prius copones : ut apud Ciceronem legesta copia rerum : inde caupones dicti ea ratione qua dicitur plostrum & plaustrũ coda & cauda:sorex & saurex:corus & caurus: & mille alia.

Cupes & cupedia antiqui lautiores cubos nominabant.inde macellum forum cupedinis appellabant.Fe.

Cupedia cupiditas Ci.tuscu.libro quarto.Ambitio mulierositas peruicacia liguritio temulenta cupedia. No.

Cupentus lingua sabinorum sacerdos dicitur quocirca Virgilius.Nec dii texere cupẽtum quorum scilicet ministerio inseruiebat. Seruius.

Cupedia a cupiditate sunt dicta:uel sicut Varro uult ꝙ ibi fuerit cupedinis equitis domus qui fuerat ob latrocinium damnatus.Festus Pom.

Cupedinarii omnes qui esculenta & poculenta uendunt.a rebus cupedinis ab alimento: cupedinarii appellãtur . Varro humanarum rerum numerius equitius cupes ĩquit.& macellus romanus singulari latrocinio multa loca habuerunt infesta.His in exilium actis publicata sunt eorum bona & ædes ubi habitabant dirutæ e que ea pecunia scalæ deũ penatium ædificatæ sunt:ubi habitabãt.Locus ubi uenirent ea quæ uescendi causa ĩ urbem erant allata.Itaque ab altero macellum ab altero forum cupedinis appellatum . Terentius in eunucho.Interea loci ut ad macellum uenimus concurrunt mihi læti obuiã cupedinarii omnes Do.

Cupienter cupidissime.Actius in philoctete. Cui potestas detur tua cupienter malis mẽbra discrepat suis subtus est.qui cupida cupidus cupienter cupit.Nonius.

Cupido & amor ita significare uidentur:& est diuersitas.Cupido enim consideratæ est necessitatis. Amor iudicii.Plautus in bacchidibus.Cupido tecum sæuus an ne amor . Idẽ in curculione.Discernit uix eiusdem diuersitatis expressæ dicens ꝙ uenus cupidoq; imperat suadetq; amor.Nonius.

Cupidinem cum fœminino genere dicimus cupiditatem.Virgilius in sexto . Quæ lucis miseris tam dira cupido est. cum masculino dicimus ipsum deum.Plautus ĩ penulo. Cupido quantus es.Nonius.

Cupiditas & cupido diuersa sunt . Nam cupiditas ẽ leuior. Lucilius.xviii.cupiditas ex homine:cupido ex stulto nunquam tollitur ꝙ cupiditas quædam sit pars tentatio defluens ex cupidine.No.

Cupedinarios uocant uoluptatis & cupiditatis ministros. Terentius in eunucho.Currũt mihi læti obuiam cupedinarii omnes cetarii lanii:coqui:fartores: piscatores: aucupes. Seruius.

Cupressi mortuorum domibus ponebantur: ideo quia huius generis arbor excisa non renascitur.sicut ex mortuo nihil est iam sperãdum:quam ob causam in tutela Ditis patris esse putabatur. Festus.

Cuprillia appellatur ager qui uulgo ad capræ paludes dici solet. Festus.

Cur aliquando interrogantis est:aliquãdo corripientis & increpantis. Terentius in andria Sed cur abis ab illa.corripit ꝙ glycerium deferat.Do.

Cura dicta quasi cureda: uel quia cor urat.Fe.

Cura amor eo quod cor urat. Virgilius æneiiii. At regina graui iam dudum saucia cura. Et ueneris iustissima cura.Idem.Set.

Cura dicta iterum ꝙ cor urat: græci uero uocant μελεδονας.i.membra edunt.

Cura ꝙ cor urat:hinc curare. Varro.

Curiositas signum est loquacitatis:unde Hor. Percontatorem fugito. Nam garrulus idem est Do.

Curiosolitæ populi ĩter celtas oceanum attingunt:quæ armoricæ appellãtur finitimi andegauensibus sesuuiis osissinis unellis uenetis aulercis rhedonibus: Hos corisopitenses esse plærisque placet in prouincia turonensi britãnıæ ducatu regnoq; francoꝝ siti.

Curatores dicuntur qui pupillis loco tutorũ dantur: siue qui rei frumentariæ agrisue diuidendis præpositi sunt. Fe.

Curatum est nomen. Nonius.

Curatum post laborem perfectum. Vir. æneid. lib. iii. Corpora curamus fessos sopor irrigat artus: Nonius.

Curtius lacus ad forum est: a curtio dictus uel ut Procilius scribit: quoniam cum olim illic terra dehisceret: & haruspices respõdissẽt deum in antrum poscere stultionem: idest uirum fortissimum. Curtius quidem armatus equo se in uoraginem deiecit: atq; ita terra hiatu obduxit: locusq; seruauit æternũ curtii nomẽ. idem sentit Liuius: piso scribit datum esse nomen a Curtio milite tatii sabino rum ducis: qui nõ nihil in ea palude cũ coe- num laborauit: dum pugnaret aduersus Romulum. Idem Plutarchus & Dionysius putarunt. Cornelius & Lactantius scribunt locum esse tactum fulmine: & sæptum fuisse a Curtio cõsule cui Marcus genutius erat collega atq; ita mansisse nomen loco.

Curatum cum delectu apparatum. Lucil. libr. xxx. Et circum uolitant ficedulæ turdis curatis focu. No.

Curare reficere. Vir. geor. iiii. Tum tecta petũt tum corpora curant. Sane curare corpora: si de homine dicitur. & cibo & lauatione dicimus uel alterutro. Ser.

Curabitur impersonaliter cum difficultate: & quod quasi arduum & graue est curari dicitur. Dona.

Curenť recte est diligenter coquanť.

Curatio proprie medicorum est. Cura est coquorum. Sed coquina medicinæ famulatrix est. Teren. in an. Nempe ut curenť recte hæc Cura mentis est: curatio medicinæ: curatura diligentiæ. Teren. in eu. Reddunt curatura iunceas. Do. Cura & solicitudo differunt Cura est in spe bona: solicitudo est in metu malorum. Teren. in phor. Quanta me cura & solicitudine affecit gnatus. Do.

Curia locus est ubi publicas curas gerebãt. Fe.

Curia ubi senatus i empu. curat: & illa ubi cura sacrorum publica. Var.

Curiæ etiã appellantur in quibus uniuscuiusque partis populi romani quod geritur: quales sunt hæ in quas Romulus populũ distribuit numero triginta: quibus postea additæ sunt quinquerita ut in sua quisq; curia sacra publica faceret. feriasq; obseruaret. Hisq; curiis singulis nomina curiarum uirginum posita esse dicuntur: quas uirgines quondã Romani de sabinis rapuerunt. No.

Curriculo pro cursu ponebant. Plau. licet ingt uos abire curriculo. Fest.

Curriculus diminutiuum a curru. Fe.

Curionum æs dicebatur: quod dicebať curionum uel sacerdotium curionatus. Fe.

Curis est sabina lingua hasta: unde Romulus Quirinus: quia eam ferebat est dictus: & romani a Quirino: quirites dicuntur quidã eũ dictum putant a curibus: quia fuit urbs opulentissima sabinorum.

Curitim Iunonem appellant: quia eandẽ ferre hastam putabant.

Curialis eiusdẽ curiæ: ut tribulis & municeps. Nonius.

Curiata comitia a curiis appellata. Fe.

Curiata fana a curio dicta sũt: quia eo loco domum habuerat. Fe.

Curionem agnum. Plau. pro macro dixit qua si cura macruisset. Fe.

Curio curiosus. Plau. i aulu. Volo scire ego ex te quid sit agnus curio. No.

Curriculum pro cursu: pro loco in quo certamen currendi exerceť. Nõnũq; etiam ꝓ curru: ut Curtius li. viii. Aliorum turbati equi nõ i uoragines modo lacunasq; sed etiã i amnẽ præcipitauerunt curricula. Lau.

Cursus figurate pro uolatu: uel nauigatõe: uel fuga accipiť: & contra: ut ꝙ enim inde fugieťtia: uel a longo cursu persecuti. L.

Curatorem inter bonorum ueutriq; & inter curatorem furiosi: itemq; prodigi pupillique magna est differentia: quippe cum illis plene rerum administratio: duobus autem superioribus sola custodia & rerum quæ deteriores futuræ sunt uenditio committitur. Hermogenia. de admi. tu.

Curæ dictæ ꝙ mentem corrodant & cruciẽt. Vir. Quando hæc re cura remordet. Hor. li. car. Neq; aliter mordacis diffugiunt solicitudines. Acron.

Currus curriculum facit diminutiuum neutrũ spacium ad currẽdum aptum: ut ipsum currendi officium significat. Ser. in arte.

Curiones dicti a curiis: qui fiunt ut his sacra fiant.

Curiosolites & lexobii & unelli in Normãdia sunt. Strabo.

Cures urbs quædam insignis in sabinis: nunc autem uiculus ex qua exciti sunt Titus Tatius & Numa Pompilius Romæ quandoq; regnantes: hinc quirites appellare solent romanos qui orationem habent ad populum. Strabo.

Curionia sacra quæ in curiis fiebant. F

Curiales flamines curiarum sacerdotes. Fe.

Curiales menses i quibus imolabatur iunoni: quæ curis est appellata. Fe.

Curiam a cura dictã. Var. designat de uita pa. li. secundo. Itaq; propter curam locus quoq;

suam quisq; domum senator confert curiā appellat.No.

Curiata comitia cū de generibus oibus suffragium ferat̃ curiata comiria sunt. A.G.

Cursus est pedū uelocitas. Vir.li.v. Hic q forte uelint rapido contendere cursu.

Cursus uolatus. Vir.lib.vi.Este duces o si qua uia est:cursumq; per auras Dirigite in lucos. Et in buc.Quo cursu deserta petiuerit usus Et æne.lib.iii.Sed tibi qui cursum uéri quæ fata.M Tullius de officiis lib.iii.Naues i cursu frumento onustas petentes rhodum uenit.Nonius.

Cursus est nauigantis & equitantis.Dona.

Curriculus:ut consuetudo fert: a curru diminutiuum est dictum.Est enim breuissimum uehiculi epiroti genus N.

Cursus nauigio.Virgil æne.iiii. Eadem impia fama furēti Detulit armari classem cursūq; parari.Ser.

Curtilacus appellatur a curtio:qui eo loco i ꝓfundissimum sese ob salutem populi Romani proiecit hiatum.Festus.

Cúrrules equi quadriuges.Fe.

Circus dicit̃ ambitus:uel gyrus cuius diminutiuū est circulus.Actius in endro. q̄ luna circulos annuos instituit.No.

Curculiones necandi causa promendū id frumentum quod curculiones ex esse incipiunt id enim cū promptū est in sole ponere oporret aquæ catinos quot eo cōueniūt & ipsi se necent curculiones.Varro.

Curuum uocatur buraquæ quasi temo est inter boues.Varro.

Cussilirem pro ignaro dicebāt antiqui. Festus

Custodelam dicebant antiqui:quam nunc dicimus custodiam.Festus.

Custoditio est opera ad custodiēdū quid sumpta.Festus.

Custos speculator.Vir.æneí.iiii.Luce sedet custos.Ser.

Custos minister.Vir.viii. Inde ubi prima quies medio iam noctis abactæ curriculo expulerat somnū.Interdum officium signat.

Custos prohibitor.obseruator.Virg.geor.iiii. Et custos furum atque auium cum falce saligna.Ser.

Cutis græcam habet originem.hanc illi dicūt κυτον.Festus.

Cutilla locus appellatur q̄ in eo est insula cotilia nominata a græcis.Fe.

Cuia pro cuius.Lucil.li.xxx. Cuius opera Troginus calix cuia pro castra cluebat.No.

Cuias Cicero tuscu.li.quinto. Socrates quidē cum rogaretur cuiatem esse se diceret mundanum inquit No.

Cuius & cuiatis hæc est differentia. Cuius ad personam refertur hominis:cuiatis unde significat.Actius in telepho.Qui neq; cuiatis esset unq̄ potuimus multa rogitantes scire. Nonius.

Cluet nominat. Lucili.libro.xxx. Cuia opera troginus calix per castra cluebat. Ennius in ambracia:per gentes esse cluebat omniū miserrimus.Pacuuius in iliona.Sed hoc cluent hospitium infidelissimũ. Pacu.discipulus discorporis incluit. Ennius. Musaꝝ pōpilius cluero tibicinas.Luci.li.xxvii. Viginti domina triginta uel centum tibicinas: cluas. No.

Clicidatum dulce & suaue dicebat̃.Fe.

Cluderet:uide infra in.s.saltem.A.G.

Clunaculum cultrum sanguinarium: dictum uel quia ad clunes dependet;uel quia clunes bestiarum diuidit Fe.

Clutum: græci autem dicunt κλῦτον; unde accepta præpositione fit inclytus.in sæpe.n. agendi causa adducimus.ut inuocabant icla mauit.Fe.

Crucium pro cruciat.unde Lucil.uinū i suaue crucium dixit.Fe.

Crumena sacculi genus·Plau.Dii bene uortāt te ne crumenā numerēt̃ triginta minæ. Fe.

Crumena loculus κρεμαω suspendo:alii crumena a χρηματων.Tor.

Crustariæ tabernæ a uasis potarus crustatis dictæ.Festus.

Crusmata pulsus chordarum.T.

Creatus uir Pelopōnēsius pater Amphimachi unus ex græcoꝝ ducibus ad Troiam. Tor.

Cresias orator siculus: de quo Cicero.

Cresippus Socratis filius. T.

Cresiphon athenensis: pro quo demosthenes orauit.

Crispa nomen uiri a capitis crispositate.

Crudus significat cibum non coctū. Crudus item significat hominem qui bene nō coxit.

Crusmata dicuntur sonitus cymbaloꝝ & instrumentoꝝ quæ digitis pulsantur.nā κρούω ē uerbero:& e pulso: unde crusma modi gadditani.

Cucurbitinū.Pli.li.xv.eadem causa in piris taxatur superba cognomina.Ma.sat.iii. piroꝝ genera cucurbitinū.cui tum cerusa crustumium.

Crusta non esui apta:sed aut ædificiis: aut crusta marmorea uel ut bracteæ tenues.Pli.lib. xxxvi. Specularis uero quoniam & hic lapis nomen obtinet faciliore multo natura finditur in qualibet tenues crustas.& li.xxxvii.in tam paruas frāgant̃ crustas:ut cerni uix possint.& li.xxxvi.Secandi marmor i crustas nescio a carie fuerit inuētū: & iteꝝ primū Romæ parua crusta marmoris operuisse totus domus suæ in cælio mōte Cornelius nepo.

tradidit:& pisces crustati dicũtur qui crusta integuntur: ut Li.xi. At in marinis crustata & carti laginea priores habent.

Clinici dicuntur medici qui i lecto ægrotum uisunt:a κλινη̃:quod lectum significat.

Creticon possessiuum.

Curetes populi cretæ: qui cum corybantibus Ioue aluerũt:qui eũ deinde religioné ꝓphanarent:a Ioue imbribus deleti sunt:quoꝗ tẽpla cum deinde Iuppiter uacua & sine honore respiceret fungis natis ex pluuia restituit. Ouidius.iiii. Alii sunt ætolis uicini:qui cum ætolis bellum gesserunt secundum Home. Alii in Dalmatia apud quos Antonius clausus est cum magno discrimine. Luca.

Crustumina tribus a thuscoꝶ urbe crustumina dicta est.F.

Crustumina pira sunt ex parte rubentia a crustimio oppido nominata.Ser.

Crustũ neutro genere dicimus de his quæ comedi possunt. Virgi.in.vii. Et uiolare manu malisq; audacibus orbem fatalis crusti. Hor. Olim dat crustula blandi doctores. Fœminino autem genere fragméta dicimus quæ nõ sunt apta esui. Concrescunt subitæ currenti in flumine crustæ. Seruius.

A significantiam habet manifestam.i.dic. Vir.li.iii. Da propriã thymbreæ domũ. No. Da dic. Virgil.in bucco. Sed tamen iste deus: qui sit da Tityre nobis. & in libro sexto. Tuq; o sanctissima uates præscia uenturi da: nõ indebita posco. Te.in heau. Nunc quãobrem has partes didicerim paucis dabo. Lucil li.xxx. Scilicet facere etiam hoc uersibus reddere quod do. & lib.xxviii. Persuade & transi uel da quãobrem transeas. Nonius.

Dacronas pro lachrymis: Liuius sæpe posuit nimirum quod græci appellãt Δάκρυα. Fe.

Danubius fluuius germaniæ ex monte qui ar bona dicitur non longe a rheticis alpibus a thesisq; & rheni germaniæ fluminum fontibus in tridentinã & Curiẽsem dioceses orientes germanos sinistra: & Hũgaros ac Teutones dextra alluens post Ister dictus: ac iterũ Danubius euxino mari pluribus ostiis inmergitur. hunc autem & rhenum fluuium in rhetia oriri quidam tradunt.

Daci populi erant transrhenani Danubio fluuio & auaritiis syluæque Hercinæ finitimi: quos olim Hungariæ partem habitasse plæriq; tradunt: & post ad littora nouergiæ proxima cessisse hos memorat Luca.i secũdo.

Dacus populus germaniæ.

Danubius per imania magnaꝶ gentiũ diu est deinde aliter appellantibus accolis Ister fit: acceptisq; aliquot amnibus igens iam & eorum: qui in nostrum mare decidunt: tãtum minor Nilo totidem: quot ille ostiis: sed tribus tenuibus reliquis nauigabilibus effluit.

Daci populi uersus germaniam e conspectu & ad Istri fontes: quos olim Dauos appellatos reor: & quo apud athenienses nomina dauorum & getarum seruilia.

Dacia in scythia: quidam thraciæ partẽ dicũt: quidam conterminam.

Dactylus digitus & pes a similitudine. sunt autem pollex index medius annullaris minimus: & olim qui medio tanq̃ per ĩdicem mõstrabatur: arguebatur insaniæ. Vnde Diogenes plurimos aiebar insanire per digitum: & peregrinis uidere Demosthenem cupiẽtibus medio digito ostenditur. Iuuenalis. Mediũq; ostenderit unguem pro digito.

Daduchi sacerdotes cereris & gestantem facẽ Hierophantæ.i.sacrorum ĩterpretes. Strabo autor idem bactæ a βαπτίζω: quod significat tingo & lauo. nam tingere madefacere ẽ quoniam qui initiabantur lauabantur aqua calida primum. Anastophanes primum ex ritu ueteri me lauerunt qui dicebãt mystæ.

Dadicæ populi scytharum in Asia. Herodo.

Dædalus atheniensis: Eupalami filius faber ægregius qui serram asciam perpendiculũ terebrum inuenit: & malũ & antẽnam naui ĩposuit: qui accusatus interemisse Perdiccam sororis filium iudicii metu fugit in Cretã.

Dæmon sciens: inde eudæmon bonus & fœlix cacodæmon contrarium. T.

Dactor troianus.

Dai persarum populi secundum Herodo. pastores omnes similiter Mardi Dropici & Scibacii.

Da ueniam.i.concede quod petitur: præsta beneficium. Ci. de ora. Dabis hãc ueniã mi frater. Ter. in adel. Da ueniam ne grauere. Do.

Dalmatia regio.

Daluũ supinũ ait esse Aurelius: Elus stultus oscorum quoq; lingua significat insanũ: Sane uero dici putant ipsum. quem græci Δειλαῖον: id propter eius fatuitatem quis misereri debeat. Fe.

Damnum & damnatio ab emptione: & quasi dimminutione patrimonii dicta sunt. Modestinus de uer. signi.

Damascus urbs syriæ nobilissima: Persiæ uicina duobus fructibus mons eiusdem nominis maxĩe nobilis est prunis. Cmixis: ut scribit Plinius.

Damascia est lycanoꝶ: uelut arx quædam inter brigantios. Strabo.

Damma in promiscuis cũ iuenimus quædam

auctoritate ueteꝝ in a terminata: sed genere masculino prolata. Virgilius in bucco. Cum canibus timidi uenient ad pocula dammae. Hora. tamen foemininum hoc idem protulit in primo car. Et superiecto pauidae natarunt aequore dammae. Pri.

Damen nomen proprium historici damenis. Priscianus.

Dama graece Δάμαλι uel Δορκάσ genus caprae siluestris cõmunis generis. Vir.

Damascus urbs caput Syriae: unde damascena pruna. Plinius.

Damasithymus candaulis filius: unus ex ducibus Xerxis. Hero.

Damoetas pastor apud Vir. & Theo.

Damon musicus.

Damon & pythias pythagorici amicissimi: de quibus Cicero & multi alii.

Damocles unus ex assentatoribus dionysii.

Damnare est damno afficere: Vnde & condẽnare dictum est econtrario nullo damno affectum indemnem probamus. No.

Damnare est exhaeredare. Lucil. saty. libro. xi. Cassius caius hic operarius quem cephalonẽ dicimus sectorem fruniique hunc. Tullius quẽuis exhaeredem facit: & damnati alii omnes. Nonius.

Damnare necessitate constringi. Ter. in phor. Tuus est damnatus: non tu. Nonius.

Damnare est morti dare. Vir. aene. li. iiii. Nondum illi flauum proserpina uertice crinẽ abstulerat: stygioq; caput dãnauerat horcho. Actius in armorum iudi. Maior erit luctus cum me damnatum audiet. M. T. in uer. act. prima. Reus i iudicium adductus est uerres homo uita atq; factis omnium iam opinione damnatus. No.

Damnare & condemnare pro liberare positũ. Titin. i ueliterna. Fortasse uotum fuisse quo die liber foret: nunc eius uoti condẽnatus ẽ imolauit hostiã. Vir. lib. xii. Quem dãnet labor aut quo uergat pondere lethum. Tur. in leucadia. Et amplius illam appetere cõdecet quãdoquidem uoti condẽnata est. Virgil. in bucco. Damnabis tu quoq; uotis. Sisen. hist. lib. primo. Quod uoti damnati foetum omnem dicuntur eius anni statim consecrasse. Ci. tus. li. v. Rerum naturam q̃ errorem damnare maluimus nostrum. No.

Damnare item est aliquid tanq̃ detestandũ cõmittere.

Damnare obnoxium & obligatũ facere. Vir. damnabis tu quoq; uotis. Ser.

Damnum a demptione: cum minus re factũ q̃ quanti constat. Varro.

Damnum & malum differũt. damnum rei est Malum ipsius hominis. Teren. in and. Qui malum aut dãnum dederit. Aliud est dãnũ: & aliud poena. Nam dãnum & fures afferũt aues & quadrupedes. Poena uero a lege iponitur ne contra quis faciat q̃ iussit. Do.

Dãnum sacrificium quod fiebat i operto i honorem deae bonae: dictum a cõtrarietate: qđ minime esset Δήμοσιον .i. publicum: Dea quoque ipsa Δαμία: & sacerdos eius Δαμιατρίσ appellabatur. Fe.

Damyndas uir macedonius.

Danista foenerator: sic enim graece Δανειστὴσ dictus est ἀπὸ τοῦ δανείζειν: hoc est a foenerando. Plau. male morigerus est mihi Danista qui de me argentum non petit. Ser.

Danistae foeneratores. Fe.

Danunt. i. dant. Pacu. in Iliona: Dii me & si perdunt: tamen esse ad uitam petũt quod dem priusquã intereo spacium ulciscendi danunt. Plau. in pseu. Cui seruitutem dii danũt lenoniam. Neuius belli punici lib. iiii. Eam carnẽ uictoribus danunt. Ci. i plocio. Patire quod danunt quando optata non danunt. No.

Danubii partes superiores uersus fontes usq; ad praecipites eius decursus: quos cataractos nominant danubium uocant: quae maxie p dacoꝝ agrum delabunť. Alias uero inferiores usq; in pontum per getas Istrum uocitãt & quaere plenius in dictione Ister. Stra.

Danae quae graece dicitur danai: triũ apud illos syllabaꝝ ẽ: nos autem illud i quod apud eos productum est uertimus in e longũ: trium autem syllabaꝝ esse nomen hoc etiam apud latinos edocẽt poetae: ut Petronius arbiter uxorem ducat danaẽ ipsumq; licebit a crisius iubeat credere quod danaẽ. & Hora. Inclusam danaẽ turris aenea. In hoc eni metro secũdum locum tenet dactylus: ad haec prima syllaba huius nominis breuis est: quẽadmodum etiam illius nominis. danaus qui igiť duarum syllabarum faciunt: falluntur ĩ hoc q; primam syllabam productã esse credunt cum sit correpta.

Danae aliquando diphthongus diuidiť. Hor. Inclusam danaen: Acrisii filia: imo nũq̃ diphthongus est.

Danaides patronymicũ: a danao deductũ est.

Dapsilis coena est diuersis & ãplis dapibus plena. Titin. Toto sit in foco de lignis in dapsilis coena. No.

Dapes non solum opiparos apparatus: aut religiosos: sicuti plaerũq; significant: sed etiã uitabiles & inphandos cibos. Vir. aenei. tertio de cyclope. Nam simul expletus dapibus uinoq; sepultus. No.

Dapes proprie deoꝝ sunt: ut Iouis coena. Vir. viii. Haec ubi dicta dapes iubet & sublata reponi pocula. Ser.

Dapsi apud antiquos dicebatur res diuia: quæ fiebat aut hiberna sementi aut uerna: quod uocabulũ ex græco dicitur: apud quos id genus epularum dicitur Δαπσ. Itaq; & dapsatiæ se acceptos dicebant antiqui: significantes magnifice & dapatiũ negocium amplũ & magnificum. Fe.

Dapsile. Pompo. in rustico. Quod nunc uis fieri uestræ sume dapsile & dilucide. No.

Dapes uel deorũ uel nostrorũ in sacris epulæ sunt cibi ministerio hominum: & in nostrorum usum comparati. Epulum publicũ conuiuium in honorem deorũ: aut in ostẽtationem magnificentiæ: aut in funere quod parentare dicitur & parẽtalia: quod patẽtibus iuxta celebrentur. Lau.

Dapsiliter suos amicos alit. Neuius. Ser.

Daphnes amycles fuit filia: quam ne per uim apollo stupraret Iuppiter in laurũ arborẽ cõuertit: ut scribit Parthenius.

Daphne adonis: ut Aphthonus scribit: filia: ut nostri aiunt Penei: ut Parthenius in uolumine: quod de amantibus compositũ est Amycles filia fuit: sed ne per uim deus stupraret Iuppiter in laurum conuertit. quæ arbor idcirco apollini grata esse existimatur: quoniã ut scribit Plinius: in parnaso monte spectatissime ueniãt: unde Apollo daphnites apud Syracusanos colebatur: ut Eusebius refert: daphne oppidũ syriæ: ut refert Strabo. daphnem præterea amauit Leucippus cenomai filius: ut scribit Pausanias quam quo i habitu muliebri incognita i uenatione sequeret proditus est sexu ad ladonem: dũ lauaret: & necatus a uirginibus.

Daphnis laurus: Mercurii filius formosissimus secundum Ser. Diodorus autem mõtes dicit i Sicilia ærios fructibus & aquis. & omni re uberes: ubi in fame aliquando carthaginensis exercitus nutritus est. ubi ex nympha daphnidem natum dicũt: & a copia laurorũ ita dictum: & multa possedit armenta: & inuenit carmen bucolicum: & ipse a cura boũ bucolicus dictus est: & sæpe oblectauit dianam: qui secũdum Theo. amore periit: & ad eum diu cõfluebãt ut ad gallum apud. Virg.

Dare exhibere. M. T. de signis Pom. est cum filio qui fuit in tyndaritino cœnã isti dabat apud uillam. Ter. in heau. Nanq; ei unã cœnã atq; eius comitibus dedi. No.

Dare facere. Vir. æneі. li. i. Tu das epulis accũbere diuum. & lib. iii. Immo tamq; coli dedit & contemnere uentos No.

Dare ascribere. M. T. i uer. Ego etiam quæ tu sine uerre commisisti uerri crimini daturus sum Nonius.

Dare pro inducere. Vir. Magnam dabit ille ruinam arboribus. Ter. in eunu. Dabit hic pugnam aliquam denuo. Do.

Dare fabulã dicimus: ut dare prandium & addit a datiuo descendit & dari dicitur cum agitur. stare cum placet. Ter. in ecy. Hæc cũ data est noua. Do.

Dare & dedere differunt. Dare enim est quod repetas: dedere ad ppetuum: & damus etiam amicis: dedimus tantum hostibus. Ter. in pastrinum dedam. Dedere plus est q̃ cõsentire: quẽadmodum in hostium potestatẽ hostes se dedunt. Teren. in an. His sese dedere eorũ obsequi studiis dedere: ergo pertinacibus eorum studiis cõmodior. s. eorum obsequi studiis. Dona.

Dare uerba decipere est eum qui cum rem expectet nihil inuenit præter uerba. Ter. in eu. Et nihil se dedisse uerborum. Idem & i and. Cui uerba dare difficile est. Do.

Dare ostendere. Luci. libro. xvii. Animoq; ægrotat uidimus corpore hoc signũ dare. No.

Daruennus fluuius: qui nascitur ex uno duorum fontium quos habet lacus quidem ingens supra medualiorum loca nonnulla admodum concaua: & per confragosa loca sese in rhodanũ præcipitat: alia ex parte qua durias fluit. Strabo.

Dares daren & dareta dixit Vir. Pri.

Dardanus Iouis ex Electra filius: uxore deide corithi. ut dictum est: ex quo Iasium peperit quem dardanus post patris mortẽ de regno dissentiens interemit. Inde ira populi nauigauit in samothraciam: inde in Troiam.

Daridæus rex persarum tẽpore Thyberii Caii & Claudii secundum Philostratum.

Darius filius hystaspis: qui Smerdum fratrem patizitis mari Regis persarum occupatorẽ interemit. Hero. de quo Iustinus nomina coniuratorum apud Hero. Otanes in taphernes Sobrias Magabyzus aspitticus: Hidarnes regnauit Darius. xxxvi. an. cui successit Xerses ex Atosa filia Cyri.

Dastilus Gygis pater. hero. primo.

Dasilos post rhyndacem in Asia: & quam Colophonii collocauere nisi ella duo sunt: ide modici sinus: alter sine nomine Chion amplectitur phrygiæ haud longe iacẽtis opportunissimum emporium: alter olbianes in pmontorio fert: Neptũnum Fanum i gremio astacon a megarensibus conditam: deide priores terræ iterum iacent: exitur q; in pontũ pelagi canalis angustior.

Dasi dare. Festus.

Datatim idest inuicem dando. Plautus in curculione. Tum isti qui ludunt serui scurrarũ datatim in uia. Afranius i homine. Datatim uxorem ut ludas. Pompo. in adel. Quod ille

dicit cum datatim in lecto luxi tecũ. Neuius in exordio. In molis non ludunt raptim pilo datatim morso. No.

Datiuus pro accusatiuo. Tinn. i auito. ubi ambitioni uirtutem uideas antecedere. Terẽ. in andria. Interea mulier quædam ab hinc triẽnium ex andro commigrauit huic uiciniæ. Var. de uita pa. libro quarto. Tanta porro inuasit cupiditas bonorum plærisq; ut uel cælum ruere magno magistratum adipiscatur oportet. Nonius.

Datum fato decretoq; concessum. Virg. Non dabitur regnis esto prohibere latinos. Ter. i eunu. Est istud datum ꝑfecto : ut grata sint quæ facio omnia. Do.

Dares dux Darii apud Marathonã uictus Herodo. vi.

Daurises dux darii in cariis occisus.

Daunia apulia appellatur a dauno illyricæ gẽtis claro uiro: qui eam propter domesticã seditionem excedens a patria occupauit. Fe.

Dauni habent infernum amnem claterniã lucrinum rheanum oppida: montemq; garganum sinus est cõtinuo appulo littore incinctus nomine Vrias modicus spatio plæraq; asper accessu extra Simponium: uel ut Graii dixere sipillum & flumen: quod camisiũ attingens aufidũ appellãt post Barium & gnatia: & Ennio ciue nobiles tudiæ.

Dauni pridem: nunc autem uocantur appuli.

Dauos seruos coruos: nõ dauus seruus coruus recte scribendum esset: quia nulla uocalis geminata unam syllabam facit: sed quia ambiguitas uitanda est nomiatiui singularis & accusatiui pluralis: nec etiã pro hac regula digamma utimur & scribimus dauus coruus seruus. Do.

Deactio peractio. Festus.

De pro ab. Luci. Solus iam uim declarasse uulcaniam. Nonius.

Drauci mentulati: quos Sylla optat ad opus.

Deatuate uæhementer amare. Afra. i uopisco. Voluptatem capio maximã cruciari te tua culpa qui det: & ille illa pessima quã deamas promere. No.

Dearturare est quasi per artus incidere. Plau. i captiuis. Tum igitur ego denuncinatus deartuatus sum miser. Idem in eadem. Deartuasti delacerasti atq; opus confecisti. No.

Deambulatorium locum significat ubi deambulamus. Lau.

Debellare est bello uincere uel capere. Expugnare est pugnando capere: uel oppugnãdo uincere: ut Liuius. Vna duas naues expugnauit: cœpitq;. Sed debellamus potius homies unde bellatiuum esse dicimus .i. bello certatum. Expugnamus autem opera molesq; ut castra urbes naues. Lau.

Debitor intelligitur is quo inuite exigi pecunia potest. VI. de uer. signi.

Debuit uerbum omni oratione actionẽ compræhendere intelligitur: siue ciuilis: siue honoraria: siue fideicõmissi sit persecutio. Vlp. de decurionibus.

Debibo debibis. En. libro octauo. Debibo homo. No.

Debiliter debilitate. Pa. Miseret lachrymis lingua debiliter studet. No.

Deblacterare est stulte loqui: Nam stultos appellant græci βλάκας. Festus.

Deblacterare est obloqui confingere. Luci. li. xx. Deblacterant plenus bonus rusticus concinit una. No.

Decalicatum calce litum. Fe.

Decermina dicuntur quæ decerpunt purgandi causa. Festus.

Decernere est constituere definire. Mar. Tul. de offi. libro primo. Quare expectanda quidem magna est decernendi ratio: q̃ decertandi fortitudo. Virgilius libro quarto. Decreuitque mori. Terentius in andria. Quicquid peperisset decreuerunt tollere. Plautus in asinaria. Eos me decretum est persequi mores. Varro in eumenidi. Forenses decernunt existimatio nomen cum insanorum numerum refert. No.

Decernere est dicere. Plau. i amphi. uter sit nõ quit Amphitrio decernere. No.

Decernere certare. Virgilius libro undecimo. Ipsum armis ipsumque iubent decernere ferro. Idem geor. libro tertio. Cornibus inter se subigit decernere amantes. Mar. Tul. philip. libr. tertio. Qué ne seruiam animis armisq; decernere. No.

Decernere est de magnis rebus certam proferre sententiam: unde & senatus decretum. Ter. in andria. Quicquid peperisset decreuerunt tollere. Donatus.

Decemuiri qui athenas ꝑfecti leges. xii. tabularum constituerunt: contra quos nemini ꝑuocare licebat ob insolẽtiam pulsi: cum oia pene magistratuũ munera obissent.

Decuriæ iudicium ex equestri ordie eligebãt.

Declamare est ficte orare ad exercitationes se accõmodare oratorias poemata qualia scripserunt Laberius publius. Ardelio nomẽ studii: & nõ doctrinæ ab ardendo .i. festinando ardeliones ad omnia festiui & curiosi: sed ut dixi: nouitate nominis locat Martialis.

Decoquere si absolute dicatur ẽ fugere ob æs alienũ: si cum accusatiuo significat penitus consumere tractum a rebus quæ adsumuntur coctione.

Decempeda quam architecti perticam appel-

lant. Cic. in ora pro Milone. Cum architectis & decempedis lineis qui fit ab ortu solis ad occasum. Alter uillas multorum ortosq; pagitabat. Ser.

Decet quære in uerbo conducit.

Declamator est qui studet apud rhetorem i cōuentuq; scholasticoꝝ fictam causam orare: ut i ueris postea causis possit orare. Ipse quoque rhetor id agens declamator uocat̃. Orator est qui causas orat: uel in iudiciis: uel i cōcionibus: qui græce dicitur ῥήτωρ. i. rhetor Nos tamen rhetorē professorem rhetoricæ uocamus: non oratorem. L.

Declaro frequentius ad facta pertinet q̃ ad dicta. Cicero declarauit id modo temeritas. C. Cæsaris: qui omnia iura diuina & humana ꝑuertit iterdum in dictis: ut idem ad Ligariū. Facere non potui quin tibi & sententiam & uoluntatem declararem meam. aliquando ꝑ significo: ut idem in libro primo de finibus: nullum uerbum est quod idem declaret latine: quod græce ἡδονή: quam uoluptas declaret: idest significet uel ostendat uel idicet. Laurentius.

Decurio est belli & nomen domi quoddā præpositurae turmæ significat: ut Suetonius faturius decurio cubiculariorū: a quo differt decurio municipalis: ut Pli. iunior episto. i. Esse autem tricentum milium nūmūm censum satis indicant: quod apud nos decuriones. Igitur ut te non decurione solum: uerū etiam equite romano perfruamur: offero tibi ad implendas equitis Romani facultates trecenta milia nummum. Decuriones quod initio cum coloniæ deducerētur decima deductorum consilii publici gratia cōscribi solita sit. Decurio ergo ē maior equite. Eques centurione. Centurio decarcho ex stipendiorum magnitudine. Decurionem ergo rectius appellabimus: quem hodie pleriq; equitē appellant. Est etiam Romanus decurio qui præest decem equitibus Romanis qui præstant ceteris decurionibus. L.

Decens substantiuū neutrum est: sicut contingens antecedens: consequens: conueniens: accidens: continens: præsens: consonans ꝑ littera non uocali. Lau.

Decus est ilia ut sic dixerim: honorificentia ex bene gestis rebus: Vnde decora militiæ honores: laudes: honestamēta militi in bello cōparata: cuius contrarium est dedecus prope ignominia quædam: aut ignominiæ genus: & infamis turpitudo: unde dedecoro tum pisco transfertur & ad animum ut Quinti. Satis dedecoris atq; flagitii castra ceperunt. Decor est pulchritudo quædam ex decentia rerum personarum: quæ in locis tēporibusq; siue in agendo: siue in loquēdo dicitur: & de uirtutibus: decorum est q; hominibus & cōmuni opioni honestū pulchrū probabileq; uidetur. Vnde decoro media longa. nam decoro media breui a decus uenit. Lau.

Decedo & migro: sic discedo & recedo differunt. q; migrare est domiciliū mutare habitandiq; locum relicto priore: cui similia sūt: emigrare. demigrare. Remigrare autem est i pristinum reuerti domicilium. Transmigrare est in longinquioris loci domicilium mutare. Immigrare est in domum aliquam habitandi gratia ire. Inde dicimus migrare e uita idest mortuut Cice. Anteq̃ ex hac uita migro sed nunq̃ sine apposito. Decedere uero est a mādato custodiæ suæ loco recedere: ut consules de prouincia dicunt̃ discedere: ut præsidia de urbibus, dicitur etiam decessit ꝑ defunctus est: ut subintelligatur uita tanq̃ de custodia. Excedo ablatiuum uita semper desiderat: ut in Antonium excessit e uita.

Decuriones quos sedibus ciuitatis ad quā ptinent relictis in alia loca transmigrasse ꝓbat̃ præses prouinciæ in patrium solum reuocare & muneribus congruentibus fungi curēt Pomp. de uer. sig.

Decuriones quidam dictos aiunt: ex eo quod initio cū coloniæ deducent̃: decima pars eorum qui deducerēt̃ cōsilii publici gratia scribere soliti sunt. Pompo. de uer. signi.

Decreta generalia sunt præcepta spiritualia.

Decretorium Plinius lib. xvii. circa uirgilias quidem pluere inimicissimum uiti & oleæ: quoniam tunc coitus est earū: hoc est illud quatriduū oleis decretoriū. Item. xviii. res sinūt uitium agitur uuis sydere illo caniculam appellamus in eodem. Item aquila signum exoritur uesperi decretorio die florētibus oleis.

Decussis hoc est libratis ut etiam ad. c cētussis Persius. Et centū græcos uno cētusse liceret Decussis a decē & asse deduci potest: ut centussis: & tum significat decem asses: ut centussis centum asses. Sin autem a decutio: unde decusso: ut Cicero in libro de uniuersitate decussauit: tum datiuus uel ablatiuus erit ut sit decussis sa decussum nominatiuus.

Decocta uina quæ expressa liquata bibebant̃

Decollo decollaui apud ueteres decipio signat ut apud Plau. uina est quæ decollatur. Itē Lucilius. xii. Quibus fructibus me decollaui: quæ significatio apud Fenestellam aliter inuenitur in libro epitomatum. ii. quēadmodum Cæsar a piratis raptus sit: ut qui eos postea cepit & decollauerit. Veteres autem securi cæsos dicebant. Diomedes.

Decor indecor indecoris. Virgilius in decimo Non autem indecorem tua te regina relinqt

Idem i.xii.Nec genus indecoris sine me hæc audit mollia facta.Inuenitur tamen etiá simplex decor decoris penultima correpta apud uetustissimos quãdo pro decorus decora decorum accipitur.Neuius in car.belli pu.Magnamq; domum decoremq; dicens uexerat. aliter enim Iambus stare non potest. Salu.in tertio . Equis & armis decoribus cultus . In eodẽ . Dedecores militiq; terga ab hostibus cædebantur.Quæ ab eo deriuata uel cõposita quod est decus decoris: illius declinationem non seruant.Pri.

Decempeda.Hora.ii.car.Nulla decẽpedis metata:a græco Δεκάποδα est regula decẽ pedum:ad quam sub artificibus fabricæ mensuram colligimus.Acron.

Decimanus appellat̃ limes qui fit ab ortu solis ad occasum.alter ex transuerso circus appellatur cardo.

Decima quæque ueteres diis suis offerebant. Festus.

Decidua quæ cadunt:ut occidua quæ occidãt Laberiur in altum non ubi caput a folus decidua folia pandit.No.

Decores decutiones.Fe.

Decollare ex collo deponere.Neuius Notonicas Ioui habes unde tibi tradi:in tuo collo ẽ: decollies caue.No.

Decoquere est decedere bonis . Tul.philip.secundo. Tenes ne memoriæ prætextatum re decoxisse.

Decumana oua dicuntur & decumani fluctus quia sunt magna: nam & ouum decimũ maius nascit̃:& fluctus decimus fieri maius dicitur.Festus.

Decuriones appellãt̃ qui denis equitibus præsunt.Festus.

Deculcarunt ualde occuparunt.F.

Decuriones & centuriones a numero cui militia praeerant dicebantur.No.

Decuriones primi singularum decuriarũ : decuriones dicti ab eo quod i singulis turmis. Sunt etiam nunc terniones:hi primoque ministros sibi adoptabant. Octones uocari coepti:quos nunc propter ambitionem tribuni faciunt. Varro.

Decurias falcus decurias dici pro eo loco & ꝑ iure & pro hominibus.A.G.

Decussis a decem assibus.Varro.

Decumanũ frumentũ dabat Sicilia hoc quod ab oratoribus exigebatur.Asco.

Decumani publicani uocantur.Asco.

Decumatos probauere omnes.Qu.Au.Simaci iudicium:quo & decumanos elegit sodales:atque his ita constitutis primum a prætextato simul:deinde a se descendẽtes domũ quisq; suam regressi sunt.Macro.

Decrepitus est desperatus:a crepera animali uita:ut crepusculum extremum diei. tempus: siue decrepitus dictus.quia propter senectutem:nec mouere se:nec ullum facere potest crepitum. Fe.

Decrepiti dicti sunt quorum crepitu & plangore familiæ funera:ideo conclamata fuerit Terentius in eunu.Mirum ni ego me turpiter hodie hic dabo cum meo decrepito hoc eunucho : & decrepiti dicti sunt clamosi sesenes.Do.

Decreta. Herodotus homo fabulator ĩ primo histo.inuentum esse sub terra scripsit Oresti corpus cubita longitudinis habens.vii. quæ faciunt.xii.& quadrantem : nisi si ut Home. opinatus est uastiora prolyxioraque corpora hominum antiquorum:etiam nunc quasi mundo senescenre rerum atque hominum decreta sunt.A.G.

Dædala indiæ siluestris ac montuosæ regio olim nominabatur.

Dædala circe dixit Virgil.quia Lucre. dixerat dædala tellus.

Dædalam a uarietate rex: artificioseq; dictam esse apud Lucretium terram: apud Ennium Mineruam:apud Virgil.Circen facile est intelligere:cum græci uariare significent Δαι-Δαλειν. Festus.

Dedecorare & turpare differunt. dedecoratur enim quod honestum est: & turpatur quod honestum & corporale. Ter. in eu. Quæ me & te familiam dedecoras.Do.

Dedicare est proprie dicendo deferre. Festus Pompe.

Dedicare est dicare.Actius in alphesiboea . At uereor cum te esse alcmeonem fratrem fratris dedicat.Cecil.annalium libro primo.Legati quo missi sunt ueniunt dedicant mandata Nonius.

Dedita intelligitur ualde data.Fe.

Deductum dicitur molle & suaue. Virgilius ĩ buc.Pascere oportet oues: deductum dicere carmen. No.

Deductum delectatione ductum. Virgilius in buccolicis. Carmina uel cælo possunt deducere lunam. Lucilius libro.xxvi. Illuc oculi deducũt ipsi atque animum spes illuc rapit. Nonius.

Deductum diminutum suppressum. Lucil. lib.xxx.Deductat hunc uoce cursu ipsa uenire non uis hunc.No.

Deducere est e domo in forum comitari. Reducere e foro domum.

Deductum carmen. Virgilius in buc. Pascere oportet oues:deductum dicere carmen. deductum pro tenui & subtili: eleganter positum est.Sic autẽ & Afranius in uirgine. Ver-

bis pauculis respondit tristis uoce deducta malle se nõ quiesse dixit apud Cornificium deducta mihi uoce garrientu sed hæc ab illo fluxerunt: quæ Pomponius in athelana: quæ Kalendæ martiæ iscribitur ait uocem deducens oportet ut mulieris uideãtur uerba. iube modo afferatur unus. Ego uocẽ reddam tenuem & tinnulam. & infra. & nũc iam uocem deductam.

Deducere uocare. M. T. de rep. li. primo. Quare si placet deducere orationem tuam de cælo ad hæc exteriora. No.

Deducere trahere mouere. Sisen. histo. lib. iiii. Ab armis te recedere præsidia de locis deducere. Nonius.

Deducere deprauare transuertere a recto Marcus Tullius in hortensio. Habet enim ipsa incertã ac definitam uitam. & ex eo multis uitiis & erroribus deprauata deducitur. Virgilius georg. libro primo. Riuos deducere nulla religio uetuit. Nonius.

Deductio nequa deductio fieret modo in hac oratione Tullii dispendium significat: alias deductio est etiam iusta. Asco. ped.

Deduco sicco. Vir. Riuos deducere nulla religio uetuit. Ser.

Dediticius qui ex numero eorum est: qui se in alterius imperium dediderunt. Lau.

Deduco quære in uerbo affectari.

Dedoceo quære in disco. Lau.

Dedisse intelligendum est etiam is qui permutauit: uel compensauit. Pau. de uer. sig.

Deferre abducere. Virgilius in sexto. Defer in Italiam. No.

Deferre est afferre. Vir. æne. li. iiii. Celeris mandata per auras detulit. No.

Defruti duo genera erant uini cocti: quoniam mustum coquebatur ad tertiam partem dicebatur epsema a latinis sapa: alio uerbo syrum quando excoquebatur ad dimidiã partem dicebatur defrutum. Martialis utriusq; fecit mentionem: cum ait lagena syrũ & syrei & defruti.

Defendimus soles arcemus solares æstus: nam defendo amicum: cum tueor eũ defendo aduersarium cum propulso.

Deiugare in uerbo deintegrare.

Deiungere ibidem.

Defrutum si ex duabus partibus ad tertiã redegerant a deferuefaciendo passum nominabant. si in uidemia uua diutius coctam legerent; eamq; passi essent in sole aduri liquorẽ qui ex ea exprimebat sapa: quod postea mellitum dictum est mustum: cum mustum ad mediam partem decoxerant: passum murinam Plautus appellat: quidam muriatam: alii muriolam: græci nectar nominarunt.

Deferre celatum prodere. Lucil. li. xxvi. q̃propter certum est facere contra hæc persequi: & nomen deferre hominis. No.

Defecta omnia pura & inturbata, & sine sordibus possumus dicere. & uinum sine fæcibus Plau. in aul. Nunc defæcaro demum animo egredior domo. No.

Defendo quod ait Quin Cla. Quadrigarius a pœnis hostibus defendebant: facillime animaduertendum est usum esse eum uerbo defendebant: non ex uulgari consuetudine: sed admodum proprie & latine. nam defendere & offendere inter sese aduersa sunt: quorum alterum significat ἐμποδὼν ἔχειν: idest, incurrere in aliquid: alterum ἐκποδὼν ποιεῖν. i. auertere depellere; quod in hoc loco Quin. Clau. dicit. A G.

Defendere uindicare depellere. Vir. in buc. Solsticium pecori defendite. No.

Defendere tueri depellere. En. in achil. Serua ciues defende hostes cum poteris defendere Nonius.

Deficit deserit: unde & qui deserũt exercitum ad hostes transeuntes defectores uocantur. Virgilius in geor. Noctis lentus non deficit humor. Ser.

Defessum quære in uerbo lassum. Lau.

Defatigatus quære in uerbo lassum. Lau.

Defectus non participium; sed actiuam habet significationem. est enim qui deficit: ut Martialis. Dulcia defecta modulatur carmina lingua. Cantator cygnus funeris ipse sui.

Defende me domine: tace imperite: per nominatiuum non recte dicetur. Item tace tu homo imperitus: nunc recte loquimur: subintelligitur enim ens. Idem fit i nominibus ꝑprius addito pronomine tu in uocatiuis casibus: ut aue Cæsar summus Imperator, Eiã per indicatiuum: ut quo tendis ænea extremus troianorum? quid facis tu serui? non recte dicit. neq; quid facis dominus meus nisi dixeris quid sedes dominus inter seruos; subintelligitur enim ens. Lau.

Defensorius accusatorius; petitorius fideiussorius; institutorius: exercitorius; tributorius: actionem hæc significant.

Defendere est id facere quod dominus in litẽ faceret: & caueret idoneæ. Vl. de procu.

Defendere est eandem uicem quã reus subire. Vlp. eo. ti.

Deficere dicuntur qui ab his quorum sub imperio sunt desistunt: & i hostium numerũ se conferunt. sed & hi quos senatus hostes iudicauit: uel relegati usque adeo ut ciuitatem amittant. Pau. de capi. di.

Deficio quando pro relinquo accipitur habet passiuum pro deficiscor; neutrum est enim

Iuuenalis: sic matho defieit. Pri.

Deficio autem loco passiui deficio facit: nihilominus est nihil defit: cum passiuã uim habeat defio facit. Pri.

Def o. Vir. in buc. Lac mihi non æstate nouũ: nec frigore defit. Pris.

Deformicatũ a formicis succisum: quibus cõfoueri erat solitum. Fe.

Defũctũ dicimus cõsuetudĩe mortuũ. Vir. li. vi. Defũctaq; corpora uita. No. Mar.

Defunctũ finitũ. Ter. i adel. Si modo defũctũ idest finitũ: ne peiora cõmittat. Do.

Defunctus iam sum: idest omni labore liberatus sum: auctoritate iam confirmata & inuolabili. Donatus.

Defungi definere. Te. i phor. Quod ego æquo aĩo misera in hac re iam defungier. Do.

Defungor liberor & cõpellor. Vir. lib. vi. O tãdem magnis pelagi defuncte periclis: & functos officia dicimus: quia officia debita compleuerunt. Ser.

Defloccare ẽ atterere tractum a uestibus sine flocco. Plau. in cassina. Perit flocco habebit iam illic lumbos meos. No.

Defraudare significat fructum diminuere: uel per fraudem aliquid exquirere. Teré. i phor. Suum defraudans genium comparsit miser. Plau. i ali. Ten ego defraudem cui ipsi nihil est in manu nisi quod tu porro uxorẽ defraudaueris. No.

Deferratio genus sacrificii inter uirum & uxorem dissolutio dicta defertatio: qa fiebat farreo libo adhibito. Fe.

Defrutum si ex duabus partibus ad tertiã redigitur: a deferuefaciendo dictum.

Defrensam detritam atq; detensam. Fe.

Defluxit ad terram descẽdit. Furius in primo Ille graui subito deuinctus uulnere habenas Misit equi lapsusq; humum defluxit: imitatus Vir. dixit. Quam tota cohors imitata relictis ad terram fluxit equis.

Defrui dicebãt antiq: ut deamare deperire significãtes oẽm fructũ pcipere. Festus Pom.

Degere antiqui posuerũt pro expectare. F.

Degere est agere. Lucil. li. ii. Degimus hoc æui quodcũq; est. Fe.

Degere est minuere Plau. i aul. Nunc ego istũ soror laborẽ degã & diminuã tibi. No.

Degere est detrahere. Plau. in epi. Degitur corium de tergo meo. No.

Degener qui suo℞ maio℞ moribus nõ respõdet. Vir. Pomaq; degenerãt succos oblita priores. Et degeneremq; neoptolomũ narrare memẽto. Ser.

Degulasse est gulæ dedisse. Afra. i bruto. Imo iãdudũ occubuisse degulasse oportuit.

Deginere degustare. Fe.

Deicere eludere. M. T. ad iuniorem Cæsarem li. ii. Adest alba nescio quam cũ restitui iussisset anthone cum hero delectatam esse ex scripto. No.

Deicere dicitur mittere. Virgilius libro octauo. Toto genitos quæ plurima cælo deicit in terras. Lucilius libr. xxvii. has & fenestras in caput deiciunt: q ꝓpe ad hostiũ aspirauerant. No.

Deicere præcipitare. M. T. in uer. acti. secũda. Si me ædilitate deiecisset. Lucili. li. xxix. Detrusus tota in deiecta Italia. N.

Deiphobus ita & græce Δηιφοβοσ: Priami filius ex Hecuba qui post mortẽ paridis Helenam duxit. Tor.

Deiphobe nympha filia Glauci: & eadem Sibylla. Virgi.

Deiphyle Adrasti filia: Tydei uxor: Diomedis mater.

Deiphylus Stheneli filii Capanei filius.

Deipyrus unus e pricipibus iuuẽtutis græciæ

Depites troianus quem Vlysses interemit.

Deiopeia græce Δηιοπεῖα penultĩa diphthõgus: quã aliq̃do nos diuidimus nympha.

Deioce Phraorce filius Medo℞ rex.

Deicere auertere. M. T. i phil. nec uero usquã a repub. deiiciebam oculos. N.

Deinceps quod deinde coeptr: ut princeps qui primum coepit. F.

Deincipẽ antiq dicebãt proxime quẽq; captũ ut principẽ primũque captum. Fe.

Deinde compositũ est ex præpositione & loci significatione: ut exinde: ꝓinde: subĩde: quæ itẽ tẽpus significant. Fe.

Deinsup. Salu. primo hist. Sertorius fortis turba morantibus: & nullo ut in terrore solet generis aut imperii discrimine per calonum ad corpora ad mediũ quasi deinsup astãnũ manibus in murum attollitur. No.

Deintegrare diminuere deiugare deiungere separare dissonare denasci decrescere. Ceci. No men uirginis nihil miꝫ deintegrauit. Pacu. i chryse. Perq; nostrã ægregiã uanitatẽ q̃ memoria deiugat. Cassius Emina. li. anna. ii. per quæ nata sunt: ea oĩa denasci aiunt. No.

Delanicare est discindere & quasi lanã trahere. Vnde lanocinia: & lanius dicit̃ qui pecus discindit. Fe.

Delapidata lapide strata. Fe.

Delectare illicere attrahere. Enn. in thyeste. & me Apollo ipse delectat delphicus. Quadrigarius annali. libr. iii. Fabius de nocte cœpit hostibus castrum simulare oppugnare cum hostẽ delectare: dũ collega id caperet quod captabat. No.

Delectio Lucil. libr. xxix. Delectione nostri ad unum exercitus. No.

Delegata dicebant diis cõsecrata: qui nunc de dicata: unde adhuc manet delicatus quasi luxui dicatus. Festus.

Delegare ueteres discedere posuerunt uel dispartire. Plau. in amphi. Cui fautores delegatos uiderint. No.

Deleuit delegauit. Titin. in praelio: uerũ enim dotibus deleuit ultro etiam uxoribus ancillantur. No.

Deletile non quod deleatur: sed quod deleat. Varro in modio. Si displicebit tibi tam latũ mare partis quãcunque spongiam deletilem Nonius.

Delibare aquam sulco deriuare. Fe.

Delibutus unctus dicitur. Teren. in phor. Si te delibutum gaudio reddo. Do.

Deliberare a libella qua quod perpenditur dictum. Fe.

Deliberare est dubitare. Ter. in phor. Ego amplius deliberandum censeo. No.

Deliberare uide supra in cogitare. No.

Deliberare expletum uel definitum. Turpi in philopatro. Certum ac deliberatũ est me illi obsequi. No.

Deliberatum decorticatum uel deartuatum p artus discissum. Vir. geor. li. ii. Vdoq; docent inolescere libro. No.

Deliqua explana indica. Actius ĩ achille. Quare alia ex crimine inimicorum effugere possis deliqua. Cecil. in plodio. Ita me imo uero hoc ante solitus sum res deliquat. Titin. lib. v. Quid istac est: aut istic uult sermo mater deliqua. No.

Deliquare ponebant pro deducere. Fe.

Delicia. Plau. linguae latinae de us delicia dixit pro deliciis. Mea ĩquit uoluptas: mea delicia. Aulus. G.

Deliciam numero singulari quod aut rarũ est aut singulare. Plaut. Mea uoluptas mea delicia. Item ĩ bacchidibus. Meus iustus est mea delicia. No.

Delicia est genus tigni: quod a culmine ad tegulas angulares infirmas uersus fastigiatum collocatur: unde tectum deliciatum: & tegulae deliciares. Fe.

Delicere est illicere. Titin. lib. v. q̃ ea parasitus habeat qui illum sciat delicere & noctem facere possit de die. No.

Delinitus delectatus. M. T. ad Cass. li. i. Iã bieniũ est cũ uirtute nunciũ remisisti delinitus illecebris uoluptatis. Lucil. lib. xxx. praesertim labra: delicit delinit amore. No.

Delinitus ad nostram consuetudinẽ placatus. Turpil. in demetrio. Vide mirum ingenium ac delinificam mulierem commemorat hominem lachrymis. No.

Delinitus est mente alienatus. Plau. in amphi. Delinitus sum profecto: ita ut me q̃ sim nesciam. Lucil. libro. xxxv. Concedit hominĩ id quod uult delinat corrũpat prorsus ac neruos omnes. No.

Deliquium solis a delinquendo dictum q̃ delinquat in cursu suo. Festus.

Deliquium apud Plau. significat minus.

Delirare est de recto decedere. Lira autẽ ẽ fossa recta: quae contra agros tuendos ducitur & in qua uligo terrae decurrat. Pompo. i prostibulo. Iam ne abierunt? iam ne tunduntur? iam ne ego sum in tuto satis? nũ quis hic restitit? qui nondum labores lirarit mihi .i. cofoderit. Lucil. libro. xxvi. Quapropter delito & cupidi officium fungor liberum. Plau. in amphi. Delirat uxor. No.

Delirare timere: deliratio senectuti conuenit. Timor conscientiae. Dona.

Deliritas pro deliratione. Laberius. Quaenam mens, quae deliritas uos suppolictoris facit: dum cano eugio uelitari. No.

Delos insula: require in Apollo phythius. Macro de sa.

Delubrum dicebant fustem delibratum: hoc est decorticatum: quem uenerabantur pro deo. Festus.

Delubrũ dicitur quod uno simulacro ligneo delibrato: idest purgato cortice numen aliquod nobis refert. Ser.

Delubrũ dicitur quod uno tecto plurima cõplectitur numina: quia uno tecto diluitur: ut est Capitolium in quo est Minerua: Iupiter: Iuno. Alii dicunt delubrum esse locũ ante templum: ubi aqua currit: a diluendo. Seruius.

Delubrum quod pontifices proprie: & qualiter hoc nomine Virgil. usus sit requiramus. Varro li. viii. rerum diuinarum: delubrũ ait alios existimare. i quo praeter aedẽ sit ara assumpta deũ causa: ut est ĩ circo flamineo Iouis statoris. Alios in quo loco dei simulacrũ dedicatũ sit & adiecit. sicut locũ in quo figerent cãdelam candelabrũ appellat: ita ĩ quo deũ ponerẽt appellatũ delubrũ. His a Varrone praescriptis intelligere possumus id potissimum ab eo probatum q̃ ex sua consuetudine in ultimo posuit: ut a dei dedicato simulacro delubrum ceperit nuncupari. Virgil. tamen utranque rationem executus est: ut enim postrema incipiapnus: obseruauit delubrum nominaturus: aut propria deorum nominaret: aut ea quae diis accõmodarentur inferre. At gemini lapsu delubra ad summa dracones effugiunt: & ut mox simulacrum nominaret subtexuit. Saeue quae petũt tritonidis arcẽ: Sub pedibusq; deae clypeiq; sub orbe teguntur. Item nos delubra deum miseri

quibus ultimus esset. Ille deus. Illam uero opinionem quam Varro prædixerat non amisit principio delubra adeunt pacemq; per aras exquirunt. Et mox. aut ante ora deũ pingues spaciatur ad aras. Quid enim est spaciari q̃ spacio lati itineris obābulat: quod adeundo ante ora ostendit arcam assumptā deorum causa ita suo more: uelut aliud agendo implet arcana. Ma. de sa.

Deluctaui pro deluctatus sum. Plautus in trinum. Cum hisce ærũnis deluctauit. Teren. ĩ ecyta. Dicitq; illi annulum dum luctat detraxisse. No.

Diluit soluit a græco Διαλύειν. Fe.

Delphicus mons intra istriam & mentoriam esse fertur: cuius in culmine existentes aiunt ex longinquo nauigia uenientia cernere.

Deligere est quod magis idoneum ad rem agẽdam ẽ cernere: ut populus deligit Imperatorem ad bella: & imperator milites ad arma: inde electus eius: qui rei sit maxime cõmodus ut Cicero deligere oportet quã uelis diligere. Loquitur enim de ipsa uxore. Eligere uero uel ad nostrum emolumẽtũ: uel ad illius qui eligitur dignitatẽ: ut si detur optio quẽ sibi uellet eligeret non deligeret. Ideo fere dicitur in eodẽ sensu datur uel offertur optio: sed non electio: & postulat duplicem accusatiuum: ut populus eligit sibi principẽ Octauium: & sacerdotes eligunt sibi pontificem. Cooptare uero dicitur inter collegas: aut fere pares: ut Cicero in bruto. A quo in collegium augurum fueram cooptatus: dicimus præterea: ago uel habeo delectum: & tũc ad multa refertur. Deligimus uero aliquãdo ad unum tantum. Lauren.

Delitesco quære in uerbo inchoatiua. L.

Delegare est uice sua aliũ reum dare creditori uel cui iusserit. Fit autẽ delegatio per stipulationem: uel per litis contestationem.

Delicta fiunt: aut proposito: aut ipetu: aut casu proposito delinquũt latrones: qui factiones habent. Impetu autem cum per ebrietatem ad manus uel ad ferrum uenit. Casum autem cum in uenando telum in feram immissum hominẽ interficit. Ma. de pe.

Delenificus dicitur blandiloquus. Vnde & Lucretius Comicus in nũmularia ait. Nescio quorsum mihi ueniant tua uerba tam delenifica. Fulgent.

Delerãs alera aratri dicitur deuians. Ser.

Delitus a deleo: cuius simplex est leo ĩ usu nõ est: deleui deletum: a delino delitum nascit: quod probus & Caper comprobat usus quoque. Vir. in. iii. georg. Et paribus lita cornua guttis. Ci. in. p. epis. ad Caluum. Tuli moleste quod litteræ delitæ mihi a te redditæ sunt.

Idem in. iiii. uerrinarũ. Tabulæ sunt ĩ medio quæ se corruptas atq; interlitas esse clamãt. Actius in atreo epulatum fictor scelerũ fratris delitor. Prisci.

Deliberata morte: ut pro adhuc in cogitatiõe tractata & habita: ut pro iam statuta morte & decreta: ut decreuitq; mori. Hor. li. cat. Deliberata morte ferocior. Acron.

Delargior tam actiua q̃ passiua significatione antiqui protulisse inueniunt: gracchus: ærarium delargitum Romano populo: delargitum passiue dixit. Pri.

Delphi & mons Parnasus in phocide & apollinis fanum atq; oraculum. Pom.

Delphis erat antrum unde spiritus emittebat quo sacerdotes furentes reddebantur & prædicebant futura. Plinius alibi: fatidici specus quoq; exhalatione temulenti futura præcinunt: ut delphis nobilissimo oraculo cuius uenerabile primi thyrsi idẽ: cui bacchus tribuit ius & principatum suoq; sacerdotum.

Delũbe idẽ delũbatũ: nihilq; solidi habẽs: uel fractũ eneruε: ga ĩ lũbis & renibus uirtus ẽ.

Delphica oracula siluerũt: ut Luca. Siluit post q̃ reges timuere futura: & super os ueturere loqui extat Plut. libellus ĩ quo disputat quare siluerunt oracula ãmonis; oraculum instituit puella a phœnicibus diuẽdita & ægyptii tradunt Pausanias ãmonem pastorem autorem fuisse Diodorus Amonẽ regem. Herodotus amum signa ægyptia Iouem significari scribit: unde Iuppiter ãmon.

Delphin delphinis delphinus delphini. Iuuen. ĩ. iiii. Quãto delphinis balæna britãnica maior. Pri.

Delphinus piscis. Pli. & delphin delphinis dicitur. ut titan nis uel titanos: titanus titani: & elephas & elephantus: arabs & arabus.

Delphi oppidũ & populus tam græce q̃ latine ut leontini etiam pro utroq;.

Delos insula in egæo: ubi natus Apollo & diana: quia repente apparuit; a Δηλα græ. uel quia ortus & quasi partus luminum omnia facit Δῆλα. i. aperta prius cynthia dicta: ide ortygia. Pli.

Delius fons dianæ sacer est: & ab eo ipsa delia nominata est.

Demagis pro nimis antiqui dicebant. F.

Demagis ualde magis. Luci. li. xvi. Rex chorus illa duos uẽtos: austrũ atq; aquilonẽ nouisse aiebat se solos: demagis istos ex nibo austellos: nec nosse necesse putare. No.

Demereor est de te bene mereor: ut Oui. Crimine te potui demeruisse meo. & Quin. Vt plenori obseqo demererer amãtissimos mei

Denticula nomẽ uiri: ut Marcus higinnius.

Demarchus: idest tribunus.

Demilus ex carysto æuboiecũ filiũ glaucũ a ĩ tem uno pugni ictu uomeré ididisset aratro couspexisset admiratus illius robur eũ ꝑduxit in olympiam:ubi a marte aduersari eludetetur pater spectans clamauit fige aratrũ: idest impinge uulnus aratro monés filiũ, ut tam fortiter pcuteret aduersarium pugno q̃ olim indiderat uomeré aratro: quod ille audiens tanto surrexit robore ut & tunc uicerit:& postea sæpe.

Deméſum.Ter.i phor.quasi diminutũ posuit q̇ ille unciatim uix deméso suo: suũ defraudans geniũ cõparsit miser.Ci.de ora. Existimatur uel æquatum dicit quæ nõ ex ĩsidiis: sed apte palam elaborat:ut uerba uerbis q̃si demensa & paria respondeant.No.

Demerebat Thais corinthia ob elegãtiã:uenustatéq; grandé pecuniá demerebat.A.G.

De me aut de illo discere magis dicebát ueteres:q & nos dicimus a me aut ab illo.Ter.in eunu.ut sibi liceret id de me discere.Do.

Demiror ualde miror.Teré.i ecy.sed demiror qd sit q̃obré tantopere hoc oés nos cælare uolueris. Est & antiqua locutio illã ré celo te.Demiror etiã pro nescio: nã admítationé ignorátia facit Idé in phor.Quid mihi dicét & quá causam reperient demiror.Do.

Demittere supermittere.Vir.æne.li.ii.Demissum lapsi per funé.Salu.histo.lib.iii.Cũ machinis strepitu demissum uictoriæ simulacrum coroná capiti ĩponebát.Var.in melea gro.Cum etiam Thais Meandri tunicam demissam habebat ad talos.No.

Demoe apud ãtiquos fũtiut apud nos pagi.F.

Demoliri diruere.Salu.histo.li.iii.pluteos rescindit ac munitiones demolitur loco summo potitur.No.

Dæmoné nomé deoꝝ eũ appellatione cõiungit Home.aut dii sunt dæmones.i.sciétes uétura.aut Possidonius scribit i libris qbus titulus est Των Δαιμονων: quia extra substantiã paratq; diuisa qlitate illius est.Ma.

Demũ quod significat post: apud Liuium demus legiť.Alii demũ ꝑ dũtaxat posuerũt.F.

Demum est aduerbium tarditatis. Ter.i adel. Ego nouus maritus ãno demum quinto & sexagesimo fiam.Do.

Demum ad postremũ:hoc est nouissime. Vir. in.vi.Sic demum lucos stygios: & regna inuiis Aspicies. Ser.

Demereri est de aliquo bene mereri.Exigit accusatiuum.Quintili. Simul ut pleniore obsequio demererer amantissimos mei.

Dempsere a græco magis significationé & originem trahit.Ho.in odyssea.

Var.in ministeriis.Sed tibi fortasse alius molit& dempsit.No.

Demonstrationem inter & conditionem hoc interest q demonstratio plærũq; factã rem ostendit.Conditio futuram.Flore.de condi. & demon.

Demortuus qui magistratu moritur.

Demo dempsi sed cõpositũ adimo ademi. Incerta auté est ratio déptæ uel appositæ præpositionis:ut cũ sit adimo ademi.Demo demi nõ faciat:sed dempsi.Diomedes.

Demitte est deorsum mitte. Dimitte desinire non disinire.Caper.

Demens inconsulta improuida: sicut ebri solent.Hora.lib.car. Regina dementes ruinas fumos & imperio parabat pro ipsa demens. hyppallage est. Acron.

Demissum ad inferiora de superioribus diciť Hora.li.car.Habuitq; tartara panthoidé iterum horcho demissum.Acron.

Dæmones deos:quos nec cælo dignos ascriberent ob numinis pauptaté: sicut Priapus.Pã. Vertũnus nec terræ nos eos deputare uellét pro gratiæ ueneratione: sicut Varro in mistagorgonum lib.ait.Dæmoneq; inferius de relicto deum de pinato orationis attollã alloquio.Ful.

Demetrius Sileuci filius alius phalereus q decem ãnis Athenis præfuit.ccclx.æris statuis pluribus equestribus honoratus. deinde absens dãnatus:& statuæ dirutæ & uenditæ inter.ccce dies:una in arce seruata: in cuius accusatione pene etiam. Menãder comicus dãnatus é:quia ei amicus erat.sed a Thelespho ro genere purgatus dixit:athenas statuas nõ uirtuté euertisse eius tempore fictas ad imitationem materiæ inuentæ: de aliis uide Laertium.

Demarathus corinthius negociator:pater tarquinii prisci:ob seditioné profugit habuit filios Lucumoné qui & Tarquinus priscus dictus ex aruuca est: alter Rex spartanus q ad Persas cõfugit:de quo Iustinus & Hero.

Democedes erotoniata medicus illustris:q dariũ pedis dolore insomnem liberauit dies vii.Hero.iii.

Democritus abderites.Laer.qui se cæcauit secundum Cice.quinto tuf.qui secundũ Aul. Gel.mortuus.c.ix.annorum fuerunt alii.Laertius.

Denarius primum placuit ꝑ decem libris æris.Plinius libro.xxxiii.Quinarius pro quinque: Sestertium pro dipondio: ac senuisse libræ autem pondus æris imminutum bello punico primo cum impensis.r.p.non sufficeret constitutum:ut asses sex tanto pondere feritur ita quinta parte facta lucri dissolutũ æs alienum. Pli.xxxiii.

Denasci in uerbo de iungo.

Denodugæ inter belgas oppidū Metēsis ciuita tis: quo ex colonia urbe rhenū attingēte ad ei ciuitatē interest non memorat Cæsar: sed Tacitus forte theonis nulla nunc dicta.
Denarius quære in dictione nūmus.
Dentifricium dicebatur quicquid medicamī nis adhibebatur fricandis & terendis denti bus: in quo genere arabius lapis esse dicitur.
Denariæ cærimoniæ dicebātur & tricenariæ: quibus sacra adituris decē continuis diebus uel triginta certis quibusdam rebus carēdū erat feriis. Fe.
Denarii quod denos æris ualebant. V.
Denicales feriæ colebantur cū hominis mor tui causa familia purgabat. Græci enim τὸ νέκρον ἃ νέκυν mortuum dicunt. Fe.
Denique ad summam properat: & ad finē dicto rum: & est aduerbium ordinis; & in fine sen. sus a Ter. ponitur in phor. quid fiet deniq;? & in heauton. Fodere aut arare: aut aliquid facere denique ut sit denique; uel deide: uel ad postremum. Et in andria. Deniq; ita tum discedo. Do.
Dentes nō solum quibus atteritur: sed omne quo aliquid execrari uel teneri potest Virg. dici uoluit in.ii. geor. de falce & curuo satur ni dente relictam Persequitur uitem atton dens fingitq; putādo. & in.vi. Tum dente te naci anchora fundabat naues. No.
Dentale lignum est quo uomer inducitur. S.
Détapargas uocāt græci ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν uolunt appellari. Varro in quinquatriis. hic bipennilem forcipem dentapargæ No.
Dens i aratro quod eo moderetur terra. Var.
Deo & non dea legendum apud Virgil. deue nere. Nam male enunciando corrumpimus dignitatem: ut quidam legūt: discedo ac du cente deo flammam inter hostes expedior: cum Maro doctissime dixit. Ducēte deo: nō dea. Nam & apud Caluum atherianum affir matur legendum pollentemq; deum Vene rem non deam. Signum eius etiam est cypri Venerem ipsam barbatam corpore: sed ue ste muliebri cū sceptro & statura uir. & pu tant eandem marem & fœminam esse. Ari stophanes eam aphroditon appellat. Lemni us sic etiam ait. Venerem igitur almum ado rans: siue fœmia: siue mas est. ita uti alma no ctiluca est. Philocrus quoque in atride eam dem affirmans esse Lunam: & ei sacrificium facere uiros cum ueste muliebri: Mulieres cum uiri quod eadem & mas existimat & fœmina. Ma. de sa.
Dena ut dixisse uideat qui testaméto Titio & Seio ussetit nullam hæc uerba ambiguitaté recipiunt. Iulianus de lega.
Deorata perorata. Festus.

Deos ppetuos uocamus diuos ex hominibus factos quasi qui diem obierunt: unde diuos deos etiam Imperatores. cæterum uero & at tennus contra sentiunt dicentes diuos per petuos: deos autem qui propter sui consecra tionem timentur. Nam Δέος metus latine Virg. in. xii. Diua deam fluminibus stagnisq; sonoris. S.
Depeculatus a pecude dictus. qui enim popu lum effraudat peculatus poena tenetur. Fe.
Depellere a lacte mouere. Virgilius. Quo sæ pe solemus pastores ouium teneros depelle re fœtus. Ser.
Deperire significat ualde perire. Fe.
Depexum dictum est laceratum. Terentius i heau. Ego ne si uiuo adeo exornatum dabo adeo depexum. ut dū uiuat meminerit sem per mei. No.
Depilati dictum rarefacti. Lucilius libro uige simo nono. Nato quid actū est depilati om nes fumus. No.
Depoculassere ac deargentassere ac decalātica re eburno speculo depeculassere. No.
Depolitum perfectum quia omnes perfectio nes antiqui politiones appellabant. Fe.
Depontani senes appellabantur q sexagenarii de ponte deiiciebantur. Fe.
Deponere est ponere. Vir. in buc. De grege nō ausim quicq; deponere tecū. M. T. Existima ui honestissimas molestias posse deponi nisi me ad philosophiam rettulissem. No.
Deponere est cōmēdare. Acti. in erigona. Ho spitē deposita interimes. Afranius in episto. amare habere puerp depositū foris. M. T. de offi. lib. tertio. Ergo & promissa nōnunquā non facienda neq; semper deposita redden da. Nonius. Mar.
Deponere est alienare Plau. in aulu. Vt me de ponat uino eam affectat uiam. No.
Deponere ē desperare: unde & depositi despe rati dicunt. Lucil. sa. li. ii. Symmachus præte rea iam tū depositus bubulcus exhalans ani mam pulmonibus æger agebat. Vir. li. xii. Il le ut depositi proferret fata parētis. Actius i tereo. Terens indomito more atq; aīo bar bario conspexit i eam amore uecors & fla meos depositus facinus depositū ex demen tia configit. Idem in alphesiboea. Et si est in malis depositus animus meus quæ scribit exinde audiet. M. T. in uer. actione pria. Ita que mihi uideor iudices magnam & maxie ægram & prope depositam. r. p. partem susce pisse. Cecil. inobo. Ista a te depositus modo sum anima uita sepultus sum. No.
Depono in sponsione colloco sequestro. Vir. in buc. Ego hanc uitulā ne forte recuses De pono. Ser.

Depopulatus est. M. Antonius q gratia coctæ consulis & Cethœgi factione in senatu curationem infinitam nactus est totius oræ maritimæ & Siciliam & prouicias omnes depopulatus est. Asco.

Depositus desperatus. Virg. xii. Ille ut depositi proferret fata parentis. & Sene. in tragoediis. Ite ferte depositis opem. ná consuetudo erat ut desperati ante ianuas collocaréť. uel ut extremum spiritú redderent terræ: uel ut possent a tráseúntibus forte curari: qui aliquádo simili morbo laborauerunt. Ser.

Depuere cedere. Luci Palmisq; misellá depuit me. i. uerberauit me: quod ipsum ex græco é tacië iv. Fe.

Depubem porcum lactentem: qui prohibitus sit pubes fieri. Festus.

Depudicauit pro strupauit. Laberi. in mimis prælicenter finxit. A.g.

Deplorabúdus pro deplorás. Plau. in aulu. homo ad prætoré uenit deplorabúdus. N.

Deprecor recuso refuto. Vir. xii. merui nec deprecor inquit. Ser.

Deprecor quasi detestor uel execror. uel depellor: uel abhominor. Catul. Lesbia me dispit: nisi amat quo signo: quas in tondem deprecor illam. Ennius ego cum meæ uitæ parcá læthum deprecor. A.G.

Deprecor amolior depello propulso. M. T. de r.p. li. vi. Non modo inuidia pari nó erát: sed etiam damni iudiciam graechi charitas deprecabantur. En. eripite o cui núc ærúnam a libertate para quibus seruitutem meam miseram deprecor. N.

Depræsus uerbú nauticú est cú tépestate occupantur. Virgil. geor. li. iii. Depræsis olim statio tutissima nautis. Ser.

Depræhésa est genus militaris aíaduersióis castigatione maior: ignominia minor. F.

Derepente. Turpil. in bætontibus. Eú derepéte uxoré audio ducere. En. in phœnice. Ibi tú derepéte ex alto in altú despexit mare. Afra. in incédio. Non usquequaq; idoneú iuenias locú ubi derepente cum uelis facias lutum. Ennius in hectoris listis. Euehant caligo ab orta est omné prospectum abstulit derepente cótulit sese in pedes. Var. in Sexqui ulysse. In tespia dum oro derepente.

Derepente munimentum exilit contédit oculos derepéte abiit cælo. Actius in astianacte. Hic per matutinum lumé tardo properante gradu derepéte aspicio in nemore pauidú & properanté egredi. Neuius in marco. Scalpis dentes derepente in cœna si peccaueris. Ter. in ecyra. Ita corripuit de repéte tacitus se ad filiam. No.

Derepéte una pars orationis: ut defessus sum deambuládo. Aduerbus enim præpositioné separatim non addimus. Si enim separaueris nó est latinú derepéte. Te. i ecy. Ita corripuit derepéte tacitus sese ad filiam. Dona.

Dercyllus unus ex præfectis Pyrrhi: inde dercyllidas. Te.

Dersæi populi græcorú in littoribus thraciæ. Herodotus.

Derusiei aratores persici: ité & germani & páthialei. Hero primo.

Derogať legi aut abrogať. derogatur legi cum pars detrahiť abrogať legi cum prorsus tollitur. Mode. de uer. sig.

Deris Δέρρεις græci appellant pelles nauticas: quas nos uocamus segestria. Fe.

Derogare est ppríe cú quid ex lege ueteri quo minus fiat sanciať lege noua. F.

Derogať legi cum pars detrahitur. i. factú esse quod ex ea lex sanciat: cui legi abrogatú uel derogatum sit. Ser.

Desidere des idé se pbere: ac desidia marcescere. Sueto. li. i. uastáte regiones pxias mitridate ne desidere in discrimie uidereť sociorum.

Dysuria est impediméntum urinæ.

Desyderare & cósyderare a syderibus dici certum est. F.

Desydereť equi boniq; consulant si in nostro sermone natiua. Roma in oris elegantia desyderetur Macro. de sa.

Desidereť. i. deficiat neqd ad pfectioné cœtus desidereť inuitádos adhuc cógressum cómunctumq; censeo. Macro. de sa.

Desideratur: adeo autem Vir. declinationibus græcis delectať: ut Mnestea dixerit p Mnestheum: sicut alibi neq; fratri Mnestio: & pro orpheo dicere maluerit quæ orphi græca declinatio: ut Orphi calliopea lino formosus Apollo uidimus o ciues Diomedem & taliú nominum accusatiuus græcus est in en desinens. Nam siquis puta latine dixisse diomedem sanitas metri desiderabiť. i. deficiet. Ma. de sa.

Designare est rem nouam facere in utráq; partem & bonam & malam: ide designatores dicti qui ludis funebribus præsunt. Credo ob eam causam q in ipsis ludis multa fiant noua & spectanda simul ut turba retineať quæ fuerit in spectaculis. Ter. in adel. modo quid designauit: puto ego designationem contractionem: aut conductionem populi i se oculos & ora conuertit: & spectaculo est uulgo praue itaq; & recte facta apud ueteres designata dicebantur. Dona.

Designare cú nota & ignominia aliquid facere. Teré. i adel. illa quæ ante facta sunt omitto modo quod designauit. N. mar.

Designare desinere. Fe.

Desinendam qui penitus atque alte uisum ac summam legis inspexerat: non ad augendā: sed ad desinendam seditionem legem esse dicebat. A G.

Desideratiua quæ falso dicūtur actum corporis significant: non affectum mentis: ut uiso uado ad uidendum. Cicero ad Acticum. Cupio equidem & iam pridem cupio alexādriā reliquamque ægyptum uisere. i. ire ad uidendum. Interdum pro suis primitiuis accipiuntur, ut missi sunt legati uisendi causa: idest uidendi. Similiter facesso eo ad faciendum: uel facio: uel eo ad recedēdum: uel recedo: ut Liuius. Facesse hinc tarquinios aut corinthū. Capesso eo ad capiendum. uel capio. Lacesso eo ad lacerandum: uel lacero prouocando. Laurentius.

Despicio ē deorsum aspicio: sicut suspicio sursum aspicio: inde cum quis alium contēnit aut paruifacit despicior dicit: quasi infra & ad pedes proiectū. Suspicere quidem est uenerari: quasi supra nos aspicere. Lau.

Desipio siue desipisco est a meo uel communi sensu destituor: morbo uel ætate uel amore similiq; animi affectu. cuius contrarium est resipiscere i. ad priorem mentis statū uel meliorem mentem redire. Lau.

Descendo in prælium: nō quod de superiore: sed de tuto in locū discriminis uenio: descēdit qui periculo se cōmittit. Vir. Tyrhenāq; manum totis descendere campis. Lau.

Desistere quære in assistere. Lau.

Destitisse id uidetur non qui distulit: sed qui liti renunciauit in totū desistere enim est de negocio abstinere: quod calūniandi aio instituerat plane: si quis cognita rei ueritate suū negocium deseruerit: nolēs in litē improbā perseuerare: quam calumniæ causa nō instituerat is destitisse uidetur.

Desiduo dicitur diuturna. unde & Var. in coraliana ait. Diuidiæ fuerunt cū desiduo affuisse re. Ful.

Desterto: quære in sterto. Pri.

Despicor cōmune accipiebant antiqui: me miserū illæ fœminæ despicari ausæ sunt. Pri.

Desisto destitui destitū. Liui. xxv. ab urbe condita destitutuin ab romanis. Pri.

Despecto illam rem latini dicunt. Luca. in. v. Despectre mā. Pri.

Desubulare perfodere. Var. Sexqui ulysse unā ueniā esse non amouisse duce uirtute hanc esse nobilem alterā carneadem desubulasse bona corporis secutum. No.

Desubito Ti. i prælia: sed ambo q desubito tā repente ad me uenisti. En. in patranaste. Cū desubito me orabat mulier: lachrymansque ad genua accidit. Afra. in mancipato. Quam beatæ sænicæ uidentur mihi mulieres: quæ iurgio & beniuolentia terrent desubito uiros. Ceci. in asoto. Nam ego duabus uigilus transactis duco desubito domum. Quadrigarius in secundo anna. Is desubito utrisque nunciatur copias adesse. Neuius in tripartita. Postquam se uidit hæredem desubito diuortium fecerunt. Luc. libro quinto. Desubito cupitum tam mens haber ipsa. Actius ī eurysace. Tot opera trans de summa gloria quærere euortis fines tam desubito. Pomp. ī papo. Agricola uolo scire ex te cur urbanas res tam desubito deseris. Idem in pistore. Fit desubito hilaris: tristis saltans & igneus ringitur. Nonius.

Desueui. i. consuetudinē ei abstuli. Titin. in gemina. Parasitos amoui lenonem ædibus abstrui: ædibus desueui: nequa ad cœnam iret extra consilium meum. No.

Despicere est pro nihilo habere. M. Tul. ī uer. acti. ii. Quēadmodū tenuissimum quēq; cōtempserit despexit librum nūq̄ dixerit. Vir. ī buc. Despectus tibi sum: nec qui sim quæris Alexi. M. T. de offi. li. ii. Despiciūt autem eas & contēnunt: in quibus nihil uirtutis: nihil uernorum putant. No.

Despicere deorsum aspicere. Vir. geor. secūdo Qualē caua sæpe montis conualle solemus despicere. M. T. in hor. Consolabitur eā magnitudo animi & humanaꝝ opinionum alta quædam despectio. No.

Despicere deorsum aspicere. Vir. i. ænei. Cum Iuppiter æthere summo despiciens mare ueliuolum. Ser.

Despicere deorsum aspicere: disquirere consilium. Ter. in an. Iam aliquid despiciam. Do.

Despicatus cōtemptus ac despectus: uel ab eo quod est cōspicor despicor. Sal. in iugur. Cū iterea Metellus monte degrediens cōspicat primo dubius quid nam insolita facies ostēderet. Ter. i eu. Et illis crucibus: quæ nos nostram adolescentiā habent despicatam. D.

Despicio a spectare dictum. Var.

Desponsor a sponre. Var.

Despondeo ueteri more: spondebat etiā petitor pater: unde sponsus & spōsa dicit: & spōsæ pater spondet: despōdet adolescentis. Te. in an. Placuit despondi. Do.

Despondere & spondere despondet puellam qui petit: spondet a quo petitur. Terentius ī adelphis. Quin iam uirginem despondi: cōposita res est. Do.

Descobinatus saucus & abrasis sectis. Varro ī meleagris. Sin autem delectationis causa uenamini quando secus & saluis cruribus ī circo expectare q̄ his descobinatis in sylua curare. Nonius.

Destinare emere. Luc. lib. xxviii. Faciũ ab lenone. nemo tribus in libertatem milibus destinet. Plautus in mustellaria a minis triginta amicam destinatam. & in rudente: minis triginta puellam si destinat. Nonius.

Desertus incultus asper. Virgi. iiii. geor. Rupe sub aerea deserti ad strymonis undam. Ser.

Despretus ualde spretus. Fe.

Destitui & desolari rursum statui. Neu. in agnastico. multo nauem iubet destitui anchoris. Cecil. i symbolo. Destituit omnes seruos ad mensam ante se. Ante tribunal regis destitutus. Liuius li. ii. No.

Descripti capilli a certo q̃ fines quod finis uidetur discrimine. Varro.

Detestari est absenti denunciare. P. de uer. sig.

Detestatio est denunciatio facta cum testatõe. Vlp. de uer. sig.

Detestatum est testatione denũciatum. Ca. de uer. signi.

Deteritæ porcæ. i. macilentæ. Fe.

Deterior dicitur a meliore: idest minus bonus Seruius.

Detudos esse detunsos diminutos. Fe.

Deturbare deiicere demouere. Salu. histo. libr. ii. Mœnibus deturbat. & libr. vi. Inde alias animas quæ per iuga longa sedebant deturbare. Nonius.

Deturbare idest deiicere dimouere: Virgili. v. Puppi deturbat ab alta. &. T. in oratione pro Milone. De urbis præsidiis: & de custodia ciuitatis uestris sententiis deturbare uolunt. S.

Detrahere dicitur derogare. M. T. de signis. Et si quæritis ut ipse de me detraham: illos ego accusatores puto. No.

Detrahere tollere. Terentius in heau. Assidũt accurrunt serui soccos detrahunt. Vir. geor. lib. iiii. Obseruans nido implumis detraxit q̃ tum commodum fuit. No.

Detrahere extrahere. Luci. libro. xxix. Cũ ipsũ in lucum descendant. No.

Detractare est male tractare. Fe.

Detrimentum a deterendo q̃ ea quæ trita minoris precii ab eadem mente: inde detrimentũ ab eo quod duo. quæ inter se trita diminuta a quo etiam integra dicta. Var.

Detrimentum uel unius partis dici potest: interrimentum: non ad unius partis spectat: sed ad plures. Asco.

Deuersus dicebatur deorsum uersus. Fe.

Diuersoria dicta sunt hospitia a diuertẽdo. Ciceio in orato. libro secundo. Quiescam i cæsaris sermone quasi in aliquo opportuno diuersorio. No.

Deuitare ualde uitare. Fe.

Deuorare absumere eripere. Actius in Aene. patrio exemplo & medicabo: atq; animã deuoro. No.

Deuorari nõ solum cibus gutture: sed & uox auribus potest. Plau. in asi. auscultate atq; operam date: & mea dicta deuorate. N.

Deuotum ad prosperum tantum usus trahit: sed auctoritas & ad diuersum signari uoluit Vir. æneii. Præcipue infœlix dido pesti deuota futuræ.

Deum cui illum cuius in tutela urbem esse dicunt siue masculus is est: seu fœmina: & quærere & nominare nephas est. Hoc. n. ita esse religione confirmant Valerium foranũ male periisse dicentes q̃ numinis nomẽ efferre ausus esset: an q̃ latinorum quidam monumentis tradiderunt euocatõnes quasdam ac deorum ueneficia esse putauerũt: qbus quoniam ipsi hostium deos euocare: & ad se traducere consueuissent: ne ipsi idem paterentur magnopere uerebantur; quẽadmodum igitur tyrii uincula statuis iniciunt. Alii uero sponsores petere dicuntur: si quem ad lauacrum aut ad purgationem aliquam deducunt: Sic romani quod arcanum & incognitum esset firmissimam ac tutissimam dei custodiã esse crediderunt; an sicut Homerus finxit. Terra uero communis est hominum: ut homines deos omnis colant ac uenerentur terram communiter habentes sic ueteres romani deũ salutis autorem cælauerunt; q̃ non eum solũ: sed omnis deos a suis ciuibus honorari uoluerunt.

Deus dictus q̃ ei nihil desit: uel quia oĩa commoda hominibus dat; siue a græco Δεος quod significat metũ: eo quod hominibus metus sit. Sed magis constat id uocabulũ e græco esse dictum θεος aspiratõne dempta qui mos antiquus nostris mos erat. Fe.

Deunx deuncia dempto uno. Var.

Deultum stagnum: quod ante ultonum dicebatur in regione ascythe est risasto fluminis atq; emeldeso & phinopoli oppidis bosphoroq; propinquus.

Deus a θεος quod ẽ uideo & speculor; uel Δειδω timeo. Saturnus ad retinendam parẽtum memoriam patrem οὐρανόν. i. cælum; matrem γεαν terram dixit: & uestra interpretatur q̃ omnibus rebus uestiatur. Alia uesta perpetua uirgo: cui uestales uirgines & cætera. Vxor saturni Rhea a ρεω fluo: q̃ multitudo deorum ab ea fluxerit. Iuppiter iuuãs pater: græce ζεύς a ζω uiuo: quia uitam dat; inde zenobius Iouis uita uel beatitudo; quã etiã βιος significat. Dicitur etiam Iupiter æther Iuno etiam a iuuãdo. græ ἥρα; unde nos heriam. i. dominam; quam stoici acta dicũt. Neptũnus a nando. græ. ποσειδων: quia potiũ dat omnibus. Pluto: nos a dis & ditis q̃a oẽs

diuitiæ etiam; uel Pluto secundum Quinti. quia nō sit diues. Proserpina uxor Plutonis: filia Iouis: græ. περσέφονη .i. frugum sæmē quod naturā absconditā quærit: mater Ceres quasi gerens a gerendis frugibus: prima littera mutata græce Δημήτηρ quasi γῆ μήτηρ: quasi terra mater: uel ceres a creando secundū Ser. fuit soror Iouis. Mars Iouis: & iunonis filius: alii solius iunonis: quasi magna uertens græ. ἄρης ab αἴρω occido. Minerua ex Iouis capite nata: quod uim mineē græce ἀθηνᾶ Apollo: qui φοῖβος: & diana: quæ ἄρτεμις Iouis ex Latona: quæ & luna q̄ noctu luceat: ille & sol q̄ solus maximus: uel q̄ solus oriens apparet: græ. ἥλιος luna σελήνη eadem & lucina. Vnde quæ apud græ. ἄρτεμις diana: apud nos lucifera & lucina dicitur. Vnde cū qua nocte Alexander natus est Ephesiæ dianæ templū cōflagrasse Timæus quidā dicat in historia addit non mirum q̄ diana domo abfuerat. Nā in partu olympiadis adesse uoluit: & ideo a parturientibus inuocabatur: quia parturiēti matri auxilio fuerat uenus quod ad res oēs ueniret: unde uenustas. Tor.

Deucalion Promethei filius ex clymene & hypionerat Hesiodus: uel ex hesione: cui epimetheus pater Pyrrham filiā uxorē dedit: quin tempore diluuium aliud ante sub Ogygio i Achaia & boetia. T.

Deuiæ pro errantes & pascentes. Hor. lib. car. Quærunt latentes & thyma deuiæ olentes uxorem mariti: ut Rari per incultos errant animalia montes. Acron.

Deuexi deuexa cæli parte positi. Hor. lib. car. Me quoq; deuexi indeuexa rapidus comes orionis illyricis nothus obruit undis. Virgi. Conuexa polus dum sydera pascet. A.

Dextra auspicia prospera. Fe.

Dextra fidei & fœderis membrū: Ter. in adel. Quod te ego per hanc dextram Do.

Dextra maiorū fuit salutatio: cuius rei τοῦ αἰτίου causam. Var. Callimachum secutus exposuit: afferens omnem eorū honorē dextra rum constitisse uirture: ob quam rem hac a se uenerabanť corporis parte: unde Vir. æn. primo. Cur dextræ iūgere dextrā nō dať: S.

Dextrabus pro dextris. Laberius ĩ odyssēa. De nique manibus dextrabus. No.

Dextratum tibiarum genus est quæ dextra tenentur. Festus.

Dextima pro dextra. Var. Porro inde ab onoquoq; compito temætiæ onunturæ quibus singulæ dextimæ exitum ad cælum habent proprium primo compito dextimam uiam munit epicurius. Nonius.

Dextimū & sinistimū antiqui dixerunt. Fe.

Dextans dicitur quasi assi deest sextas: quemadmodum duo de uiginti & de una. F.

Dextans dempto sextante. V.

Dextrum dicitur dextræ partis. Virgil. libr. v. Quo tantum mihi dexter abis. No.

Dexterū diciť fœlix propitiū. Vir. li. viii. Et nos & tua dexter abi pede sacra secundo. No.

Diaduella mons est pars alpiū ad Eruratios ex quo monte aduas amnis ĩ cōtraria fluit ad ĩ teriorē galliā lacū implens latium. Stra.

Diariis uel cibariis relictis neq; habitationem neq; uestiarium: neq; calciarium deberi palā est quādo de cibo tantū testatio sensit. Vul. de alimen. & ciba.

Diabathra genus soleaū græcanicaū. Fe.

Dialis .i. Iouis ut flamen dialis .i. iouialis. Græci nāq; Δία uocant iouem. Suetonius de q̄tuor Cæsaribus sequentibus. Quod consuli bus flamen dialis destinatus. & Valerius maximus lib. ix. Qua tempestate reipu. Lucius quoq; Cornelius merula consularis & flamē dialis cum ludibrio insolentissimis uictoribus esset: & ut Iouis sacerdotem declararet: sacerdotisq; sui sanguinem uetustissimi foci mandauerunt adiecit. Ser.

Dianā pronunciauit Nigidius Apollinē latiū esse: dianāq; lanam apposita ei. d. littera: quæ sæpe litteræ causa decoris apponitur ut redditur: redibiť redintegratus: & similia. M.

Dianam quidam dicunt lunam. V.

Dianus locus dianæ consecratus. F.

Diabolus calūniator diabolō.

Diadema græce habet accētū in antepenultía apud nostros in penultima. T.

Diagoras philosophus: atheos dictus .i. negans deos. T.

Dialectos tortiloqua sermocinatio disputatio tortuosa.

Dia magia elaratur Horatius.

Dialectica disputatrix: inde dialogus a Διαλέγομαι sermocinor: nam per sermonem disputamus. Sermo enim sedatur: oratio ornatior: & magis mouens affectus.

Dialyton dissolutum: ut Ferte citi flāmas: date tela: impellite remos. T.

Dianæ cur Romæ cum multæ sint ædes: eam solum quæ in angiportu est: qui patricius dicitur uiros ingredi nephas est: an ob eam fabulam quæ dicitur: quēdam cum eo in templo mulieri: quæ dianam salutatū uenisset uim attulisset a canibus discerptum fuisse: inde orta superstitione homines ingressu abstinuisse.

Diabetis est passio quādo acceptus potus per urinam reiicitur.

Diaretica est potio: quæ urinam mouet.

Diaphragma latine omentum dicitur.

Diaspermaton.i.dissæminatorium.

Dianæ cum in cæteris templis ceruorum cornua plane affigunt in auentino boum tantummodo suspendere consueuerunt, quid ita? an id ueteris casus memoria & recordatione fieri putandum est. Ferunt enim in Sabinis antroni coratio bouem insigni specie ac magnitudine natam fuisse a diuino deinde quodam monitu. Si quis eam boué in auentino dianæ imolasset. factum esse eius qui rem diuinam fecisset ciuitatem totius Italiæ imperio potiri: hominem re credita ut boué imolaret: statim Romam uenisse: seruum interim Seruio regi clam rem omnem indicasse illum inde e uestigio Cornelio sacerdoti spe rasse: ut antroni ante q̄ is rem diuinam facerent: in thyberi se allueret: rite præcipere: Sic enim eos qui litare uellēt facere cōsuesse antronem cupide profectum lauisse. Seruuī interim occupasse: ac dianæ boué imolasse: & cornua templo affixisse: hoc Iuba monumentis mandauit: & Varro: nisi quod antronis nomen Varro non prodiderat: nec a cornelio sacerdotes ab edituo deceptum fuisse dicit.

Diana a Διὸς quasi iouiniana: uirgo uenatrix ut labore luxum fugeret: di longa apud Vir. alibi b mutauit Actæonem occidit Orioné uim sibi uolentem inferre: in segesta Siciliæ colebatur a Cretensibus: quam similiter britomartem sua lingua dicebant.i.uirginé dulcem: græ. βριτὸ μαρτὴ irata fuit regi calydoniæ: quod thalesca ꝓ frugibus nō fecisset Ho.Tor.

Diasyrmos distractio: cū una dictio ad duo diuersa distrahitur: ut Interstrepere anser olores.Tor.

Diastasis distantia: a Διὰ ob & longe T.

Diastole distictio uel dilatatio: cum dictio uel sententia distinguitur: uel breuis syllaba ꝓducitur: ut uersa puluis īscribitur hasta: & luctus ubiq; pauor. & plurima mortis imago. Tortel.

Dicare dictum est constituere consecrare. Virgilius libro quinto. Vrbe uelit posita tēplis sibi ferre dicatis. No.

Diapasmata & malagmata differūt: ut Plinius autor est: q̄ diapasmata dicunt unguenta ex siccis odoribus; malagmata dicuntur fæces unguentorum.

Dibaphæ purpuræ dicebantur alibi usus é Lētulus spinther primus postea sæpius tinctæ fuerunt: ut maior honor impenderetur.

Dictare est enunciare quod alius excipiat: ide dictata: non in litteris tantū: sed in aliis quoque artibus appellamus: ut illud peragit dictata magistri: & gladiatores meditantur dictata lanistæ. frequētatiuum autem é a dico nam quod dicemus sæpe inculcamus: ut penitus excipiantur & ediscantur.

Dicearchia oppidum Campaniæ dictum a cultu & pricipatu iustitiæ posteriores puteolos appellauerunt.

Dichomenes: quæ græci etiam aspirant significat lunam semiplenam: qua uoce Astrologi nostri utuntur.

Dictamus herba: de qua Virgilius dictamum genitrix Cretea carpit abida uberibus caulé foliis & flore comāté purpureo; hác ceruus edit quotiens fixus est sagitta: nam ita ferrū cadit. de eadem Plinius multa.

Dicearchia olim dicti sunt puteoli: a Δίκη: quod significat iustitiam: quæ potissimū regebatur: ut Festo placet: postea puteoli dicti: uel a frequentia puteorum qui ibi sunt: uel a putore: ut scribunt Varro & Strabo. Addit Strabo putorem illum sulphureum inde natum esse q̄ gigantes olim in bello phlegreo superati illic lauerunt uulnera.

Dicare tradere. M.T. in epistola ad Cæsarem libro primo. Balbum quāti faciam q̄q; ei me totum dicauerim ex ipso scias. Lucilius libr. trigesimo. Iuratam se uni cui sit data atq; dicata. No.

Dicare iudicare nunciare. Lucil. li. xxx. Sic ubi ad aures fama tuam pugnam claram illatam dicasset. No.

Dicare est in obsequium dare: ut sacerdos dicatus est numini. Virg. æne.i. Cōnubio iūgā stabili propriamq; dicabo.

Dicassit dixerit. Festus Pompe.

Dice pro dicam antiqui posuerunt. Fe.

Dicere constituere. Teren. in an. Placuit despō. di hic nuptiis dictus est dies. No.

Dicere denunciare. Lucil. li. xxviii. Minitati ap te capitis dicturum diem. Te. in an. Sed dico ne temere facias. No.

Dicere indicare. Vir. in buc. Dic mihi damœta cuium pecus. No.

Dicere destinare. M.T. de offi. lib. iii. Et q mor ti addictus esset paucos sibi dies cōmendádo rum suorum. No.

Dicere dicare. Vir. li. vi. Iunoni infernæ dictus sacer. No.

Dicere etiam promittere. Pomp. in pictoribus Nummos certos dico quinquaginta milia. Salu. libro secundo. Eodem anno ī Macedonia. C. Curio in principio ueris cum exercitu profectus in dardaniam quibus potuit pecunias dictas coegit. Afranius in uopis. Igiť qescat. quoniā inter nos nuptiæ sunt dictæ pactas istis uerbis si placet. Idem fratres de rusti co: nescio cui uicino suo pauperi: cui dictat dotis paululum. Pac. in her. Prius data est q̄

tibi dicta dari: aut q̃ reditum est Pergamo. Varro ĩ mysteriis. Id uirgo dos a foemia auferatur: quæ mihi postq̃ ad concordiam dicta est. No.

Dicere date. M. T. de offi. li. ii. Cõmode autem quicunq; dixit pecuniam. No.

Dicere interdicere hoc differũt: q dicimus qđ iubemus fieri. Interdicimus quæ uetamus. Dicimus enim uni generi hominum. interdicimus diuersis. Itaq; prætoris dicta & iter dicta dicuntur. Ter. in ecy. Interdicto ne extulisset extra ædes puerum usquã. Do.

Dicebo pro dicam. Ne. de patic. primũq; dicebo recte secundum q ro melius di prodam Nonius.

Dixi hoc uerbum in fine additũ superiora cõfirmat. & est proprium his qui perorauerũt causam. Do.

Dici mos erat Romanis ĩ omnibus sacrificiis precibusq; po. ro. Quirinsq; quod est curensibus: quæ ciuitas Sabinorum potentissima fuit. Fe.

Dictio a dico ĩ manipulis castrẽsibus ducibus

Dic mihi iniuriosum est. Virgili. Dic mihi damoeta cuium pecus. Terentius ĩ an. Eho dic mihi. Donatus.

Dico originem habet græ. quod græ. ΔΙΚΝΟΣ Δικᾶσ. hic En. Dico hunc ditari. V.

Dico plus est q̃ do. dicatur enim perpetuo: datur ad tempus. Ter. ĩ phor. Operam hanc tibi dico. Do.

Dictata in ludoa dico. V.

Dicta & facetiæ: ioci iocos ueteres nostri dicta dicebant. Testis Ci. q in li. epis. ad Cor. nepotem secundo sic ait. Itaq; nostri cum omnia dixissemus dicta essentq; facete & breuiter & accurate iocari essemus a proprio noie appellari dicta uoluerunt. hæc Ci. M.

Dictum participium uel nomen: a quo etiam dicaces dicuntur qui malignis salibus maledicunt. Ter. in eu. Tum si quis est qui dictũ ĩ se inclæmẽtius existimat esse: sic existimet: sciat præsumat responsum nõ dictum esse: quale sit prius dictum supra nomen: ĩfra participium significat. Do.

Dictator ab eodem dictus est magister populi q is a cõsule debet dici: hic antiqua illa dicimus si dico quid scienti q det quod ignorauit. Var.

Dicenota mẽs ĩtellectus: unde figura: quæ magis sensum q̃ uerba designat. Quin. T.

Dicæarchus. i. iustus princeps: & propriũ nomen. Tor.

Dictamus herba medicinalis: de qua Virg. T.

Dictynna a Cretensibus græce diana. Lac. grãmaticus britonem uirginem: uel britomartem Dianæ sacram: ne a Minoe uiolaretur ĩ mare se præcipitauit: retibus reperta ab his dictynna dicta est. nam Δίκτυον rete: & cũ pestis magna sequeretur responso ædem dianæ construxerunt: & uirginis cognomine dictynnam uocarunt: & mons ubi sita fuit dictynnus. Tor.

Dictæus mons cretæ a dicte nympha: quæ ibi colebatur. T.

Dico sententiam consiliarius. Fero sentẽtiam iudex. Interdum dico pro fero: dico leges ad uictos: ferre uero leges ad suos.

Dicere est oratorum eleganter facũdeq; loquẽtium. Quin. x. Nam mihi ne dicere quidẽ uidetur nisi q dispositæ: ornate: copiose dicit. Ci. de offi. Et ad dicendũ & ad iudicãdũ. i. ĩ oratoria arte & in philosophia. Lau.

Dictio a dico est oratoria & facũda oratio. L.

Dictito frequentatiuum est frequẽtibus locis temporibusue dico & narro.

Dicto est alteri scribenti excipientiq; dico manu stiloq; notanti. L.

Dictũ & dicta de sermone intelligimus q frequentius producat sermonem. Mac. materiã dictis non pudet esse ducem. La.

Dicacitas a dicendo significat sermonem cum risu aliquos incessentem. Quintil.

Dictatores prædicti sunt: a quibus nec prouocandi ius fuit: & quibus etiã capitis animaduersio data est. Nã cum po. ro. aucto crebra bella orirentur: & quædã acriora a finitimis inferrentur interdum re exigẽte placuit maioris dignitatis magistratum constitui hunc magistratum: quando summam potestatem habebat non erat phas ultra sextum mẽsem retineri: & his dictatoribus magistri equitũ iniungebãtur. Sic quoque modo regibus tribuni celerum prætoris: magistratus tamen habebantur legitimi. Pom. de ori. iuris.

Dicere sententiam existimamus eũ qui ea mẽte id pronunciat: ut secũdum id deficere eos a tota controuersia uelit.

Dictum a promisso sic discernitur: dictum accipimus quod uerbotenus pronũciatum est nudoq; sermone finitur. Promissum autem potest referri ad nudam promissionem siue pollicitationem: uel ad sponsum. Ea autẽ sola dicta siue promissa admittenda sunt quæcunq; sic dicuntur ut præstentur: non ut iactentur. Illud sciendum est si quis uenditor artificem promiserit uel dixerit non utiq; perfectum eum præstare debere: sed ad aliquẽ modum peritum: ut neq; eum summæ sciẽtiæ accipias neq; rursus indoctum esse in artificium sufficeret. Igitur talẽ esse quales uulgo artifices dicuntur. Sciendũ est tamẽ quædam & si dixerit præstare eũ non debere: scilicet ea quæ ad nudam serui laudẽ pertinet:

ueluti si dixerit frugi Probum dicto audien
te:ut enim Pedius scribit: multũ interest eõ
mendandi serui causa q dixerit. an uero præ
stiturum se pmiserit quod dixit : plane si eũ
dixerit aleatorem non esse.furem nõ esse.ad
statuam nunq̃ confugisse:oportet eũ id præ
stare.Vl.de ædil.edi.

Dictarii appellantur hi qui in aliena cœnacu-
la se dirigunt furandi animo : & plusq̃ fures
puniendi sunt:iccirco quæ aut ad tempus in
opus dantur publicum:aut fustibus castigã-
tur & dimittuntur:aut ad tempus relegant.
Vlp.de extraor.cri.

Dictator q a consule dicebat:cuius dicto au-
dientes omnes essent.V.

Dicearchia quæ nũc puteoli q ea ciuitas quõ
dam iustissime regebatur.Fe.

Dicearchia puteolorum oppidum prius appel
labatur. Stra.

Dicteria quasi dicta non feria. Va.honos lyras
quoniam mobilem :neq; orto salticum artu
lit psalterium:quibus sonant in græcia dicte
ria.Nonius.

Dictynna diana:quam esse lunam putabãt q
fulgore suo noctu omnia ostendat.Fe.

Dicturos dilatores moram facturos Asco.

Dicturientem ne te ultra retardet perge ame-
ne.M.

Dido est uirago:ita enim appellata est. nã Eli-
sa proprie dicta est. Nam cum Hiarbas Rex
Libyæ didonem ducere uellet uxorem.eaq;
negaret:is carthagini bellum intulit:cuius ti
more cum cogeretur a ciuibus petiit ut ãte
placaret manes mariti: & ædificata pyra se i
ignem præcipitauit ob eã causam atq; rem.

Dido.i.uirago est appellata.Ser.

Diducit siccat detrahit. Vir.geor.i. Quiq; pa-
ludis collectum humorẽ bibula diducit ha-
rena. Et alibi. Riuos diducere nulla religio
uetuit.Ser.

Dies dictus q diurni sit operis: siue a dione e-
ius ut putabant rectore.qui græ φαεσφόρον ap
pellatur:siue q deterui diurnus delitescat i cã
dorem.Fe.

Diem uolunt cum fœminini ge.dicimus tem
pus significare.maſ.diem ipsum.Nos contra
inuenimus. Tur.in pedio quãdoquidẽ amo-
rem intercapedine ipse luit dies.i.ipsum
tempus.Pa.in Do. Gnatã despondit nuptiis
hanc dicit diem. Vir.æne.ii. Ergo dies iphã-
da aderat mihi sacra parari.Nonius.Dies cũ
ge.fœminini pronunciatur tempus signifi-
cat. Vir.in.xi.Multa dies uariusq; labor mu
tabilis æui:Rettulit in melius. Vnde & die-
cula pro breui tempore diminutiue dicitur.
Cum autem spacium horarum duodecim si
gnificat generis masculini i die hoc dicimus
quasi hoc die.Ser.

Didyme insula ex æoliis in freto siculo.T.

Didrachma bis drachma.T.

Didymus gemellus & uiri propriũ nomen.T.

Didymaon armorum artifex. Vir.in.v.T.

Diæta locus domi:ubi tantum uersamur nul-
lo negocio aut usu. Nam Διαιτω significat
uersor Tranquilus in diætam:cui neminem
lerneum necesse erat: diæta itẽ significat le-
gẽ iudicum.

Dies uel a Διος:nam ut nos Iouem adiutorẽ:
ita græ.Διαβοηθον:& diem adiutorem & i
de diespiter.i.iuuãs pater lingua osca.Lucre.
Alii diem deum dicunt cõmunis generis:di-
minutiuum diecula. T.

Dies.i.tempus.Vir.in.v.Quã nunc longa dies
pietas nec mitigat ulla & Terẽ. in hean.Aut
falsum est:quod uulgo audio dici diem adi-
mere ægritudinem hominibus.Ser.

Dies agonales per quos Rex in regia arietẽ i-
molat dicti ab agone; eo quod iterrogatur a
pricipe ciuitatis & priceps gregis imolat.V.

Dies uestales ut uirgines uestæ sacrificẽt quin
quatrus.Varro.

Dies fortis uẽturæ fortunæ appellatus ab Ser
uio Tullo rege q is fanũ fortis fortunæ secũ
dũ Thybrim extra Romã ædificauit. V.

Dies septimontiũ nominatus ab his septẽ mõ
tibus: in quibus urbs sita est.V.

Dies postridie Kalen.nonas.V.

Dies fasti per quos prætoribus oĩa uerba sine
piaculo licet fari.V.

Dies nephasti contrarii horum : per quos dies
non potest agi:& necesse est aliquo uti cõ
uerbo cum quid lege peragitur.q si tum im
prudens id uerbum emissusq; manum sit il-
le.nihilominus est liber : sed ut magistratus
uitio creatus nihilo: sed uis magistratus præ
tor:qui cum factus est si prudẽs mutuis am-
bigebat eum expiari ut impium non posse.
Varro.

Dies comitiales dicti sunt q tum dum essent
populus constitutus est ad suffragium ferun
dum:nisi si quæ feriæ essent conceptæ: pro-
pter quas non liceret copitalia & latinæ.V.

Dies intercisi sunt per quos mane & uesperi ẽ
nephas.medio tempore iter hostiam cæsam
& extra prosecta phas: a quo quod fastum i-
tercedit.aut quod intercisum:uel ne nephas
diesque uocatur. Sic quando res fastusq; co-
miciauit phas sic dictus ab eo q eo die Rex
sacrificulus dicat ad comitium : ad quod tẽ-
pus est nephas ab eo phas. Itaq; post id tem-
pus lege actum dies qui uocatur quãdo ster
cus delatum est phas ab eo appellatus : q eo
die ex æde uestæ stercus euertitur: & per ca
pitoliũ cliuum in locũ deferẽ certum.V.

Dĉtatoris ius erat amplissimũ in quem nemi-
ni ius erat ꝓuocandi hic magistrum equitũ
dicebat regis præferebat maiestaté circa sex
menses constituebatur.

Dicteria dicuntur dicta urbana:græce dicunť
apophthegmata. Franciscus Philel.

Diecula hoc est tempusculũ: & sumitur ab eo
quod est hæc dies diecula mora:quod ẽ hæc
dies parua. Teré.in an. Non satis habes ꝙ die
culam addo. Do.

Dies alliẽsis ab alia fluuio dictus:nam ibi exer
citu nostro fugato Galli obsederunt Romã
Varro.

Dies a solis & lunæ motione:qui maxime cau
sant tẽpus propter eoꝶ motũ:qui deus toto
cælo coniunctus duos motus causat:a qbus
tempus:& ab hoc a deo dies appellať.

Dies fœmi.gene.tempus ; & ideo diminutiue
diecula dicitur breue tẽpus & mora. Dies ho
rarũ duodecim generis masculini est: Vnde
hodie quasi hoc die. Asco.

Dies more romano a media nocte ĩcipit:& se-
quentis noctis media parte finiť. Itaq; ꝙ in
his.xxiiii.horis: idest duabus dimidiatis no-
ctibus:& luce media actum períde est: quasi
quauis hora actum. Pau.de feriis.

Diei principium cur de media nocte numerãt
an quod resp.ab initio rei militaris more &
instituto constituta est. In re militari autem
multa noctu utiliter occupantur.an diei or-
tum agendi principium esse uoluerunt : no-
ctem uero consilii & apparationis. Oportet
autem præparatos rem aggredi:non agentes
præparari fabricans quod myson ad chiloné
unum de septem scripsisse dicitur hyeme.an
quẽadmodũ meridies finis est multis reipu.
gerendæ.sic nocte intẽpesta actionũ omniũ
initiũ oportere statuerũt: cuius rei maximũ
argumentum magistratum Romanum post
meridiem fœdus facere non solere.an occa-
su quidem & ortu principium & finem diei
capere licet. Nam si multitudinis iditio prin
cipium diei:cum sol emergere cœperit:inci-
pit uero finem cum penitus occiderit termi
nauerimus æqualitatem diei ac noctis quod
æquinoctiũ dicimus non habebimus: æquã
enim diei noctẽ re maxime uidemus ea die
eui comparatur solis spacio ac magnitudine
breuior reperietur. Nam quod mathematici
asserunt:& huic rei medicinã afferentes diei
ac noctis uerissimam rationem constituunt
Centrum solis cum finientem attingat oẽm
euidentiam & claritatem funditus tollit.ne
cesse est enim accidere cum multũ lucis etiã
sub terra sit:& nos radiis suis sol undiq; col-
lustrat.ut diem nondum esse fateamur:qua-
re cũ ob dictas causas ortus diei & occasus
principium difficillime capi possit relinquiť
aut ut medium diem: aut ut mediam noctẽ
principium diei statuamus:potius autem se-
cundum. fertur enim a nobis a meridie ad
occasum:a media uero nocte ad oriẽtem ad
nos redit.

Diei cuiusq; maior pars est horaꝶ septem pri
marum diei non supremaꝶ.P.de uer.

Diespiter diei pater Iuppiter. Hora. libro car.
Nãq; diespiter igni corusco nubila diuidẽs.
Acron.

Die pro diei. Vir.in ii.geor. Libra die sõnique
pares ubi fecerit horas. P.

Dies in singulari numero tam masculini q̃ fœ
minini ge.inueniť. In plurali numero uero
semper mas.sicut & ab eo cõpositũ sempma
sculi.ge.est hic meridies. Te.i adel. Præterea
meridie ipso faciã ut stipulã colligat. Pri.

Diedua in gallia est prope bibracte. Alia i bur
gundia. Strabo.

Diẽ qui masculini generis dicendũ putauerũt
hanc causam reddiderũt:quia dies festos nõ
festas dixerunt. Et quartum & quintũ Kalẽ.
nõ quartã & quitam: & cum hodie dicimus
nihil aliud intelligimus q̃ hoc die. Qui uero
fœminini catholice utũtur pro ablatiuo ca-
su:& non nisi producta finiatur : & ꝙ dimi-
nutiuum eius diecula sit. Varro autẽ distin-
xit ut mas.ge.unius diei cursum significaret
fœminino autem temporis spaciũ quod ne
mo seruauit. Nã secũdũ hanc diffinitionem
dicit Vir. Venit summa dies.i tempus:& ille
dies primus læthi pro uno die tantu. & fœ-
minini ge.dicit expectata dies aderat.

Dies romanus a media ad media noctem dei-
de gallicinium:inde conticinium:cũ galli cõ
ticescunt & homines: deinde diluculũ cũ in
eipit dignosci dies. Inde mane cum dies cla-
rus:ĩde meridies:ĩnde iam supra uocatur tẽ-
pus occiduũ:& nos suppꝛema tẽpestas:hoc ẽ
diei nouissimum tempus:sicut expressum ẽ
in duodecim tabulis solis:occasus suppꝛema
tempestas esto:deinde uespera : ab hoc tem-
pore prima fax:deinde concubia:& deinde ĩ
tempesta:quæ non habet idoneum tempus
rebus agendis. Ma.

Dies festi dicti sunt hi qui diis dicati sunt:pro
festi omnibus ob administrandam rem pri-
uatam publicãq; concessit. Intercisi deorum
hominũq; cõmunes sunt. Festis insunt sacri
ficia epulæ:ludi:feriæ:profesti:fasti:comitia-
les:comperendini:stati.præliares. Intercisi in
se non in alia diuiduntur . Illoꝶ enim dierũ
quibusdam horis phas est: quibusdam phas
non est ius dicere. Nam cum hostia cæditur
fari nephas & porrecta fari licet.rursus cum
adoleť nõ licet. Ergo de diuisione festorum

& profestorum dierum latius differendum est.Ma.

Diespiter Iouis appellatus:idest diei & lucis pater.Au.G.

Dies a ueteribus dies dii declinatum est:ut fames famii:pernicies pernicii: progenies progenii:luxuries luxurii:acies acii.A.G.

Dies triginta aut plus eo in naui fui. apud Te. in ecy.accusatiuus casus plenum numerū & continuationem rei significat.Do.

Die quarta & die quarto temporis hoc prudētes distare uolunt: quæ tamē autoritas ut sit die quarto temporis præteriti die quarta futuri. Nonius.

Diespiter.i.diei pater: a quo dei dicti. Varro.

Dierecti dicti crucifixi : quasi ad diem erecti. Var.in eume. Apage in diem rectum. No.

Directum dicebant per antiphrasim: uolentes significare malum diem. Fe.

Differre est spacium temporis dare. Vir.li.vi. Distulit in seram cōmissa piacula mortem.

Differre diffamare diuulgare.Lucil.li.viii.Gaudes tamē de me ita foris sermonibus differs. Var.de ui.pa.li.iiii.Si modo ciuili concordia exequi ratione paret rumores fama differāt: licebit nos quoq; carpant.No.

Differre diuidere uel scindere. Vir.geor.li.iii. Scythiæq; hyemis atq; arida differt nubila. Ter.in adel.Miseram me differor doloribus. Vir.li.vii. Haud procul inde citæ mecium in diuersa quadrigæ distulerāt. Lucil.li. xxx.& maledicendo in multis sermonibus differs. Plau.in aulu. Nisi reddi mihi uasa iubes pipulo te differam ante ædis.No.

Differre in ordinē ponere.Vir.geor.li.iiii. Ille etiā feras in uersum distulit ulmos.No.

Differre distare.M.T.i uer.At uide quid differat iter meā opinionē ac tuā.Lu.lib.xvii. Tamen alciuerūca aut cicatrix medius papulæ differūt.M.T.in hor.Quantū inter se homines studentes moribus omni uitæ rōne differant.No.

Differri disturbari in diuersum fere rapi:dissipari.Te.in an.Ex solo loco rationē sperat inuenisse se qua differat te.Idē i adel.Me miserā differor doloribus diuellor:discrucior:dilaceror:& proprie cōueniunt parturiēti;cui uiscera distenduntur.

Differatio genus sacrificii:quod inter utrū & mulierem fiebat dissolutio dicta differatio: quia fiebat farreo libo adhibito.F.

Differitas pro differentia.Lu.lib.iiii. Tantaq; in his rebus distantia differitasq;.No.

Difficilis pene sterilis.Virg.geor.li.ii.difficiles primūq; terræ collesq; maligni.Ser.

Difficultatē paupertatē significat.T.ecōtrario q̄ uos facillime agitis: & ipse alibi in summa facultate esse nūmaria iudiciorum desiderio tribunitia potestas efflagitata. Asco.

Difflare flatu disturbare.Plau.in milite.Cuius tu legiones difflauisti spiritu..Luci.lib.xxvii. Pars difflatur uento; pars autem obrigescit frigore ce o.

Diffinitio ois in iure ciuili piculosa.Parum est enim ut subuerti possit. VI.de re.iu.

Difficilis durus inexorabilis.Hora pro cruciabili accepit primo car.feruēs difficile tumet iecur.Por.

Digāma æolicum:ut in multis sepulchris apparet:serjus julgus jixit romæ dus manibus sacrū secundus jixit meus.xi.dies.xx. petroma Noe soror ei jixit annum mēses dies.xii. hic sepulti sunt.R.decēber: hoc in Liuio frequenter notaui.

Digitus infamis medius qui obscœnitans est ut ait Iuuena.Qui fortunæ ipse minaci mādaret laqueum mediūq; ostēderet unguem. Sunt autem nomina digitorum hæc pollex salutaris: infamis:medicinalis: ultimus.

Dignitas ē auctoritas honesta:digna cultu honore & uerecundia.

Dilatio dicta quasi diei prolatio.T.in eu.Sed i diem istunc parmeno est quod fortasse minitare.i.in longam dilationem.Do.

Dilectus militū & is qui significatur amatus a legendo dicti sunt. Fe.

Diligere quære in uerbo amare. Lau.

Diluuies noue posuit. Ho.li.car.Cū oēs auctores hoc diluuiū posuissent. Ac.

Dilutum uinum;quod mixtum est:imo gęqd amiscet.Persius.Diluis elleborū certo cōpescere puncto:nescius examen.

Diludia.i.intermissionem ludorum.Por.

Dilema est cōplexio quæ aduersariū ab utraq; parte cōcludit;ut est apud Virg.Si periturus abis & nos rape in oia tecum: Sin aliquā expertus positus spem ponis in armis: Hāc primum tutare domum.S.

Diligens ab legendo.Varro.

Diligere manifestā hēt significationē;ut plærūque diligit diuidit.Plau.in curcu. Clypeatus elephantū;ut machæra diligit. No.

Diligere hoc interest & amare;q̄ i illo remissa quadā beniuolēna, in hoc autē uæhemētior intelligit Ca.Pli.in epis.ad Municianū.Aderam beneis mecum.Qu.L.Albinus uir i dicendo copiosus ornatus: quē ego cum olim mutuo diligerē in hac officii societate amare ardentius cœpi. Sei.

Diligere leuis amare : uidelicet habet maiorē uim.Ci.ad Brutum.Sic igit facies in ea;ut amabis:aut quod contentus sum diliges. & i viii.Lu.Clodius tri.plæbis designatus ualde me diligit:uel(ut uerius dicā)ualde me amat

Idem ad Dolobellam. Quis erat qui putaret ad eum amorem quem erga te habebã posse aliquid accedere: tantum accessit ut mihi denique tunc amare uidear antea dilexisse. N.

Diloricare dictum est scindere. Ci. de orato. li. ii. qui in causa perorãda non dubitauit excitare reum consularẽ: & eius diloricare tunicam: & iudicibus cicatricem aduersam senis Imperatoris ostendere. No.

Diminuere in uerbo deintegrare.

Dimittere permittere: in potestatẽ dare. M. T. de repu. li. i. Tum annui consules cũ dimissi populo fasces. No.

Dimittere est relinquere. M. T. ad Caesarem li. iii. quem sibi uideres non de exercitu retinẽdo tueri: sed eo tradito aut dimisso. No.

Dimittere dare. Virg. geor. Dimissaq; ab Ioue gentis nomina. No.

Dimittere mittere. Vir. æne. li. i. Equidem per littora certos dimittam. Do.

Dimitti exercitus dicit: uel pace facta: uel uexatis hostibus. Teren. in eu. iam dimitto exercitum. Do.

Dimidiatum est in partes duas diuisum.

Dimidiatũ ergo nisi ipsum quod diuisum est dici haud conuenit. Dimidium uero est nõ quod ipsum dimidiatũ est: sed quae ex dimidiato pars altera est: cum igitur partẽ dimidiam libri legisse uolumus dicere: aut partẽ dimidiã fabulae audisse. Si dimidiatã fabulam: aut dimidium libræ dicimus: peccamus Totũ enim quod deest dimidiatũ atq; diuisum est dimidium dicis. Au.

Dimissum abiectum. M. T. de offi. li. iii. perspicuum est enim ea quae timido animo humili dimisso fiant. N.

Dimissum humile miserandũ. Virg. æne. li. iii. Deiecit uultum & dimissa uoce profat. Lu. li. xxviii. nõ est ausus elate & ample loqui humiliter dimisseq;. No.

Dimẽsum serui quaternos modios accipiebãt imense frumenti: & id dimensum dicebatur & utræ a mense: uel a metiendo incertũ est. Ter. in phor. Quod ille unciatum uix de dimenso suo suũ defraudãs geniũ cõparsit miserat illa uniuersum arripiet. Do.

Dinales sunt auium genus: quas ægyptii inter potandum cum coronis deuincire soliti sũt quae uolitando morsicandoq; & cãtando assidue nõ patiũtur dormire potantes. Fe.

Dii patrii sunt qui singulis ciuitatibus præsũt uti Minerua Athenis: Iuno carthagini. S.

Diis diutinis ac iugibus. Var. honos lyras. Sol hormoge quadam gubernans motibus diis uiget. Nonius.

Dimicare & certare.

Dimascus mons est in Mycone insula.

Dimidia pars bonorum continetur: si non sit specialiter facta partis mentio. VI. de usuf.

Dimissoriæ litteræ sunt: quae uulgo apostolicæ dicũtur: dimissoriæ autem litteræ ꝙ per eas causa ad eum qui appellatur dimittitur. Modesti. de uer. signi.

Diminutio capitis est prioris status permutatio. Id multis modis fieri solet: uel maxima: uel media: uel minima. Boetius in commentario topicorum Ciceronis. Maxima est cũ libertas & ciuitas amittitur: ut deportatio. Media uero in qua ciuitas amittitur retinetur libertas: ut in latinas colonias trãsmigratio minima: cũ nec ciuitas nec libertas amittitur: sed status prioris qualitas immutatur uelut adoptatio: aut aliis huiusmodi modis.

Dimouit eiecit remouit: ut emoti procũbunt cardine postes. Hor. lib. car. Ramũq; clausit & uaganti fere leges dimouitq;. Acron.

Diomedes promontorium in dalmatia est.

Diotheca diuisio quae fit in cubilibus ex aleis uel aliter.

Dyota est uinarium uasculum. Hora. lib. i. car. Deprome: quadrimum sabina ocalarce merium dyota. Acron.

Dyota amphora: ẽ cuius ansæ uelut aures sint græca appellatione dicta. Hor. i. car. Atq; benignus deprome & cæ. Por.

Diomedis templum in sinu aquileiæ est. Stra.

Diomedeæ insulæ sunt in sinu aquileiæ. Stra.

Diocles proprium significat Iouis gloria a Plutarcho Peparetus dictus in uita Romuli.

Diocleus idẽ significat: Orsilochi filius ex phera loco omnibus necessariis abũdans ab Alpheo genus ducens. Ho.

Dionysius cur patrem liberum: an quod bibẽtibus libertatis causa sit. Fiunt enim plæriq; ebrietate petulantiores: an quod libationem præbuit: an sicut Alexander dicit quod pro Boetiæ libertate pugnauit: Dionysium liberum dictum fuisse putandum est.

Dion syracusanus hiparmi filius: de quo æmilius probus diues: doctis amicus Platonis alter. Tor.

Dion prusæus orator: cui chrysostomo cognomen fuit. T.

Diogenes de quo La. & in epis. plura & quinq; fuerunt: de quo intellexit Iuue. ꝙ semper flere et errores hominum: nescio fortasse de stoico de seleucia. T.

Diomedes Rex ætoliæ Tydei & Deiphilæ filius: qui Troia rediens cũ uxore Naupli patris palamedis hortatu Cilleboro filio Stheneli hæsisset: ut pudore uel non receptus in Apuliam uenit: cuius partem cũ dauno sortitus est. Inde diomedæa ab ipso dicta insula propinqua sepultus. Alter Rex thracum

ferocissimus. In accusatiuo singulari diomedem. Virg. in. xi. Vidimus diomedé argiuaq; castra.

Diomeda Phorbantis filiae Lesbo ab achille abducta & post Briseida habita. T.

Diomeropus Adrasti pater & Amphu. T.

Dione nympha Oceani & tethyos filia a Ioue cōpressa: & Venerem peperit, aliquando pro uenere: inde dionaeus. T.

Dionysius proprium nomen bacchi ab Ioue & Nysa q; fulminata matre ad antiū Nysae urbis inter Arabiā & aegyptū Mercurio dedit deferendū nymphis aegyptii cū sibi uēdicāt & suū dicunt osiridem: quem docuisse arare & plātare uites: Indi apud se natū dicūt. grae ci apud se: & ubi nō essent uites: dicūt ex ordeo potū docuisse exercitū in peragrādo orbe nō uirorū tantū sed mulierū duxit. Vnde bacchantes mulieres thyrsum ferunt: tēnio iunxit primus boues: unde cū cornibus fingitur habet musas & uirgines: & silenū paedagogum: qui in bello plurimum profuit armis: & pardalorū pellibus utebat in pugna & pace delicatis. Alius fuit dionysius Siciliae tyrannus uir clarissimus praeterquā regis cupiditate crudelis: cuius filius turpissimus pulsus est.

Dionis dictus est simili nomine educēs ius quos die & luce quasi uita ipsa afficeret & iuuaret. A.

Diobolares meretrices dicūtur: quae duobus obolis ducuntur. Fe. [illegible]

Dio i. caelo. nam sub dio i. sub caelo. Caelū graeci dion dicunt: & ita declinatur: hoc diū huius dii: huic dio. & hoc dium ab hoc dio: unde dialum praetorem dicit sub dio graecula tine sub Ioue: ut Hora. manet sub Ioue frigido uenator tenere cōiugis imemor: ideo autem sub dio. i. Ioue: quoniam Iuppiter graece declinatur ζεύς Διός.

Diomedea insula: i qua diomedes est sepultus excedens Italia. Fe.

Diomedis campi in Apulia appellantur q; ei i diuisione regni quam cū daunio fecit cesserunt. Festus.

Dionysius ait Orpheus uates solem dici q; eit circunferat in ambitū. Vnde cloātes ita cognominatū scribit: qa quottidiano ipetu ab oriente usq; ad occasum dié noctemq; faciédo caeli conficit cursum physica: quia solé mundi mentē esse dixerunt. Ma. de sa.

Diox genus piscis frequens in ponto. Fe.

Diphthongus. i. geminus sonus. nam phthongos sonus dicitur: ideo auté geminus sonus quia cum sint duae uocales duos sonos efficiunt: quoniam singulae suum faciunt āte us finalem e nūq; coit in diphthongum: in dictione latina a uero aliquando: ut laus: in grae. aliquando diphthongus Tydeus Orpheus. Omnis genitiuus & datiuus sing & nominatiuus & uocatiuus pluralis primae declinationis diphthongo terminatur ae nulla in ce. ae in primis syllabis: in latinis non est ante a In graecis aeas fluuius. Neq; ante. b. & c. f. h. i. k. l. p. & o In graecis oelus.

Aedes ab edo sine diph. q; in ea sacrificātes edem consueuerunt secundum Var. & S.

Aesculus etiam ab edo.

Celatum absconditū a celo sine diphthongo.

Aeditui a sacris aedibus: quas tuentur dicti.

Aeditimus uidetur ex forma dictus qua finitimus: & is dicit qui aedibus praeest. ut claustritimus q claustris ianuae praeest. Vide. A. G. inde editimor. Pom. in athellana q postq; tibi appareo atq; aeditimor i templo tuo. T.

Aedituentes pro edituos. Lucre.

Aediles. Pomponius iurisconsultus.

Aediles duo ex plaebe constituti sunt qui aedibus praeessent: i qbus omnia scita sua plaebs deferebat.

Aedilitas aedilitius: aedifico: aedificium.

Aedepol iurandi per aedem pollucis.

Aeger ab ago per antiphrasim: q; actiōe uacet uel quod acrius agit.

Aegroto aegrotus.

Aegi praeteritum. Aemulor ab amore: unde accipit primā uocalem. nam & amare significat inuidere per antiphrasim.

Aeneus ab aere. Aeneum ab aere etiam: sed diuisis syllabis: uas est quo calefit aqua gelida quod Gellius per interpositā aspirationem ahenum ut Vir. emendatum fuisse refert.

Aequus. i. iustus & planus ab aqua secundum quosdam q; aequam superficiem habere uideatur: aequo aequitas.

Aequor item ab aqua: sed quia aequam habet superficiem: ut aequora campi & ponti: & denuata ab aequo.

Aero ras: unde subaero aerarium: inde tribuni aerarii a tribuendo aere.

Aeripes ab eo quod é aer: & pes sine diphthongo. Tamen Vir. synerasi fecit. Fixerit aeripedem ceruam in. vi.

Aes ab asse uel auri similitudine: uel ab aere est terra. Aestas & aestus: & hinc deriuata ab areo a quo primum a sumunt aesculus aedo aetas & aeternus ab aeuum: unde aetas q̄si aeuitas. Aeuum ab αἰών.

Amoenus ab amando. amoena loca quae ad se amanda alliciunt. Ser. ab a & moenio. i. munio & fructum capio: quia tantum iocunda sine fructu.

Baelua uel a uastitate: uel a ualentia: uel ab alatu a principali primam uocalem traxit.

Arcera ab arca plostrum tectū undiq; tamen tum a iungendo uectabulum iunctis pecoribus. A.G.
Blæsus a blactero: imo ga græ. βλαισὸς dr.
Cæcus. i. captus oculis uel carens.
Cædo pro incido occidi. Cedo locū do cessi.
Cedo pro dic prima breui, iuue, cedo si breue parui.
Cælo pro sculpo: quidā latinū esse a κοιλον. quod significat concauū deriuari uolūt. cælum quasi sculptum. Var. a cauo.
Cælsus a cælo cælebs qui cælestem uitā ducit Vir. in buc. uel cælo dignam canimus secūdum Quintili. Cælibes quasi cælites græce κοῖτος: sunt autē qui carent uxore uel semper: uel nunc: quia saturnus uirilia Cælo Patri abscidit: inde cælibatus. Cælebs. & maritus relatiuātur Quintil.
Cœpe a capitis magnitudine.
Cœpi a capio. Cæptus & deriuata a præsenti: Cœpi a cœpio ātiquo uerbo. cæra uel a græco quis careat diphthōgo apud græcos; uel a carentia mellis.
Cæsaries a crebra cæsiōe. Cæsar a cædo: idest cæsa matris aluo & omnia a cædo.
Cætera uel ab alter: uel ἕτερος aspirant in c quidam græcam secuti ætymologiam cæterus dixerunt græce.
Clæmens a claritate mentis: uel cælinens.
Cœnum a κοινῶ inquino.
Fœcundus qui facit fructum fæx: ut ī datiuo differat a uerbo: Frægi frætus; ut ī obliquis differat a fretum ti.
Frænum a frangēdo. Ho. Item fræsus fractus: unde faba fræsa: a frendo tamen deriuatur fresus.
Fœdo quasi foras edo: nam fœda uel corporis uel animi foras eduī: unde fœdare foras dare. Vir. fœdare latebras.
Fœdus a ferio uerbo breui ut lōga esset addiderunt o ne a facio putaretur: de quo Li. primo ab urbe condita quod porcum ferirent.
Fœmina fœto as. fœmina in plurali a fœmen quod nō est in usu: pars mollior coxæ retro anterior fœmora: & fœminalia quasi fœmoralia. Vertebrum quod quotiens uiciatū est aut os quod in uertebro uoluitur fractū coxa uiciata fractaue dicitur.
Fœnus a fundo: antiqui fundo proprie prouentus ex terra, unde ad usuram quasi sicut terra fructum pecunia producat: uel a fœtu secundū Var. fœnero tibi ut mutuo. Fœnū quod sine cura fœnus præbeat.
Fœtus a fouco q̄ uinum nascitur: & fœtura p̄ animalium prouentu & fœto uerbum.
Fœta prægnans & quæ peperit.
Gæsa genus iaculi.

Græcus & omnia deriuata.
Hæc ab addita c hæ in plurali. græ. ai. hædus secundum Varro. ab edo ad differentiam in quibusdam casibus; uel a sabinis qui fœdus sine o dicebāt q̄ f in h aliquando uertimus ut fædus; hædus: fircus; hircus: uefere uehere.
Hæreo ad differentiam herus ri ro. here & æs æris hæres tamen q̄ bona alteri hæreat: hæsito: iæci a iacio.
Lætus a latitudine mentis. Var. Quā aspectu facit: quod & ad corpus in sensu carentibus transfertur & passiue lædo læsi lætamen: q̄ lætas facit segetes limus.
Mæreo a marceo: uel ad differentim mereo a mercede: & etiam milito significat.
Mereor antiquitus passiue nunc deponens
Mœstus a mœreo & moeret impersonale.
Mœtor mœnia & muri & ædificia quasi munia: ubi nos u græ. ου posuerūt: ergo pro ου: ut pœnio punio a pœna: & pœnica regna uides & Mœnis antiquitus p̄ murus. Virg. Aggeribus mœtorum obseruasse dicunt.
Næ pro utiq; de qua alibi.
Nænia a nanus quasi parua & friuola: uel ab ī ani.
Obscœnū uel ab obs & cœnū: uel ob & scœna quasi qualia fiunt in scœna.
Pægi a pago uerbo antiquo. Plæbs a plasion pluralitas; q̄ non nisi in compositione apud græcos ĩuenitur: ut palaplasion: plæbs bis. & plæbes secundum Pri.
Plærus a pleros: qđ nō ē ī usu: imo a πλήρος.
Præ a præsi græ. & oia composita præter preces preciū ī precor: non hinc ueniunt.
Præbeo trado ex præ & habeo: nam primum habet præcox fructus: uel præter morē coctus: uel ante cæteros: qdā præcoquus qua; Martialis præcoqua dixit. Præco & qsi præciso. Præcipio ex præ & capio. T.
Præda prædatū ante datiōnē possidentis: uel a pariendo quasi paridam. Var.
Prædiū a prædaq; capti agri militibus distribuebantur. Prædor prælium: q̄ humore fluenti præluatur. i. madefiat.
Præliū a prælo: quia ut inde humor uuæ: uel olei: ita ex prælio sanguis hominū funditur.
Prærlpio in meos usus capio eripio potest nō in suos: ut eripio uitam illi.
Præs a præstando fidem.
Præpucium quod membris putētibus uel pu uentibus præmineat.
Præsideo præsum quasi ad opē præstandam.
Præses a præsideo: qui post principē est & auxiliator. Præsidium principale auxilium Subsidium quod subsequitur.
Præsul primus inter salios ātiqtus a præsilio.

Præsto adsum iũgitur fere substantiuo uerbo præsto sum: præsto adsum magis poeticũ significat præsẽs sum: & præsideo & aduenio uel cõpareo. Prætor a præeũdo qsi prætor.
Pœna græcum: a quo Vir. pœnicus ea cum secundum Ser. ꝫ. pœnitet a punio.
Pomœrium quasi post mœrium. Liuius: sed pomerium non pœmœrium dicimus.
Pomariũ uero a pomis locus consitus: uel pomorum repositorium.
Pomeridianũ a post & meridie.
Quæ relatiuũ: & composita: ut quæuis quæq;
Quæro ex quæ & res: quærere enim quæ res sit. uel ad differentiã in passiuo queror. quæ so quæro.
Ræte a rapio. Rhæda.
Sæculũ a sequor uel sene: quod placuit per æ scribi qua rem productam significat.
Sædo quasi sanũ do: ut cõpositio significetur.
Sæpe aduerbium: ut a sepe differat.
Scæuus a scæuola a scæua. i. sinistra: q sinistra auspicia bona: inde scæuum omen. Var.
Tæda a græ. τα̃δα luminare. Væ interiectio ut a cõiũctione differat. Væneo: ut a uenio in secunda persona. & uenia næ differat.
Vænundo & uændo a uænũ & do. Vt sædra sedeo dæmum a decẽ: quod quasi sit numeri finis. & dæniq; a denus: sed non obseruat nisi in sæculum. Tor.
Refert Varro opinione quorũdã oĩa longa a breuibus diphthõgãda: ut sædi a sedeo: dæmũ a decẽ: quod qsi sit numeri finis & dæniq; a decẽ: sed nõ obseruat nisi ĩ sæculum.
Dipsas genus serpentis: cuius morsus hominẽ siti necat.
Diploma duplex locutio: duplex uestis & codicillus.
Discinctũ dicimus negligẽtẽ & ꝑditũ: ut Horatius. discinctus u ꝑdã nepos uel discinctũ obesũ & uenenosum luxuriã: quæ cingi nõ possit.
Dipyron & dipyrum bis combustũ: præterea erat instrumentum quo pictores utebantur ut scribit Plinius.
Dirce fons thebanus est: & thebe patria duorũ numinũ: ut scribit Pli. herculis & bacchi.
Dyrrachium urbs quæ prius dicta est epidamnus & cherronessus.
Diploma codicillus. Cicero ad Appium. diploma statim non est datum: quia mirifica est ĩ probitas in quibusdam. Est autem uocabulum græcum. Ser.
Diplomatibus consulunt solẽ ægypti. i. simulacrum solis diplomatibus consignatis. Macro. de sa.
Diptetiæ quædã nationes ouiũ capraruq; pellibus sunt uestitæ: & in gætulia & Sardinia: cuius usum apud antiquos quoq; græcos fuisse apparet q ĩ tragœdiis senes ab hac pelle uocantur dipteriæ: & in comœdiis qui i rustico opere morantur: ut apud Cecil. in hypobolima. & adolescens habet apud Ter. in heau. Senex tondetur. Var.
Dipelus frater Scyli in Creta geniti ambo primi omnium clari in marmore sculpendi ante Cyrum. Pli.
Dipsas sitis ponitur pro serpente: cuius morsus sitim inducit maximam. T.
Dirigere apud Plau. ĩuenit pro discindere. Fe.
Diritas. M. T. de sene. in altero diritas.
Dirissimum seuere. Var. ĩ bimar. Sæua quem senem latina uidit dirissimum. No.
Dirus ꝓprie ex deoꝶ ira dicit. Vir. æn. li. quæ mens tã dira miserrime cõiunx: Impulit his cingi telis. i. mens ex deoꝶ ira infusa. Ser.
Dirus magnus. Vir. li. vii. Iam tum religio pauidos terrebat agrestes dira loci. Ser.
Dirus dei ira natus. Fe.
Dirum est triste infestum quasi deoꝶ ira missum. Vir. geor. li. iii. Priusquã dira per incautum subeant cõtagia uulgus. No.
Diruntiunt depurgant. Fe.
Dirutũ ære militẽ dicebãt antiq: cui stipẽdiũ ignominiæ causa non erat datũ quod æs diruebãr in fiscũ: nõ in militis sacculum. Fe.
Dirce babylonia quæ cũ Palladi de forma cõuiciaret: & se in stagno palæstinoꝶ lauaret ĩ piscẽ uersa est: cuius filia se suspendere uolẽs in columbam uersa est. Oui. in quarto. Altera lyci thebaꝶ regis uxor relicta Antiopa a Ioue grauida in satyri formã dirce ob suspitionem eam in carcerem misit. Iuppiter sub partu eam eduxit: & in citherone peperit: q filii inde lycum interimerent & dircẽ tauro rum caudis distrahendã alligarunt: quæ ad fontẽ usq; pertractata in fontẽ sui nominis uersam fingũt poetæ: a quo dircæus aonius uel thebanus. Tor.
Dyrrachium epiri urbs prius dicta epidãnos.
Dis ditis facit dites: diues diuitis diuites. Te. ĩ adel. dis quidem est dentea. Do.
Discedere hiare diuidi distẽdi. M. T. de offi. li. iii. Hinc ille gyges iducit a Platone: q cum terra discessisset magnis quibusdã imbribus Sisen. histo. li. quarto. Armati dextera dudũ magnisq; ualetudine discedunt. N.
Distendo impleo. Vir. æne. i. & dulci distẽdũt nectare cellas. Ser.
Discere est ignotam rem meditando assequi. Luc. li. ix. Discere laborare ne res ac ratio ipsa refellat. Virg. lib. xii. Disce puer uirtutem ex me. No.
Discere tentare. Vir. li. v. Fractis discẽtem currere remis. Nonius.

Discerniculum quo discernit capillus. V.

Differt disputat. nam ut olitor differit ī areas sui cuiusq; generis res: sic ī oratore qui facit disertus dicitur. Va.

Discludere cum durare solū & discludere nerea ponto Coeperit. ferit aures nostras: hoc uerbū discludere ut nouū: sed prior. Lucre. & discludere mundū. Ma. de sa.

Dissentaneū discors & dissentiens: ut cōsentaneū cōtra Nigi. eū locū facit dissentaneū. N.

Disertiones diuisiones patrimonioꝝ inter cōsortes. Fe.

Disertus a differendo dictus. Fe.

Disertim pro diserte dixerunt antiqui. F.

Disertim dicere plane palā: Luci. autore: possumus ī ueliterna. Habui recte disertim. Plau. in stico. fuit disertim id usu prodidi. N.

Dissimulo quæ nō sunt: simulamus nota. Sa. simulator atq; dissimulator. Ser.

Diserte ex consuetudine dicit. Afra. auctore in diuor. q uult diserte pactū ac dictum.

Disiunctum est aut malū est uoluptas: aut bonum. A. G.

Disiungi & segregari differūt: proprie enī disiungi ab uxore quis dicit segregari a meretrice. Teren. in ecy. Vt hæc nunc Pamphilū ab se segregarit. Do.

Disciplinosus etiā pessima arte potest dici. Cato de re mili. Quē gladiator disciplinosum. Nonius.

Discorditas pro discordia. Pacu. in hermiona. Quantāq; ex discorditate cladem in partem familiæ. No.

Dispalare est separare. Sisen. histo. li. iii. Dispalati ab signis digressi omnes: ac dissipati. Idem Tanto plures passim dispalantur. N.

Dispensator seruus erat: qui curā habebat rei domesticæ. Pli. seruus eius nomine rotūdus dispensator. Tacitus: dispensator argius e primoribus seruis: græce appellat œconomus.

Dispēnere est expandere; tractum a pennis & uolatu auium. Plau. in milite: Vbi lubet dispēnite hominem diuersum & distendite. N.

Dispensatores dicti qui æs pensantes expendebant: non numerabant: hinc deducuntur expensa siue dispensata uel compensata. Itē cōpendium dispendium assipondium dupondium. Fest. Pom.

Dupondium est parua pecunia.

Dispendium ideo q in dispendendo solet minus fieri. Varro.

Dispensator ab ære pendendo in tabulis scribimus: expensum & prima pensio; aut secunda aut alia. Varro.

Dispicere est prouidere & mente circūspicere & tanq̄ in omnem partem lumina mentis ītendere: omniaq; discernere; a quo dispicientia dicta est. Circunspectio & prouidētia uel consideratio diligens. L.

Disertus qui probe differit: non qui deseritur

Disturbare quære in uerbo deturbare. L.

Dissuadere quære in uerbo psuadere. Lau.

Dissoluere æs alienum est restituere æs quod quis contraxit. Lau.

Discere est ut intelligas: ediscere ut memoria complectaris. Quintilianus: ne oīa quæ scripserint ediscant.

Dedisco quod didici obliuiscor.

Dedoceo te quod doctus es: ostendendo falsū esse: docens quod uerum est. Idem & quidē prius ac difficilius opus deducendi q̄ docendi. Lau.

Disiunctiuum est ueluti cū dicimus. Aut dies aut nox est: quoꝝ posito altero necesse ē tolli alteꝝ. Idem sublato altero poni alteꝝ: ita simili figuratione: unum potest esse subdisiunctiuum. Subdisiunctiuoꝝ autem genera sunt duo: unum cum ex propositis finibus ita nō potest utrūq; esse: ut possit neutꝝ esse: ueluti cum dicimus: aut sedet: aut ambulat: nam ut nemo potest utrūq; simul facere: ita aliqs potest neutrum esse: ueluti cū dicimus. Omne animal: aut facit: aut patit nullū est: quod nec faciat nec patiat; at potest simul & facere & pati. Proculus de uer. sig.

Discus est genus ludi: antiqui dicebāt certi pōderis discum quo iuuenes ī angone contēdebāt fortior uindicandus: qui cum ultra desi gnati spacii proiecisset: ita & missilibus certabant. Ho. li. car. Sæpe disco sæpe trans finē iaculo nobilis expedito. Acron.

Discinctus dissolutus. Hor. ali. car. Discinctus ut perdam nepos. Acron.

Discinctus dissolutus. Persius. Non pudet ad mortem discincti uiuere nactæ.

Dis: hic & hæc dis huius ditis: unde hi hæ dites & hæc ditia: cuius nominatiuū singularē in usu non inueni: debet tamen secūdū analogiam hoc dite esse: nam ī his finiri neutrū potest. Luca. Non illic libycæ posuerunt ditia gentes templa. Pri.

Dispesco dispescui qualiter ponit Apuleius in lib. qui est de deo. Socratis cum etiā habitacula summa ab infimis tanta intercapedine fastigii dispescant pro distent. Pri.

Discordia est discrepatio aliquoꝝ: quos amoris uinculum colligauit.

Dis pro ualde: ut discedet.

Discus uas latum ad portandas carnes aptum ut ostendit Iulius pollux forte lanx: ad cuius similitudinem lapis: quo antiqui corpora exercebant: discus uocabatur.

Dysenteria intestinoꝝ exulceratio: dys in cōpositione semper malum. T.

Dysphilus quasi malus amicus ficticiũ nomẽ. Iuue. protogenes aliquis uel dysphilus.

Discolus malus perniciosus χολὴ bilis. T.

Dispondæus per quattuor longas.

Distichus geminus uersus. T.

Discernere est inter duas partes: cernere uero inter multas.

Dispescere ẽ ꝓprie pecus a pastore deducere & cõpescere una pascere. & in uno loco cõtinere. Festus.

Dispicere diligenter inquirere dicimus. S.

Disputatio & cõputatio ex præpositione putã di: quod ualet purũ facere. Ideo antiqui purꝫ putum appellauerunt. V.

Disputare is sermo in quo pura disponũt uerba ne sit confusus: atq; ut diluceat dicit̃ disputare: quod dicimus disserere. Var.

Dispulchrare est dissoluere. Neuius in gymnastico Saxa syluas lapides montes disiicis dispulchras Nonius.

Disquãmat squãmis expoliat. Plau. i aulu. Dromo disquãma pisces tu machærio congrũ. Murænã exdorsua q̃rũ potes. Lucil. sa. li. vii. Subulor disquãmor punicor ornor expulor pingor. N.

Discrimẽ periculũ. Vir. æne. i. per tot discrimina rerum tendimus in latium. N.

Discrimẽ diuisio sepatio. Ci. de finibus bonorũ & malorum. Homo & acutus & diligens chrysippus nõ cõtẽnit: totũq; discrimẽ sũmi boni i ea reꝝ cõparatione positũ putat. N.

Discrimẽ separatio: a discernẽdo: unde discerniculũ dicit̃ acus: quæ capillos a media frõte disseparat. Salu. histo. li. i. Sertorius fortis turba morãtibus: & nullo i terrore solet generis & iperii discrimie p calonũ corpora ad mediũ q̃si deinsup astantiũ manibus in murũ attollit̃. Vir. æne. li. i. Tros tyriusq; mihi nullo discrimie aget̃. M. T. in phi. li. iii. hetruriam discriminat Cassius Luci. li. xxx. & amabat oẽs nã ut discrimẽ nõ facit neq; signat linea alba. Nonius.

Discrimen certamen. Vir. li. v. Post hos æquo discrimine pistris. Centaurosq; locum tẽdũt superare priorem. N.

Discriminare diuidere: unde & discrimen capitis mulieribus dicitur. Virg. in. xii. Lucet uia longo ordine flãmaꝝ. & latos discriminat agros. Ser.

Discrimen differentia. Vir. in. x. At nunc dura dedit nobis discrimina Pallas. S.

Discrimen interstitium spaciũ distantia. Vir. li. x. Sed certior auctor aduolat: æneæ tenui discrimine læti esse suos. S.

Discrimen pro interuallo. Virgil. æne. iii. Inter utrãq; uiam læti discrimine paruo. S.

Distrahere est uendere. Lucil. li. xxx. Diuidant discernant distrahant. No.

Distrahere separare. Teren. i phor. Quod si eo meæ fortunæ redeunt phaniũ ut abs te abstrahat M. T. in phi. li. ii quod primum hæc natura cohærẽtia opĩone distraxissent. Var. de uita pa. li. ii.

Distractione ciuium elãguescit proprium bonum ciuitatis: atq; ægrotare incipit & consenescere. N.

Distrahere est diuidere diffundere. Virg. libro sexto. Turbatis distractus equis. Varro de uita patrum libro primo. Metium suffectum propter perfidiam interemit pene imperiosus: quia humanus. nam equis ad circulũ ex utraq; deligatis distraxit. N.

Discrepuit ꝓ discrepauit. Ci. de ora. Nihil sane ad rẽ pertinet: si qua in re discrepuit ab Antonii diuisione. N.

Distisum pertisum: quod nũc distesum & pertesum. F.

Distineo arceo repello extraho. Vir. xi. Dũ distinet hostem agger murorum: neq; inundãt sanguine fossæ. Ser.

Distorquere illi os dicimus: quẽ nã pulchrum deturpamus. Ter. i eunu. Ah illud uide os ut sibi distorsit carnifex. Do.

Distribuere in diuersa tribuere. Ter. in adel. Id distributum sane est ex sententia Do.

Dithyrambus quem græci ferant primũ effecisse & docuisse.

Ditrochæus ex duobus trochæis. Te.

Dithyrambus uir thespius. a quo genus illud uersuum. T.

Diuaricari distẽdi dictum est ab his qui uitio naturæ ita sunt pedibus discretis: ut eos i diuersum habeãt separatos. M. T. de signis. Sepatrum hominem summum ac domi nobilem summo magistratu præditum diuaricari ac deligari iubet. No.

Diuerticulũ est ubi iter de uia flectitur: & ꝓprie quia diuerticula dicuntur in uia domicilia: ad quæ de itinere diuertendũ sit. Te. in hea. ubi ad ipsũ uenio diuerticulũ cõstiti. D.

Diues a diuo qui ut deus nihil indigere uidet̃ Varro.

Diuersoria dicta sunt hospitia a diuertendo. Ci. de orato. li. ii. Qui escam in Cæsaris sermone quasi ĩ aliquo opportuno diuersorio. Nonius. Mar.

Diuidicula antiqui dicebant: quæ nũc sunt castella ex quibus a riuo cõmuni aquã quisq; in suum fundum ducit. Fe.

Diuidicam discordiam Fe.

Diuidiũ a diuisione ad dimensionem dicimus Ter. i adel. Diuidium face. i. diuide. No.

Diuitant pro diuites faciunt. Acti. in astyanact e. Nihil credo auguribus qui aures uerbis

diuitant alienas:fuas ut auro locupletent do mos. Turp.in transilione. Dii me diuitant. Nonius.

Diuidos separatos. Acti.in andro.Nosq; ut se- orsum diuidos læto offeres.No.

Diuidia est tedium. Acti.in armorum iudicio Huius me diuidia coegit plusquam est par loqui. Turp.in epi.Sperabam consilia uestra diuidiæ ubi cum ætas accessit non fore.No nius Mar.

Diuitior. Cicero de oratore libro quarto:Inde ille licentior & diuitior fluxit dithyrambos. Nonius.

Diuidiæ ut dissensiones. Actius in phœnissis. Ne horum diuidiæ & discordiæ dissipent & disturbent tãtas ac optumas ciuium diuitias. Nonius.

Diuidiana appellata diana,V.

Diuisores omnium tribuumquos Plau.magi stros curiarum in aul.uocat his uerbis.Nam noster nostræ qui est magister curiæ diuide re argentum,legitimos habent oẽs tribus di uisores suos.Asco.

Diuerticula in uia domicilia ad quæ itinere di uertimur. Liui.libro primo. Cum gladii a b- diti ex omnibus diuerticuli locis protrahe- rentur:inde diuersoria: ut idem: in diuerso- rium eius uim magnam gladiorũ inferri clã sineret.

Diuortium uel a diuersitate mẽtium dictum estuel qua in diuersas partes eum qui distra hunt matrimonio.

Diuinatio Asconius Pedianus putat diuinatio nem dici quod in iurati iudices in hac causa sedeant:& quod uelint præsenti de utroque possint alii q; res agatur sine testibus & sine tabulis:& his remotis argumenta sola sequã tur:ut iudices quasi diuinent: de hac ne lege Aulum Gellium & Fortunatianum & noris alia.

Diuortium est iterum omnium separatio.Ci.i orato.li.iii.Sic e cõmunis sapientiæ iugo sũt doctrinæ facta diuortia.No.

Diuortia non tantum coniugii distractionem sed etiam omnium inflexiones: quæ a recto detorquentur. Virg.in.viii.Obiciũt equites sese ad diuortia nota.N.

Diuortium ex eo dictum est quod in diuersas partes eunt qui discedũt nõ recte enim spon sa diuertisse dicitur.Ser.

Dius generosus a loue uel deo ortus.T.

Diuortii morte captiuitate uel alia contingen te seruitute utriusq; eorũ dirimit matrimo- nium.Pau.de diuor.

Diuortium uel a diuersitate mẽtium dictum estuel quia in diuersas partes eunt q distra- hunt matrimonium.In repudiis autem.i.re- nũciatione sunt hæc uerba. Tuas res tibi ha- beto.Item hæc tuas res tibi agito.In sponsa- libus quoq; discutiendis placuit renunciatio nem interuenire oportere:in qua re hæc uer ba comprobata sunt:conditione tua nõ utar Pau.de diuor.

Diuortium inter uirum & uxorem fieri dicit repudium uero sponsæ imitti uidetur quod & in uxoris personam nõ absurde cadit.Mo desti.de uer.signi.

Diuornium inter & repudium hoc interest: q repudiari etiam futurum matrimonium po test:non autem recte sponsa diuertisse dicit q diuortiũ ex eo dictũ est: quod in diuersas partes eunt qui discedũt.Pau.de diuor.

Diuinitus ex dei mente factũ: diuine uero cũ laudamus.

Dyobolares dicũt uilissimæ meretrices : quæ sub diuo paruo stipẽdio ꝓstant.sicut Parma nus ait,dyobolare ꝓstibulũ quæ ego ad tu- tũ ut dicentẽ percitã cedã.Na & Pacu.ait.Si- militer nõ ego ita fui ut nũc sunt meretrices dyobolares:quæ sua corpora nũmi causa per ua perdũt alii a duobus obolis ducunt.

Diuorna diuerticula sunt se uitæ transuersæ: quæ sunt alteræ uiæ militares. Virg.lib.viii. Obiciunt equites sese ad diuortia nota: hic atq; hinc. Ter.i eu.ubi ad ipsum uenit diuer ticulum.Ser.

Diuos uocamus ex hominibus factos quasi q dem obierunt:unde & diuos Imperatores di cimus.Lege supra deos Ser.

Dium antiqui ex græco appellabant a deo or- tum & diurnum sub cælo lumẽ ʒευσ Διοϛ unde adhuc sub diuo fieri dicimus quod nõ fit sub tecto:& interdiu cui contrarium est i ternoctu. Fe.

Dium fulgur appellabãt diurnum: quod puta bant louis & nocturnũ summanũ. Fe.Pom.

Diu pro die.unde & interdiu dicitur. Titin in fullonibus. Nec noctu nec diu licet fulloni- bus quiescant.Plau.i mercatore. Noctuq; & diu ut uiro subdola sis.Idem i aulu,Nec no- ctu nec diu quietus unq̃ eam nunc dormiã. Nonius.

Dius generosus. Vir.i xi. Quas ipsa decus sibi dia camilla,græce est απο τοῦ Διοσ.S.

Dius fidius:unde & eius perforatum tectũ: ut & uideatur diuum.i.cælum.Quidam negã sub tecto per hũc deierare oportere dius.di- uus fidius licebat dios hyios filius : & græci dioscuron castorẽ:& putabant hunc esse san ctum a sabina lingua & herculẽ a græca. Idẽ hic diespiter dicitur ĩfimus q est cõiunctus terræ.ubi oia oriuntur quorum quod finis ortus dictus. Varro.

Diuus unde & sub diuo,Varro.

Diuum quod sub cælo est extra tectum ab Ioue dicebatur: ut dialis flamen: & dius heroũ aliquis ab Ioue genus ducens.

Diuini: sicut ab uno uni: a tribus trini: a quater quatrini: sic a duobus diuni nõ dicimus: sed bini. Varro.

Diurnare hæc maxime uersat̃: deorum iniquitas q; deteriores sunt incolumiores: neq; optimum quẽq; inter suos sinunt diurnare insitate dixit. C. Lepa. pro diu uiuere; sed ex ea figura est qua dicimus perennare. A.G.

Diurnare honestum uerbum pro diu uiuere: ut apud ueterem prudentem auctoritatis incognitæ: neque optimum quenq; inter suos sinunt diurnare. N.

Do a do quoque composita ex monosyllabis præpositionibus tertiæ sunt coniugationis: ut addo is. reddo is. prodo is. nam circundo circundas facit: & circum disyllabum est: & magis aduerbiũ: & hoc solũmodo uerbũ primæ coniugationis a penultima in præsenti: & præterito cæterisque deductis corripit ut damus datis dant: dabam dabo dare datus & daturus: & quæ ex hoc solent fieri; ut dabamini. da enim ubiq; ante finẽ corripit̃ i hoc uerbo simplici. Pri.

Do fidem est aliquid caute promittere. T. gratidaq; facta dat fidem uxorem sibi fore hác: Habere fidem est alteri credere. Quin fidem habetis hominibus quos mentiri alius affirmat apertius apud Ciceronem. Neq; dedi neque do infideli fidem cuiquá. i. noo promitto ex animo. Lau.

Do tibi litteras tanq̃ tabellario. Do ad te litteras. s. ad te perferendas. Iungunt interdum ut dicamus. dedi illi ad te litteras eius qui perfert est reddere: sicut eius ad quem datur accipere. Lau.

Do das. i. dico. Vir. in buc. Sed tamen iste deus quis sit da tytyre nobis.

Doceo a dico declinatũ: uel q̧ cũ docemus dicimus: uel qui cũ docentur inducantur in id quod docentur. V.

Doceo significat disciplinam uel quenpiá magisterio dare. Vir. æneı. lib. v. Docuit post exitus ingens. No.

Docere dicere. Lucil. lib. xxviii. At non sunt similes neq; dant quid sit dare uellẽt. Accipis ne doce. No.

Documenta a doceo: quod principio abdico: quæ exempla docendi causa dicunt̃. V.

Docus tignum uel trabes. T.

Docibilis est qui ad patientiam discendi est leuis ac mitis. i. docilis: quæ idem sũt sicut exitialis & exitiabilis; rationale & rationabile: quod superlatiuum format, docillimus: sicut facilis facillimus. Lau.

Docti & periti differentia ea constat: ut sit doctus qui rationẽ rei tantũ nouit. Peritus autem qui & cũ ratione experientiá & cõsuetudinem teneat nouit dictus: ita a πο Τῆς πει ρεσ. i. experiẽtia. Itaq; minus est doctus q̃ peritus: quod & T. ostendit de offi. li. iii. Itaque cum sint docti a peritis desistunt facile a sententia. Ser.

Doctum & peritum simile cum uideat̃ a Tullio discretum est: ut sit peritũ plusquá doctũ of. li. iii. Itaq; cum sint docti a peritis desistũt facile a sententia. N.

Dodrans nouẽ continet uncias ab axe. Pli. lucere dodrãtis semũcias horaq; ab semũcia ad trientem usq; ad plenum orbem.

Dodonæi Iouis templũ in Epiro & fons: ideo sacer quod cum sit frigidus: & immersas faces: sicut cæteri extinguat: ubi sine igne procul admouent̃ accendit: at cum littora legũtur a promontorio sepiade per demetriá & balon & ptheleon & ethmon ad Pegaseum sinum cursus est. Ille urbem pegasam amplexus amnem sperchiõ accipit: & quia minyæ colchida petentes: inde argo nauem soluere memorantur ab eo ad summũ tendentibus: illa prænauiganda maliacus & opuntius grádes sinus. Pom.

Dodona epiri oppidum cũ nemore propiquo glandibus abundans: ex cuius quercubus fiebant uasa. Vir. dodonasq; lebetas. T.

Dolon Eumedis præconis filius explorator Troianorum. T.

Dolopes populi thessaliæ in extrema phthiæ ora. Soli. Pli. dicit ætoliæ populos.

Dolum malum Seruius quidem ita diffiniuit: machinationem quandam alterius decipiendi causa: cum aliud simulatur & aliud agitur Labeo autem posse etiam sine simulatiõe id agi: ut quis circũueniatur: posse & sine dolo malo aliud agi & aliud simulari: sicuti faciũt q huiusmodi simulationes deprimũt & tuẽtur uel sua uel aliena. Itaq; sic ipse diffinit dolum malum esse omnem calliditatem: fallaciam machinationem ad circũueniendũ: fallendum: decipiendumue alterum adhibitũ. La. diffinitio uera est non fuit autem contẽtus prætor dolum dicere: sed adiecit malum quoniam ueteres etiam dolũ bonũ dicebãt: &. pro solertia hoc nomen accipiebant: maxime si aduersus hostem latronemue qs machinatur. Vl. de dolo malo.

Dolus malus cui rei affuerit: hæc uerba generaliter cõpræhendunt omnẽ dolũ malũ quicunq; in hac re admissus est; de qua stipulatio imposita est. Vl. de uer.

Dolentia: Neuius ꝓ dolore dolentiam posuit Aulus. G.

Dolia uasa grandia quibus uinum reconditur Var. i cume. de matule: dolia atq; apothecas triclinares. No.

Doli uocabulum nunc tantum in malis apud antiquos etiam in bonis rebus utebatur: unde adhuc dicimus sine dolo malo: nimirum quia solebat dici bonus. Fe.

Doliola locus in urbe doliola ad cloacā maximā: ubi nō licet despuere. a doliolis sub terra duæ eorum traditæ historiæ q alii inesse aiūt ossa cadauerum: alii Numæ Pompilii religiosa quædam post mortem eius infossa. V.

Dolere plus est q̄ ægre esse. Teren. in phor. alii quia desint: quod amēt ægre est tibi quia superest dolet. Do.

Dolus malus: dolus a dolendo dictus .i. a dolēdo & imminuendo: nam & græ. Δῦ λέω dicit ledo: & dolon etiā ē quædā ars bellica & dolare lignū est fabri .i. ascia cedere additio mala est: quia sic. xii. tabulis a ueteribus scriptū est: aut epitheton doli perpetuum est. Terentius in eun. Iam erat suspitio dolo malo hæc fieri omnia. Cic. de offi. Nondum lex lata de dolo malo. Do.

Doliola locus in urbe sic uocatus: quia iuadētibus gallis senonibus urbem instituerūt sacra eodem loco doliolis ne despuere alicui licebat. Fe.

Dolones flagella sunt inter quorum uirgā latēt pugiones: aut secundum Var. ingens contus ferro breuissimo. dolones autem a fallendo dicti q decipiant ferro cum speciem præferant ligni. Vir. in. vii. Sæuosq; gerunt in bella dolones S.

Dolitū q dolatū usu dicit: quod est pcæsum uel abrasū uel effesum. Var. in aga nunq cælatus in manu dextera scyphus cælo dolitus artem ostentat mētoris. Cic. dolatum acade. libr. iii. Non enim est e saxo aut cultus e robore dolatus. No.

Dolobella quasi parua dolabra: a dolobrādo. Cass.

Dolobellas: scire nos oporter duos eodē tēpore fuisse & prænomine & noīe & cognomīe Dolobellas. horum igitur alter Dolobellā cæsar accusauit & dānauit: alterum. M. scaurus. & accusauit & damnauit. Asco.

Domare a græco. Δαμάζω. Var.

Domuis pro domus. Var. in thaphemnippo. Porrexit in interiores partes domuis. N.

Domini etiam mulierum amatores. No.

Dominus maritus. Vir. æne. iii. Cōnubia nostra reppulit ac dominū æneā in regna recepit.

Dominus dicit cui seruit. Virg. æne. i. Romanos rerum dominos gentēq; togatam. No.

Dominus rursū appellat cōuiuii exhibitor: unde & domina cōuiuii. Lu. sa. li. vii. Qui te bōis Iuppiter inqt eras fortitū eū cœnabat q cænebat dominū fortē. Idē li. xiii. Prim. i domini atq; sodalicia oīa rollāt. Tur. in philo. Forte eo die meretricis ad me de leuitate atticæ ut cū uenerat qdē dixerat: quæ cœnā apud me thais atq; dortiū Antiphila Pythias: ego extra cubui domina. Var. i paphia papæ. dominū cōuiuii unū aliud ne qd laudato. Sal. histo. li. iii. Alter scribā & cœnas: iero medius inter Tarquiniū & dominū ppernam. M. T. in uer. Fruměntaria ac sua argēto dominos nostros. Var. i eume Discūbimus musati dominus mādere natura cōmittit. No.

Domini appellatione continentur qui habent proprietatem: & si usufructus alienus sit domini appellatione pro parte dominū contineri dicendum est: domini appellatione etiā filiifamilias: cæteriq; liberi qui in potestate sunt continentur. Papinianus.

Domini appellatione fructuarius continētur. Pau. de bo. aucto. iudi. pos.

Domus & iugerum ab antiquis aliter declinabatur q̄ hodie declinamus. Nam domus quartæ erat declinationis: iugerum tertiæ q̄ rūliber enim i monumentis ueterum legimus domu Seruius super Donatum.

Domus appellatione habitationē quoq; significari palam est. Papi. de adul.

Domus familia. Virg. in. v. Se gestusq; domus tenet a quo. Sergia nomen hic domus æneæ totis dominabitur horis. Ser.

Domus consuetudo hominum tantum habitacula dici putant. cum autoritas & templū & nidos domos dixerit. Virg in. vi. Hostia iā que domus patuere ingentia centum sponte sua. No.

Domus pro familia. Virg. æn. secūdo. Nos cōtra effuli lachrymis coniunxq; creusa. Ascaniusq; omnis domus. Ser.

Domus genitiuo domi dicebāt antiqui. Plau. Quāq domi cupio operiar tamen Teren. in eunu. Sanga ita ut fortes decet milites domi focīq; fac uicissim. ut memineris. Do.

Domus familia. Vir. geor. iiii. Multosq; per annos stat fortuna domus. S.

Domus græcū. & ideo ē ædibus sacris āte cellā: ubi sedes dei sūt: græci dicūt ædis pro domus qđ ab aditu: qđ plana sede adibāt. Var.

Domus huius mi. & domus huius mus. Ter. i eu. Domi focīq; fac uicissim ut memineris. Vir. in sexto. Hic labor ille domus & inextricabilis error. Pri.

Domus necnon a domo harum domorum & domuū & his bus: necnon etiam domus iuuenal. i primo. Viscera magnarum domuū dominiq; futuri. Virgil. in primo æneidos. Dardanidæ contra turres: ac tecta domorum

culmina conuellunt. Idem in secundo geor. Domibus cedrumq; cupressosq;. Sal. in cati. Domos suas genera decorabant. Te. i eunu. Domi focoq; fac uicissim: ut tuemineris. Virgilius in sexto. Hic labor ille domus & inextricabilis error. Per omnes igitur casus tam secūdæ q̄ quartæ inuenitur: absq; datiuo & ablatiuo pluraliq; semper i bus exeunt. P.

Domus mi quod seruat locū: & domus genitiuum format: quod significat corpus ipsū: ut domi maneo: & in domo dicimus. & partem domus demolitus sum. domus quoq; ꝓ familia hanc domum ab hac domo: dicimus reuertor domum: uel ad domum: Exeo domo: uel e domo. Domi uero iungitur cū his ꝓnominibus: meæ tuæ: suæ: nostræ: uestræ: & uno nomine alienæ: ut uiuo domi meæ: ideo domi non aduerbiascit: quia accipit adiectiua hæc dumtaxat. Lau.

Domutionem. Pa. i her. Nam solus daraps hic domutionem dedit. Luci. xxvii. domutionis cupidi imperium regis pene inminuimus.

Dona consuetudine hæc habētur: quæ aut ꝓpiciādis diis danē: aut hominibus ꝓ benefactis reddūtur: sed auctoritate pro ultione positum lectum est. Vir. in buc. aut ut mutatos terei narrauerat artus. Quas illi philomena dapes: quæ dona pararit. No.

Donaria loca sunt ubi dona reponuntur deorum: interdum pro templis abusiue. Virgil. geor. iii. Et uiris iparibus ductus alta ad donaria currus. S.

Donaticæ coronæ dictæ: q; his uictores in ludis donabantur: quæ postea magnificentiæ causa institutæ sint super modum aptarū capitibus quali amplitudine fiunt: cū lares ornantur. F.

Donarium locus ubi ponuntur oblata. S.

Donatio dictā a dono: quasi doni datio. P. de do.

Donationis uerbum simpliciter loquēdo oēs donationes cōpræhēdisse uidetur: siue mortis causa. siue non mortis causa fuerint. Vlp. de uer. sig.

Donum genus est. Labeo ait a donando dictū Munus speciem. Nam munus est donum cū causa: utputa nataliū nuptiarum. Vl. de uer. signi.

Donec in c primitiua inueniūtur aduerbia. sic q; etiam donicum antiqui dicebant. Plau. in captiuis. ausculi a tū scies ego me amitti donicum hic redierit. Pri.

Donec quære in tantisper. Lau.

Dono tibi munus nomum est: dono te munere plærūq; præmii gratia admirationis beniuolentiæ uel misericordiæ. Cice. pro archia. Sylla cum gallos & hispanos ciuitate donasset: uidelicet in præmium admiratione ingenii. Laurentius.

Donum præmium munus differunt. Donum enim præmium est: & munus præmium: sed donum præmiū diis datur: munus præmiū hominibus: & separatum donum deorū est: præmium uirorum fortium: munus hominum: & donum munusq; tam ante factum: q̄ post factum datur: præmium nō nisi post factum: donum uoluntarium est: præmium debetur. Ter. in eu. Si effeceris quod uis: donum dixit: ut a largo homine: præmiū ut ex facinore. Do.

Dono & condono ablatiuo casui iungebāt ueteres: condono accusatiuo. Terentius in eu. Habeo alia item multa quæ nunc condonabuntur. Idem in phor. Argentum quod habes condonamus te. Do.

Donum ex græco: quod illi Δωρον uocāt. F.

Dodrans dempto quadrante de uncia. V.

Dory oppidum ponticum: apud nos lanceam significat. Tor.

Dorcades contra eosdem æthiopes minores insulæ sunt domus. ut aiunt: aliquando gorgonum: ipsæ terræ promontorio: cui hespericeras nomen est finiuntur: inde incipit frōs illa quæ in occidentem uergens mari atlantico abluitur: prima eius æthiopes tenēt mediam nulli. nam aut exusta sunt: aut harenis obducta: aut infesta serpentibus. Exustis insulæ appositæ sunt: q̄s hesperidas tenuisse memoratur. Pom.

Doryophorus polycletus affinxit: quā statuā sibi magistrā ait fuisse lysippus. Pli. li. xxxiiii. Polycletus sycionius doryphorum uirilē puerum fecit: ideo dixit illum: quia hoc quoq; nomine uocatus est ille notatus: de quo Suetonius ait cōstitetur a doryphoro liberto uti etiam fuit ipse sporus ita ipse denupsit.

Dorici dorienses Altemene duce in Creta uenerunt per tempora troiana. & contenderūt x. urbes tertiū genus hominum fuit qui cretam habitarunt: unde cretenses dorici.

Doryphorus stipator satelles: & proprium nomen uiri: de quo Quinti.

Doryclus filius nothus priami ab Aiace interemptus: a Δορῦ & κλέος. T.

Doriscus urbs littoralis thraciæ contra samothraciam: a dori nympha id mare cognominatum: & ibi magnus campus ubi xerxes cōnumerare noluit exercitum suum: unde Pli. dicit doriscum decies centies. M. hominum capacem. T.

Dorus Neptūni filius: unde dori originem ducunt. Ser. ii. æner.

Doris oceani filia ex tethy: quam Nereo fratri uxorem dedit; ex qua magnus nympharum

numerus: quæ amaritudo íterpretatur: quæ nereum. i. mare a νηρος aqua sequitur: unde pro mari. Vir. T.

Doria & dorica nomina eiusdé partis Achaiæ propinquæ Athenis: plato dori pro achiuis propter doricum: a quo exules restituti sunt Ser. a doro neptúni filio ex doria colonia in Asia iuxta æoliam: ubi apud Lyndos elydos Camiros. Cos: Cnidos. T.

Dories populi doricæ iuxta æoliam. T.

Dorodoche filia orsilochi uxor Icarii.

Dorices populi ionum. Hero.

Drocoon pegasi filius: Aeneæ socius: ab Agaménone interemptus. T.

Dortium uel dorcium nomen fœminæ diminutiuum adulationis amatoriæ gratia a Δωρον quasi dulce & amabile donum. T.

Dorsum neutra quoq; quædam etiam solent antiqui masc gen. proferre: uel econtrario: ut hic & hæc & hoc guttur: murmur: globus: quod etiam hoc glomus dicitur huius glomeris: hic fretus: etiam & dorsum huius fretus p dorsus: pro fretú freti: & dorsum dorsi. Pri.

Dormitorium locus ubi dormitur. Lau.

Dorsa & terga hominum non alioꝝ animantium consuetudo putat: cum etiam equarú dici possit. Vir. geor. ii. Vndiq; iam tergo ferratas sustinet orbes. Et. i. æne. Dorsum imane mari summo. No.

Dorsum dicitur quod pars ea corporis deuexa sit deorsum. Fe.

Dorsum est durior harena: quæ remeantibus fluctibus & euntibus densetur: & in modú saxi durescat: q a nautis puluinus uocatur. Vir. an. x. Nanq; inflicta uadis dorso dum péderet iniquo. Ser.

Dormitio. Var. sexagesi. O stulta nostri corporis dormitio uigilabis. & alio loco idé. Quid mihi somnus si dormitio tollitur. No.

Dotatú non a dote dicit: sed ab omni qualibet copia. Ci. de ora. in primo. Autor est cuius artem cú indotatá uideris: & incomutatá: & incomptam uerbotum etiam dote locupletasti & ornasti. No.

Dotes prædioꝝ: quæ græ. uocabulo eutychi appellant: cú nõ instructa legantur legatario non præstant. Vl. de instru.

Doté manifestú est ex græ. esse. Ná Διδωναι dicitur apud eos dare. Fe.

Dos est cú dat & accipit: nisi enim acciperet dos non esset. & datione & acceptatione firmatur. nec potest uideri dictum id quod nõ sit acceptum. Ter. í an. Dos Pamphile est decem talenta accipio: nisi accipio dixisset dos non esset. Do.

Draco de quo plura Pli. octauo. Et eodé teste palmes emeritus pluribus induratus annis a tortuositatum similitudíe puto: quia dracæna fœmina.

Drachma quidá dragma ex. xviii. siliquis. i. tribus scrupulis constat: & drachmon secundú Iulium pollucem athenis numisma: quod etiam bos dicebatur: quia boue signatus: ut í legibus draconis cõperisse dicit: & fortasse ita sensit Home. vi. Qui taxat arma Diomedis nouem bobus glaucis centum taléta cú ea permutarent.

Drepanum urbs Siciliæ prope erycem monté dicta: uel a curuitate littoris: uel a falce a Saturno illic post abscissa uirilia cælo patri piecta: ubi nata est uenus. Quidam dicunt Iouem saturno abscidisse uirilia. T.

Dresus Troianus ab Eurialo in bello interfectus. T.

Dryadem quæ nunq̃ nubere solet ductam fuisse in uxorem a Fauno dea syluaꝝ.

Dryades nymphæ a quercubus: q a syluas habitare dicuntur.

Dryas thessalus amicus nestoris. T.

Drylon flu. dalmatiæ a scardo monte secúdú Ptolemæum per mysiá in Danubiú fluit. T.

Drymæ achiuoꝝ colonia. T.

Driopis prouicia a rege: quæ primo attica postea helles dicta.

Dryopes populi iuxta Parnasum apollinẽ maxime uenerantes: quos Vibius phocenses dixit. Vir. cretesq; dryopesq;. T.

Druidæ religiosi Gallorum a quercubus dicti quia in syluis habitabát diuini & humani iuris peritissimi: ideo semnotheos appellaros idest castos & uenerabiles propter imanitatem ab augusto interdicta a Claudio pœnitus deleta. T.

Dromos cursus & pro loco. Sueto. Dromorú decurrit. T.

Druidas Galli habebant magistros sapientiæ: hi terræ mundiq; magnitudinem & formá motus cæli & syderum: ac quid dii uelint scire psitentur: docent multa nobilissimos géris clam & diu uicenis annis in specu: aut in abditis saltibus unum ex iis quæ præcipiút: in uulgus effluxit: uidelicet ut forent ad bella meliores æternas esse animas: uitamq; alteram ad manes. Itaq; cum mortuos cremát ac defodiunt: apta uiuentibus olim negociorum ratio etiá & exactio crediti deferebant ad inferos: erátq; qui se in rogos suoꝝ uelut una uicturi libenter ínmitterent regio quam incolunt omnis comata gallia. Pom.

Dubis fluuius est: quem ex alpibus defluenté arar assumit: portatq; rhodanum. S.

Dubenos apud antiquos dicebat qui núc dominus. Festus.

Dubiat dubitat Fe.

Dubio potiusquã difficili intellectu uates potuit Mantuanus: Sed misera ante diem subitoq; accensa furore. Cum huic sententiæ aduersetur uersus eius cum opinione sententiæ plurimoꝝ. Fortuna omnipotens & ineuitabile fatum uerum sensibilitatis eius nõ leuis ratio est: quæ prima sententia philosophica accipit intellectum: quæ ait. Sui cuiq; mores fingunt. Oĩpotens fortuna esse definit: quod Salustius. Mire fortuna simul cum moribus immutatur: ac per hoc ex ea similitudine iã fatum ineuitabile esse non poterit: quod ex una causa fieri uideatur & ut fatum: potest etiatu fatum morum mutabilitate conuerti: ut ex his moribus: aut celere: aut tardũ: aut bonum fiat: aut pessimum. Accensa enim furore dido amoris iniqua uiolentia: ut ipse ait Omnia uincit amor. Ante diem uidetur occidere quod etiam Homeri huiusmodi est: quem Virg noster omni æmulatione sectat ultra decretum. Quod si admittitur ut ulterius protendatur id ex moribus factum est: quod significat admittere. Poteris etiam de moribus properatam celeritaté ut intra dié possit admitti qué recipit: ut Home. ait: magnitudinem ultra uim fati Ma.

Duæ negatiuæ unam consentiuã faciunt: tres negatiuæ pro una negatiua accipiuntur: ut apud Teren. ĩ an. Neq; tu tibi dicas haud nõ prædictum. Sa. Haud ĩpune neq; multis occiditur. Do.

Dubitatim dubitanter. Cecil. ãna. li. iii. Imperator conclamat de medio uelitares in sinistro cornu remoueantur gallos non dubitatim ĩmittant. Sisen. histo. li. iii. quod hostem non dubitatim cũ pluteis ac scalis iter facere cernebat. Nonius.

Ducere pati. Virg. ænet. lib. iiii Nate dea potes sub hoc casu ducere somnos. N.

Ducere nudare exercere Virgilius libro. xii. Ille tamen clypeo obiecto conuersus in hosté Ibat: & auxiliũ ducto mucrone petebat. No.

Ducere excitare. Marcus Tullius in uer. actio. secunda q̃ si quem statuæ magnopere delectant. si quis earum honore aut gloria ducitur. No.

Ducere consuetudine: quam significantiã habeat declarat Vir. li. xii. Ducitur ĩfœlix æuo confectus alethes. & multa talia. No.

Ducere illicere. M. Tul. de offi. libro. ii. Postremo precio aut mercede ducuntur. Et de senectute. Sic adolescentes senum præceptis gaudent. quibus ad uirtutum studia ducuntur. Nonius.

Ducere struere erigere. Virg. lib. i. Pars ducere muros: moliriq; arcem. No.

Ducere existimare iudicare. Var. sexagesi. Auidus iudex reum ducebat esse cogẽdum hoc modo. Vir. li. i. Tanto me crimine dignũ duxisti. M. T. in uer. Clarissimi uiri nostræ ciuitatis temporibus optimis: hoc sibi amplissimum pulcherrimumq; ducebãt. Luc. li. xxx. Non datur: adnutat nemo nec uiuere ducũt horcho spondent septimũ. M. T. de offi. lib. iii. A quattuor fontibus honestatis primo libro officia duximus. No.

Ducere est expectatione longi temporis malũ prolatum: uel inducere ut feras in rætia. Te. in an. Nec opinantes falso gaudio duci.

Ducere deducere & abducere differunt. nã ducitur quis ad supplicium: deducitur in lætitiam. Te. in eunu. Sed ego cesso hanc ad thaidem deducere. Abducere unde uolumus: ducimus uolentes: abducimus inuitos. Idem in adel. Etiã cum ad nequitiam abducere. Abducitur alienum. Idem in heau. Abducimus tuam bacchidem. Et ĩ adel. Me inuito abduxit meam. D.

Ducere uoluere pertractare. Vir. li. vi. Sic eqdé ducebã animo rebarq; futurũ. Lucil. li. xxix. Age nunc summam sumptus ducatq; heri simularq; alieni. No.

Ducere fabricare. Va. γνωσίολαῦτον. Nihil sunt musæ pollicis nostræ quas erifice duxque. Nonius.

Ducere trahere differre. M. T. ad Cæsaré iuniorẽ li. i. Ne res duceret fecimus ut hercules ancianus in alium locum transferret. Idem de offi. li. iii. Apud prætoré ciuniatus est balbum illum ducere. No.

Ducere proprium pro téporibus seruare. Vir. in buc. Astrum quo segetes gauderent frugibus: & quo duceret apricis ĩ collibus uua colorem. No.

Ducere dimittere distédere. Plau. ĩ aul. ubi ille abit ego me duco seruidus ab arbore. No.

Ducere gerere. Vir. li. ix. Hi bellum assidue ducunt cum gente latina. No.

Duci delectari. M. T. de finibus bonoꝝ & maloꝝ li. v. Dantq; se ad ludendũ fabellarumq; auditione ducuntur. No.

Duco cũ pro puto ponimus ex græco é deducitur: quod illi dicunt Δοκω. Fe.

Ductilis scœna cũ tractis tabulatis hac atq; illac species picturæ nudabat ĩterior. Lau.

Ducendus hoc genus declinationis semper necessitatem ostendit. Salu. Agendum atq; obuiam eundum est. Teren. in an. Vxor tibi ducenda est hodie. Do.

Ducere digitis cõputare. Subducere disponere. Ter. in adel. Nunq̃ ita q̃squã subducta ratione ad uitam fuit quin res: ætas: usus semper apportet noui aliqd bene subducta: be-

Vir.geor li.ii.Scipiadas duros bello.Et æne. i. Durate & uosmet rebus seruate secundis Ter.in adel.Non hercle hic qui uult durare quisquam sit potens. No.

Duræ ipudēs.Te.in eu. Os durū & cōtra molles frōtis dicūt qui sunt reuerentes. D.

Durus grauis. Vir.geor.li.iii.Sin durā metuēs hyemem.Ser.

Dumoso in loco apud Liuiū significat locum dumosum.antiqui interferebant s litterā.& dicebāt cosmittere pro cōmittere:& casmœnæ pro camœnæ.Fe.

Dux ab eo quod sit ducere qui est dux:aut ductor a doceo a quo duco : qui ita inducit ut doceat. Varro.

Druentia fluuius & ciuitas inter Vocuncios: & initium conscendendaræ alpium.Stra.

Druidæ sunt belgaræ populi: qui præter causam naturalium studia moralem disciplinā exercent:sunt iustissimi immortales animas & mundum & hi & bardi & uacies esse asserunt.Strabo.

Drus oppidum est:nūc dicitur drus prope carnicies:idest carres : quod oppidū druidibus pertinebat.Strabo.

Vel ex frequēter temporalia sunt.ut Virgil. ut ex illo celebratus honos.Est autem i cōpositiōe priuatiua;ut enodus uel intētiua dictio:ut enectus uel pro extra:ut educo.elimino exlex:expex:excors. uel perfectiua ut explico:exero.uel itētiua.ut exero:expleo Pri.

E republica est.i.pro republica tollitur.N.x.Sic in omnibus fit fere. quæ ab r incipiunt: ut e regione.i ex opposito. uel ex aduerso.E re mea.i ex utilitate & dignitate. Ex usu.i.p dignitate:uel ad utilitatem Ex tempore uenire:idest ex temporis conditione.Erenibus laborabat inquit Ci. hoc est morbū in renibus patiebatur. Ex uinculis causam dicere ē alligatum criminibus respondere . Ex equo pugnare:idest in equo sedētem pugnare . Ex sententia aliquid habere rationis est : ad uotum uero affectus est . Lau.

Eas fluuius adusa uocatus ab istro : fluit p Apolloniam olim corinthiorum coloniam in epiro in Ionium influit.

Eamus ex græco soēμεν. Fe.

Eapse eapia.Fe.

Ebanus seu ebenus lignum interius nigrū solidum pulchrum aptum ocularibus medicinis.græcum est nomen:Arabicanus dicitur. Festus.

Ebenus aspiratione caret. est autem genus arboris apud Virgilium: India nigrum fert ebenum.

Ebenos uel ouenos fluuius : quem centaureū appellāt. Aliq nāq Nexus diantram rapiens ab herculeabi confossus cecidit.habet i ripis lyrnesos & miletos.

Ebitei montes apud bactrinos ad oceanū meridionalem plagam.

Ebrius ebria ebriosus:nō ebriatus . Bria enim est uas uinarium unde hæc deducunt: qbus contrarium est sobrius. Inde Laberius dixit sobrio.Seruius.

Ebulire proprie dicitur expirasse: metaphora sumpta a bulla:quæ aliquo uenti tenore sustentatur:quæ in aqua fuit:& cadēribus guttis tumpuntur & spiritum quoq; continentur emittunt:ex quo est prouerbiale dicitur hō bulla est propterea ebuliat expiret: nā cū ebulit aqua igne subdito altius quidā uaporabilis emittitur aqua.

Ebrulare ebriū facere:& ebriatus ebrius Labertus in chærea. Ebriulati mētem hilaram arripiunt. Plau.in aulu. Homo ebriatus somno sanari solet.No.

Ebron mons palæstinoræ:& haud longe a Gaza Syriæ ciuitate.

Eburones populi inter Belgas gentes nomine numero germani appellati condrusis Menapiis:Aduaticis:Treuiris: quorum clientes erant.& syluæ arduennæ finitimæ:nunc Leodienses dicti.& apud Gallos Ligiæ . Horum maxima pars inter rhenum & Mosam : qui eos alluit his sycambri qui gherlenses erant transrhenani sunt proximi: ciuitas tunc heburonum ignobilis atque humilis proximi oceano.& syluis continentesq; paludes habebant. his duo reges præerant:quo magis cōstat eos fines paludes:q maximos extitisse.q bus conectura est ducatum Limburgēsem: & Lotricensem.ac iuliacensem partem & comitatum manurcensem:urbemq; Aquisgrā ubi Imperatores prima ex more corona donantur inclusos extitisse;& quia diocesis ipsa Leodiensis patet sub illorum regum imperio fuisse apud eburones autem stirpē Caroli magni uico lupilia nomine leodicensi ciuitati proximo ortum habuisse tradunt: Pirinosque cadomanos belgas: simulque germanos fuisse. sicque in Germanos cisrhenanos qui belgæ sunt a græcis non in transrhenanos est translatum imperium: apud quos germanos post Claudium Cæsarem plures Imperatores partim nati:partim electi sunt. Vnde magis a græcis in germanos cisrhenanos redisse imperium dici potest q transactū.Ciuitas prouinciæ Coloniensis hos memorat Lucanus in primo.& Suetonius in uita Iulii Cæsaris.quem refert cædem Cottæ;

& Sabini ægerrime tulisse.

Eburonices inter celtas populi aulertis: lexobiis uelis & curiosolitis proximi oceanum: hos opinio est populos esse ciuitatis ebocōcionum: quæ est prouincia i rhomagensi ducatu Normaniæ & Francorum regno sita.

Ebohu mel in arundinibus collectum ultra tripolicarum mare libanus: & anulibanus ultra Sirominum desinunt ad arabiæ montes qui sunt ultra damasium.

Ebusos e regione promōtorii balleariū quod in supronensi sinu Ferrariam uocāt eodem nomine urbem habet frumentis tantum nō fœcundam ad alia largior est animaliū quæ nocēt adeo expers: ut ne ea quidem: quæ de agrestibus nata sunt: aut generet: aut si inuecta sunt substineat. Pom.

Ebur a barro: unde eborea potius q̄ eburnea in prosa & eburna.

Eburneum ab ebur: sicut marmoreum a marmor. sed consuetudo tenuit etiam eboratū: & eburnum: sed eboreum est ex solido ebore confectum; eboratum uero extrinsecus. Eburnum ad similitudinem eboris aptum. Ser. in arte.

Ebura hispaniæ oppidum. Stra.

Ebusus insula in hispania iuxta taraconem.

Eburoni populi iuxta atrebatos. Stra.

Eburones qui bautini uocantur: populi i barbantia.

Ebulonum autem maxima pars est inter Mosam & rhenum. Stra.

Ebulire est efferuescere: dictum a bullis. Cicero tusculanarum libro secundo. Qui si uirtutes ebulire uolent: & sapientia nihil aliud dicent nisi eam uim qua fiunt nostræ uoluptates: quas supra dixi. No.

Ecameda Arsinoi filia. deabus par: donata Nestori q̄ consilio præstaret: & secum duxit ad troianum. T.

Ecca noue dictum. Te. Sed ecca ipsa egreditur nostri fundi calamitas. Do.

Ecce dicitur cum repente triste aliquid rebus interuenit lætis aut certe cum aliquid agere aliud emergit nouum. Virgil. Ecce autem gemini a tenedo tranquilla per alta: & cætera. Cicero Ecce autem repente ebrio. Diomedes. fumentibus cunctis. Terentius in adelphis. Ecce autem. & in eunucho. ecce autem alterum. Do.

Ecce hac particula utimur quotiens repentinum aliquid uolumus indicare. Vir. ii. æneï. Ecce manus iuuenem interea post terga reuinctum. Ser.

Ecce autem prius hoc Ciceronis est in rebus improuisis quod cum cura. Virgilius Et legit & transtulit ibi: ecce autem gemini a tenedo. Asco.

Ecce quære in dictione en. Lau.

Eccere iusiurandum est: ac si dicatur per cererem: ut ecastor: ædepol. Alii eccare pro ecce accipiunt. Festus.

Echo sonus: idest Icha: latine dicitur imago. Virgilius in georgicis. Vocisque offensi resultat imago & Cicero tuscul. libro tertio. Resonat tanq̄ imago. In lucis autem præcipue concauis fit. S.

Eccum ecce eum ueteres dixerunt: eccum ellum. & ollum: quod nos ellum & illū: quod aperte significat ecce illum: & obscure ellū. Terentius in andria. Atque eccum uideo. est enim ut alii pronomen. ut alii aduerbiū demonstrantis. Nam pronomen huiusmodi. sicut ueteres proferebant: ille. ollus: ellus: Sed ut diximus aduerbium compositum ex pronomine uideri potest: ut sit ellum ecce illū. Donatus.

Echasis excursus: ab ex & baolis: ut cum Virgilius describit tempestatem præcauendam rusticis primo geor.

Echenes omnium phœacum generosissimus Homerus.

Echemon unus ex priami filiis.

Echenes proprium uiri.

Echidna uipera: quæ uox habet d in græco: quam nonnulli uertunt in n.

Echemon priami filius a Diomede iterfectus

Echeius epiri rex pessimus.

Echidna uipera: sed maxime ab Hercule iterfecta.

Echinus hirsutus genus paruorum pisciū cancrorum genere. Plinius ad similitudinem spoliorum castanearum.

Echinades insulæ in malueco cōtra hostium Acheloi: Echinas echinadis facit: & echinæ chinæ.

Eclypsis expressio: quæ & ellipsis: ut multum ille & terris: ubi u & m & i exprimitur.

Ecyra socrus. unde Terentii fabula.

Eccos fluuius ingens ex monte Taurneste in quinque alueos diuisus per caucasum fluit: & per itelsantes. Inde in Gangem prorumpit.

Edas fluuius puinciæ septimanæ: in mare gallicum influit.

Ederam flamini diali: neque tangere: neq̄ nominare phas erat: pro eo quod edera uincit ad quodcunque se applicat: sed ne annulum quidem gemmæ gerere licebat solidum, aut aliquem in se habere nodum. Fe.

Edere actionem est etiam copiam relcribendi facere. uel in libello complecti & dare. uel dictitare eum att. Labeo.

Edere rationes uel tradere uel dictare i libellū

uel codicem proferre.

Ederatriæ quæ præsũt regiis epulis ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων. Nam ἔδεσμα significat pulmentum.Fe.

Edicere est magistratuum siue regum. Inde edictum consulum sunt litteræ eorum: quibus aliquid iubetur. Indicere est demandare ut indictum est bellum. Indici spectaculum. Mandare est gerendum aliquid assequendũque committere: ut quantum mãdata tamẽ tua fili perago: idest commissiones. Præcipere est magistrorum seu magistratuum & superiorum: inde præcepta. Iubere frequenter est idem quod imperare. Dicimus tamen impero mihi: sicut permitto mihi: & iussit me pater & mihi: dicimus imperata & iussa. Iubere quoque hortari est; ut iubeo sperare. Laurentius.

Edissa ciuitas uersus hierusalem: ab Arago Rege sic uocatur arach.

Edipope fons est Boetiæ: ab Edipo rege Thebarum.

Edipris fluuius susaniorum persarum: i culeũ fluuium decurrens.

Ediscere est memoriter ut complectaris: discere uero ut intelligas: dedisco est quod didici obliuiscor: dedoceo est quod doctum est: ostendo falsum esse docẽs uerum. Instruo autem classem: aciem: causam: non discipulum.

Editicius iudex dicitur: quem una pars elegit. Cicero pro Planco. Neque enim quiddam aliud in hac lege: nisi editicios iudices seruatis. Seruius.

Edyia nympha oceani & Tethyos filia.

Editimus uerbum latinum est: ut uetus ea forma dictum quia finitimus & legitimus. Sed pro eo a plærisque nunc æditus dicitur nouo & commentitia usurpatione: quasi a tuendis ædibus appellatus. Marcus Varro i libro secundo de latino sermone ad Marcellũ æditimum dici oportere censet magis q̃ æditumm: quod alterum sit recenti nouitate fictum: alterum antiqua origine incorruptũ. Aulus.G.

Edicius iudex: quem una pars elegit.Fe.

Edicuentes ubi proxime.Au.Gel.

Edo a græco pro comedo. Edo latinum extrado & præbeo.

Eclyprica stationes i mediis latitudinum articulis: quæ uocant eclyptica. perinde confessum est motum augeri q̃ duo in uicino sunt terræ.

Edonius aspiratione caret. fuerunt autem edoni & edones populi traciæ; ut apud Virgiliũ Ac uelut edoni boreæ.

Echo nomen nymphæ: est autẽ equo uox resultans; dicta a uerbo echo idest sono & stre po. Horatius cum eam per circuitum uerborum exprimeret inquit. Simul & iocosa redderent laudes tibi uaticani montis imago.

Echinus miseni nascebat meliore sapore. Horatius: Ostrea circæis miseno oriuntur echini: hi sunt in speciem castaneæ: echineis uero quam latini remoram dixerũt: & eius meminit Oppianus naues plenis uentis euntes retinere dicitur si carinæ adhæserint: quod Plinius credidit cecinit Lucanus. de illis uero Martialis. Cortice deposito mollis echinus erit.

Echion cytharedus thebanus: unde thebæ echioniæ: fuit socius Cadmi: ut scribit Ouidius.

Edo corruptum est: quoniam edo es est declinatur: ut apud Virgilium. Est mollis flãma medullas: infinito esse. Composita similiter comedo ambedo. In passiuo autem declinat edor ederis estur: præteritum esus. Item ambedor comedor: ambigitur apud ueteres comestus an comesus & comesurus. Sed uidimus ut de Salustio comesto matrimonio. comesa parina. Varro adesa & ambesa. Virgilius. Ambesas malis absumere mensas. Diomedes.

Edo & manduco differũt. nam cum dico edo quid facio ostendo: cum uero manduco nõ tantum quid facio ostendo: sed & qualiter faciam: ideo Probus negat recte dici pascere: uel aliud tenerum manduco: sed potius edo Manducatur autem quod denti reluctatur. Diomedes.

Edolare fabrorum uerbum cum materiarum complanatur asperitas. Vsi sunt eo laudandi scriptores uetustatis etiã ad alias fabricas rerũ. Varro. tot comœdias sine ulli fecerimus unum ego libellum non edolem: ut ait Ennius. Nonius.

Edon mons est thraciæ.

Edropicus idest inflatus.

Edropicorum causæ sunt tres: astytes: tympanidem & hipposarcha.

Educor eductus facit: sed frequentius Cicero educatus & educata dixit. Diomedes.

Educere & educare hãc habent differentiam. Educere est extra trahere. educare est nutrire: uel prouehere. No.

Educere erigere. Vir. æne. li. vi. Aramq; sepulchri congerere arboribus: cæloque educere certant. No.

Educere dicit extrahere. Vir. æne. li. x. Hoc dicens eduxit corpore telum. No.

Educere dicebant ueteres: quod nos educare dicimus. Teren. in adel. Inde ego hunc maiorem adoptaui mihi eduxi a paruulo. Virgilius. Educet syluis regem regumque parentẽ.

Donatus.

Educere educare. Ter. i adel. Eduxi a paruulo: habui & amaui pro meo. No.

Educere enutrire & educare. Virgilius tertio georgicoꝝ. Suosq; ducunt: pro educunt dixit Seruius.

Edulcare. Gn. Martius uir eruditissimus i mimianibus suis edulcare dicit: quod est dulcius reddere i his uersibus. Quapropter edulcare cõuenit uitam curasq; acerbas sensibus gubernare. Aulus. G.

Edulcare pro dulcius facere. Actius. Quapropter edulcare cõuenit uitam curasq; acerbas sensibus gubernare. No.

Edusam & Potinam deas præsidiis uult haberi puerorum. M. Cato de liberis educãdis: cũ pro cibo & potu initiarent pueros sacrificabantur: ab edulis edusæ potinæ potione nutrici. No.

Eetion pater andromaches: qui thebis ciliciæ imperabat: interfectus ab Achille cũ septem filiis: & thebæ euersæ. Alius secundum Clæmentem in stromatheis Samothracum ceri monias: ritusq; constituit. T.

Effata loca augurũ: ut Mac. Satur. ita belli isti homines certos sæmine: & uelut quædã pomœria & effata posuerunt: ultraq; si quis agredi audeat introspexisse in eadẽ deæ a qua mares absterentur existimandus sit.

Effutire est emittere & inepte loqui.

Effata locuta. Festus.

Effata proprie est augurum preces: unde ager post pomœria ubi capiebantur auguria dicebatur effatus. Ser.

Effata Virgilium plæriq; omnes litterales pedibus illotis prætereunt: tanq̃ nihil utraq; si quis egredi audeat in ædem deæ: a qua mares obterentur existimãdus est. Macrobius de satur.

Effari & effata a fando ex græco φ... i. Fe.

Effafilatum exertum: quod scilicet omen exerto brachio sit. Fe.

Efferre subdere. Lucil. libr. xxvi. Depugnabũt pro te ipsi & morientur: ac se ultro efferent. Nonius.

Efferre significat proferre. Virgilius libro quĩto æne. Tum satus anchisa cæstus pater extulit æquos. & libro secundo. Me ne efferre pedem genitor. Lucilius libro. xxvi Ego ubi quem ex præcordiis effero uersum. Ennius in medea. Vtinam ne nunq̃ me de cordis cupido corde pedem extulisse. No.

Efferre ostendere. Vir. li. viii. Vt belli signum laurenti turnus ab arce. Extulit. No.

Efferre erigere leuare. Virg. v. Ostendit dextrã insurgens entellus & alte extulit. Lucil. libro trigesimo. Cõtinuo simul ac paulo uæhemẽtius aura inflarit fluctus erexerit extulerit; Nonius.

Efferre edere prouehere. Virgilius georgicoꝝ libro secũdo. Extulit hæc decios marios. Lucilius libro. xxvi. Non iccirco extollitur uel iræ uel gaudii dator. M. Tullius in Horten. Præter cæteros nostra extulit ciuitas. Nonius Marcellus.

Efferre extollere. M. T. de signis. Nimirũ forsitan hæc illi merentur atq; efferant. Lucil. li. xxx. Omnia alia in quibus efferimur rebus ne multis ego loquar. M. T. de offi. libr. ii. ita eos uiros suscipiunt maximisque efferũt laudibus. No.

Efferri proprie dicũtur corpora mortuorum. Ter. in an Effertur funus. Do.

Efferus ex parte laxatus. Vir. primo geor. Hic ne effetos cinerem immũdum iactare per agros: Pudeat. Ser.

Efferus exhaustus: & est trãslatio a mulieribus quas partus debiles reddunt. Virgil. in. v. Frigentq; efferæ in corpore uires. S.

Efficere facere & in opere esse. Efficere perfectionem desiderat. Terentius in andr. Quid est quod mea ars efficere hoc possit ãplius.

Efficere perficere faciẽdo: & efficere est quod cum magno molimine & conatu fit. Idem i ecyra. Tundendo atque odio denique efficit. Donatus.

Effigia pro effigies. Afra. in uopis. Cuius fuscitat imago. cuius effigia cognatus parre N.

Effingere est ad alterius formã fingere & quodãmodo fingendo repræsentaret unde effigies figurat ad uiuam alterius similitudinẽ: uel ad ueritatis imaginẽ. Fingere uero est figuli propriũ qui formas ducit ex luto: inde ad cætera quæ ingenio manuq; formãt præsertim inusitatæ & nouæ. Lau.

Efflictim uæhemẽter. Plau. in penu. eaq; hic adolescens alterã efflictim perit. Pomponius in dotata. Scio pol te illam amare efflictim. Laberius i bello. Hystria domina nostra prinignum suum amat efflictim. No.

Efflagitare cum clamore deposcere. Vir. Et simul fugiens rutilos simul increpat oẽs: Nomine quẽque uocans notumq; efflagitat ensem. Ser.

Effugere in totum fugere. Ter. in andria. Nullon ego Cremetis pacto affinitatem effugere potero. Do.

Effutire cum mendacio dicere. Teren. in phormione. Vos forte imprudẽter effutiretis. Cicero tusculanarum libro quĩto. Nec hoc sic agitur quasi ex tẽpore effutire uideatur. Lucilius. Nam licet similis ratione effutiat. Horatius in poetria. Effutire leues indigna tragœdia uersus. No.

Effutitio a futio dictum: uel a fuo futum: uel per apocopam ab alio fupino fcurriliter prolato inde futulis. i. uanus & inutilis. Lau.

Effutiuo cum qui audiunt: si de summo & solido pectore obuias: uulgatasq; laudes effutiui tunc scias: & qui dicunt: & qui audiunt frustra esse. A.G.

Effutiretis eloqueremini: euacuaretis inaniretis: ab eo quod est effutiam: translatio a uase futili nomine; quod patulo ore fundo acuto instabile nihil in se cõtineat: & ipse futilis dicitur huiusmodi qui nihil intra se contineat & semper inanis sit. Do.

Effula nomen urbis in latere montis constitutæ. Hora. lib. car. Non semper udum & effulæ decliuæ con templeris aurum.

Egelate locus est in hispania.

Egelon fons i phrygia, haud lõge a fonte marsyæ.

Egeria fons in erycino nemore ariciæ propinquus: dicatus camoenis. Fuit enim uxor Numæ: qua cum in specu consultare fingebant sed potius hydromantiam exercebat.

Egeriæ nymphæ sacrificabant prægnantes: q putabant facile cõceptũ aluũ egerere. Fe.

Egens quasi exgens cui ne gens quidem sit reliqua Festus.

Aeger & corpore & aio dicit. Virg. i. æne. Curisq; ingẽtibus æger. & in. iiii. Esto ægrã nulli quondam flexere mariti Ser.

Aeger & ægrotus differunt. æger aio. ægrotus corpore. Terẽ. in an. Ipsum animum ægrotũ plærũq; ad deteriorẽ partẽ applicat ægrotũ pro ægro. Donatus.

Aeger anxius mœstus. Vir. i. ænei. Curisq; ingentibus æger. Ser.

Aeger mœstus. Virg. iiii. geor. Ipse caua solans ægrum testudine amorem. Fe.

Egematicus stilus is appellat, ubi tantũ poeta loquitur: ut tres georgicorũ libri. Ser.

Egesta Hippotis troiani filia: quæ ne marinæ bæluæ ob periuria Laomedontis traderetur nauicula ad Siciliã delata ex Acrisio fluuio i canem uerso Acestẽ edidit: ab Egi Romæ & Tethy græce est exposita surgens. Tor.

Egraleus acticæ mons est. T.

Aegiũ oppidũ nõ procul ab oleno arcadiæ oppido: locus est ubi capra a qua nomẽ accepit Iouẽ nutriuit lacte. alibi Papinius: & quæ louẽ prouocat omnes olenos.

Aegestha quæ acestẽ genuit ex crimnisto fluuio.

Aegyptus ante appellabatur aeria.

Aeghope. i. fistulæ circa colũnate.

Aegiale adrastei filia diomedis uxor: ab homero dictus in. v. iliados: diomede ætolo Sthenelo nauigantibus cũ octoginta nauibus ad Troiam maritum sequi noluit.

Aegina æsopi filia: quam Iuppiter amans furtim surripuit. T.

Ego sententiæ quæ a ꝓnominibus incipiunt fera semp, sed uera ꝓmittũt. Ter. in an. Ego Carine neutiq; officiũ esse liberi hominis puto: cũ his nihil promereat postulare id gratiæ apponi sibi. Do.

Aegra ualetudine oppressum. Au G.

Aegre ꝓprie munimẽtũ pectoris aereũ: habẽs in medio: quod munimẽtũ gorgonis caput: si in pectore numinis fuerit ægis uocat. sed in pectore hominis sicut in antiquis imperatorum statuis uidemus lorica uocat. Ser.

Aegre difficulter. Virg. iii geor. Ergo ægre rastris terras rimantur. Ser.

Aegregius gloriosus. Hora. lib. car. Nunq̃ alios canto ægregius. Acron.

Egregissima. Pac. in medio: mulier egregissima forma. & Iuuenalis in iiii.

Egretus & aggretus ex græco sunt dicta: a surgendo & profitendo: unde & pernocto: quasi noctis surgunt. Fe.

Aegregiũ dicit quod ex grege eligit. & ægregie ꝓ ualde nimis Ter. in an. Hoc ille nihil ægregie præter cætera studebat: & ægregius eminens & præstans. Idem in eadem. Forma ægregia & ætate integra. Do.

Aegripe quoq; in nascẽdo nõ caput: sed pedes primi extiterunt: qui partus difficillimus & ægerrimus habet. Aegripæ appellati uocabulo ab ægritudine & pedibus: confixos autem esse pueros in utero. Var. dicit capite in fimo nixos sursum pedibus elatis; non ut hominis natura est. sed ut arboris. Nam pedes cruraq; arboris appellant ramos: caput stirpem atq; radicem quando inquit: contra naturam forte cõuersi in pedes brachiisq; plærunque deductis retineri solent: ægrius tũc mulieres enituntur. Au. G. Sed agrippæ non ægripæ debes legere.

Aegripæ qui cum labore matris educũt: hoc est per pedes contra naturã: nõ per caput qsi ab ægro partu. No.

Aegrotus æger & ægrotans hoc differũt: q; ægrotus & ægrotans tantũmodo male ualens æger uero est tristis: ut Protinus æger ago: & curis ingentibus æger & indignans & male ualens. ut quatit æger anhelitus artus. Seruius.

Aegrotatio & ægritudo. Ci. tus. ii. Sed ut proprie est ægrotatio in corpore: sic ægritudo ĩ animo nominauit. No.

Aegua ciuitas hispaniæ nõ lõge a corduba. St.

Egurgitem uel exgurgitem exhauriam significat. Plau. i epi. Atq; egurgitem e domo prorsus. Nonius.

Eho mutus est intentionẽ animaduersionẽq; deposcens eius cum quo uult loqui. Teré.in and.Ehodum ad me.& alias est interiectio admirantis.Idem in eadem. Eho an tute intellexi hoc assimularier.Do.

Hem & heu siue heuoe non refert quo modo pronuncies:quia interiectiones:ut grammatici docent:normam non habent.

Ehu cum duarum est syllabarũ: ut apud Virgilium. Ehu q̃ pingui macer mihi taurus in aruo.

Ei pronomen interdum uim qualitatis habet ut apud Teren.i an. Ei ne ego ut aduerser.i.tali tam bono.Do.

Euadne martis filia ex thebe Asopi uxor Capanei audita coniugis morte se in rogum iniecit:ita pud Ouidium loquens, Accipe me capaneu cineres miscebimus inquit.

Euthanasia bonus exitus & bõa mors: ea græco uerbo bonũ dicimus thenatos est mors.

Eutrapeli uerbo græco latine dicuntur urbani:& eutrapeli dicuntur etiam qui supra annorum rationem grandi corpore crescant:citoq; moriuntur:in quo uoce latina caremus

Euryclea nutrix ulyssis.

Eurydamas Troianus somniorum interpres. Tortelius.

Eurydame uxor Leutychidis Regis Spartha-norum.

Eurystheus Stheneli Mycenarum regis filius: qui astu Iunonis herculi imperabat. Tor.

Euryon amyntæ Macedonũ Regis filia: quæ patrem a matris insidiis liberauit. Tor.

Eiectum dicitur exclusum. Virgilius libr.viii. Nec non Tarquinium eiectum prosenna iubebat accipere.Lu.lib.xxiii. ubi erat scopios eiicere istinc abs re q̃primũ & perdere aruorem.Nonius Mar.

Eiectum extensum. Vir.x. Eiectoq; incumbit ceruus armo No.Marcellus.

Eiectus naufragus. Virgilius æneidos quarto Eiectum littore gentem excepi.& primo æneidos. Si quibus eiectus terris aut urbibus errat.S.

Eiicitur in littus & in littore. Vir,Eiectũ littore gentem. Pri.

Eiinen in eũdem. Festus.P.

Eioneus græcus ab Hectore interfectus: alter thrax Rhesi pater. T.

Eiulare est uoce sublata flere:quod magis mulierum est proprium. Vociferari est uoce effrenata dolorem & indignationem ostendere:uel sine affectu uæhementius exclamare. Lamentari est uoce querula & tristi oratiõe cladem testari suam. Flere est lachrymis hominum tantum.Gemere est pectore cũ præ angustia in sonum prorumpi:ut iuméta sub pondere:& animantia nimis onusta gemunt & anima carétia:ut gemuit sub põdere cymba. Plorare est uoce flebili & effusa dolorem suum aperire:unde implorare: est plorando opem orare.Plangere e percussione & uerberatione pectoris:capitis & uultus aliorumue membrorum se in dolore affligere:& p trãslationem fluctus dicuntur plangere littora. Laurentius.

Eiuratio significat id quod desidereẽ nõ posse præstari.Plau.eiurauit militiam.Fe.

Elacatena genus salsamẽti: quod appellaẽ uulgo malandrya.Fe.

Electabo eliciam.Fe.

Eladus fluuius est arcadiæ.

Elatus mons cephaloniæ nobilis.

Elauer fluuius inter Celtas apud aruernos gergouiam oppidum in altissimo monte positum præterfluens qui fere ante autumnum uado transiri non solet proximus heduorũ finibus in regno Francorum situs nomé adhuc retinens.

Elauer fluuius apud aruernos fluẽs præter oppidum Gorgoniam.

Elaudare plusquã nominare.Fe.

Eleborum memorant in græciam circa eleborum quendam fluuium plurimum gigni:atque inde a græcis appellari: hunc romani alio nomĩe ueratrũ dicunt pro eo quod sumptum motam mentem in sanitatem reducit duo sunt eius genera:album & nigrum.

Elecebræ argentariæ meretrices ab eliciendo argento.Fe.

Electra nympha oceani & Tethyos filia: uxor Atlantis:cui Hyam filium:& filias.v.genuit: quarum una secundum quosdam mater dardani Electra.Ser.tamen dicit Atlantem Electræ patrem Italiæ regem fuisse alia quã Oreste fratrẽ & Clytemnestræ:& ægisthi manibus liberauit.Sophocles.T.

Electrion Amphitryonis frater:filius Alcæi.

Electrides lacus est Syriæ:in quo electrum nasci dicitur.

Electrũ triplex est:unum ex arboribus: quod succinũ diciẽ. Aliud quod naturaliter inueniẽ Tertium quod fit de tribus partibus auri.& una argenti:quas partes & si naturam resolues:inuenies electrum auri succinũ appellaẽ græci uero ἤλεκτρον.Seruius.

Electrũ itẽ notissimũ est:quod succinũ appellamus:id fluit ex populis. Mart.de Phiala ex electro uera minus flauo radiãt electra metallo:lege Plinium in.xxxvii.naturalis historiæ;ibi disces quid sit electrum.

Electrum aurum cuius.v. pars est argentum. Electrum succinum est: ut apud multos pater:ẽ autem gummi arboris dictæ a Diasco-

nde argyris: speciei populneæ appellatæ au romana: quod (ut quidam perhibent) in rhodanum & padum instillans coagulatur: succinumq; efficitur. Ouidi. unde fluunt lachrymæ stellataq; sole rigescunt. Pli. non ipsum poetam aliosq; inficiens asserit i insulis oceani septentrionalis gigni: glessumq; a popularibus nuncupari. A nostris uero unam eage isularum glesseram uocitatam pridem astraniam Germanico Cæsare illic classe rem gerentis. nasci autem ex pineis arboribus medullæ fluuii humore abundantibus & tempore ac rigore densatur: aut mari cum intumescens æstus rapuerit ex insulis in littore reicitur ita uolutum ut pendere uideatur: pinei quoque nidore flagrat si recens fuerit. Festus.

Electrum in Cappadocia gigni pineo cortice: testis est Archelaus. qui ubi regnum obtinuit trans liuores & formicas culices siue muscas & folia sicca: itéq; paleas uti magnes ferrum ad se trahens Fe.

Elegia in quibus alternis numeris succedunt heroicus in quibus claruerunt; apud græcos Callimachus philetas Alexander ætolus Antimachus caiunus Mimnermus Tytæus Lacedæmonius instituti elegi primum deflendo desiderio mortuorũ mox ad amores ita ducti: sed nomen tamen retinuerunt a miserabili cantu quem fundebãt: lege Diomedẽ in secundo.

Eleborum medicamenti genus: quod hydropici sæpe bibunt: quod si nimium sumpserit necat eius duo genera atrum & album & diuersis medeatur ægritudinibus. lege Piniũ diascoridẽ & gallenum nec tamen quisquã eorum hydropicis mederi dicit.

Eleborus herba aspiratione caret.

Elegia miserabilis uel miseria. genus metri: cuius græ. Calimachus princeps Phileta: secudus tertius Mimnermus.

Elegans proprie ægregius a que excellens. Terentius in eunucho. Cum me ipsum noris q̃ formarum elegans spectator siem. Ser.

Eleganter est proprie uere ac rite. ut in iure ciuili adeo frequenter: ut pene hac sola uoce i approbandis aliorum sententiis iurisconsulti utantur. Inspice quid aulus Gelius de hoc uerbo dicat.

Eleorum Rex Augeas fuit: qui ad Troiã quadraginta naues misit Elei præfuerũt i olympico certamine a pria olympiade in qua chorebus palmam obtinuit usque ad uigesimã sextam. Pisa deinde ludorum possessionem sibi uendicauit in ludis Iouis olympici locus ubi ludi celebrabantur olympia dicitur: nõ autem in olympo monte: qui procul inde abest.

Elenchos gemma & elenchos paralogismus: capparensque argumentũ: sed captio est: unde Aristotelis liber elenchorum.

Eleusini sacerdotes qui facibus discurrẽtes & cursu prope bacchico furentes cererem colebant qui lautissime epulabantur: ide apud bacchicæ dapes a Martiale luxuriosissime dicuntur.

Elea oppidum est arcadiæ iuxta tegream: ubi erat phanum pallados.

Elichiniũ est quod lucernæ adhibetur & flãmam nutrit. scilicet ex tuppa: ut Plinius scribit: ex alia etiam materie aliquando sicca etiam sine oleo lychnus non elichinium: ut somnias appellatur: & tam fœminino genere q̃ masculino dicitur solima prius: ide hierusalem: idest sacra solima dicta.

Elenchos proceros uniones: quos mulieres (autore Plinio) binos & ternos auribus & digitis suspendebant. & a strepitu idem dicebãtur crotala. nam κρουω significat pulso.

Elegans qui eligere sciat: aut qui ipse sibi sit eligendus. Terentius in eunucho. Regem elegantem narras.

Elegantes non solum ut consuetudo ab elegãtia ingenii aut cultus lectione: aut dilectus plærũque dici potest: sed a ueteribus etiam uitio datur. Cicero in Clodium & Curionẽ. Tu elegans: tu solus urbanus: quẽ decet muliebris ornatus quem incessus psaltrix: qui leuare uultum mollire uocem potes carmine de moribus auaricia omnia uitia habere putant sumptuosus cupidus elegans uitiosus.

Eleemosyna ab ἐλεῶ græce misereor: & tribus e scribitur.

Elisios putat Strabo in ultiã hispania esse mala interpretatione uerius Homerici. Nã ubi Homerus ulyssem scribit peruenisse eum in locum: ubi nec necromantiam fecerit: ut ante diximus ait ulysses uenisse ad fines oceani: atq; illic pegisse sacra alii suspicati sunt elisios. quod nec Strabo inficiatur esse in insulis fortunatis i oceano: de quibus multa scribit Plinius: & eas se nouisse testatur Strabo. Alii in circulo lunæ animas piorũ habitare dixerunt poetæ simpliciter apud inferos in priuato secessu.

Elentherus fluuius in cãpis Syriæ in mare fœniceum influit: ubi testudines capiunt certo anni tempore.

Elene Italiæ ciuitas non longe ab elicinis.

Elenchus redarguitiuus: unde sophistici elenchi apparentes redargutiui: & lapis præciosus. Tortelius.

Eleon Bœtiæ urbs.

Eleõne Macedoniæ est mons.

Eleorus fluuius Siciliæ: pachinno promontorio propinquus.

Elephas & elephantus dicitur: ut Plinius inquit.

Elephanticus morbus ex similitudine elephantis cuius dura cutis & aspera morbo nomé dedit qui corporis humani superficiem simili duricie facit.

Elephantina urbs a thebis ægyptiis. dccc.xx. stadiis distat.

Elephantia est lepra.

Elephantus ebur. Virgilius.iii.geor. In foribus pugnam ex auro solidoq; elephanto: Gangaridum faciam. Ser.

Eleuit maculauit. Luc.li.vi. Si hic uestimenta eleuit luto: ab eo risum magnũ ad cachinũ imprudens subiicit. No.

Eleuitem purgationem. Lucilius libro uigesimo sexto: & eleuitem facere peruentum uelis Nonius.

Eleusis uel eleusin potius eleusinos: ut attin attinos urbs in theri insula sub Euboia iuxta acticam. Ser. acticæ dicit: unde triptolomus & eleusina.

Elis hac tempestate oppidum est: Homeri ætate nondum muris cincta. uerum ager ipse per pagos habitabatur quam curuam quia ei sic obtigit appellabant Nam maxima eius pars talis exiit & fertilitate præstans: uerum posterius secundum bella persica: cum multi in unum philosophi conuenissent eam: quæ hoc tempore cernitur. Elim ciuitatem condidere Strabo.

Elis urbs Arcadiæ: ubi Alpheus & cursu equi exercebatur Inde eleus elea. T.

Elises sulci aquarum per quos aqua deducitur e sulcis Fe.

Elicium. Varro sexagesimo. Se circumspexere atque inuenisse cum dormire cœpisset: tam Galber q Socrates Galbam esse factum elicium epulis albis cum proboscide No.

Elidere excludere significat. Virgilius octauo Elisos oculos & siccũ sanguine guttur. Plautus in rudente. Iubeo oculos elidere. Lu.ii. Iniuriarum i fauces inuasse animaq; elisisse illi Nonius.

Elidere suffocare uel occidere. Virgilius octauo. Geminosque premens eliserit angues. Nonius M.

Elidere colligere. Virgili. tertio æneі. Ter spumam elisam & rorantia uidimus astra. Cicero tusculana libro quinto. Qui rebus his fractus ægritudini eliditur: potest tamé esse nõ miser. Nonius.

Elidere deicere. Cicero de repub.ii. ut auriga inductus & curru trahitur operitur laniatur eliditur. No.

Elice oppidum achiuorum in pelopõneso: un de Calisto nata est: & hic elice dicitur i quo Iones fugati sunt ab achiuis. Elice pro maiori ursa.

Eleusin cereri consecrata: & clariores q̃ ut indicari egeant athenæ inathide. Pom.

Elixus quicquid aqua mollitur uel decoquitur. Nam lixus ueteres aquam dixerunt: unde & lixæ dicti qui militibus aquam ad castra: uel ad tentoria solent ferre. Varro metapherippo in pauimento non ad edes facere laconã: aut in humum calceis facis elixas. No.

Eluminigus: idest lumbricus longus in homine.

Emicraneus dolor est cui media pars capitis doler.

Aemorois: idest eruptio sanguinis circa anum quæ etiam circa mulieres uenire solet.

Aemorogia est emanatio sanguinis.

Aemonoreus qui sanguinem eicit ab ore.

Etheon: idest diuinus & furore afflatus: quo uerbo frequenter usum inuenies Statium in libris syluarum ethea cybele a monte etheo Vnde Martialis: Quem fletus matris hululat etheæ gallus.

Emporedia: nunc hiperigia ciuitas circa alpes Galliæ imminentes & proxima augustæ taurinorum: atq; augustæ prætoriæ.

Emporia Liuius libro xxxiiii. Multi & aliarũ ciuitatum qui emporias perfugerant dediderant se. Et Plinius libro tertio. Emporiæ geminum. hoc ueterum incolarum & græcorum: qui phocensium fuere soboles.

Emporium locus est publicus quo mercatores mercandi gratia conueniunt; ubi nundinæ celebrãt ab εμπορίζω: quod é mercor uel acquiro: quas emptorium Liuius libro xxxv porticum unam extra portam trigeminam emporio ad thyberim adiecto. Et Liuius xxxiii. & liberari omnia asiæ ẽporia portusq;. Plinius libro quinto. Fama copiosarum indicarum arabiarumq; mercium Nilo proximum emporium. lib.vi. ad primum emporium in die mercium. latine dicimus mercatũ Plautus in mustellaria: iam homo in mercatum aduortitur. Et in menechmis: Tarentum aduexit secum ad mercatum simul.

Enyo belli dea: male qui aspirãt. de qua apud Lucanum: aduersaq; risit enyo.

Elicon mõs Boetiæ musis dicatus celebris poetarum carminibus: unde termessus effluit: at aspitatur in principio.

Eliæ paludes in Calabria: ubi est Velia oppidum.

Eligere quære in uerbo deligere. Lau.

Elisa nomen proprium Didonis. Nam Dido lingua phœnicia uirago appellatur. Tortellius.

& montes insuper : idest molem montium. Tortelius.

Endymion pastor qui lunā amauit : & primū repulsus:inde in gratiam receptus albos eius greges pauit:& cum super Latmio monte lo- nie obdormisset a luna osculatus ē : de quo Pli.Macro.&Oui.

Endoicum initium. Fe.

Euthei cybeles quod sacerdotes in furorē uer- terent.nam in sacris sacerdotes cybelis hulu- latu requirebant atim:quem cybele amaue- rat.euthei autem dicuntur deo pleni.i.furē- tes.Papinius musam eutheam appellauit. li- cet euthea nam exuperet pimplia situm.

Endoplorare implorare.quod est cum quæsti one:inclamare nāque est quod cum fletu ro gare:quod est proprie uapulantis.Fe.

Enenisma quid est quod apud argiuos dicitur qui familiarium: aut cognatorum quempiā amisit:mos est ut statum post luctum a- pollini sacrificent trigesimo potest die mer- curio. nam ut a terra mortuorum cadauera sic animos a mercurio suscipi putant.apolli- nis autem sacerdoti ordeum dantes carnem primo eo accipiūt; ignemq; quasi pollutum extinguentes: & rursus ab aliis accendentes: carnem coquunt:& enenisma appellant.

Energia efficacia ab operatione: inde energu- menos actiuus;& significat cum res sub ocu los inducitur.T.

Engolismam in gallia ubi est urbs lugdunium. Tortelius.

Enicome castellum in Corsica habitabile.Str.

Enim causalis.ut cole pudicitiam. Hæc enim hominem uendicat a scelere: uel copulatiua ut progeniē sed enim:uel affirmatiua.ut eni uero daue:& tunc præponitur:ut idē.Enim uero finam.Pri.

Enyo belli dea.quam bellonam dici putāt: cū tamen Statius ambas simul nominaret.

Enipheus fluuius thessaliæ ab othry monte i Apidanum defluens : ubi Pompeius uictus. Lu T.

Enipeus Thebei troiani filius Hectoris Auri- ga a Diomede interfectus.

Enses Siciliæ fluuius: haud longe a taurome- no colonia.

Enixa est appellatio:& ad partum refertur: cū dicimus geminos enixa est:ut apud Virgiliū triginta capitum foetus enixa: ut si enixa ui- ribus conata enixa est partum: quæ i uerbo nitor.Dio.

Enimuero significationem habet nimium p- motiatque irritati animi.Cicero.Hic cum a lus ex alia parte enimuero ferendum astu. Terentius in andria.Eniuero Daue est prin- cipium aliquid per iracundiam dictum.

Enixæ dicuntur fœminæ nitendi: hoc est co- nādi & dolendi labore perfunctæ miserisq; religionum genera parientibus præsunt.sed elegantior itellectus.ut ex hoc dictæ esse cre dantur:q̄ uinculis quibusdam periculi: qui- bus implicarentur fuerint exolutæ. Nexum enim dicimus actum & colligatū ordior ne xetice obsecro. Afranius: suspectam tamen a nimo ordiri me oportet paulo paululū : idē probatur dicens uno labore exoluet ærum- nas duas. N.

Enixum pro enixe.Sisen.histo.li.iiii.Ego illos malos & audaces semper enixum contra for tunas atq; honores huius ordinis oīa fecisse ac dixisse sentio.No.

Enixa dicitur partu leuata.Vir.iii.æneı, Serui tio enixe tulimus. No.

Enixas non solum in partu possumus dicere: sed etiam omni labore exercitas . Virgilius tertio æneidos.Stirpis achilleæ fastus iuue- nemque superbum Seruitio enixæ tulimus. Nonius.

Ennosigæus ab enno,i. concutio & terra.f.flu ctibus Neptūnus.lu.&.A.G.

Oenophorum uas uinarium.

Enope urbs in agro pylum.

Enoda significat explana : & quæ sit proprie- tas notum est.hoc ē nodum exolue Actius in euryface.Tu autem quod quæro abs te e- noda & qui sis explica. Idem in alphesibœa. Quod tam obscuri dicuntur est tā ne inno- dabile.Ennius in telepho . Verum quorum liberi læthо dati sunt i bello nō libēter hoc enodari audiunt. Tui pil.in demetrio.Ab ini tio ut res sit gesta enoda mihi. Pacu.in peri- bœa. Gnato ordinem omnem ut dederit e- nodat patri.Cicero de finibus libro quinto. Hæc igitur nobis explicanda sunt:sed si eno datius uos ignoscetis huius ætati. Varro.de uita patrum libr. primo.Neq; ut inita singu lis rebus diutius moremur:ut dixi:atq; eno- dare subtilius uelimus.N.M.

Ensis ensicula & ensiculos.Pri.

Enam & lanne.Fe.

Enthelechia forma appellatur: ideo Aristote- les animam diffiniens ipsam corporis natu- ralis primam entelechiam:hoc est præcipu- am formam appellat.Sunt qui etiam actum interpretentur.

Enthymema syllogismus rhetoricus:latine cō mentum.

Enthymema quælibet sententia:præcipue ue ro quæ ex contrariis constat nominatur.in- de quia argumenta speciosa ex eiusmodi sen tentiis texuntur enthymemata appellantur: inspice Ciceronem in topicis : & Quintilia- num de refutatione.

Enthymema argumentum ex uno assumpto concludens īperfectus syllogismus. T.

Enticinus fluuius galliæ cisalpinæ ex apénino in padum influit.

Enustabales fons ī Arabia: qui camelorum fons sonat.

Enubro inhibiti. Fe.

Enucleate dicitur purgate exquisite sine asperitate aut duricia ab eo quod nucibus separatis. i. testis nucleorum utilis usus habeat. Ci. in ora. Modo id elegāter enucleateq; faciat eū solum attice dicere. Idem tus. lib. tertio. Habeas ea quæ de perturbationibus enucleate disputant. N.

Enicare. Var. in lege meuia: sed qui patriā maiorem parentē extinguit ī eo est culpa quod facit pro sua parte is qui secum uehat: aut alicui liberos producit. No.

Eo propterea. Ter. in eu. Eo adeā nō admissa sum. Do.

Eo magis & hoc magis i. tanto magis: quo i. q̄to magis similiter cum cæteris cōparatiuis. Item aliquando multo: paulo: & similia: quæ positiuum recusant: cui addideris tantum & quantum & cætera: quæ comparatiuum patiuntur quando non fit cōtrapositio duorū ut aliquantum est ad rem auidior. & Virgil. Tā magis illa tremens. Catul tamen dixit: tāto pessimus ante post & composita: ut antecello: & post habeo: alius: aliter: secus: præstat uim habēt comparatiui. Dicimus sæpe tamen: tantum: ante: multum: post. Lau.

Aeolium mare asiæ dicebatur olim Mysium:

Aeolium mare asiatico littore adiacet a thermodoonte amne: & leuca ciuitate Ioniæ incipit: dictū ab æoliis pulsis olim colonis: Nā antea Mysium dicebat.

Eonus fluuius Indiæ nauigabilis: in Gangem influens.

Eos promontorium in mari arabico.

Eous oceanus uocat sub oriente sole. qui æquinoctii tempore conspicitur.

Eous lucifer. Virg. i. geor. Aut cum sole nouo terras derorat eous. Cinna autem ī myrrina Te matutinis flentem conspexit eous & flētem paulo uidit hesperus idem. Ser.

Epanalepsi replicatio uel repetitio: cum eadē dictio in principio & in fine uersus: ut Multa super priamo rogitans super hectore multa. Tor.

Epanados regressio: ut principatus bonus est: non tamen bonus qui in tyrannidem mutatur. Tor.

Epaminundas Polymini filius: thebanus philosophus & Imperator: de quo plura & Iustinus & Aemilius Probus. T.

Epar idest iecur.

Epauxesis incrementum.

Epebrodum uicus est in gallia narbonensi. St.

Epeus nomen cuiusdam fabri: qui equum troianum fecit. Fe.

Epenthesis iterpositio: ut relligio.

Epetesin. i. impedimentū egestionis stercorū.

Epeus fumicum. Plau. Qui legioni nostræ habet coctum cibum epeum fumicum coquū ab Epeo illo qui dicit ad Troiā fecisse equū troianū. & aptius cibum curasse. Va.

Epeum panopei filiū Boetiū equi troiani fabricatorē fuisse scribūt Homerus ī odyssea: & Strabo: tātæ uero magnitudinis fuisse fabulæ propius est q̄ historiæ.

Ephesiæ dianæ templum erat in panorio portu ad ephesum in Asia græce fuit admirationis magnificentiæ: ut Pli. cc. & xx. ānis structum a tota Asia ī solo plaustrinæ terræmotibus quateret colūnas habebat. c. & xxxvii. ex quibus. xxxvi. erāt cælatæ miro artificio Ctesiphon fuit architectus: ut alii archiphrō sunt qui scribunt primum dianæ templum fuisse minus secundum maius: quo incenso ab herostrato tertium ædificatum ornamentis mulierum ad id collatis.

Ephesiæ dianæ templum in insula quam rhodani ostia efficiunt. Stra.

Ephesum dianæ ephesiæ æde sacratum est in arce massiliæ.

Ephimeridas Sempronius Asellio scribit esse diaria: in quibus singulorum dierum acta continentur: quoniam interpretationē alii hoc loco secuti sunt: sed ex uerbis Pli. plenū ē ephemeridas esse supputationē numerorum ī astris quod quoq; die īmineat trina massiliensis arte geminata ut cautior religiosiorq; ad syderū motus Ephimerida mathematica cibos dando horūq; obseruādo eū autoritate præcessit. Ephemeris dicitur aliquando liber astronomicus: in quo horæ cōmodæ & incōmodæ inspiciunt. ut apud Iuuenalē in secūdo: aliquando liber in quo impensæ scribūt diurnæ: ut ī quarto elegiarum apud Propertiū ea latine diarium (autore Aulo. G.) nominat & uersus Ennii fuere hoc noie. Varro apud Ennium scriptū scio esse ī ephimeridis uersibus.

Ephebus pubes.

Ephialtes & Oetus gigantis Olæi filii.

Ephimerides diurnales: uel ut Sempronius asellio inquit diaria & ephimeridianū pro libro in quo diurnales erant diuinationes. T.

Ephippia ornamenta equorum.

Ephyre Oceani & Tethyos filia.

Ephyris urbs laconiæ. Hero.

Ephyra urbs Achaiæ: inde corinthus. Vnde Vir. ii. geor. i. Illusasq; auro uestes ephyreiaq;

æra. Tortelius.
Epectasis porrectio ut induperator. T.
Epicharmus græcus comicus. Alter philosophus cous Pythagoræ auditor scripsit de natura. medicina obiit nonagenarius. T.
Epichareda genus nauiculæ. T.
Epicedion uersus est: quod dicitur cadauere nondum sepulto. Ser.
Epicoenum promiscuum. Tor.
Epicherema genus argumenti: quod quidam rationem. Ci. ratiocinationem appellauit. inspice Quintilianum de refutatione. T.
Epicrocum genus amiculi croco tinctum: tenue & perlucidum. Fe.
Epicurus atheniensis pago carthetius: fami nutritus: ubi claruit Mus seruus eius: clarus & perdoctus: de quo Laertius. T.
Epidamos tempore Anci Marci condita in epirotis ubi portus quæ damnum protendere itu uideretur dyrrachium dicta est. T.
Epidaurus in achaia saronico quærno nemore redimita. Aesculapii téplo celebris: unde tempore pestis Romam serpétis forma uenit: & insula in dalmatia: quæ ut inquit Pli. esse desiit. T.
Epidamnii quis est apud epidános poletes illyricorum uicini ciues suos: qui cum illyricis consuetudinem haberent improbos fieri animaduerterút: & res nouas uerití ad res cótrahendas ac permutandas unum quot ánis prouissimum delegerunt. quem maxime probarent is ad barbaros accedens forum ciuibus suis & contrahendi rationem præscriberet & ex eo Poletes est appellatus.
Epaphroditon uenustus: a phrodite uenus est Suetonius.
Epicherema syllogismus: quo maxime utuntur oratores. imo omnes arguentes: distat a syllogismo: quod simplex est epichiremo multiplex uero syllogismus.
Epiclusis genus uasis in conuiuiis. V.
Epigramma superscriptio. T.
Epigranica fons est boetiæ: ubi cadmus characteres græcarum litterarum excogitauit.
Epii populi qui & Helidenses.
Epilas flu. macedonia in horaheraclea.
Epilepsia uocabulum sumpsit: quod mentem apprehendens: corpus etiam pariter dicunt possideat. græci enim apprehensionem epilempsiam uocant: est subita insensatio cadés cum spumatione & tractu membrorum. fit enim ex malencholico humore quotiens ex uerberauerit: & ad cerebrum conuersus fuerit: hæc passio & caduca uocatur: eo quod cadens æger spasmos patiatur. Hos etiam uulgus lunaticos uocat: eo quod per lunæ cursum cómittentur eis insidiæ dæmonú. idem & laruatio morbus comitialis: id est maior & diutius quo caduci tenentur: cui tanta uis est: ut homo ualens corruat spumetque. Comitialis autem dictus quod apud gétiles eum comitiorú die cuique audisset comitia dicebátur: Erat apud romanos comitiorum dies solénis in Kalendis Ianuarii.
Epilepsia morbus quod mentem apprehédés: corpus pariter possideat ex malécholico humore. dicitur & morbus caducus: uulgus appellat lunaticum: potest appellari & laruatio & morbus comitialis.
Epicedium carmen: imo composita uerba oía hoc nomine appellátur: quod de mortuo canitur: & si ad κήδος tumulum significat Tortelius ut in multis aliis in hac quoque íterpretatione infantissime lapsus est.
Epidauræ ciuitas iuxta dalmatiam: hodie Rhagusium quasi lanosum a rippis dictum.
Epidaurus oppidum in sinu Saronico æsculapis delubro celebre: ut scribit Plinius.
Epiconis lusio appellabatur: quia ex puluere raperetur κονίς significat pulueré & ἐφηβος quia ephebi ea exercebantur: quod utrunque aperte designat in harpasto. Martia. Siue cyeharpasta manu puluerulénta rapis. alibi. hæc rapit antæi uelox in puluere draucus.
Epithalamium carmen nuptiale.
Epimetheus Iapeti filius.
Epitrapezius dicitur quod omnia uasa mensæ destinata ita appellantur. Nam epi significat & trapeza mensa.
Epilogus peroratio.
Epimenides philosophus Cretensis ex Cnosonico de quo Laertius. Tor.
Epimetheus Iapeti filius ex Asia coniuge frater Promethei. Tor.
Epimone perseuerantia cum ad maiorem certitudinem eadem in dictione perseueramus ut sic iuuat ire sub umbras. quidam epizeuxim uocant. Tor.
Epiodum uel epiodium oi in œ: quidá nænia dicunt: quod dicitur cadaueri non sepulto epitaphium sepulto. T.
Epiola est latinorum oppidum: quod Tarquinus priscus a fundamentis diruit.
Epiphanes illustris. Tor.
Epiphania apparitio uel manifestatio.
Epiphonyma rei narratæ uel probatæ summæ approbatio: ut Tantæ molis erat romanam condere gentem. Quintilianus.
Epiredium ex græco & gallico compositio latina. Iuuenalis: ducút epiredia collo. Tor. ex Quintiliano.
Epirus firma terra: regio quæ mollosa dicta est uel cuius mollosa pars est: quæ a Chaone fratre Heleni chaonia inde dicta: ubi riuons do-

doneæ ſylua & templum Iouis dodonei: ad quod duæ columbæ dabát reſponſa e cælo. Nam altera delphos clarius fecit altera Ammonis templum: quo ſe contulerunt. Tortelius ex Herodo.

Epiſynalœpha conglutinatio duaꝵ ſyllabarũ i unaquod in diphthõgo & ſynereſi ſæpe fit

Epiſtola a medio parcimeno επιστέλλω: in futuro επιστέλω: inde epiſtola: & inde apoſtolus: ab apoſtello fit apoſtolus.

Epiſtilium trabs quæ ſuper colúnas ponitur.

Epiſtyliũ uel colúnella diminutiuũ a ſtyli: uel capitellum quod ſupra ſtylum. T.

Epiſtrophus phocidis rex qui cum aliis ducibus Troiam petiit. T.

Epiſcopus inſpector: ide epiſcopatus dignitas & epiſcopium locus. T.

Epiſcopi qui præſunt pani & cæteris uænalibus rebus quæ ciuitatum populis quotidianum uictum uſui iungunt.

Epitaphium ſupra ſepulchrum ſumitur; ꝑ laude poſt ſepulturam. T.

Epithalamion ſacer hymnus: qui in ſponſalidus canebatur. T.

Epitaphion quod dicitur poſt completá ſepulturam. S.

Epitheton adiectum uel impoſitum uel appoſitum: & ſemper cum nomine antonomaſia uice nominis ponitur: & epitheta etiam futura ſignificant: ut Infœlix dido. T.

Epithyma ſuper impoſitum.

Epitoma breuiarium uel inciſio latine: & flectitur hæc epitoma epitomæ.

Epitritus quattuor ſyllabaꝵ: quaꝵ una ſyllaba ſemper ab aliis diſcrepat. primus ex iãbo & ſpondeo. ſecundus ex trochæo & ſpõdeo. tertius ex ſpondeo & iambo. quartus ex ſpõdeo & trochæo: ita per ordinem cõtrarii. primus: ſecundus: tertius. & quartus pæoni. T.

Epizeuxis cõbinatio: ut meme ſic ſic iuuat ire ſub umbras T.

Epos carmẽ heroicum: unde epici heroici ge. neutri cõpoſitũ ab odi cantus: unde epodus carminis cantus. & epodon diminutiuũ ĩ recto. i. paruum carmen quaſi præciſus uerſus ut priſca gens mortalium. T.

Epolones dicebát antiqui: quos nos nũc epulones dicimus. Datum autem eſt his nomen quod epulas indicẽdi Ioui: cæteriſq; diis poteſtatem haberent. F.

Epodos aſpiratione caret.

Epos: ut inquit Diomedes dicitur græ. carmẽ hexametrum diuinaꝵ reꝵ et heroicaꝵ humanarumq; comprehenſio.

Epopon mons epitecuſarũ fuit ĩ ſinu: quẽ flãma cũ emicuiſſet dies ipſa ſolo æquauit.

Eptabolus lacus in mauritania.

Epulares qui in quibuſdam ludis noctu epulabantur. Fe.

Epulam antiqui etiam ſingulariter poſuere F.

Epulo ab epulando. Ci. de orato. Tres uiros epulones Pri.

Epulo pro epulor antiqui protulerunt.

Epulæ quære in uerbo & dapes. Lau.

Equeſtre æs quod equiti dabatur. Fe.

Equeſter poſſeſſiuũ eſt ut pellis equeſtris dicitur enim homo eques: non autem equeſter: ſicut pedes non pedeſter.

Eques pro equo. Vir. iii. geor. Atq; equitẽ docuere ſub armis. Ser.

Equitare dicebant antiqui equum publicum merere. Feſtus.

Equiſo pro equite. Va. Troiã ite triſolio patrare tis eos. nam aut equus qui ad uehendũ eſt natus tamẽ hic traditur magiſtro: ut equiſo doceat tollutim. Idem in marcipore. Quod nautici equiſones per uiam qua docerent lora. Idem i eumenidibus: neq; furẽtẽ equuleũ damacrinum inſanus exquiſo eximẽdis morbi fluctibus educet unq̃. N.

Equilam equam. Var. in lege meuia Nemo eſt tam negligens qui in ſumma diligẽtia eligat aſinum qui ſuam ſaltat equilam No.

Equitem pro equo. Vir. iii geor. Atq; equitem docuere ſub armis. Inſultare ſolo & greſſus glomerare ſupbos. En. annaliũ li. vii. An non q̃drupes eqtes egtare indebat. Lucil. equiẽ dicit cũ ſit hominẽ equũ inſedẽris quis hũc currere equũ: non equo equitare uidebat: is equitat curritq; oculis. No.

Equipenſer apud antiquiſſimos piſcium nobiliſſimus habitus omniũ ſquamis ad os uerſis contraq; notando meat: nũc nullo in honore eſt. & quidem miror cum ſit rarus iuẽtu quidem eum helopem uocant: nunc principatus Scaro datus eſt. qui ſolus piſciũ dicitur ruminare herbiſq; ueſci: atq; non aliis piſcibus Sarpathio maxime mari frequẽs ide aduetos Thyberio Claudio principe eliſpercus præfectus inter hoſtiam & campaniæ oram ſparſos diſſeminauit quinquẽnio fere cura eſt adhibita ut capti redderentur mari poſtea frequentes inueniuntur Italiæ littore nõ ante capti: ſed accipenſer non equipẽſer nominatur.

Equitium quod ipſum tripartito diuiditur. Eſt enim generoſa materies quæ circoſacriſque certaminibus equos præbet ẽ mulans: quæ precio fretus ſui comparatur generoſo eſt & uulgaris & cæ. Columella lib. vii.

Equi admiſſarii dicuntur quibus prægnantes fiunt æque. Varro in re ruſtica: nec ſolũ mares quos admiſſarios habeo.

Equites cõſuetudine aut magiſtratus equorũ aut aſſeſſores appellamus. Virg æne. ix. Inte-

rea præmissi equites ex urbe latina.& libr.x. Effusumq; equitem super ipse secutus. No.

Equites. Vir.iii.geor.equos dici uoluit. Impositiq; dorso atq; equitem docuere sub armis Insultare solo & gressus glomerare superbos Nonius.

Equitare ab equite iclinatum est. Eques uero uel homo utens equo.uel equus ipse est sub homine gradiens. Vir. Atq; equitem docuere sub armis;pro equo.equitare etiá utrisq; ē Lucil. Qui hic currere equum nos atq; equitare uidemus. A.G.

Equitare omnes átiqui scriptores ut hominē equo isedentem:ita & equum cum portaret hominem equitem uocauerunt : & equitare non hominem tantum:sed equum quoq; dixerunt.M.

Equisones non tantum equorum moderatores aut magistros: sed omnes quibus regimē conceditᷣ cuiuslibet rei dici posse ueteres uoluerunt. Var.in marcipore . Hic in ambiuio nauem conscendimus plausttem: quam nautici equisones per uiá conducerent loco. N.

Equiter pro eque.Pacu.in atalanta. Cōcertare ac dissentire partem da cursum equiter. Actius in antenoridis. Ad populum intelligo referendum;quoniam horum equiter sententiæ fuere. Liuius i ægistho. Nam ut pergam accensa:ac prædā per particeps æquiter partita est.Nonius.

Equidem ubiq; apud Virg.ego quidem significat.ut est illud . Haud equidem tali me dignor honore.Sed in aliis:& pro equidem tātum ponitur. Ci. Equidem ego cæteras tēpestates & Persius : Non equidem hoc studeas amborum fœdere certo consentire dies . Et idem:per me equidem fint omnia protinus alba. Ser.

Equidem.non ab ego equidem composita cōiunctio.sed simplex est. Salu.in catil. Eqdem ego sic existimo.p.c. Nam si esset composita non subiungeretur ego. Pri.

Equi Romæ apposin sunt; uicini fuerunt curribus equorum urbes Tarquinius priscus extinxit. Stra.

Equimeliū quod equa meli domus publico spatium est:quod regnum occupare uoluit . Is locus & busta gallica dicitur. Var.

Equinoctium quod sol eo die sistere uidebatᷣ aut quod sol ad nos uersus proprium est solstitium:cum uenit in medium spacium iter brumam & solstitiū.& dies equus fit ac nox equinoctium dictum. V.

Equile ab equo:ut ouile ab oue. V.

Equiine iuliurandum per Quirinum. F.

Equo uehi flamini diali non licebat: ne silongius digrederentur:sacra negligerentur. Fe.

Equus Marti imolabatur: q; per eius effigiem Troiani capti sunt: uel q; eo Mars delectari putatur. Fe.

Equus equulus format diminutiuum. Cicero in uer.de signis Equulos argenteos nobiles: qui maximi fuerunt aufert. Pri.

Equulum domare posse sunt qui dicunt post annum & sex menses:sed melius post trinūt a quo tempore farrago dari solet. V.

Equula ab equa diminutiuum. Pri.

Equuleus diminutiuum ab equus. Ci.in horten.dici uoluit:ut igitur domitores equorū non uerbera solum adhibent ad domandū: sed cibum etiam sæpe subtrahūt:ut fame debilitetur equuleo℞ nimis effrenata uis. Var. in eumenidibus.neq; furentem equuleū dematrianum insanus exquiso exhibebis morbi fluctibus educet unquam. Pomponius in decima fulonis ubi insiluit incoleratū equuleum ibi tolutim tortor. No.

Erabundus ut populabundus.i. affatim errás & populans:uel idem significat: quod participia frequentatiuorum: ut erratitans & populatitans.

Eracleum promontorium est colarum:& fluuius eius nominis & loci.sed præponitᷣ aspiratio erdomas dicitur laquiuidiola.

Erachum locus est in hispania iuxta Gades ad ortum. Stra.

Erachum ciuitas est in agro romano e conspectu:aspiratur in principio. Stra.

Erasinus atq; Inachus margelico sunt:nō amnes.& norum opidum lerne. Pom.

Aerarium dictum est a Saturno:quo regnante in Italia æs i usu fuit:quid est postea & ædes saturni condebantur.

Ereuthalion quem Nestor uicit singulari certamine.

Erasinus fluuius Nemeæ : adeo uehementer fluit:ut rippis contineri non possit. Sunt qui dicunt esse fluuium lycoæ.

Erasinus Achaiæ fluuius ex tymphalide palude profluens per Nemeam syluam labēs: ut deiciat arbores & absorbeat exit i argolicis. Herodotus.

Erasistratus medicus ex Aristotelis familia ab ἔρωσ.& σρατοσ quasi amor exercitus. T.

Erate Oceani & Tethyos filia .

Erato musarum una ab amore dicta.

Ercinna multis syluis nomen est inditum: sed apud germanos maximeq; apud græcos orcinia dicitur ab eluetus ad nemetum tutiacorumq; fines protenditur:& ad dacos & danubium:inde ad alias gentes longitudie sex dierum multis feris abūdans.

Erebus pars inferni: ubi morabantᷣ qui ad elysios erant profectum. T.

Erectum a coercendo dictū: unde & herciscendæ & hercisceitum uocatum a ciendo. F.

Erebum. Vir interdū obscuritatē quandā esse describit apud inferos: cū ait. Imas erebi descendit ad umbras. Interdum flumen eiusdē loci dicens. Magnos nos erebi tranauimus amnes. Varro uero erebo natam noctem ait unde ē illud. Erebo creatam fuscis crinibus noctem inuoco. No.

Eretheus uir uerax. alter quem Mineruа educatum athenis regem statuit.

Eremus desertum. Eremita colens deserta.

Eretria oppidum euboiæ. T.

Erembi populi.

Eretrū uicus potiusquā est Sabinis supra thyberim iacens. Strabo.

Ereuthalion uir diuus quē Nestor īteremit.

Eregione positum est ex aduerso. Ci. academicorū. li. iiii. Nec ego nō ita uos & dictis esse e regione nobis in contraria parte terræ: q aduersus stent ad contra uestigia. N.

Ergasilus propriū nomen uiri: Parasitus apud Plautum.

Ergastulum taberna uel officina. Ergastulus, p operario qui agriculturā exercebat. Plinius libro. xviii.

Ergo correptū significat idē quod apud græ. ουν producte idem quod χαριν: hoc ē gratia. cum. ſ gratia itelligitur ꝑ causa. Sed istud superius etiam sine exemplis notum est hoc inferius sic sumatur: cum dicimus de aliquo statua donatus est honoris uirtutisq; ergo. i. causa. Festus.

Ergo semper addimus: ut hortemur eos q aliquid tarde faciūt. Virg. Ergo age care pater. Ter. in adel. Die ergo locū. Ergo ultima circunflexa causam significat. Donatus.

Ergo positum pro ea causa. Virg. vi. æne. Illius ergo uenimus ad magnos erebi tranauimus amnes Sisen. histo. lib. quarto. Milites ut lex calphurnia concesserat uirtutis ergo ciuitate donati. No.

Ergo & igitᷓ breuiōibus adhibetᷓ cōclusionibus: & fere post aliquā rem interiectā. Quare quāobrem: quapropter maioribus: nisi dixeris: nescio quare sic loquaris. Lau.

Ergo propter aut causa significat. Vir. in vi. Illius ergo uenimus: & magnos erebi. i. per illum: aut illius causa habet autem accentum in fine circunflexum Seruius.

Erectū citū quod fit inter cōsortes: ut i libris Regum Romanorum: legitᷓ erectū a coercēdo dictū: unde & hercisciunde & herciscī. Citum autem a ciendo Festus Pom.

Eridanus mons est dyrrachii: uel nullius ē: ut inquit Strabo.

Eridanus fluuius: qui Padus dicitᷓ a phaheton te: qui Padus dicebatᷓ ibi merso Hunc græci inferorū fluuium dixerunt: & ad superos scaturire. forte quia e uesuuo monte propiquo mari infero in mare superum influit.

Erimanthus mons in arcadia: ubi Hercules aprum superauit: Eurystheoq; detulit.

Erimanthus mons arcadiæ. & sylua & fluuius in alpheum defluens. Pli. quarto.

Erimanthus qui lites disseminando diuinat q̄ si litis uates. Iuuena. Aut disyphilus aut herimanthus.

Ericumne Boetiæ fluuius ad trophoniū deū: penes quem duo sunt fontes: quorum alter potus memoriam affert: alter uero obliuionem facit.

Erigonus fluuius est prope durchiopum: qui ex illyrico per Perniam fluēs: maximum flumen efficit.

Erigone Icarii filia. Tor.

Eritudo seruitudo. Fe.

Eripuisti atq; abstulisti. Eripuisti quicquid auri gēmaꝝ. Abstulisti quæ in unaquaq; re beneficio. S. P. q. R. iuris habuit. Asco.

Eritrasalcos fluuius i corporibus gignēs filios

Eripere cum datiuo fere in malam partem: cū ablatiuo uero in utranq;: ut eripuisti me a periculo: uel eripiā abs te filiam. Præripere est in suos proprie usus: neq; temporis significat antecessionem: ut Cicero pro Gallo. Demosthenes tibi præripuit; ne esses primus orator. In passiuo uero significat antecapere: ut morte præreptus. Dicimus etiā morte præuentus. Rapere est auferre: ut raptas sine more Sabinas. uel uim afferre atq; uiciare: ut de uirginibus: ut seneca. rapta raptoris: aut mortem: aut in dotatas nuptias optet. Laur

Eripere causam significat doli pro eo q teneatur oppressus. Vir. Tunc hinc spolus indute meoꝝ eripiare mihi. Teren. in phor. Atq; ex hoc crimine antiphonem eripiam quasi ex incendio. Donatus.

Eriboea nouerca mercurii: idest Iuno: ex ἐριϲ & βοῖον buccula siue iuuenca: quasi lis bucculæ. quia isidem persecuta est. T.

Erithia quas gades dicimus: insulasq; uicinas: ferecides enim uidetᷓ erithiam appellasse gades.

Ericates propriū uiri: interpretatᷓ enim ira infractus: ex ἐριϲ ira & κατάσσω infrango. T.

Ericthonius ex ἔριϲ lis χθονοϲ terræ: natus ex uulcani sæmine cum Palladi uim moliretur sparso cum pedibus anguineis: unde curru usus est: ut eos tegeret inuenit argētū: ut inquit Pli. dicitur etiam erictheus.

Erycina uenus ab eryce monte.

Erillus & pyrrho phi. de quibus Ci. de finibus & de offi. meminit.

Erinnyes uel ut quidam dicunt erines furiæ i fernales.

Eripilis lacus hodie lacus montis orfani dicit unde Lamber fluuius effluit Mediolanensis diocesis.

Erisipila est quem latini sacrum ignē appellāt idest execrādū per antiphrasim:siquidē in superficie rubore quasi igne in intima uadunt loca:ita ut etiā febris excitetur.

Erix mons siciliæ maxime memorat ob delubrum ueneris ab ænea conditū:& ætna quæ cyclopis olim tulit:nunc assiduis ignibus flagrat.Pom.

Erix filius butæ & ueneris pugna cæstuū nobilis:in Sicilia eiusdem nominis collis:i quo ueneris fanum eximiæ uenerationis multis illic mulieribus ministerio deæ dicans ex Sicilia & aliis prouinciis ueneris tum ericinæ fanum Romæ erat ante portā collinā: quod Marcellus construxit deuicta.

Erinnys dea est quæ bello praeest:ut Pallas: ꝙ Pausanias Homerū obseruauit: imo erinnys furia dicitur.

Ercifcundus quam uocem apud iuriscōsultos sæpius reperies:& hercius quē alio nomie louem penetralem Romani uocauerunt aspiratione carent ertiū ertia antiqua dictio:unde ercifcundum dici uolunt:a coercēdo tracta est:unde & iouem ericium puto dictū:ꝙ mala crederet arcere:imo & aspirat:& ab ἕρκος:idest sæpio deriuat. inspice Homerum i xv.iliados:& ibidem Eustatium.

Eruca et ærugo:ut dicam:quod sentio aspiratione caret:neq; enim finit ab hæreo uerbo: ut Apuleius uult:ærugo ab ære dicit:habetque diphtbongum æ:ca ut inquit Plinius fit plurimis modis. Nam & lapide excoquit:ut æs diradit:& in aere calido perforato:atq; in cadis super acetum aereo obturato operculo multo probatior q̄ si hoc idem siquamis fiat:quidam uasa ipsa candidi æris fictilibus condiunt in aceto raduntq; decimo die alii uinaciis contegant:totidemq; dies radit alii delinunt euscobem acero spargūt uersantq; spatiis sæpius die donec absumitur eodē scobe alii terere imontariis æris ex aceto malūt ocissime contigit tenacior recisamentis in acetum abditis. Hæc Plinii uerba declarant æruginem ab aere dici quando ex aere fiat. Eruca uero aut quod urat dicta est: nā & linguam pungit & sanguinem exurit: ut sit eruca quasi uruca:ut in principio esset urusa:postea cōmutatione litteræ eruca facta ē: ut ex ualesio ualerius:ex fusio furius:ex auselio aurelius:& ex a fiara.

Erigone cū peruenisset ad cadauer patris Icarii: quem agrestes interfecerant præ dolore laqueo se suspendit:tū canis interfecto domino ad erigonem domum uenerat: eamq; latratu ex gemitu excitauit ut se sequetet:produxitq; ad patrem puella mortua; canis quoque spiritu ei parentauit.alii putant puellam se deiecisse in puteū anygrum:idest sine humore appellant.

Eriphyle uel eripile porta litis talaonis argiuorum regis uel telestoris filia amphiarei uxor capta monili a uulcano facto.

Eriphysa insula ex æolus quasi ἐριν litē φῦσα idest sufflans.T.

Erisitos uir qui cererē aspernabatur ex ἔρις & σῖτος quasi lis cum frumento.

Erithmos mons paphla genue.

Erythre boetiæ locus.

Erithrea urbs.

Erithrabolus urbs in quā omnes mulieres cōiecta concremauit pheron Rex:qui accepto oraculo lauandi oculos arina mulieris uirum suum tamen ex parte: cum uxorē plurimasq; fuisset expertus nihilo magis cernebatur:quibus ob hanc causam concrematis deinceps expertus urinam cernēdi sibi usm restitutam sensit:eamq; in uxorem duxit.

Erithron mare rubrum.

Erythron rubrum fuit filius Persei & Andromadæ:a quo rubrum dictum est mare.

Erithea insula in gadditano;ubi existimat habitasse geryones:'uel alia contra lusitaniam. Pli.in fine quarti.

Ericthomius etiam habet c aspiratum ante th ut initio dixi hic nt est in fabulis uulcani fæmine: dum ille Mineruam habere in cōplexibus contendit: nascitur absconsusq; in cista aglaues & Pandroso custodiendus a matre traditur.adultus autem Panathænea.i.ludis palladi institutis.i.mineruæ athenæ matris honorem primus cōstituisse: arcemque & templum ædificasse dicitur. & ut Virgilius i georgicis. Primus erichthonius currus & quattuor ausus; iungere equos rapidisque rotis isistere uictor . Apud barbaros desinūt etiam nomina in ch ut Enoch & Lamech & Sadoch.

Erythinus uiri & urbis proprium.

Erpyllius apud nos serpillus:ꝙ radices eius lōge serpant:eadem & matris animula; ꝙ menstrua moueat:sed aspiratur.

Eryx siciliæ mons drepano propiquus; ubi tēplum ueneris ab eryce eiusdem filio Bebryciorum rege ab Hercule uicto.T.

Ercini lauinio & Albæ uicini erant:ac Romæ non longe distat a ricia & Helenæ errantiū.

Erodius auis:in quam pallas conuersa est cum faueret ulyssi exploratori.

Erotema iterrogatio: ut quo res summa loco

pritu. Tortelius.

Errabundus pro errans. Virgi. Si qua forte ferant oculis sese obuia nostris: Errabunda bouis uestigia. No.

Errare pascere. Vir. i. æneı. Tris littore ceruos prospicit errantes. S.

Errare cum securitate pasci. Vir. Mille meæ siculis errant. & cætera. Ser.

Errare uestigare. Vir. i. æneı. Vidistis si quā hic errantem forte sororum. Ser.

Errare a græco: ut inquit Cloatius uerus. Aulus Gelius.

Erratio & error differunt. Est enim erratio pedum error animi & loci in quo erratur. Ter. in adel. Et minor est erratio. Do.

Erronem pusillum fugitiuum. Labeo definit: & ex diuerso fugitiuum magnum erronem esse. sed proprie erronem sic diffinimus: qui non quidem fugit. sed frequenter & sine causa uagatur: & temporibus in res nugatorias consumptis serius ad dominum redit.

Eurisina urbs ī ipsa latina uia: quam & teucus amnis radit ingens ad interamnem inter duos confluentes in unum flumē iacentē lirim & alterum cassiniam.

Eruum sunt qui putent aspirationem habere: quod ab herba dictum sit. ut sit eruum quasi herbum mihi magis placet: ab eruendo dictum esset. Nam ut legumen a legendo idest carpendo: & lenticula quasi legenticula: sic eruum ab eruēdo: carpitur enim & manu uelliturut alia legumina: nunc eruillum uulgo dicitur. Sunt tamen qui putent a græco dici quod est erbos: & aspiratione similiter carer.

Eruum & eruilla a græcis sunt dicta: quia illi eruum ὀροβος eruillam ἐρέβιν appellabāt Festus Pom.

Erumpere pro emittere: & quasi exire: & erit a ctiuum uerbum positum pro neutrali. Aut erumpere pro exclamare: ut erumpere uocē dicitur qui exclamar Terentius in eunu. Iamne erumpere hoc mihi licet gaudium: & mihi pro a me. Do.

Erugere semel factum significat quod eructare sæpius illud enim perfectæ formæ ē: hoc frequentatiue. Fe.

Aes antiquius dictum randus: a quo porta randuscula Romæ. Asco.

Es pro esto. Lucil. in. xxvii. Collige te ac bono animo es uideo de rippis prænitur de panibus. Nonius.

Es imperatiui modi tēporis præsentis esto futuri est. Terentius in adelphis. Bono animo es. Donatus.

Esar fluuius ex appennino delabitur: fluitq; iuxta Pisas. Strabo.

Essui populi pacatissimi proximi ciuitatibus: quæ amoricæ appellantur lōge a Belgis circiter centum milia passuum: hos inter celtas fuisse coniectura est forte in Normania aut britannia citeriore & regno Francorum siti.

Essedones funera parentum læti: & ī uictimis & festo coitu familiarium celebrant corpora ipsa damnata: & cæsis pecorum uisceribus immista epulando consumūt. Capita ubi sebre expoliuere auro iuncta pro poculis gerunt. Hæc sunt apud eos ipsos pietatis ultima officia.

Escariæ mensæ quadratæ uocantur: in qbus homines epulantur. Anclabris ea quæ sacrificando diis anclatatur: quod est hauriat ministraturq;. Fe.

Eschrion cum esset poetice studiosus Alexandrum in eius expeditionibus secutus dicitur

Escas ciuitas dicitur esculium.

Esonides Iason filius esonis.

Esca quære in dictione pastio.

Esit erit Fe.

Esculentum & escarium ab escis: & ab edendo dictum. Mar. Cato libro de liberis educādis. Fortuna se illos non natura præstare si quid datum sit his esculentum. Plautus in menæchmis. Ea enim uere lenta uincla sunt escaria. Nonius.

Esculētum ab esedulia: & quod græce ἐδώδ latine gustat. V.

Esculetum ab esculo dictum. V.

Esculus arbor glandifera: quæ licet ab esu dicta sit. tamen æ diphthongo scribitur. Ser.

Esculum ciuitas est in agro piceno. Strabo.

Esculapii fons athanis est: & quæ in eo mergūtur in phalerio flumine in atrino campo delata comperiuntur.

Eserina ciuitas est in samnia. Strabo.

Esis fluuius inter Anconā labitur: & Senegalliam: & in achiticum excurrit pelagus. Est autem fluuius esis in principio piceni agri. Str.

Esion ciuitas est in umbria: quæ ex oriculis ariminum permeanti ei a dextera occurrit. Strabo.

Esipium tegmen equi ad mollem uectură paratum. M. Ci de libe. edu. Mihi puero modica fuit una tunica & toga sine fasceis calciamentis: equus sine esipio: balneum quottidianum alueus rarus. No.

Esperus mons æthiopum est sub aphrico situs.

Ephæstos promontorium cretæ ody. T.

Esse pro nominari antiquorum more dictum Terentius in phormione. Quem semper te esse dictitasti. D.

Esse præsentis semper temporis est. Ouidi. metamorpho. Esse quoq; in fatis reminiscitur affore tempus. Ser.

Essedarius gladiator qui in esedo pugnat:esseda autem uehiculi est genus.

Esseda uehicula apud Belgas Galliæ populos primo reperta. Vir.iii.geor. Belgica uel molli melius feret esseda collo.S.

Essedones scytharum populi in asia:qui funera parentum cantu prosequuntur:& ex ossibus capitum pocula faciunt.Pli.iiii.T.

Aestas ab æstu:hinc æstiuus: ni forte a græco. Varro.

Esthe promontorium bosphori est.

Esti pro estus.Pacu.in chrisi. Esti forte ex arido.Varro.

Aestiua sunt loca umbrosa:in quibus per æstatem uitiatur solis calor.Statius. & umbrosis patuere æstiua licæi.æstiua quoq; p ipsis gregibus in æstiuo morantibus. Vir.iii. georgi. Nec singula morbi corpora corripiút:sed tota æstiua repente.Ser.

Esum es est dicebant âti qui.& sic seruare analogiam debes:ut eram eras erat:ero eris erit:& cætera.Fui quod est tempus præteritú pfectum male côferunt:cuius series sibi,ut debet in omnibus personis côstat: quod est fueram fuissem fuero.Varro.

Ex syllaba coniunctionem facit.

Et pro quia similiter:quæ:neq; nec.M.Tullius.Non solum nobis nati sumus:ortusq; nostri partem sibi patria uendicat:partem amici duplicantur interdum í rebus diuersis: ut te admirantur & ciues & hospites. Virgilius O qui res hominumq; deumq;. & initio sententiarum comperit.Quintil Et finitæ quidem sunt partes duæ eiusdem naturæ est:ac & atq;.M.T. Ac si uolumus eius rei quæ uocatur eloquentia & cætera.Idem. Atque cæteri Imperatores qui de illo triumpharét. In terdum affectui seruit; ut pro Milone. & sút qui de uia appia loquantur taceant de curia Interdum neque affectú nec copulam significat.Cicero.Et uidetis annos meos:idest defendi legem uocoriam: & sum tam senex p etiam uel quoq;. Virgilius.Natus & ipse dea Quintilia.sit hostis & meus. Cicero dixisset etiam meus uel meus quoq;.Similiter nec p nec etiam.Quintil. Persolui gratia nō potest nec malo patri.Nec & neq; per & non resoluitur.Lauren.

Etsi táetsi idem sunt.Pli. Tametsi quid homini dari potest maius q̄ gloria hoc non posset poni:nec quis nec licet.Lau.

Etalia littori populoniæ propiquior est q̄ corsica;quæ trecentum abest stadiis,quantú distat a Corsica Strabo.

Ethemon uiri proprium.

Aethra mater thesei & Helenæ ministra:uxor Arlătis:& pro eo quod ait Virgilius:Nec lucidus æthra sydera polus.

Etesias uocant uentos:qui post biduum exortus iidem aquilones constantius perflát diebus quadraginta.Pli.li.ii.

Aethiopes quorum duo genera fút æthiopes in oriente.& æthiopes i occidente:ut ex homeri in primo odysseæ cosmographi tradiderunt dicti ab æthiope Vulcani filio:ut Plinius tradit.

Ethnicus sunt auté ethnici gentiles quos Paulus insectatur dicti ab ethnos.i.gens.

Ethicos est assequens consequens.

Erheatchus rex oaxis cretæ urbis.

Etheocles oepipodis thebane regis filius.

Ethemon proprium; de quo Virgilius lib.decimo æneí. Et clarus ethemon lycia comitatur ab alta Tortelius.

Etymologiam Quintilianus in Varrone: & similibus tacite repræhendit . Nam Varro in his nimiam operam lusit scriptis tribus . De hac de libris ad Catonem totidem antea ad septimum etiam Plato in cratylo de rectitudine nominum uolens omnia nomía rebus imposita ex aliqua ratione;quod probant conati sunt,ut facit Plato inepte:quia plurimorum ratio unde sit origo ignoratur.

Hetruria regio Italiæ:inter Macram & thyberim fluuios;olim dicta tyrrenia; nunc a longobardis logabardia nomiatur ; quam mare tyrrhenum alluit.Suetus cum blo. hetruria a multo thure & deorú cultu;Tyrrhenia uero a uerno lydorum Rege illuc profecto;ut atrogo Iustinus tradit.

Euam euantis cognomen bacchi uoce bacchã tium.Ouidius in vi.metamorph.& bacchus & euam.

Ethica ethicorum plurali numero.

Aethon'unus equorum Hectoris.

Aethon equus solis.

Etymologia uerborum originé inquirit notatio a Cicerone dicta.Inuenit enim apud Aristotelem dictú σῦμβολον idest nota uerbum ex uerbo ueriloquium.T.

Etymologus principia uerbo℞ postulat. V.

Etymologicen dicút omnium uerbo℞ posse dici causa.Var.

Ethnicus gentilis.

Ethos mons:unde Iuuenal.Cacethos ab ethos aliquando ethos:& tunc morem; qui est habitus animi & uirtus:ut in primo æthicorú. Aliquando pro indole:& ut deriuatio cognosceretur æthica per æ dixerunt : ut longú ostenderent.Tor.

Etiam pro adhuc.Te.in an.'Nihil suspicás etiã mali.Aduerbium est consentientis uel remi niscentis.Te.in ecy. Etiam cognouisse annulum myrrina.Cic.etiam quod pene præterii

capella est mire facta: etiam hic teminiscētis est præterea. Teren. in an. Etiam puerum inde abiens conueni ctemis. Do.

Etymologia notatio. Quintil. Quod reformidauit. Ci. sunt qui originationem dicant. Nã originem inquirit. T.

Et quid aliquantũ ne significat. Cice. in catil. Quid est & quid attendis: & quid animi aduertis horum silentium. Teren in eu. Et qd nos amas de fidicina hac Do.

Ethilia septentrionalis fluuius est q̃maximus: maior euphrate æstate crescẽs: ut nilus a maiori burgaria descendens in Caspium mare.

Ethimanius fluuius est Indiæ uariis flexibus ĩcuruatus: qui cum ab incolis irrigatiõis causa distrahitur: tenuis & iam sine nomĩe ĩ mare recipitur.

Aetna mons in medio Siciliæ igneos globos emittit: aut sulphure fumidã caligine: in cacumine duos habet crateres: unde olim flãma erũpebat habet fructeta & fontes: & subter typhei caput gigantis: unde uapor sulphureus & terræmotus creber ubi olim fuit oppidum eiusdem nominis.

Aethiopicus oceanus longo tractu diffundit: hæc littora ab arabico oppido incipiens habet oculos macrobios supra hominũ ætatẽ duplicato spacio ducunt: quorum pars dicit autũnalis forma præstantes regem præstãtẽ moribus & uiribus & pulchritudine sibi eligant.

Etheodoria mons est græciæ thermopolis superueniens.

Euadere exire tendere. Ter. in phor. Quid hic ceptat: aut quo euader hodie. Lucil. lib. xxvi. Euadar saltem aliquid: aliqua 'conatus sum. Plau. i asina. Demiror quid sit: & quo euadat sum in metu. No.

Euadere est liberari. Salu. in Iugur. At ni marius signa inferre: atq; euadere oppido properasset. profecto cuncti aut magna pars siccensium fidem mutauissent. Virgilius libro nono. Nostras ne euadere demẽs sperasti te posse manus. Lucilius libro. xxvi Iccirco omnes euasuros censent ægritudinẽ Euadere ascendere. Virgilius æneı. libro secũdo. Euado ad summi fastigia culminis. Euadere apparere. Vir. æneı. li. ıı. Vt tandem ante oculos euasit & ora parentum. No.

Euadere idest exire uel peruenire. Teren. in an. Quorsũ euadat. & euadere est per obstantia & quãcũq; difficultatem ad aliquid peruenire. Idem in eadem. & heri semper lenitas uerebar quorsum euaderet: idest ad quã partẽ erumperet. Do.

Euadere est per ardua & iterrupta uenire. Te. in an. uerum nimia hæc licentia euadet ad aliquod magnum malum. Do.

Euadere ascendere. Virgilius æneidos libro secundo. Euado ad summa fastigia culminis. Nonius.

Euadere pro fieri recte ac frequentissime usitatum est. M. T. in philip. lib secũdo. An uerbetare ne non putaremus non potuisse te ĩprobum euadere. Ser.

Euantes bacchantes a libero: qui euan dicitur Vir. vı. æne. Illa chorum simulans & euantis orgia circum ducebat phrygias.

Euallem dictum est excludam: & quasi extra uallum mittam. Titin. in prælio. Quam ego hodie extoı rem'ac domo faciam pilatricem pellia euallauit o pulchre. Varro. donec foras nos intus euallauerunt. No.

Euan interiectio laudantium bacchum: quam quidam interpretantur bone puer. T.

Euãne martis filia ex thebe uxore Asopi uxor capanei. Tor.

Euænetus cãnei filius: dux Lacedæmoniorũ: cum themistocle cõtra Xerxem ad custodiã introitus thessaliæ. T.

Euaemon rex hormenii pater eurypili. T.

Euander & euandrus bonus uir interpretat: Pallantis arcadũ Regis nepos. mortuo patre Nicostratæ matris suasu ad Italiam uenit: & Pallanteum condidit. T.

Euander dixit Virgilius undecimo. Pallas Euander in ipsis & in octauo dixit. Rerum euandrus ait. Item in eodem. Cum patre euãdrus Pris.

Euax interiectio quæ exultantem significat. Ser. in ar.

Euax apud Plau. euax iurgio uxorem tandem abegi ab ianua. Euax uerbũ nihil significat: sed effutitum naturaliter est. V.

Eubois tellus parthenope: quam olim tenuerunt: non solum Cumani: sed & Chalcidenses ex euboia ex pythecusis. item & athenis a quibus incolis dicta est Neapolis.

Eurythmia qui est motus corporis aptus & decens.

Euboia græ. diph. oi. nos diuidimus: insula & ciuitas. unde euboicum mare tam prope cõtinentem: ut dubiatu sit an insula appellanda sit. T.

Euboicũ mare ĩ mediterraneo duplex ẽ. aliud in ægæo. aliud in campano seu thusco mari quod in ægæo euboiæ adiacet insulæ: a qua denominatũ est. Quod autem in thusco cumag; baiarũq; alluit oram ab euboicis aduenis & cumarum conditoribus nuncupatũ.

Eunostum quem nam in tanagra heroe fuisse dicemus: quidue causæ esse q̃ crebrẽ mulieres eius lucum non ingrediũt eunostris elei cephisi & foradis filius fuit: cui nomen inditũ

est ab Eunoste nympha est aqua educatum ferunt;speciosus igitur ac iustus nominis ex modestia & seueritate laudes tulit:húc ad o. dina & coloni filia propinqua sua amatú fuisse ferunt. Sed cum eius libidinem conuitio retudisset;reuiq; ad fratres echenum leonté bucolum ad Eunosti necem concitauerat; quod eum sibi per uim stuprum intulisse in simulauerat.illi cum sorori fidem adhibuissent adolescentem insidiis de medio sustulerunt:quo facto elieus illos in carcerem cõiecit ochna poenitentia ducta & uæhementer perturbata simul: & dolore;qué ex amore capiebat liberari cupiens simul fratrú misericordia commota rem omnéut gesta fuerat elieo indicauit;quam e uestigio elieus ad colonum detulit:eius iudicio ac sentétia fratres quidem liberati sunt; ochna uero seipsã præcipité dedit:sicut myrtis anthedonia cãnicorum poetria scriptum reliquit. Eunosti uero templú & lucus mulieribus : adeo i accessus fuit;ut cú sæpenumero terræmotus: ac siccitates:aut imbres : aliæ deniq; tempestates ingruissent tanagræi accurate ac diligenter exquirant.nunquid mulier clanculú: aut per imprudentiá templo appropinquasset:q̃ nonnullos dicere constat : inter quos est Elidamus uir insignis occurrisse sibi Eunostum lauandi causa mare petentem:quod mulier templum inuasisset refert etiam diocles in libro de semideis tanagræoꝝ decretú de quibus Elidamus renunciauerat.

Euenticum alias Auenticum:quæ erat ciuitas & caput gentis heluetiorum non memorat Cæsar sed Tacitus.

Euoe uox græca & bacchantium caret aspiratione.

Eucharisticon nam ευχαρίζομαι: significat ago gratias.

Euphonia quam uocalitatem appellat Quintilianus melius q̃ Priscianus qui appellat sonoritatem:quæ de magno sono dicitur:sicut canoritas a canorus: quod est sonantis cãtus

Eudiceon lineum filum : quod medici extremo inclysterio relinquút:per quod chymos emittitur.Festus.

Eucalegon mons est haud longe a sygæo Troianorum promontorio.

Euclides geometra insignis ex oppido Megaris isthmo adiacenti:siue gelonus contemporaneus socrati.T.

Europa terminus habet ab oriente tanain : & mæotida:& põtum a meridie reliqua nostri maris ab occidente atlanticum a septentrione britannicum oceanum ora eius forma ita torum tauci ad hellespontum; qua rippa est dicta anis qua flexum paludis ad ponticú re digit:ad quam propuntidi & hellesponto latere adiacet contrariis littoribus asiæ nõ opposita nodo:uerum etiam similis est;inde ad fretum nunc uastæ retractata nunc prominens tres maximos sinus efficit:totidemque in altum se magnis fontibus euehit extra fretum ad occidentem inæqualis admodú præcipue media:quæ procurrit ad septentrioné nisi ubi semel iterúq; grandi accessu abducitur pene ut directo limite extenta est.

Eucharistia bõa gratia dici potest:ex εὖ & χαρίσ. Tortelius.

Euhion nomen bacchi:ab εὖ χ̓:idest uotum & precem quasi dignus uoto & prece.græce εὔιος:ergo euhius sine e scribas:& illa Tortelii repudia etymologiam.

Eudamidas archidami filius : Algidis frater. Plutarchus.

Eudemonidas proprium nomen uiri : ab ε & Δαιμονίζω: idest bene intelligens & discernens.

Eudora bonum doní oceani & tethyos filia.

Euplea una ex insulis in sinu puteolano: dicta ab εὖ bene πλέω nauigo. nam nauigãtibus fœlix statio est: propterea Papinius appellat eam nomen fœlix cannis.

Eumæus etesii filius.

Eunuchus qué latine exectum & euiratú dicimus:q̃q̃ & spado alio nomine dicitur.

Euphranor pictor fuit.

Euphrates quære in tigris.

Eudoxus bene gloriosus: Δόξα enim gloria. Cnidus æschynus filius:geometra & astrologus medicus & legifer:audiuit Socraté & ægyptios sacerdotes primus deprehendit annumunde hipparcus:unde Cæsar. T.

Eudoxia bona gloria.T.

Eudon fluuius antiochiam alluit:a Thebaida ueniens:ubi pygmæos fuisse tradunt.

Euelitho rex salaminæ.

Euemenes uel mus cardianus uir clarus:clarior si par fortuna uirtuti charus philippo: deinde Alexãdro:de quo multa dicunt. T.

Eumeus subulcus:qui ulyssem post longos errores in patriam reduxit.

Euellatú uentilatú:unde uelabra quibus frumenta uentilantur.Fe.

Euerriator uocat q iure accepta hæreditate iusta facere defúcto debet:qa si nõ fecerit : seu qd in ea re turbauerit suo capite luat. Id nomé dictú a uerrédo. Ná euernæ sunt purgatiões quædá domus:ex q̃ mortuus ad sepulturá ferédus est:quæ fit p euerrationé certo genere scopaꝝ adhibito ab extrauerrédo dictatum. Festus.

Euerriculú genus est rætis piscatoris:a uerrédo dictum:uel q trahatur:uel quicquid fue-

rit piscium nactũ euerrat. Ad hoc. M. T. uerrinarum libro quinto de signis. quod nunq̃ uides huiuscemodi euerriculum ulla in prouincia fuit No.

Euẽta cur nõ euenta quoq; reꝝ ac negociorũ alia efficiunt in chaldæis: alia in gætulis: alia apud danubiũ: alia apud pecidiũ. Au. G.

Euentus bonoꝝ dicitur. Ter. in ecy. Nunc uidere sæpe optabamus diem: cum ex te esset aliquis qui te appellaret patrẽ: euenit. habeo gratiam diis. Do.

Euenos fluuius est qui & lycorum.

Euganeus mons est Venetiæ: quem hodie incolæ dicunt Paduanum a Patauio.

Eugium media pars inter natutalia muliebria Lucil. in epodis hymnis. sine eugio & intestina. Laberius in cẽtenaria. Quare tam arduũ ascendas. an concupisti eugium scindere. N.

Euirare dicitur uirilitatẽ amittere & effœminare. Varro in marcipore. Spatulæ euirauit omnes ueneri uaga pueros No.

Euirescat. Varro in prometheo libro quindecimo. Atq; ex sanguinibus doloie euirescat colos. Nonius.

Aeuiternum ab æuo quod factum est æternũ quod græci αἰῶν. Id ait Chrysippus esse: ab eo. Plautus. Non omnis ætas ad perdiscendũ est satis: hinc poetæ æterna templa cæli. V.

Eum antiqui dicebat pro eorum: ab eo quod est is. Festus.

Eumenides furiæ infernales per contrariũ q̃si non mites.

Eumelus admeti Regis thessaliæ filius: ex Alcesti uxore. Tor.

Euphorsyne thalia & aglaia iouis & eunomies filiæ ueneris gratia boetii aiunt: Etœoclem primum gratiis sacta instituisse in orchomeno: cuius rei meminerunt Strabo & Pausanias nomina ab illo imposita nõ tenet memoria Tres tamen fuisse affirmãt apud lacedæmonios Nero. duæ tantum erant athenienses auxo negemonia talloces Pandrosso prio gratias coluerunt Pamphos poeta: qui ante Homeri tempora censetur primus ĩ gratias carmen edidit Homerus. unam tantum gratiam putauit uxorem Vulcani Antimachus eas æolis & ægles dixit.

Euphrates ex maiore fundit Armenia: ortum habet supra cirania sub radicibus mõtis quẽ accolæ cabotẽ nominãt hyrciæ ꝓximũ huic ne currẽtibus aliquot in se amnibus in Mesopotamiã labit per seleuciã circa quã insun diftigri præfluẽtẽ dexteriore alueo babylonem petit quam permeat mox in paludes distrahit increscit Nili modo statis diebus mesoporamiã inundat sole obtinente uigesimã partem ex cancri minui incipit Virginem & Leonem transgresso in totum remeat uigesima parte uirginis unominis.

Eurydice clumeni filia uxor Nestoris: quæ ei peperit septem filios: & unicam filiã deniq; erydice. & eurydice mater hæmonis: quæ ad tumulum antigones se necauit: ut scribit Apollodorus.

Euphorus ex chalcide fuit poeta elegiarũ. unde chalcidicum carmen dixit Virgilius hũc imitatus est gallus.

Euocati erant iuuenes ex equestri ordine delecti qui manente usu anulorũ constituti sunt ad custodiam cubiculi Imperatorii loco militum. hi cum excubias præstabant Bardica ueste utebantur lanificio grossiore prope simili bardoculo. hæ uestes male olebãt quoniam in his male cubabant: & inter sordida ministeria utebantur.

Eunuchos a Persis ĩstitutos putãt ex captiuis. A babylonibus. n. alanicus antiquior existit id habuisse. Ter. in eu. Eunuchũ quẽ dedisti nobis: quas turbas dedit: figura ẽ archaismos Vir. Vrbẽ quã statuo uestra est subducite naues. qua figura multũ ueteres usi sunt. Nam quotiens uno noie. aut pronomĩe a diuersæ declinationis enunciatione cõpræhendunt: necesse est quod alteri accõmodatum fuerit ab altero discrepare: ut quem dedisti: q̃s turbas dedit. Donatus.

Eumilus græcus fuit in bello troiano.

Eumonides thebanus. Plutar.

Euneus trium syllabarũ. Iasonis filius ex hypsiphyle thoantis filia regis.

Eunuchus uirilibus exectus.

Euocati milites sũt: qui collecti ex diuersis locis in exercitum coeunt: quod genus intelligit. Vir. ix. æneı. Mittitur & magni uenulus diomedis ad urbem qui petat auxilium. Hi autem non milites: sed pro militibus appellantur. Vnde Salu. Neu quis miles non ꝓ milite. Item alibi. Ab his omnes euocatos & cẽturiones. Seruius.

Euomam in eã omen hoc quod mihi ægre ẽ: apud Teren. in ecy. Bene euomã qui ægritudinẽ solet uomitus releuare. No.

Euonyus isula ex æoliis in freto siculo. T.

Eupylis lacus ẽ galliæ cisalpinæ: in quo ꝓgreditur lambrus fluuius in padũ defluens.

Euprosepon promontorium syriæ non longe a sydone.

Euphonia bona sonoritas. Quintili. uocalitas melius licet græce εὐφωνεῖα ex duobus cõpositum sit quod debemus æquare uel superare si possumus. Tor.

Euphranor isthmius statuarius: de quo Plinius trigesimotertio & trigesimoquĩto etiam optimis studiis deditus. Tor.

Euphrates fluuius magnus: diuidit babyloniã in rubrum mare cadit. Tor.

Euphrosyna una ex gratiis: ut in charites uidimus ab ἐυχραίνομαι lætor. Tor.

Euryale minois filia: quæ Neptũno Orionem peperit. Alia proeti regis. alia ex gorgonibus una. Tortelius.

Euphrepia decor: ex ἐυ bonum & πρέπον decens. Tortelius.

Euryalus dux ex peloponneso ad Troiam miræ pulchritudinis. Alius apud Virgiliũ: alius histrio. Iuuenal. T.

Eurybates ithacus: quem ulysses præconẽ habebat: qui cum talthybio ad Achillem ꝓ briseida missus est ab Agamemnone. T.

Europa ad septentrionem & aquilonem iacet Varro.

Europam tertiam orbis partem ab europa Agenoris filia certum est appellari: sed alii de amore Iouis in taurum uersi narrant. Alii eã a prædonibus raptam: & nauem quæ Iouis tutelam tauri effigiem habuerit in eam regionem delatam esse. Quidam ob pulchritudinem regionis per simulationẽ raptæ filiæ occupatam terram ab Agenore & phœnicibus ferunt. Fe.

Eurotas fluuius laconiæ præterfluens lacedæmona: secundum Liuium sacratus apollini: quia rippæ lauro abundant. Tor.

Euripus sinus in ægæo mari inter Euboiam ĩsulam & boetiam seu phocidem in longum arctumq; productus: reciprocas agit uices. Ideo carinis infidum tefunditur inter montes incontineati & in insulas T.

Euribia nympha quæ stellas & luciferum genuit Hesi. in theo filia alisenis. Orphe. T.

Eurybiades unus ex ducibus Xerxis.

Eurytion faber argentarius. de quo Virgi.

Eurycratidas lacedæmonius apud Plutarchũ. Tortelius.

Eurydice orphei uxor ab Aristæo amata. Altera Climenii filia: Nestoris uxor: ex qua septẽ filios & filiam suscepit. Tor.

Eurylochus Polybii filius fidissimus Vlyssis socius.

Eurymachus Philegioꝶ Rex qui teste pherecyde thebas destruxit. Tor. ante cadmium.

Eurymedon prædæ cuiusdã filius auriga ptolemæi cuiusdam: pater periboeæ. ex qua Neptũnus nausithoum patrem alcinoi peperit. Alter athenarum dux cum Demosthene: de quo Iustinus. T.

Eurymoue nympha oceani & tethyos filia: uxor orchanii: mater leucothoes: altera apollinis filia: quæ Talaoni peperit Adrastum Regem argiuorum: & eriphylem Amphiarei uxorem. Tortelius.

Euripides tragicus clarissimus: quia eo die natus est, quo athenæ cum Persis in euripo bellum gesserunt: de quo Gellius. T.

Euripus inter boetiam uel phocidem & euboiam alterno aquarum cursu septies in die: & totidem in nocte Tor.

Eurypus herculis & Casiopes filius regnauit ĩ Coo: augur peritissimus græcorum: non tamẽ ut calchas. Alter ex ormenio euaemonis filius: qui cum quadraginta nauibus ad Troiam se contulit.

Euryon centaurus odi. xxi. qui cũ laphytis pugnauit.

Eurytus Oechaliæ rex pater Ioles: inde eurytis patronymicum. Alter cẽtaurus sæuissimus de quo Ouidius ait. Tor.

Europa oceani & tethyos filia. Hesi. Altera Agenoris phœnicũ regis rapta a Ioue. Ouid.

Eusebii alias susuuii populi inter celtas finitimi andegauensibus curiosolitis Venetis mariq; oceano Francorum regno siti.

Eustatius potiusquã eustachius: proprium.

Eustratius philosophus: qui in ethicam Aristotelis scripsit. Tor.

Euterpe una ex musis: ex ἐῦ bene: & τέρπω delector: quasi bona sit delectatio. T.

Eutyches nomen hæresiarchæ.

Eutychides proprium: de quo Plutar.

Euthymedon philosophus quidam per cõtrarium.

Euximus fluuius proponridis: quem ab euxino mari in quod effluit denominatum quidam uolunt.

Euxinus mare quod pontũ dicimus: ex ἐῦ bonũ & ξεῖνος hospitiũ uel amicus quasi bonũ hospitiũ sed per cõtrarium: quia in locis asperis est: prius dictus axenus. Pli. T.

Euzonos ex ἐῦ & ξενὴ bonum cingulũ strẽnuus: quoniam cinctos qui militãt dicimus inde præcinctos strennuos: ut discinctos, inhabiles & inefficaces. Tor.

Exanclare exhaurire. Fe.

Exanclare est perpeti uel superare. Ci. academicorum lib. iiii. Credoq; clitomacho ita scribentiꝰ ut herculi quendam laborem exanclatum. & tus. lib. i. Quod cũ exanclauisset oẽs labores tum incideret ĩ mortis malum sempiternum. No.

Exanclare significat exhaurire. Plau. in sticho. Næ iste ædepol unũ poculo exanclauit. Idẽ in penulo. Sæpe exanclatum merum citissime. Nonius.

Ex quoque modo quod extra accipitur: ut excludo extermio: exrorris. exlex: expex. exanimis: modo perfectum: ut explico. exeo: expedio. extirpo. modo intentiuũ: ut expleo: exoro. efficio. effundo, extendo. Pu.

Ex & ab præpositiones non unum significãt. Nec enim unũ est a theatro uenire: & ex theatro. A theatro enim uenire est a loco: qui ẽ iuxta theatrum. E theatro uero ex ipso theatro: his præpositionibus cõtrariæ sunt ad & in. Ser. in ar.

Examen est æquamentum & iudicii inuestigatio examinatio & apum congregatio: uel locustarum. Fe.

Ex animo ut natura fert: figura ephesegesis. nã ex animo est: ut natura fert: uidelicet ut fert naturalis ingenita actio. Do.

Examussim regulariter. Amussis est regula fabrorum: uel ut alii uolunt ferramẽtum: quo in poliendo utuntur. Fe.

Examussim dicitur examinate ad regulam: uel coagmentum. Est enim amussis regula fabrorum: quam architecti cum opus probant rubricaque illinunt. Plautus in amphitrione. Si uera hæc loquitur hæc examussim est optima. Idem in milite. Inest in hoc amussitare sua sibi ingenua idoles: idest examimata. Idẽ in menæchmis. Vt hanc rem uobis examussim disputem. Varro quare si diligens est ad amussim per me licet assumes teneo. Idem ĩ quæstionum plautinarũ libro tertio. Amussis est æquamen leuamentum: idest apud fabros tabula quædam qua utimur ad saxa coagmentata. Nonius.

Exagonem euectionem. Fe.

Exactum transcursum præteritum. Vir. geor. libro tertio. At tribus exactis ubi quarta accesserit ætas. & in eodem. Exactis grauide tũ mensibus errant. No.

Exanclari perfici. Pacu. in periboea. Nõ potest menalippe hic sine tua opera exãclari clauos Nonius.

Exanclari etiam significat perpeti. Ennius in andromache. Male torquentis cum ærumnis illum exanclari diem. Actius in diomede. Fere exanclauimus tyrannis sæuum ingenium atque inexecrabile. Idem in amphitrione. Tolerarem uitam cladesque exanclarem impatibiles. Lucilius libro trigesimo. Quantas quoq; modo ærumnas: quantosq; labores exanclaris. No.

Exanimus & exanimatus hoc differunt. Hic enim timens: exanimus uero mortuus est. Virgilius primo æneidos. Exanimumq; auro corpus uendebat achilles. & exanimata sequens impingeret agmina muris. Et Terentius in andria. Ibi tum exanimatus pamphilus bene dissimulatum amorem & celatum indicat. Seruius.

Examen allegorice dicit nõn debere quæri singulari inditio acquirat. examen autem est lignum cuius medium hasta ad pondera adæquanda tenet.

Euficheus nomen proprium: extat epigrãma his uerbis scriptum. M. Aurelius Euficheus sera uicelia rufem; hanc sedem uiui sibi posuerunt uno animo laborantes sine Iuliano filiolo.

Eurymachus quem Homerus tradit ritu puellæ cultum ornatumq; incessisse.

Hexaphorum non nisi ditissimorum erat lectica ex sex seruis gestata. de hac Iuuenalis. & sexta ceruice feratur:

Examen est lignum cuius medium hastam ad pondera adæquanda tenet.

Exasse. i. in bonis uniuersi patrimonii.

Exanimatus & exanimus differunt. Exanimatus enim est perturbatus & perterritus. Exanimata sequens. Te. in an. Sed quid pamphilum exanimatum uideo. Exanimus est mortuus. Vir. Corpus ibi exanimum. Do.

Examen proprie filum est quo regitur. Virgi. xi. æneidos. Iuppiter ipse duas æquato examine lances. S.

Exaudio quære in uerbo audio. Lau.

Exanclare effundere. Var. in eumenidi. Nisi patre materno sanguine exanclando ulcisceret Nonius.

Exactæ pecuniæ uerbũ non solum ad solutionem referẽdũ est ueg; etiã ad delegationem. Ex bonis quæ bona existimamus: plus mali capimus: cum aut amissuros non credimus; aut amittimus q̃ boni cum habemus. Do.

Excudere procudere; & incus ipsa a cudendo dicta sunt. Fe.

Exciet excutiet. Fe.

Excidionem urbis a cædendo dictum manifestum est. Fe.

Excipuum quod excipiat; ut præcipuũ quod ante capiatur. Fe.

Excuriari curia excludi. Var. Alponũ ideo excuriant: quia nihil habebat. No.

Excordes concordes uecordes ex corde significantiam ducunt. Cic. tus. Aut unde magna dissensio est: aliis cor ipsum animus uidetur unde excordes concordes uecordesq; dicuntur Nonius.

Excantare significat excludere. Plau. in bachidibus. Nã credo cuius cor excantare potest. Lucil. saty. li. ii. Quæ ego nũc æmilio præcãto atq; exigo & excanto. Varro in eumenidi Vbi uident se cantando ex ara excantare nõ posse derripere incipiunt. No.

Excogitare est per cogitationem inuenire idq; ad res tantum incorporeas pertinet.

Excogitare est cõsilii. Reperire uero fortunæ Oui. Tu non inuenta reperta es. Inuenire autem est ex cõsilio & casu: siue corporeas: siue incorporeas reperire. Offendo idẽ fere quod

reperio. Nactus sum pro inueni: siue repperi

Est præterea prius cogitare: deinde excogitare Non enim quicquid cogitat statim & excogitat. Lau.

Excessit a uita: quære in uerbo decedo. Lau.

Exculpere est extorquere Plau. i cistel. In quæstione uix exculpsi ut diceret. Lucil. saty. lib. ii. Nunc nomen iamq; ex testibus ipse rogãdo exculpo hæc dicam. Item uti exurienti leoni ex ore exculpere prædam. No.

Escam descentia iracũdia feruentia. Ci. tus. lib. iiii. Ludit ne ira excadescentia; odiũ inimicitiæ; discordia. Idem in eodem.

Excandescentia: aut est ira nascens & sine modo existens. No.

Excessis pro excedas: ut faxis pro facias. Te. in an. Caue quoq; ex istoc excessis loco Do.

Excisatũ laniatũ uulneratũ. Plau. i cistella. Capillo scisso atq; excisatis auribus. No.

Excipere excusare uel cælare. Plau. in aulu. nec patem tibi adeo cuius in dipistes: neque furẽ excipies. No.

Excipere manere. habere. Vir. geor. li. iiii. Ergo ipsas quis ãgusti terminus æui excipiat. No.

Excipere dolo capere. Vir. Excipit incautũ patrisq; obtruncat ad aras. Ser.

Excipere est seiungere separare. Virgilius libr. viii. Ipsum illum clypeum cristasq; rubentis excipiam sorti. No.

Excipere est suscipere. Virg. æne. iii. Heu qs te casus deiectam coniuge tanto excipit. M. T. in uer. de suppli. Filiorũ suorũ postremũ spiritum ore excipere liceret. No.

Excipere captare. Ci. de ora. li. iii. Quædã dari ex hac uita ad pertractandos animos hominũ & ad excipiendas eorũ uoluntates. N.

Excipit opprimit uel circũuenit. Vir. æne. lib. iii. Et scelerũ furiis agitatus Orestes excipit incautum. M. T. ad Pompeium lib. iiii Quos insepultos reliquissent eos: quos e mari propter uim tempestatis excipere non potuissent innocentes necauerint. Virg. in buc. Nonne ego te uidi damonis pessime caprum excipiere insidiis. No.

Excutere emittere. Vir. li. viii. Excussus acontheus fluminis in morem. No.

Excutere dicitur commouere. Virgil. libr. xii. Gaudentq; comantis excutiẽs ceruice toros Ci. li. ii. de offi. Explica atq; excute intelligentiam tuam. No.

Excutere excludere deiicere. Vir. iii. æneid. Excutimur cursu cæcisq; erramus in undis. Lucilius libro. xxx. Ipso cum domino calce oẽs excutiamus. No.

Excutere eligere. Ci. in philip. li. ii. Iuuentutem omnem ex tota Italia excussimus. No.

Excidere in obliuionem dare. Vir. æneid. libr. i. Nec dum etiam causæ irarum sæuiq; dolores exciderat animo. No.

Excidere cadere. Ci. in philip. li. ii. Excidãt Clodii cruenta arma de manibus. No.

Excidere dissentire. Lucil. li. xxviii. Metuo ne fieri possit ego ab archilocho excido. No.

Excludere liberare. Luci li. xxvii. Primum qua uirtute seruitutem excluserit. No.

Excludere significat eiicere. Te. in eu. Exclusit reuocat: redeam. No.

Excoelsitas. Ci. de offi. li. iii. Etenim magis ẽ secundum naturã excoelsitas animi & magnitudo. No.

Excipio insidiis opprimo. Vir. æneid. Excæptũ triton si credere dignũ est. Inter saxa uirum spumosa immerserat unda. S.

Excubiæ & uigiliæ differũt: quia illæ diurnæ sũt uigiliæ uero nocturnæ. Ser.

Excubiæ diurnæ & nocturnæ: Vigiliæ tantũmodo nocturnæ. Lau.

Excusare: quære in uerbo causari. Lau.

Excussor & emissarius: hic uocantur consiliatores futurorum: quæ a magistratibus committuntur. Asco.

Excipit pro incipit: cum prætestatus ludicras uoluptates: neq; suis poematibus assuetas neque ante cœtum tam serum producẽdas excipit symachus. Ma.

Excretus ab excresco. Vir excretos hedos. La.

Excello legimus crebro apud ueteres: ut Cice. de repu. Excellũt inquit. Itẽ de orato. antecellunt & primo de diuinatione. Grachus præterea similiter cohortationem conciliabula antecellunt: Verũtamen. M. æmilius cũ laude excellet omnes. Diomedes.

Exceptio dicta est quasi quædã exclusio: quæ interponi actioni cuiusq; rei solet ad excludẽdum id quod intentionem condẽnationemue deductum est. Replicationes nihil aliud sunt q̃ exceptiones. & a parte actoris ueniũt quæ quidem ideo necessariæ fiunt: ut exceptiones excludant. Semper enim replicatio ic circo obiicitur: ut exceptionem oppugnet. illud tenendum est omnem exceptionem: uel replicationem exclusoriam esse. Exceptio actorem excludit: replicatio reum. Sed cõtra replicationem rursus & deinceps multiplicãtur nominandum aut reus aut actor obiicit: fane solemus dicere quasdã exceptiones esse dilatorias: quasdam peremptorias: utputa dilatoria est exceptio quæ differt actionem: ue luti exceptio pecuniatoria dilatoria est. Nãque dicit non licere procuratorio nomĩe agi non prorsus litem inficiatur: sed personã cui tat. VI. de ex.

Excæptiones: aut perpetuæ & peremptoriæ sunt: aut temporales & dilatoriæ. Perpetuæ

atq; peremptoriæ sunt: quæ semper locũ habent: nec euitari possunt: qualis est doli mali rei iudicatæ: & si quid contra leges senatus ue consultum factum esse dicetur. Itẽ pacti conuenti perpetui: idest ne omnino pecunia petatur: temporales atq; dilatoriæ sunt quæ non semper locum habent: sed quæ euitari possunt. qualis est pacti temporalis. i. ne forte intra quinquẽnium ageretur. procuratoriæ quoq; exceptiões dilatoriæ sunt: quæ nõ semper locum habent: sed interdum euitari possunt. Caius eodem titulo.

Exdorsua dorsum confringe. alii exime. Fe.

Exductæ exuuiæ. Fe.

Exdorsuare dorso nudare. Plau in aul. Tu macherio congrum murænam exdorsua quantum potes. Nonius Mar.

Exequor quære in uerbo obeo. Lau.

Exercitus est militum copia: & homo multis negociis exercitatus: sed superius quarti ordinis. hoc secundi est. Fe.

Exercirent sarcirent. Fe.

Exercitionem exerciti dicebant antiqui: exercitationem exercitati. Item exercitionem exercitissimum: sicut ab exercitato exercitatiorem exercitatissimum. Fe.

Exemplum est quod sequatuur: aut uitemus. Festus.

Exemplar equo simile faciamus: illud animo æstimatur: illud oculis conspicitur. Fe.

Exempla dicũtur noua & mira tormẽta: quæ pro exemplis narrentur: aut quæ documẽto sint cæteris ne delinquant. Ter. in eu. Vterq; exempla in te edent: q̃q dabũt exempla imago: collatio: species comparationis. Teren. in ecyra. Ad exemplum amborum mores earũ existimans. Do.

Exemplar & exemplum differunt. Exemplar enim est unde aliquid sumitur. Exemplum quod sumitur est. Do.

Exesto extra esto. sicut enim lictor in quibusdam sacris clamitabat hostis uictus mulier uirgo exesto. scilicet interesse prohibebatur. Festus Pom.

Exequiæ dicuntur ab eo quod homines pompam post sequuntur. Teren. in an. Funus interim procedit. nos sequimur. Do.

Exequiantur ex exequiis ut cõuiuãt & epulãt Varro in bimatico. Ipsum propter uix liberti semianimati exequiantur. Fe.

Exedra triclinium est: imo sedile. sicut cathedra. nam sicut alterum a catanta alterum ab ex præpositione factum: & hedra. i. sella.

Exedra M. T. de finibus bonoꝝ & maloꝝ li. v. sunt in ipsis locis iudicia summoꝝ uiroꝝ tamen ego moueor illa exedra & de orato. libro. iii. Tunc dedita opera quiescẽtibus aliis in eam iam exedram uenisse: in qua Crassus posito lectulo requieuisset. No.

Exercere agitare uel commouere. Cicero li. i. de offi. Exercenda etiam est facilitas & altitudo animi. Virg. æneí. lib. quinto. Nate iliacis exercite fatis. No.

Exercere fatigare. Te. in adel. Sane ego te exercebo hodie ut dignus es silicernium. No.

Exercere insequi. Virg. iiii. æn. Tũ uos o tyrii stirpem & genus omne futurum exercere odiis. Nonius.

Exercere solidare. Salu. in iugur. Nabdalsa exercito corpore. Cicero tuscula. lib. Equidem meos casus in quibus me fortuna uæhemẽter exercuit. No.

Exercere iponere íperare. Vir. geor. li. ii. Tum deniq; dura exerce iperia: & ramos cõpesce fluentis. Plau. in amphi. Si in me exerciturus quæso in parietem prius domes. N.

Exercere in meliorem usum & fructũ formare. Vir. geor. li. i. Exercetq; frequens tellurem atq; imperat aruis. No.

Exercitorius actionẽ significat q exercet. La.

Exemplũ est ex quo simile facimus. Quin. decimo. Sic litterã ductus ut scribẽdi fiat usus pueri sequũtur: sic musici uocẽ dicentiũ. pictores opera prioꝝ: rustici probatam experimento culturam in exemplum intuenẽ. Exemplar animo quoq; æstimatur. Ci. de ora. libro quinto. Illa oratio fuit mihi exẽplar bene dicendi. Ponuntur & pro eodem. Cic pro muræna. Domesticum te habere dixisti exẽplum ad imitandum. & idem. Ad imitãdum uero tam mihi propositum exemplar illud ẽ q̃ tibi. Cæteꝝ est ipsa res quã imitamur aut deuitamus est exemplum: ut in Catone. Exẽplaria multa sunt ut unius exempli redditæ binæ litteræ. i. eiusdẽ formæ: & duo uel tria exemplaria æneidos. i. multi codices eodem exemplo. & exemplar ab exemplari sumitur non ab exemplo. Nam exemplum incorporale est quasi forma exẽplar plæꝝq; corporale. Cic. ad Appiũ. Ex his litteris quaꝝ ad me exẽplum misisti. & ibidẽ. Tum Plautus exẽplar eius chirographi Ticio misi hic de pagina scripta intelligendum est: quod corporale est ille de sententia: quæ in pagina cõtinet uel potius ex pagina pcipitur. Ouidius tamẽ de tristibus. Pluribus exemplis scripta fuisse reor. Reperitur etiam exemplarium pro exẽplar. Plinius. Iuba hæc omisit i hoc tractatu: tusi exemplarium uitiosum est. Exemplũ est etiam exornatio. Lau.

Exercitum nõ unã cohortẽ: aut unã alam altum: sed numero multos militũ. Nam exercitui præesse dicimus eum qui legionẽ. uel legiones cum suis auxiliis ab iperatore com

missas administrat.

Exercitus nomen ab exercitatione traxit.

Execrarent. Afra. in incendio experiurabát execrabant se ac suos. Nonius.

Exerciti pro exercitus. Act. in armorum iudicio. In quo salutis spesq; summas sibi habent summam exerciti. Var. de uita patrum li. secúdo: quibus cum tempore fecerant frætus sine publico cõsilio dederút hosti quotquot Decius imperator propter exerciti saluté foedis manibus deuouit. No.

Exerceo fatigo. Virg. in æne. Nate iliacis exercite fatis. Seruius.

Exequi pro declarare ac exprimere positú est. Cice. in epi. ad M. Var. Habeo multa occulti ora quæ uix uerbis exequi possum. Ser.

Exercitus quos exercitando fit melior. Var.

Exfit purgamentum: unde adhuc manet suffitio. Festus Pompeius.

Exfiliati. i. extra uestimentú filio cõtextú. Fe.

Exfun exfusi: ut mertat pro mersat. Fe.

Exfundere a fundo auertere. Cecilius antipatei libro septimo Respublica amissa exfundato pulcherrimo oppido No.

Exgregie egregie idest egrege lecte. Festus.

Exhaurio finio termino. Vir. quarto æn. Heu quibus ille iactatus fatis: quæ bella exhausta canebat. Seruius.

Exhaurio finio. Vir. secundo ge. Cui núquam exhausti satis est. Seruius.

Exhaustant efferunt. Fe.

Exhorreo hác rem idem quod expauesco: postulatq; semper accusatiuum. Lau.

Exhibere apud prætoré os: ut ex autore eius signatores admoniti uenient ad recognoscéda. ac si forte nõ obtemperent testes. Labeo scripsit coerceri eos a prætore debere in titulo ad exhibendum digestoꝝ pandectaꝝ decimo Exhibere inquit Paulus est facere i publicum potestatem uter qui agat experiúdi sit copia. Subiungit Vlpianus in hac actione Nam actor debet nosse & dicere argumenta rei. de qua agitur.

Exhibere negocium illud facere uel facescere negocium illi est labore uel molestia afficere frequenter per accusationem. Nam negociú pro labore sæpe accipitur. Cicero de natura deorum. Dii nec habent negocium ipsi: nec alteri exhibent. Quinti. si negocium innocéti facit. Idem: si innocentem reum facit insectatur: & ad pœnam uocat. Lau.

Exhiberi inferri. M. T. de offi. lib. iii. Quod cú audiuisset adolescens filius negociú exhiberi patri Ser.

Exhibere est qui præstat eius de quo agit' præsentiam & corpus: ita exhibere est præsentiá corporis præbere. Ser.

Exibius uel exibiis liguribus dictus est ad reliquum latus massiliæ portus. Stra.

Exilis etiam a græco factum denominatiuoꝝ seruauit regulam. Pri.

Exitani in hispania ciuitas est eletanorum iuxta malam intra angustias ad fretum & calpen. Strabo.

Exhibere est facere in publico potestatem: ut ei qui agit experiundi sit copia.

Exhibere est materiæ ipsius apprehédendæ copiam facere.

Exhibere. in publicum deducere: & uidédi rágendiq; hominis facultaté præbere: proprie autem exhibere est extra secretum habere.

Exhibet qui præstat eius: de quo agitur præsentiam. nam etiam qui sistit præstat eius de quo agitur præsentiam: nec tam eum exhiber qui mutum: aut furiosum; aut infantem exhibet non potest præstare uideri eius præsentiam. Nemo enim ex eo genere præsens satis apte appellari potest: ita apud Labeoné scriptum est. Pomponius de uerború significatione.

Exilium triplex est. aut certorum locorum interdictio: aut lata fuga ut omnium locorum interdicatur præter certum locum: aut insulæ uinculum: idest relegatio in insulam. Martianus de interdic. & re.

Eximendi uerbum generale est: ut Pomponius ait. Eripere enim est de manibus auferre ꝑ raptu. Eximere quoquo modo auferre: ut puta. Si quis non raperet quem: sed moram faceret: quo minus in ius ueniret: ut actionis dies exiret: uel res tempore amitteretur uidetur exemisse quáuis corpus nõ exemerit: sed si eo loco retinuerit non abduxit: his uerbis tenetur. Pau.

Existimatio est dignitatis illesæ status legibus ac moribus cõprobatus: quæ ex delicto nostro auctoritate legum: aut minuitur: aut cõsumitur. Minuitur existimatio quotiens manente libertate circa statum dignitatis pœna plectimur: sicuti cum relegatur quis: uel cum ordine mouetur: uel cum prohibet' honoribus publicis fungi: uel cum plebeius fustibus cæditur: uel in opus publicum detur: uel quom in eam causam quis incidit: quæ edicto perpetuo infamiæ causa memoratur. Consumit' uero quotiens magna capitis diminutio interuenit: idest cum libertas amittitur: ueluti cum aqua & igni interdicitur: quæ in persona deportatorum euenit: uel cum est plebeius in opus metalli: uel in metallum datur: nihil enim referre. nec diuersa est pœna operis & metalli: nisi quæ fugæ operis non tuortis. sed pœna metalli subiiciútur. Pau.

Exiles exilia tenuitate uiarii:quas græ. i chartis martifica appellant:ita uidétur esse dicta. Festus.

Exilica causa quæ aduersus exulem agit. Fe.

Exitium antiqui ponebant pro exitu:nūc exitium pessimum exitum dicimus. Fe.

Exinfulabat: exercebat. Infulas enim sacerdotum filamenta uocabant Fe.

Existimare dictum ab existimatione. Fe.

Eximium inde dici cœptum aiunt: quod in sacrificiis optimū pecus ex grege existimabat: uel quod primum erat natum. Fe.

Exin exinde: proin & proinde dicimus. Do.

Exin metri causa pro exinde. Fe.

Exiurare & deiurare: idest ualde iurare: & deamare. Plau. in amphi. Exiurasti mihi te dixisse per iocum. No.

Exigor pro a me exigitur. Cecil. i excino. Ego illud minus nihilo exigor portuorium. No.

Exinanita euacuata Sisen. histo. lib. iiii. Denique exinanitis castris Romani qui clausi se loco potuerant expedire. No.

Exigere ui extorquere. Ci. de diuinatione. Et cū esset tritici modius sextertiis duobus ꝓ frumento in modios singulos duodenos sextertios exegisse. No.

Exigere inquirere uel perdiscere. Virg. i. æneì. Quærere constituit sociisque exacta referre Nonius Marcellus.

Exigere est excludere. Plau in aul. Itaq; oīs exigit foras. Teren. in an. Spectandæ an exigendæ sint uobis prius. Afra. fratris retinebitur ut uoluntate una probabili prægnantem quod nō exigat. Neuius i danae. Indigne exigor patria innocens. Ci in phil. li. ii. Claues adeunt forasq; exigit. Lucil. li. xxvi. uestimentis frigus atq; horrorem exactu'æ putet. No.

Exigere debitum repetere. M. T. i epis. ad Cassium. Sed non urgeo: lōgiores enim expectabo uel potius exigam quando hercle ego temere exigam. Nonius.

Exigere significat agere. Plau. in captiuis. Soluenti dare: & tu cuius causa hanc ærumnam exigo. Vir. i. æne. Omnis ut tecum meritis ꝓ talibus annis Exigat. Teren. in ecy. Illiq; exopto ut relinquam uitam exigat. Luci. li. xxix. Cum cognoueris uitam sine cura exiges. N.

Exigere facere cogere. Vir. ii. æne. quos improba uentris exegit cæcos rabies. No.

Exigere definire constituere. Virg. li. iiii. æneì. Decreuitq; mori tempus secum ipsa modūque exigit. No.

Exigere extra agere explodere expellere. Ter. i an. Spectandæ an exigendæ uobis prius sint Idem in ecy. Nouas qui exactas feci ut inueterascerent. Do.

Exigeret expelleret: quænam ratio est: cur mulierem tuam tam acerbam domo non exigeret. Au. G.

Existo & exto faciunt extiti: & significant eminet & superest: primum cum motu: alterum sine motu. ut illud sic ꝓdit uel exurgit: hoc uero superstat Ci de diuinatiōe. Summersus equus uoraginibus nō extitit: de rebus quoque mētis dicitur extitere: ut idē extitit hoc loco quæstio subdifficilis de extare. Virgili. Torpēt mole noua & summis uix cornibus extant: inde dicūtur extare libri qui demortui non sunt quasi extra stare. Cice. Quæ ut scis extat oratio Lau.

Existimatio in malam partem. M. non solum existiatas sed mulctatas quoq; a iudice mulieres refert non minus si unum in se q̄ si probum & adulterum amisissent. A. G.

Exire manifestam habet significationem. Te i eunu. Exi scelestę foras: ac etiam resistis fugitiue. Nonius Mar.

Exire uitare. Vir li. v. Corpore tela modo atq; oculis uigilantibus exit. No.

Exire erumpere. Virgilius libro secūdo æneì. Non sic aggeribus ruptis cum spumeus amnis exit. Nonius.

Exigo exquiro. Vir. i. æneì. Quærere cōstituit sociisq; exacta referre. Ser.

Exigo expello. Teren. in an. Spectandæ an exigendæ sint. Seruius.

Exiles sunt porci qui nati hyeme propter frigora quis matres aspernantur propter exiguitatem lactis. Varro.

Eximium quod eximitur: eximias hostias dixit Vir. quæ ad sacrificium destinatæ eximitur a grege: uel ꝙ eximia spe numinibus offerendæ eligātur ut quattuor eximios præstāti corpore tauros. Ma. de sa.

Exit pro euitauit. Virgilius noue posuit: Corpore tela modo at oculis uigilantibus exit. Macro. de sa.

Ex legibus uerbum sic accipiendum est: tā ex legum sententia q̄ ex uerbis.

Exoletus ab exolesco adultum significat adiectiuum. Plau. Reliqui domi exoletam uirginem: sed substantiuū scortū masculū significat & præcipue iam adultum. Lau.

Exoleo exoleui: unde exoletus. Plau in medico domi reliqui exoletam uirginem iā grandem quæ exoleuerat. Pri.

Exoche eminentia uel excellentia: quare catexochen per excellentiam interpretat. T.

Exochus eminens. T.

Exorcismus adiuratio: ab ἐξορκίζω. T.

Exoletus qui adolescere. i. crescere desiit. F.

Exodium exitum. Festus.

Exodium non ab ὠδὴ & ideo nō per œ: sed ab ἐξοδιάζω: quod est erogo uel expendo.

Erogatio luue. Notum exodium: idest consueta contributio & erogatio; quæ ex ludis dicebatur. Suetonius: atellanico exodio proximis ludis. T.

Exodiū est finis a græ. tractū: quasi ἐξωτικὸσ λοι. idest extra uiam. Varro. cum in uinculis publicis esset: & iam bibisset in exodio uitæ ītē eos puto uel peto uitæ cursum: ut cognoscere possem; & quæ seruitutis & libertatis ab origine ad exodium ductæ. Item in taphemenippo. Quod cœperas modo i uia narra. ut ad exodium ducas. No.

Exoriri dicitur qui expectans iuadit aliquem. Ter. in ecy. Tu sola exoriere quæ præturbas hæc tua ipudētia: exoriere idest existas. Do.

Exoriri surgere. Fe.

Exomides sunt comici uestitus exertis humeris. Festus Pom.

Exodium finem significat: ut Pompe. interpretatur. & Varro affirmat. Varro. modo in uia narra ut ad exordium ducas. Exodia itē ridicula intexta uersibus; quæ iuuenes iter se iactitare cœperunt nolentes fabulas agere: sed proprios uersus componentes: ut scribit Liuius: ea sunt inserta fabulis atellanicis. partē igitur fabulæ ridiculis lasiuiētem exodium appellaret ἐξωτικὸσ ωτικὸσ quasi extra cantilenam.

Exodium Liuius lib. vii. motis histrionibus fabularum actu resoluto ipsa inter se more antiquo ridicula itexta uersibus iactitare cæpit: unde exodia apellata consertaq; fabulis potissimum atellani sunt usi.

Exordiū est initium: unde & uestis ordiri dicitur cum instruitur de texenda Vir. iii. æneι. Quonā reginam ambire furentem Audeat affatu quæ prima exordia sumat. Ci. i hortē. Perge quæso nec enim imperite exorsus. Lucil. li. xxix. Verum tristis contorto aliquo ex pacuuiano exordio. Ci. in timeo dicit. Facillimum autem est in omni conquisitione orationis exordium. Varro in onos lyras; qui fabularum collocant exordiā. No.

Exorbebo pro exorbeam. Plau. in epidico. Iam ego me conuertam in hyrundinem: atq; horum exorbebo sanguinem. Turpilius in leucadia. Iam ego istā tibi tristitiā exorbebo. N.

Exoluere expedire. Te. in ecy. Illas errore & te simul suspitione exoluas. Do.

Exos dicitur sine osse. Lucil. li. xxx. Exos & exanguis tumidos perfluctuat artus. No.

Exornare ornare extruere istruere. Plau. i aul. Repudium rebus paratis exornatis nuptiis. Vir. iiii. æneι. Pulchramq; uxorius urbē extruis. Ci. in tusculа. Modo est aliqua patientia si nulla est quod exornamur philosophia Nonius.

Exoticum aduenticium a græco. Plau. in mustellaria. Non omnes possunt olere unguēta exotica. No.

Exoticū dicit peregrinū uestimentū. Plau. in epid. Basilicum aut exoticum. No.

Ex ordine sine intermissione. Vir. iii. geor. Seprem illa totos perhibent ex ordine menses: fleuisse. Ser.

Exorare impetrare. Vir. ii. æne. Hic elenus primum cæsis de more iuuencis exorat pacem diuum. Ter. in an. Gnatam ut det oro. uixq; id exoro. Ser.

Exoticus peregrinus & externus aduentitius: Plau. in mustel. Nō omnes possunt olere unguenta exotica. Ser.

Exoraui munus: idest orando impetraui: exoraui patrem idest orando īduxi. La.

Exornare fœdare. Te. in heau. Ego ne si uiuo adeo exornatum: adeo depexū dabo: ut dū uiuat meminerit semper mei. No.

Exornare ornare. Ci. i uer. de signis. ornat ample magnificeq; triclinū. Ter. in eu. Ita uisus est dudum: quia uaria ueste exornatus fuit. Ci. li. i. de ora. quin omnes eloquētes fuerūt: & orationem suam. & repu. dignitatē exornabant. No.

Experrectus a corrigēdo seuocatus; quod fere facimus recentes surgentes a somno. Fe.

Expreta antiqui dicebant: quasi exptia habita Festus.

Expatare in locum patentem se dare: siue i spatium se conferre. Fe.

Explorare antiqui pro exclamare usi: sed postea prospicere & certum cognoscere cœpit significare. Itaque speculator ab exploratore hoc distat: quod speculator hostilia silentio prospicit explorator peccata clamore cognoscit. Festus.

Expapillato brachio exerto: q. cum fit papilla nudatur. Festus.

Experitos imperitos. Fe.

Expectorant: pro ex pectore eiiciunt. Fe.

Experrectus est qui per se uigilare cœpit. Fe.

Expergitus ab alio excitatus: quē solemus dicere expergefactum. Fe.

Exporgere porro agere. Fe.

Expes sine spe. Actius i eurysa. Ille orbis expes liberū medea exuli iter hostis expes expers. Nonius.

Expectorare est extra pectus eiicere. Actius in phœnissis. Incusāt ultro a fortuna opibusq; oibus desertū abiectū afflictū ex animo expectorant. Idem in epigono. Eloquere propere: ac pauorem hunc meum expectora. Cicero de ora. li. iii. Tum pauor mihi sapientiā omnem exanimato expectorat. No.

Expirare dictū est a spiritu effuso; uel a spira-

m.n bus.Lucil.lib.iii.Expirans animam pul monibus æger agebat.Idem.xxvi.Vt illuuie facere per uentrem uel curationibus distéto corpore expiret uis.No.

Expediti & impediti ex una .ppriętate habent uocabuli causam aut ex solutis pedibus: aut ex illigatis Sisen.histo.lib.iii. Inermes armat ipeditos expedit sine ullo suoq; uulnere cun ctos interficiunt.No.

Exporrectum extentum. porrectum est enim tentum:idest porto iactum. Var.in eu.Quæ res in somnium decideris eris iterum experrectus.No.

Expapillato brachio: quasi usq; ad papillã denudato.Plau.in milite.Idem connexũ in humero leuo expapillato brachio.No.

Experunt pro uoluunt.Pacu.in iliona.Dii me &si perdiunt:tamen esse ad uitam expetunt: cum priusquã intereo spacium ulciscendi dã nunt.Nonius.M.

Expalpare eligere.Plautus in penulo. Quid faciam exora.blandire expalpa. Pomponius in collegio Si qd expalpare possum ab illo.Pla. in aulu Nunc seruus argẽtum a patre expalpabitur.Nonius.

Expergo pro expergefacio.Actius in antiq Heus uigiles pro parte expergite pectora tarda sopore extergite:satia nunciis bacchis exemplo excitæ uadit.quia genitrix & omnis uoces expergite somno.No.

Expeto quære in uerbo appeto.Lau.

Explodere quære in uerbo complodere.Lau.

Exploratum esse quære in uerbo compertum est.Laurentius Valla.

Expostulo est cum querela apud amicos req, ro.& quasi officium amicitiæ in alio desidero:ut Teren.in adel. Quam ipsi fecerunt ultro iniuriam expostulant: Frequentius cum ablatiuo.Lau.

Exponere per exempla boni ostentare.Ci.in academicis lib ii.Frangere auaiciam: scelera ponere:uitam suam exponere ad imitãdum iuuentuti No.

Expulsim dictum est a frequenti pulsu.Varro in serra.peractepurgatum scito quoniam ui debis Romæ i foro ante ianuas pueros pila expulsim ludere.Nigidius in cõmento libro trigesimo. Cuiusmodi genus aduerbiorũ ad uerbii motu qua euenitur.ut pulsim cursim Nonius.

Explorare est intentius obseruare . Vir.lib.ix. Necnon & trepidi tres formidine portas explorant.Marcus Tullius de officiis libro.ii. Hac ui non utatur nisi exploratum quidem habeat id omnino neminem unquam suspicaturum.Nonius.

Explorare uerum inquirere. Vir.æneı.libro.i. Exire locosq; explorare nouos.

Explorare probare.Ci.inuerient acti.secunda Tum in reliquis explorata quidem atq; pro uisa Lucilius libr uigesimonono.Certũ scio esse ita ut dicis nam mihi erant de illo exploratạ omnia.M.Tullius de senectu. Quis est tam stultus quis adolescens,cui sit exploratum se ad uesperum esse uicturum.No.

Explorare siccare. Virgilius primo georgico. Et suspẽsa focis explorat robora fumus. Nonius Marcellus.

Experiri est pati sentire. Virgilius primo æne. Vos & cyclopea saxa experti. Terẽtius i ecy. Nam fuisse erga me miro ingenio expertus sum.No.

Experiri tentare.Virg iiii.æneidos. Ne quid i expertum frustra moritura relinquat.Teñ.i eunu.Omnia prius experiri consilio q armis sapientem decet.Lucilius lib.trigesimo. Summatim tantii experiar rescribere paucis.Plautus in asina.dignos indignos adire atq expe riri certum est mihi.No.

Experiri scire.M.Tullius in epistolis ad Brutũ li.vii.His contraria atq; parata: ut esse soleat expertus sum. Vir.ix.æneı. Experto credite quantus in clipeum assurgat.

Expedire utile esse.Te in heau.Expedit bonas esse uobis nobis quibus cũ res est nõ sinunt Lucil.lib xxvi.Ego enim aut pueritiã ut me amare expediat dictis.Te.in phor. Atq ea si potest uerba expedi.No.

Expedire liberari.Vir.ii æneı. Flãmam iter & hostis expedior.Te.in ecyra. Teq; hoc ci mi ne expedi.Sisen histo.libro quarto. Funis ex pediunt claustra foribus imposita percitantur.Nonius.

Expedire proferre. Virgilius primo æneidos, Cererenicq; canistris expediunt.M. Tan uer. de suppliciis.Hominem proripi atq in foro medio nudari ac deligari: ut uirgas expediri iuber.Nonius.

Expedire colligere.M.Tullius ad Cæsarem iu niorem libro primo. Cæteris autem generibus tunc pecunia expedietur cum legiõibus uictricibus,erunt quoq; stipendia persoluenda.Nonius.

Explere dicitur implere. Lucilius libro trigesi mo atque expleri bonis rebus satiariq; nunquam. Virgilius quarto georgicorum. Improbus illuuiem ranisq; loquacibus explet. Nonius.

Explere minuere. Virgilius libro sexto. Discedam explebo numerum rebarque tenebris. Nonius.

Exponere extendere. Cice.de signis.Vocat ad cœnam:deinde ipse prætori exponit copias suas omnes.No.

Exponere deponere. Virgil.ix.æneí.Socios de puppibus altis exponunt.No.

Exponere differere.M.T.in phi. libro primo. Exponam uobis breuiter consiliũ profectionis & reuersionis meæ.No.

Expugnare quære in uerbo debellare.L.

Exprobrare quære in uerbo opprobrium. L.

Exponere abiicere. Ter.in heau.erat hic corinthia anus haud impura ei dedi exponẽdam. Nonius Mar.

Expositum subiectum.M.T.in uer. actione secunda.Cum tibi exposita esset ad prandium omnis pamphilia.No.

Explanare manifestare exponere.Ter.in phor. quem amicum fuisse tuum ais istum explana mihi Do.

Explicare ostendere explanare. Cicero in uer. de signis. Vitam alterius totã explicare. Idẽ de officiis libro tertio. Vt quædam sibi concedantur:quo facilius quæ uolunt explicent Nonius Mar.

Explicare emittere extendere quæ uirtus præter cæteras totam se ad alienas utilitates porrigit atq; explicat. Var.sexq; ulyssetuas stelligeras æthereis explicans ære cauo sonitum his i cothurnis. Explicare exercere. M.T.de offi.lib iii.Explica atq; excute intelligẽtiam tuam ut uideas quæ sit mea species firma notio uiri boni.No.

Expectare sperare.M.T.de officiis libro secundo.Fit enim deterior qui accipit:atq; etiã ad expectandam semper paratior. Virgilius primo geor.Sed illos expectata seges uanis elusit auistis Nonius.

Expectare desiderare Virgilius Expectatã uenis.Terentius in andria. Expecto quid uelis & deest scire:ut sic. desidero scire quid uelis. nam si tantum dixisset quid uelis nihil desideraret expositione Do.

Expectatio & spes differunt. Nam expectatio certorũ est.Spes incertorum:& expectatio ꝓpinquarum rerum.Spes longinquarum. Expectatio destinat tempus.Spes non destinat. Expectatus etiã dicitur odiosus & molestæ uitæ.Nam filiis parentes aut amabiles sunt: aut expectati.amabiles boni:expectati mali, quorum mors in dies singulos expectãda & exoptanda est. Expectamus ante diem. Speramus ad diem:unde auidior intelligitur ille qui expectit:q̃ ille qui sperat. Terentius ĩ adel.Potiusquã ubi te expectatũ eiecisset foras.Donatus.

Expectare experiri Idem i phor.Ita eum expectatiem:& expectare sperare. Ci.in catil. quid expectas?Donatus.

Expectare & sperare differũt. expectamus enĩ tam bona q̃ mala.speramus bona. Teren.in an.Atq; expectabam quidem cõtinuo præter spem euenit.Do.

Expectare est a deo poscere.No.

Expectare transferre euadere. Plau.in amphi. Sua si quid pro culpa expectare mortalẽ: ut sinat. Nonius.

Expectare accipere Plau.in amphi. ergo expectant multa iniqua.Nonius.

Expleri & saciari habent differẽtiã.Expleri est tãtũmodo plenum esse: saciari supra modũ. Lucre.libro sexto: deinde animi in gratiam naturam pascere speratque expleri bonis rebus;saciarique nunquam. Cicero de republica libro sexto. Graues enim dominæ cogitationum libidines infinita quædam cogunt: atque imperant quæq; expleri ac saciari nullo modo possunt eos quos illecebris suis incenderunt.Nonius.

Exprobratio est cõmemoratio beneficii cum enumeratione factorum Do.

Expuere est cum fastidio aliquid deiicere & expellere.Nam expuere est ex: idest extra pus mittere.Pus enim est omnis humor corporis onerosus.Terentius in eunu. Illam ubi expueret miseriam.Donatus.

Expiscari est diligentissime quærere ubinã pisces lateant. ergo tractum uerbum a piscatoribus. Ter.in phormione.Proinde expiscari: quasi non oris.Donatus.

Expergisceret pro expergisceretur. Pomponius in agamẽnone.Supposito nequis metuetur cum tam clare conuenit: ut si quis dormitaret expergisceret.Nonius.

Expalpabitur pro expalpabit: quod est extorquebit Plau.in aulu.Seruus a patre argẽtum expalpabitur. Nonius.

Exprobrat qui cõmemorat quæ præstitit:opprobrat qui opprobrium obiicit:hoc est uitium.Caper.

Expungo emitto foras:tractum a militibus q̃ expuncti dicuntur:dum foras e militia mittuntur.Cornutus in Persium.

Expugno uero expunxi diximus. Pri.

Expergiscor quod a pergo est experrectum facit;q̃uis uetustissimi expergitus dicebat. Lucilius lib.iii.E somno pueros cum mane expergitum clamas Celius: & si ego obdormiero rure ipse ubi eris experrectus.

Exponere differere. Ci.in philip libro primo. exponam uobis breuiter consilium profectionis & reuersionis meæ.

Exploratores qui secreta nunciant hostibus,proditores sunt:capitis pœna luunt.

Expugnatur nauis cum spoliatur aut mergit̃: aut dissoluĩt:aut pertũdit̃: aut funes eius exciduntur:aut uela conscindant̃:aut anchora inuoluitur de naui.

Experientia usus non doctrina. Virgilius primo georgicorum. Atque apibus quanta experiẽtia parcis. Ser.

Exploro delibero. Vir. primo æne. Tuus est regina quod optes explorare labor. Ser.

Explodo eiicio uitupero. Ci. primo offi. aristonis pyronis & erilli iampridem explosa sententia est. Ser.

Expleri sic distinguitur a saciari: ut expleri tãtummodo plenum esse: saciari uero ultra modum. Lucili. libro sexto: expleri bonis rebus saciari nunq̃. Ser.

Explicauit Ci. dicere maluit: q̃ explicuit: quia iucundius ad aurem cõspectiusque quod esse iã usitatius cœperat. Verba sunt hæc ipsius in oratione quã de imperio Cn. Pompei habuit. Testis est Sicilia q̃ multis undique cinctã periculis non terrore belli: sed consilii celeritate explicauit: ac si explicuit diceret imperfecto & debili numero uerborũ sonus clauderetur. Aulus G.

Expensum ferre est scribere: & pecuniam dedisse. As.

Exquiria ludi quos Romulus Marti instituit: per equorum cursum: qui in campo martio exercebatur. Festus. Vel equiria ab equorũ cursu, eo enim die currunt in campo martio ut inquit Varro.

Exquirine iusiurandum per quirinum. F.

Exquisitum. Varro. i aiace. Stramentitio ac re æger medicos exquisitum ut, conualesceret. Nonius.

Exquilinæ secũdæ regionis: alii has scripserũt ab excubiis regiis dictas. Alii ab eo quod ex cultæ a Rege Tullo essent. Var.

Exquiliæ duo mõtes habiti: quod pars cespes mons suo antiquo nomine: etiam nunc i sacris appellatur. Vario.

Exquilinus lacus Romæ fuit sub monte qui oppius dicitur.

Exquinus est cespius mons septiceps apud ædẽ iunonis lucinæ: ubi æditimus haberi solet. Vario.

Exthodus æque est mæsie fluuius.

Erogare est ex lege ueteri aliquid eximere per nouam legem. Festus Pom.

Expes dicitur quasi sine spe. Actius in eurysa. Ille urbis expes liberum medea exuli iter ho spes expes expers. No.

Exquirunt noue positum a Vir. Pacemque per aras exquirunt. Macro. de sa.

Extra dicta quod ea diis præsecẽtur; quæ maxime extant eminentque. Fe. Pom.

Exter quoque inuenitur. Statius in. xi. Sed quid apud tales qs nec pignora sua cura exter hominos. Ex quo Vir. in. iiii. ænei. Extera quære regna. Pri.

Extimus quoque pro extremus antiqui dicebãt. Pli. in sexto natu. histo. Duchium canusium Apuliæ extimum. Pri.

Exterior extremus uel extimus. Plaut. in truculẽto. Bona perdidi mala repperi: factus sũ quasi extimus a uobis. Pri.

Extingo extinxi cuius simplex stinguo raro ẽ in usu. Virg. iiii. ænei. Cum genere extinxem meme super ipsa dedissem: pro extinxissem protulit. Cicero tamen in arato, stinguẽs participio usus est: quod a uerbo stinguo nascitur quem neque tempestas pertinet: neque lõga uetustas interimet, stinguens præclara insignia cæli. Idem passiuum eius uerbi in prognosticis protulit. Vt cum luna means hyperionis officit uerbi stingũtur radii cæca caligine tecti. Priscianus.

Extricata expedita liberata. Hora. li. car. certa plagis extricata. Acron.

Extimum extremum significat: ita ut intimo sit contrarium. Fe. Pom.

Exterraneus ex altera terra. Festus Pom.

Exterricineus quoque dicitur is qui ante tẽpus natus: uel potius electus est. dictus autem exterricineus ut quem nexter exterrita aluo eiecit. Fe. Pom.

Externus ex alia terra. Fe.

Extorris dicitur extra terrã uel terminos. Actius in eurysace. Nũc per terram uagus extorris regno exturbatus mari. Turpil. i leninus. Neque durare possunt: ita hæc inscitia atque dementia facit extorrem. Salu. i iugur. Sicuti uideris extortem patria domo inopẽ & cooptum miserus effecit. N.

Exterminatũ est extra terminos missum. Lucil. li. xxix. Non rediret ad se atque illam exterminare miseram. M. T. de officiis lib. iii. Atque omne genus pestiferum; atque impium ex hominum cõmunitate exterminandum est. N.

Exterrebrare ẽ uel aliquid extorquere & scrutari & curiosius quærere. Plau. in astraba. cũ curiosius loqueretur terebratum quidẽ pertundit. Nonius.

Extundere est extorquere uel inuenire. Afra. i epistolis. Itaque adeo extundo ex officio datur mihi custodiendus. Virgi. in geor. Vt uarios usus meditando extunderet artes. Paulatim. Nonius.

Extinguere inter & opprimere sterefse uoluit. Tul. de amici. ut sit maius opprimere q̃ extinguere. Primum danda opera est: ne qua amicorum dissidia fiant sin tale aliquid euenerit ut extinctæ potius amicitiæ q̃ oppressæ uideantur: quasi quod extinguitur possit reclamari: quod opprimitur non queat. No.

Extispices proprie haruspices dicti sunt quod extra aspiciãt. Actius in medea. Principio ex-

rispicium ex prodigiis congruens ars te arguit. Varro in serano. Te in consulem mihi pedum cedere subsidio & hostia: sed extispici disputanti relinquo.

Extrariú quasi alienú. Afra. insuspecta ut me esse in hac re ductat abs te extrarium. No.

Extrarium ab extraneo sic distiguit. extrarius q est extra focú sacramétú: iusq; sit extraneus ex altera terra quasi exterraneus. F.

Extrahunt pro exibunt. Afra. in actio. Simul limen intrabo illi extrahunt illico. No.

Exterritum pauefactum significat. Virgil. v. æne. plausumq; exterrita pennis. dat tecto ingentem. Varro i eumenidibus. Videmus populum furiis instinctú tribus diuersum ferri exterritum formidine. No.

Exterritum accensum inflámatum. Vir. geor. libro tertio. Sæuit agris asperque siti: atq; ex territus æstu. No.

Extollere differre. Cecil. in plocio. Abi intro atq; hæc aufer: tamen hodie extollet nuptias. Nonius.

Extundo studiose reperio. Vir. i. geor. Vt uarias usu meditando extunderet artes.

Extemplo illico: & est augur: sermo. téplú eni dicit locus manu designatus in ara: post qué focum illico captant auguria. Virg. æn. Extemplo æneæ soluunt frigore mébra. S.

Extemplo est uerbum augur: qui uisis augurus extemplo surgebant. Ser.

Extendere egredi. Fe.

Exterminauit ut côterminauit dementé fecit Catul. Ha miseria assiduis quam luctibus exterminauit spinosa critina ferens i pectore curas. Nonius.

Extorquere & torquere differút. Torquemus enim hominem. extorquemus ueritaté. Te. i adel. Immo hercle extorquere. Do.

Extimare unde eximias pecora dicuntur quæ a grege accepta sunt ad usus dominor: suorum ut uberius pascát. Sed pprie eximii súut porci maiores: q ad sacrificandú excepti uberius pascant: & boues qui ad hoc electi sunt egregii dicunt & oues lectæ. Vir. Mactant lectas de more bidentes. Ter. in ecy. ut eximiú neminem habeam. Do.

Extrudere proprie dicitur q manibus expellit & est uerbú necessitatis. Teren. in ecy. Eo amante inuitum Páphilú extrudit pater: núc translatione utitur cú dixit extrudit. Do.

Extiema linea. Quiq; lineæ perfectæ sunt ad amorem. uisus: colloquium. contactus: oscula: coitus Donatus.

Extillare est gutture exponere & extillare ipsú corpus guttatim finiri. Teren. i phor. Lachrymis si extillaueris. Do.

Exui est exolui. Vir. ii. æne. Sustulit exutas uinclis ad sidera palmas. No.

Exui nudari. Vir. v. æn. Magna ossa lacertosq; exuit. Nonius.

Exui liberari. Lucil. li. xxx. Vnde domum uix redeat uixq; hoc exuat se. No.

Exuere deponere. Vir. æne. li. iiii. Et si qs precibus locus exue mentem. No.

Exulo duobus modis dicit: & de loco in quo exul est: & de loco in quo eiectus est. Teren. i eunucho. Nam domo exulo. Do.

Exultare sæuire. Marcus Tul. de republi. libro quarto. Quæ sanguie alitur: quæ omni crudelitate exultat: ut uix hominum acerbis funeribus satietur. No.

Exultare est gestu uel dicto iniuriá facere. Lucil. lib. xxx. Quin totum purges de bella siue decueras exultes sollicites. Vir. v. æne. Exultantiaq; haurit corda pauor. No.

Exultare cum iactantia gloriari. Virg. x. æneidos. At medias inter cædes exultat amazon Marcus Tullius in hotten. Imbecillis autem est pudoris magister timor qui siquando aberrauerit: statim spe impunitatis exultat. Et de senectute. Hannibalem iuueniliter exultátem patientia sua molliebat. N.

Exultare supra modú exilire & efferri. M. Tullius de repu. Est igit quiddam turbulentu i hominibus singulis: quod uel exultat uoluptate uel molestia frangitur. No.

Exuuias & spolia nô solum hominum tegminaaut uestes dici posse Virgilius auctor est libro secundo georgicorum dicens de serpéte. Cum positis nouis exuuiis nitidusq; iuuéta uoluit. Lucretius. Nam sæpe uidemus illorum spoliis uere uolitantibus auctas. No.

Exuerunt siluestrem animum Virgilius dixit noua ex cogitatione intellectus. Macrobius de satur.

Exuuiæ ab exuendo dictæ. Fe.

Exules dicuntur extra solum. Virgilius tertio georgicorum. Longeque ignotis exulat oris & sequétibus. Et stabula aspectans regnis excessit auitis. Nonius.

Exurigo fames. Varro in taphemenippo. Vbi iubet ire accubitum accedo strennuus sublimus quod exurigo fundebat costas. Nonius Marcellus.

Enygmate thebano idem par monstrum thebano enygmati.

Enygma thebanum proposuit spinx oedipo: quis esset qui prius quattuor pedibus mox duobus: postremo tribus respondit oedipus est hominem: auctor est Diodo.

Latinæ dictiones: græcæ uero per ph. ut phytne phalanx faleræ facile. Caper.

Faberis: hic & farfarus dicitur fluuius fabinorum est: & corrupte faber nũcupatur a pluribus

Fabam nec tangere nec nominare diali flamini licet quia ea putatur ad mortuos pertinere. Nam & lemuaribus iacitur laruis & parentalibus adhibetur sacrificiis: & in flore eius luctus litteræ apparere uidentur. Fe.

Fabacia carneam deam: quæ uitalibus præest templo sacrauit antiquitas: cui pulte fabacia & lartudo sacrificatur: quo diis maxime rebus uires corporis roboretur. nam & Kalendæ Iuniæ fabariæ uulgo uocantur: quia hoc mense adultæ fabæ diuinis rebus adhibentur. Macrobius.

Fabellæ. Marcus Tullius de finibus bonorum libro quinto. Libenterque se cum his cõgregãt dantque se ad ludendum: fabellarũque audiriõe ducuntur. No.

Fabitronem fautorem. Lucil. li. xxi. Fabitronẽ tibi me amicum amatorem putes. Nonius.

Fabulæ a uerbo fari: ut tragœdiæ & comœdiæ dicta. Varro.

Fabula est in qua nec ueræ nec uerisimiles res continetur quia nec argumenta comœdiarum fabulæ sunt: & tamẽ uerisimiles: ut apud Terentium. Populo ut placerẽt: quas fecisset fabulas.

Fabianus fornix inquit Pedianus: arcus est iuxta regiam sacra uia Fabio Censore constructus: qui deuictis allobrogibus nominatus ẽ ibique scuta eius posita p̃p̃lẽ.

Fabula siue comica: siue tragica quinque actus habere debet. Asco.

Februarium mensem dicauit Numa Februo deo: qui lustrationem potens creditur. Macrobius de satur.

Fabre quære in castella. Ful.

Fabros tignarios dicimus non eos duntaxat qui tigna dolarent: sed omnes qui ædificarent.

Facessere significat interdum facere. ut ẽ iussa facessunt. Interdum uero pro abire ponitur. Pacu. Facessite omnes hinc & abite. Fe.

Facessere est facere. En. in annali. libro primo. Hæc affatus ubique latrones dicta facessunt Afra. in inis. Multa atque molesta es potiri ut dictis facesses. Virg. iiii æne. Imperio læti parent ac iussa facessunt. No.

Facessere significat recedere. En. i eume. Dico uicisse Horestem: dico hinc facessite. Titin. i gemi. ut aliquis uestrorum nunciet gemino ut res suas procuret ædibus facessat. Pacu. in teucro. Te repudio nec recipio nec dico facesse. Item. Facessite hinc omnes parũper tu mane. Cicero de legibus lib. primo. Paulisper facessant rogemus Afra. in liberto. Nolo hic te uideat dominus est puer facesse hinc. Plautus in rudente. Siquis sis impudicus hinc facessas. M. T. in horten. Facessant igitur oẽs qui docere nihil possunt: quo melius sapiẽtiusque uiuamus. No.

Facessere facere & producere duas res significat. Ter. in phor. Hæc hinc facessat. & huc te fac: dicitur pro huc accede. Do.

Facem in nuptiis in honorem Cereris præferebant: aqua etiam spargebatur noua nupta. siue ut casta: puraque ad uirum ueniret: siue ut ignem atque aquam cum uiro communicaret Festus.

Facetus est qui facit uerbis quod uult. Ter in eunu. Facete laute lepide: & dicta & prouerbia: & adagiones quia rem agant facetis hominibus ascribuntur. Donatus.

Facere apertam habet significationem: facere rem diuinam religionibus exhibere. Plau. in aulu. Mulsi congialem plenam faciam tibi fideliam. Vir. in bucco. Cum faciam uitula pro frugibus ipse uenito. No.

Facere aliquando est recipere: ut facere stipendia.

Facere inde facinus. facere enim quis & homicidium dicitur. Commerui minoris culpæ ẽ Peccaui multo minoris & leuioris Terẽtius in andria. Quid feci: aut cõmerui patet. Donatus.

Facere fingere inuenire i hoc differunt. Fit quod uerum est Fingitur quod falsum. Inuenitur ne temere fiat. Terentius i andria. Facite fingite inuenite. Donatus.

Facere oportere etiam hanc significationẽ habet ut abstineat quis ab eo facto: quod contra conuentionem fieret & curare ne fiat.

Facere uerbum omnem omnino faciendi causam complectitur dandi uindicandi ambulãdi.

Facere & icipere differũt. Facimus mediocria: Incipimus magna. Do.

Facere rem diuinã religionibus exhibere. Virgilius in buccolicis. Cum faciam uitula pro frugibus ipse uenito. Et Cicero pro Muræna Nolite a sacris patriis Iunonis sospitæ cui omnes consules facere necesse est domesticum: & suum consulem potissimum auellare. Seruius.

Facesso frequẽtatiuum est uerbum. Virgilius æneidos quarto. Imperio læti parent & iussa facessunt. Ser.

Facesso a facio discedere significat. Teren. Hic nunc facessit.

Faces quid est quod nec plures nec pauciores sed quinque tantũmodo in nuptiis accẽdũt:

quis cereos appellant;an illud est quod Var
ro prodidit Impatores tribus uti solitos esse
in ædilibus plures adhiberi.moris est autem
ut ab ædilibus qui uxores ducūt:faces accē-
dant;an quod cum plurimis in rebus nume
ris utantur; cum in cæteris melior ac profe-
ctior sit;& ad nuptias impar numerus cōue-
nientior atq; aptior habebatur. Par enim nu
merus & interuallum suscipit;& eius paritas
aduersat ac pugnat.Impar uero omnino sci-
di non potest. Sed si diuidatur semper aliqđ
cōmune relinquit. Ex omnibus uero impa-
ribus numeris quinarius potissimū nuptia-
lis est. Tria enim primum imparis locum te
nent;duo uero paris:ex quibus tanq̄ ex ma-
re & fœmina quinarius cōnifcetur numerus
an illud magis q; cum lux generatiōis signū
sit,mulier uero non pluris q̄ quinq; uno par
tu natura potest edere.Iccirco totidem utūt
facibus;an q; deos quinq; precari eos putāt;
qui matrimonio cōiungunt Iouem adultū
Iunonem adultam; Venerem suadellam; & i
primis dianam:quam etiam in partu & dolo
ribus mulieres inuocant.

Facibus cur utantur in nuptiis;quære in dicti
one nuptiis.

Faciem totius corporis formam:idest os posu
it antiquitas prudens ; ut ab aspectu species:
& a fingendo figura.ita a factura corporis fa
cies,Plautus in pœnulo.Sed earum nutrix;q̄
sit facie mihi expedi:statura non magna; cor
pore aquilino ipsa est.Pacuuius.Nupta æta-
te integra feroci ingenio facie procera.Salu-
stius libro secundo.Sardinia in aphrico ma-
ri facie uestigii humani in occidentem q̄ in
orientem latior.N.

Facessas idest recedat suadeo in conuiuiis in q
bus lætitiæ insidiatur ; ita uerbis stomaticis
idest occultis delusiōibus; & facetis dictis fa
cessas Seruius.

Facinus factum.Salustius in catil.Qui aliquo
negocio intenti præclari facinoris. aut artis
bonæ famam quærit.Terentius in heau.Nō
fit sine periculo facinus magnum & memo-
rabile.Marcus Tullius de offi.lib.tertio.Pro
missum potius non faciendum q̄ tætrum fa
cinus admittedum fuit.& de senectute.Nul-
lum deniq; scelus.nullum facinus esse:ad qđ
suscipiendum non libido uoluptatis impel-
leret.Nonius.

Facinus rursum scelus.Salu.in catil.Sed in cō-
iuratiōe fuit Quin.Curius haud obscuro lo
co flagitiis atq; facinoribus coopertus. Mar
cus Tullius de offi.libro tertio. Ab hoc nul-
la fraus aberit: nullū facinus . Nonius Mar-
cellus.

Facio æstimo.Ci.ad.C.Cæsarem.Eius libertū
apollinium; iam qui eum uiueret ipse & ma
gnifaciebam & probabam.Ser.

Facio te certiorem:non certum dicimus: neq;
ago. Virgilius uero metri causa dixit.ᵃAnchi
sem facio certum remque ordine pando. Itē
facio tibi gratum:facio ludos: rem diuinam
sacrificium:solennitatem:iacturam:damnū:
naufragium non ago. Quintilianus: In por-
tu naufragium fecimus.Item feci fugam pro
fugi.Feci timorem idest timui: Feci iter.feci
uiam. Copiam rerum nostrarum potestatē:
non egi uel dedi:feci lucrum ; non acquisiui
lucrum;feci urinam;stercus non emisi. Item
facio tibi iniuriam contumeliam. Item affi-
cio te iniuria;contumelia;afficio te molestia
non autem facio tibi molestiam. Feci sermo
nem potiusquā habui : habui orationem nō
feci Laurentius.

Facies īgenitus cuiusque rei aspectus haud fa-
cile mutabilis modus & factura:non os tan-
tum ac genæ : quod Græci προσωπον uo-
cant,ut enim ab aspectu species ; a fingendo
figura;ita a faciendo facies:ut egregia littera
rum facies:& mōtis facies: ut etiam Plautus
in pœnulo;pro totius corporis colorisq; ha-
bitu posuit.Sed earū nutrix qua sit facie mi-
hi expedi;statura non magna corpore aquili
no ipsa est;species uenusta: ore atque oculis
pinguis.

Facio ad corpus. Vultus ad animum refertur
atque uoluntatem. Vnde descendit a uolo
uultum supino ātiquo. Inde uultus mœstus
iratus.Iude superficies non discrepās a facie:
ut facies maris hominis illud quod primū i
tuemur in homine.dicimus tamen confuse:
fædatā facie:fædato uultu.Lau.

Facies antiqui dicebant ut fides. Fe.

Facies idest species. Vir.vi.æneі. Quæ reg; fa-
cies o uirgo effare.Ser.

Facies similitudo.Virgilius secundo georgico
rum.Nec pingues unam in faciem nascunt
oliuæ.Ser.

Facies huius facies declinabant antiqui : sicut
dies huius dies. Virgilius . Libra dies somni
quæ pares ubi fecerit horas.i. libra diei som
nisq;. Similiter dicebāt fames famii: pernices
perniciі;progenies progenii;luxuries luxurii
acies aciі:dies dii. Virgilius. Munera lætitiā-
que dii.i.diei. Au.G.

Faciunt nonī esse non diffitebere:quod ad diē
xii.Kalendas ianuarias. Herculi & Cereri fa-
ciunt luæ prægnante panibus mulso. Macr.
de saturna.

Facitur quoq; & facio pro fit protulerunt au-
ctores,ut Hora.in tinico,Sine me hercle pur
gant,& deorum cura non satis facitur respu
blica.Titin.in quinto. Consiliū bonū gratia

paruifaciant: facessit quoque Ci. pro Cluentio protulit Sed hoc polliceor omnibus: si cui forte hac lege negocium facessit. Vnde igitur in plerisque uerbis compositis actiuum est: ut facio perficio & proficio. Pri.

Faciundum: legendum: scribendum: dicendum: uigilandum: totum hoc necessitati semper adiungitur. Teren. in eu. Faciundum fuit. Do.

Facilis exorabilis ad ignoscendum paratus. Virgilius quarto georgicorum. Et faciles uenerare napæas Ser.

Facilis & clæmens in hoc differunt: quod facilis est cuius ira cito soluitur. Clæmens quod non irascitur. Te. i adel. Re ipsa repperi facilitate nihil esse homini melius neque clæmentia. Do.

Facile & ferme aduerbia sunt existimationis & confirmantis: & ferme pro facile ponitur & facilitatem significat. Terentius in and. Fidelem haud ferme mulieri inuenias uirum. i. liquido & manifesto. Et facile pro certo ueteres dicebant. Ci. illius ciuitatis facile princeps ferme aduerbium est festinantis. Terentius in andria. Iam ferme moriens. Do.

Facile pro non dubie superlatiuum desiderat: ut facile utilissimus. Comparatiuum quoque & nomina significantia diuersitatem: ut facile dissimilis: & composita a præ: ut facile præstat. Laurentius.

Factio & factiosus initio honesta uocabula erant: unde adhuc factiones histrionum & quadrigarum dicuntur. Modo autem nomine factionis seditio & arma uocantur. Fe.

Factio dicitur malorum consensus & conspiratio. Salu. in catil. Inter bonos amicitia: inter malos factio. No.

Factio item significat opulentiam: abundantiam: & nobilitatem. Sed iam metuo hercle cæsone nimis stulte fecerim: qui ex tanta factione aut opibus ea sum ausus aggredi. Plautus in aulu. Istas magnas factiones. Idem in trinummo Vestras cum nostri factiones atque opes. Turpilius in transylone non uilitate factione frætus interdicere. Cecil. Famam filium occultabat factio. Nonius.

Factio est diuisio ciuium in diuersa studia: cum aliqui principes in ciuitate fieri conantur: inter quos est æmulatio qui factiosi dicuntur ciuium quisque multitudinem ad se trahens: consilioque qui dicuntur clientes. Seditio uero a seorsum sedendo uel eundo. Virgil. hoc scribens ait. Ac ueluti magno in populo cum sæpe coorta est seditio. Dicitur seditio in exercitu: in classe: in schola. Lau.

Factio est diuisio ciuium in diuersa studia inter quos æmulatio est: qui ciues & factiosi dicuntur. ac trahentes ad se per has nephasque multitudinem clientum.

Factiosi ab una faciendo. sic ab una agendo actiosi dicti. Varro.

Factiosus qui factionem amat. Lau.

Factor non dicitur. sed auctor. Lau.

Factum iri audio illi iniuriam: factum iri audio contumeliam: dictum iri uulgo quod ita dici uulgo. Et is nunc etiam figuram iam in mediam loquendi usus. Icirco exemplis supersedeo. Sed contumelia illi uel iniuria factum itur: paulo est remotius. Exemplum igitur ponemus. M. Cato pro se contra C. Cassium. Atque euenit ita quirites: ut in hac contumelia: quæ mihi propter huiusmodi petulantiam factum itur rei quoque publicæ medius fidius miserebar quirites. Sicut autem contumeliam factum iri significat ad contumeliam faciendam operam dari: quo fiat contumelia: ita factum itur casu tantum mutato. Idem dicit Aulus Gelius.

Facul antiqui dicebant & faculter. unde facultas & difficultas uidetur dicta: sed postea facilitas morum facta est facultas rerum. Fe.

Facul pro faciliter: huic contrarium est difficul. Lucil. libr. vi. Peccare impune rati sunt posse & nobilitate facul propellere iniquos. Pacu. in teucro Nos illum interea proficiendo propitiaturos facul remur. Afra. in acti. Haud facul ut ait Pacuuius: fœmina inuenietur bona. Actius i meleagro. Erat mulie istuc ferre aduersam fortuna facul. Varro in bimarcho Quod utrum sit magnum an paruum facile an difficul. N.

Facundi ad hæc eandem uocem qui facile fantur facundi dicti. Varro.

Faciendi uero reddendi etiam causa continetur.

Fatur is homo qui primum significabilem emittit uocem: ab eo antequam ita faciant: pueri dicantur infantes. cum id faciunt iam fari: cum hoc uocabulorum a similitudine uocum pueri. ac fatuus fari id dictum. Varro.

Faciundum puto ut paucis rationem nostri consilii demus. Ci. inquit fuit quod faciendum putauit & factum. Quintil. quod si nemo miratur poetas maximos sæpe fecisse. ut principiis operum suorum musas inuocarent. Hic uero aliud est quod facit. aliud autem propter quod facit committo sicut differunt ponitur.

Facto opus est: fieri opus est: dici opus est: & dicto: pugnari opus est & pugnato: pro facto dictu pugnatu. Quomodo. n. infinita rem uerbi significant: sic hæc participia pro infinitis uerbis ponuntur & significat passionem. Supina in u magis significant nominatiuo iunguntur ut nec dictu facilis: nec uisu effabilis ulli. Virgilius. Statius uero cum uerbo iunxit: quem tunc uenientem limine primo expectat.

Fælis cata est. licet alii esse aialiquod uulgo fui

nam appellãt. Ci. tuscu. li. v. Aegyptiorum morem quis ignorat: quorum imbute mentes prauitatis erroribus: quiuis carnificiam prius subirent: quam ibi aut aspidem, aut faelem: aut canẽ: aut crocodillum imolent.

Faecelinus Siciliae fluuius est pelloro iunctus: & Dianae templo conterminus.

Fagus arbor glandifera: antea quidem homĩes glandibus uescebãt: sed cum ph scribitur: quia graecum est: nec est ut fama fuga fur. Ser.

Fagutal sacellum Iouis: ĩ quo fuit fagus arbor: quae Iouis sacra habebatur. Fe.

Fagutal a phago. unde etiã Iouis fagutalis: qđ ibi sacellum. Varro.

Falacer deus quidam pater pomorum.

Falarica telum maximum. Virg. in. xi. Sed magnum stridens cõtorta falarica uenit. Fulminis icta modo. En. Quae ualidae ueniunt falarica missa. Et dictum hoc genus teli a falis idest turribus ligneis. Nonius.

Falarica genus teli missile quo utũť ex falis. i. ex locis extructis dimicantes. Fe.

Falcones dicti quorum digiti pollices intus sunt curuati: a similitudine falcis. Fe.

Falces & harpagae armorum genera murorum oppugnationibus apta. Sisen. histo. li. iiii. Falces iniectas cõminuũt puteos collatis harpagis prius deuciunt: mittunt e turribus. Nonius Marcellus.

Falces a farre littera cõmutata. hae ĩ campania seculae a secando: & a quadam similitudine: harum aliae falces foenerariae: aliae adoreae. a hae dumariae: quae & scirpicule: quibus secãt dumeta. Varro.

Falernus regio ẽ Cãpaniae uini fertilis. Acron.

Falernus ager. Liuius li. xxii. Castris ad uulturnum amnem cõmutatis Asdrubalẽ cũ equitibus in agrum falernũ praedatũ dimisit usque ad aquas sinuessãnas. Est autẽ ager falernus: qui a Caleno oppido ad Casilinũ: idest castellucium protenditur. Liuius uero agrum falernum a Campano diuidere uidetur.

Falerium promontorium est Corcyrae insulae ex quo in mare protenditur scopulus quem a similitudine Vlyssis nauẽ fuisse dixere uetusti.

Falernum. Quid in Italia utensile non modo nõ nascitť: sed etiam non egregium non fit: quod far cõparandum Campano? quod triticum apulo? quod uinum falerno? quod oleũ uenafrano? non arboribus cõsita Italia ẽ: sed ut tota pomariũ uideať. Varro.

Falae turres sunt ligneae. Ennius libro quintodecimo. Malos diffundunt: fiunt tabulata falaeque hae sunt. Et Cicero: quod apud ueteres propter spectatores e lignis erigebantur. Nonius.

Falae dictae ab altitudine: a falẽdo: quod apud hetruscos significat caelum. Fe.

Faleratus honestus atque ornatus. Terentius in phor. Adeo te esse negociantem atque impudentem Phaedria ut faleratis dictis seducas me: sed cum ph scribendum: quia graece phalara. Donatus.

Falerii oppidum est in mediterranea Thuscia falerios pergentem quidam esse faliscos proprius sermonibus ciuitatem posuerunt: aliq eam sinfalistum appellant in uia flaminia iacentem. Strabo.

Falerii oppidum a fale dictum. Fe.

Faliscum oppidum est in mediterranea Thuscia. Quidam faliscos gentem per se esse aiũt Strabo.

Fallere exurgere. Varro in menalippa. Tam eũ ad quem ueniunt: & hospitium lac humanũ fallesse. Nonius.

Faleræ sunt bellica ornamenta. Salu. in iugur. bello. At si res postulãt hastas uexillum faleras alia militaria dona. & Virgilius aeneidos libro nono. Euryalus faleras ramnetis & aurea bullis cingula: sed cum ph scribe: ut iam dictum. Nonius.

Fallam pro fallaciam. Neuius in decurtis. Me non uocabit ob eam rem hanc feci fallam. Nonius.

Faliscorum oppidum hodie montem Flasconem nominant in Hetruria.

Fallarica telum est ingens torno factum: habens ferreum cubitale: & rotunditatem de plumbo in modum sperae: & in ipsa summitate dicitur etiam ignem habere affixũ: hoc autem telo pugnatur de turribus: quas phalas dici manifestum est. Iuuenalis. Consuluit ante phalas delphinorumque columnas. Ergo a phalis dicta sunt phalarica sicut a muro muralis. Sane phalaricam. Et Lucanus dixit neruis mitti tortilibus: quod quandam machinam: ut hunc tortilibus uibrata phalarica neruis obruat. Virgilius uero ait. Turnũ manu iaculari potuisse. Vide Ennius libro nono. Sed magnum strident contorta phalarica uenit fulminis acta modo. No.

Fallaci loquentiae. Marcus Tullius de finibus bonorum & malorũ libro quarto. Quae diligentissime contra Aristotelẽ dicunť a chrysippo ex ea difficultate ille fallaci loquentiae Nonius Marcellus.

Fallius & fallior cũ rationabiliter dici possunt non tamen consuetudine. Festus.

Falsum quid sit quaeritur & uidetur id esse falsum: si quis chirographum alienum imitaretur: aut libellum uel rationem intercidat: uel rescribat: non qui alias in computatione uel ratione mentitur. Pau. de falsis.

Falsum tutorem eum uere dici qui tutor non est. Paulus respondit: siue habenti tutoré datus est: siue non: sicut falsum testamentú: qđ testaméntum non est: & modius iniquus: qui modius non est. Pau. de uer.

Falsum habuit pro fefellit. Salu. in iugur. Neq; ea res me falsum habuit. Nonius.

Falsæ litteræ & falsæ monetæ: quæ ad fallendum cõfictæ sunt sub eius imitatione cuius nõ sunt. Plinius libro. xxxiii. Miscuit æri falsæ monetæ. Et libro xxx. Qui super cætera scelera falsas etiam litteras signo adulterino T. Quintii signatas reddiderunt regi. Et iterum. Maximæ falsæ litteræ. T. Quintii urgebant dicuntur litteræ fallaces: quæ médacio fallant, non imitatione falsa: ut Liuius libro viii. Fallacibus litteris circa latium noméq; uolscum missis.

Falsus animi pro animo ueteres dicebant: & ingens uirium pro uiribus: & diues opum pro opibus. Virgilius: Dies opum studiisq; asperrima belli. Terentius in eunucho: ut falsus animi est. Donatus.

Falsus. Virgilius primo georgicorum. Solé q̃s dicere falsum audeat. Salu. Multos mortales falsos fieri coegit. Ser.

Falsum & fallacia propterea dicuntur q; fando quem decipit ac contra id quod dixit faciat. Itaq; si quis te fallit in hoc non proprio nomine fallacia: sed translatio: ut a pede nostro pes lecti. Varro.

Falsum uanum & fictum differunt. Falsum est quo tegitur id quod fieri non potest. Vanú quod fieri non potest. Fictum quod non est factum: quod fieri potuit. Vel falsum est fictum mendacium simile ueritati. Vanú nec possibile nec uerisimile. Fictum totum sine uero: sed uerisimile. Falsum loqui mendacis est. Fictum callidi. Vanum stulti. Falsum loqui culpæ est. Fictum uirtutis. Vanú uecordiæ. Falsis decipimur. Fictis delectamur. Vana contemnimus. Terentius ĩ eunucho. Sin falsum aut uanum aut fictum continuo palam est. Do.

Fama a fando dicta est. Fe.

Fama spes pro futuri nomine. Virgi. iii. æneí. Nos munera templi quippe tuis ferimus famamq; fouemus inanem. No.

Fama est rursus infamia. Virgilius quarto georgicorum. Neque enim spe famaque mouétur. Vnde & famosus dictus est infamis. Terentius in adelphis. Maledicta fama meum amorem & peccatum in se transtulit. Plautus ĩ asina. Qui me miserum fecit fama flagitiis tuis. Lucil. lib. primo. Quin optimus ille iure tantum pater huius & famosus fuit: utrinque primo adolescens, posterius clarestius se. Turpili. in epidi. Quæso omitte ac deseri meretricẽ quæ te semel macta est: semp studuit perdere detegere dispoliare opplere te adeo fama ac flagitiis. M. T. de repu. li. iiii. Atque etiã siqua erat famosa & cognatio sæculum nõ ferebat. Salu. in iugur. Is postq̃ largitioné regis famosam ĩpudẽtéq;. Neuius de subito famã tollũt siquã solú uidemus in usa. Nonius.

Fama a fari: hinc famosus & famigerabilis. V.

Fama est opinio secundũ consuetudiné. Virgilius. iii. æn. Fama uolat pulsum regnis cessisse paternis Idomenea ducem. No.

Fama atq; rumor pars altera consensum ciuitatis, & uelut publicũ testimoniũ notat. Alteram sermonem sine ullo certo auctore dispersum: & cui malitia initiũ dederit: & incremẽtum credulitas: q̃ nulli non etiam continentissimo possit accidere fraude inimicorũ falsa uulgantium. Quintil.

Famosam infamen. Ci. de ora. li. ii. Non pol inquit audeo, nam me ad famosas uetuit mater accedere. No.

Famosus pro infami. Turpi. ut famosa mulier quæ noscitur impudica. No.

Famelicosam terrãm palustrem uocabant. Festus Pompeius.

Famelicus a fame & edẽdo dictus: quasi famedicus. Dona.

Familia antea in liberis hominibus dicebatur quorum dux & princeps generis uocabatur pater & mater familiæ. Vnde familiæ nobiliũ Pompeiorũ: Valeriorũ: Corneliorũ. & familiares ex eadem familia: postea hoc nomine famuli etiam appellari cœperunt. permutata i in u littera. Fe. Pom.

Familia uarie accepta est. nã & ĩ res & ĩ psonas deducit. In res ut in lege. xii tabularũ his uerbis. Agnatus proximus familiã habeto. Teré. ĩ heau. Decem dierũ uix mihi est familia. in psonas aut natura: aut iure sub unius potestate subiectus ut filios nepotesq;: & deinceps seruitutes quoq; appellare familiam. Fe.

Famino dicito. Festus.

Familiaris romanus priuatus. Fe.

Familiariter ferre. idest grauiter & moleste. Terentius in an. Huius morté tam fert familiariter. Nã quæ nobis sunt familiaria: sunt aio nostrochara. Dona.

Famuli origo ab oscis depẽdet: apud quos seruus famul nomiabatur. Vnde & familia uocata. Festus.

Famulant̃ pro seruiũt. Mar. Tul. de repub. lib. iii. Est enim iniustæ seruitutis. cũ hi sunt alterius qui sui possunt esse. cũ hi aut famulãtur. Et de offi. lib. iii. Quam hi seruitutis famulatus: & seruientis uoluptati. No.

Famulitas est seruitus. Actius in Andromada. Nā postq̄ famulos uos oppressit famulitas. Pacu. in atalāte. Quas famulitas: uis: ægestas fami: formido pauor: Nonius.

Famulanter pro suppliciter. Acti. in tereo. Denunciat mane natum semel affare & famulāter pete. Nonius.

Famulicium dum multa narrāt: unus e famulicio euangelium adesse nunciat.

Famul famulus. Ennius libr. ix. Mortalē summum fortuna repente reddidit sūmo regno famul: ut optimus esset. No. Mar.

Familiæ appellatiōe omnes qui in seruitio sūt continent: unius seruus familiæ appellatiōe non continetur: nec duo quidem familiā faciunt.

Familiæ appellatione & ipse princeps cōtinet: fœminarum liberos i familia earum nō esse palam est. Quia qui nascunt: patris non matris familiam sequunt.

Fana q̄ fando consecrantur. Fe.

Faneta Orpheus dixit solem. i. a lumine: atque illuminatione. Fe.

Fauisæ id esse cellas quasdā & cisternas: quæ in area sub terra essent: ubi reponi solerēt signa uetera: quæ ex tēplo essent: & alia quædam religiose donis consecratis fauisas esse dictas cellas quasdam & specus quibus æditui capitolii uterentur ad custodiēdas res ueteres & religiosas. Aulus. G.

Faunus deus agrorum & syluarum. Horatius libro carminum. Nisi faunus ictus dextra leuasset. Acron.

Faunus quidam incubum dicunt. Horatius libro carminum. Lucretilem mutat liceo faunus. Acron.

Faunus est deus quidam.

Fanula ueteres parua delubra dixerūt hanula loco f ponentes aspirationem. Fit enim hæc uox ab eo quod est fanum. Sunt enim dicta hanula quasi fanula.

Fando passiue protulit. Virgilius: ut fando aliquid si forte tuas peruenit ad aures. Gerundia enim communium uerborum communem habent significationem. Fari quidē nō erat antiquitus.

Farcimina a fartura extorum appellata ab eo in quo est tenuissimum intestinum fartum. Festus Pompeius.

Farrago ex segete: ubi sata admixta ordeum & uicia & legumina pabuli causa uiridia ferro cæsa farrago dicta: aut in se quod primum i farragia segete seri cœpta ea equi & iumēta cætera uerno tempore purgantur ac saginātur. Var.

Farrago appellat: id quod ex pluribus satis pabuli causa datur iumentis. Fe. Pom.

Farsenum uirgulti genus. Fe.

Farfarus Syriæ fluuius in radicibus libani mōtis emittit: & per Antiochiā fluens i syriaco miscet: mari apud Simeonis portū.

Farfarus est arbor. Plau. ut folii farfari.

Fareum genus libi ex farre factum. Fe. Pom.

Fartores nomenclatores qui clam uelut infartiant nomina salutatorum in aurem cādidati. Festus Pom.

Fartores qui Isicia & farcimina farciunt. Terē. in eunucho. Cupidenarii omnes cetarii. lanii coqui fartores. Dona.

Farus pro turri quæ naufragio extollit: ne marino scopulo quis faciat naufragium dicit: a phos quod est lux: & scribe pharus cum ph.

Farrus nomē est maris ubicunq̄ facta quocūque casu diuisione furens incidit: utputa inter Italiam & Siciliā: quas quidam existimāt olim fuisse coniūctas ex terræmotu postea separatas: a qua separatiōe id mare quod medium inter eas impetu fertur pharus dicitur Nam pharos græce: latine diuisio sonat uege hoc nomē Siciliæ pharus præ cæteris seruauit: seu quia māifestior fuit diulio: seu quia notior a græcis atq; latinis: huic supereminet ab Italia Rhegium: & a Sicilia Messana ciuitas inclyta: cum ph scribe.

Fasces quam habeant significationem manifestum est. Virgilius secundo georgicorum. Illum non populo fasces non purpura regum Flexit. Nonius.

Fas. Horatius libro carminum. Fas paruitates est mihi trad s Fas non significat non licet: sed possibile est. Vult enim le agnū esse mystu us. Acron.

Fas genitiuum non habet. Nam siue faris: seu furis uel fassis dicamus: aliud potest significare. Priscianus.

Fascem pondus onus. Vir. in buc. Ego hoc te fasce leuabo. Nonius.

Fascem consulum posuit. Virg. ii. geor. Iniusto sub fasce uiam dum carpit. No.

Fasceam pro cortice. Varro i gerūto didascolo In quibuslibet sacraturi fasciis cingit fore libet pro corpore. Vir. geor. lib iiii. Vdoq; docent inolescere libro. Nonius.

Fascinum cloatius uerrius fascinum appellat: quasi balcanum: & fascinare cōmode ac fane conducentur. Au. G.

Fascinum & fas a fando nominantur Fe.

Fasius diuinum & ad religionē pertinens. Str.

Faselus nauicula breuis. Virgilius quarto georgicorum. Et circumpictis uehitur sua rura faselis Seruius.

Lastigium ædificii summum. Fe.

Fastigium ima altitudo. Virgilius secundo georgicorum. Forsitan & scrobibus quæ sint

fastigia quæris. Varro de re rustica li.i. Aquã quæ cælo uenit recipere potest: aut fastigiũ ni exeat fundo aggeris. No.

Fastigium summæ & imæ partis possumus di cere. Virgilius secundo georgicorum. Forsi tan & scrobibus quæ sint fastigia quæris. Et primo æneidos. & fastigia suspicit urbis: uti & altum mare: & altum cælum dicimus. Ser uius.

Fastigare in fastigium tendere: & in cacumine erumpere. Plinius libro. xviii. Verno tempo re fastigantur in stipulam.

Fastigia consuetudine summæ altitudines di cu putantur: cum sint & imæ significãt fines. Virgilius secundo georgicorum. Forsitan & scrobibus quæ sint fastigia quæris. Cicero de officiis libro tertio. Sed quo opere incho ato propric tamen absoluto tibi fastigiũ im ponimus. Nonius.

Fastis diebus iucunda fari licet: nefastis quidẽ non licebat fari. Fe.

Fastidiliter fastidiose. Varro. Credo hodie uel quibus in stabulis animus ardens mutabili ter habere; & non fastidiliter inconstanti pe ctore. Nonius.

Fasti confessi qui fari id quod ab aliis quæsitũ hinc professi.

Fasti dies quibus certa uerba legitima siue pia culo prætoribus licet fari. Varro.

Fastidiosus actiue ponitur pro eo qui fastidit.

Fastorum libri appellantur: in quibus totius anni fit descriptio. Fasti enĩ dies festi sunt Festus.

Fasga mons est supra iordanem: in terra Mo ab contra ierico; sub quo Genua ciuitas in campo Moab.

Fascinum: detersa enim lingua fronte mulie res amputare se fascinium infantibus putãt. Acron.

Fasces honores. Hora. libro car. Superbos Tar quinii fasces. Acron.

Fastus. Horatius libro tertio carminum. Per memores genus omne fastos: per fastos au tem consules uult accipi qui nobilitatis i po steros memoriam testarentur: qui dat nomi na fastis. Acron.

Fasti dies sunt quibus ius fatur. i. dicit. Vnde nefasti quibus non dicitur. Pri.

Fastus a fando uerbo quartæ decliationis: quã do uero, p ãnali accipit: a fastis & nefastis die bus dicitur secundæ & quartæ: ut Lucanus in decimo. Nec meus eudoxi uincetur fasti bus annus. Et Varro in ephimeride. Postea honoris uirtutum causa Iulii Cæsaris: qui fa stos correxit mensis Iulius appellatus est.

Fatur is q primũ homo significabilẽ ore emit tit uocem ab eo anteq̃ ita faciãt pueri dicit infantes: cum id faciunt iam fari: cũ hoc uo cabulorum a similitudine uocũ pueri. ac fa tuus fari id dictum. Var.

Fatui cibi dicuntur qui carent sale.

Fatuus qui fatur quod puer primo fit. Var.

Fatum ab hoc tempore quod tum pueris con stituant parce fando dictum fatum & res fa tales. Varro.

Fatidici dicti qui futura prædiuinando soleãt fari. Varro.

Fatigare cohibere comprimere. Mar. Tulli. de offi. libro tertio. Qui non uerbis sint & di sputatione philosophorũ. sed uinculis & car cere fatigandi. Nonius.

Fatigare commouere perturbare. Virg. primo ænei. Quæ mare nunc terrasq; metu cæluq; fatigat. Nonius.

Fatigare percutere. Vir. lib. ix. Versaq; iuuẽcũ terga fatigamus hasta.

Fatigare excitare uel icrepare uel hortari. Vir gilius ænei. iiii. Sociosq; fatigat præcipites ui gilate uiri. Nonius.

Fatigare positum pro fatigari. Virgilius libro octauo. Olim remigio noctemque diemque fatigant.

Fatigare istigare cogere. Virgilius libro nono. Collecta fatigat ex longo rabies. & siccæ san guine fauces. Nonius.

Fatigare ad lassitudinem deducere. Virgilius quinto æneidos. Veloces iaculo ceruos cur suq; fatigat. Et libro nono. Quos nulla fati gat Prælia. Nonius.

Fata dicuntur q augures finem auspicio; cæ lestium extra urbem agri sunt effati.

Fatantur multa fantur. Fe.

Fatiscere est aperire rursum uel deficere. Acti. in epinausimache. Tam ut fatiscat qui tuam implorem fidem. Pacu. in dolorestе: ut si ita sunt, p merita nostra æq perare: ut queam ue reor; nisi nunq̃ fatiscere quod q boni. N.

Fatiscunt qui fatiscunt. Actius in epinausima che. Tantum haud fatiscat qui tuam implo rem fidem. No.

Fatiscit abundanter aperit. Fatim enim abun danter dicimus unde & affatim. Virgilius i. ænei. Accipiunt inimicum imbrem rimisq; fatiscunt. Ser.

Fatisco soluo abundanter aperio. Virg. primo geor. Neu puluere uita fatiscit. Et. i. æne. Ri misq; fatiscunt. dictũ autem a fatim. i. abun danter: unde affatim & hisco. Ser.

Fatigatum de corpore dicimus. Ser.

Fatua dicit etiam terra a fando: quod infantes partu editi non prius uocem edunt q̃ attige rint terram. Ma. de sa.

Fatum est cõnexio rerum per æternitatem se inuicem: tenens quæ suo ordine & lege ua-

manturita tamen ut ipsa uarietas habeat æternitatem. Cicero.

Fatum significat decretum & uoluntatē. Virgilius ænei. libro. viii. Heu stirpem inuisam & fatis contraria nostris Fata phrygum. Idem ī eodem. Filius huic fato prolesq; uirilis nulla fuit. Nonius.

Fatum nutus. Vir. fatis Iunonis iniquæ.

Fatuos & faunos siluestres a fando. Fe.

Fatuus & insulsus differunt. Fatuus est inepta loquens: & a fando fatui dicuntur. Fatuus ē uerbis ac dictis. Insulsus corde atq; aio. Terētius in eunucho. Fatuus est insulsus tardus: stertitq; noctes & dies. Fatui dii quoq; sunt q & fauni dicuntur & nō stulti: sed multū fantes. Donatus.

Fatuus quære in dictione stultus. Lau.

Fatale. Horatius libro car. Daret ut cathenis fatale monstrum: idest maiorem q̄ sexus exigebat: animositate fatalem uixit aut turpem. Vnde & prostantes fatales dicūtur: ut est romæ non castæ: aut uelit monstrum fatis sibi reseruatum, ut fato Romano subiectum. Acron.

Fausus olim dacorum fluuius.

Fatiloquus fatiloquētior format & fatiloquētissimus. Lau.

Fauni a fando: siue a faudo: hoc est dum pontifex maximus dedicat certa uerba fatur. Festus Pompeius.

Fauni & uates olim canebant uersus fauni dei latinorum: ita ut faunus & fauna sint in uersibus quos uocant saturnios ī siluestribus locis traditū est solitos fari: quos fando fatuos dictos. Varro.

Faui a fauendo. Festus Pom.

Fauiani & Quintiliani appellabantur luperci: a Fauio & Quintilio præpositis suis. Festus Pompeius.

Fauentia bonam ominationem significat. Nā præcones clamantes populum sacrificiis fauere iubebant. Festus.

Fauere silere: fauere linguis; fauere uerbis. Vir. Ore fauete omnes. Terē. in an. Fauete adeste æquo animo. Dona.

Fauere hoc uerbum: non ut plærīq; existimāt a fauore trahitur: sed paratur silentium: ut rite peragi possit sacrum nulla uoce mala obstrepente. Sene. ad gal.

Fauere enim est bona fari: ac ueteres poetæ p silere usi sunt fauere. Fe.

Faustulum porcellum fœturam porcoꝝ. Fe.

Faustum & festum hoc differūt. Est enim faustum quasi a fauendo dictum: ac per hoc prosperum & propitium. Festum autem solenniter lætum & feriatum. Virgilius secundo æneidos. Festosq; dies de nomine phœbi. Terentius. O faustum & fœlicem diem. No.

Fauentinus a fauentia: & Rheatinus a rheate. Varro.

Fauna dicitur terra q̄ omni usui animantium fauet. Ma. de fa.

Faustitas nouæ fœlicitatis dicta. Hor. lib car. Tutus enim bono faustitas per mare nautæ complexi. Acron.

Fauētia est ī medio Bononiæ & Rauēnæ: & a hacꝝ ciuitatū per quā iter est Romam. Stra.

Fax pro face. Varro in gerunto didascalo. Cōfluit mulierum tota Roma: quæ noctu fieri initia solita: & nunc pinea fax indicat. Idē sexagesimo. Adest fax inuoluta incendio. Idem de uita patrum libro secundo. Cum a noua nupta ignis in facie affertur fuco eius simptus: cum fax ex pinu alba esset: ut eam puer ī genuus afferret. No.

Faxim pro fecerim. En. ī phœnice. Plus miser simili scelestum faxim quod dicam fore. N.

Faxo pro faciam. Vir. ænei. li. xii. Ego sidera faxo firma manu. Ser.

Febris proprietatem habet a feritate morbilis mali: ut a calendo calorem uel caldorem. V. in andabatis. Aperiendum putat id quod alterum appellamus: a calendo calorem, alteꝝ a feruore febrim. Nonius.

Febris a feruore dicta est abundātia caloris.

Fellare ab hedis & agnis tractum est: qui fella re dicūtur ubera matris: cum lac sugūt: hoc uerbo usus est Varro in re rustica in agnis. Solinus frequentatiuo scilicet fellito in hedis. & Plinius. dicitur autem non a fele animali quod sentire est ridiculum: sed a uerbo græco est ἀπὸ τοῦ φαυλίζειν: quod est os cōtaminare. ita interpretat Suidas: testimonio etiam Aristophanis.

Febris fanum in palatio & ædem & arā malæ fortunæ: ex quibus cōsecratā uidemus. Cice.

Februario quid est quod cum cæteri Romani mortuis iferias mittere & parētare cōsueuissent Decius & Brutus, ut Ci. scribit id decēbri faciebāt. hic fuit q primus lusitaniā inuasit: qppe lythan flumē prius traiecit: an quēadmodū uesperi & mēse exacto multa parētare cōsueuerūt. Sic. n. fine āni mēse nouissimo mortuos honore & inferis prosequebāt. Est autē oīum mēsiū decēber extremus: an q̄ dīis īferis honor redet̃ q̄ cū fieri rēpestate uidet: cū fructus oēs maturitatem sunt cōsecuti: an q̄ cū sæmentē instituētes terrā subigūt inferoꝝ honorē meminisse oportet: an illud potius q̄ mēsis saturno a Romanis cōsecratus est. quē inferoꝝ deoꝝ numero habēt: an q̄ saturnalibus; quē diē Ro. maxime colūt: quæ uoluptati ac genio plurimū uacant hacꝝ rerū nonnullis mortuis primitias

impartiendas putauerunt: an ſolū hoc mēſe Brutum parentare ſolitum omnino falſum eſt. Nam larentiæ menſe decēbri ad eius ſepulchrum libantes in ferias faciunt.

Februare poſitum pro purgare & pura facere. Varro de uita patrum libro primo. In corū ſacris liba cum ſunt facta inicere ſolent fat ris fœmine ac dicere ſe ea februare: idest pura facere Nonius.

Febrem appellant motum corporis contra naturam. Vlp.

Febreius Ditis pater cui menſe februario ſacrificatur. Ser.

Februatim rex cum ferias menſtruas nonis februariis faciebat diem illū februatim appellabat. Februum ſabini purgamentum dicūt & id ſacris noſtris uerbis nō & lupercalia februario: ut in antiquitatum libris demōſtraui. Varro.

Februarius ut dicunt ſcriptores ab diis inferis appellatus: q cum his parentetur: ego magis arbitror februarium a die februato: quod tū februatur populus: idest lupeis nudis luſtrat antiquum oppidum palatinum gregibus humanis cinctum. Varro.

Februarius menſis eſt: a quo frequens ſenatus poſtulatis: pronunciatis. legatis audiendis datur: & conſulum deſignatorum nomen expectant & extimeſcunt. Aſconius Ped.

Februarius menſis dictus eſt quod tum: idest extremo menſe anni populus februaretur. i. luſtraretur ac purgaretur: uel a Iunone februata: quam alii februalem. Romani februatam uocant: quod ipſi eo menſe ſacra faciebant: eiuſque feriæ erant lupercalia: quo die mulieres februabantur a Lupercis amiculo Iunonis idest pelle caprina quam ob cauſam is quoque dies februarius appellantur. Quæcunque denique purgamenti cauſa in quibuſq ſacrificiis adhibentur februa appellatur. Id uero quod purgatur dicitur februarium. Feſtus.

Fæciales apud Romanos qui ſancto legatorū officio ab his qui aduerſum populum romanum aut rapinis: aut iniuriis hoſtili mēte cōuenerant pignora fracto fœdere iure repere bant. nec bella indicebātur: quæ tam pie uocabant priuſquam fuiſſet qui fæcialibus denunciabatur. Varro de uita patrum libro ſecundo. Itaque bella tarde & magna licētia ſuſpiciebant quod bellum nullum niſi piū putabant geri oportere priuſquam indicerent bellum his a quibus iniurias factas ſciebant fæciales legatos res repetitū mittebant quattuor: quos oratores uocabant. Idem ī tertio. Si cuius legati uiolati eſſent qui id feciſſent: q̄uis nobiles eſſent ut ciuitate delerētur ſtatuerunt: fæcialeſq. xx. qui de rebus iudicarēt ſtatuerunt & conſtituerunt.

Fæciales quid ē quod fæcialium ſacerdotum qui fœderibus faciundis præſunt pater patratus maximus habetur. Eſt autem is pater & hi filii ſunt habet enim nunc quoque præcipuam quandam fidem & auctoritatē. Imperatores enim quæ propter eximiam pulchritudinem ac ſpeciem: pudica & diligenti cuſtodia corpora indigent his credunt: & apud eos deponunt. An quod utrunque illis adeſt & pueros uereri & patres timere. An ipſum ſe nomen exponit: uult enim patratum quaſi finitum ac determinatum quiddam ſignificare: illud cæteris perfectus ſit: cui cōtigit ſimul ut pater eſſet & patrē haberet. An ut ait Homerus qui patri præſit: cum & antea & retro certiore oportet cuiuſmodi profecto is eſſet: cui & filius: & de quo deliberat & pater quem conſulit. Plutarchus.

Fæciales quod fidei publicæ īter populos præerant. Nam per hos fiebat ut iuſtum conciperetur bellum & inde deſitum ut fœdere fides pacis conſtitueretur. Ex his mittebāt antequam conciperentur qui res peterent: & p hos etiam nunc fit fides quod fœdus. Ennius ſcribit dictum iure militari. Var.

Felicata patera dicta quæ ad filicis, herbæ ſpeciem ſit celata. Fe.

Felinones mali & nullius uſus: a filice dicti. Feſtus Pompeius.

Feneſtella nomen hiſtorici: quoniam caluus erat. Caſſ.

Feneſtræ a græco uocabulo conuerſum eſt in latinum ἀπὸ τοῦ φαίνειν. Ci. tuſcula lib i. Non eas partes quæ quaſi feneſtræ ſunt animi. Nonius.

Feralia ab inferis & ferendo quod ferrent ni epulas ad ſepulchrum: quibus ius ſibi parentare. Varro.

Feralia diis manibus ſacrata feſta: a ferendis epulis: uel a ferendis pecudibus appellata. Feſtus.

Ferabite poſitum pro agreſti. Siſen. hiſto libro quarto. Et partim ferabite: partim lauro & arbuſto: ac multa pinu ac myrtetis abundāt Nonius.

Ferentarii auxiliatores in bello: a ferendo auxilio dicti: uel quia fundis & lapidibus pugnabant: quæ tela feruntur non tenentur ita appellata. Feſtus.

Feria a ferendis uictimis appellata. F

Feriæ furinales ſunt in faſtis a furia dictæ.

Ferias antiqui feſtas uocabant: & aliæ erant ſine die feſto: & ſaturnalia. quibus adiungebātur epulationes ex prouentu fœtus pecorū frugumque. Feſtus.

Feriæ dictum q̄ ferientes feruntur. Fe.
Ferus ager & incultus. Festus.
Feretrius Iuppiter dictus a ferendo quod pacē ferre putatur: ex quo in templo sumebāt sceptrum per quod iurarent: & silicem quo fœdus ferirent. Festus.
Ferocit apud Catonem ferociter agit. Festus.
Ferre ostentare. Vir. libro. x. Captiuo siue ut se ferret in auro uenatrix. Nonius.
Ferre consuetudine portare dicimus. Virgilius libro quinto. Vix illam famuli phegeus sa ganisque ferebant. Ferre habere. Virgilius libro quīto. In mago munere cissheus ferre sui dederat monumentum: & pignus amoris filium suum ferre nomen uoluisset. Cicero in officiis. Filium nomen suum ferre uoluisset. Nonius.
Fen canem foras peruulgate cōsuetudinis est dictum: hoc est feriendo caneu foras euce. Terentius in eunucho. Homo quatietur certe cum dono foras quatietur uerberabitur: uel uerberibus impelletur foras: non expulsione & detrusione: ut deuersum ut fit foras uersum. quatietur idest uerberabitur ut fugiat foras. Donatus.
Ferre & perferre differunt. Ferre enim in certo tempore. perferre finem spectat affectus feruntur onere perferunt̄ supplicia. Terentius in andria. Sic uita erat facile omnes perferre: ac pati: cum quibus erat. Donatus.
Ferre & portare de maioribus negociis dicit̄. Virgilius Si uera feram: si magna rependam Terentius in phormione. Cedo quid portas obsecro. Donatus.
Ferrum genus est panis uel libi: quod diis infertur a pontificibus in sacrificio dictum autem ferrum a ferendo. Alii uas dicunt. quod ornatum rectis rebus sacris quod diis ifert̄. Ferrum pro gladiatura Tranquillus de Nerone exhibuit ad ferrum. i. ad gladiaturam.
Ferula autem mollis & cædit & cæditur a manu duplicitq; repercussu augetur dolor.
Ferre pati. Virgilius secundo æneī. Miserere animi non digna ferentis. Lucil. lib. xxii. Cæterum quicquid sit quid non sit fero animo ferociter prælio captiuos prædones nō posses eam amplius perferre: tamē suadet & nouit. Terentius in heau. Natu quem feret si parentem suum non fert. No.
Ferre conferere. Vir. lib. v. Quibus acer eryx ī prælia suetus ferre animum. N.
Ferre disturbare. Virgilius primo æne. Quippe fera. it rapidi secum uertātq; per auras. Et libro secundo. Alii rapiunt incensa feruntq; pergama. Nonius.
Ferre dicere nominare. Virgilius secūdo æne. Et scelus expendisse merētem lachoonta ferunt. Et lib. tertio. Quæ nunc Samothracia fertur. Nonius.
Ferre dare exhibere. Virgilius libro tertio. Sacra Dioneæ matri diuisq; ferebatu. No.
Ferre offerre. Virgilius libro undecimo. Legati responsa ferunt. M. Tullius de suppli. Prohibetur suis liberis cibum uestitumq; ferre. Lucilius libro. xxx. Colligere auxilium tatu & si est indigna ut feram. Nonius.
Phœnix dicitur sexcētesimo āno calorē uenerū habere. quæ oēs uirgulas colligit: & sibi ipsas parat. mox autem ut sol occiderit se flāmis imponit: cum sol oriri cœperit de cineribus suis cum sole nascitur.
Ferre dirigere ducere. Virgilius li. sexto. Hinc uia tartarei quæ fert acherōtis ad undas. Lucilius libro. xxx & sola ex multis nūc nostra poemata ferri. Nonius.
Ferox est scæuus & indomabilis translatum a feritare. Virgilius quarto æneidos Ac fræna ferox spumantia mandit. Marcus Tullius de officiis libro primo. Vt equos propter crebras contentiones præliorum ferocitate: exultantes domitoribus tradere solent. Teren. in eunucho. Adeo ne ferox: quia habes imperium in bæluas. Nonius.
Ferox cum illa re dicitur: ut illa re sum fretus: & arrogans. Titin. in fullonibus. Videram ego te uirginem formosam esse sponso superbam esse: forma esse ferocem. Plautus in milite. Vt domitum equum qui forma est ferox. Actius. Neque ii tanta quisquam est: neque tam abundans fortunis ferox M. Tullius ad Cæsarem iuniorem libro primo. Itaq; uereor ne ferocior eius faciant tutam præclara iudicia cal eo Nonius.
Ferox cordatus uel facetus. Plautus in milite. Nam tum quāuis potis sis facere ut fluat facetus: & quia tecum eram: propterea nō erā ferocior. Nonius.
Ferus item significat ceruum. Virgilius li. vii. Petebatq; ferū putoq; ī fonte lauabat. & itē pro equo li. ii. Inq; feri curuam compagibus aluum contorsit. Actius in medea. Perite in stabulis frænos immittens feris. Nonius.
Feriare agere ociū ductū a feriis: quibus cessatur ab opere.
Ferula & pueri uapulabant & senum gressus iuuabantur ea in firtuissimum est uirgultū. Vnde prouerbium apud antiquos erat ī eos qui tenui & exiguo præsidio aduersus optime instructum pugnabāt eos pugnare ferula contra gladiatores.
Ferire usu significat percutere. Virgilius ī bucolicis. Cornu ferit ille caueto. M. Tulli. de suppli. Feriuntur securi lætaris tu in omniū gemitu & triumphans. No.

Ferire sancire firmare. Virgilius libr.decimo. Haud mora tarchon iungit opes fœdusque ferit Nonius.

Ferus & ferox hoc differunt. Ferus est sæuus ferox fortis. Salu. Ille animo feroci negat se fusam inuidiam pertimescere. Virg secundo æneidos. Ferus omnia iuppiter argos transtulit. Idem in quarto. Et fræna ferox spumantia mandit. No.

Feruor cum ex igne fit & ex flammis ex cōtrario ex frigoribus positus inuenitur: ut sit feruere non solum ex incendio calere: sed & quibusdam molestiis perturbari. Vnde & fluctus marini & animi æstuatio sub hac significatione recte positi sentiuntur. Vir.i.georg. Oia tunc pariter uento nimbisq; uidebis feruere Nonius.

Ferocia pro ferocitate Pacu.in teucro. Nisi iustitia ferocitate atq; ferocia. No.

Feruitur ea quæ pro feruit. Afra.i uopis. Quātum uociferationem feruitur. Heu miseræ mihi. Nonius.

Feruere aquam a sonitu eius rei dictum. V.

Ferētarii leuis armaturæ milites: ut quicquid opus esset auxilio ferrent. ex cursu leues armis grauibus non impediti. Cato de re militari. Inde partem æquitatus ferētariosq; prædatum misit. Salustius in catilina. Postquam eo uentum est unde a ferentariis præliū cōmitti possit. N.

Ferentarii qui leuiter armati ad prælium committendum instructi sunt ense & telis. Salu.i catil. Postq̄ eo uentum est: unde a ferētariis prælium committi posset maximo clamore cum infestis signis cōcurritur: pila cōmittū gladiis res geritur. Ser.

Ferrugineum colorem similem esse uolūt: uere autē ferrugineus color cæruleus est. Virg. in æneid. Et ferrugineos hyacinthos. Plau.in milite. Palliolum habeas ferrugineum, nā is color thessalicus est. No.

Ferrugo est purpura nigrior hispania. Virgilius in geor. Cum caput obscura nitidum ferrugine texit. Et tertio æneidos. Et ferrugine clarus hibera. S.

Fero gigno Vir.iii.geor. In syncerus apex tulerit cruor. Et in ænei. Si duo præterea talis idea tulisset terra uiros. Ser.

Feræ dictæ aut q̄ omni corpore ferantur: aut q̄ naturali utūtur libertate, & pro desiderio suo feruntur. Ser.

Ferus quadrupes. Virgilius septimo æneidos. Petebatq; ferum: idest quadrupedem. Dicit enim de ceruo. S.

Ferus equus q̄drupedes: ab eo quod toto corpore feratur. Vir.secundo. Hastā i latus inq; feri curuam compagibus aluum contorsit. Et quinto ænei. Spumantiaq; addit fræna feris. Seruius.

Ferrugo coloris genus est: qui uicinus est purpuræ subnigræ. Vir.in ænei. Pictus acu chlamydem & ferrugine clarus hibera. Ser.

Ferocissimos præstantissimos uirtute prudentia uiribus Iouis filios poetæ appellauerunt: ut ea cum Minoa Sarpedōta ferocissimos & imanes: & alienos ab omni humanitate tanq̄ e mari genitos Neptunni filios dixerūt cyclopas & cercyonas & læstrygonas. A.G.

Feretrum dicebant lectum ubi mortui ferebātur capulū nostri: græce φερετρον. sed aspiratur. Varro.

Ferme dicitur quod nunc fere utrūq; dictum a ferendo: q̄ id quod fertur est in motu atq; uentat apud Neuium circūuenire uideo ferme iniuria. V.

Fere est pene: uel significat quandam uniuersalitatem. Quintil. hæ sunt fere emendatæ loquendi scribendiq; partes: idest fere omnes: ideo interdum adiūgere omnes ut idem. nā in omnibus fere minus ualēt præcepta q̄ experimenta: romani fere suggerunt orbem. i. totum.

Feræ dicuntur quod omni corpore ferūt: quippe cum quattuor pedibus utantur.

Fere ergo pīn iuxta q̄ celeribus omnia iuxta sunt. Pris.

Ferox forte inuictum. Hor lib.car. Vrbesq; gētesq; & latium ferox ut gens aspera bello debellanda tibi latio est. Acron.

Ferox Hora.lib.car. Iam te sequitur: currit eni uelox ætas: adolescentia autem prona & labilis est i multis. Ideo ferox dixit: aut quæ uix ferre ualeat. Acron.

Ferentinum oppidum est ī mediterranea thuscia in ipsa uia latina. Stra.

Ferculum quercus dolata ad trophæa ferenda quod spoliis hostium cæsorum indutum in pompam ferebatur. Liuius ab urbe condita lib.i. Spolia ducis hostium cæsi suspēsa fabricato ad id apte ferculo gerens in capitolium ascendit. Plinius libro nono. Computet nūc aliquis ex alia parte quantum curius aut fabricius in triumphis tulerint: & imaginetur eorum fercula.

Ferculum dicitur missum carnium: ut Petronius arbiter postq̄ ferculum ablatū est. Ful.

Feronia nympha.

Feronia urbs est inter Ocripulum & Romam sub monte soracte: quo nomine & dea quædam nominatur. Stra.

Ferus homo qui animum firmum obtinet ut leones: ferox qui præanimosus est ad certandum cum altero: & ad uim alteri faciendam Laurentius.

Fero ad populum. Referri ad senatum .i. consu lo: ex hoc fit senatusconsultum: ex illo uero rogatio quæ instar legis est. Refero acceptũ tibi: id est fateor me hoc abs te accepisse. Ci. uitam acceptã refert clementiæ tuæ. In ma lum quoq; idem in anto. Si recte ratiocina bimur: tum tibi accepta referimus. Antonio fero tibi acceptum: idem est: uel est habeo ꝑ accepto abs te: quod mihi debebas: etiã si so lutio nulla ĩtercesserit. Vnde fit acceptilatio quæ fit per interrogationem & responsionẽ. Rettuli expensum .i. rationes de impensis cõ feci: uel exhibui. Lau.

Ferre ꝑprie dicimus quæ quis suo corpore ba iulat. Portari ea quæ quis iumento secũ du cit. Agi ea dicuntur quæ animalia sunt.

Ferre quære in uerbo agere. Lau.

Feruminare est cõglutinare. Plinius uigesimo quinto. Calcis quoq; usum bitumen præbu ttata feruminatis Babylonis muris. Ferumẽ pro bitumine. Idem ĩfestatur plurimis uicus scabro ferugimine. Feruminatio glutinatio ẽ Laurentius Valla.

Ferentinum oppidulum est in mediterranea Thusciam ipsa latina uia. Strabo.

Ferentanum oppidum oceano apulo uicinũ ẽ Ferentani separant a pelignis sacro fluuio fe rentanorum oppidum est amiternum.

Ferrariam urbem olim forum appellarunt.

Ferraria promontoriũ Hispaniæ: sub quo Hi berius fluuius ingreditur mare.

Fescenni uersus qui canebantur in nuptiis ex urbe fescennina dicuntur allati: siue ideo di cti quod fascinum putabantur arcere. Fe.

Fesnæ appellabantur qui depellere fascinum credebantur. Fe.

Festrum antiqui dicebant: quam nos fenestrã. Festus.

Festinare & properare ueteres diuisere. Cato ĩ oratione quã de suis uirtutibus scripsit. Qui unum quid mature transigit properat. Qui multa simul incipit nec perficit; is festinat. Verum in utroq; uerborum ratio sub hac si gnificãtia proxima est ueritati: ut sit proprie animi properare studiose ad res reliquas cõ tẽdẽtis: festinare corporis necessitatibus ob sequentis. Virgilius quarto æneï. Et medus properas aquilonibus ire per altum. Et secũ do æneidos. Festinate uiri nam quæ tam se ra moratur segnicies. Nonius.

Festinare properare turbari & trepidare. Salu stius. Festinãtibus in summa inopia patribus Teren. in eunu. Quid festinas quem quæris phythias? Donatus.

Festi locus erat intra quintum & sextum lapi dem: ubi Romani agri terminus tunc mon strabatur. Strabo.

Festinem pro festinantem. Titin. in. iui. Nunc hoc uestro: nunc hæc res me facit festinem. Nonius.

Festinare quære in properare. Au. G.

Fesulæ mons est biceps Florentiæ inclytæ thu sciæ ciuitati supereminens: ex quo si lapides qui plumbei sunt excidãtur breui temporis spatio nouis incrementis instaurari compertissimum est: fuit & in culmine huius eiusdẽ nominis uetustissima ciuitas; ruinis semesis restantibus.

Fesus fluuius est bosphori: quem alio nomine rebas uocant.

Fessus appellatio est: & significat: ut, Verrius atticum quis labore deficit: ut lassus: defati gatus uero cum quis per alium labore com pellitur. Dio.

Festus ta tum: ad diem pertinet. festiuum uero ad res: id est iucundum & lepidum: ut oratio festiua festam frondẽ dicimus: quæ festis ad hibetur. Laur.

Fessus quære in dictione lassum. Lau.

Festiuiter pro festiue dixit Ennius. Pri.

Festissime uenit ab eo quod est festũ: & est tan tum superlatiui gradus. Ser.

Festiuiter pro festiue. Neuius ĩ geminis. O do mus parata pulchræ familiæ festiuiter. No.

Festiuitas in dictis: facilitas in animo & factis. Terentius in eunu. an mei patris festiuitatẽ: & facilitatem. Do.

Festinatum pro festinanter. Pompo. Exilui ad noctem ad molam fullone festinatim. Sisen. in. iii. histo. præter festinatim de castellis ad castra maxima pedites conducit. No.

Fessus de animo dicitur. Fe.

Fessus est generaliter animo corpore atq; for tunis. Vir. complexus est ter fessus ualle rese dit .i. consilio egeos. & interea fessos uentus cum sole reliquit & fessi rerum. Ser.

Fesum pro fedum: plusima pro plurima: meli osem pro meliorem: asenam pro arenã. Var.

Fescenninos temporibus triumphalibus. Pol lio cum fescenninos in eum scripsisset. Au gustus ait. At ego tacio. Non est enim facile in eum scribere qui potest præscribere. Ma cro. de satur.

Fiala haud multum longe a libano: lacus mo dicus est: ex quo sunt qui credant iordanem oriri & paruo discursu tractu a terra sorberi & ad radicem libani iterum ebulire. Quod aiunt depræhendisse primum Philippum te trarcham paleis in fialã positis: eisq; apud pa neam recollectis. Paneam enim uocant fon tem sub libano: ex quo iordanus effluit. dici tur autem lacus iste fiala a rotunditate: q. q dem cum semper plenus sit; nũq ut exunda ret compertum est; scribe tamen cum ph.

Fiber genus uespæ quadrupes. Plautus.sic me subes quotidie quasi fiber salicem quo nomine extremæ oræ fluminis appellantur:unde & fibras iocinerum & fimbrias uestimentorum dicimus.F.

Fiber require supra in anguilla.V.

Fiber inuenitur diuersa significatio in similis: ut liber libra:fiber fibra.Pri.

Fibrenus in eum erumpit liris autem aquis: si Ciceroni credimus nullæ sunt frigidiores.

Fibula subligaculum.

Fibræ sunt eminentiæ iecinoris. Vir.vi.ænei. Nec fibris requies datur ulla renatis.

Fibræ sunt fila quæ sunt in herbarum radicibus ut & amaris in tyba fibris.Au.

Ficitatem dictum ut oliuitatem.i.fructus fici. Neui.ficitores omnes capiunt ficitatem:iers est sine modestia.No.

Ficolea palus ficulneus. Fe.

Ficos circiter solsticium insere.V.

Fictores dicti a fingendis.Varro.

Ficus q prius uerno tempore inserebat: nunc etiam solstitiali:ut ficus q densa materia. Et ideo sequitur calidiora:quo fit ut in locis frigidis ficeta fieri non possunt.Var.

Ficus malus punica & uinis propter fœmineã molliciem ad crescendum prona. Var.

Ficorum genera chiæ: & chalcidicæ: & lydiæ: & aphricanæ.iterum cætera transmaria ĩ Italiam perlata.Var.

Ficus secundæ declinationis Cirenenses cũ saturno rem diuinam faciunt ficis recentibus coronantur:placentasq mutuo mussitant: & mellis & fructuum repertorem Saturnũ existimantes.Ma.de sa.

Fici admonent nos:& fici aridæ ut enumeremus genera ficorum.Cloatio de his instruẽte qui sic diuersas ficus diligentiæ suæ more dinumerat:aphricana:abulla:barundinea:asinastra:atrapa:lasca:augusta:bifera:carica:calcidica:chia:alba:nigra:calphurnia:duncoria:herculenta:lauratia:lydia:eproludia:marsica:numidica:pulla:pompeiana:præcox: telana: atra. Sciendum est q ficus alba ex fœlicibus fit arboribus.contra nigra ex ĩfœlicibus: docent nos utrũque pontifices . Macrobius de saturnalibus.

Ficum tanquã non pomum secerni a pomis apud idoneos reperimus.Afranius in sella Pomum olus ficum uuam.Sed & curis œconomicorum li.iiii.Neque erit uitem neq; quæsita est diligẽter:quærit oleum ficos; pomos non habet.Ma.de sa.

Ficum solam non ignorandum est ex arboribus non florere.lacte propie ficorum dicit Macro.de satur.

Ficus nõ legitur apud Martialem: ut uult Priscianus: sed ut genere & decliatione differat pro morbo & pro fructu: sic Cum dixi ficus rides:quasi barbara uerba:Et dici ficos Ceciliane iubes:Dicemus ficus quam scimus ĩ arbore nasci:Dicemus ficos Ceciliane tuos.

Ficus uitium corporis quartæ declinationis ẽ Martialis in primo epigrammarum . Cũ dixi ficus rides:quasi barbara uerba.Et dici ficos Ceciliane iubes. Dicemus ficus quas scimus in arbore nasci. Dicemus ficus Ceciliane tuos.Ex quo ostendit & uitium & fructũ quartæ.Priscianus dicit:genere autem differre.Prisci.

Ficus sæpius quartæ pro arbore. Ci.de oratore. Vxorem suam suspendisse se de ficu. Secũdæ quoq; Iuuenalis. Ad quæ discutienda ualent sterilis mala robora fici . Pro fructu uero secũdæ est tantum.Horatius . Pinguibus & ficis pastum iecur anseris albi.Ci. Ex tantulo grano fici.Quartæ quoq; & masculini generis pro morbo.L.

Ficus numeri singularis: & hæ fici & has ficus pluraliter facit. Ficus dicimus quas scimus ĩ arbore nasci.Ficos pro uitio corporis. Ser.

Fictile uas dicit quod factũ est a figulo: nõ q singi non potest. L.

Fictus a supino deductum quod fictum est.

Ficonta promontorium est aphricæ importuosum:haud longe ab his oris; quas dudũ testantur aliqui tenuisse. Lotophagos.

Finis pro fructu est generis fœminini: p morbo masculini:epigrãmate utitur testimonio Priscianus:licet a nostris redarguatur.

Fides proprie citharæ neruos significat: sed interdum pro cithara accipitur: ut etiam a Papinio tentat audaci fide Mãtuanæ gaudia famæ.Fidicula item neruus est: sed pprie quo ad tormenta utebantur : sed pro neruo simpliciter Tranquillus in thyberio ueretur de legatis fidicularum:simul urinæ tormẽto distenderet.Eam enim colligationem Thyberius ad supplicii acerbitatem excogitauerat. Fides ut Varro inquit.lyra græce dicit.

Fidis genus cytaræ dicta quod ritum inter se cordæ eius quantum inter homies fides cõcordant:cuius diminutiuum fidicula . Festus. Pompeius.

Fidei proprietates exemplo manifestauit Marcus Tullius de republica li. quarto. Fides.n. nomen ipsum uidetur mihi habere: cum fit quod dicitur.No.Mar.

Fidusta a fide denominata ea quæ maximæ fidei erant.Fe.

Fiducia est audacia.Salustius libro secũdo . Ita fiducia quam argumentis purgatores dimittuntur.No.

Fiducia confidentia. Virgilius li.octauo æneĩ.

Cernis quæ rutilos habeat fiducia rerũ uel ualli. Nonius.

Fides quid sit manifestum est. Virg. lib. i. Cana fides & uesta. No.

Fides quæ chordæ appellan͂t. M. T. in hortensio. Ponendæ sunt fides & tibiæ. Et Vir. lib. iii. Thraicia fretus cithara fidibusq; canoris Nonius Mar.

Fidele pro fideliter. Plautus in aulularia. Caue fides fac fidem fluxam facias. No. Mar.

Fides est commendatorum fida executio: uel obseruantia. Terentius in andria. Nihil istac opus est arte: sed his quas semper intellexi in te sitas fide & taciturnitate. Do.

Fides aut personæ qualitate seruatur: si grauis persona est cui creditur: aut ipsius rei qualitate si ea res creditur: in qua fallere cui creditur: aut non potest: aut non debet. Teren. in adel. Quod credas aut cui credas: quod etiã Vir. transtulit breuiusq; dixit: Nusquã tuta fides. Dona.

Fidem astringere promittere est: quia uincula fidei dicun͂t. Terẽtius in eunu. Vey; heus tu hac lege tibi meam astringo fidem: fidem habere cogi credere. i. credere. Vnde fideiussor dicitur. hoc est auctor credendi. Terentius ĩ eunucho ait. Si hæc fidem habeat se iri prepositurum tibi. Do.

Fiducia aliquando impudẽtiam significat. Terentius in andria. Qua fiducia facere id audeam. Dona.

Fidus & fidelis differũt. Fidi enim in maximis negociis. Fideles in minoribus dicun͂t. Terẽtius in ecy. Per pol q̃ paucos reperies meretricibus fideles euenire amatores. Syra. Fidus ẽ amicus: fidelis seruus. Idẽ ĩ phor. Seni fidelis dum sum scapulas perdidi: & fidelis est officium seruare aliquid. Do.

Fidus fidelis utrũq; nomen idẽ significat. Vir. primo æneí. Vnam quæ lycios fidũq; uehebat orontem. Ser.

Fidelia Samium uas ad usus plurimos. Plau. in aulu. Mulsi congialem plenam faciam tibi fideliam No.

Fiducia & confidentia hoc differunt. Illa est in bonis rebus: Confidentia uero in malis. Vir. uero primo ænei. Fiduciam pro confidentia posuit. Tãtane uos generis tenuit fiducia uestri. Seruius.

Fiduciæ & confidentiæ discretionem pandit. M. T. tuscu. libro tertio. qui fortis est idẽ fidens: quoniam confidens mala consuetudĩe loquentium in uitio ponatur dictũ uerbũ a confidendo: quod est laudis. Qui autẽ est fidens non extimescit. discrepat enim a timendo confidens. No.

Fidelitatem idest fidẽ. Actius in myrmido. Vo lo equidem sed tu huic quem scis qualitatẽ sciet fidelitate ob fidam naturã uni ignosce. Afranius in uopisco. Idem intus actum perit opera nimirum mea esse ea animo fidelitatis. Nonius.

Fides non a fidis: sicut ædes ædicula: non ædecula: & cædes cædicula: non cædecula. In plurali est tortorium instrumẽtũ ex duobus ut reor: obliquatis lignis cõpactũ: uel ab extorquenda fide ac ueritate: uel a neruis funibus uinculis: quibus ad illum modũ homĩes torquendi alligabun͂t. Lau.

Fidiculæ sunt funiculi: q̃bus reorũ manus ad atorquendum alligantur.

Fidiculæ dicuntur tormenta a fide. i. chorda q̃ uinciebantur qui erant in quæstione.

Fidiculæ pro instrumento torquẽdi: uel parua cythara uel chordula: in singulari rite formatur.

Fideicõmissarius passiue pro eo qui fideicommissionem accipit. Lau.

Fideiussorius actionẽ significat qui fideiubet.

Fideiussor ob euictionem datus uulgo auctor seruus uocatur.

Fidene oppidum erat iuxta Romam: nũc autẽ uicus. Strabo.

Fidicula docet nominatiuũ sui primitiui esse fidis: non fides esse: quod Seruio placet de cithara. Pri.

Fidem idest chordã. Horatius libro carminũ. Blandius Orpheo auditam moderere arboribus fidem. Acron.

Fide teia: aut chordis. i. fidibus: aut a ciuitate anacreontis poetæ Hora. libr. car. Et fide teia dices laborantes in uno.

Fidus amicus erit famulum fidelẽ dicito. Cap.

Fido mihi confido mihi: & fidimus: & confidimus: sic fidere media syllaba correpta. Nam si esset fideo ut tepeo faceret fidere: tepere: fidere. Caper.

Fidens qui fortis est. idem est fidens quãdo cõfidens mala consuetudine loquendi in uitio ponitur dictum uerbum a confidente quod laudis est. Cicero.

Fides is facit: cum significat lyram. Si autem uirtutem significat fidei facit: non ratiõe sed distantiæ causa. Seruius in arte.

Fido hac re & huic rei. Statius in secundo Thebaidos. Tamen genas confisus auos. Iuuenalis in tertio. Fidimus eloquio Ciceronis. Virgilius dicto coniunxit in. xi. Dum Troia tentat castra fuge fidens. & in. viii. Et fidere nocti. Priscianus in acticismis.

Fiden apud Indos stagnum est: cuius in aquis quantuncunq; leue sit nil natat: sed mergit͂ omne.

Fieri proprie pecunia dicebatur. Quintil. quæ

pecunia ad hispanense bellum facta est. Ter. in phor. Id ut conficerem confeci. Do.

Fieri & factum esse pro euenit & cōtigit. Ter. in adel. Hære nata me melius fieri haud potuit q̄ quod factum est. Do.

Frigidus mortuus. Virgilius nono. Voluit ille moriens calidum de pectore flumē Frigidis. Nonius.

Figura est circa gestum situmque membrorū. Asco. Ped.

Figere inde refigere: q fixum erat educo. La.

Figor ambigue declinatur apud ueteres. Reperimus fictus & fixus. Scaurus de uita sua. Sagitta sua inquit confictus. Varro ad Ciceronem fixum ait. Cicero academicorum libro tertio: opera fixa. Virgilius: Si mihi non animo fixum.

Filum liniamentum. Lucilius libro uigesimo nono. Surge mulier duce filum non malum. Nonius.

Filium habere creditur etiam ea mulier: quæ cū moriretur exciso utero ædere possit: nec non etiam alio casu mulier potest habere filium quem mortis tempore non habuit: utputa cum quibus ab hostibus captus reuertaret.

Filiabus suis uel filiis si quis dederit tutores etiam posthumis uidet dedisse: quia filiæ appellatione & posthumus continetur. Vlp. de uer. signi.

Filiarum nomen etiam in posthumam cadere quæstionis non est: q̄uis nomen posthumæ non cadere in eam: quæ iam in rebus humanis sic certum est. Vl.

Filiarum nomine masculini non continentur exemplo enim pessimum est fœminino uocabulo etiam masculos contineri. Filiorum autem nomine filiæ accipiuntur. Iabo.

Filiorum appellatione & naturales liberos suos: id est in seruitute susceptos creditur contineri his uerbis Labeo ait. Quisquis mihi alius filius filiue hæres sit. Proculus qua mihi labeo uidetur uerborum figuram sequi. Proculus mentem restantis. Respondit non dubito quin labeonis sententia uera non sit.

Filio filiisque meis hosce tutores do. Ser. ait Si ita scriptum sit: masculos duntaxat tutores datos esse: quoniam a singulari casu: hoc est filio ad pluralem uidetur transisse continentem eundem sexum quē singularis casus prior positus habuisset: sed hoc facti nō iure habet quæstionem. potest enim fieri ut singulari casu de filio senserit: deinde plenius omnibus liberis prospexisse ipse i tutore dādo uoluerit: quod magis rationabile esse uidetur. Pomponius.

Filii appellatione sicuti filiamfamilias contineri sæpe respondemus: ita iusta interpretatiōe recipiendum est: ut & nepotes uideanť comprehendi. Et patris nomine: & auus quoque demonstrari intelligatur.

Fimum quod nos fritillum dicimus: i quo cōiectæ tesseræ agitaræq; misceanť. Porphirion

Finis & definitio finitur & definitur idem sūt non enim.i. hic finis: & ille in extremo capituli: cum hic ergo dicatur ορος ille τελος: ad quæ distinguenda autores illic addūt sūmum & ultimum.

Finire item pro figere. Fe.

Finitores dicebantur quos nunc agrimēsores dicimus: dicti q fines diuiderent. Plautus in penulo. Eius nunc regiones limites confinia determinabo eius rei factus sum ego finitor Nonius.

Fingere componere. Virgilius secundo georgicorum. Persequitur uitem attondens fingitque putando. Marcus Tul de finibus bonorum & malorum libro quinto. Vt alia in primo ortu perficere: alia progrediēte ætate fingere. Lucilius libro. xxvii Item plurima salute & fictis uersibus. Lucilius quibus potest impartit. Marcus Tul. de officiis libro tertio. Fictam & commentitiam fabulam prolatā dicunta Platone. No.

Fingere componere instruere.

Fingere parare Lucil. lib. viii. Sed fuga fingitur timido uadit pede percitus Marcus Cato de liberis educandis. Magnum est enim ut Ariston scribit in primordio puerili: quēadmodum incipiat fingat quasi euadat. No.

Fingere effigiare: uel formare: uel facere. Marcus Tullius de republica libro quarto. Ego uero eodem quo ille Homerum redimitum coronis uel delibutum unguentis ex ea urbe quam fingit ipse Idem de natura deorum libro secundo. Deinde in ore sit aliena lingua est finita dentibus. & uocem moderate profusam fingit & terminat. Virgil lib. secundo æneidos. Nec si miserum fortuna sinonē finxit uanum & mēdacem improba finget. M. Tul. de offi. libro secundo. Fingimus uirum de eius deliberatione & consultatione quærimus. Salustius in catil. Quæ natura prona atq; obedientia uentri finxit. Plautus in asinaria. Nam nec fictum usquam: nec pictum nec scriptum in poematis. Vario in thaphe mnippo. Vt hirundine singuli obliti luto tegulas fingebant. No.

Fingere simulare mendacium. Afranius fratris nunc uide hoc quo pacto ego aurum in medium proferam: tu castalia cogita: tu finge fabricare ut iubet. Virgilius secūdo georgicorum. Non hic te carmine ficto atq; per ambages. Terentius in andria. Confingunt quā

dam inter se nunc fallaciam. Vir.xi.æneidos Vel cum se pauidum contra mea iurgia fingit. Artificis scelus. Marcus. T. de finibus bonorum & malorũ libro quinto. Talibus exẽplis non ficte solum fabulæ sed etiam historiæ refertæ. Nonius.

Fingere tergere. Virg. viii. æneidos. Et corpore fingere lingua. Cicero in septiona. Spongiis sanguis effingebatur: idest tergebatur. Ser.

Fingere quære in uerbo effingere. Lau.

Fingo compono. Virgilius. viii. ænei. Mollic fluentem fronde premit crinem figens. & secundo georgicorum. Post uitem attondens fingitq putando. Ser.

Fingitur componitur. Hora. libro car. Et fingitur artubus: ut & corpora fingere lingua. Acron.

Findo quoq fidi facit: licet quidam fissi putauerunt: sed Virg. in nono. Et media aduersi liquefacto tempora plumbo: Diffidit. Hor. ĩ tertio car. Diffidit urbium portas uir Macedo. Priscianus.

Fio fitum secũdum antiquos fite imperatiuo modo. Cato de præda militum diuidenda diuides fite. Crassius lib. xvi. iliados. Socii nũc fite uiri. Nonius.

Firmum ciuitas Emporium est piceni. Str.

Firme & firmiter aduerbia a firmo. Cicero in tertio de republica. Firmiter enĩ maiores nostri stabilita matrimonia esse uoluerunt. Priscianus.

Firmitudo pro firmitas. Plautus in asinaria. Si istam firmitudinem animi obtines salui sumus. Ci. de repub. lib. i. Habent æqualitatem quandã qua carere diutius uix possunt: liberi deinde firmitudinem.

Fiscellus Italiæ mons non longe a thyberi fluuio.

Fissilis arbor lignum tum quasi fixum: cuneus fixilis dicitur quia finditur. Plinius libro. vi. Hæc maxie fissilia. alia frangi celeriora q̃ findi. Lau. Valla.

Fistulæ per quas aquam ducunt.

Fistulam iunctam parieti communi: quæ aut ex castello: aut ex cælo aquam capit non iure haberi Paulus ait.

Flagrones dicebãt genus hominũ: quod mercede flagris cedebatur. Ser.

Flagrones dicti sũt serui quod flagris subiecti sunt: ut uerberones a uerberibus. Afra. in uopisco. Tu flagronibus priuigno iucunditatis plus est in te mihi q̃ cõmercatis consecute edulis. No. Mar.

Flagitium periculum. Lucil. libro. xxx. qui æde poscente minus & præeunt rectius multo & sine flagitio. Nonius.

Flagitium more militari dicitur res flagitione hoc est increpatione digna. nam flagitio strepitus dicitur: unde flamia & flagella & flagellare: idest personare intelligimus dici. nã hæc omnia sine sonitu crepituq non sunt. Terẽtius in eunucho. Ha flagitium facinus. Do.

Flagella dicuntur summæ arborum partes ab eo quod uentorum crebros sustinent flatus Virgili. secundo geor. Neue flagella summa pere. Aut summas defringe ex arbore plãtas Seruius.

Flagro ardeo a flamma: uel flatu quo alitur incendium per. I. Virgi. i. ænei. Flagrantisq dei uultus. Ser.

Flamini diali iurare non licet: an quod tormẽti genus quoddam est homini libero iusiurãdum flaminis autem corpus & animum ĩtactum iniolatumq esse oportet: an quod par ua in re ei fidem non habere absurdum est: cui diuĩa ac summa credita sunt: an quod oẽ iusiurandum in periurii terminat imprecationem. Execratio uero omnis tristis & abhominanda. Vnde ne aliis quidem ĩprecari flamines solẽt. Laudata est igitur athenis sacerdos illa quæ populi iussu adduci non potuit ut alcibiadẽ execrarentur. dixit enim precandi se causa: non imprecandi sacerdotio prædita fuisse: an commune omniũ periurii periculum est: si homo impius ac periurus uota pro ciuitate suscipiat.

Flaminius quidam priscus: cum ciuitati agrũ reliqsset equestribus ludis eius fructu & uectionalibus utebantur. Nã cum pecunia superesset: uiam quoq flamineã muniuerunt.

Flaminiam uiam strauit flaminis consul post uictoriam partam de liguribus a Roma per Thusciam Ariminum usq. Stra.

Flamen dialis mortua uxore sacerdotio se abdicat: sic enim apud Teium scriptum est: an quod qui uxorem ducens post amisit: eo qui nunq̃ duxit multo est infœlicior: eius enim qui uxorem duxit domus integra est. Eius autem qui uxorem in matrimonium acceptam amisit: non solum imperfecta domus ẽ: sed immunita prorsus ac manca: an eodẽ tẽpore uxor una cum uiro consecratus: quemadmodum multa sunt in sacris quæ absente uxore agi nequeunt: priore autem amissa alteram statim superducere: tũ difficile est: tũ uero iniquum atq impium.

Flamen dialis cur ederam si attigisset piaculũ commisisset: nec iter illorsum facere poterat ubi umbraculum: aut arbustum desuper immineret: an hoc simile ei est quod dicitur de curru non esse: choenici non transcendere: non quo hac pythagorici uitentur aut metuant: sed quod per hæc ab aliis deterreant. nã quod sub uitem ingredi prohibent ad unũ

referebát quod sacerdoti ebrium fieri nefas esset. Temulentis enim uinum super caput é & deprimuntur omnes ebrii & humiles fiút cum hanc ipsam uoluptatem uincere oporteat: non ab ea uinci; hederam uero tanq̃ sterilem & hominibus inutilem; & propter fragilitatem adminiculo alterius semper egété umbra solum ac uiriditate oculos capienté: non temere in ædibus ali atq; inasci permiserunt. Quippe quæ plantas complexa maxíe noceret: nec solo extirpari facile possit: quo fit cælestium ut templis penitus amoueatur nec í æde palladis athenis ac thebis quisquá facile hederam uideat. Nocturnis uero sacris & bacchanalibus adest: an ad hoc quoq; mysticum quoddam signum erat: ut athiasis ac reliquis de bacchationibus abstinerent. náq; bacchicis furoribus mulieres correptæ fuerint ad hederam statim feruntur: & abrepcá manibus diuellunt dentibus lacerant: ut nõ omnino incredibilia dicere uideantur: q asserunt hederam q̃ spiritum habeat: quo mentes in furorem conciret & locú moueat ebrietatem absq; uino íducere: & hilares eos reddere qui in furorem procliues fuerint.

Flaminé cur Ioui sacerdoti qué dialem uocant farinam fermentum ue attingere non licet. An quod farina cibus imperfectus & indigestus sit. Non enim aut id quod erat triticum mansit. nec quem fieri oportet factus est panis. sed uim sæminis simul amisit: & cibi usú non præstitit: qua ratione poeta Miliphaton farinam dixit per translationem quasi molédo occisam & confectam. Fermentum uero quoq; & per corruptionem factum est: & admixtum omne illud quicquid est quod pinsitur corrúpit. Remittitur enim quodámodo ac dissoluitur: & omnino fermétatio ipsa nihil aliud est nisi putrefactio quædam: quæ quidem si abundántibus adhibeatur farinam acidam reddit & prorsus corrumpit.

Flaminia post æmilia dicta, nunc romandiola appellatur.

Flamaris rubetur a calore flammæ.

Flamen dialis dictus q̃ filo assidue uelctur: inde appellatur flamen quasi filamé. Dialis autem a dio: a quo uita dari putabatur hominibus. Festus.

Flamen dialis maxíe dignationis inter quindecim flamines: & quomodo cætera discrimía maiestatis suæ habeát minimi habeanť. Pomonalis q̃ pomario leuissimo fructu agrorũ præsidet: idest pomis. Festus Pom.

Flaminas ædes flaminis dialis. Fe.

Flamearii infectores flamei coloris uiolarii dicuntur. Festus Pom.

Flameo amicť nubés ominis boni causa q̃ eo assidue utebatur flaminica. i. flaminis uxor: cui non licebat facere diuortium. Fe.

Flameo uestimento flaminica utebať. i. dialis uxor & Iouis sacerdos: cui telum fulmíe idé erat colore. Festus Pom.

Flaminius camillus puer dicebatur ingenuus patrimes & matrimes: qui flamini diali ad sacrificia præministrabat. Antiq ministros camillos dicebant. Alii dicút oés pueros ab antiquis camillos appellatos: sicut habeť in antiquo carmine, cum pater filio de agricultura præciperet hiberno puluere: uerno luto grandia farra camille metes. Festus Pom.

Flamina dicebať sacerdotula quæ flamini diali præministrabat eaq; patrimes & matrimes erat. i. patrem matréq; adhuc uiuos habebat Festus Pom.

Flaminis lictor é qui flamini diali sacrorũ causa præsto est. Fe. Pom.

Flammeũ uestis: uel tegmé quo capita matronarum tegantur. Plau. in aulu. flammarii uiolarii: caluarii. No. Mar.

Flamen cú masculini generis est sacerdoté significat. ut flamen dialis dicitur: aut a pileo quem gestat: quasi pilamen. No.

Flamines sacerdotes quia in capite habebát pileum í quo erat breuis uirga lanæ: filo tamé capita relegare cœperunt: name nudis eos capitibus incedere nefas erat: unde a filo quo utebanť flamines quasi flamines uero festum diebus filo deposito pileo necesse erat accipere: a quibus: ut Plutarchus autor est: quasi pilamines dicti sunt. Ser.

Flamines quod in latio capite uelato erát semper ac caput cinctum habebant filo flamíes dicti horũ singuli cognomina habent. ab eo deo cui sacra faciunt. Sed partim sunt aperta partim obscura. Aperta ut Martialis: uulcanalis. Obscura ut Dialis: furinalis: cum dialis a Ioue sit. furinalis a furida: cuius etiam in fastis feriæ furinale sunt. Varro.

Flammigrare Pindarus dixit ætná montem q̃ referat: quodq; oculis deprachédiť interdiu fumare ætnam: noctu flámigare. Mac.

Fanatica diciť arbor fulmine icta. Fe.

Flaccet languet deficit. Lucil. li. vii. Hic est macedo si agnon longius flaccet. Act. in achille An sceptra iá flaccent. Afra. i diuortio. dispersi perturbati sunt iam flaccet fortitudo. Ennius in thyeste. Inflaccebant conditiones repudiato & redito. No.

Flausas id dici Var. existimat: quod græci thesauros uocant in epistola: quá ad Seruiú Sulpitium dedit. quin Valeriú soranú solitú dicere: quos thesauros græco nomine appellaremus priscos latinos flausas dixisse: quod i eos nõ rude æs argentúq; sed flata signataq;

pecunia conderetur. No.

Flaxamina. Cicero de oratore libro secundo. Tantã uim habet illa quæ recte a bono poeta dicta est flaxamina atque omnium regina rerum orano. Pacuuius in hermiona. Flaxamina atq; omniũ regina rerum oratio. Nonius Marcellus.

Flagitium quære in crimen. Lau.

Flautasis fluuius in finibus dacorum est.

Flagito est uæhementer & plusquã postulo: ut Quintilianus pro Quintio. Quãq̃ hoc causam postulat: & si postulat nõ tamen flagitat

Flagrare & ardere & ignere ita differunt: quod ignescere est incendi: & ardere, flagrare uero olere. Nonius Mar.

Flammesco a flamma formatur inchoatiuum Diodorus.

Flamina quære in metaurus. Acron.

Flauius fimbria ilium expugnauit & diruit tẽporibus Sylæ rogatus curret. Pri.

Flauo rubeo. Hora. lib. car. Accipit flauo nido laborum. Acron.

Flammeum uelum mulieris.

Flaminea fœmininum a flamine ,ptulit. Trogus in. xxii. Papyro flamina flamini penultima obiit. Pri.

Flaminiam uiam e Roma per thusciã & Vmbriam usq; Ariminum strauit Marcus Lepidus. C. flaminiu in consulatu collega post uictoriã quam de liguribus, habuerit. Et Marcus Lepidus strauit reliquam porro usq; Bononiam: & ex ea in Aquileiam prope alpium radices ducto per girum circa paludes opere huius regionis terminus mõstratus est; quã nuncupamus Galliam ad reliquam Italiã. & montes appennini Thusciæ imminentes: & eis annis & postremo rubicon uterq; adriaticum intrantes pelagus. Strabo.

Flamina generis fœminini domũ flaminis sacerdotis significat. Au. G. lib. x. Ignem & flamina. i. flamis dialis domo; nisi sacrum & ferrum ius non est. Seruius.

Flere quære in dictione heiulare. Lau.

Flegethon inferorũ fluuius poetis familiarissimus est: ignem quidem significat; seu ardorẽ scribe cum ph aspiraro.

Fleumon est inquietudo cum rubore & dolore extensione duritia & uastitate: nam cũ cœperit fieri iquietudo febris consequitur: unde edita est flegon inflamaus. Sic enim sentitur: & unde nomen accepit: quædam enim passiones ex põponiu acceperunt nomen: scribe cum ph aspirato.

Fleuo lacus est quem rhenus maximam aquarum copiam trahens de seipso; post longũ discursum facit: & in eius medio insulam aqua fleuo nominatam amplectens demum exin de exiens iterum sese cogit in rippas.

Flexilis ramus flexiles uites q; flexæ sunt: & lapsu erratico torquentur. Lau.

Flegmina dicũtur cum ex labore uiæ sanguis defluit circa talum. Festus.

Fligi & affligi. Liuius in ægystho. Ipse se in terram fligit cadens. Acti. i epinausimache. nec perdolescit fligi socios morte campos cõtingi. Idem in ægystho. Hem ciuitatis stirpẽ fun ditus fligi studet. Nonius.

Floræ quam bonam deam nominant quid est omni florum genere templũ exornãtes mulieres domũ mirtos non iportant præsertim cum ambitiosus cunctis geminũ: ac florꝫ uarietatibus uti soleant. an illud est quod a fabulatoribus dicit̃ florã flauii diuinaris uxorem fuisse: quæ tum uino clanculum uberius uteretur deprææhẽsi myrtetis uirgis ac flagris a uiro cæsa fuisse dicit̃: inde factum esse ut myrtus in eius cædem nõ inferatur uinũ tantum: cum mulieres id bibãt: lac appellãt an quod a multis tum uero rebus ueneris caste ac pure factum illud obeunt: non solum enim uiros excludunt; sed cum solenne sacrificium faciunt quicquid masculũ est domo exigunt: mirtum ĝitur quasi ueneri dicatam religiosam habent. Nam quam nunc myrteã uenerem nominãt antiquitus: ut uidet̃ myrteam appellare consueuerunt.

Florentia florentinoꝝ urbs: olim Romanoꝝ Colonia Hætruriæ ciuitas prisco nomĩe cõfluentia dicebatur.

Florẽtia prius fluentia: quod circa fluẽta arni sit sita Blondus.

Flustares populi i aquitania proximi uocatis tarusatis sontiatibus garũnis & Hispaniæ citeriori in regno francorum siti comitatus ẽ in Vasconia comitis defusso nomen adhuc retinent.

Floces fex uini. Cecil. ædepol ego neq; florem neq; floces nolo: mihi uinũ uolo. No.

Floxus fluuius est hispaniæ promontorio celtico uicinus.

Fluere est decurrere. Vir. geor. li. i. Hæc eadem argenti riuos ærisq; metalla ostendit. Venis atq; auro plurima fluxit. Nonius.

Fluere latius execrescere. Vir. geor. ii. Tum deniq; exerce imperia & ramos compesce fluẽtis. Nonius.

Fluere minui deficere. Virg. æne. lib. ii. Ex illo fluere ac retro sublapsa referri: spes danaum. Nonius Mar.

Fluctuatim iactanter & solute. Afra. i pompo. Tene tu in medio nemo est magnifice uolo fluctuatim ire ad illũ. Accipite hoc: rege tu & sustine Nonius Mar.

Fluuiatilis piscis incola fluuiorum non maris

ıliarumue aquarum.

Fluxus ab actiua uoce descendit: nec actiuam nec passiuã significationẽ plane habet.

Fluxurus soliti sunt dicere, unde & fluctus ipsi motus aquarum. Pri

Floccifacere & floccipẽdere cõtendere significat. Te.i eu. Tũ autẽ q̃ nõ illũ flocciferim. D.

Floces uini fecẽ appellabant ueteres, unde etiã floccipendere Seruius.

Floces audierat prisca uoce significare uini fecẽ a uinaciis exp̄ssã: sicuti fraces oleis. A.G.

Focale nã recitaturi ne clamore obstrepẽtium terrerẽt adhibebãt auribus genus ligaminis quod focale appellarũt Fabius Quintilianus focalia & ligamina ausũ sola excusare potest ualetudo hæc ait Martialis: cũ de recitaturis scriberet hoc uerbo usus est. Hor. I sermonibus. & idẽ in distichis: si recitaturus dedero tibi forte libellũ hoc focale tuas afferat auriculas nostris auribus: ne q̃d de re audiamus: focale faucibus hæret dicit̃ focale dictũ: q̃si faucale a faucibus quas obligat collo eni reuinciebatur.

Flociferum dictũ q̃ eo die spicæ ferũtur ad sacrarium. Festus Pom.

Focus fomenta focillationes foculi a fouẽdo: idest calefaciendo dicta sunt. Fe.

Focale ligamẽtũ aurium q̃d oratores suruebant leneũ inter agendũ strepitu perterrerent̃ dictum focale a faucibus.

Focula dicta sunt nutrimẽta: unde & foculare dicit̃ ut fouere. Plau. in persa. ad ædes nã iam intus uentris fouent focula. No.

Focillat̃ Varro de ui. pa. lib. ii. propter secũdas sublato metu nõ i cõmuni spectãt: sed suum quisq̃ diuersi cõmodi focillant̃. No.

Focias fluuius ẽ thessaliæ: & i epidaurę effluit

Fodare fodere a fodẽdo dictũ. Ci. tuscu. lib. iii. Nõ est n. i potestate foditãtibus eis rebus: q̃s malas opiamur dissimulatio uel obliuio. N.

Fœdũ consuetudine deforme. Ter. in eu. Nũc tibi uidet̃ fœdũ q̃ illam non habet. N.

Fœdum execrandum. Vir. lib. vii. Auersusq̃ refugit fœda ministeria. No.

Fœdare dilacerare. Vir. ii. æneí. Impulerat ferro argolicas fœdare latebras. tam enim apud Vir. q̃ apud Salu. fœdũ nõ tã turpe q̃ crudele significat. Priamũq̃ p aras sanguie fœdãtẽ quos ipse sacrauerat ignes. & Salu. fœdi oculi. Seruius.

Fœdifragos qui fœdera frangerẽt: in Neniano carmine nuncupabantur. A.G.

Fœlix propitius. Vir. li. i æne. An phœbi soror an nymphaę sãguinis una: Sis fœlix. No. M.

Fœlix fructuosus uerax. Vir. ii. geor. Exilit ad cœlũ ramis fœlicibus arbos. Varro de ui pa. lib. ii. Cõtra e nouo marito cũ ita e foco mitiore & fœlici arbore & inæquali aqua allata esset. Nonius Mar.

Fœdũ crudele. Salu. fœdi oculi. Ter. i eu. prob deum fidem facinus fœdum. Do.

Fœlix fœcũdus. Virg. Fœlicẽq̃ trahit limum.

Fœlicitas aduersa est cũ ex p̄speritate q̃ lædat nascitur. Teren. i eunu. Cui magis bonæ fœlicitates aduersæ sient Do.

Fœmur & fœmen quæ e i dictiõe coxa. Lau.

Fœneraticius quod datũ est fœnori: aut ad fœnus pertinet. Lau. Valla.

Fœtũ significat ipletũ. Vir. i. æn. Loca fœta furẽtibus austris. & li. ii. Scãdit fatalis machina muros fœta armis. Var. γνωθι σεαυτόν, nõ uideris unũ & paruulus amor ardi fœta iam pades. Nonius.

Fœtũ onere leuatũ. Vir. lib. viii. Fecerat & uiridi fœtã mauortis in antro. Et. iii. geor. Hic tibi fœta mare patrũ mulctraria uaccæ implebunt. Var. de uita popu. ro. li. ii. Mensæ anteponebãt̃: cũ talia & uno i quoquo ueniebãt ad fœtam amice gratulatum dıis mactabant Nonius Marcellus.

Fœta plena. Vir. li. i. æne. Loca fœta furẽtibus austris. & alio loco: fœta armis. Sciẽdũ ẽ autẽ fœtã dici & grauidã & partu liberata: ut fecerat & uiridi fœtã mauortis i antro, Enixam autẽ fuisse lac quod pueris præbebat̃ ostendit. Itẽ fœtã grauidã illo loco ostẽdit. Nõ infueta graues tẽtabunt pabula fœtas: ergo qa fœta medius sermo ẽ: bene hoc loco epitheto discreuit dicẽs graues fœtas: ut bonũ facinus: bonũ uenenũ & malũ uenenũ. Ser.

Fœtis pro fœtibus. Actius in bacchidibus: ubi sanctus Citheron frondet uiridãtibus fœtis Nonius Mar.

Fœnus autẽ a fœtu dictũ est: q̃si a fœtura q̃dã pecuniæ parẽtis atq̃ increscentis. Iccirco. M. Catonẽ ætatis suæ doctissimũ fœneratorẽ sine a littera p̄nunciasse tradidit: sicut fœtus ipse & fœcunditas appellat̃. Au. G.

Fœnisicia omnes agri colunt̃ ab hominibus seruis: aut liberis: aut utrisq̃: liberisq̃ pauperculis cũ sua p̄genie: aut mercẽnariis cum cõductitiis liberoȩ operis res maiores: ut uindemias ac fœnisicia administrant: quos operarios nostri uocitarunt. V.

Fœnisiciæ cõdunt̃ melius sub tecto q̃ in aceruis: q̃ ita fit iniucũdius ex eo intelligit̃: q̃ pecus utroq̃ posito libentius est. Varro.

Fœles oẽs parietes tectorio leuigãt ne fœles aliaue bestia introire ad nocẽdũ possit. Varro

Fœlices arbores uerranius de uerbis põtificialibus ait. Fœlices arbores putant̃ esse quercus: esculus: ilex: iuniperus: corylus: sorbus: ficus: alba. pirus: malus, prunus: cornus: lorus. Tarquinius autẽ priscus in ostentario arbo-

ratio sic ait. quæ arbores: quæ in foꝝ deoꝝ aduertētiū: quæ in tutela sunt eas infœlices nominat alternū sāguinē fœlicē ficum atrā quoq; baccā nigram nigrosq; fructus ferunt Itemq; acrifolium pirum siluaticum prunū rubum sentesq; quibus portenta prodigiaq; mala comburi iube oportet. Ma. de satur.

Fœlix dicitur fortunatus beatus. Virgilius tertio æne. O fœlix una ante alias priamea uirgo. Nonius.

Fœnerare est nūmos in fœnus dare.

Fœnebris a fœnus; sicut a funus funebris: ut pecunia fœnebris. quæ fœnore quæsita.

Fœmur fœmoris: fœmen fœminis. Fe.

Fœneratum est cum lucro redditum & multiplicatum. Teren. in adel. Metuisti ne nō istuc tibi fœneraret. Donatus.

Fœdū ātiqui dicebāt pro edo foliis pro olere: fostim pro hoste: fostia pro hostia. Fe. Pom.

Fœdus appellatum ab eo quod in paciscendo fœdere hostia necaretur. Virgilius. Cæsa iungebant fœdere porca: uel quia in fœdere interponatur fides. Fe.

Fœdus cruentus crudelis. Virg. septimo ænei. Abstinuit tactu pater: auersusq; refugit. fœda ministeria. Ser.

Fœtura prouentus gregis: idest ipse fœtus. Virgilius. Si fœtura gregem suppleuerit aureus esto. Seruius.

Fœta plena: require supra. Ser.

Fœnero fœneras: & fœneror raris dici potest. Festus Pompeius.

Fœnus appellat naturalis terræ fœtus: ob quā causam & nūmoꝝ fœtus fœnus dicitur. Et de ea re leges fœnebres. Fe.

Fœnus ab eo dictum quod pecuniam pariat increscēn tempore: quasi fœtus uel fœtura. nā & græce ΤΟΚΟϹ dicitur ἀπὸ τοῦ τίκτειν: quod est parere. Varro libro tertio de latino sermone. Fœnus autē dictū a fœtu: & quasi fœturam quandam pecuniæ. Nam & Catonem & cæteros antiquiores sine a littera fœnus pronunciasse contendit: ut fœtus & fœcunditas. Nonius.

Fœnus & fœnerata res: & lex de credita pecunia. Festus.

Fœnus quære in uectigal. Lau.

Fœtus & fœtura in catuli. Lau.

Fœlix quære in prosper: & iterum in beatus. Laurentius.

Fœnero quære in uerbo mutuo. Lau.

Fœnix thessaliæ fluuius est.

Fœnebris a fœtu dicta: q; credin nummi alios pariant: aut apud græcos eadem res dicitur τόκος fœnum quoq; pratorum ab hac causa est appellatū: quod id ipsum manens quot annis nouum parit: unde etiam fœstiua uocata est. Festus.

Folles genus pilæ: qua et iuuenes & senes pariter ludebant. Augustus cæsar ea maxīe delectabat infra folle decet iuuenes ludere folle senes.

Foliatum unguentū preciosissimū: inde nardinū fiebat: autore Pli ex ōphatio: iunco: costo: balāno: nardo: amomo: myrrha: balsamo.

Follis genus pilæ. Suetonius de Cæsare augusto ad pilam & folliculum est reuersus.

Folium a græco uenit: quod illi φύλλον dicunt. sed ideo per unū l quia antiqui non geminabant consonantes. Festus.

Foliculare appellat pars remi: quæ foliculo est tecta: a quo uita folicularis. Fe.

Foliculum corpus. Lucil. lib. xxvi. Ego si quis sum: & quo foliculo nunc sum indutus non quæto. Nonius.

Foloe mons est thessaliæ: in eo quōdā cētauri nati sunt. Alii arcadiæ montē dicunt: nōnulli thraciæ: sed cum ph scribitur.

Fomites sunt assulæ ex arboribus dum cædūtur excussæ dictæ q; in eo opere occupati cibis potuq; confouentur: ac opilius adustas sā uites uocari existimant fomites. Alii uocari putant scintillas quæ ex ferro candenti malleis excutiuntur. Dictæ autem ita: quia igni sunt confotæ: pari modo assulæ quæ sunt securibus excussæ. Festus.

Fons solis cū hominū manu attingit: ille īmodicus exurgit: harenasq; q̄si maria agēs sic sæuit: ut æquor fluctibus fons media nocte feruet mox & paulati tepescēs sit luce frigidus: tūc ut sol surgit ita frigidior subide p meridiē maxie riget: sumit deide tepores. iteꝝ & prima nocte calidus atq; ut illa ꝓcedit ita calidior: rursus cū est media perferuet.

Fontanalia sacra fontiū: quæ fiebāt coronatis pueris & fontibus: autor ē Pōpeius: illic erat præterea saxū: qđ cū Ro. uellēt ipetrare pluuias a Ioue i urbē ferebāt dicebat. Martialis autor. Festus. Iuuenalis: madidaq; capenam:

Fons a fundendo dicitur. Festus.

Fontanalia a fonte: q; is dies feriatus: cū in fontes corónas iaciūt. & puteos coronāt. Festus

Fontinalia fontium sacra: unde & Romæ fontinalis porta. Festus.

Formia ubi secessus amœnissimus ubi habitarunt læstrigones: ut Pli. scribit: qbns īpauit Antiphates: autore Homero: in odyssea. Et Ouidio in quintodecimo metamorphoseos Totum sinum illū ante tempora troiana tenuit Lamus: quod scribit Homerus & Silius Fundiq; & regnata lamo caieta.

Formidolosus timendus: quia naturaliter formidandus. Hor. li. car. Seu me scorpius aspicit formidolosus. Et Salu. etiam cum poten-

tia Cn. Pompei formidolosa erat. Acron.

Foramen Sisen. histo. li. iiii. Neq; porta neq; foramen erat quo possit eruptio fieri.

Fortunatæ insulæ non admodum lōge a mauritaniæ promontoriis sunt; disiunctæque a gaddibus oppositæ sunt. Strabo.

Forum Iulii dicunt ubi & Cæsaris Augusti nauales sunt. Est autem inter Olbiam & antiopolim: distans a Massilia stad. vi. milibus.

Forago filum quo textrices diurnum opus distinguunt: a forando dictum. Fe.

Foramia quasi diminutiua a foribus dicta. Ci. tuscu. li. i. Quanq̄ foramina illa quæ patent ad animos a corpore calidissimo artificio natura fabricatur. No.

Forcipes dicuntur q; his forma idest calida rapiuntur. Festus.

Forbam antiqui omne genus cibi appellabant quā græci φορβὴν uocant. Festus Pom.

Forceps ex eo dictum est q; formam capiat. forum enim ueteres calidum dixerunt Ser.

Fordicilia a fordis bubus bos forda dicit̃ quæ fert in uentre q; ea die publice īmolabantur boues prægnantes in curiis cōpluribus: a fordis cædendis fordicidia dicta. Varro.

Fordicidæ boues quæ fordæ. i. grauidæ īmolabantur: dictæ a fœtu. Festus.

Fortis frugi & bonus siue ualidus. Festus.

Forum sex modis intelligitur. Primo negociationis locus: ut forum flamineum: forum Iulium ab eorum nominibus qui ea fora custodienda curarunt: quod etiā locis priuatis & in uiis & in agris fieri solet. Alio in quo iudicia fieri cum populo agi contiones haberi solēt. Tertio is qui prouinciæ præest forum agere dicitur: cum ciuitates uocari & de controuersiis eorum cognoscit. Quarto id forum antiqui appellabant: quod nunc uestibuliū sepulchri dici solet. Quinto locus in naui: sed tūc masculini generis. & est plurale. Sexto fori significant & circēsia spectacula: ex qbus etiā miores forulos dicimus. Inde & forare foras idest fercula. i. hostia dicuntur. Fe.

Formucales forcipes dictæ q; forma capiunt. i. feruentia. Festus.

Fornacalia feriæ institutæ sunt farris terendi gratia q; ad fornacem, quæ in pistrinis erant sacrificium fieri solebat. Fe.

Fortunare est prosperare & omnibus bonis augere. Plautus in trinūmo De fortunabunt uestra consilia. Marcus Tullius ad Curionē. Tibi patrimoniū dii fortunēt. Afranius in emācipato. Deos ego omnes ut fortunati sint precor. Nonius.

Fortunatum Romani putabant cælibem: quē dicebant quasi cælicem. Teren. in adel. Et q; fortunatum isti putāt uxorem nunq̄ habuisse

Donatus.

Fortunatim prospere. Ennius in ānalibus. Ea mihi reliquæ fidei regno uobis quæ quiritis se fortuna īfœlicius ac bene uortat. No.

Fornacalia sacra erant cū far in fornaculis torrebant. Festus.

Formiæ oppidum appellatur: ex græco uolūt ὅρμος. quod circa id crebræ statiōes tutæq; erant: unde proficiscebantur nauigaturi. Festus.

Forma significat modo faciē cuiuscūq; rei modo calidā: ut cum exta quæ dāt̃ de forma appellant̃. Et Cato ait de quodā ædificio æstate frigido: hyeme feruido. Item forma appellatur puls miliaria ex melle. Fe.

Forma & uultus. forma imobilis est & naturalis. Vultus & mouet̃ & fingitur. Teren. i an. Forma & uultu Sosia adeo modesto ueteres ignem & calorem quendam quasi feruorem dixerunt formā. Ideo fornaces forcipes: formam & formosos: ex quibus ignis amoris exoritur. Idē in phor. ut unus boni in ipsa esset forma hæc formam extinguerent & laudandus. Ter. proprietate seruata: qui cum forma præualisset: subiecit extinguerent. Virgilius in bucolicis. At mihi sese offert ultro meus ignis amyntas. Ab igne igitur ut calore forma dicta est. Donatus.

Foria stercora liquidiora. Pomponius in marco. Conforisti me Diomedes. Laberius i panilicis: foriolus esse uideris i coleos cacas.

Foriolus qui foria facile emittat saluti scilicet uentris. Nonius.

Fors & fortuna hoc distant. fors est casus temporalis. fortuna est dea ipsa. Actius i astyanacte. Ithera in qbus partibus nanq; audire uolo si est quā exopto & quo captus: modo fortuna ne an forte reperitur. Varro in epistola ad Fuscum. Dii quæso fors fortuna quantis cōmoditatibus hunc diem. No.

Fortis est celer. Lucilius libro tertio. Aut quidnam tremulis facere artubus & consimilia i cursu possint & fortis equi ius. Virgilius lib. xii. Quid tam egregium si fœmina forti fidis equo. Nonius.

Fortis & diues. Plautus in trinummo. Eum sororem spopondisse uiam suam fortem familiam: idest diuitē & copiosam. Afranius. Fratris formosa uirgo est quis dimidium uocāt isti dimidium dotis qui dotis negligunt uxori præterea fortis. Lucilius libro trigesimo. Omnes formosi fortes tibi ergo improbus esto. Nonius.

Fortis magnatum uirium. Vir. i. æneí. Fortēq; cloantum. Nonius.

Fortasse ueteres īfinitiuo modo adiungebant. Plau. fortasse te amare suspicauere. Do.

Fora & fori ut genere ita & sensibus differunt nam neutro iudiciorum & litium sedes est: ma sculino spacia in manibus apertiora: uel i gladiatoriis ludis. No.

Fori appellati ubi spectacula sibi quisque facerent. Liuius lib. i.

Forum pro tribus itelligitur: loco tempore & persona. Terentius i phor. Scisti uti foro: sed illos negociatores qui ante locum commercii non præscribunt quanto uédant quæ aduehunt: sed secundum annonam fori quá depræhendút consiliú de uendendis mercibus sumunt. Et scisti uti foro uulgare prouerbiú est: eius sensus est. Scisti quod te facere oporteret. Donatus.

Fori tabulata nauium: ab eo quod incessus ferant. Vir. Implessemq; foros flámis. Et Ci in Catone maiore. Alii malos scantiant, alii per foros cursitent. Ser.

Fori generis masculini pluraliter dicút spacia in nauibus aperta: uel in gladiatoriis ludis. Seruius.

Fore reuera tantum futuri temporis est. Ouidius metamorpho. Esse quoq; in fatis reminiscitur affore tépus. Virgilius primo geor. Sic nam fore dici non potest. Cicero i epistola ad Trebatium. Scripsit ad me cæsar se tibi nondum familiarem esse satis propter occupationes suas: sed cito fore. Ser.

Forda a fero traxisse uidet uocabulum. Ouidius. Pro boue prægnante, cum ait libro quarto fastorum. Forda ferens bos est fœcúdaq; dicta ferendo.

Fores dicuntur quæ proprie foris aperiunt: sicut apud ueteres fuit. Ser.

Fores singulari numero carent. Teren. in adel. Sed quidnam fores crepuerunt. Do.

Forum iulii octauanorum colonia: tunc post antipolim: & Olbiam: & Laurion: & citaris te net: & lacidon massiliensiú portus. Pom.

Forú cornelii: mutato noie nunc Imola dicit.

Fornum & fornaces dicunt a forno: quod est callidú. Inde forcipes q; cádens teneat ferrú. Vir. li. viii. Versantq; tenaci forcipe massam Varro de ui. pa. li. i. Coquula quæ coquebat panem primum succinerem postea in furnú cuius utriusq; uocabulum a forno dictum. i. a calore. No.

Formidolosum & quod ipsú sit: & quod aliis sit formidabile. Salu. in catil. Nó armatus hostis formidolosus erat.

Formidolosus dici potest & qui formidat & q formidat. & inuidiosus & qui inuidet & cui inuidetur: ut suspiciosus & q suspicat: & qui suspectus est: ut ambitiosus: & q ambit: & q ambitur. ut item gratiosus: & qui adibit gratias. & dat gratias: ut laboriosus: & qui laborat: & qui labori est: ut plæraq; alia huiusmodi in utráq; partem dicunt. Lau.

Forú quo cóferút suas cótrouersias: & quæ uédere uellét quo ferrét: forú appellauerút: ubi qd generatim additú ab eo cognomen: ut forum boarium. forú holitorium. Varro.

Forum piscarium uocant secundú Thyberim ad laniculum. Ideo ait Plau. apud piscarıú forum ubi uariæ res. Varro.

Fornix fabianus arcus est iuxta regiam i sacra uia Fabio censore constructus: qui de uictis allobrogibus nominatus est: ubi q; scuta eius posita. Au. G.

Fore ifinitiuú uoce est: significatóe participiú. significat. n. futurorum eét: ideo respuit participiú ut spero fore te amatoré: non auté amaturú fore: & timeo te uerberádú: non auté te fore uerberádú. Ité spero te amáté mei fore: non auté me rú duo participia diuersorum téporú coire nó possint. ibi ení uim nominis habet. Affore hác differétiá non habet. Inde affuturus: sic de fore de futurus: cófore: & pfore comicorum. Hora. Quæ nocuere sequar: fugiam quæ profore credam. i. pro futura. Lau.

Forum neutro genere dicimus locú rebus agédis destinatú: uel comercium significamus. Masculine autem fori tantum pluraliter tabulata nauium dicuntur. Ser.

Fors cú sit nomen accipit pro aduerbio. Vir. i in. xi. Fors & uota facit: cumulatq; altaria donis. Priscianus.

Fornix in antris prostrare cósueuerat: unde & fornices dicti. Hora. lib. car. Grato pyrra sub antro. Acron.

Forma specialiter pro pulchritudine ponit ut formæ cóiunx. Hora. lib. car. Forma capnuæ dominum tegmesse. Acron.

Forum flaminii in umbria est. Strabo.

Forum sempronii in umbria est. Strabo.

Foruli sabinorú petræ sunt ad rebellandú aptiores. Strabo.

Formias condidere lacones: q̃s prius hormias astationis: idest hormi bonitate appellabant Strabo.

Foréciú oppidú é apuliæ: Venusiæ ciuitati cóterminú quod ideo humile appellat Hor. qa est in ualle sitú: sed nunc est sine ihabitatore. Hora. lib. car. Et aruum pingue tenent.

Forfices uocabula sunt militaria quibus istructa certo modo acies appellari solet: frons: subsidea: cuneus: orbis: globus: forfices: feráales: turres. Hæc & quædam alia inuenire est in libris eorum qui de militari disciplina scripserunt: tráslata auté sunt ab ipsis rebus: quæ ita proprie nominant, earúq; rerum in acie instruenda sui cuiusq; uocabuli imagines osté duntur. A. G.

Formica formicinus. Plau. in menechmis. Atque hæc cuius incedit monet formicinú gradum. Priscianus.

Farnax corripit penultimam genitiui. Luca. in quarto. Tigranemq; meum : nec farnacis arma barbara. in x. Pri.

Forsit pro fortasse. Hora. in primo ser. dissimile hoc illi est: quia non ut forsit honoré mihi iure inuideat.

Forgius æthiopiæ mons excelsissimus.

Formæ maritima urbs est latina iuxta Caietã appiam uiam attingentes. formias condidere Lacones: ut supra. Stra.

Forum pro sedibus & pœnatibus fori loca spectaculorum. Item fori sunt in nauibus : quo nautæ sedentes remigant. Dio.

Forum corneliú est in medio Bononiæ & Rauennæ: aliaq; q; ciuitatú nõ longe ab Arimino: per quas iter est Romam. Stra.

Foruli sabinorum petræ sunt ad rebellandum q̃ habitandum aptiores. Strabo.

Forum Iulii in gallia dicunt: ubi & Cæsaris augusti nauales sunt. Est autem inter Olbiam & Antipolim: distans a Massilia stad. sex milibus. Strabo.

Fortunatæ insulæ non admodú longæ a mauritanis promontoriis sunt disiunctæq; gadibus oppositæ sunt. Stra.

Forfices filorum: forpices pilorum: forcipes fabrorum dicuntur. Ser.

Forticulus. Cicero tuscu. Quáuis idem homo forticulum se in torminibus & in stranguria præbeat.

Foron Armeniæ maioris fluuius: in Tigrim mergitur.

Fornius fluuius Aquileiæ: propinquus ẽ

Fossas fodiendo. Varro.

Fossiciú in gallia trãsalpina: intus ad rhenú cú exercitú ducerẽ aliquot regiones accessi: ubi nec uitis nec olea nec poma nascerentur: ubi agros stercorarent candida fossicium creta ubi salẽne fossicium maritimú haberẽt: sed ex quibus lignis combustis carbonibus salsis pro eo uterentur. V.

Fossam uocabant unde exculpserãt terram: & introrsum faciebant murum : posteaq̃ fieret orbis. Var.

Fossa est receptaculum aquæ manufacta.

Fouere est nutrire ꝓuehere. Vir. geor. li. ternio Hinc nescio q̃ dulcedĩe læti ꝓgenie nidosq; fouet. Et. i. æne. iã tũ téditq; fouetq;. Luc. li. xxix. Ventrẽ alienú tamẽ fouere ex mollito ordeo uti cataplasmo. No.

Fouere aspergere. Virg. li. xii. Fouet ea uulnus lympha longæuus iapix. N.

Fouere constituere. Virg geor. lib. quarto. Sub tera fouere larem. Et primo ænei. Et iterdú gremio fouet inscia dido Insideat quãtus mi sere deus. No.

Fouere tueri. Vir. iiii. ænei. Nõ obuia ferre arma uiros: sed castra fouere No.

Fratia uxor fratris. Fe. Pom.

Fratriæ appellantur quasi fratrum iter se uxores Nonius Marcellus.

Frater a græco dictus φρήτηρ uel q; sit fere alter. Festus.

Fratilli uilli sordidi in tapetis. Festus.

Fratrare puerorum mammæ dicuntur: q; uelut fratres pares oriuntur: quod etiam in frumẽto spica facere dicitur. Fe.

Franosus erit qui fraudem cõmiserit. Fe.

Frasare uigilia circumire. Fe.

Frangescere frangi. Actius in ægystho. Neq; fera hominum pectora frãgescunt donec uim persenserint imperii. Idem in eurisa. Nunquã erit tam immanis: cum mea opera extinctũ sciat quin frangescat. No.

Frausus fraudatus. i. ad fraudis fructũ uenerit. Plau. in asina. Non placet me tuo in cõmune nequam fraudem frausus sit. No.

Fragor a fractarum rerum sonitu nominatus est. Virgilius primo geor. Et miserabere fractas. Ser. in arte.

Fragro odorem reddo per quæ fracta spirant magis. Vir. primo ænei. Redolentq; thymo fragrãtia mella. differt a flagro per l ut supra in flagro. Ser.

Frater a germano in hoc interest. Germanus enim de eadem genitrice natus: non ut multi dicunt de eodem germine: quos Varro tãtum fratres uocat. hoc tamen cõfundit usus Seruius.

Fraus pœna: nã sic fraudẽ ueteres pœnã uocabant: ut etiã in antiquo cognoscit̃ iure. Vir. xi. æneid. Iam nosce uentosa ferat cui gloria fraudem. Ci. de oratore. Iccirco narrabo i periculo & fraude capitali esse. Liuius libro primo ne non uenisse fraudi esset. Ser.

Fraus periculum in iure lectũ est. Erit illa res fraudi: idest periculo. Virgilius quinto ænei. Quis deus in fraudem: quæ dura potẽtia uestra ægit. Seruius.

Fragrare reddere est.

Fratres montes sunt alti qui continent̃: & q̃si de industria in ordinem expositi ad numerũ septem ob similitudinem uocant̃.

Frater fratris uocabulum. P. nigidius homo ĩpense doctus non nimius argura q̃ subtili ratione interpretat̃: frater inquit est dictus q̃si fere alter. Au. G.

Fraus. Horatius lib. iii. carminum. Ardentem sine fraude troiam. aut ut Troia non uideat̃ proditione euersa: sed fato. aut sine fraude. i. sine lesione.

Frater appellati potest atq; eo nomine hæres instituiqui frater non est: sed fraterna charitate diligitur. Pau.

Fratres patrueles; sororesq; patrueles; idest qui quæue duobus fratribus progenerantur. Irē consobrini qui ex duabus sororibus nascuntur quasi consororini. Item amitini: idest quæ quiue ex sorore & fratre propagantur. Sed fere uulgus omnes istos communi appellatōe cōsobrinos uocant. Item qui ex fratribus patruelibus aut cōsobrinis; uel amitinis propagantur proprie consobrini uocantur. Caius de gr.

Fraus aliud est; aliud pœna. Fraus enī sine pœna esse potest. Pœna sine fraude esse non potest. Pœna est sine noxæ uindicta. Fraus & ipsa noxa dicitur; & quasi pœnæ quædam præparatio. Vlp.

Frango nauem; fregi brachium; non passus q̄si per se fecerit. Teren. Is fregit nauim apud andrum. Lau.

Fraudulosus qui fraudem facit: quod in fraudula diminutiuo uidet̄ uenire potius q̄ a fraude. Laur. Val.

Frangit. Horatius libro car. Imperiumq; frāgat aut quia imperium semper fragile putant: aut quia magnæ res deterioratæ & fractæ dicuntur. Virgi. Fractæ uires. Et alibi. frati bello. Acron.

Frecebunt displicebunt. Fe.

Fregelle locus i urbe; i quo ciuitas feris hospites habitauerunt. Fe.

Fregellanum oppidum nō longe a cassino mōte in Campania; nunc pons cornu dicit̄.

Frenitum dictum uelur frementū. Fe.

Frendere. i. frāgere; unde & faba fresa: unde & dentibus dicimus frendere. Fe.

Frequentatiuum frequentem. F.

Fremere & frendere hoc disptiunt̄; quia ē fremere magnū sonare. Vir. i. vi. fluctibus & fremitu exurgens benace marino. Frendere alicui cum gemitu uel iracundia miserū: & minax. Vir. ii. æneı. Luminis effossi fluidum lauit inde cruorem. Dentibus infrēdens gemitu. Pacu. in antiopa. frendere noctes miseras quas perpessare.

Freme e gemere: clamare: crepare: ab similitudine uocis sonitus dictum: huic illa arma sonant; fremor oritur; hinc tuc nihil increpando cōmones. Var.

Fremitus sonus fluctuum; & in populo murmur indignanre; & præ iracūdia humanam uocem imitante. Vox oratioq; etiam fremitus dicitur. Stridor est acrior: & quasi sibilās collisio. Strepitus tamen proprie pedum ambulantium manuūq; aliquid pertractantiū. Sonus est etiam fastus & pompa diuitiarum quasi a strepitu comitantium. Quinti. hic cū me euocasset subito trepidum; totoq; fortunæ suæ strepitu circūstetisser. Crepitus sonitus est uiolentus ex impulsu resultans: ut pedentis. Inde increpare est cum eruptione uocis & immani sonitu reprehendere. Item tubæ; tympana & similia crepitāt; unde fit crepitaculum. Lau.

Fretum angustias introitūq; uenientis nos fretum græci porthmon appellant.

Frequens in dictione cælebris. Lau.

Fregena urbs ē exigua; occurrēs nauigātibus a Cossis hostiā inter alium & hostiam. Stra.

Fregella olim ciuitas; hoc quidē tēpore uicus est non longe a uelitre inter uiam latinam & appiam. Fregellas autem lyris præterfluit: q ad Mynturnas erumpit.

Fregeus campus est in agro cumano. Stra.

Frena apud Virgil. & frenos legimus & frenū. Seruius.

Friuola sunt proprie uasa fictilia quassa: unde dicta uerba friuola quæ minus sunt fide subnixa. Festus.

Frisios oceano & bactauis finitimos pluraq; loca & insulas circa Holandiā; gherliā; harbantiam & traiectēsem urbē ac hostia: qbus thenus oceanum mare influit habitātes nō memorat Cæsar; sed Tacitus; referens eos transrhenanam gentem tunc fuisse.

Fritillus ut alueolus; ut Porphyrio in Horatiū putat.

Fringuilla auis dicta q; frigore cantet & uigeat unde & friguttire. Fe.

Frigere & frictū a græco uenit φρύγειν horrere.

Frigere ē friguttire & frittinire sibilare subsilire cū sono; uel erigi: uel exilire & excitate: q quæcūq; frigūt uel frigent nimio calore uel frigore cū sono sursū sublilıūt. Plau. i cassina Nā qd frigutis; qd istuc tā cupide cupis? Varro in uirgula diuina. Et pullos peperit fritinnientis. Idem honos lyras. Sæpe totius theatri tibiis crebro frictendo cōmutare mentes fringi animos eorum. No. Mar.

Friget frigidū est. Vir. li. vi. Corpusq; lauāt frigentis & ungunt. Ter. in phor. Tange si non totus friget tue eneca. N.

Frunisci pro frui. Lucil. xxviii. Aeque fruniscor rogo actu. Cecil. lib. ii. Domus suas quoque ire iubet; & sua omnia frunisci. Neuius Pareo quod magnopere quasi uerum id frunisci non queunt. Nonius.

Frigit correpta prima syllaba significat erigit. Acti in meleagro. Frigit fugātē corpus actiū occulte obstruso i flumie. Idē in eodē. Frigit æstas rubore ex oculis fulgēs; flāmeo. No.

Frigere & friguttire cum sono sibilare. Plau. in

cassina. Nā quid frigutis quid istuc tā rupi de cupis. Afra. in priuigno. Occasionem caura mulier inuolat in collum plorat: occurrit nepos pauxillus. neptis porro de lecto frigit. Nonius.

Frigidam cum dicimus aquam ītelligimus. Iuuenalis. frigidæ minister.

Fritillus a sonitu quo alea mouetur. Seneca in Claudium: iam quotiens missurus erat resonantis fritillo utraq; subducto fugiebat tessera talo: dicebant & pultem fritillā qua natalium sacra celebrabant.

Frigoris quæ sit significantia manifestum est. Vir. i. geor. Frigusq; caloremq; inter & lucē frigus: ut a fluuiis: ita a sole calor: æstus ab undis æquoris. No.

Frigus metus. Vir. i. ænei. Extemplo æneæ soluuntur frigore membra. No.

Frigus aeris natura. Vir. ii. geor. At sceleratum exquirere frigus difficile est. No. Mar.

Frigidum uenenatum. Vir. in buc. Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis.

Frigidus mortuus. Virgi. octauo ænei. Voluit ille uomens calidum de pectore flumen: Frigidus. Nonius.

Frigidum segne imbecillum. Vir. Largus opū & lingua melior: sed frigida bello Dextera. No. Marcellus.

Frigidus nocens. Vir. Frigida saturni quo sese stella receptet. Ser.

Frit illud in summa spica iam matura: quod ē minus q̄ granum frit uocatur quod in firma spica ad culmen stramenti summum est. Varro.

Fricinius nauigabilis fluuius apud Persasq; uel lacus iuxta albam: ut inquit Strabo.

Frygius fluuius est minoris Asiæ: q & frygiæ prouinciæ nomē dedit: & eam a caria diuidit. Est quidē magnesiæ quæ ad sipyllū est iunctus insignis. L. Scipionis asiatici Romanorum consulis uictoria & clade Antiochi Asiæ & Syriæ regis penes eum susceptæ: sed aspirat.

Frigorificum acetum maxime omnium frigorificum est. Au. G.

Frigeo & frigo frixi. Ser. in ar.

Frigutire dicit subtilire garryre. Vnde & Plautus in cassina ait. Quid nā frigutis. Titin. in themiscide comœdia sic ait. hæc anus ad modum frigutit.

Frigeo xi inquit Prisci. & lib. xi. frigui dicit.

Frondem & frugem & uicem absq; nominatiuis dicimus. Ser. in ar.

Frontem antiqui masculino genere dixerunt. Festus Pom.

Frons pro fronde. Vir. secundo geor. Frons tenera imprudensq; laborum. Varro de re rusti. lib. primo. Quod Cato ait circum fundū ulmos & populos: & unde frons ouibus & bobus sit. Nonius.

Frondator qui arbores amputat & animal qd frondibus utitur. Tria uero sunt genera frōdatorum. Frondator qui arbores amputat & frondibus manipulos facit hyemis tempore animalibus ad pastum efficiendos: & qui manibus uitiū folia auellit: quo ardor solis uuā maturiorem reddat: & auis quæ in frōdibus habitat uel nascitur. Ser.

Fronte hilaro uere & diserte. Cecil. hæc in subdituo scripsit. Nam hi sunt inimici pessimi fronte hilaro corde tristi. A. G.

Fortis rursum famosa. Plau. in milite. Et quid fortis uisa est. Nonius.

Fructus intelliguntur deductis impensis: quæ colligendorum conseruandorumq; gratia fiūt quod non solum ī bonæfidei possessoribus naturalis ratio expostulat: uerum etiā ī prædonibus: sicut Sabino quoq; placuit. Pau. de peti. hære.

Fructus id esse intelligitur: quod ad usum hominis inductum est: nec maturitas naturalis hic spectanda est: sed uel tempus quo magis colono dominisue fructum tollere expedit. Itaq; quomodo olea immatura plus habeat redditus q̄ si matura legatur nō potest uideri si īmatura lecta est: fi in usufructu nō esset. Iabolenus de usuf. lega.

Fructus rei ē uel pignori dari licere. Iabolenus de reg. iur.

Frui quidem pro parte possumus uti. pro parte non possumus uti. Pau. de usu. & ha.

Fruor quære in utor. Lau.

Fruges quicquid ex fructu terræ in alīmoniā uertimus. Liuius eam gentem traditur fama dulcedine frugum maxime uini noua tū uoluptate captam. Seges uero est eorum fæminum: ex quibus conficitur panis nōdum demessa. Inde terram subactam ad fæmina segetem uocamus. Vir. Illa seges demum uotis responder auari. Lau.

Frutex quære in arbor. Lau.

Fructuosus quod factionem amat. Lau.

Fructuarius cuius est fructus. Lau.

Frustror tam actiua q passiua uetustissimi significatione protulisse inueniūtur. Fenestella. Frustratus igitur a spe deuictus ī castra se recipit frustratus.

Fruor uero fructum facit: sicut struo structus Cicero in horten. & amœnitate summa pro fructus est. Vlpianus tamen ad Sabinū fruiturum fruiturus non fructurum: quomodo ortum oriturum: erutum erutorū: mortuū moriturum dicit: quod cum ī præterito nō habeant: id in futuro habent. Prī.

Frugalitas. sed aut scio an recte tēperantia sin:

modestia frugalitas appellari possit quod am gustius apud græcos ualet: qui frugi homies σώφρονας ἢ χρηστούς appellāt.i.tantūmodo utiles.Ci.iii.tusculanaꝝ.

Frugi utilis & fructuosus. Quintil.lib.primo. ut M.celius se esse hominem frugi uult probare:non quia abstinens sit. nam id non mē tiri quidam poterat:sed quia utilis multis.i. fructuosus:unde sit dicta frugalitas.

Frugalis Varro de analogia lib.primo:& ut di cimus doctus docta doctissimus: sic dicere mus frugalissimus frugus & fruga.& in secū do cum dicimus iudicium fuisse triumuirū decemuirum: nō trium uirorum. Iuuenalis tamen secunda satyra ait, Ventrē nihil noui frugalius.

Frugalitas ut opinor:a fruge qua multo meli us est in terra dicta est.

Frugi sed quia nec qui propter metum præsi dium reliquit:quod est ignauiæ:nec qui pro pter auariciam clam depositū reddit quod ē iniusticiæ:nec qui pp temeritatē male rē ges sit quod est stulticiæ.frugi appellari solet eo tres uirtutes:fortitudinem:iusticiam:& pru dentiā frugalitas complexa est.Ci.ruf.lib.iii.

Fruitus illa re ueteres dixerunt.uix illam rem.

Frutinal templum:Veneris fruti. Fe.

Frugamenta a frugibus appellara. Fe.

Frux frugis dixerunt antiqui fructum & fru ctam.Fe Pom.

Fruiscor & fruitum dixit Cato.nos quoq; ad huc dicimus in fruuitum certū est antiquos dixisse fruuitum.Fe.

Frustratim & frustillatim pro frustra:& minu tim.Pompo.in uerre ægroto: uelut illi ualēt qui luctātur cū leonibus & te obiectes fru statim passarinum prandiū saturaꝝ nō fru stillatim:sed minutim dari.No.

Frustro pro frustror.Pompo.in annalibus mi seret meoꝝ quis me frustris uentrē frustra re suum. No.

Fruticari pro fruticare.Ci.ad acticū.Excisa est enim arbor non euulsa:diq; q̄ fruticaret ui de.Nonius.

Fructi pro fructus.Turpil.i caneforo.satis fru cti reddunt.Idem in athera.Hæc si impetro abs te ut faciat satis fructi cœpero ex te. Var ro de re rustica lib.i.Eius enim saluā esse fru ctus ueneno.No.

Fructis pro fructibus.Var.in meleagro.Quæ utrum fructis an delectationis causa fructus ut uendatis.No.

Frugi utilis & necessarius : ut fruges humano generi est.ergo i quo est aliquid in quo frua mur.i.utamur.Ter.in eu. Frugi es.Ci.de de iotaro. Frugi hominē dici nō multū hēt lau dis in rege. Frui autē ē uesci a frumine:quæ est summa pars gulæ:per quā lingua cibū de mittit in uentrem.Do.

Fruges oēs generaliter appellāt:& erūt qui di scernāt fruméta a frugibus.Nā Ci.ait.olei & frugū minutaꝝ:cū de leguminibus diceret: ut ostenderet etiā fruméta fruges uocari.fru gum autē nomē tractū est a frumine.i.a sub mento eminenti gutturis parte.S.

Furciferi dicebantur serui qui ob leue delictū cogebāt a dominis ignominiæ magis q̄ sup plicii causa circa uicinos furcam in collo fer re subligatis ad eam manibus : & prædicare peccarum suum:simulq; monere cæteros ne qui similiter admittāt.Ci.de seruo.Quid in de furcifer quo progredit.Ter.in an.Hoc ti bi ut credam furcifer.Do.

Fruiscor factum est fruor:ut fatiscor a fateor. Quinti.Metellus numidicus qui caste pure que lingua latina usus uidet in epistola quā exul ad domicios ita scripsit . Illi uero omni iure atq; honestate interdicti: ego neq; aqua neq; igni careo & summa gloria fruiscor.Ne uius in athellana: quæ partus iscripta ē hoc uerbo ita utitur:q; magnopere quæsiuerunt id fruisci non queunt. Au.G.

Fucinus lacus iuxta albam est. Stra.

Fumū nigrū uel atrū:hinc dicta furnus furiæ fumus;fulgus;furis:fulgo:fimus . Fe.

Futū genus libi dictū:q; crebrius ad sacra fere baf:nec sine strue altero genere libi quæ qui afferebāt strufertatii appellabantur.Fe.

Furnalia facta furinæ:quam deam dicebāt. Fe stus Pom.

Furcilles siue furcila quibus homines suspen debant.Fe.

Fundus ager dicitur q; planus sit ad similitudi nem fundi uasoꝝ.Fe.

Fundus quoq; dicit possessio quā alienat:hoc est possessor uel autor.Fe.

Futare arguere est:unde & cōfutare : sed Cato hoc persæpius usus fuisse dixit.

Futiles dicuntur qui silere tacenda nequeunt: sed ea effundunt: sic uasa futilia a fundendo uocata.Fe.

Furum genitiuus plu.a fure. Fe.

Futilis falsa dicitur qua fucata.Fe.

Furiæ statiæ appellabantur q; certo stato die obseruarentur.Fe.

Fulminatū id quod est fulmine ictum:qui lo cus statim fieri putabat religiosus q; sibi de us dicasse uideret. Fe.

Fulmen dictū est a fulgore flammæ.Fe.

Fulgere prisci pro feriri dicebant: unde fulgur dictum est.Fe.

Fuga significat itē uolatū. Virg.iii.æneí. Cele riq; fuga sub sidera lapsæ Semesam prædam & uestigia fœda relinquunt.Nonius.

Fuga significat citus cursus. Virgil.primo æn. Vel qualis equos threissa fatigat Harpalice uolucremque fuga præuertitur hebrú. No.

Fuga item dicitur nauigatio. Actius in thelepho. Remisq; nexi proh pariter nauem in fugam transcunt. Virgilius.v.ænei. Ipsæ iá matres ipsi quibus aspera quondam Visa maris facies & non tractabile cælum. Omnemque fugæ perferre laborem. Idem in tertio. Tendunt uela noti fugimus spumantibus undis Plau.in asina. Remigio uelocq; quantú potes festina & fuge. No.

Fuat sit significat. Teren.in ecy. Fors fuat idest bona fortuna sit. Do.

Fuga uæhemens afflatu. Virgil. georgi.lib.iii. Ille uolat simul arua fuga: simul æquora uerrens. Nonius.

Fuga cursus. Vir.iiii.æn. Illa fuga syluas saltusque pagrat. dictæos & simul arua fuga æquora uerrit. Ser.

Fuga profectio. Vir.iii.ænei. Longúq; fugæ nelinque laborem. Ser.

Fuga profectio & cursus. Virgilius. Simul arua fuga: simul æquora uerrit. Et georgi.primo. Noua fugæ melior. unde & uelocé equú fugacem uocamus. Ser.

Fucus genus est herbæ unde tinguntur uestes Virgilius quarto georgico. Fucoq; florisfus oras explent.

Fucus est genus terræ: qua pro glutino abutútur. Est etiam medicamentú. Plau.in penul. Vitia corporis fuco occuluit: sed aspirat' qa græcum. Ser.

Fucus fraus mendacium. Ter.in eu. In alienas tegulas uenisse clanculum per impluuiú fucum factum mulieri. Ser.

Fuam sim uel siam. Pacu.in doloreste. Responsa explanat: mandat me mater fuam cognoscendi unquam: aut contuendi copia. Titin. in fullonibus. Perii hercle uero siberi núc te ecum obsecro ut mihi subuenias: ne ego malis fuam. Neuius in hermiona. Obsecro te ácrale matri ne quid tuæ aduersus suas Afranius in prometheo. Caue ne pendeas si fuas í quæstione. En. Hectoris lustris. At ego omnipotens te exposco hocut hoc cósiliú achiuis auxilii fuat. Nonius.

Fugio legimus librum Ciceronis: qui inscriptus est Orator: in eo libro Cicero cú dixisset uerba hæc aufugio & aufero composita quidem esse ex præpositione: ab & fugio & fero uerbis: sed eá præpositioné quo fuerit uox pnunciatu: audituq; leuior uersam esse in au syllabam: cœptumq; dici aufugio & aufero: pro absfugio & absfero. Au.G.

Fucus est qui fur uocabitur ab aliis. Alter é lato uentre uespa quæ similitudiné habet apis neq; socia est operis: & nocere solent morsu: quam apes a se secernunt hæc differunt inter se: quæ feræ & cicures sunt: nunc feras dico: quæ í siluestribus locis pascitát cicures quæ in cultis. Siluestres minores sunt magnitudine & pilosæ: sed opifices magis. Var.

Fugitans litium genitiuo casui iunctú uim nominis habet. Accusatiuo uim participii. Do.

Fulguratoris ut extispicis & aruspicis differunt ita. Hi fulgurú inspectores Cato de moribus Claudii Neronis: aruspicem fulguratorem si quis adducat. No.

Fulguriuit fulgorem fecit: uel fulgore afflauit Neuius a suo sonitu claro fulguriuit Iuppiter. Luc.libro.xxvi. Luporum exauctoré maluanum & fulguritatem arboꝝ. No.

Fulmen & fulgur hoc distant. Fulmen est telú ipsum quod iacitur. Virgilius primo georgicoꝝ. Ipse pater media nimború in nocte corusca. Fulmina molitur dextra. Fulgur ignis qui coruscat fulmine. Vnde & a fulgura dicitur fulgor. Vir.quinto æneidos. Maculosus & auro squama incendebat fulgor. Vnde & fulguratum fulmine tactum uel exustú. No.

Fulgit pro fulget. Luc.in septimo. Primum fulgit uii calidum & furnacium ferrum. Pomponius in macho. Sequeste simile est quasi cum i cælo fulgit propter luná lucifer. Luc. lib.sexto. Fulgit item nubis ignis cum sæmina multa fulgit. No.

Fulgere correpte pro fulgere. Lucre.in.vi. Multa uidemus enim cælestibus insita flamnis fulgere cum cæli donauit plaga uagare. Lucil.saty.libro.xi. Cóuentus pulchra brace saga fulgere. Pacu.in medio linguæ bisulcis actu crispo fulgere. Acti.in bacchi. Lætum in parnaso inter pinos tripudiantem in circulis ludo atq; fulgere torquens magni. No.

Fulcio sustineo. Vir.iiii.ænei. Atlantis duri cælum qui uertice fulcit. Ser.

Fulcra summæ lectoꝝ partes & ornaméta sic dicta q thoros fulciant & sustineant. Virgilius. Fulgét genialibus altis aurea fulcra thoro. Et Aulus G nocttú actticarú. Neq; apud eius lecti fulcrum capsam esse cum strue atque ferro oportet.

Fulgura dicunt' coruscationes a fulgore. Varro. Cognitio enim trium fulget & tonitruú & fulguris a fulgore orta. No.

Fulgentia splendida. Hora.lib.car. Seu te fulgétia signis castra tenent. Acron.

Fuluiaster qui fuluium imitatur: non diminutiuú. Cic.ad acticum. Omnino soler esse fuluiaster.i. fluuii imitator. Lau.

Flumen a riuo magnitudine discernendú est: aut existimatione circúcollectum: item fluminum quædá sunt perénia: quædá torrétia

perenne est quod semper fluit: torrés é quod ex hyeme. si tamen aliqua æstate exhaurierit quod alioquin perenne fluebat: non ideo minus perenne est. Fluminum quædam publica sunt: quædam non. Publicum flumé esse Cassius diffinit: quod perenne sit: hæc senté- tia Cassii quá & Celsus probat: ut uidet́ esse probabilis. Pau. de flu.

Frugem pro redditu appellari non solú quod frumétis aut leguminibus: uerum etiá quod ex uino: uel siluis cæduis creti fodinis lapidicinis capit́. Iulianus scribit fruges omnes eé quibus homo uescatur falsum esse. non eni carnes aut aues: ferasue aut poma fruges dici. Frumentum autem id esse quod arista in se teneat recte Gallum diffinisse. Lupinum uero & fabas fruges potius dici: quia nõ arista: sed siliqua continetur: quæ Ser. apud Alphenum in frumento contineri putauit. Pau. de uer. signi.

Funebres tibiæ dicuntur cum quibus in funere canitur: quas flamini audire putabatur illicitum. Fe.

Funis. A. Gel. lib. xii. inquit lucilius auribus inseruiens usus é genere fœminino. aurea de cælo demisit funis in aura.

Fulmina trisida: ut scribit Pli. supernoz trium sydetum ignes ad terram decidui fulminum nomen habent: sed maxime ex sydere: quod medium est id Iouem appellant: unde traditum Iouem fulmina iaculari trisida & trisulca: quoniam ex tribus syderibus oriant́ speciem trisulcam & trisidá præ se ferentia.

Fluxi molles dicuntur a luxu: uel a fluendo.

Fundere prosternere iacere. Virgilius. i. æneid. Quam septem ingentia uictor corpore fundat humi. M. Tullius in philip. lib. i. Sceleratissimorum hominum exercitum fusum ce sumq; cognoui. No.

Fundere dare. Vir. in buc. Ipsa tibi blandos fúdent cunabula flores. Ci. tuscu. lib. v. Vt aut flores aut fundant baccas. No.

Fundere dicere. Vir. in æneí. Talia fundebat lachrymans. Plau. in asina. Ne ille castor fœnerato uerba fundit. No.

Fundere fugare. Vir. ii. æneí. illi etiá si quos obscura nocte per umbram: fundimus insidiis to aq; agitauimus urbe Apparent. No.

Fundere dimittere. Vir. iii. geor. Ruuntq; effusi carcere currus. & li. x. æne. Tristisq; a uertice flamma funditur. N.

Funditores sunt qui fundis magnis dimicant. Salu. i iugur. Ipse cum expeditis cohortibus dehinc funditorum & sagittariorum delecta manu apud primos erat. Sisenna. iii. histo. At post armatos fundatores & sagittarios ponit Nonius.

Funebri luctu quid est quod mulieres albis uestibus induunt́. an aut magos aiunt aduersú ortum ac tenebras instructos claritati: ac luci seipsos cõparantes hoc facere putandú est an quemadmodum mortui corpus albis uestibus induant: & propinquos idé facere uolunt. Corpus autem icciroo sic ornant quando animum non possunt quem purú ac splédidum deducere uolunt: quasi iam inentum & magno ac uario certamine liberatum. An tenuitas his in rebus ac simplicitas maxime decet. Infectæ autem uestes tum superfluitatem præ se ferunt: tum elegantiam ac sumptum: non enim minus aduersus nigrú q̃ purpureum coloré illa dici possunt: Dolosæ uestes: dolosi uero etiá colores: quod auté sua sponte non arte nigrum est: natura tinctum est. & opaco admixtú iá uicitur. Solú igitur album syncerum ac purum: ac minime inq̃natum est. quare mortuis aptissimus. defunctus enim simplex quiddam factum est puz & omni cõmixtione uacuú: nihil plane aliud nisi quodam quasi tinctorio ueneno sic corpore liberatus argis uero in luctu uestes albas induunt: ut Socrates dicit: aqua ablutas.

Funera parentum quid est q̧ filii quidem tecto capite efferunt. filiæ uero nudo ac sparsis crinibus. An q̧ patres tanq̃ deos amari & coli conuenit: quos tamen eosdem filias luctu persequi magis deceat: utriq; enim quod suum est lex tribuens ex ambobus q̧ oporteret & deceret effecit. An ea lugenti accõmodata sunt quæ sunt inusitata. Consueuerunt autem magis operto capite mulieres ut uiri: q̃ aperto in publicum prodire. apud græcos enim si qd aduersi acciderit, ut mulieres tondeii sic uiri comas alere consueuerunt quod uiri tondere: mulieres uero promissiores habere crines moris est. an filios ob eam quam diximus causam uelari mos est. Nam ut Varro dicit: filii sic sepulcris parentum obuersantur quasi deorum templis pari cultu.

Fundum est ima pars rei propriæ aliqd liquorum intra se continentis: aut ad continendú factæ: ut dolium nauis: uel alueos. uel fluminis: uel maris. Fundare uero ad fundamentú pertinet: ut fundant domum. nauem: dicitur etiam iacere fundamenta ad animum quoq; ut Ci. Quantum in me fuit iæci fundamenta pacis: quod dare quodámodo rei pricipiú significat. fundare uero ualidis fundamentis fulcire. Fundus quid significat: quære in dictione prædium. Lau.

Fundi appellatione omne ædificiú & oís ager cõtinet́: sed i usu urbana ædificia ædes rustícæ uillæ dicút: locus oío sine ædificio é; urbe area rure autẽ ager appellatus idem quod

ager cum ædificio fundus dicitur. Florétius eodem titulo.

Funalia funes quibus luminatia suspendi con sueuerant. Hora lib. car. Hic hic ponite lucida funalia. Acron.

Funus pro sepulchro. Vir. iii æneí. Ergo istau ramus Polydoro funus. S.

Funus est pompa exequiarum dictum a funalibus & unctis & a cuneis candelabro℞ qbus delibuti ingentium cærei fomites infingunt & enim nocte efferebantur propter sacrorũ celebrationem diuinam in cœna. Ter. in an. Curabat una funus. Do.

Funus proprie est ardés cadauer: quod cũ portatur crematum exequias dicimus conditũ í sepulchro reliquias. Ser.

Fundi est latinorum urbs in appia uia: & cecubo adiacet. Strabo.

Fundi appellatione omne ædificium & omnis ager continetur. Ser.

Fundus est omne quod solo tenetur. Ser.

Fundus ager & uilla quomodo differát. Pli. de moderatione quá in agris possidédis qꝫ habeat doceri modus hic probat: ut neqꝫ fundus uillam quærat: neqꝫ uilla fundum. Non ut fecerint iuxta diuersum eadem ætate exéplis. L. Lucilius. Qu. Sceuola: cum uilla Sceuolæ fundus careret uilla Lucilli agro.

Fundus a possessione: uel agro: uel prædio qd differ quæstio est. Fundus est omne quicqd solo tenetur. Ager est species fundi ad usum hominis comparatus. Possessio ab agro iuris proprietate distat. quicquid enim appræhendimus cuius proprietas ad nos non pertinet aut nec ptõ pertinere hoc possessioné appellamus possessio ergo usus ager proprietas loci est prædium uti iusqꝫ suprascriptæ genera le nomen est. nam ager & possessio huius appellationis species sunt. Modesti. de uerbo. signi.

Fũdo legato uti opinius maximusqꝫ est rætia captaria cætera uenationis instrumenta continebuntur. quæ etiam ad instrumenta pertinent si quæstus fundi ex maxima parte í uenationibus consistat. Pau. eo titulo.

Fundum & instrumétum eius si cui legare uis nihil interest quomodo leges fundum cũ instrumento: an fundum & instrumentum: an fundum instructum. Pau. ímo contra. nam í ter legata hoc interest: q̃ si fundo alienato mortuus fuerit qui ita legauit ex hac scriptura fundum cum instrumento nihil erit legatum: ex cæteris poterit instrumétum esse legatum. Pau. dè fundo instru

Funda est genus rætis a fundédo dictum. i. ræ tiaculum quod dicitur brace. Virgilius primo georgicorum. Atqꝫ alius lætum funda iá uerberat amnem. Nonius.

Funda qua lapides rotantur. Virgilius primo georgico℞ Stupea torquentem balearis uerbera fundæ. Ser.

Functus officiũ adolescétuli est liberalis accusatiuo casu apud Teren. í phor. quod nos ablatiuo dicimus Do.

Fundus dictus est quia sit annuum re℞ fundamentum. Seruius.

Fũdere sacrorum est uerbum: idest supina manu libare. Seruius.

Fundus ager qui uidebatur pecudum ac pecuniæ esse fundamentum. fundus dictus q̃ fũdit quotannis multa.

Fundolũ a fundo: quod ut reliquæ partes: sed ex una parte solum apertum ab hoc: græcos puto appellasse. Var.

Fundanius socium meum: & Catien equitem Ro. socraticum: & pagnasium publicanũ spectantem a pariete pictam Italiam. Varro.

Fundaniæ uxori librum propter eius fũdum feci. Varro.

Fulmina dii mittunt nouem: ut docét thuscorum litteræ. Sunt autem undecim fulminũ genera: quo℞ octo dii singula habebát Ioui tertia: romani duos tantum deos fulmina iacere dixerũt Ioué diurna summanũ nocturna.

Funeras apud maiores appellabát eas ad quas funus pertinet: ut sororé matréqꝫ. perfice uero nõ dolores: sed plantus princeps. Ser.

Funalia sunt quæ íter cæram sunt: unde dicta sunt a funibus: quos ante usum papyri cæra circundatos habuere maiores: unde & funera q̃ funes ícensos mortuis præferebát. S.

Funis aurea. Lucre. auribus inseruiens: funem fœmi. ge. appellauit í hisce uersibus. haud ut opinor enim mortalia sæcla superne: Aurea de cælo demisit funis in arua. Au. G.

Furuum bouem idest nigrum ímolabát inferno ioui. Festus.

Fures significationé habere a furuo: quod romani ueteres atrum appellauerunt: & quod per obscuras atqꝫ atras noctes opportuna sit eis mali affectio eos dictos fures. Varro rerũ diuinarum libro. xiiii. Furem ex eo dictum quod furuum atrum appellauerunt: & fures per obscuras noctes atqꝫ atras facilius furẽt. Nonius.

Furtum est occulta surreptio. Virgilius tertio georgicorum. Vulcani martisqꝫ dolos & dulcia furta. Nonius.

Furtum insidiæ. Salustius libro primo. Profectus uicos castellaqꝫ incedere: & fuga cultorum deserta igni uastare: neqꝫ elate: aut securisim ius metu gentis ad furta belli peridoneæ. Virgilius undecimo æneidos Furta paro belli conuexo í tramite siluæ. Armato ur

bitus obsidam milite fauces. No. Mar.
Fures etiam serui sunt dicti. Virgilius in buc. Quid faciēt domini audent cum talia fures. Seruius.

Fuscina tridens neptūni telum.

Furcifer cui in furto: aut aliquo eiusmodi flagitio deprehensos appellant. an hoc quoque maiorum nostrorum diligentiæ certissimū signum est. nam qui seruum alicuius sceleris aut improbitatis conuicisset duplex lignum quod cum ui subiiciunt attollere iubebant: & ut consiceretur uiciniā obire: ut fidem in posterum ei non haberent: & ab eo canerēt: hoc lignum græci σταῦρον: latini furcā nominantes qua furcifer denominatus est.

Furtum. Paulus iurisconsultus in titulo de furtis a furuo. i. a nigro dictum Labeo: quod clā & obscure fiat: & plærūq; i nocte: uel a fraudeut Sabinus: uel a ferendo. i. auferēdo: uel a græco sermone: quod est φωρ.

Fuliginem Pli. appellauit colorem qui ex sanguine uel felle hirundinū: uel ouis formicaꝶ & muscis tritis fiebat ad denigranda supercilia (autore Plinio)

Furor ab insania hoc distat. Ci. tus. lib. iii. Itaq; non est scriptum si insanus & furiosus esset i famam enim censuerunt in cōstētiā. i. sanitatem uacantem tamen posse intueri mediocritatem officioꝶ & uitæ cōmunis cultū atque usitatum: furorem autē rati sunt mentis ad oia cæcitatē: quod cum maius uideatᷣ esse q̃ insania: tamē eiusmodi est: ut furor in sapientem cadere possit: insania non. No.

Furtum nō ablatas res solum: sed etiam qcqd occulte geritur auctoritate ueterum dici potest. Virgilius tertio geor. Vulcani martisq; dolos & dulcia furta. Plautus in amphi. Manifestum hunc obtorto collo teneo furē flagitii. Nonius.

Furtum pro omni dolo fraude & iniuria accipitur: & duobus modis dicitur. uno cū omne maleficiū generaliter significat, altero cū res surrepta demōstratᷣ. Teren. in eu. Hic fur ti se alligat. i. maleficii. Dona.

Fur a furuo. i. nigro dictus est. nā & noctis utitur tēpore: aut certe a græco, fur enim φωρ uocatur. Seruius.

Furiosus a furiato interest. Furiosus enī a quo furor nunq̃ cedit. Furiatus qui furit ex causa Seruius.

Furtum pro adulterio. Vir. x. æneı. Quæ causa fuit consurgere in arma Europa Asiamq; & fœdere soluere furto. Seruius.

Furtum insidiæ. Virgilius. x. æneid. Sæpe uiro uir contulit. Haud furto melior: sed fortibus armis. Seruius.

Furē ex eo dictum: quod ueteres romani furuum idest nigrū appellauerūt: & fures p noctem qua ara sit facilius furentᷣ. A.G.

Furtum sine ulla quoq; obtrectatione sola mēte fieri posse atq; animo ut furtū sic admittēte. Quocirca ne id quidem Sabinus dubitare se ait: quin dominus furti sit cōdemnatus qui seruo suo uti furtum faceret imperauit. Aulus G.

Fusorium opus est ex metallo statua.

Fusus discumbens. Vir. i. æne. fusiq; per herbā Cū etiam fugatos & occisos significet. Virg. ii. æne. Illi etiam si quos obscura nocte p umbram. Fundinius. Ser.

Futile pro futilior. En. in phœnice: ut quod factum est futile amici: nos feramus fortiter. Nonius.

Futilis est quoddam uas lato ore: fundo angusto: quo utebantᷣ i sacris uestæ: quia aqua ad sacra hausta in terra nō ponitur: quod si fiat piaculum est: unde excogitatū uas est quod stare non posset: sed positum statim effunderetur: unde cōmissa non retinens futilis dicitur: ut Teren. in adel. Seruon fortunas meas me cōmisisse tam futili. Do.

Futuꝶ rem in oratione Ciceronis quinta hāc sibi rem præsidio sperant futuꝶ: uidebatᷣ cō pluribus in extremo uerbo meda. debuisse enim scribi petebant non futuꝶ sed futuram nam futuꝶ inqt non refertᷣ ad rem sicut legentibus temere & incuriose uidetᷣ: neq; pro participio positū esse: sed uerbū est in definitiuū: neq; numeris: neq; generis præseruiens sed liberꝶ undiq; & promiscuū est. Quintil. quoq; Quadrigarii. iii. anna. lib. uerba hæc dixit. Dum conciderent hostiū copias ibi occupatas futuꝶ. A.G.

Furtum a furuo: idest a nigro dictū Labeo ait quod clam & obscure fiat & plæꝶq; i nocte uel a fraude: ut sabinus ait: uel a ferendo: uel a græco sermone quod appellant φωρ. Pau. de furtis.

Furtū est contractio rei fraudolosæ lucri faciēdi gratia: uel ipsius rei: uel etiā usus eius possessionis: uel quod lege naturali prohibitū ē admittere. Paul. eo. ti.

Furtoꝶ genera duo sunt: manifestū: & nec manifestū. Pau. eo. ti.

Furem nō esse aliud est: & aliud furto noxaq; solutū nemini esse furtū obligatū promittit Vlpia. de uerbo. signi.

Furiare fictū uerbum uidetᷣ: significat cū furore concitare. Hor. primo car. Quæ solet matres furiare equarum. Porphy.

Furis furit: raro repertᷣ furio. Dio.

Fungor est officium munusq; ago: ut fungor magistratu: fungor uita: idest corporis administratione: inde defunctus uita, qui finiuit

officium uitæ. Liuius. Defuncta morbis cor pora q̄ funti sunt morbi. Defunctus morte idest mortem finiuit. Lau.

Fustuarium pro fustigatione. Lau.

Fugitiuū accipe & si quis erro sit fugitiui autē appellatione. ex fugitiua autem appellatione ex fugitiua natum non contineri. Labeo lib. secundo ad æ.ium scribit.

Fucinus lacus iuxta albam est. Stra.

Futilis uanus & futilis: uel a futio: uel a fuo fu rum: uel per apocopam ab alio supino: quod nisi turpiter proferri non potest. Lau.

Fulgeo fulges: uel fulgo fulgis. Pri.

Fullo qui curanda poliendaue uestiméta acce pit. Vlpia. de furtis.

Fullones dicuntur qui pannos purgāt: utūtur autem urina quam colligunt locatis ampho ris in angulis: ut turba illic mingat.

Fullo & sarcinator qui polienda uel sarciēda uestimenta acceperit. Pau. eo. ti.

Abalum crucem ueteres dicí uolūt. Varro. Nos barbari q̄ iumores in gabalum suffugi mus homines: uos non barba ri quidē noxios obuestis. No. Gaba nomen uiri insuesus: ut Lucilius.

Gaballi populi inter celtas proximi eluecíis ca durcis: uelamis: & auernis: quoꝝ sub imperio esse consueuerant prouinciæ bituricensis o lim nunc atelacensis in regno francorū sitæ: nomen retinens.

Galatia prouincia iuxta lathmiam in quā galli olim uenerunt: ut scribit Strabo: eadē appel lata gallogræcia galatia item hispaniæ arme nia.

Gabii sūt ī prænestina uia: ubi latomiæ plusq̄ reliqui lapides Romæ suppeditantes: distant ab urbe & & prænestestad. centum.

Gabalū est oppidū aruernoꝝ in gallia æquita na: nai bonensi terræ proximum Stra.

Gabinus amictus est toga sic ī tergum reiecta ut una eius lacinia reuocata hominē cingat: hoc etiam uestimēti genere utebatᷣ cōsul bel la indicturus. Ideo quia cum gabini cāpaniæ ciuitas sacris operaretur bellū subito euenit tunc ciues cincti zonis suis ab aris ad bella profecti sunt adepti uictoriam unde hic or tus est mos. Vir. vii. æn. Ipse quirinali trabea cinctuq; gabino Insignis referat stridentia li mina consul. Ser.

Gaddir proprium ciuitatis neutrum est: ut Sa lustius libro secundo histo. Pri.

Gaddes insulæ sunt hispaniæ in ultima parte oceani. Acron.

Gaddes quæ egressis fretū obuiam est. Pom.

Gaddes fretum attingit: eaq; a cōtinenti angu sto spatio: & ueluti flumine abscissa qua ter ris propior est pene rectam rippam agit: qua oceanum spectat duobus promontoriis e ne cta in altum medium littus abducit & fert ī altero cornu eiusdem nominis urbem opu lentam in altero templum ægyptii herculis conditoribus religione uetustate opibus illu stre tyrii condidere cursanrū sit ossa eius ibi sita efficiunt annoꝝ quis manet ab iliaca tē pestate principia sunt: opes tēpus aluit. Pom.

Gabatæ sunt lances quædam.

Gabii ubi eruditi sunt Romulus & Remus: si Dionysio credimus.

Gallorum multi priscis temporibus Padum ī colebant: e quibus amplissimi fuerunt boi ī subres. & qui olim cum gessatis sennones ro mana per impetum potiti sunt urbe. hos ro. funditus posterioribus annis deletos perdi derunt. boios uero e finibus abiecerūt: inde migrantes locos circūadiacētes histro cū tau riscis habitarunt: bellum assiduū cōtra Da cos gerentes: donec ea gens deleta est. Galli autem cisalpini transalpinis cognati & cōsan guinei sunt. Strabo.

Gabii urbs uolscoꝝ. lxxx. M. pas. ab urbe. Ser. campaniæ dicit. Solinus a galacto & bio fra tribus siculis conditam dicit: unde gabinus. i. cinctu gabinoꝝ. i. toga in tergū reiecta: ut la cinia hominem cingat: quo utebatᷣ cōsul bel lum īdicturus: quia subitum bellum gabini ita cincti uicerunt. Ser. vii.

Gallam bibere ac rugas cōducere uentri cum ait. Lucil. præmonet parsimonia esse utendū neq; gulæ indulgendum: uentremq; coartā dum. Festus.

Galli qui uocantur matris magnæ comites di cti sunt a flumine: cui nomen est gallo: quia qui ex eo biberunt in hoc furere īcipiunt: ut se priuēt parte uirilitatis. Alii putāt ideo eos genitalia incidere: quia uiolauerunt nomen patris matrisq; ne possint ipsi fieri parentes. Festus Pom.

Gallila appellata est ut Romā uenit: quæ an tea Tanaquil uocitata erat uxor Tarquini prisci regis romanorum: quæ tantæ probita tis fuit: ut id omen omnes boni causa fre quentent nubentes: quam summam asseue rant lanificam fuisse. Fe.

Galbeum ornamenti genus. Fe.

Gallulare pubescere. Neuius in exodio. puerū mulieri præstare nemo scit quāto melior sit cuius uox gallula sit iā ramus robotascit. N.

Gallinas. Ci. academicoꝝ lib. iii. Qui gallinas alere permultas quæstus causa solerent: idē lib. ii. Cum ouum inspexerat quæ gallina pe perisset dicere solebat.

Gallinaria silua est multis porrecta stadiis in a
gro cumano. Strabo.

Gallia a lemano lacu & gebénicis montibus i
duo latera diuisa: atq; altero thuscú pelagus
attingens altero oceanum hinc auaro. Illinc
a rheno ad pyreneum usq; promittit' pars no
stro mari apposita fuit aliquãdo bracata: núc
narbonésis magis culta & magis cõsita: ideo
que etiam lætior. Pom.

Gallia transpadana dicta est dehinc liguria no
men habuit citeriorem uero parté insubres
populi habitarunt: quæ Lombardiæ pars cir
ca laniam urbem taurinos populos.

Gabata uasa concaua dicta: qa sunt cauatæ.

Gallia est longe a nostris littoribus hucusq; p-
missa. Pom.

Galliæ latus alterum ad oceanú: cuius ora pri
mo nihil progressa in altum: mox tantúdem
pene in pelagus excedens quantum retro hi-
spania abscesserat: cantabricis fit aduersa ter
ris & grandi circuitu afflexa ad occidenté lit
tus aduertit: túc ad septétriones cõcursu ite-
rum longo rectoque tractu ad rippas Rheni
amnis.

Galliam trãsalpinam quidam in tres partes di
uiserunt: aqtanos belgas celtasq; nominatim
appellãtes aquitanos & celtas eos appellabát
quos pyreneo monte adiacétes Cemmenus
mons discernit. Montes siquidé pyrenei hác
galliæ partem ab occasu terminare dicuntur
mare utroq; ex latere pertingentes: & iternú
& externú ab ortu autem rhenus: qui æqua-
li a pyreneis montibus spacio ad lineá distat
ab aquilone & meridie: sic iacet ut ab septen
trionalibus promontoriis pyrenes inchoans
oceanus ambiat usq; ad rheni eruptiones. E
regione autem massiliensé ac narbonensé pe
lagus subinde alpes ab ora incipientes ligu-
stica usq; ad rheni fontes. Cemmenus uero
mons in pyrenem medios per campos recta
perducitur: & in medio definit prope lugdu
num ad sta. M. duo prolixus. Equitaneos igi
tur nuncupabant qui ad septétrionem pyre-
nes partem in Cémenum habitant usque ad
oceanum: & itra garúnam flu. at celtas q ad
alteram pertinent plagam ad massiliæ ac nar
bonis mare qui rupem calpes aliqua ex parte
attingũt belgas non minus ac reliquos ocea
no confines usq; ad hostia rheni: & nõnullos
rheni & alpium uicinos icolas. Sic diuus cæ-
sar in cõmétariis scriptum reliquit. At enim
Cæsar augustus quadrifariam partiens celtas
narbonensis prouinciæ definiuit. Equitanos
uero & ille extollens insuper decé adiecit gé
tes ex his quæ inter garúnam & ligerim flu.
colunt: reliquam dupliciter unam lugdunio
applicans usq; ad superiorem rheni plagam:
alteram belgis gallia citerior: tunc Lombar-
dia nuncupatur. Stra.

Gallicula quoniam gallos colebat auunculus
Neronis.

Galleta dictus qui gallias assiduæ negociatio-
nis causa proficiscitur.

Galba a colore lurido.

Galbus enim nomen passeris luteis penulis.

Gallicus sinus maior appellatur in quem rho-
dani hostium euomitur. minor autem galli-
cus sinus est ad narboné spectans usq; ad py
renem. Strabo.

Galliæ populi tria summa nomina sunt termi
nanturq; fluuiis ingentibus. nam a pyreneo
ad garúnam equitania ab eo ad sequaná cel-
tæ: inde ad rhenum pertinent belgæ. Aquita
niorum clarissimi sunt ausci celtagæ hedi bel
garum neueri: urbesq; opulétissimæ intreue
ris augusta in heduis angustudunú: in auscis
heliumberum. Pom.

Galliæ pro gallicæ. Salu. ter. histo. Cum lumíe
interim duæ galliæ mulieres cõuentum mé
strua soluenda montem ascendunt. No.

Galearius militis puer recte dicitur. nam gale-
aria solœcismus. Caper.

Galesus fluuius iuxta tarentum ubi pabuli co
pia. Virgilius. Humectat fluentia culta gale-
sus. Acron.

Gadditanum mare a gadde insula extremi oc
cidentis nomen accepit olim a phœnicibus
habitata ultra promontorium calpé.

Gaddes insula in finibus bethicæ ubi Europa
ab aphrica dirimit' lingua pœna scriptú indi
cat q mari ut sæpe circúdat': quá Tyrii a ru-
bro mari erythream dixerunt: habet duo p-
montoria: in altero urbs est: in altero Hercu
lis ægyptii templum: ubi eius ossa.

Gaddir urbs opulenta in gaddibus: de qua Sa-
lustius secúdum Pri. neu. ge.

Gallum pro gallorum. Var. in eu. Puditaté an
pudorem Gallum cæpit mihi uideri. N.

Galericus auis dicta q in capite habet plumá
elatam. Varro.

Galleta nomen uiri qui gallias assidue legacia
tionis causa proficiscitur.

Galliones i septétrionibus sunt positi carnutú
autem fines regio totius galliæ media Galli
uirtute belli omnibus præferebát': ac germa
nos supabant: ut ultro eis bella inferrét. & p
pter hominum multitudinem agriq; inopiá
transrhenum colonias mitterent: & quod a
dne patre se prognatos prædicabát. spatia to
tius temporis non numero dieæ: sed noctiú
finiendo: ita ut noctes dies subsequat'. Come
ctura est horaæ initium apud eos media no
cte incipere consueuisse: quod tamen uarie
differi. Expanditur: terra est frumenti præci

pue & pabuli fertax:& amoena lues tum est a ger nec ubiq; alit.& noxio genere animaliũ minime frequens.Pom.

Galearea a galearum similitudine dicta. Fe.

Gallare est baccare. Var.in eu. Cum illos uéto uidet gallorum frequentiam in templo: qui dum essem.Hora. Nam ad latera imponeret & diis signosie & deam gallantes. Var. Retinebant studio eodem nãq; uetustas hic adest gallantibus.No.

Gallinæ numidicæ guttatæ eædem dicuntur meleagrides(si plinio credimus)sed Columella distinguit:atq; numidicas habere cristam rubram meleagridas ceruleam: cũ dicit Horatius:nec afra auis descendit in uentré meũ hæc itelligitur Iuuenalis:nec lectus afræ nouit auis noster tirunculus.Horatius: nõ afra auis non attagẽ ionicus: erãt autem gallinæ hæ guttis distinctæ.

Galogræcia ad paphlagoniam cõsederũt olim duce leonorio diuisi in tris gentes eiusdẽ tamen linguæ erant.

Gallinaria insula appellata quæ est mari thusco secũdum Italiam cõtra mõtes ligusticos uintimilium album in gaunum.Var.

Galatea filia Nerei & Doridis.

Galatia prouincia Hispaniæ & Lusitaniæ conterminata a gala idest lac: quia albos homines generat:& gallia licet l assumat: & gallogræcia regio minoris asiæ a gallis capta.Iustinus

Galaxaura oceani & tethyos filia.

Galbana a colore lurido dictus.Cass.

Galbus enim nomen passeris luteis pennulis. Cass.

Galba *insulsus* ut Lucilius.

Galbani fœminino genere dicũt apud græcos nos neutro protulimus pro ueste:& quidem preciosa.Iuuenalis.Et galbana rasa. Galbanũ item frutex est apud Plinium.

Galbana muliebre uestimentum græ.galbani. Tortelius.

Galbanũ lachryma herbæ similis ferulæ: quæ in æstate prorumpit.

Galerus genus clypei:quem album dicũt: a gala.i.lac. Virgilius tamen fuluos galeros dicit. Seruius.vii.

Galesus fluuius tarentinorum.

Galilæa pars Iudææ:quæ Syriæ Arabiæ & Aegypto coniungitur.

Ganges amnis multis fontibus in rheno mediæ montis conceptus simul unum alueũ facit:fit omniũ maximus:& alicubi latius quã do angustissime fluit decem milia passuũ patens in septem oras dispergit.Pom.

Gangræna est cancer.Lucil.sat.li.i. Serpere uti gangræna malo atq; hæc posita posset. Var. Non uituperamus cum sciamus dictũ præcidi oportere:si ob eam rem gangræna non sit ad bacchium uentura. Idem de uita patrum lib.iii.Quo facilius animaduertatur per oẽs articulos populi hanc mali gangrænam sanguinolentam permeasse.No.

Gammarus genus cancri.

Ganeum ãnqui locum abditum: ac uelut sub terra dixerũt.Ter. Vbi illum quæram credo abditum in ganeum. Fe.

Ganeum ueteres meretricum tabernam dixerunt:quæ ipsa sit in terra nõ ut cœnacula superius. Vnde taberna quasi trabeata ualidioribus dicta trabibus: quibus superiora suspẽsa sunt. Ter.in adel . Credo adductum in ganeum aliquo.Do.

Ganeones a ganeis dicti:ut popinones a popinis:& sunt loca uiolẽta:ac libidini apta. Varro in modio. Et hoc interest inter epicuræ & ganeones nostros: quibus modulus est uita culina. Marcos.T.de Catilina. Quis ganeo? quis adulter?quæ mulier ifamis?quis corruptor iuuentutis.?No.

Gannire proprie plorare uapulantium.Teren. in adel.Quid ille gannit.Do.

Gannitio querula murmuratio canum.

Gandauum in Flandria oppidum maximũ lingua gallica uocatur gandes.

Gandis palus est apud Scythas callipidas : ex q̃ Hippanus fluuius effluit. Quãobrem icolæ matrem fluminis paludem uocant.

Gandarii populi asiæ scythicæ.

Gangaridæ populi inter Assyrios & Indos iuxta gangem:qui nouem hostiis fluit secũdũ Vir.vii.secundum alios tribus.

Ganymedes.apud nos ga breuis.apud græcos longa:unde per binũ n apud eos filius Troii Regis troianorum:frater Assarici raptus.

Ganymedes qui raptus est ad harpagium iter fines ciricenos epapenos: alii ad dardanũ promontorium dixerunt.

Gãnitus.i.maledictum. Lucretius:gannitu uocis adulter.Iuuenalis trahens uerbum de uoce uulpis appula gãnit.sicut in amplexu.

Ganictor nomen proprium.

Gaudium γαῦριον dictum. Fe.

Gausapa genus pilei: quo captiuorum capita induebantur.

Gausapina penula erat toga quæ gestabatur sublato clauo:ut alii scribũt: erat tunica lan clauis ea texebatur in modum gausapæ multo candore uillorum gestabant hyeme.

Garrire quasi inepte strepere.Ci.de oratore libro secundo. Nã & sæculis multis ante gymnasia inuenta sunt q̃ i his populi garrire cœperunt.Nonius.

Gargandiale. Varro lepisto. ad Fuscũ Quinportis dedi aut furiæ ac poemata eius garga,

ndi ins dices. O fortuna o fors fortuna. No.

Garrulæ dicuntur aues canoræ & hilares. Vir. geor. lib iii. Garrula q̃ tignis nidum suspẽdit hyrundo. No.

Garulus est rursum cordatus. Var. in periplus: In hac ciuitate tum regnabat Dionysius homo garulus & acer. No.

Gargara & assona ætolorum coloniæ tangunt sequentem tractum artandi.

Gamphasantes nudi atmoꝗ; omniũ ignari: nec uitare tela: nec iacere: ideoꝗ; obuios fugiunt, neq; aliorum q̃ quibus idem ingenii est: aut congressus aut colloquia patiunt.

Gargara quæ sunt: quæ Vir. esse uoluit fertilitatis exemplar. Gargara hæc igitur sũt i mysia quæ est Hellesponti prouincia: sed significatio nominis & loci dixit esse. nam & cacumen montis: idest & oppidum sub eodẽ mõte significationem cacuminis ita ponit. Hic gargarum pro excellentissimo montis loco posuit pro quo accipi conuenire: & ipse sensus iudicium facit.

Garũna ãnis lusitaniæ ex pyreneo monte delapsus: nisi cum hiberno imbre: aut salutis nitibus intumuit diu uadoso: & uix nauigabilis fertur: at ubi obuius oceani æstuantis accessibus adauctus est: iis deniq; retro remeãtibus suas illiusq; aquas agit: aliquanto plenior: & quanto magis procedit eo latior fit ad postremum magni freti similis: nec maiora tantum nauigia tolerat: uerum etiam maiore pelagi sæuientis exurgens iactat nauigantes atrociter utiq;: si alio uẽtus alio unda præcipitat. Pom.

Garũna tribus amplificatis amnibus per biturges & santones gallicam utrãq; gentem efflùit. Est enim in gallia narbonensi terminãs aquitanos. distat autem a Narbone sta. octingentis: excurritq; in oceanum: & ex pyreneo dilabitur. Stra.

Garũni populi ĩ aquitania proximi auscis: uocatis: tarusatis: sontiatibus: & hispaniæ citerioni in regno francorum siti.

Garũna flumen celtas ab aquitanis diuidit aquitani inter hoc flu. montesq; pyreneos sũt ex quibus oritur: & ad oceanum ĩfluit: quod aquitanicum appellarunt. hos memorat Lucanus in primo: & Tibullus in septima Elegia.

Garamantes tum primos ab oriente post uigilias & trogloditas & ultimos ad occasum atlantas audimus: intra si credere libet uix iam homines magisq; semiferi egypanes & blemmie & gamphasantes & satyri sine tectis passim, ac sedibus uagi habẽt potius terras q̃ habitent. Hæc summa nostri orbis: hæ maxĩæ partes: hæ formæ gentesq; parciunt: nũc exactius oras situsq; dicturo: inde est cõmodissimum ĩcipere. Vnde terras nostrum pelagus ingreditur: & ab iis potissimum quæ in fluẽti dextra sunt: deinde stringere littora ordĩe quo iacent pagrantisq; omnibus quæ male attingunt. Legere etiam illa quæ cingit oceanus: donec cursus incepti operis intra extra que inuectus orbem illuc unde cœperit redeat.

Garamãtes populi lybiæ iuxta psyllos: a garamante apollinis filio homines fugiũt & sunt imbelles, alii in extrema lybiæ in austrũ fortes a lotophagis absunt triginta diebus: de q bus forte Vir.

Garamãtis filia garamãti regis: ex qua Iupiter iuxta bagradã Hiarbã genuit. T.

Garum faciebant ex intestinis piscium & cæteris abiiciẽdis maceratis dictum: quod e pisce olim fiebat: quẽ græci garon appellabãt: factum etiam est e scombris tanta æstimatione ut nullus liquor præter unguenta esset in maiori precio garum optimum mittebãt hæc loca.

Garum gara qui repræhendunt quod non dicatur: ut unguentum unguenta: uinum uina sic acetum aceta: hoc faciunt imperiti, q; ubi desiderabant multitudinis uocabulum quæ sub mensurã ac pondera potiusquã sub numen succedunt: ut in plumbo oleo aceto cũ incrementum accessit. dicimus est multũ oleum: sic multum plumbum argentum: non multa olea plumba argenta.

Garocelli populi citra rhodanum finitimi caturibus ultra alpes gratas, hodie dicitur mõs cinisius: siue cinerum cuius difficultatibus i cinerem redactis artificio hanibalis: hi non longe a centronibus: qui tarentasii sunt: nec ab hisara flu. extra celtas belgas & aquitanos in sabdudia.

Gargictius canis pastoris geryonis: quem Hercules interfecit cerberi epirotici frater. Iulius pollux.

Gargara mutatione litteræ: a κάρακαρατος græce: idest caput cacumina montis idæ: de quibus Virg. Lucus in arce fuit summa.

Garulus est deriuatiuum a garryo. Pri.

Gaza census persarum lingua: & est numeri tãtum singularis. Virgilius. Huc undiq; troia gaza incensis erepta adytis. Seruius.

Gaza persicus sermo est: & significat diuitias. est autem generis fœminini: quo nomine significamus opes omniaq; quæ possidemus. Vir. i. æneí. Et troia gaza per undas. Et alibi gaza lætus agresti.

Gazarim mons seu garizeus in Iudæa est supeminens Sicionyorum ciuitati.

Gaza uocabulum persicum. i. opes generis fœ

minimi ;inde gazophylatum ex græca & Per sicaφυλαττω idest custodio.
Gaulus genus nauigii paruum rotundum Fe.
Gausapa.Ouid.neutraliter dixit:quod Cassius mas.Gausapo purpureo salutatur.Ser.in arte
Gausapa numero plu. Persius. Iã chlamydes re gi nam lutea gausapa pectas. & idem. Balana tum gausape pectas. Antiqssimus tamen hic gausapes & hæc gausapa;hoc gausape:& plu. hæc gausapa:quasi a nominatiuo hoc gausapũ protulisse inueniuntur. unde Cassius gau sapo purpureo salutatur. Pri.
Gaulus genus nauis.
Gaurani colles paredomitii surrentinis nõ iũ gunt ; sed sunt in campania in agro suessa no:& ut Pli.scribit nobiles uineis.
Gaurus mons Cãpaniæ nõ lõge ab auerno la cu Iuuc.Gaurus inanis.qdã uacuũ dicũt.
Gaudere plus est q̃ laudare. Laudat.n alienus. gaudet qui pater est;iant proximus. Ter.i an. Hoc ille nihil ægregie præter cætera gaude bãt:gaudemus nostris: glatulamur aliẽis.plus est gaudere q̃ lætari. Do.
Garites populi in aquitania proximi austis ga ũnisiuocatis,tarusatiisifontiatibus:& hispa niæ citeriori,quos coniectura est fuisse laeo rites:nunc lectorenses ciuitas est ,puincia au scitania:& in Vasconia;ac Francorum regno sita.
Glaratores sunt colobatarũ ; seu colobatrarii: & melius. Glaratæ enim sunt fustes q mittũ tur. Varro multũ milis cal. græce καλα gla ratores qui gradiuntur perticæ ligneæ fina moles ab homine:eo qui in ista tangitant sicilianum nostri sunt galeæ crura: ac pedes nostri essiare.
sed ab animo mouentur. No.
Glandula siue glandia erant inter cæteros par tes gutturis rinti saporis,ut lege sumptuaria fuerint prohibita.
Glandis est plumbum modicum iformatum. Salu in iugur. Pars eminus glãde aut lapidibus pugnare. Vii.viii æneı.Pars maxima glã des liuentis spargit plumbi.
Glans caduca est quæ ex arbore cecidit. Caius de glande legenda.
Gladiatores ingrauescente ætate rude donabã tur:ut apud Horatium in epistolis & Iuuena lem qua rude accepta nõ cogebantur amplius pugnare;sed publica alebat pecũia. Mart.
Gladius hic & gladium hoc duobus modis di citur . Var.
Glaphyrus festiuus.
Glauci duo fuerũt uterq; Boetius;alter discerptus ab equabus ad pothniam Virgilius me minit:& Strabo:alter antedonis filius in balenam conuersus ab anthedone oppido.

Glauco atheniensis philosophus.
Glaucus e potnia urbe:q Veneris sacra prohibens ab eq̃bus suis discerptus est. Alter pisca tor in deũ marinũ uersus Oui.xiii. Alius chi us q cõsolidarurã adinuenit; alius Hippolochi filius;a quo reges apud Iones. Tor.
Glaucus hippolochi Bellorophontis filii filius Homerus in sexto iliados.
Glabro iusta funda ouis minaidest uentre gla bro. Varro.
Gnarus significat id quod scius & peritus. Fe.
Gnarigauit significat apud Liuium narrauit. gnarauisse narrastẽ.
Gnaritas scientia. Salu.Iu.iii. Diuersa uti solet rebus perditis capessunt. Nam neq; alii fiducia gnaritas locorum occultatam fugam sup filoglobis eruptionem tentare. V.
Grauastellus senior. Plaut.qui est grauastellus q aduenit;ut puto grauastellus a grauitate dictus. Festus.
Gramiæ oculorum sunt uitia:quas alii glamas uocant.
Gracurris urbs hiberiæ regionis: dicta a Gracho semproniо: quæ antea hiburcos nominabatur.
Gradus cognationis.alii superioris ordinis sũt alii inferioris:alii ex trãsuerso siue a latere superioris ordinis sunt parentes: iferioris liberi:ex trãsuerso siue a latere: fratres & sorores liberiq; eo;ꝝ. Caius de gradibus.
Gradus dicti sunt ad similitudinem scalaꝝ lo coꝝue procliuiũ: quos ita igredimur:ut a p ximo in proximũ,i.in eũ;qui quasi ex eo na scitur. Pau. de gra.
Grabatum lectum uilissimum;curtum: mutilatum;& fractum.
Graculi sunt aues quæ gregatim uolãt;ut Varro & Quintilianus dicti a uoce.
Grassatores q prædæ causa id faciũt,pximi la tronibus habẽt. Calistratus de ꝑenis.
Gradiuus mars appellatus a gradiẽdo in bella ultro citroq;: siue a uibratione hastæ : quod græ. dicũt γραδαινειν; uel ut alii dicũt q gramine sit ortus:quod iterpretatur;quia corona graminia in re militari maximæ est honorationis.
Grassari ãtiqui ponebãt ꝑ adulari.grassari autem dicuntur latrones uias obsidentes: gradi siquidem ambulare: unde tractũ ẽ grassari uidelicet ab impetu gradiẽdi.
Graliatores appellabãt pãtomimuq ut saltatione imitarẽt egypanas adiectis perticis furculas habẽtibus: atq; i his supstites ob simulationẽ crurũ eius generis gradiebãt unq;ꝑ pter difficultatẽ cõsistẽdi Plau.i penu. Vincere is cursu ceruas & graliatorẽ gradu . Fe.P.
Grauida est quæ iã grauat conceptu prægnãs

uelut occupata in generãdo quod cõceperit:
insciens propinqua partui: quod iam incita-
tus sit foetus eius. Festus.

Graculi a sono uocis uocati sunt: a gerendo di
cti q̃ iacta segetũ fæmina plurimũ gerãt: uel
q̃ oliuetis cubitũ se recipiẽtes: quas pedibus
baccas tertiam ore ferent. Fe.

Grauor. Seruius supra en. grauaris autem ne
gas grauiter fers: & hac locutione non ubi p
accusatiuũ utemur: ut si dicas aggrauor ad-
uentum tuum. i. grauiter fero præsentiã tuã.
Nã & ipse dixit quæ grauaris. Priscianus sup
eũdem locũ. nos grauor hanc rẽ: hac re. Vir.
in. x. quod si quæ uoce grauaris mente daris
Lucan. vii. Romanos odore oẽs dominosq;
grauantur quos nouere magis.

Graue æs dictũ a pondere: quia deni asses sin-
guli pondo libras efficiebãt denariũ ab hoc
ipso numero dictum: sed bello punico popu
lus Romanus pressus ære alieno ex singulis
assibus librariis senos fecit qui tãtuli ualerẽt
Item nũmi quadrigati & bigati a figura cæ-
laturæ dicti. Festus.

Gnosus urbs Cretæ ĩ plano sita ambitu trigin
ta stadiorũ emporiũ habuit heraclium crea-
tusq; ante appellabãt a prælabẽns fluuii no-
mine regia minois patris ariadnes.

Glandula pars apri iuxta ceruicem eadẽ dicit̃
glandiũ: ut est ĩ legibus sumptuariis quæ glã
da sincipitta uernia mensis intercidũt.

Glabriones dicuntur sine pilis & glabrarias
oues appellat. Varro ĩ re agraria carentes la-
na.

Gladiatores q̃ retiarii dicebãt̃ utebãt̃ fuscina
tridente neptũni telo aduersus gladiatorem
galeatũ & mirmillonem appellabãt: in cuius
galea erat piscis id genus certaminis inuenit
primus pitacus aduersus phrinonem.

Grando guttæ aquæ cõtractæ solito grandio-
res. Festus Pom.

Gradarius est molli gradu & sine sucussatura
nitens. Lucil. saty. xiiii. Ipse equus nõ formo
sus gradarius optimus uictor. Var. ĩ modio.
an qui gradu tollutire medius quem tute le-
uiter uectus cito relinquat. No.

Gracchus nomen auis a uoce. Quintilia & co
gnomẽ familiæ romanæ.

Gradiuus dictio thrax: idest bellicosus & for-
tis. Mars q̃ maribus præsit. Var. Iouis ex iu-
none filius. Oui. Iunonis tãtũ ope flore uxo-
ris zephyri quæ docuit florem ĩ campis ole-
nuis quo tacto conciperet: cum Iupiter ex ca
pite percusso. Mineruam genuerit. Oui. v. fa
sto. in thraci secundum Statium habitat: cu-
ius auriga bellona soror Romæ tẽplum ha-
buit ĩ urbe: alterũ extra uia appia: amauit ue-
nerẽ uulneratus a Diomede clamauit quãtũ

& cætera. Tor.

Græcia post Macedoniã iam uaste & multũ p
minens: & dũ mirtoũ pelagus attingat a sep
tentrione in meridiẽ uecta: qua sol oritur æ
gæis qua occidit Ionius fluctibus obiacet: ac
proxime spatiosa: & hellas nomine grãdi frõ
te procedit: mox mari utroq; & Ionio tuagis
latera eius strante: donec quattuor mil. pas-
suum pateat media ferme prope incidit̃: de-
inde rursum terris huc se & illuc uerum ĩ Io
nium mare magis expandentibus pgressisq;
in alium non tam lata q̃ coeperat ingens ta-
men iterum & quasi peninsula extendit̃: uo-
caturq; peloponnesos ob sinus & promon-
toria quis ut fibris littora eius incisa sunt si-
mul quod tenui tramite in latus effunditur
platani folio simillima. Pom.

Græcus Rex acticæ: a quo græci: & græcia: &
græcanicus & græciensis. Tor.

Grammatica litteraria. Est enim ut litteræ su-
as custodiant uoces: & quasi depositum red
dant. Quintil.

Granicus fluuius phrygiæ in propontidẽ iux-
ta cizycum cadens.

Graphia scriptura uel pictura: unde scribo p-
pingo etiam apud nos: unde & picturas lege
re dicimus. Inde graphiũ stilus & zographia
animalium pictura: de cuius inuẽtione uide
Pli. xxxv.

Granaria loca in horeis seruandis sæminũ gra
nis. Var. in gerunto didascolo: uel. x. mensis:
ubi una sæpiant granaria. No.

Grandire est grandem facere Var rerum diui
narum lib. i. Cũ autem humus sæminari ici-
pere non possit: aut recepta non reddat ædi
ta grandire nequeat. Plautus in aulularia: te-
studineum istum tibi ego grandibo gradum
Lucil. lib. iii. Quæ nũc uix nostro grãdescũt
aucta labore. Idem lib. i. quodq; surdæ mate
riæ grandescere aliqua. Acti. ĩ meleagro. Fru
gis perhibet pergrandescere. Pacu. in dolore-
ste. Ne grandiri frugum fœtum posse nõ mi
tescere. Nonius.

Grandem ad ætatem ueteres retulerunt: nec
ad corpus & nupturæ ætatis dicitur grãdis:
non in tota uita: nisi addatur: natu parẽs ad-
ductus ad supplicium: & grandis infans grã
dis puer ephebus: & grandis uirgo recte dici
tur. Teren. in adel. An sedere domi oportuit
uirginem tam grandem. Do.

Grandis ad partem ætatis refertur: idest gran-
dis natu: ut grandis puer: & grandis uirgo: &
grandis natu senex dicitur. Terentius in an-
dria. Grandiuscula iam profecta est. Maior
autem generaliter & ad summam ætatis p-
fertur: & ad comparationem ætatis pueriliter
ter positum. Do.

Granum dictum quod est intimum gluma: q est folliculus eius. Arista quæ ut acus tenuis longa eminet & gluma. V.

Granditatem maiorem ætatem. Sisenna historiarum libro quarto. Neque granditatis ætatem: neque ea merita: neque ordinis honestatem: aut dignitatem sibi esse excusationi. Nonius.

Grauari est grauatis ferre: & per accusatiuum: & per ablatiuum. Virgilius decimo: quod si qua uoce grauaris mente dares. Lucanus septimo. Romanos odore omnes dominosq; grauantur: quos nouerunt magis.

Grauiste ciuitas Hetruriæ iuxta lacum uulsciniensium: nunc Bolsenæ emissum: ubi corallum gignitur: ut inquit Plinius.

Grammatices professores uocant litteratores. Au. G.

Grandinosi. Cicero tusculanarum libro quarto. Itaque dicimus grandinosos equos deter missos. Nonius.

Grandiloqui eloquentes. Cicero in orato. Nā & grandiloqui (ut ita dicam) fuerunt cū ampla & sententiarū grauitate & maiestate uerborum. Et tusculanarum libro quarto. Qui tandem isti grādiloqui contra hæc duo quæ maxima agunt. No.

Gracilitudo & gracilens pro gracilis: & gracilē tum pro gracili: & gracilitum pro gracilitas. Actius in amphi. Tantum & statuæ & gracilitudo: & propemodum & luctus facit ne dubitem. Ennius libro septimo. Deducunt habiles gladios filio gracilento. Neuius in Protesilao. Demi a gracilenns colorem: dum ex hoc gracilens fit. Turpil. in caneforo. Nosti q̄ sit gracili corpore. No.

Grandæuitas. Actius in alcmæone: ga nec nos nec ille: neque mors impune irrideret meam grandæuitatē. Pacuuius in hermiona. Quod tam ipsa orbitas grandæuitasq; Pelei per penuriam stirpis subareet. No.

Gratulari gratias agere. Ennius in hecuba. Iupiter tibi summe tandem mala re gesta gratulor. Neuius belli punici libro tertio. Isque sursum ad cælum sustulit suas amulius gratulabatur diis. Afranius i cinerario: q saluus ueneris melius est diis gratulor. No.

Grauidauit impleuit. Cecil. in thyeste: per ministeria hic honeste grauidauit probe. Nonius Marcellus.

Grauista urbs est exigua occurrens nauiganti: a Cossis distat stad. ccc. Stra.

Gratiam ueteres pro causa ponebant. Teren. in an. Et ea i restitisse gratia. No.

Gratiam inire est dare beneficium: ac per hoc rei alicuius gratiam: uel amiciciam inciere. Plautus. Inibitur tam solidam & grandē gratiam. Terentius in eu. Adibo atq; ab eo gratiam quam uideo uelle inibo ab eo pro eius gratiam merebor: nam ab eo amat. Teren. pro eius ponere. Idem in an. Primum ab eo animaduertenda iniuria est. Do.

Gratiosum multæ gratiæ. M. T. de offi. lib. ii. Qui esset ut argentarius apud omnes ordines gratiosus. Nonius.

Gratificare gratū facere. M. T. in horten. Quare aggredere quæso & gratificare reipublicæ Nonius Mar.

Graue grauidum. Vir. li. i. æneï. Donec regina sacerdos Marte grauis. No.

Graue plenum. Vir. in buc. Non īsueta grauis tentabunt pabula fœtas. Et iii. georg. Et grauido superant uix ubere limē. N.

Graue fœcundum ac frugiferū. Vir. iii. georgi. Quid labor aut benefacta iuuant? quid uomere terras inuertisse grauis. No.

Graue secundum consuetudinem pōderosum Virgilius secundo georgicorū. Vomis & isexi primum graue robur aratri. Ter. in heau. Hui tā graues hos quæso. Marcus T. de officiis libro primo. Aut certe omni pōdere grauior habenda est. No.

Grauis honore dignus: & cui cōtrarium est leuis idest nimis carus. Ter. in ecy. Nec leuiorē nobis quibus est minime æquum uideri leui merito chatus. Vir. Ferit ense grauem thymbræus osirim. Do.

Grauis etiam molestus intelligitur. Salu.

Grauior bello qui prohibitus uenerat focus agere. Donatus.

Grauis est etiam languidus. Te. in ecy. Vbi aut morbos grauis. Do.

Graue amarum. Var. in quinquatribus. absinthium uti bibam grauem & castorem leueq; robur. Nonius Mar.

Graue multum & ualde significare ueteres probant. Titin in psaltria. Grauiq; obsonio conuiuas. nam & grauiter multum intelligitur. Ceci. i plocio. Placere occœpit grauiter postq̄ est mortua. Acti. in deiphebo. Aut infando homine gratulauerat: aut a cœna se ex fole quinque amico amicus unquam grauisne que hostis fuit. Salustius histor. libro tertio. Nāq; is præter solita uitiosus magistratibus cum per omnes prouincias in fœcūditatem biennii proximi graue precium fructibus ē. Marcus Tullius de officiis libro primo. nec uero audiendi grauiter qui inimicis irascendum purāt. Lucre. libro primo. Humanam ante oculos fœde cum uita iaceret in terris oppressa graui sub relligione. V. in geronto didascolo. Vbi graues pascuntur: atq; aluntur pauonum greges. No.

Gratus quære in iucundus. Lau.

Gradum facere ad aliã rem quasi scalam facere dicitur etiã gradum facere:ut si riuum trãsireaut in arborem scandere uelis. Ci cõtra Rullum. Hunc quasi gradum quẽdã atq; aditum ad cætera iactum intelligeris. Lau.

Gratulari est uerbo testari te gaudere fœlicitate alterius:uel apud te tua. Interdum idem ẽ quod gaudeo. Oui. Gratulor œchaliam titulis accedere nostris:dicitur sine datiuo: dicitũ etiã pro gratias agere diis & supplicare.

Grator idem est quod gratulor: & pro gratias agere diis.

Gratum facere est obsequi & inseruire.

Gratificari uero maius est:ut dicimus deũ gratificari hominibus:quasi sic beneficia cõferre. Laurentius.

Graue est suapte natura põderosum significat ut saxum graue:quod nos cum molestia grauat inferendo:& per trãslationẽ dicitur morbus grauis senectus grauis contumelia: & similia multa:quæ animum premũt. alter modus est quod sicut saxa grauia iuxta loco mouentur sed hærent. Sic figurate homines graues appellantur constantes sapientiaq; præditiq; nec precibus nec minis ab æquo dimouentur:& contra leues dicuntur qui ad similitudinem paleæ ad omnem auram uentilãt. Laurentius.

Graue grãdæuum. Vir. li. v. Hic grauis entellũ dictis castigat acestes. No.

Graue molestũ. M. T. de sene. Quod nũq̃ senectutẽ mihi grauẽ esse senserim. & alibi i eodẽ. Facilius in morbos incidũt adolescẽtes: grauius ægrotant. tristius curantur. Salu. li. ii. & continetur grauis. No.

Graue nocens. Vir. iii. geor. Galbaneoq; agitare graui. M. T. de offi. li. iii. Magnum id bellũ per fuga unus & grauem aduersariũ imperii sustulisset. No.

Graue triste. Actius i erigona. Sed ubi ad finẽ uentũ est in quo illũ fors sectabar loco atq; Orestes grauis sacerdos ferro prompto abstinuere. Vir. viii. æne.

Grauior ne nuncius aures uulneret. No.

Graue forte. Vir. li. xii. Ferit ense grauẽ thymbræus osirim. Nonius.

Graue utile. M. T. de offi. lib. i. Vt iam sint alia grauiora atq; meliora. tamen nos studia nostra naturæ regula metimur. No.

Graue solidum & firmum. Actius in atalante. Beneficus gracilem histrionẽ peperisti & grauem. Item in metogrophia. Id quod facis gratum & graue est. Marcus Tullius in horten. Vnde ad agendum aut dicendum copia depromi maior grauissimorum exemplo℞ q̃si incorruptorum testimoniorum potest. Nonius Marcellus.

Graue sapiens cum autoritate. Marcus Tullius de officiis libro primo. Quæ grauis & fortissimus ciuis:& in rep. dignus principatu fugerit atq; oderit. & in phormione. Quid etiã Herodoto dulcius: aut Thucydide grauius. Nonius Mar.

Graue necessarium. Lucilius uigesimonono. Habeasq; animo mihi admodũ causam grauem fore:quæ me ab ullo commodo abducat tuo. Nonius.

Grauiter bene & multum significat. Virgilius quarto geor. Et grauiter spirãtis copia thymbre. floreat. Ser.

Grauiter pro male. Vir. secũdo æne. Graue olentis auerni. Ser.

Graue grauatum in hoc differunt: q̧ graue natura põderosum est. grauatum autem quod grauatur extrinsecus. Ser.

Grauis pro fortis. Vir. v. æne. prima pares ieũt grauibus certamina remis. & alibi. ferit ense grauis thymbræus osirim. Nã graues afferũt tarditatem.

Grauis uenerabilis:sicut leues contemptibiles dicimus. Virgi. primo æneidos. Tum pietate grauem ac meritis si forte uirum quem conspexere silent. Ser.

Grassari dicuntur ultra modum seuire. No.

Grassari etiã dicimus ambulare. Titin. in ueliterna. unde thensam atque mulsos siue eam pedibus grassari confringere superbiã. Neui. in pedio. Nunc certamus sine dyploide a recta grassatur uia. Idem in pedio. Nũc me res ipsa reprimit:ipsa hæc eadem sum grassatus uia. Salu. in iugur. Qui ubi ad gloriam uirtutis grassatur uia. Afra. in excæpto. Consimili grassatur uia a quibus hic est omnis cultus. Notuus.

Grassator Catonis liber est inscriptus carmen de moribus in eo. li. Hæc sparsim & intercise commeminimus:uestiri inquit in foro honeste mos erat domi:quod satis erat equos carius q̃ coquos emebant:poeticæ arti honos cum erat:si quis in ea re studebat:aut sese ad conuiuia applicabat: grassator uocabatur. Aulus Gel.

Gradus consuetudine sunt per quos ad altiora domorum & ædificiorum omnium scanditur. Vir. primo ænei. ærea cui gradibus surgebant limina. No.

Gradus pedum gradientium necessitudo. Virgilius geor. li. iii. Gradibusq; sonare composi tis. Nonius.

Gradus firmitas standi. Marcus. T. de officiis libro primo. Nec tumultuãtem de gradu: ut dicitur deiici. No.

Gradius pro gradus. Varro de uita patr℞ libro secundo. Multo perditi pudore & pudicitia

adolescentes dixerũt eum maiore parte gradius & ætate ad te stipendia facerẽt. No.

Gradus dicitur in altionem scamnum duplicata scansio: quod gerit ab inferiore superiore. Varro.

Gradator a magno gradu dictus. Plautus ĩ penulo. Vinceretis ceruum cursum: uel gradatorem gradu. Varro.

Gratulor cũ alio pariter gaudeo. Cicero in epistola ad curionem. Sed tibi & gratulor: & ut sempiternæ laudi tibi sit iste tribunatus exopto.

Gratulor gratias ago. Afra. in cinerario. Sexte frater mi salue: cũ saluus uenis melius q̃ gratulor diis: idest gratias ago. Ser.

Grammatica antiqua ostendit quẽadmodum quodq; poeta finxerit uerbum: quodq; cõfixerit quoq; declinarit. Varro.

Gelu ars monoptoton esse uult. Contra sentit autoritas. Lucre. in quinto. Assiduisq; gelicas usus mortalibus aufert. Idem in. vi. Denique sæpe multis atq; ruina gelu geli.

Gedulbam germaniæ locum prope rhenũ maguntinam & coloniam urbes metropolicas non memorat Cæsar: sed Tacitus.

Geloni iuxta Sarmatas urbem habitãt.

Geloni populi iuxta anthropophagos hostiũ cutibus equos seq; uelãt. Illos reliqui corporis scapitũ. Meleãclænis atra uestis ex ea nomen: Neuris statim singulis tempus est: quo si uelint in lupos iterũq; in eos qui fuere mutentur. Mars omnium deus ei propter simulacris enses & tentoria dedicant: homĩesq; ꝑ uictimis feriunt terræ latus patent: & ob excedentia rippas suas plærũq; flumĩa nusquã non ad pabula fertiles alicubi usq; adeo steriles ad cætera: ut qui habitant lignoꝝ egẽtes ignes ossibus alant.

Gemini omnino similes. Vir. primo. gemĩoq; minantur in cælum scopuli & centum geminus briareus: ut idem sexto: & centum geminus briareus & tergemini fratres. Liuius primo ab ur. forte in duobus tunc exercitibus erant ter gemini fratres.

Genethliacum dicitur carmen ĩ celebrationẽ diei natalis: quale edidit Papinius die natali Lucani nam genethli significat diem natalẽ unde genethliacon deductum est.

Gemoniæ scalæ ubi inferto gutturi unco producebantur in harenam: ubi postea pendentium crura frangebãtur: & iniecto igni ardebant hoc genus supplicii in claudio commemoratum est a Tranquillo. Nero exercuit in christianos ardẽtibus ĩ usum Liuius usus est

Gemoniæ scalæ dicebantur in qua dãnati trani solebant. Tranquillus, nemo punitoꝝ nõ ĩ gemonias abiectus uncoq; tractus gloria scalarum erat cum patronus acclamabat.

Gelasmus latine ridiculus: ideo Plauti parasitus gelasmus appellatus.

Gelon tyrannus siculus: cui Hieronymus successit.

Gelonus Herculis filius: a quo populi Scythæ propinqui agarhyrsis qui se pingebant qui sitientes e uena equorum sanguinem bibunt: & ex hostium cutibus: & se & equos tegunt.

Gela fluuius Siciliæ: & urbs: unde gelous & geloi campi.

Gelo pro gelu. Varro sexque ulysse. Pueri dũ comesq; tenent. Cato gelo putri montiũ laxa. Nonius.

Glebari qui facile præscindunt glebas. Var.

Gemma & pro oculo uitis elegãter dicit. Virgilius in georgicis. Turgent in palmite gemmæ. Et Ci. in catone maio. Itaq; ineunte uere anni quæ relicta sunt existit tãq̃ ad articulos sarmentoꝝ: ea quæ gẽma dicitur: a quo oriens sese ostendit.

Geminitudinem. Pacuuius in atalanta. Habeo ego istam qui distinguam inter uos geminitudinem. Nonius.

Gemmas inclusas argento auroq; ait Sabinus: auro argentoque cedere enim cedit: cuius ei maior est species quod recte expressit. Semp enim cum quærimus quod cuiq; cedit illud spectamus: quod cui rei ornandi causa adhibetur ut accessio cedat principali cedent. Igitur gemmæ phialis uel lancibus inclusæ auro argentoue: sed in coronis mensarum gemmæ coronis cedent: & hæ mensis in margaritis: & in auro idem est. Nam sunt margaritæ auri ornãdi gratia adhibitæ sunt auro cedunt: si aurum margaritis cedet. Idem & ĩ gẽmis annulis inclusis. Pompo. de auro & argẽto legato.

Gemmæ sunt perlucidæ materiæ: quas ut refert Sabinus in libris ad Vitellium. Ser. a lapillis eo distinguebat. q̃ gemmæ essent perlucidæ materiæ: uelut smaragdi. chrysolitha metisti. Lapilli autem contrariæ superioribus naturæ: ut obsiani uerentani. Margaritas autem nec gemmis nec lapillis contineri nec satis constitisse ibidem. Sabinus ait: quia concha apud rubrum mare crescit: & coalescit. Murina autem uasa in gemmis non esse Cassius scribit esse quædam subtilis differẽtia: attamen nihil inter factum & gestum interest. Pompo. de aur. & ar. leg.

Gemere quærere & heulare. Lau.

Gemma omnis lapis preciosus: etiam myrrhina præter margaritã. Lapillus quoq; quod generale nomen est omnium paruorum lapidum: sed subintellectione preciosum idem

est quod gēmula. Margarita uero uel margaritum lapillus est qui in cōcha nascitur & cōchilium dicitur: quam uulgo perlam appellant: quæ etiam uocatur unio: ut Plinius inquit: q2 nunq nisi indistincta reperiať. Estq; masculini generis. Lau.

Gemmæ gulosi. Lucil. libr. xxx. Illo quid fiat lamia & pithoi sio dentesq; ueniunt gemmæ illæ uetulæ improbæ ineptæ. No.

Gemini dicuntur ex uno utero uno die editi. Virg. viii. Geminos huic ubera circum ludere pendentes. No.

Geminū rursus simile. Pacu. i hermio. Pat fortitudo gemina confidentia. No.

Geminæ duæ. Virgilius libro sexto. Sūt geminæ somni portæ: quarū altera fertur: cornea. Nonius.

Gemiti pro gemitus. Plau. in aulu. Tantum gemiti & mali mœsticiæ hic dies mihi obtulit Nonius Mar.

Gemini pro duobus. Vir. v. æneī. Aemula necdum temporibus geminis canebat sparsa senectus. Ser.

Genas. Ennius palpebras putat cum dicit hoc uersu. Pādite somni genas: & corde relinquite somnum. Alii eas partes putant genas dici quæ sūt sub oculis. Pacuuius genas putat eē qua barba primum oritur hoc uersu. Nunc primū opacat flore lanugo genas. Fe. Pomp.

Gentilis dicitur ex eodem genere ortus: & is qui simili nomine appellatur: ut ait Cincius. Gentiles mihi sunt qui meo nomine appellantur. Festus.

Gentiles sunt qui inter se eodem nomine sunt qui ab ingenuis oriundi sunt quorū magnū nemo seruitutem seruiuit: qui capite nō sūt diminuti. Cicero in topicis.

Genealogia generationis series.

Genethlios natalis: & inde genethliacus natalicius.

Genialis lectus qui nuptiis sternitur in honorem Genii unde appellatur. Festus.

Geniales a gerendo quod plurimum posse putabantur: quos postea gerulos appellarunt. Festus Pompeius.

Geniales deos dixerūt: aquam: terram: ignem: aerem: ea enim sunt sæmia rerum: quæ græcorum: alii σχισεια: alii γενεθλίους uocāt duodecim quoque signa solem & lunam inter hos deos computabant. Geniales autem dicti a gerendo: quia plurimum posse putabantur: quos postea gerulos appellarunt Festus Pompeius.

Genium appellabāt deum qui uim obtineret rerum omnium gerendarum. Ausustius genius inquit est deus deorum filius & parens hominum: ex quo homines gignuntur: & ꝓpterea genius meus nominatur: quia me genuit. Alii genium esse putarūt uniuscuiusq; loci deum. Festus.

Gensælia appellať quæ ex multis familiis conficitur. Festus Pompe.

Genethliacon inscribit. nam γενέα significat generationem & ortum: de quo dies agiť natalis quasi ergo inter aras pontifex sacrū ita orditur carmen.

Genuini dentes ꝙ a genis dependent.

Genus dictum putatur a terræ græco uocabulo: quam γένος dicunt. Fe.

Genus & familia differunt. Genus enim ad uiuos pertinet. Familia ad defunctos. Teren. in an. Tali genere atq; animo natum ex tāta familia. Alii genus ad nobilitatem referunt. familiam ad copias: unde & paterfamilias dicitur: ut sit ex tanta familia: ex tam diuite domo. Donatus.

Genialis hospitalis. Scintra de antiquitate uerborum lib. tertio. Scis enim geniales homines ab antiquis appellatos: qui ad imitandū: & largius apparandum cibum promptiores essent. Nonius Mar.

Genialia curare dicitur qui uiuit lautius. Ter. ī phor. Suum defraudans genium. Do.

Genius deus rerum gerēdaꝝ: ut Pompeius & famæ deus: ut supra uictuꝝ geniū debet habere liber.

Geniū parsimonia. Te. in phor. Suū defraudās genium: cum par sit miser. Lucil. li. xxvi. Curet ægrotū sumptū homini præbeat geniū suum defraudat. alii parcat. No.

Generosi dicunť qui propitio ingenio nascuntur: & ideo beniuoli & honesti.

Generosum nobile. ut forte. M. T. de offi. li. iii. Magnum quidē cuiq; de impio certamē eēt cum rege generoso atq; potenti. No.

Generi & nurus appellatione: spōsus quoq; & sponsa cōtinenť. Item soceri & socrus appellatione sponsorum parentes contineri uideť Vlpia. de pœnis.

Generi appellatione & neptis & proneptis: tā ex filio ꝙ ex filia cæteraꝝq; maritos cōtineri manifestum est. Vlpia. de uerbo. signi.

Geniculū nō est diminutiuū ꝓ germine. Lau.

Genius generis. Laberius i imagine genius generis nostri parens. No. totidē deos faciāt iuniones geniosq; adoptando sibi. Pli.

Genitrix a matre hāc hēt distātiam: ꝙ genitrix semꝑ quæ genuerit nuncupať. Mater uero aliquādo ꝓ nutrice poniť. Vir. in. vii Geminos huic ubera circū ludere pendētes pueros & lambere matrē. Plau. i menechmis. Ita forma similis pueri ut mater sua non internoscere posset: quæ illa māmam dabat: nec adeo matet ipsa illos quæ pepererat. No.

Genæciæ menetianæ cur rem diuinã faciũt & optant neminem domi nascentiũ bonũ euenire an q dea est genæcia quæ corruptibiliũ rerum generationes ac fœtus ꝓcuret. fluuũ enim quẽdam nomen ipsum significat & generationem. ut igit Proserpinæ græci sic Romani genæciæ pro iis q domi nascunt: ut eorum bonus euadat nemõ. asperos enim & formidolosos canes esse oportet. an illud potius q inutiles & elati mortui dicũt uocis obscuræ intelligẽtes petere se: ut nemo domesticus moriat: neq; hoc admirari oportet. Aristoteles enim in fœdere quod cũ Laecedæmonus arcades ꝑcussisse ferũt scriptũ fuisse dicit neminem bonũ facere auxilii causa q Lacedæmoniis studerẽt tegeatarum: quod est neminẽ occidere.

Genuinũ dentẽ dicũt q sub genis est q una cũ homine nascit una cũ eo interit: qui dens a græcis sopomsteros dicit: uel q gemini dentes uæhemẽter mordẽt: quos græci tinonas appellant: alii eiusdẽ numeri miolares ultimi in utrisq; maxilis: q post. xx. ãnũ accrescũt.

Genua extrenũ oppidũ allobrogũ ꝓximũ heluetiorum finibus: ex quo pons rhodanũ iungit ad heluetios: ubi a lacu lemano quem lusane dicũt: rhodanus in ligusticũ mare ꝓfluit finitimũ annuatibus: & a Gallia ꝓuincia romanorum: nõ longe distans nũc ducis Sabbaudiæ: siue eius ciuitatis antistitis ꝓprio comitatus nomine est extra celtas belgas & aquitanos in prouícia uienensi nomẽ præsertim gallicæ retinens. hanc memorat Lucanus in primo.

Genas antiqui dixerunt: qs nũc malas appellarunt: a rotunditate lege. xii. tabularum eas radi idest lacerari prohibentiũ. Est enim pudoris sedes.

Generibus pro generis. Actius in alcmæone. Qui ducat cum te uiderit socerũ generibus tantam esse imperatem. No.

Genitiuus casus pro accusatiuo. Titin. in altera dicis tu quæso quo a te abοι tisti mei fastidis meæ delitiæ fastidit mei pro me. Lucili. i vi. saty. Tristis difficiles sumus fastidimus bonorum. Turpil. in leucadia. Vide nũc fastidit mei. Lucilius libro. xxviii. Cui sæpe mille imposui plagarum in deum. Actius in alphesibœa. Si cui neretur te progenitoris cedo. N.

Genitiuus positus pro ablatiuo: uel aduerbiũ loci. Plautus in trinummo. Non ego salutis. Cicero tusculanarum libro quarto. Aliquod malũ metuit exanimatus pendet animi. Plautus in amphi. Vt salui potiremur domi. Lucilius i sexto saty. Hortari illorum si possem capis sortiri. Idem in sexto. Quarum & abũdemus rerum: & quarum indigeamus. Tullius de republica libro quarto. Noster autem populus sociis defendendarum terrarum omnium iam potitus est. Virgilius primo æneidos. Implentur ueteris bacchi pinguisq; ferinæ. Varro in eumenidibus. Ego autem qui essem plenus uini & ueneris. Plau. in epi. Desipiebam mentis cum illa scripta mittere sic mille annorum uiuunt. No.

Genitiuus pro datiuo. Actius in neoptolemo. Quid si e græcia omne ilium par nemo reperiri potest. Turpilius i pedio. Nec mirum adducta ut pars est expers maliti is metuens sui. Virgilius æneidos libro primo. Dignos pum studiisq; asperrima belli. Plautus in asinaria. Volo amori illius obsecutum uolo amet me patrem. No.

Genitiuus pro accusatiuo. Tullius de republica l. b. sexto: ut quẽadmodũ scribit ille quotidiano in foro mille hominũ cum palliis tochylio tinctis descenderent. N.

Genialis uoluptuosus conuiualis. Nam quotiens uoluptati operam damus. indulgere dicimus genio sicut econtrario apud Terẽtiũ. Suum defraudans genium. Virgilius primo georgicorum. Inuitat genialis hyems. Ser.

Generatum per singula genera. Generaliter autem est simul omnia. Virgilius secundo georgicorum. Quare agite o proprios generatim discite cultus agricolæ. Ser.

Geographia descriptio terræ.

Geometria mensura terræ.

Geometria a terræ dimensionibus appellata ab ægyptiis inuenta: a græcis adaucta: ex mathematicis disciplinis quattuor una.

Georgica a græcis γνᾶοκαι ἔργον: idest opus terræ.

Gestire motus corporis monstrare quãtias. constat a pecudibus ad homines translatum & magis brutorum est q hominum. Virgilius. Et studio incassum uideas gestire lauandum. Terentius in eunucho. Obrundat necet quid gestiam: & aliud est gestire: aliud lætum esse. & plus est gestio q uolo. Terentius in phor. Ipsum gestio dari mihi in cõspectum nunc. Dona.

Gens familia. Vir. Vigilias ne deum gẽs ænea uigilia. Seruius.

Gena palpebra. Vir. ænei. vi. Effusæq; genis lacbrymæ: Seruius.

Georgomia atuernorum urbs est i excelso mõte sita: prope quam fluit Clauer fluuius q cadit in Ligerim: & diuidit heduos ab auernis. Strabo.

Genabis est oppidum carnutum: & habet põtem super Ligerim. Strabo.

Genua ligusticum emporium est: hinc incipit appenninus mõs. distat autẽ a Sabacus stadi.

celi. Est autem extremum allobrogum oppidum proximũ heluetiorum finibus ex eo oppido pons ad aluetios pertinet inter uarum & Genuam habitantes ligures. Idem in italorũ numero sunt ad mare pertinētes genua nũc genuera dicitur. Ser.

Genis. En. pro dormiēte imprimit genæ genã. Seruius.

Gener autem dictus est quia ad genus agendũ adhibetur. Seruius.

Gerræ crates uiminneæ. Athenienses cum Syracusas obsiderent: & crebro cæras poscerent: irridentes siculi gerras clamitabant: unde factum est ut gerræ pro nugis & cõtemptu dicant. Festus.

Gerusia curia ab ætatis uocabulo dicta. Fe.

Gemursa sub minimo digito pedis tuberculũ quod gemere faciat cum qui gerat. Fe.

Gerunum ciuitas est in gallia narbonensi iuxta taraconem. Strabo.

Geryones hispanus Tergeminus quem Hercules uicit Fulguris filius Hæsi: trium capitum primæ declinationis.

Gerus fluuius scythiæ septimus ab istro.

Gerdius. Lucil. lib. xxx. Curre domi sicut gerdius ancillæ pueri zonarius tector.

Germanicus fideliter dictũ a germanitate. Põponius in præfecto. Morũ ut si quis est amicus amici gaudebat: sic ut quid boni euenit: cui amicus est germanicus. No.

Gerræ nugæ ineptiæ: & sunt gerræ fascini qui sunt in naxo insula. Veneris ab incolis appellantur. Plautus in asinaria Gerræ qui se parare apparet huius legibus profecto. Idem. Hic aderit credo congerrius meus. Cõgerrius ut consultor meus qui easdē exercet nugas. Cecilius in portitore. Cur depopulator gerræ. Nonius.

Gerere habere. Virgilius secundo æneidos. Et nos aliquod nomenque decusque gessimus. Nonius.

Gerere facere. Virg. viii. ænei. Nec tecum talia gessi Magnanimum æneam & fata extrema secutus. No.

Gero habeo. Vir. i. ænei. Vna cũ gente tot annos Bella gero. Ser.

Germanus a fratre in hoc differt. Germanus enim de eadem genitrice natus: non ut multi dicunt de eodem germine: quos Varro tãtum fratres uocat: hoc tamen cõfundit usus Seruius.

Gerere ferre. Vir. vii. ænei. Bella manu pacẽq; gero. Idem i eodem. Læuaq; ancillæ gerebat Nonius Mar.

Gerrones uocant nugatores a gerendo. Terentius i heau. Si uis scire ego dicam iners fraus gerro. Seruius.

Gestit qui subita fœlicitate exhilaratus nimio cõporis motu præter cõsuetudinẽ exultat.

Gessati populi qui cum senonibus olim per ĩpetum Romana potiti sunt urbe.

Gesta quære in acta. Lau.

Gestus est actio quædã & quasi pnũciatio corporis. Gestio uero administratio & actio. Lau.

Gesum graue iactum. Ser.

Gestire significat lætum esse: dictum a gesticulis facilioribus. Terē. in eu. Chærea quid est quod sic gestis: aut qd sibi hic uestitus quærit? Vir. primo geor. Et studio incassum uideas gestire lauandi. No.

Gestire est cupere. Lucil. lib. xxx. Quãtũ haurire animus musarum e fontibus gestit. No.

Gestire est lætitiã suã corporis habitu significare. Vir. i. geor. Et studio ĩcassum uideas gestire lauandi. Teren. in eunu. Chærea qd est quod sic gestis. Ser.

Gesa hastas utiles significat. Vir. iii. ænei. Duo quisquis alpina coruscat gesa manu. Nã & uiros fortes galli gessos uocant. Ser.

Gestus quo indicatur quid geritur: præter participiũ: quod a gerendo deducitur. Festus. P.

Gnososum obscusum uidelicet ex græ. quod est κνέφος. Festus.

Genlos fluuius est mauritaniæ partui tisadro propinquus. Hunc cetebes quidã uocant.

Getæ populi thraciæ. Pli. apianus dacos dicit. Alii gotos. Salu. secundum Ser. Mysios dicit a Luculo superatos.

Gætulia regio Aphricæ quam Plinius dicit æ tolorum partem fuisse sed pulsi propriam fecere gentem uersus æthiopes montosa & elephantes gignit.

Gessus fluuius est apud Iones: ea i regiõe quæ troglea appellatur Iouis sacra.

Gneus & corporis insigne & præ nomen a generando dicta esse: & ipsa ex græco γίγνεσθαι apparet. Festus.

Græca sacra festa ceretis ex Græcia translata: quæ ob iuentionẽ Proserpinæ matronæ colebant: quæ sacra dum non essent matronæ quæ fecerũt propter cladem cãnēsem & frequentiã lugentiũ institutũ est: ne amplius cẽtum diebus lugeretur. Festus.

Gremium quære in sinus. Lau.

Grex quære in bucca. Lau.

Greges ex græco dicti: quos illi ἀγέλας solẽt appellare. Festus.

Grex fit ex capris porcis ouibusue: etiã ex bobus dixit Vir. sed apposuit epithetõ magnũ. & Hora. apposuit mugientum: ut aut in reducta ualle mugientum prospectat errãtes greges: quasi grex generalius nomen: armẽtum specialius. Ci. philip. Fudit apothecas cecidit greges armentorum. Lau.

Grex quorũlibet animaliũ cõgregatio. De bobus uero armenta dicimus Ser.

Gregaristas. Ci de republica libro secundo ita scripsit. Quod quid est eo fuit maius qui cum causa pari collegæ essent non modo inuidia non erant sed etiam dandi inuidiã gregaristas deprecabatur. A G.

Grex dicitur ordo bonorum uel malorum. Cicero. in his bonis gregibus omnes aleatores omnes impuri impudicique uersantur. Terẽtius in adelphis. Atque hic hercle de grege illotum est. Do.

Grex melior fit si non est ex collectis comparatus: sed ex consuetis una. Varro.

Gezeriator tibicen. Fe.

Gezeria ex multis obsoniis decerpta. Fe.

Gyas troianus.

Giarus insula parua ex cycladibus: ad quã noxii damnabantur. Iuuenal. pluraliter dicitur alias etiam notaret.

Girrm mons est apud garamãtas: in quo nasci gemmas uetustas testata est.

Gigãtes terræ filii sine patre. Var. luna nati pedibus serpentinis a Ioue fulminati. Inde gigãtomachia.

Gigeria intestina gallinarum cum his & ita cocta. Luc. lib. viii. gigeria sunt siue a deo epetia. Nonius.

Gimnas græce idem est quod gymnasium: sed a statio Papinio producta accipit hic & i achilleide iam inquit res nulla restabat pfectis ludis parthenopeis: ubi luctantibus præmia ꝓponuntur in ambracia: unde sumus oriundi nam pater habuit Sellas patriam in ambracia.

Gigæum stagnũ est Mysiæ in latere molli mõtis propinquũ pactolo flumini & Lydiæ ciuitati.

Gyges cæli & terræ filius Briarei frater Centimanus: alter apud Platonem pastor lydius: q annuli beneficio Reginæ stuprum intulit. & Rege ĩterfecto rex Lydiæ fuit. Tertius puer Cnidius apud Horatium. Tor.

Giluus color est inter album & nigrum medius. Seruius.

Gillus uir tarentinus de quo Hero.

Gindos minoris asiæ promõtorium est. ĩ quo dudum æthiopia libera.

Gimnosophistæ nudi sapientes philosophi: Indorum uel chaldæorum: quos druydas Laertius obscure philosophari dicit: dicebant nil mali agendum: mortem contemnendã deos colendos. Tor.

Gymnasium locus palæstræ: ubi nudi exercebantur: & pro omni exercitio: & exercitii loco. Gymnasiarches princeps gymnasii.

Gynæcium locus ĩ ædibus: ubi sole mulieres habitabant de quo. T.

Gynæconitus idem æmilius probus interiore parte ædium: quæ gynæconitis appellat̃.

Gynæcia bona dea: de qua in dictione maia.

Gyndes ex mantianis montibus per dardaneos in tigrim: secundus post Euphratem: qui obfuscatum dilectũ militem Cyrus in .xlv. alueos deduxit: unde amisit nomen: & deinde Euphraten: & sic Babylonem cœpit.

Gion mons est iudeæ: apud quẽ Solomon fuit iunctus in Regem iudæorum: & diademate insignitus.

Gypsum genus calcis albæ: quæ facile conglutinatur & indurescit: unde facile formantur signa.

Gyrtone nomẽ urbis pelasgicæ: uel thessalicæ.

Gyrus circuitus.

Gyrcæ petræ ubi Aiax oileus interiit. ody. q̃rto.

Gis uel ger fluuius est æthiopiæ garamantum inter deserta & arenosa effluens loca.

Gisco Hamilcaris filius ante punica bella. Alter pater Hastrubalis.

Gytheus proprium uiri.

Gingrire anserũ uocis proprium est: unde genus quoddam tibiarum ex ignatum gingrine. Festus.

Gintur & ginxus a generibus dixerũt. Priscianus. Festus Pom.

Gynæcium locus secretior in ædibus mulieribus solis habitatis: qui & græce γυναικεῖον a mulieribus: quas græci γυναικεῖο uocant. Teren. in phor. ubi in gynecium ire occipio puer ad me accurrit. Ser.

Gliscere crescere est gliscere mensæ. Fe.

Gliscentes. i. crescentes per instructionem epistolarum scilicet. Fe.

Gliscit est congelascit. & colligitur uel crescit uel ignescit. Turpil. i philopatro. Cum te saluum uideo & uolui glisco gaudio. Actius in æneadis. Dissiminia tibi per duellum ẽ: quorum aut quibus se a partibus gliscunt. Pacu. in periboea. sed nescio quidnã est animi: horrescit & gliscit uiolentia Turno. M. T. in hortensio. Ad iuuenilem libidinem copia uoluptatum gliscit illa ut ignis oleo. Plau. in asina. Tẽpus ẽ subducere pulchre hæc gliscit prælium. Nonius.

Glis nominatus ab eo ꝙ sunt glires. Laberius in aquis calidis etiam me hic optimus somnus præmittitur glis. No.

Gliscitur pro gliscit Sempronius asellio histo. libro quarto. Vt maior inuidia lepido gliesceretur. Nonius.

Glisco cresco. unde glires dicti sunt: quos pingues efficit somnus. Virg. Haud secus gliscit uiolentia Turno. Ser.

Glycerium dulcis mulier: cōponitᷣ.n.ex γλυκυσ dulcis & ἔρωσ amor. Tor.

Glycon hic glycō tragœdus fuit: neronis principis temporibus.

Gnauus industrius:sicut inutiles & nō aptos industriæ ignauos uocamus. Virgilius primo æne. Ignauum fucos pecus a præsepibus arcent. Seruius.

Gnœna funis crassus. Fe.

Gryneum nemus est iuxta Claromenē asiæ ciuitatem:ubi apollo colitur: unde & gryneus appellatur gryneus apollo. S.

Grippos atq; interea uocabulis: aut facile conitis syllogismoꝝ captionūq; dialecticarū laqueis strepebat:aliosq; id genus grippos neminem posse nisi se dissoluere. A.G.

Gryllus Xenophontis filius qui gloriose ꝓ patria occubuit:cuius laudes multi iuueni scripserunt secundum Aristotelem. T.

Grynia urbs in æolia in finibus Ioniæ in asia: quam puto claromenem dictam de qua Ser. i quarto. de grynia Herodotus:a qua gryneū nemus in quo dabantur manifesta apollinis responsa:cui præfuit Mopsus apollinis filius ex mantione filia Tiresiæ uatis Thebani: a quo Mopso Calchas uictus dolore interiit. Tortelius.

Gryps gryphis:quidam gryphonis animal quadrupes & pennatum:in hyperboreis montibus similis leoni præter alas & faciem aquilæ:hominibus & equis infestus. Vir. in buc. Tortelius.

Gryppus nasus gibbus seu aquilinus a gryphis similitudine. T.

Gnosos minois regia fuit ab eodem cōdita: ut scribit Strabo & Diodorus.

Gnotu cognitu. Festus.

Gobius græce:per e piscis uilis.

Gobrias nobilis persa: qui cum Dario in magnum coniurauit Darii socer prius.

Gonnus urbs in superiori tessalia.

Gorgius ab agricultura ad imperium est euectus ab eius nomine iter phrygiam minorē & maiorem erat gordiæ urbs i qua seruabatᷣ plaustrum:quod olim gordii fuerat.

Gorduni populi inter belgas sub imperio neruiorum proximi centronibus: leuacis: pleumosis:& grudiis.

Gorgias primus artis rhetoricæ magister: aurea statua ei posita.

Gorgophone Persei filia: ut scribit Pausanias: mortuo piere cōiuge æoli filio:nupsit oebalo:inde secunda matrimonia usurpari cœperunt antea icognita. Culpa enim uidetur & pudoris contemptus secundo nubere: inde quæ non nubebant uiduæ coronabātᷣ mortuæ ut uirgines. Quod Valerius scribit:& dicendo:secundas nuptias culpam appellat.

Gorgias siculus Empedoclis discipulus & Isocratis:qui primus auream statuam solidā delphis,posuit ex quæstu oratoriæ.

Gorogytion priami & Castianiræ filius forma & uiribus præstans.

Gorgones insulæ in oceano æthiopico:in quibus Medusa cum sororibus regnauit.

Gortynia potius q̄ cortynia urbs cretæ:quam Lenæus præterfluit: per quam Europa portata ubi calami pro sagittis: inde Gortynius ubi fuerunt armenta solis.

Glonius i sacris crustulus ttubi figura coctus ex oleo appellatur. Fe.

Glos uiri soror a græco. Fe.

Glos appellatur mariti soror:atq; idem fratris uxor. Nonius.

Gloria græca dicta: hāc enī illi uocant κλέοσ Festus.

Glabriones dicuntur qui sunt sine pilis & glabratias oues appellat Varro in re agraria carentes lana glabraria erat: quia expilata erat.

Gloriosus gloriæ plenus; ut uictoria gloriosa: homo gloriosus.i.affectator gloriæ: ut miles gloriosus apud Te. Lau.

Glossum Cneus marius in milibus tot ficorū non uidebitis glossum.& paulo post ait. Sūt ab alio lacte diffluos glossos & posthumius albinus annalium primo de Bruto. Ea causa sese stultum brutumq; faciebat glossulos ex melle edebat. Macrob.

Gorgebina est bioꝝ oppidum. Strabo.

Groma appellatur genus manichulæ cuiusdā quo regiones agri cuiusdā cognosci possunt quod genus græci γνωμονα dicunt. Fe.

Guberna pro gubernacula. Lucilius satyr. xx. proras dispoliate & detundite guberna. Nonius Marcellus.

Guttum uas ex ligno sacris adhibebātur uinū guttatim fundens(autor Varro) īde Manius Curius iurauit se nihil ex præda habere præter guttum faginum quo sacrificaret guttus. item uas ex cornu guttatim fundebat oleū: lauantibus se in balneis; quo uerbo utitᷣ gellius prima æstimatione fiebat ex cornu rhinocerotis:idem dicitur rhinoceros. De hoc Martialis gestauit fronte modo ut iuuēcus ueꝝ rhinocerota.

Gutturni appellatᷣ uas quo uinum minutatim funderent. Var.

Guttatim. Plautus in mercatore. Quod gutta tim contabescit quasi in aquam indideris salem. Ennius in hecuba. Vide hinc meæ iquā lachrymæ guttatim cadunt. Nonius M.

Gutturnium uas est ex quo aqua in manus datur. ab eo quod propter oris angustias guttatim fluit. Festus.

Gullioce micium iuglandium summa & uiridantia putamina. Festus.

Glutire & glocitare gallinarum proprium est: cum ouis incubituræ sunt. Fe.

Glutis subactis leuibus teneris. Fe.

Gluma ordei tunicula: dictum ꝙ glumabatur id granum: unde & pecus glubi dicitur cuius pellis detrahitur. Festus.

Glucidarum suaue & iucundum. græci & eim γλῦκῦ dulce dicunt. Fe. Pom.

Gluma. Varro folliculum grani frumētarii dici putat de re rustica libro primo: granum dictum quod est intimum solidum. gluma folliculus eius arista: quæ ut acus tenuis longe eminet. Nonius.

Gugernos germaniæ locum prope rhenū araguntinam & Coloniam urbes metropolitas: non memorat Cæsar sed Tacitus.

Gurgustiolum & gurgustium genus habitationum angustum a gurgulione dictum.

Grumus terræ collectio minor tumulo.

Grumus dicitur ager a congerie dictus. Acti. ī cemano. Quocūq; institetam grumum aut præcisum iugum. No.

Gruere dicuntur grues: & sues grūnire. Vnde tractum est congruere: hoc est conuenire: qa id genus uolucrum minime soliuagum est. Festus.

Grumæ sunt loca media in quæ directe quattuor congregantur & cōueniunt uiæ. Est autem gruma mensura quædam qua fixa uiæ ad lineam diriguntur: ut agrimēsorum: & talium similium. Enni. in. xvii. Gruma dirigere dixit degrumari ferrum. Luc. libro tertio. Viam quæ degrumaueris: ut castris mensor facit olim. Nonius.

Grunnire dicuntur porci: quod eoꝝ propriū uocis est. Varro in aboriginibus. Grunnit tepido lacte satur mola mactatus porcus. Tullius tus. libro quinto. Aut grunnit cum iugulatur sus. Laberius in sedicio grūmentē aspexi scropham. Nonius.

Grūnulis lares dicuntur Romæ constituti ad honorem porcæ: quæ. xxx pepererat. No.

Grūnire cum sit proprium suum: & Laberius dicat: grūnientem aspexi scrophā. Cladus in xv. Anni grunniebant. No.

Gurgustium est obscura & latens taberna. Cicero in oratione in. L. Pisonem. Nescio quo e gurgustio te prodis. Ser.

Gurgulione hircus melioris qui est potissimū pilo albo: & ceruice & collo breui gurgulione longiore. Varro.

Gurgitem romanum ciuem & uirum triūphalem deuorato patrimonio cognominatū accepimus: qui insignibus uirtutis secutæ uitia prioris compensauit ætatis. Mac. de sa.

Gurgitare quære. in uerbo obruere. Lau.

Grundit porcus dicimus. ueteres grundire dicebant: ut sit instans grundio. Cecil. Cruēto ita ore grūdibat: grauire pecus suillum: hinc quoq; grūdiles lares dictos accepimus: quos Romulus cōstituisse dicitur in honorē scrophæ: quæ trigīta pepererat. Hoc ita esse hoc modo affirmat Cassius in secundo histo. Pastorum uulgus sum contentiore consentiendo præfecerunt æqualiter imperium Remū & Romulum; ita ut de regno pares inter se mōstrum fit sus: parit porcos triginta: cuius rei formam fecerunt laribus grundulis. Diomedes.

Litteram nō esse ostendimus sed notam aspirationis: qua græcorum antiquissimi: similiter & latini in uersu scribebant. Nunc autem diuiserunt & dextrā eius partē supra litteram ponentes. Gryllus uero ad Virgilium de accentibus scribens leuem nominat. Sinistram autem partem contrariam aspiratōis: quam Gryllus flatiletu uocat. Pri.

H. litteram siue illam spiritum magisquā litteram dici oportet: inserebant eam ueteres nostris plærisq; uocibus uerborum firmandis: roborandisq;: ut eorum sonus esset uiridior uegetiorq; atq; id uidentur fecisse studio & exemplo linguæ atticæ. Aulus. G. in secūdo noctium atticarum.

H. iungitur cum hac littera p quam litteram græci phi appellāt; & si de usu eius pauca admodum præcipiēda sunt huius litteræ loco prisci latini f libenter ponebant: ex qua consuetudine est ut hodie quoq; in aliquot uocibus quas a græcis mutuati sumus f scribamus loco ph ut fama fuga fion: consueuere etiam maiores nostri de quibusdā uocibus demere aspirationem & p tamen scribere cōtra in quibusdam addere: ut in hac dictione trophæum. ex quo affectum est ut differenter dicamus phylemonē & pylemonē: thermophylas & thermopylas. & alia quædā eodē modo græco hypsiphylen & thermopylas semp nos libentius thermophylas & hypsiphylen cum aspiratione contra diphthongon magisquā diptongon. Ille quoq; ut nos indifferenter persephones & phersephonem at sphæra & sphinga nos nāq; dicimus quod latino non conueniat ponere f autem ante f uel p aspiratum: qq̄ ī uernaculis quibusdam uerbis: quibus Italici nunc utuntur f ante sæpe ponant: ut in hoc nomine Sfortia.

Hadrumētum leptis clupea abormactus phiō Neapolis Carthagine ad syrtum adiacent; ut

inter ignobilia celeberrimæ syrtis plus é centum fere milia passuum quã mare accipit patens trecenta:qua cingitur uerum importuosus atq; attrox:& ob uadorum frequentium breuia magisq; etiam ob alteros motus pelagi affluentis & refluentis infestus.
Habitudo habitus corporum.Fe.
Habitior pinguior.Fe.
Habentia:ut idustria:sapientia:cõcordia. Claudius lib.xii. Animos eorum inflaret: ab eo q; est habere. No.
Habere satis esse. Virgilius lib.vii.Hoc habet hoc melior magnis data uictima diuis.
Habere & referre gratiam differunt. Qui habet apud se gratiam nondum rettulit: q rettulit destitit habere.Salu.in iugur. Arma pecuniam sume utere;& quoad uixeris nũq tibi redditam gratiam putaueris:semper apud me integra erit.Terentius in eunucho.Et habetur & refertur tibi a me. Thais ita uti merita es gratia.Do.
Habere planum est quid significet. Virg.quarto æneí.Habeat secũ seruetq; sepulchro.Terentius in an.Quod habui summum preciũ persolui tibi.No.
Habere tenere occupare. Vir.ii.æne.Hostis habet muros.Lucil.lib.xxx. Hoc tum ille habebat:& fere omnem Apuliã. Plau.in aulo.Postremo hũc iam perscrutaui nihil habet.Teren.in an.Certe captus est habet.No.
Habere etiam pro inuenire. Idem in eodem. Nunquid habes quod cõtemnas habere credere ducere existimare.Idem in andria.Semper eius dicta atq; habita est soror:& sic dicã tur atq; habeantur.Idem i adel.Inde ego hũc maiorem adoptaui mihi eduxi a paruulo habui;amaui pro meo.Do.
Habere rursum habitare. Salu. in catil. Credo falsa existimans ea quæ de inferis memorantur diuerso itinere malos a bonis loca tetra inculta fœda atque formidolosa habere. Virgilius libro septimo. Quæ loca quiue habeant homies.Afranius i excepto. Vbi hie me sis quæso hunc habet meretrix neapolitis. Actius i philothete. Vbi habet urbe agroue Plau.in aulu. Patri quoq; huius iam qui nũc habet. Nonius.
Habere dicere. Terentius in eunucho. Labore alieno magnam partam gloriam uerbis in se transmouet qui habet salem quod in te est. Nonius.
Habere facere. Varro in thapheminip. Salrem infernus tenebo atque habeat homines solitos quod cum pœnis formidant q̃ fullo ululà. Marcus Tullius de republica libro tertio Nam cum quæreretur ex eo quod scelere impulsum mare haberet infestum: immo mioparone eodem inquit: quo tu orbem terræ. Nonius.
Habere dupliciter accipitur. Nam eum habere dicimus qui rei dominus est: & eum q dominus quidem non est: sed qui tenet denique habere rem apud nos depositam solemus dicere. Vlpia.
Harmonia harmonicus harmonides harpa.
Harmarium aspirant etiam græci:quoniam dictum est ab eo quod est harma.i.currus.
Hasta aspirationem recipit:ut ea differat a uerbo asto astas quod multis placet:mihi magis uidetur huic nomini aspicationem accessisse antiquo usu: quod etiam monumentorũ titulí declarant: sunt qui opinentur uocé hãc deductam a græco uerbo: quod est histimi: & ab eo aspirationem traxisse: quod non probauerim:græci hastam cum Δορῦ doritum acõtion uocant:eadem ratio est huius nominis hastile. Idemq; seruatur i his uocibus hastatus subhasto. Varro putat dictum q sťás soleat fieri ut cũq; sit:certe non modo antiq codices: sed etiam monumentorũ inscriptiones declarant huic nomini aspirari iam inde ab antiquis sæculis solitum esse.
Haue aspirationem recipit ut differret a sexto casu auis nominis:ut quidam arbitrati sunt. Indicat hodie quoq; epigramma:quod est salerni.flauia calemera dulcissima aue.nũc autem uix inuenitur qui aspiret.
Harudes populi transrhenani sunt i Gallia celtica circa fines Sequanorum ac deduorũ: ab ariuisto germanorum rege traducti.
Halteres pondera erant:quibus ambabus manibus comprehensis & salientes utebant:& qui uolebant sudare anteq̃ lauarẽtur. Aristo. saltans ponderibus susceptis imittitur:præterea cur plus prosilit halteres tenens q̃ non tenés.Mart.Quid stulto pereunt fortes halteræ lacerti.
Habere quis id apud se uidetur: de quo habet actionem. habetur enim quod peti potest. Vlpia.
Habere sicut peruenire quod cum affectu accipiendum est.Pau.
Habere duobus modis dicitur altero iure dominii:altero obtinere pro interpellatione id quod quis emerit. Vlp.
Habere audire.Luci.xxvii.habes omnem rem pergam quo cœpit iter.Ser.
Habere dirigere.Lucilius libro uigesimonono Hunc alia cum iter haberet præteriés uenit Nonius.
Habes idest dicis:& habes intelligis: quod enĩ tenemus corpore: habemus quoq; item animo.Salustius.Laresum hispaniæ ciuitaté:quã nunc Tyrii mutato nomine gadirũ habet.

Terentius in eunucho. Qui habet salé quod in te est. Donatus.
Haber percussus est: habere enim dicitur q p-cussus est: & proprie de gladiatoribus dicit: habet qui prius alii uideant q illi sentiant se percussos esse. Teren. in and. Certe captus est habet. Do.
Habitare est inhabitare habere uti. Var. de ser mone latino libro sexto. Vtrúque mulieres epicurorum uiri quoque habitauerunt. Idem rerum diuinarum libro. xvi. hoc nomine antiquos secundis rebus cumas habitasse. No.
Habitus possibilitas. Virgilius primo georgicorum. Ventos & uariú cæli perdiscere morem. Cura sic ac patrios cultus habitusq; locorum. Ser.
Habilis pro uiribus aptus. Vir. primo æneidos Nãq; humeris de more habilem suspenderat arcum. Seruius.
Habitare dicimus: uel in seruo uel in cõducto uel in gratuito.
Habitantem inter & hospitem multum interest quantum inter domicilium habentem & peregrinantem.
Habitano idest ædificium.
Habere fidem quære in do fidem. Lau.
Habere gratias: quære in agere gratias. Lau.
Habui orationem: quære in uerbo feci. Lau.
Habeo tantum polliceri iquit. Ci. & audire habeo quid sentiat: idest polliceri & audire. qd etiam dicitur impetrare: habeo & impetrandum habeo. Quintil. Impetrandum a uobis habeam hodie mei fauorem. Lau.
Habitaculum non diminutiuum. Lau.
Hac atq; illac perfluo: uilis & abiecta trãslatio apta apud meretricem loquenti. Parmenoni seruo in eu. translata quasi ab aquario uase fi ctili. Donatus.
Hadrianus imperator. hadrianus gentile ab hadria.
Hæmandes lapis ruboris sanguinei.
Hæma sanguis: unde forte hæmelius: Nos tamen abiicimus h ut supra.
Habeo aspiratur: ut differat a uerbo abeo abis similiter habena: habitus: habitudo: habilis: habitatio: habito: inhabito: inhibeo: exhibeo: cohibeo: prohibeo: adhibeo. In quibus a uerba sit in i Redibeo tamé quãuis ex habeo & re particula constet: aspirationem abiecit: ac cepitq; hiatus causa d quæ nullo pacto aspirationem recepit. Ponta.
Habraam aspiratur: habramios & habronicus quod est græcum & hominis proprium. Põtanus.
Hac aspiratur: uerum istinc: istuc: istoc: & simi lia simplicia sunt. Ideo aspirationem non receperunt. antiqui enim dixerũt isticce: istæcce istocce: sicut hicce: hæcce: hocce. Ponta.
Hadis morbum significat. Ponta.
Hades infernus. Ponta.
Hadria masculini generis pro sinu maris: fœminini pro oppido cum deriuans aspirationem accipit: ut hadriancus: hadriacus: hadrianus proprium hominis. αδρος enim græce idem quod uber apud nos est. Pon.
Hadryis sonat carens arboribus. Pon.
Hæmorois sanguinaria.
Hæresis optio uel electio: unde aphæresis ablatio: diæresis diuisio: & synæresis cõnũctio nõnulli hæresin dicunt.
Hæresius proprium uiri.
Hagnos idest purus & castus; unde hagnes deriuatur. Ponta.
Hagios idest sanctus. Pon.
Hagesilaus aspiratur. Ponta.
Hagesilaus Rex lacedæmonius non potestate: sed nomine. ut cæteri. habeant enĩ duos semper magis nomine q̃ re ex Procli: & Eristhenis familiis: qui ex progenie Herculis Reges fuerant semper maximus uatu eligebatur. si quis non habebat liberos propinquior succedebat. Fuit hic uir clarissimus: successit Agi fratri: gessit plurima bella: plurimum ab Xenophonte laudatur.
Hagesipolis athen. Plutar.
Haia nomen proprium quod uetus indicat inscriptio. Haiæ ruffine parentes infoelicissimi Pontanus.
Halcyonia dies cum alcyones aues nidum faciunt. Tum enim tanta trãquillitas est: ut penitus: i mari nihil possit moueri: id & media contingit hyeme. Ser.
Halophanta significat omnia mentiétem ἀλλ Το μένον: græci fallentem appellant. Fe.
Hallux pollex pedis scandens super proximũ: dictus a saliendo. nam ἁλλομαι est salio. Fe.
Hallec genere neutro. Plautus i aulu. Qui mihi olera cruda ponunt hallec dicunt Hora. libro primo ser. Ego prius fecem & hallec miscui. Nonius.
Halophantam & sycophantam hominum genus nequam: quod ob suenda mendacia misertima mercede conducitur. Plautus Halophantam magis esse dicam: & alius nobilitatis obscuræ Halophantæ mendacem uelit. Nonius.
Halucinare aberrare: & non consistere: atque dissolui & stupefieri atq; tardare: honeste ueteres posuerunt; ut est & assiduo oscitantem uidit atq; illius quidem dedicatissimas mentis & corporis halucinationes. No.
Halcyones. nam χαλκυονες aues paulo maiores passeribus; de quibus Pli. in mari nidificant hyeme. Oui. secundo.

Halicarnasus ab alios marinus urbs Carie maritima arguiorum Colonia; ubi mansoleum Tortelius.

Halis ex radicibus Thauri per Cappadociā diuidens, Lydiam a persis; in Euxinum desinit.

Halo ut differat ab alo is aspirationem accipit uel potius a natura: quippe cui cōueniat densitas illa quam significat. Est enim exhalatio uaporum crassiorumque; ut sic loquar: spirituum densitudo. Ci, terræ halitum aspirationem uocat: inde halitus exhalo halito. Pom.

Hala pro eo quod ait Hor. Hirsutis cubat hircus in alis. Pon.

Halium genus holeris ab halando dictum. P.

Hallux est pedis digitus qui super proximum salit: uel a græco ἁλλω siue ἁλλομαι: lati ne salio. Pontanus.

Halucinor halucinator halucinatio: ut testis ē Gel. aspirantur. Pon.

Halys Lydiæ fluuius. Pon.

Halycarnasus urbs est. Ponta.

Halec piscis est. Ponta.

Halonnesus insula ægæi. Ponta.

Haliarcus urbs est daseam habet. Ponta.

Halysca mulier. Ponta.

Halizones gens. Ponta.

Hals mare: unde nos salem dicimus & salum. Pontanus.

Halios genus scaphæ. Ponta.

Halizon fluuius est. Pon.

Haliactes nomen persicum. Pon.

Halizones populi paphlagonum: qui secūdū Aristarchum undiq; mari circundatur ab ὑπο ζωστεσι iucundari & ἁλι mari. T.

Haliacidon halcion pro ayun græci aspirant deriuatum ab halas. Pon.

Hallec in c duo sunt neutra: lac lactis & hallecis. Priscianus.

Halcyones rex filius Luciferi: habuit uxorem Alcionem: a qua cum prohibitus esset: & misisset ad consulendum Apollinem de statu regni sui naufragio periit: cuius corpus cum ad uxorem delatum fuisset: illa se præcipitauit in pelagus: postea deorum miseratione in aues mutatæ fuerunt. Sciendū est quia cum de muliere dicimus: hæc alcyones facit: cum de auibus hi & hæ alcyones. Istæ aues nidos faciūt in mari in media hyeme: quibus diebus tanta est tranquillitas: ut penitus nihil in mari possit moueri. Inde etiam dies ipsi alcyone nominantur. Ser.

Hamus aspirationem accipit: ut differet a uerbo amo in tertio & in sexto casu q̄q̄ differūt & tempore mihi magis placet q̄ natura ei aspiratio insit itemq; hamatus.

Hamo cathones qui ut grammaticis placet dicti fuerunt q̄ uel piscem uel cadauera traherent hamo: nam ut est apud Suetonium eorum qui supplicio afficiebantur cadauera iussu pricipum unco sæpe trahebāt i locū quē gemonias dicebant: quod significare uult: etiam Iuuenalis cum ait. Et latum media sulcū deducit arena: remanent autem tum i puluere tum in arena uestigia eius qui trahitur: & ꝓpterea dixit; sulcum deduce sulcus pro uestigio tracti cadaueris ponens.

Hamiora piscator ab hamo dictus Plautus in rudente saluete fures maritimi: cōchite atq; hamiotæ famelica hoīum natio: ut peritis.

Hamadryadas aspirationem exigit quæ ex eo dicta q̄ una cum arbore nascatur: ē enim arboris nomen Δρῦς & ἅμα simul significat.

Hamaxampeus fluuius proprium.

Hamo quod punicum est maiores nostri aliquando aspirasse inuenimus: sunt & nunc qui aspirēt & recte cū sit barbarū & barbarorū fere causa noium aspiratio inuēta dicatᵣ concinius exprimendorum inde roborádis alius ascita sit nominibus.

Hamon cognominatus quia in arena putatur inuentus; quem græci hoc nomine ἀμμων appellant: cui cornua affiguntur arietis a genere pecudis inter: quod inuentus est. Festus Pom.

Hamiotas piscatores ab hamis. Varro i bimarco. Voluit appellari chortes coquorum atq; hamiotarum aucupiumq;. No.

Hamadryades nymphæ quæ ἅμα idest una cum arboribus nascūtur & depereūt Δρῦς Δρῦος enim quercus est ponitur autem species pro genere. Festus.

Hamatrahones alii piscatores: alii qui unco cadauera trahunt. Festus.

Hamaxampeus pars hipanis fluuii qui cum fōte xampeo commiscetur amaro callipodum scaturigine infamis. T.

Hapsis hapsidis quæ ab strologis nostris recepta est: est autem apsis curuatura & circuli & cameræ & rotæ; unde legitur aurea summæ & curuatura & rotæ pro eo q̄ græce est hapsis curuaturam dixit poeta græce ut cherobosco placet dasian habet quod fiat a uerbo aytome q̄q̄ sunt ꝗqui non aspirent hapalum .i. tenerū & molle aspirāt græci neapolitani ouū hapalū dicūt qd absq; terra gallia pepit.

Harpe gladii genus & harpago uerbum quod significat uerbum.

Harpago quod fuit oppidum.

Harpalus hominis proprium.

Harpago harpagonis q̄ est genus teli habentis ferrum curuum.

Harpago ferramenti genus quod nōnulli populi canē uocāt quo ferramēto se naues pu

gnaturæ inuicem reuinciunt.

Harenas uitiose diu existimat Cæsar uir ingenii præcellentis sermonis præter alios suæ ætatis castissimi in libris quos ad Marcum Ciceronem de analogia conscripsit:ut iquit. A.Gellius.

Hallutus qui est pedis digitus aspirationē habet.ex eo dictus quod super proximum digitum saliat:in qua uoce maiores nostri loco s aspirationem posuerunt alii uolunt a græco hallo siue hallomæ dictum quod latine dicitur salio.

Halo as halat ut differat sicut quibusdam uidetur ab alo alis alit.

Hagios græci aspirant:idest sanctus & item agnos.i.purus & castus a quo nomine ducit proprium nomen hagne.

Hadria masculini generis sinus maris & fœminini pro oppido quæ ab his fiunt hadriaticus hadriacus item quæ hadriacius propriū hominis: significat autem apud græcos nomen hadros quod huber apud nos.

Harpe gladii genus harpago uerbum quod significat rapio.

Harpanus hominis proprium.

Hara cum auē significat differtq; ab ara in qua rem diuinam faciebant non solum tempore sed etiam aspiratione.deducitur autem ab eo quod est hara idest auis:hariolus hariolor haruspex haruspicina quæ uoces omnes aspirationē habent.

Harriga significabat sacro oblatam uictimam hariga apud priscos hostiam quæ inde dicta erat q; eius adhærentia inspicerentur exta.

Harra nomen proprium mulieris q; uetus indicat inscriptio.

Hallucinor hallucinator hallucinatio ut Gellius est autor ex ipsa enim aspiratione intenditur exprobratio.

Halis in græcis aspirationem accipit lydiæ flu.

Halicarnasseus urbs.

Halonnesos insula ægæi.

Halec piscis.

Haliartus urbs dasian habet.

Halisca mulier ancilla apud Plautum.

Haligones gens.

Hals græci aspirant pro mari unde & nos dicimus salem & salum ut & sale tabentes artus in littora ponunt.Et perq; spumante salo: p que inuia saxa Impulit:in qbus dictionibus placuit maioribus nostris.s. ponere magis q̄ acceptam a græcis aspirationem retinere:unde sunt qui putent satis aduerbium ductum a græco halis esse.

Hala ab oris halitu.

Hamilcar cognominatur barcha Hannibalis filius pater magni Hannibalis in sicilia exercitum habere cœpit adolescentulus in qua restituit rem carthaginenseru.T.

Hamilco:& ita omnia barbara.

Hamasia flu.est nauigio permeabilis inter haenum & album.Stra.

Hanula patua delubra:quasi fanula.Fe.

Hannibal.Hamilcaris filius. xxv. annorum in hispania profectus triennio subegit:& nisi ciuium fuisset inuidia Romanos uincere potuisset uictus ad Antiochum fugit. cui cum suspectus fuisset:quia cum Vibio legato ro. apud ephesum locutus esset: & inde uictus cum fuisset antiochus fugit ad prusiam: qui eum.T.Quintio tradidit unde uenenum sūpsit anno.lxx.

Harundo.idest sagitta.de canna enim fieri sagittæ consueuerunt:ut. Vir.perque ilia uenit harundo:unde Hora.li.car. Et calami spicula gnosii. Acron.

Harenas.A.Gellius tunc alludens fronto morbo inquit cares uitio uocabuli non cares nā in libris quos caius Cæsar ad Ciceronem de analogia conscripsit uitiose dici existimat in plurali sicut celum & truncum cūq; quadrigas armamenta comitia. & cætera. Harenas autem minore studio quæsiuimus quia præter Caium Cæsarem quod equidem meminerim nemo id doctorum hominum dixit Diomedes de arte grammatica ideo nec ea quoq; quæ ponderi uel mensuræ subiecta sunt per plurale declinantur ut triticum frumentum q̄uis frumenta ut mox & frumenti labor additus & ordea legerimus.

Hanno carthaginensis primus docuit leonem mansuefieri & eum ausus est tractare qua de causa damnatus fuit ciuibus timentibus eū omnia ausurum qui tantam potuisset immanitatem domare.

Hagomæ uerbum græcum aspirationem accipit significat ueneror & colo.

Harena quæritur habeat necne aspirationem: & Varro sic diffinit:si ab ariditate dicat non habet:si ab hærendo ut in fabricis uidemus habet.& ipsa est uera etymologia.Ser.

Harena dicitur quod inhæreat: arena q; areat. gratius tamen cū aspiratione sonat & cū plualē non:habet: Vir.tamē ait.Quā multæ zephyro turbantur harenæ.Ser.

Hariuga dicebatur hostia cuius adhærentia inspiciebantur exta.Festus.

Hara est porcorum stabulum. Varro i Prometheo li.i.In tenebris ac sui liniunt nisi nō forū hara atq; homines qui nunc plærīq; sues sunt existimandi.Cicero i.L.Pisonem:ex hara productæ non schola.No.

Hara porcoꝝ stabulū diuisus porcoꝝ annus bifariam q; bis in anno pariūt quaternis mē

fibus ferunt uentrem bis nutricăt haram fa cere oportet circiter trium pedű altá & lat á amplius. V.

Hara nam in ara deorum a penultima producitur & hara flectitur in nominatiuo nec habet aspirationem; cum auté significat stabulum porcorũ eadem a syllaba penultima corripitur & acuitur: & habet aspirationem.

Harenaceus ex materia harenæ. Lau.

Harmonia concentus uel potius ꝓportionabilitas: & filia Gelonis syracusani: & uxor Themisti occisa ut stirps regia tolleretur. Tor.

Harmodius nomen proprium. T.

Harmodotus poeta. Plutar. T.

Harmonides troianus Mineruæ amator q paridi nauē ædificauit qua Helenā rapuit.

Harpalicæ harpali thraciæ regis filia: regina amazonum quæ patrem a Getis captum liberauit subito ipetu: qđ Vir. tangere uideť.

Harpasa oppidum asiæ ubi cautes horrenda digito mouetur toto corpore minime.

Harpelensis perset ab ἁρπάζω græ. rapio.

Harpyia Hesi. ἅρπυιαι: ab ἁρπάζω rapio tres Aello Ocipete & Celæno. Homerus etiam addit thyellam.

Harpalus Cyri præfectus a quo deducti sűt ex phocide fugati alii: alii ueliam in lucanis: unde uelinus portus alii massiliam post Aneā dc. annos unde Higinus. Vir. repræhendit secűdum Gelium. x.

Hastæ subiiciebant ea quæ publice uenundabantur: quia signum præcipuű est hasta. Nā & carthaginenses cű bellum uellent Romā hastam miserunt & Romani fortes uiros sæpe hasta donarunt.

Hastrubal: quidam hasdrubal.

Haurio hausi inuenitur tamen etiam hauriui uel hauri. Var. xxiiii. ad Ciceronem cum ibidem haurierint. Pri.

Haud muto factum uetuste non me pœnitet: nā si quod pœniteret infectű uelle dicebant Te. in an. Haud muto factum. Do.

Haurire significat exhaurire uel implere. Luc. lib. quarto. Ieuar integras & ardere fontes atque haurire animus musarum & fortia gestu. Nonius.

Haurire auare sumere. Ci. tuscu. libro quinto Cum inexplebili cupiditate quo fluētius uoluptas undiq; hauriret eo grauius ardentius que sitientem. Vir. lib. primo. Ille ipiger hausit spumātē paterā & pleno se ꝓluit auro. N.

Haurire defatigare. Vir. in. iii. geor. Exultantia que haurit corda pauor pulsans.

Haurire confodere. Vir. li. x. Per tunicam squalentem auro latus haurit apertum. No.

Haurire accipere: uel hoc audire. Vir. li. x. Haud hæc mollia facta sublatis aperire dolis simul hoc animo haurit: & li. quarto. Vocemq; his auribus hausi. No.

Haurire tenere. Vir. quarto geor. Medium sol igneus orbem hauserat. No.

Haurio accipio. Vir. in æn. Ille impiger hausit spumantem pateram: non enim bibit possumus intelligere: cum sequatur pleno se proluit auro. Ser.

Haurio uideo. Vir. Hausit cælum mentemq; recepit. Ser.

Haurio audio. Virgili. uocemque his auribus hausi. Ser.

Haurio uulnero. Virgi. Latus haurit apertum Seruius.

Haurio ferio. Vir. iii. æn. Exultantiaq; haurit corda pauor. Ser.

Heautontimorumenon seipsum cruciantem inueni quandoq; heauton cum datiuo ut timorumeno.

Hebes retusi acuminis Ser.

Hebes positum pro obscuro atq; obtuso. Cic. academicorum li. ii. Quid limæ quid limamenta sunt: potest ne dicere ne cuius & nascentis & insenescentis alias hebetiora: alias acutiora uideť cornua. No.

Hebiones etiam ueteres pauperes dixerunt q̄ uox indicabat contemptum quendam sunt tamen quibus placeat hebion dictos a uoce græca ἡβαιὸν quod sonat modicum quod si sit aspiratione caruerit oportueritq; nomen ebatones scribi per æ diphthongon ante o ego hoc in mediű relinquo quādo hæc uox ab usu recessit.

Hebdomas græca ĩmitatiõe aspiramus & hebdomadarius.

Hebe dea iuuentæ uxor Herculis.

Hebræus & hebraicus.

Hebeo hebes uerbum Apuleius grammaticus tradit aspirationem exigere ut ea differat a uerbo ebeo ebeas ebeati sint ut ipse tradit q ĩ miseria ceciderint: quam opinionem haud scio cur probare aliquis debeat: nam ebeatű hominetu ebeará fœminam nunq̄ ueteres dixisse inuenio.

Hebeto. Pli. lib primo cum conueniat umbra terræ lunam hebetari: nunc ab occasus parte hoc ei accidere: nunc ab exortus & quanā ratione cű solis exortu umbra hebetari sub terra esse debeat.

Hebes: idest retusi ingenii hebeo hebeto & hebetudo in quibus aspiratio ipsa natura inest auget enim exprobrationem in hoc nomine aspiratio: ut in illo homine helluo helluonis de quo suo loco dicetur.

Hex græ. sex appellatur. Ser.

Hebenű arbor idica de qua Plinius. xii. & Vir. secűdű Herodo. & æthiopica & æthiopes tri

u iiii

buti uice regibus perfidis centenas phalangas: tertio quoq; anno pensitare cū auro & argento produitur est & generis neutri. Vir. etiam fœmi. Lucanus. hebenus mareonca.

Hebe Iunonis filia cum agrestes edisset lactucas in Apollinis conuiuio grauida facta ē cū prius sterilis fuisset. Fuit picerna iouis dea iuuentutis: in cuius locum cum obscœna casu ostendisset Ganymedes successit. Inde uxor Herculis cum in deos assumptus est.

Hebdomada septimana. ἑβδομάσ apud nos septimus dicitur.

Hebrus fluuius thracum ex Pindo Aristoteles Seruius ex Oeagrio patre Orphei: cuius caput in hebrum & lyra proiecta est.

Hebes tam de mare q̄ de fœmina dicitur: significat enim tardus & tarda Pe.

Hæbona Liberi patris simulacra partim pueri li ætate: partim iuuenes fingūt: præterea barbari specie senili quoq; uti græce quem bacchabea. Itemq; briesia appellant & ut in campania Neapolitani celebrant hæbona cognominantes. Macro. de sa.

Hæc plurali numero in genere neutro de fœminino dicitur: ueteribus enim mox fuit ut neutra fœmininis iungerent. Virg. tertio geor. Hæc quoq; non cura nobis leuiora tuēda: cum de capreis diceret & Te. i eu. Hæc adornant ut lauent: cum de ancillis tardis loqueretur. Seruius.

Hecta res minimi precii: quasi hiecta idest hiatus hominis atq; oscitatio: alii pusulam dixerunt esse: quæ in coquendo pane solet assurgere: a qua accipi rem nullius precii: cum dicimus non hecte te facio. Fe.

Hecate Diana uel luna uel Proserpina; quod significat centum ut eius mirabilis potentia ostendatur: uel q̄ centum hostiis placet: uel q̄ cētum annos errare faciat insepultos.

Hecatombe sacrificium centum boum.

Hecatombe trahit aspirationem ab eo quod ē hecaton: est autem hecatombe sacrificii genus in quo ritus hic seruabat ut centene sui generis mactarentur uictimæ ut puta centū sues hedi: unde apud Iuuenalem exstūt qui promittunt hecatomben Iulii Capitolini in uita Pupieni maximi & balbini. Imperatorum uerba hæc tantum læticiæ fuit in balnino q̄ plus timebat. ut hecatōben faceret: quod tale sacrificium est centum aræ uno loco construuntur ex cespite ad eas centum sues cētum aues mactātur iam si imperatoris sacrificium sit centum leones centum aquilæ & cætera huiusmodi animalia centena feriuntur quod idem græci quondam fecisse dicūtur cum pestilentia laborarent & a multis īperatoribus celebratum constat.

Heliocrisos herba floris aurei & quæ deriuantur a nomine helios ælius tamen & ælia romana nomina aspirationeq; carent habentq; diphthongon.

Hellas nomen fluminis.

Hecaton pylon centum portarum.

Hector Priami & Hecubæ filius.

Hecuba Dymantis filia, Home. & Ouidi. xiii. Eurip. & Vir. Cissei in canem uersa.

Hecate trium potestatum nomen est. Ipsa enī est Luna, Diana Proserpina. Vnde Lucanus de Proserpia aituitæ ps ulrima nostræ. Vir. in sex. Nec te ne quicq̄ lucis hecate præfecit auernis; nam solam proserpinam dicere non potuit propter lucos qui Dianæ sunt: Item Dianam quia auernus ait: unde eligit nomē in quo utrunq; constabat. Ser.

Hecate aspirationem accipit hecaton qd̄ apud nos sonat centum hecaton pylon centum portarum.

Hecameda Arsinis filia quæ domo Nestoris data ē hæc autem capra fuerat apud tenedū dum ab achilleo diriperetur: sunt qui putēt hoc nomen non aspirandum.

Hecilos, i. quietus cum tamen interficiunt & dicunt ἑκῦλοσ aspirationem amouent.

Hecate commodo autem si Latonā putas deū hecaten non putare quæ a matre est Hasteria sorore latonæ. Cice. de natura deorum.

Hedera dicta q̄ hereat siue q̄ edita petat uel q̄ a id cum adhæserit edat: quæ in tutela liberi putabatur esse: quia ut ille iuuenis semp: ita hæc uiret: uel quia ita omnia sicut ille mentes hominum alligat. Fe.

Hedera ab ἑδράζω colloco & īsideo & nō hæreo prima breui genus arboris.

Hedus aspirationem recipit ut differat a uerbo edo edis uel q̄ aspiratio loco f posita fuerat Sabini enim fedum fircū dixerunt: tradit tamen Quintilianus priscos edum sine aspiratione protulisse cuius primā syllabam nō nulli diphthongum faciunt quorum opinioni non uideo cur assentiar.

Hedui populi sunt in gallia post heluetios & sequanos in occasū urgētes iuxta quos Arar ex alpibus lapsus fluit: siti sūt iter Dubī flu. & Ararim nō multū abest ab oppido Duum Est enim hedua in burgundia: appellaturq; hodie Autun. Stra.

Hedera aspirationē exigit qua differt a uerbo edo ī illis uidelicet tpribus ederā ras ederat ederis ederit ait sane recte opinatus & Apuleius uocē hanc deducit ab hereo uerbo & ab eo aspirationē trahere nō debet īgt uiden mirū q̄ pria edere corripit: licet eadē in uerbo hereo pducta sit q̄do unū ideq; uerbū in pſenti tpe æ diphthōgū hēt in pterito uero e

breuēut cædo cæcidi qđ absurdissimū ē prima. syllaba cæcidi pteriti extrīsecus accepta ut ī his fefelli momordi tetēdi spopōdi: quæ ī oibus eodē mō breuis ē quæ uero fuerat pría syllaba pſentis uera ē ī ı.pducta & de cæ factū & ī pterito cū ipsecto nāqꝫ ue el ce breuis in ptō ea ut dixi extrīsecus accepta ēuolūt alii hederā dictā ꝙ edat.ı.cōsumat ea qbus ihæserit.alii ꝙ edita petat seu ꝙ hæreat hoc ut dixi nō placet nā si ab herēdo dicta ēēt cū hæreo diphthōgū hēat:necūqꝫ poetæ primā syllabā corriperētne aūt credā dici ab eddo.ı.qđ edita petat:repugnat ēt q̄titas syllabæ uerbū.n. edo editus hēt primā pductā quæ res me inducūt ut accedā opinioni eoꝝ q dicūt ederā ex eo dicta ꝙ edat ı.exedat ea qbus hæsit qđ uerbū hēt primā breuē cōuenit ēt tpe cū pría hederæ cui postea addita fuerit aspiratio ut differret a tēporibus quæ supra posui forsitan & a græco deducta ē ut qbusdam nimis ambitiosis placet quod est ε-δραζω idest insideo.

Hedone p eo qđ ē apud nos uoluptas: græci aspirant hedera sedes.unde cathedra.

Hegesippus hegesander hegesias hegesipyle ī qbus ī e uersū ē apd nos aspirationē recipiūt

Heiulo heiulatus heiulatio quæ uoces sūt ab eo ꝙ ē hei quæ uox est dolorisgemini.

Helluo helluōis:licet uerbū eluo a quo ducit careat aspiratione addita tamē ē aspiratio ut exprobrationis uis aspiratiōis augeret unde & heluari ueteres dixerūt:ē īqt festus helluo dictus immoderate bona sua consumens ab eluendo cui aspirāt ut auditus magis exprobret fiet.n.uox incitatior cadēqꝫ ratio fuit: ut dui hebes nois aspirādi ut aspiratio uī ex probrationi adderet.

Heluatia ē genus ornamēti lydii dictū a colore bouū qui est inter rufū & albū appellatqꝫ heluus qq hæc uox apud ueteres saburram etiam significaret.

Helenius herba quæ ex lachrymis helenæ nata dicit libuit hoc loco notare uetus epigrāma qđ capuæ extat cessellıæ cōlibertæ hois ossa huc sita sunt helenæ liberta de suo fecit helleotropiū nomiē herbæ quæ ex eo dicta est ꝙ mane ad solis spectans exortum iter eius sequatur etiam ad occasum.

Hegesippus proprium.

Hegesias philosophus cyrenaicus. Alter statuarius.Quin.xii.

Hegesipyle holori regis thraciæ filia uxor Milciadis atheniensis.

Hei datiuo pnois iūgit:ut hei mihi qualis erat Vir.heu uero accusatiuo pronois quoqꝫ. Te. heu me miserū: nā p exprobrationē cū noie iungit.Vir.heu stirpē inuisam. Et cū noiatiuo.Virgi. heu pietas:heu prisca fides: heheu nulli casui seruit.Vir.heheu quid uolui misero mihi.Væ datiuo quoqꝫ.Martialis.Nescio sciero uæ tibi causidice.Lau.

Heletani populi hispani.pars intra pyreneum montem & pompeiana trophæa:alii uero in dilicetas:sic.n.appellant.Stra.

Hellenes oppidū ē in calectoꝝ regione.Stra.

Heluetii una ex parte cōtinent flumine rheno quod agros heluetiorum a germanis diuidit:altera ex pte mōte iura q ē iter sequanos & heluetios:tertia lacu lemanno & flumine rhodano qđ puīciā ab heluetiis diuidit:quī dicunt suiceri hodie patēt in lōgitudine mil le quinquaginta passūū in latitudine. clxxx. duo oīno itinera sunt quibus heluetii exire possunt unū.per sequanos angustū & difficile inter montē iurā & rhodanum:alterum p prouinciā nostrā facilius & multo expeditius:propterea ꝙ inter fines heluetiorum & allobrogum rhodanus fluit: isqꝫ nonnullis in locis uado transitur.Cæsar.

Helluo dictus est immoderate bona sua consumens ab heluendo qui aspiratur ut auditas magis exprobetur fit eni uox incitatior. Fe.

Helluacia genus ornamenti lydii dictum a colore bouum qui inter ruffum & album appellaturqꝫ heluus.Fe.

Herma a græcis pro firmamento ponitur.unde & Mercurii nomen inuētoris:ut putabāt firmæ orationis dictum interdum suburrā significat.Fe.Pom.

Helus & helusa antiqui dicebant: quod nunc olus & olera.Fe.

Helucus ab hiatu & oscitatione dictus.

Heliconides musæ a monte helicone uocatæ. Festus.

Heluella olera minuta.Festus.

Helleborus herba quæ est ī anticyra radicella dicitur.Fe.

Helluones idest uoratores & insatiabiles. Ter. helluo ganeo.Ser.

Heluis homo in primis litteris latinis exercitatus.Var.

Hellen quod nomen fuit Deucalionis filius a quo græcos hellenes nonnulli credunt fuisse nominatos.

Helleborum græce dicit latine ueratrū quod datur insanientibus ut eos ad integra mētis ualetudinem perducat.

Helenessula ī attide est nota stupro helenæ & salamis excidio classis persicæ notior.

Hemistichium uersus imperfectus & oía quæ sunt ab hemi quod græce significat semis.

Hæmonia prouincia.

Hemomaes proprium hominis atqꝫ in his tribus æ diphthongon scribimus.

Heliotropia mirandum quod i floribus quos uocant heliotropia: ab eo quod ad solis ortũ mane spectant: & eius iter ita sequunť ad occasum: & eum spectent semper. Var.

Helectrũ ab ἥλιος succus ex arbore pinei generis. Inde succinum & a colore etiam mixtura metallorum. Pli. xxxiii.

Helicon unus ex iugis Parnasi: qui & cyrrha Apollini sacer. imo mõs a parnaso distictus:

Helios sol inde heliades appellatæ sunt: heliogabalus naturalis filius Antonii caracallæ ex Semiamira apud phœnices genitus in bello patris parthico factus apud phœnices sacerdos solis: unde nomen accepit cabalus proprium eius nomen ut Seruius. vii. uel illa lingua sacerdos arte materna apud antiochiam ad imperium assũptus interfecto macrino qui firmata pace cũ parthis libidinose cũ illa uiuebat. Inde Romæ impetrauit ut mater i senatorio ordine locaretur: quæ prima fuit uir turpissimus. T.

Heliopolis ciuitas ægypti a græcis thebe: altera in cilicia patria Chrysippi stoici.

Heliades sorores Phaethontis in alnos uersæ uel populos: quæ per cancrum & leonem fissis corticibus succum in heridanum iaciunt qui in electrum obdurescit: quod Pli. flumẽ dicit: de his plura. Sed cũ ex illis preciosa pocula fierent dicit Iuuenal. Heliadum crustas sculpturæ artificium gemmarum ornaméta.

Helitropia herba quem ad solem uertitur uel helitropium. Tor.

Heliochrysos flos habẽs folia aurea ex sole & auro quasi flos aureus. Pli.

Heleus bacchus a ciuitate helidis. Tor.

Helicopis nympha. Tor.

Helena in prima accẽtum apud nos: apud græcos uero in ultiã: filia Tyndari ex teda: uxor Menelai: qui cum eam in patriã duceret tempestate in ægyptum delatus ad regem Polybum. Inde discendentes. viii. annis errantes in patriam uenere multum cõsenuit: de qua multa feruntur.

Helenius flos ex helenæ lachrymis natus. Ideo in helena insula laudatissimus. Pli.

Helcus quidam hulcus.

Helorus flu siciliæ: qui stagnat ut nilus. Vir.

Helops piscis pamphilo profũdo nec alibi nascens Columella.

Helisabeth fœminæ hebræa.

Hellin Deucalionis filius unde græci hellines & regio quæ attis primo bellis dicta.

Helle. les. Athamãtis argiuorũ regis filia Phryxi sorore inde hellespõtus a tenendo in propontidem.

Helleborum herba i anticirrha plurima nascitur apud nos ueratrũ: cuius duæ species sũt.

Hellix genus hederæ quam nos lubricum.

Helluari effũdere luxuriose. Ci. pro sex. utrum ego patrimonium tibi eripui Gelli an tu comedisti: quid tu meo periculo gurges ac uorago patrimonio helluabare.

Heluetii populi germaniæ iuxta lacum herciniæ siluæ. Stra.

Hem ecce demonstratio est facti. Te. in an. Hẽ puer hercle puer est. Do.

Hemeroscopium celeberrimũ massiliensium oppidum inter hiberum & nouam Carthaginetu non procul a succone flu. Stra.

Hemiolius figuræ quædam numerorũ quas græci cæteris nominibus apellant uocabula in lingua latina non habent: fingere autem nostra quoniam id absurde futurum erat noluerunt quale enim fieri nomen posset emiolio numero aut epitrito: est autem hemioliũ qui numerum aliquem totum in se habet: dimidiũq; habet eius: ut tres ad duos. xv. ad decem. xxx ad. xx. Au. ge. quicquid dicat Aulus Gelius hemiolũ. Cicero sescuplum & epitritum sesquitertiũ latine nominat idq; cum plærisq; in locis tũ de uniuersitate.

Hæmoroides genus morbi hæma. n. sanguis ab illis dicitur excepitq; æ dipthongon inde hæmoreo uerbum quod significat idẽ qđ fluxu sanguinis laboro & pro fluuiũ patior.

Henetus siatticos sequi uoluerimus aspirationem non proponemus sin æoles: nam hi digamma ponebant aute e loco eius aspirationem proponemus q̄q̄ pro heneto uenetum nunc dicimus.

Hendecasyllabus uersus undecim syllabarum quales ille Catullianus. Passer delitiæ meæ columbæ.

Heous heoa heoum quæ uox fit ab eo quod est heos: idest dies & aurora plærisq; tamen græcorum cos: idest mane non aspirant.

Hemina est secundum quosdam medium sextarium. Persius: fregerit heminas areti ædilis iniquas.

Heptimas & heptimemeris pro cæsuris dictionum in uersu aspirat sicut omnia quæ ab hepta idest septem deriuantur.

Heptaphorus nomen proprium hominis & uehiculi species.

Heptaphorus troiæ fluuius.

Hephestos proprium uiri & nomen Vulcani.

Hemispũ unde sol oritur oriens nũcupať aut ortus quo demergiť occidẽs uel occasus q̄ đ currit meridies ab aduersa pte septẽtrio huc medio terra sublimis cingiť undiq; mari eadẽq; in duo latera quæ hemisperiũ noiať ab oriente diuisa ad occasum zonis quinq; distinguitur mediam æstus infestat frigus ultimus. Pom. mella.

Hæmona & humana & hemonem hominem dicebant. Fe.

Hemina ex græ. ἡμισου quod est dimidia pars sextarii. Fe.

Hemis nos semis græ. ἡμισου aspiratur in. s. & ultima abiecta. Tor

Hemicyclus dimidius circulus.

Hemina genus uasis mensura uini uel frumenti: quasi semisextario. Gellius si e sextario hemina fusa est tertio. Inde eminaria quasi mediocris. T.

Hemisperium media spæra.

Hemistichos medius uersus. Ser. neutri generis hemistichon: unde qdā hemistichium.

Heniochus auriga. Tor.

Hepta græcum pro septem ponitur. Fe.

Heracleæ oppidum proximum est Neapoli incumbens mari: habens mirum in modum afflatum aphrico uento ut saluberrima sit habitatio: quam tenuerunt Osci: & deiceps Pōpeii: quos sarnus alluit: postmodū thusci & pelasgi & samnites: qui etiam inde eiecti. St.

Herbando cum Plau. ait: significat uictum me fateor: quod est antiquæ & pastoralis uitæ īdicium: nam qui parato cursu aut uiribus cōtendebant: cum superati erant ex eo solo in quo certamē erat decerptam herbam aduersario tradebant. Fe.

Heri & here non dubitauerunt antiqui ꝓpter cognationem litterarum i & e: mane & mani & uespere & uesperi. Dona.

Here est aduerbiū temporis: heri dictio a græ. χθὲς. Festus.

Hæres apud antiquos pro domino ponebatur Festus.

Herenata proprie dicimus de his quæ contra uoluntatem acciderunt. Teren. in adel. herenata melius fieri haud potuit ꝙ factum ē hera quando uicium oblatum: est quod ad illū attinet potissimū tali genere atqꝫ animo natum ex tanta familia. Do.

Hæredium prædium patuulum. Fe.

Hærem marteam antiqui accepta hæreditate colebant quæ a nomine appellabatur hæredum & esse una ex martis comitibus putabatur. Festus.

Herbilisanser herba pastus: qui grauior est ꝙ frumento alitus. Festus:

Hercules astrologus dictus ꝗ eo die flammis se iniecit quo futura erat obscuratio solis. F.

Hercle ornatiua particula est. T. i an. puer hercle est. Donatus.

Herba uiride pecorum pabulū. Vir. geor. prio Et fulcis frumenti quæreret herbam.

Hernici dicti a saxolis: q Marsi herena dicunt Festus.

Heluetii inter celtas populi fertilitate agri felices finitimi constansiensi basiliensi seduensi ac gebenenensi & bisontinæ dioecesibus ac ultra lausanem agrum bisontians prouincias usus & ad sabaudiæ ducatum. Quorum fines erant in longitudine ab ortu rhodani īter tuxiēses & sedunensem dioceses mōtesqꝫ briga & sancti Bernardi: usqꝫ fere in bellicēsē diocesim cuius populi ut coniectura est olī ebusiani sunt dicti: in latitudine autē a monte iura circa basiliensem & constansiensem agros usqꝫ ad ortum fluminis ad pontem gebennæ angustior fiebat. Quibus limitibus adhuc duodecim heluetiorum pagi quemadmodum tempore Cæsaris consistunt: berna caput nunc gentis surica lucerna turegū qui olim tigurinur urbigenus & cætera dicebāt qui sæpe ultra rhenum transeuntes bella cū bauaris sueuis et aliis trāsrhenanis finitimis accolis quos altos alamanos nomīamus quæ loca nunc constansiensis curiensis tridētinæ & finitimaꝫ sunt diocesum olim prohibiti a Cæsare Augusto ac difficili itinere uix qua singuli carri ducerent per loca ubi claues & cocigni castella nunc sunt in extremis sabaudiæ & burgundiæ finibus in sequanos qui nunc comitatum burgundiæ habitant penetrasse creditur & ad Ararim fluuiū circa Surregium & uiredimum castella id flumen attingentia ac in eduos ubi nunc ducatus est burgundiæ contendisse. hi a plærisqꝫ scuitēses aut socii nominātur agrosqꝫ & uicos possident in italia citra montem qui sancti Gotardi dicitur in diocesi mediolanensi in hos Cæsar suo ac suorum equis amotis & non alibi se prælium commisisse refert.

Hermenia interpretatio inde liber perihermenis.

Hersilia uxor Romuli quæ in horam uersus templa cum quirino tenuit: est autem herse apud græcos id quod apud nos est ros.

Hæresis & hærencus aspirationem retinē tante diphthongon æ: sit enim hæresis a græco uerbo herumæ quod est eligo & capio.

Herdidi proprietatem indicat. Var. re rusti. libro primo. Bina iugera quo Romulo primum diuisa uiritim hæredem sequerentur.

Herbam ueteres palmam uel uictoriam dici uolunt. Virgi. in. geor. Atqꝫ immemor herbæ uictor equus. Acthus in meleag. gaudent currunt celebrant herbam conferunt: bonā tenent pro se quisqꝫ cum corona clarum constat caput. Affran. in excep. sit opus luculentum hoc dici herbam det. No.

Herpillus græ. latine autem serpillus dicitur. Seruius.

Heros uir fortis semideus plus homine habēs ut Hercules. Ser.

Hercules a substantia solis.

Herculis uictoria Romæ ædes duæ sunt. una ad portam trigeminam: altera i foro boario. Ma. de sa.

Herculanum campaniæ oppidũ: placet in hoc loco mentionem facere cuiusdam uetustissimi sepulchri quod ipsi i peliginis inuenimus in quo titulus inscriptus erat Publiæ Meusianæ uxori castissimæ & incomparabili affectione foemiæ: cuius de obsequiis dicere minus supplet dolore Quintus herculanus maritus cum pignenbus de ea nans locum consecrauit quomodo in epigrammate cum sit uetustissimũ: apparet apud uetustissimos latinos pignus emisisse genitiuum pigneris p e & non per o, & hoc uerbũ supplet; inde dicta est supplex habere unum p.

Herculi ac musis: quid est quod communem aram statuerunt. an q Hercules Euandrum litteras docuit: sicut Iulia monumentis tradidit: quod honestum & honorificum ducere tur amicos ac propinquos docere. Nouissime nanq institutum est ut mercede discipulos docerent. Quippe omnium primus. S.P. Chatilius ludum aperuit eius libertus: qui & ipse Chatilius appellatus primus omniũ Romanorum uxorem repudiauit.

Herculis, boues cur cũ duæ sint mulieres non attingunt: nec quicquam degustant quod super ara magna immolatũ sit. an quia carmẽtis sacrificii tempus non obiit. Quod quidã pinatiorum generi accidisse dicitur: ex quo quia uescentibus cæteris dapibus prohibiti sunt: pinarii sunt appellati, an propter illa potiusq de ueste ac deianira fabulose dicunt.

Herculem quid est q pueros cum iurãt id sub recto facere prohibent sub diuum progredi iubẽt q ut sub diuo faciant: ideo exire iubẽt an ea causa est quam multi afferunt Herculem non umbra atq ocio: sed labore ac periculis delectatum: non domi; sed foris: ac sub diuo uitã egisse. an illud magis q is deus nõ indigena sed externus & aduena est habitus. nam nec Dionysium iurent sub recto externus & ipse deus siquidem est Dionysius. An hæc quidem dicunt & ioco apud pueros adhibent: ut aliud occultius agat, ne pueri. s. temere insuescant deierare. sic eim Fauorinus aiebat: hoc enim quasi de industria morẽ efficit, & deliberandi datur spacium fauorinũ ideo recte putasse: nec cõmune: sed propriũ huius dei hoc quod fit existimasse ex iis que de Hercule feruntur facile coniici potest. ferunt enim hunc in primis religiosum fuisse: & ad iusiurandum uerecũdissimum: quippe qui semel i omni uita iurauerit: idq soli philo Augei filio quocirca Pythiam hoc iurandi genus lacedæmonis proposuisse satis magnus illi fore si absq iure iurãdo affirmasset.

Helorus siciliæ fluuius: & Helorus Istri filius fluminis: qui ab Aiace occisus fuit in ea pugna quam græci cum Telepho rege Misorũ habuerunt.

Helice urbs arcadiæ quam mare absorbuit: & cuius nomine ursa sydus forrasse uocaui est a poetis: uidelicet q calisto lycaonis regis filia: quæ ex ursa cum filio in stellas ursa est arcas fuerit: & fortasse hilicensis e græcis aut poetis sunt qui tradunt helicem & cynosurã cretenses fuisse: Iouemq nutriuisse: quo merito a Ioue in cælum ambæ translatæ fuerit helice promontorium est.

Helicon mons est Boetiæ.

Hepis nomen proprium; licet græci non aspirent: tamen in quibusdam epigrammatibus aspiratum inuenies: ut in hoc codice hepidi coniugi incompabili genalis maritis.

Hellanodites. i. iudex certaminis.

Helisabeth iudæum nomen.

Herpo græci aspirant: quo nos dicimus serpo & herpilon serpilon & herpes: quod animal inde duxit nomen quod eo præcipue sanet ea quæ serpunt.

Hermes idest Mercurius: & Hermæ sunt lapides quadrati quos athenienses solebant ponere: tum i priuatarum. tum in sacrarũ ædiũ uestibulis ut significaretur rationes & ueritatem: perinde ut forma quadrata rectã semper stare: dicti autem herme a Mercurio q esset deus rationis & ueritatis.

Hernicus uir. cum legisset hernicos: quorum agmina pelasgis oriundos: appellatosque a pelasgo quodam duce suo: qui hernicus uocabatur morem quem de ætolia legerat hernicis assignauit: qui sunt uetus Colonia pelasgorum & hernicum quidẽ hominem pelasgum ducẽ hernicis fuisse uoluit. Macrob. de fatur.

Hæreditas ad nos pertinet: aut ueteri iure aut nouo ueteri ex lege. xii. tabularum: uel ex testamento: uel iure factum. Nouo iure fiunt hæredes omnes qui ex senatusconsulto: aut ex constitutionibus ad hæreditatem uocantur. Caius de peti. hære.

Hæreditas plærunque diuiditur in duodecim uncias: quæ assis appellatione continentur: habent & hæ partes propria nomina ab uncia usque ad assem: utputa hæc sexcuns sextans quadrans: triens: quincuns: selibra: septunx: besextans: destans: deuns: as. Vlpia. de hære. insti.

Hæreditas non potest dici eius qui apud hostes decessit: quia seruus decessit. Vlp. de uer bo. signifi.

Hæreditas etiam sine ullo corpore iuris intellectum habet Pompo. de peri hære.

Hæreditas nihil aliud est q̃ successio i ius uniuersum quod defunctus habuit. Pau. de uerbo. signi.

Hæreditas nomen iuris est quod accessionem & decessionem i se recipit: hæreditas autem uel maxime fructibus augetur. Vlp. de uerb. signi.

Hæreditas delata intelligitur quã quis possit adeundo consequi. Te. Clæmens eo. ti.

Hæreditatis appellatio sine dubio: continet etiam dánosam hæreditaté. Iuris. n. nomé est: sicut bonoꝝ possessio. Põpo de uerb. signi.

Hæreditatis appellatione bonoꝝ quoq; possessio continet. Pau. de uerbo. signi.

Hæreditatis appellatiõe: neq; legata: neq; fidei cõmissa continet. Caius de lega.

Hæres in funere: aut in monumento dũtaxat aureos centum consumere iussus p testatoré non potest minus consumere si amplius uel let: licet neq; ob eam rem contra testamétũ facere uidetur. Alphe. de uer. signi.

Hæredis appellatio non solum ad proximum hæredem: sed ad ulteriores refert: nã & hæredis hæres: & deinceps hæredis appellatõne continentur. Vlp. de uer. sig.

Hæredes dicuntur aut substituti: aut instituti. Instituti dicũtur primo gradu. Substituti secũdo uel tertio. hæredis substitutio: aut simplex est: aut duplex. Simplex est ueluti Lucius ticius hæres esto. Duplex ueluti filius meus mihi hæres esto: & si hæres non erit: siue hæres erit. & itra pubertatem decesserit: tũc Caius hæres mihi esto. Modesti. de uul. & pupil. insti.

Helpidius & helpidanus: in quo maiores nostri uidentur græcos non fuisse secuti: eruditorum tamen quos cognoui nemo nũc hæc nomina aspirant: fuit & Elpes Boetii nostri uxor: cuius catinotaphiũ é. elpes dicta fuit siculæ regionis alumna: quam procul a patria cõiugis exit amor. quo sine mœsta dies nox anxia flebilis hero. Non solum minus spiritus unus erat. Lux mea non clausa est tali remanente marito. Maiorisq; animæ parte superstes ero. Porticibus sacris iam nunc peregrina quiesco. Iudicis æterni testificata tronum. Neue manus bustũ uiolet ne forte iugalis. Hæc iterum capiat iungere membra cinis.

Helopem quoq; dicit Pli. nostris incognitum nolis: ex quo apparet falli eos qui eundé accenserem existimarunt.

Helops qui Pamphilo profundo nec alio pascitur paulopost Scarus qui totius asiæ græciæ littore sicilia tenus frequẽtissimus exit nũq̃ in ligusticũ: nec per gallias enauit ad hiberũ mare. Itaq; ne si capti quidé proferant in nostra uiuaria diuturni queant possideri.

Hedui populi finitimi sunt aruernis biturigibus: sequanis: ac sebusianis inter celtas. hi adhuc nomen priscũ latine retinent inter burgundos nũc nominati: nec citra ararim flu. qui nunc sagona appellatur: aliquos habent fines: nec hodie sunt sebusianis finitimi i ducatu Burgundiæ: & francorum regno siti in prouincia lugdunensi.

Heluetii populi inter celtas proximi cadurcis: gaballis: uellaunis: & auernis: quorum sub ĩperio esse consueuerant in prouincia bituricensi: & regno francorum siti.

Heluuii populi iter celtas auernoꝝ fines contingunt: hos mons gehenna ab aruernis diuidit proximi sunt gaballis: rhutenis: cadurcis: uolocis: & areanicis: ac Galliæ prouĩciæ Romanorum in prouincia bituricensi: & regno francorum siti: nunc albienses dicti. hic M. Tullii Ciceronis matrem ortám esse. Eusebius & alii tradunt.

Heliorum familia pauperrima fuit: adeo ut. xvii. heli eodem tempore domunculam eádé habitauerint: unum tamen habentes agrum ueientanum & locũ spectandi Murco ex eadem familia Helia fuit: quæ fauẽte Narciso studuit præferri Agrippinæ: & Iohæ Paulinæ Melandii imperatoris matrimonium: autores sunt Valerius Porphyrion Cornelius Tacitus.

Hermaphroditum cui comparemus quærit: & magis eius puto sexum æstimandum qui in eo præualet. Vlp. de sta. ho.

Hero hoc est domino competit legis aquiliæ actio. Vlp. ad leg. aquil.

Herbaceus ex materia herbæ. Lau.

Hercules qué concertauisse cũ apolline de tripode accepimus ex Ioue antiquissimo: quære in Cice. de natu. deorũ.

Hæres parens homo: & si in cõmuni sensu intelligantur tamen masc. ge semper dicuntur. Nemo enim aut secundam hæredé dicit: aut parentem bonã: aut malam hominé: sed masculina tantum: tam & si de fœmina sermo habeatur licet Vir. dixerit. Et quæ nunc puero est amissæ cura parentis.

Heracleus nomé quorũdã Imperatoꝝ Ro.

Hera iuno. En. Regnare hera.

Heraclides heracleotes philo. ex ponto. Lau.

Heraclitus ephesi philosophus elati animi qui accersitus a domino ire neglexit. Laer.

Hercules. i. Iunonis gloria. Iouis ex Alcmena filius apud Thiryn thiã urbem educatus. Varro. xliii. fuisse dicit: sed omnia clara ipsi Herculi attribuuntur. T.

Hercinii cetus pelasgorum colonia.

Hercinia silua in Alemania.xl.dierum iter notissima.

Hæreo uerbo existimo aspirationem naturalẽ tamen non desunt qui arbitrentur additam esse aspirationem:ut differet ab ære qui est sextus casus nominis æs in secunda imperatiui persona.

Herba ab hæreo ꝙ fixa sola hæreat:& ab herba herbidus herbosus herbaceus herbularius:& quoniam herba est uiridæ pecoris pabulum:a ueteribus herbilianser dictus herba pastus quasi grauidior q̃ pastus fruméto.

Hermondrus transrhenanos germaniæ populos ligiis Hungariæ populis cattisq; Cheruscis:ac siluæ hirciniæ:& ultra illam proxios. non memorat Cæsar:sed Tacitus.

Herdo græci aspirant quod tum facio:tum sacrifico significat:a quo puto dictum nomen herdanus.

Hæres hæreditas hæreditarius hæredipeta hæredíolum.i.prædiolum:exharædo exharædatio hæres nomen deæ:cui ueteres post acceptam hæreditatem rem diuinam faciebant.

Herennius nomen proprium hominis aspirationem habet:quod etiam indicant sepulchrorum inscriptiones.

Heri quod a græco dici uolunt & heremitæ.

Hernici populi Italiæ fuerũt ex eo dictĩ quod asperam & saxosam incolerẽt regionem marsi enim saxa herna dixere: & hernum durum unde uolunt hernam dictam : a quibus com ipso uocabulo aspiratio accepta est: q̃uis Macrobius uelit hernicos a duce quodam pelasgo dictos proptereaq; a Virgilio pelasgũ quẽdam homines hernas ducem datum.

Hercules sex fuisse Cicero refert in natura deorum. Varro ex ueterum theologia : quorum nomina parẽres gesta apud hos scriptores cũ uoles inuenies.

Hercinia maxima siluarũ:& aliquot sunt quæ n habent:sed illa dierum sexaginta iter occupans:ut maior aliis:ita & notior pom.

Hemodes septem sunt insulæ contra Germaniam uectæ in illo sinu quem codanum diximus ex iis codanonian: quam adhuc teutoni tenent:& ut fœcunditate alias ita magnitudine ancellat.Pom.

Herculi quid causæ est quod plærique copiosi & locupletes substantiæ suæ decimam offerebant.an quod ille quoque in platino bouum quas Geryonæ abstulit: decimam imolauit.an quod romanos ab hetruscis decimari solitos liberauit.an hæc historiam nec omnino ueram nec uerisimilem habent: herculi uero tanquam edaci & splendido prolixe atq; epipare parabant:& sacrificium faciebãt An illud potius quasi odiosas ciuibus & molestias nimias diuitias comminuentes : & ut bonæ corporis habitudini ad summum prouectæ aliquod detrahẽtes: eo pacto maxime coli herculem existimabant:quem iccirco luxuriam coercere & comprimere delectaret: quod ipse paucis contentus tenuiter continenterq; uixisset.

Hericius & herinacius:sunt qui putent ab horrendo dici:atque exinde aspirationẽ trahere.

Hercinia germaniæ transrhenana silua est forte ab hercino monte Germaniæ dicta latissima:ac supra omnes alias lõgissima oritur ab eluetiorum & nemetum tauriacorum finibus Danubii rippam tangit ad fines caluantium & dacorum: quos plærique putant Hungariæ partem habitasse: hinc cõstat nemetes qui spirenses uocantur & heluetios trãs rhenum fines tempore cæsaris habuisse:quæ silua multo longior atque latior est q̃ Italia uel Gallia tota.

Hermagoras.Cicero semper hermagora:unde Quintilianus:ænea atq; anchisa & Pellia scriptum fuisse dicit in nominatiuo:rhetor græcus & subtilis.Quint.

Hermes Mercurius proprie interpres . Cicero de natura deorum quinto libro fuisse dicit. Quin.qui argum occidit: & fugiens in ægyptum urbem cõdidit:quæ adhuc hermopolis græce dicitur: a quo primus mensis: idest septembris nomen accepit:fuit maximus doctrinæ:unde Trimegistus dictus est:idest ter maximus:quorum libri adhuc extant græce editi.T.

Hermaphroditus Mercurii & ueneris filius ex utroque compositum nomen:de quo Ouid. libro quarto.

Hermaphroditus Veneris & Mercurii : quem salmacis nympha dilexit.Is utrũque habet sexum:unde eius generis homines.

Hermaphroditæ sũt & alio uerbo androgyni: qui olim impotentium domibus habebant in delitias recepti:ut Plinius.

Hermus in principio misiæ ex mõte dindymene sacro fluit:suoq; alueo accipit hilũ: & pactolium.Fl.lydiæ quæ tandem in mare erũpunt:ut Strabo & herodotus uehit auri athenas:ut pactolus: unde Crœsi diuitiæ auctæ sunt.Sillius. nec qui profundit auro atq; illatis hermi flauescit athenis.

Hermenia iterpretatio:& ide piermenias Ari.

Hermonie Menelai filia ex Helena nupta Oresti:sed cum Electræ astu cuasisset matris manus:& ægisthi ab ægistho data est Pyrrho filio Pyrrhi:quem Orestes interfecit.

Hermus fluuius lydiæ aureis harenis apud sardos fluit regia Crœsi.T.

Hernæ sabinum uocabulum: qui a græcis ori
ginem habuit idest saxa: inde hernici ad ex-
pressionem. Vir. dicit hernica saxa.
Heros uir fortis & semideus herois paterfami
lias.
Herodotus historicus maximus græcus.
Herostratus heros exercitus uir scelestus: qui
Ephesiæ templum Dianæ incendit: ut famã
adipisceretur: quo die Alexander magnus na
tus est post Romam cõditã anno. ccc. lxxxv.
quod restitutum est.
Hersilia sabina uxor Romuli.
Hercinia silua in germania est; in qua & extra
quam Sueuii habitant: & plærīq; colduorũ.
Est enim proceris frequẽs arboribus & mu-
nitissimis in locis ingentem admittens habi
tum: in cuius medio sita est ara ad habitãdũ
ad commoda cui insunt: & rheni fontes pro
ximi sunt inter utrũq; lacus: & effusæ de rhe
no paludes: quo aditus est per lacum: deinde
per Istrum, postea per faciliora loca monta-
nasq; planicies. Strabo.
Heraclia dicebatur quondam: quæ nũc calpe
dicitur. in Europæ finibus. Stra.
Herculis mos fuit ut etiam rogatus laboranti
bus subueniret: tunc enim sicut & Var. dicit
omnes qui fortiter fecerunt & hercules no-
minabantur: licet eos. xliii. nominauerũt: hic
est q; legimus herculem tirynthium arguũ:
thebanum libyum. S.
Heri dicitur tamen & here. Iuuenal. in primo.
Res hodie minor heri q̃ fuit.
Herbesco ab herba inchoatiuum formaẽ.
Hesperiæ duæ sunt. Vna quæ hispania dicitur
alteraq; est Italia: quæ sic discernũtur. Aut. n.
hesperiam solam dicimus: & significat italiã
aut addis ultimã: & significat Hispaniã: quæ
in occidentis est fine. Hora. Qui cum hespe-
ria hospes ab ultima. Et hæc est uera hespe-
ria ab hespero stella occidentali. Cæterũ he-
speria dicta est Italia a fratre Atlantis: q a ger
mano pulsus Italiam tenuit: eiq; nomen pri-
stinæ regionis imposuit; ut docet Higinus.
Seruius.
Hesperia uespera a græcis tractum est. Illi eĩm
hesperiam a stella hespero dicũt. Vnde & he
speria Italia q; occasui subiecta sit nominaẽ.
Macro. de sa.
Hemous & rhodopa mõtes interioris thraciæ
accoliẽ: & orbellon sacris liberi patris & cce
tu menandum Orpheo primum iniatus ce-
lebratos equis hæmus in tantum altitudinis
abit ut euxinium & andriam ex summo uer
tice ostendat.
Hermus fluuius Lydiæ admisit initium q au-
reas habuit harenas ex monte dyndimene sa
cro in sardianum agrum differtur; ut scribit
Herodotus: meminit Strabo.
Herici supra montes prænestinos: patulũ op-
pidum habent inde sequantur anagania fora
curibus cures oppidum Sabinorum Numæ
patria.
Herculis portus in umbria: ubi uestigia urbis
& monumentorum post montem argenta-
rium. Blo.
Hermeus dicimus quadratum. Suet. siue qua-
dratus lapis. Li. iiii. indutam hermeum: idest
cœnaculum quadratum.
Hesperus Atlantis filius cum atlantis montis
cacumen ascendisset: ut syderum cursus ob-
seruaret: subito uẽtorum turbine raptus est:
a populis uero quibus erat iucũdissimus ob
excellentem iustitiam & humanitatem cælo
est dicatus: & receptum ut stella ab hespero
hesperus uocaretur. Diodo. autor.
Hermones populi ultra teutones ultimi ger-
maniæ. Pom. M.
Hesionem filiam Laomedontis obiectam mõ
stro marino & deuinctam saxo libera uit her
cules: cum illac nauigaret una cum argonau
tis.
Hexaphoro sexta ceruice: ut ait Iuuenalis: he-
xophoræ uehiculum: quod portabatur a sex
seruis.
Heuhion libero patri celebratur a bacchis. Li-
ber autem pater heuhius dictus est: eo quod
in bello gigantheo non apparuisse; credidit
eum pater descerptum a gigantibus. & dixit
heu quæ uox gementis est: deinde adiciebat
hyon: idest filium misorum uox est claman-
tium. ergo a bacchorum uoce heuhion inge
minat.
Heroica ætas scribit Hesiodus ætatem heroi-
cam: quæ scilicet heroes claruerunt.
Hirpinus nobilissimus equus fuit uictoriis: &
maiorum gloria: unde natus erat: de quo Iu-
uenalis & Martialis.
Heus aduerbium uocandi: a græco ἕι uenit.
Festus.
Heus aduerbium est uocantis. Virgilius prio
æneidos. At prior heus inquit iuuenes mon
strate mearum Interdum dolentis est. Virg.
septimo ænei. Heus etiam mensas consumi
mus inquit Iulus. S.
Hiare est aperire. Salustius historia. libro quar
to. Atque hiauit humus multa uasta & pro-
funda.
Hiare mirari stupere. Virgilius georgicocũ li-
bro secundo. hunc plausus hiantem per cu-
neos, geminatus enim plebisq; patrumq;. Et
ænei. libro. vi. Incertus clamor frustraẽ hiã
tis. Varro i marcipo. Quicquid euidẽter cir-
cunstant non rident credo ridere hiantis nõ
audio. Nonius.

Hyades stellæ sunt in frõte tauri:quæ quonẽs nascuntur pluuias creant. Vnde & Virg. Arcturum pleiadesq; hyadesq; dixit. Græ.autẽ απο τοῦ ὕω dictæ sunt.i.pluo lati suculæ.i. sues in cuius formatæ sunt faciem S.

Hyades stellæ quædam in fronte tauri dictæ: ex eo quod ex ortu suo pluuias excitent uel quod in speciem litteræ positæ sint in cælo: de quibus alii quidem loquũtur in hũc modum:q; hæ bacchi uictrices fuerint.& cũ Iunonis iram uererent fugere:utq; lycurgi Regis sæuitiam Iupiter eas cælo itulerit: & stellas esse iusserit. Alii autem tradunt Atlãtem ex æthra uxore hyan filium suscepisse:quẽ a leone deuoratum cum sorores miserabili lamentatione prosequerentur: et mœrore uitam finirent:Iupiter illas miseratus in stellas uerterit:ut earum pietatis perpetuũ hoc esset testimonium quæ de fratris nomine hyades ab hominibus dictæ sunt hyanti.

Hyalus uitrum & hyalinus uitreus:& pro uiridi capitur. Virg.iii.geor. Milesia uellera nymphæ carpebãt hyali saturo fucata colore. ὕαλον enim dicitur uitrum.Ser.

Hyapedes sunt quos rhodanus fluit:sunt autẽ gallis illyricisq; cõmixti penes quos est sublimitas alpium cacuminis.

Hiatus fit ab hio hias hiat dixere etiam ueteres hietare.

Hiare est aliquid sua spõte : & ex tenera aliqua ui diffindere ut tellus æstu.

Hyas filius Atlantis ex æthera & quinq; filiæ: quæ hyades dictæ sunt æthera oceani: & tethyos filia.hyas leæna iterfectus est : sorores fletu interierunt: & miseratione deorum in cælum translatæ in ore tauri collocatæ sunt faciunt pluuiam:ab ὕω græce:pluo latine suculæ quasi ab suibus dicerẽtur hyades quod tyro Tul. repræhẽdit; quidam corrupte hedos uocant. Pleiades.vii.fuerunt.T.

Hiberia statim post Idubedã est.dicebatur autem ab antiquis Iduberia uniuersus tractus extra rhodanum:terrãq; intra sinus gallicos arcta:quam Romani totam eodem nomine Hispaniam appellant & hiberiam quidẽ partem unam exteriorem: alteram uero interiorem dictauerunt Strabo.

Hiberus fluuius labitur a cantabris: a meridie ortum habens:sed magnum campo℞ spaciũ pari semper interuallo a pyreneis distãs mõtibus: labit̃ autem inter pyreneni & Idubedam rectus ex ambobus ex æquo disiunctus montibus.Stra.

Hesterius ab eo quod est heri.

Hæsito ab hæreo.habetq; diphthongũ æ.

Hostia oppidum quondam ætoliæ.

Hesione Laomedontis filia.

Heteros.i.alter.

Heterodemon quod nos ab eis accepimus:& hetrogenes.

Hetam prisci dixerunt quasi hietam rem nimi mi precii:ut est oscitatio.& hominis halitus.

Hetam alii uolunt esse pustullam illam:quæ i coquendo assurgit ut uidemus in aenis & in caldariis dum feruent.

Hexama mere & hexamerõ.i. sex die℞:ab hex quod diximus sex.

Herolion.i.externum.

Hyacinthus ab hya dictio dolentis quasi querela apollinis cum disco interemit: & in florem uersus est:i quem etiam Aiax uersus dicitut:cum se interemit.Ouid.inscriptum dicit nomine f.Aiacis & querela Apollinis: sed cum in eo flore tantũ: & i & a appareat:qdã sine h scripserũt. hyacinthus quasi ion: idest uiola.T.

Hyacinthinus accentu i penultima:& quæ seruant t in principali: si non in antepenultima ut crastinus serotinus.T.

Hyacinthus & lapis & flos & nomen propriũ

Hyacinthus a colore.

Hyacinthia sacrata hyacinthi. nec uero nos latet multos cõtẽdere:ut prima littera sit iota: secunda sit ipsiolon.

Hyapolis urbs phocydis.

Hyalos uitrum.hyalinus uitreus:hyalenses populi siciliæ.

Hicetaon cuius filius melampus: de quo apud diametrum extat epigramma in quo est nomen In dis diis manibus Aelius Antrochius hedi bene meriti quæ uixit annis.li.menses nouem Lucius septimus saturnius coiugi carissimæ:quo in monumento dicho coiugi ẽ sine n littera inscripta.

Hidymeles proprium hominis.

Hyolla est urbs siciliæ quæ postea ubi megara condita a doriensibus : autor Thucydides & Strabo:& item mons ubi thymi flores uarii sunt:& multi'quos depastæ apes mel optimum conficiunt.

Hic ad aduerbium scribi cum e & i ad differẽtiam sic heic. Arimini i uetustissimo quodã arcu ita scriptum comperi celeberrime is italiæ uicis: & in quodam oppido nõ longe ab urbe sibei posterisq; sueis.

Hyæna animal in aphrica.Pli.viii. Quæ & sermonem humanum imitatur.T.

Hiarbas punicum dicunt uocabulum Iouis filius ex Garamantide. Vir.T.

Hibernum domum uocarunt. Varro.

Hiberna ubi cœnabant: & plura facere cœperunt:ut in castris ab hieme hiberna .V.

Hibiscus genus herbæ. Virgi.hedo℞q; greges uiridi compellere hibisco. Ser.

Helice eadem dicta est Cynosura & Vrsa minor: ea fuit una ex nutricibus Iouis quæ sua pietate meruit coelum, in septentrione autē est imo ut nōnulli sentiunt hæc & Vrsa ma ior dicuntur septentriōes: nam heleo græce latine traho a nautibus quas dirigunt.
Hedera semp uiuit qua ideo poetæ corōabāt.
Helorecia insubribus castellum hodie angleria nuncupatur: unde mediolani duces comitatus titulum assumunt.
Hemistichium dimidius uersus.
Heptaphorus est appellata porticus ad portā thraciam ubi turres septem fuerunt quæ uoces acceptas numerosiore repercussu multi plicabant:& olympiæ porticus septies eandē uocem reddebant.
Henochus nomen proprium & signum celeste nos aurigam dicimus græce ochos uehiculum dicitur.
Helenē sidus tempestuosum:de his Plinius ita scripsit geminæ salutares & prosperi cursus prænunciæ quarum aduentu significari illā diram ac minacem appellatam helenam ferūt & ob id Polluci & Castori id nomē assignāt eosq; in mari deos inuocant.nam ut scribit Higinus ob mutuam pietatem in coelū trāslati dicuntur munusq; autumno etiam acce pisse & quos quibus utebantur ut naufragis salutares essent in ponto præcipue coluntur ut ait Strabo:& occidens deos plurimum ue nerantur:ut scribit Diodorus.
Hemitriteum est genus febris tertianæ ut Celsus exponit:eius tres species faciunt medici.
Hem latina dictio est traxit aspirationem a natura.
Hemina genus mensuræ.
Hemicyclus genus sedis.
Hemispærium quæ uox coeli dimidium significat.
Hyades stellæ quædam in frōte tauri dictæ ex eo q; ex ortu suo pluuias excitent:uel q; i speciem y litteræ positæ sunt in coelo. de qbus alii quidem loquūtur in hūc modum q; hæ bacchi nutrices fuerint & cum iunonis iram uererentur fugerētq; lycurgi regis sæuitiam Iuppiter eas coelo tulerit & eas stellas eē iusserit.Alii autem tradūt Atlantem ex Aethra uxorem hyera filium suscepisse quem a leone deuoratum cum sorores miserabili orati one persequerentur & mœrore uitam finirent.Iuppiter illas miseratione in stellas uer terit ut earum pietatis perpetuum hoc eē testimonium quæ de fratris nomine hyades ab luminibus dictæ sunt hyantis
Hyacinthus & lapis & flos:& nomen propriū hyacinthinus a colore hyacinthia sacra hyacinthi.necnon me latet multos contendere ut prima littera sit iota:secunda sit hypsilon.
Hyampolis urbs Phocidis.
Hialos uitrum.
Hialinus uitreus.
Hyalenses siciliæ populi.
Hybla mons siciliæ & oppidū & pars atticæ
Hyblon nomen regis a quo hyblei.
Hybridæ autore Porphyrio ĩn horatium dicuntur qui ex imparibus parentibus nascūtur:ut canes ex uenatico & gregario & hibridæ qui ex apro & sue nascuntur.Pli. autor ē, pueri dicuntur qui nati erant e seruis hominibus & sine muliere.
Hiberna maria cum tempore hiberno nautæ maria hiberna experi i solent.Pli.li.ii.
Hybla ab hyblone rege ut thucydidi placet dicta in sicilia oppidum & mons:mel mittit q; cū actico certat: meminerunt.Stra.& Pli.iuxta thucydidē in.vi.historiæ.
Hybridas uocant generaliter natus. Vale.maximus li.viii.Quin autem uarus propter ob scurum ius ciuitatis hybrida cognominatus ὕβρις enim græce contumeliā significat.S.
Hybla pars atticæ & oppidū siciliæ quod nūc Megara.Tot.
Hybernus ab hyems.Tor.
Hibiscus herba hibicibus grata ad edendū.T.
Hybrida contumeliose natus ab ὕβρις.græce contumelia.T.
Hiberus & hiber dicitur.Lucil.in quinto.Si ti bi durus hiber:aut si tibi terga dedisset.& in quarto.Qui præstat terris aufert tibi nomē hiberus. Sūt hiberes a gens ab hiberis profecta:qui ultra Armeniam habitant:quo ex singulis nominatiuē hic hiber huius hiberis.
Hibus quibus hibus pro his antiqui protulerunt.Plau.in iugur.Eodem hercle uos paro & pono parissimi estis hibus.Pri.
Hic aduerbium loci & tēporis est hic loci manifestum est temporis in an.hic reddes omnia.Donatus.
Hic Pro tum.T.in ecy.hic animus partim uxoris misericordia deuictus.Dona.
Hic pro talis ponitur. Vir.primo ænei.hic pietatis honos.Et hūc ego te Euryale aspicio.
Hicetaon troianus egregius.Home.
Hic quando producimus erit aduerbium ĩ loco ut hic illius arma.quando autem corripimus erit pnomē:ut solus hic inflexit sensus Ser.in cōmento donati.
Hicuron ciuitas est in umbria ex altera parte montiū ꝑpe hicuron mōtis excelsus.Stra.
Hydaspes fluuius.
Hydria uas.
Hydrus mons.
Hydruntum oppidum.
Hydraulū organum.nā hydor aqua ē anthos

uero fistula a similitudine fistularum aquæ dictum:nos musicam dicimus siue organū.

Hybrida dicitur ex imparibus parentibus natus ut Porphyrio interpretatus est Horatiū canes natos ex uenatico & gregario hyhrida item auctore Plinio dicitur fœtus apri & suis domesticæ:& habet hoc etiam conuitium in homines dicitur eoq; usus est Cicero in M.Antonium porcum suem domesticum.

Hydarnes proprium hominis ac demum in omnibus quæ fiunt ab hydor ut hydrochous signum cœleste idest aquarius.

Hysiphile una ex lemnidibus Thoantis filia Liberi patris neptis postq̄ eam duobus filiis factis apud lemnū iason deseruit qui eo tempore cum argonautis uenerat: nec ad eā redit ex col.his compro:postea iasonē ad suā patriam remeasse se neglectam ingratū eius amorem diu secum fleuit.

Hibernia dicta est scotia.

Hydaspes rex mœdorum āriquissimus a quo flu.mœdiæ alter indiæ.T.

Hydimeles nomen proprium.T.

Hydrargyron sudor argēteus, de quo Plinius xxxiii Plautus.

Hyoria urna.T.

Hydra & hydros serpentes aquatiles de hydra Ouidius ix.

Hydroposis.La aqua inteteus morbus. ide hydrops & hydropicus qui eo morbo afficiūt.

Hydarnes persa qui cum Dario coniurauit.T.

Hyena quam ex fœmina in marem uerti fabulæ tradunt.est autem serpens quam uno anno marem altero fœminam esse tradiderūt. scribitur etiam hiaens per ae diphthongon.

Hieron idest sacrum promontorium non Europæ modo,sed orbis uniuersi in occidētem remotissimum signum terminatur.hoc promontorio extrema hispania sta.M.& qngenta ꝓminent Stra.

Hiemare Pli.inquit in li ii.aliquando tempus hiemat.

Hiems & hymber a græco uerbo ducantur q udū & pluuiosum significat. mihi magis uidetur ab hiando hiemem dictam esse:quod ut Varro ait & anima que a nobis flatur appareat.Spiritus enim ipse noster dum spiramus hieme quasi in nebulam concretus cernitur.ueteres autem latinos arbitratos eē hiemem ab hiando magis q a uerbo græco dictum, hoc satis declarat q in uetustissimis codicibus per i latinum scripta semper inueniuntur ut hiems & himber & hibernus: idque seruandum ipse iudico, hiems enim est dicta quasi hians quod non solum anima nostra ut Var.ait sed aer ipse hiat ab hieme imber dictū.hieme enim pluuiæ existūt frequētiores ab ipso autem imber fit hibernus dēpta littera m:a patre paternus:& a matre maternus.

Hyems duas res significat: aut tēpus : aut uim uenti. Vir.iiii.æneī. At uelut ingentē formicæ farris aceruum: Cum populant : hyemis memores & dum pelago desæuit hyems.S.

Hiems q tum multi imbres hinc hibernacula hibernum q tum anima quæ flatur omniū ab hiatu hiems.Var.

Hyella œnotriæ urbs a phœnicibus condita.

Hiems ab hio.Priscia.ab imber græce imbros Varro ab hiatu.T.

Hieros sacer:ita & deriuatiua scribūtur.

Hierotheus proprium.

Hieropolis urbs.Tor.

Hierarchia sacer princitatus.Tor.

Hierapicra sacra amara.Tor.

Hiera sacra insula est inter Siciliam & Liparēt uel cano sacra ubi antrū Vulcani:de qua Plinius secundo.

Hiero tyrannus syracusanus pulcher affabilis: iustus de quo iusti.xxiii.

Hieri sacri populi sunt ultra sauromatas budinos & thissagetas calui & simi natura homines & barbari etiam fœminæ iusti bellū nō nomine.Herod.

Hierosolyma urbs palæstīæ:ūde hierosolymis Torte.

Hieronymus proprium.Tor.

Hyæi populi flocidis.

Hiella oenotriæ oppidum a phocensibus conditum.

Higinus nomen ꝓprium:

Hylas lacus ī Bithynia ubi raptus est hilas puer herculis quod accolæ testabātur singulis annis circuentes lacum & hyam uocitātem quod scribit Solinus hunc raptum fuisse ad argātonium promontorium scribit Strabo ꝓpertius argatiphagū appellat:hic erat argatiphagi sub uertice montis.

Hilum putant esse quod grano fabæ adhæret ex quo nihil & nihilum.Fe.

Hilarœdus lasciui & delicati carmīs cātor.F.

Hilaritudinem pro hilaritate.Plau.i milite. Sine animo obsequere mecum atque honorate hilaritudine.No.

Hilum breue quoddam. Lucil.lib.xxx. q tua laudes culpes non proficis hilū. Ci.tuscu.li. primo. Tū illud quod Sisyphus uersat saxū sudans nitendo neque proficit hilum.

Hilaresco. Var.in epi.latina li. primo.in uotū amicoꝝ domus fumat hilaresco.

Hilaretur iocūdetur.M.T.de fi.bo.& ma.li.ii. uetū hoc secūdo loco uerbis his eādē certe uim uolūtatis epicuꝝ nō magis posse q̄ cæteros.omnes eni iucundū motū quo sensus

hilarenit græce ἡΔονηγ.la.uoluptatem uo cant.
Hilas intestina ueteres dixerunt.unde bochil le oppidum italiæ q̄ eo bos intestina uulne- ra trahens aduenerit.Labe. Lambit item hil lam coquus si limbum adduxit flagris cædi tur item in cantulario.Neue aliter hunc poe dicabis quomodo uideo adolescenti nostro cædis hilla.No.
Hylas raptus est in Bithynia secutus ceruam i missam a iunõe:ut Theocritus scribit ab om nibus nymphis ut marsus in primo angoni torum:a nulla nympha taptus subinersus ē: ut Apollonius canit ab una nympha eius nomine lacus est quem lustrantes quot ãnis bithynii hila dicunt.
Hegia proprium nomen extat Neapoli urna i qua hæc leguntur.M.Aurelius Nicolaus au teliæ hygiæ coniugi dulcissime benemeren tem fecit.
Hylagmos nomen canis.
Hyle materia & silua.
Hillus nomen proprium.
Hilare.Tullius de ora.ii.quis unquã res præ- ter hunc tragicas pene comice tristes remis- sis seueras hilare forenses scænica propria ue nustate tractauit.Affraan priuigno,& ꝑpter patruelem tuam consuit anhelans hilare de lata coma.No.
Hila dictus ab hilo.Simius neque dispendii fa cit hilum.V.
Hilaria octauum calẽdas apriles hilaria appel- labant:quo primo tempore sol diem longio rem nocte procedit.Macro.
Hilarius hilaris iucundus.
Hilarion idem proprium est.
Hyles Thiodamantis filius pulcherrimus ab hercule dilectus in mysia raptus a nymphis. quidam dicunt in lacum cecidisse cum hau- riret aquam.Iuue.urnamq; secutus.T.
Hylæa ciuitas scythiæ.
Hylæus pater cuiusdam castoris.Home.
Hyle materia.T.
Hyllus herculis ex deianira filius qui iolam pa tris amicam inde duxit uxorem.To.
Hilæus centaurus fuit qui a Perithoo inuita- tus ad nuptias uisa puella promotus ē & ũũ uiolentior ei esse conarenir a laphitis qui si- mul nuptiis intererant prohibitus est. hinc in certamen itum & usque ad pericula dimi catum ab hercule sunt postea superati. Vir. & magno hyleum laphitis cratere minantē. Ho.li.car.& nimium menolæũ.A.
Hinnulus ex equa & asino fit mulus cõtra ex equo & asina hinulus minor q̃ mulus corpo re plerũq; rubicũdior auribus ut equinis iu ba & cauda similia asini similis.V.

Hymnus canticum uel laus.T.
Hircius nomen propriũ aspitationẽ exigit si ue ductũ fuerit ab hirco ut ab asino asinius & a uulpe uulpinus:siue ab hiito quod si fit per t scribi oportet forsitan ut ab eo dictus est:quod apud priscos erat ercius mutata lit tera:quod si sit aspiratione carebit græci p t scribunt nec aspirant quæ res,declarat maio res nostros non aspirasse huic hirũdo si di- cat ex eo quod hærẽdo sanguinẽ ducat aspi rationem habebit sed non conuenit in quã titate syllabæ.
Himeridion diutnale:uel q̄ paruum in diẽ du rat diminutiuũ.T.
Hymenæum quidam Liberi ac Veneris filiũ dicunt esse:qui primus certas nuptias insti- tuerit,ideo per laudem cantari uirginalibus nuptiis ob huiusmodi meritum. Alii uirum fortem atticum dicunt qui raptas prædoni- bus uirgines oppressis latrõibus patriæ re- stituerit. Alii q̄ hymen dicatur membrana quædam qua est tuunita uirgitutas: quæ pri uo disrũpitur coitu:hymenæum putãt.Alii hymnum uocari uirginalium nuptiarum.ergo sic accipe hymenæum in nuptiis quẽadmo dum in funere uel in sacris hymnum. Terẽ. in adelphis.uerum.hoc mihi mora est tibici na & hymenæum qui canant.Do.
Hymenæus ut alii dicunt deus est nuptiarum ut alii quidam iuuenis fuit qui die nuptiarũ oppressus ruina ē,unde expiationis causa no minatur in nuptiis.sed falsum est nam uitari magis debuit nomẽ extincti. Sed hoc habet ueritas:hymenæus quidã apud athenis inter bella scæuissima uirgines liberauit quam ob causam nubentes eius inuocãt nomen quasi liberatoris uirginitatis, hinc etiam apud ro- manos Thalasio inuocatur.cum enim in ra ptu sabinoꝝ plæbeus quidam raptam pul- cherrimam duceret ne ei auferretur ab aliis Thalassonis eam ducis nobilis esse simula- uit:cuius nomẽ fuit puellæ tuca uirginitas. Seruius.
Hymen membranum proprie quo infans in utero inuoluitur.unde quidam hymenæum dicunt Veneris & Bacchi filium nuptiarum deum:in quibus psallit & coronat sertis limi na.Martianus capella & hymen etiam dicitꝰ & pro nuptiis.
Hymees persa ex ducibus Darii.Hero.
Hymelle uel la.flu.de quo hero.&.V.
Hymetus mons acticæ clarissimus oĩum græ coꝝ semper florens unde marmora fodiebã tur.hora. Trabes hymetiæ ꝑ marmoribus quæ prima habuerit romæ Crassus orator. Plinius.xxxvi.
Hymenæus nuptiarum deus Veneris filius ē

licet Martianus capella li.i.de nuptiis Mercurii & philologiae camoenae filium dicat. Tu quem psallentem talamo quem matre camoena progenitũ perhibent copula sacra.
Hymettus mons est acticae.Porphy.
Hinnibunde pro hinniter ab eo q̃ hino.Claudius in annalibus li xvi.Equae hinnidũde inter se spargentes terram pergentes calcibus. Nonius.
Hinnas uel hinnos sub quo exemplo accipere debeamus Varro designat.ait enim ex equis & asinis qui nascuntur hinnuos uocari.No.
Hio hias a quo fit inhio inhias cui aspiratio natura inest q̃ uerbum uegetiore sui ritu debeat proferri.
Hio hias ex quo iteratiuum figuratur hiato hiatas.Plau.Si qua forte conno est ubi cum hiare nondum uenit in mẽtem. Et actius.xv. iliados.ille hiatans herbam moribundo ore. item Celius.Sequere me tu qui mihi oscitãs hiatansq; restas Laberius etiam passiuum ꝑtulit hiatantur fortes.inchoatiuum uero formatur hisco cis cum dicimus etiam hiasco. tamen plus inesse uidetur in eo quod est hiscere q̃ hiare.hiat enim qui ore patet uel tacitus quod & moribus factis animaduerti potest.hiscere uero incipere loqui.Reperiũtur esse passiua sicut gelo gelasco.idest icipit gelari.Dio.
Hypagines naues quibus equi uehũtur quas graeci ιππωσους uocant.Festus.
Hippacare est celeriter animam ducere ab eq hiatu qui est supra modũ acutus.Fe.
Hippus.i.equester Neptũnus dictus est. uel q̃ Pegasus ex equo & pegaside natus sit:uel q̃ equuleus ut ꝑutant loco eius suppositus Saturno fuerit:quem pro Neptũno deuorarat uel q̃ ex trientis ictu terra equum excierit: cui ob hoc in illyrico quaternos equos iaciebant nouo quoq; anno in mare.Fe.
Hippocouũ uinum ab insula Coo dictum ab agro generoso cui nomen est hippo.Fe.
Hyperionem alii partem Solis alii ipsum q̃d eat super terras ita appellatũ putabant.Fe.
Hyperborei supra aquilonis flatum habitãtes dicti quod humanae uitae modum excedant uiuendo ultra centesimum annum quasi ὑπερβαινοντες τον ορον saeculi humani. Festus.
Hippocampi equi marini a fluxu caudarum: quae piscolae sunt.& est graecũ menãder uehutos hippocampos in extremo usu scire non scitur delphino cinctis uehiculis hippocampisque asperis Lucili.transuerso ordine posuit hippocampi elephantos.camillos No.
Hyperborei mõtes sunt scythiae sic dicti q̃ supra.i.ultra eos flat boreas.Se.

Hippomanes dicitur esse uirus defluens. herba est quam si equi comederent in furorem uertuntur.iccirco quasi ιππων μανια dicitur.idest equorum insania. Re autem uera hippomanes dicitur esse uirus defluens ex equarum inguinibus quo tempore ferũtur amoris furore. Vir.iii.geor.hic demum hippomanes uero quod nomine dicunt pastores lentum distillat ab inguine uirus.Ser.
Hypotyposis est illud quod ĩ rhetoricis ait Cicero esse narrationẽ quae uersatur in ꝓprio. nam inquit est ut in ea simiae cum rebus tẽporis personarum sermones & animi perspici possint hoc modo uenit ad me saepe clamitans quid agis mitio cur perdis adolescentem nobis:cur amat:cur potat:cur tu his rebus sumptum suggeris uestitum omnem in dulges nimiũ ineptus es:nimiũ per se est durus praeter aequũ & bonum.
Hiempsal quod Punicum est in uetustissimis codicibus aspiratum inueni.
Himera urbs siciliae.
Hinnio hinnitus & hinnibundus aspirationẽ accipiunt.
Hinus qui ex equa & asino nascitur.
Hylas Thiodamantis filius ut scribit Apollonius uel Theomenis ut tradit Apollodorus raptus ab hercule Thiodamante necato ĩ pugna cum herculi poscenti cibum negasset & ille Thiodamantis mactasset boues raptus a nymphis in Bithynia sub monte quem Strabo corrupto nomine Argantoniũ appellat emendatius Pausanias Argantofigiũ:Propertius hic erat argantofigi sub uertice montis.
Hyppanis fluuius moeondis ĩcludit calipidas ex grandi palude oritur:quam matrẽ eius accolae appellant & diu qualis natus est defluit tanñ non longe a mari ex paruo fonte cui ex ampheo cognomen est adeo amaras aq̃s accipit ut ipse quoq; iam sui dissimilis & nõ dulcis hinc defluat.
Hiericho nomen oppidi quod erat in iudaea.
Hiera una ex insulis aeolis fuit.& in Asia quõdam dicta q̃ ea sacerdotes ad eleusinam Cererem appellata est.est etiam Hiera uxor Telephi regis mysorũ:quae a Nereo interfecta dicitur cũ marito ferret opem qui ab Achille uulneratus fuerat ea ut fabulae tradũt tãtae pulchritudinis fuit ut etiam Helenam superaret.
Hieri scythicae populi.
Hieropicra genus medicinae.
Hierax uero nõnulli termiãt.i.in quibus q̃dẽ dictionibus si graecos imitari uolumus primam litteram uocalẽ.faciemus eamq; aspirabimus.sunt tamen qui in consonantẽ uertant & e duabus syllabis unam cogãt. nam

nam græce hieron trium ē syllabaꝝ.
Hieronymus uero quinqꝫ.i.aut cū est conso-
nans aspirationem nullo modo recipit quæ
res efficit ut nomen sacrum significet.
Hieron sacrum dicunt.est enim promonmri-
um in ultimo oceano ad gades ubi artemi-
dorus solem centies maiorem statimqꝫ imer
gi dixit se:ubi est principiū continentis usqꝫ
ad eruptionem tagi fluminis.
Hieronymus aspirationē recipit:nam si primā
quæ græce uocalis est consonantem feceri-
mus aspiratio demenda erit.
Hilum cū uoci natura aspiratio ē :dixere aūt
ueteres hilum id quod est in grano fabæ fi-
unt ab hac uicis nihe nihilum.
Hilaris & hilarius aspiramus imitātes græcos
& hilarius quæ uox apud priscos significa-
bat lasciuis & delumbis caminis cantorē
inde hilaritas hilaritudo.
Hilaria nomen apud ueteres erat pluralis nu-
meri & generis neutri ut saturnalia & diony
sia.
Hile bilarum quæ prisca uox: est significatqꝫ
genus farciminis fine.ut Festus dicit: intesti
na quæ ueteres hoc nomine appellabant a
quo uoce boilas uicum dictum putarunt ꝙ
eo bos intestina trahens aduenerit:quod si ē
hoc quoqꝫ nomen aspirationem tenet i me
dia syllaba in uetustissimo lapide scriptum
uidi non boillas sed bouillas.
Hila Varro putat dictum ab hilo.i. minimo.
Hilum aspirationem habere docet nomen si
hi: quod cum ab hilo dicatur.ut Varro ē au
tor in f murauit aspirationem.
Hilare dixere etiam prisci ut in ueteri Affrani
uersu propter patruelem suum constituitur
anhelans libere detecta coma.
Hilla ab hila protulere diminutiuū.i. intestia
uel inquit Festus a græco uerbo:quod licet
græce dasian non habeat:tamen in aspiratas
dictiones ab antiquis collocāt hila & hile.
Hylas filius Theodamantis fuit raptus ab her
cule in Bithynia egressus aquaꝝ secutusque
ceruam imissam a iunōe ut canit Flaccus cū
uenisset ad littus raptus ē a choro nympha-
rū. Theocritus ab omnibus nymphis raptū
tradit. Onasus in primo amazonicorū eum
in mare lapsum & mersum scribit Nicādrus
in secundo ab omnibus nymphis raptum.
Apollonius ab una tantum.
Hyoscianus herba.
Hypataris flumina scythiæ.
Hyparchus est præfectus.
Hypiochus uiri proprium.
Hyper quæ fiūt ab eo hypio nomē nymphæ.
Hiperia fontis.
Hiperides nomen proprium.

Hiperborei qui habitant super .i. ultra aqlōis
flatum quos tradunt humanæ uitæ modū
excedere.
Hypanus & hipneros nomina propria quæ in
antiquo sepulchro scripta inueni.
Hinilca nomen proprium.
Hippillochus qui fuit bellorophontis filius.
Hyperborei populi primi in asiatico littore post
sarmatiam super aquilonem ripheosqꝫ mon
tes sub ipso sideꝝ cardine latent: ubi sol nō
quottidie ut nobis:sed primum uerno æqui
nocthio exortus autūnali demum occidit: iō
sex mensibus dies & totidem alius nox usqꝫ
continua est:terra angusta aphrica per se fer
tilis cultores iustissimi & diutius q̄ ulli mor
talium:& beatius uiuūt. quippe festo semp
ocio læti:non bella nouere:non iurgia:sacris
operati maxime apollinis quoqꝫ primitiis de
lon misisse initio per uirgines suas:deinde q
populos subinde tradentes ulterioribus:mo
remque eum diu & donec uitio gentium
temperatus est seruasse referuntur:habitant
lucos syluasque & ubi eos uiuendi satietas
magis q̄ tedium cœpit hilares redimiti ser-
tis semet ipsum in pelagus ex certa rupe præ
cipites dant id eius funus eximium est. Pō-
peius.
Hippomenes ut Pli. scribit caro est ī frōte pul
li equini carne magnitudīe colore nigro qđ
statim edito partu deuorat alioquin partum
ad hubera non admittit id ad amoris benefi
cium inascitur. est item hippomenes uirus
stillās ex inguine equæ. Est præterea frutex
ut scribit Theocritus incantacone bucoli-
ca equæ ius iniūt, ἱππωος equū:μανια furo
rem.
Hiphigenia quæ eadem hiphianassa ut Lucre
tius & Home. scribunt. Lucretium iphianas-
sæo in parte sanguine fœde: sed non præpo
nitur aspiratio.
Hypeccaustria quis apud solos palladi sacrifi-
cantem sic uocant:quod multa sacra & my-
steria ad auertendum mala faciat.
Hippocrene fons caballinus boetiæ.
Hippum oppidum africæ: unde hipponensis.
Hippago genus nauis ad deuehēdos equos.
Hippotoprta.i.eques sagittarius.
Hipsicratea uxor mythridatis.
Hippocampus equus marinus.
Hippotamius est equus fluminis.
Hippomanes quod ut ait Virgi. sæpe malæ le
gere nouercæ Miscueruntqꝫ herbas & non
innoxia uerba. ferūt autem hippomanes uel
lere e fronte pulli equini statim cū aluo ma
terna missus est. unde ait Virgi. querit & na
scentis equi de fronte reuulsus & matri præ
reptus amor. uel certe uirus etiam defluens

ex ob∫cenis equarum dum libidinis ardore ∫eruntur. unde apud Tibullũ hippomães cu pidæ ∫tillat ab inguine equæ: quod quidem uolunt habere uim in∫aniæ.

Hippius neptuni cognomẽ ex eo inditum q̃ ex tridentis eius percu∫∫ione natus fuerit equus quem græci hippon dicunt.

Hippocomus puer qui equum comit.

Hippocoum genus uini dictum ab hippo loco eius in∫ulæ quæ Coo ab antiquis dicta ẽ

Hippocau∫ta uaporaria nam ita Cicero interp tatur ad Atticum ∫cribens.

Hyperbius Martis filius primus feras ∫nterfecit

Hircania ∫cythiæ pars e∫t pathens pardis tigri bus abundat: Lucanus. Quas nemore hirca no matrum dum lu∫tra ∫equuntur altus cæ ∫orum pauit cruor armentorum.

Hir∫utus & hirtus qbus a∫piratio a natura hæ ret.∫unt tamen qui uelint hir∫utum a uerbo horreo dici.dixere etiam pri∫ci hirtipilũ hir tos habentes pilos.

Hircus a∫piratio loco.∫.promitur: nam ∫abini ∫ircus dixere q̃q̃ ∫i Quintilião credimus pri cipio Romani nõ a∫pirabant hanc uocem.

Hirquus eadem ratione a∫piramus cum ∫igni ficat eam partem oculi qua pallore cõmutãt quod nomen ∫atis quidem inepte Apuleius grãmaticus inde uult ductum q; illic hæreat oculi.tradunt etiam grãmatici uocem hanc in hac ∫i ̃nificatione ∫cribi debere per q. nã & hirquitulos dicebant pueros ad utilitatẽ accedentes ab hircos, ∫cilicet libidine: quæ res aperte indicat etiam hirciĩ pro animali p q.pronunciaſſe illos & hirquos dixi∫∫e non q; ibi hærent oculi ſed q; ſigna libidinis quæ maxima in hirquis.i.hircis e∫t illic e∫∫ent eo rumq; modo declararetur.

Hyperbole eminentia.Ci.Superlatio qua∫i ∫up iactus:ut tardior te∫tudine.

Hyperbaton tran∫gre∫∫io figura:cuius quinq; ∫pecies anastrophe:parenthe∫is:temeſis: ∫yn the∫is:hy∫teron proteron.

Hypallage ∫ubmutatio ex ὑπο quod ẽ ∫ub & ἀλλάγη mutatio:ut dare cla∫∫ibus equor. & ∫celeratam ha∫tam:ideſt ip∫e ∫celeratus. & aduer∫a tuentibus hirquis:ideſt oculis in hir quos:ideſt oculos angulos retortis.

Hypanis fluuius princeps ∫cythiæ:tertius po∫t i∫trũ:purus & ∫alubris u∫q; ad capadocẽ ter minos ubi ∫onte hamaxampeo amaro mi∫ce tur.Oui.Alex terminus ut aræ po∫itæ in rip pis te∫tantur.Soli.

Hypacaris flu.∫cythiæ ∫extus ab i∫tro.Her.

Hypermestra filia Danai:quære in belides.

Hypermeter & hypermetrus hypermetrũ: abũ dans ∫yllabis:ut hominumq; locorũq;. & de bet ∫equens a uocali incipere:ni∫i ∫iat ∫ynere

∫is:ut cura pecu'i.

Hypenor troianus a Diomede occi∫us.

Hyphormus ∫lu.e∫t prope ∫corantem.Stra.

Hyperochus troianus ab Vlyxe interfectus.

Hiperion titan & terræ filius ∫olis & lunæ & Auroræ pater.

Hypotheca cum non tran∫it po∫∫e∫∫io ad cre ditorem:pignus cum tran∫it.

Hypocri∫is di∫∫imulatio qua∫i ∫ubtecho iudi cii & hypocrita ∫imulatus qui in ∫pectaculo per∫onam ∫ubit alienãut ∫eruus domini.

Hypopyrgium ideſt locus ∫ub turri.

Hypo∫ta∫is ∫ub∫tantia a theologis p ∫ona.

Hypozeuxis ∫ubconiunctio figura cũ ∫ingulis ∫en∫ibus datur ꝓpria clau∫ula: ut regẽ adiit regi memorat nomenq; genu∫q;. Tor.

Hyphen ∫ub uno cũ plures dictiones ∫ub uno accentu leguntur: ut quandoquidem ∫imul ac pro po∫tq;. Tor.

Hypetiphania ∫uperbia ꝑ ὑπὲρ apparentia uel ∫plendor. Tor.

Hyperides orator dulcis tẽpore Demo∫thenis

Hyp∫enor dolopionis filius ∫acerdos ∫caman dri ∫ummo honore habitus interemptus ab Eurypilo.T.

Hyppagines naues q bus equi uehuntur.græci ἱπποφόρας uocãt.cæ∫ar actuarias dicit ali gerarias Plau.uel actuariæ celeres quod ci to agantur.Tor.

Hipparchus mathematicus in∫ignis.

Hippa∫us philo∫ophus metapontinus pytha goreus:alter lacon qui eorũ reipublicã ∫cri p∫it.

Hipparchia equorũ principatus ∫oror metbro clis uxor Cratis.de qua Laer.

Hippo oceani & tethyos filia.Tor.

Hippodamus ꝓprium.To.

Hippodamia œnomai helidis & pi∫æ regis ∫i lia cuius nuptiæ cum fatum patri ex oracu lo protenderent ne nuberet:in∫tituit ut qui uellet cur∫u ei uinceret:∫in minus capite trũ caretur:quam Pelops Tãtali ∫ilius corrupto Myrtilo auriga uicit icaille putans ∫atis ad uenis∫e mortem ∫ibi con∫cuit. Pelops cum uxore regnum tenuit. Virgilius hippodame dicit.nam græca in.e.& in.e.& in.a.i latinũ uerti po∫∫unt.To.

Hippodame perithoi uxor ∫ecundo Ody.T.

Hippodes populi ∫cythiæ ∫ equinos pedes de ∫inentes.Hero.appellat hippobates.

Hippocrine fons boetiæ: iuxta quem aganip pe dũ Cadmus quæ loca in∫edi∫∫et eques ex ploraret dedit locum fabulæ.T.

Hippocrenem ungula uolantis equi natum.i. eq fons.ide pega∫us a pege fons: & ∫imili ter aganippe quaſi ualde equinus:q ambo poe tis facundiã præ∫tare creduntur.T.

Hippocoon patruelis Rhesi regis Thracum a Diomede interfecti.

Hippocrates asclepii filius cous pythagoræ. discipulus: princeps medicorum: equorum robur. Plinius.xxii. medicinæ inuentor Apollo chironis alumnus: & de medicina. Plinius libro xxviii. & septio & quintodecimo. Macer Veronensis temporibus Augusti Galenus Romam Traiani tẽporibus uenit pergamenus ex Asia floruit temporibus Antonii pii. Rasis pœnus scripsit lingua arabica: Auicẽna hispalensis. Diascorides uir militaris herbarũ uirtutes: arborum: lapidum: aromatum animalium quinque uoluminibus conscripsit. T.

Hyppolitus Thesei filius ex Hyppolita amazonum uel antiopa secundum Senec. quasi equis discerptus. Sunt enim multa nomina ficta secundum Platonem in cratilo. T.

Hippolyta mater hippolyti. T.

Hippolochus filius bellorophontis glauci pater: alius Antimachi troiani filius cũ Pisandro fratre ab Agamemnone occisus. To.

Hebla mons siciliæ & oppidum & pars atticæ

Heblæus hiblon nomen regis: a quo hyblæi.

Hybrida ignobiliter natus. hybris enim tũ cõtumeliam: tum flagitium: tũ stuprum apud græcos significat.

Hippomanes uirus ex equarum inguinibus. hesiodus herbam dicit quæ in furorem equos agit. ponitur pro caruncula in fronte. eq enĩ græce ιππο μανια furia.

Hipsicratea uxor mythridatis. quem sũme dilexit. Tor.

Hypsipyle thoantis Lemnii regis filia nam cũ Venus depræhensa in lemno cum marte a lemniadibus sperneretur: nec facerent ei ut aliis diis sacra in eis fœtorem hircinum inmisit unde a uiris spretæ eos ex bello thracum redeuntes interemerũt præter hypsipylem quæ partem seruauit supposito funera: apud quã iason duobus annis moratus est & grauidam fecit ex thoante & euneo: quos alio alendos misit secundum leges. & cum scitũ patrẽ in fraterna regnare eoo: lẽniades fugit capta a pyratis lycurgo nemeæ regi dono datur: in cuius seruitio nutrix opheltis regis filii interrogata a regibus argiuis redeũtibus thebis de aqua ad langiam fontem deducẽs narrans casus suos a filiis cognita est qui cũ adrasto erant interim puer a serpente iterem ptus. unde uix a lycurgo saluata est. T.

Hirundo auis uidetur dicta esse a uere quod uerno tempore ad nos transeat. quod si est litte ra ut mutata est in aspiratiõe: q̃uis hodie sint qui aspirent.

Hirrire dixere ueteres quod tractum est a canibus rabiosis.

Hiros tamen cum facem significat dasean apud græcos habet.

Hira oppidum argolidis.

Hyræ oppidum boetiæ & hircanus.

Hira uicus aulidis.

Hyrie stagnũ seu fluuius boetiæ.

Hyrmine oppidum peleponense.

Hyria nomen proprium.

Hyrcius cuius meminit homerus refertque eũ ab aiace occisum.

Hyrgis flumen scythiæ.

Hyrcocades uiri proprium.

Hydarnes proprium hominis ac denum in omnibus quæ fiunt ab hydor: ut hydrochous signum celeste. i. aquarius.

Hirtius iuppiter intra conspectum domus cuiusque colebatur: quem etiam deum penetralem appellant. sed hercius per e non per i dicitur. Fe.

Hircipili duorum pilorum homines. Fe.

Hirquitali pueri primum ad uirilitatem accedentes a libidine. s. hircorum dicti. Fe.

Hira quæ diminutiue dicit illa. nam græci dicunt εῦΤερον intestinum: est quod ieiunium uocant. Fe.

Hirtire garrire: quod genus uocis est catus rabiosæ. Festus.

Hirtus fætosus. Vir. iii. geor. hirtasque capellas. Festus Pom.

Hircus caper animal libidinosum. unde Horatius. Libidinosus imolabit caper.

Hirqui p. q scriptum anguli sũt oculorum. Vir. in buc. Trãsuersa tuentibus hirquis. i. oculos in hirquos. i. angulos oculorum retortis. Ser.

Hirundines & ciconiæ quæ in italia pariunt: neque enim in omnibus terris pariũt.

Hira maritima urbs in agro.

Hyrcania in scythia asiaca regio pantheris & pardis abundans & maxime tigribus.

Hirgis fluuius scythiæ intra tanaim. He.

Hyrie flu. boetiæ: hyriates gentile.

Hyrmos quasi syrmos. i. tractus series orationis in multos uersus: ut est in secessu longo. Et principio cœlum & terram secundũ Ser. hyrmos & hypbatõ dicit.

Hyroeades uir mardus qui primus ex cyri exercitu muros sardium ascendit. T.

Hirpi dictio sabia puto a græ. apud nos lupos ab ἁρπαξ græ. rapax forsitan populi in soracte: de quibus Ser. in. xi. & Pli. Var. secũdũ Ser. ut solent hirpini qui ambulaturi per ignes medicamento plantas tinguũt: quod fortasse Vir. intellexit de Mesapo.

Hyrtacus troianus ex idamonte pater Nisi comitis æne. Alter filius asius. Home.

Hirus proprium pauperis. Ouidius.

Hirũdo hirundinis. Plau. in ru. Ad hirundini-

nũ nidum uisa est mihi simia ascensionem ut faceret adorirer.
Hispidus fœtosus horridus. Vir. x æn. Cui late rum tenus hispida nanti frons hominẽ præ fert. Ser.
Historia require in annales.
Hiscere ẽ ꝑprie loqui. Acti. in armo. iud. hem uereor plus q̃ fas est captiuũ hiscere. No.
Hisce ꝓ hi ueteres dicebãt. Te. in eu. hisce hoc munere arbitrantur suam thaidem. Do.
Histrix animal.
Hysopus herba.
Histaspes nomen ꝓficum.
Hyspeus uiri ꝓprium.
Hyosciamus indifferenter quoq; Hosqamus herba dodie dicitur & cum hoc nomen græce sit quinq; syllabaꝫ a nostris ꝓnũciatur ut quatrisyllabum appareat. græci dicunt hipsi pile. non autem. p. abiecta sæpe dicimus hysi phile sys græci dicunt ꝓ quo sus.
His similia & horum similia dicimus. Teré. in eu. haud nostris similia. Do.
Hyston ꝓprium.
Hyspeus rex archadiæ Cyrenes secundũ quosdam pater: secundum Virgilium Peneus. T.
Hystaspes pater Darii regis persaꝫ.
Hysteron ultimum: unde histeron proteron. Vt postq̃ altos tetigit fluctus & ad æquora uenit. Tor.
Hysterologia sermo præposterus. Tor.
Hystiæus milesioꝫ tyrannus. Hero.
Histiæa urbs in euboia. Hom.
Historia a spectando. unde historia scientem & histeon quid historia & quid ãnales apud Gelliũ i quinto.
Histri fluminis fontes sunt iuxta sueuos i her cinam syluam in quodam cacumine alpium quod est trans Rhenum & lacum in orientem uergens mediocriter sublime. Stra.
Hispania est prima Europæ pars habet montes pyreneos qui orientale latus efficiunt. oc ciduum hispaniæ latus usque ad tagi fluminis eruptionem. principium est continentis ad sacrum promontorium maritimæ. Australis autem lateris initium ad alium usque fluuium Anam & eius egressum ab orientalibus utique partibus defertur. alter recto in occasum cursu labitur altero longe maior. Verum Anas sese flectit in austrum mediam inter amnes regionem discriminans: quam celtæ maiori ex parte colunt & lusitanorum plærique: quos ex ulteriore tagi regione in coloniam romani traduxeeunt. Supra uero sunt carpentani: oretani: uectones. Reliquus ager uergens ad orientem & meridiem habet betim fluuium a columnis usque ad pyreneos montes: & huic incumbens regio mediterranea. Stra.
Hispania & hispanus hæ omnes uoces omnes habent i tenue: licet quidam huic nomini hispania contendant debere aspirari: quod ego probo & in quibusdam uetustissimis monumentis aspirationem habent hispania & hispanus.
Hispania nisi qua gallias tangit pelago undiq; incincta est: ubi illis adhæret maxime angustat se in nostram & oceanum mare extẽdit: magis magisque latior ad occidentem abit: ac fit ibi latissima uiris: equis ferro: plumbo: ære: argento: auroq; & tam abundans & adeo fertilis ut sic ubi ob penuriam aquarum effœta & sui dissimilis est: linum tamen aut spartum alat. Tribus autem est distincta nominibus parsq; eius terraconensis. pars betica: pars lusitana uocatur. Pom.
Holus holeris aspiratur ea causa ut quibusdam placet ut aspiratione differret ab infinitiuo olere. Fuit enim aliquando tertiæ coniugationis. quod nullo modo probauerim. nam prisci illi q non holus sed helus dicebant: nihilominus aspirabant dixere etiam helusa: idest minuta holera & helusa pro quo dicimus holera ex quo satis clarum eẽ põr huic uoci naturalem esse aspirationem fit abeo holus holior. græci aspirant holophernes holocaustum & holor quos nos sequimur: sunt tantum qui olor tenuere.
Hispania ulterior nunc a pluribus castella uocatur.
Hispania est hæc in occidentem denique etiã ad septentrionem diuersis frontibus uergit. Pomp.
Historia est gesta res ab ætatis nostræ memoria remota cum ut hic quoque plura non dicam ipso Salustius historias de se compositas dicat.
Histriones quid ẽ ꝗ artifices scœnæ deditos histriones uocantur: an ob eam causam quã Ruffus scriptam reliquit. Dicit enim priscis illis temporibus. C. Sulpitio & Licenio Stolone consulibus cum pestilentia urbem inuasisset: omnes qui in scænam procederent interiisse ob eam rem multos & bonos artifices ex Etruria Romam uenisse ĩ his qui arte & gloria anteiret & in theatro ac scœna diutissime floruisse: histrum fuisse nominatum a quo omnes deinde scænicos histriones nominatos esse.
Hyelos. i. nugæ & dictum ridiculum sunt qui scribunt per iota sine aspiratione.
Hisco traxit aspirationem ab hio uerbo: de quo dixi.
Hispidus hispida hispidum aspirationem natura sibi hærentem habet: quanq̃ quidam ab

horrore dici uolunt.
Histopus genus nauis.
Hodidocos latrones legimus etiam ueteres dixisse ac uiarum obsessores.fit enim a græco hodos idest uia.
Hodius habet aspirationẽ fuit nomẽ præcõis.
Hispalis hispaniæ ciuitas est: quæ turdetanorũ agro adiacet hodie Sibylia núcupatur .S.
Histodus nauis quæ actuaria dicitur. Torte.
Histrio animal secundum Herodotum in India & Aethiopia & Africa maxie crescit. sed hibernis mensibus latet.Tor.
Histrio aspiratur:quis non græcum unde descendit.Festus ab histria primum uenisse dicit.Liuius & Valerius maximus ab Hetruria.unde hetruscum nomen idem dicit Cornelius Tacitus.
Histriones dicti q primum ex histria uenerút Festus Pomp.
Hispanos & hispanenses dicimus sicut sardos & sardenses. sed Hispanos nationis nomen ostendimus:hispanenses cognomen eorum qui prouinciam hispaniã incolunt.
Historia nihil aliud est nisi annalium confectio.Cicero.
Historia græce significat rerum cognitionem præsentium.A.Gellius.libro.v.
Histrio qui personatus i scæna tragœdias agit comœdiasq; notæ & corporis gestu.mimus est qui intra uel extra scœnam gesticulatiões quasdam exercet:imitanturque mores homi num ac naturas.
Histrio quære in dictione mimus.Lau.
Hiulcus quod a uerbo in aspirationem trahit
Hiulcus fixus.Vir.ii.geor. Hoc ubi hiulca siti findit canis æstifer arua.Ser.
Hiusquiamus herba quæ dens caballinus a nostris dicitur.T.
Hodocus latro atq; obsessor uiarum.Fe.
Hoc pro hic cum contemptu dicitur. Terentius in phor. Hoc nihil est phædria illicet p hic antipho.Cicero in uerrinis.Et si hoc nescio quid est nugatorem sciebam pro hunc.Donatus.
Hoc interrogario est satietatem usq; ad fastidiũ designans.Ter.in phor. hoc iam desine. Hora.Donec hoc iam cœlum manibus sub latis diuerit urge.Do.
Hoc pro huc o conuertitur in u:ut tremo tremui.huc illuc pro hoc illoc.Virgilius i quarto.Hoc tunc omnipotens cœlo demittit ab actis.Seruius.
Hodie ad tempus non plenum:sed ad cõtinuationem uersatur. Virgili.Nunq hodie omnes moriemur multi.& dies pro nocte accipitur.Teren.in an.Si sensero hodie te quicq & aduerbia temporis aut certa sunt: ut nuperdudum.Do.
Honustus onere passus.hora.i.Ser.Reticulum panis uenalis inter honusto:etiam citra honorem.
Homphis bomphos græce latie significat clauum.significat enĩ iuncturam lignorum uel etiam saxorum unde homphin : idest compingere.
Homomeria similitudo partium quo nomine Lucretius utif:anaxagoræ scrutemur homeomeriam fit hæc dictio a uoce aspitata homios idest similis.
Hodius græcorum præco.home.ix.
Hœticu populi.Tor.
Hœthycius achiuus optimus scutorũ opifex apud hylen.To.
Holerorum p holerum.Lucil.qnto saty. Tintinnabulũ hinc ẽ surpiculi holerorum.No.
Holos totus holus latinũ ab oleo uel ab olo.
Hololampus totus flammeus.T.
Holor auis alba quidam cygnum putant qua si totus ωρᾶιος albus.T.
Holocausta sacrificia cũ tota hostia ɔburebãt.
Holographũ totũ scriptũ pro testimonio testatoris manu scripto.T.
Holosatron totũ quassatũ & genus petrosilini secundũ Plinium.Te.
Holus holeris:unde holero holeras.Martinus meos tortalos plus stercore q̃ holero.
Homelium pilei genus.Fe.
Homerus mater eritheis:Aristoteles dæmonẽ quendã patrem dicit de patria uariæ sentẽtiæ ac de tempore:de quo Quintil.ix.
Homelia sermo.T.
Homeosis similitudo figura cũ ex cognito in icogniti notionẽ uenimus species tres: icon parabola:paradigma.T.
Homographia æqualis scriptura uel pictura.
Homolus mons Thessaliæ.T.
Homonymus eiusdẽ nominis & pater Apollonii tyanei.
Homonyna æquiuoca.T.
Homonoea Liberta Cæsaris Pamphilici cõiugis admeti.
Homoptoton similium casuũ uel similiter cadẽs:ut mœrentes:flẽres:miserantes.T.
Homoteleuton similiter desinens:ut abiit abscessit:euasit:erupit.To.
Hominis appellatione tã masculũ q̃ fœminã contineri non dubitatur.Ca.
Homo homúculus.Plau.in rudẽte.Homúculi quãti estis electi ut natã.deinde ẽ homuncio & homulus & homullulus.Ci.in Pisone.Homulus ex argilla & luto fictus.Pris.
Homo hominis quod est cõmune.Cicero pro Cluentio cum de eius matre loqueretur ait Cui qui ea stulticia est ut eam nemo hominẽ

appellare possit Et Lucil.in.v.de hemmone atq; hominem sibi toto cedere iussit pectore Vir.primo aenei.Nec uox hominé sonat : de foemina loquens. uetustissimi tamen homio homonis declinauerunt. En. Vulturis i sylius miserum mandebat homonem heu q̃ crudeli cõdebat membra sepulchro. nam & uultur uulturis & uulturius dicitur.Pri.

Hõ appellatus quia sit humo natus.

Homartinus fluuius in agro piceno ab hadrianoq; urbe fluens emporiũ hadriae eius appellationis habens in mediterranea.Stra.

Homo aspiratur ut respiratione differat ab eo quod est omé ominis.ego enim existimo ut huic uoci inesse aspirationem naturalé.nam prisci cum nõ hõ sed hemo per e dicebãt aspirabant ut nunc & similiter cum dixere hõ hominis:Vt uulturis in sylius crudum mandebat homoné; q̃q̃ multis ꝑ nomine ꝑprio accipiunt:quibus in uocibus nulla túc erat habenda differentiae ratio.

Honoraria ludi qui a romanis fiebant in honore Liberi patris accedéte. sed cum honor & honoro honoras aspirationem retinét qd seruamus in deriuatis nõ est abutendum in primitiuis.

Honos si Varroni credimus dictus est ab ihonesto honore & honestus ꝙ onus sustineat reipu.Ser.quoq; inquit honustus dicitur cui honus ipsum honori est:ut si quis spolia de hostibus ferat.retinet etiam aspirationé. nã ab honere descendit quae uerba indicãt honus honeris aspirationem exigere:quod Gellius quoq; affirmat & nomen honestus atq; honos ab honere duci.Sunt tamen & hodie qui neq; honus neq; honustus aspirẽt etiam eruditorum usu.

Honerarios ludos quos & libraria dicebant.F.

Honestitudo ꝑ honestas. Actius in moedea. Horrida honestitudo europae principium primo ex loco idé in myrmidonibus. Tua hõestitudo danaos decipit diu.No.

Honori quid est ꝙ aperto capite rem diuinam faciunt an quia splendidũ quoddam & illustre apertũ ac late patens gloria: quã ob causam honestis ac donis uiris caput operiũt eadem adduci uidẽtur ut eiusdé cultus cognomen deũ eodem more uenerentur.

Honor est dignitas.M.T.epistolaꝝ ad caesaré li.i.Tu cũ ea quae es a senatu sũmo honore tuo consecutus No.

Honor gratia pulchritudo.Virg.ii.geor. Frigigidus & sylius aqlo decussit honoré & lib.i. aenei.Lumenq; iuuẽtae purpureum & laetos oculis afflarat honores.No.

Honor substantia delectatio.

Honor cultura obseruantia.Vir.li.vi. Semper honore meo semp celebrabere donis.No .

Honor sacrificiũ litatio. Vir.li.viii.Forte diem solenné illo rex Arcas honoré Amphitryoniadae magno diuisq; ferebat. Plau.i au.Et qd maiorem filium mihi honoré habere q̃ eius habuisset pater.No.

Honor integritas pudicitia.Vir.i.aen. Et rapti ganymedis honores.No.

Honos dilectus amor.Vir.lib.xii.aen.Per si qs honore tangit honos animum.No.

Honor hostia.Vir.iii aeneid.Meritos aris mactabat honores.No.

Honor praemiũ.Virg.v.Ipsos ꝑcipue ductoribus addit honoré.Lucil.li.xxx. Cuius uultu ac facie ludo ac sermõibus nostris. Vir.Hoc preciũ atq; reddamus honorem.No.

Honestus pulcher.Vir.x.aenei.Ipse inter medios Veneris iustissima cura. Dardaniusq; pater puer & detectus honestum.S.

Honor sepultura.Vir.li.vii.cernit ibi moestos & mortis honore carétes.Lucil.li.xxvii.Nullo honore displetũ:nullo funere.No.

Honor ꝑ sacrificio.Vir.iii.geo.Saepe i honore deũ medio stãs hostia ad harã.&.i.aen.Tũ uenus haud eqdé tali me dignor honore. Ser.

Honustus dicit cui honus ipsum honori é: ut si quis spolia de hostibus ferat. Retinet auté aspirationé:nã ab honore descendit.No.

Honos ab honesto honore.Varro.

Honestus dicitur ꝙ honeratus : & dictum est ꝙ honos sustinet reipublicae.V.

Honestus pulcher.Ter.in eunucho. Ita me dii ament honestus est.Do.

Honapis flu.scythiae de quo i dictiõe tracãtus

Honor municipalis é administratio reipublicae cũ dignitatis gradu. siue cũ sumptu siue sine erogatiõe cõtingẽtis.Munus autem aut publicũ aut priuatũ.Publicũ munus dicitur ꝙ in administranda republica cũ sumptu siue titulo dignitatis subimus. Vlpia.

Honos. Teré.i eu.Hic tibi ꝑ illo munere habitus é honos. ironicos & metamorphoricos honos & nugigerulis praeberi solet:Do.

Hortor tã actiua q̃ passiua significatione. Pri.

Horror quaere in adhortor.Pri.

Hordiariũ aes ꝙ ꝑ hordeo eqti rõano dabat.

Hortus apud antiquos ois uilla dicebat ꝙ ibi q armia cape possent orirent.Fe.

Horctum & fructum ꝑ bono dicebat.

Horda ꝑgnans.unde dies quo grauidae hostiae imolabant hordiacia dicebant.Fe.

Hora iuuentutis dea.Enni.in anna.li.i. Quirine pater ueneror horamq; quirini.No.

Hornũ illius ãni.Lucil.li.xxiii.Anno atq; horno te abstuleris caueto.Var.i eume.Cũ i eo eém occupatus atq; i schola curarét iscribit Scantius horno per dionysia.No.

Horrendum nouum & admirandum. Vir.iii. æne.horrendum dictu uideo mirabile mon stru: idē li.viii. Nascenti cui tris aias feronia mater:horrendum dictu dederat.No.
Horrēdū ridiculū. Vir.ii.geor Oraq; cortici bus sumunt horrenda cauatis.No.
Horrēdū & horridū multā habēt diuersitatē. Etenī horrēdū ē terrē & uitabile Vir.iii.æn. Cōcilium horrēdū.horridū plærūq; extans & pminēs. Vir.iii.æn.Et glacie riget horrida barba.Lucil.vi.saty.&.ii.Quos diuinæ p ducunt & caput ungunt horridulum.No.
Horia dicitur nauis piscatoria.Plau.in rudēte. Saluete horia mari fluctuoso.idē in eadem. Mea opera laborare & rete & horia.No.
Horresco cōtremisco.Vir.iii.geor.Tunc segetes altæ cāpiq; natantes:leuibus horrescunt flagris.& Persius Scis comitē horridulū trita donare lacerna.i.trementē frigore.Ser.
Horrēdus uenerabilis. Vir.vi.æn. Horrēdæq; procul secreta sibyllæ.uenerationis enim comes est timor.Ser.
Hora dictio græca est quæ partē temporis significat & item hora pro dea iuuentæ. nam & hora græce pulchritudinē etiā significat. unde horeos adolescens formosus significat itē plurali numero quattuor anni tpa.
Horologium.
Horizon latine dicitur finitū. est aūt arculus qdā spheræ imo uis nostri circūq; termius
Horoscopus.i ea cœli pars quæ hora qualibet ab inferiori hemispærio surgit ab oriēte nostri astrologi ascendens appellant. fiūt autē hæ uoces horizon & horoscopus ab eo qd ē horos & ē terminus & finis. significat etiā horoscopus apud ueteres instrumentū quēdam ad horas ostendendas.
Horus quoq; aspirationē habet nomen ppriū & horosius & hormenius.
Horontes fluuius est.
Hortes oppidum Thessaliæ.
Hospitiū fit ab hospite & hospitor & hospitalis nō desunt tamen qui hostiū ab obstando dictum uelint:uel a græco ὀστίω ostin qd est repellere:quod utrūq; aspiratione caret.q ita sentiunt uolunt cū ingressu arcemur aliquo ab obstando.
Hostiū dici cū ingredimur aditū ab adeundo: differūt tamen & alia ratione dicimus enim Nili fluminis hostia & tiberina hostia q̄ mare intrant:nō aditus & facilis est ad regē aditus nō facile hostium:& hæc sylua nullos habet aditus nō hostia & fenestra patefacta nō hostium sed aditum funibus præbuit & muro℞ ruina militibus aditū fecit in urbem ingrediendi:nō hostium & pulsa hostium: nō pulsa aditum.itaq; aditus ad plura q̄ hostiū priet apud græcos hostiarius & hostia habēt o primū cum dasea.nam & græce hæc nomina leguntur quis sunt latina.
Hostis cum a priscis diceretur peregrinus uidet aliter dictus quasi obistis qd terras obiret ut ab ore quod ē peregre pegrinus dictus uel quod uero propius ē hostis.i. q tūc erat peregrinus ab ore dictus.nam eos qui pegre ueniunt ore.i.osculo accipimus. fit autem a uerbo hostio quod ut dixi ferire significabat unde hostia & hostis:nā hostibo a uictis hostia nomē hēt inqt Ouid.hinc lares hostiles dixerunt q hostes ab eis pellerent:& hostiliū nomen proprium & hostilis & hosticus & hostia:quod fuit ue℞ nomen puellæ quā a se amatam Propertius cynthiam uocauit.
Hortus horti ut differat a participio & nomine ortus dictus autem a uerbo orior qd aspiratione caret ex eo iudicari potest qd grammatici tradunt ueteres etiam uillas dixerūt ortos quæ si orirentur qui capere arma possent ab horto hortensis hortalus.
Horreo & horror habent aspirationem. additur enim ipsi uoci ex aspiratiōe quicquid affectū augeant fiūt ab his horresco horridus horribilis & hornus:
Horta dea quid ē quod maiores apertam perpetuo esse uoluerunt:an quemadmodū antistius labeo ait cū sit hortari atq; incitare deā quodāmodo ad res pulchras adhortari atq; incitare quæq; horta dicuntur quas aliquid semp opantē ac nunq̄ cessantē nūq clausam esse oportere putauerūt:an potius ut nūc eā nominant horā pducta priore syllaba circūspectā quādā & pui dā deā quā cū res hoium curare ac cōseruare existiauerūt secordē aut negligentē mīme putarūt:an queadmodū & alia.sic & hoc nomē græcū ē & deā significat quæ rebus hūanis præsit & psideat . unde tā q̄ isomnis ac puigilis ppetuo patebat cuius téplū & tamē si labeo liorā ἀπὸ τοῦ ὁρμᾶν hoc ē ab icitādo recte dici putat uide ne orator suasor qdā atq; adhortator ī cōsiliis atq; cōtione sic appellatus fuisse dicendus nō ut nōnulli a precationibus ac uotis.
Horoscopus q horas natiuitatis hoium speculatur.
Horreū quoq; hēt aspirationem:uel q fiat ab horreo uerbo qd nō pbo:uel qd dictum sit a ferro.nā ueteres ferreū dixere mutatisq; litteris postea ex farreo factū sit horreū.Sūt q a greco dici uelint. ἀπὸ τοῦ ὡραῖν
Hodeomus nomen pprium.
Hordeia genus piscis.
Hordeariū æs qd equiti p hordeo pendebāt.
Horrēdū significat uitabile & terribile.Vir.li. vi.horrēdas canit ābages antroq; remugit.

Horror plætuq; ad odium pertinet: plerúq; ad uenerationem.ut Vir.i.æneí.Desup horrentiq; atrú nemus iminet umbra.Et Lucil. Arboribusq; suus horror.& Vir.Horridus i iaculis.Ser.
Horridus hispidus.Vir.ii geor. Inseritur uero ex foetu nucis arbutus horrida Ser.
Horret terribilis est. Vir.x.æneí.Tú late ferreus hastis horret ager.Ser.
Horda require in tauro.Var.
Hordicalia require ibidem Varro.
Hordeum aspirationem habet non quod fiat ab horreo q̄q̄ sunt etiam qué dictum uelit ab otiendi celeritate.sed quod fiat a nomine fordus placidú ac loco f fuerit aspiratio posita.Prisci tamen dixerunt hordus horda hordum cum aspiratione cuius loco f posuerút atq; inde aspitatio in nomine hordeo mãsit. significat autem grauidum ac prægnantem: ut apud Nasonem:Forda ferens bos est foecundaq; dicta ferendo:quod ex eo etiam iudicari potest & quod ordearia dicta sunt ab antiquis sacra i quibus hostiæ hordæ .i. prægnanntes imolabantur.hordeum igitur dictú est quasi fordeú.i.grauidum ac prægnás ab hordeo & hordeaceus.
Horus solem iouis oculum appellat antiqtas apud ægyptios apollo:qui est sol horus uocatur ex quo & horæ.xxiiii.quibus dies nox quæ conficitur nomen acceperunt.Ma.
Horret mire se habet. sed & Enni.in.xiiii.an. Horrescit telis exercitus asper uteunq;.& heritheo.Arma arrigút:horrescunt tela.& i Scipione.Sarsis hastis longis campos splédet & horret.Macro.
Hora cum aspiratione græce tam pro termino q̄ pro temporeinos pro tempore tantum hora funis in quo nauis ad terrá ligatur.
Horæ secundú homerú portas cœli seruát.
Horoscopos latine solariú uas siue instrumentum quo horæ ad solem dinoscerentur: de quo Pli.ii.Tor.
Horologium instrumentum ad cognoscédas horas sine sole.T.
Horatius ab ὡραῖος pulcher.alii ab oro as sed magis per h poeta uenusinus patre libertino proprium romaninde Athenas cócessit tribunus sub Bruto.inde amicissimus mecœnatis augustum reliquit hæredem.sepultus i exqlis.lxiii.ætatis anno.xxxvi. Augusti ipsi.
Horatius aspiratuus etiam non quod fiat ab hora uel ore aut oro uerbo. nam si fieret ab oro uel ore saltem aspiratione careret.Sin ab hora primam produceret quam corripit habet igitur aspirationem horatius si latinum nomen est q-ita maioribus placitum sit. sin græcú sit traxit eam a uerbo horao quod significat uideo & aspicio .inueni- & Horius nomen pprium.fieri autem posset ut oratius eét ab hora quæ græce significat pulchritudinem mutata quantitate primæ syllabæ quæ græce in nomine hora producta est.
Hormenus troianus a polypete perithoi filio i reremptus ab impetu dictus.To.
Horontes lycius qui occiso apud teoiam pandaro rege ei successit : & cú ænea nauigans in siculo mari periit. Est etiam flumé syriæ inter libanum & anre libanú montes & antiochiam;quæ & epiphanes diuidit, item gener Artaxerxis persaꝝ rege.Tor.
Horoscopus est qui horos natiuitatis hoium speculatur.
Horizon finitio uel terminatio.T.
Horthes urbis thessaliæ.To.
Hortésius latinú puto ab hortor æmulus Ciceronis seruus ab illo: ðquo.A.Gellius prio & Valerius maxi.& alii.
Hospes cú sit communis generis dicitur tantú a Virgilio. Bellum o terra hospita monstrat Seruius in ar.
Horti non sunt oletum sed arboribus consiti & uoluptatis gratia cóparati:ut horti salusti ani.Lau.
Horno aút nihil est aliud nisi hoc anno unde deriuatio duplex iuenitur nam Ci dicit hornonnas fruges Hora.dicit hornatas fruges. Ser.in cómen.Do.
Horna.hora.li.car.iii.Si thure pacaris & horna annua.i.uino nouello:núcusq; rustici horna uina nouella dicút ná & uino sacrificabatur uina confundebanť e pateris.Acron.
Horna idest nouella.hora.li.car. Distenta ubera horna dapes ineptas: non me lucrina iuuant.Acron.
Hostis.Plau.in curcul.Status cum hoste intercessit dies hostis;nunc more ueteꝝ significat peregrinum.Ma.de sa.
Hostia amburbalis ab ambiendis armis.Vir. iii.geor Terq; nouás circum fœlix eat hostia fruges.Mac.de sa.
Hospes utriq; generi cóuenit & sospes. Lura. in.v.Hospes in effrenis auditur curia techis. frequenter tamen hoc nomine hospita in genere fœminino utunť auctores.Vir.iii.Et pater Anchises bellum o terra hospita hostas Lucil.in.iii.Tunc obtulit hospita tellus. Et hospita iuno.Oui.li.ii fastoꝝ. Principio mensis phrygiæ contermina matris hospita delubris dicitur aucta nouis.Pris.
Hostia fluminú tantú pluraliter dicunť si orbem significate uoles singulariter diciť.Seruius in arte.
Hostis est generis cóis.Sta.in qnto theb. Turbidus incertusq; oculis uigilantibus.

Hostem occupat amplexi cum de uxore helima loqueretur. Pri.

Hostis apud antiquos peregrinus dicebatur: & qui nūc hostis & pduellio. Fe. hoc ipsum sentit. M. T. in. i. offi.

Hostia dicta ab eo quod ē hostire ferire. Ser.

Hostis. multa. n. uerba litteris cōmutatis sunt interpellata: neq; oīs origo nostræ linguæ e uernaculis uerbis ut multa uerba aliud nūc ostendūt: aliud ante significabāt ut hostis. nā cū eo uerbo dicebāt pegrinū q suis legibus uteret nūc dicūt eū quē tūc dicebant pduellem: in quo genere uerbo2 tūc a casu erit illustrius. Var.

Hostia est latinorum urbs maritima quā Ancus Martius condidit & importuosa ppter lymum thyberis. Strabo.

Hostia ē urbis romæ nauale quo thyberis erūpit eam præterlabens. Strabo.

Hostimentum beneficu pensatio. Fe.

Hostica pax hostiū captator. Fe.

Hostilibus laribus īmolabant q ab his hostes arceri putabant. Fe.

Hostimētū æq̄mētū. unde & hostes dicti sūt q ex æqua cū pugnā adeunt. Plau. in asi. Par pari datū est opa p pecunia: unde & hostire dicit. idē in eadē Quin pmitto inq̄ hostire ut memineris. i. æquā reddere. No.

Hostire est cōprimere: recedere: dictum ab hostia. Pacu. in teucro. Nisi coercuero pteruitatem atq; hostiam ferociam. No.

Hostire offendere cædere. Pacu. in herotapægmon li. i. Hunc quod in eum amissum nocens hostir uoluntatem tuam. No.

Hostiū id dicit p qd ab aliquo arcemur ingressu utpote. iccirco pite cōiuxit. Vir. Quo lati ducūt aditus centū hostia centum. dictū aūt ab obstādo uel ut al. is placet ab ὀστίζομαι idest a repellendo.

Hostia ppie fluminū exitus dicūt. Vir. i. æn. Italiā cōtra thyberinaq; lōge hostia. Ser.

Hostia intra ianuam cætera uocantur generaliter siue ualuæ siue fores sunt. Ser.

Hostia ppie sacrificium quod post uictoriā fit: licet hoc licenter cōfundit auctoritas. S.

Hostes hi sūt qui uobis aut quibus nos publice bellum decreuimus. Cæteri latrones aut prædones sunt. Ser.

Hostium uocāt mustum rubr2 & id molestū esse oleis. Var.

Hostem. Plau. in curcul. Status cum hoste īter cessit dies hostis. Nunc more ueteri significat peregrinum. Macro.

Hospes quære in dictione peregrinus. Lau.

Huc illuc quære in dictione citro. Lau.

Huic uiciniæ & huic loco2. Te. in an. huic uiciniæ. Dona.

Hudus huda hudum quod fit per concisionē a nomie humidus: uel ut quibusdam placet a græco quod pauloante posui. d. littera īteriecta: uel quod dicat hudus quasi sudus q̄q̄ nomen a sudore uelint etiam a græco dici.

Hui est uox dolentis cui aspiratio naturaliter hæret quippe qua affectus ille animi apertius significatur.

Huius feci huius absolute aut p τοῦ τοῦ ἕνεκα desit res. Te. i ecy. Ne qd sit huius ore & i he. nihil me istius fcūr pater. & i eū. & qcqd huius feci cā uirgīs feci huius subaudi rei. D

Hui interiectio est ironiam significans.

Humanum sacrificium dicebant quod mortui causa fiebat. Fe.

Humanitatem non solū uti nunc cōsuetudine persuasum ē de beniuolētia dexteritatē quoque comitatem ueterem dicendam putauecunt: quā græ. φιλανθρωπίαν uocant; sed honesto2 studio2 & artium appetitum: qd nulli animantium generi absq; hominibus concessa sit. Var. re2 humana2 li. i. Praxitelis qui propter artificium egregium nemine paululum modo humanior. N.

Humanitus p hūaniter. Turpil. in pedio. Quare esse dicunt quisq̄ illū hominem haud qc q̄ facere humanitus. Cassius emina, li. iii. histo. Quare sim omnis artis atq; humanitus aguntur. Afra. in repudiato. Quanto fœlicius ego qui exequor uenio adducor fere humana humanitus No.

Humanitas facilitas & beniuolentia qua græce φιλανθρωπίαν uocant. Ser.

Humanitas eruditio & disciplina quoniā eius cura uni ex cunctis animātibus homini data sit. Cice. pro archia. Etenim omnes artes: quæ ad humanitatem pertinent habent qddam cōmune uinculum. Ser.

Humatus q terra sit humus, ideo hūatus mortuus q terra obrutus ab eo qd romanus cōbustus ē in sepulch2 eius obiecta gleba non est: aut si os exceptū est mortui ad familiam purgandam donec in purgādo hō est optus ut pontifices dicūt q inhūanitus sit. V.

Humie2 regre in continentia.

Humū terram poetæ appellatūt. En. in terram cadentis cubitiqi pinsebant humū.

Humidus est q extrinsecus habet aliqd hūoris. Ser.

Humus non recipit nisi aduerbiū loci: ut humi nascit idest ex humo. Ser.

Humanus humi hoc etiam neutr2 in um desinens inuenit apud ueteres, sed qd opportūe hanc declinationem seruauit Li. iuenit adone humū humidū pedibus fouit gracchus. & thyeste mersit seqtus humidū plantis humam patriæ.

Hunc interdum pro qualitate: interdum pro q̃titate accipimus: interdum ꝑ utroq;. Virg. Húcego te euriale aspicio. Et tuamque ani mam hanc effundere dextra. Teren. in adel. Vt ego iram hanc in eos euomam. & Salu. descripto ad ꝗ berim ait. hanc igitur redarguit tarquinius. Do.

A ante f g k l o p q t non aspiratur.

Ha interiectio ut a præpositione differat. uel quia interiectio affectũ significat: & per aspirationem profertur uah P.

Huber hubertas.

Hubera exhubero hubertim: quod Vale. Catullus protulit. fiũt enim a uerbo græco uω ut placet ypsilõ in u productum uerso: ac b littera hiatus causa interiecta. Ego tamẽ opinatus semper sum huber deductum esse ab humeo ut tuber a tumeo in littera i b uersa loca enim arrida in secunda sunt cõtra quæ humecta sunt feracia & mulierum hubera si humore careant carebũt & lacte cogite oues pueri si lac præceperit æstus. Vt nuper frustra præssabimus hubera palmis. Videt Virgilius indicare nobis uoluisse hubera ab humendo dicta si inquit æstus humores præcepent atq; refecerit frustra hubera quæ omni humore uacua erant exprimemus. Tumeo autem de quo dixi licet primam corripiat: tubera tamen producunt: quod in multis & præsertim ubi fit aliqua litterarum immutatio: usu uenit.

Hulula auis quibus aspiratio natura hæret. ẽ enim hululatus tum canum: tum luporum: qui sine aspiratione satis exprimi non poterit. hulula quoque a cantu suo nomen accepit.

Hulcus: unde exulcero traxit aspirationem a græco. illi enim hulcos dicunt.

Humarium sacrificii genus.

Humum sunt qui uelint ex eo dictam quod humores contineat licet non conueniant tẽpore sicuti etiam humanus. nam seu fiat humus ab eo quod est humo ut ego arbitror: seu ab eo quod est humus non conuenit cũ primitiuo in quantitate syllabæ licet in hoc conueniat cum uerbo humeo. a quo tamen non dicitur: mea quidem sententia huic uoci humus aspiratio inest. Quin meum quoque iudicium est humus quo nomine terrã poetas appellasse. Varro tradit & humor & humeo latinas dictiões esse fit ab humo humatus. nam cum fit humus terra humatus dicitur terra obrutus: de uoce autem humatus humanus humana humanum. sic sentio quod ducatur ab eo quod est humo cui aspirationem naturalem esse dixi mutata o in u. ueteres enim hemanus dixere: attamen si differant tempore: tamen non omnes dictiones deriuatiue sequũtur etiam in tempore natura primitiuaꝶ.

Hac pronomen & aduerbiũ: & omnia monosyllaba pronominum ut hic hoc. & deriuatiua huc: quia ab o græco.

Hactenus hac fine ita quatenus qua fine antiqui quatenus quatinus quia.

Hædus hæreo hæres halo as. spiro halitus hamus.

Hara pro stabulo porcoꝶ & ꝑ aue quadá augurali. Ser. unde haruspex.

Hariolus deriuatur cũ a breuis sit. Do.

Hariolum dicit quasi phariolũ h pro f.

Harena ab hæreo secundũ Seruium ꝙ cũ calce parietibus hæreat. potius ab areo arena & arundo ab ariditate.

Hasta q̃uis ab asto ad differentiam imperatiui haurio ad differen. tam auris.

Hellespontis qua diffunditur alia aliis locis cognomina acceptat ubi primũ se coartat hellespontus uocatur Propõtis ubi expãdit ubi iteꝶ præssit thracius bosphorus: ubi iterum effundit pontus euxinus qua paludi cõmittitur Cimerius bosphorus: palus ipsa mœotis

Herculanũ oppidũ nomen accepit ab hercule quod est in campania.

Hebeo hebes ad differẽtiã ebeo ebes. inde ebetati q fœlicitate ceciderũt. Heu ĩteriectio

Heiulor ab hei. Hem interiectio.

Helluor helluans: inde helluones. A. Ge.

Herus ut ab eo differat quod est ero uerbo in datiuo & ablatiuo.

Herba secundum quosdam ab hæreo heres: tamen sine diphtongo.

Heruca & eruge ab eruzo sine diphtongo: qa nõ per se diphtongũ habet sed ad differẽtiã.

Heri ab hæreo quia hæreat hodierno diei.

Hæricius ꝙ sætis horreat.

Hærnia lingua sabinoꝶ saxũ. Ser. Alii asperũ unde hernica saxa. nam cum descendunt intestina ad pigam testiculoꝶ illam duram & asperam efficiũt. unde hærnia. Te.

Hernicos quidã uolũt a sabino quodã dictos. Macro. uero a pelasgo quodã nomine hernico anagniam conditam dicit.

Herẽnius ꝑprium quasi ꝙ hæreat annis quod nomen ad bonũ omniũ imponebatur.

Heus aduerbiũ: hesternus. Tor.

Heu interiectio uel aduerbiũ. Pom.

Hic antiqui ꝑ aduerbio heic. Pom.

Hinnio hio hias hiatus. Pom.

Hir ab hæreo uola: quia solidior pars ẽ. uel ꝙ palmæ rebus hæreat. Pom.

Hirsutus quasi horrẽs setis. hirtus ꝑ syncopã.

Hircus ab hirsuto. unde hircipili secundũ Festum homines duorum pilorum: uel ab ocu

lorum angulis qui hirqui dicebantur:& quā doque pro oculis ad quos oculos in libidine contorquent.unde hirquitali secundum Festum. Var.a sabinis dictum dicit.f.in.h.
Hispidus ab horreo hirundo.
Hiulcus ab hio.
Hisco ab hio pro hiasco pro loqui & os aperire.
Homo quidem ab humo: quod Quintilia.deridet.
Honor uel honos.
Hortor ne frequentatiuū orior putetur.
Horreo ut cum significatione concordet.
Hordeum quidam ab horrore.alii ab oriendi celeritate secundū Quintilianū.
Hordeū pro fordeū antiquitus.
Horream ab hordeo:antiq farreū a farre. Fe.
Hortus q̄uis ab orior ut a ꝑtiopio & hortus tui differat & olus omnis herba satiua qua uescimur.
Horti in plurali consiti & uoluptatis causa teste Plauto:sub Veneris custodia; secundum alios priapi.
Hostio is quartæ coniugatiōis:æquo as ad differentiam ostiū stii.ab obsto obstas.
Hospes q̄uis ab hostio. T.
Hostio dicitur quia in hostiū conflictu quædam fiebat ordinis adæquatio.
Hostis licet ab obsto:tamē aspiratur ad differētiam genitiui pluralis.
Hostia ab hoste quia laribus imolabatur ut arcerentur hostes.uel ab hostire.i ferire.Fe.
Humus humare humor.
Humesco humorem teneo.
Humesco humilis quasi humi decliuus.
Humerus:quia humeri humi instar onus ferunt.
Humerus latina uox est non ducta a græca ωμος:quæ dictio apud græcos aspiratione caret:habetq; o mega idest o ꝑductum.
Hudus quidam per syncopam.i.humidus quidam a sudore abrepta s sine aspiratione: unde uuidus uliginosus.
Hululo uel ab hui uel aspiratus uehementia.
Humanus humanitas:eruditio.
Haa interiectio:& sæpe per apocopam ah.hæ enim interiectiones potius naturales sunt ita uaha uah oh ahenus. Gel.secūdo ab horreo & alia ita composita abhinc adhæreo: anhelo cohors.uel simplex uel ex con & hortor: quia hortatur in pugnam. Cohabito cohæreo cohibeo.dehinc exhalo exhalas:inhio inhibeo inhabilis inchoo a chao. Quidam.h. inter utrunque inserunt incoho ut auctiore spiritu sonet.inhorreo lachryma.Gelli. Mihi alias mi pro mihi more græco μοι οι in i secundum Festum.Antiqui moe pro mihi:

unde de Italio i Gellio emētatissimo pro ita li reppei.nihilum & per apocopam nihil & syncopam nil.Pulchrū licet teste Seruio in latinis nunquam ch prachendo ut differenti spiritu duo e.sonēt in beem uero creem scre em ut imitetur prīcipalia horreo.Sepulchꝝ traho ad differentiam traeo is it.ab eo. nam ueteres transeo & traeo dixerunt ut trapono uæhemens quasi eminenter uehatur.Alii ut augmento spiritus hæ uocales proferant ah uah oh per apocopam.& in barbaris post c p t ut sadoch ioseph deleth.

Aminor atlantis filia: de qua Homerus τὴν μὲν ἰων κάυφην.
Iachus ab ια & χέων quasi fūdens causa leticiæ uocem uel fundēs uinum οινος:& amota o & os i a.T.

Iacentana gens hæc a pyrenēis radicibus ichoans in campos usque latius extenditur & ilerdæ ac ilestæ illergetaꝝ locis adiungitur non procul ab hibero in confinibus æquitaniæ & hispaniæ.Strabo.
Iacet significatiōnē habet manifestā. Virgi.in buc.Silenon pueri somno uidere iacentem. & Strata iacent passim sua quæq; sub arbore poma.M.T.de suppli.in Verrem , Patris hi quos uidetis iacebant in limine.No.
Iacet plenū ē onetatū. Vir iiii.ge.Sed iacet aggeribus uiueis in summis in alto terra gelu iacet.No.
Iacet pro plurimū porrigitur. Virgi.iiii.geor. Tantū campi iacent.No.
Iacet sordet nec locus est.Lucil.li.xxx.& sua ꝑcipe retro relicta iacere.Lucre.li.i.Humana āte oculos foede cū uita iaceret i terris. No.
Iacere significat emittere.unde & iaculū. Vir. Ii.v.Et sublata procul dextra cōnexa coruscat & iacit.M.T.i uer.de signis inq; scyphū de manu iacere conatus est.No.
Iacit habet ponit. Vir.in geor.Oīs in hāc certā regio iacit arte salutē.M.T.i philip.i.in quo tēplo q̄tū i me fuit ieci fūdamēta pacis.No.
Iacit facit Lucil.li.xvi.Aggere in iaciēdo si qd si quo est uineis actis opus est.No.
Iactare est demittere dependere. Vir.iii.geor. Et dextra iactata recūbit in armo No.
Iactare uoluere. Vir.primo æneī. Atq; illum tales iactantem pectore curas.No.
Iactare plagis sternere.M.T.in uer.acti.ii.iactatur domi suæ uir primarius & homo honestissimus pro se quisq; manus affert.No.
Iactare fatigare.Vir.i.æn.Iactatos equore toto troas.Et iactetq; odiis iunōis iniquæ.No.
Iactare ambitiosius gloriari. Vir.li.vi.Quē iuxta sequitur iactantior ancus.idē li.iiii. Ecce paro uoces dū iactat iertes. Luc li.xxvii i re iactāda ipsa ridicula id atq; adsedit.No.

Iactare excutere cōmouere. Var. in cume. Tibi
núc femi uiri tereté comam uolanté iactant
tibi galli. No.

Iactare est cassum fundere. Vir. studio iactabat
inani Ser.

Iacto inaniter loquor. Virgi. primo æneid. Ta
lia iactanti stridens aquilone procella Ser.

Iactati in littus dicimus delati in portum. Ca.

Iacit ponit Vir. iu. geor. Omnis in hác certá re
gio iacit arte salutem. & Cicero. iacta sút fun
damenta defensionis meæ. Ser.

Iactuose positum pro iactanter. Cicero in ora
to. Cum sint liminosæ & quasi iactuose par
tes duræ N.

Iamdiu pro olim. Tur. in ethra Rodiensis est
sed istuc cōmigrauit iamdiu. En. in alcme. fa
ctum est iamdiu Cicero in epimausimache.
Liber essem iamdiu. habuissem igeniosos co
amatores mihi. Liui. i aiace. Mirum uidetur
quod sit factum iamdiu. No.

Iambicú carmen quod archilochus poeta pri-
mus ut ait Strabo ob spretam filiam a lycam
be in ultionem inuenit compulitq; maled-
ctis & acerbitate ad laqueum fodere usus est
hipponenes poeta in bubalum & anternú
sculptores: quoniam cum deformis esset ab
his in contemptum effictus fuerit tã etsi Pli.
non assentitur.

Iambi uocantur qui singuli ex proscenio loq-
bantur. iriiambi qui terni. No.

Iamdudum. Virg. iiii. æneí. At regina graui iá-
dudum saucia cura. licet & temporis possit
esse. Teré. Iamdudum te amat. idé iamdudú
illi facile sit q; doleat. Ser.

Iamdudum q̃primum. Virgi. iii geor. Et iádu-
dum incumbere castris: Dum sicca tellure li
cet. Seruius.

Iamdudum cito. Virgi. ii. ænei. iamdudum su-
mite pœnas. Ser.

Iam pro modo. Vir. iii. geor. iam quæ os cursu
iam præterit ilios: & iá digitis & pectine pul
sat eburno. Ser.

Iamdudum olim. Vir. primo ænei. iamdudum
erúpere nubé ardebant. Ser.

Iam tarditatis é signú. Ter. in andria: Vt redeat
iam in uiam. & ꝓuerbiale é. Do.

Iambus pes ex breui & longa ab inuentore.

Iamdudum sunt qui ꝑ iam primum intelligát
Virgilius. iamdudum sumire pœnas. Teren-
tius in andria. iamdudum lesbiam adduci iu
bes. idem in eunucho. iamdudum te amat.
Donatus.

Iam renúciatio est perpetuitatis. Terentius in
andria. Vxorem tibi non dat iam chremes.
& interdum significat festinationem. idem í
adel. Ego iam prospicio mihi. Interdum ad
describendum moram pōitur. Vir. iá melior
iam diua precor. Do.

Iam pro tunc. Quintil. q; si satis prudenter ea
uiderint iam ꝓpe consumata fuerit præcipi
entis opera. Et pro præterea. Vir. iam maris
ínmensi prolem & genus omne natantum. iá
uarias pelagi uolucres: hoc idem significat
iam uero. iamiam pro nunc. Virg. iamiamq;
manu tenet. & per indignationem ut idem.
iamiam nec maxima iuno nec saturnus hæc
oculis pater aspicit æquis. Et per miserano-
nem. Salu. in iugur. iamiam animo meo cha
rissime frater quanq̃ tibi immaturo & unde
minime decuit uita erepta est: tamen letan-
dum magis q̃ dolendum puto casum tuum
Et per exhortationem. Quin. iamiam cōmi
lito quicúque casus manet & iam si re impe
rator damnaturus é habes solanú: satius é q̃
a patre occidi. L.

Ianira Oceani & Tethyos filia.

Ianisus urbs arabiæ. Her.

Iantha Oceani & Tethyos filia.

Ianuarium appellauit Numa Pom. primumq;
anni esse uoluit tanq̃ bicipitis dei mésem re-
spicientem & præspicientem transacti anni
finem futuriq; principia. Ma.

Ianus aspirationem non habet quam habet in
primitiuo. dictus autem est ianus ab hiando
Festus autor. & eadem ratio est ianuæ ipsius
uerba festa sút. Chaos appellat Hesiodus cō
fusam quondam ab initio ciuitatem hianté:
patentemq; in profundum ex eo itaq; græci
nos hiare dicimus unde ianus detracta aspi-
ratione nominatur eo q; fuerit omnium pri
mus cui supplicabat uelut parēti á quo rerū
omniú factum putabat initium.

Ianum quidam solem esse uolunt & ideo gemi
num quasi utriusque ianuæ cælestis potétiæ
qui exoriens aperiat diem occidens claudat.
Macrobius.

Ianum mundum. i. cœlum ianumque ab eun-
do dictum q; mundus semper eat dum i or
bem uoluitur. & ex se initium faciens inspi-
ci fertur. unde Cornificius. & Ci. non ianum
sed uanum nominat ab eundo. Ma.

Ianeus ianitor. Festus.

Ianiculum dictum quod per eum populus ro
manus primitus transierit in agrum hetru-
scum. Festus.

Ianua est primus domus ingressus: dicta quia
iano consecratum est omne principiú.

Ianubium cœnaculum etiam nunc apud ædé
iunonis & in altero lario phaleris & cordu-
læ dicuntur cœnacula. Var.

Ianuarius prior mensis a principe deo ianuari-
us appellatus. V.

Ianitos pro ianitor. Varro.

Ianum cum saturno regnasse. require in satur-

nalia.Macrobius.

Ianum quidam solem demonstrari uolũt: require in saturna.Ma.

Ianum ab eundo dictum.require i saturnalia Macrobii.

Ianuarium quid est quod Romani principiũ anni faciũt.antiquis enim temporibus Martius primus omnium numerabaturq̃d cum multis signis perspici potest tum eo maxime quod Quintum a Martio & Sextũ & reliquos deinceps usque ad extremum a Martio numerant:decembrem enim nouissimũ appellãt a martio.s.recensentes:ex quo non nulli opinati sũt ueteres romanos nõ duodecim sed decem mensibus annum complesse & ob eam rem quibusdam mensibus plures q̃ triginta dies addidissent. Sunt qui monumentis mandarint decembrem a martio decimum computari:hunc deinceps subsequi ianuarium:februarium esse in quo & purgationibus utantur & mortuis parentant ãno finiente.hũc postea.ordinem cõmutatũ esse constat:& ianuarium primum omnium numerari cæptum:quod primum huius mensis die quem calendas ianuarias appellãt:primi consules exactis regibus creati sũt: uerisimilius illud quod quidam dicunt Martium a Romulo primũ omnium fuisse numeratum q̧ homo acer ac bellicosus atque adeo bellandi amore insanus: Marte satum se existimans parentis sui cognomen cæteris mẽsibus præponendum esse censuit. Numma Pompilius deinde uir parcus & pacis atque ocii studiosus cũ ciuium animos a bello ad agriculturam traducere contendisset:ianuario inter menses principatum dedit: & ianũ quasi ciuilem & agriculturæ magis q̃ rei bellicæ studiosũ summos honores cultusque ꝓuexit.Sed uidetur Numma Pompilius magis consentaneum naturæ quantum ad nos attinet principium anni sumpsisse:omnino enĩ earum quæ in circulo circũferuntur nihil ẽ quod natura aut extremum sit aut primum sed lege factum ut aliud alii statuant anni principium:optime uero qui post hybernũ tropicum annum inchoant cum sol finẽ ulterius progrediẽdi faciat rursus ad nos se recipit.fit enim naturale quodammodo huius modi principium quo & lucis tempus nobis augetur:tenebraꝝ uero & noctis diminuiẗ: Princeps deniq; & otius substantiæ fluxit autor propius accedit.

Ianus bifrontẽ cur esse autumant:sic enim eũ & fingũt & pingũt. An q̧ græcus perræbus fuit.sic enim monumentis productum ẽ. Is postea cum in italiam traiecisset & apud barbaros consedisset linguam simul cum uictu cõmutauit:an illud potius q̧ italos agrestes ac barbaros ad humanitatẽ uitæ cultumq; traductos & agros colere & rempublicã administrare instituit.

Ianum bifrontem quid est quod uteris altera pars impressum habuit:altera proram nauis aut puppim: aut ut multi putant honoris causa saturni qui naui in Italiam traiecisset:an hoc uulgare est ac de multis dici põt: nam & Ianus & Euander ita Aeneas nauibus in Italia profecti sunt.sed illud potius q̃ piam coniiciat:alia esse in ciuitate quæ pulchra alia quæ necessaria: maximũ uero atq; omnium pulcherrimum indicari bonitatẽ legum:lõge uero ex oĩbus necessarium esse copiam & ubertatem: quoniam uero Ianus feros homines ad mansuetudinem traducens optimis legibus informauit: necessariũ uero ad regꝫ affluentiam fluminis nauigabilis suppeditat:& partim ex agro ac uicinis locis:partim & lõginquis ac mari deuehens nihil quod ad usum pertineat desiderari patitur:ideo nũmus ita signatus est & ut legislatoris duplicem frontem ꝓpter uitæ cõmutationem:ut dictum est: & imaginem fluuii ꝓpter nauium præ se ferat. Altera quoque usi sunt nũmo ouem bouemq; insignitum habente: quod quidem nũmi genus erat insigne & imprimis documẽto ueteres gregibus & armentis abundasse quippe quoꝝ omnis substantia in illis esset collocata: quo fit ut multi apud ueteres syllii bubulci porcii appellati sunt ut Fenestella autor est.

Ianũ iunoniũ require in calendas.

Iapiga est quæ nũc Apulia dicitur a uento qui dicitur iapix.quo ex italia Athenas nauigari potest.Hora.i.car.Obstructis aliis præter.Iapiga.Por.

Iapix gos:Dædali filius unde Calabria iapigia.

Iapix uẽtus quem circium quidam uocãt.Gel lius caurum.

Iapis idis:ætolus qui in Venetia oppidum cõdidit nomine suo.unde iapidis Timaui.Vir. dixit.

Iapetus Titani filius ex Asia cõiuge ex qua Prometheũ cõtinuit.Epimetheum & Hesperũ & Atlantem.

Iason æsonis filius regis thessaliæ de quo multa ferũtur a Iustino.xlii.Oui.vii.Diodoro q aut Medeam expulsam prius a patre iuenisse Iasonem in littore ad templum Solis:& eo captuꝝ docuisse.

Iason a Cerere dilectus:& ob hoc fulmĩe a Ioue interemptus.Ody.quinto.

Iaspis lapis preciosus.Pli.xxxvii.ab ιον.uiola & πασ totus:quasi totus uiolaceus.

Iasipare farinolam iacere pultis.unde dissipare

y

obsipare ut cum rustici dicũt obsipa pultis escam. Festus.

Ibis auis ciconia dicitur. Ci. de na. deoꝝ. Atq; illa sunt mirabilia quidem ea quæ nup idest paucis ante sæculis medicoꝝ ingeniis repta sunt: uomitione canes purgari: ut aluos ibis ægyptiæ curare & ab huius auis naturæ similitudine ibis pro inuido accipitur: unde Ouidius libꝝ in ibim scripsit.

Iberus fluuius Hispaniæ ex radicibus pyrrhenei & balearicum mare sub ferraria pmontorio nauigabilis.

Ibernia insula est ad Hispaniam occidentémque solem sita: qui medium Angliæ latus uergit dimidio minor (ut existimatur) q̃ Anglia. sed pari spacio trãsmissus. xxx. milia passuũ atq; ex gallia est in angliam ex hibernia ĩ qua sũt plures metropoles ciuitates q̃ in anglia iam quidem nominant Irlandiam.

Iberus ingens amnis deorsum Tulcin attigit inde se in terras pelagus insinuat: & primum magno impetu admissum mox ĩ duos sinus pmontorio: quod Ferraniam uocant. finditur prior supionẽsis dicitur maiorq; ac magno satis ore pelagus accipiens: & quo magis penetrat angustior sorobim & duriam & sucronem non magna excipit flumina Pomp.

Ibidæ in ipso introitu finium pigmœorum ab auibus quas appellant aduerso agmine excicipi pugnasq; confici traditum est. Pom.

Iberia hispania a fluuio alia in ponto iter Colchida & armeniam: a rege de qua Horatius & Virgilius ix.

Ibis auis nili quæ seipsum per annũ purgat serpentibus uescitur quidam Ciconiam dicũt & inimicos Ouidii.

Ibyx syluestris capræ genus pernicissimum.

Ibla mons atticæ regionis seu siciliæ: & thimo abũdans & melle.

Ibi dicitur cum locus semel demonstratur.

Ibidem cum sæpius.

Icadion nomen scæuissimi piratæ.

Iceus genus farciminis.

Icheneumon animal ex ægypto quod aduersus iphilenam dimicatuꝝ mergit se limo sæpius & siccat sole ubi sæpius id fecit exit munitum certamen.

Icthys aspirationem accipit quæ uox piscem significat inde icthyophagi populi quidam dicti quod uescerentur piscibus. Est & icthycollo genus piscis: habet etiam Ihetys aspirationem ante i in prima syllaba secundum atticos ut dixi.

Icadas ferias quas omni mense luna custodit: uocant hi qui maxime lene uiuentes quidã nosci uolũt.

Icit percussit.

Ico breuis ici longam facit. inde ictus: ut Cato hostem unde icit. Lucre. etiam in præsenti pduxit: ur exin corpus ppellit & icit.

Icarus Dædali filius qui nomẽ mari dedit. Solinus Varronẽ adducit Icaꝝ cretem illic naufragium fecisse.

Icarius Oebali laconum regis filius pater penelopes. Icones liberi patris qui uinum ei communicauit interfectus a rusticis: filia Engone se suspendit. est etiam mons in attica.

Icon græce dicitur latine effigies: imago & statua. inde iconia effigies proprie expressa. Pli. xxxiii. Est & figura imago: q̃ qua Cicero ad Herẽnium.

Icus breuis complexio.

Ictericus passio ex diffusiõe fellis ab icteri aue cuius similis est color. Quidã arcuatũ morbum a similitudine arcus cælestis. Var. auriginosum appellauit.

Icmalus faber quidam apud Ho. ody. xix.

Ichthyophagi populi montana indorum colente. quos subactos Alexan. iussit a piscibo abstinere.

Icanis mons acticæ regionis est.

Iccius portus inter belgas morinis oceanoque mari finitimus ambianis & atrebatibus primus a continẽti britãniæ quam Angliam dicimus. xxx. milibus passuum distans & traiectui cõmodissimus: cui ad dextram Zelãdia insula Olandia & Flandria: ad sinistram autẽ cõmitatus q dicitur pontus Piccardiæ ps & Normandiæ ducatus. ex opposito uero Anglia cõsistũt oppidumest illic populorumq bus tollere nomen est: id adiecto iccii portus nomine: ut quibusdam placet Castetium nũcupatus. Mormẽsis est diocesis in regno frãcoꝝ & dictione Anglorũ regis situm. hunc memorat lucanus ĩ primo forte a circio seu cercio uento dictus: qui ex terra Gallia flat ut dicit. A. Ge. ii. li. ca. xliii.

Icosium et uthisia urbes post cartinnam effluentes inter eas ancus & nabar aliaq; quæ taceri nullum reꝝ famæ ue dispendiũ est interius & lõge satis a littore (si fidẽ res capit) mitum admodum spinæ piscũ muricũ ostreorumq; fragmẽta: saxa attrita uti solent fluctibus & nõ differẽtia: marinis infixe cannibus: anchoræ alia & huiusmodi signa atq; uestigia effusi: olim usq; ad ea loca pelagi in campis nihil alentibus esse inueniriq; narrantur.

Icenos in anglia populos ab Octorio romano duce subactos nõ memorat Cæsar: sed tacitus quæ forte iccii portus accolæ fuerunt.

Icarius Tyndari frater: quem alii icariotum dixerunt unde Penelope icarions dicit a Propertio. Quæq; terũt fastus icario tituos. nam ex Polycasta Ligei filia Penelopẽ suscepit &

fratres ut scribit Strabo. idem habuit Dorothé uxorem: ut Hom. tradit in odyssea: quã quidam Penelopes matrem fuisse falso putauerũt.

Icit percutit significat. Plau. in trucul. Frendit icit fremit. idẽ in aulu. Ibi ut pascebat susciꝑa icit uidulũ Pacu. in armoꝝ iudi. Nam canis quando est ꝑcussa lapide nõ tam petit illum qui se iecit q̃ cũ ipsum lapidẽ quo ipsa icta est petit. Affra. Simulantẽ offendit regit rupit icit poculo. Ceci. de manda. Si unquam quisq̃ uidit: quem catapulta aut balista iecerit. Lucil. libro tertio. Esse animũ cũ animo coniũctum quæ cum animi uis percussa est exinde corpus propellit icit. Turpil. in demetrio. Nam si iceris me posthac credas mihi uelim inquit: tum quid censes dolebit scilicet. Neuius in Danæ. Quam quondam fulmine icit iuppiter. No.

Idiotas a græco tractum ἰδιῶται inutiles quasi sibi tantũ nõ plurimis utiles. Lucil. li. xxvi. Quid ni tu illiteratum me atque idiotam diceres. No.

Idoneus est aptus ad omnia bona & mala. Te. in an. Adeon uidemur uobis idonei in q̃bus sic illudatis. Do.

Id quod res est bona locutio: pro id quod ueꝝ est. Teren. in adel. Veꝝ cognitũ id quod res est. Donatus.

Idulis ouis dicebatur quæ omnibus idibus Ioui mactabatur. Fe.

Idus ꝓprie existimatur dies qui diuidit mẽsem iduare enim hetrusca lingua diuidere est. unde uidua quasi ualde idua. i. ualde diuisa aut uidua a uiro diuisa q. idus omnes ioui tribuasaut Varro. & pontificalis cõfirmat auctoritas. Macro. de satur.

Idubeda mons æqualiter a pyrene distans producitur a cantabris exoriens in nostro finitur pelago. unus enim e duobus montibus ẽ qui mediterraneum agrum inter pyreneos montes latusque septentrionale usque ad satyros finit: alter orospoda nominatur. Stra.

Idubeda ciuitas est celtiberis finitima ad oriẽtem Strabo.

Idem quasi pro etiã poni solet. Cicero: & huic coniũcta beneficentia: quam eandem uel benignitatem uel liberalitatem appellari licet: idest quam etiam. is recipit coniunctionem. idem uero non. ut uethis pauca & ea detrita: uel eadem detrita. Lau.

Identidẽ significat id quod sæpe. Sueto. xii. recuperatores ne persuasoris assertoribus accommodarent.

Idalium cypri nemus est ubi & breue oppidũ Vir. Idaliæ lucos. & ida. iumq; nemus. Ser.

Ida mater accipitur: quia dicit uenatrix: non possumus ꝓmontoriis intelligere: nam uenatrix pro ea quæ uenari nõ ubi uenatio sit. Seruius. & infra.

Ideæ imagines sũt. nam idea ẽ species uel imago uel similitudo latine.

Idrops subcutaneus morbus de uitio noscitenatus cum anhelitu fetido & inflatione turgente. Est animi hydropico proprium: ut quanto amplius bibit: tanto amplius sitiat. Acron. sed cum y scribitur & præponitur aspiratio.

Idem compositum ab is & demum ubi corripitur i in genere neutro. in masculino uero ꝓducitur: ut Vir. quarto æneĩ. idem ambos ferro dolor atque eadem hora tulisset. Iuuenalis. Si fecisset idem caderet sub iudice morum. inde componitur identidem idest idem & idem cuius obliqui deficiunt casus. Pri.

Ida mons & sylua troianorum. Homerus ferarum parentem dixit: continet gargarum. inde scamander & simois oritur. alter mons in Creta ide idæus fuit: & idæus ꝓco troianus.

Idas dæ. formosissimus sui temporis maritus: Marpissæ qui Apollinẽ inuasit ob raptã Marpissam arcu & sagittis. Ho.

Idalius mons Cypri Veneri sacer

Idalium nemus cypri dicatum Veneri: ut scribit Pli. hæc loca gratissima erant Veneri Cyprus erix siliciæ cythera syria. ut refert Dio.

Idios proprios.

Idathyrsus scythaꝝ rex: quidam indathyrsus.

Idiota illitteratus quo sancti christiani utuntur. & Ci. in Pisonẽ inde idiomata.

Idolum simulacꝝ: idolatria.

Idothea Proeti regis argiuoꝝ filia. Ho.

Idomæneus Deucalionis filius rex cretensium apud quos ꝓ eo habebatur: cũ rediret a troia in tempestate uouit: primum sibi obuium se sacrificaturũ. & secundũ quosdam filiũ immolauit. qdam cum ueller pulsum a ciuibus in Calabriam uenisse: & in salentino promontorio Petiliam urbem cõdidit lictius dictus a lycto ciuitate cretæ: sub quo militasse se dicit ditis cretensis.

Idumæa regio syriæ.

Idumeæ palestinæ ut scribit Pli. eiusdem noĩs oppidum Boetiæ ab Antedone patre Glauci: de quo Homerus.

Idumæ urbs abũdans palmis. inde idumæus etiam pro Epitheto palmarum. Plinius lib. quinto.

Idros fluuius est Ciliciæ Tarso ciuitati ꝓpinquus: ideo idros dictus: quia ita forma hydri tortuosus sit. ergo cum y scribendum & aspiratione.

Ieburones germani sunt iuxta neruios in occasum sua habentes. Stra.

Ierna insula ad septentrionem exposita britanniæ est prolixa: sed amplissime latitudinem habens: cuius incolæ appellantur anthropophagi. Stra.

Ieron colonia est post stoechades: in qua est fanum hieronis e regione antipolis: sed aspiratur. Strabo.

Ientaculum dicitur gustatio sicut calmiachus iesia ientaculū proferri ioui.

Ientacula leuiora prandia dicta sunt: & quæcūque imparatis mensis apponebantur ganeata. Martialis usus est ꝓ pane dulciario & ꝓ iētaculis in distichis. Surgite iam uendit pueri ientacula pistor.

Ies. ietis urbs archadiæ & promontoriū ī quo sita est iuxta Alpheum amnem patronymicum ietes.

Ielysos urbs Rhodi. Home. Alia in Dorica regione. Herodotus.

Ientare. Affran. in buccone. Ab optato ientare nulla iuitat. Plau. in curcul. quid antepōes ue neri ientaculi. Affra. in crimine. hæc ieiuna ientauit. Varro in marcip. ut eant ac rempu. administrent quod pulli ientent. Noni.

Igitur nunc quidem ꝓ cōpletionis significatione ualet quæ est ergo sed apud antiquos ponebant ꝓ inde & postea & tū. Fe.

Igitur pro deinde. Plau. in amphi. Sin aliter fuerint animati: neq; dent quæ petant sese igitur sūma ui uiribusq; oppidū oppugnasse. Terē. in eunucho. Quid igitur faciam. Do.

Igitur positum pro postea. Plaut. in amphi. Si aliter erūt animati neq; dent quæ petant. sese igitur summa ui uiribusque oppidum eorum oppugnaturos.

Iginus fecit libꝝ de uiris claris. Asco.

Ignauus est qui uim nō potest ferre: & qui nō perseuerans. Ter. in an. Adeon me ignauum putat. Donatus.

Ignauum segne torpidū feriatum & sine igne. Vir. quarto geor. Ignauū fucos pecus a præsepibus arcent. & .iii. æneid. En age segnis rumpe moras. M. T. ad Cæsarem iuniorem. li. iii. in quo tua me prouocat oratio. mea cōsecuta est segnis. Et de senec. Quæ uitia sunt nō senectutis. sed incertæ ignauiæ somniculosæ senectutis. No.

Ignarus non erant & naui & nari quibuscū in præponi oporteret dulcius uisum est ignoti ignaui ignari dicere q̄ ut ueritas postulabat. Ci. de orato.

Ignarus æque utroq; uersum dicitur: & nesciis qui ignorat & qui ignoratur. Plau. ī rudē. Quæ incolis nescius nescias pessimum. Salu. more humanæ cupidinis ignara uisendi.

Igitur collectiua uel rōnalis coniūctio est. colligit enim supradicta illatione hoc est ratiōe confirmat. Ci. pro liga. Habes igitur tubero quod accusatori maxime optandū confitentem reum. dicitur & illatiua q̄ præpositis aliis informatur. Pri

Ignesco ab igni inchoatiuū formatur. Dio.

Ignauit ignauum fecit. Acti. in ænead. Fateor sed sæpe ignabat fortem in spe expectatio. Nonius Mar.

Ignaꝝ quod nesciat cura ut sit incognitū. Vir. viii. æn. Ignaꝝ laurens habet ora minātia. Salu. in iugur. bello. Amore humanæ cupiditatis ignara uisendi. No.

Ignauiter pro ignaue. Lucil. saty. libro. xvi. Cur tamen ignauiter hoc præsertim tēpore quæris. Nonius.

Ignauiter. quadrigarius in secūdo āna. Ac qui ibi erant non ignauiter putando eum diem pro meliore habuerint. No.

Ignarus idest aliud disponens. Vir. terno æne. Aut quis nam ignarum nostris deum appulit oris. No.

Ignarus in utroq; uersum dicitur. non enim q ignorat sed qui ignoratur. Salu. more humanæ cupidinis ignara uisendi. Vir. ignarū laurens habet ora minanna. A. G.

Ignitabulum ignis receptaculum. Fe.

Ignis uestæ si quando interstinctus esset uirgines uerberibus afficiebantur a pontifice quibus mos erat tabula fœlicis materiæ tā diu uerberare quousq; exceptum ignem cribro æneo uirgo in ædem ferret. Fe.

Igtis a nascendo q̄ hinc inde nihil nascitur & omne quod nascitur eū amittit & frigescit. Varro.

Igne & aqua quære in uerbo nupta.

Ignem meretricem dicimus rectius q̄ arā apollinis. uel quia amator uritur. Vir. At mihi sese offert ultro meus ignis amyntas. uel quia meretrix auida & auara ē: ut ignis alimētoꝝ. Ter. in eu. Accede huc ad ignem iam calesces plus satis. Do.

Ignescitur ꝓ ignescit. Laber in colace. Figura humana inimici ardore ignescitur. No.

Ignem ex domo flaminea efferri non licebat: nisi diuinæ rei gratia. Fe.

Ignominia nominis nota. M. T. de repub. libro quarto. Censoris iudicium nihil fere damnatio nisi ruborem ita ut omnis ea iudicatio uersatur tantūmodo in homine aduersio illa ignominia ē. Lucil. saty. libro. xxxix. Apollo est nomen qui te antiquis non sinet delitiis maculam atq; ignominiam iponere. No.

Ignotus ignobilis. Li. v. ab ur. con lib. i. Se a cæteri uelut ab ignotis capitibus consulis liberi omniū in se auerterant oculos.

Ignē uulcanū primū regnasse dicūt apud ægyptios quia ignē inuenit. nā cōflagrata arbore

ictu fulminis deficiente igne ligna addidisse dicũt & aduocasse homines tanq̃ ipse reppe rit. Diodorus.

Ignotæ idest iscitæ. Neuius in lycurgo. Ignotæ in terris sumus tute sis. No.

Ignoscite est ueniam dare. Virgi. geor. iiii. Igno scenda qdẽ scirent se ignoscere manes. No.

Ignoscite tursum cognoscite uel discite. Var. Vosq; ĩ theatro qui uolũtatem auribus huc aucupatum concurritis domo adest: ecce a me quæ feram ignoscite domum ut feratis e theatro litteras. No.

Ignoscere & concedere quemadmodum inter se distant aperit. M. T. ad Cæsarem iuniorem in primo. Quo mihi & philippo uocationẽ dabis gaudeo, nam & præteritis ignoscis & concedis futura. No.

Ignoratur nõ agnoscitur & ignoratur fingitur T. in phor. Quia egens relicta sit misera ignoratur fingitur nõ agnosci. Do.

Ignobilis stultus. Vir. i. En. sæuitq; animis ignobile uulgus. No.

Ignobilis ignotus. Virgilius septimo æenei. Solus ubi & syluis italis ignobilis æuũ exiget.

Illaudatus inqt Vir. itaq; hoc uerbum illaudati idoneum est ad exprimendam sceleratissimi hominis detestationem busiridis: qui q; dem homines omnium gentium imolare so litus fuitatq; ideo exectatione detestanõeq; totius generis humani dienus est. Eadem ratiõe Vir. idem ĩamabilem dixit stygiam palu demnam sicut illaudatum priuationem lau dis: ita iamabilem per amoris priuationẽ de testatus est. Altero modo illaudatus bene & eleganter positum esse a Vir. ita defenditur. Laudare significat lingua prisca nominare appellareque si in actionibus ciuilibus actor laudari dicitur quod nominari illaudatus ergo quasi illaudabilis: idest nũq̃ nominandus sicut quondam a cõmuni cõsilio Asiæ decretum est: uti nomẽ eius qui templum Dianæ ephesiæ incenderat ne quis ullo tempore nominaret. Au. Ge.

Ilerda distat ab hibero tendẽtibus ĩ occasum sta. cẽtum & sexaginta. ad aquilonẽ uero sta. quingẽtis & quadraginta.

Ilesta est ilergetaꝝ locus. Stra.

Illatebrare. Quin. Clau. in primo ãna. Arma in gt plærіq; abiiciũt atq; inermi latebrant se se unũ; poeticum uisum est; sed nõ absurdũ neq; aspetum. Au.

Iligneus & iliceus ab ilice dicitur. Ter. in adel. Lectulos iligneis pedibus. Statius. vi. theba. Ornique iliceque trabes metuendaque suc co taxus. Pris.

Iliturgi nomẽ oppidi barbaꝝ. Ser.

Ilarus ilari & hilaris & hilares: sed aspiatꝰ. Cap. Illi pro illius. Ci. in Mar. Cel. Et quis illi more esse uult. Pris.

Illitus ab illinio penultima correpta Lu. i. viii. illita tela dolis nec matrem cominus usquã ausa pati uirtus. Pri.

Illudo tibi & te dicimus ut Vir. Certanrq; illudere capro. Donatus uero inquit capto esse septimum casum.

Illachrymabilem. i. iplacabilem: qui nulla hostia possit placari. Hora. li. car. Places illachrymabilem plutona tauris.

Ille cũ emphasi dicitur quasi uir magnus. Te. ĩ an. Hic illic est. & ẽ etiam aduerbium loci ut illi mea tristia facta degeneremq; neoptolemũ narrare memẽto. Te. in adel. Ego illi maximã ptem ferã ubi ille peccat. Do.

Illex & exlex est qui sine lege uiuit. Plau. in psa. Impure in honeste uiuit illex. Luc. lib. ii. saty. Non dico uincat licet & uagus exulet erret exlex. Var. in satimatia. Posteremo quæro parebis legibus an nõ: an exlex solus uiuis. Lucil. iii. Accipiũt leges populus qbus legibus exlex Cecil. i saparonome. Quid narras barbare cum ĩdomitis moribus illitterate illex es Sisen li. quarto. Armis equis cõmeatibus nos magis iuuerũt exleges: & minus honores dignos putabis. M. T. pro C'uentio. Non illi quo aut exlegem ullam aut causam pecuniæ publicæ contemptam atq; obiectam putauerunt. No.

Ilia dicta ab ima quæ pars carthæ est tenuissima. Festus.

Ilica sine dubio. Fe.

Illicere ẽ ꝑprie illaqueare. Neui. ĩ lycurgo. Alis sublime alios saltus illicere ubi bipedes uolucres lino linquãt lumina. No.

Ilico significat statim. Pacu. in modio repudio auspiciũ regrediẽdũ est ilico. Cecil. in Cassi. ilico ante hostiũ hic erimus. No.

Ilico loci significatio est breuitatem temporis notans. Te. in an. Nũc postq̃ uidet domi nuptias apparati missa est ancilla ilico obstetricem accersitum ad eam & puerum lut afferat simul. Do.

Illipa urbs turdetãoꝝ agro adiacet. distat autem a mari sta. septingẽtis. Stra.

Illibiris flu. & urbs. fluit aũt a pyrene & circa Narbonem labitur: & ex cẽmeno monte fer tur in mare. Stra.

Illuc quære in citro. Lau.

Illi cum illo habitationem lego perinde est ac si ita illi & illi legassem.

Ilithia lucina.

Ilice fons nobilis noĩe prouĩciæ unde portus ille celareus.

Ilyricus olim sclauonia nũc.

Ilus Troi regis troiæ filius & frater Assaraci q

Ilion ampliauit:& noie suo appellauit regia Priami a regione Troia dicta.

Illyris prouincia.

Ilias Homeri opus.

Ilioneus & ilione maxima nataꝫ Priami.

Ilia mater Romuli & Remi.

Ilba insula inexhaustis chalybũ generosa metallis in thusco mari.

Ilissus fluuius athenaꝫ.

Ilys limus inde limaca.

Ilico illo. Turpil.in leuca.sed q̄longe ẽ cũ illico in eo loco. Neui.bel pu.li.vi. Septimũ decimũ annum ilico sedentem. Acti.in curysa. ilico inq̄ habitat ouis q̄ ꝓpius. En.li.primo Et tum quo irent nesciebant ilico remanserunt. No.

Illicere allicere.licia eni sut quasi ligia Te.i an. Tunc hic hæres adolescentulos ipentos reꝫ eductos libere in fraudẽ illicis. Do.

Ilicet semper rei finẽ significat per syncopam ilicer ire licet. Te.in phor. hoc nihil ẽ Phoedria illcet:sic iudices de cõsilio dimitrebant cũ præco ꝓnũciasset ilicet. Do.

Illi accentu circũflexo significabat illic. Vir.ili mea tristia facta.& absolutum ẽ. Te.i ecy. Nã illi aut licebat nisi præfinito loq ut illi ꝑ ibi. Te.in phor. Dũ sedemus illi iteruẽit Do.

Illix & exlex illex hoc dicernuntur ab illicien do illix illex uero a quo lex nõ seruet. Plau.i penulo. Quid illi tantæ rei funus illix,idẽ in Persa.in iure illex.hoc est uiuens sine lege: sic iure labes populi.

Illiberaliter apud ueteres dicebatur factũ si qd excessisset omne genus maleficii. Te.in adel. Factum est a uobis duriter imisericorditer ac etiam si dicendũ ẽ magis apte illiberaliter idem in phor. Quam nunc hic aspernat nũc tam illiberaliter. Do.

Illuuies sordes. Vir iii.æner. Respicimus dira illuuies. Lucil illuuies scabies oculos huic de riq; spei conscendere. Var.in manio. Ac piet scabie squaleq; illuuie. Lucil.li.xxvi. Hic cruciatur fame frigore illuuie;malignicie iperfidie incuria. No.

Illudo per ludum noceo. Vir.i.geor. Tum uariæ illudunt species. Ser.

Illudere in te septimo casu.& illudere te accusatiuo dicimus sed primo supuacuũ est ut sit qbus. Te.in an.in qbus sic illudatis. Do.

Illuuies sordes. Vir.iii æner. Dira illuuies imissaq; barba. Ser.

Illustris noticiæ:nõ meriti nomẽ ẽiũde & meretrices nobiles uocamus. Ser..

Imponebant pro eum a nominatiuo is. Fe.

Imago dicit similitudo. Vir.æne.ii. Atq; ipsius umbra Creusa uisa mihi ante oculos & nota maior imago. No.

Imago dicitur imitago:ut per allusionẽ ad aliud dicitur echo imago uocis. Horati.primo car.iocosa nomen imago. L.i.li.i. Dii penates patriiq; & patris & imago & domus regia.

Imago uagina. Vir.vii æner. Curuam seruans sub imagine falcem. No.

Imbri & teutoni populi sunt germaniæ i acre mare quod gremio littorum accipitur nusq̄ late pater nec usq̄ mari simile. Veꝫ aqs passim interfluentibus ac sæpe transgressis uagum atq; diffusum facie amniũ spargitur q̄ littora attingit rippis contentũ insulatũ nõ longe distantibus & ubiq; pene tantundẽ ut angustum & par freto curuamq; sub inde se longo supercilio inflexum est. Pom.

Imbrices ac tegulas. Sisen.hist.li.iii. Dissipatus imbriũ fragminibus ac restis tegulaꝫ. No.

Imbuere est inficere. Acti.in philoctero. Cũ ex uiperino morsu bene uisceꝫ ueneno imbuta est.& eo cruciatus sciens hæc indoctis intellectibus habemus. Ci.de finibus bono. & ma. Accedit mors quæ quasi saxum Tantalo semper impendet:tũ qui est imbutus getus esse nunq̄ potest. No.

Imbres consuetudo cælestium agmen aquaꝫ & pluuiaꝫ induxit solum dici cum auctoritas uariet. Vir.iiii geo.ipse feraces fingat humo plantas & amicos irriget imbres. No.

Imber græce ὀμβρος.inde imbrices ꝗ ĩbrẽ recipiant. T.

Imbuere est intimare. Var.in ephebis. qd te facere oportet litteris imbutum solis. M.T.de offi.li.i. Plærũq; aũt parentiũ præceptis ĩbuti ad eoꝫ cõsuetudinẽ moresq; deducimur. Vir.li.vii. Promissi dea facta potens ubi sanguine bellum imbuit. No.

Imber a græco est .unde septẽber october nouember & december. Pri.

Imbellis idest quæ nihil bellicum sonat. Hor. li.car.imbelli cithara carmina diuides.

Imberbi non imberbes dicũtur.ut Var.ait imberbi iuuenes licet Liuius imberbis uulgariter dixit. Ser.

Imbuere cõsuetudo inducere uel inficere existimat cũ sit ꝓprie maculare uel polluere uel inficere amplius. Actius in armoꝫ iudicio. Inter quos & multos sæpe sanguie imbutos. idem in melanippo. Credite amici mortẽ imbutuꝫ manus. Pacu.in periboea. Nam si te regeret pudor:siue adeo cor sapientia imbutum foret. Tul.de repu.li.qnto. Quæ cũ Scipio dixisset admodũ probant: minimus eni erat odio quoꝫ reoꝫ imbutus. Var. At regius ensis sanguine imbutus nigro. Salu.in catili. Ea quasi uenenis malis ibuta corpus animumq; uirilem effoeminat. Vir.lib.vi. Quæ sors prima dedit sanguis nouus iduit arma.

Tul.in hortensio. Vti qui cum imbui purpuram uolunt: sufficiunt prius lanam medicamentis quibusdam sic litteris talibusque doctrinis ante excoli animos & ad sapientiam concipiēdam imbui & præparari decet. No.
Imber dicitur humor omnis. Virgilius primo æneí. Inimicum imbrem. & Lucreti. Ex igni terra atq; aqua nascuntur & imbri: idest humore. Ser.
Imbuere est inchoare initiare perfundere & madefacere: quo sensu ultimo Virgil. utitur Sæpe tener nostris ab ouilibus ibuet agnus. Seruius.
In decemuiri in duodecim tabulis inusitatissime nox pro noctu dixerunt. uerba hæc sūt si non furtum factū sit si im occisit iure cessus esto. Ma.
Immissum pro dimissum prominens & longius pendens. Sisen. histo libro. iii. Cum cōplures menses barba imissa & intonso capillo. Virgi. tertio æneí. Perspicimus dira illuuies: immissaq; barba. No.
Immane significat ingens. Virgi. li. vi. Posuitq; imania templa. No.
Immane fœdū. Acti. in Andromeda. Immane habet templū obuallatum ossibus. No.
Imera amnis siciliæ referendus: quia in media admodum in diuersa decurrit: scindensq; eā utrinq; alio ore in libycū alio in thuscū mare deuenit. Pom.
Immane rursum minime bonū & nocēs. Acti. in Medea. i. Ex imani ad māsuetam applicās Vir geor. iii. Immane ante pedes hydræ moritura puella. Acti. in philoctete: phrygiā mitiorem esse astā in græciam. M. T. de rep. libi iii. Quid prærepta sensit ut loquitur est homo ipurus sin alter quod malo oratiōe tam imanis. Idē de of. li. i. Quo detestabilior illorū imanitas qui lacerauerūt oī scelere patriā Vir i. æneí. Pygmalion scelere ante alios imanior oēs. Va in melea. Adde hydram lernæā & draconem hesperidum quæ bestiæ feruntur immanes. No.
Immane aspege. manum eni antiqui bonū dicebant. unde & mane dicitur quod & melius est imanes inferi qa nō sint boni. Vir. i. æne. Tenet ille imania saxa. Ser.
Immittere dimittere ad ꝓlixitatem. Lucil lib. xxx. Neq; barbā imiseris istā. Virgi. iii. Respicio dira illuuies imissaq; barba. No.
Immeritissimo falso paruo aduerbia in o desinentia. Te. in phor. Et me omnium horū immeritissimo. Do.
Immemoriam habeo plus est q̄ si dixeris scio. nā quæ scimus possumus obliuisci: quæ uero memoriæ mandamus nunquā possumus obliuisci. Terentius in an. Iuimemoriam habeo. Donatus.
Imitat. Varro in epistola latina in secundo tuū opus nemo imitare potest. Liui. in Achille si males imitabo tum precium pro noxa dabis. Nonius.
Immortalitus Turpi. in eurysa. Stat me ut meū cor uoluptatibus dat immortalitus se obtulit mihi hæc facultas. No.
Immunis uitiosus piger: & qui munere nō fūgitur. Vir. quarto geor. immunisq; sedēs aliena ad pabula fucus. Ser.
Immune dicitur sine officio & munere. Virgi. geor. iiii. Immunisq; sedens aliena ad pabula fucus M. T. philippi. libro primo. Nū imunitates datæ. No.
Impancrare est inuadere uerbum a græco tractum quasi παν κρεᾶσ cōsumere. Varro. & ecclesiai n regiam arcam impancrarunt. Nonius Mar.
Impartire est participare & partem dare. Lucillus lib. xxviii. Quibus potest impartit Neuius in decuma. Si ignotis ipartit fieuit facilius. M. T. de rep. li. v. Et quod molestiis senectutis suas matrissamilias ipartire. & ad Hirtium li. v. Et quoniam ad tempus ē nihil ab eo patriæ quod in patriam. No.
Implicare positum ꝓ ornare. Afra. in brundusio. in parte inferiori hic iplicabitur caput sateor: sed sæpe ignauit fortem in spe expectatio Nonius.
Implorare est in malis positos aliquem cū ploratu rogare. Teren. in adel. illæc fidem nunc uestram iploraret.
Impendo & impendeo simile participiū habēt ipendens. Ci. de sene Mortem igitur ipendētem omnibus horis timēs quis possit aio cōsistere: ab impendeo nunc est: quod significat supra caput ianuam casurum: ut nubes ipendent. Perpendere est exacte ponderare atque examinare. Cicero. Quid in amicitia fieri oportet quæ tota uirtute perpendit. Expēdere idem est. ut in Verrem. Deinde hæc expendite atque æstimate. Appendere est tum suspendere. ut appendi quas. tum ad lancem stateram ue ponderare. & in Antonium. Vt iam appendatur pecunia non numeretur. Laurentius.
Impono tibi onus notum est. impono tibi id ē decipio te. quin spes tibi perpetuæ laudis imposuit inde impostores qui alios uerbis pel licentibus incantationibusq; seducunt ac decipiunt. Lau.
Impigritas pro impigritia. M. T. de repu. li. iii. Nunquam uiri fortissimi fortitudinis impigritatis ipatiētiæ. No.
Impudo qđ ē ipudens. Lucil. li. ii. Homo ipuratus & impudo est rapister.

Importatum ꝓ illatum quomodo exportatũ ablatum Ci.in ora. Publicis rebus quæ adiumenta p hoies eloquentissimos iportata. N.

Impurus est aliquo uitio maculatus. M. Tul. ĩ Verrem acti.ii. quam multis illum ingenuis: q̃ multis matribusfamilias in illa terra atque impura legatione uim attulisse existimatis. Lucil. li. xxvi. Cõiugem fidemq; flaticam familiam impurã domum. No.

Impurus improbus. M. T. de rep. li. iii. Sed iuuentuti nostræ minime audiendus quippe si ita sensit ut loquitur est homo impurus. Te. in eu. Mei loci atq; mei ordinis hominẽ aui dum impurum.

Impurus generaliter apud ueteres pro impro bo ponebatur. Te. in adel. O hominẽ impuꝝ. Idem. ꝑuasit ille impurus. Do.

Improbus ẽ qui nimium poscit & etiã ĩ unum crescens.

Improbus nõ tantum sed nimis auidus nec cõ tentus etiam re ĩ modica.

Improbus est sicut manifestum ẽ mime ꝓbus Ci. in epi. ad Cæsarem li. i. Debes odisse improbitatem eius: quia impudentissimum no men delegit. No.

Improbum ferum. Vir. x æne. Lauat improba teter ora cruor. Et ge. li. iii. Tũ piscibus atris improbus ingluuiem ranisq; loquacibus explet. Lucil. li. xxx. Improbus multo q̃ de quo diximus ante: quanto blandior tanto uehementius mordet. No.

Improbum turpe Lucil. li. xxx. Omnes fortes tibi ergo improbus esto.

Imperiosus hoc est latum imperium possidẽs imperiosus ostentator imperiĩ in exercenda sæuitia. unde torquatus imperiosus in filiũ dicitur. Lau.

Imperiũ aut meꝝ aut mixtũ ẽ. Meꝝ ẽ iperiũ habere gladii potestatẽ ad aiaduertendũ ĩ facinorosos hoies: quod etiã potestas appellat̃. Mixtum est iperiũ cui iurisdictio inest: qđ in danda bonoꝝ possessione consistit. iurisdictio est etiam iuris dandi licentia.

Impeto iperis. inde hic & hæc impes: huius ĩ petis. Oui. iii. meta.

Impete nunc uasto pro impeto. Sta. vii. thebaĩ. Aurigamq; impete uasto Amphiarae tuum. Priscianus.

Imperatiuæ feriæ sunt quas cõsules uel prætores ꝑ arbitrio potestatis inducũt. Ma.

Impetus mons est acticæ regionis. Acron.

Impartior quære in uerbo patior. Lau.

Impluuiũ locus est sub cœlo in mediis ædibus ubi pluuia recipitur. Asco. in Ver.

Imperiosius uiolentius & cuius potentiæ obsisti non poterat Hora. li. car. Ac sine finibus uix durare possint carinæ iperiosius æquor. Acron.

Impubes aut delicatus aut pulcher. Ho. li. car. impube corpus. Acron.

Improba idest nõ idonea. A. Ge.

Imponere cum datiuo est decipere.

Imponere significat supra ponere. Vir. æne. li. quarto. Vidit rhuricrenis cum dona imponeret aris. No.

Imponere dare. Vir. æne. li. vii. finemq; imponere curis. No.

Imponitur manus rebus cũ pficitur id qđ cœpit. Vir. imponit regina manum. Relinquntur uero res cũ imperfectæ omittunt̃. Te. in an. hærus me relictis rebus iussit hodie Pãphilum obseruare. Do.

Impendia & impensæ & tributa impendũtur.

Impendent te mala accusatiuo casu ꝓ in tepẽ dent mala. Te. in phor. Subito ante te impen dent mala. Do.

Impeditus est ꝓprie qui ita pedes habet alligatos ut progredi non posset. Te. in an. Videntur me tuis consiliis miseꝝ ĩpeditũ esse. Do.

Imparores ad gerenda bella & ex plebe creabã tur exercitum ductabant: prouinciam admi nistrabant: binas legatos habebãt qui absen tis imperatoris uices gererent.

Impedire est implicare inuoluere. Vir. li. qnto. Haud aliter teucrum nati uestigia cursu; impediunt. No.

Impedire sordidare ad probꝝ ducere. Plau. in amphi. immo ego hunc thebani ciues q̃ domi uxorẽ meã ĩpudicitia: ĩpediunt. No.

Impertit. Lucil. iii. xxviii. Sospita imptit salutẽ plurimam & plenissimam. No.

Impotentiã etiam potẽtiã auctoritas dedit. Sisen. hi. Sublatus lætitia nimia atq; impotẽtia animi coniunctus inuenimus. & in marone. Multis annis continuis tibi masculinum uestigium inuentum est.

Impluuiatus color quasi fumato stillicidio imbutus qui est mutinensis: quẽ nunc dicimus plerus. Pla. in epidico. Impluuiatam ut faciũt uestimentis nomina. No.

Improbus insatiabilis & nulli ꝓbandus. Vir. i. geor. improbus anser. Ser.

Improbus magnus. Virg. i. geor. Labor omnia uincit improbus. Ser.

Impositio oculoꝝ rum inciso libro alieno arbori germen inserimus. Ser.

Implorare est auxilium cum miseratione deposcere. Vir. i. geor. Nam aliud quid sit quod iã implorare queamus.

Importunũ quod caret portu idest quiete ubi nullus portus est. Vir. xi. æneĩ. Bellũ importunum ciues cum gente deorum: inuictisq; uiris gerimus. Ser.

Importunitas neque loci neque temporis ha-

bet commoditaté. Terentius in an. importunitatem spectatæ aniculæ. Do.

Impero pro uolo: ut statim fiat illud quod imperatur: & impero superbius dictum, summum enim iudicium est inde securitas superbia. Teren. in an. Animo ocioso esse impero. Donatus.

Imperator ab imperio populi qui eos qui id attentatent. Varro.

Impluuium id quod relictum erat in medio tecti ut lucé caperet deorsum quo impluebat: dictum impluuium utrinq; a pluuia. Varro.

Impluuium locus sine tecto in ædibus quo impluere imber in domum possit. Asco.

Impendium usura quod i sorte accedebat impendium appellatum. Var.

In significat modo quod est ualde & uim uerbi auget: ut increpuit isonuit. Virgilius. Turnus ut infractos aduerso Marte latinos. Modo pro non & uim uerbi inde intuit: ut inualidus infirmus. Ponitur & pro eo quod est inter: ut Penthesilea furens mediisque in millibus ardet. & pro aduersus: ut in parricidam in tyrannum. Virgilius. Quid meus Aeneas in te committere tantum Interdum pro particula superuacua: ut tosco crines incanaq; menta. Interdum qualitatem habet ad detenas pendentem: ut q̃ semel informes uidisse Cyclopas. non enim nullius formæ significat sed malæ formæ pro qualitate ordinatiua cum dicimus opus in dies crescit. Virgilius. inque dies auidum caput altius offert. & pro spacio temporali: ut mane in nocté. Virgilius. in lucemque tulisset, interdum significat pro. Dicitur in magno munere clieus esse sui dederat monumentú & pignus amoris. Dio.

Ino & palemon thebani fuerút cú matura seu leucothea palæmon idé portunus.

Inachus thessaliæ fluuius.

Inarime in cóspectu puteolorum est Ho. ut Strabo quidé accipit duas dictiones fecit ἐν ἀρί μοῖς nostri coniúgétes inarimé dixerút Typhoeus illic sepultus est. Syllius: non audenté forma typhoeú inarime.

Incestus pollutus nó rite ad sacrificiú faciédú accedens. Liui. li. primo. Quid ná tu hospes paras inquit inceste sacrificiú Dianæ facere inceste non rite.

Inhibere remos est non solú sustinere remos: sed etiá alio modo remigare hoc est in puppim ut laertius apud Ciceroné ad Atticú. libro. xiii.

Inueteratus ab actiua uoce descendit: ná inueterasco neutralis est uox & actiua nec actiuá nec passiuá habet significationé. L.

Indulgentior facies pro pulchra: nó quæ alius indulgeat sed cui alii indulgeant. Quintilia. fili indulgétissime uidi te nec semel uidi. unde Sta. inquit. Vultus & egregiæ tanta indulgentia formæ. Lau.

Inaudire audire. M. T. ad Pansam lib. i. Quorú erupit illa uox de qua ego ex te primú inaudieram. Neuius in maliuolo. unde hoc tá repente iucúdú inaudiui malú. Pacu. i armorú iudi. Quod iaudiui accipite: & quid sit facto opus decernite. Affra. in diuortio. Nouis dictis quæso ne ille inaudiat. No.

In sub super & subter nulla lege seruata ponebantur: ut Virgi. Rapuitque in fomite flammam pro in fomitem. Et Cicero si forte i eo quæritis: pro meum ætas posterior facit sup & subter actiuas. In uero & sub coniúguntur accusatiuis casibus cum mutatio est loci: ut in foro uado: uel sub basilicam. Cum uero p mansio est cum ablatiuo: ut i foro sum: sub basilica sum. Ser.

In in compositione diuersas habet significationes. modo enim priuatiua est: ut iniquus inutilis: nfirmo iprobo. modo intétiua ut ipri mo incuso. Pris.

In accusatiuo iungitur pro ablatiuo. Teren. in adel. in quem exempla fiét: pro in quo. & ibidem. Vereor in os te laudare amplius: pro in ore. Priscianus.

Inachus pro nobilitatis genere. Fuit enim rex argiuorú nobilissimus a quo fluuius in quo petit nomen accæpit: ut Virgili. Prima domus repetatur origo inachus arigiuusque pater. Acron.

In ordinem redactus i. inter uiles & abiectos connumeratus. Liui. xii. Tribuni plæbis in ordinem redacti. i. contéptui habiti hinc etiam extra ordiné populi ro. egregiæ romanæ dicitur. Priscianus.

Inquio inquisiti ꝓ tulit. Ci. & per plæraq; tépora & modos: ut inquio inquibam.

Inquitus penultima correpta. Vir. viii. Quatit ungula cursu inquita: nec domini nemorú: Pro calcat equorum. Pri.

Insita fœmi. ge. fascia qua mortui ligabant.

Insomnia uigiliæ dicunt. Vir. Quæ suspésam insomnia terrent: uel somnia quibus terrentur homines.

Insero de arbore inseui insitus: nó insertus. Virgi. ii. geor. Mutataque insita mala ferre pirú Quando immittere significat inserui insertum facit. sero quoque serui antiqui dicebát pro ordinare. Ennius ubi uidet auenam lolium crescere inter triticum seligit secernit aufert sedulo ubi operam addidit quæ táto studio seruit. Pri.

Interpres obscuri assertor. Vir. iii. æneí. Troiugena interpres diuú. No.

Intercus aqua dicitur. quam græ. ὑδρωπιόσ appellant. Pla. in frıbolaria is mihi eras bilis aqua intercus tussis febris. Cato autem quasi adiectiuo eo usus est inter cutibus stupris obstinatus ꝑ intestinis: ut sit intercus omne quod est inter cutem. P.

Interitus & alia multa participia a neutralibus Claudius. pugna acriter cõmissa multis utrique meritis: ut a seneco senectus. Salu. iiii. histo. Omnes quibus senecto corpore animus militaris erat. Discedo discessus. Cecil. quarto. Custodibus discessis multi interficiuntur. Obeo obitus. Liuius ĩ protesylao. Cupidius miserulo obito. Occido occasus. Lu. in secũdo. Quæ horis sublata duabus omnia sunt sole occasu ductoque. Decresco decretum. Liuius protulit: nocte dieque decretum. Poto potus. Terentius in ecy. Quid agis cũ uirgine una adolescens cubuerit plus potus. Et passiue. Hora quoque Iuue. ut epotaque flumina medo prandente sic iuratus. Cicero secundo inuectiuarum. Modo ei iurato suam contra iniurato aliorum tabellas cõmittere. Lucanus. Mihi per lanum iurata tonantem. Priscianus.

Intonata pro non tonata. Horatius in epodo. Aut stauri si quos eois intonata fluctibus. Priscianus.

In pro inter: ut fures in mediis milibus. pro aduersus: ut in parricidam. pro qualitate ordinatiua: ut in dies crescit. & pro spacio temporis: ut amaui in noctem. & ꝑ pro: ut hoc minus in magno habeo. Ser.

Intuba neutri generis. Virgilius. Et amaris intuba fibris. & masc. ge. ut mater o quales regit intubus herbas.

Inter ꝑ ĩ eum locum ubi ut Cice. i. inue. Dico te priore nocte uenisse ĩter falcarios. i. illuc ubi sunt falcarii. Pri.

Interea coniuncta dictio interdum ꝑ tamen. Virgi geor. i. Nec ulla interea est iaratæ gratia terræ.

Inuideor protulit. Ho. in ar. poeti. Ego cur acquirere pauca si possum inuideor.

Inuidentia inuidentis est inuidia eius qui inuidetur. inuideo enim animis & intuendo fortunam alterius: ut est in Menalyppo. Quis nam floretu liberum inuidet meum male latet uidetur. Sed Acti. præclare: ut enim uidere sic inuidere florem rectius q̃ flori dicitur: nos consuetudine prohibemur. Poeta ius suum & tenuit: & dixit audacius. Cicero in tusculã.

In unum pro simul. Salu. in unum cõuocat.

Itaque collectiua uel rationalis coniunctio. Cicero pro ligario. itaque quo me uertam nescio. Priscianus.

Ius ciuile est quod in legibus senatusconsultus rebus iudicatis iurisperitoꝝ auctoritate edictis magistratuũ more & æquitate consistit. Ci tu. li. tertio

Iurisperitoꝝ auctoritas ẽ eoꝝ qui ex duodeci tabulis uel edictis magistratuũ ius ciuile iterpretati sunt: ꝓbatæ ciuiũ iudiciis creditæq; sentẽtiæ. Boetius in topicis li. iii.

Inaccessus ꝑ nõ accessibilis. ut Vir. vii. Lucos iaccessos filia solis: quo nemo accedere debet: ut Aut illaudati nescit bu. a. hoc ẽ illaudabilis. fuit enĩ laudatus a Socrate. Ser.

Inuehor & ioco in te dicimus. Cap.

In manus incidit inimicus dicimus: & ĩ manus aquas poscimus. ueteres autẽ aquã manibus pedibusq; dixerũt: & in mentẽ uenit: & nõ in mente. iuideo tibi diuitias. Cap.

Inauspicato usitatũ ueteribus dicere. qđ nõ essent auspicati: si quando aliter qđ euenisset q̃ uellent. Teren. in an. haud auspicato huc me appuli. Do.

Inanis ꝑ inanitare. Plau in aulu. Ita inanis sunt atq; oppletæ araneis. No.

Inanima sine anima. M. T. đ offi, li. ii. Quæ ergo ad uitã hoĩum tuendã ꝑtinẽt partim sũt inanima: ut auꝝ & argentũ. & in horten. nã cũ oẽs solertia admiranda: tum ea quæ efficit ut in anima: quæ sunt uiuere & spirare uideantur. No.

Inarime ĩsula ĩ thusco mari ubi mons eructis ignem sub quo typhoeum esse dicunt. Home. secundo.

Inachus pater iouis primus q̃ apuđ argiuos regnauit: cui phoroneus successit. inde fluuius achaiæ inachus: inde inachius & inachis. i. Io indathyrsos scythaꝝ rex: Sauli filius.

Inane uacuũ sine põdere. Vir. iii. geor. Atq; illis iam sæpe rete ducuntur inanes.

Inane concauũ. Vir. li. v. Galeam ante pedes ꝑiecit inanem. No.

Inane leue. Virg. iii. geor. Instabiles animos ludo prohibebis inani Et ænei. li. iiii. Et inania murmura miscens No.

Inanis uacuus. Vir. v. ænei. Galeã ante pedes ꝑiecit inanem. &. M. T. pro Gn. plantio. Quid tu nanem dignitatis iudicem putas esse populum. i. effectu uacuum. Ser.

Inanis uacuus & nulla ui factus. Oui. ii. meta. Et medicas exercet inaniter artes. Ser.

In & con require in con. A. Ge.

Inauritas ex qnq; his sensibus quos aĩantibus natura tribuit: uisu: auditu: gustu: tactu: odoratu: quos græ. ὀψεῖσ: γευστεῖσ: ἁφεῖσ: ὀσφρῆσεῖσ: ἀκουσματα appellant qđã aĩalũi alia nõ carẽt: & ut cæca natura gignũt: aut mora ĩaurita ẽ. nullũ ãt ullũ græci aĩal Aristoteles dicit q̃ aut gustu sensu careat aut tactu. Au.

Incomis hercule principe ab incomi & tenebrosa uita quasi ad lucem & bonarum artium scientiam editi sumus. Ma.

Incinat creditum hoc a plerisque est & memoriae mandatum ischiadi cum maxime doleant: tum si modulis lenibus tibicen incinat minutum iuueni uiperarum morsibus tibicinum solum scite modulateque adhibitu mederi. A. Ge.

Inculpatus instar est absolute uirtutis.

Illaudatus finis est extremae malitiae. A. Ge.

Incineret a cano canis. Quid enim foret ineptius ut si planipedi saltanti ita graccho concinenti numerus & modos & frequentata quaedam uaria tibi incineret. A. Ge.

Inclytus a κλυτος graece almus & clarus.

Incendo impleo. Vir. li. xi. Moestam incendunt uebem. Ser.

Incusare proprie minorum est superiorem arguere. Vir. i. aenei. Talibus incusat aeneas: scilicet Venerem. & Teren. in heau. quid me incusas Clitipho. Ser.

Incedere proprie nobilium personarum est. Vir. primo aenei. Ast ego quae diuum incedo regina iouisque. Ser.

Incubare proprie dicitur per uim rem alienam tenere uelle. Vir. i. aenei. Ponto nox incubat atra. Alienum enim tempus inuadit. Ser.

Incubant proprie dicuntur hi qui dormiunt ad accipiendum responsa. Vir. vii. aenei. Pellibus incubuit stratis: unde & illa incubat ioui id est dormit in capitolio unde responsa possit accipere. Ser.

Incertum possessorem quem ignoramus.

Incestus per illicitam matrimonii coniunctionem admittitur.

Incile est locus depressus ad latus fluminis ex eo dictus quod inciditur: inciditur enim uel lapis uel terra unde primum aqua a flumine possit agi.

Incaestus non qui admisit: sed quid admissum est latine dicitur.

Incinat tum si modulis lenibus tibicen incinat minui dolores. A. Ge.

Inclusit deposuit sepellit. inclusi enim defuncti tumulo dicuntur. Hora. li. car. Inclusit uolucer dies.

Incisum est minutatim unde incisio est membrorum circuitum siue ambitum: uel comprehensio: uel continuatio uel circumscriptio. Quintil. incisum est sensum non expleto numero conclusum plaerique pars membri: ut domus tibi deerat at habebas: pecunia supabat atque egebas. Lau. ualla.

Innocuus est innocens. Nocens est qui ab honesto recedit etiam si nihil nocet. Lau.

Incaestum quaere in dictione adulterium. Lau.

Industriolus ab idustrius non ab idustria. Lau.

Inchoatiua quae dicuntur non inchoationem sed passionem significant: ut calesco pro calesio: patesco pro patesio. Vel assiduum incrementum significant: ut macresco: sordesco: tepesco: feruesco quae in sco ex se passionem significant. In sio uero passionem extrinsecus illatam notant: ut madesio: quod aliunde madesco quod ex se humectatur patesit ab alio: patescit abs se: quorum omnium praeterita sunt pinguit: macruit: frixit. caluit: non ab primitiuis quod significat pingue factum non autem pinguis fuit. pinguet enim primitiuum idem est quod pinguis est. Similiter caetera: ut macreo macer sum: quo circa primitiua carent praeteritis: conticesco: abheresco: delitesco: concupisco: labasco obmutesco: contremisco: expauesco pro suis primitiuis accipiuntur. Lau.

Incuria a cura compositum. i. negligentia. Lau.

Inchoo ichoaui sic dicendum Acron putat. Iulius modestus: quia sic compositum a chao initio rerum. Sed Verrius & Flaccus in postrema syllaba aspirandum probauerunt. Cohum. n. apud ueteres mundum signifificat: unde subtractum inchoare. Tranql. quoque his assentiens libello suo plenissime edere inchoata disseruit. Diomedes.

Incubuit institit. Hor. li. car. Macies & noua febrium terris incubuit cohors. Acron.

Inclusit deposuit sepeliit. iclusi. n. defuncti tumulo dicuntur. Ho. li. car. iclusit uolucer dies. Acron

Incus etiam incudis: quod ponit No. Marcellus de doctorum indagine: massa malleis cuditur. unde etiam incus est appellata cuius: quia & genitiui penultima cu & in u cudo eadem syllaba producitur. debet quoque in modo produci. Pri.

Incussam caelatam producta: inde icus dicitur a cudendo

Inchoo si. uerum est quod dicatur a caho: quod dixerunt rerum initio: Diomedes tamen refert Verrium Flaccum eruditum uirum uoluisse. eique Tranquillum assensum esse ut hoc uerbum in ultima syllaba aspirationem haberet: quod esset a noie cohum quod apud priscos mundum significabat: habebatque aspirationem ante u ut intra se. hinc et dixerunt cohum lorum siue funiculum quo cohiberet hoc est colligaret temonem buris cum iugo. unde hoies nostri tpis: alii aspirant huic uerbo post c: alii ante ultimum o quod ego magis probo & propter hiatum & propter opinionem eorum quos rettuli: sed liberum sit cuiusque arbitrium ueram uelint opinionem sequi. Veteres tamen ut dixi in hoc noie non c sed o aspirabant inscriptio haec declarat imperator Caesar diui Neruae filius Nerua traianus germanicus pontifex maximus tribunitia potestate: iii imperator. ii. consul. iiii. pater patriae ichohata a diuo Nerua patre suo perficiendam curauit.

Inconiuens sine motu oculorum. A. Ge. li. ii. Stare solitus socrates dicitur pertinaci statu perdius atque pernox a summo ortu lucis ad solem alterum

orientem inconniuens imobilis hisdem in
uestigiis.

Incessit ingruit inuasit.Virg.iiii.geor.nam sæ
pe duorum regibus icessit magno discordia
motu.Ser.

Inchoare uerbum sacrorū.significat autem p
ficere.Vir.vi.ænei.Tunc stygio legi noctur
nas inchoat aras.Ser.

Incestū dicit quæcūq; pollutio. Vir.vii ænei.
Tūc stygio regi nocturnas ichoat aras.Ser.

Incestū dicitur quæcūq; pollutio.Vir.vii.æne.
Totamq; incestat funere classem.Ser.

Incestum usu dicitur flagitiū in affines admis
sum:sed incestare ē polluere auctore Vir. in
vi.Præterea iacet exanimū tibi corpus amici
Heu nescis totāq; icestat funere classem.S.

Increpare sonare.Virgili.libro octauo. Iterum
atq; iterum flagor increpat ingens . & li.viii.
At tuba terribilem sonitum procul ære ca
noro increpuit.No.

Increpitat increpat pária sunt. est autem incu
sare aut insultare.Vir.quarto geo. Aestatem
increpitans serā.Et li.x.Hostis amare quid i
crepitas mortemq; minaris.& li.xi.Quē tur
nus pariter cursu teloq; secutus;icrepat his
melior.M.T.in hor.Tū pseudoneus & f..ri
tam & totam dialecticam;aut illudis:aut in
crepas.No.

Incredibile grauius ē q̄ præter spem. Teren in
phor. Quia præter spem atque incredibile
hoc mihi obtigit.Do.

Incisim quasi simul.Ci.in ora.Hæc quidē duo
binis pedibus incisim:deide membratim di
cere solebas. No.

Incursim pro celeriter.Ceci.in fallacia.Nullus
sum nisi meam rem iam omnem propero i
cursim perdere.No.

Inconsulti quibus consulentibus religio nihil
diceret.Vir.iii.æne. Inconsulti abeūt sedēq;
odere sibyllæ.

Iricola ē q in alia regione domicilium cōtulit:
quos græ. μετοίκους appellant:nec tantū
q in oppido morantur incolæ sūt:sed etiā q
in alicuius oppidi finibus ita agrū habent ut
inter eū se quasi in aliquam sedē recipiant.

In cōmune idest æqualiter inæquali. Te.in an.
Id te oro in cōmune ut consulas.Do.

Inciliare est increpare uel iprobare.Acti.i me
lea.Qui ferit qui nō me spernēs incilians p
bris sermone indecorans turpi fama differat
Idē in clytēnestra.mater meo iure factum in
cilias genitorem iniustum approbas.Pacu.in
doloreste.Si qs hac mea oratione inciliet qd
respōdeā Lucil.li.iii.Nūc Cau quoniam inci
lians nos ledis uicissim.No.

Incertat incertum facit.Pacu.in doloreste.Sed
ne incertat dictio quā tē expedi. Pla.i epidi
co.Longa dies meū icertat animū.No.

Incitas dicitur gestas.Plau.in trinú. Alii exula
ti abierunt:alii emortui. hem nūc hic cuius
tuta incitas reddatus ē.idē in penulo.Profe
cto ad incitá lenonem rediget si eas obduxe
rit.Lucil.saty.li.iiii.illud ad incita cum redat
atq; iternitionē idē li.xv.Villicū niagis an
stocratē mediastinū atq; bubilcū cōmandu
catus corripit adincita adegit.

Incuruascere.Ci.de ora.lib.iii. Vt bacchatum
ubertate incuruascere.ita & in secūdo tusc
lanarum.No.

Iecitega machinula in quam constituebatur i
conuiuio uini amphora de qua subinde de
ferrentur uina.Fe.

Incillæ fossæ quæ i uiis siūt ad dducēdá aquā
siue deriuatiōes de riuo cōmuni factæ.Fe.

Incogitans:temerarius:improbus:nō cogitās
in usu est.Teren.in phormione:quod nisi fu
issem incogitans.Do.

Incōmoda leue quoddam significat. Te.in eu.
Immo enim infœliciter.nam alia incōmoda
sunt dicēda.Parmeno idem in phor.Medi
ta sunt mihi oia incōmoda.Do.

Indones incrementum:industria.Fe.

Indigites dii quorum nomina uulgari non li
cet.Festus Pom.

Indeptare consequi.Fe.

Industrium antiq dicebát idostriú quasi q qc
quid egerit intro struxerit:& studeret dom
Festus Ponip.

Industria scientia & prudētia.ea enim quæ di
cimus & scimus operatione genita & indu
stria quadam scimus.Teren.in an.Paululum
interesse censes quæ fert natura facias an de
industria.Dona.

Indictiuum funus ad quod per præconé euo
cabantur.Festus.

Indepisci assequi adepisci.Fe.

Indicium est ppríe oris & linguæ. Te.in and.
Bene dissimulatum amoré indicat Do.

Indiges indigetis facit:hoc nomine æneas ab
Ascanio appellatus est:cū pugnás cū Mezen
tio nusq̄ apparuisset:in cuius nomine etiam
templum construxit.Fe.

Indago inquisitio. Vir.quarto æne.Dum trepi
dant alæ saltusq; indagine cingūt.Ser.

Indiscriminatim indifferēter. Varro de lingua
lati.li.xviii.Quibus nos in hoc libro proin
de nihil intus sit utemur indiscriminatim p
miscue.No.

Indolentiá noue.M.T.quod sine dolore sit de
finibus bo.& ma.ut qui rem expédiá uel uo
luptate uel indolentia metiútur.Fe.

Indicere locus ē quē pars heletanorū habitat.

Indicasse reum est detulisse:arguisse & accusas
se & cōuicisse.

Indulgere ē obſequenter concedere:delicateq; tribuere. Quītil. Mollis illa educatio : quam indulgentiā uocamus neruos oēs & mētis & corporis frāgit. Remiſſio uero culpæ uenia dicenda eſt. Ci. pro Archia. dabitis mihi hāc ueniam. Lau.

In diē uiuere dicimus. & Salu. Panē ī diē mercari dixit. i. præſentis diei habere rationē: nihilq; de craſtio cogitare. Indies ē idē q̄ quottidie: ſed cum incremento uel compatio. Li. Creſcente indies multitudine. Ci. ad Atticū. Quottidie uel potius indies ſingulos breuiores litteras ad te mitto. item in horā & ī horas. Ci. in Anto. Nec qui in horā uiuūt. Vir. Gallo cuius amor tātū mihi creſcit ī horas. Quæ interdū ſine incremento ſiunt. Propediē eſt quaſi ꝑpe eſt dies. Ci. Et præſens ꝑpediem ut ſpero ſimiliter dicimus ꝑpemodū: ideſt ꝑpe menſuram quod eſt pene ſiue ꝑpe cum eſt aduerbium. Lau.

Indidē cōpoſitum aduerbium. Ci. pro Roſcio. indidem ne ameria. Priſ.

Indidem ideſt ex eodem loco. A. Ge.

Indere immittere.

Indies. i. per ſingulos dies. in milites. i. per ſingulos milites. Virgi. in q̄nto. Bina boum uobis troia generatus aceſtes: Dat capita in nauis. i. per ſingulos naues. Ser.

Indipiſci cū libꝝ ueteris ſcriptoris legebamus conabamur poſtea memoriæ uegetādæ gratia adipiſci aīo ac recenſere quæ in eo libro ſcripta eſſent in utruſq; exiſtimatiōis laudes aut culpæ ad uota mētis digna. Au.

Indulgens. i. incendens: ut indulgent uino. Hora. li. car. Creſcit indulgēs ſibi durus hydrops Acron.

Indoles eſt in pueris ſignificatio futuræ uirtutis. in uiris nūc præſentis uirtutis. aliquando capit̄ in malā ptem. & eſt ſignificatio facti uitii: & transfertur ad inaiata. ut Li. ſicut in frugibus pecudibus quæ non tantū ſemina ad ſeruandū indolē ualent quantū terræ ꝑprietas cœliq; ſub quo alunt̄. aliquando capitur pro generoſitate quadam animi.

Induſtrius induſtrior compatiuū. M. Cato in ora. Ne quis iteꝝ conſul fiat: imperator laudem capit exercitū meliorem & induſtriam facit. C. Gracchus contra Quintum æmiliū tuberonem uiꝝ inimicoꝝ meoꝝ facio : an magis ſollicitudo patris te impellitur me induſtrior ſis. P.

Indecor indecoris. Vir. in decimo. Non tamen indecorem tua te regina reliquit. idem in. xi. Nec gens indecorem ſiue hæc aut mollia facta. Priſcianus.

Indulgeo īdultū. unde Marcellinus reꝝ geſtarū. xiiii. Tanq̄ diligētia crudelitatū īdulta. P.

Indus uero quod ē omniū fluminū maximus nō aqua ſolum agros lætificat & imergit ſed etiam conſerit. magnam enim uim fæminū ſecum frumenti ſimillimū dicitur deportare Ci. de natura deoꝝ.

India nouiſſima nō Eoo tantū appoſita pelago ſed ad eos qui ad meridiē ſpectant indicium diximus & hinc tauri iugis ab occidēte ī deſinita tantū ſpaciū littoris occupat quantū p lx. dies noctesq; uelificātibꝫ curſus ē. ita multū a noſtris abducta regionibus ut in aliqua pte eius neuter ſeptētrio appareat alterq; q̄ ī aliis oris umbræ reꝝ ad meridiē iacēt. Cærerum fertilis & uario genere hominū aliorumq; animalium ſcatet de indis lege multa apud Mellā Pom.

Indi ab ioſide ad cudū recta ſūt littora: timidi que populi & marinis opibꝫ affatī dites. Pō.

Indus amnis ex mōte caro parnaſſo exortus: & alia qdē flumina admittit. ſed clariſſima copem agaſinū hidaſpē conceptāq; pluribꝫ alueis undā lato ſpacio trahit hinc pene gangē magnitudīe exæquat poſt ubi aliquot ſæpe magnis flexibꝫ cigit̄ iugū igēſ iteꝝ rectus ſolidusq; deſcēdit: dōec ad lænā dextrāq; ſe deducēs duobꝫ hoſtiis lōga diſtātibꝫ exeat. Pō.

Inducere eſt delere ac irritū facere Papinianus de teſtamentis quæ in teſtamēto legi poſſūt ea incōſulto deleta & inducta nihilominus ualēt cōſulto nō ualēt. & Martianus eodē tit. ꝑxie ī cognatiōe principis cū qdā heredum noīa iduxiſſet & ibidē: quoꝝ iſtitutio fuerat iducta. Suet. de uita Cæſaris inducto priore decreto.

India regio oriētalis aſiæ terminuſ dicta ab indo flumie: q ſolus poſt nilū crocodilos creat

Indicare promittere addicere. M. T. de offi. lib. terno. Scæuola Publii filius cū poſtulauiſſet ut ſibi fūdus cuius emptor erat ſemel indicaretur. No.

Indulgitare ꝑ indulgētia. Siſen. hi. li. iii. Baſſus Indulgitate aſſiduitate uictus. No

Indulgere augere. Lucil. li. xxx. Tu qui iram indulges nimis manus abſtinere a muliere melius eſt. No.

Indulgeo me dicebant ueteres: nos mihi dicimus. Te. in cu. Nimis me indulgeo. & alibi re indulgebat. Do.

Indulgere ueniam dare. Vir. li. x. Tolle fugam: turnumq; inſtantibus eripe fatis. Hactenus indulſiſſe uacat. No.

Indulgere dare detinere. Vir. æneī. li. iii. Indulge hoſpitio cauſaſq; īnecte morādi. & li. quarto. Indulgent uino & uertūt. No.

Indulgere ſpaciū maius dare. Virgi. ii. geor. Sin tumulus accliue ſolū colleſq; ſupini Indulge ordinibus. No.

Indulgere temperare clæmētem eē. Vir.geor. li.ii Si nō tanta quies inter frigusq; calorem ireiter & exciperet coelo indulgentia terras. M.T.de offi.li.iii.Magnus uir in primis & q perindulgens in patrem.idem Seuerus in filium. No.

Inducere fingere ímittere. M.T.de offi.lib.iii. Ille hinc figiges inducitur a Plarōe.No.

Inducere instituere confirmare.Lucil.li.xxviii Ad quos auis induxit semel & ut ille omnino putat.No.

Inducere persuadere.Lucil.li.xxviii.Immo ego animū sic iduco qd tu ab ísano auferas.No.

Induci ē aliquibus fallaciis decipi.Lucil.li.xxx Quid quærimus acre inductum cantu eustoditum.No.

Indolē adolescentiū tātum cōsuetudo dicit q̄si nouæ sobolis.Indoles autem est cremētum. ueteres seniū dixerūt.Plau.in milite.Si albet capillus hic uidetur neutiq; sub īgēio senex inest in hoste ætas sua sibi ingenua indoles. Nonius.

Indigetes proprie dii sunt q ex hominibus dii facti quasi in diis agētes abusiue oēs generaliter quasi nullius egētes.Ser.

Indignus magnus.En.indignas turres dixit.i. magnas.Ser.

Indignus pro miserabili.Vir.vi.æn. Misenū in littore sicco.Vt uenere uidēt indigna morte peremptū:nō pro imeritaut qui deos arroganter in certamē illiceret.Te. Iusiurandum dabitur te esse idignū hac iuria idignis cum egomet sim acceptus modis.Ser.

Indigitamēta idest libri pōtificales:quí & noīa deo℞ & rationes ipsorum numinum continuerit.Ser.

Induco irrigo. Virgilius.Deinde satis fluminū inducit.Ser.

Indulgeo do operam. Virgi.ii.georgico℞. Indulgeo ordinibus.idem in quarto æneid.Indulge hospitio Ser.

Indocile ab indocto differt.nam indocile est q penitus nō potest discere:indoctū quod nōdum didicit.Ser.

Indoles est imago quædam uirtutis futuræ. Seruius.

Indies per singulos dies:& in ānos per singulos annos.& in horas per singulas horas. Liuius frequenter in tulites.Virgilius í quinto. Bina boum uobis troia generatus acestes: Dat numero capita in naues adhibere penates. Priscianus.

Indipisci acheos Homerus pugnā ídipiscí ait. Nō fidicularum nbyarumq; cōcentu cōspirātum tacito intibūdos.A.Ge.

Induciæ sūt pax in paucos dies:uel quod í diē dētur:uel q: in dies ociū præbeāt.Do.

Indigeste.i.ĩordinate.hæc ídigeste tanquam in aceruum cōgessimus digna memoratu . sed uarietate re℞ disparibus auctoribus dispersa confusa temporibus:ita in quoddam digestū corpus ut quæ idistincte atq; promiscue ad subsidium memoriæ ānotaueramus in ordinem instar membro℞ cohærentia conuenirent.Macro.de satur.

Indigitari auctor ē Cornelius Labeo mare uulgani uxori idest terræ ædem calendis Maiis dedicatam sub noīe bonæ deæ:& eandē esse bonam deam & terram ipso ritu occultiore sacrorum doceri posse confirmat hanc eandem Bonam Faunemque Opem & Fatuam pontificum libris indigítari. Macrobius de saturna.

Indicium ab idicādo illa ídicit illum ídixit. ſu nus idixit.diem addixit indictū. Var.

Indolesco cōcresco. Vir.secūdo geor. Vdoque docēt idolescere libro.Ser.

Iners ociosus. Virgili quarto georgicorum.Immedium seu stabit iers seu profluet humor. Seruius.

Iners ignauus. Virg.quarto æneídos. Spumantemque dari pecora inter uotis optat aprum. Seruius.

Iners qui est sine arte:ut apud Luciumr ut ,p betur iers ars í quo nō err ulla Ser.

Inermis pro inermibus,Salusttus in iugurtino Neque quempiam dicere quis manus armauerat ab inermis pedibus auxilium petere.

Ineptus quem nos ineptum uocamus: is mihi uidetur ab hoc nomē habere dictum q: non sit aptus:idq; i sermonis nostri cōsuetudine plate patet:nam q aut tēpus quod postulet tiō uidet:aut plura loqtur:aut se ostētat: aut eo℞ q̄buscūq; est uel dignitatis uel cōmodi rōnem nō habet:aut deniq; í aliquo genere: aut iconcinus:aut multus est:is ieptus dicit Cicero secūdo de oratore.

Inextīguibilis M.Ca.de li.edu.Male enī cōsuetudo diu íplorata est íextinguibilis.No.

Ineptitudo pro íeptia.Ce.in harpagone . Qui homo ieptitudinis cumulatus cultum oblitus est.No.

Ineptum stultum absurdum & falsum i eo differūt q: ieptum est a quouis repræhēdi pōt. Falsum quod etiā prudentē possīt facere.Te rē.i an.Cēsen me uerbum potuisse ullum,p loq;aut stultum tantum . Absurdum quod stultum est.& í ipsa stulticia diuersum & q̄si repugnās sibi.Te.i an.Est hercle íepta ne dicam dolosa atque absurda. Cicero de oratore Ineptus est ait qui non sit aptus: & uerbū est quod facit ieptio ieptis ineptit. Teren.in adel.Inepns a sapientia:sapis ab íepua ieptus dicitur.Donatus.

inepti ꝓprietatem. Ci.de oratore li.ii. patefacit. Quem enim nos ineptum uocamus: is mihi uidetur ob hoc nomen habere dictum q̄ non sit aptus. No.

Infabre fede ut est affabre pulchre. Pacuui. in ipetra Barbaricam pestem nauibus nostris obtulit nouam figuram factam cōmissam ī fabre. No.

Infans a non fando dictus est. Cicero in oratore. Nam & infantes actiōis fructum sæpe tulerunt est quod dici aut non debeat aut fari non possit. Curtius libro uigesimonono. Vt pueri infantes faciunt mulierculam honestum & quintodecimo. Et pueri īfantes credunt signa omnia ænea uiuere & esse homines. Virgi.ii.æne. Infandum regina iubes renouare dolorem. Varro. Voces amphionem tragœdum iubeas amphionis agere partes ī fantiorem q̄ meus est mulio. Actius in achāto. Priusq̄ infantis facinus: oculi uestiuntur tui. Varro in eume. Postremo nemo ægrotum somniat tam īfandum quod aliquis nō dicat philosophus. Cicero de oratore libro secūdo. Modo hoc constet neque infantiam eius quis remoueat: sed eam explicare dicendo non queat: neque scientiam illius cuius res non suppeditat aut uerba nō desinit esse laudanda. No.

Infeꝝ ab imo dictū: unde inferi quibus iferius nihil. unde infernus recte potest dici quicquid desuper mittitur. Var in marcipore. Nubes aquali frigido uelo leues cœli cauernas Aurea subduxerant aquam uomentes inferant mortalibus No.

Infesti ꝓprietatē hāc esse Nigidius uoluit quasi nimiū festinātis ad scœlus uel fraudē. No.

Infinitatē ab infinito. Ci. academicoꝝ lib iii. Ad hæc Anaximādro populari & sodali suo nō persuasit. is eni infinitatem reꝝ atq; naturæ: & in hoc mūdo ipso cœlum terras maria cognoscimus.

Infractionem torporem. Cicero tuscula. lib iii. In quem cadit ægritudo cadere in eum timorem infractionem quidam animi. Ho.

Infractus ualde fractus. nam præpositio ī nūc auget nūc minuit dictionem. Teren. in eunucho Incuruus gemēs: idest ualde curuus. D.

Infestum habere mare pro mare ifestare latrocinando. M. T. de repu. libro tertio. Nam cū quæreretur ex eo quo scelere impulsus mare haberet infestum uno mioparone eodem inquit quo tu orbem terræ. No.

Infœlicitent infœlicem faciant. Cecili. in nauclero. Vt te dii omnes infœlicitent cum male monita memoritas. Plau. in penu. Dii illū infœlicitent oēs. No.

Infeꝝ mare est thuscum a ueteribus dictū: ac interdum ligusticum: aliquando tyrrhenum sed adriaticum dixere supeꝝ.

Infestum q̄ alii aliud sit infestum. M. Tul. pro Cn. Plancio. Dolebam iudices & acerbe ferebam si huius salus ob eam ipsam causam esset infestior: quod is meam salutem atque uitam meam beniuolētia præsidio custodiaq; texisset. No.

Infœlix infœcūdus. Virgi. i. georgicoꝝ. Infœlix lolium. Ser.

Infensus est plus q̄ inimicus. Vir. ii. æne. Insup ipsi dardanidæ infensi pœnas cum sanguine poscunt. Ser.

Inferiæ sunt sacra mortuorum: quam inferis soluuntur. Virgilius decimo ænei. Totidem quos educat ufens uiuentes rapit inferias. S.

Inficiator fallax est & qui negat depositum.

Infestus. require in formidolosus. Au. Gel.

Infinitio quia sine fine & indéfinitio. Cicero de finibus bonoꝝ & maloꝝ. Quarum scur sionem non solum uidebamus. sed etiam cogiremus. infinitio ipsa: quam a ꝥꝥipiā uocant. No.

Infinitum tempus plus potest ad significandū q̄ finitum. Terētius ī eunu. Inuidere omnes mihi: pro iuidebant. ego floccipendere. Donatus.

Inficiatores sunt falsi criminis obiectores. Cicero de orato. libro primo. Nō itelligebat. ut si illi inficiatores probassent iudici: ante peritam esse pecuniam q̄ esset cœpta deberi Nonius Mar.

Inficias ire negare. Terēti. ī adel. Si ificias ibit testis est mecum ānulus: & mecum pro me. Donatus.

Infrigere illidere. Te. ī adel. Plus qngētos colaphos ifregit mihi.

Infortunitas. Chrysippus iquit itidem sūt bona & mala fœlicitas ut ifortunitas dolor & uoluptas. Alterum enim ex altero sicuti plato ait. Verticibus iter sese cōtrariis deliquatum est si tuleris unum abstuleris utrūque. Au. Gelius.

Infinitus sine alterius uerbi adminiculo poni solet: ubi subitelligitur uere ne ita est ut me ne incœpto desistere uictam. Virgili. Laurentius.

Infestum ab ifestādo dictum. Nam qui instat alicui: eumque properās urget opprimereq; eum studet festinatque: aut contra de alicuius periculi exitu festinatur: is utique infestus dicitur ab instantia atque imminentia fraudis: quam uel facturus cupiam uel passurus est. Au.

Infestus appellatur & qui malum infert cuipiam: & contra cui aliūde impender malū: is quoq; infestus dicitur. Au. Ge.

Inficiator est qui negat se uel debere qđ actor petit. uel cõmisisse quod accusator obiicit. Vnde status coniecturalis dicitur inficialis i quo reus semper Infieiatur. uel inficias it: qđ est uerbo negare. nam negare interdum ẽ facto. Vir. Sed quis fortuna negarat in patriã reditus Dicimus ificias eo tantũ nec per aliud uerbũ sicut suppetias ire. Cæsar in cõmentariis. Atque suis fugientibus suppetias ire contendit ꝑ auxilio & suppetias ferre īquit Plautus. Lau. ualla.

Infimas. Plau. in sticho. Infimates ergo oratores populi: summitates uiri summi occumbere. Priscianus.

Infandum interiectione ponitur: sic alia plæraque partes orationis. Pris.

Infensus uehementer iratus. infestus uehementer molestus atque in aduersum uadens. inde infestare crebris incursibus molestiam facere.

Inferias ferias numinis & exequias nunq̃ ueteres scriptores singulari numero appellauerunt. Virgi.

Infans hic & hæc infans: & hic & hæc & hoc infans Pris.

Infra etiam subesse natũ puto & significat κατω: quod est apud græcos aduerbiũ. Id quoque per supradictas causas inter præpositiones accipitur a latinis. frequentissime enim præponitur casualibus & grauatur. Terentius in eu. Ego te esse infra omnes infimos puto Ex hoc deriuatur inferus ueluti a nuper nuperus: quod approbat Caper. uel infer. ut citer a citra est: & exter ab extra & infernus ab ifirior & infimus. P.

Infandum aliæ tamen partes orationis singulæ uel etiam plures solent interiectiue ꝑferri. ait Vir. i. æneid. quibus infandum amissis unius ob iram. infandum pro interiectione posuit Pris.

Informes. Hora. li car. Informes hiemes reducit iuppiter: idest terribiles: assiduis imbribus. Acron.

Infula fascia in modum diadematis: a qua uittæ ab utraq; parte dependent. Ser.

In gallos. Neuius. Postq̃ nunciatum est inquit pugnatum esser in gallos id ciuitas grauiter tulit: in galios mundius subtilius que q̃ cum gallis aut contra gallos. A. Gel.

Ingratus tristis. Vir. vii. æn. Et cineri igrato supræma ferebant. uti gratum lætum dicimus: quanq̃ & ingratus qui gratiam non sentit dicitur. Seruius.

Ingratus aduerbialiter inuite non ultro: quia ultro grata sunt: ingrata quæ ab inuitis fiũt ac recusantibus. Te. in eu. Opus faciá ut defatiger usque ingratis ut dormiam. Hæc heri i modestia coegit me qui hoc noctis ingratis excitauit. Do.

Ingenio uinum & mel ingenio diuersa sũt uini enim natura humida ẽ: mellis arida. nam medicinæ effectu quæ corporis udanda sũt uino fouentur: quæ siccanda sunt melle detergentur. Macro.

Ingenium idest natura. Vir. secundo geor. nũc locus aruorũ ingeniis. Ser.

Ingenium ueteres dixerũt & sua sponte uel natura. Neuius in lycurgo. Vos qui regalis corporis custodias agitis ite actutum: in frondifluos lucos ingenio arbusta uineta sunt nõ obscuritatis. Salu. histo. li. iii. Castrisque collatis pugna tamen ingenio loci prohibebatur. Virgilius. ii. geor. Nunc locus aruorum ingeniis quæ robora cuiq; quis color. Nonius Marcellus.

Ingenium est naturalis sapientia. Salustius in catilina Ingenium nemo sine corpore exercebat. Nonius.

Ingeniosus uehementiam siue copiam ingenii significat. Lau.

Ingredior in foro i. incedo uel ambulo uel gradior. Vir. Cõtinuo pecoris generosi pullus i aruis Altius ingreditur. ingredior forũ uel forũ notum est. Lau.

Ingens. Cicero de senectute. Semper assentator auget: ut magnas uero agere gratias ta is; immo ingentes. Satis enim erat dicere magnas dixit ingentes. Semper enim assentator auget.

Ingeneraretur ut inascerentur. Cicero academicorũ li. iii. In tanta animantium uarietate homini ut soli cupiditas igeneraretur cognitionis & scientiæ. No.

Ingredi non solum ut est manifesta eius significatio. sed etiam uenire ac se ostendere auctoritate Pla. dicere possumus in amphi. nihil ne te pudet fecisse populi in cõspectũ ingredi. No.

Ingluuies uẽtris rapacitas: & pro gula capitur. Vir. iii. Hic piscibus atram improbus igluuiem ranisq; loquacibus explet. Var. ad Ciceronem xxiii. Ingluuies thon sũt inquit circa gulam qui propter pinguedinem fiũt atque interiectas habent regulas.

Ingruit impetum facit. Virgilius undecimo. igruere infensos hostes. Et ingruit æneas italis. Seruius.

Ingruit iuadit. Vir. i. æneid. Armorumque igruit horror. Et ingruit æneas italis. Ser.

Inhorruit turbatus est: ut inhorruit armis: Hora. li. car. Nam seu mobilibus ueris inhorruit aduẽtus foliis. Acron.

In hunc modũ pro modo. Salu. in hũc modũ disseruit. Pris.

Iniuges Manilius orestus in li. quem de deorũ hymnis scripsit ait. Mineruæ iniugesboues sacrificari idest magistri nunq̃ ferẽtes illa uidelicet causa q̃ & uirginitas iugum nesciat maritale:& uirtus nunq̃ sit iugo præmenti subiecta. Fla.fal.

Inibi pro sic & mox. Affra.in matetteris. Post q̃ se uidit mihi essegnatam paruulam sorori bus cõmendat. Cecili.in plocio. Liber ne es non solum uerum inibi est. Pacu. in iliona Profecto aut inibi est tam iam potiũtur frugum.Nonius.

Immanum datur ei qui separatim accipit sine arbitris aut interprete;ut præuaricator aut iudex corruptus.Teren.in phor. Soli sumus nũc inq̃.hic eo dic quid uelis tibi dari in manum.Donatus.

In mentem uenire reminisci non tantum sed etiã recogitare & considerare significat.Ci.i mentem tibi non uenit causam publicam sustinere.i.non cogitas. Te.in eu. Ve misere in mentem non uenetat indignum fœdum crudele.Te.in eu.Quæ exẽpla futura dicũt. in eum indigna.Do.

In manu uel in manibus est pro eo quod est in potestate est.unde mancipium & manumissio;ut uictoria in manibus est idest quasi iam tenetur.& in manibus pro inter manus Cicero in Cato.maio.Est in manibus laudatio.& idem.Septimus mihi liber originũ est in manibus:idest nondum operi summa est imposita manus.Lau.

Iniungere aliquid agendum mandare:quo uerbo Cicero abstinuit pro eo usurpant aliquãdo impono. Domiciani temporibus in usũ frequentiorem uenit Plinio &Tranquillo familiarissimũ.

Iniuriosus actiue accipitur.Lau.

Iniurie dictum est mihi iniuriose.Neui.in lycurgo.Oderunt hi homines iniuriose ne an illi iniuriæ facinus.No.

Iniuria ex eo dicta est q̃ non iure fiat. Omne enim quod non iure fit iniuria fieri dicitur: hoc generaliter.Specialiter autem iniuria dicitur contumelia.Interdum iniuriæ appellatione damnum culpa datum significatur:ut in lege aquil.solemus dicere.interdum iniquitatem iniuriam dicimus.nã quando quis inique uel iniuste sententiam dixit ex eo iniuriam dictam q̃ iure & iusticia caret quasi nõ iuriam.Contumeliam autem a contendo.iniuriam autem fieri Labeo ait:aut re:aut uerbis.Re quotiens manus inferuntur:ut quando conuicium fit.omnem quidem iniuriam aut in corpus inferri:aut ad dignitatem : aut ad infamiam pertinere.In corpus fit quando quis pulsatur ad dignitatem cum comes matron. adducitur ad infamiam cum pudicitia attendatur.hæc autem fere sunt quæ ad infamiam alicuius fiunt:utputa ad inuidiam alicuius ueste lugubri utitur.aut squalida:ut si barbã dimittat:uel capillos submittat: aut si carmen scribat uel proponat:uel canter aliquid quod pudorem alicuius lædat. Vl.de iniurus.

Iniuriæ quære in uerbo conciliare.Lau.

Initiari ut quidam cibo & potu.ut quidã sacrificia ubi ita legunt apud Var.Initiari pueros edulie & poetice & cubie:diis edendi & potandi & cubandi ubi primũ a lacte & cunis transeunt;quod Vir.Nec deus hunc mẽsa: dea nec dignata cubili est;hoc annotauit Probus. Teren.in phor. Vbi initiabũt inquit appollodorum secutus ad quem legitur ĩ samothracũ a certo tempore fieri more atheniensium qđ in palliata ꝓbandũ est magis.Do.

Iniquo quære in obscenis.Pri.

Iniquat.Labe.in nup.Aequũ animũ indignãti iniquat contumelia.No.

Inimicitiam numero singulari.En.Eo ego ĩgenio natus sum:amicitiam atq; inimicitiam ĩ fronte promptam gero.No.

Iniuria & contumelia hoc distant q̃ iniuria leuior est.Pa.in periboea.Patior facile iniuriã si est uacua a contumelia.Ce. Fallacia facile ærũnam ferre possunt si inde abest cõtumelia & iniuriam nisi contra constat contumelia.Nonius.

Inimiciter.Acti.in didascolo.Rep.placare hostem ferocẽ inimiciterq; accensum.No.

Inimicos appellamus qui priuatim ĩter se ipsos odiũ exercent ut ciues ĩter se uidemus cum hostes sint cũ q̃bus publice bellũ decreni ẽ. Ci.in.L.Pisonem.Iam uides ne tibi non inimicum sed hostem.Ser.

Iniquus magnus.Vir.geor.Et iniquo pondere rastri.Ser.

Iníquus ãgustus. Vir.q̃nto æneι.spacioq; subit Sergestus iniquo.& quarto geor. Verũ hæc ipse quidem spaciis exclusus iniquis prætereo.Seruius.

Iniustũ magnũ.Virg.iii.geor.iniusto sub fasce uiam cum carpit.Ser.

Initũ cœptũ ab ineũdo.unde & initia quoq; dicta.Te.in an.ut beneficium uerbis initum re comprobes.Do.

Inire gratiam.i.in gratiam ire hoc est amicos comparare.Te.in adel.Ego lepidus ineo gratiam.Donatus.

Iniectio manus dicitur quotiens nulla iudicis auctoritate expectatã rem nobis debitã uendicamus.Vir.in.x.iniecere manus patriæ telisq; sacrarũt euandri.Ser.

Iniurias itidem dicimus tam illoꝝ q̃ patiũtur

q̄ qui faciūt. A Ge.

Iniussu ne quis iniussu uillici habeat:neq; uillicus in iussu domini. Var.

Iniuges in ipsis hostiis:uel animalibus:uel consultatoriis quædam sunt quæ iniuges uocantur:idest quæ nunq̄ domitæ aut iugo subditæ sūt. Harum Virgilius noster sic meminit Nunc grege de intacto septem mactare iuuencos. Præstiterit lectas totidem de more bidentes. Et ut iniuges euidentius exprimeret adiecit. & intacta totidem ceruice iuuencos. Macrobius.

Inlitiū circū muros inter: ut populus inliciatur ad magistratus conspectum qui is uocari potest in eū locum. unde uox ad conditionem uocantis exaudiri possit. V.

In manibus idest in facili & in promptu:quod græ. dicūt ἐν χερσί: Virg. in. ii. geor. In manibus terræ. & Ci. in Cato. maiore. Est in manibus oratio. Ser.

In medium in cōmune. Virgi. iii. geor. Et ī medium quasi reponit. Ser.

Innoxius est cui non nocetur: inocuus qui nō nocuit nocere. Ser.

In numeq; in ordinem. Vir. iiii. geor. illi inter sese magna ui brachia tollunt: in numerum. Seruius.

Innocens & innocuus hoc distant. quia sit īnocens non nocens. innocens illesus. Virg. in. x. Et sedere carinæ omnes innocuæ. quod La. carpit. Ser.

Innuere & annuere hoc distant: q; inuere est facie significare: ānuere uoluntarie. No.

Innocentia est bonū & nulli nocens. Vir. æne. quarto. Liciusq; rogamus innocuū.

Innocens rursus integer & incorruptus. Salustius in iugurtha: ubiq; Metellus agebat ex nunciis accæptis simul de innocentia eiectis certior roma factus diffidere suis rebus actū demum uciam deditionem facere conatus est. Nonius.

Innumera pro inumerabili Luc. li. ii. Nō ē una se numero magis inumera. No.

Innubere positum pro transire q; hæ quæ nubunt ad maritoq; domus transeunt. Lu. saty. li. vi. Sententia enim inuadere atq; innubere censent Nonius.

Ino filia Cadmi & Hermionæ uxor Athamātis & bacchi nutrix: nouerca Phryxi & helles quæ cum Melicerta filio in mare se præcipitem dedit a græcis Leucothea idest alba dea a nobis matuta quæ auroram significat. idest matutinus. T.

Inops dicitur sine ope ex auxilio. Virgili. octauo æneı. Res inopes euādrus habebat. & primo geor. Atque inopi metuens formica senectæ. Teren. in adel. Ferte misere atque īnocenti auxilium: subuenite inopi M T. de of. libro. i. Nimirum enim inops ille si bonus ē uir: etiam si gratiam inferre non potest habere certe potest. No.

Inops non modo pauperem: sed insepultū etiā significat. Vir. xi æneı. Hæc ois etiam quam cernis inops inhumataq; turba est. ex iure n. pontificio terra iniciebatur & circa cadauera & circa absentium corpora quibusdā solēnibus factis additis. inops ergo. i. sine terra: quæ Ops dicitur. Ser.

Inhorreo intremisco. Vir. i geor. Spicea iā campis cū messis inhorruit. Ser.

Inhonestus turpis. Vir. vi. æneı. Et trūcas inhonesto uulnere nares. Te. in eu. illum ne obsecro inhonestū senem muliebrem.

In ordinē redactus. i. inter uiles & abiectos connumeratus. Li. in. xii. ab ur. con. Tribuni plebis in ordinem redacti. i. in contemptu habiti: hinc etiam extra ordinem populi ro. egredi e romana dicitur. Ser.

In ora maris bithynioq; Graiæ urbes Abydos & Lapsacum & Paros & Priapos Abidos magni quondam amoris commertio insignis est. lapsacū phoceis appellantibus nomen ex eo traxit quod consulentibus in quasdā terras potissimum tenderent: responsum erat ubi primū fulxisset ibi sedem capescere.

Inhonora idest mortis honore carentia.

Inolesco Vir. posuit concresco. vi. æneı. Penitusque necesse est multa diu concreta modis inolescere miris. Ser.

Imprimis præcipue. Vir. iiii. æneı. Imprimis regina quietum accipit in teucros animū mentemq; benignam. Ser.

In populum pro ad populum. Sisenna histo. li. tertio. Seruulū eius præmio libertatis inductum magno cū tumultu conuentū in populū perduxit armatum. Ser.

Inquilinus est qui in aliena domo habitat conducta cum domino habitat.

Inquilinus qui aliena incolit loca. Salustius in Catili. ne existimarent patricio homini cuius ipsius atq; maio rum plurima beneficia in plebem romanam essent prædita Ro po. opus esse cum eam seruaret. M. T. inquilinus Romæ. Ser.

Insitum ab insecatione dictum amissione a litteræ postea quod nunc habet nomen obtinuit. M. hoc sicium nominatur & scribitur. inspice Alexandq; Aphrodiseū.

Insitio aqua recens inimica tenellum enim cito facit putre. V.

Insani apud Pla. si unū epityra æstuer īsane bene epityrum uocabulū est cibi quo frequentius Sicilia q̄ Italia usa id uehemēter cū uellet dicere insane dixit q; insani omnia faciūt

uehementer. Varro.
Insitia ab eo q̄ insecta caro ut carmine saliorum quod in extis dicitur núc præfectum. V.
Insidere proprie est dolose aliquem expectare unde & insidiæ noiatæ sunt. Vir. i. xi. Arripuitq; locum & syluis insedit iniqs. Ser.
Insolens insuetus nō solitus: unde insolétia dicta é. Te. in an. Quid in athenas insolens. Et M. T. i. de ora. Sed mehercule istius deputationis insolentia atq; earum rerum quæ quasi i arte traderentur inscientia. Ser.
Insula pontis palmariæ pandateriæ. Var.
Insula gallinaria a gallinis in syluis appellata: quam in mari thusco secundum italiam cōtra mōtes lygusticos uiginti milium album ingaunum. V.
Inscendi passiue dixit. A. Ge. de equo Alexádri qui haud unquam inscendi sese ab alio nisi a rege passus sit.
Insubres galli hae etiam ætate sunt qui Mediolanum habuere metropolim. sunt enim ligurum pars. Ser.
Insaniter inuenitur & alia quibus tamen non est utendú. Pom. in auctorato. Ludit nimiū insaniter p insane. Pri.
Insitus: sino situs: & desinor desitus penultima correpta unde etiam situs dicitur pro negligentia. Vir. in. vi. Sed te uicta situ uerique effecta senectus. idem i. ii. geor. Insita mala ferre pirum. Pri.
Insultare est inimicos irridere per cauillationem. Virgi. in decimo. Certus ut insultát rutuli. Seruius.
Instar est nomen indeclinabile: licet Probus i stans declinant: ut nectar nectans quia caret præpositione sicut peregre. Virgi. ii. æneí. Instar montis equum diuina. sed instaurata dicuntur ædificia ad antiquam similitudinem facta. Seruius.
Instare factum uetuste dicitur idest instar dicere factum esse. Do.
Instans persuasio impulsio dicitur. Teren. i an. Dum in dubio est animus paulo momento huc uel illuc impellitur. idem in adel. Persuasit nox amor uinum adolescentia. Pla. in bacchí. Quid hoc ille cerebrosius fieri pōt nox mulier uinum homini adolescétulo persuasit. Donatus.
Insignis notabilis præcipuus. Vir. iii. geor. Scilicet ante oés furor é insignis equarum. Ser.
Insomnia fœmi. ge. uigiliam significat. insomniú uero ge. neu. id qd somniú dicimus. M. T. de senec. Caret ergo uiolentia crudelitate & insomnus. Ser.
Insomnis per noctē. Vir. Libra die somniq; pares. Plau. Miris modis ludos faciunt hōibus miris q; exéplis oia i somnus dii dánút. T. in an Si se illā in somnis q̄ illum amplecti malit núc qd uulgo dicit cú illa dormire. Do.
Institor. Li. li. xxii. patrem lanium fuisse ferút ipsum institorem mercis.
Institor appellatus est ex eo q̄ negocio gerendo instat: nec multum facit tabernæ ne sit præpositus an cuilibet alii negociatiōi cum interdum etiam ad hoíes honestos afferant merces & ibi uendant nec mutat causā actionis locus emendi uendendi ue: cum utroq; modo uerum sit institorem emisse uel uédidisse. Vlpia.
Institor is est qui tabernæ loco ue ad emendū uendendú præponitur: quiq; suo loco ad eū dem actum præponitur. Vlp.
Institor rerum uilium uenditor.
Instita pudoris isigne uestis matronalis demissa ad talos. Hor. primo sermonú. Quarum subsuta talos tegit instita ueste. Ouidius de arte Quæq; tegit medios instita longa pedes
Instrumentorum nomine ea omnia accipienda sunt quibus causa instrui potest: & ideo tam testimonia q̄ personæ instrumētorum loco habentur.
Instructa domo legata responsum est supellectilem legatam nō esse una: quia una domus uinis instructa intelligi nō potest.
Insitio dicitur cú scisso trunco surculus fœcūdæ arboris in sterili inseritur. Ser.
Inspico incido in spicarum & aristarum imaginem fundo & in modú spicæ. Vir. i. geor. Ferroq; faces inspicar acuto. Ser.
Insanus magnus. Vir. i. geor. Quid tantú insano iuuat indulgere labori: o dulcis coniúx. & insani feriant sine littore fluctus. & pluit i sano cōtorquens uertice syluas.
Insaniter. Pompe. auctore. me tuo illum iocari nescit ludit nimiú insaniter. No.
Insaniam non hominibus solum aut aīalibus: sed & his qui sine anima sunt. Virgili. in bucco. Docet huc ades insani feriant sine littore fluctus. No.
Insimulare é crimé igerere. Ci. nihil horum quæ galli insimulabant negarunt. Te. in phor. Si herum insimulabis auaritiæ malæ audies. & insimulo genitiuo iungitur. Do.
Insigne dicitur magnú uel præstans. Vir. i. æn. insignem pietare uirum. No.
Insigne utile necessariú. Lu. li. xxii. Coquus nō curat caudam insignem esse illam dū piguis fiet sic amici animum quærunt rem parasiti ac diuitias. No.
Insolens impudens & audax dicitur consuetudine. M. T. ad Cæsaré iunioré li. ii. Insolés arrogans. idem de senec. Nec certe uerendú ne uera prædicans de se nimis uideatur aut isolens aut loquax. No.

Insolés insuetus insolitus. Ci. p Deiotam. 'Moneor etiam loci insolentia. Salu. insolens uera accipiendi. Teren. in an. Quid tu Athenas insolens. Do.

Instrumentum uineæ nihil esse. 'Ser. respondit qui eum cõsulebat Cornelium respondisse: aiebat palos perticas rastros ligones instrumenta uineæ esse: quod uerius est.

Instrumentum balneario legato etiam baleatorem continen neracius respondit contine tur. autem & fornicator.

Instruméta lanionis femota carne põdera mésas ferramenta & alia 'quoq; : quæ laniandæ carnis causa parata sunt. ité tentinas culros dolabras relinquimus.

Instruméctum tabernæ quom quæritur qđ sit interest quod genus negociationis in ea exercere solitum est.

Insulæ italiæ pars italiæ sunt ea cuiusque prouincia.

Institutorius actione significat qui ĩstituit. L.

Instruere aciem classem militem causam dicimus: non aliter. Lau.

In singulos annos & quotánis idẽ est: dicimus & in singulos menses: in singulos dies: non aút quot mensibus quot diebus. Lau.

Insolens etiam atrogans intelligitur q præter legem agit humanam & naturalem insolẽs dicitur. Cicero pro. M. Marcel. præsertim in uictoria quæ natura insolens & superba est. Donatus.

Insolens rursus non solens. Te. in an Quid tu Athenas insolens. Pacu. in Athalanta. Quæ ægritudo insolens mentem attentat tuam. Turpil. in Demetrio. Timere occæpit interdum oscitarier impetus. quid mihi uellẽ ex insolentia nesciebam. Idem i leucadia. Quẽ olim oderat secta ut ultro ac detinet ille ĩsolens aut ut fastidit carnifex. Acti. i diomede ita & fletu: & tenebris obstinatus spem animi. Liui. Conspiciẽt insolentiã. Sa. in ca. Quæ tam ẽrli animus aspernabatur insolens malaꝝ artiú. Ci. in ora. Sed mehercle istius disputationis insolentia atq; eaꝝ quæ quasi in arte traduntur in scientia. No.

Insignite cum iudicio notæ. Cicero. enim de ora. Nec improbum notari ac uituperari insignite posse. No.

Insanum pro insane: ut ímane p ímaniter. Pla. in neruo. insanum ualde uterq; amat. Sal. li. iii. ímane quantum animi exaisere: nomẽ positum pro aduerbio. No.

Insolú p insolitum. Affra. in crimine orbitatẽ senectuti tuæ tualam metui q insolum non uenit cæco ac dementi. idẽ in uirgine. Ne ueniret quod nõ agitur in solú. No.

Insanitas. Ci. tuscu. li. i. insipiẽtia autẽ quasi ĩsanitas quæ esset insania: eadẽq; deméua. Var. in eumenidibus Apage inditectum a domo nostra istam insanitarem. No.

Institura sunt boni mores consilio & rõne súpti. ná bonos mores & malos dicimus: & in moré. i. in similitudinem. Significat etiam inceptum ꝓpositum: ab instituo quod ẽ incipio. Institutiones uero sunt ꝑceptiones quibus instituunť & docentur hoĩes: ut institutiones oratoriæ. Quintil. Lau.

Instratum ab instruẽdo: quod & stragulum appellabant & equoꝝ: & similium opimétú ẽ. Stragula quoq; dicitur opertorium lectorú ubi dormiebant aut discumbebant t dicimus sterno humum floribus: & flores humi. inde dicimus sternere thoros & sternere equum: idest tapetis uel similia. culcitra est tá lanea q̃ stupea q̃ plumea uel huiusmodi. L.

Insupate inicere. unde fit dissipare. Fe.

Instaurare ex senatus itaq; cõsulto & meuia lege ad ppiciandú iouem additus illius circensibus dies: isq; instauratus dictus est: nõ a paribulo: ut quidam putantia græco nomie sed a redintegratione: ut Var. placet.

Insto illi & illum romani dicunt. Vir. i æn. lii. stans operi regnisq; futuris. idẽ in. ix. Heu q̃n tæ miseris cædes laurentibus instár. in. viii. Patte alia martis currumq; rotasq; uolucres instabant. Pri.

Insulæ fortunatæ in oceão q̃s Salu. in hiſ. dicit uictum uoluisse ire Sertorii. Ac.

Insolens incõsuetus inexpertus. Hora. lib. car. Et aspera nigus æquora uentis mirabitur insolẽs. Acron.

Insero p ímitto íserui: si enim de arbore dicá inserui inseui facit: & participium ísitus non ísertus. Virg. in buc. Insere núc Mœlibee piros pone ordíe uites. idem í tertio geor. Mutataq; insita mala: ferre piꝝ. Vetustissimi tamẽ in simplici seui pro ordinaui p tulisse inueniútur En. in ꝑceptis ubi uidet auená polium crescere ĩtet triticú: seligit secernit aufert ceduio ubi aperiam addidit quæ tanto studio seruit. Pri.

Instat significat ad æquiparationẽ uel ad mensuram. Vir. Argolici clypei & phœbeæ lápadis instar. i cæteris dicimus ad similitudinẽ orbis terrarum non instar. dicimus etiam in morem & í modum uel tanq̃. Lau.

Insinuari est imitti quasi sinu accipi. Sisen. historia. li. iii. Agmẽ perturbatum pedites ísinuant ac loco commouẽt. No.

Insulsum est ꝓprie fatuum quasi sine sale. M. T. ad Cæsarem epistola secúda. Sed ita locutus insulse est ut mirum conuiuium senatus excæperit. & de ora. li. ii. Vt nihil aliud eorú nisi ipsa insulsitas rideatur. No.

Interpolare est immittere & interponere & i nouam formam a ueteri fingere. M.Tul.in Ver.actio.ii. Aliquid de medio mutando in terpolando & est tractum ab arte fullonia: q ponendo diligenter uetera quæq; quasi in nouam speciem mutant. Plautus in amphitrione. illic me homo interpolabit meumq; os finget denuo.

In tempore opportuno nos sine præpositiõe dicimus tempore & tempori. Teren.in An. Veni in tempore Salusthus. Maxime ferocia regis Mythridatis in tempore bellatum. Donatus.

Intolerabilis qui tolerari nõ possit. Affra.i pri uig. Quod si fecissem paulo sæpius didicit esse his ferre & non esse itolerabilis. No.

Integrare deintegrare. Vir.geor. Ramoque sedens miserabile carmen integrat. Acti.in antenondis. Nanque huic inuenio ut mea ope opes togæ integræ. Pacu.in chry. Sed cesso i nimicitiam integrare. Sisen.histo.lib.quarto. Vltro citroque integrant in oppido cædem Nonius.

Intestatus est qui sine testamento perit. No.

Intestatus est rursus cuius uerbis fides non habet. Pompo.i pictoribus. Ipse cũ uno seruo senex intestato ꝓficiscitur. No.

Intestatur uidetur nõ tantũ is qui testamentũ non fecit. sed etiam is qui testamento liberis suis tutorem non dederit. quãtum enim ad tutelam pertinet intestatus est. Vlpia.de suis & legi.here.

Intestabilis cũ lege qui esse iubetur eo ptinet ne eius testis recipiatur & ea amplius ut qui dam putant neue ipsi dicatur testimonium. Caius de tu.

Intra diem mortis eius ut aliquid fiat si qs ita dixerit ipse quoq; dies quo quis mortuus est numeratur. Vlp.de uer.sig.

Interpres dicit̃ obscuri disertor. Vir.iii.æneid. Troiugena interpres diuũ. No.

Interpres autor. Vir.ge.iiii. Tuq; mearũ iterp̃s curarũ & conscia iuno. No.

Intentũ sollicitũ suspensum. Vir.v.æneı. Cum sidũt transtris intentaq; brachia remis. No.

Intendere inectere illigare. Vir.ii.ænei. Et stru pea uincula collo intendũt. M.Tu.in hortẽ. Quæro enim nõ quibus intendã rebus animũ: sed quibus relaxem. No.

Intendere ꝓprie est crimen in aduersariũ iacere. Te.in eu. Hanc si intẽdit esse. Do.

Intendere uerbũ est a uenatoribus translatum qui rætia intendũt ad captãdas feras. T.i an. Repudio consiliũ quod prius itenderã: uel a sagittariis atq; arcu. hic ergo qui parat Chremetẽ & simonẽ fallere itenderã dixit. Do.

Intendere est extendere. M.T.de supplicüs. Tabernacula carbaseis intenta uelis collocabãt & de senec. Intentũ enim animum tanquam arcum habebat nec languens succumbebat senectuti. No.

Interficere occidere. Lucil.li.xxix. Prius nõ tollas q̃ tuli aium ex noie atq; hominem ipsum iterficeres. M.T.de of.li.iii. Ab hisdem quæ nocent interficiũtur. No.

Interficere perdere cõcremare. Virgi.iiii.geor. Fer stabulis inimicum imbrem atq; iterfice messes. No.

Interficere consumere finire. Lucil.li.xxvii. Piscium genera atque altilium inde interfecisti ut nego. No.

Interpellare dicere. Lucil.li.xxx. Verũ tu quid agis interpella me ut sciam. No.

Interpellare audire cõmouere. No.

Interrogatio quæ fit recto etiã nõ ẽ cõtumeliosa: ut si dicit̃ qs hic homo est. si autem obli quo cõtemptum significatur Te.i eu. Quid inquam ornati est. & quid hoc est hominis quid mulieris. Do.

Intercipere quasi totũ capere. Pla.i aulula. quæ sola iterbibere si uino scateat corinthiẽsem fontẽ & pyreneũ põt. Te.in eu. Quod nos capere oportet hæc itercipit. Do.

Interfici & occidi & inanimantia ueteres posuerunt. Plau.in menech. Occisa hæc res. Virg. quarto geor. Ter stabulis inimicũ ignem atque interfice messes. Salu.secũdo histo. Multique commeatus interierant insidiæ latronum. Nonius.

Intui uel cõtui ꝓ intueri. Luc.i pedio. Tũ oculis lõga intercapedine appetitũ intui. Põp.in menech. Gemitus incœptus cõtui. No.

Intemperia pro intemperantia apud ueterum auctoritatem obscure has enim intemperies in maritum. No.

Insubres olim nũc longobardi uocantur.

Intra nõ significat id quod consuetudine persuasũ est ut itra modũ: hoc ẽ a modo minus sed etiam ipso modo: ut intra calen. dies etiã ipsæ calẽdæ accipi debeant ut intra oppidũ intra cubiculum: cũ dicit̃ in oppido & in cubiculo dictũ esse uideat̃: idq; ita positum in multis ueteribus & non ita claris scriptoribus iuenit̃ negatiuas duas negatiuam nouã significantiam habere. Var.in Mar. qui non modo ignorasse me clamat omnis heroas negat nescisse. No.

Intendo ligo. Virgi.quarto ænei. Intenduntq; locum sertis. No.

Intercatia ciuitas in hispania est quã Polybius iter ciuitates celtiberorũ numerat. Ser.

Intimelii uocantur in liguria qui Albion urbẽ incolũt. Strabo.

Inter componitur ut internũcius intertapedo

interpres cuius simplex est pres, quod nō inuenitur. Pris.

Interdum duas res significat: altera res qua demonstraẽ tempus: quod græci αλλοτε dicunt: altera quæ ad sequẽtia quoq; tempora ptinet quæ græ. diciẽ qd ita accipiẽ quotiẽs opus erit. nam & potest fieri ut bis editam sibi rationem quis perdiderit ut uerbum iterũ pro sæpius accipiatur.

Inter iũgunt hi qui per interualla quiescunt in cursu.

Interplorare. Plau. in mustellaria: Et tu qd noua pictura interplorare uis.

Interpres mediator. Vir. iiii. æneí. Tuque harũ iterpres curarum & conscia iuno. & Cicero. Quinque iterpretes corrumpendi iudici solent esse. Ser.

Intempesta nox dicitur obscurissima non qd careat tempestatibus. sed quia non discernit. humanis actionibus sicut diei tempora. Vir. in æneí. Et lunam in nimbo nox in tempestate tenebat. Ser.

Intentus mors eo q; interuentus sit & rerũ mixtarũ cõnextionem resoluat. Ser.

Integrat renouat. Virgili quarto geor. Ramo que sedens miserabile carmẽ integrat. Ser.

Integratur quod ad integrum redit: quod repetitur quod instauratur. Te. in an. hoc malum integrascit. Do.

Intento minor. Vir. i. æneí. Præsentemq; uiris intentant omnia mortem. Ser.

Interpellare est mediam alterius orationem interrumpere: uel actioni se alterius interponere. M. T. in secundo ad Herennium. Itaque & alieni sermonis molesti iterpellatores & scripti non ociosi cum obscuri interpraetes sunt Et Plinius secundo in episto. interdum lasso mihi opportuna interpellatione subueniũt. Seruius.

Interdiu: per diem. Te. in adel. Interdiu sed si hic pernocto causæ quid dicam. Ser.

Interdicta uocant iurisconsulti formas atq; cõceptiones uerborũ quibus prætor ut iubebat aliquid fieri aut prohibebat quod tunc maxime faciebant cum de possessione aut quasi possessione inter aliquos contendebatur. Est igitur ut summarim dicatur prohibitio a possessionis turbatione. Cice. primo de ora. Multisq; præesse qui aut interdicto totum contenderẽt. aut recto iure manu cõsertum uocarent q; in alienas possessiones tam temere irruisses. Ser.

Intra ad numerum & ad spaciũ refertur ut itra uiginti dies & intra muros: cuius relatiuũ est extra. Infra uero ad dignitatem & ad locum: ut infra dignitatem meam. & infra tectum: idest subter: cuius relatiuum est supra sicut supra & subter. Lau.

Inter primos doctus: & in primis doctus similiter cum paucis inter paucos & i paucis. itẽ super omnes ante alios præter cæteros quæ positiuo frequentius gaudent: interdũ & superlatiuo. Lau.

Interea est cum habet instantiam & superiorũ actorũ. Terentius in an. Interea mulier quædam interea inter illos dies. idem in ecy. qd interea. Donatus:

Interea loci duæ partes orationis cum comũctæ unam fecerint mutant accentum. Terẽ. in eunu. interea loci ad macellum ubi aduenimus. Donatus.

Interea est lõgi temporis significatio. Te. i an. Maneo interra introire neminem. Do.

Interminatus sum pro minatus sum. Plau. in aulula. interminetus sola sibi. Te. in an. interminatus sum ne faceres. Do.

In integrũ res restituta est. i. imperfecta habita est. Ter. in phor. Quod te absente filius hic egit restitui in integrũ æquũ ac bonum ẽ cui rei quasi expositione adiectũ est paulo post mihi nõ uidetur quod sit factum legibus rescindi posse. Ser.

Interfecerat cũ ablatiuo ad Cn. dolobellã p cõsulari impio prouinciam Asiam obtinẽtem deducta mulieri Smyrnea ẽ eadẽ mulier uirũ & filium eodẽ tẽpore uenẽis clam datis una iterfecerat. A. Ge.

Integra ætas ẽ quæ in flore consistit: cui neq; addendũ iam: sed neq; adhuc quicq̃ iminutum ẽ. V. iteger æui. Ascanius. Te. i an. Egregia forma ætate integra. Do.

Interpres quære inter. Pri.

Interrogare & pcontari differũt: illud simplex & eorum qui nescii sunt: hoc uero etiam sciendi & arguendi gratia. Quintili. li. octauo. Quid. n. tam cõmune q̃ interrogare uel pcõtari: nam utroq; utimur indifferẽter: quorũ cum alterũ noscẽdi alterũ arguẽdi uideẽ gratia adhiberi, & infra paulo inquit: simplex ẽ sic ut rogare: illud uero sciscitãdi gratia: hoc uero instandi.

Interuallũ spaciũ inter duos uallos: poniẽ tamẽ pro spacio tẽporũ & locorũ sicut inter colũnia & internodia & interlunia. Pli. li. xyi na uigiorum etiam uicẽ præstant si credimus singula internodia.

Inter regnũ. Liui. li. i. ab ur. con. An nunq̃ iteruallum regni fuit id ab re quod nunc quoq; tenet nomen interregnum appellatũ.

Interrex cuius erat potestas habendorũ comitiorũ siue creandorũ magistratuũ.

Intempestam noctem ælius dicebat cũ tẽpus aggredi est nullum: quod alii cõcubium appellant q; fere omnes tũc cubarent: alii ab eo

filceretur filentium noctis: quod idem plautus tempus conticiniũ.

Intercifi dies diesq; omnes aut festos aut profestos aut intercisos Numa uocauit. Festi dies diis dicati sunt, profesti hominibus ad administrandam rem. Pri.

Inter isocrates in aripagitico loco in quo habitant aropagitico loco i quo habitabant ariopagitæ. huic simile Cicero in primo inuectiuarũ. Dico te priore nocte uenisse inter falcarios idest in locum illum ubi sunt falcarii. Priscianus.

Integer castus. Horatius libro carminum. Brachia & uultum teretesque furas integer laudo. Acron.

Interstitione. Cato de Ptolemæo cõtra Tibremũ per deos imortales nolite nos atq; iucũdiora alia reqri quæũt ad hæc si liberis quoque meis perlatæ instiusmodi remissiones essent, quoniam animus interstitiõe aliqua negociorum data laxari indulgerique potuisset. A. Ge.

Interpretes sunt per quos indicitur pactio. Asconius pe.

Intertrimentum non ad unius partis pertinet dantis & accipientis nullã eẽ columinã quæ ad perpendiculũ esse possit. Asco. pe.

Intramuranus omnis eni magistratus qui itramuranus nõ est neq; urbanus, etiam si administrator eius Romæ esset ad urbem dicitur Asconius.

Intercalario mense Põpeius interrogatus a Seruio Sulpicio quinto calendas martias iterca[la]rio mense cõsul creatus est; statimque i cõsulatum [illegible]. Asco.

Inuestes dicuntur impuberes quibus ꝑpter teneram ætatem nulla pars corporis pilat. hoc est quod quinto æneidos uidetur sensisse Virg: Aerea Cæsaries ollis atque aurea uestis. Sed melius intelligi põt inuestes appellatos quasi inuista. i. a pudicitia & castitate. No.

Interuenire est in medio negocio quasi ex insidiis superuenire & opprimere in ipso actu eos qui rẽ celarã uellent. T. in adel. interuenit homo de iprouiso. Do.

Inuenire est acquirere. Te. in eu. Vtinam tã facile aliquid inuenire possis. Phædria q̃ hoc perhibitadem in heau Patri quomodo obsequare & ut serues qđ labore inuenerit & ab [a]cquirendo quæstus dicitur. Do.

Inuenire sapientis ĩncipere audacis perficere cõstantis Te. in eu. O meaꝝ uoluptatũ omniũ inuentor inceptor: pfector. Do.

Inũcare quasi unco iuadere & arripere. Lu. lib. xi. Aut qui animos tristis iuncat. No.

Inuolare irruere iuoluere uel insilire uel inuadere. Plau. in amphi. Cũ clamore iuolant im-

petu alacri Ci. de ora. li. iii. ista prudentia doctrinæq; possessio in quam homines caducã quasi atque uacuã abũdantes ocio nonis occupatis iuolarũt. No.

Inuitus ab eo quod est initus. Ci. ii. de orato: Quem ego paulo post sciebã uel ĩpudentius uel inuitus nolo enim dicere de tã suaui homine fastidiosius No.

Inuitare apertã habet significationẽ. Virg. li. v. Celeri certare sagitta iuitant: qui forte uelit & præmia ponũt. Te. in heauton. q̃ uellẽ me domũ inuitatũ nobis enim esse amplius. M. T. in Verrẽ actio. ii. Rogat rubri ut qđ ei cõmodum fiet inuitet. Lucil. li. xxx. Cõtra hæc iuitasse aut instigasse uidentur. M. T. de senectu. Ad quem fruendum nõ solum retrahit: uerum etiam inuitat atq; allectat senectus. Nonius.

Inuitari est delectari. Vir. primo geor. inuitat genialis hyems curasq; resoluit. Turpil. i trãsilione. Horonã mensam talos nimis hi hoc huiusmodi quibus rebus uitam amãt tamẽ inuitari solent. idẽ in philopatro. Lucus ipse iuitat herede hic ueneris. M. T. in hor. Voluptates autem nullas ad res necessarias iuitamenta afferunt senibus. idem de republica. idq; ipsa natura inuitare solum: sed etiam cogeret. No.

Inuitari significat repleri. Plau. in amphi. Migesi iuitauit sese in cœna plusculum. Lucil. Pulchre inuitati acceptiq; sumus benigne. Turpil. in epidero. Non inuitat plusculum hic sese prandio. Salusti. hi li. iiii. Et uersi postero die multoq; ꝑperantes deserueranti i rastris uacti cum se sibi cibo uinoque læti inuitarent. Lucil. li. xxx. Cibo bene enim lõginquũ mortalibus morbum in uicio esse ubi qui iuitare Dapsilis se. Varro. sexque Vlysse. Ipsi audi uino inuitari poculis large atque benigne. Nonius.

Inuado ꝑuerbiale. i. in toto in securitate. nam ut in profundo periculum est ita in uado est securitas. Terentius in an. Omnis res ẽ in uado. Donatus.

Inuadere est appetenter incipere. Vir. li. xii. aut pugnam aut aliquid iãdudum inuadere magnum. Lucil. li. xxx. Vt semel i cœli pugnas te inuadere uidi. No.

Inuadere rursum in uadũ ruere. Actius in athamante: ꝑfugiens hostem inimici inuadũ in manus. No.

Inueterascere in cõsuetudinem uenire spectari amari denuo agi. Te. in ecy. Nonas q actas feci ut iueterascerent. Do.

Inuenustus ẽ sine uenere. i. sine gratia quẽ oẽs respuant repudientq; pulchre & quem deformes appetant inuenustus cui displicens obi

citur. infœlix cui placens negatur. Te. in an. Adeon hominem inuenustũ aut infœlicem quenq̃ ut ego sum. Do.

Inuidiosum quod sit uitabile ad uiuendũ. Lu. cil. li. xxvi. Stultitate summa a scabie summa in te sũma obrutam neque inimicis inuidiosam neq; amico exoptabilem. No.

Inuoluere signum uolutũ superimponere. Vir. gi. i. geor. Scilicet atque ossæ frondosum inuoluere olympum. No.

Inuoluere tegere. Vir. secũdo æneí. uertitur interea cœlum & ruit oceano nox inuoluens umbra magna terramq; polumque myrmidonumq; dolos. No.

Inuidiosus cui inuidet. Est enĩ inuidia uel dicto uel facto in alterum maliuolentiæ conciliatio si quis calamitates suas ostendit ut alteri concitet odium: quod dicitur inuidiam facere uel uocare uel adducere ad inuidiam idẽ. Inuidiosa res quæ facti atrocitatem augens inuisum illud uel illius auctorem facit. & inuidia quasi atrocitas uel detractio. T. ita ut sine inuidia laudem inuenias & amicos pares. Laurentius.

Inuleus est filius Ceruæ. Hora. libro car. uitat inuleo me similis cloe. Acron.

Inuideo sibi. i. quasi non inuidens tibi fio hoc est nõ ferens te bene agentẽ uidere. Pri.

Inundo modo absolutam modo actiuam habet significationem. Vir. x. Nec iundare sanguine fossas. Pri.

Inuolere implicare. M. T. ad Cæsarem iuniorem li. i. Sed quod uiderem nomine pacis bellum inuolutum fore. No.

Inuolutum occupatum cõpræhensum. V. lxi. saxi inuoluta incendii. No.

Inuehi dicitur uehi. Virg. v. Centauro inuehit magna. No.

Inuehi aggredi increpari. M. T. ad cæsarẽ iunio. libro tertio. Et in miseriam posse inuidiam non dixi inuidentiam quæ tamen est cum inuidetur ab inuidendo inuidia recte dici potest: & ut fugiamus ambiguum nomen inuidiæ in. iii. ut ægritudini inuidentia. utendũ est enim docendi causa uerbo minus usitato quoniam inuidentia nõ in eo qui inuidet solum: sed in eo cui inuidetur dicitur. No.

Inunguem ad perfectionem: & est translatio a marmorariis qui iuncturas unguibus ꝓbãt. Virgilius secũdo georgicoꝝ. Nec secius omnis in unguem arboribus positis secto uia limite quadret. & Hora. ad unguem factus homo. Seruius:

Iocularium in malum econtratio ꝓ graui molesto ac nimio iocosum ergo. Do.

Iouium est ꝓsequentis triumphũ.

Iouia uicia uasoꝝ fictilium. Fe.

Iouis annus. quære in dictione annus.

Ioues tres fuerunt duo theologi nati in Arcadia: alter filius Aetheris & Proserpinæ frater alter filius Cœli & pater Mineruæ. tertius Saturni filius: qui cum Iano regno pulsus a Ioue latio imperauit ætate aurea: ut Hesiodus primus docuit. Homerus uero: si Platoni credimus sæculum aureum designauit in cyclopibus quos scribit post diluuium montium cacumina tenuisse in spelũcisq; uictitasse fructibus sponte nascentibus.

Iouiste compositum a Ioue & iuste. Fe.

Iocasta Creontis Thebani filia uxor Lai deinde filii & enecati: quæ post filiorum mortem se interemit suspendio habuit fratrem Creontem. Tor.

Iocastus filius Eoli ex Leopatra coniuge.

Ionia græcoꝝ regio & Colonia in fine minoris Asiæ inter Cariam & Aeoliam: a Caria Meandro flumine diuisa ab Iono duce q ex responso Apollinis filius dictus & dux coloniarum. xiii. consilio totius hellados in Asia eo loco occupauit: condidit Ephesum Miletum Myantha iam ab aqua uorata prænen Samnitron colaphona chiũ etythras phocæ clazomenæ glebede melite & smionam ultimo ubi templa ædificaret primum Apollini uel a Ioue in bouem uersa mare transgressa ionium dici uolunt alia ionia in finibus italiæ a b ioue Naulochi filia, quã Hercules uiri insidentem interemit ubi mare ionium hominus: illud maius. Virgilius, ionio in magno. Tor.

Iole euryte regis œchaliæ filia; ut in dictione hyllus. T.

Iopas rex aphroꝝ unus de procis Didonis. T.

Iope urbs maritima palestinæ regia secundum quosdam Cephei patris Andromedæ antiquissima urbium ante diluuium ut ostẽdit saxi cum uestigiis uinculoꝝ Andromadæ: alii in India esse dicũt. Ouidius. A nigris indis potam dicit.

Iota littera græca ad formam nostri. i. Tor.

Io Inachi argiuoꝝ regis filia a phœnicibus rapta est: ut Herodoto credimus & adducta in ægyptum Osiris eam duxit uxorẽ quo mortuo regnum tenuit: dictaq; Isis post mortem habita pro dea: eius sacra Romam translata sunt templo iuxta campũ Martiũ erecto. sacerdotes linea ueste utentes euagabãt lugentes mox ad læticiam conuersi sacra perficiebant. id erat monumẽtum Isidis quæ Orum quoq; filiũ sollicite perquirebat amisso marito uerita ne ei accidisset: quod patri mulieres hæc sacra frequentabant: nefasq; erat diebus illis coniũgi cum uiro.

Io & Spartus qui Spartam a suo nomine cõdi

dit stabulara cum erat bos.

Irim thaumantida appellàtique quoniá eũ ad mirationē quadá oritur; ut scribit Macro. & Ci. dicta ẽ Thaumantis filia. nam θαυμας significat miraculum.

Iocus est in uerbo: ludus ẽ in facto. Oui. Mille fac esse iocos turpe est nescire puellá. Ludere ludendo sæpe parat̃ amor: Cõfũdũt̃ iterdũ luue. Quotiens uoluit fortuna iocari de facto hic intellexit. dicimus etiam ioca. Ci. ad Acti. Itaq; ioca tua plena facetiarũ. ludis pro ioco dixit. Hora. Sed tamen amoto quæramus seria ludo. & ludere pro iocari. Pli. iunior. lusum ludere me putas serio peto. locũ accipimus quod est contrariũ serio. Quin. ludere ꝑ eludere uel scurriliter loq & ꝑ eo quod est uersibus scribere in opusculis; inde epigrãmata dicũt̃ lusus. Alludere ẽ cũ aliud dicimus ad aliud latenter referre sententiam Præterea ludus uel spem uel periculum sibi ꝓpositum habet. lusus uel lusio nihil habet præter meram uoluptatem; ut pila uel tesseris delectationis gratia. Ci. Ex multis lusiõibus nobis senibus talos relinquant & tesseras. de uoluptate loquitur scilicet lusus ꝑ ludo posuit. Sueto. Ac ne ex lusu quidem aleæ compendiũ spnens. Ludus quoq; schola est ut labor & uapulatio. Estq; tum aliarũ artiũ tũ grammaticæ quá triuialẽ scientiarũ dicimus; quæ in triuiis & cõpitis docet̃. Ludus quoq; armorũ uel gladiatorius ubi gladiatores discũt. Quin. in ludũ uẽdiderũt tanq̃ deceptos. ludi enim gladiatorũ dicuntur sicut ludi circenses seculares quotiens unũ pluraue paria gladiatorũ ad spectaculũ pugnatura ꝓducũtur q unus gladiatorũ dicitur quia populo tanq munus donatur. qui uero donat: munerarius & qui familiá habet gladitorũ: uel in disciplina uendẽdos lanista uocatur.

Iorna mons est in finibus Europe quẽ & atrabram appellant. Stra.

Ioledũ inter celtas oppidũ fluminis sequanæ rippas attingens citeriores supra melidonũ oppidum et fitutinũ & luteriæ quæ Parisius dicitur; proximum non longe a senõibus in francorũ regno sitũ.

Iola ad mare aliquando ignobilis tũc q iubæ regia fuit & qd Cæsarea uocat̃ illustris citra hanc. ná in medio ferme littore sita est.

Iotacismus. Diomedes de arte grãmatica iotacismi sunt cũ i littera supra iustũ decorẽ ĩ dictionibus extendit̃ labdacismi similiter si lucẽ prima syllaba uel alma ꝓnũciemus nimium. metacismi quoq; sũt cũ in fine partis oratiõis iuenit̃ m li. tera & incipiens sequẽs a uocali quæ nõ sit loco cõsonãtis posita.

Iosci sunt bitugeres. Stra.

Iphe filia Cœli ex lepatra.

Iphianassá una ex filiabus Proeti regis argiuorũ quæ nupsit Melãpo: uide in dictiõe Proetus; alia Agamẽnonis ex Clytẽnestra. T.

Iphis patrocli amica donata ab Achille euersa urbe in scyro. T.

Iphidamas Antenoris filius ab Agamẽnone ĩteremptus. T.

Iphigenia quá ob occisam Dianæ ceruam ab Agamẽnone ĩ portu boetiæ Dianá placaret: ĩmolare uoluit pater cerua supposita a Thoã te Dianæ ope tẽplo ꝓposita ut fratrem agnouit & cũ simulacro in Italiá aufugit. Tor.

Iphthime filia icari uxor Eumeli odys. iiii. T.

Ipadamus unus ex argonautis. T.

Iphitus troianus. de quo Vir. in. ii. Pater archeptolemi aurigæ hectoris post Eniphœi mortem.

Iphiclus filius Amphitrionis frater Herculis.

Ippotamius piscis. require in anguilla aspiratur & gemino p scribitur.

Ipsippe ipse neq; alii. Fe.

Ipsus cõmendatio ꝑsonæ ẽ. Te. ian. Ipsus mihi Dauus qui intimus eorũ ẽ consilus. Est: dixit ergo ipsius quasi q maxime sciat. Do.

Ipsilutes bratheæ in uirilẽ muliebremq; speciem expresse. Fe.

Iracundia dicta q iram incẽdat. Fe.

Irascere ꝑ irasci. Põpo. ĩ arista. Nosi quæso irascere: more sit morin suá qsq; uxorem ut uelit. Nigi. in cõmento grãmatico li. xiiii. Itaq; irascere quod in me irascitur. No.

Irrumare non tractũ ẽ a rima sed a ruma qđ significat mámá unde agni dicunt̃ subrũari quũ rumas linguũt. auctor Pomp.

Iratus culpa ægre ferens ꝑter spem iratus est q ex aliqua aut nulla causa præcedente irascit & iracundias ignis est & morbus. T. in phor. Quod eius remediũ inueniam iracũdiæ. Bene ergo remediũ; quia morbus. inde subiunxit. loquar incendam ir ignis. Do.

Iracũdus & iratus: ebrius & ebriosus: amans & amaror & alia qd inter se distẽt. Ci. discernit in. iii. tus. aliud iracũdiá ẽẽ: aliud iratũ ut differt anxietas ab angore. neq; enim aut angũt oẽs anxii inter ebrietatẽ & ebriosum: aliud amarorem aliud amantem. No.

Iros nomen oppidi: Homerus omium matrem dixit.

Iros proprium hominis.

Ironia maior est q̃ increpatio. Te. in and. Salue bone uir. Do.

Ire accumbere. Lu. li. xxx. Chremes in medium in sunimũ ire ad dementes. No.

Ire abite uenire & redire. Ter. in adelphis. Sed eccum Syrum te uideo. Do.

Ire ambulare. Virgili. geor. tertio. It tristis ara-

cor. Nonius.

Irpices genus rastrorũ ferreorum quod plures habet dentes ad extirpandas herbas in agris. Festus.

Irpini populi sunt in samnio dicti a lupo duce, irpum enim lupum dicunt. Stra.

Ire uiam & uia. Ci. p Murena. hanc uiam dico ite uia. Virgi. quarto geor. Longam incomitata uidetur ire uiam. Pris.

Irenarche qui disciplinæ publicæ & corrigendis præficiuntur.

Iracundia est ulciscendi libido. Ci. tus.

Ir est indeclinabile. Carisius tamen ir iris declinarit. Pris.

Iracunditer pro iracunde Pris.

Iri audio illi iniuriam factum iri audio contumeliam dictum iri quia dici uulgo desit audio & is nunc esse uerbo⁊ figuram iam in medio loquendi usus. idcirco exemplis supsedeo. Sed contumelia illi uel iniuria factum itur paulo remotius exemplum igitur ponemus. M. Ca. pro se contra C. Cassium. Atque euenit ita Quirites ut in hac contũelia quæ mihi per huiuscemodi petulantiam factum itur: rei quoque publicæ misereat Quirites. Si cum autem contumeliam factum iri ad cõtumeliam faciẽdam: idest operam dari quo fiat contumelia: ita factũ itur casu tãtũ immutato. idem dicit. A. Ge.

Irmos sententia in longum continuata. Virgi. primo æneï. Nanque tibi usque incute uim uẽtis. est autem uocabulum græcum ὄυρμ... dictum idest coniũgo. Ser.

Irpices regula cum pluribus dentibus quã itẽ ut plaustrum boues trahunt ut eruant quæ in terra sunt: & postea in terra sũt (fe)lice de tracta: quæ sirpices prius a quibusdam dicti sarcula irpices. V.

Irpini appellati nomine lupi quem irpunni dicũt Samnites: eum enim ducem secuti agros occupauere. Fe.

Irquitalus puer qui primo ĩ uirilitatem (suam) experitur. Fe.

Irritare dictum est proprie prouocare: tractũ a canibus qui cum prouocantur irruũt. Lucil. li. primo. Irritata cane q̃ homo q̃ planius dicit. T. in phor irrito. Virgilius libro decimo. irritatque uirum telis & uoce lacessit. Salustius histo. libro primo. Tũc uero & posticum cæteri. Enni de causa educere senatus rati maximo gaudio, bellum irritare. Lucil. lib. xxviii. Lucil. si in amore irritant suo. Plau. in amphi. irritabis crabonẽs. Var. sexque Vlysse. Omnes irritans uẽtos omnesque procellas. Nonius.

Irnella genus uasis in facris. Fe.

Irus ꝑprium hominis.

Iris aspiratione carent iron & ironicus.

Iris nihil aliud est q̃ radius solis imissus cauæ nubi colorumque illa uarietas fit ex mistura ignis nubiumque aeris. Ph. autor.

Isthmon destinarunt: ut Iulius Cæsar: propter difficultatem portum ostiæ non fecit: quẽ postea fecit Claudius. xxx. milibus hominũ sine intermissione properantibus plus undecim annis.

Irruere proprie dicuntur qui cum furore prælium ineunt. Terentius in eunu. quam mox irruamus. Do.

Isimanius discernendi causa ut aliquid singulare haberent prisci notabant forsan ab eo qui mane natus diceretur ut ismanius esset. V.

Isocrates græcus orator uerba prius libera sub numeros ire primos coegit. Ma.

Iste & isti ad uituperationem sumitur personæ. interdum repræhensionem significat. Terentius in Andria id isti uituperant factum. Virgilius. Quid istis. & est uerbum odiosũ. Terentius in eunucho. Cum milite isto. & in adel iam uero omitte Demea istam tuã iracundiam. Do.

Istaec in me cudetur faba: idest hoc malum in me recidet: in me huius mali uindicabitur culpa ut laborat solum in quo cuditur id est teritur faba cum siliquis exuitur tunsa fustibus: ut in areis fit more rusticorũ: uel quod qui male coactam fabam: & quæ non maduerit: sed dura permanserit supra caput coquĩ ueluti ipsi fabæ irati dum saxo comminuũt: tum uniuersum malum & omnis labor ad coquum peruenit. Simile & alibi a pulmento prouerbium est. Tute hoc contriuisti tibi hoc excedendum est accingere. Do.

Ista distat ab ilerda ad aquilonem sta. quingentis & quadraginta. Ser.

Isar Habraam Aaron quæ apud iudæos sunt nomina propria apud græcos aspirationem habent. sed quoniam latini summo cum studio uocalium hiatum semper uitarint. si qs aspirationem interiecerit: fortasse non fuerit repræhendendus.

Isara fluuius rhodano se iungens ubi Centemenus mons rhodano applicatur usque huc ad Druentiam: inter quos fluunt alii amnes ex alpibus in rhodanum isara rapto secum Athace fluui. effertur in Adriaticum sinum. Strabo.

Isthmos est in narbonensi littore qui sinus mecholanus efficit. Strabo.

Isapis flu. ꝑpinquus cesenæ. Strabo.

Ispellum ciuitas est in Vmbria ex altera montium parte q̃ camertes. Stra.

Isti pro istius. Ca. de moribus: Cn. Neronis pecunia mea reipu. profuit: quoniã istiusmodi:

uti.Priscianus.
Is ad quem ea res pertinet hæc uera intelligũt ut qui in uniuersum dominiũ uel ciuili uel iure prætorio succendit cõtinuatur.
Is de spacio longiore:huic uero ꝓpinquiore.
Interdum eundem locum habent ut qui diuitiis cupit is uel hic uel idem uel ille auarus ẽ Item dicimus Alexander supauit Darium & id uel hoc in dolescentia.
Istinc & istic ad personam refertur audientem Vir.vi.æne.Iam istinc & cõprime gressum: idest ab a loco in quo es.Ser.Sulpi.in epistola ad Ciceronem:qui si istic affuissem.i.Romæ ubi tu es.Ser.
Isanis promontorium in oca æthiopici oceani est se ꝓcotendens in mare:quod azinium appellatur.
Isthmos mons in quo sita corinthus est ciuitas:hic ex Achaia in reliquam græciam tandem spacio separat ioniũ mare ab ægeo.
Isthmium per templum Neptũni dicebãt Strabone auctore:apud corīthios ubi ludos isthmois lachrymabiles.
Is denum idem compositum facit. Cæsar & singulariter idem pluraliter eisdem dicendũ confirmat,sed consuetudo hoc non seruat. Seruius.in arte.
Isagoge introductio.Tor.
Ischiros fortis.Tor.
Isæus declamator tempore Domitiani:de quo Pli.pulcherrime in quadam epistola.Quinti li.eum uidetur carpere.fuit & alter pceptor Demosthenis.
Is urbs a babylone itinere dieꝝ octo.& fluuius ubi bitumen.
Isis dicitur ceres thesmophoros:Luna & iuno dicitur multas īuenisse medicinas opitulari in famnis implorantes sanare medela ad immortalitatem qua a Typhone ilium enectũ fecit īmortalem.Diodo.
Isis ante Io dicta Inachi filia fuit & Inachũ flumen bosphoꝝ dixit autor Eusebius phoroneus argiuus regum antiquissimus Argis regnauit filius Ianachi & Niobe:alii Niobé fuisse filiam affirmãt: primus iudicia & leges conscripsit.huius filii fuerũt Io & Sparthas: qui Sparthama suo nomine condidit.
Isis filia inachi isidis acculanuo ili ;at tybridis thybrum.T.
Isidorus ꝓprium nomen.
Ismenus fluuius boetiæ ab ismen filio Pelasgi.Tor.
Isthonia ludi in honore neptũni instituti.
Isopleuros triangulus æquos habens angulos & latera æqualia.
Isemerinos circulus equinoctialis.
Isapa nomen uiri a breuitate.

Istropolis in littoribus istro proxima est dein demalesis deducta galatis & tritonice & portus crna et pistris ꝓmontorium quod præter uectos alter ponti angulus accipit aduersus phasiaci.& nisi amplior foret similis huic hic bigone motu terræ interciditꝫ:est portus clunosus urbes dionysiopolis obdessos mesembria anchialos & intimo in sinu atqꝫ ubi pontus altecum sui flexum angulo finit magna Apollophania recta dehinc ora nisi qđ media ferme in promontorium quod Tynniam uocant exit incuruus contra se littoribus obtenditur:urbesqꝫ sustinec helmideson & philas & phinopolim.
Isthmos omnis terra inter duo maria ubi paruo diuerticulo traditur.
Istrio ponitur apud Festum inter uoces aspiratas ut fuicerroc & eius qui uolumen in hũc ordinem quem nũc habet redegit:aut certe uoluntas hominum illius temporis qui contra græcam institutionẽ aspirare uoluerũt.
Isæus nomen oratoris: quod nomen ae diphthon post litteras s habet.
Ister septenus dicitur a septem ostiis narcustomacalistoma:pseudostoma:bariostoma spireostyoma:peucen:fabulæ finxerunt nupsisse istro a quo alluitur insula non procul ab ostio Peuce.
Ister maxi mus fluuiorum europæ:qui & Danubius:de quo Pli.iiii.Aristoteles in metauris singula eius ora per.lx.milia passuũ mare uincere.T.
Istria locus iuxta portum ad hostia istri.unde isten & ab istria istrio.
Isthmos ita stricta inter duo maria. Sunt autẽ duo celebres achaicus ubi corinthius: thracius ubi Cardia urbs fuit.T.
Ismarus mons thraciæ asper & inculcus ex ptetex alia fertilis uinetis & oliuis: quem Orpheus incoluit ubi ismara urbs ciconũ quã Vysses diruit reuertens Troia:iam Maronia dicta.
Isus filius Nothus Priami:đ quo in antimo uidimus.
Isocrates orator clarissimus Gorgiæ auditor: quem Quintilianus & Cicero plurimum laudant.
Ita pro ualde.Ter.in an.Non ita dissimili sunt oratione ac stilo.Do.
Ita aiunc pro credunt & loquuntur uniuersi: & est tepidi consensio & quasi inuiti responsio.Terentius in andria ita aiunt.& i heau.ita credo monente patre filiam.Do.
Italia dicta est quod magnos uitulos idest boues habeat.Vituli enim ab italis sunt dicti. Italia ab Italo rege.eadem ab Attelio appellata.Festus.

Italia ab Italo rege Siciliæ qui ad eam partem peruenit in quo postea Turnus regnauit & suo nomine appellauit.Ser.

Italia inter ipsum adriancum & thuscum itа-lia procurrit.Pom.Mella.

Italia ab alpibus incipit in altum excedere ut procedit se media perpetuo appennini iugo montis attollens inter adriancum & thuscū siue ut aliter eandem appellant. inter supe-rum mare & inferum excurrit solida.uerum ubi longe abiit in duo cornua sciditur respi-citque altero siculum pelagus: altero ioni um tota āgusta & alicubi multo q̃ unde cæ-pit angustior.interiora eius aliæ aliæq; gen-tes.Pomp.

Italiam ḋ græco uocabulo appellatam scripse runt Timæus &.M.Varro.quoniam boues græca ueteri lingua itali uocitati sūt: quorū in italia magna copia fuerit:bucetaque in ea transgignuipastique solita sint complurima. Coniectare autem ob eandem causam possū mus quod italia tunc esset armentosissima. Au.Gellius.

Italica urbs est quæ turdetanorum agro adia-cet super beti.Stra.

Italia a bobus nomen habere existimata est. græci enim antiqua:ut scribit Tymeus: tau-ros uocabat itasos:a quorum multitudine & pulchritudine & fœtu italiam dixerūt. Var.

Italia prius Hesperia a fratre Athlantis: a quo & stella occidentalis qui a fratre pulsus & hi paniæ & italiæ nomen dedit.Macrobius ab hespero stella italiam dictam dicit:quod Vir gilius sentit.inde Oenotria ab οἴνω uel oe-notrio sabinorum rege. inde italia ab italo siculorum rege:qui agriculturam italos do-cuit & leges posuit Tymæus secundum Var ronem a tauris:ut Aulus Gelius secundo.La tium uero uel quod inter alpes lateat: uel a Latino uel quod illic Saturnus latuerit secū dum Solinum a Tybridis hostia ad lyrim: q medias minturnas diuidit.Seruius usque ad fundos.aliud latium a fundis ad uulturnū unde hesperio in latio idest antiquo.Est etiā dicta Ausonia. Aristoteles inquit pars ad tyr rhenum uersa incolebant opici: nunc Auso-nii secūdū quosdam a filio Vlyssis:quod no men secundum Liuium nono durauit usq; ad consules.inde magna græcia dicta de quo Plinius.iii.

Itium est uicinum morinis uersus Britanniam Strabo.

Italica est urbs in italia:quæ alio nomine Con finium appellatur.Stra.

Ita itaq; quære in sicut.Lau.

Itinere faciendo uigintimilia passuum in dies singulos peragenda sic sunt accipienda; ut si post hanc dinumerationem minus q̃ uiginti milia superfunt: integrum diem occupent: ueluti uiginti & unum milia sunt passuum biduum eis attribuatur: quæ quidem dinu-meratio ita demum obliganda erit si de die nō cōueniat.

Italiæ roseæ dixit esse sumē.Cæsar uopiscus in quo relicta pertica postridie nō appareret ,p pter herbam.Var.

Ithaca insula patria Vlyssis in qua mons neri-tos:unde ipsa aliquando uocatur.T.

Ithaca Vlyssis patria unde ithacus & ithacen-sis.Ithacus quoq; nomē ,ppriū:declarat autem etiam lapis qui hodie quoque capuæ extat: in quo uerba hæc leguntur.Inferri hæc non licet nisi quorum nomina scripta sunt:& q-bus cauero.M.Pom.

Ithaco pompeiæ urbanæ ithaci libertæ Tho-mæ oppidum.

Ithacus cognomen Vlyssis.

Ithyreus quasi ithyneus ab ἰθύνω : quod est dirigo idest directiuus epithetō a Vir.arcui parthicorum.

Itis terei thracum regis & ,pgnes filius:de quo O .ii.in fasianum uersus.

Itymus chloris pandari filiæ filius.Ho.

Item similiter. Terentius in Andria.item alio die contra uicissim. Plautus Vt illa illum contra qui est amoris cultor optimus. Do-natus.

Iter est uia.Virgi.sexto ænei.Hac iter elysium nobis Nonius.

Itu ,p incessu.Titin.in fatina itū gestum ami-ctum qui uidebant eius.No.

Iter uel itiner uetustissimi dixerunt iteris uel itineris. Plau.in mercatu.Quin tu ergo iti-ner exequi meum me sinis.Neui.in lycurgo ignoti iteris sumus tute scis quæ sunt hunc heterochta.Pri.

Itaque est collectiua uel rationalis coniunctio Cicero pro liga itaque quo me uert ānesco. Priscianus.

Itidem & item significant similiter ab inde cō-posita sunt.Lau.

Iterum refertur & ad primam uicem non tan-tum ad posteriorem.nam iterum uoco te id est iterata uice: & iterum uocaui te præter hanc uicem:minus usitatum est.Cicero pro lege mani.Cum tantam multitudinem cū tanto studio uideamus : quantam non ite-rum in eodem homine præficiendo uidi-mus ante hac & post hac similia sunt huic: idest ante hoc uel post hoc tempus : Salu-stius.Sed ea sæpe ante hac fidem prodiderat Suetonius. Vnde institutum posthac ut ne scripto quidem ac sermone cuiusquam ap-pellaretur aliter . Deinceps similiter pro

dehinc & deinde & pro gradatim. Cice.tus. Omnes qui deinceps accubarent ad lyrã canerent. & iterum pro rursus: idest pro cõtrario. Virgili.vi. Iterũque ad tarda reuerti corpora & rursus inrisa priores. Lau.

Ita geminum superlatiuum exposcit siue nois siue aduerbii. Cicero de ora. Vt quisque grę ce optime sciret ita eẽ nequissimum uel uerbum quod uim superlatiui habet. Cicero in Cato.ma. ut quisque ætate antecedit ita sententiæ principatum obtinet. iterdum cum cõparatiuo. sed raro. ita & itaq; quære i dictione sicut. Lau.

Iter facere est ingredi uiam uel iter uiam facere est transitus aperire. Quintilia. Ac sibi uiã siquando non acceperit faciat. Munire uiã est repurgare reficere: lapidibusque substruere. Cicero pro milone. Ideo nec Appius ille cæcus uiam muniuit. Dicimus enim munire rippam alueum: aditum idest reficere uel parare. Cicero pro Cluentio. Aditum sibi aliis sceleribus ãte muniuit. iter habere idest iter facturum esse. Cice. ille in sardiniam iter habebat. Lau.

Iter nauigatio. Terentius i ecy. Ain tu tibi hoc incommodum euenisse iter non hercle uerbis parmeno dici potest quantum re ipsa nauigare incõmodum est. No.

Iterauisse senatores qui magistratum curulem nondum cęperant pedibus iterauisse in curiam Caius Bassus scriptum reliquit. A.Ge.

Iter q; eo uehendo quid teritur. V.

Iter ab ambitu appellatur. Var.

Iconida minerua a loco sic appellata Fe.

Itur ad me quasi ad hostem. Plau. in pseudulo itur ad me. Terentius in an. itur ad me. Virgilius. Simul ense recluso ibat in Euryalum. Donatus.

Iubar ante solem ortum stella uesper quod iubata appateat. Pacu. Exorto iubare noctis recursu itinere. No.

Iubere ponebatur pro dicere: quod ualet interdum ꝓ decernere ut populus iussit. Fe.

Iussa iura Fe.

Iubar stella quam græce φωσφορον appellãt: uel hoc est lucifer q; splendor eius diffundit in modum iubæ leonis. Fe.

Iubilare est rustica uoce inclamare. Fe.

Iubere est cogere aliquid ut fiat. Virg. li.xi. Acnisum dicere iussit. No.

Iubere est uelle. Lucil. saty. libro sexto. Saluere iubere salutem mittere amico. Terentius in an. iubeo chremetem. Virgilius libro tertio æneí. Sed uotis præcibusque iubent exposcere pacem. No.

Iubeo uolo. Virg. ii. æneí. infandum regina iubes. i. uis. nam aliter hoc uerbum personam æneæ non recipit. Te. in an. iubeo chremetẽ saluere. Ser.

Iubilare est quodammodo clamare apud rusticos. Seruius.

Iubere est firme aliquid uelle. Te. in and. iubeo chremetem. Volumus eni animo: iubemus uerbis. plus est imperare q̃ iubere. Terentius in eunucho. iubeo immo cogo atque impero. Donatus.

Iubar tam masculini q̃ neutri proferebant. Ennius. in anna. interea fugit albus iubar hyperionis cursum. Caluus in epithalamio. Hesperum ante iubar. Pri.

Iubere quære in uerbo mandare. Lau.

Iubii trans rhenum iuxta treusgos incolebant ad interiorem Rheni rippam traduxit agrippa. nec inuictos quidem. Strabo.

Iubar dicitur stella lucifer: quæ in summo habet lumẽ diffusum: ut leo in capite iubar huius ortus significat circiter esse extremã noctem. itaq; ait Pacu. Exorto iubare noctis decurso itinere. V.

Iudicium ẽ diuinatio imo astus ac quæstionis genus appellatur: quoniam diuinare quodã modo iudicem oportet quam sentẽtiam sese ferre par sit. A.Ge.

Iudicium diuinationem esse appellatatu putãt: quoniam cum accusaror & reus duæ res quasi cognitæ coniunctæque sint neq; utra siue altera constare possit. in hoc tamen genere causæ reus quidem iamiam est sed accusator nondũ est. & iccirco quod adhuc usq; deest & latet diuinatione supplendum est qs non sit accusator futurus. A.Ge.

Iudicare a dico quod tunc ius dicatur. hinc iudex quod iudicat accepta potestate: idest qui busdam uerbis dicendo ius. Var.

Iudæus a iudæa prouincia palæstinæ. T.

Iudæi recutiti dicuntur quoniã iudæis pueris cutis inguinis recidebatur postea cum cutis succresceret dicebantur recutiti quasi noua cute tecti Horatius appellauit iudæos apellas hoc est pelle carentes.

Iugurtha Numidiæ rex: de quo Salu. T.

Iugarius uicus urbis erat ubi ara iunctionis iuge ubi ueteri ritu nubentes uinculis quibusdam iungebantur in omen futuræ concordiæ: mendosa est dictio apud Liuium: iugula mus uicus ꝓ iugario.

Iugarius uicus dicitur Romæ: quia ubi fuerat ara iunonis iugæ quam putabant matrimonia iungere. Fe.

Iuga semper pluraliter. Ser. in arte:

Iugatum iunctum a iugo dictum. Cicero quarto tusculã. Hoc quidem est commune uirtutum omnes inter se iugatæ sunt. Nonius. Marcellus.

Iuges auspicium est cum iunctum iumentum stercus fecit. Fe.

Iugulum pro gutture iugulando. Ci. Si es nudus da iugulum.

Iugerum in singulari: plurali uero iugera tertiæ declinationis. significat aũt mensurã ducentorum q̃dragintra pedũ in longitudinẽ: dimidii in latitudinẽ. uel ut aliqui uolũt quantũ par boũ uno die arat quod idẽ est. Lau.

Iucundus est in ꝓsperis quiq; leticiæ est alteri ut ꝓsper & saluber. nam põt quis esse tristis: iucũdus aũt alius. Gratus uero ẽ in aduersis. Ci. ad Sulpi. Cuius officia si aliquando iucundiora: nunq̃ tamen gratiora sunt. in iucũdo quædam gratia est delectationis: in grato uero etiam commodi. idem de offi. li. ii. Quãq̃ enim quod præsens tanq̃ in manu datur iucũdus est: tamen hoc in posterum gratiora muri naualia.

Iugulus quære in ceruix. Lau.

Iugum quære in colles. Lau.

Iugere milui dicunẽ cum uocem emittũt. Fe.

Iugeri ꝓprietatem. Var. designat de repub. primo in agro romano ac latino iugeris iungũ uocant ꝙ iuncti boues uno die exarare possunt. Festus.

Iugum sub quo uicti transibant hoc modo fiebat fixis duabus hastis sup eas ligabaẽ tertia sub his uictos discinctos trãsire cogebãt. Fe.

Iuglandes agrestes nuces. Ci. tusc. v. istituitq; i cãdentibus iuglãdũ putaminibus barbam sibi & capillum adureret. No.

Iugum & iumenta a iunctu. V.

Iugeri pars minima dicitur scrupulus idest decem pedes & longitudine & latitudine quadratum. V.

Iugerum uocabatur quod uno iugo boum ĩ die exarare posset actus in quo ageretur cũ Vario uno impetu iusto hic erat centum uiginti pedum duplicatus in longitudinem deorum faciebat dona amplissima imperatorum aut fortium ciuium quantus quisq; uno die plurimum actum arasset.

Iugerum uocant quod iũcti boues uno die exarare possunt. Var.

Iugandes magnæ & crebræ finitimæ ꝙ fundi oram faciunt sterilem. Var.

Iulus æneæ filius: ut in ascanio: deriuatiuũ eius iulius. Vir. iulius a magno. Tor.

Iulius ꝙ eo mense dicitur iulius natus. Fe.

Iugula stella orion ꝙ amplius sit cæteris quasi nux iugulans. Fe.

Iulus æneæ filius si aliquando cæptus uocari a primæ barbæ lanugine: quæ illi cum nascebatur ἴουλον enim græ. primam barbam lanuginem uocant. Ser.

Iulia hispãiæ ciuitas ẽ nõ lõge a Corduba. St.

Iulius appellatus ꝙ hoc mense ad quartũ idus quintilis iulius ꝓcreatus sit dictator. Ma.

Iumentis legatis boues nõ cõtinenẽ. nec cõtra

Iumentum a iungendo dictum: ueteres putãt g littera in eo noĩe attrita. nam & uectabulũ dicũt quod nũc uehiculũ dicunt. No.

Iumentũ nõ ut solum significat quod nũc dicitur: sed uectabulũ etiã quod adiunctis pecoribus trahebaẽ. ueteres nostri iumentũ a iũgendo dixerunt. A. Ge.

Iumentũ & iugum a iunctu. Var.

Iunceus tenuis & pallidus. Te. in eu. Tã etsi bona est natura reddunt curatura iunceas. Do.

Iuno uulnerata in papilla ab Hercule. Home. q̃nto iliados. T.

Iuno syria. in syria autore Luciano colebatur dea cuius sacerdotes in sacrificiis inter se digladiabantur quemadmodũ corybantes ĩ sacris magnæ deæ ipse sẽit fuisse iunonẽ quæ ita hic colebatur: extat eius oratio quæ dea Syria inscribitur. dea syria colebatur Romæ ut meminit Tranquillus in nerone. quære in dictione iuno syria.

Iunices dicuntur ætate iuniores uaccæ: sure uitulas uaccas iunices fere.

Iunices masculi dicuntur.

Iunices dicuntur teneræ ætatis boues quæ iã cessauerũt uitulas esse: sed nondum tamẽ ad summam magnitudinem peruenerũt dictæ a iuuenibus unde compatiuis iunioribus q̃ sunt minores iuuenibus.

Iunium mensem dictum putant a iunone. idẽ ipsũ dicebant iunoniũ & iunoialẽ. Fe.

Iunius dictus ex iunonio ẽ. nã & ædes iunoni monetæ calẽdis iunii sit. nõnulli putauerũt iuniũ mẽsem a iunio bruto: q primus romæ factus ẽ. noĩatũ ꝙ hoc mẽse. i. calẽdis iuniis pulso tarqno sacrum carneæ deæ in Cœlio mõte uoti reus fecerit hanc deam uitalibus humanis præesse credunt. Ma. de sa.

Iuno lucina. iono a iuuando dicta. iuno lucina iunonis filia: latie nixos diciẽ iuno lucina ab eo quod in lucem producat. Do.

Iuncarius campus emporiensium sic dictus ꝙ iuncos producit. Stra.

Iunõis ĩsula ẽ iuxta gymnesias ĩsulas ubi puæ ĩsulæ q̃s q̃dã uocauere colũnas. Stra.

Ingauni ligures sũt icolæ alpigi oppidi distãs a monoechi portu sta. q̃drigẽtis & lxxx. Stra.

Iuno aer ut stoici disputãt ĩteriectus ĩter mare & cœlũ iunõis noĩe cõsecratus: quæ ẽ soror & cõiunx iouis: q̃d & similitudo ẽ ætheris: & cũ eo sũma cõiunctio: effœminauerũt eũ: iunõiq; tribuerũt: q̃d nihil ẽ mollius. sed iuno nẽ a iuuãdo credo esse noiatã. Ci. de na. deo.

Iunoni ĩmolat porcam uel agnam regia regia sacrorum. i. regis uxor. Ma.

Iuppiter a iuuans pater: quem cõuersis casibus appellamus a iuuando Iouẽ: a poetis dicit̃ diuũ atq; hominũ rex. A maioribus autem nostris optimus maximus: & quidẽ ãte optimus idest beneficentissimus: q̃ maximus: quia maius certe q; gratius prodesse omnibus q̃ opes magnas habere. húc igitur Ennius ut supra dixi nũcupat ita dicens. Aspice hoc sublime candens quem iuocant omnes Iouem. Planius q; alio loco. Cui quod in me est execrabor hoc quod lucet quicquid est. Húc etiam augures nostri cú dicunt ioue fulgente tonãte dicunt enim cœlo fulgente & tonante. Euripedes autem ut multa præclare sic hoc breuiter uides sublime fusum imoderatũ æthera qui terram & aerem circumiectum amplectitur: hunc summũ habeto diuũ: hõc perhibeto iouem. Ci. de na. deo℞.

Iuppiter a iuuando dictus: nã cum iuppiter ꝓ igne ponatur: nulla res sic fouet omnia quẽadmodum calor. Ser.

Iuppiter iuppiteris & iuppiteris: ut Cesellio placet. iouis quoq; in nominatiuo inueni. Cecilian epi. Nam nouus quidẽ deus repertus est iouis. Acti. Lucifero lãpade exurat iouis arte tenta: ex quo etiam pluralem numerum. Plautus protulit in cassina. Repente ut emori. inẽ humani ioues. Pri.

Iuppiter i. aer. Vir. quarto æn. Modo iuppiter ac si diceret tantummodo sit serenum. unde Hora. Manet sub ioue frigido uenator tenerae cõiugis immemor. Ser.

Iuppite. stygius i. Pluto. Et secundum stoicos dicere unum esse deum cui nomina uariat̃ pro actibus & officiis. unde etiam duplicis sexus numina esse dicuntur. ut cum in actu sunt mares. sicut fœminæ cum patiendi habent naturam. unde etiam cõiugis i gremiũ late descẽdit. ab actibus aũt uocatur ut iuppiter iuuans: Mercurius q; præesset toercibus. Liber libertatis sit. ergo & iouem stygiũ dicit dido inferis sacrificatura: ut alibi. Iuno tu infernus dictus sacer: hinc est iouis oratio cælicolæ mea membra dei quos uera potestas officiis diuisa Ser.

Iuppiter poetæ de cœlo semen igneum cecidisse dicunt in mare: ac natam ex spumis Venerem coniunctione ignis & humoris: quã haberet u m significantes fæminis: a qua in natis dicta uita. Et illud a Lucillo uis est uita uides nos uis facere omnia cogit. Quare cœlum principium satum dictus Saturnus: & quod ignei saturnalibus Cærei superioribus mittuntur. Terra Ops: quod hic omne opus & hac opus ad uiuendum. & ideo dicitur ops mater quod terra mater. Etenim terra gentes omnes peperit & resumit denuo quæ dat cibaria ut ait Ennius: quæ quod gerit fruges Cæres dicta ab antiquis quæ nũc & idem hi dei cælum & terram iuppiter & iuno: quod ut ait Ennius. Istic est iuppiter quẽ dico quem græci uocant aerem: qui uentus est & nubes. imber postea atque ex imbre frigus uentus post fit aer denuo. Hæc propter iuppiter sunt ista quæ dico: quia mortales omnes atque arbores herbas beluasque omnis iuuat: quod hic omnes & sub hoc eundẽ appellans dicit Ennius: Diuumque pater hominumque rex pater quod patefaciat semẽ: nam cum est conceptum: & inde eum exit quod oritur. hoc idem magis ostendit antiquis huius nomen. nam olim diouis requirere in diouis supra. Var.

Iurgata iuris actio. Fe.

Iurati flamini diali fas non erat. Fe.

Iurgiũ & lis hanc habent distantiã q; iurgium leuior res ẽ siquidem inter beniuolos & ꝓpinquos dissentio uel cõcertatio iurgiũ dicitur. Inter inimicos dissẽsis lis appellat̃. Tul. i q̃rto de rep. Admiror nec ue℞ solũ sed etiã uerbo℞ elegantiam. si iurgat inquit beniuolo℞ concertatio. nam lis inimico℞ iurgiũ dicit̃. & in sequenti iurgare igitur lex putata inter se inimicos non litigare. No.

Ius quære in leges. Lau.

Ius & æquitas in eo differũt q; ius oĩa uerba inflexibilia exigit. æqtas de iure multũ remittit. Te. in adel. Non necessaria habeo nimia ꝓ meo iure agere. Do.

Iura mons sequanos ab heluetiis diuidit incipiens in finibus basiliensiũ ac costansium ꝓtensus fere in sebusianos nunc bellicenses ꝓuinciæ uisentinæ qua sequanorum fines in rhodanum perueniunt: qua enim Cæsarẽ ex allobrogibus in hæduos ad Ararim contra Heluetios legiones traduxisse dicũt. Ciuitates náq. e oppida & uici sicut olim continebantur nominibus populorum ita ut plurimum eisdem in locis retransferunt de illorum diocesibus: prouinciis: tribubus: & regionibus.

Iura & fas sic distinguũtur: nam iura ad homines. fas ad religionem pertinet. fas est diuinũ: ius humanum. Ser.

Iuro rũc dicitur cu confirmamus aliquid aut ꝓmittimus: ut iuro me tibi auxilio futurum Sed uide q; præpositio aduerbium iuro addita fallum iuramentũ significare uidet̃: ut peierare deiurare abiurare. Salustius ab Sempronia creditum abiurauerat cædis conscia fuerat. Abiurare creditum est falso iuramento se a pecunia credita defendere. Itaque abiurare magistratum est falso iuramento magistratum negare.

Iura mons uidet esse samniti glaudi: qui diuidit sabaudiam a burgundia. Stra.

Iuratus. Reperiuntur autem participia in positione passiua ea quæ non habent declinationem passiuam: sicut apud ueteres inueniuntur: ut iuratis non enim dicitur a iuror. Ser.

Iurandum pro iusiurandum. Terentius in an. Quia si forte opus sit ad herum iurandum de uulgo dicitur. iuramentum aut deest ius ut sit iusiurandum: & omnium sic locutus est ut explicari atque intelligi nō possit. Donatus.

Iuro q̄uis sit neutrum habet participium præteriti iuratus. Pris.

Iuro etiam iurant q̄ etiam in passiua significatione inuenitur. quippe etiam unum ipsum Lucil. in quinto protulit Et lætæ iurāt aues bubone sinistro. Sta etiā in. x. thebaidos. Capiuis etiam iurauerat huius. Vir. etiam in. ii geor. Aut cōiurato descēdet Dacus ab istro. Priscianus.

Iura fœcialia nota quæ Ancus Martius cū uideret populū romanū ardentem amore bellorum & plærunq̄ inferre bella gētibus nulla iusta extante ratione: exinde pericula creari misit ad gentem equicolam: & accæpit iura fœcialia per quæ bellum iudicabatur hoc modo: sicut etiam de albanis rettulit Liuius nam si quando homines uel animalia uel alt qua gente rapta essent: populus ro. cum fœcialibus: idest sacerdotibus qui faciēdis præsunt fœderibus: proficiscebatur & pater patratus & āte fines stās clara uoce dicebat belli causam: & nolentibus res raptas restituere uel auctores iniuriæ tradere iaciebat hastam quæ referebat pugnæ principium. & sic licebat more belli res rapere unde dicitur clarigare hoc est per fœciales bellum indicere. clarigatio autem dicta est aut a clara uoce qua utebat pater patratus. aut a græ. κλῆρος hoc est sorte. nam per bellicam sortem iuadebāt agros hostiū: unde & κληρούν dicūtur qui sortiūtur bona defuncti. Ser.

Iurisprudentia est diuinaræ atq̄ humanaræ rerum noticia iusti atq̄ iniusti scientia. Vlpianus de iusticia & iure.

Iuris præcepta sunt hæc honeste uiuere: alterū nō lædere: ius suum unicuiq̄ tribuere. Vlpianus eo. ti.

Iuris gentium introducta sunt bella: discretæ gentes: regna cōdita: dominia distincta: agris termini positi: ædificia collata cōmercia: emptiones: uenditiones: locationes: conductiones: obligationes institutæ: exceptis quibusdam: quæ a iure ciuili introductæ sunt. Hermogenianus.

Iura mons uidetur esse sancti plandi qui diuidunt sabaudiam a burgundia. Stra.

Iurgio apud Plautum. Euax iurgio uxorem tādem abire ianua. Euax nihil significat: quod ait iurgio idest litibus. itaque quibus res erat in controuersia ea uocabatur lis: ideo in actionibus uidetur dici quam rem siue litem dicere oportet. Ex quo licet uidere iurgare ab iure dictum: cum quis iure litigaret ab quo obiurgat is qui id facit iuste. Ser.

Iussa iura. Fe.

Iusticium semper singulariter tantū. Var.

Iusti dies dicebantur triginta cum exercitus esset imperatus & uexillum in arce positum. Festus.

Iusticia est constans & perpetua animi uoluntas ius suum unicuiq̄ tribuens. Vlpianus de iusticia & iure.

Iusticiam. Ci. de partitione oratoria. communne quæ posita pars est iusticia dicitur: æquitas erga deos religio: erga parentes pietas: uulgo autem bonitas creditis in rebus fides. imo deratio est aīaduertendi lenitas amicitia i beniuolentia nominatur.

Iussus. Vir. x. æneī. Socii cesserunt æquore iusso pro ipsi iussi. & est usurpatum participium nam iubeor non dicimus unde potest uenire iussus. sic ergo hic participium usurpauit ut Hora. uerbum dicens. hic ego ꝓcurare & idoneus imperor. Et mihi inuitus ergo satis licenter actum est adeo ut hoc loco correptam longam posuerunt. Ser.

Iussum pro uero & iustum pro iusto frequenter rā nos q̄ actici ponimus. Vir. li. xi. Quæcunq̄ est fortuna mea inter uerius uos ꝑ nobis fœdus lueret decernere ferro. Pri.

Ius pluribus modis dicitur. Vno modo id q̄ semper æquum ac bonum est ius dicitur ut est ius naturale. Alio modo q̄ omnibus aut pluribus in quacunq̄ ciuitate utile est ut ius ciuile: neq̄ minus ius recte appellatur ius honoratium. prætor quoq̄ ius reddere dicitur etiam cū unq̄ decernit relatiōe scilicet facta nō ad id quod prætorem facere cōuenit. alia significatione dicitur locus in quo ius redditur appellatione collata ab eo quod fit in eo ubi sit. quem locum determinare hoc modo possumus ubicunq̄ prætor salua maiestate imperii sui: saluoq̄ more maiorum ius dicere constituit. is locus recte ius appellat. Pau. de iusti. & iure.

Ius nōnunq̄ pro necessitudine etiam dicimus: ueluti est mihi ius cognationis uel affinitatis. Martianus de iusti. & iure.

Ius ciuile est quod neque in totum a naturali iure uel gentium recedit: neq̄ per omnia ei seruit itaque cum aliquid addimus uel detrahimus iuri cōi ius ꝓprium ciuile efficimus.

Hoc igitur ius nostrum constat aut scripto aut sine scripto:ut apud græ. Vlpianus de iusticia & iure.

Ius ciuile ẽ quod ex legibus plebiscitis, senatusconsultis decretis principũ auctoritate prudentium uenit. Ius prætorium autem est qđ prætores introduxerunt adiuuandi uel supplendi uel corrigendi iuris ciuilis gratia propter utilitatem publicã: quod & honorariũ dicitur ab honore prætoris sic nominatum nam & ipsum ius honorariũ quasi uiua uox iuris ciuilis est. Pom de iusti.

Ius ciuile uocatur quod quisq; populus ipse sibi constituit quasi ius ꝓprium ipsius ciuitatis: quod uero naturalis ratio inter oẽs hoies cõstituit: id qđ apud oẽs gẽtes peræq; custoditur uocaturq; ius gentium: quasi quo iure oẽs gentes. Caius eo. ti.

Ius singulare est quod cõtra tenorẽ romanis ꝓpter aliquam utilitatẽ auctoritate constituẽtiũ introductum est. Pau. de legibus.

Ius mmm consistit aut in acquirendo aut ĩ cõseruando aut in diminuendo: aut enim hoc agitur quemadmodũ quod cuiusq; fiat: aut quemadmodũ quis rem suam uel ius suũ cõseruet: aut quomodo alienet aut amittat. Vlpia. eo. ti.

Ius omne quo utimur uel ad personas pertinet uel ad res uel ad actiones. Modestinus de statu hominum.

Iustus qui nihil iniquum iubet. Te. ĩ an. Apud me iusta & clæmens fuerit seruitus. Do.

Iusso pro iussu. Sisen. hi. li. iii. Tum tridenibus senatuscõsulto & populi iusso dat ciuitatem Nonius Mar.

Iusticium ius dicẽdi ĩtermisso quasi iuris statio quod fieri solet publico luctu. Liui. viii. ab ur. con. dictator nunc iusticium edidisset oẽs iuniores sacramento adegit. Ser.

Ius ad doctrinam pertinet: officium ad uirtutem. Asca.

Iuuentutis sacra ꝑ iuuenibus sũt instituta. Fe. Iuuenalia fingebantur Dianæ simulacra: quia ea ætas fortis est ad tolerandam uitam. diana enim putabatur uiaꝝ dea. Fe.

Iuuenilitas pro iuuentus. Var. in rithonio: qa dereliquit multi cupida iuuenilitas. No.

Iuuentus & iuuẽta & iuuenilitas hoc differũt. Iuuentus iuuenes: iuuenta ætas uel iuuenilitas. Vir. iii. geor. Interea superat gregibus cũ læta iuuentus. Solue mares. idem in tertio. Et patiens operis paruoque assueta iuuẽtus. Nonius.

Iuuenis existimari potest is qui adolescens est excessit eandem ætatem incipiat inter seniores numerari. Mar. de lega. iii.

Iuuenta ætas putatur. iuuentas ipsum numen iuuentus adolescentia. Hora. libro carminũ. Et parum comis sine te iuuentas mercuriusque. Acron.

Iuuentus multitudo iuuenum. Ser. Sulp. ad Ciceronẽ. Licitum est tibi credo pro tua dignitate ex hac iuuentute generꝝ eligere. Et Virgilius primo æneidos. Præmeret troiana iuuẽtus Ser.

Iuuentas ipsa dea appellatur sicut & libertas.

Iuuenta ætas est. Virgi. primo ænei. Lumenq; iuuentæ. Ser.

Iuuentus a iuuando q; iuuare iam ad agrũ colẽdum posset. Varro.

Iuuerna super Britannia ẽ pene par spatio. Sed utrinq; æqualis tractu littorꝝ oblonga cœli ad maturãda sæmina iniquiuerꝝ adeo luxuriosa herbis nõ lætus modo. Sed etiam dulcibus: ut se exigua parte diei pecora impleant: & nisi pabulo prohibeãtur diutius pasta dissiliant. Cultores eius inconditi sunt & omnium uirtutũ ignari q̃ aliæ gentes aliquatenus tamen ignari pietatis admodum exptes. Põ.

Iussus quartæ declinationis & masculinũ pluraliter neutꝝ & secũdæ. Virgi. Accipe iussis carmina cœpta tuis. Et iterꝝ. ille patris iussa exequitur. Lau.

Iusticium quære in uerbo stare. Lau.

Ius generale est. sed lex iuris est species. nõ ẽ ergo iterario quod dixit Virgi. in primo ænei. Iura legesq; dabat uiris. Ser.

Iuxtim pro iuxta. Sisen ab urbe con. iuxtĩ Municium flumen obcrũcat. Liui. in egisto. In sedes se collocat regias Clytemnæstra iusti tertias natæ occupant.

Iuxta est proxime. Vir. iii. ænei. Humilis uolat æquora iuxta. No.

Iuxta cõiunctim. Var. de ui. pa. li. i. Cũ interea lucubrando faceret iuxta ancillas lanã. No.

Iuxta rursus similiter. Sal. in iugur. Hyemẽ atq; æstatẽ iuxta pati: Plau. in trinũmo. Iuxtaque eam curro cum ea. Var. in papia pape. Qui potest laus uideri uersa tum morus sæpe furaces essemus ac neq̃ssimi ibi iuxta ac. P. africanus. Plau. i aulu. Dixi tibi mater iuxta mecum rem tenes. No.

Iuxta horus ingrediens commodũ cõsecurus comitabatur uir corpore atq; animo iuxta ualidus. No.

Arthago noua est ĩ hispania: quã Hasdrubal ædificauit. Est post abderam. Strabo. K enim & q: q̃uis figura & nomine uidetur aliquam habere differentiam cũ tamen eandem tam in sono uocum q̃ i metro continet potestatem: & k quidem superuacua est penitus nulla enim uidetur esse ratio a sequenti k scribi debeat. Carthago enĩ

&

& caput siue per c siue per k scribant: nullã faciunt nec i sono nec i potestate eiusdẽ cõsonantis differentiam. Pri.

Kalendas post ianuarias die tertio pro salute principis uota suscipiunt. Vlpia. de uer. si.

Kalendas nonas idus quid est q̃ postridie nec quoq; peregre pficisci consueuerũt an quod ut plurimi censent: & Liuius autor est post idus qntiles quas nunc iulias uocant tribuni militũ eductis copiis ad Alliã fluuiũ a gallis supatis: urbem funditus deleuerũt: quem diem cum postea religiosum habuissent & pcedente tempore: ut fit: mos inoleuisset eũdẽ superstitio tantũ ualuit ut dies postridie calẽdas ac nonas similiter religiosi haberentur. An hoc multis modis absurdum est, alio enĩ die apud Alliam male pugnatum est quẽ Alliensem a fluuio nominantes infaustũ habẽt romani. Cũq; multi religiosi sint dies hanc quãq̃ singulis mensibus homonimos obseruant. Veꝝ unũquẽq; diem in quo tunc calamitas accidit ei qui postridie nonas & calendas sequitur adsisterẽ: ut omen pari supstitione inoluatur nullam uero similitudinẽ habere. Vide igitur ne quemadmodũ primum mensem diis cœlestibus consecrauerunt. Secundũ uero inferis in quo & purgationibus quibusdam utunt̃ & mortuis parentant: sic & dies alio qdem quasi autores ac principes ut dictum ẽ: diis scribit festos & sacros posuerunt. eos autem qui deinceps sequũtur: diis mãibus attributos religiosos & ifaustos habendos existimauerunt. Græci enĩ calendis deos uenerantes eum qui sequit̃ semideis ac dæmonibus attribuerunt. Secũdus quoque crater semideis & heroidibus libat̃ solet oĩno numerus quidã tẽpus est numeri uero diuinũ qddam est. Principium est enim unitas quã secutus binarius unitati aduersat̃. & parum primus est numerus. par uero indigens quidem impfectũ & indiffinitum quẽadmodum rursus impar terminatus est & terminat ac pfectus est quo fit ut nonas qnto post calẽdas die subiciãt. Idus aũt nonis nono post die demũ numerent. Terminant enĩ pricipia ipares numeri. qui uero principia excipiunt. pares deinceps numeri nec uim habent ullã nec ordinem quo fit ut his nihil agere instituant nusq̃ exeant aut pegre pficiscant̃ quo loco illud Themistoclis repetere alienũ non fuerit diẽ qui postridie diei festũ fuissent cũ die festo litigasse: illum enĩ multũ negocii ac laboris habuisse: se aũt affecisse: ut quiete & ociose rebus peractis pfruerentur homines tum dies festus: ne tu quidem ueꝝ dicis nisi enim ipse fecissem tu nõ fuisses. hoc Themistocles aduersus eos qui post eum ab athenensibus impãtores facti fuerant dixisse fert̃ futuꝝ fuisse ut eoꝝ nemo cognosceret̃ nisi ciuitatem ipse cõseruasset. quoniam igit̃ oĩs studiosa peregrinatio atq; actio apparatus & administrationis indiget. Veteres aũt romani diebus festis nihil oĩno negocii agebãt ut prsus curabant: sed rebus diuinis penitus deditι erant: idq; sic agebant ut nunc quoq; sacerdotes rem diuinam facturi ppõere & edicere cõsueuerunt iure optimo. statim enĩ pactis festis exibant uacui oĩ cura ac negocio nihil agebant. quippe qui essent iparati atq; illum diẽ ea quæ usui essent excogitando in apparatu cõsumebãt: an sicut etiam nunc factis uotis deo uenerari in templis sedere ac pmanere cõsueuerunt sic nõ continuo dies operosos diebus sacris & feriatis subiciendos putauerunt; & aliquid interualli intercedere uolebant: præsertim cum præter opinionem ac uoluptatẽ molesta ac grauia sæpe i uita accidere soleant.

ABDACVS Polydori filius filii frater Lai. Labinotus babylõius tyrannus filius Nectoris reginæ. Labyrinthus de quo Plini. xxvi. in quattuor mundi partibus famosi or creticus opus Dædali.

Labasco inchoatiuũ uerbum ẽ metaphora ab arbore succisa: quæ multis ferri ictibus succisa tandẽ incipit in casum pendere: ruinãq; nutare. Te an adel. Labascit: unũ hoc habeo. Donatus.

Labascor pro labor. Acti. Nõnullũ ingeniũ tãtum nec cor tam ferũ quod non labascat̃ lingua mitescat malo. Varro rerũ diuinaꝝ. vii. postq̃ uidit misericordia labasci mentem infirmam pupuli. No.

Laboriosum i quo laboretur. Gallus priuatus duꝝ tuis fugite laboriosum No.

Labeo quod est labos labosum facit non laboriosum Luc. in. iiii. saty. Tantalus labosas pœnas. Seruius.

Labras. A. Ge. li. x. ca. q̃rto. Et labras & labres sensim primores emouemus: ac spiritũ atq; animam porro uersum ad eos quibus sermocinamur intendimus.

Labyrinthus locus est apud Cretã factus a Dædalo perplexus parietibus ubi minotaurus i clusus est. Ser.

Labor principale est lapsor iteratiuũ: labascor inchoatiuum. Dio.

Laboriosus in quo laborẽ capimus: uel quod plenum est labore. Lau.

Labare ruere est & repente cadere penul. bre. Vir. Labat ariete crebro ianua. labi uero est leniter sensimq; deorsum ire: labunt̃ flumĩa cœlum anguis prima lõga. Quinti, ut numẽ

& deus elabi sideribus. labi quoq; dicuntur qui in lubrico iprimētes uestigia. ad terrā se ruunt. nō cum ruina sed lentius cū mora. lapsus ꝑ ruina & ꝑ scelere ex animi infirmitate. Elabi quoq; est piculum fugere more anguis aut murenæ cum manus effugit. Virgi. Ecce aūt elapsus pyrrhi de cæde polytes. a labo fit labasco. Te. labascit uictus uno uerbo q̄cim figurate dixit. inde labor laboris & laboro laboras inde dicitur inelaboratus qd̄ artificio nō ē fatis exculptum. illaboratū ifg ro quod sine labore factum uidetur.

Labes ruinā significat a lapsu. Vir. ii. æneí. hic prima mihi mali labes. Ser:

Labes macula í uestimēto dicitur: & deīde metaphoricus transfertur in hoies. Fe.

Labonosus. C. Cecilius in poematis dicit. Nō ut uulgo dicit̃ qui laborat: sed in quo laboratur. Dug; inqt rus frugi & laboriosum ea dem rōne. Labetius in sororibus. Ecastor in quit multum somniculosū ut pœnus aspidē pullus. A. Ge.

Labrusca uitis agrestis: quæ qa ín terræ marginibus nascit̃ labrusca dicta est a labris & extremitatibus terræ. Ser.

Labra non solū hominū: sed margines uel fines dicūtur. Vir. in buc. Syluestris raris sparsit labrusca racemis. herba ita dicta quia i labris agrog; & in sæpibus & terminis nascit̃, & ē genus erraticæ uitis. Vir. vii. æneí. Si qd quæ tremulū labris ubi lumē ahenis. Ser.

Laberiū asperæ libertatis eqtē romanū. Cæsar qngentis milibus inuitauit ut ꝑdiret in scænam & ipse ageret mimos; quos scriptitabat sed potestas nō solū sibi inuitet. sed & si supplíciter cogit. No.

Labyrinthus psammeticæ opus domos mille & regia duodecim ꝑpetuo parietis ambitu amplexus marmore extructus ac tectus unū in se descensum habet. itus pene i numerabiles uias multis ambagibus huc & illuc remeantibus; sed cōtinuo amphractu & sæpe reuocatis porticibus ancipites qbus subinde aliū super alios urbē agentibus & subinde tanū redeuntre flexu quantum ꝑcesserat: magno & inexplicabili tamen errore pplexus ē. Labyrinthus a quo labryntheus. fuisse autem dicitur labyrithus cōe opus duodecim ægypti regum quē dædalus machinatus ē i hoc noie sequit̃ ipsilon post b nō o. descendit̃ nā ꝑ la quæ particula auget & byo claudo.

Labicū erat in uia latina nō ꝑcul ab urbe oppidum uetustum: ut scribit Stra. finitimum erat pictū & picti populi: de quibus mihi uidetur Vir. locutus: cum ait & picta scuta lābici quod fert Ser. ꝗ lambico nusq̄ extat uiā labicanam a uia exquilina: autore Strabone incipit ubi Alcinus erat sepultus.

Labra uasa sunt. Cura inquit Cicero: ut labra in balneis sint.

Labia & labra indistincte dicuntur diminutiue labella. Flaccus sic distinxit: modica esse labia. labra immodica & inde labrones dicti. Seruius.

Labra sunt superiora: labia infesiora. Aliī labra asinog; ꝑprie dicunt. Te. in eu. Incuruus tremulus labiis demissis. unde labrones qui labra maiora habent. alii labra dicunt inferiora & labia superiora. Do.

Lacubus nulla differentiæ causa cogente iueniunt̃ u penultimam pro i ponere: ut partubus & tribubus & lacubus. Oui. in tertio fastorum. Præmia de lacubus proxima muxta tuis. Priscianus.

Lacerna q̄ minus capitio est. Fe.

Lacer q̄ auribus curtatis ē: lareg; quodcun ꝗ cum in corpore īminutum. Fe.

Lacesso lacessiui: pricipium enim facit lacessitus. Cap tamē lacessi dicit: sicut facesso facessi. & ꝑfert exēplū Lucil. quo usus ē. xiiii. nō uetus ille Cato lacessisset appellari quod cōscius nō erat ipse sibi. sed potest lacessisse per syncopam esse prolatū ui syllabæ; ut cupisse dicimus ꝓ cupiuisse. Pri.

Lacesso ex eo uenit quod ē lacero. sed hoc uariat. lacessere enim cōcitare ē. Ser.

Lacte huius lactis. Plau. ī am. Neq; lacte lacti ē usq; similis. Ser. in cōmen. Do.

Lactes partes sunt intestinog; a græ. hypocondria dictæ cuius singularis ē hæc lactis. Pō. in lare familiari. Oro te base per lactes tuas. Titin. Craticula cerebellū agmina lactis. Pri.

Lacesso a lacero significat cōcitare. Dio.

Lachrymo & lachrymor q̄uis Ouid. dixerit lachrymatas cortice myrrhas. Dio.

Lacertosus uæhementiam siue copiam lacerti significat. laurentius.

Lacesso ꝑ inuoco. Lau.

Lacæna genus uestimenti.

Lachana holus neu. ge. numeri plu.

Lacenus na. nu. a laconia & laconicus ꝑuícia Achaiæ uel peloponnensi: quæ: & cebalia & & lacedæmonia urbs: quæ & lacedemō: alio etiam nomine Spartha.

Lachesis una ex parcis.

Lacinium ꝓmōtorium italiæ inter adriaticum & ionium: a quodam latrone illic ab Hercule interempto ubi templū iunonis.

Lacydes philosophus Cyrenæus Alexandri filius Academiæ nouæ princeps post Archesylaum.

Lacrimes lacedæmonius missus ad Cyg.

Lacaon & lacoon per synæresim priami secundum quosdam filius sacerdos Apollinis: de

& u

quo Vir.& Ser.in secūdo.Pli.de eius simula cro tertio.Euphorion:quia in templum Neptūni eum uxore cōcubuit in templo a draconibus dicit laniatum.

Lacinium ꝓmontorium est italiæ inter adriaticum & ioniū mare in euꝝ tendens insigne quodam iunonis laciniæ téplo haud longe a Petilia ciuitate.

Laconiū mare ægæi pars est & ionii salleo ꝓmontorio Achaiæ ubi eius initium est usq; ad ꝓmontorium Alleum.Ioui autem a malleo usq; ad tænaron ubi finis.laconicum autem a regione quam alluit dicitur in qua lacedæmonia.

Lactare est inducere uel mulgere uel decipere Acti.in medea.Nisi ab astu ingenium lingua laudem & dictis lacté lenibus.Pacu.in illiona.Nec porro te error qui nunc lactet macerer.Cecil.in periboea.Mea rastraria qđ præludium:quæ uoluptas:quæ te lactat largitas Acti.in alc.Tanta ut frustrando lactans nec nas ꝓtrahas.Varro í honos lyras:quibus suam delectet ut ipse amusiam & auditatem speciebus lactet suis.Ci.tusculanii.Maliuolentia lactans alieno malo delectatio iactatio & similia.No.

Lactare est inducere aliquam uoluptatem a lactando:unde delectare oblectare dicitur.Teren.in an.Nisi me lactasses amanté. lactasses produxisses.oblectasses iduxisses:quæ significatio frustrationem ostendit lactare dulcedine aliqua tenere & ad persuasionem inducere.Dona.

Lactare & lactere ita distinguũtur. lactare est lac præbere.lactere aũt lac suggere.Ser.

Lactobrigæ nomen cōpositum a lae & acto brigia hispaniæ oppido.Fe.

Lactaria colũna í holitorio dicta ꝙ ibi ífantes lacte alendos deferebant.Fe.

Lac succus maternus quo animalia nutriũtur Vir.in buc.Et succus pecori & lac subducit agnis.Nonius.

Lactes dicuntur intestina.Titin.in psaltria par ueula cerebellum lactis agninas.Pla. in curcu.Ita cibi uacuitate uenio lassis lactibus.idé in pseudulo.Vna opa allicere fugitiua canē agninis lactibus.No.

Lacteo lacte pleno Vir.i.geor.Frumenta in uiridi stipula láguētia turgent.Ser.

Laertes trium esse syllabaꝝ etiam qui græca non norunt ex Ouidii uersibus possunt cognoscere laertesq; senex telemachusq; puer: Sed neq; laertes ut qui sit inutilis annis.

Lagon puer fuit subdolæ & fucatæ uenustatis cuius signum luciscus finxit.Martialis. Nos pueꝝ bruti facimus nos lagona uiuum.

Laletana ꝓuincia est hispaniæ quæ uinū turbidum & uappam mittit q̃uis non ꝓcul sit a terracina quæ habet optimum uinum.

Lacon fuit ex messæ ut uere Crates putat lydus ex sardibus lyricus filius dynantis tépo ribus ardis regis lydoꝝ deuictus ad modum amore cátilenæ amatoriæ iuétor primus cōstituit nō canere uersibus hexametris ligua dorica usus ut lacedæmonii.pediculari tandem morbo absumptus.

Lacertus genus piscis laudatus ex boetica byzantii autem erat captura thynnoꝝ unde ét cordilæ.

Lada cursor fuit alexii uelocissimus scribit Solinus í collectaneis.& eiusdem meminit Catullus.

Lactucæ in aanto precio fuerunt ut homíes in ualeria familia lactucini sint.dicti lactu ea autem a lacte est dicta quoniam quæ dice batur miarus.sola enim fuerat in usu ea habebat copiam lactis.tertium lactucarum genus sessile dicitur siue laconicū.

Lais nobile græciæ scortum cuius coitum ob precii magnitudinem demosthenes recusauit nota illa uoce non emo tanti pœnitere reliquis nomen dedit laidis autem antiquitus tumulus erat corinthi insculpta lena arieté prioribus pedibus substituenre alterum eiusdem monumentum in thessalia quo hippostratum é secuta eius amore capta a siccanis patria in Sicilia abducta fuit cum puella eét capta insula ab atheniensibus duce Nitia diu corinthi commorata meretrices omnes forma supauit.autor Pausanias

Lachrimæ sũt q opinentur lachrimas agræco dici:quod minime ueꝝ est.sunt enim dictæ quasi lacerime ex diuisionũ laceratione lacrimæ enũciant:quod Iuue.inuit cũ ait mollissima corda humano generi dare se natura fateatur Cicerōis & Gellii uerba declarát hanc uocem latinam non græca: ut quidam arbitrati sunt.

Lactes sunt loca in lateribus sub umbilico pubetenus adeo delicata ut plagam ferre non possunt.inde lactidatũ dicimus qui sit male calce percussus. uel lactes intestina pingua uel membranæ quibus cohærent inter se intestina.

Lactea plaga in sideribus circulus quidá ostenditur cádido colore:quem quidam lacteum dixerũt siue Eratosthenes scribit quoniá Iuno cũ inscitia Mercurio mammá infanti ꝓbuisset resciisset eum esse filiũ Maiæ reiecit: & prorsus lactis splédor inter sidera est. Alii scribunt id euenisse Herculi cũ Iunoni dormienti suppositus esset & tandem reiectus. Alii Herculem tumiũ lactis hausisse & mammã Iunonis.nec totũ potuisse continere:sed

pfusi colorem esse iter sidera.alii ipse id lac fudisse dicũt cum ꝑciperet quem uolebat ce lare saxum Saturno ostenderet simulãs esse filium natũ & saturnus iussisset ut ei præbe ret lac:quod saxo nõ siccante est defusum.
Laconum marmor preciosissimum:ut scribit Pli.uiride cũctis hilarius.
Laciniũ ad crothoné est:ut scribit Stra. ide Iu no lacinia cuius loci amenitatem scribit Li uius.xxiiii.
Lallare ꝑ tollere & dormire. Persius lallare re cusas.
Lacessere positũ ꝑ uocare.Ci.in ora.Et Aristo teles socratem lacessiuit:& xenophontis uo ce musas quasi locutas ferũt.& tus.v.Impul sæ sumus ad philosophiæ scriptionem uerę & lacessiti.No.
Lacertus serpentis genus est. Vir. Nũc uirides etiã occultant spineta lacertos.Ser.
Lacuna dicta é aquæ collectio a lacu deriuat: quam alii laniã lustram dicunt.Fe.
Lacunæ sunt fossæ in quibus aqua stare cõsu euit. Vir.i.geor.Præsertim incertis si mensi bus annus abũdans:Exit & obducto late te net omnia limo:unde cauæ tepido sudãt hu more lacunæ.Ser.
Lacerare diuidere cõminuere est ex quo deri uatur cõlanius:qui discindẽdo lacerat peco ra.lacinia ꝗ pars uestimẽti é:lacerna ꝗ mi nus capitio est. lacer ꝗ auribus curtatis é:la cerę quodcũꝗ cũ corpore iminutũ.Fe.
Lacerare est sæpius uulnerare. Vir.i æn.Quid miserę ænea laceras.Ser.
Lacus lucrinus i uectigalibus publicis primus locatur eruendus boni ominis gratia.ut i de lectu censũ ne primi nominantur Valerius statonius.Fe.
Lacus tabulatũ quo tectorę & camerarę supio ra ornant.Lucil. Relulrant ædesꝗ lacusque unde etiã lacunar ꝑ eodẽ dicitur. Hora.Nec mea renidet in domo lacunar.inde alia deri uatione laquearia dicta sunt.Vir.i.ænei. De pendent lichni laquearibus aureis.Ser.
Lacũ curtiũ a Curtio dictũ cõstat:& de eo tri ceps historia.nam & Procilius nõ idẽ ꝑdidit quod Piso:nec hoc Cornelius stilo secutus a Procilio delatum in eo loco dehiscere terrã, & id ex s.c.ad aruspices relatum esse respõsũ e omniũ nanio pistilionem postulare.i.ci uem fortissimũ eodem mitti tum quendam Curtium uirum fortem ascendisse i equum & a concordia uersum cũ equo præcipitatũ eo facto hiatum coiisse atꝗ eius corpus diui nitus humasse ac reliquisse genti suũ.monu mentũ.Piso in annalibus scripsit sabino bel lo quod fuit Romulo & Tatio uirę fortissi mũ.M.Curtium Sabinũ cum Romulus cũ suis ex supiore pte impressioné fecisset Cur tium in locum palustrem qui tamen fuit in foro anteꝗ cloacæ sunt factæ secessisse atꝗ i uenisse.Cornelius & Luctatius scribũt eum locũ esse figuratum ex s.c.sæptus esse:idꝗ fa ctum esse a Curtio consule: cui.C.Sẽitius fu it collega Curtiũ appellatũ.Var.
Latũ docet Var.semper portis additũ ob usũ iumentorę exeuntium & introeuntiũ & præ terea aut aduersum hostilem ignem portis de ꝑximo subueniretur.Do.
Lac uinũ erat appellatum in templo semeles quam credebant maiã:nec non eandẽ Fauni filiam dicunt:quam asserunt obstitisse uolu ptati patris in amorem suũ lapsi: & ut uirga myrthea ab eo uerberatur cum desiderio pa tris nec uitis ab eodẽ pressa cessisset transfi gurasse se tamẽ in serpentẽ pater creditur:& coiisse cum filia.horę hæc ꝑsecunt indici qđ uirgam myrteam in tẽplo haberi nephas:qđ super caput eius extendebat.
Lacena genus uestimenti.T.
Lachrymæ mirę in adolescẽtibus.Te.in phor. Interuenit adolescens quidã lachrymans nõ mitarier contra tristisꝗ senatus.Do.
Læna uirilis uestis.Home.& chlænã dicit.
Læphozicones populi quidam.
Laertes &.l.Laerta Acrisii filius Vlyssis pater: tertio post Vlyssis reditũ ãno mortuus & la ertes est bisyllabum.No.
Læstrigones gẽtes in extremo italiæ fere quos Vlysses apud Alcinoũ narrat humana carne uesci ut cyclopas.
Læros hispaniæ fluuius est lambrace ciuitati ꝑpinquus.
Lætũ pecus fœcundũ aut pingue.Acron.
Lætícia cũ autẽ inaniter & effuse animus exul tat cũ illa lætícia gestiens uel nimia dici põt quam ita diffiniunt sine ratione animi elati onem.Ci.tus.quarto.
Leticia est opinio recens boni præsentis i quo efferi rectum esse uideatur.Ci.
Læticiam diffiniunt effusam hilaritatẽ.Ci.
Lætũ est quod aspectu gaudium ꝑmit.nã gau dere est intrinsecus:lætari extrinsecus dici mus lætas oues lætas segetes ab effectu qđ nos lætos faciunt.L.
Laius Oepidi pater alius Polydori filius Cad mi filii.T.
Lamberat:scindit ac clamat.Fe.
Lamentas ꝑ lamentationes. Pacu.in hermio. lamentas fletus facere cõpendit licet. No.
Lamias nobiles familias ueteres dicebant.Ho. Certe meo lamiæ corona Acron.
Lamiam ꝑ infabricata & rudi materia argenti posuit.Hora.ii.car.Nullus argento color est auaris abdito terris inimice lamnæ crispe.Sa.

lusti. Acron.

Lamia æhorum familia ab lamo formiatum rege oriri affirmata est:ũde & lamiæ cognomen nobilibus inditũ:qđ uulgo unũ genus uocabaẽ. Iuue. lamiaꝝ cæde madẽti. Ho. li. iii. car. æli uetusto nobilis ab lamo. Acron.

Lamia nomen uiri est.

Lamplaca oppidum prius dicebaẽ Pinnsa.

Lambricã urbẽ amplectitur flexus ipse apud liminam fluuium in lusitania recipit etiã fluuiũ laeros & illam partem quæ ꝓminet ꝑssa marchi habitant perq; eos tamaris & fars flumina non longe orta decurrũt. Pom.

Lampades ætheæ solem intelligit orientẽ. nã æthon unus ex equis solis est paphiæ.

Lambo lãbi facit præteritũ. Lucil. xxiii. lucũdusq; puer q lamberat ore placentas. Pri.

Lamentari quære in eiulare. Lau.

Lamina quære ĩ dictione bractea.

Lamacus atheni.

Lamos lestrigonum ciuitas ody. x.

Lamius mons ioniæ notus fama Endymiõis unde lamius dicitur.

Lampia flu. archadiæ. de quo Sta.

Lampsacum oppidum hellesponti clarum ciues lampsaceni. unde Priapus adrastia Hom. dicta.

Lãpeia solis filia ex neæra soror phætusæ quæ patris armẽta custodiebant. Lãpheus mons Arcadiæ.

Laneæ effigies compitalibus noctu dabantur per cõpita q lares is erat dies festus: animæ putabantur esse hominũ sedare in numerũ deoꝶ. Fe.

Langor est torpor & inertia. M. T. de offi. li. i. Nihil autem magis cauendum est senectuti: q̃ ne langori se desidiæq; dedat. No.

Langor detentio & dissolutio. Vir. ix. æn. Purpureus ueluti cũ flos succisus aratro: langue scit moriens. Idẽ in. x. Qualem uirgineo demensum pollice florẽ seu mollis uiolæ seu languentis hiacynti. No.

Lancea a græco dicta: quam illi λογχη nuocant. Fe.

Lancea epulaꝶ magnificentia a lauatione dici putant qa apud antiquos hæ elegantiæ quæ nunc sunt erant in raro aliqs lauabat. Fe.

Lancea. Sisen. hi Galli in acie bus lanceis cõfingunt. idem in q̃rto. alii matenebus aut lãceis tum medium pturbant agmen. Fe.

Lanicium lana sicut fuga & effugium. Vir. iii. geor. Si tibi lanicium curæ. Ser.

Languido. i. pigro uel tristi. Hora. li. car. Visendus atet flumine languido eocytus. & Virg. tristiq; palus inabilis unda. Acron

Lanista quære in uerbo iocus. laurẽtius.

Lanista qui ludo harenæ utiẽ.

Lanista masculini generis qui ludo harenali lusus est.

Lanistæ qui habebãt curã gladiatoꝶ.

Lanistæ dicti sunt gladiatores q paria gladiatoꝶ uẽdunt ad pugnãri qua si qs coꝶ pierit mercedem accipiunt. Ser.

Lãzeus fumosa pẽna uetustate: nam sagittis & lanzeis pẽnæ addebantur uolucres inqt Pli. secimus serꝶ ut citius mors ad hominem p ueniret.

Lances patinæ minus excauatæ.

Lanius nomẽ est. lanio uerbũ. dixerunt tamẽ ueteres & lanio in nomine usi sunt. Cap.

Lance & licio dicebarur apud antiquos: quia furtũ ibat quærere in domo aliena licio cicũdatus in trabat lancẽq; ãte oculos tenebat propter matrem familiæ aut uirginum præsentiam. Fe.

Lancea M. Var. reꝶ diuinaꝶ lanceã dixit non hispanicum sed latinum esse. A. Ge.

Langula uas escarium a latitudine.

Lanitorem quidã lanitorẽ cũ dixisset addidit quendam ut ostenderet non appellatiuũ nomen esse sed ꝓprium. Asco.

Lanii qui laniãt pecora. unde & lanistæ dicũt q laniãdis præsunt gladiatoribus. T. i cu. Cetarii lanii coqui fartores. Do.

Lanoculus qui lana tegit oculi uicium. Fe.

Langia fons in Nemea Archadiæ. Stra.

Lanos flu. est ultra Danubium: a quo lani populi dicti sunt.

Lanos flu est apud seres.

Langia fons ẽ in Nemea sylua: quẽ penes agrõ amnis celebrabatur Archemoro lizurgi filio: a quo postmodum Archemorus denominatus.

Laodomia Bellorophonnis filia: quæ ex Iouis cõpressu Sarpedonẽ genuit: quã Diana irata interemit. Home.

Laodomia Prothesilai thessali uxor cũ marítus eũ q̃dragita nauibus ad Troiam nauigaret comes ire uoluit: sed tamen relicta est in philacepriã lacerans se & furens præ dolore more bacchantis & Menadis.

Laomedon filius illi regis Troiæ pater Priami

Laodocia prouincia.

Laodocæ Priami filia: Heliconis Antenoris regis Thraciæ filii uxor: altera Agamẽnonis filia ex Clytemnestra.

Laodicus Antenoris troiani filius.

Laodicus Alcinoi filius & alter laodomas.

Laphitæ uel lapitæ in alpestres populi q cum centauris bella gesserunt.

Laphithæ populi unde lapetheus.

Lapanthum herba & anetum.

Lappa nomen uiri inculto corpore.

Lapide miliaria signabant. Corne. Ta. at Vitel-

lianus exercitus ad quintũ ab edriatico lapidẽ consedit. lapicida qui lapides excidit uel quadrat. Liui li. i. opifices ac lapicidas ꝓ bellatoribus factos.

Lappa dicitur ab inculto capite. Iuuena.

Lapathum herba: de qua Pli. ix.

Laphias flu. est in minori Asia.

Lapidẽ silicẽ tenebant iuratur ꝑ Ioueẽ hæc uerba dicentes: Si sciens fallẽ me diespiter salua urbe arceq; bonis eiciat ut ego hunc lapidem. Fe.

Lapit dolore affecit. Fe.

Lapit significat obdurire facit. Pacu. ĩ piboea. Lapit cor cura erũna corpus cõficit. No.

Lapsum quære in lassum. Lau.

Lapidicinæ ubi exciduntur lapides. Fe.

Lapatiũ antiq græci quã nũc raphanũ. Var.

Lapis lapillus quod lapidiculus facere debuit diminutiuũ. Pri.

Lapis huius lapidis: uetustissimi tamẽ & huius lapis ꝓtulerũt. En. in. xv. ãna. Occũbũt multi lato ferroq; lapideq; Pri.

Lapillis albis mos erat cretensibus dies lætos nigris contrarios numerare. Acron.

Laqueata tecta. i. lacunaria. Hora. li. car. Et curas laqueata circũtecta uolãtes. Vir. Atq; animũ nũc hic celerem nunc diuidit illic. Sicut aquæ tremulũ labris ubi lumẽ haenis: Oia ꝑuolitat lare loca sũmi ferit laquearia tecti.

Laquearia dicunt opa cameræ in lacum collectæ. ut Vir. Pendent lichni laquearibus aureis incensi. Acron.

Lar ge. mas. huius laris. Vir Pergameumq; larẽ & canæ penetralia uestæ. Pla. Ego sum lar familiaris. Pri.

Laridum uocamus (ut opinor) quasi lare aridum. Ma. de sa.

Laridum Carnæ deæ pulte fabricia & larido lacrificatur. Ma. de sa.

Larissa ciuitas est Thessaliæ: a qua Achilles larisseus dictus est. Acron.

Largio quoq; ꝓ largior dicebant quod est cõmune. Salu. in primo hi. Venditis ꝓscriptorũ bonis ac dilargitis. Pri.

Large & largiter aduerbium fit. sed large qualitatis: largiter quãtitatis ẽ. bene nascitur largitas largino. Ser.

Largiter antiqui quod nos large. Ser.

Large. i. abũdanter copiose. Hora. car. ligna super foco large reponens. Acron.

Lares grundiles: quære ĩ uerbo grundire. Dio.

Laribus cur quos ꝓprie præsides uocat: canis assistit. ipsi autem canum pellibus uestiuntur. an q; præsides sunt qui præsunt: hos autẽ domus custoder esse oportet & alienis formidolosos: sicut canes uidemus: mites uero ac lentes mansuetosq; domesticis. An illud uerius est quod a quibusdam romanis dicitur: & Crisippus opinat̃ dæmonia quædã mala circũire: quibus dii quasi carnificibus & scelerũ ultoribus aduersus iniustos & impios utuntur: sicut lares furiales quidam sunt & pœnarum & exactores uitæ & operationũ speculatores. Iccirco enim fit ut canims pellibus induantur: quibus & canis ideo assidet q; in inuestiganda scelera & ulciscendo improbos sagaces sint.

Laribus diis magnis. i. laribus urbis Romæ dati sunt ludi qbus aiunt raptas sabinas esse ut uideatur ꝓpter hoc dicere Vir. Magnis circensibus actis & circenses ludi sunt. Asco.

Largitus ꝓ large. Affra. ĩ materteris: qd istuc es qd fles: qd lachrymas largitus ꝓloquere. No.

Largi ꝓ largire. Lucil. li. xiiii. Quod iustus dederas tu qdẽ hoc exuiscera largi. Acti. ĩ Diomede: benigne & pro beneficio aquæ grauiter uel ampliter. No.

Largitas pro largitione. Turpil. in parateusco. Dic mihi an oblita es eius crebras mãsiones ad amicam sumpti largitarem. M. T. de rep. li. ii. Pyrrhi uidet largitas acos aut samnitum copia Curio defuerũt. No.

Laruati furiosi & mente moti q̃si laruis exciti.

Lassum qd̃ fatigatũ ẽ aio uel corpore qd̃ laboris molestiã sentit lassius magis ad iaiata quæ sũt lẽta mollia nõ dura ut lassi rudentes. lapsus a labẽdo & corpore: & ꝑ trãslationẽ aio & opinione labit̃. Fessus idẽ ẽ q; fatigatus siue aio siue corpore. Defessus defatigatusq; q nequeat amplius & sæpe a labore atq; incœpto quod instituerat desistat. Ci. in Bruto. & ne defatigaretur orauissent. Lau.

Laterna licet a uerbo lateo dicta sit qd̃ habet primã correptã ꝓducit̃. est aũt dicta laterna qd̃ ea lumẽ lateat & inclusum nocte feratur. unde Plau. ait: Vbi tu es qui Vulcanũ ĩ cornu conclusum geris.

Lanum apud Varronẽ a latino: apud Nig. uero a latẽdo. Ser. ait Varronẽ dicere a larẽdo: qa latet Italia inter alpes & appeninum.

Latouici populi alias latobrigi finitimi heluetus sũt ĩter celtas nõ lõge allobrogibus quos laulanenses fuisse cõiectura ẽ ꝓuinciæ bisũtinæ in ducatu sabaudiæ sita.

Latus clauus uestis manicis latioribus: q̃ post togã sumebatur: & erat insigne dignitatis.

Latinæ feriæ dicebant̃ dies qbus fœdus ictũ ẽ a latinis cũ populo romano isdẽ licebat populis latinis petere carnẽ ex monte albano a po. ro. ex sacris. Ci. in oratione ꝓ Plantio hoc indicat dũ paucitatẽ hominũ in qbusdã municipiis ostendit his qbus e municipiis uix q carnẽ latinis petant fueniuntur.

Latera lardi uicio si qs dicit: satis est eni lardũ

& iu

dicere. nã latera nõ sunt nisi capita lardi. Ser.

Later laterẽ latere lares iueniũt tantũ. Pla. latere firmior, & itẽ; ueteres si lateres ruũt. Pri.

Latex cõfuso genere pferebãt sicut hic & hæc aspergo. Pri.

Latex. sciendũ tamẽ q uetustissimi i multis ut diximus: multas terminationũ iueniũt cõfudisse genera nulla significatiõis differẽtia actis: sed sola auctoritate ut hic & hæc aspgo.

Latex Actius non calidi latex lautus. Pri.

Latonam idest Dianam propter quod trinomina dicitur ipsa eni luna est diana ipsa proserpina: ideoq; Ho. lunam p diana posuit.

Latebræ hoium dicuntur, ppriẽ latibula uero ferarum: & habẽt primã correptam sicut lateo licet laterna habeat primam longam.

Latinũ Circes & Vlyssis filiũ fuisse dicit Hesiodus: qd tãgit Vir. dicẽs. Nolo solis aui specimen se prius dixerat de eodem hunc fauno & nympha genitũ. Laurent marita. Iginus dicit plures fuisse latinos. sed Vir. cõfundere: de q re uide Ser. in cõmen. li. vii. Virgi.

Latona Cæi titani filia apollis & dianæ mater.

Latimnos mons cariæ: in quo Eudymon dormisse dicitur. Ci. i. tus.

Latomiæ lapidicinæ in plurali tantum.

Latro a λατρεύω græ. seruio seruis. nã seruiunt mercede & cõducti milites dicunt unde latrõis telo. i. uenatoris: qa locat operas suas. Var. quasi latrones dicit idest satellites.

Lates arboris genus ex cuius materia frequentius tibyæ fiebant: cuius bacis quondam pastillato fagis dicet. Fe.

Later. Var. i heccatõbe ludõ fluẽs sub fardibus flumẽ tulit augẽ laterq; cõquadrauit religio. itẽ sexq; Vlysse: ubi educunt barbari inumerabiles lateres aureos habuisse. idẽ in manio Hic ut qdraro latere stipite strues No.

Latibuler & latibuletur pro lateat. Neu. in herothophemõ. Nocte ut opertus amictu latibuletur publi lustratoribus pgredere & ne quis latibuletur pspice. No.

Latrocinari militare mercede. Pla. i corniculanra. latrocinatus ãnos. x. i tyberino q apud regẽ i latrocinio fuisti stipẽdiũ accæpfasti. En. Fortunasq; quas cœpere latrones iter se memorare. No.

Latule locus extra urbem: quo loco qaaq̃ fluebat lauandi usum exercebant. Fe.

Lateres apud quosdam cuius gen. habeãtur ut scrobes icertũ ẽ. Sũt aũt ge. mas. Var. d ui. pa. tertio. nã lateres argẽtei atq; aurei primũ cõflati atq; in æratiũ conditi: & alio loco: laterq; quadrans regas. No.

Latex a laxu pfluens aqua dicitur: utimur hoc uocabulo & in uno. Fe.

Latex aqua ppriẽ dicitur ab eo quod itra terræ uenas lateat. Vir. Sparserat & latices simulatos fontis auerni. Ser.

Latex uinũ aliqndo qa itra uenas lateat. Vir. æn. Regales iter mẽsas laticẽq; lyeũ. Ser.

Latrones antiq eos dicebant: qui cõducti militabant quasi λατρεύοντες. i. seruiẽtes at nũc uiarũ obsessores dicũtur q a latere adoriũt: uel q latenter insidiant. Fe.

Latrare. En. p poscere posuit. Fe.

Latrones uiatores & græ. ẽ. Vir. xii. æn. Fixiq; latronis ipauidus frãgit telũ cũ supius dixisset. Saucius ille graui uenatũ uulnere pectus latrões dicũt obseq. & seruire mercede. ũde latrões uocãt cõducti milites. moris aũt erat ut hos ipator & circa se hẽret & primos mitteret ad oẽ discrimẽ. Var. tamẽ dicit hoc nomẽ posse hẽre & latinã etymologiã: ut latrones dicti sint qsi laterões quo circa latrões legunt quos nunc satellites uocant. Ser.

Latitare. Cato posuit p sæpe tulerant. Fe.

Latinæ latinarum pluraliter declinatũ sacrificia sunt celeberrima ioui cõstituta quo uniuersum latium cõfluebat. Tul. in oratiõe p Plãco. Quibus municipiis uix iam qui carmen latinis petant inueniuntur. Ser.

Latebrãt arma iqt. Qu. Clau. li. i. ãna. Abũciãt atq; nemini latebrãt uerbũ poeticũ ulsum ẽ sed nõ absurdũ neq; asperum & dũ fiunt latini subnixo aío qsi sublimi. & supra nixo uerbũ bene significãs & nõ fortuitũ demõstrat animi fortitudinẽ fiduciamq;: quoniã cum utimur his qsi erigimur attollimurq;. A. Ge.

Latinus rex. nolui pterire eos q poetarum modo uerba ut significãt expediunt. nõ eni uidebatur cõsentaneum quemadmodum uerba finxissent. En. causam negligere quod ante rex latinus finxisset cũ poetis multis uerbis delectet: & antiqs magis utar q̃ delecter. Var.

Latine loq a latio dictũ ẽ. quæ locutio adeo ẽ uersa ut uix ulla ps eius maneat i noticia. Fe.

Latine feriæ dies cõsecratus dictus a latinis populis qbus ex albão mõte ex sacris carmẽ petere fuit ius cũ romanis a q bus latinis latinæ dictæ. Var.

Latratus: canes latratu signum dant: Var.

Latis clauis. Si quis tunicam in usu consuit ut altera pars sit ãgustis clauis: altera latis utraque pars catet analogia. V.

Laurentum oppidum iuxta Ardeam & lauinũ solis indigeris: illic multa oppidorum uestigia sunt aduentu Aeneæ memorabilia.

Laurus Massurius autore Pli. triumphãtes coronari putauit: quoniã ea arbore purgarent cædes i bello cõmissæ: Seruii sniam de generibus parganonũ omitto: nam mihi nõ pbat Qui. uero de lauro sparguntur ab uda oía q dominos sunt habitura nouos.

Laureū laureolū facit diminutiuū.Iuue.in.iii. laureolū uelox etiā bene lentulus egit.Pri.

Laurentis ēt p laurēs dicebať.En.i āna.Quos hoies quōdā laurentis terra recæpit.Pris.

Lautricia farina appellatur.ex tritico aqua cōspersa.Fe.

Lauandria quæ ad lauandū sunt data dicit laberius istrimiatus ex sordiore uulgi usu.A.g

Laurea donādus dicit Hor.li.car.id ē coronādus cōsueca poetis laurea apollini cōsecrata

Lauere p lauare.sic eni ueteres declinabant lauit p lauat. Vir.lauit iproba teter ora cruor Ho.li.car.Simul uectos tyberinus hūeros lauit i undis;qa uersus nō ītat si p̄teritū itelligiť.idē ī alio loco.lauis amne crines.Acron.

Lauatū quoq; antiq solebāt dicere.Ter.in eu. Abeūt lauatū pstrepūt p lotū. Et Oui.iii.fastor.Sylua uestalis qd eni uetat me mouerı sacra lauaturas mane petebat aquas.Pri.

Laurus huius laurus fecit:Virg.Qui tripodas clarii laurus.Ser.

Lauo lauas & lauo lauis. sed hoc p humecto as:lauit improba teter ora cruor.Vir.

Lauerna ea cui supplicāt fures. Plau.i corniculari.Militauerā iā in furtis celebrascit in annis.Lucil.li.xvii.Si mensas facis musas si uēdis lauernæ.No.

Laudare apud ātiquos ponebať p noiare. Fe.

Laudare ē uerbis efferre. Vir.laudam ingentia rura.Nonius.

Laudare etiam significat nominare. Vir.tertio geor.Aut illaudati nescit busyridis aras id ē nec noiari.Plau.in captiuis. Id ut scias iouē supremū testē laudo egio.

Laudatio facta p interrogationē maioris fiduciæ est q̄ per narrationē. Ter.in eu.Hem eunuchū tibi q̄ liberali facie q̄ integra.Do.

Lautumias ex græ.& maxime a syracusanis q latomias & appellant & habent ad instar carceris ex quibus locis excisi sūt lapides ad extruendam urbem.Fe.

Laureati milites sequebāť currus triūphātis ut q̄si purgati a cæde hūana itrarēt urbē. itaq; eandē lau℞ oibus suffitiōibus adhiberi solitū erat:uel q medicamēto scissima sit: uel q oi tēpore uiret ut similiter resp.floreat.Fe.

Lautus qui mūdus & splendidus. Te.in eu. lepide laute.Do.

Lautū significat lotū.Te.i phor. Tene ad symbolū uenire unctū atq; lautū ē balneis. No.

Lautū mundū.Lucil.xxvi.Malis necesse ē laurū e men'a pure capturus cibū.No.

Lautū abundās cōpetens. Var.i gerūto didas. Villicoq; habeat satis si uix putāt lautū.No.

Lautū etiam ingnatū uel maculatū.Vir.geor. li.iii.lauit ater uulnera sanguis.Act. in stasia sta uel trophæo uulnere retro deformatum subsibulatum sanguine tepido.No.

Lautū elegans suaue. Terē.in eu.Facete lepide laute ut nihil supra. Affra.in uopisco. Eq dē laut nūq̄ mihi parasitū ue℞ amicū æqualē at ꝗ hospitē quottidianū lautā & cōuiuā domi.M.T.in uer.actiōe.ii.Roma aut ex Cilicia redii comites istius atq; amici hoies lauti & urbani.Et in hor.Quæ ē igiť philosophia socrate nec dubito qcqd ubicūq; sit lauti cui dictum elegantē magnifice neq; minus q̄ de esset calere instituissent.No.

Lauare cū sit eluere & aqua sordida quæque purgare uetustatis auctoritas posuit esse polluere. Vir.iii.geor.lauit ater uulnera sanguis. Et in.x.lauit iproba teter ora cruor. No.

Lauerēt etiā inde manauit. En.i ādromeda.Nā bi ītroducta ē pue℞q; ut lauarēt locāt incipio. Affra.fratris aquā ex cœno haurire q lauerēt manus.Pla.i āphi.Postq̄ pepit pueros lauerēt iussit hos accedimus.inde impatiuo modo lautte facit. Titin Manus lautte mulieres & capita uelate.No.

Lauerniones fures antiq dicebant q sub tutela deæ lauernæ essenti cuius loco obscuro abditoq; solitos furta prædamq; inter se luere. hinc & lauernalis porta uocata ē.Fe.

Lauteū uestimēti genus ex lana succida confectum.Fe.

Lauiēt p lauari.Pōp.in cōpe.Hæ redimita uelim facias iāpridē uolo latermā,laui.No.

Lautumia ī carcere ps q̄ sub terra tullianū iō q cōditū a Tullio rege sed qđ syracusis ubi ď cā custodiūť uocāť lautumii & de lautumia trāslatū quoq; in eo lapidicinæ fuerūt. Var.

Laurentalia a cōiuge faustuli nutricis Remi & Romuli laurentiæ festa.Fe.

Laurentū ab eo q ibi sepultus ē Tatius rex q a laurētibus occisus ē.uel ab sylua laurea quo ea ibi excisa ædificatus uicus. Var.

Lautolæ a lauādo q ibi ad ianū geminū aquæ calidæ fuerūt ab his palus fuit ī minore uelabro a quo ibi uehebāť lustribus uele℞. V.

Laurētalia is dies laurētinæ erat quē diē qdā in scribendo laurētalia appellāt ab Acca laurentia noiatus.cui sacerdotes nostri publice parent ante sexto die.Var.

Lauernalis ab ara lauernæ dictuſ q ibi ara eiuſ

Laudare significat prisca līgua noiare appellareq;.sic in actiōibus ciuilibus auctor laudari diciť qđ noiari.illaudatus.i.nūq̄ ē q̄si illaudabilis noiandus sicuti quōdam a cōi consilio Asiæ decretū ē ut nomē eius q tēplū dianæ ephesiæ incenderat ne quis ullo tēpore nominaret: quod deprehenditur in Vir.Quia aut euristhea durum aut illaudati nescit busiridis aras.Ma.

Laus p uirtute.Vir.primo æn.Sūt hic etiā sua

pma laudi.i.uirtuti antecedés significat.Ser.

Laxartes & oxos amnes per deserta scythiæ ex surdianorum regionibus i scythicú exeút e suo fonte grandis hic in cursu aliorum grandior & aliqdiu ad occasú ab oriente occurrés iuxta dacas primú inflectit:cursuq; ad septétrioné cõuersa iter amardos pesicasos aperit; syluæ alia quoq; dira animalia uerum & tigres ferút utiq; hircaniæ fæuum ferarum genus & usque eo pernix:de quo lege Pom.

Lecca nomen uiri meretriciosi.

Laxitas laxitudo.Salu.hi.li.iii.Simul eos & cúctos laxitas & loci plures cohortes atq; oés ut in secunda re pariter acre iuadút.M.T.de of li.i.Et admittendæ hominú cuiusq; multitudo adhibenda é cura laxitans.No.

Laxum liberum & remissum.Vir.i.æneí.Et pmere & laxas sciret dare iussus habenas.Item.ii.geor.Et cú se lætus ad aures palmes agit laxis per purum imissis habenis.No.

Laxum non augustum sed spacii maioris.Vir.iii.geor.& de offi.& mitéda hominú cuiusque modi multitudo adhibenda est cura laxitatis.No.

Laxum quære in lassum.lassum dicit fatigatú Lucil.li.xxx.Leoné ægrotum & lassum marcens grauatum.Vir.ix.æneí.Lassa ne papauera collo dimisere caput.No.

Leæna græ.sicut dracena.Nos hic & hæc leo.lea nanq; usurpatum:nam in o in a nõ faciút

Lebes uas æneum ad coquendum.

Lebesum & lebertatem ãtiqui dicebant liberum etiá libertaté ita græ. λοιβιν & ἔλοιβιν.Festus.

Lesbos insula.

Lebes olla ænea: interdú coquinarium apud Homerum uas in quo aqua dum manus abluantur cadit:& græcú est.Ser.

Lectum bonum uel splendidum.Vir.Arma senectus lecta refert humeris.aliqui tamen putant lecta ab eo quod é lego dicta.Te.i phormione.lectutu est conuenit numeris quantú debui.Do.

Lectus dictus uel a collectis foliis ad cubitandum:uel q fatigatos ad se alliciat: uel a græ.λἑκτρον.Festus.

Lethum ab obliuione quam græ.Ληθην uocant dictum.Fe.

Lectisternium dicitur ubi homines in templo sedere consueuerunt.Ser.

Lechie ad fines angustiarum isthmi: porrectus é corinthi:ut Pli.& Stra.docent nisi squit illic portus esset quo naues excipiuntur.

Lectus dr & lectus antiqui dixerunt. Cornificius.ipsis uero ad carceris méoriæ nouidæ gratia lectus sternunt.Plau.in amphi.Prius abis q lectus ubi concubuisti concaluit locus.Pri.

Leæna dicitur non lea:sed Oui ait.Nec lea cú catulis lactentibus ubera præbet.Ser.in arte.

Lecoryon ob eam enim ipsam causam entheus Athenis quod Lecoryon nominatur filiusq; eius in numero deorum sit. Itemq; leonaticum est delubrum Athenis quod Leucoryon nominatur.Ci.de na.deorum.

Leucippam arsione Minii cuiusdá filias & Alchatone furore pcitas carnibus humanis uesci concupisce,& de filiis inter se fortitas esse Leucippam quod ei sorte cecidisse hipassum filium laniádum exhibuisse ex illo uiros qd lugubri ueste uterentur præ dolore ac luctu soboles Aeleas autem Oenoleas appellatas fuisse ferunt.Hodie quoque eiusdem gentis omnes mulieris eodem nomine appellant & quot annis festis diebus quæ agrionia dicuntur a Dionysii sacerdote stricto gladio fugantur:& si quam consecutus est iterficere licet: Nostra quidem memoria & Oilus sacerdos mulierem occidit:quod tamé infœlix ac triste ipsis accidit.nam & Oilus & Lieus sane ulcerum cum in morbum incidisset diuturna cõsúptus é:Orchemenii uero publicis dánis ac damnationibus affecti sacerdotiú ab ea familia ad eum transtulerunt quem ex omnibus optimum delegisset.

Lectisternia ubi hoíes in téplo sedere consueuerunt.

Lectus græ.lectron neu.ge.

Lecton mons é troadis seu deæ potius uertex

Lectica q legát.inde iá straméta atq; herbá ut ét nunc fit in castris lecticas ne eént in terra sublimes i his ponebant nisi ab eo qd græci ãtiq.dicebát λἑκτρον lectú potius q lecticá iuoluebant q uere straméta erant.V.

Lectisternium.Cornelius balbus exegeton li.xviii.Ita apud aram maximam obseruatú lectisternium fiat.Ma.

Lectosia insula dicta a consobrina Aeneæ ibidem sepulta.Fe.

Leda Tyndari regis coniunx;de qua plura inde ledeus.T.

Ledus flu.est Galliæ haud longe a stagnis uolcarum & castella letara & rhodano fluuio.

Ledoria require in scomira.Ma.

Ledi etiá ab aliqbus iuste pōt.ná &.v.ethicorum Qui iure damnant ledunt.Asco.

Leæ p leænæ.Lucil.li.v.Irritatæ leæ iaciebant corpora saltu.No.

Legio samnitú linteata appellata é q samnites iurátes singuli ad ará uelis linteis circundatam nõ cessuros se romanos milites iurauerât.Fe.

Legionú proprietaté a delectu militum. Var.de uita patrum li.tertio dictá iterpretat cú appellatus é delectus ab electione legio ab hac

fupuacaneoꝝ confuetudine afcribit.No.

Legioné.C.Marius primus defcripfit fex mi-
lia & ducétoꝝ hominú cú antea quattuor
milium fuiffet:unde etiam appellabant qua
drata.Fe.

Legumina cur moris é ut q caftimoniá colút
leguminibus abftineant: an quéadmodú py
thagorici fabas ob eas quæ uulgo dicút cau
fas abominant q̃fi lethes & herebi cognomi
nes:an q ad cõcauatiões & manes ꝓuocidos
leguminibus utunt maxie an illud magis q
ad fanctitaté ac caftioniá pura ac tenuia cor
pora habere oportet.fút aút legumina maxi
me uétofa:& ea gignút quæ cú fupflua funt
multæ purgatiõis idigét an q cum uentofif
fima fint legumina ad res uenereas maxime
incitent.Plu.

Legumina. Var.de re ruftica li.i.dicta exiftiat
nõ q fecentur:fed q legant cætera quæ uel-
lantur legumina dicta No.

Legumen quod manu legitur dictú é & fectio
nem patitur:frumenta appellaca omnia fúe
ariftas emittunt.Ser.

Legimus aut fcripta aut olera:grandé & alia q
dam & addita præpofitione dicimus colligi
mus deligimus.Fe.

Legere fic eft in cõfuetudine fignificat oculis
fcripta pcurrere.Vir.in buc.At fimul heroú
laudes & facta pentum legere.No.

Legere accedere.Vir.ii.geor. Ades & primi le
ge littoris oras,& in.xi.ænei.Implicuere iter
fe acies legitq; uige uir.No.

Legere rurfum colligere.Titin.i ueliterna.Ho
ftes hoftes fugauit fpolia placide pofterius le
get.Vir.x ænei.Extremaq; laufo parcæ fila
legunt.& geor.i.Atq; ois nauita põto húida
uela legit.Cæ.in falaria.Officularum parme-
noné de uia liceat legá.Var.i uirgula diuina.
Sed pan carpineo cibo coacto: libamento le
gens caduca uictus.No.

Legere præterire Vir.auctore dicimus.iii.æn.
& li.v. Littoraq; epiri legimus:& fractoiq; le
gunt in gurgite remos.No.

Legere eft nauigare pftringere. Virgi.ii. ænei.
Pars cæteraq; porrú pone legit.No.

Legere etiá eligere dicit. Virg.in buc.Ipfe ego
cana legam tenera lanugine mala. Turpil.in
epiclero.Quam legere te optimum eé atq;
æquiffimú qua cum ætas uigendi & uiuédú
eft tibi.M.T.de offi.lib.iii.Cætera auté quæ
fecundum naturam effent ita legere fi ea uir
tuti non repugnarent diligentius intenderef
fuerimus.No.

Legere furripe fignificat.unde & facrilegiú di
cif.i.de facro furtú.Vir.in buc.Vel q ribi ta-
citus fublegi carmia nup.Turpil.in bucconi
bus.Quod i ea uenat tuea peftis ars cedat &
fermoné habere fublegá Lucil.li xxviii. Oía
uifcatis manibus legit Plau.i aula. Sed leno
egreditur foras:huic ex occulto fermoné fta
tius fublegam.No.

Legere rurfum uidere.hoc itaq; legi.Virgi.vi.
ænei.Quin potius oia plegerét oculis ni iá
pmiffus Achates afforet.& in eodé. lõgo or-
dine poffent aduerfus legere.No.

Lego prætereo.Virgi.iii ænei.Et crebris legi-
mus freta concita uentis.Ser.

Lego tranfeo.Vir.ii.ænei. Pars cætera põtum
Pone legit:& littora epyri legimus Ser.

Legere non folú defcripta ueꝝ ét depicta dici
tur.Vir.vi.ænei. Quin primus omnem ple-
geret oculis picturá dicit.tractú é aút a græ.
q & γράφειν fcribere & pingere dicút.Ser.

Lege atq; omine.lex ad hoies:omen ad rem di
uinam refertur:& eft firmamentum per hu-
mana & diuina.Omen autem eft quicqd ore
dicitur.Terentius in an.Ea lege atquæ omi-
ne ut fi inde ego te exemero ego pro te mo-
lam:& bene lege atque omine.quia leges au-
fpiciis feruans ferebantur:& antiqui aufpica
to omnia faciebant quæ rata effe uellét.Do
natus.

Lege agito dicebatur ei cuius intentio cõrem
ptibilis a duerfario uidebatur.Plau.i aulu.Le
ge agito ei cœnam coquo.Teren.in phor.le-
ge agito.Do.

Legio q legerentur milites in delectu.Var.

Leges funt princip um aut liberi populi quæ
a rege conduntur:alterius confenfum nõ re
quirunt quæ ad populum feruntur.quæq; fi
ne eius iuffu fere raræ non funt:quia rogarí
id eft interrogari de his populus folet.rogati
ones etiam dicuntur:iura autem magis gene
ralia funt.Eft enim ius gétium & ciuile hoc
poftremum funt leges plæbifcita:fenatufcõ-
fulta decreta principum: refponfa prudentú
id eft interpræratio horum omnium: quod
qui fatentur iurifconfulti nominantur.Qui
uero legem fert ad populum:fere orator eft.
Laurentius.

Legem uoconiam.Voconius tulerat ne qs cé-
fus hoc eft pecuniofus hæredem relinqueret
filium.Afco.

Leitus unus ex quinque boetiorum principi-
bus ad Troiam.

Lemures laruæ nocturnæ & terrificatiõis ima
ginú & beftiarum.Var.de ui.pa.li.i.Quibus
temporibus in facris fabam iactant noctu &
dicunt fe lemures domo extra ianuam eiice-
re.Nonius.

Lemonicum fines inter celtas nõ lõge a cadur
cis pictonibus duratis Ligeri flumie & auer
nis nomen retinens in ꝓuincia ac bituricéfi
francoꝝ regno fita.

Lemonices itē populi inter celtas ad oceanum inter armonicas ꝓximi unellis uenetis rhedonibus andegauensibus cenomanis lexouiis in ꝓuincia turonensi regnoq; francoꝝ siti.

Lemanus lacus inter celtas quē rhodanus influit galliamq; ꝓuinciam romanoꝝ ab eluetiis diuidit qui hodie lauxanæ lacus dicitur: quo rhodanus ad pontem Gebēnæ urbis effluit hunc memorat Luca.in primo.

Lemures deos manes dicunt quos græci dæmones uocāt uelut umbras quasdā diuinitatem habentes.

Lēma Ci.cōpræhēsionē interꝑtatur: est enim genus argumentatiōis quod in rennone scribit Diogenes.

Lenti dicunt spectare quando non mouēt ad miseratione uel iracundiam.Propitius.hostibus eueniat lenta puella meis.lentitudo est uacuitas iræ quam græci dicunt.sed Gellius non putauit posse dici latine.

Lentiscus frutex est semper uiridis cuius Cicero meminit & Plinius sententiam Ciceronis refert.

Lemonia tribus:a pago lemonio appellatú q ē a porta capena uia latini.Fe.

Lēnisci.i.fastiolæ colorisæ dependentes ex coronis:ꝓpterea dicūt q antiquissimum fuit genus coronaꝝ laneaꝝ.Fe.

Lembus nauicula admodum breuis.Vir.i.geor.Non aliter q̄ qui aduerso uix flumine lēbum.Ser.

Lembus nauicula breuis piscatoria.Acti.i Dei phœbo.Eo ante noctē externa rætia ut præueherem & statuerem forte aliquanto sollicitus lembo sum ꝓgressus longius.Turpil.i leuca.Hortari nostros cœpi illico ut tollerēt lembū.idē in lēnus:lembi redeuntes domū duo ad uos:cretas accelerantes. Virg.i.geor. Vix flumen lembū remigiis subiit.Sisen.hi.h.quarto.Octacilium legatū cum scaphis & lembis.Plau.in mercatore.Dum hæc agūtur lembo aduehitur pauxillulo.No.

Lembum est genus nauiculæ uelocissimum: quam dromōes dicimus: sicut Vir.ait. Quā qui aduerso uix flumine lembum: Remigiis subiecit.Ful.

Lemnos insula ex cycladibus i qua Vulcanus cum turpis esset deiectus est & ab ætna se cō ferre solebat.

Lenones sunt scortorum perductores etiam inuitarum personarum qui legibus uindicātur Asconius pe.

Lenones ab alliciēdo adolescentulos appelati. Festus.

Lenúculus nauigium piscatorium.Salu.primo historiaꝝ.Inducit forte per noctem lenúculo piscatis.No.

Lenitudine ꝑ lenitate.Turpil.in philopa.Mira lenitudine & suauitate abūdat.M.T.li.iii.lenitudo orationis mollitudo corporis ea sibi bona ducēs qd erit in philosophi grauitate. & i uer.quāta me nō tua modo lenitudo.idē tus.li.iii.Eamq; quā lenitatē nos dicimus uitiosæ lenitudinis noie appellant.No.

Lentum significat tardum. M.T.de repu.li.v. Marcellus.v.taceret pugnax maximus ut cōsideratus & lentus(ut scitis) dici solebat ad imitationem quasi nostri generis contendisse.Nonius Mar.

Lenitas clemētia & facilitas cui contraria asꝑitas & difficultas.Te.in an.Et heri semp lenitas ac ꝑ hoc simulata usq; nūc lenitas. nā nemo in diuersis actibus semp ē lenis nisi forte fictor assimulator & callidus lenitas ad ꝑmittendū:facilitas uero ad ignoscendū.Do.

Lentū ociosum secuꝝ. Vir.in buc Nos patriā fugimus tu tityre lentus in umbra.No.

Lentū flexuosum.Vir.in buc.lenta salix q̄tum pallenti cedit oliuæ. Et primo geor. Amerina parant lentæ retinacula uiti.No.

Lentum patiens placidum. M.T.in hor. Qui cum publicas iniurias lente tulisset suam nō tulit.Nonius.

Lens tis.legumen est.lens dis.animal.& lētis ꝑ lens antiqui dicebant.Pri.

Leno lenúculus & lenulus facit diminutiuū. Plau.in pen. Si de deo militari tetigero lenūculū.& ibidem. Vt cœpi dicere lenule de illa pugna.fœ.uero lena.Pri.

Lenibat ꝑ leniebat: antique dixit ut squamis auroq; polibat.

Lenas circuflectitur sicut suffenas:quære in dictione mecænas.Pri.

Lento & lentor & lenteo.Vir.ii.geor. Ad digitos lentescit habendo:non a lenteo lentesco sicut a dureo duresco.lucil.ix.tamen ꝑtulit lenter opus.Pri.

Lenticula uasculi genus.laurentius.

Lentus Archadiæ mons est.

Lenæus bacchus a lynos torcular.

Lentū facile.luc.li.xi.Cocta tenex crassus pater huius partem nulli magnus trico fuit nūmarius soluere nulli lentus.No.

Lentum tenax.Plaut.in menech. lenta uincla sunt escaria. Virg.iii.geor.Nocte leues melius stipulæ nocte arida prata Tondent noctis lentus nō defuit humor. Cicero de oratore li.ii.Neq; enim est facile perficere ut irascatur cui tu si iudex si tuipse lente ferre uideare Nonius.

Lena uestimentū militare quod supra oīa uestimenta sumit. Virgi.iiii.æneı. Tyrioq; ardebat murice lena.No.

Lena ornamentū tunicaꝝ aurea.Fe.

Lena uestimenti genus habitu duplicis. qdam appellatam existimant tusce: qdam græ. quá clandea dicunt. Fe.

Lenæus bacchus. i. a lacu siue torculari. Ser.

Lentum tenax. Vir. iiii. geor. Et uisco & phrygiæ seruant picelentius idæ.

Lentiscus erat arbor ex qua fiebant dentiscalpia tonsis politis.

Lentus mollis & flexuosus. Vir. iii. æneí. lentú cõuellere uimen. Ser.

Lentus frigidus. Vir. i. geor. Nocte leues stipulæ melius nocte arida prata. Tondent noctis lentus nõ deficit humor. Ser.

Lena genus uestis quod de lana fit. Var.

Leo græcum est. Varro.

Lepatium. Var. in modio. Hanc eandem uoluptaté tacitulis taxim consequi lepatio: & prisana passum. No.

Lepparéses hipparitani ciues. i. lipparenses. Fe.

Lepista genus uasis aquarii. Fe.

Lesbos insula in ea qnq; olím oppida antisa pira cresos ciraua mytilenæ. Pom.

Lepiste. Var. de ui. pa. li. i. ut fere habent æneú aliqui uendicant oleú lepiste etiam núc sabinoꝝ fanis pauperioribus plærisq; aut fictiles sunt aut æneæ. No.

Lepus quod in siculis quidá dicút græci leporem Roma q, orti siculi ut ánales nostri ueteres dicút fortasse hinc illuc tulerunt & hic reliquerút nomen. Var.

Lepus. A. Ge. li. i. in. xiiii. reꝝ diuinaꝝ. M. Var. doctissimú tunc ciuitatis honorem Lelium errasse ostendit. nõ enim leporem dicimus: ut ait quod est leuipes. sed quod est uocabulum antiquum græcum &c. leporem quod λάγωον dicunt.

Leopontii populi sunt germaniæ qui alpes incolút inter sedunensem & turriensem diocreses hos quibusdá placet fuisse sarmatas apud quos Rhenus flu. oritur forte hodie scuitenses dicti inter fontem Rhodani flu. & retias alpes siti: hoc memorat lucanus í primo.

Lena pro dena dicitur quod é genus uestis: ut apud Iuuenalem. Non audent homines ptusa dicitur lena.

Leontinus & centuri primú & Hibla complures ciuitates interius. Pom.

Leptis colonia in yrioꝝ: ut Carthago ut utica in libya est Sillius Saranaq; leptis eadé Neapolis dicebatur si Straboni credimus. & Plinius certo distinguit leptin a Neapoli cú tamen utrunq; fateatur esse inter syrtes patria hæc fuit septimii.

Lepicopi páni dicebant albi nullo medicaméto coloris adhibito sed a lana ipsa albescétes

Leporaria non sunt ea quæ tritani nostri dicebant ubi soliti lepores sint poni: sed omnia septa ac fixa uillæq; sunt & habét iclusa animalia quæ pascuntur. Varro.

Leporario cum emisti fundum tusculanum a M. Pisone in leporario apri fuerunt multi. Varro.

Lepus. L. Ielius putat ab eo dictum leporum a celeritate q, leuipes esset. Ego arbitror a græco uocabulo q, eum æolii & bonum lepoꝝ appellant. Varro.

Lepidus qui politus est ut lepis id est lamina. Donatus.

Lepidus in quo leporis est plurimum. Nam lepos est uenustas. Teren. in an. O lepidum caput. Donatus.

Lepus pro infamia põitur multa: uel q, magis posteriore parte: hoc est armis pulpamétum de se præbeat cum in cõuiuio carpatur appositus: ut Hora. ait. Fœcundi leporis sapiés sectabitur armos. uel q, uenantur illum & ꝓsectantur canes quos ꝓ amatoribus pueroꝝ intelligimus: ut. Te. ait. Ceruá uidere fugere sectari canes: uel q, a physicis dicat nõ incerti sexus hoc est nõ mas modo: sed fœmina. uel q, illum sic fugiant oé ut constitutum ad libidinem effœminatam. T. in eu. Tute lepus es & pulpamentú quæris. Do.

Lepus lepusculus. Cice. de signis. Si minus eiusmodi quippiam uenari poterat: illa qdé ꝓ lepusculis accipiebantur. Pri.

Lerna regiuncula in Archadia a lerno rege ꝓpe argos & palus in qua hydra serpens. L. captum.

Lætitudine ꝓ lætícia. Acti. in alcmione: ut me repositum merenté repentino núcio alacré reddidisti ad me excitasti ex luctu lætitudinem. Idem in bachi. Quanta in uenando affectus lætitudine. No.

Lætare & læticescere lætificare. Liui. in egisto iam ne oculos specie læta iusti optabili. Actius in pelopidis. Et te ut triplici lætare bono. Sisen. hi. li. quarto. Vtꝗ; ne uiri cultu erga se mortaliú lætificantiam supne egentes humana negligant. No.

Lætum hilarem sicuti consuetudine. Vir. primo geor. Et lætæ pecudes & ouantes gutture corui. No.

Lætum ferax. Vir. i. geor. lætus ager tantú nullo semissia cultu iactat. No.

Lætum pingue. Vir. ii. geor. Glande sues leti redeunt. No.

Lætum grat ia plenum. Vir. primo æneí. lumé que iuuentæ purpureú & lætos oculis afflarat honorem. No.

Lætú plenú distentú. Vir. iii. geor. læta magis præssis manabant ubera mánuis. No.

Lætus uelox. Vir. secúdo ænei. Et lætus eois eurus equis. Ser.

Leuci populi finitimi lingonibus & sequanis qui burgundi sunt ac medio matricibus qui metenses hodie dicuntur belgis attribuunt & treuerensi prouinciæ hodie tulenses dicti in lotoringia regione: de quibus Lucanus in primo.

Leuaci inter belgas sub imperio neruiorum populi proximi grudiis pheumosiis gordunis & centronibus.

Lestrigones erant anthropophagi carnibusque uescebantur humanis: quod scribit Plinius .vii. na. histo. Thucidides fabulosos putat: fuerunt item in Sicilia.

Leucas oppidum & flumen Achelous extra rhiom in acarnania maxime clara sunt. Pom.

Leuis nihil habens in se seueri iudicii.

Leucata nomen litoris est ultra laeum rubresum & salsule fons non dulcibus aquis defluens; sed salsioribus & quam marinæ sunt. iuxta campus minuta arundine gracilique peruiridis. Cæterum stagnos subeunt suspensus id manifestat tertia pars eius quæ abscissa proximis uelut insula natat; pellique se atque attrahi qn & ex his quæ ad unum persossa sunt: suffusum mare ostenditur unde grauis nostrisque etiam autoribus uerine ignorantia an prudentibus etiam mendacii libidine uisum est tradere posterioris in ea regione piscem e terra penitus erui quod ubi usque penetrauit per ea foramina ictu captantium interfectus extrahitus. Pompo.

Lethe fluuius inferorum.

Lethe item fluuius in hispania quem antea lu neam appellabant: huius meminit Strabo. addita etiam historia cur lethe appellant Sylli us carmini iseruit letheus præterea fluuius in Asia iuxta magnesiam labitur.

Letargirium argenti spuma dicitur.

Leucothea Cadmi filia.

Letheus cretæ fluuius apud quem Harmonia Veneris filia Cadmum fuisse oblita.

Lethe fluuius inferni: unde letheus.

Lesbia proprio nomine clodia dicta.

Lesbos insula quasi metropolis aliarum urbium nobilis: uinetis & uini præstantia nomen sortito a Lesbo laphiti filio Hermete prius issa pelasgia æthiopiæ egira macharia denique appellata eandem macharosedos machario urbem ductionem dixit Homerus: quo loco crates aristarchus & eustathius ambigunt quem locum poeta designet. Stra. in. viii. lesbon affirmat. machar enim insulam tenet ante Lesbon regem quod etiam Diodorus tradit, quis eum macha reum nominet. huius filiæ fuere methimne & & mythilenæ a quibus dicuntur insula urbes cognominatæ sunt.

Latentiam quod est quod uulgatissimum scortum tanto puenerant. alia est enim harea latentia quam Romuli nutricem esse ferunt. huius enim diem festam mense aprili agunt romani. hanc autem Flauiam cognomento appellatam dicunt nobilitata est hanc ob causam: æditimus quidem herculis ocio ut uidetur abundans; ludo ac tesseris diem cōterere solebant: sed cum forte ita accidisset ut quibus eum ludere cōsuerat eorum adesset nemo. ociosus ac tristis deum ut secum luderet prouocauit ea lege ut si uicisset aliquid boni a deo nansciseretur. sin autem uictus fuisset ipse deo cœnam præberet. insuper speciosam adolescentulam qua cum cōsuetudinem Hercules haberet deo cōpararet propositis tesseris eum & suam & dei uicem recisset superatus est: ex prouocatione igitur opiparam deo mensam parauit & latentiam publicum: tunc temporis scortum adhibuit & in templo discumbere ipsam clausis foribus reliquit: ferunt autem noctu cum muliere cōgressum non humanitus ubi illuxisset mulierem in forum pgredi iussisse: & cuicunque primo occurrisset huic animum adhibere et amicum sibi iniungere latentiam statim surrexisse homini locupleti occurrisse natu iam grandi ac cœlibi: cui ranutius nomen est qui mulieri matrimonio cōiunctus & uiuus rei familiaris potestatem ei fecit: & moriens testamento hæredem reliquit.

Læthargum inexpugnabilis pene dormiendi necessitatem græci nominant atque id quoque genus acutum est: & nisi succurratur celeriter iugulat. dicitur autem lethargus quod λήθη facit obliuionem & ἀργὸς pigrum: nam ī co est obliuio rerum omnium maior. Liuius li. ii. Materium dimissum cui postea sceuolæ a clade dextræ manus cognomen inditum dextram inquit non sinistram.

Lætus alacer festinus. Virgi. iiii. æneid. Imperio læti parent & iussa facessunt. Ser.

Lætus pinguis. Virgilius primo georgicorum Quid faciat lætas segetes. unde uulgo lætamen uocatur fimus qui per agros ducitur uel iacitur. Serui.

Lætus fertilis. Vir. i. geor. Vnde prius lætum siliqua quassante legumen. Se.

Lætus hilaris. Vir. i. æneid. Vix e conspectu siculæ telluris in altum uela dabant læti. Ser.

Lethargus qui obliuionem patitur λήθη græce obliuio, unde lætheus obliuiosus. lætum etiam a λήθη uel L. a leo quod uitam deleat. sed istud melius. Solinus læthen amnem iuxta bernicem urbem aphricæ ex inundatione inferna prorumpere putatur & a priscis fatibus obliuiis latex appellatur. at lætum a lato. nam lætitia dilatatur frons: nam gaudere intus est.

Lætor hic & hæc. Salu. in cati. Ea populus læ tus i & merito dicere fieri. P xi.

Lestrigonia idest formiana seu sicula in qbus locis cyclopes fuerunt qui listrigones uocabantur. Ho. iii. car. Ne listrigonia bacchus in amphora. Acron.

Læthũ ipsa mors quæ delet: quasi a leor simplici quod in usu non ẽ ꝓfertur. Pri.

Lætabundus is dicitur qui abunde lætus ẽ: similiquoq; terminatione cætera. Lau.

Lætari ab eo quod latius gaudiũ propter magni gaudii opinionem diffusum: itaque iuuẽtus gaudia sua si omnes homines conferant unum in locum cum in eo exuperant lætitia. Varro.

Lætũ esse alacrem regre in alacris. A. Ge.

Leuũ significari ueteres putant quasi a leuando. Vir. quoq; sub hac ostentatiõe se potius uoluit. geor. lib. iiii. Olim de coelo leuum dedit inclyta signum. No.

Leuũ aduersum. Virg. in buc. Sæpe malũ hoc nobis si mens non leua fuisset. No.

Leua ꝓspera. Vir. iiii. geor. Si quẽ numina leua sinunt auditq; uocatus Apollo. No.

Leuare rursum eleuare. Cic. tus. li. v. Alia nulla potuit inueniri leuatio. Vir. in buc. Ego hoc te fasce leuabo. M. T. epi. ad Cæsarem. Iã amplitudinem gloriamq; tuam magno mihi ornamento fore existimo ꝙ me leuis cura. Pacu. in peri boea. Neq; tunc te ingenium moderantineque fraternũ ita exiliũ leuat. Varro in uirgula diuina. Quis non iacta nouo leuata pascat. No.

Leuare etiam minuere. Actius ĩ meleagro. Caue lassitudo poplitum cursum leuet. idem in integersia Illos sumpte induxit u rtus. tu laudem illorũ leuis. Var. Quẽ nam te esse dicã uel im qui manu corporis ferũdos apens lares sanguinis. neq; uita leuas ferreo ense. Vir. i. geor. Omne leuandũ prodimus. Turpil. in d. metrio. Nũc me ex aliorũ ingenuis indicat intercapedo quorũ amicitias leuat. Varro in qnqua. Absinthium uti bibã grauẽ & castoreum leueq; robur. No.

Leuce boristenis ostia obiecta parua admodũ & quod ibi Achilles situs est: quæ Marti sacrata ut ĩ fabulis traditur tulit aues cũ summa clade aduenientiũ pennas quasi tela iaculatas. Pom.

Leuus ꝓ stulto & ĩprudenti accipitur. Virg. ii. æneï. Si mens nõ leua fuisset. Ser.

Leua sinistra. quam græ. scean. unde tractũ est cognomen sceuola a leua. Fe.

Leui apuĩ ꝓtulit: ut Ter Releui dolia omnia. Hora. li. i. car. Græca quod egomet ipse testa conditum leui. Acron.

Leuo est alleuo molestiam & laborẽ extenuo: interdũ pro sustollo. Liui. mox aqua leuata præ uento cũ super gelidã montiũ cacumina concreta esset. Subleuo est auxiliũ defensionemq; præsto. Alleuo i altũ tollo uel de imo & iacentia sursum tollo. interdũ pro alleuo. Sueto. inter manus subleuantiũ extinctus ẽ: & leuo est iminuo extenuo. La.

Leucothea filia Cadmi ex Hermione Athamãtis uxor; quæ & Ino quæ se in mare præcipitauit cũ filia a græcis Leucothea. a nostris albunca uel alba. nam dicitʳ alba dea secundũ quosdam matuta: quæ ab Homero ꝓ Auro ra ponitʳ. Melicerta uero Palemon dictus est a nostris portunus.

Leucothee i. alba currens Orcani ex Eurimone filia. de qua Oui. quarto.

Leucippus philosophus cleates patris: secũdũ alios obderites zenonis auditor.

Leutychides lacedæmoniũs inimicus demarathi post cuius fugã rex factus.

Leucargilon candida argilla.

Leuca littus miridos aruanda Neapolis trans Alicarnasson sũt sinus iasus & Basilicus. i. iaso est barcilos post basilicum Ionia aliquo se ambagibus sinuat: & primũ a possideo ꝓmõtorio inflexum inchoãs cingit oraculũ apollinis dictũ olim Bramantiæ: nũc didimi.

Leucas insula contra ambrachiũ sinũ cũ mõte altissimo ubi Antõius & Cleopatra uicti sũt Est & oppidum in acarnania in continẽti neritum appellatum secundum Pli.

Leucaloniũ promontorium est pamphiliæ.

Leucogei fontes inter puteolos & Neapolim sunt qui oculis medentur ægris.

Leuũ sinistrũ & retrorsum sinistrorsum. Fe.

Leuus noxius. Vir. x. æneï. Et leuo cõtristat lumine coelum. Ser.

Leuus cũ de humanis loqmur sinistrũ & cõtrariũ ẽ cũ de diuinis ꝓsperũ. Virg. de utroq; testis si mens nõ leua fuisset. & ĩtonuit leuũ: q a sinistra numinũ dextera sũt ĩtuẽtibus. Ser.

Leuũ ꝓsperũ. Virg. quarto geor. Numina leua sinunt auditq; uocatus Apollo. Et secundo æneï. Intonuit leuum. Ser.

Leuiscatæ coronæ: id est agonales sunt de frõdibus & discoloribus fasciis. Et sicut Varro dicit magni sunt honoris. Ci. in oratore pro Roscio audio præterea hanc suspicionẽ nũc non primum in capitonem conferri multas esse infamis palmas hanc primam eẽ tamen hanc leuiscatam: quæ Romæ deferatur hãc significat. Vir. v. æneï. Puniceis ibant ceu uicti tempora thenniis. Ser.

Leuidosa genus uestis quoniam filo admodũ raro & leuiter densata sit & prenni ita appellata. Cice. Dolabellæ. Sed ego hospiti ueteri & amico munusculum mittere uolui leuidẽ se Crassi filio: cuius mali ipsius solẽt esse munera. Seruius.

Leuitatem plærumq; nūc pro inconstātia & mutabilitate dici audio:& nequitiam pro solertia astutiaq; ueterꝫ hominum qui proprie atque integre locuti sunt leues dixerunt quos nos uiles & nullo honore dignos dicimus. M.T. secūdo antonianaꝝ nam cum genus quodā sordidissimæ uitæ atq; uictus marcus antonius idē monstraturus esset quod in caupona delitesceret:quod ad uesperum perpotaret:quod ore inuoluto iter faceret ne cognosceretur.hæc & alia huiuscemodi cū in eum dicturus esset. Videre inquit hominis leuitatem tanq̄ prorsus ista dedecora hoc uitio notarentur:ac postea cum in eundē Antonium probra quædam alia ludibria ac turpia iniecisset in extremū hoc addidit.O hominem nequam:nihil enim magis ꝓprie possim dicere.A.Ge.

Leuenna pro leui.M.Ci.in oratione scriptum reliquit:quam pro Cluentio dedit atq; itē in mimo:qui saturnalia inscriptus est hominē leuennam pro leui appellat.A.Ge.

Lex pompeia Gn.Pompeius Strabo ueteribus incolis transpadanis ius dedit q̧ cæteræ coloniæ latinæ habebant est ut petendi magistratus & ciuitatis romæ adipiscerentur.

Lex fabia.De sectatoꝝ numero qui deducant & sectentur candidatos in campis contictiorum tempore certo numero diffinitur a Fabio adiecta pœna.

Lex clodia.Clodius tri.plæ.legē pnitiosam tulit.L.Pisone & Gabinio cōsul. ne quid p eos dies quibus cum populo agi liceret de coelo seruaret contra leges fusiam & œliam.

Lex aurelia.Aurelius cocta prætor legem tulit quibus temporibus Verres a Ci accusatus ē cōmunicata sunt iudicia senatui & eqtibus & tribunis ærariis.

Lex actilia.M.Actilius Gabio legē tulit de pecuniis repetundis seuerissimam:i qua ne cōparet mari quidem reum sunt.

Lex uoconia.Voconius legē tulit ne qs cēsus hoc ē pecuniosus hæredē unicam relinquerat filiam.Erat autem census ille qui centū milia in ꝓfessione detulissent sestertia.

Lex calphurnia.Piso tulit legem calphurniam suo consulatu in Calphurniam:in qua præter alias pœnas q̄ pecuniaria pœna fuit adiecta.

Lex gabinia Gabinius legem tulit : quæ bellū Gn.Pompeio magno de persequendo piratis est aduersus.L.tribellii tribu plæ.intercessionem.

Lex papia.Papius ciuis ro.le.tu. ut pegrini urbe romana uti prohiberentur.

Lex latoria.Clodius cum adolescentes in contractibus circūueniri solerēt latoribus pœnam idest deceptoribus adiecit:quæ latoria appellata est.

Lex clodia ab eodem lata est de collegiis restituendis nouis instituendis;quæ lex ex seruitio fere constituta dicitur.

Lex clodia ab eodem in quem censores in legendo præterirent latum est ut ne qua ignominia afficerentur nisi qui apud eos accusatus & utriusque censoris sententiæ damnatus esset.

Lex iudiciaria aurelia Aurelius iudiciariam legē cocta prætor qua cōmunicata sunt iudicia senatui & equitibus ro. & tri.pleb. ut ex his tribus ordinibus electi iudices res iudicarentur.

Lex uaria Qu.Varius tri.plæ.le.tu.ut quæreretur de his quoꝝ ope consiliove socii contra rempublicā arma sumpsissent.

Lex cornelia.Cornelius condidit legem relatum fuit in senatu ut quoniam exteraꝝ nationū legatis pecunia mutuo dare usuratur piaq; & famosa ex eo lucra fierent ne quis legatis exteraꝝ nationum pecuniam expēsam fœneret.

Lex cornelia ab eodē eor.l.lata est ne qs in senatu legibus solueretur nisi.cc.affuissent ne quis cum solutus esset intercederet cum eade re ad populum ferret.

Lex cornelia ab eodē.l.lata ē ut prætores edictis suis perpetuis ius dicerent.

Lex lucinia & mutia L.Crassus orator & Mutius scæuola ponti maxi.idem orator & iurisconsultus duo omniū sapientissimos consules.l.de ciuitatibus regendis tulerūt ī eoꝝ consulatu.Cū enim in sūma cupiditate ciuitatis ro.Italiæ populi tenerētur.& ob id magna pars eorum pro ciuibus romanis se gererent necessaria lex uisa est ut in suum quisq; ius redigeretur.

Lex iunia.Iunius Sylaius consul cū.Qu.Metello Numidico legē bello cimbrico tulit q̧ diu praue simul & insœliciter gestum est: quia militiis stipendia minuebantur.

Lex manilia.Manilius tri.pl.legem tu. qua.C.Pom:magnum bellum aduersus regem Mythridatem edixit ordinem gererent post exactos reges anno.xvi.cum plæbs propter nimiam potentiam dominatum:idest sacrum montē qui trans aniené secessisset.

Lex sacrata. Sacratæ & ibi armatæ considisse duos.p.tri.creare qui deinde ad numerū decem adacti sunt & conduxerunt quibus suū ius in partes tenerent priusq̄ in urbé reuerterentur unde & sacrariæ dicitur ad patriæ plæbisq; concordiam pertinentes.

Lex cassia.Cassius longinus.l.f.legem peomulgauit contra po.ro.p tabellas suffragia ferret

C.Mario Flacco consule.

Lex cassia ab eodem.l.lata est ad intuendú nobilitatis potentiam:ut quem populus damnasset:cui ne imperium abrogasset in senatu non esset.

Lex aurelia. Aurelius cocta legem dedit cú sylla ad diminuendum plæbis potentiam multos cum ei magistratus ademisset ut plæbi liceret capros magistratus capere:& communicata sunt iudicia senatui:deinde equitibus romanis & Tri. ærarus: deíde lex iudiciaria dicta est.

Lex rosia.L.rosius octo cons.legem tulit:ut in theatro equites ro.)ordines quattuordecim spectandi gratia datent.

Lex plocia.M.Plocius syllanus tri.ple.tulit legem. C.Pomp.Strabone Lucio Porcio Catone consul.qua tribus singulæ ex eo numero denos suffragia crearent: qui eo anno iudicarent ex eo factum est ut senatores quoque in eo numero essent: us quidam etiam ex ipsa lege.

Lex satyra est quæ uno rogatu multa & simul uaria cöpræhendit:ut uulti snetubetis neue cum iugurtha bellum coruponatur elephanto tradat uniuersos.

Lex otonia.Oto tri.pl.le.tu.ne quis in ordine equestri spectans sederet nisi sestertia.xl. possideret:quod si cötingeret quisquis esset siue ingenuus siue libertus inter equites spectate liceret & in gradu nouo.

Lex scatinia Scatinius le.t.qua puerorꝫ concubitores graui supplicio afficerenť quo apud græcos uocatur iulia.Cæsar.l.t ne adulteri forent depræhensi autem supplicio dederétur.

Lex manilia.Manilius tri.pl.l.t:ut quando res a nobilibus aduersæ gestæ fuerant:deinde hi ad magistratus admitterentur:quorꝫ maiores in po.ro.magistratus nõ exercuissent.huiusmodi aút hoíes noui appellanť.

Lex sempronia.Sempronius le.tu.quæ frumẽtum publice distribueret po.ro.quæ frumẽtaria dicta est.

Lex hortensia.L.Hortensius le.tu.cum ãtiqui omnibus patriciis plebiscitis nequaq̃ teneréntur ut eo iure plæbs statuisset:& omnes quirites tenerentur.

Lex annuaria. Annuariã ení legem appellauit: quæ in modú annorꝫ fuit: qbus magistratibus capiundis potestas sit.

Lex ælia & fusia.ælii & fusii auctoritate.l. lata é ne qs per eos dies quibus cum populo agi liceret non nisi de cœlo seruasset quispiam agerꝫ.

Lex aternia. Aternius legẽ constituit ut cum mos priscus fuisset erogandæ multæ p'ma gistratus ouis aut bouis nomine ouis ære deno.bos autem ære centeno diffiniri ĩtelligit.

Lex falcidia.Falcidius le.cu qua caueť ne plus legare liceret q̃ clodia.ut emptorꝫ bonorũ ẽ uncias nouem:idqꝫ ipsorum testatorum gratia prouisum est ob id quod plærique ĩtesta ti monebantur recusantibus scriptis & hæredibus pro nullo ut minimo lucro hæreditates adire.

Lex flauia.Flauius inter iudicia publica constituit de plagiariis cũ qs.i.obliquis & insidiosis pollicitationibus seruum a domino aut filiú a patre subtraxerit.

Lex iulia.Iulius cæsar legem sanxit de peculatu in eos qui rempu.uel sacra uel celigrosa fu rati sunt uel furantibus ministeriũ attribuerunt.uel qui fusta scienter scienter suscepút quos uel capitali animaduersione uel deportationibus puniri iussit.

Lex cornelia.Cornelius in eos le.tu.quæ testamentaria uocatur:qui testamentũ uel aliam tabulam falso scripserint: signauerint: recitauerint:subiecerint: sculpserint: expresserint seruos quidem ultimo affici supplicio liberos autem deportatione.

Lex pompeia.Cornelius asperrimũ crimen noua poena parricidas affecit:si quis,pentes uel filii fata præparauerint.siue clam siue palam insutus culeo cum cane & gallo gallinacio & uipera symia uel in mare uel in fluuiũ ꝓiciatur:ut inter ferales angustias cöprahesus oĩ alimentorꝫ usu uisus carere incipiat:& ei cœli suplitii ita mortuo auferatur.

Lex cornelia.Cornelius le.cu in eos q occidendi cã cú telo ambulant ultra gladio eos psequentes.telũ aút interp̃ratú est oẽ quod longe iaci potest ut lapis.

Lex curia.Curius legẽ tulit ut impatores,pcõsules p̃tores succedere in ꝓuĩcis nõ possent nisi ea consules sortiti fuissent.

Lex cornelia.Cornelius le.tu.ut senatus cõtra legem curiatã hoc ẽ síne sorte ꝓuincias cui liber magistratui designate possent.

Lex cynthia.Cynthius le.tu.qua caueret antiqtus ne quis ob causam orandam domũ pecuniam ue acciperet.

Lex gellia & cornelia que diffinitã potestaté pompeio ciuitatem donandi dederat. Cicero pro Cor.

Lex lacinia & mutia nũquis eorꝫ q de fœderatis ciuitatibus eét ciuitate donatus ĩ iudiciũ est uocatus.Ci.ꝓ Cor.

Lex apuleia: quã apuleius tulit & deinde saturnius.C.M.ut in singulis colõias ternos ciues roma facere posset.Ci.ꝓ Cor.

Lex papiria uetat ædis in iussu plæbis cõsecrari.Ci pro domo sua.

Lex porcia quæ uirgas ob omniũ ciuiũ roma noꝝ corpore mouit. Ci. ꝓ Rabirio.

Lex helia & fusia contra tribunicios furores. Ci. post reditum.

Lex ualeria uel cornelia de proscriptionibus deque proscriptorum bonis uendundis. Ci. pro Roscio.

Lex fabia quæ est de numero senectaturum. Ci. pro Murena.

Lex calphurnia ne qs ambiret suffragia: quæ neq; mercede corrũpantur: neq; conducti se ctarent: ne prandia uulgo essent data.

Lex ludoꝝ quæ honestissimo ordini & equestri locum distribuit Ci. ꝓ Murena.

Lex est a numine deoꝝ tracta ratio. impãs honesta: ꝓhibens contraria. Ci. phi. ix.

Lex atheius capito publici priuatiq; iuris peritissimus quid lex eẽt hisce uerbis diffiniuit. Lex inqt est generale iussum populi atq; plæbis rogante magistratu. ea diffinitio si ꝓprie facta ẽ neq; de ipso. Cn. Põpeii: neq; de reditu M. Ci. neq; de ced. P. Clodii: quæstioneq; alia id genus populi plæbisue iussa leges uocari possunt. Non sunt enim generalia iussa neq; de uniuersis ciuibus: sed de singulis cõcæpta. Quo circa priuilegia potius uocari dicunt: quia ueteres priua dixerunt quæ nos singula dicimus. Au.

Lex lenonia est ut prius semp sit cõmodũ q̃ fides. Te. in phor. Mea lege utar ut potior sit q prior ad dandum est. Do.

Lyeus uomen bacchi a λυω soluo quod soluat mentem & membra.

Libido imoderata animi lætica: quæ est uolu ptas animo elata & gestiens. Ci. tus. ri.

Libella a libra deriuatum aliud a primitiuo significat. Lau.

Libertinus relatiuũ est ingenui: significatq; hominis conditionẽ: ideo adiectiua præsunt. & diffinit: Libertini sunt q iusta seruitute manumissi sunt: sicut ingenui sunt qui liberi nati nec postea serui facti sunt libertus uero est relatiuũ patroni: significatq; priuatũ quendã respectum: estque substantiuum sicut patronus: ideo facit liberta libertabus: ut libertus Cæsaris non libertinus. inde colliberti colibertæue sicut cõserui q plures sub umbra unius patroni sunt. nec tamen dicimus collibertini nec coingenui qui talem diuisionem non patiũtur & tandem respectus priuatus a Publico separatur. ideo dicit libertinitas nõ libertitas. Lau.

Libanus mons inter arabes & phœnices & atbor thus ꝓducens.

Libya regio ab Aialãte ad Canopeũ milioſtiũ a Libya uxore Epaphi Iouis filii & Libyssa uabs Bithuriæ: ubi nũc tantum tumulus hãnibalis. Pli. libysthis diis. Vir.

Libyæ oræ sic habitantur ad nostrũ maximę ritum moratis cultoribus nisi quod quidam linguis differunt & cultu deoꝝ quos patrios seruant ac patrio more uenerant ꝓximis nullæ quidem urbes stãt tamen domicilia sunt quæ mapalia appellantur: uictus asper & mũditus carens: primores sagi uelantur: uulgus bestiaꝝ pecudumq; pellibus: humi qes epulæq; capiũnt. uasa ligno siũt: aut cortice: potus ẽ lac succusq; baccarũ. cibus ẽ caro plurimũ ferina. nam gregibus quia id solũ optimum est quo ad potest parciturus. interiores etiam incultius sequũtur uagi pecora atque a pabulo ducta sũt ita se ac tuguria ꝓmouẽt atq; ubi dies deficit ibi noctẽ agũt q̃q̃ in familias passim & sine lege dispersi nihil in cõmune consultant. tamen quia singulis aliquot simul cõiuges & plures ob id liberi agnatiq; sũt nusq̃ pauci: ex his qui ultra deserta esse memorantur Atlantẽs solẽ execrãt & dum oritur & diu occidit ut ipsis agris pestiferum nomina singuli uero habent nõ uescuntur animalibus: neq; illis in quiete qualia cæteris animalibus uisere datur.

Libytine in æde quid causa est qđ quæ ad sepulturam pertinent uendere consueuerunt nil aliud nisi Venerem esse existimantes hoc unũ ex Nũmæ Pompilii cõmentis fuisse putandũ est ut hiscant homines talia non aspernari: nec tanq̃ rem pollutã aut scelerata fugere: an ea re homines fragilitatis ac imbecillitatis humanæ admoneri putãt q una & eadem dea principium ac finem uitæ in potestate habeat quippe ingredientibus uitam uel decedentibus præsideat. Delphis enim epitymbie Vẽeris exigua sane statua posita ostẽditur: ad quam manes ad parentationes & libationes elicere & euocare consueuerũt.

Libistinis apollo ab incolis pachynni eo q immissa libycis. i. hostibus carthagine peste cũcti subita morte perierũt.

Libs uentus aduersus uulturnũ. i. africus: inde libonochus quẽ nos austꝛꝝ dicimus.

Liburnũ λιβυρνον y in u mutata nauicula uelocissimæ genus a liburnis cõpertæ: ad cuius similitudinẽ uehiculũ etiã quo romãi uelocissime portabant. Iuue. Curret sup ora liburno: & præco etiam a festinatione dicunt & liburnicæ a suæ in uita Au.

Liburnia regio ĩter illyriũ & dalmatiam. ubi Salonia Pli.

Liburnia genus uehiculi erat & preco Liburnus hic pro præcone Iuue. Primus i amãte liburno currite iã sedit rapta ꝓperabat abolla.

Libertus mons est ætoliæ musis sacer: a quo & ipse libetrides appellantur.

Libanus mons est syriæ ex quo Orontes fluuius oritur.

Libitina dicebatur lectus in quo mortui ferebantur. Hora. car. Multaq; pars mei uitabit libitinam.

Libripens a pendendo appellatur qui libram æneam teneat. Pri.

Libidinosus q; libidinem amat. Lau.

Liberi p filiis singularem non agnoscit. dicimus tamen pter rationem cæterorum ex liberis meis unū in alienā familiā dedi non unos alterum meum esse nolui non alteros. ubi sub intelligendum est filium. Lau.

Liber significat hominē liberi animi qui nemini parcit. & liber significat hominem sine negociis.

Libertas in bonū eum quis nō timide sed ingenue agit. Licentia uero in malum cū qs hac libertate abutī usq; ad temeritatē & pcacitatē. Quin. Et quæ in aliis libertas est: in aliis licentia uocatur. Est enim licentia impunita quædam facultas agēdi quicquid uelis de facto dicimus potestate: non do licentiā dare potestatem est rem alterius arbitrio committere. Lau.

Liburni populi erant olim incolæ patriarchatus aquilensis ac iladeræ ciuitatis.

Libertinus dicitur qui habuit maiores seruos ipse liber.

Liba panes dulciarii sacris primū inuenti.

Libatiōibus quid est quod purgatorē opoon uocant traliani eoq; ac piaculo potissimum utunť an qa leleges ac minyæ antiqtus trallianis expulsis urbē atq; agros occupauerūt: postea reuersi trallani supatis lelegibus quicū.p neq; in prœlio ceciderunt neq; fugerūt sed aut imbecillitate aut inopia ibidē remanserunt: his omnibus contēptus legem posuerūt ut quicūq; minyam aut lelegem occidisset ita punis & expiatus esset si eius quē iter fecisset cognatis legumiū modium emensus esset.

Libelli erant scripta quæ mittebantur principi ad aliquid impetrādum: & libelli erāt scripta. Eschines Demosthenē ita incedērē cum eiusmodi libellis deridet ea oratione quæ inscribitur de falsa legatione.

Lybedos i panionio clariq; Apollinis fanum quod manto Tiræsiæ filia fugiens uictores thebanorum ephygones & colophon quā Mopsus eiusdem mantos filius statuit ad promontorium quo sinus claudit q; altera pte aliū quē Smirneum uocant efficit: angustisque ceruicibus reliqua extendit in latius abit in penisulæ factæ super angustias hinc ceos illinc clazomena. & quia terga agunt cōfinio annexa mari diuersis frontibus diuersa maria prospectant.

Liba sunt placentæ de farre & melle deorum sacrificiis aptæ. Vir. vii æn. Et adorea liba pee herbam subiciunt epulis. Ser.

Liber repertor uini: Ideo sic appellatur qđ modo usi omnia libere loquantur. Fe.

Libriæ scapus libræ. Fe.

Librilla appellantur instrumenta bellica saxa scilicet ad brachii grossitudinē in modū flagellorum loris reuincta.

Liberalia liberi festa quæ apud græcos dicuť dionysia. Neuius. Libera lingua loquūtur ludis liberalibus.

Libella diminutiuū est a libra ut lacit decipiēdo inducit: lax etenī fraus est. Fe.

Libertatis templum in auentino fuerat constructum. Fe.

Liberales dicuntur non solum benigni: sed ēt ingenuæ formæ homines Fe.

Liberata ponebant p assata hoc ē locuta. Fe.

Libicus cāpus i agro appellatus q; i eo primū fruges ex libya allatæ sunt: quā ob causam etiam cæres ab argis lybissa uocata ē. Fe.

Liberum p extanti & eminēti. Var. in eu. Iter tragici prodeant cum ea capite libero cum antiqua fronte. No.

Liber dicitur corticis pars quæ ligno cohæret Vir. x. æneī. Huic natā libro & syluestri subere clausam implicat: unde & liber dictus in quo scribimus: quia ante usum chartæ de libris arborum uolumina compaginabāť. S.

Liber prima. correpta corticis ps interior: Vir. g. in buc. Hæc si tum moriens alta liber aret in ulmo. Ser.

Liber prima p ducta etiā solē significat. Vir. i. geor. Vos o clarissima mundi lumina: labentem cœlo quæ ducitis annū Liber & alma cæres. idq; secundū stoicos qui dicunt nō eē nisi unum deū & unā deam: eandemq; eē potestatē: quæ p rōne officiorum nostrorum uariis nominibus appellanť. Ser

Liber bacchus a liberādo dictus: quoniā eius sacra ad animæ purgationē pertinebāt. ūde etiam Vannus in eis sacris. habebatur q; homines eius mysteriis expiabantur uānus fru
metua purgantur. unde Vir. ii. geor. Et mystica uannus iacci. Ser.

Liber bacchus q liber i ciuitatibus & libertatis deus apud maiores habitus est. Ser.

Libera festa dicta q; per totū oppidum eo die sedent sacerdotes liberi: cuius hædera coronati cum libis & foculo pro emptore sacrificantes. Varro.

Libellam q; libram pondo as ualebat: & erat ex argento parua. Varro.

Liber a labendo dictus q; lubrica mens quo lubet p labitur. Var.

Libetrides musæ a terrestribus locis qbusdā noīatæ:& sic pypleides & tespiades.V

Liba q libandi causa fiunt. Var.

Liber de actuariis Varronis. Var.

Liber pater quæ de Apolline dicunt̃.possūt ēt de Libero patre existimari.Nā Aristoteles q thaogumina scripsit Apollinē & Libeꝝ patrem unū eundēq esse cū multis aliis argumentis asseuerat ut apud ligures in Thracia apud lacedæmonios:apud boetios in monte Parnaso.& alios obseruatur.Ma.

Liber sol a romāis appellatus q liber & uagus est;ut ait Neui.Hac qua sol uagus igneas habenas smittit.Ma.

Libeꝝ patrem.Cornelius labeo in libro ciuitatis est de oraculo Apollinis clari.Itemq Orpheus libeꝝ atq solem unū esse deū:eūdēq demōstrās de ornatu uestituq eius scribūt Macro.de sa.

Libeꝝ patrem. Vir.scribens esse iouē & cæteré.Lunā q pariter fertilitatibus glebæ & maturandis frugibus uel nocturno tēperamento uel diurno calore moderāt uestro ait munere tellus.Chaoniam pingui glandem mutauit arista.Solem uero terrenæ esse fœcūditatis auctorem. idem poeta prophano mox docuit exemplo cum ait. Sæpe enam sterilis incendere profuit agros.& reliqua.Si enī hominum cōmento ignis adhibitus multiplex præstat auxilium quid ascribendū est æthereo solis calore.Ma.de sa.

Liberius aliquanto nō est cōparatiuus gradus. Te.i an.Nam is postq̄ excessit ex ephebis Sosia liberius fuit uiuendi potestas,non libere enim ante uiuere potuit dū ætas:metus:magister prohibebant:ergo deest aliquāto. Do.

Liberationē dicimus cum patefacta securitas est, Te.in an.Obsecro te q̄primum hoc me libera miseꝝ metu Do.

Liberalis bonus dicitur:& liberaliter iuste clementer bene.Te.in adel.Factū a nobis duriter misericorditerq atq etiam si est dicēdū magis aperte illiberaliter.Do.

Libistinus Apollo apud pachinum Siciliæ ꝓmontorium apollo qui ibi colitur suocatus ab incolis īmissa hostibus peste:& pene cunctis subita morte interceptis libistinus cognominatus est Ma.

Libido a lubendo & libentia & libitina. Var.

Libido e quælibet uoluptas temere suscæpta. Te.in ecy Faciam neq tuæ libidini aduersabor.& quis libidinē ꝓ uolūtate ponat:tamē subaccusat homini nomen.Do.

Libri antiqtatū a Varrone editi.Var.

Libya.i.africa græce λίβυα sic dicta q īde flat africus uentus.i.arcturus.Ser.

Libethrus fons iuxta quē musæ colūt.Vir.in buc.Nymphæ noster amo libethrides.Ser.

Libidinitas ꝓ libidine.Labe.in salece. libidinitate labitur.No.

Libidinē & appetitum & æmulationem etiam honestæ rei possumus dicere ut sit libido oē quod libuerit.Salu.in cati. Magisq indecoris armis & militaribus eqs q̄ in scortis atq cōuiuiis libidinem habebant.No.

Lictoris ꝓprietatem a ligando dictū uetustas putat.ita enim carnificis officium antiquus fungebatur M.T.in Gabinium lictor īquit colliga manus.No.

Lictores accedente magistratu domum alicuius uirgis quas gestabant pulsabant fores. Liuius forte accidit ut lictores Sulpitii cum is e foro domū se reciperet fores(ut mos est)uirga percuteret.Et Pli.in.vii. scribit Pompeiū ueruisse lictorem pulsare fores.

Licia post pamphiliam continuo cognominata a lico rege Pandionis filio : atq ut ferunt infestata olim chymeræ ignibus si de portu & lauri ꝓmontorio grandē sinū claudit.

Licii montes patara:nam Apollo sex mēses in licia ad pataram colebant. regio est in minori Asia iuxta Pamphiliā a parte oriētali a lico Pandionis filio:nam prius thermi'e dicebat ut ait Hero.Diodorus scribit.Licus cū in liciam uenisset templū Licii Apollinis penes Xanthum fluuium erexit.

Licere est licitare hoc est precium ponere.

Lichnus æreum siue lucerna.

Lichnites genus lapidis.

Licinus ditissimus fuit d' quo istud distichon marmoreo licinus tumulo iacet at Cato paruo:Pompeius nullo credimus esse deos.

Licofron calcidensis fuit Sophoclis filius a Lico regino adoptatus:grammaticus & poeta tragœdiaꝝ unus īter septem qui pliades cognominati sunt : eius tragœdiæ Eolus Andromedæ & alia multa.

Liceor caret præterito:inde licitor licitans & licitaturus:& est precium deferre aliud alio maius in actione facienda.hoc est in uenditione quæ publice fit.inde cōponitur pollicer:& est ultro aliquid ꝓmittere. Ci.offi.iii.nō licitatorem uenditor:nec cōtra se qui liceat emptor apponet. Lau.

Licebit impsonale uerbum ꝓ coniunctione & nomine & uerbo substantiuo positū. Lucil.in.vii.Omnia maioꝝ uertamus busta licebit:id est si licentia erit.Pri.

Liceo hoes dicimus cum ad p̄cium referimus idest liceo denariis:licet mihi id est potestatem habeo.Dio.

Licere dicunt̃ res uenales quando certatim ꝓmia offeruntur dū uēdūt sub hasta.& licitatores dicūt q eādē rē affectātes pollicēt p̄cū

Lictor minister consulis : procõsulis præsidis
& prætoris:qui fascem uirgarum alligatum
cum securi portat: suntq; consulis duodeni
aliorum seni.

Licterosus licteratus. Cassius emina anna.li.iii
Homo mere licterosus. No.

Lictores dicuntur q; fasces uirgaꝶ ligatos fe-
runt in parentes magistratibus delinquenti-
bus plagas ingerunt.

Lictores cur dicti sũt an quod petulantes col-
ligebant:hi enim lora in sinu gestantes Ro-
mulum:sequebantur . autem ligare plæri-
que latinorum dicunt: qui aut pure loquun
tur ligare:an c interpositum est cũ ante sine
c litores dicerent quas publici quidam ma-
gistri nostris etiam tempori-
bus publicũ in multis græcoꝶ legibus scri-
ptum esse neminem uita dicá latere puto.

Licitatim mercando siue pugnando conceden
tes. Festus Pom.

Lichni lapides erant a lucernarum splẽdore di
cti quã præ se ferebant contra lichnites dici
tur murmur quod lucernaꝶ lumine sub ter
ra fodiebant. Varro autor ẽ & Pli. Codex an
tiquus habet lichnũ.

Licitare cõgredi pugnare. En. Pars ludicre saxa
iactant inter se licitanter. No.

Licitũ est placitum puditũ ueteres dicebãt qd
nos licuit placuit puduit. Te. in an. Dum lici
tum est ei. Do.

Lycophos græci dicunt quod nos primũ tem
pus lucu dictũ aũt lycophos quasi λευκόν
φῶς id est lumẽ candidũ. Fe.

Littus terra mari uicina. Vir. i. æner Lauinaq;
uenit littora: cũ cõstat lauinũ octo milibus
a mari remotũ. Ser.

Lycisci sunt sicut dicit Pli. canes nati ex lupis
& canibus cũ inter se forte miscent Virg. in
buc. Multũ latrante lycisca. Ser.

Lictorem. Valgius in. ii. li. quos inscripsit de re
bus per epistolam quæsitis: lictorem dicit a
ligando appellatũ esse: quod cũ magistratus
populi romani quempiã uerberari iussissent
crura eius & manus ligari uinciriq; a uiatore
solita sint. Isq; qui ex collegio uiatoꝶ officiũ
ligandi haberet lictor sit appellatus: utiturq;
ad eã rem testimonio. M. T. uerba eius refert
ex oratione quæ dicta ẽ ꝓ. C. Rabirio : lictor
inqt colliga manus. Hæc ita Valgius. Et nos
sane cum illo sentimus. Sed Tiro Tullius. M
Ciceronis libertus. Lictores uel a lino uel a
licio dictũ scripsit. liciũ eni transuersũ idẽ q;
linũ appellatur: qui magistratibus inquit ꝑ-
ministrabant cũcti erant. Si quis aũt est q ꝓ
pterea putat probabilius esse quod Tiro di-
xit quoniam prima syllaba in lictore sicut ĩ
licio producta est: & in eo uerbo quod est li-
go correpta: nihil ad rem istam pertinet. Nã
sicuti a ligando lictor & a uincendo uictor:
& a tuendo tutor. & a struendo structor pro
ductis quæ corripiebantur uocalibus dicta
sunt. A. Ge.

Litteraꝶ eni cõmutatio fit maxime ꝓpter q̃-
ternas causas: aut ademptiõe : aut additione:
aut translatiõe aut cõmutatione. Var.

Lycius apollo. Apollinis licii plures accepimus
cognominis causa: ãtipater stoicus liciũ apol
linem appellatum uocat: quod ueluti lupi pe
cora rapiunt: itaque ipse quoque humorem
rapit radiis.

Licinios murenas cognoĩatos q; eo pisce effu
sissime delectati sũt: satis constat huic opini
oni. M. V. consentit asserens eodem modo li
cinios appellatos murenas: quo Sergius ora-
ta cognominatus est q; ei pisces q oratæ uo-
canẽ carissimi fuerunt. Ma.

Licia in minori asia finis pamphiliæ ex orientẽ
ex occidenti cariæ a lyco pandionis filio cũ
prius termile diceretur ubi patera ubi apol-
lo sex mensibus respondebat: unde lyciæ for
tes est & chimera mons.

Lycus lupus unus troianus: de quo Vir. Alter
thebanus ignobilis qui regnũ occupauit: de
quo Seneca in hercule furente. Alius theba-
nus qui antiopem grauidã factã a ioue repu-
diauit: ut in Dirce dictũ est. Alius q lyciæ no
men dedit: ut dictũ est.

Lycaon titani & terræ filius: rex archadiæ: ho
spitũ ĩteremptor: in lupũ uersus. Oui. i. me-
tamorpho. pater calistonis.

Lyceus mons archadiæ ubi templũ bicornis
Fauni: a quo lycia ludicra sacrata quæ nos lu
percalia a lupis ad expiandos manes fiebant
nephastis diebus februariis: quẽ piacularẽ in
ter ꝑranẽ. unde & febratam diẽ uocabãt quæ
sacra ab Euandro accæperũt secundum Li-
uium fiebant pani. quẽ inuũ nostri appella-
uerũt. pani ab ineundo passum cum animali
bus. Ser. Alii a lupa quæ Romulũ educauit
lupcalia emanasse dicunt in quibus capellas
mactabant. inde gemini generosi adolescẽtes
sanguinolento gladio sibi faciem foedãt: quã
alii lana madida abstringũt: tum rident inde
ereptis capraꝶ tergoribus nudi in subliga-
culis per ciuitatẽ discurrũt: uerberatum ob-
uias mulieres: palmas porrigũe sibi foelix id
fore ad pariendum existimantes: de quibus
Plutar. plura in uita Romuli. & Ser. in octa-
uo cum dicit. Nudosq; lupercos. & Iustinus
xliii. q; aũt canes sacrificentur : uel q; græci
eũ imolabant: uel ut eo mulgi uutriri suæ lu
pæ gratias referret inimicos imolando.

Lycastus urbs cretæ.

Lycida pastor a lyco ꝓ quo Vir. & Theocritus

Lycinus proprium pluriū illustriū.
Lycininius frater astioches a thlepolemo ī bello troiano interfectus.
Lycomedes creontis filius. Home.
Lycistea a lupo & scylos cane canis ex lupa natus. Virgi.
Lycopa urbs ætoliæ.
Lyctus oppidum cretæ sub idomeneo. ūde lyctius dictus est. Vir. Et lyctius egon.
Lyctonia urbs cretæ.
Lychnus lucerna: unde lucerna. Alii a luce mutata quantitate.
Lycophrō periandri corinthoꝝ tyranni filius qui patri nunq̄ reconciliatus est ꝙ matrem occiderat: & se ei successuꝝ recusauit atque etiam chorinthum redire ad quem cum pater cercyram ire uellet a cercyrensibus lycophron interficitur: quo nūcio pater defecit. Alius poeta tragicus.
Lycon troadensis filius cuiusdam astianactis eloquens: & in docendis pueris idoneus dicebat pueris addendū pudorē & laudis studium uelut equis calcar: utebatur pila: tenuit scholæ principatum annis. xliiii. obiit podagra. alter pythagoricus: alius uersificator: alius epigrāmatum artifex.
Lycopolis urbs ægypti a lupis dicta qđ æthiopes ægyptū incursantes lupi facta clade usq̄ ad urbem elephātinam reppulerunt: ibi ægypti lycopolim condiderūt.
Lycoris cognomen libertæ a lupo.
Lycurgus lacedæmonioꝝ princeps lator legū. Alter nemeæ regionis rex: cuius filiū hypsipile educauit: ut in ea dictiōe uidimus. Alius thracum rex uel macedonū qui bacchū negabat deum: unde sibi crura amputauit cum uites amputare uellet. huius fabula in sexto iliados ante mediū.
Lictor Plutar. sine c dicebaꝰ q̄si λειτουργος populi minister. nā λειτον adhuc populus dicitur ἐργατης minister nūc interponitur c. alii a ligando. ut Gellius. xii. nā qui uerberabāꝰ ligabantur. & qui uiatorem ligabat is lictor dicebatur. uel a licio quo cincti erant. Erat enim qui fasces ferebat: & erant duodecim consuli a numero quem ab ethruscis acceperant. nā singuli duodecim populi singulos creato regi lictores dabāt aliis magistratibus seni uitis centurionis erat insigne: ut Iuuena. Nodosam uitē dat.
Lycæus mons ē archadiæ: pineus claros & templo panis in quo eū natū esse asserūt.
Licius mons ē græciæ iter meropū montē & macedoniā & thessaliam epiꝛe.
Licoronis mons archadiæ est.
Lychnū cur non extinguebant: sed per se languescere ac deficere p̄mittebāt, an quasi extinguibilis & īmortalis illius ignis cognatum & affinē colentes an & hoc quoq; signi ē nō oportere quod animatū sit ut si noceat corrumpere neue interficere quasi animal ignis sit. nec īmerito nā & alimento indiget ut per se mouetur. & cū extinguitur uelut si occidatur uocem emittit an hoc more docemur non oportere nec aquā nec eoꝝ quicq̄ quæ ad usum ptinent: & si abūde suppetant corrumpere aut cōsumere: sed indigentibus uēda relinquere cum ipsi iam illis opus nō habeamus. Plu.
Lide est arachne ex cuius remedio fœcūditatē putabant: nam ut scribit Pli. qui phalāgiū dicunꝰ (ut alia omittam) cruentos uermiculos pariūt: quo fœcūditatis exemplo steriles mulieres eo utebanꝰ remedio.
Lydus herculis filius ex iole. alter filius Athys regis mæoniæ & frater tyrrheni q̄ in italiam uenit: a quo mœonia lydia dicta. Hero. ubi Mæander & pactolus urbes leptra ephesus colophon clazomene & phocea.
Lyenteria intestinoꝝ dissolutio.
Lygdamus ꝓprium.
Ligdus marmor in tauro repertū autore Pli. amplitudine qua lances & crateres non excederet. prius tamen ex arabia aduehebaꝰ.
Lygistus phaetontis filius: a quo liguria regio italiæ in apēnino cuius caput genua.
Lygies. populi asiatici cū xerxe cōtra græcos.
Ligus liguris cōmune ē. Salu. ii. histo. Sed ipsi fuerunt tantū ex grege: quem ꝓpe littora regebat. Corsa nomine ligus mulier dicitur & ligur. Lucanus primo. Et nunc tonsæ ligur quondam per colla decore: Crinibus effusis toti prælatæ comatæ. inde ligurnius non ligurianus.
Lignū apđ maiores lignes dicebāꝰ: sicut fasces.
Ligures ad dextram partem Italiæ sub alpibus sub apennino hetruria post latium. uolci cāpani & super licenam brucii. Pom.
Lygurium luna post hetruscam & liguria etgenua & sabatia & albigaunū. Tum paulo & narum flumia utraq; ab alpibus delapsa sed uarū quia italiam finit aliquanto notius. Pō.
Ligustꝝ flos candidus:
Ligusticum mare olim lunæ ciuitatis deletū nunc Pisanum dicitur.
Ligula erat genus gladii autore Gellio a similitudine linguæ. & p instrumēto accipi potest qđ ad similitudinem linguæ conflatū usui ē ad aromata & condimenta tractāda uidebaꝰ ligula in saturnalibus & ī distichis apud martialem apertum est.
Ligdus est marmor candoris eximii.
Ligurire degustare. unde abligurire multa aui de consumere. Hora. Semesos pisces tepidū-

que ligurire. Actius Catullus in priapo. De meo ligurire libido ē. No.

Ligurire græce λίγουρεῖν qđ suaue secundū græcos itelligiť. ligurire itaq; diciť q eleganter & morose cūq; multo fastidio suauiora quæq; degustat. Te. in eu. Quæ cum amatore cōcœnant liguriūt. Do.

Ligellū nigurioli domicilū breue. Plau. in aulu. Tua ligello fuisti qua eris focas. No.

Ligo q; eo pp latitudinē terra facilius legiť. V.

Ligustrum flos est candidus. Var. in buc. Alba ligustra cadunt. Ser.

Lilybeum pmontorium siciliæ uersus zephirum & urbs ppinqua. I

Lympha aqua & l in n mutatur: ūde nympha dicitur.

Lymphaticus qui uinum ex aqua contraxit & huc illuc discurrit p furiosis.

Lymphara. i. ebrietare insana. Hor. car. Mētēq; lymphatam marectico. Acron.

Lima materia fabrilis est. Var.

Lympha ab aquæ lapsu lubrico. Var.

Lymphæ dictæ sūt a nymphis: uulgo autē memoriæ pditū ē qcūq; speciē quandā e fonte: i. effigiē nymphæ uiderint furendi nō fecisse finē: quos græ. νυμφολήπτους uocāt latini lymphatos appellant. Fe.

Limbus uestis muliebris aliquādo pars uestis infima ut fimbria.

Limura flumen ē pmontoriū tauri & eodem noīe ciuitas atq; ut multa oppida sic pter patarā nō illustria. illā nobilē facit delubrū apollinis quōdā opibus & oraculi fide delphico simile.

Ligerius flu. nō lōge ab heduorū finibus ī celtis oriens eos ab biturigibus diuidit ī carnutes diu p celtas lapsus: multisq; flexibus aquaniam alluēs oceanū mare quod britannicū dicimus ifluit. hūc memorat Tibullus ælegia septima nomen adhuc retinens.

Ligios populos in Vngaria nō memorat Cæsar sed Tacitus pxīos hermoduris & cattis.

Lingones īter celtas populi finitimi hæduis sequanis actulēsibus q dicebanť leuci nomē retinēt in puicia lugdunēsi ac francorū regno sita. hos memorat Luca. in prio hinc statuam poetā q thebaida & Achileida heroico uersu scripserit historiā falsū tamē ortū tradūt. est enī neapolitanus: ut ipse in syluis testať.

Linces ē bestia libero patre consecrata: ut Virgi. Aut quid linces bachinariæ.

Lintea tentoria quæ a fullonibus sæpe terebātur purgarenť is madidū corpus ex balneis siccabant. Mar.

Lingula uinculū erat calciamēti: quā alii dixerunt ligulā. lingola pterea nihil aliud significat quod p uiculo calciamēti Pōpeius posuit & usus est luue. ligulam dimittere.

Lınıgeri sacerdotes isidis quoniam ueste linea utebanť: ut Hero. scribit presertim xilina ut autor ē Pli. ut Oui. nec fuge linigere mēphitica templa iuuente. & Mart. linigeri colui strataq; turba nec aliam induere fas erat calceis item papiraceis.

Limbus fascia quæ ambit extremitatē uestiū secundū antiquū ritū. Vir. iiii. æn. Sydoniam picto clamydē circūdata limbo. Ser.

Limbus ut annotatum iuenimus muliebre ē uestimentum quod purpurā imo habet. Pla. in eu. Tortores limbuarii. No.

Limis. obliquatus & oblique aspectans. Te. in eu. Ego limis specto oculis sic per flabellū clanculum. Ser.

Limis obliquus. i. trāsuersus. ūde & limina. Fe.

Limites in agris: nūc termini: nunc uiæ transuersæ. Fe.

Limitatus ager in centurias dimensus. Fe.

Limen p interiore familiaritate. Vir. geor. Penetrant aulas & limina regū. & i æn. Stirpem admisceri phrygiā se limine pelli. Ser.

Limes agri termius. Vir. limes agro positus. S.

Limē locus stādi datus. Var. vi. æn. Corrumpit spacio audito limenq; relinquunt. No.

Limen ois ingressus: Vir. ii. æn. limen erat cæcæq; fores & puius usus. Var. in uirgula diuina. Ad quos cum uolueris uenti ur illos usq; ad limina nitida bibis. No.

Limē nō solū qđ sub pedibus ē diciť: sed ēt qđ supius ē ingressus. Neui. i acti. Exule limē fu pe, qđ mihi misero sæpe cōfregit caput. in fe, aūt tibi ego oēs defregi digitos. No.

Limis noīatiui casus trāsuersus significat. Te. in eu. Vt limis aspecto p flabellu: uel limis serio casu plurali & deest oculis. s. trāsuersis. unde limē quoq; diciť q igredientibus eūtibusq; trāsuersus ē. Cū igiť dissimulant se homies uideť qđ uidēt: & nō recta facie. sed trāsuersa ituēť lies dicūť aspicere & lies generaliter dicūť obliq: qđ pprie de oculis diciť. D.

Limare diciť etiā co ringere. Plau. i bachidibus Ne cū quoq; accepis alio mercedē annuam missi abesse ne qcūq; limates caput. Neui. in thereo. Credito cū illos sol mea uolūtate nū q limauit caput. Lucil. in pausinato. Hoc a te posco ne cū cognato posthac limasses caput Turpilli. in leucadia: Veritus sum ne amotis causa cum illa limasses caput. No.

Limari exqrere & delinire secundū cōsuetudinem aliam dictū. Plau. in menech. Ianuam lima prætereunt. idem in bachi. limaces uiriq; atterant & consumant. No.

Limū obtortū. Var. i mario. Altus aliena setēs sed limus intra limites culmæ. No.

Lyndus ciuitas rhodi ubi herculis sacra fiebāt

maledictis & execrationibus. Lactan.i. ut uerbo bono uiolata putarint & urbs altera dorica.

Lynter græ. λουτηρ ge.neris fœ.maſ. genus paruæ nauiculæ.

Linus Mercurii ex muſa urania filius. Thebis genitus: ut elogiũ i ſepulchro. Vir. Apollinẽ patrem dat: ſcripſit mundi generationem: & oĩa ſimul nata in primo uerſu dixit i euboia ab Apolline ſagitta interfectus eſt.

Linũ a linteo ãtiquũ uerbũ detineo qđ oĩa detinet habet primã longã ꝓ prię breuẽ de lino Pli.li.xix.& generibus.

Linternus cãpaniæ fluuius ẽ haud longe a uulturno fluuio & oppido.

Lynceus uir acutiſſimi uiſus ſecundũ Sene.in medea.

Lyncuriũ lyncis urina quæ cogebat᷑ in lapidẽ Lino litũ.de lino delitũ. Vir.iii.ge. Et paribus lita corpora guttis Ci.ad caluũ. Tuli moleſte q̄ litteræ delitæ mihi a te redditæ ſũt. Idem iii.uer. Tabulæ ſũt i medio q̄ ſi corruptas at q̄ iterlitas eẽ clamãt. Act.i atreo. Epulaꝝ fi-tor ſcelerꝫ fris delitor: pratũ lini uel leui. P.

Linx maſ.generis dixit Hora. Aut timidos agitare lynces. Virg.uero fœmi.genere.iii.geor. Quid lynces bacchi uariæ. Priſ.

Ligua cũ nõ a liguẽdo dicta ſit: i calceis uero lĩgua a ligãdo: ſed uſus ligula ſine n frequẽtat.

Lintearius uẽditor linteoꝝ. Lau.

Lynx rex ſcythiæ q Triptolemũ iterimere uoluit ut gloriã docẽdi frumẽti ſibi uẽdicaret & a cerere i lyncẽ cõuerſũ: đ quo Ph.viii.g.F.

Lingula ꝑ diminutionem linguæ dicta a ſimi litudine exercent in calceis alias inſerte.i.in- dentes coercite: ut in tibiis. Fe.

Lingulaca genus piſcis uel mulier auguratrix F

Lingua nõ ſolũ ps corporis dicit᷑ ueꝝ ẽt diffe rẽtia ſermonũ ꝓmõtorii quoq; genus nõ ex celleñtis: ſed molliter in planũ deuexi. Fe.

Lingulacæ dicũt᷑ uerboſi. Var.i papia papo q̄re reſidẽr lingulacæ obtrectatores tui iam nũc murmuratores dicuntur. Plau.in Caſſina. Lingulaca eſt nam nunq̄ tacet. No.

Lingulacæ lo quaces, ꝑ cacitate linguæ & loquẽdi ꝓprietatem trahunt. Plau.in caſſina. Ligulaca eſt nam nunq̄ tacet. No.

Lynter apud græ.maſ. noſtri uero cõfuſo genere ꝓtulerũt. L.i.i.vu.lã i altũ expulſæ lyntres.

Linquere ẽ dimittere. Vir.iii.æn. liq̄mus ortygiæ portus pelagoq; uolamus. & li.ix. linq; ſalutatã linquo. Var.i taphe. Ille nobiles quondam canes hinc linq̄t hoies oẽs i terra pila. N.

Liptote defectiua λειτωτοτης græ. cum minus dicitur & plus itelligitur. Virg. Quid ꝓdeſt q̄ me aio non ſpernis Amynta. Et nec mihi diſpliceat & munera nec ſperno.

Lipana reliquiæ tantum pluraliter.

Lipare inſula ex æoliis Liparo rege poſt Eolũ ideſt pinguis: unde liparæus portus.

Liparis ciliciæ flu. mirabili ꝓprietate noĩatus. Afferũt eni natãtes ĩ eo aut ſe lauãtes nõ aliter ungi ab ipſa aqua q̄ ſi oleo lauerent᷑ uel adipe unde & nomẽ habet nũc liparos a græcis: a latinis pinguis uocat᷑.

Liquere diſfluere. Vir.ii.geor. Huc ſummis liquũt᷑ rupibus amnes. idẽ.iii.æn. Nãq; prima ſolo ruptis radicibus arbos uellitur hic atro linquuntur ſanguine guttæ. No.

Liquitur labitur fluit. Fe.

Lyntres naues fluminates. Virg.i.geor. Cauat arbore lyntres. No.

Linteꝫ a tero q̄ teritur corpore. Var.

Liqdo pure mãifeſte. Te.i an. ut liqdo poſſim iurare. nã quæ ſũt pura & defecata liqda ſũt & liquet ꝓ liqdũ ẽ: claudit ꝓ clauſũ ẽ. Sal. nihil ſecordia claudebat Et ẽ liquer uerbũ iuris quo utebãt᷑ iudices cũ ãplius ꝓnũciabant obſcuritate cõmoti cauſæ magis q̄ negocii ſimplicitate. Te.in eu. Illũ mihi liquet dicere liqdũ eſt conſtans & manifeſtum. Do.

Liqdum eſt puꝝ. Var.li.vi. liquidũq; ꝑ æra ꝑ pſæ. Var.in ſerano. Hunc fortaſſe & liquida uita incuriæ ueſtræ facere. No.

Liqdum ſuaue dulce. Varro.in eu. Frigus per oſſa coruus liquida canit anima. No.

Liqdum eſt ꝓſpeꝝ. Plau.in pſeu. ab ſiniſtra aſpicio liqdo atq; ex ſententia cõfidentia ĩ ĩimicos meos ĩ ea poſſe ꝑdere. No.

Liqdũ ruruſus ſignificat mollẽ & flexũ. Plau.in mili. liqdus culuſq; ero quẽ uẽtus ẽ fauõius Idẽ i caſſi. quõdã ꝓgnatis ĩ ſortiõe ſors deliquerit. Var. diui. reꝝ li.iii. lucili ſcipio cũ augeſ fictũ hẽt i haſta ut uinea fulmẽ ita ẽ ictus uſta eẽnt itegra. Idẽ de ꝓprietate ſcriptoꝝ q̄d ẽ ut qđ aliud eius generis ſeruefactam colliqueſſet i forma eẽt inſuſũ. Vir.i.æn. Aut cũ liquẽtia mella ſtipãt. Neui.in lycurgo. lã ſolis eſtu cãdor cũ liqueſceret. No.

Liquerit ſignificat reliquerit ſtaſiaſticũ ſibi de lẽdæ lotæ hoc anima corpus liquerit. Neui. belli pu.li.i. Blande & ꝑdocte cõcatenas que pacto Troiam urbem reliquerit. No.

Liquor uerbũ prima ꝓducta defluo. Vir.i.geor. canis cum mõtibus humor liq̄t᷑. Seru.

Liqdus purus. Vir.ii.geor. Et liquidi gregibus fontes. Ser.

Liquẽtia flu. eſt galliæ ciſalpinæ ſeu uenetiarum in Padum: ſeu in adriaticũ mare cadẽs.

Liqdã purã dulcẽ ſiue canorã. Hora.car. Cui liqdam pater uocẽ cum cithara dedit. Acron.

Liqueo licui. Ouid. quarto metamor. Nectare corpus delicuit. liceo quoq; licui facit. inde liqueſco dicit᷑ tamen & liquor liquoris prima ꝓducta: quæ ſyllaba in ſuperiori corripitur.

Virgi.i.georg. Vero noto gelidus canis cum montibus humor liquitur. Pris.

Lyra Apollinis chordaque septé:tot cœlestium sperarum motus danť intelligi quibus solé moderatoré natura constituit. Macro.

Lira dicũtur cum arant facto semine bones.i. cum tabellis additis ad uomeré simul & satú frumentú operiunt in porcis & sulcant fossas quo pluuia aqua delabatur. Var.

Lyra requite in anguilla. Var.

Lyrnisiades ab oppido phrygiæ lyrneso dicti.

Lyrnesos Bryseide patria, inde lyrnesius. Seruius exponit phryx.

Lyrnessos thessaliæ ciuitas.

Lyra instrumétú musicú qđ primus Mercurius ex testitudine q uersus canédo cõpõebat

Lyrcæus fluuius est ætoliæ.

Liris flu.é Minturná coloniá cursu diuidés q & glaucus appellatus é cuius ĩ ripa fuisse dicitur téplú nymphæ maricæ minturnésis.

Liris flu.est in cãpania iterflués urbé miturnésem. Hora.car. Nõ rura quæ liris qeta mordet aqua taciturnus amnis. Acron.

Lysanias orator græcus: alter arcas qui lycaonem regno expulit.

Lysias orator iucũdissimus: de quo Quinti.

Lysius fluuius Archadiæ ad ripas cuius é æsculapii tumulus.

Lysippus sculptor clarissimus. Pli.xxxiii.

Lysippæ filia proeti ex his q̃ in uaccas mutatæ sunt.

Lysimachus macedo clarus Calisthenis discipulus: de quo Iusti. alius ex pricipibus Alexãdri.

Lysimachia urbs hellesponti quæ terræmotu corruit. xxii. anno postq̃ a Lysimacho condita é. quæ causa fuit belli macedonici.

Lysander lacedæmon uicit Atheñ apđ ægon fluuiú & bellú cõfecit: hõ factiosus, & q ædiũ totius græciæ in Lacedæmonios concitauit a thebanis occisus.

Lysus fluuius thraciæ p thrasiorum mediũ flués in Xerxis aduẽtu defecit secundũ Hero.

Lasis flu.é asiæ Mãdropo ciuitati ppinquus:

Lis quibus erat ĩ cõtrouersia ea uocabať lis. Va

Lis q uĩdiciarum erat cũ litigabať de ea re cuius apđ ptoré certú erat qs debebat eé possessor & iõ q eã tenebat dabat p debitis uindiciarum aduersario suo quo illi satisfaciat ĩ hoc se de tertius ĩ possessiõe factarum de q iurgiú eét. rursus possessiõe puocať aduersario certare pugnã: aut æstimationis qđ admittat in sua sit hæreditate de qua cõtendit. Asco.

Littera dicta qsi legitera q legendi iter pbeat: uel a lituris ut quibusdã placet q plærũq ĩ ceratis tabulis antiq scribere solebant: & inde delebant. Pris.

Littera p simplex t scribi deberet si eius originé cõsideremus. sed qa pria syllaba lõga é per duplex scribiť saltẽ ĩ uersu: ubi ẽt ĩ singulari numero p epistola repiť. ut Oui. quã legis a rapta Briseide littera uenit.

Lituus eqtũ é tuba uero peditũ. Hora.car. Et lituo tubæ pmixtus sonitus. Acron.

Littus cãporum extremitatem ueteres dicebãt. Ho.car. tẽtabo & uirẽtes harẽas littoris assyrii uiator. Vir. Iacet igẽs littore trũcus. Ac.

Littera in singulari nũero significat elementũ ipm: ut a b uel manũ scribẽtis. Ci. ad Acticũ Nã Alexidis manũ amabã q tã ppe accedebat ad similitudiné tuæ litteræ. in plurali uero epistolã. Poetæ tamẽ uersus gratia in singulari p epistola. Oui. Quã legis a rapta bryseide littera uenit. Dicimus tamẽ unã epistolã: duas tres epistolas unas litteras binas ternas litteras nũq̃ aliter. & ĩ similibus illđ quoq obseruãdũ ut si dicas accepi binas litteras alteris respõdi: alteris uero nõ cauendũ é ne dicas alteri: in epistola uero secus. Lau.

Litatũ alii solitũ deditũ deo qsi lauatũ. alii ex græco a pcibus qs illi Λιτάσ dicunt. Fe.

Lituus appellatus q litis sit testis. é eni genus buccinæ ĩcuruæ: qđ q cecinerit dicit lincé. En. ide loci lituus sonitus effũdit acutos. Fe.

Litargyriũ spuma argenti quasi q in lapidé argenteum sit compacta.

Lithostratum stratum pauimẽtum lapidibus ex græco & latino.

Lituus qdã græcũ putant auctoritate Home. Alii a lituo baculus ĩcuruus est quo sedẽtes augures tẽpla designabant & Romuli lituus usq ad captam urbé a Celtis ĩ palatino seruatus é. ide a Camillo iter fauillas illesus inuentus & buccinia ĩcutua & qui canit liticen.

Litis cecidisse dicitur qui eius rei de qua agebat causam amisit. Fe.

Lituus é uirga breuis ĩ pte q̃ robustior é ĩcurua q̃ augures utunť: qđ utrum a tuba lituus auguralis appelleť: an tuba a lituo augurum dicta sit: utraq pari forma & piter in capite curuũ est: sed si ut qdã putant tuba a sonitu appellata sit ex illo Home. uersu Λιγξε βιὸσ necesse est ut uirga auguralis a tubæ similitudine lituus uocitatur. utuntur auté uocabulo isto. Vir & p tuba & ubi & lituo pugnat ĩsignis obibat & hasta. A.Ge.

Liticines dicuntur a lituo & canendo. V.

Litare deos sacrificate. Vir.iiii.æne. Tu modo posce deos sacrisq litatis: id est per sacra placatis scilicet diis. Ser.

Lituus tuba breuis ĩ pte q̃ rubustior é ĩcurua sic dictus é a sõitu: ut ille Hom. uersus docet Λιγξε βιὸσ.i. ĩsonuit neruus. Vir.vi æn. Et lituo pugnas ĩsignis obibat & hasta: Ser.

Lituus baculus augurum incuruus quo utebanť

ad designanda cœli spacia:ná manu non licebat. Vir.vii.Ipse quirinali lituo paruaq; sedebat succinctus trabea.Ser.

Litricus mons seu mõres desetti mauritaniæ.

Lirbis fluuius est Asiæ q terras subit & demũ redditur terris.

Lithos flu.é phœnicũ haud longe a silétia hippato & bechito ciuitatibus.

Litra flu.est mauritaniæ atri coloris ex intimis exutisq; solitudinibus torrentis sole ppiquo & plus q̃ ignito effluens.

Lyus flu.minoris Asiæ in pontũ defluens.

Lixas ꝓprietaré dicũt q officiũ sustineát militibus aquæ uehendæ.lixá náq; aquá ueteres uocauerũt,ũde elixũ dixerũt aqua coctũ lix enĩ cinis dicit uel humor cineri mixtus, ná etiam tũc id genus lixiuiũ uocat. Var.de uita pa.li.i.ꝑinde ut lixiuium pané ex farre & aqua frigida fingebant.No.

Lixæ qui exercitũ sequũtur quæstus gratia dicti q extra ordinem sint militiæ:eisq; liceat quod libuerit. Alii eos a lica appellatos dicũt q & ille herculé sit secutus. Quidam a liguriendo quæstum.Fe.

Lixulas magis cõditæ q̃ circulos qdá faciebát & simul lixulas uocabulo Sabino adque frequentior fabinis a globo faunæ dilatato. Ité in oleo cocti dicti a globo globi.

Lues quære in pestis.Lau.

Lixa dicitur mercenarius. Lucanus.Sat est dũ lixa iuuat.Ful.

Lixus mauritaniæ flu.a quo lixa ciuitas denominata é eiusdem regionis.

Locandi significatio manifesta est ut aut opis locandi aut fundi.M.T.epistolaꝝ ad Cæsaré li.ii.uel q locatio ipsa ꝑciosa.idem in Ver.in frumétaria senonis me nõ nobilissimi hois uxoris fũdus erit colono locatus.No.

Locare cõstituere.Vir.i.æn.hic alta theatri fũdaméta locát alii.Lucil.li.xxx. Virtutis hæc tuæ artis monuméta locant.No.

Locare marito dare.Plau.in aulu.Virginé héo grandé dote cassam atq; illocabilé No.

Locare parare.Lucil.xxviii.homo tũ cõuetus tale insidiæq; locaui.No.

Locare cõstituere frequẽter é i usu.Vir.i.æne. Hic alta theatri fũdaméta locát alii.Ser.

Locare marito dare.Ter.in phor. Quæso q si filiá suá unicá locarer.Plau.in au.Virginem habeo grandé dote cassam atq; illocabilé. S.

Loca natura secundũ átiquá diuisioné prima duo terra & cœlum demũ particulatim utriusq; multa.Var.

Lociolẽte dictũ est lutulẽte a loco.Titin.,Var. liciolente floccisiet & culat cultor.No.

Locũ decus significat.Acti.in Diomede. Vult nõ genus uiꝝ ornat generi uir forti loco.N

Locrinus mons in brutiis oppositus peloro in quo Locrus urbs ab Aiace Oileo & naritiis condita.lu.xxii.Alia hoꝝ ps in libya: alterũ locꝝ cõdiderũt.fuit locrus Italiæ florentissima teste Platone.& secũdũ Ci.neq; illic neq; crotone ad sua tempora unq̃ fuit epidimia. Pli.ii.Lucrinus lacus cápaniæ inter baias & cumas a lucro ex copia pisciũ & cũ æstu maris magna dána haberét.Iulius Cæsar oppositis molibus tutum præstitit,unde aqua iulia ubi ostreæ egregie.

Locri epienemidii a enemide mõte dicti locri ꝑterea ozole a malo odore quem thaphosus mons emittit locri zephyri in brutiis ac zephyro ꝑmontorio dicti.

Locarii dicũt illi qui locant foros ad spectandũ:uel qui ad ludos instruendos instruméta aliqua locare solent.

Locus qd significat:máifestũ. Vir.iii.æn.hæc loca ui quondá,Et hic locus urbis erit. No.

Locus aliquádo ꝓ psona loqt.Te in eu.Metuit me quádo iratus tute alio cõferas.Do.

Locus genus nobilitas dignitas. Acti.i eurysa. Atq; ut uides nõ tenui de loco. Salu.in catil. Natus haud obscuro loco.No.

Locuples locoꝝ multoꝝ diu locatũ positũ.F.

Locupletes dicebant loci hoc est agri plenos, Pli.locupletes loci hoc é agri plenos.

Locupletes appellatos a possessionibus locoꝝ & a pecore pecuniosus.Ci.de repu.

Locupletes nõ magnaꝝ opũ tantũmõ sed ad quálibet ré fitmos & certos. Tul.dictuolum ad cæsaré iuniore li.ii.Nihil oino certi ne locupleté ad hoc auctoré héamus.Et de of.li.iii.Accedit eo testis locuples possidõius.No.

Locuples nõ modo ꝑ diuite & loca multa possidéti:ueꝝetiá ꝓ firmo ac certo ponit.M.T. de offi.li.iii.Accedit eo testis locuples possidonius.Ser.

Locutuleos hoies in uerba ꝑuectos & blaterones & linguaces.A.Ge.

Locus est ubi locatum quid esse potest;ut nũc dicunt collocatũ ueteres id dicere solitos apparet:ut apud Plau.Filiá habeo grandé cassá dote atq; illocabilé neq; eá queo locare cuiq̃ Apd En.O terra trita ubi liberi fanti i cuius muro locaui ubi qcq̃ cõsistit locus ab eo ꝑco dicit locare quousq; id emit quoad í aliquo cõsistit ꝑciũ.inde locariũ quod datur in stabulo:& i taberna ubi cõsistát. Sic loci muliebres ubi nascédi initia cõsistunt.Var.

Loculatas,nam ut Pausias & cæteri pictores eiusdé generis loculatas habent:magnas habét arculas ubi discordes sunt.sic hircius loculatas habet pisces.Var.

Loculum facit diminutiuũ locellũ.Ser.

Loci ratione loca consuetudine: quod locum

singularitet non facit.Ser.

Lucens ē qđ aliūde illuminatur. lucibile ē qđ per se lucet:ut patulū & patens:illud qđ sem p patet:hoc quod apit & claudit ut oculi.

Locupletē ait Nigidius dictū qui plæraq; loca hoc ē qui multas possessiones tenet. A.Ce.

Loco patris te habeo.i.ea caritate:nō ea uice q̄ pater est. Te Si te in germani fratris loco dilexi:loco uoluptatis honoris turpitudinis:id uoluptuosum honorificum:turpe in locum substitutus.i.in alterius uicē. Quinti. Et ī locum iuuenis amissi substituit de uanitate solatium similiter accipio te p fratre. sum tibi loco filii:uel habeo te pro patre:id est p inde esse ac si tale foret Lau.

Lodix a lotis lotio qcquid lectulo imponitur: quod lauari pōt.alii latinū quod græ.sagion id est lecti operimentū.

Logothea magistratus regni neapolitani & imperium bizantinoꝝ.

Logodædalos.Ser.super æne.ix. logodædalus qui dolū celat sermonis ornatu.

Logi a græco sermone uel dicta ridicula & cōtenenda. Ci. p Gallo. Ego te certe scio oēs logos qui ludi dicti sunt aiaduertisse. Tu.

Loligo require in anguilla. V.

Lolligo piscis ut sepia uel sepia & lolliguncula diminutiuum.

Lolarii erant q in scænicis fabulis quos erant iussi uinciebant aut uerberabant. A.Ge.

Lomentum de farina fabæ apud Martialē ītelligo de candido præterea medicamine quod ex argento fiebat lomentū dicebatur: autor est Plinius.

Logos significat orationem & rationē a logos nomen inquit Quintilia.duo cum ē qđ oino necaret non quod ratiōe sed qa in illū quoq; sensum accipi potest ideo acceptū est.

Londinū oppidum in Anglia cognomento quidem Coloniæ nō insigne sed copia negociorum & emporium celebre nō memorat Cæsar:sed Tacitus.ubi Angliæ reges: principes: senatus:populi.& mercatores continent in p uincia Caturiensi sita.

Longobardos cheruscis cattis caucisq; propinquos iferioris germaniæ pop. los nō memorat Cæsar sed Tacitus: quos nōnulli Thessalos fuisse opinantur:nō lōge a camephatibus & phrysiis & ab ora galloꝝ . quidā uero eos pannones fuisse tradūt.

Loripos ut Pli. Megasthenis testimonio docet in India anguiū modo ingredit & obrepit:

Lotos arbor præcipua Libyæ cuius floris nouitate homies reꝝ omniū obliuisci dicūtur unde lotophagi populi qui ea præsertī abundant:ut Home.Stra.& pli.scribūt.

Longitudo mensura est.longitas.regionis uel temporis.Ser.

Lōge præcipue.Ci.illud homini lōge optimū esse longe p longitudine.Lucil.lōge tria milia passuū.Ser.in arte.

Longurio idest longus. Varro in tripallo:Ego uel Varro adeo hic ita curat qui ante me est nescio qui longurio.No.

Longiscere longum fieri uel frangere. Enni.li.xvii.Neque corpora firma longiscunt quicq̄ Idem.cum sola est eadem faciunt longiscere longe.No.

Longum ē per planū porrectū.Virgi.iii.geor. Tū longo nullus lauri modus.No.

Longū altū arrectū. Vir.xi.Stant longis inxi hastis & scuta tenentes.No.

Longū diuturnū pseuerans. Vir.iii.æn.Et longū Andromache testent amorē.No.

Lōgū seueꝝ pnciosū Vir.i.æn.Et longū ifœlix dido bibebat amorem.No.

Lōge est ualde. Vir.v.æn. Ante oēs stupri ipse dares longeq; recusat. M.T.in Verrē de prætura siciliensi.hic lōge primus ciuitati se epicrates. Et de offi.li.i In his & nobilissimi philosophi lōge pricipes. Lucil.li.xxx. Cui ut deciminuncia meæ epitegma appelli lōge opa ante alia omnia.Sisen.histo.li. quarto. Egregias & longe præstantes adimendas aduersarioꝝ opes esse. Te.in adel. Et erat longe mea quidem sententia.No.

Longe etiā significat aut tēporis plixitatē . ut Vir.iii.geor.Nec longū tēpus & ingens Exeat in cœlū ramis fœlicibus arbos Aut spacii æstimationē.Credo postq speculū tibi allatū & longe & a pulchris abesse sēsisti. Vir.li.xii. Longe illi dea mater erit quæ nube fugacem: Fœminea tegat.No.

Longe.i.ualde. Vir.i.ænei.Italiā contra tyberinaq; longe hostia.& Salu.in cati. Lōge mihi alia mens est Ser.

Longitrosus sic dicitur sicut dextrorsus sinistrorsus.Fe.

Longanū quod longum genus farcimitus.longius hila.Varro.

Lōguris seps fit quædā palus statutis crebris latis pforatis:& p ea foramina traiectis lōguris fere binis aut ternis. Var.

Longistoricus liber fuit.M. Varronis q inscribitur Marius de fortuna.Ma.

Longum cerebꝝ spinalis medulla hoc ē & animali quod in naui carina & ideo usu aut dignitate præcipua est ut longū cerebꝝ a medicis sit uocata.Macro.

Lucanica dicit qa i lucana primum inuenta a militibus. Varro.

Lucatura olim nūc est Calabriæ pars reliquā Brutii occupant.

Lopades genus conchæ marinæ.Plau.in pata

Medico additæ sopades echinos ostreas.N.

Loqui ab loco dico quod qui primo fuit uocabula & reliqua uerba dicit antequam suo quisque ea dicere potest. hunc Chrysippus negat loqui:sed ut loqui quasi imago hominis non sit homo:sic i coruis cornicibus pueris primitus incipientibus fari uerba quod non loquebantur is igitur,loquitur qui suo loco quodque uerbum sciens ponit & istum prolocutum cum in animo quod habuit extulit loquendo. Var.

Loquela a loquehdo. Varro.

Lotam dicebant in uindemia cũ,expræssissent acinis mustum & foliculos in dolium coniectassent. No.

Lota confectæ potionis genus grandæuis aptius. Varro de uita pat. libro primo: Antiquæ mulieres maiores natu bibebant lotam: aut sannam aut defrutum aut passum: qué Muxina quidem Plau. appellari putant. No.

Lora apud ueterer laura dicebãtur a lauro cõformi:sub qua mos erat captiuos uinci ducique per pompam.& ideo ut cõsuetudinis remminiscantur loris cæduntur mancipia. nam mancipia dicuntur ꝙ manu capta sũt. Ser. ꝙ seruati sunt cũ eos occidi oporteret iure belli. Te.in adel. Atq; ubi usq; ad necem operiet loris. Do.

Lorica est tegmen de foro factum quo maiori dolo uti consueuerat. Vir. vi. æneí. Cui pellis latos humeros erepta inuento purgatori competit. Ser.

Lotophagos. Plinius li. septimo eadem africa quæ uergit ad nos insignem arborem loton uocant quam uocant alteri ipsa italiæ famiharem, sed terra mutata; præcipua est circa syrtes atque nasomones magnitudo quæ piro: quanq̃ nepos Cornelius breuem tradat incisura & folia breniora quam ilices uidétur differétiæ plures æque maxie fructibus fuit acinusq; ãte maturitaté alius atq; alius sicut uuis nascit̃ dẽsus i ramis myrti modo nõ ut Italia cerasis tã dulci ibi cibo ut nomé etiá genti terræ q; dederit nimis hospitali aduenarum obliuione patriæ idem libro. xvi. lotos siue faba græca; quam romæ a suauitate fructus syluestris quidem ꝑ cerasoꝝ pene natura loton appellant præcipue domibus expetitur ramorum petulantia breui caudice latissima expatiantiũ umbra & in uicinas domos sæpe transeuntiũ; nec aufert solum hieme decidentibus foliis nullus cortex iucundior aut oculos excipiens blandius nullis ramis longiores ualidioresq; aut plures ut dixisse totidem arbores lueat. Ité li. xxii. loton ꝙ arborem putant tamen esse uel autore Homero quo argui possunt, is enim iter herbas subiacentes deoꝝ uoluptati loton primam nominauit loton esse canam saccaris appellantq; loton chalamon.

Lotos arbor quæ uulgo faba syriaca dicit̃. S.

Lotiũ urina dicit̃. Sue. de. xii. Cæ. li. x. Rephendenti filio Tito ꝙ & urinæ uectigal cõmẽtus eẽt pecunia ex prima pẽsiõe admouit ad nares sciscitans nũ odore effũderet̃ :& illo negãte. At q inqt hoc lotiũ est. Ser.

Lotas nympha. Ouidi. ix. In arbore q̃ abundat aphrica uersa é. Pli. xiii. & xvi. ex quo optime fiunt tibyæ: secundũ Iuliũ pollucem.

Lotophagi populi iuxta syrtes. qdã alii ad austꝛ usq; ad tritona fluuiũ uiuũt e fructibus lotis: dulcioribus dactylis ad quos peruenit Vlysses.

Lora expressi acinoꝝ folliculi refecti ferro in dolia iniciuntur æque aqua addit̃ ea uocat̃ lota ꝙ lota acino & ꝓ uino datur hieme operariis. Varro.

Lota correpta prima syllaba & fœminine dicendũ é cũ uinũ aqua correptũ significat. ꝓducte aũt & neutraliter cũ uincula significat. sed tum ré lota notat qa a lorũ. Ser.

Lucernur mons é in extremis italiæ; cui & locris ciuitas imposita. Peloro oppositur & a quo lucerna palus.

Lubricus & q labit̃ dũ tenetur. Vir. lubrica cõuoluit sublato pectore terga. Et sese opposuit salio per lubrica surgens. Ser.

Lucaris pecunia quæ in luco erat sita. Fe.

Lucar cur quid in spectacula ipendit̃ uocant: an ꝙ alia multa quoq; circa urbé sunt loca diis attributa quæ appellãt lucos; quoꝝ ꝓuẽtus in ludos conferũt. Plu.

Lucaria festa quæ in luco colebãt romani q ꝑ magnus intra uiá salariam & tyberini fuit ꝑ eo uicti a gallis fugientes e prælio in se occultauerunt. Fe.

Lucar appellat̃ æs quod ex lucis capit̃. Fe.

Lucani appellati dicunt̃ ꝙ eoꝝ regio sita é ad ptem stellæ luciferæ; uel ꝙ loca herbosa sint id est multæ lucis: uel a lucilio duce uel qđ primitus in luco considerint. Fe.

Lucetiũ iouem appellabant ꝙ eum lucis esse causam credebant. Fe.

Luretium iouem. Cn. Neuius i libro belli punici appellat. A. Ge.

Lucens est quod aliũde illuminatur. Virgi. vi. æn. lucentéq; globũ lunæ:

Lucetius lingua osca é iuppiter a luce quã ꝓstare hominibus dicitur. Ser.

Lucerna post candelabꝛ iuenta quæ dicta est a lucetaut ꝙ eã λύχνον uocant græ. Var.

Lucere ab luere ꝙ luce dissoluũt̃ tenebræ: ab luce nocticula. lucere ité a luce ꝙ ꝓpter lucé amissam is cultus institutus est. Var.

Lucabus En prius pariet locusta lucabos. V.

Lucas ab luce q longe reducebant propter in auratos clypeos: quibus eorum subornatæ erant turres. Var.

Lucifer quæ in summo habet lumē diffusum dicta iubar. Var.

Lucina in partu iuno lucina q a dijs dat lux oculis. Varro.

Lucina diana cognominata q lucem nascentibus præbeat. qua de causa & mulieres sup cilia ei dicata putant: ut Varro tradit: quoniam inde lux ad oculos defluit. Pli. uero. xvi. naturalis historiæ: a luco lucinam cognominatam tradit: priorem nominis causam. Festus: Macrobius: præterea multi.

Lucis numero plurali sunt dies. Var. in hebdomadis sub imagine Demetrij: hic Dimetrius est cantus quod lucis habet annus absolutus. Nonius.

Luctant pro luctantur. En. in xi. ursi. a ualidis uiribus luctant. No.

Lucti p luctus. Acti. in pelopidis. Cesso huic ire & rapere lucti uestem i lecto cōiugis. idē In pgressi. Tūc quod superest sociū initis leto & lucti pœnitet. No.

Lucenū cū Iouem accipiamus lucis auctorem lucetiū salij in carminibus canūt. ipsi quoq romani diespitrem appellabāt ut diei patre. Macrobius de sa.

Lucilius acer & uiolentus poeta fuit. Ma.

Lucerenses & luceres quæ pars tertia populi romani est distributa a Tacio & Romulo appellati sunt a lucero ardeæ rege: q auxilio fuit Romulo aduersus Tatiū bellanti. Fe.

Lucerenses tres curiæ Primo fuerunt Romæ riciens ramnes luceres Ticiens an Titotatio rege sibinorum participe in regno Romuli Ramnes a Romulo qui Romam condidit. Alij a luco luceres nominauerūt.

Lucem facere dicunt Saturno sacrificantes: id est capita detergere. Fe.

Lucius pnomen est eius qui primus fuit. quia oriente luce natus est. Fe.

Lycei Apollinis oraculum in lycia maxime claritatis fuit ob luporum interfectionem. lycos enim lupus est. Fe.

Lucuntur genus operis pistorii. Fe.

Lucani populi inter calabros & apulos a samnitibus orti.

Lucretilis mons in sabinis. Fe.

Lucumones quidam homines ab insania dicti quod loca illa ad quæ uenissent festa facerent. Festus.

Lucomedi a duce suo lucomo dicti quod postea lucerenses appellati. Fe.

Luculentus a luce appellatus. Fe.

Luctus & lugere a græco ἀπο τησ λυπησ.

Luctia genus herbæ uel potius spinæ. Fe.

Luco pro lucio ueteres dicebant masculini generis: quam nos lucem: & lucum pro luce p sole ponentes. Terentius in adelp. Ibo hinc primo lucu id est cum primum sol cœperit illucessere. Do.

Lucuus. Va. perip. lum libro secundo. At nulla ambracia ac nectar & non aliū & sarde. sed panis peniā lucius cibus qui puiissimus multo est idem Achaia unum remina lucuus: uel adiuuat istā ministrat. Affranius. Fratris pistori nouat cur non scribi littario ut mittat fratris filio luculentulus. No.

Luculētum pulchrum & bonum & perspicuū dictum a luce. Macer. annali. libro primo. auspicia pulchra & luculenta commemorat. Plautus in cornicularia. Pulchrum & luculentum hoc nobis hodie euenit prælium. Nonius.

Luculentitatem a luculento. Cecil. in hamide Vide luculentitatem eius & magnificentiā. Labenus tuta dominus noster tua luculentitate captus. No.

Lucibule quod p se lucet. No.

Lucumones idest thusci appellati sunt. Varro Dimicantem Romulum contra Ti Tacium a lucumonibus id est thuscis auxilia petiisse Seruius.

Ludi seculares qui centesimo quoque anno celebrantur carmine a pueris puellisque matrimis & patrimis cātato in Apollinis & Dianæ laudem ut scribit Macro.

Ludi litterarii magister: omnem enim scholam ludum dixere Romani & magistri ludi dicuntur q primas litteras docen Asco.

Ludibunda & ludens. sed inquirentibus nobis quæ nam ratio & origo esset huiusmodi figuræ populabundus & errabundus: multorumque aliorum id genus uerborum enepibolos hercle Apollinaris noster sibi uidere: ut particulam istam postremam in quā uerba talia exeunt uim & copiam quasi abundātiam rei cuius id uerbum esset demonstrare ut lætabundus is dicatur qui abunde lætus est: & errabundus qui longo atque abundanti errore sit. Cæteraque omnia ex ea figura ita dici ostendit ut productio hæc: & extremitas & fluentem uim & copiam declarat. Au. Cellius.

Lucrinum lacum olim auernum dixerunt: ut Artemidorus & Diodorus dixerunt Sillius cocyton: ast hic lucrino mansisse uocabula quondā cocyti memorant lucrinū saxū itel lige eam uiam quam strauit Hercules septē stadiorum: uel ut Diodo. scribit. v. eādē strauxit melius Agrippa i exteriore pte ad arcēdū pelagus ita ut postea sinus efficeret lucrinus

ostreis capiendis uberrimus: ut scribit Stra.

Lucretius ad corpus eloquentiæ nõ facit í sua materia: quæ philosophica é difficilis democritũ & Epicuꝝ secutus aliquot libros ꝑ interualla insaniæ conscripsit amatorio poculo in furorem uersus: quos postea Ci. emédauit: tãdem ꝓpria se interfecit manu ãno ætatis quadragesimoquarto.

Lucretilis mons í sabinis. Ho. car. Velox amœnũ sæpe lucretilé mutat lyceo. Fau.

Lucrum facit diminutiuũ lucellũ. Pn.

Lucina trina Dianæ potestas putabať. ipsa enĩ uenatibus præesse dicebatur. ipsa lucifera in honoré lucinæ: unde & lucina a pentibus inuocata. ipsa ꝓserpina. Hora. ideo ingr ter uocata audis. Acron.

Lucibus diebus. Hora. car. Pro festis ortí lucabus. Acron.

Ludũ poetæ carmina sua ueluti ꝓ uerecundia dicere cõsueuere. Hora. car. poscimus si. quid uacui sub umbra lusimus recũ. Ac.

Lucifer infima est q̃nque errantiũ terræ quæ ꝓxima stella Veneris quæ φωσφορος græ. lucifer. Ci. de na. deoꝝ.

Lubentia dea quædã a libenti. Ci. de na. deo.

Lugdunũ ubi ara oratoꝝ certamina calligula in gallia istituit ad lugdunũ ea lege ut uicti uictoꝝ laudes reponerent: & qui maxime displicuisset spongia lingua ue scripta abstergerent nisi maluissent aut ferculis obiurgari aut in ꝓximum fluuium mergi lugdunũ conditum fuit a Trebano.

Lucanica farcimen inuentum primũ in lucãis populis unde est ei nomen ab appio cõdita pipere cymino satureia aliis ꝑterea rebus.

Lucus martis hoc est historia de origine urbis nam in luco martis ad albã Dionysius halicarnasseus scribit rhelia pepit romulũ & remũ urbis condictores. lucus itẽ Martis athenis areopagus dictus. lucus præterea martis in ponto ubi uellus aureũ: ut scribit Dio.

Lucum municipium uocuntiorum prope turiges garcellos centrones & allobroges non memorat Cæsar: sed Tacitus.

Luceres a lucumone q aliquando romulo auxiliũ tulit. alii a luco luceres noiauerunt.

Lugeo luxi: & luceo luxi. Ser. in arte.

Ludo ambiguum est uerbũ quod ludũ significans exerceo neutrale é. ut Vir. in buc. Ludere quæ uellem calamo ꝑmisit agresti. Si aurẽ significat. deludo derideo erit actiuũ: ut ludo illum & ludor ab illo: ut apud Ser. Num ludis tu me. Dio.

Luctuosus ad rem potius potius q̃ ad hoiem: ut res luctuosa plena luctu. Lau.

Ludus & lusus & ludo: quære in iocus. Lau.

Ludus quære in sylua. Lau.

Luctus est dolor q exterius ꝓditur uultu ipso atq; aspectu: sæpe ille ipse habitus uultusq; & uestis luctus est. Liui. & matronæ iunium brutum anno luxere. Lau.

Lubricus locus est in quo nequeas ĩsistere nec ingredi quales sunt herbæ perfusæ sanguie uel terra glaciata. inde figurate adolescẽtia lubrica quæ facile labitur. anguilla lubrica & & similia: oculos lubricos dixit. Ci. i. mobiles sicut per lubricus q est in lubrico. Lau.

Lupia flu. est cadens in rhenum.

Ludicra uilia ludo digna. Virg. in. xii. Neq; enĩ leuia aut ludicra petũr præmia. Ser.

Ludo cano. Vir. in buc. ludere quæ uellem calamo permisit agresti. Ser.

Ludo moueo. Vir. tertio. Aut summa nantes in qua colludere plumas. in æneí. ludere pendentes pueros. Teren. Congrũ istum in aqua finito ludere. Ser.

Ludus est exercitii locus qui græ. σχολή dicitur. T. Liui. vi. ab ur. con. Tyberius apertis ꝓposita omnia in mediu uidit: & intentos opifices suo quéq; operi & ludos litteraꝝ strepere discentium uocibus. Ser.

Lues a rebus soluendis ꝓposita. Lucinius macer in anna. li. ii. Nequaq̃ sui lauandi reluant arma lue. No.

Luens est diluens usq; ad nihil tractũ a græco λῦειν hinc dictũ lutũ terra hũore soluta & lustratio q̃ aliqd soluit & liberať: hinc & λυτρὸν ἀπὸ τῆς λύσεως idest solutione Lytra enim libra est. Fe.

Luminosũ positũ ꝓ claro. Ci. i ora. Cũ sũt maxime luiosæ & q̃si actuosæ ptes duæ. No.

Lumbago uitium & debilitas lumboꝝ. Fe.

Lunam græ. ἀρτέμιν nũcupant. i. ænotomin q aera secat. Ma. de sa.

Luna q sola lucet noctu. Var.

Luna nascẽtiũ dux q; mẽses huius ĩdicasse ãi quos appet: qđ mulieres potissimũ seruant.

Luna ꝓ nocte. Vir. iiii. æn. luméq; obscura uicissim luna ꝑmit. nã nihil é cõtrariũ lunæ q̃ obscuritas nisi forte dicať & luna sui natura obscura: a sole suscipiat qđ in eclipsi ꝓbať S.

Lunatis calceis utebãtur nobiles. Iuue. Nobilis & generosus appositã nigræ lunã subtexit alucæ. formã aũt lunæ gestabãr nobiles ut castor scribit indicantes post morté lunã fore sub pedibus ꝑterea multæ cãæ afferunť. sed hæc maxie placet quã Plu. expõit in q̃onibus q. s. fuerit id ĩstitutũ Euãdri & Arcadũ q cũ a luna se oriũdos dicãt & lunares appellétur ortum indicant calcei figura qué moré nobiliores romanis secuti sũt declarantes se ab Euandro recta stirpe oriundos.

Ludiæ dicũť uxores gladiatoꝝ & aĩcæ de hippia. Iuue. qd uidit pp qđ ludia dici sustinuit

Luna lunula diminutiuũ facit. Plau. in epi. lunulam atq; anellum aureolum.

Luna hetruriæ oppidũ ingenti portu in quo erat receptaculũ oĩum ferme qui mare ligusticũ nauigabant copia marmoris cãdidissimi ingẽtibus saxis integris unde tabulæ & colũnæ solidæ fiebant Cornelius nepos mamurrã: cuius luxum notat Catullus scribit habuisse colũnas aut ecaristio aut lunense marmore.

Luna ciuitas olim hætruriæ ad macrã flu. iacebat de q Luca. hoc pp placuit thuscos ꝺ more uetusto acciri uatem: quoq; qui maximus æuo aruns incoluit desertæ mœnia lunæ q̃ iam interiit: sed lunẽsis regio adhuc noĩatur

Lunæ portus apud liguriã est in loco ubi portus naturali flexu curuatus fluctus in se recipit q pp curuatiõẽ portus lunæ uocat̃.

Lupcoꝝ origine satis scribũt Plu. ĩ romulo & Oui. in fa. his discurrẽtibus per urbẽ steriles mulieres palmas cædẽdas ꝑbebant: ita enim fœcũdas se forte sꝑabãt ut Plu. in Cæ. scribit & Oui. Excipe fœcũdæ patiẽter uerbera dextræ Iam socer optatũ nomẽ habebit aui.

Luere p capꝫ. Ser. sup æneĩ. viii. sub mõte palatino ẽ quædã spelũca in q̃ de capro luebat̃. i. sacrificabat̃: unde & lupcal nõnulli dictũ putant. alii q̃ Lupa Remũ & Romulũ illic nutrierit. alii qđ ẽ uerisimilius locũ esse hũc sacratũ Pani deo Archadiæ cui ẽt ĩ honore lyceus in archadia cõsecratus ẽ: & dictus est lyceus quod lupos nõ sinit in oues sæuire.

Lugdunũ urbẽ ad rhodani ripas & Viẽnæ finitimã nõ memorat Cæ. sed Tacitus & Iuue. pria satyra. & Seneca ĩ epistola ad Lucillũ dũ refert eã regionẽ fatali igne suo rpe exustam quã ĩter celtas ascribere qbusdã placet huic Plotius qui primus romæ rhetoricã docuit latinã ortus ẽ ia quo romæ se pueꝝ cũ. Qu. fratre latine primũ doctũ eẽ Ci. refert.

Lustꝝ sacrificiũ qnto quoq; ãno fiebat de sue oue tauro: & taurorũ uocabat̃.

Lunia flu. hispaniæ haud lõge a gallicia & durio flumine.

Luno flu. ẽ mauritaniæ ꝓpinquuſ gnacoloniæ atq; ꝓmontorio apelusiæ.

Luo ꝓ soluo: hic aũt sermo a pecunia descẽdit antiquoꝝ enim oẽs pœnæ pecuniariæ fuerunt. Vir. i. ænei. Post mihi non simili pœna cõmissa luetis. Ser.

Lupus tyberinus piscis: & oĩno ex hoc amne pisces oẽs in scipionũ sæculo apud ꝓdigos in honore maximo fuerunt: inter quos ꝑcipuũ locũ lupus tenuit: & qdẽ is q inter duos pontes captus esset. Ma.

Lupus in fabula ꝓuerbiale & silẽtii ĩdicio ẽ qa lupũ uidisse hoĩes dicimus q repẽte obmutuerũt qđ ferehis euenit quos prior uiderit lupus & cũ cogitatiõe ĩ q̃ fuerũt ẽt uerbis & uoce careãt. hæc Theocri. & Vir. Vox quo ꝗ mœrim iã fugit ipsa. lupi mœrim uidere priores. Alii putãt ex nutricũ fabulis narũ pueros ludificantiũ terrore lupi paulatim usque ad limẽ cubiculi uenientis. Do.

Lupus genus piscis. Var.

Lupercalia dicta q̃ etiam in lupercali luperci sacra faciunt Varro.

Lupus require in anguilla. Var.

Lupcal mons ẽ sub mõte palatino. i. spelunca quædã in q̃ de capro luebat̃. i. sacrificabatur: ũde & lupcal nõnulli dictũ uolũt. Alii q̃ illic lupa Romulũ & Remũ nutrierit. Alii locũ pani sacratũ archadiæ deo cũ etiã mons ĩ archadia lyceus cõsecratus est: & dictus licæus q̃ linx λύκος. i. lupus & lupos non sinat in oues sæuire. iõ & Euãder deo gẽtis suæ sacrificauit locũ & noĩauit lupcal: ut præsidio ipsius noĩs lupi a pecudibus arcerẽt̃. unde & Vir. Adit & gelida mõstrat sub rupe lupcal. Parrasio dictũ panos de more lycæi. Ser.

Lupatis frenũ asprimũ a lupinis dẽtibus dictũ q inæq̃les sũt. unde ẽe eoꝝ morsus uæhemẽter obest. Vir. iii. geor. Prænũq; negabũt uerbera dura pati & duris parere lupatis. Ser.

Lupus ẽ ĩ fabulis. hoc hĩc natũ ẽ ꝓuerbium qđ physici cõfirmãt eũ a uoce deserĩ quẽ prior lupus uiderit: quod eẽ fert̃ cũ ille superuenerit de quo loqmur & nobis sua ꝑsentia amputat facultatẽ loquendi. Ser.

Lupari scortari uel ꝓstitui Acti. At q̃ fallis cũ meretrice ẽ nostro ornatu ꝑ uias lupant̃. Lucil. li. v. Et duos thure ꝑcemur cõsiliũ phas si placẽt tunc ĩpune superbis. No.

Lurchões dicti sunt a lurcãdo lurchare dictũ est cũ auiditate cibũ sumere. Lucil. sa. li. ii. nã quod metno subiectoque huic signo ut lurcharet̃ lardũ & camaria fartim paꝝ cõficeret. Pom. Siris lãpatiũ nullã utebant̃ laridum lurchabat ludens. Plau. in ꝑsa. Pennis hercle lurcho edax furax fugax. Lucil. sa. li. v. Viuite lurchões comedones uiuite uentris. Var. in eume. Contra eum ꝑsalre pisia & cum flore lurchare astrepis. No.

Lurcidi supra modum pallidi. Fe.

Luraes cullei uel etiam utris: unde lurchões capitis gulæ hoies & bonoꝝ suoꝝ transumptores. Fe.

Lusus uel lusio qui oĩbus ludis dicitur. Varro in marcipo. Vtri magis pueri sunt hi pusilli nigri q̃ spectãt minutas ut magister dimittat lusũ. ltẽ Cato de li. edu. Ab huiusmõi lusiõibus radices crudelitas agere solet. No.

Luscitio uitiũ oculoꝝ q̃ clarius uesp̃ q̃ meridie cernit. Fe.

Lu[illegible]trici dies infantium appellantur puellarũ octauus.puerorum nonus quia his lustrant: atq; eis nomin i imponuntur.Fe.

Lusciosi qui ad lucernã uident:& meopes minus uidentes uocantur a græcis. Varro disciplinarum.libro quarto. Vespere non uidere quos appellant lusciosos.Idem in andabatis. ædepol idem cœcus non lusciosus est.No.

Lustratus luxuriosus a lustri additis lucis.Pla. in Cassina.unde es mihi ubi lustretur ibi bibatur.No.

Lustra dicuntur ferarum habitacula. Vir.li.ii. Non absunt illis saltus ac lustra ferarum.& æn.iii.Cum uitam inter deserta ferarum lustra domusq; traho.No.

Lustra etiam lupanaria dicũtur Plau in asina. liberis lustris studet.Turpillius i lympiadia. Quibus rebus dispoliasti fœdum in lustris laret.Affra.in priuigno:uxoré quærit firniamentum familiæ scias abesse ab lustris ingenium ꝓcul. Cicero philip.li.ii. Cum omnes impuritates impudica in domo quottidie suscæperis uino lustrisque confectus.No.

Lustrum poeta.In gratiam partheni quasi optet longiorem uitam puero incipit numerare annos non a consulibus qui singulis annis creabantur.sed ab olympiade qui non puer' absoluebat quintum annum & amplius est spatium.

Lustrare expiare.Vir.in buc. & cum solennia uota Reddemus nymphis:& cum lustrabimus agros.Lucil.sa.li.secundo.lustratus piatus.Nonius.

Lustrare circũspicere.Virgi.quarto æne. Oia collustrans hanc primum ab littore classem Conspexi uenientem.Cicero tus.li.v.Ego dicem cum omnia collustratué oculis. Est eni ad portas graias.No.

Lustrare circuire est.Lucil.li.viii.lustrat auentini montem.Liui.in ægisto.Tum lasciuum nec remissum pecus ludens ad cautum clausum lustratur.No.

Lustrare sequi. Vir.in buc. At mecum raucis tua cum uestigia lustro.No.

Lustrare patefacere.Sal.in catil.Si lustrantur si erumpunt oia muta iam istã mentem. Virg. quarto ænei.Postera phœbea lustrabat lampade terras.No.

Lustrare dicimus & scortari a lustris. Plau.in pseu.luxantur lustrantur : comedunt quod habent.Lucil.libro.xxx.Quem sumptum facis in lustris circũ oppida lustrans.No.

Lustrare perspicere agnoscere.Vir.viii: ille os oculosque loquentis iamdudum & totũ lustrabat lumine corpus.M.T.de offi.libro tertio.Sed cum omnia ratiõe animoque lustraueris.Nonius.

Lusitania Enthiæ quam geryone habitatam accæpimus: aliæque sine certis nominibus adeo agri fertiles:ut cum semel sata frumenta sint subinde residuis seminibus segeté nouantibus septem minime inter plures etiam messes ferant.Pom.

Lutras græci appellant imundas aquas rebus illic illotis.

Lusius archadiæ flu.quem penes diu ostẽsum est sepulchrum Aesculapii Assipi & Arsione filii:qui primus alui purgationem atq; dẽtis euulsionem adinuenisse dicitur.

Lustrum id est quinquennium:sic dictum qđ post quinquennium unaquæque ciuitas lustrabatur.Ser.

Lustro circumeo.Var.lustrat auentini monté Seruius.

Lustro inumbro: unde lustra ferarum cubilia & lupanaria dicimus:quia parum illustrantur.Seruius.

Lustrum nominatũ tempus quinquẽnale a luendo id est soluendo ꝙ quinto quoque ãno uectigalia & ultro tributa pes censores soluebantur.Varro.

Lustricus dies quo infantes lustrabantur:& nomen accipiunt. Require in sacra celebritas.Macro.

Lustrate require in hostia.Ma.

Luscitios dici uoluerunt in die parum uidẽtes quos græ.μυωπας appellant:unde & Plau. in merca.ait. Mirum lolio uictitare te tam uili tritico queas luscitius es.Dicunt enim ꝙ lolium comedentibus oculi obscurentur. Fulgen.

Lustrum quinquennium est.Hora.carmi.Cuius octauum trepidauit ætas claudere lustrũ. Acron.

Luridum squalidum.Hor.car. Doletq; partus fulmine luridum missos ad horchum. Et lurida tabida & nigra.Hor.car. super quo quoque pœnaæ tibi lurida.Acron.

Lutum unde lutheus é color purpureus secũdum græcam deductionem aspirationé exigit:quod si latinum putaueris ea carebit. Scias tamen a priscis illis etiam e græcis dictionibus fuisse aspirationem eiectam:ut sæpius dixi.

Lutum color:unde luteus.a.um.a litron id est sanguinolentum:unde luteolus quidem a luce ut uideur sentire:habet primam longam lutum pro cœno.

Lutaui pro lui.Var.Habes qui & cuius rei causa fecerim heccatomben in quo ego(ut puto)quando in luere soluere lutaui.No.

Lutescit honeste dictũ est in poematis tam etsi & auctoricas sit ignobilis:sanguine polluitur tellus caua terra lutescit.No.

Lucetia inter celtas est ꝓuinciæ senonẽsi ascri
bitur oppidum erat parisioꝝ positum i isu-
la fluminis sequanæ:quod perpetua palus in
fluit ꝓximum bellouacis egẽdici oppido ac
senonibus & meleduno oppido : finitimum
nũc urbem Parisium dicunt in francoꝝ re-
gno sita in quam Cæsar se concilium trãstu
lisse ptẽ & suorũ memoria parisieis populis
coniunctam esse scribit.

Luxa mẽbra e suis locis mota & soluta a quo
luxuriosus:& re familiari solutus.Fe.

Luxantur a luxu dictũ.i.luxuriantur.Fe.

Lustra significant lucanas lutosas quæ sunt in
syluis aprorum cubilia·qua similitudine hi
qui in locis abditis & sordidis uentri & desi
diæ operam dant:dicuntur in lustris uitam
agere:& cum eiusdem uocabuli prima sylla-
ba producitur:significat tunc tempus quin-
quennale:nunc populi lustrationem signifi-
cat.Festus.

Lustra cubilia feraꝝ quæ Lucretius seda ap-
pellat quod in his sedeant feræ & cubent.

Lustꝝ est spaciũ quinq; annoꝝ quo olympia
solebant instaurari.

Lustralia purgatoria liberatoria.

Lustrãt urbẽ habitu muliebri tibicines quidẽ
qđ idibus ianuariis prmissum ẽ an ꝓpter cau
sam quæ dicit̃:magnis eni ut uidet̃ fruebãt̃
honoribus:qbus illis Nũma Põpi.ꝓpter san
ctitatẽ ac deoꝝ cultum contulerant:his po-
stea per tribunos consulari potestate spolia-
ti urbe excesserũt:quos cõ uehementer req-
rerent tesseris diem conterere solebat.sed cũ
forte ita accidisset ut quibus cũ ludere cõsu-
euerat eorũ adesset nemo ociosus ac tristis
deũ ut secum luderet primo uocauit ea lege
ut si uicisset aliqđ boni a deo nãcisceret̃. sin
autem uictus fuisset:ipse deo cœnam præbe
ret insuper speciosam adolescentulam cum
qua consuetudinẽ Hercules haberet deo cõ-
pararet ꝓpositis tesseris cõ & suam & dei ui
cem iecisset supatus est:ex ꝓuocatiõe ignie
opiparam deo mensam parauit & Laurentiã
publicũ tum temporis scortum adhibuit. &
in templo discumbere uisam clausis foribus
reliquit.Ferũt autem noctu cum muliere cõ
gressum:non humanitus ubi illuxisset muli
erem in foꝝ ꝓgredi iussisset:& quicũq; pri-
mo occurrisset :huic animum adhibere &
amicũ sibi adiũgere Larentiã statim surrexis
se homini locupleti occurrisse natu iã gran-
di ac cœlibi:cui Taruianus nomẽ ẽ qui mu-
lieri matrimonio coniũctus : & unius rei fa-
miliaris potestatem ei fecit & moriens testi-
monio hæredem reliquit.

Lucania olim nũc est Calabriæ pars reliquam
Brutii occupant.

Lusitania oceano tantũmodo obiecta est: sed
latere ad septẽtrionẽ fronte ad occasum:ur-
bium de mediterraneis in teraconẽsi clarissi
mæ fuerũt Pallantia & Numantia:hinc ẽ cæ
sar augusta i Lusitãia:Emerita: In betica asta
gi:Ispalis:Corduba.at si littora legas Acerua-
ria ꝓxima est rupes: quæ in saltum Pireneũ
exttudit:dein thoicis flumen ad Rhodã Clo
dianum ad Emporia.Pom.

Lusitania trans amnem qua mare Atlanticum
spectat:primũ ingenti impetu in altum abit
deinde resistit: ac se magis etiã q̃ Betica ab-
ducit:qua ꝓminet bis in semet recepto mari
in tria ꝓmontoria dispergitur Anæ ꝓximũ
quia leta sede ꝓcurrens paulatim se ac sua la
tera fastigat:cuneus ager dicitur sequens sa
crum uocant magnũ qđ ulterius est.Pom.

Lusitania nũc portugallia.

Luxum idest uulsum & loco motum : quod
nunc luxari & generari latine dicimus : inde
luxuria quod a recta uiuendi uia sit exclusa.
Nonius.

Luxuria est contra pudorem & supra modũ
ꝓfusio M.T.de offi.li.i.Intelligimus q̃ turpe
sit diffluere luxuria & delicate ac molliter ui
uere.Nonius.

Luxuria est intempestiua abundantia.Virgili-
us primo georgicoꝝ.Luxuriem segetum te-
nera depascit in herba.Marcus Tulli.de ora.
libro primo.& omnes luxuriæ depascendæ.
Virgilius primo georgicorum. At si luxuria
florum exuberat umbra. Cicero in ora. Ge-
minare uites sitire agros lætari segetes luxu-
riari frumenta No.

Lux & tenebræ pro die & nocte accipitur. ue-
rum cum dicimus prima luce & ante lucem
diluculum intelligimus.sed prima die pro to
ta:non pro parte diei & ante diem id est an-
te tempus nisi certo die:ut ante decimũ diẽ.
Item primis tenebris: id est prima parte no-
ctis:prima uero nocte de nocte ipsa:luci pro
luce:sicut uesperi pro uespere:& ruri pro ru-
re inuenitur.Cicero in Antonium.Quis enĩ
audiat luci & in militari uia:diem pro diur-
no tempore dicimus : & bima dies trima &
quadrima dies pro tempore biennii trienni
quadriennii.Item hesterno die non hesterna
crastino non crastina ad diem non uenit uel
non adfuit:id est præstituto die.Dies pro tẽ
pore fœmi.ge.est:ut ipa dies facit hominem
prudentem.Lau.

Luxurior in crimine est:ut Cornelius Seuerus
ait. Luxuriantur opes atque odia longa gra-
uantur. Luxurio autem in laude : ut Virgil.
Luxuriatque thoris animosum pectus. signi
ficat enim non lasciuiam mentis:sed habitu
dinem.Dio.

MACARIVS beatus ꝓprīu.

Machaon frater Podalirii:medicus clarissimus ad Troiam artis gratia ꝓfectus.

Macedonia a Macedo osyridis filio secūdū Diodoꝝ cōpræhendit edonos mygdoniā emathiam & thessaliā & factū unū corpus. Solinus. Pli. dicit. cl. populos cōtinere: inde moechanicus.

Macedonicum mare ægæi pars incipit a palæne monte:q Thraciæ finē facit:extendit usq; Megaram quo isthmos interpositus misceri Aegeum Ionio non promittit cuius littora a ciuitatibus nomen accipiunt:excurrit per macedonas & thessalos usque megaram hellas appellatur. per alias multas ciuitates in pegasium discurrit:ubi Pegasa urbs & hostium sperchii amnis.

Macellum dictum a macello quodam q exercebat in urbe latrociniū quo dānato cēsores Aemilius & Fuluius statuerunt uti in domo eius obsonia uenderent. Fe.

Macellum ꝓ macilentum dictum. Lucil. probat li. vi. Si nosti nō magnus homo est: nasutus macellus.

Macellum dictū a græ. μάγειρος litteris ut in multis fit ꝑmutatis. nam r maximā cum l ꝓpinquitatem habet. est enim littera in r & x media. μάγειρος aūt coquos græci uocāt uel ut alii tradunt macellus Romæ fuit uiolentus homo atq; cruentus q cū pœnas sceleꝝ dedisset eius bona in fiscum redacta sūt & publicum inde factū macellū est. Ser.

Macellum antiquum est ubi olerum copia: ea loca etiam nūc lacedæmonii uocant macellum. Sed iones hostia hortorū macellos & castelli macelli. V.

Maceries maceratio. Affra. i excepto Si ille hoc nūc sentit facere illi uis satis q̄nta illius mors sit maceries tibi. No.

Maceries paries. Sisen. hi. li. iii. post uillaꝝ maceries ac parietis suas quinq; cohortis in insidiis reliquit. No.

Maceror quære in uerbo inchoatiua. Lau.

Macesco ibidem macret.

Macer ꝓ macilento esse. Plau. i aulu. Qui ossa ac pellis tenuis ita macet. No.

Macetes macedones philippus Amynthæ filius terræ macedoniæ rex cuius uirtute industriaq; macetes locupletissimo ipso aucti gētiū nationūq; multoꝝ potiti cæperant etiā cuius uim atq; arma toti græciæ cauendam metuēdāq; inclytæ illæ Demosthenis orationes contionesq; notificant. A. Ge.

Machinor etiam passiue. Salu. ii. histo. Ter. Iuculum regis cura machinata fames bruti fatigabat. Pris.

Machina dicitur ubi nō tam materiæ ratio q̄ manus atq; ars ducitur. Asco.

Machaon Aesculapii filius: frater Podalirii medicus clarissimus ad Troiam artis gratia ꝓfectus e Creta maceria secundum quosdam a μάκραν quod est longum parietes ex lapidibus sine cemento.

Machæra sicca culter cultellus gladius.

Maccabæus nomē barbaꝝ ata & græ. scriptū.

Machina græ. μηχανή inuentio. in mechanicus. Tor. Imo mœchanica quasi adulterina dici uoluerunt.

Macibertya urbs sitoniæ.

Macilenti macie tenuati. Fe.

Macor macies est: marcor uero ipsa res. P.

Macore ꝓ macie. Pacu. in periboea. Corpusq; meum tali moerore errore macore senet. Et Var. in sereno. Perierā cresio noster athicus riualis homo iturus in curiam cum macore ante macescat. No.

Macra fluuius in apēnino inter liguꝝ montes p lunā ciuitatē in mare tyrrhenū influit.

Macra fluuii nomen. Lucil. ii. Nullasq; uado qui macra moratus alnos. Pri.

Macre tractus est īter lunā & pisas quo tusciæ atq; liguriæ termino plæriq; scriptores usi sūt pisæ ab his conditæ sunt.

Macri campi sūt in medio Bononiæ & Rauēnæ & aliaꝝ ciuitatum per quas iter ē Romā ibiq; quotānis foꝝ conficitur.

Macri dicti a moerore. Fe.

Macritudinē ꝓ macie. Plau. i captiuis. Ossa atq; pellis sunt misera macritudine. No.

Macrocephali populi minus feri. uerū & hi inconditis moribus dyscheri buxedi raræ urbes cerasumpta et trapegos maxie illustres: inde eis locus est ubi finē ductus a bosphoro tractus accipit: atq; inde se in sinu aduersi litoris flexus attollens angustissimū pōti facit angulum: hic sunt colchi: hinc phasis erūpit: hic eodem nomine quo amnis est athenista gora Milesio deductum oppidum: hic Phryxi templum & lucus fabula uetere pellis aureæ nobilis. Pom.

Macedonia prima est thessalia. deinde magnesia phiotis: doris: locris: phocis: boetis; actis: megaris. sed oium Actis clarissima. Pom.

Macedonia appellabaṫ prius Emathia.

Machera genus gladii: a quo Macheriphori gens thraciæ: habet etiā machera diphthongon ae.

Mache græce pugna dicitur. Sueto. lib. i. item circenses atleras naumachia inuēnerūt in foro depugnauit.

Mathæus & Othæus habent post theta ae.

Macteæ erant ꝑtes carniū adipe cōditæ aptæ ueneficiis: inde scribit Tranquillus missas su

isse macteas uenenatas ab imperatore.
Macer poeta fuit ueronēsis: cuius meminerūt Ouī.& Eusebius: fuit item macer equestris.
Macrocem mōtes sunt ab istro flumine nō lō ginqui
Macrocosmos longus mūdus.
Macrobius longæuus.
Macrologia longus sermo.
Macrochir longa manus.
Mactare pcipitare Acti. in Antenoridis. Qui aut alioꝝ copias fūdā in cāpo: aut nauis ue-ctos: aut castra metabo in mare. No.
Mactare honorare. Var. in didascolo.li.i. Sapi entiæq; iunctæ gratiæ atq; honoris pater ho neste rē mactauit aurea.
Mactare est imolare. Vir.geor.lib.iiii. Et nigrā mactabis ouem lucūq; reuises. Lucil.libro.v Et nigras mactauit pecudes & agnos diuis. Acti.in erigona: Quod utinam me suis archi tenens telis mactasset dea. Var. de ui.popu. ro.li.i. Quod calen.iun. & publice & priuate in factā pulté diis mactat. Noni.
Mactare est augere. Vir.li. x. macte noua uirtu te puer. Ci.tus.li.i. macte uirtute. Acti.in epe olē. Vt dixi macte his armis quæ macte uir tute patris. Lucil.saty.li.vi. macte inquā Vir tute simulq; his uersibus esto. Turpilli i do-loreste: macte uirtute esto operamq; omnē approbo M.T. de repu Ferunt laudibus ma-ctant honoribus. No.
Mactare malo afficere significat Plau. in āphi. At ego certe cruce excruciatū mactabo exuo mastigia. Idē in aulu Dorarę mactant malo & damno uiros Neui. in gallinaria. macto te misce uirg mus trebellius. mactat uillam in-fortuito No.
Macte magis acte: antiqui mactus quoque di-cebant. Pris.
Macte magis aucte exaltate in gloria. Virg. vi. æneī macte noua uirtute puer. Et est sermo tractus a sacris. Quotiens enim aut thus aut uinum super uictimā fūdebatur dicebāt ma ctus est taurus uino uel thure hoc est cumu lata est hostia & magis aucta. Ser.
Mactus magis auctus Fe.
Madesco & madef.o: quære in dictione incho atiua. Lau.
Mador. Salu.li.iiii.histo. munimenta madore infirmarētur. Pris.
Madore infusione. Salu histo.li.iii. Quasi par i oppido festinantia. & ingēs terror erat ne ex latere noua munimēcia madore infirmarent nam oia oppida stagnabant redundantibus cloacis aduerso æstu maris. No.
Madrageus scythaꝝ flu. apud sagos populos.
Madulla ebrius a græco: uel quia madidus sa-tis uino. Fe.

Mæander fluuius in monte alotrinæ lacu ori tur: flexuosus adeo ut in fontē relabi uideat Apameam regionē irrigat: unde moxeum & hirgaleticos campos & tandē Cariā limo foe lici in Icareū mare influit iuxta mileti.
Mæander est picturæ genus a simili opere la-byrinthoꝝ ortum: clauiculis illigatum. Var. in taphemi. Mihi faeies mæandrata & uermi culata: atq; etiam adeo ingens orbem terræ. Vir.li.i. Victori chlamydem auratam quam plurima circum Purpura mæandro duplici melibœa cucurrit. Noni.
Mæandꝝ genus picturæ dictū est a similitudi ne amnis qui appellat mæander. Fe.
Mæander fluuius phrygiæ & mæādrius quis etiam amicus fuit Polycratis.
Mænalus mons arcadiæ ꝓpe argos altissimus ubi multæ pinus pluraliter mænala.
Mænades a μαίνομαι insanio furiosæ & in-sanæ.
Mæotis scythaꝝ maxima palus: de qua Ouid. iii. tristiū: ex Tanai in pontū.
Mæra quarta Proeti ex Antia filia: ubi Scipio Antiochum uicit.
Magar pœnoꝝ lingua uillam significat: unde & magalia per l litteræ ꝓ littera positio. Vir. i æneī. Miratur molem æneas magalia quon dam. Ser.
Mageston fluuius Asiæ lyco flumīe susceptus iuxta melieopolim.
Magia Siciliæ fons in agro syracusano. Fe.
Magis a græco uenit μᾶλλον.
Magis ueꝝ aut uerius dicimus. Te in an Non Apollinis responsum magis ueꝝ est.
Magis & minus addere positiuis potiusq̄ com paratiui facere amat. Terē. in eu. Hoc nemo fuit minus ineptus magis seuerus quisq; nec magis continens.
Magis aduerbiū præter naturam alioꝝ. nā cō paratiua neutra uim habent aduerbii, ut uaai dius sanctius. maius uero nō loco cuius dici mus magis: ut magis gaudeo. Lau.
Magis facilis inter duo positura. Ci. philip. act. xiii. Nihil disputo de iure belli magis facilis disputatio est q̄ necessaria.
Magriobiæ locus in celtas i quo ariouistis ger manoꝝ rex copias galloꝝ prælio uicit: non longe a paludibus quem rheno ꝓximū & ci tra ipsum fuisse coniectura est.
Maguntiachus inter belgas germaniæ ciuitas metropolis quæ nūc magutia dicitur exteri-ores Rheni ripas attingens nō memorat cæ sar sed Tacitus. qui etia molē a Druso ad re-m randū rhenū factam refert: & a Paulino Pōpeio romanoꝝ legionū in germania duce sub Nerone imperatore plectam.
Maharbal i ueteribus codicibus aspiratū inuens

itemq; phrahates qđ ẽ lidium licet græci nõ aspirent ut q; sequi qs uelit nõ impedio.

Magni ꝓmontoriũ Lusitaniæ in Ebora sinus inter sũt & est in ꝓximo salecia in altero ulissippo & tagi hostiũ annis aurum gemmasq; generantis. Pom.

Maiorica & minorica insulæ uocabãtur olim baleares.

Magisteria dicunẽ in oĩbus rebus q magis cæteris possunt: ut magisteriũ equitum. Fe.

Magistrare moderari. unde magistri nõ solum doctores artiũ. sed etiam pagoꝝ societatum uiroꝝ collegioꝝ eqtũ dicunẽ qui oẽs hi magis cæteris possunt: unde & magistratus q ꝑ imperia potentiores sunt q̃ priuati: quæ uox duabus significatiõibus noiaẽ. nam & ipsam personam demonstratur cũ dicĩẽ magistratus iussit: aut honorem. ut cum dicitur Tito magistratus datus est. Fe.

Magister ꝑ custode. Vir. pecorisq; magister. S.

Magister eqtum q; sũma potestas huius ĩ equites & accensos: ut ẽ summa populi dictator a quo is quoq; magister populi appellatus. reliqui q; mĩores his mag stri appellati magistratus ut ab albo albatus. V.

Magistratus is ẽ q in potestate aliq̃ sit ut puta consul uel prætor uel q ꝓuincia regũt.

Magister pecoris regre ad uilicus. Varro.

Magistratus per deriuationem a magistris cognominatur: unde & cuiuslibet disciplinæ p̃ceptores magistri appellari a monendo uel a monstrando.

Magistri collegioꝝ ludos facere solebãt sicut magistri uicoꝝ cõpitalicios ꝑ̃stati q; qui ludi subiatis collegiis discussi sunt. Asco.

Magistri appellanẽ hi quibus ꝑcipua rerũ cura incũbit: & qui magis q̃ cæteri diligentiã & sollicitudinem rebus quibus præsunt dãt ut magistri pecoris. Ser.

Magistꝝ nauis cui totius nauis cura mandanda est.

Magistellus dĩminutiuũ format magister. L.

Magmentũ magis augmentatum Fe.

Magna auctoritate est uir & magnæ auctoritatis dicimus. sed raro fine adiectiuo duntaxat in genitiuo: in ablatiuo nonnũq;: ut Ci. in Salu. Nunqd quos ꝓpulit scipiones & metellos ante fuerunt aut opiniones aut gloriæ. Salu. inquit. C. Antonius pedibus æger. Cicero tamen ut orator dixisset pedibus ægris. Eutiẽ enim oratores sinecdochen.

Magna negligentia culpa est. magna culpa dolus est.

Magnam focꝝ uir uxoris suæ auiam. Fe.

Magnaua mons i gallogræcia ubi a Malio uulsone pugnatum est cum Thiloscobagus & tectosag is.

Magnes ab inuentore & in Ida primum repertus: de quo Pli. xxxvi.

Magnesia regio thessaliæ ãnexa: & urbs ĩ asia.

Magnetes thessaliæ populi equestri certamine dicti qui & magnesii.

Magni parui tanti quanti iũgunẽ cũ interest & refert. cætera uero ꝑ aduerbia ut minus maxime minime multum plus plurimũ paruũ iunguntur illa cum pluribus aliis: ut magnifacio paruifacio. Lau.

Magnificus honorificus munificus nõ ex se gignũt cõparatiuos suꝑlatiuosq;: sed magnificẽtior honorificentior munificentior ex his q in usu eẽ nõ possunt ut magnificẽs & magnificẽtissimus mirificus tamen mirificissimus facit ut Te. mirificissimus ẽ patruus tuus. L.

Magnificius cato ꝑ magnificẽtius dixit: & nõ frustra. nã positiuũ eius magnificus ẽ. Fe.

Magnificissima antiqui dicebant ꝑ magnificẽtissima. Re enim uera magnificens dici non potest. Fe.

Magniloquus cum similibus magniloquẽtior magniloquẽtissimus format. sed eoꝝ positiua possunt etiã esse magniloquens. Lau.

Magniloquentia. Ci. in orato. Quod ille dactylus numerus hexametroꝝ magniloquentiæ sit accõmodatior. No.

Magnitate ꝑ magnitudine. Acti. in uacce. Nãq; sat fingi neq; dici põt ꝑ magnitate. No.

Magnum socerum appellabat uir uxoris suæ auum. Festus.

Magnum annum dicunt mathematici quo septem sidera errantia expletis ꝑpriis cursibus sibimet concordant. Fe.

Magnũ annũ antiqui tpa sideribus cõputabãt nã annus lunaris cõtinet. xxx. dies. solsticialis q cõtinet. xii. mẽses. magnus uero cũ oẽs planetæ in eũdẽ decurrũt locũ. hoc ẽ post ãnos xii. milia noningẽtos. xliiii solsticiales. Ser.

Maguderis frugis genus quã nõnulli siliginem uocant. Plau. in rudente. Seu tibi cõfidis forte multam maguderim. Ser.

Maguderis genus frugis. i. caulis q noscĩẽ a stirpe uel ẽ siligo. Plau. in rudẽ. Seu tibi cõfidis forte multam maguderim. Pris.

Magus uocabulũ persicũ græ. philosophus latine sapiens gallice druydæ. indi gymnosophistas babylonii & assyrii chaldei: de qbus Laertius. inde magi malefici dicti q mẽtes ꝑturbãt habuerũt ortus a zoroaste pſã de quo Pli. xxx. & Aug. xix. Spẽs. iiii. pyromantia. necromantia: hydromantia: necromãtia: ꝑma in fulgure fulmine igne ut Cicerõis uxor maritũ consulẽ futuꝝ uaticinatus ẽ q; pacto sacrificio e cineribus flãma exiluit: ut in Seruio Tullio & Asconio. Secũdũ in auibus & uentis & huiuscemodi: ut cũ saguis pluit. Tertia

in aqua:puer in aqua uidit Mercuriũ imaginẽ secũdũ Varro. Quarto ꝑ mortuos: ut ĩn ẽcto apud Lu.&c. addit & chiromantia a manu & geomantia ex concussu & hiatu terræ. haruspicia ex aĩalibus. Auguria & auspicia ꝑmittebant tantũ: in nuptiis auspex erat ꝑ marito: ꝓnuba ꝑ uxore. Ser. & specularii qui ĩ speculis & peluibus se uidere & ꝑdicere profitentur. phytonici quos apollinis spiritus repleu. Præstygiatores a styge id est tenebræ dĩctis genelearhlici ex natali. mathematici qui teste Gellio chaldæ astrologi: prodigiatores qui prodigia interpræantur. prodigiũ quasi procul elogium. T.

Maia Atlãtis filia ex pleione uxore mercurii.

Maia mater mercurii: maia itẽ uxor Vulcãi uxorẽ maiestã nõ Maiã appellari a matre mercurii mẽsis maius ẽ dictus: quis Macrobius fabulosas antiquoꝝ opiniones de hoc afferat eo mense maiæ & mercurio rem diuinã omnes mercatores faciebant.

Maiales castrantur uerres cõmodissime anniculi utiq; ne minores q̃ semestres: quo facto nomen mutant atq; e uerribus dicũtur maiales Varro.

Maiestas a magnitudine dicta. Fe.

Maiestatis crimẽ quod aduersus po. ro. uel aduersus securitatem cõmittitur: uel cuius cõsilio ope: uel dolo malo ciuitas prodita ẽ hostibus.

Maiis idibus mercatoꝝ dies festus erat qđ eo die mercurii ædes essent dedicatæ. Fe.

Maior magistratus consul dicitur Fe.

Maior patruus aui & auiæ patruus Fe.

Maior auũculus aui & auiæ auunculus Fe.

Maior amita aui & auiæ amita Fe.

Maior socer uxoris meæ ꝓauus. Fe.

Maior socrus uxoris meæ ꝓauia. Fe.

Maior cõsul dicitur: uel is penes quem fasces sũt: uel is qui prior factus est. prætor aũt maior urbanus: minores cæteri. Fe.

Maiores flamines appellabantur patricii generis: minores plæbei. Fe.

Maiores sũt oẽs qui ante nos fuerũt utiq; q li beros reliquerunt atq; id in nostra ciuitate: q uero post uos posteriores & posteri & minores dicũtus. Ci. i Sal. Ego meis maioribus uirtute mea præluxi: qui patres quoq; appellari possunt. Lau.

Maius tertius mensis a maioribus. V.

Maius maioribus consecratus: quoꝝ respu. cõsilio gerebatur: sicut Iunius iunioribus q rẽ armis gerebant. uel a tusculanis apud quos deus maius dicitur: qui Iuppiter est a maiestate dictus: uel a maia Vul. uxore: quoniam flamen uulcanalis calen. maiis huic deæ rem diuinam facit. Macro.

Mala maxilla format diminutiuũ: & est gena: quære in dictione bucca. Lau.

Mala & fructũ signant & pecudes. i. μῆλα & unde & malonomos. i. pastor ouium μηλονομία id est pastura ouium. Ser.

Mala est primariũ heletanoꝝ oppidum tanto a Calpe quãto gaddes distiftinguit͛ ĩteruallo.

Malata est iuxta nouam Carthaginem.

Malathias ꝓprium.

Malagma cum res dura per alterius admixtionem mollescit.

Male. i. nõ. Vir. i. geor. Heu male tũ mites defẽdit pampinus uuas. Ser.

Male magno significat. Plau. in amp. Hæc nox scita est exercendo scorto cõducto male. Te. in eu. Prodi male conciliate. i. magno empte nã oẽs conuictiones cuiusq; uniciuq; conciliationes nominant͛. D.

Male mihi timeo: id est ualde. quære in dictione bene. L.

Male iudico: male censeo. similiter ꝓnũcio opinor errorẽ meũ declarat male cogito ad aliũ refertur: & significat ꝑniciem: ut. C. Cartaginem diu male cogitanrẽ. i. perniciem. Itẽ male dico tibi: male opto: male præcor: male audio. i. infamor: cuius contrariũ est maledico bene quoq; hinc simile est plæriq; : ut bene de te mereor. Lau.

Maledico: quære in dictione benedicus. L.

Maledico tibi & te. Cicero ꝓ Deiotaro. Blesamius inquit eius. n. non esse optimi uiri nec tibi ignoto maledicebat. Pris.

Malea seu maleum promontorium Laconiæ in mare prorẽsum: ubi maleus pirata tyrrhenorum rex qui tubam primus inuenit: templum Apollini consecrauit: nominiq; Lirpo fuit uel Achaiæ mons unde Amphiarao uati auxilia missa sunt.

Maleaudiam ꝓ maledicta ferã. Cic. in ora. li. ii. In quo ego nõ q libenter maleaudiã: sed qa causam non libẽter remitto nimium patiẽs & lentus existimor. No.

Malera ꝓmontoriũ laconiæ a Malco argiuorum rege in quo pulcherrimũ templũ.

Maledicis noue ꝓ cõminatione positũ quod prius ꝓ cõuicio poni solebat: nisi forte cõtumeliæ genus cõminatio est maledicis. i. cum contemptu loqueris. Do.

Maledictores dicebantur ab antiquis qui nũc maledici. Fe.

Maleficus: quære in dictione beneficus. Lau.

Maleoli manipuli parte pice cõtecti: q incensi aut in muros aut in testudines iaciuntur. Sisen. hi. li. iiii de qbus partim maleolis partim faces sarmentorum incẽsos super saluni frequentes. No.

Maleoli uocant͛ nõ solũ parui malei. sed etiam

hi qui ad incendiũ faciendũ aptantur uideli cet ad similitudinem priorũ dicti. Fe.

Malestras dicebant pelles ouillas quibus galeas extergebant. Fe.

Maleuoli mercurii signũ. i. statuã appellabant: ideo q̃ in nullius tabernam spectabatur. Fe.

Maliacus sinus ægæi maris pars intra sinũ pegasum & opontium.

Maliciam ueteres ut dolũ medium ponẽdam esse dixerunt quasi sit & bona. Plau. in aulul. At certo ædepol equidẽ te ciuem sine omni malicia: adeo ut iprobum præposuerit malo quod lenius putantur in eadem quid factis neq; malis neq; iprobis. No.

Maliciam ꝓ uitiositate accipi Liuius ꝓbat q̃ ĩ li. iii. ait in Fabio minus in bono cõstãs quẽ nouũ in malicia igeniũ esse. & Salu. in iugur. Virtutẽ nõ malicia. P Scipiõi placuisse & Seneca in epistola. xxxi. bona cẽ q̃bus admixta uirtus est: turpia quibus malicia adiũcta est: ita honesta & turpia uirtutis ac maliciæ societas est. Et Ci. li. i. de legi. Atq; etiam si emolumentis non suapte natura uirtus expetitur una erit uirtus quæ malicia rectissime dicitur. Plau. in ruden. Exul uenit aut malus. neq; is adeo ꝓpter maliciam patria caret. Rutilius in sysauos ex Demosthene. At ego ꝓpter ea hunc malum esse existimo quia nimium se gerit seuerũ: nãq; ex hominibus humanitatem atque misericordiam colere maximũ signum maliciæ uideatur. Cicero quarto tusculã. Huius igitur uirtutis contraria est uitiositas sic enim malo quam maliciam appellare eam: quam græci κακίαν appellant. nã malicia certi cuiusdam uicii nomen est uiciositas omnium.

Malciones dicuntur molles & eneruati. ideo & luxu perditi quasi malaci. nã malacio apd græcos significat mollem facio. Horatius: tũ de malacinum dixit mecœnatẽ. Inde Plau. in bacchidibus: Ha nimium fenus es malacissandus es. & Cæsar in cõmẽtariis. Marus malaciam uocat tranquillitatem.

Malica urbs iuxta Thessaliam populi malites & mare maliacum.

Malignus obscurus. Virg. ii. æneĩ. Tenuis q̃ sæ mira dicit angustæq; ferunt fauces aditusq; maligni. Itẽ. sub luce maligna. Ser.

Malignus est qui difficultatem sui ostẽdit. malignus difficilis. Te Maligna multo & magis procax lite facta est. Do.

Malignum significat consuetudine maliuolũ. Nonius.

Malignum obscurum. Virgi. æneĩ. libro sexto. Quale per incertam lunam sub luce maligna Est inter syluas. No.

Malignum gracile minus uerax. Virgi. georgi. libro secũdo. Difficiles primum terre collesque maligni. No.

Malliũ patritiæ familiæ uocari neminem licuit post eum qui gallos a capitolio dispulit: q̃ his regnum occupare conatus necatus ẽ. Fe.

Malluuiũ quo manus lauãt. Fe.

Malimnus siciliæ mons.

Malleolus est in modum mallei rostra habens aptus plantationi: ut columel. inquit. Aresacta uero sarmenta sunt cum malleolis igni reseruata. L.

Malobathrum genus unguenti de Assyria affertur. Acron.

Malorũ genera sũt hæc: amœninũ: cotoniũ: citreũ: coccimelũ: musteũ: macianũ: orbiculatum: orgraceanũ: præcox: pannuceium: prostuum: rubrũ: scandianum: punicum persicũ: quirianum: syluestre struciũ stãcianum: cibur uenanum: uides persicum a Cloatio iter mala numeratum: quod nomẽ originis suæ tenuit licet iam dudum nostri soli germen sit. Macrobius.

Maltha dicitur a græcis pix cũ cæra mixta. Fe.

Malthas ueteres appellare uoluerunt molles a græco quasi μαλακοῦς. Luc. lib. xxvii. lanum uocant quem maltam ac fœminam dici uidet. No.

Maluacæus quod ex malua confectũ est. Lau.

Maluuium dicitur uas quo manus lauant ma luuiæ quibus manus sunt lotæ. peluiæ q̃bus pedes. Fe.

Malus punica ficus & uitis ꝓpter fœmineam molliciem ad crescendũ prona. V.

Malus arbor nauis mas. generis est: & dictus ẽ malus uel quia instar mali sit in sũmitate uel quia q̃si quibusdam cingitur malis quorum uolubilitate uela leuant facilius. Ser.

Malus arbor nauis mas. est. Hora. Malus celeri saucius aphrico. Acron.

Malum pro labore. Vir. ii geor. Assuetumque malo ligurem. Ser.

Malũ quod græ æoles dicũt μᾶλον. Var.

Malum & prauum differunt. Prauum enim ẽ quod & ipsum lædit facientem. malum qđ alios tantum. Te. in adel. Inepta lenita & patris & facilitas praua. Et malum aliquando pro interiectione ponitur quasi o malum & est dictũ anxii hominis & perturbati nimis. Idem in eadem. Quod hoc malũ infœlicitatis & subauditur detestor. Do.

Mambre mons iuxta ebron.

Mamercus prænomen est oscum eo q̃ hi matrem mamercam dicũt. Fe.

Mamers mamertis. unde ligua osca mars martis: unde & mamertini in sicilia dicti q̃ messanæ habitant. Fe.

Mãmula nomen uiri qui papillosus erat.

Mamurra primus in quem Catullus scripsitca
risthum marmor habuit Romæ in colúnis.
Manilia hæc meretrix fuit quæ ut Gellius scri
bit ab hostilio mancino ædili curuli accusa
ta quod ambulans ex domo eius noctu lapi
de ictus esset prouocauit ut tribunus plebis
bellumq; est criminata: quod diu i domum
irrumpere uoluisset & eum lapidibus detu
lisset.
Mamma Cato de liberis educãdis quomodo
cibum ac potionem buas & papas docét &
matrem mammam patrem tatam.
Mãmilla est omnis eminentia uberis.
Mamilia turris intra suburræ regionem a ma
milio nomen accepit. Fe.
Mamillorum familia a mamilia Teragoli fi
lia quam thusculi procreauerant est appella
ta. Festus.
Mamuri uetuli nomen frequenter in cãtibus
romani frequentabant hac de causa. Numa
Pompilio regnãte e coelo cecidisse fertur an
cile id est scutum breue quod ideo sic ẽ ap
pellatum: quia ex utroque latere erat recisũ
ut summum infimumque eius latus medio
pateret: unaque edita est uox omnium poté
tissimam fore ciuitatem q̃diu id in ea mãsis
set. itaque facta sunt eiusdem generis plura
quibus id misceretur ne internosci coeleste
posset. ꝓbatum opus est maxime uel mamu
ri ueturii qui præmii loco petiit ut suum no
men inter carmina salii canerent. Fe.
Mammeatã mãmosam. Plau. in penulo. Cuius
amicã mãmeatã. No.
Manare dicitur ex integro: sed non solido ni
mis per minimas partes erumpere quod ex
græco trahitur quia illi non satis solidũ μα
νον dicũt. Fe.
Manare solem dicebant antiqui cum solis ori
entis radii splendorem iacere cœpissent: a
quo & dictum mane. Alii dictum mane pu
tabant ab eo quod manum bonum dicebãt
Festus.
Manales petras Labeo qui disciplinas hetru
scas tagetis & bacchidis. xv. uoluminibus ex
planauit. ita ait febro iecoris sadaracei colo
ris dum fuerint manales: tunc uertere opus
est petras id est quas solebant antiqui in mo
dum cylindoꝝ per limites trahere ꝓ pluuiæ
cõmutanda inopia. Ful.
Manalem fontem dicunt. Fe.
Manalem lapidem putabant esse hostium di
ci per quod animæ inferoꝝ ad superos ma
narent qui dicũtur manes. Fe.
Manalem uocabant lapidem. etiam petrã quã
dam quæ erat extra portam capenam iuxta
ædem Martis: quam cum propter nimiã sic
citaté in urbem ꝓtraherent: insequebat' plu
uia statim. inde q; aqua manaret manalé la
pidem dixere. Fe.
Manalem etiam urceolum aquæ uocamus:
quod eo aqua in trulleum effundatur: unde
manalis lapis appellatur in pontificalibus sa
cris qui tunc mouetur cum pluuiæ exoptan
tur. Ita apud antiquissimos manalem sacrũ
uocari quis non nouerit: unde nomen illius.
Festus.
Manasisternam dicunt æque urnam. i. urceũ.
unde & Calphurnius in forensi cõcordia ait
Vbi manasisterna est aquam petas. Et Plau.
in bachi. Effer manasisternam cum aqua fo
ras. Fulgen.
Manceps dicitur q; manu capiatur. Fe.
Manceps dicitur quicquid a populo emit' cõ
ducitur ue: quia manu sublata significat se au
ctorem emptionis esse. Quidam præs dici
tur: quia debet præstare populo qui ꝓmisit
q̃ is q ꝓ eo præs factus ẽ. Fe.
Mancinati fata appellabantur quod mãcinus
habuit insignem domum quæ publicata est
eo interfecto. Fe.
Mancipes sunt publicanoꝝ principes q quæ
stus sui causa decimas redimũt. Asco.
Mancipiũ quod manu capitur. Fe.
Mancipia dicta sunt quod ab hostibus manu
capiantur.
Mancipi res appellat ãtiquitas quod manu ca
ptabiles alienari possũt: ueluti seruus equus
cum cætera neu mancipi dicantur ut rerum
domina iuraque. Est autem indeclinabile p
omnes casus & genera: quanq̃ alii figurate di
ci uolunt in casu dandi. Cicero pro murena:
Quod si in his repetundis quæ mancipi sũt
his periculum iudicit præstare debet q se ne
xu obligabat. No.
Mancipi res ueteres appellabant: quæ ita abali
enabant' ut ea alienatio p quosdã nexus fie
ret solennitaté. Boe. in to. Ci.
Mancum debilem. M. T. de finibus bonorũ &
malo. Sed etiam alteris tribus qui mancam
fore putauerunt sine aliqua accessione uirtu
tem. Nonius.
Mandare positum pro cõmendare. Sisen. hi. li
bro. iii. Post incipia paulatim recedũt atque
inde cum paucis fugæ se mandant. unde & p
curationem mandare uel causam sentire po
teris. Nonius.
Mandare significationem habet notam. Virg.
æneid. libro. vii. Multa pater mandata dabat
portanda. No.
Mandare commendare. Vir. æn. lib. iii. Furtim
mandarat alendum Threicio regi. M. Tu. de
offi. libro. ii. Deinde ipsis scriptis non ea quæ
núcis sed actiones nostras mandaremus ut sæ
pe fecimus. No.

Mandare quære in uerbo edico. Lau.

Mandanæ Astyagis filia Cambysæ uxor mater Cyri.

Mandatum nisi gratuitum nullum est.

Mandalus locus apud æthiopas.

Mandibula gens i gallia aquitana est aruernis finitima. Ser.

Manducatur pro mãducat. Pom. ĩ papho. Agricola nescio qui sellã urget quasi asinus uxorem tuam ita opertis oculis simul manducatur ac molet Lucil. in. iii. saty. Assequitur neque opinantem in caput insilit cõmanducatum totum No.

Manduces effigies in pompa antiquorum inter cæteras ridiculas formidolosasque ire solebat: magnis malis ac late dehiscens & ingẽtem dentibus sonitum faciens: de qua Plautus ait. Quid si ad ludos me pro manduce locem: quã ꝓpter clare crepito dentibus. Fe.

Manducones qui manduci dicti sunt & mãdonas edaces Pom in picto. Magnus mãducus Camillus cantherius. Lucil. Atq; oĩs manduconum gulæ. Varro in melea. Magna ut cremescat Romæ & magnæ tuandonum gulæ. Nonius mar.

Manducare a mandere. Var.

Manduco & cor. mãdo & dor. idẽ signãt utraque uoce. Pris.

Manducus in athellanis obscænus uocaẽ. V.

Manderus fluuius Indiæ inter aremandros atque ianeos.

Mandubii populi erant inter celtas in quo leopodi cui nomen Alexia inter fines lingonũ & hæduoꝝ proximi uico quem flauignatũ dicimus nũc i ducatu burgũdiæ regiõeq;. Al ferũ ab Alexia: ut quibusdam placet dicitur quibus uocabulum alludit i diocesi heduẽsi & regno francoꝝ siti.

Mangones custodes & uenditores puerorum a græcis hippocomi ab equis tantũ ornãdis nos mangones a manu & ago: id enim ẽ polire quod & rebus oibus conuenit & mãgones faciunt ut carius uendant. Plato i gorgia & Quintilia. autor est. unde mãgonizare expolire dicimus: & proprie in rebus quas uendibiliores facere uolumus. Pli. fundũ mãgonizatũ dixit & Varro piscinas.

Mangones qui habebant seruos uenales emptor mango inspectũ me uelut emptor tanq̃ uellet emere seruũ: aut lanista q uellet emere gladiatorem.

Manticas id est folles Esopus apologorũ scriptor dicebat unũquẽq; habentem duas mãticas ferre uitus plenas & in ea quæ ãte pectus est aliena uicia. i ea uero quæ a tergo nostra in eo quod euenit ad alterutra potius delicta q̃ ꝓpria uideamus.

Mane nomen temporis: non tempus. nam mane quãdo ipsum tempus significat: aduerbiũ est & uerbo cohæret: ut mane uenit: mane fecit. quando autem nomen est epithetum: ut clarum mane.

Mane diei principium quod cum sole manat dies ab oriente: nisi potius quod bonum dicebant antiqui manum: ad cuiusmodi religionem græci quoque cum lumen affertur solent dicere. Varro.

Mane a diis mãibus dixerũt: nam mana bona dicitur unde & mater matura poma matura

Maneo expecto. Virg. æn. vi. Te quoq; magna manent regnis penetralia nostris. Ser.

Maneo te & moror ꝓ expecto poetice: ut Vir. Et tua ꝓgenies mortalia demoror arma. Oratorie uero ꝓ detineo in mora. Quint. Quid me adhuc pater detines quid morans abeũtem maneo ꝓ eo quod futuꝝ est ut te quoq; magna manent. Lau.

Manes dii boni dicebanẽ. unde & mane traditum putatur. Acrõ.

Manes sunt animæ illo tempore quo de aliis recedentes corporibus nondum in alia trãsierunt. Sunt autem noxiæ: nam manũ bonũ est unde & mane dictum. Similiter etiam dici Eumenides parcas ut bellum. Alii manes a manando dictos intelligũt: nam aĩabus plena sunt loca inter lunarẽ & tertiũ circulum unde defluũt. Quidam manes deos infernales esse tradunt. Vir. iii. æn. Manesq; uocabat Hectoriũ ad tumulũ. Nouimus eni q; mortuoꝝ umbræ ad sepulchra uocanẽ. Ser.

Manes genios: quos cũ uita sortimur ut alter hortet ad bonum: alter ad malũ. Ser.

Manes aurelius significare ait bonos unde dii manes ꝓ boni dicunẽ: ac suppliciter eos ueuerantibus ꝓpter metum mortis ut immanes quoq; ꝓ ualde nõ bonis dicimus. Fe.

Manes dii ab auguribus uocabanẽ q; eos ꝓ oĩa manare credebant: eosq; deos superos atque inferos dicebant. Fe.

Manere est in loco insistere. Virgi. in. v. Manet in parte ipse hostem magnanimum operẽs. M. T. in Verrẽm. Qui iudicia manere apud ordinem senatorium uolunt. Idem de offi. Cirillum quendam suadentem ut i urbe maneret. Nonius

Manere imminere deberi. Virgi li. vii. Te Turnus nephas te triste manebit supplicium. M. T. philip. libro. xiii. Sin autem me aliud fatũ manet. Nonius.

Manere expectare. Te. in eunu. Quam mox irruimus mane omnia prius experiri q̃ armis sapientem decet. No.

Manere pro remanere. Te. in eu. Tamen ut ibi manerem repperit. Do.

Maneret inhæret fixum. Virgilius æneī.libro primo. Manet alta mente repostum Iudiciū Paridis. Plautus in asinaria. Vale ah quanto amplius ualerem si hic maneres. No.

Mansur appellatur loro circumuolutum mediocris longitudinis lignum. rotundum qđ circumagunt fabri in operibus tornandis. Festus Pom.

Mago dicitur quasi mancinago uel manuago. Porphi.

Mangones qui equos curant & uendunt: qui græce ιπποκαπηλοι dicuntur; Sunt etiam qui eunuchos & seruos cæteraque animalia uendunt. Suetonius libro secundo. Conditiones quæsitas per amicos qui matresfamilias & adultas ætate uirgines denudarent atq; perspicerent tanquam toranio mangone uēdente. Et libro. xii. Castran mares uetuit spadonum qui residui apud mangones erant p̄cia moderatus est.

Mania est furor uel insanis.

Manias dicunt ficta quædam ex farina in hominum figuras qa turpes fiant: quas alii maniolas dicūt. Fe.

Manias autem quas nutrices minitantur pueris paruulis esse laruas & manes: quos deos deasq; putabant: quosq; ab inferis ad superos manare credebant: sunt qui maniā laruarum matrem auiam ue putabant. Fe.

Manibus pedibusque prouerbiale est idē omnibus uiribus. Terentius in andria. Quem scio manibus pedibusque omnia facturum. Donatus.

Manicæ dicuntur uestium Virgi. æneid. libro secūdo. Et tunicæ manicas & habent redimicula mitræ Nonius.

Manicæ quibus manus uinciuntur. Lucil libro. xxx. Sic laqueis manicis pedicis mens irretita est. Virgilius ænei. libro secundo. Manicas atque arcta leuari uīcla iubet priamus Plautus in asina Vbi manicæ manus cōplexæ sunt. No.

Manichæi hæretici quidam a manichæo.

Maniæ turpes deformesq; personæ. Fe.

Maniæ deæ. A. Tarquinio Superbo institutū ut maniæ ex respōso Apollinis capitibus supplicaretur. Macro.

Manius prænomen dictum est ab eo q̄ mane qs matutitutus sub lu qui lucet. Fe.

Manipulus coniūgit plures manus. V.

Manipulus est militum Cum Romani, & etiā latini sub uno centurione bellum aggressuri deputabant sibi sertum uel coronam manipulo herbæ quam pro signo sequebatur. Donatus.

Manipuli exescitus minimæ manus quæ unū sequūtur. Varro.

Manipuli dicti sunt signiferi: qa sub Romulo paup adhuc Ro. exercitus bastis fecit manipulos illigari: & hos p̄ signis tenebant.

Manipuli sunt manus militū uel collecti uiri. Sisen. histo. li. iii. Conuīctus tamen & singula tempora constituit: & sicut steterat manipulos obuerti iussit. Idem li. iii. mandata grauia bellica. No.

Manipularis manica. Varro.

Manipulatim collecta māu. Sisen. histo. tertio. Qui loca palustria quæ erant alta multifariam confossā. No.

Māliæ gētis patritiæ decreto nemo ex ea marcus appellatur: quod. M. Manlius qui capitoliū a gallis defenderat cū regnum affectasset damnatus necatusq; est. Fe.

Mancia thuris sæpe in antiquorū libris īueniēs quod ē minutū thuris: siue pluribus thuris maxime aptū desiccari masculo thure un de Pli. Micas a ture cōcussu elisas manciā uocamus. Festus.

Manni ueredos q̄ consuetudine familiarius se quant Hora. li. car. Si per obliquū similis sagittæ contertuit mannos. Acron.

Mansuetū ad manus uenire suetū: alii mansuetum dictum neq; ex misericordia moestum: neq; ex crudelitate scæuum sed modestia tēperatum. Fe.

Mansuetū dictū est quasi manu assuetū q̄ oīa quæ sunt natura fera manuū permulsiōe mitescant. Vnde Virgi. geor. li. iiii. Ille manu patiens mensæq; assuetus herili. quoniam supra dixerat pectebatque ferum Puroq; ī fonte lauabat. No.

Mansues p̄ mansuetus. Fe.

Mansuete & mansues p̄ māsuetus: ut si nominatiuus mansues. Plau. in asina. Reddam ego te ex fesa fame mansuetē. Acti. in mel. Nūc sine matre misericordia mansuescit. No.

Mansuetū edacem a mandendo. Fe.

Mansum mandendum aut mansatum. Var. in gnothiseauton. De icerte alii fluctu & sic cū pareret mansum quo uenag sanguine riuos compleret. Lucil. libro tertio: Sperans ætatē eandem hæc proferre posset mansum ex ore daturum No.

Mantare sæpe manere. Fe.

Mantat p̄ manet. Cecil. in p̄basteria. In uultu eodē in eadem. mancat malicia. No.

Mantellū ubi manus tergunt. Varro.

Mantia diuinatio & mantis diuinus a Mantone Tiresiæ: quæ post thebanorum cladem & seruitutem primo sub Creonte secundo inde Theseo primo in Asia lebedon & Clarii Apollinis templum struxit. inde in Italia mātuā: quæ ex Thyberino thusco rege Oceanū pepit q & bianor q oppidū muris circūdedit

Et declinatur manto mantos.

Manticularia dicuntur ea quæ in frequēti usu habentur:& quasi manu tractantur. frequēs enim ad manus tergendas usus fuit mantelorum:unde hæc trahitur similitudo.Fe.

Manticulari dicuntur qui máticulas attrectāt ut furentur.unde poetæ pro dolose qd agendo hoc uerbo utuntur.Pacu.Ad manticulandum astu aggreditur.Fe.

Mantisa additamentū dicitur lingua thusca q̄ ponderi aducitur.sed deteri & sine ullo usu. Lucil.Mantisa obsoniū uincit.Fe.

Mantiscinor id est furor sicut máticulari.Do. in eunu'Ter.In re perdita cum de alio mantiscinor atq; impendo.

Mantius melampi filius ex Iphianassa proeti filia ex qua Polyphideū & Cletū genuit.

Mantua ciuitas est in gallia cisalpina trans Padum Cremonæ uicina.Stra.

Manubias ueteres dicebant & erant imperatorum hæ prædæ ex quibus quod uellent facerent.Acron.

Manubias manus exuuiæ.Ne.i Danao.manubias suppetat pro me.No.

Manubias a præda hoc distare ueteres existimauerūt ut sint præda corpora ipsa quæ capiuntur.manubiæ uero pecunia ex præda uendita redactæ.& sic apud plurimos. nā &.M. T.ita sensisse uoluerunt de lege agraria prædas manubias : sectiles:castra denique. Cn. Pom.sedente imperator censores No.

Manubia sunt prædæ imperatoris proporcione de hostibus.Asco.

Manubiæ dicuntur ornamenta regū.unde Petronius arbiter ait. Tot regum manubiæ penes fugitiuū sunt repertæ.Ful.

Manumissio est datio libertatis. Tria sunt genera hominum:liberi & his contrarium serui:& tertium genus libertini: qui desierunt esse serui.

Manumissio a manus impositione.

Manumitti seruus dicebatur cum dominus eius:aut caput eiusdem serui:aut aliud membrum tenens dicebat.hunc hominem liberum esse uolo:& emittebat eum e manu.F.

Manuleatus a quarta declinatione deriuatum penultimā ꝓductam habet.Pla.in pseu.Manuleatam tunicam habere hominē addecet: id est manicatam.Pri.

Manuarius.Laberius in fullone. Funē manuarium appellat prælicenter.A.Ge.

Manuatus est.Labean nimio ponit quem thephinum scripsit manuatus pro furatus est Au.Gellius.

Manus multitudo.Virg.vi.æn.Hic manus ob patriam pugnādo uulnera passi.Ser.

Manum dicitur clarum.ūde etiam mane post tenebras noctis diei pars prima.inde matuta quæ græce leucothea.nam inde uolūt etiam deos manes id est bonos ac prosperos quod melior mors sapientioribus q̄ uita proberet Cicero tuscu.libro primo.Quid Ino Cadmi filia nonne Leucothea nominata a græ.matuta habetur a nostris inde imanes non boni ut sæpe.Noni.

Manu consertum:sermo ē pinor est a sere unde serta etiam in uestimento sartum qd compræhensum.Sermo enim non potest in uno homine esse solo:sed ubi ratio cū altero coniuncta:sic conserere manum dictum cū hoste sic ex iure manu consertum uocare. hinc asserere manum in libertatem compræhendimus:sic augures dicunt:sed mihi auctor est uerbi.nam manum asserere dicit consortes, hinc etiam ad quod ipsi consortes sors.Var.

Manubrium quod manu tenet. Var.

Mapalia casæ punicæ appellantur:in qbus quod nihil est secreti:solet id uocabulū solute in uentibus obiici.Sunt enim mapalia quasi cohortis rotundæ cortes.Fe.

Mapalia casæ mauroꝝ,qui in heremo habitare dicuntur. Virgi.iii.geor.Et ratis habitant mapalia casis.Ser.

Mapalia secundum aphros agrestes casæ quæ & magalia dicuntur.

Mappas antiqui dicebant quæ nunc mantalia Porphirion.

Marathoniū a fœniculis dictum in hispania ē iuxta taraconem.Strabo.

Marathon ciuitas acticæ.x.milia pas. Abathenis:ubi Archaphernes & Dathis cum centū M.pediū &.x.equitū bellauit.

Martem Iouis & Iunonis filium fuisse Homerus ait. Acron.

Martialis cápus in celio monte dicitur quod in eo equiria solebant fieri: si quando aquæ tyberis cápum martiū occupassent.Fe.

Marcipor marci puer : sicut publipor Publii puer.Priscianus.

Marculus diminutiuū a marco.Fe.

Mardylas latro in sylua dodonæa.

Mardonius Sobriæ filius e sorore Darii q Xerxem ad bellum contra græcos incitauit.

Maræa ciuitas æthiopiæ.

Mareotis lacus qui olim crapotos dicebat̄ iuxta quem Alexander macedo Alexandriam ægypti ciuitatem ædificauit.

Mare ri in ablītō & mare antiqui dixere. Plau. Dicant in mare cōmuni captos. Pris.

Margaritū neutro genere. margarita fœmininum. Ser.in arte.

Margo masculinum:ut deuexo margine pōst. Sta.& Iune.Aut summi plena iam margine libri.fœmi.ꝓtulit.

Marcodurum ubiorum uicum procul a rheni ripa:& ut coniectura est transrhenanú nō memorat Cæsar sed Tacitus.

Marathon urbs est non procul ab Athenis ad quam Hercules abegit taurum ex creta amatum a Pasiphae : quem taurum postea illic domuit Theseus.Plutar.& Diodo.testes.

Marathon & mons & portus & locus Atticæ unde Maratonius.

Marchia anconitana olim picenum uocabaᵗ.

Maro Virgilius quod nomen sumptū a maro e Apollinis sacerdote hismarii euantei filio cuius meminit Homerus.

Martia aqua erat quæ olim dicebatur aufeia eius fons picoma Martia dicta quoniam primū ab ancho Martio rege:poeta a.Qu.Marcio prætore dicta:demum a Marco Agrippa ductu instaurato inuecta est in urbem.

Mariscæ ficus mariscas nominat Cato & repetit Plinius.Cato ficus mariscas in loco cretoso aut aperto serit : erant autem dulcis saporis.

Mariandinei urbem habitant in mari Euxino ab Argiuo ut ferunt Herculem datam heraclea uocitatur id famæ fidem adiecit : iuxta specus est Acherusia ad manes,ut aiunt peruius atque inde extractum cerberum existimant.

Marii peregre redeuntes prænuncios cur mittebant:quære in dictione nūcios.

Maritus quid est qđ primo sponte non in luce sed in tenebris iungitur: An quia eum pudet quod antequam coeat:alienam putarian & ad proprias uerecūde accedere meditans: & assuefaciēs:an quemadmodum Solon scripsit sponsam malo cydonio degustato thalamum ingredi solitam ut primus complexus nihil triste aut iniocundum haberet sic romanus legislator si quid absurdum ac deforme corpori aderat occuliauit, An calumnia quædam & accusatio illicite Veneris erat qđ fiebat cum legitimis ac iustis connubiis pudor quidam & uerecundia adhibetur.

Marci cur idibus decembris in cursu equorū uictor deest facer immolatur & caudam statim decisam ad regiorum qui dicitur locus apportat & aram cruore spargit.de capite uero inter se decertant de sacra uia descendentes: alii de subura aduersus eos impetum facientes:an quod Troiā equo captam putant iccirco equum supplicio afficiunt quod troianorum duta pignora fuerunt mista pueris latinorum:an quod iracundum ferox & bellicosum animal est equus: diis autem grata & accommodata in primis immolāt. uictor autem iccirco imolatur quod uictoriæ mars autor.est.& qui ordinem in arcto tenent cæteros uincunt qui locum deserunt: & celeritas quasi uiaticum fugæ pœna afficitur:deni que signis quibusdam occulte admonentur fugientes salutem inuenire non posse.

Marciporas luciporas a nomine dominorum appellabant a Marco & Lucio quasi puer seruum nomē a prænomine dici quinto dictus quāuis sit qui a numero natorum ex ancilla quinto loco dictum putent.

Marathone apud Marathonem Athenienses Daraium superarunt apud Salaminam Xerxen illum Milciade duce hic themistocle.

Mariana inter Massiliam & Rhodanum maritima auaticorum stagno assidet:partem eius amnis nauigabil s alueo effundit.alioquin litus.ignobile est lapideum ut uocant: in quo Herculem cōtra Albiona & Bergion Neptūi liberos dimicantem cum tela defecissent: ab inuocato Ioue adiutum imbre lapidum ferūt credas pluisse adeo multi passim & late iacent.Pom.

Mari in ablatiuo:sed mare ratione dicendum sicut cætera in e:ut gausape. Exceptis factitiis nominibus Serui.in ar.

Manandrini populi iuxta portum olim sub croeso.

Marica nympha a qua fluuii nomen accæpit. Acron.

Marinum piscem:auem deum nympham: titulum ruidum:marinum dicimus Est enim quod mare incolit:aut est ex mari.Lau.

Mariscæ.Varro de re rustica. Vt nuces græce & mariscæ fici.No.

Maritimam rursus oram:maritimam genrem res bellum:non marinum . Est enim quod non accolit mare hominem:genrem urbem triumphum:transmarinum dicimus.Transmaritimum est quod trans littora marina ē: quod est mediterraneum.

Marcomanni populi germani sub Ariouisto germanorum rege a Cæsare sunt prælio superati:quos coniectura est fuisse transrhenanos.Sic & harudes & Ariouistus ipse fuerat: cuius fere omnes reliquas copias cis rhenū incoluisse uidemus ut sunt tribores : hodi argentinenses & nemetes nunc spiretes ac uāgiones qui uoracenses appellantur ac seclusi quos forte sedunos ad montes Briga & sancti Bernardi putant nisi quis forte Marcomannos coniciat eos esse : qui uallem heluetiis finitimam incolunt cui nomen est Marcomānia sequanis & monti iura proximam.Strabo.

Margus flu.per seleuciā currens:quæ prius Alexandria dicebaᵗ contra Parthiam condita a barbaris:diruta ab Antiocho Seleuci filio & instaurata.uel est apud Dalmatas.

Maritat coniungit. Hora. Altas maritat populos Acron.

Maricinus fluuius est & ciuitas eodem nomine. disterminat autem flu. ipse maricinos & uestinos: per Aminternũ enim fluit agrum per uestinos. a dextra relinquẽs mauncinos supra pelignos iacentes ponte traiicitur: oppidulum uero pari uocatum nomine uestinorum est. caeterum & peligni & maricini eo cõmuni emporio pariter utunt. Stra.

Mareotis marioe lacus idem dicitur quẽ multis fossis auget Nilus portus qui i eo est longe aliis ditior ob rerum copiam quae illac i portantur & exportantur. Alexandria unũ mareotieum ad multam uetustatem perdurat. auror Stra.

Mareotis Libyae aegypto contermina est quã tenent marmaridae & adimaridae: ut scribit Sillius: ut ẽ apud Herodotũ adimarchidae.

Marmaridae populi Aphrorum contermini aegypto.

Maro. Eustathius inquit. Praedicarem quanta maro de graecis cautus & tãq̃ aliud agẽs modo artificis dissimulatione modo ꝓfessa imitatione transtulerit: nisi me maior de astrologia totaque philosophia teneretque parcus & sobrius operi suo nusq̃ reprehendendus aspersit. Macro.

Maronis facundia quod dixisse audebo multiplex & multiformis est: & dicendi genus omne complectitur. Ma.

Maronis gloria haec ẽ ut nullius laudibus crescat: nullius uituperatione minuatur. Ma.

Maronis inter omnia quibus eminet laus maronis hoc assiduus lector admirori quia doctissime ius pontificiũ tanq̃ hoc professus in multa & uaria operis sui parte seruauit: & si tantae disertationis sermo non cesserit promitto fore. Vir. noster pontifex maximus asferatur dicit Vectius. Macro.

Marona a marone in Thracia dicta a comite Osiridis condita in thracia interfecto lycurgo: qui deinde macedonem filiũ regẽ statuit inde macedonia. Diodo.

Maronem apud nostium maronem tantam scientiam iuris auguralis inuenio ait Fluuianus ut si aliarum disciplinarum doctrina destitueretur haec illum uel professio sublimaret. Macrobius.

Marone Furius Albinus & Cecinna Albinus ambo uetustatis affectionem in marone praedicabant talrer in uersibus. Cecinna i uerbis. Auienus autem de eodem ait. Nõ assumam mihi ut unam aliquam de uirgilianis uirtutibus audeam praedicare audiendo quaecunq; alii dicunt. Macro.

Maris mons epiri.

Marcodurum ubiorum uicum procul a rheni rippa & ut coniectura est transrhenanũ non memorat Caesar sed Tacitus.

Marothon mons acticae insignis uictoria thesei ex tauro superato: & morte Icari regis interfecti a rusticis & Milciadis gloria ubi marathonidis sylua.

Marpesia mons in insula Paro. Ser.

Marpissen ferunt idaei uxorẽ Alcyonẽ fuisse Alcyonẽ fuisse cognosatã: de qua haec tradũtur in fabulis cum forma praestaret ideo qui & ipse formosissimus iudicabatur in matrimonium parentem collocasse; Apollinẽ uero eius amorem uictum rapuisse illam taq; attulisse & idaeum iniuriae huius memorẽ conatum Apollinis sagittã petere. Erat enim sagittandi peritissimus: parentes uero cũ diu multumq; deflerent eam cognominasse Alcyonem q; & ipsa infoelix Alcyonem factum incidisset. Sed anteq̃ rapta esset genuisse ex idaeo Cleopatrã quae postea Meleagri uxor fuit: in cuius amore delitusque requiesse illũ dicunt post maternam exactionem. Meleager enim auunculum occidisset i Alteae matris itam execcationemq; inciderat. Quare commotus cum patria hostili obsidione laboraret: non prius arma capere uoluit q̃ uxoris precibus pugnatus esset. unde apud Nasonem briseis ait coniugis Oenides uersus in arma prece est Res audita mihi nota est tibi fratribus orbi & uouit nati: spemque caputque parens: Bello erat ille ferox positis secessit ab armis: & patriae rigida mente negauit opem: Sola uirum flexit coniunx foelicior illa. & quae sequuntur. Sed nos de altera forsitan Marpisse uel de hac eadem diuerso tamen modo dicuntur referre non negligemus: praesertim cum latinis haec adolescentibus innota sint. & Propertiani illi uersus grammaticis nostris parum sint noti. Non idae & cupido quondam discordia phoebo. Eueni patris filia litoribus. Fabula haec est. Euenus Apharei filius Aetoliae rex cũ Marpissen filiam locare in matrimonium uellet: eaque propter formae raritatem a multis peteretur Lynceus priscis cõditionem proposuit ut curruli certamine inita praemium illa uictori cederet uictus uero capite laederetur: quod domus suae fastigio affixum penderet: itaq; pluribus interfectis. Idas Neptunni filius: licet a multis Apharei filius haberetur equis uelocissimis a Neptũno patre acceptis puellã rapuit conspicatus eam dianae festo die cũ aliis uirginibus choris indulgere. Quo cognito Euenus dolore affectus atque ira percitus equos ascendit: idam insequitur quem ubi assequi posse desperat equis confossis in Ly-

carbam se fluuium:qui post Euenus appellatus est deturbauit.Ida autem uoti compotē non passus est Apollo & ipse Marpisses forma captus quē etiam rapere cogitasset secum abire: sed obuiam factas in itinere aggressus est.Sed nec idas certamē detrectauit &cum diu pugnasset Iuppiter aegre ferens Mercurium misit qui illum dirimeret potestate facta mansisse ut eius optio esset uirū sequi ipsa uellet:quae rem hanc animo uoluens reputansque sese mortalem esse Apollinem uero deum ac timens ne ubi uetula facta esset repudiaretur ab eo decreuit potius idam sequi mortalis mortalem.

Marpissa Euenı filia formosissima. Idae uxor mater Cleoparrae Meleagri uxoris quam rapuit Apollo:quē Idas maritus arcu persecutus est post raptum Halcyonem a parētibus dicta ob fletum & fatum Halcyonis.

Marpeso mons est paros insulae marmoꝝ candore conspicuus.

Marzacum olim Cappadociae ciuitas postea Caesarea nominata est.

Marucini uocātur de marso detorsum nomē Cato in secūdo originū teste Prisciano de secunda cōiugatione.

Mare mortuum scythiae sub Arctoo qđ oceani uecabatur olim Almachiū mare.

Marcōmani coniūcti cū sarmatis.

Mars diophontus lacedaemonius qui de sacris deoꝝ scripsitait apud Athenas Marti solere sacrificari sacꝫ haecaton bephonehuma appellant.si quis enim centū hostes interfecisset Marti de homine sacrificabat apud insulam lesbon:qđ sacrificatū est olim a Cretensibus:& uno loco.i.time cortinēsi pro olbo loco:sicut Sosicrates scribit. Sed postq̄ athenensibus displicuit coeperunt offerre porcū castratum quem nespreudam uocabant:qua si sine renibus & apud romanos. Varro scribit sicium dentatū centies & uicies pugnasse singulari certamine.cicatrices habere ecōtra quadragintaquinque:post tergum nullas.coronas accepisse.xxvi.armillas centum quadraginta.& hunc primū sacrum fecisse marti.Fulgen.

Mars ab eo q maribus in bello praeest. V.

Martis ultoris templum aedificauit Augustus Caesar quod uouerat in bello philippensi aduersus Brutum & Cassium ultorem appellauit quoniam id bellum susceperat ad ulciscēdam mortem Caesaris.

Marsi finitimi sunt albae.Stra.

Marsi populi italiae non longe ab urbe a marso Circe filio.

Marsia fluuius a fontibus maeādri : Apannam diuidit:& inde tiboron in radice montis signiae circuit:deinde maeandro mixtus Icareū mare influit:ubi una funduntur ambo in littore micaleo:hinc locus fabulae qui dicitur tibus certasse cum Apolline qui superatus & pelle nudatus in fluuium conuersus est: uel est celenem extra ciuitatem lycus uocatī in irim mergitur seu binominus maeander seu masſyas.

Marsya fons in phrygia ad oppidū Celenarū.

Marsya graece: qui superbus uictus a phoebo excoriatus est:& in fluuiū cadit maeandrum

Marspitrem id est martem patrem cognominauerunt.Macro.

Marsupium sacculum.Cato i li.de liberis educan Et quod perspicuum est maiorem curā habere nos marsupii nostri q̄ uitae nostrae. Nonius.

Martius primus mensis a marte.Var.

Martius campus dictus est ꝑpterea quia ager Tarquinoꝝ qui inter urbem & thyberim fuit consecratus est marti.Ser.

Martias calendas matronae celebrant q eo die Iunonis luciniae aedes coli coepta sit Fe.

Marsagos germaniae populos bactauis caninefatibus tungrisꝗ ꝓximos ut coniectura est cis rhenanos nō mēorat Caesar sed Tacitus.

Martyr grae mortis testis.

Martha hebraeum.

Marubii marsorum populi circa sucinum lacum dicti quasi circa mare habitantes:uel a rege dicti.Ser.

Marucini marsi detortū nomē est.Ca.

Maꝝ ꝓ marium.Neui.protulit:ut neptūnum regnatorē maꝝ.maribus inquit Caesar ut q bus in reliquis utimur maribus.

Mas diminutiue facit masculus.Fe.

Masanissa more graeco quidam:sed alii singulae numidaꝝ regis filius.primo inimicus: deinde amicus romanis.

Masca est urbs in celuberis.Stra.

Masculino genere parentem appellauerūt antiqui etiam matrem.Fe.

Masculum ꝓ forti & uehementi. Var. honos lyras.Si non plus testiculoꝝ offenderis quā in castrato pecore in Apulia uincor non esse masculum ad rem.No.

Massagetae super caspium sinum contra massagetae cadusi hiberi.

Masiticus mons Aricando flumini proximus & Andriae ciuitati.

Maspirer teris uel tris sicut accipiter opiter diespiter iuppiter accipitris genitiui sunt ut cesellio placet.Nam iouis etiam nominatiuus est.Cecil.in episto.Nam nouus quidam deus repertus est Iouis.

Massagetes tae.populi scythiae in Asia.

Massagetae populi sunt Thraciae.Por.

Mateoria uanitas. Sueto.
Masturbari a uerbo græco tractū est, nā græci μασχαλίζω dicūt lenocinio & bláditiis conciliare: unde masturbari dixerūt latini ꝓ eo quod est uirilia impudenter tractare.
Massilia portus massiliēsiū lacidon: hæc a phoceis oriunda & olim inter asperas posita nūc ut pacatis ita dissimillimis tamen uicina gētibus: mirū q̄ facile & tunc sedem alterā cœperit adhuc morē suū teneat. Pom.
Massylia uel massulia mediterranea beronicæ urbs Libyæ prope hortos hesperidum.
Massilia urbs in sinu galliæ transalpinæ.
Massilia ciuitas est in gallia i tractu narbonēsi petroso in loco sita cui portus subiacet saxū uidelicet in theatri formā ad austrū spectans in medio spacio massiliæ & rhodani ubi erūpit. Cāpus est petrosus appellatus a mari centena distans sta. & est mirabilis. prisci græci ligusticam regionem uocabant: quam massilienses habitant & salios ligures. Ser.
Massipium maritimæ piscinæ nobilium qbus Neptūnus ut piscibus aquam ministrat: magis ad oculos pertinet q̄ ad uesicam & potius massipium domini exinaniunt q̄ implent primo ædificantur magno: secundo īplentur magno: tertio alūtur magno. hircius ex piscinis suis duodena milia sestertia capiebat cū omnem mercedē escis quas dabat piscibus consumebat. V.
Massicus mons cāpaniæ: olim ꝓmontoriū mineruæ sacrū Capreæ insulæ oppisitū surētū in radicibus & amalfiam & falernū. Ser.
Mastiche genus gummi: de quo Pli. xii. laudatissima chia candida. Tor.
Mastigia. M. Ceci. sæpenumero uerberibus cesus & cædi dignus μάστιγος.i cœlo dictum. Te in adel. Mitte me mastigia. Ser.
Mastugia ꝓmontoriū in chersoneso sigeo troiano appositum. Stra.
Mathematica disciplinalis. ad disciplinā. n. maxime spectant geometria: musica: arithmetica: astrologia. alia supsticiosa ut i magicis.
Materfamiliæ non ante dicebatᷣ q̄ uir eius paterfamiliæ dictus esset: nec possunt hoc nomine plures in una familia appellari præter unam. sed nec uidua hoc nomine nec quæ sine filiis est uocari potest. Fe.
Mater matura manis mane matrimoniū materfamiliæ matertera matrices materiæ dictæ uidenᷣ. ut ait Verrius: quia sint bona q̄lia scilicet sint quæ sint matura uel potius a matre quod est originis græce. Fe.
Mater est quæ quoduis aial partu ædit. Vir. geor. li. iiii. mater cyrene mater.
Mater quā genitrix sæpius oratores dicunt & filius q̄ natus: & pater q̄ genitor. i parens pro utroq; homo q̄ uir: poetæ econtrario: historici inter utrūq;. Lau.
Mater matercula facit diminutiuū. Plau. in cistel. Tū tu igitur matercula mea. Pris.
Matralia matris maturæ festa. Fe.
Matrem etiā ueteres nutricū dici uolūt. Plau. in menech. Ita forma simili pueri ut matrē suā nō internosse possent: quæ illi mammam dabat: neq; adeo mater ipsa quæ illos pepera. Vir. æneī. li. vi. Et lambere matrem ipauidos id est nutricem. No.
Matrem deum terram esse quis dubitat hæc dea leonibus uehitur ualidis impetu atq; feruore aīalibus quæ natura cœli est cuius ambitu aer continetᷣ qui uehit terram. Ma.
Matrēfamilias quæ nō inhoneste uixit accipe debemus: quā a cæteris fœminis mores discernūt. nam neq; nuptiæ neq; natales faciūt matremfamilias sed boni mores: & quæ notæ auctoritatis est.
Matertera matris soror q̄si mater altera. Fe.
Matertera patris & matris mihi magna matertera est. Festus.
Matellio diminutiuū a matula. Fe.
Matella erat & matula & matellio uas excipiens onus uentris.
Matella quæ a matula est aquariū uas Plau. in amphi. Nec tu postules matulam unam tibi aquam infundi in caput. Var. in endimionibus. Ducūt ad angiportum & ad cōmunem reuocant matellam No.
Mathis durachii fluuius: non longe a lyso.
Matici cognominabanᷣ hoies malarū magnarum atq; auribus late patentibus. Fe.
Matinus mons Apuliæ ubi archyta sepultus uel plana Calabriæ. Acron.
Matiscomi id est mocon. Stra.
Matrescam matris similis fiam. Pacu. i doloreste. utinam nū matrescā ingenio ut meū patrem ulcisci queam. No.
Matrimoniū & materfamilias require ibidē.
Matrimes & patrimes: qbus matres & patres adhuc uiuūt. Fe.
Matrona flumen nūc dicitur morna. Stra.
Matrona require in littera p porcetra.
Matrona flu. galliæ a belgis diuidens.
Matrōis auri reddiuū cū legiᷣ hoc significare uidetur: quia matronæ contulerunt ornatus sui aurum ad capitolium a gallis senonibus liberandum: quibus postea est redditū a populo romano. Fe.
Matrona fluuius ē celtas a belgis diffiniens in finibus lingonū & ꝓpe tulensem agrū nec lōge a fonte Mosæ fluminis oritur caialanum ciuitatem in campania franciæ interfluens per francorum regnum prorsus labens parū supra parisiēsem urbē Seq̄næ fluuio miscetᷣ.

Matiscon inter celtas oppidũ tunc in heduorum finibus ad Ararim fluuiũ qui Sagona nunc dicitur lugdunensem & Cabilonẽsem urbes ciuitas est prouinciæ lugdunensis nomen retinens in comitatu matisconensi & francorũ regno sita.

Macte esto cum alicuius factum probamus utimus hoc uerbo macte. macta hostia dicitur quando mola est supra infusa cynnama potes hoc intelligere de unguento quod e nardo kalamino amomo fiebat.

Matronas appellabant eas fore quibus scholas habendi ius erat. Fe.

Matronæ & matrisfamilias dissimiliter accipiunt ueteres quidam ut sit matrona quæ pepit semel: & materfamilias quæ sæpius. Quidã matronam locupletiorem dicũt. No.

Matronæ a magistratibus nõ sũmouebant ne pulsari contrectariq; uiderentur neue grauidæ concuterent: sed nec uiri earum sedẽtes cũ uxoribus uehiculo descendere. Fe.

Matronæ Veneri Aprili sacra faciũt.

Matula uas urinæ. Fe.

Matula aquarum uas. Plau. in amphi. Ne tu postules matulam unã tibi aquã infundi in caput. V. in eu. Ad cõmunẽ reuocant matulã. idem in nauistrato: materna lucerna matula cæteras res huius inq̃ præ se fert. No.

Maturum dicit celer. Vir. æn. li. i. Maturate fugã regiq; hæc dicite uestro. Act. in menalip. Et res aliqua præsente his prius mature institu it. M. T. de offi. li. iii. Venit ipse mature scalmoũ nullũ uidet. Var. in eu. Qui fit ut uigilarem matura cespite more tenueris. No.

Maturum graue sapiens. Vir. li. vi. Hoc Helenus facit. hæc æui maturus acestes. T. de senec. iã cõstantis ætatis & senectutis maturitas. No.

Maturum mite coctum. Vir. in buc. Triste lupus stabulis: maturis frugibus imber. Var. in eu. Discũbimus satis dormimus maturo ocio; ad cœnam comit. No.

Maturum idoneum usu. Fe.

Mature nũc significat propere & cito coctũ cõtra ipsius uerbi sententiam. aliud eni est mature q̃ qđ dicit̃ ppe. P. Nigidius hõ in oium bonarum artiũ disciplinis ægregius: mature inquit ẽ quod neq; citius ẽ neq; serius: sed mediũ quiddã & teperatũ est. A. Ge.

Maturare nõ uti consuetudo est properare dictũ est: sed cum modo studiũ adhibere festinũ & a maturitate dictũ quod ratione naturæ modificatione quadã: nec præcipitatur nec præcox quid fiat: neq; differtur: neq; senio dissoluatur. Vir. geor. libro primo. Frigidus agricolam si quando continet imber. multa forent quæ mox cœli properanda sereno: maturare datur. No.

Maturare fugam. Vir. inducit Neptũnũ discessum uentis imparantẽ: ut & tam cito discedãt tanq̃ fugiant tamen flandi mediocritatẽ ingressu teneant tanq̃ mature & temperate abeuntes. ueretur eni ne ipso discessu classi noceant dum raptu nimio tanq̃ per fugã redeunt. Idem Vir. duo ista uerba maturate & properate tanq̃ plane contrarie & ce. ut præscriptum est. A. Ge.

Maturrimus quasi a matur quod in usu nõ est dicimus etum maturus. Pri.

Matutã cur apud hanc ipsam deam suis quidem filiis bona non optant cum nepotibus id tribuant an q; non mitti quodam & humano ingenio esse & sororis filio Mammã præbuisse in filiis uero: infœlix extitisse uidetur: an alter potius quod moralis & pulchra in primis consuetudo: & multum inter necessarios beniuolentiæ comparans existimata ẽ. Plutarchus.

Matutæ eadem quid est ancillis ingredi fas nõ est unam uero tantũ mulieres introducunt quam alapis cædũt an quia hanc unã ira pulsari signũ est seruas adito prohiberi: reliquas autem propter fabulas repellunt. Ino eni uirũ rem cum serua habere suspicata filium depe riisse dicitur. Seruã uero græci ex Aetolia oriundam fuisse dicũt nomine antipheram: ex quo apud nos in cheronea pro Aede Matutæ æditiuus lorum tenens pronũciat non seruã ingredi nõ seruũ: non ætoliũ. nõ etolã. Plu.

Matuta de qua in Leucothea.

Matthæus nomen hebræum proprium.

Mauorrem poetæ pro martem.

Mauritania regio Aphricæ a μαῦρον quod ẽ nigrum uersus Gades.

Mauritaniæ reliqua ora est exterior & in finẽ sui fastigiantis se africæ nouissimus angulus iisdẽ opibus: sed minus diues. Cæterum solo ẽt dinor & adeo fertilis ẽ ut frugũ genera non cũ serãt mõ benignissime procreẽt sed quædã profundat eriã no ta. hic Antæus regnasse dicitur & signũ quod fabulæ clarum prisus ostẽdit collis modicus ut incolæ ferũt tumulus. ũde ubi aliq̃ ps eruta est solẽ imbres spargi & donec effossa repleant̃ eueniũt hoĩum ps syluã frequentãt minus q̃ quos modo diximus uagi ps in urbibus habitant: quarum ut iter puas opulentissimæ habent̃ procul a mari gildano dulbritãia. ppiũs ãt sala & luxo flumini luno proxima ultra ẽ colonia & fluuius Gna: & ũde initiũ fecimus ampelusia in nostrum iam fretũ uergens promontoriũ opis huius atq; atlanti ci litoris terminus. Pom.

Mauritania ẽ beticæ finitima itaq; atlãticũ incidẽs pelagus: fretũ ad colũnas efficit quo extratũ cũ mediterraneo mari cõiungit̃. Stra.

Mauritani in extremis orbis partibus sunt ab occasu qui & Europam terminant.Ser.

Mausolus rex cariæ pro monumento mausoleum: de quo Plinius.xxxvi. &.G.x. aliunde mausoleum:ut Martialis pendentia mausolea.Torre.

Mauseolum sepulchrũ fuit mauseoli regis Cariæ in halicarnasso quæ prius chephira dicebatur:conditũ ab Artemisia coniuge memoratum inter orbis miracula hac una de causa quod erãt columnæ:& claruerunt in qua sculpenda quattuor excellentissimi sculptores scilicet Scopas:Briax:Timotheus:Leocares. cingebant.xxxvi.columnis certabant etiam illic a poetis:unde extabat tragœdia a theodote autore Gellio quæ mausolus iscribebatur mauseolum & nõ mausoleum dicit Propertius:Nec mauseoli diues fortuna sepulchri.

Maximitas positum pro magnitudine. Lucil. li.ii.Neq; addã cogas imani maximitate.No.

Maximus pontifex dicitur qui maximarum rerum quæ ad sacra & religiones pertinẽt iudex sit uindexq; contumaciæ priuatorũ magistratuum.Fe.

Maximam hostiam ouilis pecoris appellabant non ob amplitudinẽ corporis:sed ab animo placidiore.Fe.

Maximam mulctam dixerunt trium milium & uiginti assium:quia non licebat quondam pluribus triginta bubus & duabus ouibus quenq̃ mulctari æstimabaturq; bos centussibus:ouis decussibus.Fe.

Mazares cynimales.

Me pro mihi dicebant antiqui.Fe.

Mea tua sua quia respõdebimus per genitiuũ interrogantibus:ut cuius domini hic fundus tuus aut suus:non tui aut sui. Plau.in epidico. Adducam ad te cuia est fidicina:itaque fit diuersitas casuum.ut cuiũ pecus an melibœi. Laurentius.

Meatus a meando dictus.Fe.

Meatum quod nos cõmeatum.Fe.

Mecastor & mehercules iusiurandum q̃si ita me Castor:ita me Hercules iuuet.Fe.

Mechanicus ullis artifex.Fe.

Mœcha adultera.

Mecholanum urbs est santonum ad oceanum uergens ex aquitanis maxima ex parte arenosa & agro tenui hoc in loco sinus est in Narbonensi littore isthmon efficiens : ut sinum gallicum eodẽ illo cognomine.Stra.

Mecistæus filius Echu socius Aiacis Telamonii.Festus.

Medea filia Oetæ regis colchorum ex Ipsæ; quæ post Iasonem nupsit Aegæo: ex quo filium Medum habuit:de qua Iusti.lxii. quæ cum filio Thesei metu discessit & condidit Mediãm urbem.unde deide regio dicit etiã Medea phasis.

Medea duobus atuis diuis sole & oceano & patre & matre diua procreata est.

Mediastinos non solum balneatorum:sed ministros & curatores ædium legimus. Lucili. libro.xvii.Villiculum Aristocratem mediastinũ atq; bubulcum . Cato in præceptis ad filium.Illi imperator tu ille cæteris mediastinus.Nonius.

Medesicastes filia notha Priami.Fe.

Medi Arribarini & notiora iam nomía medi armenii comageni murrani ueneti cappadoces græci lycaones phryges Persæ isauri lydi syrocilices.

Medi Parthi fũt:a quibus Crassus occisus.Hora.i.car.Non sinas medos equitare inultos:te duce Cæsar. Acron.

Medialem hostiam atram dicebant.quam meridiem somlabant.Fe.

Medibile medicabile.Fe.

Medica d in l cessit. Melica herba est grandis bubus dandum interdum hordeum & faba lupinum & cytisum.V.

Medicam melicam uocabant:hæ ex media ꝓpter magnitudinem erant allatæ.Var.

Medicum uelum quod in prora ponitur.Fe.

Medicinã dicimus & uenenũ: tractum a græcis qui uenenũ φαρμακον appellãt.Acti.in feruidis seuerus sterilem esse illius opera sũt medicina autumas.No.

Medicamentum est quo homines uel animalia cætera curantur.M.T.de offi.li.iii.Si quis medicamentum cuiq̃ dederit ad aquam intercutem.No.

Medicamentum rursus uenenũ ut græce φάρμακον uel ꝓducta eius syllaba q; apd̃ medos uenefici sint plurimi.Var.Et quærit ibidem hannibales cur biberit medicamentum; q̃a romanis inquit me prasiades tradere uolebas.Nonius.

Medicor medeor & medico dicimus:Sæmina uidi equidem multos medicare serentes. & cum datiuo.Et seminibus medicãtur anelis. & medicatæ cuspidis ictum.Pris.

Medietate mutuo mutue aduerbia sũt. S.i ar.

Mediomatrici populi sunt post helueticos: & rhenum incolunt.Stra.

Mediocriculus ipse qui supra posuit cũ ait.Ridibundum magistꝶ pauculos homines mediocriculum exercitam obuiam duci.Fe.

Mediocritas medium dici uolunt.M.T.de of. li.i.Eademq; ratio uestitus habenda in quo sicut in plerisq; rebus mediocritas optima ẽ Lucil.li.xxvii.paulo hoc melius q̃ mediocre hoc minus malum q̃ ut pessimum. Te.in an. sed tamen hæc omnia mediocriter Cice.tus.

libro i. At hæc mihi differenter mediocritates quæ si naturales sunt quid opus est consolatione. No.

Medioximũ medio acutum. Varro in modio. Quid aliud est quod delphice canat culsina litteris suis uiduam non facere addit mortalem modũ medioxime: ut quondam patres nostri loquebantur. No.

Medioximũ mediocre. Fe.

Medioximus locale nomen est. Plau. in cist. At ita me dii deæque superi inferi & medioximi. Priscianus.

Mediolanum est insubrium metropolis, ea quidem prius uicus erat. Omnes enim uicatim habitant: hac uero tempestate eximiæ dignitatis trans Padum ciuitas est quodãmodo alpibus finitima & ꝓpinqua est Verona. Stra.

Mediomatrices populi iter belgas finitimi treueris tulensibus & trobotis hodie Argentinẽsibus, hos metenses esse constat prouinciæ treuerensis.

Medisuticus summus in cãpania magistratus.

Meditari est discere ꝑdoceri. Plau. ĩ amphi. Prius ipse mecũ etiã uolo hæc meditari sic hoc prologatur. No.

Meditari excogitare. Ter. in an. Venit meditatus aliunde ex solo loco. No.

Medica herba a moedis in græcia trãslata quo tempore eam inuaserunt: huius plena Veneria est. & ut dicit Dionysius trium foliorum est semper uirens: eius natura est ut uno anno frequenter seratur: & postea aliquot annis sponte procreatur. & uulgo dicitur sylla. Seruius.

Meditatiua quæ dicũtur cõmodius desideratiua atq; optatiua uocant, significant eni affectũ: nõ actum corporis: ut parturio cupio paretreut Lau. Et quod diu parturit animus ꝑster aliquãdo pariat. sic cœnaturio esurio uerba in so potius inchoatiua sint, uario uero desideratiua. Lau.

Medilli populi sunt: sup quaros habitãt. Stra.

Meditatio armoꝝ ẽ exercitatio. Lau.

Mediterraneũ mare quod per medias effũdit terras: cum in anbitu terræ circũfluat oceanus ab abila mauritaniæ & calpæ: hispaniæ ꝓmontoriis.

Mediterriam melius quam mediterraneam Sisenna dici putat. Fe.

Meditor in utraque significatione. Teren. in phor. Meditata sunt mihi omnia mea incõmoda. Pris.

Meditor dicitur littera pro littera posita. l enĩ pro d inuicem sibi cedunt: ut sella pro seda a sedendo. Ser.

Meditor exercito. Vir. iiii. æneí. Nec iam furtiuam Dido meditatur amorem. & Hora. Et horridam cultis diluuiem meditatur agris. nec incongrue dictum. Acti. ẽ eni ipsa meditatiõe: nam exercitiũ est meditatio. græ. autem dictum est nam μελετᾶν utrunque significat. unde & exercitatio apud rhetorem appellatur. Ser.

Meditrinalia dies dictus a medendo q; flaccus flamen martialis dicebat hoc die solitum ui num uetus libari & degustari medicamenti causa. quod facere etiã solent nunc multi cũ dicant nouũ uetus uinũ bibo nouo ueteri uino morbo medeor. Vat.

Meditrinalia dicta q; mos erat latinis populis quo die q̃s populũ gustans mustũ differẽtiæ oris gratia uetus: nouũ bibi mustũ ueteri & nouo medeor: a quibus etiã uerbis enã meditrinæ deæ nomen acceptum est & eius sacra meditrinalia. Fe.

Meditullium dicitur non medium terræ: sed procul a mari: quasi meditelium ab eo quod est tellus. Fe.

Medius fidius compositum significare uidetur Iouis filius. id ẽ. Herculis. quia Δὶα græ. nos Iouẽ fidiũ ꝑ filiũ q; sæpe ꝑ l littera d utebãtur. quidam existimant iusiurandũ esse ꝑ dius fidem quasi pro diuini temporis id ẽ diei fidem. Festus.

Medius cõmunis. Virgi. i. geor. In mediũ quærebant. Ser.

Medius importunus uel incongruus. Virgi. i. æneí. Sensit medios dilapsus in hostes & quã qui in media iam morte teneẽ. Ser.

Medius fidius per Iouẽ filiũq; iouis Herculẽ: queiuratio est ꝓprie uiroꝝ.

Medoacus fluuius ẽ Pataui. distat autem a magno portu sta. ducẽtis & q̃nquaginta, portus autẽ ipse eodẽ quo flu. noĩe uocaẽ. Stra.

Medon filius nothus Oilei & Rhena.

Meduali post uocõtios sunt. hi excœlsos habent uertices eoꝝ rectissima ĩ sublimi cacumina sta. centũ ascensum habere tradiẽ. Hic ad Italiæ terminos descẽsũ patere aiũt supra uero nõnullis in locis admodũ cauis lacus ẽ ingentes fontes habens duos non multũ inter se distantes ex quibus hi duo fluuii effundunẽ Druentius & Padus. Stra.

Meduacus uenetoꝝ fluuius.

Medullus hispaniæ mons.

Medullitus a medullis. Var. Cras credo hodie nihil atq; ut igni feruido medullitus aqloniã intus seruat frigedinẽ. Plau. in trucu. Ostendisse sciam mihi medullitus infidelem nunq̃ dũ uiuam fore. En. sa. li. iii. En poeta salue q mortalibus uersus propinas flammeos medullitus. No.

Medusa filia Phorci ex Ceto coniuge, inde pegasus. Torre.

Mesanculū teli missilis genus.
Megalesia ludi magnæ matris. Fe.
Megalesia dicta a græcis φ in libris sibyllinis accersita ab Attalo rege pgamini: ppe murū megalesiorꝫ in templū eius deæ: unde est aduecta romam. Var.
Megalesia ludi matris deū. Liui. deū in palatio dedicauit: & ludos megalesia appellauit.
Megalia aut megana inter Pausilippū & Neapolim: ut scribit Pli. est megaris seu malis legere megalia.
Megabizus persa ex his qui rū Dario coniurarūt. Zopyri pater qui megabizum etiā filiū habuit ducem Xerxis. Torte.
Megara filia Creontis uxor Herculis quam insaniens interemit.
Magara in megaride unde regioni nomen est. Pompo. mella.
Megarensiū tractus isthmon attingit hoc illi cognomen est: quia quattuor milium spacio ægæū mare ab Ionio submoués angusto tramite helladi pelopōneson annectit in eo est oppidū chenterea: fanū Neptuni: ludi quos isthmos uocant celebres. Pom.
Megiberna in littore Macedoniæ flexus megiberneus inter pmontoria diuidit canastreū & portū qui copos dicitur urbes toronē & mistellam atque unde ipsi nomen est iungit Canastreo pmontorio Sena proxima.
Megiber uacusa ī medio qua terra dat grenuū modice in littora ingredit̄. Pom.
Megades Athen. filius Alcmeonis. Tor.
Megæra furia. Tor.
Meges Phılei filius unus ex græcorꝫ ducibus.
Mei tui sui nunq̄ nisi passiue accipiunt̄: ut Ci. Quod desideriū tui ferre nō posset. nō significat̄ hic desideriū tuum: sed alterius de te. Similiter in plurali: ut habete curā nostri sicut habemus curam uestri. Sui uero nō uariat̄ a singulari. Ponuntur hæc & reciproce: ut tu istud fecisti gratia tui: ut Ouidi. uxor amore mei. Ponūt̄ tamen hæc indifferēter ī multis ut causa mea & cā mei. Similiter fama imago potestas usus utilitas mea & mei differūt tamē īterdū ut cā mea possessiue: causa mei uero passiue. modus tamen prior est usitatior: sic fama mea & mei: sed mea est frequentius: Imago mea: statura mea. forma mea: q mea ē Mei uero quæ de me ē: sed prior modus usitatior est. memoria mea φ ego recordor. mei uero φ alii de me recordent̄ uel mentionem habent. dolor meus quē ipse patior: mei uero quē alius de me patit̄: uel forsitan ego sim dolens reciproce. Copia mea quā ego possideo: mei uero passiue q̄ possideor. Potestas mea & mei: similiter mea & mei ad hunc sensum. Vtilitas mea quam possideo: mei aūt q̄ possideor. Fastidiū meum quo alios fastidio: mei quo fastidior: hæc fere ācipitē naturam habent. uerꝫ pars mea quā possideo ad hæreditatē: pars mei de corpore: ut manus ē pars mei: nō mea. fundus pars mea: nō mei. Similiter dimidiū tui ad corpus dimidium tuū de præda. Au: de similibus mediū tuū tangā nō tuū e medio tuo pdui: nō tuo. Membrꝫ mei est filius q̄si pars mei: mēbrꝫ meō ut pes: nō mei. Itē qd me tetigisti: mei nihil attigit: qd mei attigisset multū mei plus tui: hoc est de me uel de re nō de tuo uel de meo. Itē qcqd me libere diripuisti aliquid meū fuit & non mei. dicimus præterea mea unius opera non mei unius: ut Ci. i Gabiniū. Dico mea unius opa rēpublicā esse liberatā. Idē ad Acticum. Solus enī meū peccatū corrigi nō pōt. Idē p muræna. Ex tuo ipsius aīo coniecturā cœperis. nō. n. recte dicere potuisset tui. Itē interest mea nō tui dicimus. Et mea ex pte post regit̄: quod ideo factū ē: qa genitiuū accusatiui siue possessiuū post se uult. Dāda ergo fuit uox possessiui p significato primitiui: non gtīs possessiui q idē erat qui ē primitiui: sed abltūs qui natura est gtō simillimus: & in genere fœminino uel suauitatis gratia. Erat. n. durꝫ dicere meo tuō suo nostro & uestro. sic dicimus mea solius interest: tua unius refert. unde maxime palā fit nunq̄ hos gtōs sui nisi passiue: ut habeo curam tui unius: nō tuam unius. Meus tuus plærūq; possessiue. ideoq; cū utendū est illis primitiuorꝫ genitiuis mutari solent sonū de i in a. Est etiā aduertendū φ nullū substantiuū in consortio suo sustinēt: ut fili noli domo recedere respectu mei patris. A noianuo ego: sic Virgi. Si qua tui coridonis habet tua cura uenito. Tui a tuus nō a tu uenit. quod adeo uerꝫ ē ut ne in possessiuorꝫ qdem forma illud pati uelint: ut tuum solius studiū. nō tamen dicemus meū luniani studium: sed meū studium qui sum lunianus. Et sicut hæc pnomina in gtō passiue siue mutata siue possessiue uoce actiue nō accipiunt gtō substantiuorꝫ: non tamen oium adiectiuorꝫ. nāq; si respuūt genitiuum unius solius ipsius: & si qua sunt alia ut duorꝫ triū quattuor omtuū. nō tamen respuūt cætera: ut Ci. ad Lentulū. Quocunq; tempore mihi potestas præsentis tibi fuerit. Et per fœmininū sed cū gerundio: ut Oui. Copia placandæ sit modo parua tui. Per uocem possessiuā: ut ad Ciceronē. Cato libenter facio ut tuā uirtutem innocentiā &c. Et Ci. de ora. Lucium Crassum quasi colligendi sui causa se in tusculanum cōtulisse. ubi Quintilia. solet omittere pnomen: ut & omnia utiliora pperanti festinatione parentis ut est festinatione mea

parétis. Et Oui. Frigidius glacie pectus amāns erat id est meū amantis. Cuiusq; accusatiuus cum pronomine sui uel suus iūgitur: ut uellem noscere quæ sit sua cuiusque sententia Laurentius.

Mel siculum fert palmam q; ibi thymum bonum frequens est. Varro.

Mela ab arietis pellem ꝓfecti regio genere dicunt argonautæ: ut in libro: Hesperidū ūde aurea mala: id est capras & oues quas Hercules ex Aphrica in Græciam exportauit: quæ sua uoce græ. appellarūt mela. hæc multo secius noster ab eadem uoce sed ab alia littera non me sed be sonare uidetur. oues uocē efferentes post balare dicūt. Var.

Melas fluuius i mygdonia. alter in minori Asia circūeuntem Smyrnā: alius in Cilicia nauigabilis eam a Pamphilia diuidens. alius i Thracia. alius in Boetia a Parnaso Mineruæ sacer: ubi multæ oliuæ. alius in Sicilia secundum Ouidium.

Melander quære in anguilla.

Melandria pars thinni ꝓpinqua caudæ uilissima. est enim sine pingui: nam in thynno ceruix & abdomē cōmendant. assefibus quercus similis. unde & nomen habet: eam genuenses hodie morsanū uocant.

Melantoriphi genus auiū latine atricephile: q; sūma eage capita nigra sunt. Fe.

Melancholicus q nigram bilem habet.

Melan nigrum: sed tantum in compositiōe utimur. melancholia.

Melanthia Deucalionis ex pyrrha filia. Ho.

Melanthius ꝓprium quem Euripylus interemit: alius pastor: alius pictor.

Melantho Vlyssis ancilla quæ eū arguit. ody.

Melampus podis a pede filius Amithaonis & argonautes egregius secundū Homerū & Statiū. Alii dicunt medicū & Proeti filias helleboro sanasse: de quo Vir.

Melampus mons in tertio Europæ situ.

Melciades Athen: Cypseli filius. Hero.

Meldi fūt iuxta sequanā flu. iuxta parisios oceano uicini. Strabo.

Melas in Pamphilia post anemuriū nauigabilis fluuius oppidum sida & alter fluuius Eurymodon. magna apud eum limonii atheniensium ducis aduersus phoenicas & ꝑsas naualis pugna atq; uictoria fuit mare quo pugnatum est ea edito admodum colle prospectant: asperidos quem argiui condiderāt possedere finitimi. Pom.

Meles flu. in Asia primus Smyrnam circūdans haud ꝓcul nascens ab ea.

Meleas hasta a ligno mali dicta. Fe.

Meleagrides gallinæ numidicæ appellātur: ut putat Plini. Columella alias existimant. & ut Var. Crista scilicet cerulea cum numidice rubram habeant guttis distinguunt. Iuue. aues aphras nominat.

Meleager Oenei & Aleæ filius. Oui. vii.

Melegides insulæ sunt ante Padū. Stra.

Meledunum inter celtas oppidū in insula fluminis Sequanæ positum egendicq; oppido senonibus ꝓximum at Lucetia quæ hodie ciuitas parisiensis est: & losedo ad rippas Sequanæ posito finitimū: nūc etiam oppidum est in francorum regno situm nomē retinet.

Mathesis unde mathematicus.

Melicratum uinum coctum cum melle: græ. μελίκρατον potens uinum.

Melicraton dicebatur a melle ī musto imixto ab aliis dictū est piperatum: nam piper adhibebatur ab aliis cōmuni uerbo conditū. Plinio auctore.

Melena lysimachiæ fluuius.

Melibeia ciuitas thessaliæ. Ser.

Meliboees dictus quasi curā boū gerat. Ser.

Meliboeus pastor cura boū meliboea.

Melicerta græ. μελικέρτη de quo leucothea.

Melicæ galliæ q; in medio corporis āplissimi suntlittera l ꝓ d substituta. Fe.

Meliloton herba quæ & sertula campana. ūde serta. Pli. xxi.

Melima genus tibyæ acutissimi soni. Fe.

Melimella poma quædam mustea dicebātur q; celeriter mitescerent eadem nouissimis temporibus dicta sunt melimella a mellis sapore.

Melicertes deus est marinus Inachi filius ī deorum numero redactus qui græce palæmon late portunus dicitur.

Meliboea uxor Philoctetæ marito nauigante cum qndecim nauibus ad Troiam eum sequi optauit.

Melimella utputa cantiæ unde fit sacchare.

Melisphyllum apiastrum id est apis folium: de quo Pli. xx.

Melissus rex cretensis antiqssimus; qui teste lactan. secundū Didymum primus diis sacrificauit. alter Melissus philosophus Ithagenis filius: de quo Aristoteles. Inde præfectus classis strēnue se gessit.

Melita insula in siculo mari cum oppido eius nominis: & fano Iunonis in promontorio ꝓpe Siciliam.

Melium canes ne uulnerentur a bestiis īponūtur collaria quæ uocantus melium id est cingulum circū collum ex corio firmo cū clauiculis capitatis. Var.

Mellā galliæ fluuius abundans herba quæ dicitur amella.

Mellaria uide super uinaria. A. Ge.

Mellitonas mellonia mellitropia idem. Fe.

Mellodonũ oppidum est senonum prope Parisiũ & gallice dicitur mellu. Strabo.
Melobosis Oceani & Tethyos filia.
Melodia ut seruetur sonus græcus nam dudũ esset meloedia dulcis sonus.
Melos insula melo: qui ex phœnice ad eam profectus est. Festus.
Melo nomine alio nullus. Festus.
Melpes flu. buxentio oppido uicinus.
Melpomene una musarum. ut in musa:
Melsus flu. est qui per pastures defluit. Strabo.
Melcon meliorem dicebant. Fe.
Membra membrana facit. sicut signante signanus. Priscianus.
Membrũ abscindi mortuo dicebatur cum digitus eius ad qđ seruarum iuxta fierent reliquo corpore cõbusto. Fe.
Meme tete per figurã geminari solent. ut Vir. meme adsum qui feci. Et. xii. Verte omnes tete in facies. Itẽ Tutu faces illas incendisti. Sese nunq̃ figuratum. Lau.
Memini illius rei & illam rem more attico. ut Virgilius numeros memini si uerba tenerẽ. Priscianus.
Memini pro eo qđ est mentionẽ facio postulat genitiuum uel ablatiuũ pro recordor uero etiam accusatiuum: ut philosophi senes q̃ multa meminerũt. Quinti. De quibus multa meminerunt. unde deriuatur mentio quasi a meno. unde supinũ mentũ. unde mens & mentũ: quo præcipue utimur in mẽtione facienda. Inde menta. Laurentius.
Memini illã rẽ difficilius dicti putant plurimi Vir. in bucolicis. Numeros memini si uerba tenerẽ. Et alternos musæ meminisse uolebant. Cicero de orato. libro tertio. Quid fuit Graccho quod tu melius Catule meministi q̃ me puero tantopere feretur. No.
Meminisse & memorare in hoc differũt quoniam meminisse rem ante actam in mẽtem reuocare est. Memorare autem aliud referre ut exponere. Virgilius. Utrũque complexus est. & meministis eni diuæ & memorare potestis. Ser.
Meminisse a memoria eum id quod remansit in mente in id quod rursus mouetur: quæ a manando memoria potest esse dicta. itaque aliqui qui cantant memuriam ueteꝝ signãt memoriam. Var.
Meminisse & in memoriam redire hoc differre Aristoteles putat & uult meminisse omnium esse animantium: ut cibi: potationis: somni: uoluptatis. in memoriam reuocare quod exciderit non nisi hoĩes posse. No.
Meminere ab eodem monere quod is q̃ monet quod ide sic ac memoria sit monitio mẽtis quæ in sepulchris. & ideo seruiã quo prætereuntis admoneat & se fuisse & illos mortales esse. Varro.
Mẽmaniana ab inuentore eoꝝ quæ a mẽmio dicta sunt. unde & coluna mẽmiana. Ci. academicoꝝ libro quarto. Interim ille cũ æstu ret ueterum ut mẽmianoꝝ sic academicorũ uiam secutus est. No.
Mẽnon Tithoni filii Laomedontis filius qui a Teutano uigesimo rege a Nino secundum Diodorum in Priami auxilium cum decem milibus æthiopum & totidem susianorum: & .cc. curribus missus ẽ. Pater præfectus erat Persarum. Hic Memnon susis regiam ædificauit memnonia dicta quæ usque ad Persarum regnum permansit: & . uiam strauit leopheram. suo etiam nomine adhuc memnonia dicitur: interfectus a thessaliis per insidias corpus a suis crematum: & ossa ad patrem relata.
Memoriam positum pro uetustate. Pacu. i crise. Perq; nostram egregiã unanimitatẽ quam memoria deinde iũgat. No.
Memoria teneo repeto: memoriter pronũcio agnosco: non aliter. Cõplector autem memoria & memoriter. Pli. tamen inquit. Qui tu memoriter tenes. Lau.
Memor omnis generis: unde ĩmemor qđ ĩmemoris antiqui dixerunt: ut Cecilia. in epiclero. Ita ne Antipho iuuentus ꝑfua fide itane est imemoris: itane ẽ madida memoria hoc solum format comparatiuum ex terminatione in or. Pris.
Memore ꝑ aduerbio. Pompo. de philosophia cum ista hæc memore meminit. P.
Memore pro memoriter. Pompo. in pherag. Sed ne ista hæc memore meministi: iudita quod illud malum abstulerit nõ ariolari gratis. Nonius.
Memordi peposci spepondi pupugi in ueteribus lecta sunt. Actius in humiliatrice usum se memordisse autumat. Laberius i callis. De integro patrimonio meo centum milia nũmũ memordi. Ennius. Nõ est ut si me canis memorderit: cætera in obscurioribus uenamus. Nonius.
Mempheus mons circa Thessaliam.
Memphis urbs ægypti ab Ogdoo rege condita ambitus sta. cl. opportunissima ubi Nilus scinditur in plures partes & deltæ formã facitquam a filia appellauit Diodo. ii.
Mẽphis ẽ regia ægyptoꝝ ab Ogdoo rege ædificata: cuius filia Memphis nomen dedit puella: ea est cum qua Nilus sub imagine tauri dicitur cõcubuisse. urbis ambitus erat. cl. stadioꝝ septũ apidis cingebant & templũ Veneris; autor Stra. & Diodo.
Menalus mons Arcadiæ celsus. μῆλον enim

graece ouis est quibus pluribus frequentat.
Mœnala intellectu singulare: uoce autem plurale. dicitur tamen hic mœnalus. Virgi. Mœnalus argutumque nemus pinosque loquentes. Priscianus.
Menalippe antiopes amazonum reginae soror capta ab Hercule pro qua Reginae arma accepit.
Menalcas ꝓpriũ pastoris.
Menapii ad utrãque Rheni ripam habitant iuxta neruios sed ad mare proximi & sunt germanica natio. sunt ꝓpe quos hodie uulgo uocant gelberenses & ptinent ad rhenũ flumen usq; Coloniã & ultra. Stra.
Menapii populi germaniae inter belgas Treueris cũ drusis arduẽnae syluae rhenoq; finitimi coutingentes densissimas syluas perpetuasq; paludes ad utrãq; rhẽi ripam: agros: aedificia uicosq; habebant proximi ubiis eburonibus & sycãbris qui hodie gerlẽses sunt: hi sycambri & ad confluentem mosae rhenoq; oceanũ etiam mare attingunt: nunc illacensis ducatus est Coloniensis diocesis angustior satis: ut uidere ac subducto quã prĩde Menapiorum fines essent.
Menas differentiae causa in fine circumflectitur sic lenas tis. ne accusatiui pluralis mene quod est genus piscis: & lenae quod est foeminini leonis esse putentur.
Menander & duus conuicur Theophrasti discipulus.
Menander quattuor menandri fuerũt. Menander atheniensis: autor ueteris comœdiae. Menander laudiceni sophista. Menander byzãtinus historicus. Menander filius Diopitis autor nouae comœdiae. Strabo & insani i mulieres amoris: hic suo tempore nõ fuit habitus in precio. nã ut scribit Quintilia. Philemon prauis iudiciis sui temporis est p̄latus.
Menander hoc noie multi fuerunt ut ẽ apud Suidã Dioppidis filius Eleusius insani i mulieris amorem ꝓsonis comœdiae exprimẽdis excelluit suis temporibus: post habitus philemoni i quo uulgi iudicio ab eo saepe uictus cum tamen praestaret qd̃ iu sequentia secula agnouerunt. inde Martialis rara coronato plausere theatra Menandro: autor item Fabius in taide. Potissimũ scorto sui temporis argutissime lusit: ũde Thais Menãdrea dicta ẽ.
Menappum emporiũ Carnuntũ ẽ in gallia aqtana penes quod ligir fluit. Strabo.
Meuania ciuitas est in Vmbria iuxta carsulos iuxta eã labitur Teneas fluuius qui in Tyberim fluit. Strabo.
Menceps mentecaptus. Pri.
Mentior a mente: quia contra mentẽ loquor. Laurentius.

Mendicus a minus cui cũ opus est minus nullo est. Varro.
Mendicũ dici Verrius putat a mente eius quoniã fefellerit fortuna: uel quod precat quoq; ut uitae suae medeatur cibo. Fe.
Mendicarier ꝓ mendicare: & mendicabulũ ꝓ mendicatiõe. Plau. i auln. Malim moriri meos q̃ mendicarier boni ministrant: illũ nunc irrident mali. Idẽ in aul. Memorare uolo hominũ mendicabula. No.
Mendetione laxius patet altus mons quae referendae illa ab heretris: haec ab achiuis capto llio remeantibus posita. tũ macedonũ populi: quoe urbes habitant quorum pellã maxime illustrẽ alũm efficiunt. Philippus graeciae domitor Alexander etiã Asiae.
Mendicimoniũ & mercimoniũ. Laberius in libro quẽ cecropiũ inscripsit in eo uerba haec fuenies qui doctrinae studiũ adhibuerit ĩ eo libro quoq; mausus quod est furatus fueni rem. Nonius.
Mendicimoniũ & mœchimonium & adulterionem pro adulterio. Laberius licenter finxit Aulus Ge.
Mendaciunculũ a mendacio. Lau.
Mendum grãmaticus quidã de melioribus ab emptore ad spectandos libros adhibitus reppersse unũ de libris mendum dicebat. Aulus Gel.
Mendũ neutraliter. Var. Magnũ mendũ dixit. sed Oui. foeminine: mẽda nocte latent: dicit in mẽdacii significatiõe mendũ menda i culpa operis uel corporis. Ser. in arte.
Menedemus erethriẽsis philosophus prius miles. inde ad Platonẽ se contulit: prius habitus ludibrio: inde admiratiõi: ut ciuitatis gubernacula ei traderent. Alius Philosophus Calo ti Lãpsaceni discipulus qui ex inferno se uenisse dicebat. Tor.
Mendensiũ unũ ex Nili hostiis.
Menduli adiacent maxime ubi Rhodanus & Isara confluũt. Stra.
Mene: Mar. T. de finibus bonorum & mal: Qui enĩ uoluptates ipsas contendũt. & licet dicere se accipere secum mene ante ponere. Noni us marcellus.
Mene hoc genus interrogationis negatiuũ hẽt significationẽ. Te. in ecy. mene. Do.
Me negociis occupato uenire nõ poterã raro dicitur: sed occupatus. Hora. tamen inqt. Se puero censor castigatorq; minorum. & M. Tu. ad Tyronẽ. Non potes effugere huius culpae poenã te patrono.
Menethus mons est in alpibus.
Menethon & Pytho nomina puellarum & item filiarum Oceani.
Menesthius philomedusae filius ex Arna urbe

arithoi a Paride interfectus. T.

Menoetius hoc nomen cũ habet oe diphthõgon in penultima caret aspiratione & ẽ graece quattuor syllabaꝝ & patrẽ signat patrocli: nã Menoecus thebáus triũ syllabaꝝ ẽ ẽt habet c in penultima filius Creontis.

Meniani dicebantur qui ex loco edito quem menianũ dicebant spectabát. Tranqllus paucis ex proximis menianis.

Mnesteus Petei filius: & Menestheus Pelei nepos Polydora filia quã Sperchio fluuiũ amasse & cõpraessisse ferunt.

Menestheus Petei filius Diomedis auriga. alius Thesei & Phoedrae filius frater Demophõtis dux athen. T.

Menesthea filia Oceani & Thetyos. T.

Menecis ultima phocensiũ urbs quae ad occasum uergit. Stra.

Menianũ id est solanũ locus eminentior ad solis motũ & horas dignoscendas ab auctore qui condidit appellatũ. Valerius maxi. libro nono. Cõsimili ipetu mortis C. Licinius macer uir praetorius calui pater repetundaꝝ reus dũ sententiae dicerentur in menianũ conscendit. Ser.

Meniana aedificiata menio collega crassi funt appellata. is enĩ qui primus ultra colũnas extendit tignos quo ãpliarentur superiora. Fe.

Menyllus uir athenien.

Menippus est cynicus phoenix seruus: dominus eius Battus ponticus foenerator dictus Homerodanistes: qui omnia insidiis amittens se suspendit. Fuerunt sex hoc nomine. Tortellius.

Menippus non pauci serui philosophi clari extitere: ex quibus ille menippus fuit cuius libros. M. Var. in saty. Aemulatus est quas alii cynicas. ipse autẽ appellat menippeas satyras Macrobius.

Menotaus us apud Cattadas fluuius & Opharitas.

Menon propriũ nomen. Cicero tamen meno dixit in oratione pro fũdanio ut est ne id qd meno nũciasset. Pris.

Menoba ciuitas est in Hispania iter sacꝝ pmõtoriũ: herculeasq; colũnas. Stra.

Menostei portus est in insula: quã betis bipartitus efficit. Strabo.

Mens a memini & mentio. Lau.

Mens dispositio consiliũ. Virg. aenei. libro primo. Nostrã nunc accipe mentẽ. Et Teren. in an. Mala mens malus animus. Ser.

Mens animusque idẽ sunt. ut Virgi. magnam cui mentẽ animũque delius inspirat: & ẽ perissologia Ser.

Mensa dedicata in tẽplo arae ritu antiquo usũ & religionẽ obtinet puluinaris; ut Virgi. i. dixit. Et in mensam laticũ libauit honorem. Macrobius.

Mensa frugibusque iurato significat per mensam & fruges. Fe.

Mensam escariã cillibã appellabát: ea erat quadrata a ciliceo populo. Var.

Mensũ p mensiũ. Oui. meta. li. viii. Et quos sustinui bis mensũ qnqꝫ labores Pri.

Mensarii nũmularii collybistae a graeco dicuntur. Festus.

Mensaris nũmularii. Fe.

Mensae in aedibus sacris ararũ uicem obtinebant. Festus;

Mensũ secũdae pomoꝝ quae post inferuntur. Vir. ii. geor. Nõ ego te dis & mẽsis accepta secũdis transierim rhodia. Ser.

Mensis principia cur tria & dies quasi quosdã legibus praestitutos habent. qui dieꝝ idẽ interuallũ in medio capiũt. an illud uerꝫ est qd luba in historia scribit: magistratus calẽdis populũ uocare: & in quartã diẽ nonas indicere solitos esse. Idus enim diẽ religiosũ putabát. An illud magis quod lunae uarietatibus tempora desenbentes. tris oino singulis mẽsibus lunae mutatiões fieri aiaduertebát: primũ cũ soli cõgressa penitus occulratur: deinde cum solis radios ac lumen elapsa ab occasu incipit apparere: postremo cum solaribus radiis collustrata plenilunũ efficit. Nominant autẽ lunae occultationẽ cũ scilicet nõ apparet. Calẽdas quicquid occulte sit clam fieri & celari latine dicitur. Primã uero nonas appellant. iustissimo quidẽ nomine nouã uocant. Idus autẽ ppter speciẽ & undique collucẽtis lunae pulchritudinẽ: aut cognomen illud Ioui attribuẽtes. Sed certissimũ dieꝝ numeꝝ exequi nõ oportet: non ex eo quod paꝝ abest calũniari quando quidem ne hoc tẽpore quo ad sũmũ astrologiae peruentum est; inaequalitas tamen tempoꝝ mathematicoꝝ peritiã uicerit: & eoꝝ nũeros ac supputationes saepissime fallit ac fugit.

Menson persona comica ab inuentore dicta. Festus.

Menstruũ quo mulieres saepe purgantur non multi: sed uitiosi humoris indiciũ est. indigestũ est enĩ & crudũ quod egeritur & quasi infirmũ effluit. nec habet sedem sed natura quasi noxiũ & magis frigidũ pellit: quod maxime probatur. quia mulieribus cũ purgantur algere cõtingit: unde intelligitur frigidũ esse quod effluit: & ideo in uiuo corpore nõ manere quasi iopia caloris extinctũ. Macro.

Mentecaptus dicitur cũ mens ex hois potestate abit. & idẽ demens quod de sua mẽte decesserit. & amens quod a mente abierit. Fe.

Mentiri & mendaciũ dicere quemadmodum

distant.P.Nigidius manifestauit.Qui mētit ipse non fallitur alterum fallere conatur.Qui mendacium dicit ipse fallitur quantum in se ut bonus præstare debeat ut nō mentiatur. Nonius.

Menthastrū quod mentham imitatur: est que syluester olus. Laū.

Mentha herba.Pli.xix.

Mentha græcæ habet aspirationem.

Mentagrū pestis rabida contagiosa:morbus ille fuit quem Pli.appellat mentagrā.

Mentor argento celando maxime claruit: ut Plinius Iuuenalis raræ sine mentore mēse.i. sine poculis mentoris laudatur a Martiale.

Mentis hic & hæc amētis & hoc amēte dicūt antiqui:nec mirū aut mentis ignis est ꝑmens Priscianus.

Mentū quod nos cōmentum.Fe.

Menus germaniæ fluuius: ubi sylurus piscis equum tranantem demergit.

Mœonia regio minoris Asiæ:quæ & Lydia dicitur.

Meo modo:mea uoluntate:meo arbitrio. Terentius in And.Sine nunc meo me uiuere modo.Donatus.

Mœotici:toreatæ:arrichi:phitores oram quæ a Bosphoro ad Tanain usq; deflectitur: incolunt & ostio fluminis,proximi sarmathæ apud quos easdem artes foeminæ quas uiri exercent adeo ut ne militia quidem uacent:uiri pedibus inhærent:sagittisq; depugnāt.illæ equestre prœlium ineunt:nec ferro dimicant.sed quos laqueis intercepere trahendo conficiūt nubunt tamen. uerū ut nubiles habeant: nō in ætate modus est nisi quæ hostem iterime uirgines manent.

Mephitis a græco μεφῖτις secundū quosdā terræ putor de aquis sulfuratis qui grauior est in syluis.Alii deū dicūt iunctū Leucothoe ut Adonis Veneri.Tor.

Mephitis ē terræ putor qui de aquis nascitur sulphuratis. Vir.vii.æne.Sæuaq; exhalat opaca mephitim.Ser.

Mephitis terræ putor qui de aquis nascitur sulphureis;uel deus Leucotheæ connexus: sicut est Veneri Adonis: Dianæ Virbius uel Iuno est quam aerem esse constat;unde putor nascitur.sic mephitis dea odoris grauissimi.Seruius.

Meracior cur eadem potio meracior uidetur ieiuno ꝙ ei qui cibum sumpsit.Respōdeo uenas media uacuæ facit saturitas obstruit igitur cum potio per inanitatem penitus influit quia non obtusas cibo uenas inuenit:neq; sit admixtio dulcior per uacuū means gustu fortiore sentitur.Ma.

Mercatus ꝑ mercatibus. Salustius histo. libro tertio.Cæteri negocia sequebantur familiaria legatoꝝ aut tribunoꝝ & pars sua cōmeatibus mercatis.No.

Merces a merendo. Varro.

Mercedituum mercennarium quod mercede tueatur.Festus.

Mercedonius a mercede soluēda: Merum purum,Festus Pom.

Mercis appellatio ad res mobiles tantum pertinet.inde mangones non mercatores sed uenaliciarios appellari.

Mercurius infra martem stella mercurii est.ea Stilbon appellatur a græcis quæ anno fere uertente signiferum lustrat orbē. Cicero de natura deoꝝ.

Mercuriū in maximū honore habuerūt ægypti quoniā uerba in ordinē redegisse multis nomina indidisse litteras inuenisse sacra cōstituisse astroꝝ cursus obseruasse: harmonias uocum:palæstram:numeros:medicinā:lyram trium chordam instar: trium āni temporum:uocem acutam;grauem:mediam sue nisse dicunt:& īterprætem uerborum apud græcos fuisse.ūde Hermes dictus.Diodorus.

Mercurius a mercibus est dictus.hunc etenim negociatorum omnium festinabat esse deū. Festus.

Mercurius a mercibus.græce Ἑρμῆς ex Maia Iouis filius quem natum Iuno lactauit:unde īmortalis factus deus facundiæ mercatorū: palæstræ;furum nuncius & interpræs deoꝝ: ex Venere Hermaphroditum genuit ex Lycaone Dædalionis filia Autolium precibus Iunonis Martem liberauit ut in aloeus argū interemit;Promethcum religauit in Caucaso:comperit lyram septichordem: datur ei uirga caducea & talaria alata & galerus secūdum Strabo.

Mercurios tris.Ci.testatur de natura deoꝝ.supeꝝ:terrenum:& infeꝝ.

Mercurii ꝑmontorium Aphricæ in Sicilia uasto tractu se ferens.

Mercurii qnque unus Cælio patre & dia matre natus:cuius obscœnis excitata natura traditur ꝙ aspectu Proserpinæ commotus sit. Alter Valentis & Foronidis filius:is qui sub terris habetur id est Trophonius.Tertius ex tertio Ioue natus & maia:ex quo & Penolopa natum ferunt.Quartus Nilo patre quem ægypti nephas habent nominare.Quintus quem colunt Pheneidæ qui argum dicitur interemisse ob eamq; causam ægypto præfuisse atque ægyptiis leges & litteras tradidisse; hunc ægyptii Teut appellant eodem nomine anni primus mensis apud eos uocatur.Cicero de natura deoꝝ.

Merenda dicitur cibus qui datur post meridiē

Affra. Interim merendam occurro ad coenā cum ueni iuuat. No.

Merenda a meridie nomen uiri.

Merenda dictus a meridiana coena. Caf.

Meridiare medio die dormire. Sueto.

Mereor & mereo utraq; uoce idem significāt. Lucanus vi. Scæua iuro nomen castrorum ī plebe merebat. Virgilius quarto. Si bene qd de te merui. Similia sūt metio & metior: meto & metor.

Mereor de te est aliquid in ambiguū in te conferre si beneficii quidē benemereri. sin offensionis: male mereri dicimus.

Mereri est etiam mercede operari atque alteri inseruire: & stipendia facere in militia etiam dicitur. Lau.

Meret meretur. Virgilius libro decimo. Qualem meruit Pallantia remitto. Et libro quarto. Si bene quid de te merui. M. Tu. ad Cæsarem iuniorem libro secundo. Quem perisse ita de republica merentem consulem doleo Lucil. libro. xxx. Publica lege ut mereas præsto est tibi Questor. Varro in cunuc. Quia plus inquit merere debet in quo uirtus est. Nonius.

Meret humillimum & sordidissimum quæstū capit. Varro rerum humanarū lib. xx. Qui in ordīe ratus æs militare merebat ei ob mercedem laborem infamiā corporis locat. Luc. li. primo. Et mercede meret religiones. Var. in agathone doloreste. Qui merita hominē & seruū facit. unde & mercēnarii & meretrices dicuntur. Idem in eu. Primū iste qui meret sestertios uicenos. No.

Mereri ppria bona dicimus cōmereri mala id est delinquere & peccare. Te. in ecy. Quibus iris pulsus nunc in illam iniquus sum: quæ nunq̄ quicq̄ in me cōmerita est quod nollē: & sæpe meritā quod uellem scio. Do.

Meretrices apud ueteres succīctiore ueste utebantur. Asconius in excepio. meretrix cū ueste longa peregrino in loco solet tutandi cura sese sumere. No.

Mereoticum ex uino q̄ in palude ægypti nascitur & mereotides albæ & mereotica fama Acron.

Mergo & mergor extra compositionem dicimus: sed in compositione emergor facit. Et Terentios in adelphis noue dixit: Tot res repente circūuallant unde emergi non potest. Donatus.

Merges manipulus spicarum. Virgilius secundo georgicoꝝ. Aut fœtu pecorum aut cerealis mergite culmi.

Mergæ furculæ quibus aceruī frugum fiunt: dictæ a uolucribus: sic messores eas in fruges demergunt ut eleuare possint manipulos. Festus.

Mergus Priami filius se præcipitauit e muro: nec periit quod curo frequentaret in auē cōuersus quæ mergus dicitur.

Meritauere. Cato ait p merere. F.

Meridies manifeste medius dies. Cī in ora. lā uiderunt nescire dulcius ipsum meridiē cur non medidiem. No.

Meridies ab eo quod medius dies. d autem antiqui non r in hoc dicebant ut præneste incisum in solario uidi. Varro.

Meridies pro medidies a medio die: & semper masculinum est. certum enim tempus significat diei. Teren. in adel. Ipso meridie stipulā colligendo. Pri.

Meridie p aduerbio accipitur quoq;. Pri

Meridiem mediam dici horam omnem solūmodo putant cum & noctis eam temporis partem ueterum auctoritate dixit. Varro in marcipore. Repēte circiter cum picturis aer feruidis late ignibus cœli oreanastice ostenderunt. No.

Meritoria accipimus quæ uulgo diuersoria uel fullonica appellantur.

Meritoria taberna diuersoriū atq; hospitium mercēnariū quo mercede uti licet. meretrices a mereo quæ mercede suam exercēt militiam. Lau.

Meritorius a uniquo mercede uti licet: inde pueri meritorii scorta mascula cōcubini nō recte catamiti dicunt. dicimus. n. rationem meritoriam quasi uilem & male coemptam.

Meriones moli filius auriga Idomenei & dux nauiumm marti comparandus est.

Meritus mons in tertio Europæ sinu.

Meritos id est unicuiq; aptos. imolantur enim quæ obsunt muneribus deorū: ut porca Cereri quia frugibus obest. hircus libero quia uitibus. Vir. iii æneī. meritos aris imponit honores i. congruos. Ser.

Meritissimo. Tur. in parethecusa meritissimo te magnifacio. Cicero in asoto. meritissimo hic me eiecit ex hac decuria. No.

Merula q; foliuaga est & solitaria pascitur nūc merum purum.

Meros mons Indiæ Ioui sacer famam hic præcipuam habens. In illa gentium in huius specu liberum arbitrantur esse nutritum unde græcis auctoribus ut fœmori Iouis insitum dicerent: aut materia ingessit: aut error oras tenent ab Iodo ad Gangem palibotri a Gange ad folida. Nisi ubi magis q̄ ubi habitent æstuat atræ gentes & quodam modo. Pomponius mella.

Meroeni habent terram quam Nilus primo ambitu amplexus insulam facit. pars quia uitæ spacium dimidio fere quam nos longius

angunt: macrobii pars quia ex ægypto aduenerent dicti automolæ pulchri formæ & qui corporis parumque ueneratiores ueluti optimarum alii uirtutum. In illis mos est cui potissimum pareant specie ac uiribus legere apud hos plus auri q̄ persis est: ideo quod minus esse preciosius censent ære exornantur: auro uincula fontiū fabricant: est locus apparatis epulis semper refertus. Et quia ut libet uesci uolentibus licet Heliu Traperam appellant: & quæ passim apposita sunt affirmant inasci subinde diuinitus. Pom.

Meroe trifyllæ insulæ Nili metropolis, a qua & tota insula: Cambyses condidit nomine matris forma insulæ scuto persimilis maxima insularum Nili longitudine stadiis quattuor milia: latitudine mille habet aurum argentum ferrum hebenum: fœminæ mammas habent maximas: longiorem q̄ nos uitā habent.

Meros mons Indiæ Ioui sacer: cuius in conspectu bacchus nutritus. hædera uitibus fontibus frutetisq; conspicuus: eiusque sub radicibus Nisa ciuitas est.

Meropus mons græciæ iuxta Thessaliam uastis præruptis anfractibus.

Meropes aues sunt uirides habentes pennas & uocantur apiastræ quia apes comedunt. Virgilius quarto georgicorū. meropes aliæque uolucres. Ser.

Mertaret mergeret. Actius in antenoridis. Forsan an sit quod hic non mertet metus. Idē in deiphobo: Vel hic quia mea parte effrenata impudentia præsenté præsens dictis mertare instituit. No.

Mertat mersat antiqui. Fe.

Merum solum dicebant. unde & auis Fe.

Merum est solum. Terentius in phormiōe. Nisi est nisi spem meram. Varro. Liberos parere cui necesse est non est merum: hec tu ædepol cur insimulas tuis. Plautus i asinaria. Aurum atque argētum merum est quod loqueris fixus apud nos animus tuus clauo cupidinis. Varro. Sexque Vlysse. Diogenem postea palum solū habuisse & habere Vlyssem merum tunicam pileum idem non habere. Idem in eunucho. Tu non insanis quo tibi uino corpus corrumpis mero. No.

Merum syncerum. Pomp. in piscatoribus. Nescio quid non est hoc merum quod hic plorat. Varro io marcipo. Eodem coniecisse miracula nescio quæ Cicero de oratore libro secundo. Ecce tibi exortus est Socrates magister istorum omnium cuius eludo tanquam ex equo troiano meri principes exierūt. Nonius marcellus.

Merulas alites. Varro.

Merula fluuius in albo Vintimilio oppido: Strabo.

Merx & mercatura hoc distant. Merx est species ipsa. Mercatura actus ipse. Lucrum de merce. Mercatus autem locus in quo agitur mercatura. Tullius de republica libro tertio. Pones primo mercaturis: sed mercibus suis auaritiam & magnificētiam inexplebiles cupiditates omnium rerum exoptauerunt in græciam. Idem de officiis. Quo tanquam ad mercaturam bonarum artium sis profectus inanem redire turpissimum. Nonius Marcellus.

Mensam uacuam tolli non sinebant: sed omnino cum aliquid etiam superesset: an illud interpretantes aliquid semper in futurum de eo quod nunc adest relinqui oportere: & per hodiernum diem Crastini meminisse an quod urbanum atque elegans putarét comprimere atque inhibere appetitum & iam cū uoluptate perfrui liceret. minus enim quod abest cupiunt qui præsentibus de paratis abstinere cōsueuerūt: an & aduersos seruos humana consuetudo. Non enim tantopere gaudent serui si accipiūt q̄ si participes. siantiq; mensam sibi cum dominis quodāmodo coniugatum esse putant. An quod nihil sacrum inane ac uacuum negligere oporteat mensa uero sacra est.

Mesa flumen est notum: fluit maxime per Leodium & per Brabantiam usque Mastrecht & deinde etiam per Brabantiam & Gellerē: & demum ubi se coniungit cum flumie rheno. & efficit insulam: quæ hodie appellatur Vatuana in qua est oppidum quod uocatur Annelonge: a mari circa milia passus. lxxx. Strabo.

Messana dictus a deuicta messana. Cas.

Messeni Pyliique terras colunt & ipsa pelago pylos adiacet. Cyllene calipolis patriæ oram illam tenetur quam Thelonates & taaxos excurrunt. Sed Cyllene quod Mercuriū ibi natum arbitrantur insignis. Pom.

Misererur & miseratur inter se distāt. Est enī miserari flere ac delamentari. Misereri autē misericordiā aliēis casibus exhibere, & actio primo affectus: passio ad secundū. Vir. vi æn. Nec minus Aeneas casu percussus iniquo Persequitur lachrymans & miseratus euntē est. Idē secūdo æneī. Miserere laboꝝ tantoꝝ: miserere animi non digna ferentis. Ser.

Mesapia Apulia est a Mesapo rege appellata. Festus Pom.

Messana ciuitas Siciliæ ꝓpe peloꝝ.

Mesius lingua Osca mensis maius. Osci enim a regione campaniæ quæ est Osca uocati sūt Festus.

Mesopotamia regio iter euphratem & tigrim unde nomen in maiori Asia.
Mesonyction media nox.
Mespila genus arboris notissimae.
Messala orator stematis domestici studiosissimus: magnificas habuit aedes: quae cū domo Licinii Crassi certabant situ uetustate: infra de eodē marmora messalae findit caprificus.
Messalina a messala cognomē. Claudii cui seni puella nupsit libidini sūmae: de qua Sueto. & Plini. x. Cornelius Tacitus. C. Syliū amauit noie matrimōii & nuptiis sibi iūxit opa'nar cissi liberti iterempta est a tribuno. Tor.
Messani sine n scribi uult. Var. Et dictum qd in medio ponatur. Ser. in arte.
Messanius qui messanam in Sicilia cōdidit: fuit regnorū tyrannus Ma.
Messena urbs graeciae propeplum: quam amy sus interfluit.
Messem i urbe Roma & locis plaerisq; ut stramentum mediū subsecent manu sinistra sūmum praehendunt a quo medio messem dictam puto infra manum stramentum quod terra haeret: postea subsecatur contra quod spica stramentum haeret cordibus in areā fertur: ubi discedit in aperto loco palā a quo pōt nominata esse palea. Varro.
Messis est cum ipsa messio tū seges iam matura: sementis uero est satio siue (ut sic dicam) seminatio. Lau.
Messim. Nec uidet uindemiam in cella neque in granario messim. Var.
Mestitudo p mesticia. Acti. in thele. Quē ubi aspexi uix memorabilem itui uiderer ni uestitus taeter mestitudo uastitudo ꝑdicarent hominē esse. Plau. in aul. Qui tanta mala mestitudo obtigit. No.
Mestiter p meste. Plau. in ruden. Sed unde uero scire cum unius de ueste dicā obsecro tā mestiter ueste uestitus. No.
Mestiter p meste. Pri.
Mesthles dux in auxiliū troianorū. Tor.
Met Parelcon ē. nā met; pia mi te; ut egomet qs piam; tute ornatus causa aduerbia sūt. Quic quid enī ab illis septē recesserit ptibus aduerbium esse necesse est. Ser. in arte.
Moeta est inferior pars molae: Canilus supior.
Metis Oceani & Thetyos filia. Tor.
Metalli dicūtur in re militari quasi mercenarii Actius in anna. Colones famuliq; metalliq; caulaeq; a quo genere hominū. Ceciliae familiae cognomen putat̄ dictū. Fe.
Metallum pscrutatiū metallorū pscrutator.
Metalla sunt uenae tam lapidis q̄ aeris & aliarū rerū. Plinius. Et ubicūq; una inuenta est non pcul inuenitur alia hoc quidem & in omni fere materia unde metalla graeci uidentur dixisse. nā metallao significat indago.
Methodium forum: quod postea Traiani dictum est.
Methorne oppidum.
Methodium auri iuestigatio & inquisitio uel ars & methodus uia breuis.
Metoscopi qui fronte inspecta futura praedicunt.
Metonymia est nominis tropus nomine posito cuius uis est pro eo quod dicitur causam ꝓpter quam dicitur ponere Quītilianus cuius plures sunt species.
Metaphora translatio: de qua Quintilia.
Metaplasmus transformatio: trāslatio recti sermonis in alteram speciem: cuius. plures species sunt. Tor.
Metalepsis figura: de qua Quintilianus tertio Nos nunc translatiuam: nunc transumptiuā nunc transpositiuam dicimus; ut mea terra uidere nuta.
Methatessis transpositio: ut tymbre pro tymber. Vir. Tor.
Metapontū oppidum in sinu tarenti
Metare parare. unde & metatores Vir. geor. li. ii. Si pinguis agros metabere campi densa ferre. Ceci annali. li. vi. Oēs simul terrā cū classi accedunt nauibus atq; scaphis egrediūtur castrametati signa statuunt unde hodie quoq; metatores dicimus. No.
Metagonium est numidarū gens. Stra.
Metagonium promontorium Aphricā a Numidia diuidens.
Metaurus Vmbriae fluuius in adriaticū sinū haud longe a phanestri Colonia uersus Senogalliā: clarus uictoria Saliatoris Liuii & Claudii Neronis caede Hasdrubalis.
Metaurus fluuius picenae puīciae in Flaminiā decurrens: quae regis Gallia dicebatur: ubi Claudius Nero cōsul cum Salinatore collega Hasdrubalem interfecit. A. Ge.
Metata mensura disposita nam metari dicebātur rastrati. Hora. lib. car. Nulla decempedis metata priuatis. Acron.
Metamorphosis trāsformatio: opus. Oui.
Metelli fuerunt enim tēpore Ciceronis plures Quin. metelli ex quibus duo consulares: Pius & Creticus. A. Ge.
Methodus doctrina uia & ratio.
Methodus uia quae p ratione sumit̄. Tor.
Methona urbs peloponensi littoralis. Tor.
Methymna urbs Lesbi habens bonū uinū.
Methymna urbs fuit in Lesbo patria Arionis Terpandri musici Helanici historiarum scriptoris Thaliae: qui Alcoeum & Sapphō est interpraetatus nomen accepit a methymna filia Lesbi qui insulā tenuit: mariliae methymnaeo gauisus Arion delphin.

Metia tribus a quodá castro sic appellat.Fe.

Metiri est trásmeare.Lucil.li.xxx.Virgil.male metitus negociú est fluctibus traddit. Vir. geor.libro quarto.Inuito lapidú cursu metitur equorum.No.

Meticulosus qui timidus é a meticulo magis q̃ a metu.Lauré.

Meticulosus a metu.Plau.i mustella.Nescis q̃ meticulosa res sit ire ad iudicé.P.

Metiochus melciadis athenensis filius ex priore uxore qué a phoenicibus Dario traditú multis rebus & uxore Darius donauit.

Meto messui.Cato secúdo ori.In cápo tyburti ubi ordeú demessuit.P.

Metuor actiue & passiue.Hora.ii.car.Nulla decempedis metata priuatis opacá porticus excipiebat arcton.P.

Metoscopi sunt qui futurá hominú fortunam illos inspicientes praesciút & praedicút: dicti a σκοπέω.i.cósidero.Sueto.lib.xi. Quo quidé tépore aiút metoscopú a Narcisso Claudii liberto adhibitú ut britannicú inspiceret cóstantissime affirmasse illú quidé nullo modo caeterorum. Titú qui tunc pro se astabat utique imperatorum.

Metrodorus mensurae donú.atheni.pictor & philosophus:de quo Plinius.xxxv. qué atheni.miserunt.L.Paulo uicto per se cum peteret probatissimum philosophum ad erudiendos liberos.

Metrocles philosophus matóres frater hipparchiae cratetis leuir se suffocauit.Tor.

Metropolis matricia ciuitas: inde metropolites qui sacerdotio praeest.Tor.

Metrum mensura.unde p uersu de quo Augustinus in musica.

Metuo a mota quodámodo mente uel metui sti admouisti.quod frigidus timor timuisti Varro.

Metuere a quodá metu animi cú id qd malú casurum putat refugit mens.Var.

Metuere & timere in hoc differút q metuo illú dico q mihi ipsi aliqd facturus est.Timeo ab illo cuius causa possim aliqd mali pati étsi ipse in me nihil mali consulat.& sic uariamus casus.& dicimus metuo illum & timeo ab illo:& metuimus eos qui nos amát.Timemus etiam inimicos.Te.in an.metui a Crysi de.Donatus.

Metus noue & eleganter positú.Salu.hi.li.i.Id bellú excitabat metus Pópeii uectoris:hoc é q de pópeio metuerent.A.Gel.

Metus dicit sicuti plagaeque timor.Virg.li.ii.Et metus & mala suada fames.No.

Metus religio.Vir.lib.vii.aene.multosque metu seruata p ános.Ea.n.nata é ex timore.S.

Metus & iniuria atque alia quaedam id genus si utroque uersú dici possit:& p eo q timet & q timetur:& p eo qui iniuriam facit:& q patit nam metus hostiú recte dicitur cú timet hostes & cum timentur.A.Ge.

Metus quasi corpus bruitú quod cú molimine mouet.Te.in an. Spans iam amoto metu & semp in metu é praesaga mali mens.Do.

Metus est qué habent timétes.Ser.

Metus é ifantis uel futuri piculi cá trepidatio.

Metú:timoré formidiné pauoré.Ci.discernit í v.tus.in qóne auté metus:i eú timiditas. formido pauor ignauia.No.

Metulum oppidum est hiapedum.Strabo.

Meus sum.i.meae potestatis.sic tuus pfius: Vindicta postq̃ meus a ptore recessi. Te. i phor: Eho meorum solus sum meus.P.

Meus carnifex.i.in me carnifex qui me torserit.Te.in an.meus carnifex.Do.

Meum ius meá libertaté:meá uindictá.ná ut illa iniuria est quae fit inoxio:ita ius uidictaque redditur reo.Teré.in adel. Ego meum ius p sequar.Do.

Meuania in Vmbria patria Propertii: clitúno fluuio clara:cuius aqua pota cádidos boues reddit.Pli.húc i faliscis eé putat. Vir.Sylius.

Micare est fortiri digitis.M.T.de offi.li.iii. Dignú esse dicút q cum i tenebris mices & eos quas ipse quasi forte aut micando uictus alteri cedet.Var.in parmenone. micandum erit cum graecorum: ergo illius numerú an ille meum sequatur.No.

Micare est per uices sine ordine mouere. Vir. li.iii.micat auribus & tremit artus. Idé lib.x. Semianimisque micant digiti ferrumque retractant.Et geor.li.iii.Et linguis micat ore trisulcis.Luc.li.xxx.Oia cómendo mucro uideas feruente micare.No.

Micare fulgere. Virgi.aenei.li.i. micat ignibus aether.Et li.ii.Ardentes clypeos atque aera micantia cerno.No.

Micana sylua in gallia cisalpina ubi Luciú postumiú consulé Ro.trucidauerút.

Micalesos promontorium ciuitatis Oncheste in graecia.

Micalessus regio Boetiae ut depraehédi potest ab Homero.

Mycalae urbs patria:& aliquando in singularis ut urbe mycenae.

Michale urbs Ioniae: ut scribút Herodotus & Strabo ubi est paniomus.

Mycenae urbs Arcadiae & regiúcula Agamemnonis patria.& aliquando in singularis ut urbe mycenae.

Mycenae sunt intellectu singularia: uoce pluralia:ut thebae.moenala:gargara:tartara:didyma.bactra. Inueniuntur etiam singulariter prolata:ut Virgili. sexto. Argolicoue mari

deprensus & urbe mycena.

Mycerinus filius Cleobis regis Aegypti & rex Herodotus.

Mezabolizi sacerdotes eunuchi dicebantur quos cum quibusdam uirginibus uel aliquibus sacris esse oportebat:ut scribit.Stra.

Meciosa uel luciosa olim sylua in campo Sabino ubi Tullius Hostilius ro.rex aduersus sabinos pugnauit.

Mycythus uerna Anaxilei procuratoris regnorum causa cladis tarentinorum.

Mycone insula uicina delo ex cicladibus quæ delo reuincta est.

Mycostillus.i.mixtus:ubi & poeta & psonæ introductæ loquūtur ut est in æneide.Ser.

Mycrologus paruus sermo uel ratio.

Micropsychos pusillanimus.

Microcosmus minor mūdus.

Myctilis paupercula pulmentaria.Lu.libro.ii. Pulmentaria utentibus aut aliqd genus herbæ & ius habet bene se myctilis hoc est mœri.Seruius.

Mi uocatiuus est cuius nominatiuum mius quidam dixerunt: quod Carisius & Celsus ostendit.

Mydas uel da.gordiæ bubulci filius rex Phrygum ditissimus:de quo Hero. Apollinem asini auribus deturpatus est:quod significat hebes ingenium.

Myda rex phygum ditissimus fuit.

Myda habuit aures asini cū electus iudex marsyam phœbo prætulisset de eo scripsit Herodotus in primo & Trogus.

Mydon auriga Pylemenis quē Antiochus Nestoris filius interemit.T.

Mygdonia regio macedoniæ littoralis, in qua Niobe in saxū uersa ē:unde sappho mygdonii marmoris instar erant.

Mygdonus frater Otrei filius Cyssei: & ambo fratres:Hecubæ: reges in Thracia .patrueles Polymnestoris;cuius filius Chorebus.unde mygdonides.

Migrare quære in uerbo discedo.L.

Mihipte Cato mihi ipsi posuit.Fe.

Milan fluuius est Siciliæ inter syracusas & Leontinum.

Miles uel a militia id est durina quam pro nobis sustinent:aut a multitudine:aut malo qđ arcent milites solent:aut a numero mille hominum dictum.nam græci mille hominum multitudinem uocāt quasi millesimū quęq dictum.

Miletus urbs Ioniæ & caput ubi lana optima unde milesia uellera:alia in Creta:alia in Lesbo:quidā ab hac uellera.

Militta assyria lingua Venus.Hero.

Militum tria sunt genera.Euocati qui nō milites sed pro milite sunt.Salustius.Ab his omnes euocatos centuriones. Tumultuarii qui ad unū militant bellum. Sacramento rogati qui post electionē in rēpublicā iurant. Et hi sunt qui habent plenam militiā.nam.xxv.annis tenentur.Hæc tria apud Virgiliū sunt sacramento enī in secundo æneid. Phas mihi graiorum sacrata resoluere iura. Tumultuarii simul oē tumultu cōiurat trepido latiū.Euocati mittitur & magni uenulus diomedis ad urbē.Seruius.

Milites qđ duū miliū primū legio fiebat atq singulis tribus Ticiensiū Ramnū Lucerium mille militū mittebat.Vir.

Milites ærarii ab ære quo stipendia faciunt. Varro.

Milites stipendii ideo quod iam stipē pendebant.ab eo etiā Enni.scribit pœni stipendia pendent.Varro.

Milites ueteres poetæ nonnunquā milites appellant latrones quod itē ut milites cū ferro aut qꝛ latent ad insidias faciendas.V.

Miliæ locus in Asia ante solyma dicta quē Lycii incolunt.

Militē a malicie per antiphrasim:eo qꝛ uel mollet:sed potius asperum quid gerat; sic ludū etiā quo minime ludit.Fe.

Militon mons syrorum.

Militabitur bellū inquit.Hora.sicut pugna pugnā:& seruio seruitutē.Acron.

Mille singularis est numeri: ut inquit Varro. item mille hominum & hominibus & homines.Est eni adiectiuū milia hominū non homines.est enim substātiuum.dicitur præterea bis mille:ter mille:uel duo milia:tria milia.sic bis centum:ter centum. Virgi. Ter centum niuei tondēt dumeta iuuenci. Dicimus interdum decem milia quingenti pedites sine quingentis dicemus decem milia peditum.Laurentius.

Mille.Virgilius.Illa uiam celerās per mille coloribus arcum.i.per arcum mille colorum. Macrobius.

Mille . Quadrigarius in tertio annali. Ita scripsit ibi occiditur mille hominū:occidit inqt non occiduntur.Item Lucil.in tertio sat.Ad portam mille est:a porta exinde salernū mille inquit est:non mille sunt. Varro in.xiii.humanarum : Ad Remuli initium plus mille & centum annorum est. Cato in primo origi.Inde est ferme mille passus.A.Ge.

Millus collare canum uenaticorum factū ex corio confixumque clauis ferreis eminentibus aduersus impetum luporum.Scipio Aemilianus ad populum : Vobis inquit reipublicæ præsidio eritis quasi millus cani . Festus Pom.

Minas.primũ leges tulit ægyptiis quas a mercorio datas finxit ut minos cretensibus a loue: Lycurgus lacedæmoniis ab Apolline. Diodo.& Atrastes Arianeis getis etamolixis uestam præferens leges rulit: iudæis moyses ab Ico quem deum uocant siue q̄ diuinos putabant siue ut magis seruarentur.

Mimallones dicuntur ministræ liberi patris a ἀπὸ τῆς mimeseos id est a furore dictæ: unde & maniam dicimus & compositionem eumenes nominamus.mimallones auté dictæ ἀπὸ τῆς mimeseos quod imitarentur furorem liberi dicũtur enim & bombisonæ & mimallones.

Mimmi poemata sunt ex quibus solus risus quæritur:tantæ olim auctoritatis in ludis ut cunq; Laberius poeta bene egisset mimmũ suũ donatus sit a nullo autore. & ductus sessum in quatuordecim ordinibus autor Träquillus Macro.meminit appositis etiam uersibus Laberii ex phœmio mimi: philisto in hoc genere magnam laudem est consecutus clarut temporibus Augusti autore Eusebio is mimum edidit qui inscriptus est philogalon.v.studiosus risus adeoq; inotuisse dicit ut sunt plura apud græcos a pluribus memorata.

Minturnæ post lirim formiæ fũdi terracina circes domus aliquando Circæs antrũ amphrosium ardea laurentum Laurentium ostia citra thyberim in hoc latere sunt.Pom.

Minoë Quid ita morem hunc habent boeci eorum puellæ saltantes ut dicant eamus athenas cretas ferunt cum uouissent hominum primitias delphos misisse: eos autem q̄ missi essent ubi nullam facultatem aut copiam uidissent:inde profectos primum lapigiam incoluisse deinde mixtis atheniensibus hunc in thracia quem nunc habent locum occupasse.non enim uerisimile minoen atheniensium iuuenes tributi nomine quot annis ad se missos occidisse,sed i ministerio potius & seruitio habere maluisse. Ex is igitur nati quidem & cretenses habiti delphos missi sunt.ex quo boeic eorum filiæ generis sui memoria colentes diebus festis canebant eamus athenas.Plu.

Milium semen quoddam a græco:nam id melie.Varro.

Milium unde aduectum est & quæ sit natura ferendi.Plini.libro.xviii.

Mihi hiatus eã sũpsit aspiratione q̃ naturaliter carebat.nam ut gtũs mei sine aspiratione ita datiuus erat mi & accusatiuus mee cum duplici erat Quitilianus refert.postea uero hiatus causa id est ne eadem litteræ cõcurrerẽt interiecta est aspiratio.Quintilianus tamen circa tempora Catulli dicit nimium aspirandi usum erupisse atque inde durare ut uæhementer compræhendere & mihi aspirationẽ habere.sed ad nihil nihilum redeam patres nostri præter omnem rationem c litteram ĩterposuerunt nichil nichilumque pronunciantes & scribentes qui quidem abusus est.

Militum nomina:legio militum sex milia sexcentum sexaginta sex:cohors militum sexcẽti:manipulus militum centum:cidiarcha prĩceps mille equitum:cuneus non certo numẽro;sed in formam cunei struitur. Rorarii primi congressores ad bellum: antesignani scuta præferentes:ferentarii leuis armaturæ: fũditores a fundis dicti Argyraspides caraphracti lucidis armis equites armati.

Mimallones ministræ bacchi a ἀπὸ τῆς mimeseos idem a furore dictæ unde eumenes.

Miletum urbem quondam Ioniæ totius bellĩ pacisq; artibus principem patriam Thaletis astrologi & Timothei musici & Anaximãdri physici aliorumque ciuium inclytis ingeniis merito inclytam ut cunque Ioniam uocant urbem.

Milo crotoniensis athleta;de quo Ci.& Ge.xv Et uale.de mortibus non uult.

Mimas mons minoris Asiæ: a quo bacchãtes mimalon.des: de quo Oui.

Minanta locus.ody.tertio.

Minanta mons præruptus contra chion.

Mimus qui uel intra uel extra scænam gesticulationes quasdam exercet imitaturq; mores hominũ[&] naturas præserti obscœne a quodam thusco accæptũ.histrio qui personatus ĩ scœna tragœdias agit comœdiasq; uoce & corporis gestu.L.

Mimus effictor uel imitator.

Minirexiones auiũ minorũ cantus.Fe.

Mina latine dicit'.græ.aũt μνα & habet siclos lx.qui faciunt obolos mille ducentos. & habet minã libram unam & semiunciã: & sunt solidi.lxxv.mina uero ipsa duas libras & semis appendit.

Mina melius uocitatũ ait mãmã alteram lacte deficienté quasi minoré factã.Fe.

Minari p eminere.Vir.i.ænei.Geminiq; minãtur in cœlũ scopuli & minæq; muroℜ ingẽtes.Itẽ.illa usq; minatur.Ser.

Mincius uenetoℜ fluuius ex benaco lacu effluens Mantuã ubi altum lacum facit. ide effluit in padum torrentibus maximis efficit' ubi.Virgilius.

Mincius fluuius effluit ex lacu benaco.Stra.

Mindalensis mons sami insulæ ubi Polycrates tyrannus cruce affixus.

Minæ murorum eminentiæ: quas pinnas dicunt.Vir.quarto ænei. Pendent opera inter

rupta minæq; muroꝝ ingentes.Ser.

Minerua quia bene moneat:hanc pagani ꝓ sapientia ponebant.Cornificius uero fingatur pingaturq; militaribus armis eandem dictã putant.Fe.

Minerua id est quasi uim minetur. Ci.de natura deo.secũdo græ.pallas a uibrãdo.ũde paladiũ de quo Pli.vii.& fuit ligneũ.

Mineruæ promontorium in campania ex massico monte ꝓcurrens in capream insulã.

Mineruæ qnq;.prima Apollinis.secũda Nilo orta quam ægyptii Salete dicũt. tertia ex Ioue nata.quarta Ioue & Coruscæ Oceani filia quam Arcades Corion nominant quadrigaꝝ inuentricem.qnta Pallantis quæ patrẽ interemisse dicitur uirginitatẽ suam uiolare conantem cui pinnaꝝ talaria affingunt.Cic. de na.deoꝝ.

Mineruæ templum in montanis est in turdetania.Strabo.

Minerinius ꝓ minimo.Fe.

Minyæ thessaliæ populi qui cum Iasone Colchos ꝓfecti sunt.

Minyeus fluuius Thessaliæ:qui oppido harenæ uicinus ostia mari facit.

Minime gentium ꝓ eo quod est omnium gentiũ iudicio minime esse faciendũ.Fe.

Minimum est superlatiuum aduerbiũ : minime uero negatio est quasi nequaq̃:ut minimum doctus qui pauxillulũ doctus. minime uero qui ꝓsus indoctus est.L.

Ministerium ministri ꝓprie est opera;sed ꝓ oĩ opatione.Mysterium uero est μυστήριον arcana quædam res & ꝓprie diuinis uiris sacerdotibusq; tantũmodo cognitum.mysterium quoq; ꝓ multitudine ministroꝝ. sicut seruitiũ ꝓ multitudine seruoꝝ & pro seruitutis actione.Salu.interdum seruitia repudiabat. similiter officio ꝓ officialibus obsequiaque præstantibus.Lau.

Ministratrix ꝓ ministra.Ci de ora.li.ii.Sed oẽs comites administratricesq; esse.No.

Minitas ꝓ minitaris.Li.in danae. Etiam minitas nute.ea quæ sunt:tua sunt magis q̃ mea. Plau.in amphi.Quid minitabas te factuꝝ si istam pepulissem foras.No.

Minitabiliter pro minaciter. Actius in æneid. Hac de curia colleti uoce canora fremitu peragranti minitabiliter.Pacu.i antiopa.minitabiliter icrepare seius dictus icipit.No.

Minius fluuius Hispaniæ a colore pigmenti : quo plurimum exundat.iuxta pyrenum ab oluca:lcunos:seubros:bactros:& augustam ꝑrrigat in oceanum.

Miniuges est parua insula e regione paruæ sirtis:quam lotophagi incolunt.Stra.

Minidæ argonãtæ q; pleriq; coꝝ ex foliis miniæ fuerunt orti.Fe.

Mino & minor:minito & minitor eadẽ significantia ꝓtulerũt antiqui.

Minor tot annos:& minor.xxx.annorum.deest enim illo qui est tot annorum natus. Hora.maior neronum: subaudiẽdum est ætate. Idem minor fratrum pro unius fratrum qui minor est.Lucil.i quarto.Repulit æstus fortior oceani:intelligitur æstibus.Idem in primo. Non minor ara Dianæ: subaudiendus est ablatiuus.Pris.

Minoris & plus quære in tanti.Lau.

Minos minois uel minonis.Pris.

Minores & maiores iter cognomina mulierũ ponebantur.Fe.

Minorem delum puteolos dixerunt q; delos ante maximũ imperiũ fuerit totius orbis terraꝝ:cui successit postea puteolanũ qđ municipium græcũ antea Dicæarchia uocitatũ ẽ. Lucil.in dicæarchiã:tum populos delumq; minorem.Fe.

Minos Iouis ex europa filius. Alii Xanthi regis cretæ qui Sarpedonem fratrẽ reppulit. Home.his leges tulit.

Minotaurus pasiphahes ex tauro filius: cuius fabula nota.

Minotauri effigies inter signa militaria est: q; non minus occulta esse debent consilia ducum q̃ fuit domicilium eius labyrinthus minotaurus putant esse genitus cum Pasiphahe Minois regis dicitur concubuisse cũ Tauro:sed affirmant alii taurum fuisse nomẽ adulteri.Festus.

Minturnæ oppidum campaniæ in cuius paludibus Marius delituit.

Minturnæ latina ciuitas est maritima latina uia attigens iter formias & sinuesam utrinq; ad sta.lxxx.distant.Stra.

Minutia porta romæ dcã ab ara minutii quẽ deum putabant:& proxima erat sacello minutii.Festus.

Minusculæ dictæ Iuniæ Idus a similitudie maioꝝ q; tibicines cũ feriati per urbem uagãt: cõueniunt ad ædem mineruæ.No.

Minusculæ qngentus appellabantur idibus iunii q; is dies festus erat tibicinũ q Mineruã colebant.Quinquatrus ꝓprie dictus erat dies festus mineruæ martio mense.Fe.

Minuebantur populo luctus ædis dedicatiõe cum accensoribus lustꝝ condebat̃ cũ uotũ publice suscæptum soluebat̃. priuati aũt cũ liberi nascerent̃ cum onus i familia ueniret cum pater:mater aut liberi aut uir aut frater ab hoste raptus domum rediret cum puella desponsaret̃:cũ ꝓpriore quis cognatione: q̃ is q lugeretur natus esset:cum in rostro cæteris constituisset.Fe.

Minutum positum p breui. Varro in epistola latina. Si uenisses capuá quot pueros minutos uides libenter & maioresanimaduertere non uis. M. T. uer. li. iii. Reticulum ad naris admouebat tenuissimo lino minutis maculis plenum rosæ. No;

Minutum est sæpe breue. No.

Minutum est scrupulosum & obscurum. Cicero de finibus bonoꝝ & maloꝝ. libro primo Ecce autem mali minuti angusti & oia semper desperantes maliuoli: lucifugi maledici: monstrosi. Noni.

Minutim p minute. Lu. in. v. Dic quam cogitat uis oé me minutim p cõmisuras ruinarú noctoris uigore.

Minutum & minuere ex græco μινύειν dicunt uideri putest. Fe.

Minus aduerbiú positiuo adiunctú cõtrariæ significatiõis cõparatiuum demõstrat ut minus stultus. i. prudétior. Te. in eu. Hoc nemo fuit minus ineptus. i. aptior. ponitur pro nõ: ut minus bonus. Pri.

Mionensium pmontoriú inter Ceriú & Saniú habet collé in modú metæ: haberque semitam a cotinente.

Mioparo genus nauigii ex duobus dissimilibus formatum. nam & medion & paron per se sunt. Festus.

Mioparo nauigii nomen est. A. G.

Mioparo est nauicula pirataꝝ. Ci. de rep. li. iii. Nam cú quæreretur ex eo quo scelere ipsius mare haberet infestum uno mioparone eodem inqt quo tu orbem terræ. Sal hi. li. iii. Et forte in nauigando cohors una grandi fa selo uecta a cæteris deerrauit: marique placido a duobus prædonum mioparõibus circúuenta. No.

Mioparo nauis piratica & ipsi mioparões.

Miophonos muræ interfector. quo nomine quidam aconitú dixerút.

Mira uel miracula ueteres p monstris uel horrendis ponebant. Plau. in amphi. Nimia me moras mira. Sed uidisti uxorem meam. Vir. i quarto geor. Omnia cõmutat sese i miracula rerum. Noni.

Mirari significat nouo aliquo modo obstupefieri. Vir. æn. li. i. artificúq; manus iter se operumq; laborem miratur. No.

Mirari delectari accendi. Vir. geor. lib. iii. Seu quis olympiace miratus prima pugnæ pascit equos. Noni.

Mirari p horrere ac perpendere. nam miracula sunt etiam illa quæ uehæméter praua sút Teren. in adel. Vestram satis mirari nequeo rationem. No.

Mirari etiá passiue ptulerunt antiq. Pris.

Mirando dú miror: & est pticipiú. Te. i eu. Mirando tanto hoc tam repentino bono. Do.

Mirabis. Pom. Paruo mirum facies fatue si studium mirabis diu. No.

Miras p miraris. Var. in eu. Hospes qd heras miras animo curare serpor. quid quasi nõ curat tandem Aristoteles. No.

Mirabilitas p admiratio. M. T. de offi. li. iii. Ergo & hæc animi despicientia mirabilitatem magnam facit. Noni.

Miron Eleutheris natus Ageladis discipulus buccula maxime nobilitat celebratis uersibus laudata fecit icané discobolon cuius meminit Fabius.

Myrrha suauissimi odoris arboré habet ut nõ nulli dixerút i eadé sylua cú thure & cú alia unguéta cõstarent ex diuersis rebus cõstarét sola myrrha habebat p unguéto.

Mysius flumen post monté olympiú thyndacem in quæ sequút emittiticirca angues nascunt imanes: neq; ob magnitudiné modo. Sed ob id etiá mirabiles quod ubi in alueú eius æstus soléq; fugerút: emergút atq; hiát supuolantesq; aues quis alte & perniciter ferantur absorbent.

Marobrecus q unguéto mádet miron unguétú dicimus brecho unio madefactio.

Myrrhina uasa mittebantur ab oriente & a nõ nullis locis parthorum. sed præcipua ex carmania erant distincta maculis. nonnulli dixerunt myrrhinum humorem concrétum sub terra unde hæc uasa dicebantur.

Mitagium adolescentulus áre i usu átiquoꝝ:

Mitapia genus piroꝝ ab odore.

Miracula núc digna admiratione antiqui i rebus turbidis utebantur.

Myricæ urgulta sunt humillima. Virgi. Non oés arbusta iuuant humilesque myricæ. No.

Mirius magis miræ. Var. in γνῶθι σεαυτόν nõ subsilis ac paludis & ab arato posces astra am oro núquid hoc mirius. No.

Mirificus mirificissimus. Terentius in phor. Quid nam arbitrare nescio atqui mirificissimum: Priscianus.

Mirandrus proprium uiri significat. Virgi. decem milia.

Miryca uirgultum humile: quam quidam genistam putát.

Mirior comparatiuum a miro. Titin. mirior iquit tibi uideor.

Mirina urbs æoliæ. Hom.

Myrmidones ppuli thessaliæ a Iouis filio secundú eratostheñé. Ser. uero secúdo myrmidone puella casta aratrum a Pallade inuétú in cereris odium hominibus monstrans in formicam uersus est: & inde ex formicis populi in ægina facti sunt myrmidones dicti: id est formicæ. i. ferentes micas.

Myrmidolon histrio. Iuue. myrmidoloné exprimat infans.

Myron statuarius: de quo Pli. xxiiii. græce unguentú: de quo Pli. principio. xiiii.

Mirobolanú fructus heleotropii ut magnitudine auellanæ. Pli. xii.

Miror cú inscitia. unde ueteres ꝓ nescio ponebant: ná admiratio ab ignorantia descendit. Plau. Ne quis miretur q̄ sim paucis eloquar. Teren. in an. miror unde sit. Do.

Myrmilio nomen ꝓprium. Tor.

Myrmillo qui aduersus rhetiaꝝ pugnabat gestabat galeam: in cuius uertice erat piscis in quem retiarius retæ coniiciens piscem dicebat petorte non peto.

Miror illú illius & illo. Virg. ii. Iusticiæ ne prior mirer belline laboꝝ. P.

Myrrha est quidá humor sub terra condensatus ex oriente mittebatur præsertim ex locis isignibus parthici regni præcipua ex carmaniæ maxime placebat quæ purpureis lacte atq; maculis distincta esset Petronius moriturus trullam myrrhiñam terentis sesterriis emptam ne Nero porretur. Mar. Si calidú potas ardenti myrrha falerno. Conuenit & melior fit sapor inde mero.

Mistelli sunt ludi gladiatorú.

Mistellaneum cœna pugilum uel gladiatorú ut Iune. Facile sic ueniút ad mistellanea luus.

Mithos fabula.

Mitelleni insula lesbos: olim dicebatur mithius a. um. id est fabulosus. est eni græ. mithos fabula.

Myrrha. nam lydioꝝ & phrygú erat quos notat Herodotus ī assiriis. Assyrii capita crinita habentes mitris redimiút ite inquit Iuue. nalis qui oblectamini ludis ī quibus puellæ meretriciæ saltant picta myrrha notans principem qui his oblectatus est Papinianus. De eius ludis hunc intrant faciles hemi puellæ.

Myropolæ dicuntur qui unguenta uendút ut pigmentarii. Vnde & Neuius ī dinoiaria ait Myropola affatim mihi unguétum largitus est: quo me uetustatem. i. exulararé. Ful.

Myronides Athenienses.

Myrrha Cynaræ cyprioꝝ regis ex côcrea filia de qua Oui. x. Pli. xii. pars ægei.

Myrrhina uel murrhina humor subterraneus de qua Pli. iit.

Myrrheum perfusum myrrha: aut inter flauú & nigrum. Acron.

Myrsia fluuius aquilegiæ in finibus Italiæ.

Myrsinus urbs pelopónensi.

Myrsus pater Candualis.

Myrsilus qui deinde Candualis dictus est. Herodotus. i.

Myrtus Veneri sacra: uel quod ī littoribus nascitur: uel quod apta necessitatibus mulieré de qua Pli. xv.

Myrtilus mercurii filius ex Clytia a pelope in mare ꝓiectú: unde myrthoú dictú.

Myrtus myrtetú. Plau. tamen fœmi. ꝓtulit ne scio quis sæuus e myrtera ꝓsiluit. Pri.

Myrtolus auriga Pelopis qui depræhésus axes amisisse in Hippodamiæ certamine in pelagus præcipitatus est. inde mare mytoum: nó myrtolú. Hor. i. car. Vt trabe cypria myrtoú pauidus nauta secet mare. Acron.

Mirteræ Veneris sacellum in ultimo circo a mirto dictum. Varro.

Mis primus ægypti rex.

Mistelliones qui nó certæ sút sentétiæ. sed uarioꝝ mixtoꝝq; iudicioꝝ sunt. Fe.

Misceo ꝑturbo. Vir. i. geor. Aut resonantia lóge littora misceri. Et primo æne. miscet agés telis. Seruius.

Miscere circúagere īsectari perturbare. Virgi. Tú uulgus & oém miscet agés telis nemora inter frôdea turbam. Ser.

Miscellam uocát nigram uuá quæ multo ãte coquitur. Varro.

Miseritudine ꝓ miseria uel misericordia. Actius ī astyanacte. Tmia est. testis quære ex aliis qui illius miseritudinem nomé illarum ī hu mihi saxo mulris uocibus. Idem ī alphesibœa. Cum ipsa sim & miseritudo coꝝ si illa est librum. No.

Miserari & misereri cæteris his sensibus esse uoluerút: ut sit miserari flere: & lamétari misereri miserationem alienis casibus exhiberé & actiuo ad primú effectú: passiuo ad secundú. Acti. ī euryace. Heu mihi ut etiam hæc ærúna mihi luctú addit luctibus alia ꝑsona: quid miserari id me euryacem tuam solidi tatem tibi memoras formidas tibi te cómiserabam magis q̄ miserabar mei: & multis talia & aliter. No.

Miserarent pro miseraréť. Actius ī atalá. Atq; ita de illis merui ut iure hæc núqum miserarent mala. No.

Miserétur pro miseret. Turpilli. in epi. Quem matris tunc patris me misertur magis. Pacu. Accæpisti mecum isto cum uerbo misertur. No.

Miserete. En. in hecuba. miserete manus date ferrum ut me anima priuem. No.

Miseritur misere. Labe. in merco. mens icorrupta miseritur corrumpitur. No.

Miseratur qui conquentur aliena incômoda miseretur qui miseꝝ subleuat. Fe.

Miseros nó nisi inocentes dicimus. Ci. ꝓ milone. miseros interdum ciues optime de repu. meritos. Sal. Atq; ea cogétes nó coactos sed lestos magis q̄ miseros abstringi. Do.

Misere ualde nimis. Ter. in andria. Quam misere hanc amat. Do.

Miseret me eadem forma qua piget & tedet. Festus.

Miscere propinare potum ministrare sutlentulis. Nescit tot milibus emptus paupibus miscere puer. tractum a cõmixtiõe calide & frigide: ut idẽ. Calidae gelidaeq; minister.

Misere p inocente. Ful. ponit in Ver. Et erant q illum si hoc fecerit non iprobũ sed miserum iudicabant. Asco.

Misenus mons campanus cuius primitus a Miseno Aeneae socio ibi sepulto.

Misenum promontorium est proximum Cumis. Strabo.

Misenum promontorium a Miseno tubicine Aeneae ibi sepulto. Fe.

Mysia prouincia phrygiae ad Hellespontũ iuxta Aeolam.

Mysium mare asiatici particulam mysia puincia ab Idae radicibus abluit cytheriam austrã & Cressam oppida: antandrum & gargara assonam aeolorum coloniam; & acheõ limen & ntheorum.

Miser tristis ac flebilis. Virg. Stridenti miserũ stipula disperdere carmen. Ser.

Miser est is cui animae miseria inest. Te. in eu. Inuidere misere. Do.

Myson philosophus chenaeus patria.

Mysterium a μυσος odiũ uel a myante amen q uexando periit: funebris honor tamen mysterium Tor.

Mystica a mysteriis quae ibi in ppinquis locis nobilia sunt. Varro.

Mi uocatiuus ab eo quod est meus: uim blandimenti habet: Teren. in eunucho, Mi phoedria. Dona.

Mittere manifestam habet significationẽ. Virgilio. In saltus utrunque gregem atque i pascua mittis. Et mittere in Venerem pecuaria primus. No.

Mittere est extendere. Vir. aenei. li. i. Maestiq; rimorem mittite. Sisen. histo. li. iii. Mulierem missa fide ac pietate pter amoris nepharii libidinem extitisse. No.

Mittere. Vir. in buco. Hos illi quod nec bene uertat mittimus hedos. No.

Mittere omittere. Te. in adel. Hera lachrymas mitte. Vir. li. xi. Mitto ea quae muris bellãdo exhausta sub altis. Lucil. li. xxv. Hoc missum facies illo me tuto libenter. M. T. de offi. li. iii. Manliũ missum factum temporibus ad iusiurandũ ualebat. Plau. in aul. inde scrutari mitto redi huc. No.

Mitto: & sino uim habent contra uoluntatem concedendi. Teren. in phor. Mitto omnia ad te istuc imprudens timuit adolescens sino tu

seruus. Donatus.

Mittilis paupercula pulmentaria. Lucil. libro xx. Pulmentaria o tẽribus aut aliquod genus herba ut ius bene habet se mittilis hoc est meri. Nonius.

Mythridates rex Põti cõtra uenena quottidie sumebat ex sale et uta: nuce ficu cõditũ: tres a rõanis uictus Sylla scilicet Lucullo Põpeio extrema clade ut A. Ge. scribit uenena sũpsit uiolẽtissima sed cũ nõ pficerẽt gladio se trãsfixit: huius compositionẽ scriptam inuenit Pompeius in eius scrinio iugulans erat ona ficus duae siccae potissimũ rute folia. xx. salis granum in unũ contusa & deuorata ieiuno.

Mythridates rex Ponti Pharnacis filius regis parthorũ: romanorũ amicissimus: cuius filius mithrydates inimicissimus fuit rex uictus de quo Pli. xxv. & Iustinus. xxxix. & Gel. xvii & Pli. nepos.

Mythus fabula. ide mythichus fabulosus a graecis inuenta.

Mihi crede quasi iperito dicitur: nõ me intelligeret auctoritas dicentis Cicero: Celium sit exagitat: magna sũt ea quae dico mihi crede noli hac contendere. Ter. in adel. Non ẽ flagitium scortari. Do.

Mitra ornamentũ capitis muliebre.

Mitis est trãquillus & lenis: Vir. li. ix. Mitis ut in morem stagni placidaeque paludis. Lucil. libro. xxx. Et illud quoq; mitte malũ blãdũ ac dolosum. M. T. in horten. Aut Theopompo acris: aut Theopheromitius inueniri potest. Nonius.

Mitis est maturus. Pla. in milite. Mitissime quidem fustibus. Virg. in buc. Sunt nobis mitia poma. Turpil. in dia. Misero mitigabat sandalio caput. Pacu. in doloreste. Nec grandini frugũ foetu posse haec mitescere. M. T. de re pu. li. iii. Cũq; autũno terras ad concipiẽdas fruges patefecerit hyeme ad concipiendas relaxarit a fistula maturitate alia mitigauerit alia corruerit. idem de senectute. Facitq; per se ipsa audienciam diserti senis cõpta & mitis oratio. No.

Mytilena insula aegaei quae & Lesbos.

Mitra nomen barbarum. Seruius super quarto aeneidos.

Mitra nam lydiorũ & phrygum erat, quos notat Herodotus de assyriis assyrii capita crinita habentes mitris redimiũt. unde inquit Iuuenalis: Qui oblectamini ludis in quibus puellae meretrices saltant picta mitra notãs pricipem qui his oblectatus est; Papinianus de eius ludis: Hinc incrãt faciles haemi puellae.

Mitra cingulum militare quoddam a graecis appellatur & mitra Apollinis est nomẽ.

Miturion fons in argolico sinu.

Mixarchagena quid est apud argiuos q̃ uesfunt elasit misarchagena Castorem uocãt & apud se humatum arbitrantur. Pollucem uero tãq̃ unum coelestium uenerantur. Eos autem q comitialem morbum auertere putãtur Elasios nominant: eosque ex Alexia Amphiarai filia ꝓgenitos fuisse autumant. Plu.

Mixtariũ quo miscemus. Luc. li v. Vrceus aut longo genaino mixtarius paulo. No.

Mixtura pro moderatura. Varro de ui. pa. lib. primo Sed quod ea propter talem mixturã moderatam ex aquis cunctis aquae ꝙtemperatura moderatur in Romuli triplicis ciuitates. No.

Minestheus troianus ex genere assarici de quo Virgilius.

Mna nostri minam continet libram.

Mobriges sunt in Gallia aqtania post petrocorios. Strabo.

Modarnus fluuius in Hybernia Chenelonianũ regionem excurrens.

Modestia moderatio modus medicum mediocre hunc habent ordinem q̃ modestia fundamentum soliditas basis ipsa uirtutum ẽ qua gignitur moderatio: quae temperat adiũgitque modos qui ex supra moderatis disciplinis in factis & i dictis & caeteris talibus quae agendi officio utuntur. Modicum uero moderatũ ẽ. Mediocre uero quod medium: ita saepe positum in magnis autoribus aucupauimus. Cato de libe. educan. Omnia inquam in docendis pueris quae damna non prohibent uirum bonum fieri mediocria modica sunt. Nonnius.

Modestiã a modo dictã. M. T. auctor est de off. li. i. Non hãc quã interpretamur modestiã quo in uerbo modus inest. No.

Modestus ad probitatem uultus & morũ prinet uenustus ad naturam corporis atq; adeo uultum fingere multi possunt: formã nemo. Teren. in and. Et uultu sosia adeo modesto adeo uenusto ut nihil supra. modestus moderatus. Sal. Modestus ad alia omnia nisi ad dominationem. Teren. in phormio. Nimiũ hoc desit. animus modeste istaec ferat cum modo. Donatus.

Modestum a modico hoc est a moderato positum. Varro in modio. Non eos optime uixisse qui diutissime uixerunt: sed qui modestissime: id est modice. No.

Moderant ꝓ moderantur. Actius ephigõis ut deus te impietas stimulatur nec moderatur metus. Pacu. in pibo ea. Neq; tuũ te ingeniũ moderat neq; ita statq; exiliũ luat. No.

Moderant ꝓ moderantur. Pacu. in periboea. Nãq; tuũ te ingenium moderat neq; fraternum ita exilium uetat. No.

Moderor tibi & te. Salustius i Catili. Fortuna cuius libido gentibus moderatur. Lucil. in nono. Sideribus quaecunque fugam moderantur olympiad est regunt. Dicitur etiam modero. Priscianus.

Modiperatores quasi modum imperãtes. Varro rerum humanarum. libro. xx. In cõuiuiis quis institutum modiperatores magistri. No.

Modicum in consuetudine. pauxillum uolumus modicum ueteres moderatum & cum modo dici uolunt. Plautus in bacchid. Quibus ingens in animo nobili est modicum & sine uiriditate. Idem in persa. Modice & modeste est melius uitam uiuere. Et in mili. modice sapis. Ennius in hecuba. Quae tibi cõcubia uerecunde & modice morem gerit. Actius bachis: Agite modico gradu iacet uisus leuis. Turpil. in demergo. Ego aedepol docta dico quae muher uolet si sũmam amicam esse indulgentem & diutinam modice ac parte eius seruat cupidines. M. T. de repu. libro ii. Statue esse optime constitutam rem publi. quae ex tribus generibus illis regali optimati & populari confusa modice ut puniendo irritet animũ imanem & feg. Varro. Sapiens & bonũ ferre potest modice: & malũ fortiter ac leuiter. Idẽ in Tichono. Simul tũ lusi modice ambis. Salu. in iugur. Animus belli ingens domi modicus libidinis & diuitiarũ uictor. No.

Modo per o correptũ dicitur: significat tẽpus ut modo ueni: & ponitur pro tantũ: ut tantũ modo. quod si ꝓducta posteriore syllaba efficietur datiuus uel ablatiuus est casus ab eo quod est modo. Pr.

Modo quodã, i. ratione dicuntur omnia ista modo fit cõmoditas cõmodus cõmodat ac modat modice modestia moderatio modificatio. Festus.

Modo pro nunc uel paulo ante: ut Teren. Praeteriens modo apud fo. ꝗ. Idẽ. Modo ait modo negat. Inuenitur etiã ꝓ dũtaxat. Virgi. quarto aenei. Si modo quod memores factũ fortuna sequatur. Pri.

Modo praeteriti tẽporis: & ideo dicẽdũ modo scripsi non scribo. Caper.

Modus finis. Virgi. quarto aenei. Sed quis erit modus. Et Iuuena. Nullo quippe modo millesi. Seruius.

Modus moderatio regimen. Terentius in an. Scias posse habere iam ipsum suae uitae modum. Donatus.

Modulor & modulo idẽ. Pris.

Modoetia lombardorum oppidum prius appellabatur Maguntiacum a Magoncia cisrhenana germaniae urbe quae a Magono fratrio illic Rhenum fluui. influente appella

ra est. Strabo.
Mœdria dicacitas uel mordacitas.
Mœnia quære in dictiõe murus. Lau.
Mœnia & muri mortem obisse ea consuetudine dicitur: quia antiqui dixere ob Romá legiones ductas & ob Troiam duxit exercitũ pro ad simile Vadimonium obisse dicimus id est ad Vadimonium esse: & obuiam id est ad uiam. Festus.
Mœnia præter ædificia etiam munia. Fe.
Mœnus fluuius cadens in Rhenũ.
Meridis lacus in ægypto ad memphim manu factus opera Mœridi regis ægyptiorũ.
Mœrichos ꝓprium uiri.
Mœsia ciuitas prope Troiam & Gargarũ oppidum ad radices Idæ: & prouincia Pannoniæ contermina: quæ superior uocatur: alia inter Danubium usque ad Tyras fluuium: quæ inferior.
Mœnia & muri & officia. Pla. Prohibétq; mœnia alia: unde & fungar mea. Fe.
Mœrare ꝓ mœrenté facere. Actius in myrmidonibus. Quod sicut decuit ista res merum ut mens mœraret dolor cum diu inflammari & re nauis uidisset suas. No.
Mereo militro ut est illud Aere merent paruo. Et Valerius maximus libro secũdo. Decreuerũt ut ex his qui equo meruerant: in peditũ numero militarent. Ser.
Mœrere a marcere quod é corpus marcescere hinc etiam macri dicti. Var.
Merere est aliquid mercedis pro mercede ponere: & eam dicimus nihil mereat. hoc intelligimus: nihil mercedis dignus est accipere. Te. in an. Ego carine neutiq̃ o. i. h. esse puro cũ is nihil ꝑmœreat postulare &c. Do.
Mœret rursus dolet. Virg. æne. li. iiii. Sola domo mœret uacua. No.
Meret militat. Lucil. satyra. libro. xv. Dum miles hyberna ac meret tersa ex ætate quasi annos. Idem libro. xi. Annos hic orat tam plures miles hyberna nobiscum meret. Virgili. libro qnto. Merui quoque sæpe furores cõpressi. Varro de uita patrũ libro tertio. Quio exercitu donati essent & equo publico merent. Nonius.
Mœstas ꝓ mœstifices. Laberius in thusco. Cõcitaramobilitaté morte mœstas. No.
Mœstum triste miserandum. Virgi. æne. libro secundo. Et mœstas expromere uoces. Lucil. libro. xxix. Cohibet & domina mœstus se se albinus. No.
Mœstum enectum fame. Lucil. lib. xxx. Vẽtré alienum mœstum fouere ex mellito ordeo uti cataplasma No.
Metus est rationi aduersæ ratio. Ci. tuscu.
Metus est opinio ipendens mali quod intolerabile esse uideatur. Cice.
Moeris apud ægyptios aliquando cápus nũc lacus uiginti milia passuũ in circuitu patens altior q̃ ad nauigandum magnis onustisque nauibus satis est.
Mœris rex ægypti & pastor apud Vir.
Moesios trans Danubium populos pannonibus finitimos: non mem orat Cæsar sed Tacitus.
Mola uocatur etiam far rostum & sale sparsũ q̃ eo mollito hostiæ asperguntur. Fe.
Mola sale orno & fruge orna fiebat: qua effecta uictimæ & foci aspergebantur & cultri. Virgilius secundo æneí. Mihi sacra parari: & salsæ fruges: & circũ tépora uittæ. Sera.
Mola a molendo. harum enim motu eo coniecta moliuntur. Varro.
Mola ex farre & sale conditum: ut sparge molam. Ser.
Molans a mola pro dente uel lapide masculinum. Statius quinto thebai. Vastæque sudes fractique molares. alias adiectiuũ est. Pris.
Mola ex farre & sale fit. Pli. Mola tantũ salsa litant qui non habent thura.
Molossi populi in epiro nobiles oraculo Iouis Dodonæi optimos habebant canes ut etiam laronici & salamini quod scribit Varro in re rustica. Hora. Qualis aut Molossus aut Fuluus lacoo amica uis pastoribus. Vir. Veloces spartæ catulos acresq; molossos.
Molorchus qui Herculem contra Leonem ꝑfectum accepit hospitio: unde apud Tibullũ Grata molorcheis poluit uestigia terris.
Molorchus instrumentum nauticum ad latenna saxa indaganda: quod miror & a nostris & a græcis lulioque polluce i primis prætermissum fuisse.
Molus Moesiæ mons: prius dicebat Timolus
Molinatum oppidum illyricos prius Cholci non est dictum a colchis. conditum.
Moles pro magnitudine ferri poni solet: sed moliri & molitiones a moliendo certum est dici. Festus.
Moles difficultas. Vir. i. æn. Tante molis erat romanam condere gentem. Ser.
Molestras pelles ouillas quibus galeas tergebant. Festus.
Moletrina a molendo quod pistinũ dicimus ot forutrina & ferutrina. Cat. in thermũ. Ne m o carcere modetrina. No.
Molior paro. Virg. tertio æneí. Classemq; sub ipsa antandro & phrygiæ moliuntur montibus idæ. Ser.
Molior præparo. Vir. iiii. æneí. Nec super ipse sua molitur laude laborem. Ser.
Molior perago. Virgi. vi. æneí. Inde datum molitur iter. Ser.

Moliri gubernare regere. Vir. xi. æneí. Et manibus molitur habenas. Ser.

Moliri é facere. Vir. æn. li. i. Molirìue morã & ueniendi poscere cãs. Idẽ. Res dura; & regni nouitas me talia cogunt moliri. M. Tul. philippi. Quem nihil aliud agere nihil moliri ni si necesse ciuium atque imperum ciuitatis uidere. Idem de senectute. In eis non sit uerum & sit operosa & semper agens aliquid & moliens. No.

Moliri retineri morari ac repugnare. Cecilius in pergamo. Itaque quod læticiale me nobili tat memor molitur metu. Lucil. li. vii. Muti lamus molimus subducimus. No.

Moliri extruere dictum a molibus. Virgi. æn. libro primo. Molirique arcẽ & manibus subuoluere saxa. Acti. in philoctete ubi horrifice & soni stridor gelidas molitur niues. ũde de moliri dictum est destruere. M. T. de offi. libro primo. Hanc serus demolitus accessionem adiũxit ædibus. Cassius Emina de Cæsaribus lib. secũdo: Etiam aurea in capitolio signa quæ erant demoliũtur. M. T. de offi li. tertio. Detuoliri ea quoque altitudo officeret auspiciis. No.

Moliri & moliti & molitiones est certũ a mouendo dici. Fe.

Molle est non durę. Virgi. lib. viii. Mollibus e stratis opera ad fabrilia surgit. Idem geor lib. ii. Quid memorem æthiopum molli canentia lana. No.

Molle recens nouũ. Vir. in buc. Sunt nobis mitia poma castaneæ molles. No.

Molle opportunũ. Vir. æn. li. iiii. Sola uiri molles aditus & tempora notas. Idem. Et quę nobilissima fandi tempora. No.

Molle leue contemnendum. Virgilius georgicorũ libro tertio. Tua mœcenas haud mollia iussa. M. T: Quod ferendum est molliter sapienti. Nonius.

Molle arduum nec erectum. Vir. in buc. Qua se subducere colles Incipiũt: mollique iugum dimittere cliuo. No.

Molle dulce iucundũ. Vir. geor. libro secũdo. Mollesque sub arbore somni. M. T. de legibus li. ii. In animos teneros influere q̃ uarios canendi sonos. Idem de senec. Omnis abstersens senectus molestias: sed & effecens mollẽ ac iucundã senectutem. No.

Molle placidũ. Acti. in telepho. Nisi pariter nauem in fugam tradũt subtus saxa ad læuam qua mons molliebat mare. M. T. de senec. Et Hannibalem iuueniliter exultantem patientia sua molliebat. No.

Mollicina uestis a mollicie dicta. Plau. in epidicho. Mollicinam crocatam exoticum ceridotum ricinium. No.

Mollis ꝑ domito. Vir. xi. æneí. Rusque latini clamorem tollũt & mollia colla reflectunt. Idem tertio geor. Belgica uel molli melius ferret esseda collo. Ser.

Mollis facilis. Virg. tertio geor. Iuuat ire iugis quæ nulla priorę Castaliã molli diuertitur orbita cliuo. Ser.

Mollis clæmens tepidus. Vir tertio geor. Incipiens edito stabulis in mollibus herbã Carpere oues. Ser.

Mollis pensilis. Vir. secundo geor. Oscilla ex alta suspendunt mollia pinu: Et pilentis macies in mollibus. Ser.

Mollis homo turpe dictum qui nõ fortis nec constans: in uitium accipitur: molle opus laudabile est cuius contrariũ est durę. Quintilianus de signis loquens illius opera dura mollíora huius. Lau.

Mollis luridus rugosus Hora. car. Sed incitat me pectus mollis & exile suris additũ. Acrõ

Mollitudinem ꝑ mollicie. Varro i papia. Pepestulum mentum impressi amoris & digituio uestigio demonstrat mollitudinem. Cicero de ora. libro. iii. In ipso facto modũ & mollitudinis & leuitatis. No.

Molocinum a græ. loco sylurs flore maluæ. Cecil. in pansimacho. Carcasma molochina ampersina. Plau. in aulu. Textoris molocini coloris molocinarios appellauit. No.

Melíboea purpusa ab insula in qua tingit̃. Fe.

Molorchus pastor in nemea: qui Herculẽ hospitio excæpit: cuius leo alterę filium occiderat, interpretatur uix testiculos habens.

Molossus pes ab ea patria saltatione dictus.

Molossa regio europæ. ide epirus ubi optimi canes: sunt enim fortes laconici ueloces inde Veneris Cupido.

Molucę etiam dicitur lignum quoddã q̃dratum ubi imolatur. Fe.

Molucę est quo molæ ṽerũtur qd græ. μυ λακον dicũt: & tumor uentris q etiã uirginibus incidere solet. Affra. Virgini inqt tam crescit uterus q̃ grande mulieri molucũ uocatur: transit sine doloribus. Fe.

Molus fons in isula Delo qui crescit decrescit que simul cum Nilo.

Molus mons mæoniæ qui timolus dicebatur ex quo pactolus fluuius effluit: aureas arenas erectans: habet accolas cadienos. Iorenos: & philadelphinos.

Molus Cretensis pater Merionis aurigæ Idomænei.

Momar siculi stultũ appellant. Fe.

Momen ꝑ momento. Lucre. Mominę si par uo possunt ipulsa moueri. Fe.

Mõmona ædificia a mõm. mo. Fe.

Monas ciuitas.

Monachus solitarius:monoculus:monacha.
Municus princeps:& monarchia.
Monachrus mons Archadiæ q̃si μονηακριο: id est sola sũmitas.sed monachrus dicit̃.
Monã insulam in rheno flu.Holandriæ Phrysiæ ac Gherliæ,p̃ximam unde forte dicti sũt monasterienses non memorat Cæsar:sed Tacitus.
Mons Iouis in Lusitania cuius parti occidenti aduersam eminentia caunum quæ inter exigua spatia ut gradu subinde consurgũt scalas animabilis appellant.inde ad Tarraconẽ parua sunt oppida blandeburo:berullo: barchino:subur:tholi parua flumina batullo iuxta Iouis montem rubrica.Pom.
Monychus unus est cẽtaurus:de quo apud Iuuenalem:Quantas iaculetur monychus ornos. Hũc Nestor a Pirithoo uocatus ad nuptias.pugna inter cõuiuas exorta superauit. ũde est apud Valerium Flaccum fert grauis inuito pectorum nestora collum monychus Homerus dat hoc epitheton equis quod nõ habeãt fossas ungulas.
Mones uel munes apud ueteres:non a largitione quæ erat ignota:sed consentientes ad id quod amici uelint.Pacu.in dolereste.Animũ quæ cum largitio multis ignota erat munisicus nemo putabatur nisi pariter uolens. Lucil.li.xxvi.Munifici monesq; cum amicis nostris uideamur uiri.No.
Monarchia unius principatus.
Monechus portus ab Albinga ligu℞ oppidulo distat sta.quadringentis & octogita a monæci portu usq; ad Thusciam uniuersum littus continuũ oĩno sine portu est:exceptis quibusdam paruis statiõibus ad iactandas ãchoras nimis ineptas.Monechus etiã portus statio quædam est non multa℞ nec magnarũ capax nauiũ templũ habens Herculis cognomento quoniam is habitet solus:porro massilienses nauigatio ipso ex nomine hucusq; uidetur extendi ab Antipoli paulo post stad. ducentis.distat hoc ex loco massiliam usq; & paulo ulterius:gens gallo℞ incumbentes tenet alpes & nonnullas ipsius littoris rupes cũ græcis promiscue.Prisci græ. Salios ipsos ligures uocabant regionem ligusticam quã massilienses habitant,posteri uero galli ligures uocauerũt planiciem ipsam usq; lucronẽ atq; rhodanum.Stra.
Monetiũ oppidũ est iiapedum.Stra.
Moneris pro monueris.Pacu.in armo℞ iudicio.Dic quid faciam q̃ me monueris effectũ da.Nonius.
Monoechus promontorium in mari.ligustico haud longe a Nicea genuensium piratarum receptaculum.
Monychus nomẽ centauri:ονυξ ungula o lõga ex duabus breuibus o.g.μονυξ epithetõ fuit centauro℞ quasi unguitinos: nos monychus.Hora.
Monymus famulus mensarii cuiusdam chorinthii qui simulata isania & pulsus a dominio ad Diogenem se contulit:de quo menander comicus.
Monitores dicuntur & qui in scæna monẽt histriones & libri cõmentarii.Fe.
Monile est mulie℞ ornatus & equo℞ præpendens collo.Fe.
Monumentũ memoria mentis admonitione: Virg.iii.geor.Accipe & hæc manuũ tibique monumenta mea ℞ sit puer.Ser.
Mõtecus Hercules dictus q̃ in eius tẽplo nũq̃ aliquis deo℞ colitur:sicut in Iouis minerua Iunonis Veneris Cupido μονοσ καὶ εχωντ id est quasi solus habitans.No.
Moncetes mons illyriæ.
Monophagi qui sunt Eginæ multi ad bellum troianum æginenses profecti pugnando ceciderunt complures tempestate demersi sũt. Paucos a bello reuersos propinqui suscipientes cum reliquos ciues in luctu ac dolore uersari animaduerterent:nec aperte lætandum existimauerũt:nec p̃ suo℞ reditu diis imortalibus sacrificadũ. Verum clam domi q̃sq; suos comiter excipientes ipsi in cõuiuiis ministrabant:nec alienum quenq̃ admittebant Hoc igitur imitantes Neptũno rem diuinã faciũt:& thiasos exercere sexdecim dies silẽtio inter se conuiui : celebrantes:nec seruum quempiam interesse licet:unde Veneri.faciẽtes solẽne festũ dirimunt & ex eo monophagi appellantur.
Monos insula & sic nominata in medio cursu inter Angliam & Hiberniam fere ab utraq; qndecim millibus passuũ distans ad occidentem uergens circa quæ loca etiam cõplures minores subiectæ insulæ esse existimant ubi multo breuiores sunt noctes q̃ in continẽti sicut etiã quanto magis occidente uergimus æstate noctes & hieme longiores manifeste uidemus.
Molorchus nemus prius nemea sylua dicta inter argos & thebas.
Monoechus portus liguriæ.Vir.vi. Atque arce monoechi:quas sola domus.unde Herculi dictus:quoniam pulsis aliis illic solus habitarit:uel quod in eius templo aliis deorũ non colitur:ut . Iouis Minerua:Veneris Cupido.
Monomachia singulare certamen.
Monoptoron unius casus.
Monoxilia quæ tantũ lignea sunt.
Monodus appellatus est Prusiæ filius q̃ unum os habuit dentium loco: similiter habuit &

pyrrhus rex epirotarum.Fe.

Monogrãmi dicti homines macres & ptenues ac dolores tractũ a pictura quæ priusq̃ coloribus corporatur umbra fingitur. Lucil.libro secũdo. Vix uiuo homini ac monogrãmi.& x xvii.Quæ pieras monogrãmi qnq; adducti pietatẽ uocant.No.

Monam item Angliæ insulam incolis ualidã & receptaculum perfugarum. nõ memorat Cæsar:sed Tacitus.

Monachus uiuens in solitudine.

Morini ultimi gallicarum gentium ad septentriones:frons littorũ respicit:nec portu quẽ gesoriciacum uocant quicq̃ habent notius. Pompo.mella.

Monstra & ostenta similiter intelligunt quod iminentia monstrent & ostendũt.No.

Monstra & prodigia & portenta hoc distãt:qa sunt monstra ostenta & monita deorum. Virg. in tertio.Primũq; parentem:monstra deum refero.Prodigia deorum minæ.i.iræ.Idẽ in tertio.Sola nouam dictuque nefas harpyia celæno:prodigium canit.Portenta ostẽta quæ aliquid iminere significẽt.Lucil. libro.xxvii. Nisi portenta anguis q̃ uolucres ac pẽnatos scribitis.No.

Monstra dicunt naturæ modũ egredientia:ut serpens cum pedibus:auis cum quattuor alis homo cum duobus capitibus:iecur cũ distabuit in coquendo.Fe.

Monstra prædictiões uero & præsensiões rerum futurarum quid aliud declarãt nisi hominibus ea quæ futura sunt ostendi monstrari portẽdi prædici: ex quo illa ostenta:monstra:portenta prodigia: dicuntur , Cicero de natura deorum.

Monstrum dictum uelut monestrum quod monet aliquid futurum.Prodigiũ uelut prædiciũ qđ prædicat.Ostentum quođ ostentat. Portentũ quod portendat. Fe.

Monstrum monstrationem. Virgi.li.vii. mõstra deum refero.No.

Monstrum dicitur horrenda magnitudo. Virgilius libro tertio.monstrum horrendum ingens.Nonius.

Monstrum est cuius ad præsens refertur significatio. Vir.Horrendum & dictu uideo mirabile monstrum.Ser.

Montani orospendani habitantes post celtiberos ad austrum.Stra.

Monumentum est quod memoriæ seruandæ gratia existit.

Monumentum res in posterum memoriæ causa ,pdita:in qua si corpus uel reliquiæ inferunt fiet sepulchrum.

Monumentum est quod mortui causa ædificatum est:& quicquid ob memoriam alicuius factum est:fana porticus scripta carmia: sed q̃uis mortui causa sit factũ:nõ tamen significat ibi sepultũ.Fe.

Monumenti proprietatem a monendo. Cicero.Exprimendam putauit ad Cæsarem epistolo.Sed ego quo monumenti ratio sit nomine ipso admoneor ad memoriam magis spectare debet posteritatis q̃ ad præsentis tẽporis gratiam. Virgi.li.qnto.Quem cãdida Dido esse sui dederat monumentum: & pignus amoris.No.

Monumenta & tẽpla dici posse.Tul.auctor i Ver.actione secũda.Ausum esse in æde Castoris celeberrimo clarissimoq; monumẽto positum est.No.

Monumenta historia.Vir.iii.æn. Tũc genitor uoluens uetera monumenta uirorum.

Monumenta dicta ab eo quod scripta & facta memoriæ causa.Vir.

Moratios nuces.Titin.duras ait:unde diminutiuũ moracillũ.Fe.

Morata narratio a sententia icipere solet quæ dicitur ἠθικὰ διήγησις .Teren.in eu.Dii imortales homini homo qđ præstat:stulto intelligens quid interest.Do.

Morata & morigerata & morosa hanc habet distantiam:quod morosa contrariis peruersisque moribus.Tul.de senectute.At sũt morosi & anxii & iracũdi & difficiles senes. Pla. in aulu.Dum mihi morata ueniat:dotata est satis.Nonius.

Moratus qui bonis moribus præditus est.

Morigeratus uero participium ex morigeror unde morigerus.i.obsequens & facile morẽ gerens.Lau.

Morbosum morbo aliquo affectũ.Fe.

Morbũ a uicio prudentia ueterum uoluit sic separari:ut sit morbus cũ accessit utiq; aut cõtagii aut temporis uitium ppetua & insanabilis & irreuocabilis causa.No.

Morbus ẽ tpalis corporis imbecillitas.Ser.

Morbus est habitus cuiusq; corporis cõtra naturam qui usũ eius facit deteriorẽ.A.Ge.

Morbus est corpalis imbecillitas.uitium uero corporis ipedimentũ ueluti si oculũ excussit nam & luscus utiq; uitiosus est.

Morbus est habitus cuiusque corporis cõtra naturam qui usum eius ad id faciat deteriorem.cuius causa natura nobis eius corporis sanitatem dedit.

Morbosus sonticus qui noceat quiq; perpetuus est:qui non tempore finiatur:& qui icide rit postq̃ sanatus sit. Sontes enim nocentes dicuntur. Cassius ait. Vel qui cuiusq; rei agẽdæ impedimento est.

Morbum totius corporis corruptionẽ ægrotationem morbũ cum imbecillitate:uitium

cũ partes corporis inter se dissident ex quo prauitas membrorũ: distortio: deformitas. Cicero tuscu. iiii.

Morbificus morbum inferẽs Lau.

Mordicus a mordendo. Lucil. li. xxvii. Mordicus petere aurũ & flãma expediat & cœnobium Plau. in menec. Iãdudũ oportuit nasum ademptũ mordicus mõstrificabile. Non.

Mordicibus & mordicus ꝑ morsu ꝑ morsibus Plau. in aulu. Asini me mordicibus scindant boues incursent cornibus. Ci. academicorũ li. iii. Perspicuitatẽ quã mordicus tenere debemus ab esse dicamus. No.

Mores ꝓprie dicunt̃ senũ & senectus morosa & morosi hoĩes qui suã cuiusdam moris sũt Te. in ecy. Non clam me est nate mi me tibi esse suspectam uxorem tuã ꝓpter meos mores hinc abiisse. Do

More maiorum constitutum legibus comparatum natura præscriptum uel datum. idem est. Laurentius

Morgus cisalpinæ galliæ fluuius in padum excurrit. Strabo.

Moribundus q̃ affatim uehementerq; morit̃: similisq; formæ similiter Lau.

Morigeratus ẽ qui alienæ obseq̃ uolũtati. Te. in adel. Hui metuisti si de tuo iure huc concessisses paulũ atq; si adolescẽti eẽs morigeratus: hoĩum hõ stultissime ne nõ tibi istuc fœneraret. & alibi significantius hoc expræssit. Adolescenti morem gestũ oportuit. Ser.

Moriolã. Var. de ui pa. l. i. Vino addito passi lorã uocare cœperunt moriolã nominabãt qđ ex uuis expressũ erat passum & ad folliculos rei quos & uinacia ea dicebant sapam. No.

Moris fuit unũquẽq; domesticam rationem sibi totius uitæ suæ per dies singulos scribere in quo apparet quid quisq; de redditibus suis quid de arte fœnore lucroue posuisset: quo die & quid. item sumptus damnue fecisset. Asconius.

Morior moreris uel moriris. Lucil. quarto. Nõ gratis moritur iugulo qui ꝓuocat hostẽ. En. Nũc est illa dies cũ gloria maxima se nobis ostentat si uiuimus siue morimur. Supinum eius moritum. inde moriturus & præter analogiam mortuus. Pri.

Moriones dicebãt̃ qui simplici stoliditate mẽtis & deformi ore dicti quoniã græ. μωροὶ dicũtur stulti in distichis non mẽdax stupor est. nec fingitur arte dolosa quisquis plus iusto non sapit ille sapit. moriõis mentionem fecit. Plinius in epistolis: cœnabis inquit sine morione choraule tibicini.

Morinalus mons inter bactrianos & hircanos ubi nascitur amomũ.

Morini populi inter belgas a trebatibus ambianis neruiis oceanoq; mari finitimi: a quibus breuissima in Britãnia nũc Angliam est trãsfretatio cõtinẽtes syluas & paludes habebãt cui attribuitur pontus ad Abbanam sancti Bertini attinens laiine nomen. retinent: galli ce uero terræuana nũcupat̃ in ꝓuincia rhenensi & regno francorũ sita.

Morini sunt in galliæ finibus post neruios & bri tantuam spectant. Et dicitur morinorum ager usque ad Sequanæ exitum fuit eni morinum oppidum in Piccardia potentissimũ quod nunc dicitur Toroana: estque paruum & nanitum: & spectant morini ad septentrionem contra Britanniã: & continent̃ ab oppido Flandriæ quod dicitur Durnchercusque ad oppidũ Normandiæ. Strabo.

Moriones dicebant̃ qui naturali quadam stoliditate & deformitate oris oblectabant hi adhibebantur cœnis diuitum, ꝓpterea Pli. cum inuitat amicum ad frugalem cœnam cœnabis inquit sine morione.

Morio nomine ipso significat stultum.

Mormorusa oceanum sub septentrione uocatur a cymbris: congelatur enim. ideo sic dicitur quasi mare mortuũ.

Moror quære in uerbo maneo. Lau.

Morosus & moratus & morigeratus differũt. Nam morosus peruersis contrariisque moribus difficilem dicimus. Cicero de senectute. At sũt morosi & anxii & difficiles senes. moratos autem bonis & modestis istitutos moribus. Plautus in aulu. Dũmodo morata ueniat dotata satis est. Morigeratus est qui alienæ obsequitur uoluntati & superius expressum est. Ser.

Morosus fastidiosus & moribus difficilis. Cicero in Cato. maiore. At sunt morosi. Et in epistola ad Trebanum: Et sint morosi q̃ amant uel hoc intelligi potest. Et Au. Gellius. Xanthippe Socratis philosophi uxor morosa admodum fuisse; fertur & iurgiosa Ser.

Morosus qui tardã deliberationem facit. Horatius car. Donec uirenti canicies adest morosa. Acron.

Morosus a more uenit: nõ a mora. primã enĩ habet longam: ut mos moris. significat eum qui nimis exacte & ad unguem fieri omnia postulat ut ob id aliquando indignetur atq; irascatur: ut Cic. Vsque adeo morosi sumus ut nobis non satisfaciat ipse Demosthenes. Laurentius.

Morosi iracundos solos morosos nominauerunt. Cicero.

Moronis est insula in Hispania. Stra.

Morphosis mutatio. inde morphea infirmitas quæ colorem mutat.

Morsicatim a morsu suis. Pacu. in Doloreste.

Pulli sic incedunt etiam labellis morsicatim ludunt. No.

Mortariũ in quo terũť quæ soluẽda sũt. Plau. i aul. Cultrũ pistillũ securi mortarium. No.

Mortuæ pecudis corio calceus fieri flaminibus nephas habebať cũ sua morte extincta oĩa funesta existimabanť. Fe.

Mortuus ab emerita dictus uita. Fe.

Mortem obiisse ea cõsuetudine diciť: qa dixerunt antiqui ob Romã legiões ductas & ob Troiam duxit exercitum .p ad similiter uadimonium obiisse dicimus. i. ad Vadimonium isse: & obuiam ad uiã. Fe.

Mortes & mortium inueniturtut Cor. Ta. Variã p cuntiũ forma in oĩ imagine mortium.

Mortis gradus tres. Fato. Vt stat sua cuiq; dies secundũ stoicos. Casu. Sed misera ante diẽ secundũ epicureos. Genitura ut sternitur ĩfœlix aliẽo uulnere ut inqũt pythagorici. Acrõ.

Mortui q̃ falso nũciati erant in agro externo cur si postea reuerterẽtur ianua in domũ nõ amittunť: sed p tegulas ascendentes intro se ipsos admittũt. Varro n. oĩno causam fabulosam tradit. Dicit enĩ bello siculo nauali pugna cõmissa cũ eo p̃lio multos occidisse falso nũciatũ eẽt oẽs postea reuersos breui interiisse uni aũt ianuã ĩgredi cõati temere clausam obstitisse nec tũ apire conateť potuisse hominẽ ibi p foribus consopitũ in somnis petentẽ uidisse q̃ sup tectũ p imbrices descẽsus in domũ ac delapsus ostendereť: quo facto fœlicẽ fecisse & ad senectutẽ puenisse: inde posteris morẽ fuisse .pditum. sed uide ne hæc quoq; quodãmõ græcis ac nostris similia esse uideanť, nõ enĩ castos putabant nec illis oĩno admiscebanť: sed .pcul a tẽplis arcebant: qbus funus tanq̃ mortuus & exeqæ factæ fuissent. Ferũt aũt quendã q̃ hac suspicione huic religiõi obnoxiũ teneret aristinũ noĩe delphos misisse q̃ deũ suo noĩe p̃caréť ut cũ qbus ob hũc ritũ difficultatibus teneret absolueret pythiã illis respondisse q̃cũq; puerpa facere cõsuesset ubi oĩa rite obiisset cũ diis ĩmortalibus sacrificaret Aristinũ oraculo accepto ac .pbe cognito sese q̃si modo in lucẽ editũ mulieribus lauandũ obligãdũ lactãdũq; p̃buisse, sic deinde cæteros oẽs hysteropomos appellatos facere instituisse. Sũt q̃ dicant morẽ hũc ante Aristinũ fuisse & antiquũ morẽ fuisse mirari ergo nõ oporter si romani quoq; q̃ semel sepulti mortuorũ numerũ tenuissent limẽ ingredi .phiberẽt q̃ uel egrediẽtes rẽ diuina faciũt & sacrificio facto ingrediũtur: sed desup per impluuiũ iubebãt piacula plane omnia sub diuo obire consueuerũt Plutar.

Mortuũ mare lacus ẽ asphaltidis eo q̃ i eo nil uiuũ recipiatur.

Mos est institutũ patriũ ptinẽs maxime ad religiões cærimoniasq; antiquorũ. Fe.

Mosa ex Vosego mõte in finibus lingonũ rheni parte recæpta quæ uocať uasus insulã batauorũ efficit in oceanũ influit.

Mosillis. Cato .p paruis moribus. Fe.

Mosella fluuius belgicæ ubi Treueris ciuitas in Rhenum influit.

Mosilocos æthiopiæ .pmõtoriũ ubi cynamomũ quousq; sertorii milites excurrerũt.

Mosellã flu. q̃ circa fines lingonũ i celtis oriẽs Metensem ac Treuerensem urbes p̃terfluit: & confluẽtiam germãiæ cisrhenanæ oppidũ itersecat: illicq; rheno ĩfluit: nõ memorat cæsar sed Tacitus: referẽs Lutiũ uerũ Nerone i.pante romanorũ legionũ legatũ Mosellã atque aratim flumina facta iter utrũq; fossã parasse cõuectere ut copia p mare dehinc rhodano & arare subuectæ p rã fossam: mox flumine mosselle in Rhenũ ex in oceanum decurrerẽt sublatisq; itineris difficultatibus nauigabilia irer se occidentis septẽtrionisq; litora fierẽt: cui operi Selũ gracilẽ belgicæ legatũ iuidisse dicit deterrẽdo. uerũ ne legiões alienæ puĩciæ inferrer studia galliarũ affectare formidolosũ id ĩpatori dictitãs quo plærũq; .phibentur conatus honesti.

Mosa flumẽ pfluit ex mõte Vosego q̃ ẽ in finibus lingonũ in frãcorũ regno nõ longe ab ortu matronæ. & Araris fluuiorũ & pte q̃dã circa Nouemagiũ ducatus Gherliæ oppidũ lõge ab oceano fere. lxxx milibus passuũ ex rheno recepta quæ appellatur uallis insulãq; efficit bactauorũ qui hodie Colandini dicũť oceanũ influit sicq; in celtis oriens ĩmergiť i Belgis.

Mossini ultra carãbim turres lignias. subeunt notis corpus omne plignãt .pparulo uescũť .pmiscue cõcũbũt: & palã reges suffragio deligũt; uinculisq; & artissima custodia tenent atq; ubi culpam praue impando meruere inedia dies totius afficiunt. cæterum asperi in cultu: pnoxii appulsis:

Mostullus Cato .p paruis moribus dixit.

Moticula require in alites. V.

Moneo & hortor mõemus cõsilio. hortamur impulsu. Do.

Moneo terribile dictum. Te. in an. Dehinc ut gescant porro moneo. Cic. Moneo prædico admoneo liberatus culpa. Do.

Mouere manifestum est quam habeat significationẽ. No.

Mouere pturbare differre. Te. i an. Hoc nisi fit puerũ ut tu uideas nihil moueť nuptiæ. Do.

Mouere excludere. M. T. de of. li. iii. At q̃ quõdam q̃si ueneno pficiat; ut uero hæredes mo

ueat in eo℞ locū ipſe ſuccedat.No.

Mox paulo poſt.Fe.

Mox nūc ſignificat cito:nūc paulo poſt.Ser.

Mucro cuiuſlibet teli acumen. Virgi æneı.xi.
Oſſa ſed inter ſurēs ad coſtas alto ſtat uulne
re mucro id eſt teli cuſpis.Ser.

Mucro quidē a μικρω.Ser.xi.Partē lāceæ op-
poſitam cuſpidi dicit.

Muger mucroſus.Fe.

Mugionia porta Romæ dicta ē a mugio quo
dā qui eidē tuendæ præfuit.Fe.

Muginari eſt rugari & q̄ſi tarde conari.Fe.

Muginari murmurare.Luc li.vii.Muginamur
molimur ſubducimur. Acta q ſtultis atq; in
ueniant:hodie at ego occluſero fontē.No.

Mugil ſicut uigil mugilum ſicut uigilū.Ser.

Mulciber uulcanus a molliendo.ſ.ferro mul-
cere eni mollire ſiue lenire eſt.Pac.Quid me
obtutu teres mulceſq; laudibus.Fe.

Mulcta ſpecialis peccati:cuius aīaduerſio ho-
die pecuniaria.pœna uero generale nomē ē
ut ēt capitis & æſtimatiōis irrogari ſolet.

Mulcta ſpecialiter peccati cuiuſdā eſt aīaduer-
ſio:& hodie pecuniaria eſt.Ser.

Mulcta pecunia quæ a magiſtratu dicta ut exi
gi poſſet ob peccatū q̄ ſingulæ dicūt appel-
latæ hæ mulctæ: quod olim unum dicebāt
mulctæ.Varro.

Mulctam.Var.in.xi.re℞ hūana℞: Non latinū
eſſe dicit:idq; ad ſuā memoriā manſiſſe ait in
lingua ſamnitū:q ſūt a Sabinis orti. ſed tur-
ba grāmatico℞ mouit ia per antiphraſim: ut
quædā alia hoc quoq; dici tradiderūt.

Mulgeo mulſi uel mulxi:cum mulceo format
mulſi.Priſcianus;

Muli mariani dici ſolēt a C. Mario īſtituti cu-
ius milites i ſurca interpoſita tabella uarico
ſius onera ſua portare aſſueuerāt.Fe.

Mulierauit.i.i.effœminauit. Var.Gnoti.& rex
&q;Miſellus iſte paup amat:habet ignem ītus
acrē:hic ephebetū mulierauit:hic ad medicā
adoleſcentē cubiculum pudoris primus pol
luit.Nonius.

Mulieroſitas cupiditas fœminæ uoluptas,Ci.
tuſ.lib.iiii.Similiterq; cæteris morbi ut glo-
riæ cupiditas ut mulieroſitas ut ita appellē
eā quæ græ.φιλογυνεια dicitur.No.

Mulieroſi dicti ſūt mulie℞ appetitores.Affra.
in Vopiſcu.Homo mulieroſus confert me
illico alio.No.

Mulieris appellatione etiā uirgo uiri potēs cō-
tinet.Caius Vlpia.tamē ait. q̄ ſi ego uirginē
emere putarē eū eēt mulier emptio nō uale
bit:mulier ergo quæ uirgo nō eſt.Ci.Obiur
gantibus q̄ ſexagenarius Popiliā uirginē du
xiſſet,cras mulier erit inquit.

Mulio mulionicus.Cice.pro.ſex.Mulionicam
penulam.

Mulei calcei regū albano℞ & poſt patricio℞
a mulando.i.ſuendo dicti ſunt.Fe.

Mulctare lacerare mutilare mollire atq; diſſol
uere:unde mulciber a mulctando.Te.ī adel.
Ipſum dominū atq; oēm familiā mulctauit
uſq; ad mortem.Do.

Mulctare cū ſit cōdēnare poſitū ē augere uo-
tis cōpotē reddere.Neui.Calare & ad ſeri lau
des ago eū uotis me mulctatis meis: qd̄ ṗter
q̄ uellē audiebam hæc mihi.En.No.

Mulctatio nō niſi ouiū bouūq; ipēdio dicebat
nō omittenda priſca℞ legū beniuolētia. cau
tū quippe ne bouē priuſq̄ ouē noiaret qui in
diceret mulctam.Pli.

Multitudo cū ſit populo℞ ut qdā putāt.Var.
ꝓ multo nō abſurde etiā deſcripſit de ui.pa.
li.ii.Nihilo magis ꝓpter argenti facti multi-
tudinem miſerat furandum:quod ꝓpter cē-
ſorum ſanguinolentus aut dominatus quo
appellarent.No.

Multitudo poſitū ꝓ frequētia aut copia.Ci.de
ora.li.iii.Sed ut pōtifices ueteres ꝓpter ſacro
rū multitudinē tres uero epulōes eſſe uolue-
rūt:& in eodē is etiā q familiarior nobis ꝓ-
pter ſcripto℞ multitudinē eſt.No.

Multis modis.i.uehementer. Terē.in ecy.Niſi
pol.filium multis modis iam expecto redeat
domum.Do.

Mulctra mulctrale ita diſtinguitur a nōnullis
ut mulctra ſit tēpus in quo mulgeť:mulctra
le autem uas in quo mulgetur:molucrumq;
uas eſſe aiūt.Ser.

Multum & ſatis eo diſtant quod multum in-
finitum eſt ſatis finitum. Auaris illud: Hoc
parcis ſe continentibus applicandum eſt.Lu
cil.libro quinto.Nam ſi quod ſatis eſt homi
ni id ſatis eſſe potuiſſet.hoc ſat erit cum hoc
non eſt quod credimus ; porro diuitias illas
animi mihi explere potuiſſe.No.

Multum cum poſitiuis:multo cum compara-
tiuis.Priſcianus.

Multum ante & multo ante dicimus. iterum
paululū poſt & paulo poſt.ſimiliter quando
non fit illa contrapoſitio duorum: ut Iuue.
Diſpiciam qui ſit quantū ſublimior atlas:nō
quanto dicendū.Te.Eius frater aliquantulū
eſt ad rem auidior.

Multo longe ualde facile pro non dubie:ſuper
latiuum deſiderant : ut multo utiliſſimus :
uel comparatiuum:ut longe melior . uel di-
uerſitatem ſignificantia: ut longe diſſimilis
diuerſus:alius aliter ſecus:ante poſt præ & cō
poſitis:ut longe præſtat:facile præcedit. & ſi
gnificantia ſuperlationem:ut facile princeps
primus:ſecundus præcipuus ſuperat uincit
Laurentius.

Mulciber est Vulcanus q̄ ignis sit & oia mulceat & domet. Ma.

Mulis celebratur ludis in circo maximo cõsulatibus: quia primũ putant tectũ curru uehiculoq̧ adiungi. Fe.

Muliones. nam male olim currum uehebant: unde aurigas muliones dicti autor Festus: ut apud Tranquillum ubi mulio pro auriga accipitur.

Mulli pisces e colore muleorum calceamentorũ mulei enim erant calcei regum albanorũ: & post patriciorum a mulando id est fumendo dicti: ut scribit Põpeius: Mendosa dictio apud Plinium mollio p̄ muleo.

Mulus uehiculo lunæ habetur: quia tã ea sterilis sit quasi mulus: uel quia mulus non suo genere sed equis creatur: sic Luna Solis non suo fulgore lucet. Fe.

Mulus fit ex equo & asino: cõtra ex equo & asino hinnulus uterq̧ eorum ad usũ utilis. V.

Multifacere dicitur sicut magnifacere & puifacere. Cam. Neq̧ fidem neq̧ iusiurandũ neq̧ pudicitiam multifaciat quod merum ab usu recessit: quia quãtitas numero nõ æstimatur nec desiderat multitudinem. Fe.

Multifariam antiq. quia ĩ multis locis fari poterat id est dici. Fe.

Muluca numidiæ fluuius dirimẽs regna lugurthæ olim & Bochi & numidiá a mauritania.

Muluca finis est oræ Africæ & Europæ caput atq̧ exordium est promontorium q̄d græci Ampelusiam Afri aliter: sed idem significãte uocabulo appellant: In eo est specus Herculi sacer & ultra specum Tinge oppidum peruetus ab Anthæo ut ferunt conditum: extat rei signum palma elephãtino tergore exacto ingens & ob magnitudinem nulli nũc usui habilis: quam locorũ accolæ ab illo gestatã pro uero habent feruntque & inde eximie colunt. Muluca ille quem diximus amnis ẽ ingentium olim regnorum terminus Bochi Iugurthæ.

Mullus piscis genus. myllos.

Muliadas nobilissimũ: fluuius est in Hispania post Tagum fluens. Stra.

Multesima pars noue posita quantitas ĩfinita Luc. li. vi. Paruula nobis qua p̄s & quã multesima constet. No.

Mumiana ædificia a mumio dicta. Fe.

Munda Hispaniæ fluuius atq̧ oppidũ ubi Cæsar aduersus Pompeii filiũ pugnauit.

Munda fluuius in mediũ fere ultimi p̄montorii latus effluens & radices & eiusdem abluens Pomp.

Multicia & molticiã & mollicinæ uestes apd̄ Neuium sũt muliebres a mollicie dictæ. Neuius mollicinam cortatã chirodotã: ide multiciæ manarunt ut puto litteris uel mutatis uel inuersis. nam apud Neuium Lego mollicinæ uestes.

Mundi quinq̧ partes dicebant ægyptii. Spiritum q̄ uitam det mortalibus. Ignem quem Vulcanum. Siccum id est terram quam Cererem & Martem. Humidum idem oceanũ putant. Aera quam Pallada Iouis filiam uirginem quia non corrumpitur: ideo natam ex capite Iouis & Glaucopis: quia aer glaucus & hos quinque deos in arduum formis uel hoĩum apparere ut etiam Homerus ait & Diodorus.

Mundus & quid hoc alio nomine cœlum appellari libuit: cuius circunflexu teguntur cũcta imensa credi par est æternum imensum neque genitũ neq̧ interiturum. Pli. u.

Mundus appellatur cœlum terra mare & aer: Festus pompeius.

Mundus etiam dicitur ornatus muliebris: qa non alius est q̄ quod moueri potest. Fe.

Mundus quoque appellatur lautus & purus Festus pom.

Mundi solem mundi mentem esse dixerunt: mũdus autem uocatur cœlum quod appellant Iouem. Ma.

Mundus muliebris est quo mulier mũdior fit continentur eo speculũ: unguenta uasa unguentaria & similia ueluti labatoriistus. Vlp. de auro & argento legato.

Mundum gentiles ter in anno patere putabãt diebus his scilicet postridie uulcanalia. ante diem tertium nonas octobres & ante diem sextum idus nouembris. Inferiorem eni ipsius partem consecratam diis manibus arbitrantes causam omnium tẽpore præter hos dies suprascriptis. quos dies etiam religiosos iudicauerunt ea de causa quod his diebus ea quæ occulta & abdita religionis deorũ maniũ essent in lucẽ adducerent: nihil eo die in republica geri uoluerunt. itaque per hos dies non cum hoste manus conferre: non exercitus scribere licebat: non comitia habebitur non aliud quicquam in republica nisi quod ultima necessitate exegisset administrabatur Festus pom.

Mũditer & mũde. Plau. in penulo. Nam tum sedulo mũditer nos habemus ut ægre amatorculos fuerimus. No.

Mũditer mũde antiq. dixerũt. Pri.

Muneralis lex uocata ẽ quia cauit ne cui liceret munus accipere. Pla. nõ muneralẽ legem nec lenoniam roga fuerit nec ne flocci existimo. Festus.

Munem significare certũ est officiosũ. Immunis dicit̃ q̄ nullo fũgitur officio.

Munerat p̄ munerat̃. Tur. ĩ trãsilioc. Dat ultro

& munerat quod ab illo abstulit. No.

Muneror pro munero uerba patiendi ꝓ agentibus in omnibus ueteꝝ formæ scriptis repiuntur elegantiæ gratia & econtra ex quibus sunt pauca ista quæ nūc meminimus muneror te ꝓ munero: & significor ꝓ significo: & assentior ꝓ assentio: & fœneror ꝓ fœnero & pigneror ꝓ pignero: & alia istiusmodi plæra que ꝓinde ꝓut in legendo fuerunt obuiam notauimus. A.Ge.

Munerarius qui dat munus populo gladiatoribus in harena exhibendis. Lau.

Munes apud ueteres dicebantur non a largitione quæ innotuetati sed consentientes ad id quæ amici uelint. Pacu. in doloreste. Cũ largino multis ignota erat munificus nemo putabatur nisi pariter omnes. Lucil. saty. li. xxvi. Munifici munesque cum amicis nostris uideamur. Nonius.

Mungerentur. M. Cato in li. de lib. edu. Si cõsecuti corporis siccitatem nec spuerēt enĩ nec mungerentur. No.

Munia officia. Salu. histo. li. iii. Actum maxime uti soler in extremis rebus si quisq; charissimum domi recordari cunctique ordinē omnium. Cicero. Munia extrema sequi. Plau. in mercatore dicens: Pro meritis gratum me & munia fore. No.

Munia id est obsequia debita. Hora. car. Nondũ munia comparis æquare. Acron.

Munitio mortificatio ciboꝝ uel aruoꝝ. Fe.

Munitas ꝓ cõmunitas. Fe.

Munificior a munifico. Cat. dixit: Cum nunc munificentior, quãuis munificens non sit in usu. Festus.

Munifex q munere tanq̃ opifex & artifex munificus qui munera largitur; sicut beneficus & maleficus. Ser. in arte.

Munificus quære in uerbo magnificus. Lau.

Munumentũ sepulcbri est quod munēdi eius loci causa factum sit.

Munuchia tumulus Athenis curuus ingressũ habens angusto ore ubi torui subiacent portus: quodã in muro uallata cõplectens pyreũ unde arces munuchiæ athicæ dictæ sunt.

Municius nomen ꝓpriũ & locus ante pyreũ.

Munimēta sũt munitiões castroꝝ cæteraꝝq; reꝝ contra hostes siue uallo & fossa siue alia re: monumēta i mutata i u sepulchra: statuæ tituli libri i mēoriã alicuius. Li. li. xlvii. utrobiq; ostenduntur & statuæ. Lau.

Municeps uide hic supra. Varro.

Municipes ergo sunt ciues Ro. ex municipiis suo iure & legibus suis utentes muneris tantũ cũ populo Ro. honorisq; participes a quo munere capessendo appellati uidētur: nullis aliis necessitatibus nec ulla populi Romani lege astricti. A.Ge.

Municipes q ex eodē municipio nati sũt.

Municipes etiam qui ex aliensis ciuitatibus romam uenissent: quibus non licebat magistratum capere: sed tantum muneris partem: ut cumani: atellani: qui & ciues Ro. erant & in legione merebant: sed dignitates non capiebant. Festus.

Municeps qui municipio liber natus est. Item qui ex alio genere munus functus est, item q in municipio a seruitute se liberauit a municipe. Festus.

Municipem aut natiuitas facit: aut manumissio: aut adoptio. Dicũt enim ꝓprie muneris ꝓcipes recæpti in ciuitate ut munera nobiscum facerent: nũc uero cuiusq; ciuitatis ciues. ut cãpanos, puteolanos. Qui ex duobus igitur cãpanis parētibus natus est cãpanus ē municeps uel ex patre tantũ: ex matre aũt nõ nisi ex priuilegio.

Municipia facta dicebant quæ ante urbem cõditam colebantur. Fe.

Municipiũ id genus hoiũm dicitur q cũ Romam uenissent neq; ciues Ro. eēnt ꝓcipes tamen fuerat omniũ reꝝ ad fũgendum una cum Ro. ciuibus præter q̃ de suffragio ferendo: aut magistratus tapiendo sicut fuerũt fũdani: formiani: cumani: acerani: lauini: tusculani: qui post aliquot annos ciues Ro effecti sunt. Alio modo id genus hominũ diffinit; quoꝝ ciuitas uniuersa in ciuitatē Ro. ita uenit ut aricini. cerites: anagnini. Tertio id genus hominũ diffinit q ad ciuitatē Ro. ita uenerũt uti municipia essent sua cuiusq; ciuitatis & coloniæ ut tiburtes: prænestini, pisani: urbinates: nolani: bolutinienses. placētini: nepolini: sutrini: lucrenses. Fe.

Munus gladiatoꝝ quære in iocus. L.

Munus cũ quis munere fungit. ué dicitur donum quod officii causa dat. Fe.

Munus officiũ. Vir. quarto æneī. Collectũque hæc ipsa ad munera glutem. Ser.

Munus qđ mutuo aio dat officii cã. Alii munus ꝓ munēdi cã ipatũ a quo etiã mũcipes q; una munus fũgi debent dicti. Var.

Munus uno mõ dicit donũ: altero onus qđ cũ remittit uacationē militiæ munerisq; ꝓstat: inde imunitatem appellari. tertio officiũ: ide munera militaria & milites munificos uocari qui munera ciuilia capiant. Pau.

Munus quod necessario lege subimus more ĩperioue eius qui iubendi habet potestatem. Dona aũt ꝓprie sũt quæ nulla necessitate iuris sed sponte præstantur.

Munus publicũ ē officiũ priuati hoĩs ex quo cõmodũ ad singulos uniuersosq; ciues ē: dissentiũt qdē secundũ Põ. de uerbo. signi.

Munusculae quinquatrus appellabantur idus Iunias quia is dies erat tibicinū colentiū Mineruam. Quinquatrus ꝓprie dies festus mineruae martio mense. Fe.

Muriata potione usi sunt antiq. sed postea assueuerūt murram diis suis libare. ideoq. xii. tabulis est caueū ne mortuo moleret. Fe.

Murciae deae sacellum erat sub monte Auentino: quia antea murcus uocabatur. Fe.

Murena a neruoso corpore dictus.

Murenae anguillis similes lautae olim gulae habebātur a freto siculo missae. illic enim adeo saginant ut in summū pelagus emergant & fluitent: unde plotae dictae a graecis a πλέω quod est nauigo o flutae a latinis a fluendo nā tumefacta pelle sole mergi itaq; non possūt capiunturq; manu. auctores Var. & Macro.

Muria liquamen malū uel liquaminis fex uel quod ꝓprium aqua mixta cū sale.

Murex color purpureus. Vir. in buc. Ipse sed i pratis aries iam suaue rubēti murice. & li. iiii aenei. Tyrioq; ardebat murice laena. No.

Murex acumen saxi. Vir. v. aene. Et acuto i murice remi obnexi crepuere. Ser.

Murex cochlea unde tingit purpura. Vir. Ipse sed in pratis aries iam suaue rubenti murice

Murgisionē a Roma & decisione Fe.

Muri mariani dici solēt a M. mario īstituti cuius milites in furca iterposita tabella uaricosius onera sua portare assueuerant. Fe.

Muricidum ignauum stultum. Plau. muricide homo ignaue iners. Fe.

Muries dicebatur. Salu. in pila. Tonsum & i ollam fictilē coniectū & in furno pcoctū quo dehinc i aquam misso uestales uirgines utebantur in sacrificio. Fe.

Murices etiam uetustas saxoꝝ asperitates uela oia uolunt posse dici. Vir. li. vi. Et acuto i murice remi obnixi crepuere. No.

Murmulion ea scuta dixerūt cū qbus de muro pugnabant erāt si qdē ad hoc ipm apta. F.

Murmurillū murmuratio. Plau. in rudēte. Nolo ego murmurillū neq; susurrū fieri. Idem Quid murmurillas tecū a te discrutias. No.

Murmurari p murmurare. Varro. Ita uti soliti eramus Romae in balneis pdere coepimus & murmurari. Quadrigarius in uirgula Diui. Praesertim cū uentrē meū cōmercia ne murmurari patiatur. No.

Murmurari dictū a similitudine sonitus qui ita leuiter loquitur ut magis se id facere somno q̄ ut intelligatur uideatur. hinc etiam poetae murmurantia littora. No.

Murmurina potio confecta. Var. In antipatro Nō modo uinū dare: sed etiā ut ait Plautus. murmurina passum defrutū. Idem lib. i. Tu autem murmurina. No.

Murrina genus potionis quae graece dicitur μύρρινη: uel μύρσινη hanc mulieres uocabāt moriolā qdā murratū uinū id dici putant ex uuae genere murrina nomine Fe.

Murtatū a murta q ea large factus qd, fartum crassiundū lucanicā dicunt quod milites nostri a lucanis didicerūt ut quod salens faliscū uentrem. Varro.

Myrthea corona Papyrius usus ē: qa sacerdos in campis myrtheis superasset. Fe.

Muꝝ q muniendi cā munus portabatur: uel q sepiebant oppidū aequo munere murus. V.

Murus ē urbs lapideus ambitus ue munitoꝝ castrorūq;. Paries uero domoꝝ: moenia pro muris accipi solēt & p aedificiis ipsius ui bis Porta muroꝝ ē munitionūq; apta castrorum ianua parietis ac domoꝝ. Lau.

Mus grae. μῦς latine sorex a corrosionis sono diminutiuū musculum. lege tamē Varronē & uidebis murem differre a sorice.

Musa cantilena. Virg. in buco. Pastoꝝ musam Damonis & Alphesiboei Ser.

Muscerdas prima syllaba pducta stercus murum appellant. Fe.

Musa a mosis secūdū Herodianū & sūt nouē Iouis filiae. Clio a gloria unde historica dicitur Euterpe delectās tibiciaria. Thalia capacitas a grae. comoedia: melpomene meditationē faciēs quae tragica: Terpsicore exultāsq; citharista: Erato amore cātās: polymnia multae memoriae: unde rhetoricos dictat colores. Vrania coelestis & astrologia dicitur. Calliope pulchꝛ carmē quae poesis. & haec pstantissima secūdū Hesiodū: qa oēs cōtinet secūdū Aristarchū. Sed poetae eas cōfundūt: mater Thespis: ūde thespiades. Pierides a nouē natis pieri filiis qs uicerūt. Liberthrides a fonte libethrio illis sacro in magnesio secundū alios a mōte Aetoliae Aoniae ut dictū ē. Pegasides a fonte pegaseo: ut i medusa nec fontes sed ēt mōtes dicati sūt musis: ut Parnasus Helicon

Muscus aial simile muri duos dentes superiores & duos inferiores habēs: iuxta cuius umbilicū nascitur sanguineum āpostema. i. ūde muscū preciosū conficit. Tor.

Muscus herba quae in corticibus nascitur semp singularis. Ser. in arte.

Muscus lanugo uiridior: quae locis humidis nascitur. Vir. muscosi fontes.

Musculus diminutiuū nō est nisi quādo ē paruus mus. Lau.

Musae iam primae natae Ioue nata et mnemosyne: edearce: melere secundae Ioue tertio & memoria pcreatae nouem pierio natae & antiopa: quas pierias & pleias poetae solent appellare hisdem nominibus eodem noie quo pxime superiores. Ca.

Musica tria sunt genera circa artem musicam versantur. unum genus est quod instrumentis agitur. aliud fingit carmina. tertium qđ instrumentorum opus carmenq; diiudicat ut inquit Boetius.

Musca nomen uiri a breuitate corporis.

Mustaceus & mustaceum. Iuuenalis neutro genere & mustacea pendas ita dictum quoniã ex farina siliginis ut refert Cato in re rustica: musto conspersa cõficiebatur adhibebãt anisum cyminum multa praeterea alia.

Mustela masculini generis usus est Cicero secundo philippicaꝝ.

Mustela dictus uir quidam ut Cicero inquit.

Musas tres fuisse tantum scribunt nõnulli sedsunt quibus Varro assentitur: is tradit earũ simulacra multiplicata fuisse quod in ancilibus accepimus: atque ita habitas esse nouem Homerus certe & Hesiodus huic numero astipulantur Homerus numerum tantũ nomen proferens. Hesiodus uero addens singularum nomina. Alcmaeon poeta Coeli & Terrae filias putauit. alii Iouis & memoriae nobili pictura. Fuluius nobilior Romam trãstulit ex Ambracia.

Musecros camari insulae fluuius meridionalis

Musaeus poeta insignis tempore Orphei cum argonautis Apollinis filius uel Eumolpi. ut eius adducunt epitaphium Eumolpi dilecti filium habet Phalaricum solum musaeũ corruptum corpore sub haec tumulo musicus a musa. Tor.

Musimones asini mali aut equi breues. Lu. vi. Precium emit qui uẽdit equum musimonẽ Cato ibi est molitorio asinum aut musimonem aut arietem. No.

Musio. Catus & gra. & L. quasi κάυτος id est cautus. Tor.

Mustatius siue mostatium non ad genus referendum quasi hoc potio sit: aut illud musta ius panis recte dicimus & mustatium libũ. Caper.

Musio quasi infestus muribus. Tor.

Mussare & murmurare. Enni. in occulto mussabant: uulgo uero ꝓ tacere dicitur: ut idem En. Nõ decet mussare bonos. Fe.

Mussare & murmurare ita discernunt ꝙ mussare hominu sit occulta quid & oppressa uoce loquentium ꝙ celatum uelint. Virgi. in. x. Quid fortũa ferat populi sed dicere mussant Et alibi. Flent moesti mussantq; patres. murmurare autem maioris soni est ꝓximi ad tumultũ. Virgi. primo geor. Et resonantia longe littora misceri & nemorum increbrescere murmur. No.

Mussitare proprie est dissimulandi causa tacere. uel a muto: uel ab. m. littera quae nimium praessae uocis ac poene nullius est: adeo ut sola omnium cum inter uocales inciderit atteratur atque subsidit. Virgilius. Mussitat rex ipse Latinus. Teren. in adel. Quando ipsum quaestum coeperis accipienda & mussitanda iniuria est mussitanda. i. patientia considerandum cum silentio. & ut amatore putanda ac per hoc offerenda. Do.

Musso uereor susurro: & est ꝓprie mussare obmutescere & muto esse uicinũ. Vir. xi. aene. Cũcti se scire fatent quod fortuna ferat populi sed dicere mussant. Ser.

Musso murmuro. Virg. quarto geor. Mussantque oras & limina circum. Et Enni. Aspectabat uirtutem legionis suae spectans si mussaret. Seruius.

Musso taceo. Ennius in. xiiii. Non possũt mussari bona quae facta labore enixi militiam pepere.

Musso dubito. Vir. xi. aene. Mussat rex ipse Latinus quos generos uocet. Ser.

Mustella sorex longa.

Mustellarum tria sunt genera teste Plinio est quae dicitur graece γαλῆ id est cata uel paruum animal ad similitudinem muris. sed aliquanto longius: & est aquatilis quam cassutam uulgo appellant.

Musticula est machinula ex tegulis in qua calceus nouus suitur. Affra. musticulam uidentibus pingam tibi. Fe.

Mustũ nõ solum uinũ: ueꝝ nouellum qcqd ẽ recte dicitur. Neui. in gymnasti. Vtꝝ sit meliꝰ uirginem si musta est. No.

Mustulentũ & uinolentũ ut foeculentũ. Plau. in cistel. Natura ita mustulentus aestus nares attigit ut sit odor musti aut musto oblitus ac madens. No.

Muta exta appellabantur ex quibus diuinationes animaduertebant. Fe.

Mutualiter a mutando. Var. Cras credo hodie nil qbus instabilis animus ardens mutabiliter habet habere & non habere. No.

Mutare derelinquere Lu. li. xxvi. Mihi qdẽ nõ ꝑsuadet poplites mutare meos. No.

Mutare transferre. Lucil. li. xxvi. Doctior q̃ caeteris ipsa sanitas mutes aliquo tecum sacra facta. Nonius.

Mutare aliquid pro alio accipere. Lucil. libro xxvi. Publicanus uero ut Asiae fiam scripturarius pro Lucilio id ego uolo. & immo hoc non muto omnia.

Mutae dicũt litterae qa positae in ultimis partibus oranõis obmutescere cogant loquẽtes uel qa paruae exiguaeq; sint uocis ut cũ mutũ oratorẽ uel tragoedũ dicimus. Fe.

Muti a musando ꝙ hi non amplius q̃ mus dicunt. Varro.

Muria prata transthyberim a Mutio cui a populo data fuerant.No.

Mutini tintini sacellum Romæ fuit cui mulieres uelatæ togans prætextatis solebant sacrificare.Fe.

Mutilare est aliquid detrahere sine quo res eẽ non possit. Terentius in ecy. Quin spolies mutiles:laceres.

Mutilare iminere.unde mutili dicti sunt boues aut capri sine cornibus. male tamen putant qui credunt.inde mulciberum uulcanũ dici quod sit mutilatus ac debitis & dandis. nam ꝓprie mulciber dictus ẽ ꝙ omnia mulceat molliat ac uincat.Do.

Mutilena nomen uiri qui mutuis uestimentis utitur.

Mutire tacere nihil facere nec dicere. unde & mutos dicimus.Teren.in an.Nihil iam mutire.Donatus.

Mutire loqui.Ennius. Palam mutire plebeio piaculum est.Fe.

Mutitare est mutua inter se dona agitare.

Mutina est in Liguria.Strabo.

Mutuum si datur quod uideatur quod siculi meton ita scribit sophron mœton autumno.Varro.

Muto factum & nollem factum dicebant ueteres cum alicuius rei eos pœnitebat.Terentius in Andria. Haud muto factum dicebat. Donatus.

Mutonatus id est bene mẽtulatus muto mentulã significatur ut apud Horatiũ mutõi quærenti.Lucilius:Mutoni lachrymas tum leui abstersit amica.

Mutuiter ꝑ mutuo Varro dixit.Pri.

Mutuiter pro mutuo. Varro.lxxx.Viue meq; ama mutuiter celeranter.No.

Mutuo quære in uerbo uicissim.Lau.

Mutuo tibi sicut fœnero tibi.mutuor abs te sicut fœneror abs te: qui mutuam pecuniã dat mutuo sicut qui fœnerat ad usuram qui mutuatur accipit sicut qui feneratur ad usuram.Laurentius.

Mutuũ a fœnore hoc distat ꝙ mutuũ sine usuris:fœnus cũ usuris sumitur : & est quasi accepti fœtus.Plau.in asina Nam si mutuas non potero certũ est sumã fœnore unde honestius mutuũ est ꝙ sub amico affectus fiat tamen usu temporis necessari.No.

Mutuu ꝑ mutuũ sumat.Ceci.Asoto ad amicos curet mutuat tũ mutuet mea tã.No.

Mutuũ damus receptori non tãdẽ speciẽ quã dedimus:alioquin cõmodatum erit aut depositũ:sed idem genus mutuũ dictum ab eo quod de meo tuũ fit.

Mutũ.Lucil.lib.xxvii. Et si maxime quod spero mutuũ hoc mecũ facis.No.

Abathea regio ab arabia ad mare rubrum ad dexteram & psicum ad sinistram indi tum ex supiori:a Nabaoth primogenito Hismaelis & Nabathæus a um.ũde olim elephanti.Tor.

Nabalis flumen transrhenum gherlensem & phrysiam alluens.non memorat Cæsar:sed Tacitus.

Nabathia regio ad orientem sita.

Nabrissa ciuitas est in Hispania iter sacq; promontoriũ & colũnas herculeas.Stra.

Natio fluuius est per quem onerariis nauibus ad Aquileiam nauigatur plus stadiis.lx.Stra.

Nacre fullones quia nauci non sint id est precii nullius omnia fere opera ex lana natæ dicuntur græcis.Fe.

Nactus sum quære in uerbo excogito.Lau.

Næ græ.pro utique & certe:ut faciunt næ intelligendo:& breuius ponitur quamuis cum diphthongo.

Næ ꝑ certe ut faciũt næ intelligendo ut nihil intelligant.i.faciũt ꝑfecto:cõponiẽ cũ queo scio:& uolo dicimus iterdũ haud scio haud uelim.non scio barbatũ est.Lau.

Nais fluuius ex tauro monte nascitur & in põtum mergitur.

Nam quod ꝑ quodã.Ter.in phor. Nã qđ ego huic subito excicio remediũ iueniã miser.D.

Nam ꝑ ideo.Teren.Nam in ꝓlogis scribũdis opera abutitur.Do.

Nanetes populi inter celtas ossissimis lexobiis ambliatibus diablintibusq; ꝓximi maritimis ciuitatibus ad oceanũ oppositi Angliæ iꝓuicia Turonensi ac Britãnia citeriore britonatis & regno francoꝶ sita nomẽ retinẽs & comitatus titulum habens qui semp ducis Britãniæ primo genito ascribitur. hos memorat Lucanus in primo.

Nanos græci latini pumiliões nãq; pumiliões nani ducũtur in delitias romanoꝶ.

Nãciscor nactũ absq; n.ut plãgor pactum fingor fictũ deriuaẽ eni a naucio : ut gracchus nãciam pepuli desideriũ id est sentiam. Pri.

Nancisci ꝓprie dicitur qui paratus ad tenẽdũ anteq̃ possit reperire quod teneat statim qđ occurrit præhendit.Teren.in he.Actus alteram.Donatus.

Nani quære in uerbo pomiliones.

Nanciscor nactus erit.Fe.

Nannasa fluuius est apud cantabros tanarigies & orgenooes disterminans.

Nannetes id est nantes.Strabo.

Nanus græ.secũdũ Gelliũ puæ staturæ hoĩes:

Nanuus celer & strẽnuus a nauiũ uelocitate.F

Nanum uas aquarum græci dicunt: quod uul

go ftulam barbaræ.unde nani pumiliões ap pellantur.Fe.Pom.
Napeæ uel naiades sunt nymphæ fontiū.Ser.
Napuræ fœniculi.Fe.
Nanq; primū uel aliū sortitur locū: nā primū tantū.& interdū accipit̃ p aūt ad distinctionem sententiarū Ci.in Salu.Nam quod in uxore atq; filiam meam tam petulanter iuectus est:id est q; autem siue q; uero similiter de ita & itaque.Lau.
Nar amnis est per narniam ciuitatem effluens per Vmbriā Thyberi inniscetur.Stra.
Nar fluuius est masculinū:naris uero nasus est Oui.uii.me:Panda naris erat.Pri.
Nar fluuius est alter a superiori q a Danubio uidetur deriuari.& descendere inter phileos & liburnos.
Narane fluuius est Dalmatiæ ab Epidauro eū lonia nō distans amplius.c.M.paf.
Narbasus ē in hispania urbs æstuaria.Stra.
Narbonensis figura describit̃ duabus quodāmodo inter se ad pyrenē lineis ab occasu ad septēmonē uero ad Cemmenē montē ex re. ligs aliam ad austrū mare conficit:quod iter pirenē Massiliamq; iacet ab oriente pām alpes & interuallū quod inter alpes p rectā interceptum:& radices cēmeni Rhodanū usq; ptinentes a quibus ad pdictam alpiū rectam efficiuntur:rectus angulus ad australe latus ad dictam figurā:deinceps maritima iacet quam tenent massiliēses & falii usq; ī ligures Italiā uersus & flumen uarū narbonēses antea celtas noīabant:ab his uniuersos a græcis gallos celtas appellatos opinor ob eorū claritatem seu massiliēsibus ab hoc eorum.uicinā affinentibus narbonensis tractus ī quo Pōpeii trophœa & nōnulli hispaniæ,& galliæ cōfinia declarant.Stra.
Narbonensis galliæ urbes quas habet opulentissimæ sunt uasco uocōtiorū:Viēna allobrogū uenio canarū arecomicorū nemausus. teloffa:Tectosagū secundanorū:Arausio fe. dauorū arelate:septimanorūq; Beterrefedan testarorū atacionorū decumambrūq; Colonia.unde olim his terris auxiliū fuit:nūc & nomen & decus est martius narbo.In litori bus aliquot sunt cum aliquibus nominibus loca,cæterū raræ urbes: quia rari portus & omnis plaga austro atque africo exposita est Pomponius mel.
Narcissus Cephæi & Lycropes filius quē diu induturum respondit uates si se non nouisset echo fugisset ī fontemq; formam suā aspicere elanguit in florem amore umbræ quam putauit puerū uerū.
Narcissus Cephesii fluuius ex lyriopide nympha filius:de quo Oui.Statius:alii Claudii li bertus potentissimus.& ditissimus.Iuue.Diuitiæ narcissi.Tor.
Narbona galliæ ciuitas puinciæ romanorū finitima tolosatibus & non longe a sontiatibus populis in aquitania:ciuitas ē metropolis nomen retinens.
Nardus unguentum nardinum quod idem appellabatur foliatum.
Narnia opp.alias dicebatur Nequinū.
Nardus fœmininū.Hora.i.car.Dum licet assyriaq; nardo potamus uncti.Acron.
Nardi tres species.Vna quæ spica nardi ex indicis locis defertur.Altera Celtica a loco nominata.Tertia montana quæ in Ciliciæ mōtibus legitur:auctores sunt Salenus medicus & Acetius.
Nartuantes populi germaniæ citra rhenū flu. per quorū fines lōgo spacio quasi ab eius arcu rhenus ipse citatus fertur.primi heluetiis ac sequanis hos constantienses nūc esse satis cōstat magūtianæ puinciæ.
Nare a naue:quia aqua feratur ut naues.Fe.
Nare est natare.Vir.li.viii.Et fluuiū uinclis innare clodia.No.
Nare rursum uolare.Virgilius geo li.iiii.Huic ubi iam emissum caueas ad sidera cœli: nare per æstatem.No.
Nares dictæ a naritate quæ nos odoratum ducant.quod per eas natet humor.Do.
Naris singulariter:ut æmilius macer fauciana ris.Seruius in arte.
Narina insula in ionio Vlyssis.
Narica genus piscis minuti.Fe.
Narnia urbs in Vmbria per quā nar amnis labitur in Thyberim effluēs:paulo sup ocricu los exiguis nauigabilis n uigiis.
Narnia ciuitas in uia flaminia in montibus q bus subest nar fluuius.
Narrare aliena & quæ nobis necessaria nō sūt Te.Nescio quid narras.Do.
Nasamones populi Lydiæ inter anschiseos & syrtes naues in syrtibus deprehensas spoliāt de qbus Luca.ix.
Nasci q sperat p supstite esse dicit̃:qd tūc uerū cum de ipsius iure quærit̃ : alius aūt non p.dest natus.Pau.de uerbo.sig.
Nasistrinia genus uasis aq̃rii ex atice paterís.F
Nassamonū nemus apud nassamōes est ad qd̃ sunt qui uelint Herculem accessisse & ibidē oppressisse leonem.
Nassa piscatorii uasis genus quo cū intrauerit piscis exire nō pōt.Plau.Nunq̃ ex ista nassa hodie escam getam.Fe.
Nasica nomen uiri a naso aduneo.
Nasturtium.Cicero tuscu.libro quinto.Quos negat ad panem adhibere quicq̃ præter nasturtium.No.

Natales id est nobilitas generis mascu. pluralis numeri tantū. Ser. in arte.

Natales ꝑ conditione ortus & generis. Iuuenalis uero ꝑ celebritate diei natalis ꝓtulit palmam inter dominas uirtus natalibus æquat

Natalis & natalia dies ē natalitius. signant etiā conditionē sanguinis ac familiæ. Lau.

Natare sæpius nare ut dictitare sangare. Fe.

Natio genus hominum qui non aliunde uenerūt. sed ibi nati sunt in pecoribus quo bonus ꝓuentus futura bona natio dicitur. Fe.

Natisus fluuius est uenetiarum Aquileiæ ciuitati uicinus.

Natintato negociatio & natinatores ex eo seditiosi. Festus.

Natorꝫ appellatio & ad nepotes extendit.

Natrix ꝑ angue masculinū est figurate quod est fœminino genere ꝓfertur. Lucil. in. ix. & natrix uiolatrix aquæ.

Narices dicuntur angues natantes. Cicero academ. libro quarto. Sicut enim uultis tantā uim natricum uiperarumque fecerit. Lucil. saty. li. ii. Si natibus natricem impressit crassam & capitatam. No.

Natio dea est putāda: cui cum fama circuimus in agro ardeatino rem diuinam facere solemus: quæ quia partus matronarum tueatur a nascentibus natio nominata est. Cicero de natu. deorꝫ.

Natus quære in dictione filius. Lau.

Naualia ubi sunt naues. Vir. Alii naualibus ite Seruius.

Naualis portus a uicinia naualiū dictus. Fe.

Nauigiorꝫ nomina ꝑ regionum diuersitate ꝑ que hæc usu repperi. Celox nauigiū breue corbita tardum: Cinecrus nauis prægrādis: Mioparo nauis pyratarꝫ: Faselus nauigium campanū. Lenūculus nauis piscatoria sic & Boria: Lembus nauis uelox: Dromones naues uelocissimæ. Actuariæ nauiculæ celeres: Lyntres naues fluuiatiles itē codicariæ: Scapha nauis parua quæ nauigio maiori uehit: Pistrix nauis lōga & stricta ut triremis: Onerariæ naues quæ uelo tantū nauigant.

Naupactos in Aetolia. Pom.

Natiso amnis non longe a mari attigit Aquiloniam. Pom.

Nauem onerariam primus inuenit Hyppus Tyrius.

Naui longa primus Iason nauigauit ut Philosthephanus auctor est. & scribit Pli. Aequor rude & ignotum & intactum.

Nauiculare id est nauigare. nam nauiculari est ociosa cymba uehi.

Nausitea filia a littore conducente quod multo carmine cecinit Homerus.

Naucis putamina nucis significat pro nihilo accipitur. Plautus i mustel. Qui homo timidus erit in rebus dubiis nauci non erit. Idem in rurcula. Tympano turba amas hominem non nauci. Sunt qui dicant genitiuū uel datiuum esse qui figurate cum omnibus generibus adiūgi posse. Similiter frugi a frus uel fruges: mancipi mancipes: & nihil nihilum: Priscianus.

Nauci ꝑ nihil ut nihil te duco. est autem fabæ granū cū se aperit. Ser. in ar.

Nauci putamen nucis & ꝑ nullo accipit. Plau. Tortelius.

Nauculas prænestinos appellabant qui inclusi a pœnis casellini famen nucibus sustentauerunt: uel qa in eorꝫ regione plurima nux minuta abūdat. Fe.

Naucitæ sunt in gallia aquitania apud quos ligir fluit. Strabo.

Naufragiū mare naufragia faciens. ut Virgli. Naufragiū sillacæum. Hora. primo car. Nec mare naufragiū. Acron.

Nauiter a naui dictum a qua in alto nullū diuersorū est. Te. in heau. Vegꝫ si icipies neq; perficies nauiter. Do.

Nauiter quædā nomina in us terminata quæ ex se bina aduerbia faciunt ut est ueterū auctoritas. transit enim in quibusdam rationē & aliter ipsa enūciat aliter consuetudo usurpat. nā a nauus nauiter dicunt quod nos naue. Itē duriter quod nos dure largiter quod large celere celeriter. Ser. in arte.

Nauigii iter deterius fiat prætor ait. hoc ꝑ nauigatiōe positū estimo nauigiū solemus dicere etiam ipsam nauē iter uero nauigii potest & sic accipi. iter nauis deterius fiat nauigii appellatione etiam rates continentur: qa plærunque & ratium usus necessarius est. Vlpia. de flu.

Nauita epenthesis ut mauors. Ser.

Nauis uinaria ut sūt in quas uinū effūdit.

Nauia sylua iuxta urbem quia Neuii cuiusdā fuerat. Fe.

Nauia lignum cantum ut nauis quo in uindemiis uin solent. Fe.

Naula insola i hispania quæ distat a masca stacentum. Strabo.

Nauigium nauis ductio. Tor.

Nauis græca dictio græ. ναῦς. Tor.

Naumachia bellū nauale: uel potius prælīū.

Nauportus fluuius est oriens inter Aemoniā & alpes.

Nausat cum granū fabæ se nascēdi gratia aperit qa sit nō dissimile nauis formæ. Fe.

Nausiciosus q parum uidet propter uitiū oculorum. Fe.

Nauseo & rutto dicendū q̄uis quidam ueteres dixerūt ructor & nauseor.

Nausica aliquando apud Home. Nausicaa Alcinoi filia. Tor.

Nausithous Neptũni filius ex piboea Eurimedontis filia Alcinoi regis pater. Tor.

Naustathmos promontoriũ littoris cyrenaici.

Nauta aliquando nauita. Tor.

Nauclerus nauicularius q̃si nauis clerus.i.sors græ. nauarchos.i. nauis prīceps. Tor.

Nautam accipere debemus eum qui nauẽ exerceret: quãuis nautæ appellantur omnes q nauis nauigandi causa in naui sunt: sed de exercitore nõ solũmodo prætor sentit. Vlpia. nau.cau.sta.

Nautea herba granis nigris qua coriarii utunt̃ a nausea quam facit mutata t in s. Fe

Nautea ẽ aqua de coriis: uel quod ẽ uerius aq̃ de sentina dicta a nautis. Plau. in curculiõe Vnguentũ nã omniũ odor præ tuo nautea est. idẽ ĩ asina. Nauteã bibere mali si necesse sit q̃ illam oscularier. No.

Nauticorum familia troianis dicitur oriunda. Festus Pom.

Nautuantes uergari sedum ubi nunc est Valẽtia Roma dicitur. & sunt ĩter Sabaudiam & & Delphinarum: & pertinent a flumine rhodano ad sũmas alpes. S.

Naxos insula in ægeo ex cycladibus uino cæteras exuperans. Vir. Bacchatã dixit.

Naxos insula antea dia dicta est: & Strabo cũ de naxo mentionem facit diam ait. idem tradit Diodorus.

Nauxum insulam prius Strongilem dixerunt antea Diam dictam eam cum ducentis ãnis tenuissent Thraces cares deinde occuparũt ex lania aduecti: quibus Naxus Palemonis filius imperans p dia a se Naxon nuncupauit. Strabo Diam appellat. Ouidius Diæ telluris ad oras: alibi: Qua breuis æquoreis dia feritur aquis.

Nazaræ montes sunt meridionales numidiæ.

Ne pro non frequenter apud ueteres dictum. Te. in an. Ego id agam mihi qui ne detur: & ne pro ualde. Ci. Mene illi hoc. Te. in an. Ne iste haud mecum sentit. Idẽ in hech. Ne ego homo sum infœlix idem in an. Faciunt ne itelligendo nihil intelligant. & ne pro nedum Idem in an. He uacuum esse nunc me ad narrandũ credas Aut aduerbium prohibẽtis est. ut sit ne non. Salu. Ne illa tauro paria sũt. Ne pro nimis. Idem ne istam bis mãsuetudo & misericordia. Te. in an. Ne istam multis modis. Donatus.

Ne imperatiuo magis q̃ coniũctiuo adiũgitur Vir. Ne seui magna sacerdos. Te. in an. Ne se ui tantopere. Do.

Ne p ualde. Te. in ad. Dii boni ne illiusmodi iã nobis ciuiũ magna penuria ẽ.

Ne coniũctio causalis. ut Vir. Ne recipi portis aut duci intra mœnia possit accipitur p neq; quæ copulatiua coniunctio est. Cicero quarto inuec. Ne dici quid est opus est quanta dimicatione ciuium p neq;: & est. aduerbium interrogandi. P.

Ne pro ualde & utiq;. Ser.

Ne acuto accentu elatum impatiuam recipit ueluti ne fac grauis uero optatiua recipit. Hora. car. Ne facias: Etiam acuto recipit optatiua ueluti ne uenias ne scribas: ueq; hic imperamus supius suademus. Accipit etiam finitiua ironicos: ut Ci. Ne illi uehementer errant affirmat enim illos uehementer errare. Accipit & subiunctiua. Cice. Ne tu ueridici accusator eẽs ridiculus. Ser.

Ne accipit̃ p neq; p utnõ & p ualde. Pri.

Ne quære in uerbo an & aut.

Neæra ex qua sol phætusam & lampatiam genuit: quæ solis armẽta custodiebãt cũ Vlysses iuxta Siciliam transiret.

Neapolitanorum regnum olim Ausonia dicebatur.

Neapolis in Ausonia prius partenope dicta ẽ:

Neapolis post Dicæarchiam ẽ cumani postea & Calcidenses incoluerunt: & ex pythæcusis atheniſq; uenientes unde & noua ciuitas id est Neapolis appellata fuit. ubi Parthenopes unius e syrenibus sepulchq; ostẽditur. habet & Neapolis calidaq; aquaq; scatebras & apparatissima balnea nullaq; parte baianis ĩferiora in dicæarchiæ: Neapoliſq; medio inter montes effossã spelũca ĩ qua obuia curribus puia multis pandit̃: stat sicut & altera cumas tendens. Stra.

Neapolis uidebatur absonũ: non etiam quæ Pli. iii. li. ãnotarit inserere cũ mea plurimum possim patria gratulari. Est enim tertium inclyta & erudita in patria nasci quod philosophus ille cupiebat. Est profecto urbs fertilissima in sinu campaniæ: de qua Pli. v. inquit: Hinc fœlix illa campania est ab hoc sinu incipiũt uitiferi colles & temulẽta nobilis succo per omnis terras indcyto. atq; ut ueteres dixere sũmũ Liberi patris cũ Cærere certamen hinc setini & cecubi obtenduntur agri his iũgunt̃ falerni caleni deniq; consurgunt massici gaurani surrentiniq; montes ibi laborini campi sternũtur: & in delitias epulantur mensis hæc littora fontibus calidis rigantur: præterque cætera in toto mari conchylio pisce nobili annotantur nusquam generosior oleæ liquor: & hoc quoque certamen humanæ uoluptatis ubi Neapolis Calchidẽsium & ipsa parthenope a tumulo syrenis appellata. Plini.

Neapolis urbs in hispania in gabibus quã Bal

bus gadditanus ædificauit.Stra.
Nebrodes græ damaꝝ pelles a qbus bachātes dicitur quibus utebantur.
Nebulo dictus ē ꝙ nō pluris est q̄ nebula aut quæ nō facile perspici possit qualis sit nequā nugator.Fe.
Nebulo uel fur q nebulas obiciat uel mollis ut nebula:uel ianis ac uacuus nebula ē.Ter. in heau.Nebulonē húc certū ē eludere.
Nebulones & tenebriones dicti sūt qui mēdaciis suis tutū caput displanint & astutiis suis nebulam quandam & tenebras obiciāt: aut quibus ad fugā furtiuis & furta hæc erant accōmodata & utilia.Pom.in pancearis Quod dedi nebuloni quem pertesum ppupere. Lu. saty.li.xxiii.Publius paruus mihi tudicanus quæstor hibera in terra fuit lucifugus nebulo.Idem libro.xv.Nugator quidem ac nebulo sit maximus multo.Afra.i epistola . Huc uenit fugiens tenebrionē tuæ papia papæ. & si enim accusator & reus & ut tenebriones uterq; utreq; uituperator qđ Homerus confirmat. Var.in gerunto Didaskalo M.Curius consul capitolio cum delectum haberet: nec citatus in tributinis ostendisset uendidit tenebrionem.No.
Neceam nec eam.Fe.
Nec cōiunctio disiūctiua est:ut nec legit : nec scribit ponitur & ꝑ non. Turpil.nec recte dicet mihi iādudum audio.Fe.
Nea legens nō legens nec electū habens quid quid debeat facere.Fe.
Nec unq̄ ne unq̄ quenq̄.Fe.
Nec secius nō minus uel tardius.Virg.ai.geor. Nec secius oīs in unguem arboribus positis secto uia limite quadret.Ser.
Necare uidetur non tantū is qui ptū ꝓuocarit sed & qui abicit & q alimoniam denegat:& is q publicis locis miseri.ordiæ cā expōit quam ipse nō habet.
Necatus generale ē habet significationē: nectus uero specialem. Quint.ait Fame necatus: nectum certum genus mortis accipit : ut enectus fuit Tantalus.Lau.
Necessitas imperii ē necessitudo uero sanguinis cōiunctio.Ser.in arte.
Necessario & necesse dicimus:sed hoc cū uerbo substantiuo.Prif.
Necessarium in quo non sit cessandū.Fe.
Necessarii dicunt cognati aut affines i quo necessaria officia conferunt.Fe.
Necessitudo est affinitas.Sal.in iugur.Bello & irā antea iugurthæ filia Bocho nupserat uerꝝ etiam necessitudo.quæ etiam timidos fortes facit.Idem i eodē. Coactus regꝫ necessitudine statuit armis certare. Var.i modio.asse uinū asse pulmentariū sedeas quo natura non necessitudo.Sisen histo.lib.iiii.Id me neque ratione.neque calamitas necessitudine inducti facere.No.
Necessus necessis necessum & necesse dicitur. Donatus.
Necem a græ.dici certum est νέκρον eni mortuū dicunt græci.Fe.
Necum nec cū.Fe.
Neci datus ꝓprie dicitur q sine uulnere interfectus ē:ut ueneno aut fame.Fe.
Necos filius Psāmetici ægypti rex cui Psāmis filius successit.Tor.
Neco necaui necatus & tunc ferro ē.necui uero nectus alia ui pemptus.En.Hospitis necat pars occipit illa duellis.
Neco necui uerꝫ etiam necaui legimus ut nectus necatus & hæc differre uolunt. necui q̄ si suffocaui.necaui ferro occidi.unde necem cædē appellamus.Dio.
Necunq̄ necunq̄ quicq̄.Fe.
Nectare potus numinis.Hor.li.car.fii. Purpureo bibit ore nectar.Acron.
Nectar deoꝝ potius a nostris murtina secūdū quosdam ab uuæ genere.Torte.
Nectere ligare.Fe.
Nectar græ signat deoꝝ potētiam.Fe.
Nectio acitan Hispania gens simulacrū Martis radiis ornitum maxima religiōe celebrāt nectio uocantes quasi coloris cœlestis paiēs Microbius.
Necto necti.Caper.
Necto nexui uel nexi.Vir.Palmas ai boꝝ inexuit armis.Li.in odyssea nexabāt mulia ire se.Mecœnas nexisti retia. Lucil.saty. curari rætia nexit.Dio
Nedū duobus modis accipi solet aut uno modo claudēte uerbo sniam.aut duobus ui sūdere pro te sanguinē nedū pecuniam uel i dum pecuniam credere negatiue uero similiter sed quod minoris momēti sequatur ut n p iere pro te obolū n. dum sanguinē uel ne dum sanguinē funderē contraq; dicendū ꝑ nōdum aut non solū.Lau.
Neætus italiæ fluuius ē haud longe a Crotōe oppido effluēs.
Nefasti dies.n.littera notant.Fe.
Nefasti qbus diebus ea fieri ius nō ē & si fasti sunt piaculū faciunt. Var.
Nefasti nefarius.Hora.li.car.Quid intactū nefasti liquimus.Acron.
Nefarii ꝓprietatē in li.primo de uita pa. Var. Patefecit a farre quod ē adoreū in quo cerata uis non debēt non triticum sed far.hoc quoq; idē significat ꝙ qui indigni sunt q ut iant nefarii uocantur.No.
Nefantia ꝑ nefanda Lucil.saty li.ri. Tantalus q pœnas ob facta nefantia luit.Idē li.secūdo

dissociat atq; oia nefantia.No.

Nefandum est nō fandū nefarium q̧ sacra pol luit farre pio solita celebrari:ergo nefarii sacrilegi.Macro.

Nefrendes arietes dixerūt quod dentibus frendere nō possint.alii dicūt infantes esse nondum frendētes id est frāgentes. Liui. Quem ego nefrēdem.Alii lacteam imulgēs opem. Sūt.qui nefrendes testiculos putāt:quos lauinii appellāt nebtūdines:græci prænestini nefrēdes.Fe.

Nefrendes dicuntur porci parui ab eo quod nondum fabam frendere possint:id est frangere.Varro.

Negatiuas duas ꝑ una accipiēdas.Varro.

Negatio in fine orationis posita plus sonat q̄ in principio.Teren.i heau.Sola sum habeo hic neminem.Do.

Negabūdum ꝑ negante dixerūt.Fe.

Negatiuas duas pro negatiua una accipiendas Varro mōstrauit de uita patrum libro secūdo.Quia abstinētia inti mulieresque Romæ fuerūt quod a rege munera eoꝝ uoluerit,nemo accipere.No.

Negociū quod nō fit ociū.Fe.

Negocium negociolum facit. Plau.in cistella. Damres bellissimos negocioli foenices solo tis esse.Pri.

Negociatores seruiūt Labeo scribere uidetur qui præpositi sunt negocii exercendi causa: ueluti qui ad emēdum uel locandum uel cōducēdum præpositi essent cubicularios uel obsenatores:uel eos qui piscatoribus præpositi sūt nō uideri negociatoris appellatiōe cōtineri.& puto ueram esse Labei sententiam. M de leg.iii.

Negligo neglexi.sed Aemilianus macer ofum nostꝛæ negligerit auctorem.Dio.

Neguinate negate.Fe.

Neius locus in Ithaca Ody.primo.

Neleus rex Pili ex Chlori gēuit Nestorē Chronium & Periclimenem & Agerochum Peronem:cuius patriā Hercules euertit:& ex duodecim fratribus solus remansit: ut ipse.xi.e. narrat.

Nem ut nisi etiam uel nempe.Fe.

Nemansus urbs inter Narbonem & Massiliā metropolis aræ comiscoꝝ. Quattuor enim & uiginti eiusdem nationis uicos habet subditos.Situm autem est hoc oppidum in uia qua ex Hispania itur in Italiam:abest autem a Rhodano centena circiter sta.quo i tractu Tharusco exiguum extat oppidum.a Narbone uero sepringenta distat stadia & ꝑpe montem Cemmeneū australe latus accipientem usq; ad promōtoria.Strabo.

Nemesis dea quæ cōtra superbiam colitur qd aliud est Solis potestas? cuius ista potentia ē ut fulgentia obscuret & conspectui auferat quæq; in obscuro illuminet offerat conspectui.ergo mēsis idem quod sol.Ma.

Nemesis autem dea est quæ ulciscitur supbos nimia foelicitate ea colebatur in Capitolio quāuis latino nomine careat, dicitur autem νεμεσάω quod est succenseo & indignor: nam succēsebat nimia elatis foelicitate eadē iuxta ciuium dicebatur adrastria:quoniā ab Adrasto ereptum est ei tēplum locum ueneraionis habet:post autem dextram quā anti qui attingebant quum eam uenerabant.Plinius autor.xi.naturalis historiæ falso quidē ramnusiam ꝑ fortuna acceperūt.

Nemeus cleonēsium mons est.

Nemeeus fit a nemeæ sicuti a tegee tegeeus: q̄ uoces habent geminum e:quod ideo notare hic uolui quod multi dū putant habere unū tantum e errant in quāntate syllabæ.

Nemeæ habēt primam breuem: ut apud Virgilium:Vastum nemeæ sub rupe leonem. & similiter apud alios poetas eius possessiuum primam quoque corripit:ut apud Nasonem Nempe sub his etiam pestis nemeea lacertis Si quis hoc possessiuū trissyllabū fecerit: errabit in quantitate primæ syllabæ.

Nemetoterna in Belgia:ubi interdum hiemauit Cæsar inter belgas dicta forte a nemetibus nūc spirēsibus.

Nemetes populi germani inter belgas numerantur:finitimi metensibus argentinensibus uormaciensibus & rheno fere omnes germanica lingua utentes prouinciæ Magūtiæ helfaeie: quæ prius Heluetia dicebatur:tamen ascribitur nūc spirensi diocesi.Est & alia helfaeta maritima insula phrysiæ. Helsatia autē in qua Spira & Argentina ciuitates consistūt ut quidam opinantur nomen indidere regioni illi ducatus burgundiæ:in qua alsetum regio est sita:neque id nomen ab Alexia olim oppido dictum putant: qui Arionistus germanorum rex qui Helsaciæ præerat id ei nomen impo suerit.

Nemea sylua iter philonem & argos iuxta creonas ubi primo certamine leo ab Hercule ē ꝓstratus:ut Strabo.

Neminis genitiuus casus . Cato.usus est eum dixit:Sunt multi quos non miseret neminis. Festus.

Nemini positum pro nullius.Plau.in captiuis. Neminis me miseret:nam mei miseret nemini nem,Lucil.li.iii.Neminis ingenium tantum cōfidere oportet.No.

Nemuuta fons est in agro reatino.

Nemora significant syluas amoenas.Fe.

Nemo nec homo.Fe.

Nemo pro nullus per acyrologiam ponit. Virgilius.ix.æneı. Quod optanti diuum promittere nemo auderet. nam proprie nemo nec homo est. Et Cicero in Cato.maio. Quo nemo uir melior. Ser.

Nemo omnis generis. Terẽtius. Scio hic nemini peperisse: & de diis. Virgilius.ix. Turne qđ optanti diuum promittere nemo audeat Priscianus.

Nemorensis Diana dicta ẽ.uel nemoralis. Trãquillus in caligula: Nemorensi regi qđ multis iam annis potẽtatu sacerdotio ualidiorẽ aduersariũ subornauit.

Nemossum ciuitas metropolis est aluernorũ super ligurim sita in gallia aquitana. Stra.

Nempe quære in uerbo certe. Lau.

Nempe affirmandi aduerbiũ est. Pri.

Nenia ineptum & inconditum carmen quod adducta mulier quæque præfica dicetur his quibus propinqui non essent mortuis exhiberet. Varro de uita patrũ libro quarto:ibi a muliere quæ obtuitam a uoce esset per quã laudari:deinde nenia cantari solitam ad tibias uides No.

Nenia est carmen quod in funere laudãdi gratia cantatur ad tibiam. Sunt qui eo uerbo finem significari putant. Quidam putant neniam ideo dici quod uoti familiarior querimonia flenrum sit. Quidam autẽ neniæ nomen dictum dicunt ab extremi intestini uocabulo græco enim νέατον uel νεάτον extremum dicunt:siue quod chordatum ultima nenia dicitur extremam uocis rationem appellant neniam. Fe.

Nenia carmẽ quod mortuis cantabat̃ i honorẽ inferoꝝ. Acron.

Nenia carmen lugubre quod mortuis dicebatur:quod symonides poeta lyricus prius instituit. Acron.

Neniæ deæ sacellum extra uiminalẽ fuerat dedicatũ appellarũt. Fe.

Neomenia nouiluniũ a νέος nouus & μήνια mẽstrua a μήνη.i.luna: ꝙ singulis mẽsibus a mulieribus defluant μηνιαῖος græce mẽstruus.

Neoptolemus nouus miles πτολεμῶ apud æoles Polemo πολεμῶ .i.pugno:& est filii Achillis ex Diadamia q a capilloꝝ qualitate pyrrhus. Tor.

Neophitus nouellus quasi nouũ germẽ.

Nepa afrorum lingua sidus quod cancer appellatur.uel ut quidam uolunt scorpius. Plautus. Dabo me ad parietem imitabor nepam. Festus.

Nepa uel nepes.g.scorpio secũdũ Ser.

Nepam quidam cancrum putant ad illud. Pla. Retrouersum cedam imitabor nepam & illud aliud.aut cum nepa esset dubium ĩ utroque.nam uere nepa scorpius dicitur M.Tul. de fini.bo.& ma.lib.v.Serpe anguiculos: uolare merulas: natare anaticulos:cornibus uti uideamus boues:nepas aculeis: suam denique cuique naturam esse ad uiuendum ducem. Nonius.

Nephresis renũ passio latiuenit̃ nen nis.

Nepita straronia oppidum ẽ in mediterranea thuscia. Strabo.

Nepos cõpositum ab eo ꝙ natus post sit patri q̃ filius. Fe.

Nepos omonymõ.est enim filius filii:uel luxuriosus facit diminutiuũ nepotulus. Plau.in mili. Si te saluũ hinc amittimus uenenũ nepotulum. Pri.

Nepos fœminini quoq; ut miladia nepos. sed consuetudo mas facit nepotem uero fœminim. Seruius.

Nepos luxuriosus. Ho. discinctus nepos. Acrõ.

Nepotes luxuriosæ uitæ appellati homines ꝙ nõ magis is rei suæ familiaris ẽ cura q̃ qbus pater auusq; ẽ. Fe.

Nepotes posteri. Virgi.vi.æn. Forte recẽsebat numeꝝ carosq; nepotes. Ser.

Neptũnus ꝙ mare terrasq; obambit. Var.

Neptũnus a nando dicitur. Cicero de natura deorum dixit Neptũnus quia medium sit inter cœlum & inferos utriusq; regni particeps est:habeturq; omnium elementorum potior.nam ideo tridentem habet quod numero trium elementorum. Neptunnus ẽ mihi nomen ita figurauit nominatiuo casu Terẽ. cũ dixit in hec. Præsto sunt extra qbus ueteres p oẽs casus hoc genus elocutionis enũciabunt. Donatus.

Neptũnus a nando mutatis litteris. Cicero de natura deorum. Saturni filius ex ope. Varro. Quod terras nubat:id ẽ opiat.

Neptũnus cuiuscunq; maris aut totius aliquãdo nomẽ ẽ cum eiusdẽ deitas poetica fictione ipsum mare aut maris designet potẽtiam nam de se neptũnus homo fuit & Iouis frater atq; Plutonis:& quum paternum diuiderent regnum quæ circa maris oram erant in forte deuenere neptũni:ex quo fabulæ locus assumptus ẽ.

Neptũnus q̃ periculosa consuetudo in multis ẽ nominibus heribitis quidue Ioui facies qd Vulcano:q̃q̃ cum Neptũnum a nãdo appellatum putas nullum erit nomen quod non possis una littera explicare unde ductum sit n.quod quidem tu mihi natare uisus es quã ipse neptũnus. Liui.v.

Nepthelim quod scribatur p aspirationem iudæum nomẽ.

Neptunalia a neptũno.eius enĩ die feriæ. V.

Nepus non purus. Fe.

Nequam earum est auris quod ius uehemen tius ambit hoc uersu. Lucil. significare uidetur nequam esse aurū quod aures ledat pondere in aurium cum auris inciditur. uel etiā cupiditatem pecuniæ uoluerunt significare. Festus.

Nequam qui ne tanti quidem est q̄ quod habetur minimi. Fe.

Nequam lasciuus.

Nequalia detrimenta. Fe.

Nequinūt nequeunt. Fe.

Nequitur & nequiter pro non posse dixerūt. Festus.

Nequicq̄ frustra Fe.

Nequicq̄ non. Virgilius. Nequicq̄ pignus paleæ tenet area culmos: id est non pinguis. & in æneι. Et sūmo clypei nequicq̄ umbone pependit. Ser.

Nequicq̄ id est frustra. Virgi. septimo æn. His ubi nequicq̄ dictis experta latinū contra stare uidet. Ser.

Nequicq̄ non sine causa. Ser.

Nequinates narnienses. Fe.

Nequitia blanditiæ lasciuiores.

Nequitiam plærūq; non dici audio pro solertia astutiaq;. sed ueterum hominum auctoritas qui proprie atque integre locuti sunt: nequam dixerunt homines nullius rei atq; frugis. Au. Gel.

Nequitia proprie libidinosa inertia dicta est: quod nihil queat: nullique rei apta sit. unde & nugæ quod nihil agunt: uel a non agendo Terentius in adel. Etiam eum ad nequitiam adducere. Do.

Nequitia uitium est contrarium frugalitati. Cicero. tuscu.

Ne quid nimis sententia permulgata cui deest agas ut sit ne quid nimis agas. Ter. in an. Nā id arbitror in uita appríme eē utile ut ne qd nimis. Do.

Nequum non eū.

Nequid & nequiter idem. Pri.

Nereus Oceani & Tethyos filius Doridis sororis maritus ex qua plures nymphas genuitque Orpheus omniū antiquissimū dixit.

Nereides fundum maris tenent in specu habitantes apud Nereū patrem.

Nereides patronymicū. Fe.

Neritos mons in Ithaca in Acarnania: postea dictus leocas.

Nerio nomen fictum est nerius quidam morte coniugium locupletatus fœnerator factus est notissimus: de hoc Horatius ait scribit decem a nerio.

Nerio siue nerienes uerbum sabinum est: eo quod significatur uirtus & fortitudo. itaque ex claudus quos a sabinis oriundos accæpimus qui erant egregia & præstanti fortitudine Nerio est appellatus. sed id sabini a græcis accæpisse membrorum neria dicunt unde nos quoque latine neruos appellamus. Au. Gel.

Nerium promontorium est occidentalis & aquilonaris lateris finis. Stra.

Nerua a fortitudine uestigii.

Neruii populi inter belgas maxime feri atrebatibus: ambianis: aduaticis: morinis: uellocasibus: ueromāduis ac treueris finitimi. A bellouacis longe absunt: quos sabis & scaloé flumina irrigant: ad quos mercatores nulli cōmeabant nihil uini reliquarumq; rerum ad luxuriam pertinentium patiebantur inferri: ne eorum animi elanguescerēt uirt usque remitteretur magnæ uirtutis homines ubi magno cum periculo a Cæsare pugnatum fuit: nūc tornacenses dicti in prouincia rhenensi & limitibus francoꝝ regni sita. hos memorat Lucanus in primo.

Nerui contigui sunt treusgris. sunt autem & natio germanica & in occasu sua habent domicilia: sunt autem nerui qui tornaeū incolūt tornacenses. Stra.

Nerio quasi sine ira & cū placiditate ut eo nomine mitem inquit Ser. Claudius: fuit enim uxor Martis: aut nerio martis uis & potētia & maiestas quædam demonstratur. Plau. in truci. Mars pegre aduenens salutat Nerionem uxorem suam.

Nesea in italicis partibus ad saliorum gentem pertinens & ligures alpium incolas: & distat a uaro fluuio sta. xx. & secundū huius tēporis delignatum terminū ad italiā pertinet: licet iure massiliensiū sit qui ædificauerūt nuniꝝ puincia existit. Stra.

Nestor Nelei filius ex Chlori: qui secundum Ouidium ccc. anno contra Troiam ꝓfectus est cū. xxx. nauibus.

Nestos flūt ultra abderem interq; eū & strymona urbes sunt philippia: apollōia: amphipolis iter strymona & athon turris calemea & portus caprullon urbs acantos & echina int̄ athō & pallenen cleona & olynthos strymon sicut diximus amnis est longeq; ortus & tenuis: aliens subinde aquis fit amplior: & ubi non longe a mari lacum fecit, maiorē q̄ uenerat alueo erūpit. Pom.

Nessis prætermissa a cosmographis a Lucano cōmemorata tali spiramie nessis emittit stygiū nebulosa aera saxis.

Neuernensis urbs dicit conuers. Stra.

Neutique non nimis. Teren. in hac. Vsq; illud uisum est Pamphilo neutique graue. Et nō est omnino negatiuum. sed aliquid assentiōis

habet Dio.

Neuult pro non uult. Titin. in fecina. Ipsius q dem hercle ducem sane ne uolt. Plautus in trinũmo. Filiam meam tibi desponsatam eẽ audio nisi tu neuis. No.

Neuũ ꝑ signo quod in ore nasci solet.

Nex inquit Cicero pro Milone. Insidiatori uero & latroni quæ potest inferri iniusta nex. Priscianus.

Nex pro nece. Sisenna histo. libro tertio. Quoniam neque mea nex nec intercessio posse uidetur aliorum dementem reprimere audaciam. No.

Nexo nexas & nexis. Virgi. nexantem nodis. & Lauius. Nexabant multa inter se flexu nodorum.

Necto tamen eius primitiuum sicut ab amplexus amplexor aris: sic a participio nexus nexo: necto nexus & nexi plærique dixerunt. Priscianus.

Ni & nisi subiũctiua dictio: nõnunq̃ & finitiuo iũgitur. Ser. in ar.

Ni pro ne. Plau. in mala instulta. Et Virgilius Ni teneant cursus uersus certum est dare lintea retrist. Ser.

Nicander poeta græ. quem Didymus fabulosum dicit qui fabulas inquit si credere dignũ est. Torte.

Nicanor Seleuci macedoniæ regis filius.

Niciarchus pictor eximius.

Niceteria ornamenta quædam uictoriæ a nice: ut fylacteria frabateria.

Nico Tarentinus tempore Hannibalis.

Nicos ciuitas Asiæ.

Nicomachus bello uictor pater Aristotelis medicus & Amyntæ regis medicus: patris Philippi. Alius Aristotelis filius cuius æthicam Alius pictor nobilis. Pli. xxxv.

Nicomedes rex Bithyniæ.

Neapolis uersus Hierusalem dicebatur: olim Samaria cum terra Sebasten & Carie ciuitas hoc nomen habens.

Nicopolis in palestina olim Hemaus uocabat

Nicopolis urbs uictoriæ monumentum meminerũt Virgi. Strabo Plinius.

Nicopolis ciuitas uictoriæ quam Cæsar Augustus ædificauit: nomenq; indidit ob uictoriã qua superauit. M. Antonium Cleopatrã: ubi portus in sinu ambracio. Sue. li. secũdo quoq; actiacæ uictoriæ memoria celebratior & in posterum esset urbẽ nicopolim apud Actiũ condidit.

Nicophantes pictor ætate sua eximius:

Nicostrata uictoriosus exercitus mater Euandri uates. quæ a carminibus Carmẽtæ dicta est uel a carpento.

Nictare est oculorum & aliorum membrorũ nisu conari: unde nictus dicitur. Cecili. Hũc tremulis palpebris percutere nictu. Plinius, Nec genæ quidem omnibus unde neque nictatio. Papinius nictationes dixit & quidem prima breui.

Nicea tangit alpes: tangit oppidum detiacum: tangit Antipolis. Pom.

Niceteria insignia uictoriæ pugilum q i gymnasio alios iussent a νικη quod significat uictoriam.

Nyctileus cognomen bacchi a factis eius nocturnis quasi nocturnus.

Nyctimene puella quæ cum patre concubuit: quæ pudore aufugit & nocte uolat.

Nycticorax uel nocticorax nocturnus coruus

Nyctotris regina Babyloniæ quæ sola regnauit fœmina post Semiramim. Hero.

Nictere est oculorum & aliorum membrorũ nisu super ali quid conari dicimus & nictationem & nictum. Ce. Hunc tremulis palpebris ꝑcutere nictu. Fe.

Nictit canis ut odorandis feraꝝ uestigiis leuiter ganniens. En. Fe.

Nidus ꝑ poculo. Var. in qnquatribus. Quam nympham melius e lacuna fontium ablata nidos ꝑuli permisceat. No.

Niduláter. Varro in prohebdomadon. Prima dies deinde quibus illos alcyones hyeme in qua nidulanter eos quoque lentem dixit esse Nonius.

Nidos non solũ domicilia auiũ: sed ueneráda uirgo incorrupta & fœtus eaꝝ. Vir. auc. appellauerũt: uel ducere possumus in geor. li. quarto. Ipsaq; uolantis ore fere ducere nidis minutibus escam. Noni.

Nigret pro nigra fit. Pacu. in cri. Solis quæ exortura possit candorem occasu nigret. Acti. i bachide. Splendet sæpe nymbis interdum nigret. Nonius.

Nihil pro non. Terentius. nihil circuitiõe usus es. Donatus.

Nihil quantitatem notat: ut nihil hominis hilũ: ut Var. ait. Est intestinum tenuissimũ: unde fit nihilũ & aspiratur. Ser.

Nihil qui nec hili quidem est. Fe.

Nihil nihilum non tam hiatus causa aspirationem receperunt: q̃ traxerunt ab eo quod ẽ tulum. est enim nihilum ne nihilum. nihil autem fit ab eo quod est nihilum abiectis ultimis litteris ut lac ab eo quod erat lacte.

Nihilum ex non & hilum quod nomẽ est qđ ullum significat: ut Lu. licet hoc inq̃ alueolum quæ putare & calces delectes te hilo nõ rectus uiuas. Cicero in tuscu. i. illud saxũ quod sisiphus sudans portat nec proficit hilum. & per apocopen dicitur nihil & nil aduerbiũ & nomen esse potest. Pri.

Nilus a Nileo rege. Diodorus.

Nilus efficit amnium in nostrũ mare per Meantium maximus. hic ex desertis Africæ missus: nec statim nauigari facilis: nec statim Nilus est: & cum diu simplex sæuusque descendit circa Maroen late patentem insulam in Aethiopiam diffunditur: alteraque ex parte Astabores altera Astape dictus est ubi rursus coit ibi nauigia patiens in immanem lacum deuenit. ex quo præcipiti impetu egressus & Talenso alteram insulam amplexus usque ad Elephantilem urbem Aegyptiacam atrox adhuc feruensque decurrit. Tum demum placidior & iam pene nauigabilis primum iuxta Certasotum oppidum triplex eẽ incipit. deinde iterumque diursus ad Deltã & ad Melim id per omnem Aegyptum uagus atque dispersus septemque in ora se scindens; singulis tamen grandis euoluitur: non pererrat autem tantum eam: sed æstiuo sidere ex undis etiam irrigat: adeo efficacibus aquis ad generandum alendum: ut præterquã quod scatet piscibus q̧ Hippopotamos Crocodillosque uastas beluas gignit glæbis enã infundit animas ex ipsaque humo uitalia effingat. hoc eo manifestum est quod ubi sedauit diluuia ac se sibi reddidit per humentes campos quædam nondum perfecta animalia. Sed tum primum accipientia spiritũ & ex parte iam formata ex parte adhuc terrea uisuntur. crescit porro siue quod solute magnis æstibus niues ex immanibus Aethiopiæ iugis largius q̃ ripis accipi queãt defluunt: siue quod sol hieme terris propior & ob id fontem eius minuens tunc altius abit finitque integrũ & ut est plenissimus surgere: siue quod per ea tempora flãtes æthesiæ aut actas a septentrione in meridiem nubes super principia eius imbre præcipitãte aut uenienti obuiæ aduerso spiritu cursum descendentes impediunt aut harenis; quas cum fluctibus littori applicant hostia obducũt: fitq̧ maior uel quod nihil ex semet amittit: uel quod plus q̃ solet accipit; uel quod minus q̃ debet emittit. Quod si est alter orbis suntq̧ oppositi nobis a meridie anthitones: ne illud quidem a uero nimium abscesserit in illis terris ortum amnem ubi subter maria cæco alueo penetrauere in nostris rursus emergere; & hac te solstitio accrescere quod tum hiemis sit: unde oritur.

Nilus quare inundet tres causas affert Herodotus inundationis quas refellit hæc sũt: uel quia Ethesiæ uenti contra fluminis impetũ flant retardantque cursum & aquas tumescere cogunt, uel quod ad eius fontes niues liquefactæ fluuium augent: uel quod fluit ex oceano cuius æstu ipse quoq; æstuat.

Nilus fluuius ægypti sic a fœcunditate dictus dicitur enim a neos & ilis quasi nouum limum trahens. Virgilius hoc affirmat: aut pingui flamine nilus: cum refluit campis. Et alibi. Viridem ægyptum nigra fœcundat harena. Seruius.

Nilus a neos & ilis limus scilicet tempore inundationis primus Melo qui inundat ægyptum. Ser.

Nilus in extremis mauritaniæ partibus oritur ut Iuba rex depræhendit in monte superioris mauritaniæ in lacu quem Nilidem uocat ubi natant pisces alabate coracini siluri crocodili quæ genera in Nilo præterea tantũ.

Nili hostia pelusium Arabiæ ipsas oras secat: Canopicum: Volbiticum: Seueniticũ: Pathameticum: Mendesium: Cataptiscum: Pelusiacum.

Nili hostia ad orientem uergentem Pelusiacũ Pannicum: Mendesium: Fatracticum: Seueniticum; Babitinum; canobicum siue herculeum. Diodorus: quem naso ex fontibus dicunt Volgi, populi trogloditarum. Sacerdotes ægyptii ex oceano meroes icolæ uscopõ uocant. i. ex tenebris ortum quasi incertum: Herodotus ex stagno.

Nimbo rubro uase illo fundente crocum mixtum uino.

Nimbus dictio omnino latina. Tor.

Nimbi proprie dicuntur repentinæ ac præcipites pluuiæ. plærunque tamen uentos significat; plærũq; nubes. ergo ,put fuerit locus intelligendũ est. Ser.

Nimirum & pro confirmatione accipi potest: ut sit sine dubio pro certo, uel solue nimirũ erit non est mirum. nam ni ne significat. & ne non. Plautus. Ne uult inquit pro nõ uult Donatus.

Nimium malũ miseꝝ est iuxta illam sentẽtiã ne quid nimis. Do.

Nimis & nimium dicimus nomen loco aduerbii. Priscia.

Ninnuꝝ quære in uerbo certe.

Nympha sponsa; sed putarunt nymphas aquarum deas quasi lymphatum numina. Varro nymphas quas musas dixit cũ aquæ motus musicam faciat; unde tres musas dixit. unam ex aquæ motu alteram ex aere pcusso: tertiã ex mera uoce: unde nymphæ noster amor q̃ si musæ.

Niobe filia Tãtali soror Pelopis uxor Amphionis; quæ in saxum uersa de quo plura apud Au. Gel. legas.

Niobes Amphiõis uxor quæ quattuordecim filiis fœcunda thebanas mulieres Latonæ sacrificantes redarguit; iussitque sibi exhiberi

sacra quoniam esset anteponenda Latonæ. Diana & Apollo iniuria matris commoti filios confixere ad unum sagittis: quo dolo mater in Siphylum saxũ uersa est Gellius de numero filiorum Niobes uarias affert sententias. Macro.

Nion mons est apud erithreũ portum.

Niphates armeniæ mons est.

Niphates armeniæ mons inter eos qui gordiei appellantur: ut scribit Strabo eiusdem nominis fluuius. Lucanus. Armenusque tenens uoluentem saxa p nihatem populos ut circios tapiros amardos.

Nireus pulcherrimus omnium græcorum q ad Troiam uentarũt.

Nisa urbs hellados & fœmina in Damone. Virgilios.

Nysa urbs fœlicis Arabiæ in monte propinqua ægypto: a qua & Ioue patre bacchũ Dionysium græci uocant: ubi inuenit uinum Dionysius: quem græci bacchum ægyptii Osirim uocãt. unde unus e collibus duobus parnasi nysa dicitur alio noĩe citheron.

Nisa mons est phocidis in India seu uertex alter parnasi montis in quo pridem colebatur bacchus & ibi nutritus.

Nisa Arabiæ fœlicis antrum ubi Bacchus est educatus: Sophocles in india scribit Nisam quam corniger Bacchus sibi obstetricem colit: ubi ales non clangit Homerus qui quondam altricem Bacchi sacrumque ruebant p nisam. Nisa itẽ in Asia iuxta Trales. Nisei uero equi qui uelocissimi erãt. ut meminit Plato & Strabo nõ hinc sunt appellati.

Nysæa secundum Herodotum & Curtiũ urbs clarissima in India a Libano patre condita sub radicibus montis quem Meron uocant a conditore nomen sortita quam ægypti secũdum Diodorũ Osirim qui Dionysius ẽ condidisse dicunt.

Niseæ nympha. Vir. quto.

Niseus locus medorũ ubi magni equi.

Nisyris insula quam circa Coũ dicunt ubi optimum uinũ. Tor.

Nisi in principio sententiæ indicatiuum desiderat: alias etiam subiũctiuum: ut uapulabis nisi caues uel caueas Lau.

Nisis insula est Campaniæ cuius meminerunt Papinius & Lucanus nis eidem siue nisidem dixerunt Syllam poetæ Ouidius in remedus. Præterita cantus Niseide nauita gaudẽt Tu loca quæ nimium grata fuere caue ut legere possis nisides matres id ẽ siculæ media syllaba per synæresim producta. Nesa præterea regio est iuxta Aetnam mõtana: ut Strabo scribit.

Nylus Hyrcaii filius.

Nysus Bacchus a Nysa.

Nisus mons megarensium a Niso qui purpureum habuit crinem a megarẽsium rege ibidem sepulto dictus.

Nisus quid est quod a megarensibus aphauroma dicitur a quo Nisea appellata est cum regnum obtineret abronem Onchestris filiam ex Boetia uxorem duxit: quæ cum Megarei soror esset singulari prudentia ac modestia prædita erat: mortuam deinde megarenses sponta luxerunt: & Nisus immortalem uxoris memoriam efficere uolens iussit ossa ferre quam illa ferre uestem consueuerat: & ueste aphauroma propter illam appellauit. uidetur autem mulieris gloriæ & deus fauisse nam cum megarenses mulieres uestem mutare instituerẽt oraculo sæpe prohibiti. Plutarchus.

Nisus Pandionis regis athenarum ut Pausanias tradit: & Strabo ante docuerat quattuor filii fuerunt Degeus: Lycus: Pallas: Nisus. distributo regno a patre Megara obuenerunt Niso: & ex Isthmo usque lebiũ: ut Philochorus scribit, ut uero Andron tradit Eleusinẽ usque ad campum triasium: hic habuit crinem purpureum fatalem a filia decerptum & traditum Minoi. nota fabula uel solo Ouidii carmine: Saucia decerpto crine a filia.

Nisi ciuitatum Indiæ clarissima & maxima. Pomponius.

Nitela masculino genere usus est. Pli.

Nitibriges populi inter celtas proximi rhutenis & gaballis ac narbonensibus galliæ quæ prouinciæ romanorũ in buturicensi prouincia francorũ regno siti.

Nitiditate pro nitore. Actius in bachis. Formæ figuræ ninditatem hospes regis. No.

Nitidant abluunt dictum nomen. Ennius in cresponte: Opice eam secum aduocant eunt ac fontem nitidant corpora. Actius i thebaide. Quin iccirco fontem aduenĩũt mũdulæ nitidantur: uulgo quæ præpedantur sompedum. Nonius.

Niti est conari suo onere. Virgili. tertio geor. Post ualidos nitens sub põdere phaginis axis increpat. Cicero tuscu. li. quarto. Tum illud quod sisyphus uersat saxum sudans nitendo nõ proficit hilum. No.

Niti fultum esse. Lu. libro. xxvi. Sumi niti naturæ opibus: at ego contra ut dissimilis sim. Nonius.

Niti est incumbere. Virgilius libro sexto. Ille uides pura iuuenis qui nititur hasta. Nonius Marrellus.

Niti rursum ambulare. Pacu. in periboea: Ardua per loca agresti hac trepidante gradum nituntur. Virgilius libro secũdo. Pressit hu-

mi nitens.No.

Nitidolate. Virgilius æneí.libro quarto. Hic primum paribus nitens cyllenius alis constitit. Nonius.

Niti & obniti cum ex uno sit intellectus: acceptis tamen præpositionibus fit diuersum. niti enim potest uideri aut honorem: aut utilitatem: ærumnose intendere sine labore quāq̄ in aliquibus grauius audiatur ut sint enixæ pariendi labore: anniti autem incumbere manifestum est. Virgilius in septimo. Ille uides pura iuuenis qui nititur hasta. Obniti uero est contra aduersa obluctari. Virgilius. Sæpe usque adeo obnixe non cedere. Terentius in andria. Pedibusque manibusque obnixe omnia facteg. No.

Nitor nisum & nixum. Pri.

Nitor nisus & ueteres nissus declinant: ut Virgili. Connissus ab aggere dextra. Idem. Magnis adnissus uiribus hasta: & obnissus latis humeris & adnissus acuto detrudunt naues scopulo. melius autem dicamus nisus a nitendo & nissa. Dio.

Niuatium colum erat sacratus ex numine pāno te unde uinum aut aqua decocta attenuabat ut etiam frigidior de hoc plura in distichis Pli. Hi niues illi glaciem potant pœnasque montium in uoluptare gulæ uertūt seruat algor æstibus & cogitatur ut alienis mēsibus nix algeat decoquūt alias quas mox illas hiemāt.

Nitella erat mica pulueris auri inter harenas hoc uerbo usus est Solinus i collectaneis ut dicas puellam uicisse colorem harenæ Rheni crinibus quæ harena est auri fera.

Niuem interpretatur nouum ex græco quod νέον illi dicūt. Fe.

Nix ninguis anniq protulerunt. Apuleius hermagore aspera hyems & omnia ningue canebant. Priscianus.

Nixus & connixus: dicimus etiam adnixus & cōnisus. Ser.

Nixurire nixi uelle. Nigidius in commēto grāmatico libro. xxv. Nixurit qui niti uult & in conatu sæpius aliqua repellit. No.

Nixidi quos putabant præsidere parientiū nixibus. Festus.

Noba est urbs hiberniæ. Strabo.

Nobilitas enim cognomine agnomine & nomine designabatur: ut. C. Iulius Cæsar. Possidonius scribit cognomen & agnomen mulieribus nō datū fuisse.

Nobilitate qui præstare uidētur quid ē quod lunulas in calceis ferunt: an ut dicit Castor signum est eius quæ in luna esse dicitur habitationis & quod post mortem ani rursus lunam sub pedibus habebunt: an quod antiquissimis præcipuum fuit qui fuerunt archades ab Euandro proselies appellati: an sicut alia multa sic & hoc elatos homines ac superbos admonentes rerum humanarum instabilitatis cuius rei luna exemplo sit quæ ab obscuro primum prodit tum progrediēs luce ac splendore os suum complet. & cum clarissima facta sit rursus deflorescit & ad nihilum redit: an hoc potius modestiæ & obedientiæ disciplina quædam erat ut dicto audientes esse: & imperium æquo animo ferre condiscerent: & quemadmodum luna meliori obsequi & solem ut inquit Parmenides semper intueri solet: sic homines secundum locos tenere contenti duci primas partes relinquere ut honore & potestate p̄illum fruerentur.

Nobilis dicitur notus. M. Tullius de offi. libro secundo. Testis est phalaris cuius est præter cæteros nobilitata crudelitas. Lucil. saty. libro septimo. Phirne nobilis illa ubi amatorem Probius quem Actius in Diomede. Me arbos referam quoniam hic suam nobilis ne cui cognoscat noto. Terentius in heauton. Mea est poteus magnifica sūptuosa nobilis. Virgilius libro. viii. Est locus italiæ medio sub montibus altis nobilis. M. T. in Verrem actione. ii. Oppidum est in Hellespõto lam placum id imprimis Asiæ prouinciæ clarū & nobile. Lucil li. xxx. Tum illud episoni q̄d & notum nobile est unde ut nobilitarent noti ficarent dictum est; magisque fame obiectarent ne cani malcōictis nobilitatent. Actius in thelephona. Is demum miserem cuius nobilitas miseriam debilitat. Pacu. in dulorestre Hiccine is est quem famæ gratia ante omnes nobilitat uiros. No.

Nobilem antiqui pro noto peregrina facies atque ignobilis Fe.

Nobile ad dignitatem generis refertur. Sal. in Catili. nobili genere natus fuit. No.

Nobilitarint actiuæ uocis si numerare uelim q̄multi magnisque auctores murænas e freto siculo nobilitarint longum fiat. Liui. primo libro: illam alterā admiratio uiri pauorque præsens nobilitauit. Ma.

Nobiscum dicimus: nam cum nobis obscœnius cōcurrerent litteræ: & ex eo est mecum tecū secū. Ci. in ora.

Nobiscū mecum tecū secū cæteraq; similia p anastrophē cacephati cā āneq uteq; dicebāt.

Nocens a nefario impio distare: uti nocens leuius uideri possit. M. T. de offi. lib. ii. Voluit non tamē ut hoc fugiendū e ita habende religione nocentē aliquando modo nefarium impiumq; defendere. No.

Nocte nomē est cum noctu aduerbium sicut

& diu ut Salu. Diu noctuque laborare festinare. Seruius.

Noctu temporis est aduerbium nocte nomen ẽ noctu dicimus cœnaui hac nocte nihil breuius.

Noctiluca uenus Aristophanes poeta Venerẽ αφροΔιΤην appellat putans eandem marem esse & fœminam. Leuinus sic etiam ait Venerem igitur almum adorans siue fœmina siue mas est ara ut alma noctiluca est. Philochorus quoq; in atride candẽ affirmat esse lunã & ei sacrificiũ facere uiros cũ ueste muliebri, mulieres aũt uirili q eadem & mas existimatur & fœmina. Macro.

Nocticuba qui foris dormit.

Noctiluca luna dicta ĩ palatio: nam ibi noctu lucet templũ hãc ut solem Apollinẽ qdã Dianam uocãt. Var.

Noctilucus canis quod in custodia in uenando signum uoce dat canis dictus noctilucus Varro.

Noctescere cæcare. Furius in poematis: Et si ẽ auctoritatis certæ omnia notescũt tenebris caliginis acri. No.

Noctilucam. L. dixit quem obscœnum significat. Festus.

Noctua a tempore noctis dicta quo canit uel uolat. Festus.

Noctu futura & nocte futura dicebant antiq. Macrobius.

Noctiuago curru. Virgilius imitatione ĩgni dixit. Macro.

Nodus densa peditum multitudo sicut turma equitum ut in disciplina militari rectum est Seruius.

Noegeum adminiculi genus. Fe.

Noegeum candidũ. Liuius. Lachrymas de ore noegeo detersit. i. cãdido. Fe.

Noenum pro nõ. Luc. libro. xxx. Sed tamẽ hoc dicas si noenum quidem molestũ est. Varro in epistola ad Susiu. Si hodie noenum ueneris quidem si ueneris meridiẽ die natali forte fortuna. No.

Noes dissyllabum fluuius Thraciæ in istrum. Herodotus.

Nola ciuitas est ĩ cãpania. Stra.

Nolitote p nolite. Sisen. hi. li. tertio. Nolitote mirari quem desperata uolũtate ad unã belli faciẽdi uiam. No.

Nolito pro noli. Lucil. lib. xxx. nolito tibi meme maledicere posse putare auxiliũ egerim. Pacu. in periboea. Aut q̃ egi ago ausim erue rũcem. No.

Nomen dictum quasi notamẽ quod noticiam facit. Festus.

Nomen est proprium uocabulum singulorũ Virgilius libro septimo. Cui nomina mille mille nocẽdi artes & ut nomen aui referens Priamus. No.

Nomẽ decus dignitas. Virgi. ænei. libro secũdo. Auulsumque humeris caput & sine noĩe corpus. No.

Nomen generositas. Virgilius secũdo georgi. Aut pomis sua nomina seruant. & secundo ænei. Et nos aliquod nomenque decusque gessimus Ser.

Nonaria meretrix: quia apud ueteres a nona hora prostrabãt meretrices ne mane omissa exercitatione militari illo irent adolescentes Strabo.

Nomina sunt credita quæ fœneramus: quoniam nomina eorum qui usuris soluturi sũt in Kalendario fœneratoris scribunt: q̃ ita lustinianus suis: Iustinianus ẽt exponit libro tertio institutionũ scripti fiebat obligatio quæ nominibus fieri dicebatur: quæ hodie nomina nõ sunt in usu & tamẽ libro. xxvi. dig. sæpe legimus noĩa.

Nominum propriorum quattuor sũt species ut inquit Diomedes: prænomen: nomen: cognomen: & agnomen. Prænomen est quod nominibus gentilitus præponitur: ut ẽ Marcus Publius. Nomen proprium est gentiliciũ idem quod originem gentis uel familiæ declarat: ut Porcius Cornelius. Cognomen est uniuscuiusq; ẽ proprium & nominibus gentilitis subiungitur: ut Cato Scipio ordinatur sic Marcus Portius Cato Publius Cornelius Scipio. Agnomen est extrinsecus cognomentum acquiri solet ex aliqua ratione, uel dicitur quæsitum: & est Africanus numantinus & similia. Seruius super donatum proprium nomen in quattuor diuiditur partes prænomen: nomen: cognomen: & agnomẽ. Prænomen est quod in loco præponimus: ut Publius. Nomen commune familiæ: ut Cornelius Cognomen est proprium uocabulum: ut Scipio. Agnomẽ est quod extrinsecus similiter uel a uirtutibus ut africanus: uel a uiciis ut gurges Strabo. L. V. Agnomẽ dicitur frequẽtius: ut Scipio cui africanus fuit cognomen: q̃q; Iulius paris ait autore qnto scæuola oĩa ea quæ nunc cognomina sunt fuisse prænomina.

Nondina est romanorum dea a nono die nascentium qui lustricus dicitur. Est autem lustricus dies quo infantes lustrantur & nomẽ accipiunt: sed is maribus nonus octauus est fœminis.

Nomades uagi populi post basilidios pecorũ pubula sequuntur: atq; ut illa pecoꝝ durant ita diu statam sedem agũt colũt gæorgi exercentq; agros.

Norina nomen uiri a mediocritate.

Noméculatorem qui nominatim singulos citabat dictus q̄si nominis calator .i. uocator. Sueto libro secundo ad extremum Telephi mulieris serui nomeculatoris.hunc antiqui uiatorem appellabantut Cicero in Catone: ex quo qui eos arcessebant uiatores nominati sunt.dicimus & nomenculaturam pro nominatione. Plinius libro tertio. Iouem qdē aut Mercurium aliter ue alios inter se uocari & esse cælestis noméculaturæ.

Nomentum oppidum est in Sabinis a Tyberi sta.M.distans.Stra.

Nominatiuus pro datiuo.Neuius in agricola. Lecthete duo uerbis in primo & postremo. Plautus in aulularia.Credo ego illum tam inaudiuisse mihi esse thesaurum domi id ni ad fuiet.Cicero tuscula. libro primo. Multa ꝑ sæcula postea uiguit pythagoreorum nomē. Varro de re rustica libro primo. Centum iugeribus uinea: um opus esse quindecim mācipia.No.

Nominatiuus pro genitiuo. Turpil.in epic.At en scies ea quæq; fuisti inscius, Terentius in phor.Ita plæriq; ingenio sumus omnes nostri nosmet pœnitet.sic & potior illam rem. Pacu.in periboea regnum potior coniugem macto inferis.No.

Nominatiuus pro ablatiuo.Sisen. libro tertio histo.Omnia quæ diximus loca statim potius.Virgi.libro.x. Saxumq; nudis imane minatur.No.

Nomina id est debitum uel debitores. nam titulii debitorum nomina d cuntur:quibus pecunia mutuo collocata sit.Cicero secūdo topico Non si uxori uir legauit omne argentū quod suum esset:icцirco quæ in nominibus fuerant legata sunt.multum enim differt in arca ne positum sit argentum an mihi tabulis debeatur.Sueto.primo. Et quæ in singulos annos stipendii nomina imposuit. Asco. in uer.noia debita inquit.

Nominis & rei appellatio ad omnem contractum & obligationem pertinet.Ser.

Nomius apollo sic dictus νο.μ.ιο.σ id est pascu is.i.lo ʒochordaʒ.Ser.

Nomades id est pastores uocantur qui e pecoribus lacteque & caseo degunt:prælertim eq no thesaurizandi prorsus ignari & cauponandi cunctos æquitate superátes : quorum poetæ mentionem faciunt.Homerus qdem de lacthphagis abiis.i.dum uictus hominibus mortalium iustissimis qui terram intueārur Hesiodus. Quoniam uictu sobrio & parco sunt non quæstuosi inter se sanctis uiētes legibus omnia communia habentes.cum reliquarum uxores ac filios:uniuersamque pro sapiam : externis inexpugnabiles & inuicti:

cum nihil possideant cuius rei gratia serui fiant,Sunt plures populi:Asii Pisani : Techari: Sacarauli: qui Bactriam græcis abstulere. Strabo.

Nonarum iduū Kalen.dies nuptiis alieni habentur:quoniam hi dies decreto pontificū atri iudicati sunt:quod quotiensunque romani milites belli gerendi gratia his duobus supplicauerunt male rempublicam gessere. Festus Pomp.

Nonæ dictæ quasi nonæ propter initium obseruationis uel quod ab eo die semp ad idus nouem dies putentur:sicut apud rhuscos nonæ plures habebantur quod hi nono quoque die regem suum salutabant: & de proprius negociis consulebant. Macrobius de saturnalibus.

Noneale uocátur papillæ quæ ex faucibus capraæ dependen .Fe.

Non malū hercle inimica laudatio est.Do.

Non causam dico.i.non recuso nec deprecor: Ter.in phor.Nō causam dico qn ꝙ meritus sit ferat.Do.

Non:non interrogat sed facilitatem rei ostendit,nunq̄ plus habet asseuerationis & negationis q̄ non.Teren.in an. Cur non nanquā faciam.Virgi.Nunquam omnes hodie moriemur inulti.Do.

Non ad elegantiam sermonis attinet : sic ponit Quintilia.Quare non petit ut miserum puteris nisi & innocens fueris:aut per uerbū ut Ouidi.Mentior obscurum nisi cum nox fecerit orbem.& Quintilia.Mentior nisi factum est.Lau.

No scire quaddā barbaræ uidetur:nescire ipsū dulcius.Ci.in ora.

Nōdū plena negatio est.Te.in phor.Pater eius rediit an nōdum.Do.

Normam ꝓ recta uitæ uia posuit Hor.Vetegæque norma metaphora a fabris qui uocant normam quod opus dirigit.Acron.

Noricus ager trans rhenum non longe a danubio & athesi germaniæ fluminibus intra Tridentinam & Constansiensem & Turiensem dioceses:proximus bauaris ac sueuis qui uallis norica appellatur:in quem boii oppugnata norica transierant. inde Tacitus affirmat quod noricos rherosque Rhenus fluuius interfluit:quibus rhetis leopontii fuere proximi.Strabo.

Norica iuxta Pānoniam chalybes in ponto.

Norici populi iuxta uindelicios mōtana exteriora tenētes maiori ex parte cū bienfis & tenauis nōnulli norici ꝓpiores tenēt adriaticū sinū & aquileiam.Stra.

Noricū regio macedoniæ cōterminia dalmatiæ

Noico noicico & noto penultima correpta.P.

Nostras quære in uerbo cuias. Lau.

Nostras & uestras olim perfecta erant nostratis & uestratis: unde mansit accentus in littera. A. Prisci.

Nostin in significatione multorum quæ compendio facimus nostin dicimus. Terentius in andria. Nihil hercle aut si adeo bidui aut tridui est solicitudo nostin desinet deinde. Donatus.

Nota nunc significat signum: ut in pecoribus nunc litteras singulas aut binas: nunc ignominiam. Fe.

Nota dicitur probrum. Lucil. libro. xxx. Quē seis scire tuas omnes maculasque notasque. Nonius.

Nota signum. Vir. geor. li. iii. Continuo notas & nomina gentis. No.

Nota distinctio. Virgi. libro. v. Ceruleæ cui terga notæ No.

Notæ uerbo etiam cicatrices continent.

Notæ scriptæ tabulæ continentur edicto: q̃a notas litteras non esse. Plinius libro decimo q̃nto scribit.

Notionis nominis ad eos pertinet q̃ iurisditionem nō habent de quis alia causa.

Notionem accipere possumus & cognitioné & iurisdictionem.

Nothum natum ex uxore non legitima dicūt qui apud nos spurio patre natus dicitur. Festus Pompe.

Nothus ut latine dicatur non habetur secundum Seruium in septimo.

Notificem nota faciam. Pom. in atreo. Nūc te obsecro stirpem ut euoluas meorumq; notifices mihi. No.

Notion urbs est in æolia.

Notus amicus charus. Vir. vii. æn. Et notis cō pellat uocibus ultro. Ser.

Notus uentus meridionalis latine humidus.

Noualis ager noue relictus sementi. Fe.

Noualia quæ per singulos annos noua proferuntur uel renouantur per semina etiam noualia dicuntur ubi syllaba tollitur. Virgilius Impius hæc tam culta noualia miles habebit. Seruius.

Nouales & noualia dicūtur. sunt autem arua tūc primū ꝓscissa. Ser.

Noualis est terra ꝓscissa quæ anno cessat quā græ. ϲρουρᾶν appellant. Ser.

Noualis est terra preciosa quæ āno cessat quā græ. ϲρουρᾶν uocant. integra est autem in quo nondum pascēdi dominus causa pecus immisit.

Noualis ager a nouando. Var.

Nouacula culter rasorius. Lau.

Nouacula a nouo nouas. Pris

Nouale est quod alternis annis seritur. Pli

Nouale est ager nunc primum proscissus. Laurentius.

Nonacria nomen loci uel agri Archadiæ ubi Iuppiter cum Calistone concubuit: quidā totam arcadiam dicūt a nouem montibus. sed constat plures esse.

Nouocomenses appellabantur quos Comū diuus Cæsar inquilinos ad habitandum deduxit: fuerunt enim quinq; milia. hos enim ciuitate donatos in habitatorum numero descripsit. haud tamen ibidem domicilium habuere. sed oppido nomen relinquentes & nouūcomū appellantes nouocomenses oppidanos uocauere. Strabo.

Nouus qui nuper nobilitatem adepti lib. xxii. nec finem ante belli habituros q̃ consulem uere plebeiū id est hominem nouū fecissent nam plebeios nobiles iam eiusdem iniciatos esse sacris & contēnere plebē.

Nouatio est prioris debiti in aliam obligationem uel ciuilem uel naturalem transfusio atq; trāslatio: hoc est cum ex præcedenti causa ita noua cōstituatur ut prior perimat' nouatio enim a nouo nomen accepit & a noua obligatione.

Nouere charissimum habuere. Vir. quarto georgi. Et patria sole & certos nouere penates. Et in buco. Hic inter flumina nota id est cara Seruius.

Nouerca dicitur quam quis liberis sublatis nouam uxorem ducit attendæ familiæ gratia. Festus Pom.

Nouesium oppidum germaniæ nunc nussia dictum coloniensis diocesis rheno fluuio & cliuenti ducatui proximum citeriores rheni ripas attingens non memorat Cæsar sed Tacitus.

Nouendiales feriæ a numero dierum sunt dictæ. Festus Pomp. Liuius libro primo. Mansit certe solēnc ut quandocunq; id prodigiū nunciaretur feriæ per nouem dies agerētur quod nouendiale.

Nouendialis dicitur sacrificium quod mortuis fit ix. die qua sepultus est. Porphi.

Nouellare est nouū agrū colere. Sueto. edixit ne quis in Italia nouellaret.

Nouiodunū gallice noion. Strabo.

Nouiodunū inter belgas oppidum finitimum suessiōibus & ueromāduis proximū parrhiseis nūc ciuitas nomen suum retinens in ꝓuincia rhenensi & francoꝵ regno sita.

Nouiodunum item celtarum oppidum ultra ligerim flumi. in finibus Biturgum proximum auarico Biturigum oppido ac gēabus carnutum oppido & uelaunoduno & agendico senonum oppidis in regno francorum situm.

Nouiodunum erat oppidum in Burgundia i hedius ad ripas Lygeris fluuii: sicut patet libro septimo cōmētariorum. Sunt qui dicūt esse modo quoddam oppidum ruinosum non longe ab Hedua·quod uocatur rhedon Alii dicunt esse quod gallice dicitur noion. Strabo.

Nouos homines appellamus eos quorū nulli maiores clari sunt: sed per seipsos cum primum magistratum in republica adepti sunt huiusmodi generis. Cicero pro Plan. est usus Romæ qua minima inuidia noui homines plurimi eosdem honores consecuti sūt. Huiusmodi generis Cicero dicit. Cum ego inquit hue ante ortus & per me tuxus ascendi. Seruius.

Nouus magnus mirandus. Virg. Pollio & ipse facit noua carmina. Ser.

Nouúcium & triuncium: quod nouem unciarum sit siue trium. Fe.

Nox dicta q͂ oculis nocet. Ser.

Nox terræ umbra est: cuius partes sunt secundum Varronem uespera: crepusculum: conticinium: intempestatum: gallicinium: lucifer: matutinum Diei autem ortus mane: meridies: occasus De crepusculo uero quod est dubia lux. nam creperon dubium significat licet utrique tempori iungi possit. usus tamē ut matutino iungamus obtinuit: licet Lucanus dixerit longa repercusso nituere crepuscula phœbo. Manum uero unde ē mane bonū ueteres dixere. Ser.

Nox furtum factum sit & nō nocte. Ma.

Nox a græ. νυξ per conuersionem cuius ptes uespa. conticiniū: intempestatum: gallicinū: dici lucifer: mane ortus: meridies: occasus: crepusculum quasi dubium: mane a manum bonum antiquitus.

Noxa ponitur pro peccato aut peccati pœna cum lex iubet: noxæ dedere pro peccato. Fe.

Noxa peccatum leue. Vir. i. æneī. Vnius ob noxam & furias aiacis oilei.

Noxia nocentia. Virgi. in septimo. Iræq; & crimina noxia cordi. Tul. in hortēsio. Et certis quidem rebus quibus peccata non maxime auferunt noxias tamen insinuat attingant. Nonius.

Noxa pœna alias culpa ab eo quod ē noxum. Te. in phor. Vide q͂ inceptet facinus ad se defendendū noxam. Do.

Noxa leuis culpæ nomen est: & unius q͂ facile posset ignosci & furētis ut ne culpa sit. Vir. primo. Vnius ob noxam & furias aiacis oilei Macro. de sa

Noxa dānum significat uel culpā. Suetu. de ui. Cæ. Spurniamq; irridēs & ut falsum arguens q͂ sine ulla sua noxa idus martii adessent id est damno. Lau.

Noxa apud antiquos damnū significabat. sed a poetis ponitur ꝓ culpa Fe.

Noxia & noxa in hoc differūt. noxa enim pœna: noxia uero culpa. Virgilius primo æneī. Vnius ob noxam & furias aiacis oilei. quanquam pro noxa hic pōi potest: sicut & apud Liuium ancilla quædam ad Marcum Fabium Maximum edili. curul. indicaturam se tamen publicæ pestis professa est si ab eo sibi fides data esset: aut futuræ noxæ iudiciū. Seruius.

Noxitudo ꝓ noxia. Acti. in atmo. iudi. Occule noxitudo uoluere pelipadagę ac per nos fatescat genus. No.

Noxia est ipsū delictū: noxæ autem dedere est aīal tradere uiuū de numero.

Noxæ appellatione omne delictum continet Caius de uer. sig.

Noxius solutum patrari hæc stipulatio nō existimatur ad eas noxas pertinere quæ publicam executionem & certionem capitalē habent. Ser.

Noxa solutus non sit quidam aiunt ediles sic intelligendum est ut non hoc debeat pronūciari: nullam eū noxam cōmisisse. sed illud noxa solum eē hoc est nō noxali iudicio subiectiuum nō esse. ergo si noxam cōmisit nec permanet noxa solutus uidet; noxas accipere debemus priuatas hoc est eas quæcunq; cōmittūtur ex delictis nō publicis criminibus ex quibus agitur iudicis noxalibus denique specialiter cauetur ita de capitalibus fraudibus. ex priuatis autem noxiis oritur damnū pecuniæ si quis forte noxæ dedere uoluerit sed litis existimationem sufferre. Vulpia. de edi. edicto.

Noxales actiones appellant ut quæ non ex cōtractu sed ex noxa atq; maleficio seruorum aduersus nos instituuntur: quarū actionū uis & potestas hæc est ut si damnati fuerimus liceat nobis deditionem ipsius corporis quod deliquerit euitare litis æstimationem. Caius de uerbo. signi.

Nubere ueteres nō solum mulieres sed etiam uiros dicebant: ita ut nunc itali dicūt. Pom. in punucratis. Sed meus frater maior post quam uidit me'i delectum domo nupsit posterius dotatæ uetula uaricosæ afræ. Nonius Marcellus.

Nubes ꝓ aere. Vir. v. æn. Iamque uolans liquidus in nubibus arsit arūdo: Nubes eni liqdæ esse nō possunt. Ser.

Nubes quod cœlum obnubūt. Var.

Nubo mulieris est proprium futuo uero uiri. sed figurate uel peruerso naturæ ordine præposteræ dicūtur. Pris.

Nubularium ædificium facere oportet sub quo tecto tota fūdi messem subucere possis quod uocant quidam nubularium:id secundum aream faciendum ubi triturus sis frumentum magnitudine pro modo fundi ex una parte apertum:& id ab area quo & i triturā ꝓruere facile possis.& si nubulare coepit inde & rursus celeriter fenestras habere oportet ex ea parte unde cōmodissime ꝑflari possit.Var.

Nucem prænestinam cuius meminit Neuius græci ponticam appellant;ut scribit Macrobius;quoniam in Ponto copiosius nascatur. Varro prænestinam dixit.

Nuces dicūtur generaliter oīa tecta corio duriore:ut auellana:amygdolæ: glādes:castāeæ sicut cōtra poma dicuntur omnia molliora. Seruius.

Nuces iuglandes quasi Iouis glandes appellatæ.Eas enim in Iouis tutela posuit antiquitas.Seruius.

Nuces flagitantur nuptiis & iaciuntur pueris ut nouæ nuptæ intranti domū noui mariti fecūdum fiat auspiciū.Fe.

Nuceria ciuitas in Vmbria ē.Stra.

Nuceria ciuitas in Apulia.Sueto.de uita Vitelli.Strabo.

Nuceriæ ciuitas ē in campania.Stra.

Nucula hic legit̄ in duodecima ameoniana.

Nuculas prænestinos appellabāt quod iclusi a pœnis cassiun: famē nucibus sustētabāt : uel quod in eorum regiōe plurima nux minuta nascitur.Fe.

Nudiustertius compositum ex nunc & die tertio.Festus.

Nudiusquartus die quarto.CN.Marti.Homo impense doctus pro eo dicit quod nudiusquartus nos dicimus in his uersibus:Nuper ut die quarto:ut recordor certe aquarum uteum domi fregit:die quarto quidē.de præterito dicimus die quartæ:aut quarti de futuro.Au.Ge.

Nudiustertius nudiusquartus tantum: secundus non dicitur:quia dicitur heri . Item biduo:triduo:quatriduo: binoctio: trinoctio : quatrinoctio.quāuis Cicero in philippi.dixerit nudiustertiusdecimus.Plautus uero licentius progressus est. De sequenti die cras dehinc dicimus perendie.inde dies perēdius ab hinc tertius.Et comperendinate differre in longum.Pridie postridie idem sunt quod heri & cras nō de præsenti sed alterius:aut præteriti;aut futuri.ut pridie q̄ uenisset uel q̄ uenero.uel sine q̄:uel cum genitiuo: ut pridie eius diei.uel hodie est pridie ludorum circēsium.& cras est postridie nundinarum:secūdo Kalendas nō dicimus:sed pridie Kalēdas neque primo Kalen.sed Kalē. sed Kal. Item ex pridie pridianus ꝑ quo hesternus: postridianus uero non dicimus: sed crastinus pro eo.Laurētius.

Nudiustertius & nudiusquartus nec ulterius. Seruius.

Nudum cōsuetudine sine tegmine dicitur aut insepultū. Virg.li.v.Nudus i ignota palinure iacebis harena.No.

Nudum quod nūq̄ tectū:ut facies nudatū:qđ tectū esse cōsueuit.

Nugator nugis turbator. Lucil.lib.xxx. Quare me hoc tempore nugator cognoscere nō uis.No.

Nugas commune omnis generis & indeclinabile.Priscia.

Nugæ sunt res nullius precii.& Cicero ad Atticum: Homines nullius precii dixit nugas ut Metrodorus & reliquæ nugæ.

Nugiuendos.Pla.dici uoluit omnes qui aliqd mulieribus uēdant.nam omnia quibus matronæ utūtur nugas uoluit appellari. Plaut. ī aulularia. Vbi nugiuēdis res soluta est omnibus.No.

Nullus pro minime. Terētius in andria.Liberatus sum hodie Daue tua opera ; at nullus quidem.Ser.

Nullus pro non & ullus. Terentius in andria. Nullus sum:& nullus sum plus ē dicere q̄ perii.nam qui perit corpus ē reliquum qui uero nullus ē ita est ac si natus non sit.Terentius ī andria. Nullus sum quid causæ ꝓ est quin ī pistrinū recta proficiscar uia.

Nullus nulli antiqui protulerunt . Plautus in truculēto.Potestatē coloris ulli capiēdi mala.Priscia.

Numero dicebant ꝑ nimiū.Fe.

Numerum & de his quæ nō numerantur: sed nectuntur dici auctoritas uoluit. Tullius de offi.libro tertio.Si exempli gratia uir bonus Alexādria Rhodū magnū frumēti numerū aduexit.No.

Numeros modos. Vir.ī buc. Numeros memini si uerba tenerem.M.T.de offi.li.iii.Perfectū & absolutum est:ut idem dicūt oēs numeros habēt.No.

Numerus ordo.M.T.de na.deo.li.ii: Nihil est enī ut orationē numero moueri possit sine cōsilio i quo nihil ē temerariū.Vir.æne.lib. iii.Digerit i numeꝝ.No.

Numero figno. Actius i enomao. Numero te expurgasti.Idem ī ātigona. Ne istum numerum amittas subditū oblatū.Turpilius i demetrio.Nūquā nimis numero quēq̄ uidisacere quam facto est opus.Idem i Lydia.Ego interim in turba fora subduxi cum hac me ne quis de numero mihi iubebat currere.

Quid puer togatus aut prætextatus capite annuisset: ut discedens numero uenire ait adolescentē Affranius in priuigno. Numero nupsi pertimuisti cassam terriculam aduersa fari. Plautus in amphitrione. Numero mihi in mentem fuit. Marcus Cato de liberis educādis ui qui contra celeriter erant nati ferre numero præmuniebant, quod qui cito factu rum quis siue ostēdere uolebat, ducebat numero id fore. No.

Numerus minor semper ponitur ante cētum post centum uero postponitur: ut Plato uno & octogesimo anno anteit ut maior uiginti quinque annis. item in cæteris ut bini & uiceni uel cētenum uicenum quinum sine copula maximi quisque numerus præcedit cū copula uero uariatur. Dicimus tamen sex & uiginti milia: uel uiginti sex milia. Item uiginti milia uel uicies mille: sed hæc omnia ultra uiginti. Citra uero dicimus: decem & septem: decem & octo: decem & nouem. Vndecim uero & duodecim & cætera composita sunt. Item undeuiginti duodeuiginti ūdecentum duodecentum & cætera significant uno adempto uel duobus similiter. undeuicesimus duouicesimus & undeuicenū duodeuicenum simili detractione. Lau.

Numerus par & impar quid portendant in dictione nuptus.

Numæ Pompilii in ianiculo est sepulchrum. Festus Pom.

Numerius prænomen ab auo. Fe.

Numen quasi nutus dei atq; potestas. Fe.

Numen apud Actiū Muicis nomen uestrum numenque uendo Numen dicūt esse imperium maximum dictum ab nutu Omnia sunt qui imperium maximum esse uideatur: itaque in ioue hoc. & Homerus & alii aliquotiens. Varro.

Numella genus uinculi quo quadrupedes deligantur. Fe.

Numellæ genus ligneum ad discutiendos noxios paratum quo & collum & pedes innectunt. Plautus in asina N: ruos catenas carcerem numellas pedicas boicas. No.

Numen est imperium potestasq; dei: non autē nutus aut imperium cuiuslibet. Lau.

Numeralia syncopam patiuntur: ut duceni p ducenteni: treceni pro trecenteni non trecenti similiter cætera. Centeni autem & milleni non syncopantur. triceni autem caret syncopa. sed mutauit g in c sicut uiceni pro uigeni sicut t in d ut quadringēti pro quatriceni dicimus singuli. bini: terni: quaterni. deni: undeni: uiceni: uiceni singuli: deinceps triceni: quadrageni quinquageni: sexageni: septuageni: octogeni nonageni: centeni: ut quæ singulari ter etiam proferuntur. Plinī septuageno eos durare libidinem tactu herbæ. Binus autem significat siue bini singulis duo. Vir. uero inquit gruturæ septeno: pro septem non p septenario. & Geo. Per duodena regit mundi sol aureus astra id est duodecim. Centenarius & similia iudicant numerum aliaq; rege quæ nō nominantur: ut lapis centenarius id est cētum librarum. & homo cētenarius centum ānorum: & grex cētenarius centum capitum. Rursus: centuplum libram annumue nō aliter. dicitur tamen centenarius numerus. item decimus uicesimus & similia id est qui ultimus ex decem uel uiginti aliquando dicimus hoc aurum attulit centesimum siu ctum: id est cētenarii numeri uel cētuplum. ut Pli. xviii. Nascitur qualicūque solo cū centesimo grano: nō multum sed cētuplum icel higit siue cētenum siue cētenarii numeri. itē infra cētum syncopatur. supra uero non. ut uicies pro uiginties: tricies: quatragies: quinquagies sexagies septuagies octogies nonagies. Cætera non syncopantur: ut quinquies sexies septies octies nonies decies cēties ducenties millies bismillies termillies & cætera. Laurētius.

Numidas dicimus quos græ nomadas seu q̄d ad genus hominū pecoribus negociatur seu q; herbis ut pecore alūtur. Fe.

Numidia nomades pastores nomos græ. pabulum. Plinius. v. ubi Hippon rhegium rustica. Tortelius.

Numidia nūc Barbaria.

Numidia incipiens a muluca ad rippas exposita fluminis Ampsagi spacio quidem quem mauritania anguitior. Verum & culta magis & ditior urbium quas habet maxime fuit circa procul a mari nūc sucianorū Colonia quondam regum domus & siphacis cum foret opulentissima.

Numidica marmora quod ex Numidia libyæ M. Lepidus primus oium ostēdit romæ limina domus ex eo faciendo phrygius.

Numicus seu numicus fluuius laurentis agri ubi Aeneas periit: quem ueteres consueuere in sacris Vestæ libare qui nusquam nunc reperitur.

Nummus denarius argenteus: nummi primū pecus insigne fuit unde pecunia dicta denarii bigæ & quadrige. unde bigati & quadrigati apud Liuium leguntur denarius dictus q; decem libras æris ualeret. Iuuenalis.

Nūmi denarii. Varro.

Numisma a græ. νομος lex. unde quidā nomisma: unde nūmus per binū m ut sit lōga sylla ba de nūmo. Pli. xxx.

Numitor rex albanoq; frater Amulii.

Numidicum mare inter mauritanum seu athlanticum est & aphrycum a Nutudia regiōe cui adiacet nuncuparum. icipit autem a muluca flumine & in orientem tendens habet in littore ampsaci fluminis hostium & cæsaream olim Iolam Iubæ regis regiam. inde cartimiam & arsimiam oppida & latum sinum & sardabalis fluminis fauces quem ultra cōmune regiæ gentis monumentum ē. & post emensum aliquādiu littus metagonum promontorium; quod huic mari finem faciens aphrico præstat initium. Sane & si in littore non sit quia aliquando ad mare pertinuisse uidetur mirabile quoddam non erit incongruū recitasse. est ergo ad intrinseca Numidiæ locus in quo spinæ piscium muricum ostrearumque fragmenta saxa attrita: uti fieri solent assiduo maris conflictu infixæ. Præterea cautibus anchoræ & alia pluta testantia ibidem iam mare & portuosum etiā fuisse nil fidei minuente solo quum nil herbidum alet.

Nubentes ueteri lege romana assestrix ad maritum uenientes solebant ferre atque unum quem in manu tenerent tanq̄ emendi causa marito darent. Alium quoque quem in pede haberent in foco lariuum familiarium ponere tertium in sacriperione condidisset cōpito uicinali: solere resonare. Inde Virgilius geor. libro quinto. Teque sibi genecum Thethis emat omnibus undis quos ritus. Varro libro primo de uita patrum, diligentissime percurrit. No.

Numordis mons est mitylenensium.

Numularii quære in argentarii. Lau.

Númus ex græco nūmisimate nascit̄. Fe.

Num præpositio finito uerbo subiunctiuum postulat. Cicero. Interrogaui num dubitaret Est enim species relatiua. itē In relatiuis quoque ut nescio quid dixerit. sed præposita finitum postulant uerbum: ut cur uenit. Seruius in arte.

Nunc nuper ex illis uerbis est quæ ueteres ꝓpter ambiguitatem cum adiectione proferebant. nam nisi adderetur nunc hoc nuper olim pridem significasset. Teren. in eu. Idem menandri fasma nūc nuper dedit.

Nunc id est sero. Vir. Nūc scio quid sit amor & nunc augur Apollo. Terentius in eu. Nūc ego & illam, scelestam & me miserum sentio Donatus.

Nunc solet usurpari sine significatiōe temporis: ut Ci. de ora. Nam si ita diceres & cætera nūc uero fateris & cætera. Lau.

Nuncius masculini generis est qui nunciat qđ autem nunciatur licet neutro dicatur: tamē inuenitur & mascu. Fe.

Nūcios præmittunt: an quod hoc eius eē censent qui se absente uxorem nihil improbe facere sibi persuadeat. De repente uero & īopinato subuenire insidiatoris; iccirco uxoris expectationi ac desiderio bonis eas nuncijs afficiendo q̄ citissime satisfieri student: an illud potius quod scire nimiū auent: si saluas domi ac sui desiderio affectas sint offensuri: an quod pluribus domi negociis in administranda re familiari absentibus uiris uxores occupentur: & cum domesticis plerūque discordent: ut his omnibus remotis iucūde ac tranq̄lle ab uxoribus excipiantur de suo eas aduentu prius fieri certiores uolūt.

Nundinas feriaꝝ diem esse uoluerunt antiq̄ qui mercandi causa urbem rustici conuenirent. Festus.

Nundina apud Macrobium require in annus Romulus.

Nundina dea in eodem sacra celeritas.

Nundinaꝝ originem in eodem. Macro.

Nūcius & res ipsa & nūcius dicitur. Fe.

Nunq̄ ꝓ non in maioris significationis negociationis significantia semp ponit̄. Teren. in phor. Date illi nunq̄ faceret. Do.

Nunquā & temporis & negationis est. Seruius in arte.

Nuo nuis: inde numen est enī. dei nutus. Vir. Meo sine numine uenit. i. nutu. Pri.

Nuper quasi nouiter tāq̄ dicamus nouissime. Festus Pompeius.

Nuper pridem & iam pridem de decem aut uiginti diebus mense uel annis pro conditiōe materiæ. dudū nuper seu pridem de re siue actione quæ non insistit: sed statim transit. Iādudum iampridem de re siue actione quā insistit & immoratur. Illa præteritum uniq; postulant hæc frequentius præsens. interdū præteritum: ut dudum intraui. iādudum te expecto. Sed actio intrandi non insistit: sed statim desinit. Secus de expecto ubi significatur mora & nō momentum: ut nup īuenta est philosophia. Et idem Cicero. Nuper hæc disserere cœperunt. Iādudum pro continuo inquit Virgi. Iādudum sumite pœnas. Inde nuperrime idem nuper uel nouissime aut ꝓxime iungitur cum non ita & quam: ut non ita primum constitutum est: similiter dudū. Laurētius.

Nuperum pro recenti positum ab eo quod ē nuper id est ante non multi temporis. Plau. in capti. Quo tu una nocte postulauisti: & die recens captum hominem nuperum nouicium. Nonius.

Nuperrime a nuper: nomen enī in us finit nuperus teste Capro. Plautus in capti. Captum hominem nupeꝝ & nouitium ut sup supius

Liui. i. odyssea. Superis inferis tibi fert deus funera Vlysses. Prisci.

Nuptam a graeco dictam: illi enim nuptam appellant. Fe.

Nuptam nouam quid est quod ipsum limen transcendere nō pmittūt: an q̄ q̄ primas mulieres rapuerunt sic eas domibus intulerunt non ipsae ingressae sunt an eo inuitae ingredi uideri uolunt ubi pudicitiam sunt amissurae: an hoc potius signum ipsam sua sponte domum exituram: nec suos relictura fuisse nisi cogeretur: quemadmodum ni coacta ingressa esset. nam apud nos quoq; in Boetia currus axem pro foribus comburuntur significantes sponsam intus manere oportere tanq̄ eo sublato quod eā asportatum fuerat.

Nuptis puer patrimus matrimus facem praeferebat ex pinu alba: ut Plinius & Festus scribunt duo item pueri patrimi & matrimi nouam nuptam tenebant.

Nuptiis quid est quod propinquis & cognatis non nubent: an quod necessitudines augeri uolūt & ultro citroq; filias dando & accipiendo multos sibi propinquos adiungere: an quod cognatorum dissidia inter se uerentur: quibus naturae iura una cum ppinquitate tollantur: an quod mulieres praeter imbecillitatem multoq; ope & auxilio egentes ppinquis. idcirco adiūgere noluerūt ut si q̄ a suis uiris iniuria afficerētur cognati opem ferrēt Plutarchus.

Nupta noua. Quid est noua nupta cum i matrimonium datur ignem & aquam iubetur attingere: an quod ut in elementis ac principiis eorum alter maris altera foemina locū tenent & is principium motionis initium: illa uero subiecti ac materiae uim habet: an qd̄ ignis purgat: aqua uero circunfert ac lubrat uxorem uero purā & castam pmanere oportet: an illud potius quod queadmodū ignis humoris expers nec alit quicq̄ & ieiunus ē & aridus: aqua uero sine calore sterilis est & ignaua. sic mas & foemina nisi coeant disiūcti languescant & nihil efficiant necesse: quorū coniūctio in matrimonium coeuntibus coniūctum perficit qui deserendus non ē & ois fortunae casus comiter subeūdus etiā si nullius boni nisi ignis & aquae particeps iter se futuri sunt.

Nupta uerba dicebantur ab antiquis quae uirginem dicere nō licebat. Plau. Virgo sū nondū didici nupta uerba dicere. Fe.

Nupta mecum antique dictum non mihi uel nuptam mecum quasi tectam & operti uno cubiculo mecū. & melius. Nubere enim est operire: unde & nubes dicuntur quod coelū solent tegere. Do.

Nuptus si dicere uelimus oppugnat ipsa natura cū solis foeminis accidat: nisi figurate dicamus: bonus animus uxoris est mihi nuptus. Plau. in cassina. Nūquid agat scire nouū nuptum: idest maritum. Pri.

Nuptiae celebrāt aqua & igni.

Nuptiae sunt cōiūctio maris & foeminae & cōsortium omnis uitae diuini & humani iuris cōmunicatio.

Nurus appositio etiam ad proprium porrigenda est.

Nusciosus qui parum uidet propter uicium oculorum: quique plus uidet uespera q̄ meridie. Festus.

Nusq̄ & locum & tempus significat: usq̄ locū magis. Te. in an. Nunq̄ etiam fuit nunq̄ primo nōnusq̄ usq̄ ousq̄. Do.

Nutare est pprie alicuius male solidatae molis ruinam minātis. Vacillare est alterno motu inconstantem esse. ut naues uacuae: & de animo quoque haec dicuntur. Titubare est pedibus non ualentibus insistere: ut ebrii uel infirmi lingua uel dentes etiam titubare dicūtur. Lauren.

Nutritur & nutricatur pro nutrit & nutricat. Var. de testamento natis quos in rupe habebis nutricata & tutores do. quod rem romanam latiumq; accrescere uultis. Tul. de natura deoȝ li. ii. Omnia autem rerum quae natura administrantur seminator & sator & parens ut uita dicam: atq; educator & alitor est mundus omniaq; sicut membra sua & partes nutricatur & continet Affra. nam nutricatur oliua. No.

Nutricius romanū populum a pastoribus esse ortū quis noo dicit: quis faustulū nescit pastorem fuisse nutritū q̄ Romulū & Remū educauit. Var.

Nutritor p nutrito. Virg. ii. geor. Hoc pinguē & placidā paci nutritor oliuam. Pris.

Nutricia ad officiū praesidis uel praetoris pertinent: nāq; nutrices ob alimoniam infanciū apud praesides puinciarum petunt quod sibi debetur. sed nutricia eo usque predemus quoad infantes uberibus certū est. post haec cessant partes praetoris uel praesidis.

Nux iuglans quasi iuuans glans existimat. Cassius uero refert iuglans arbor dicta est pinde ac iouis glans. nā id arboris genus nuces habet quae suot suauiores sapore q̄ glans ē. hāc arborem dignam deo existimabant. uel dicta est quasi diuglans id est dei glans. hanc graeci Βαλοι Λικιν uocant.

Nux haec auellana seu praenestina quae est eadem ex arbore quae corylus: hanc nucē graeci ponticam uocant: dum unaquaeq; natio i dicit huic nuci nomē ex loco in quo nascit.

copiosior. Macrobius de satur.

Nux castanea de qua Vir. Castaneasque nuces uocatur heracleotica. Nã uir doctus Opius in lib. quẽ fecit de siluestribus arboribus sic ait Heracleotica hæc nux quã quidã castaneam nominãt. Itẽq; põtica nux atq; etiã quæ dicũtur basilicæ iuglandes germina atq; flores agunt similiter hisdem temporibus quibus græcæ nuces. Nunc dicendũ est quæ sit græca nux quæ amygdola. Nux hæc græca est quæ & amygdola dicit: sed thetasia eadẽ nux uocatur. Testis est Cloacius in ordinatorum græcorum li. iiii. Cum sic ait nux græca amygdolæ. Actius nucem græcam inquit fabumq; adde quantumlibet nucem moluscã indictã nõ relinquimus. Plau. in daceolo. Sic eius meminit moluscam nucẽ supremus dixit impendere tegulas. Ecce Plautus nomiat sed quæ sit molusca nux non exprimit. Est autem persica quod uulgo uocatur & molusca dicitur scilicet q̃ cæteris oĩbus nucibus mollior sit. Huius rei idoneus assertor est Suetius uir longe doctissimus in idilio qđ i scribitur moretũ. nã cum loquitur de ortulano faciente moretum inter cætera quæ eo mittit: & hoc pomũ mitti ait his uerbis. Admisce tua liba silicis hæc nunc partim: partim persica quod nomen sit detique fertur. propterea quod qui quondam cũ rege ponti nomine Alexandro magno fera prælia bello in persas tulere suo. post inde reuẽtu hoc genus arboris i prælatis finibus graiis disseruere nouos fructus mortalibus dantes. Molusca hæc nux est ne quis forte nesciens erret Macro. de satur.

Nux tarentina ita mollis est ut mox attrectata frangat a tereo: quod sabinorũ lingua ẽ mollior: unde tarentinos dictos putat, Var.

Nux pinea nobis qui appositi sunt nucleos dedit. Plau. in cistel. qui e nuce nucleos eẽ uult frangit nucem. Macro.

EST ADVERBIUM uocãdi: ut o regina nouam cui condere iuppiter urbem. Est admirãdi: ut iuue. O qualis facies: & quali digna tabella. Indignadi: ut Cicero: O tẽporaro mores. Optandi: ut Virg. Adsis o tantũ. Pri.

O id est utinã. Vir. viii. æn. Adsis o tantũ & ꝓprius tua numina firmes. Ser. in arte.

O interiectio optantis aduẽtus ẽ aut repẽte ꝑcussi. Te. in an. O salue Pãphile. Do.

O ad omnem affectum cõuenit: uel miserationis: uel indignationis iũgiturq; nominatiuo accusatiuo uel abltõ. Ci. O magna uis ueritatis: & o nonæ illæ decembris quæ me consule fuistis: & o me miserũ. Interdum tacemus o ut Pli iunior. Hominem te patientẽ ac potius durũ ac pene crudelẽ. Lau.

Oaxus ciuitas cretæ i qua Etearchus pater phronimæ regnauit matris bati: qui cyrenem Libyæ urbem ædificauit. Hero.

Oaxus lacus est Indiæ: cuius oras incolũt Bactriani atq; ex Ostristæ: ex quo quidẽ Oaxes emittitur fluuius.

Oaxes mons est Scythiæ.

Ob præpositio alias pro circum: ut cum dicimus urbem obsidere: obsignare: obuallare: alias in uicem præpositiõis quæ est propter ut ob merita ob superatos hostes: ũde obsides ꝑ obsides qui ob patriæ fidem præstandã dantur: alias ꝑ ad: ut En. ob Romam noctu legiones ducere cœpit. Fe.

Ob causalis coniũctio. Virg. x. Cuius ob auspiciũ infaustũ moresq; sinistros. in compositione habet uim præpositionis: ut idem in sexto. Magnas obeuntia terras. pro circuneuntia. accipitur & loco coniũctionis causalis ut quãobrem. Pris.

Obacerare obloqui atq; alterius sermonẽ impedire: quod sumptum uidetur a paleis quas græci uocãt. Itaq; & frumentum & panis nõ sine paleis acerosus dicitur. Itẽ lutum acera tum paleis mixtum. Fe.

Obacerabat exercebat. Fe.

Obagitat ante agitat: ut obambulat. Fe.

Obambulare aduersũ alios ambulare & quasi ambulanti sese opponere. Fe.

Obba poculi genus quod nunc ubba dicitur. Var: Est modus matulæ nũc dolia atq; apothecas tricliniares medicas calenas obbas & cumanos calices. No.

Obdere opponere uel operire. Fe.

Obba poculi genus: uel ligneum: uel ex imparto. Var est modus matulæ dolia atq; apothecas tricliniares medicas calenas obbas & cumanos calices. No.

Obdormisco: quære inchoatiua. Lau.

Obducere operire. Lu. li. xxvii. Vos interea lumen auferre atq; aulea obducere. No.

Obducere tegere. Virg. in buc. obducit pascua fũco. Ser.

Obedire obaudire. Fe.

Obeliscus dicit̃ ueru istar colũnæ ẽ extructus quem guliam appellant.

Obelus ueru: unde obeliscus qui teste Ammiano. xvii. asperrimus lapis est in figuram metæ cuiusdam: censum a ꝓceritate in excelsũ consurgens & ut radium imitetur paulatim gracilescens spem quadratam in uerticẽ productus angustum manu leuigatus artifici de quibus Pli. xxxvi. & de eo qui est in uaticano

etiam.xiii.ubi de abbute in quibus imagines uolucrum & ferarum & alias sculpebant sin gula nomina & quandocunque senius significabant per uulturem naturæ rationem ga omnes fœminæ per apem regem qui & mellis suauitatem & aculeum habere debet: per draconem mordentem sibi caudam annum. Seruius.

Obescet oberit uel aderit.Fe.

Obescere herbam increscere.Fe.

Obedibo.Affra.i maritis.Meo ut obsequerer amori obedibo tibi.No.

Obesus pinguis quasi ob edendum factus.Fe.

Obesus plus est q̃ pinguis crassus. Virgi.tertio geor.Argutumque caput breuis aluus obesaq; terga.Ser.

Obesus in neuiano carmine obesum notauimus ꝓprie quod magis q̃ usitate dictũ ꝓ exili atq; gracilento uel obesum ꝓ pingui atque uberi dicit. Au.Ge.

Obesos graciles & exiles uocamus interdum. Neuius in carmie. Corpore pectoreq; undiq; obeso ac merito exeso tergi ingenio senis. S.

Oberatus id est debitor quasi sine ære. Sueto. li. i. Tenuẽ ad huc & oberatum.i.ære alieno astrictum & obligatum.

Obeo legationem i exequor munus & officiũ legationis.obeo mortem exequor uel adeo. obire diem est mori:& obire sine illo accusatiuo.Item oppetit & defunctus est ibi mortem:hic uita quæ postulant sæpe intelligendum est.Est enim oppetere frequentius mori fatali illata morte Cicero de diui.Aequius esse censuit se maturam oppetere mortẽ. defunctus quoq; qui si ꝑfunctus munere uiuẽdi:sic itaq; dicimus defunctus uel ꝑfunctus officio prætorio:detulit pro accusauit ubi ĩtelligitur reus.

Obesset oberit uel aderit.Fe.

Obices pessuli seræ.Fe.

Obigitat ante agitat uel obambulat.Fe.

Obit mortem plene dictum quod nos obiit tantum dicimus. Terẽtius in andria. is obiit mortem.Do.

Obici dicitur in utrãq; partem: & si quos ãte quis uiderit q̃ expectauerit.Ter.in adel. Discructor animi hoccine mihi de ĩprouiso mali obici tantũ Dona.

Obicio & subicio in his uerbis secunda littera per duo ii non per unum i scribenda ẽ: sic itaque ob & sub præpositiones producendi naturam habent cum per se breues sint. Similiter inicio: ut Parua sub ingẽti matris se subiicit umbra.Obicibus quoque ob longa est syllaba.Sulpitius uero breuem fecit. Aulus Gellius.

Obitus participiũ ab obeo.Liuius in ꝓtesilao Cupidinis miserulo obito.Pri.

Obitus significat mors uel occasus. Vir.geor. li.i.Nec frustra signoꝝ obitus speculamen & ortus.No.

Obitus rursus aduẽtus.Actius in antigona. At tat nisi me fallit in obitum sonitus. Turpil.ĩ epidico.Et quis est qui interrumpit sermonem noui obitu suo.No.

Obitũ dicebant pro aditu.Fe.

Obinũt obeũt.Fe

Obiter aduerbium compositum ex ob & iter Priscianus.

Obiter id est interim Iuuena.Atq; obiter leget uel dormiet illic.

Obiurare iureiurando obstringere.Fe.

Obiurgatio post turpe factum castigatio.Monitio uero est ante cõmissum.Fe.

Oblectare cum septimo casu iungitur. Ter.in eu.In me re oblectes.Do.

Oblectaneum plus est q̃ solatium quod infœliciũ esse cõsueuit.Ser.

Obliterator alii ad obliuionem i aliĩ a littore quod ibi notata fluctibus æquari & tolli solent.Fe.

Obliterare est obscure facere & in obliuionẽ ducere.Actius in agamẽnonibus.Inimicitias pelopidaꝝ extincta tam obliteratas memoria reuocare.No.

Obliteram.Item notauimus quod obliteram gentem.Neuius pro obliteraram dixit. Aulus Gellius.

Obligatus & districtus differunt. nam districtus potest:& sine uinculis in diuersum manuducentium ferri:obligatus etiam in nouis uinculorum in loco intelligitur. plus ergo ẽ obligatũ esse q̃ districtum.A.G.

Oblitus ne sis nostri:nõ nos.Cap.

Obligatus in bonis & ĩ uinculis.Districtus uero sine uinculis.A.Pe.

Obligationes autem contractu nascuntur:aut ex maleficio:aut proprio quodam iure & uarus causarum figuris:obligationes ex contractu:aut re cõtrahũt: aut uerbis: aut litteris: aut consensu.Caius de actionibus & obligationibus.

Obliuiscor etiam passiue. Vir.in buc.Nũc oblita mihi tot carmina.Pris.

Oblucuuiasse dicebãt antiq mẽte errasse quasi in luco deoꝝ alicui occurrisse.Fe.

Obmanneres pro diu maneres ut permaneres. Festus.

Obnarrare peruertere deprauare.

Obnascitur adnascitur.Fe.

Obnectere obligare.Fe.

Obnoxius debitor. Virg.secũdo geor.Iuuat arua uidere nocte rastris hominũ nõnulli obnoxia curæ.Ser.

Obnoxius pene obligatum ob delictum.Fe.

Obnubit caput operit:unde nuptiæ dictæ a capitis opertiõe.Fe.

Obnubere uelare ; translatio a nubibus qbus cœlum tegitur:unde & nuptiæ dicuntur qđ ob nubentium capita uelantur. Virgilius in secundo. Arsurasque comas obnubit amictu Seruius.

Obolum est ultima nũmoꝝ significatio. Teri in an.obolo emptos.Fe.

Obolus pondus sex continens siliquas:alio nomine scrupulus.

Ob os significat ad os.Fe.

Obprobare ꝓbꝝ obiicere.Fe.

Obpugnat uerberat a puniendo.i.feriẽdo unde pueri a puniendo coercent.i.plagis: unde & pauimenta.Fe.

Obrogare est legis prioris infirmãdæ causa legem aliam ferre.Fe.

Obrupuit & obstupuit ab ruto quod antiqui pro graui interdum pro stupido dixerũt.Afranius;Non possum urbem facere obrutu Festus.

Obrutum uultis ne diem in sequentẽ nos nostris sobriis fabulis a primo locis in cœnæ tẽpus cœnam non obrutam populis non lasciuientem ferculis sed quæstiõibus doctis pudicam & mutuis ex lecto rationibus exigamus.Macrobius.

Obruere est operire uel aqua uel terra uel ad animũ.Quintili.Tot uoluptatibus obruere possunt unũ dolorẽ & obrutus uino : undis similibusq; dicitur & ingurgitare:& est interdum uino & cibis sicut crapulari ũde fit crapula.Laurentius.

Obsaluare salutandi gratia offerre.Fe.

Obscœnũ est ĩmundũ. Vir.ænei li.iii.Obscœnas pelagi ferro fœdare uolucres.M.T de officiis libro primo.Alterna e libro quid est si rerum turpitudini adhibet aut uerborũ obscœnitas . Varro in agathone. Pueri obscœnis uerbis nouæ nuptellæ aures restaurant. Nonius.

Obscœnum uirabile.Virgi.ænei.libro.iii. Obscœnamque famem quæ prima pericula uito.Idem libro.xii. Ne me terret me timente obscœnæ uolucres.Cicero tus.libro.iii.Vno & obscœnas uoluptates de qbus ab illis multa habet oratio.No.

Obscœnum significat & maledicum. Actius i. oemao. Vos ite actutum atque ope magno educite per urbem:& õẽs qui arcana astrũq; accolũt ciues omnibus faustis angustam adhibent fauentiam ore obscœna dicta segregat.Lucil.libro.xxx. Dum rixa uertat uerba obscœna.No.

Obscœnum quod natium obscœni inter partes funestique omnes obscœnum dictum a scœna ea ut græ.σκοινή.Actius scribit scœna in pluribus uerbis a ante e.Alii ponunt o ut quod partum dicunt scæptũ: alii scœptũ alii fæneratricem:alii sœnerarricem: sic phæniseca & phœniseca.At rustici pappum mæsum non moesum: a quo Luc. scribit Cecil. ne rusticus fiat:quare turpe id obscœnũ qđ nisi in scæna palam dici nõ deber. potest uel ab eo quod pueris turpicula res in col oquẽ do suspenditur ne quod obsit uerbo est scænæ causa.sceuola appellata ea dicat obscœna id est sinistra quod quæ sinistra sũr bona auspicia existimantur a quo dicuntur comitiæ aliud ue quid sit dixi aut sinistra quæ nũc est id a græ.est.quod hi sinistrum uocant scæan quare quod dixi obscœnum omne est quod tui pe est.Varro.

Obscœnum quære in uerbo obsoleo.Pri.

Obscœnæ leges.i.sacratæ Fe.

Obscœnauit quasi scœnũ malũ omẽ abstulit Plau.in asina.Et uocẽ illic obscœnauit meæ falsæ fallaciæ.No.

Obstipo capite.i.tristi ac uero: obstipo capite figentes lumina terræ.Porphyrion.

Obscuri dicitur significare sacrum:unde leges obscitæ.i.sacratæ.Fe.

Obscuꝝ ẽ sine lumine. Virg.geor.li.i.Si nigrũ obscuro cõpellerit aera motu.No.

Obscuꝝ ignobile.M.T.de offi.Qui magna sibi ꝓponũt obscuris orti.No.

Obscuꝝ absconditũ latens. Vir.li.ii.Vidimus obscuris primũ sub uallibus urbẽ.No.

Obsecrare est opẽ a sacris petere.Fe.

Obsequiũ.Donatus in andria Falsum est autẽ quod Cicero dixit obsequium primũ dixisse Terentium cum & Plautus & Neuius ante dixerint.

Obsequium amicos ueritas odiũ parit. Te.in an.Improbatur hæc sententia a sapientibus Nam obsequiũ assentator debet amicus ueritatem.sed in theatro dicitur non in schola & hanc sentẽtiam ait Ci.magis ꝓbabilẽ quã necessariam aut honestam esse.Do.

Obsequiũ mirandũ ex uoto animi pendẽs nõ expectat imperium ne uolũtati mora sit dũ iubetur ut Thais.Terentius in eunucho.Rẽ uoluisti a me tandem quin perfeceris uoluisti dixit:non dixisti:& perfeceris nonne põdus hoc uerbi & potentiam Phedriæ circa Thaidem:& illius obsequium uehemens & rerum difficultatem quæ exortæ sint monstrat.Do.

Obsequia non solũ maiorem maioribus exhibere.sed etiam minoribus per uocẽ ueteꝝ excellens auctoritas uoluit.Plau.in asina. Ego sane cupio obsequi gnato meo.No.

Obsequela obsequiū.Fe.
Obsecūdantur obsequenſ.Nigidius de diis li. primo.Cū aūt id quod sit quaerimus obsecūdantur mature uiuerent.No.
Obses differt & uas.Nam uas est sponsor alterius in capitis piculo:siue idem supplicii subiturus siue pecuniam soluturus.ut Liui. Vades dare placuit qui unū uadū tria milia æris pro aliis obligauerūt:& iterum tot uadibus accusator uadatus est rerum. Vadimonium est sponsio ad certum diem sistendi se in iudicio id est comparendi per se uel per aduocatos.Obses autem qui traditur iperio alterius ea conditiōe ut si dator obsidis a fide recedat recipientis sit ius in corpus & uitā obsidis.Lau.
Obseruare suspicere magnificare.M.T.de offi. li.i.Sicut aliquo honore aut iperio affectos obseruare & colere debemus.No.
Obseruare celare & in terra tegere.Plau.in au. Vbi is obiit mortem quid mihi id auri crediti:coepi obseruare.No.
Obseruare cognoscere.Vir.li.ii.Et uestigia retro obseruata sequor.No.
Obseruare curiose & suspiciter circūaspicere. Plau.in au.Oculos tibi ego istos improbe ne me obseruare possis qd rerū gerā.No.
Obseruare tentare.Virgi.geor.li.iiii.Quos durus arator obseruans nido in plumis detraxit.Lu.li.xxviii.Quod si obseruans hominē qui pro cōmodo & regno gaudeat.Te.in an. Perterrefacies Dauum obserues filium quid agat.No.
Obseruatio in duabus rebus est:in obsequio & in speculando.Terē.in an. Perterrefacias Dauum obserues.Obseruare & ad honorem refertur:ut obseruat regem nec sic Aegyptus & captare & audire significat Captare.Terentius in adelphis.Postquam poeta sensit scripturam suam ab iniquis obseruari . Audire. Plautus. Obseruate oro ut blande palpetur mulieri.Do.
Obseruatio pōtificalis est noīa sacrorū locorū sub congrua ꝓprietate ꝓferre.Ma.
Obseruo ueneror.Virg.quarto geor.Praeterea regem non sic ægyptus & ingens Lydia:Nec populi Parthorum:aut medus hydaspes obseruant.Ser.
Obseruo callide aduerto.Teren.in an.Obserues filium quid agat.Ser.
Obseruant modo speculantur:alias uenerantur. Vir.Praeterea regē nō sic ægyptus & ingens Lydia nec populi Parthorum:aut medus hydaspes obseruant.Asco.
Obsidionalis corōa dicebatur quae ei q obsessos liberasset ab hostibus dabatur:& fiebat ex gramine uiridi ex eo loco decerpto in quo erāt inclusi quae corona ciuica corona singularis salutis signū erat.Fe.
Obsidionalis uniuersorum ciuium seruator. Festus.
Obsido & obsideo ab eo quod est obsido obsidere facit media syllaba correpta:ab obsideo autem obsidere facit media producta eadē. Terentius in adel.Certum est obsidere usque donec redierit:& conuenire irato & repēte aggressuro.Do.
Obsonitauere saepe obsonauere:significat aūt cōuiuere.Fe.
Obsonium coctum exculentum:opson graece dicitur pulpamentum & diarum ab οπτω id est uideo & inspicio:quod cū quid coquitur assidue inspicitur.
Obsorduit obsoleuit. Cec.in hipponolistraria obsorduit iam haec in me ærūna miseria.N.
Obstipus inclinatus.Persius obstipo capite & figentes lumina terrae & inclinato capite.
Obstitutum uiolatū.Fe.
Obstitutū obliquū.Fe.
Obseruare est custodire uel annotare: inde obseruatio id est animaduersio & ānotatio: uel obseruare est admirari & uenerari homines tantum dignitatis uel uirtutis cultu: ūde fit obseruantia quae est ueneratio honorisque exhibitio.Lau.
Obsoleo ex obs & oleo:sicut obscaenus ex obs & cauendo uel caeno.Est enim obsolere inquinari.Cicero de Pom.obsoleuit iam ista oratione multo magis q̄ uerbis refutata.Idem in primo rhetoricorū:hoc uero a plaerisq; eorū desertum obsoluisse.Pri.
Obsoleti id est squalidi sordidi.Hora.secundo carmi.Tutus caret obsoleti sordibus tecti. Acron.
Obstinat obfirmat.Fe.
Obstinate facere est aliquid i alterius malum cum conatu facere perseueranter & in alterius perniciem nimis niti.Teren.in an. Ita ne obstinate dat operam me a glycerio miserū abstrahat.Do.
Obstrudant auide trudant.Fe.
Obstetrix dicitur quae opē detulerit.ūde parturientes fer opem clamant.Te.in an.obstetricem accerso.Do.
Obstetrix ꝑ obstitrix.Pris.
Obstringilare obstare.En.saty.li.ii.Restitāt occurrant obstant obstringilant ouagitāt.Varro in manio.Lex neq; īnocenti ꝓpter simultatem obstringilat neq; nocenti ꝓpter amicitiam ignoscit.Idem de re rustica lib.v. Quiquid inuidis tantū scriptoris obstringilandi causa ut cum praeclara quaedam quae laudes Idē de uita patrū li.iii.Curio cum id fecisset dicebat amicis ut illi renūciaretur se obstrin

gilatur ne triumphus decerneretur aut nẽ ite2 fieret consul.No.

Obtestatio est cũ dicit in meliorẽ partẽ uoca tur detestatio cũ in deteriorẽ.Fe.

Obtestor & rogo differũt.obtestatio enim dicitur quando eũ adiuramus quẽ rogamus. Rogamus per eas res quas rogamus.Teren. in and.Per tuam fidem per quæ huius solitudinem obtestor.Do.

Obtimati sunt ut decurionatus siue pontificatus.Festus.

Obtundere est sæpius repetendo eadem dicere:translatio a fabris qui sæpe repetunt tundendo aliquid malleo & idem obtundũt & hebetant.Teren.in an.Obtũdis tam etsi intelligo.Do.

Obtrectator est qui facit contra recte tractantes.Festus Pom.

Obtrudo infligo ĩpingo.Ter.in an.Ea quoniã nemini obtrudi põtuitur ad me.D.

Obtrũcare ꝓprie est capite cedere:capitur & ꝓ occidere.Virgi.iii.æneı.Polydo2 obtrũcat: id est occidit.Ser.

Obturare ex græco trahitur ab eo ουλεω qđ illi hostias dicũt.Fe.

Obtutu quasi obtuitu a uerbo tuor quod significat uideo.Fe.

Obuaricator dicebatᷣ qui cuipiam occurrebat quo minus id rectũ iter cõficeret.Fe.

Obuarare puertere deprauare dictum a uaris. En.in Achil.Nã consilus obuarant qbus cũ concedit hic ordo.No.

Obuerso & obuersor idem.Pri.

Obuio tibi obuius tibi fio:obuius sũ tibi:obuium me tibi fero:obuium me tibi fortuna obtulit.Lau.

Obulo ciuitas est super Beti quæ turdeano2 agro adiacet.distat autem a Corduba sta.circiter.xxx.Strabo.

Obumbrare tueri defendere:translatio ab arboribus.Vir.in.xi.Et magnũ reginæ nomẽ obumbrat.Ser.

Ob uos sacro ꝓ uos obsecro ut sub uos plico ꝓ uobis supplico.Fe.

Ocaleæ boetiæ ciuitas.Home.

Occasio opportunitas temporis casu perueniens.Festus.

Occasus iteritus uel solis ĩ oceano merfio.Fe.

Occasus europa & africa terminatur.Stra.

Occare & occator ab occidendo dictũ: quod grandis terræ cedat globos.Fe.

Occare est cum rustici satione facta bobus dimissis grandes glebasque cædunt ac ligonibus frangunt: dicta occatio quod quasi cooperiat sæmina.

Occationem ab occecatis sæminibus qua id sic̃ dicitur.M.T.uoluit de sene sparsũ sæmen cohibet ex quo occatio quæ ad hoc est nominata efficit.No.

Occanonis ꝓprietas his indiciis aperitur.Varro de re ru.lib.i.Et postea occare.i.cõminuere ne sit gleba q̃ ita occidũt occare dictũ serenus occatio occecatio est.No.

Occaso.Lu.ii.Quæ horis sublata duabus oĩa sũt sole occaso ductoq̃.Pri.

Ochesius cuius filius Periphas a matre occisus dicitur.

Ocellam actus paruis oculis.Cassi.

Occepso cœpero.Plau.ĩ am.Ne ego illi puteo si occepso aĩam oẽm intertraxero.No.

Occentare ꝓ cõuiciũ facere dicebant:ut ꝓcul exaudiri potuisset quod turpe habet qa non sine causa fieri putatᷣ inde cantilenã dici: qa illã nõ cantus iucũditatẽ puto.Fe.

Occea est uicus sabino2 reati finitimus.Stra.

Oceanum hist2.ꝓ hister.rhenũ:tagũ:metau2 hibe2:uulturnũ neutra ꝓ masculinis protulerũt cũ sequitᷣ dictio flumen.Pri.

Oceanus qui omnem terram cingit ingens & infinitum pelagus & magnis æstibus concitum:ita enim motus appellantur modo inundat cãpis:modo late nudat ac refugit:nũc alios aliosq̃ inuicem neq̃ alternis accessibus nũc in hos:nunc in illos impetu uersum sed ubi in omnia littora:q̃uis diuersa sint terrarum insularumq̃ ex medio pariter effusum est Rursus ab illis colligitur:in mediũ & in semet ipm redit:tanta ui semper imissum ut uasta etiã flumina retroagat & aut terrestria depræhendat animalia aut marina destituat neq̃ adhuc satis cognitũ est anhelitu ne suo id mundus efficiat:retractamq̃ cum spiritu regerat undam undiq̃(si ut doctoribus placet)unum animal est.an sint depressi aliq specus quo reciproca maria residant:atq̃ unde se rursus exuberantia attollant.an luna causas tantis meatibus præbeat ad ortus terræ eius occasusq̃ uariantur:neque eodem assiduo tempore:sed ut illa surgit ac demergitᷣ: ita recedere atque aduentare comperimus: huc egressos sequentesq̃ ea quæ ex eũtibus destra sunt.Pom.

Occisum a necato distinguitᷣ.nam occisum a cedendo dictũ:necatu sine ictu.Fe.

Occidamus Plautus posuit pro concedamus. Festus Pom.

Occisitantur sæpe occidũtur.Fe.

Occidi & interfici in animantia ueteres posuerunt.Plau.in menech.Occisa hæc res.Virgi. libro quarto geor.Fer stabitis inimicũ ignẽ atque interfice messes.Salu.in secũdo histo. Multique cõmeatus interierãt,insidiis latronum.Nonius.

Occisurus.Plau.in cassina:cũ de puella loque.

retur occisurum dixit non occisuram his uerbis: Etiam ne habet cassina gladium habet: sed duos quorum altero te occisurum ait & altero uillicum. A. Ge.

Occidione occisum exercitum populi Romani inquit. A. Ge.

Occidionis templum cur apud rhodios præconi ingredi non liceat: an quod Ochimus filiam cidippem occidioni collocauit: Cercaphus autem frater ochimi puellam amans præconi persuasit. moris enim fuerat ut sponsæ per præconem accerserentur cum cidippem accæpisset eam ad se deduceret: quo facto Cercaphus puellam habens aufugit qui postea cum frater ad senectutem peruenisset reuertitur mansit autem rhodiis cõsuetudo ne præco occidionis templum ingrederetur ob iniuriæ ac flagitii illius memoriam. Plu.

Occidisse magnos & probatos uiros dicebãt: ut quin occidit una Sarpedon qui mea progenies. Hora. car. Multis ille bonis flebilis occidit. Acron.

Occino occinui & occano occanui. Sal. primo histo. Iussu metelli tubicines occanuerunt. Probus tamen occini dicit cum cano faciat cecini. Pri.

Occule occulta. Cicero de ora. libro. ii Interiũcta argumentorum plærunque occulas ne quis ea numerare possit. Virgi. geor. li. ii. Quod superest quæcunque premes uirgulta per agros. Sparge fimo pingui & multa memor occule terra. Nonius.

Occupatus impeditus: ut græce dicitur ασχολος id est uacuus non est. Plautus in amphi. Reuisam si tu occupatus Cicero tusc. libro primo. Vt si occupati profuimus: aliquid ciuibus nostris prosimus etiam si possumus ociosi. Nonius.

Occupatus ager qui desertus a cultoribus proprus ab aliis occupatur. Fe.

Occupare est proprie præuenire. Cicero tusculanarum libro quinto. Quod id idem melioribus uerbis Metrodorus occupauit. Titin. in ueliterna. Ergo occupa foras exire uoras ut prosit linteum. Virgi. li. xi. Et ueniẽti obuso plagamque ferenti. Occupat os flammis facere ultro in regem: idem per eos & nisi clamoris regem auferre cesso occupare & me in colloquium cõferre horum. Ennius. Hectu ns lustris: Hectori summa armatos adducit foras: castrisque castra ultro ferre occupat. Pacu. in doloreste. Is qui est quã si illum occupas læto dabis. Varro i phoebo. Crede mihi plures denaries serui cõederũt q̃ canes quo si Actæon occupasset & ipe prius suos canes comedisset & non necauisset saltanonibus in theatro fieret. idem in eumeni. Priusq̃ respõderem foris nescio quis occuparet res indicare. Nonius.

Occupare est rursus detinere. Plau. in epidico ait. Non decet occupatum tibi argentũ dies. Pacu. in atalanta. Super satis agere ut ne in mare animum occupes. M. T. de offi. li. i Et in ea funditus delenda occupati sunt & fuerũt Virgi. geor. li. iiii. Manicisque iacentem occupat. Varro in eume. Cum in eo esset occupatus atque in schola curaretur scribit Stati. Orno per dionysia. No.

Occupare est etiam inuenire tenere uel possidere. Plau. in trinũ. familiam optimá occupauit. Vir. æneï. li. vi. Occupat æneas aditũ custode sepulto. M. T. philip. li. viii agros lucani possessiones occupát. Idẽ in hor. Et paulũ marcelli occupasse No.

Occupare collocare. Põp in pictoribus. Quæ tuleram mecum milia decem uictoria tam græca mercede ilico curam tui occuparem. M. T. in Ver. actiõe secũda. Præter eas pecunias apud populos occupat ut syngraphas faceret. Nonius.

Occupare est locũ tenere ut capere uel ui: ut L. i. xxxiii. Nam & ipsis uocantibus urbẽ hác accæpi: non occupaui. Sæpe est etiam ãte capere. uel quod est in cõmune: uel in medio. unde schema occupatio cum quæ in nos dici possent præuenimus. unde occupatus q̃ negocio detentus non potest alteri operam dare. Cicero: Nemo me conuenire uoluit cui essem occupatus: id est cui causarer me quibusdam aliis negociis esse præuẽtum. unde occupatio cum præter cætera alicui rei operam nauamus. L.

Occurrere dicitur obscurum fieri. Virgi. li. vi hic illic occurrit Tydeus. No.

Occurrere subuenire cõmouere. M. T. de suppli. occurrebat illa oratio. No.

Occulto ꝓ occulte. Ser.

Occulo occului facit.

Oceanus a uelocitate qui & amphitrites græcis est: a quo omnia nata dicit Hesiodus. ũde oceanumque patrem rerũ scindit culpæ & abila montes qui & columnæ Hercu. in mediterranea irrũpit.

Ocellum est in tractu ticini recta ad ocellum uia præter Padum & duriam flumen est ex magna parte limosa cõplures alios habẽs fluuios: quorum durentia miliaria circiter. lx. habens hinc alpes iam & ager gallicus ad montes lunæ incũbentes. Stra.

Ocellum est citerioris ꝓuinciæ extremum: a quo per alpes in ulteriorem galliam centronesque nunc tarentasios ac garocellos: caturiges: uocuntios: & allobrogas trãsitus ẽ. Auilanæ & seclulæ uicis ꝓximũ. nũc ut cõiectu

ta est nouelensium nuncupatur seclusa autē ut nōnullis placet dicitur quasi citeriorem galliam ab ulteriori secludens: diocesis ē tauricensis.

Ocha ab o articulo & χὴν χῆνος anserē dixerūt: quidā o in au dixerūt aucham.

Ochesius aetolorū dux apud Troiā mortuus.

Occipitium posterior capitis pars. Plini. decreto prouerbio dominorum in agrorum cura frontemq; domini plus prodesse q̃ occipitiū nō mentiūtur.

Occipitium dicitur posterior pars capitis: sincipitium anterior pars.

Ociū molestū podagrici pedes dicunt. Ma.

Ocium omne pabulū primū ociū farrago uicina nouissime foenū ocinū dictum ex graeverbo ὠκυσ quod ualet cito. V.

Ocium graeci & a celeritate nascendi dictum. Festus Pom.

Ocius & ocissime positiuū latinū non habent sed ab eo uenniūt quod est in grae. ὠκύσ. F.

Ocius p ociter. Lau.

Ocimū quod ocinū dicimus. Var. de re ru. li. i. Ocimū nouissime frenū uocari ocinpum dictū a grae uerbo ωκοσ: quod ocintos similiter quod ocimū hinc ortoni. No.

Ocimū herba hortensis. Pli. xix.

Ociosus securus quia negociū sollicitudo est. Te. in an. Aio ocioso nūc esse iperoi & nisi q securus nō est ociosus. Do.

Ocrē montē confragosū dicebāt antiq; hīc dictae ocreae inaequaliter tuberatae. Fe.

Ocior a graeco. Pri.

Oycalus clarus pheax tempore Alcinoi quasi uelox ut mare.

Ocyrue oceani & thetyos filia.

Ocyron fluuius in finibus arcadiae.

Ocyus a graeco. Ser. nō uult cōparatiuū tamen ociore ambitu inquit. Pli. secūdo. & q̃ ocissime in septimo.

Ocles dictus qui unū oculum haberet: immo cocles quasi ocles inquit Var.

Ocnus qui & Bianor filius Martis. Vir. x.

Ocra humillima pars alpiū est ubi carnis adiūgitur qua ex aquileia onera plaustris apportātur sta. nō ultra. xl. distat unde per fluuios ad istrū usq; uectantur. Stra.

Ocra genus cretae qua pictores uti dicūtur ad ducendos colores.

Ocreae utriusque cruris tegmen quas inuenerunt cares.

Ocriculi sunt in Vmbria thyberi ppinq. Sūt intra montes apenninos ad ipsam quidē uiā flaminiam. Stra.

Octaphora quibus delicati & maximi uiri utebantur huc uerbum apud Ciceronem est in tranquillum in gallicula quem scribit adeo delicatus incessisse nonnunq̃ ut octaphoro ueheretus aliae lecticae exaphora dicebātur quod a sex seruis ueheretur: de quo piphrasticos Iuuenalis est locutus cum ait cū iam sexta ceruice secatur hinc atque inde patens id non octaphorum & hexaphorum nominatur quod sex gestat homines.

Octigeni p octingentenis syncopatur. L.

Octodorus erat uicus ueragrorū: nūc est oppidū delphinati nomine ualentia. Stra.

Octophoro lectica gestata ab octo seruis.

Octopes piscis polypus a numero pedum.

Oculissimum clarissimū. Plau. oculissimū hostiū amicae. Fe.

Oculatam pro praesenti posuit. Plau. cū dixit oculata die. Item ipse plusis est oculatus testis unus q̃ auriti decem: id est qui se uidisse dicat. Festus.

Oculitus quoque dicitur ut funditus penitus quo significatur tam charum esse q̃ oculum Festus Pom.

Oculitus aut animitus aut medullitus. Plaut. Corui qui amant ancillam meam foedulitum oculitus. Fe.

Odi & noui neque praesens neque futurum neque participium: Osus tamen ex quo perosus & exosus & notus habentur inde osor. Pla. in asina. Madidū nihil incontinentem atq; osorem uxoris suae Pri.

Odi interdum praesentis & pro praeterito ponitur. Horatius primo carminum. Odi profanum uulgus. Acron Id uerbum significatione passiua aliter formari non potest: ni si dicas odiosum illi: & ita declinatur. Diomedes.

Odi caret infinitiuo: nam odere nō est latinū: cuius loco dicimus odisse. Ter. in eu. Amari odisse suspicari. Do.

Odio instantia. Te. in ecy. Tūdendo atq; odio deniq; affecit: Do.

Odiosus passiue qui odio habetur: inuidiosus cui inuidia. Terentius. Si porro esse odiosi p gitis id est molesti. est enim odium molestia quoque: ut Teren. Nunquam tuo odio me uinces. Laurentius.

Odius halyzonum dux ab Agamemnone interemptus.

Odyssea melius q̃ per. x. xiiii. Horatius lib. de er. Vly.

Odor litterae commutatione dicitur olor: hic olet & odorari & odoratur: & odoraturus. Varro.

Odor quid significat notum est: in plurali tantum odoramenta. Lau.

Odor est aer uapore percussus.

Odos pro odor. transit enim r in s. Plau. in capti. Quoq; sub basilica nos omnes adegit in

forum.Prif.

Oebades proprium.

Oebades Darii stabularius: cuius industriã regnũ persarũ adeptus est.

Oebalus rex laeonum filius Arguli amyclatis unde prouincia Oebalia: alius Telonis regis Carpæ filius ex Sebetride nympha: de quo Virgil.vii. qui multos in Campania subegit: fauit Turno. a quo urbs Calabria & regio dicta est. Virgilius tertio georgicorum. Nanq; sub Oebaliæ. Quidam ut Seruius nulli Oebaliam in Italia esse dicunt: sed quia qui habitarunt tarentum ex laconia uenerũt: ideo ita dixisse Vir.

Oecalia Laeoniæ pars prope Thessaliam a ciuitate eiusdem nominis: & ciuitas a flumine oecalico qui eam præterfluit. Homerus ubi eurytus pater Iolos regnauit: qui cũ iam desponsam filiam Herculi negasset: filii suasu ipsum & filios interemit: & urbem euertit. Tortelius.

Oecinerys argiuus qui donauit Agamemnoni thoracem eximiũ.

Oeconomus dispensator: inde oeconomica.

Oeconomiæ Hieronymus super quæstiõibus ad algausiam homo quidam erat diues quibus habebat uillicũ suũ dispensatorem hoc erat οἰκονομος. significat autem uillicus ꝑprie uillæ gubernatorem bene: & a uilla uilici nomẽ accepit οἰκονομος aũt iã pecuniæ q̃ frugũ & omne quod damus possidet sed pensatorẽ bene & οικονομικος xenophontis liber est. nõ gubernatione uillæ i. dispensatione domus Tullio interpraetante significat dispensationem.

Oecuenicus ab ιοικουμενη græ. uniuersalis.

Oedipus ab ἰοδῆμα græce tumor & ποῦς perforatis pedibus a pastore & suspenso a phorbante pastore Polybii regis corinthiorum inuentus est qui ad Meropem uxorem sterilem dedit oedipus podis. Plau. tamẽ oedipo dicit ablatiuo.

Oedanusa urbs est in Hispania iuxta oceanum Strabo.

Oega oppidum est iuxta hiberos. Stra.

Ogygia uero insula est quam tenuit Calypso i mari ionio lacinio ꝓmontorio ꝓpinqua. alii in africa putant e regione syrtium: Pli. eam autoi sc ibit Hom. in odys. Callimachus uero rephenditur qui eã gaudiũ putat appellari.

Oeneus Parthonis filius rex Aetoliæ: cuius urbs Calydon pater Meleagri. unde oenides dictus.

Oenigenos unogenitos. Fe.

Oenotria dicta e italia: uel a uino optimo qđ in italia nascitur. i. ατπο τοῦ οἴνου; uel ut Var. a oenotro rege sabinorũ. S.

Oenochorũ thessaliæ flu. in peneũ.

Oenocrii populi italiæ ut in Italia.

Oenochonon flumen Thessaliæ.

Oenogarũ erat garũ mixto uino apitius spondillos ex simplici oenogaro factos. & alibi. Ades oenogaro in tubera & pipere.

Oenomaus Martis & Aeginæ: ut alii Estoropis filius Pisæ Elidis tyrannus i Pelopõneso cum unicam haberet filiam Hippodamiam audissetq; ex oraculo se periturũ cũ nuberet fretus duorũ equorũ celeritate Psyllæ Harpinnæ quos habebat certamẽ procis proposuit id erat eiusmodi stadiũ a Pisa ad arã Neptuni Isthmũ usq; patebat ipse arietem Ioui imolabat: interea inibat cursum qui petebat filia peractis sacris Oenomaus currentẽ insequebatur Myrtillo aurigante: quem cũ erat consecutus hasta cædebat ad necem marinatas: ut scribit Pausanias primus in certamen descendit Pelops e phrygia uenies oenomaũ supauit corrupto myrtillo abduxitq; puellam is est qui ut scribit Thucidides magnitudine opũ quas e Phrygia attulerat deuixit sibi Peloponnesi incolas qui pauperes erãt aaq; eos insulam occupauit. hæc ex Diodoro.

Oenomaus filius Martis rex Helidis & Pisæ Hippodamiæ pater: alius Pelopõnesius interfectus ab Hectore.

Oenos uinũ. sed tãtum in compositis utimur: ut oenophorũ.

Oenops etiam pelopõnesius Home.

Oenyphile dyrrachii mons est.

Oeris alias moeris lacus est in ægypto. xx. milia passibus q tẽpus fuit aliqñdo postmodu lacus altior q̃ ad ferẽda nauigia opus sit.

Oestres & Carathes duo ualidissimi fluuii in Pamphilia post Melan Oestros nauigari facilis: hic q a se præcipitat ita dictus inter eos Perga est oppidũ & Dianæ quam ab oppido Pergeam uocãt templum trans eosdẽ mons sardemisos & phaselisam opso condita finis Pamphiliæ.

Oestrũ furor græ. uocabulo. Fe.

Oestrũ quod & asylũ nomẽ a uoce.

Oestrũ fons ẽ Siciliæ apud quẽ musæ colunt.

Oestros græ. ẽ. i. oistros: lati asylus. uulgo tabanus dr. Ex soni autẽ similitudine græci ipsũ cõuertũt ονοματοποιειν faciẽtes quocirca Vir. iii. geor. Est lucos silari circũ ilicibusq; uirentẽ: plurimus alburnum uolitans cui nomen asylo. Romanum ẽ oestrũ grai uertere uocantes asper acerba sonans. Ser.

Oetichus faber a quo Aiacis clypeus cõtextus dicitur.

Oeta rex colcorũ filius Solis ex Persa Oeani filia: frater Perses qui in Taurica regnauit quẽ habuit filia Hecatẽ crudelissimã supra patrẽ

quæ hoīes sagittis appetere solebat: faciebat uenena: inuenit prima aconitū quo patrem interemit: regnū occupauit: templū Dianæ statuit ubi nauigātes hospites sacrificabat quo clarior euaderet. Nupsit oetæ patruo ex quo genuit Circem Medeam Aegialeū. Circe in uenenis plus matre edocta nupsit Sarmatharum regi quæ ueneno interemit: & crudelitate sua ad Italiam pulsa est. Medea cum parentes crudelitate argueret cōseruaret hospites a patre in liberā custodiam destinata fugit ad Solis templum in littore argonautis illiū appellantibus consuluit.

Oeta mons inter Thessaliam & Macedoniam clarus moree & sepulchro Herculis.

Oetosycos lingua scythica Apollo. Hero.

Oetus græ. oitos frater Ephialtis filius Aloei pugnauit cū diis in Creta. unde oetii cāpi.

Oethyni populi iuxta pontū.

Offerumēta dicebāt quæ offerebant. Fe.

Offectores colorū infectores. Fe.

Offectina tribus ab offente flu. dicta est.

Offendices dicebāt ligaturæ nodos qbus apex retinebat id cū puenisset ad mentū dicebāt offendimentū. Fe.

Offendo offensio. Affra. i uopi Quoq nūc offendo sæpe pcul nostra sint mala No

Offendo inuenio. Ter. in heau. Ipsam offēdimus mediocriter uestitā ueste lugubri. S.

Offendo reqre in uerbo excogitare. Lau.

Offendere est pœnitere. Tur. in p cterusa. Canit ut offendi adimere pol. Lucil. xxix. Dein de mittit utrile ueretrū bicetā bolūnio. No,

Offendere lædere. M. T. d sup. li. viii. Cum iste cū pallio purpureo pariq tunica uersaret in cōuiuiis cū mulieribus nō offendebātur homines in eo neq moleste ferebāt. Luc. libro xxvii. Nā hic qdē reditū talē prendebāt neq alia ui ulla offendere. No.

Offendere inuenire: Pacu. in iliona. Quos ego ita ut uolui offendo incolumis. Affra. in homine Ei memoriter cum uero confectā ut offendam. Quadriga. in āna. lib. secūdo. Inde postq aliquantulū recessit offendit mōtē loca munita res quæ omnes militibus habere opus sunt ligna; aquam; pabulum. Teren in eu. Offendi aduenienis quenoā mei loci atq ordinis hominē M. T. de signis Quod nudū pfectum templū offenderet neq ponete potuere. Luc. xxv. Si quod uerum inuisitatū aut gete maticum offenderem. M. T. de repu. Sed imitor Architam illum tarentinum; qui cū ad uillam uenisset & omnia aliter offēdisset. Plau. in amphi. Eo more expgefactam aduenient tenebriosum offendi domi. Varro. lx. Romam ingressus ib mihi offendi quod ante ānos qnquaginta cū primū dormire cœpit reliqui. No.

Offendere iuenire. Luc. li. xxvi. Hoīes ipsi hāc sibi molestiā ultro atq ei ūnam offendere unt ducunt uxores. No.

Offerre dicitur tam bona q mala si insperata obiiciantur aspectibus. Teren in ecy. Sed cōtinuo uultum earum sensi immutari omnium quia tam icommodo illis fors obtulerat aduentum meum oblatum in utranq partem quicquid expectationem peruenit ad repentina pnnet. offerimus imerenti reddimus ei qui meretur. Do.

Offerre ostendere. Vir. li. vi. Strictamq aciē uenientibus offert No.

Offensio offensiuncula format diminutiuum. Ci. p Cluen ista in ædilitate offensiuncula accæpta est. Pris.

Offensionis mons Hierusalē fere cōtinuus est in accubitu montis oliueti: sic dictus eo q i eo Salomon adorauerit idolū Maloch.

Officiosus ab officiendo sic dictus. Fe.

Officiosus qui diligenter colit amicū.

Officere obesse. M. T. de of li. iii. Demolliri ea quoq altitudo officeret auspiciis No.

Officiū beneficiū. Vir. i. æn. officio nec te certasse priorē pœniteat. Ser.

Officium dicitur ab officiendo ab eo qd quæritur qd efficere in eo unumquemque conueniat pro conditione personæ. Teren. i an. Hoccine est officium patris: officium quasi efficium ab efficiendo quid unicuique personæ congruat Do.

Officium ad uirtutem pertinet: ius ad doctrinam. Alco.

Officium est uirtutis actio uel p loco: tpe rerūq dignitate siue pro eo quod dicimus debitum ut officii gratia id est honoris debiti inde p beneficio uel obsequio ut Quin. Eunucerūt officia magistratus quoq officium dicitur siue honoris causa: siue ferendæ opis. si ue quod ius suū cuiq reddat facit: inde qd suum ē cuiusq officium dicimus ut officiū medici. Lau.

Officiū artificio mutat: & ideo si ex officio qs ad artificiū transferit: qdā recte putant legatū extingui nō idē ecōtrario quo lecticarius coquus postea factus est.

Officio officior passiuū. Luc. in. ii Quapropter simul iter se retrahūtur & extra officiūt. P.

Officina quære in uerbo argētarii. Lau.

Offringere reqre in uerbo seges. Do.

Offringi terra dicitur cum iterū transuerso sulco aratur. Fe.

Offucias fallacias. Fe.

Offucate aquā infantes ad sorbēdum dare. F.

Offulas quibus rebus dii boni quanq exqsitis & pene incognitis delitiag quos illic pisces

quasq; offulas nominant: & tamẽ precia illis minora constituit. Ma.

Ogdus ægypti rex qui & uohoreus cognomiatus qui Memphim condidit.

Ogdolapis nauigabilis flu. ex alpibus fluẽs ad urbem irrũpit. Stra.

Ogygia mœnia thebana ab Ogygio conditore dicta. Fe.

Ogygia insula fœnici & syrii maris a rege: in qua regnauit Calypso.

Ogygis thebã rex sub quo primũ diluuiũ Augu. xviii. nõ illud maximum dicit: sed maius q̃ sub Deucalione.

Ogyginus mons apud thebas est ab ogygio rege sic dictus.

Oicleus oi diuisus Antiphatis filii Menalippi filius: pater Amphiarai uatis argiui.

Oileus locrorũ rex: pater Aiacis.

Olat ꝓ oleat. Affra. in fratre. Nõ põt q̃ nulla tãta longeq; & multis olat. Pomp. in leombus aleo ludi fane olan: manus No.

Oléa arbor est ipsa: unde deriuatiuum est oleũ Virgilius secũdo geor. Sed truncis oleæ melius. Seruius.

Olea ab oleo: olea grandis architis q̃ est ãtiquo orche more hinc ad pecudis carnes peruritum est: carnes paruæ. V.

Olores amycleos appellant quod biga Veneris duobus oloribus trahitur quós amycleos perpetuo epitheto appellarũt poetæ: ex quo Iuppiter sub forma cygni cũ læda cõcubuit nam amyclæ oppidum laconiæ patria Helenæ Castoris & Pollucis.

Oleaginis coronis nauistri triũphantiũ utebantur q̃ Minerua dea belli esse putabaẽ. F.

Olea ꝶ genera hæc enumeranẽ: affricana: albigera: aquilia: alexãdrina: ægyptia. colũnea: cõdrina: lanmana: arcas: oleaster: paulia. soleutina: fergiana: & trimutia. Ma.

Olcatoca male odoris loca. Fe.

Oleastrũ ciuitas est iuxta Saguntũ. Stra.

Oleastrũ olea siluestris nõ diminutiuũ. L.

Oleaster siluestris oliua ẽ: nõ diminutiuũ. La.

Oleneus mons arcadiæ: q & Meneus dictus ẽ.

Olenos urbs ætoliæ iuxta quam aper calydonius interfectus est. Altera secundũ Igniũ in boetia ab oleno Vulcãi filio ubi capra amalthea nutrita Oui. oleneũq; pecus.

Ol. ũ stercus humanũ Veranius sacerdotula in sacrario fecit Martiali oletũ. Fe.

Olera ab olla dicta quoꝶ a genere cruda olera equis ad coquendũ. V.

Oles apud Enniũ decem coclites quas montibus sũmis riphenis fœdere ab oculo cocles: ut oles dictus quod unum haberet oculum quo circa in gurgulione est de oclitum prosapiæ esse te arbitror: nam hi sunt unoculi. Varro.

Olentis fetentis: ut herbas cõfũdit olẽtes. & Hor. graue olentia centaria. Acron.

Oleo es & olo is. Affra. Nõ põt q̃ in illa ẽ tanta longeq; & cũctis olat. Plau. in mu. Nõ oẽs possũnt olere unguenta exotica. est eni tamibus. Priscianus

Oleo oleui & olui: & sic redoleo: idem enim significant. Hor. prima epistola. Vina fere dulces oluerunt mane camœnæ. Cassius ad Tyberrũ. At contra ægyptios sacrificiũ ubi integrũ anserem adoluerunt inde adultus Antiateo omnes hostiæ uituli. xxvii. collecti: & ita oia adulta sunt. Pris.

Oleo oles apud ueteres olant. Plau in cornicula: olẽt res arabices perinde quasi olo olis sic dicendum. Dio.

Olibantũ mensa uinaria rotunda nominabaẽ ut etiam nũc in castris id uidetur deriuatũ a graeco. Varro.

Olympos quattuor fuisse accepimus & Strabo obseruauit: quoꝶ duo sũt alter idæ phrygiæ ad antãdri ora ubi Sophocles Menælaũ ita Agamẽnonem alloquentem introducit. Tu hic consistens ad ideam Tellurẽ ex olympo greges cogens imolat tibyæ sonitum alter ĩ Misia quem Plinius scribit misũ quoq; dictum fuisse & iuxta olympenam ciuitatẽ tertius in Thessalia de quo nũc loquiẽ. quartus in Lesbo insula.

Olympus ciuitas iuxta olympum templum ẽ in Peloponneso: locus autẽ ubi ludi celebrabantur olympia dicebantur. nam olympus mons nõ olympus tamen procul abest neq; in monte hi ludi agebantur.

Olympus mons ẽ terræ iteriores macedoniæ claris locorum nominibus insignes pene nihil ignobile ferũt hinc non longe est: hic Pelion: hic ossa montes gygantum fabula bello memorati: hic musarũ parens domusque pieria: hic nouissime calcarum grato Herculi solum saltus oeteus: hic sacro nemore nobilia tempe: hic libethra carminumq; fontes adiacent. Pomp.

Olympus est mons in græcia. Stra.

Olympus mons altissimus inter Thessaliã & Macedoniam: alter in Gallogræcia: alius apud Mylosia: ad cuius radices Prusia ab Hãnibale cõdita. Quartus ad mare rubꝶ in æthiopia q oriente sole usque ad quinta diei hora flãmas emittit.

Olympia fœminini generis locus ipse dicitur: neutri uero generis certamina. Ser in ar.

Olympionices q in olympo certamine uincit

Oligarchia principatus paucoꝶ.

Olynthus urbs Sithoniæ iuxta Atticã ab Atheniẽsibus deleta quod ad Philippũ defecerat

Oliueum dicebant ab oleis: ut a uino uindemia. Festus.

Oliuitatem fructus olei. Varro in gloriperitō, Tum denique omnes cum lucerna obusta ē illucubrandi oliuitasque consumpta est. Idē de republica libro primo. Non modo integra exiui sed etiam maior q̄ in arbore unquā pependerit: de oliuitate oleas exui opnime condescribit. Ca. N.

Olim trinam habet significationem temporū meos olim si fistula dicat amores, olim temporis futuri. Virgi. æneı. li. i. Húc tu olim cœlo spoliis orientis onustum. Accipies secura. Luc. lat. libro. xviii. Sic tu illos fructus aduer sa hieme olim. Tur. in philopatro Deinde cū a te red erit res olim post mortem patris. Af. fra in suspecta Non amatorem olim denia re ut per eum uolet. No.

Olim tēpus præteritum significatur olim ar borpræsens & tēporis quod fructibus. olim tūditur futu ʒ nūc olim quocūq; dabunt se rempore uires. Ser.

Olim ꝓ nuper. Teren in an. Alium censes esse nunc atq; olim cum dabā: & olim furori tēporis. Idem in phor. olim dies iam ne ea præ rent. Do.

Olim quando que. Virgi. ii. geor. Ac iam olim feras posuit cū uinea frondes. Ser.

Olim aduerbium est cuiuslibet temporis & significat quouis tempore. Virgi. ii. geor. Hic tibi prævalidas olim multosq; fluentes: Sufficiet baccho uites. Ser.

Olim futurum etiam significat. Virgilius i bu co. O mihi tum q̄ molliter ossa aquiescent. Vestra meos olim si fistula dicat amores. S.

Olim diuersorum temporum aduerbiū. Virgilius in quarto georgicoʒ. Deprensis olim statio tutissima nautis. Pro præterito præsē: tis ut idem secūdo georgicoʒ. At iam olim feras posuit cum uinea frondes. Pro futuro idem. Forsan & hæc olim meminisse iuuabit. Priscianus.

Olim iam pro iam longo tempore. Quintilia. Olim iam imperator inter fulgētes uirtutes tuas suor locū quærit. & pro futuro ut idē: Qui olim nominabuntur & pro aliquando & pro iandudum: ut Curti. Olim etum uero sensibus uictis ex lecto sæpe consurgit. Diu uero significat per longum tempus ut diu equitauisse tandiu & iandiu: quæ abhorrent a uerbis momentaneis quæ iā pridē dem postulant: ut iampridem duxi uxorem. Laurentius.

Oliua arbor: & oleo fructus: oleum liquor est Caper.

Oliua arbor: olea fructus. Virgili. contraria po suit. Ser.

Oliua fructus est: unde & oliuum dicitur legimus tamen oliuam de arbore. Virgilius i bu co. Incumbens tereti Damon sic cœpit oliuæ. Seruius.

Olitor ortulanus & qui olera uendit. Neuius in appella. ut illū dicerent q primū olitor cœpam ꝓtulit. Ser.

Olitor est qui ortū oleʒ exercet olus ē oīs herba qua uescimur. Lau.

Olitoriū foʒ hoc erat antiquū macellum ubi oleʒ copia: ea loca e nam nunc lacedæmonii uocant macellum. Var.

Olli apud Enniū. olli respondit suauis sonus egria olli ualer dictum illi ab olla & ollo qđ alterum comicis cum recitatur a præcōe dicitur olla centuria non illa alterum apparet in funeribus indictiuis quod dicitur ollus lero datus est: quod græ. dicit λοιοη id est ob liuioni Varro.

Olli pro illi transit i in o.

Ollic illic Fe.

Ombrici populi iuxta illyricos: unde earpis & alapis fluuii in istʒ cadūt. Hero. iii.

Omnino quod & motum dicūt ut nec minui nec addi possit & ut omnino duo genera decertandi hoc tantum: non igitur recte dicitur omnino ad te ueniam: sed certe procul dubio.

Omnis superlatiuo abhorret: sed dicimus optimus quisq;. rursus oī bonus: non aūt qlq; Itē alio casu: ut quisq; maximo animo dum as contēnat dicimus præterea quisq; uel ois pius: & quæ carent superlatiuis sicut ordinalia noīa: ut primo quoq; tpe: tertio quoque uerbo sic unusquisq; singularis quisq; quæ uim habent superlatiui. Lau.

Omne castū ueteres icorruptum sub uirginis uocabulo appellauerūt. Ci. in orato. Philosophia casta uerecūda icorrupta uirgo. Ser.

Omen dicitur auspiciū ꝓspeʒ. Virgil. geor. li. quarto. Omine quo formans animū sic inci pit ipsa. Ser.

Omen significat aduersa. Vir. li. xi. Neue omine tanto ꝓsequere Ser.

Omen uotū est mentis & uocis unde sacrificātibus dicit: bona aūt oīa id est cum circūstātes & bona mente uelint & rectioribus pro ferant. Ser.

Omen ab ore. Varro.

Omen uelut oramē quod fit ab ore augunū quod nō auibus alioue modo fit. Fe.

Omentū require in ossa dentes. Ma.

Ominas. Pōp. in cur. uel petitur bene eueniat: ita fit & tibi bene qui recte ominas. Ser.

Omitte dicebant ueteres qđ nos dimitte. Vir. Omissis iam hinc obliuiscere graios. Ter. in phor. Nūc dimitte quæso hunc. Sal. Pachōe

omissa publico legito. Do.

Omissior negligentior. Te. in adel. At enim metuas ne ab re sint omissiores paulo. Idem in heau. Vbi te uidi animo esse omisso: cui contrarium est attentior. Idē paulo post. Ad oia alia aetate sapimus rectius solum unum hoc uitium senectus affert hoibus attentiores sumus ad rem oēs. Do.

Omonyma quae idem nomen habent: id est aequiuoca.

Omphacium uinū artificio factū ab ὀμφαξ ὀμφακος id est uua acerba. Pli. xiiii.

Onager asinus. Fe.

Onager asinus syluester id ē ὄνος ἄγριος Virgi. iii. geor. Saepe etiam cursu timidos agitabis onagros. Ser.

Onchestius auus Hippomanes.

Onchestus locus in quo Neptūni templū fuisse Homerus refert.

Onchiston locus in finibus Thebai. Home.

Oneratus est qualicunq; pressus pondere neq; aspiratioē habet: quia ab onere uenit. Ser.

Onesicritus philosophus secundū quosdā aeginensis: secundū alios astypalēsis, militauit cū Alexandro: ut Xenophon cū Cyro, & Alexādri initia & laudes scripsit.

Onites ꝓprium uiri secundū Seruium. xii. Donatus gentile uel patronymicū dixit: sed nescire gentem. Tor.

Onyx lapis ungui similis. Hora. Nardi paruus onyx metallū gēmae similes: de quo parua uasa ad unguenta fiebant. Acrō.

Onyx significat lapidē coloris unguiū Onyx enim significat ampullam marmoream: ut Porphyrio interꝑtatur.

Onyx urna ex marmore onychite. Porphyrio tamen onyx ꝓ ampulla accipit.

Onychiten marmor uocat Plinius in Arabiae montibus: nec usq̄ alibi id nasci putarunt antiqui: colorem unguis habet unde nomē acceperunt ὄνυξ significat unguē apud graecos.

Onobatim quā nam apud cumeos fuisse dicimus: si qua in adulterio mulier depraehensa fuisset hanc in foro deductam & saxo imposītam spectandam omnibus proponebāt: inde super asino collocatam & circa urbem ꝓuect iam in eūdem locum restitui oportebat: ex illo infamia notatam enobatim appellandam censuerūt. & ab eo tempore lapidē tāq̄ impurum ac detestabilē uitabant: Erat quoque apud illos magistratus philactum appellabant: quem qui obtineret reliquū quidem tempus carcerem seruabat, nocturno autem cum in senatu ueniens reges manu apphensos e curia educebat: quos tandiu detinebat donec de eorum imperio senatus occulte sententiam tulisse suffragiis: an iuste facerent, an non.

Onoba ciuitas est inter sacrum promontoriū & herculeas colūnas. Strabo.

Onomatopeia id est nominis fictio a nomine & ποιέω ut halatus ouiū: boū mugitus: taratātara tuba.

Onophrius ab onos asinus.

Onolon mons est thessaliae.

Onoleus alias monoleus lacus est Aethiopiae haud longe a ptolomaide epita cognominata ad uenatus elephantorum a Philadelpho condita.

Onus pōdus nimiū. Hora. i. car. Nec iam sustinet onus syluae laborantes. Acron.

Opaca umbrosa. Fe.

Opalia dicebantur dies festi quibus opi supplicabatur. Fe.

Opalia ab ope diē tertiū post saturnalia. V.

Opalibus regre in saturnalia Ma.

Opes auxilia. Hor. car. Nec priami domus periura pugnaces achiuos: aetoloꝝ opibus refringit. Te. Iuno lucina fer opē. Acrō.

Opem cum significat auxilium nominatiuū non habet. Ser.

Opperiri expectare Fe. per unū p opior tegor.

Opertat saepe operit. Fe.

Operibo ꝓ operiā. Pōpo Profecto moꝝ pater hic est negabo esse hic me opibo caput. No.

Operari est deos religiose & cū sacrificiis summa cū ueneratione litare uel cōuiuari. Pōponius in ꝑcone. Ad Veneris aedem ꝓfectus ē mane uetulus uotū ut solueret in me operatus ē. Affra. in excepto. Proficiscor res locus tēpus simul ociū hortabaē ut opatū illu Dianae digererē sanctū diē. Idē in eodem Iubeo hominē tolli & collocari & confoueri: soluo si operam Dianae. Virg. li. i. geor. Laetus operatus in herbis. No.

Opera ꝓ pecūia uel occasio uel facultas. Plau. in aulu. Da mihi operā paꝝ si opa ē Euclio id quod te uolo. Affra. in uopi. Deinde id qđ dedita opa cōtrouersiae cōtinuo. No.

Opera & culpa non idem sunt opera enim est si scientes laesimus. culpa si nescientes quorum alterum sceleris opera scilicet: alterum stulnciae. Teren. in ecy. Non pol mea opera neq; culpa euenit. D.

Opera est actio labor uel operatio. opus est finis fructusq; operae: unde dicūtur opera auctoꝝ uel publica aedificia ueꝝ cōfundūtur q; opus ꝑ arte & labore animi sumit ut opus rusticum: opus tectoriū. operas quoq; personas quae aliquid faciūt dicimus sicut custodia quae custodit.

Operationes ueteres sacrificia dixerūt. Vir. laetus operatus in herbis. Hora. car. Prudeat iustis operata sacris. Acron.

Operor sacrificia pficio. Vir.iii.æneí. Aruisq; nouisq; opata iuuentus.Et Iuuenalis.Et ma tutinis operatus festa lucernis.Ser.

Operæpreciū dicitur de mirificis & laudibus nam ut ea quæ magna sunt etiam si mala ta men mira mirarūr:quia libenter audiamus & hoc preciū est operæ id est audiendi. Ter. in an. Audireq; eorū est operæprecium auda ciam.Donatus.

Operæpreciū ab opera dicitur id est fructuo-sum & ad rem pertinens:quia decens iucun-dū & gloriosum est.Lau.

Operarios.Cassius scribit operarios parandos esse q laborem ferre possint ne minores an-nor.xxii.& agriculturam dociles.Var.

Operosus q rebus agendis operā dat.Oui.Mo les operosa laborat quæ ab aliquo opata est nō multar operar.Lau.

Opere legato conducto his uerbis significari Labeo ait:id opus quod græci το ἔργον uocant:id opere facto corpus aliquid perfe-ctum.

Opharus flu.est apud cantabros & opharitas in langoum flu defluens.

Ophelius troianus.

Opheltes nauta tyrrhenus.

Opheleſtes troianus.

Ophiusa insula est iuxta ebusum una cū gyro nesiis.Strabo.

Ophis serpens.

Ophiophagi qui serpentes mandunt.

Ophiophagi uocātur qui partem pācabiæ ha-bitant quos ex facto quia serpentibus uescū tur ophiophagos uocāt.Pom.

Ophites marmoris genus habens maculas ser pentis.

Ophiulcus serpentarius: quem Seruius Aescu lapium dixit.xi.

Ophiogines serpentibus generari:de qbus Pli nius septimo.

Ophthalmos oculus in cōpositiōe utimur: ut ophthalmia & triophthalmus lapis qui tres oculos simul exprimit & ægophthalmus q oculum capræ.Pli.xxxvii.

Ophthalmia oculi morbus quibus plerisq; as-pirationem detrahunt.ē & cibi species apud Plautum.

Oppido ꝓ uero uel statim.Plau.Reddidi om-ne aur oppido.Ser.in ar.

Oppido ualde.Plau.in amphi. Oppido interii obsecro hercle quantus est q ualidus.No.

Oppidum dictum quod ibi homines opes su-as conferant.Fe.

Oppidum dicitur & locus in circo unde qua-drigæ emittūtur.Fe.

Oppidum dictum est quod opem præbet.Fe.

Oppidum puteoli a puteis:require in puteoliū Varro.

Oppidum ab opi dictum quod opis causa ubi & quod opus est ad uitam gerendam habeat tuta oppida.Var.

Oppiter est cuius pater auo uiuo mortuus di cto uocabulo:aut quod obitu patris genitur fit q; auum post patrem habeat: id est ꝓ pa-tre.Festus.

Opitulus Iuppiter: & opitulator dictus quasi opis lator.Fe.

Opipar magnar opū apparatū.Fe.

Opillo genus auis.Fe.

Opigenam Iunonem matronæ colepat quod ferre eam opem in partu laborantibus cre-debāt.

Opinabile. Cicero academicor libro primo. Itaq; hanc omnem artem uerum opinabile appellabat.No.

Opinio est fama.M.T.ad Cæsarem iuniorem libro primo:Erat opinio bona de Plātio:bo na de Lepido.No.

Opinio si opinio uocanda est quæ idoneis fir matur auctoribus:reqre in fatur.Ma.

Opinio suspicio. Varro in eumenidibus. Qui omnes me bima terra agitare clamantis opi nionem mihi insaniæ meæ confirmāt.Acti. in eurysace.Opinione factum est quanto mi nus stirpem educabant:tanto uteremur ma gis eos esse. M. Tul.de offi libro tertio. Qui primum in hæc natura cohærentia opiniōe distraxissent.No.

Opinio spes:opinatio.M.T.ad Cæsarem. Post hac quod uoles a me fieri scribito unicā opi nionem tuam. Idem de officiis libro tertio. Opinionem afferunt populo eorum similes fore sibi delegerint ad imitandum. Varro in eumenidibus.Sic ad uos citius opinione ue-tilabundus miser decidi. Sisenna historiarū libro quarto.Popendius opinione frustrata. Seruius.

Opino ꝓ opinor. Plau.in bach.Prænestinum opino esse ita erat gloriosus. Pacu. in cnse. Inueni opino esse optimū & ꝓ uiribus sæpe atq; fabulari tute nō eris.

Opitulatio est dicta ab ope & tollendo id ē fe rendo opē:ferre dicitur in malis rebus & his qui de salute dubii funt:ut fer opē serua me obsecro. Terētius i andria. Sin opitulor eius uitæ timeo.Do.

Opificem non ex ope posse dici. Ci.tuscu.lib. qnto auctor est aduena quidam & ignobilis uerbor opifex insinuasse in antiquam phi-losophiam uidetur.No.

Opis pro possibilitate. Virgilius primo æneí. Non opis est nostræ Dido.Et ꝓ auxilio. Te-rentius.Fer opem:serua me.in plurali ꝓ di-uitiis. Virgilius primo æneidos. Auxilio tu

tos dimittam opibusque iuuabo. In plurali etiam pro auxilio ponitur:ut in episto.Ci.ad Quintū fratrē. Nūc ita accidit ut neque pictores suis opibus neq; studio nostro quicq̃ pficere possimus.Ser.

Opis nympha prima longa & urbs iuxta quā tigris pfluit in mare rubꝝ.Hero.

Opici fuere Cāpaniæ populi in quibus numerabantur Baiani:Cumani:Puteolani:Neapolitani.hæ nāq; urbes opicorum dicuntur fuisse.Auli Gellii ex undecimo noctium atticarum uerba sunt hæc:Percunctanti cuipiam qui & litterarum & uocum græcarum exps fuit:cuius nam liber & qua de causa scriptus esset:nomen quidem scriptoris statim diximus:rem de qua scriptum fuit dicturi hæsimus.paulo autem post subdit:Tum ille opicus uerbis meis inchoatis & incōditis adductus hæc Gellii uerba aperte declarāt per ea tempora uocem opicus:obprobrii uim habuisse & in cōuitiis in illos dici solitam qui litteras nescirent & incultius ineptiusque loquerentur:idq; etiam Iuuenalis uerba indicant cum ait opice castigat amicæ: id ē quæ non latine loqueretur:sed opicæ. Et qd mirum cum ab oscis qui fuere campaniæ populi deductum sit nomen oscenus ,& Festus dicat opici pro osco poni solitū Cato ad filiū de græcis quoq; dictitant barbaros & spuriosinos q; magis q̃ alios opicos appellatione fœdant.

Opimiani uini:nam Lucio Opimio consule cum Gracchus tribunus plebis interemptus est temperies quædam fuit:quæ coctura dicitur tanta uini fertilitate & pstantia ut quæ eo anno diffusa sunt in ducentissimū fuerint seruata redacta in speciē mellis: ut scribit Plinius id uinū a Mar.multis epigrāmatis celebratur idem uinum celebrat Cicero & Antianum anno autem opimii Liuius Drusus autor fuit belli socialis.

Opianus erat caprator apud græcos poeta est qui de piscibus carmine elegantissime scripsit quem imitatus est Ouidius apud latios operis eodem argumento ut apud Plinium legimus.

Opimianū uinum dictum est a. L.Opimio cōsule qui eo anno gessit cōsulatum quo gracchi seditionibus popularibus interierunt:nā eo anno celi temperies quæ coctura dicit̃ magna uini copia & præstantia: quod uinū in.cc.annos seruatum est redactum in speciē mellis tantæ existimationis ut amphora centenis nūmis ueniret. adhibebant aliis medimenta ut opimiana uiderentur alibi Martialis: fœlix autūnus opimi. Cicero in oratore & Plinius autores.

Opima spolia quæ dux duci detrahit. Vir.æn.x.Aut spoliis iam raptis laudabor optimis. S.

Opicū dicitur quasi p osco. sic inuenimus.oscis.n.frequētissimus fuit usus libidinū spurcaꝝ.unde & uerba impudentia appellantur oscena.Titin.osce & uolsce fabulantur:nam latine seruiūt.Fe.

Opites argiuus qdā ab Hectore interfectus.

Opiternū oppidulū ex inundatiōe rauenēsiū paludiū mari uicina.Stra.

Opicilini Campaniā habitant ut Antiochus scriptū reliquit.opici aūt ausonii appellabātur.cæterū Polybius duos hos fuisse populos ostendit.nam opicos & ausonios agrum circum crateram incoluisse memoriæ pdidit Alii asserūt opicos prius & ausones habitasse qdē gentē oscā illos posteriori tēpore subiugasse;hanc ipsam a cumanis eiectā:illos ab thuscis expulsos.cāpestria eni illa p loci uirtutē p auiditatē bella cōcitasse; cū urbes.xii. populosæ forent capuā perinde ac illarū caput dominātur.Stra.

Opicus macedoniæ mons est.

Opobalsamū succus collectus ex arbore.nam ὀπὸς dicitur succus.Ser.

Opobalsamū succus balsami & pro unguento odorifero.Ser.

Opportune dicit̃ ab eo q̃ nauigātibus maxie utiles optatiq; sūt portus.Fe.

Opportune & in ipso tēpore nō est idē. & eni opportūe dicimus cū uerbi gratia inuitati ad ipsum tempus incipiētis prandii uenimus i ipso tempore cū iam prandiū appositum ē. Te.in ecy. Opportune te mihi Phidippe atq; adeo in ipso tpe ostendis.D.

Oporteo & oportet.Ceci.Morbosū factum & ea quæ oportuerit facta nō sint.

Oportet legere libros uel expedit uel utile est uel operæpreciū uel necesse uel conducibile p passiuū quoq;:sed potius ad normā grammaticoꝝ:ut oportet legi libros.in præterito uero magis p passiuū usurpāt auctores. Ci.I Ver.Tamē id factum nō oportuit.Lau.

Opsticella urbs est in Hispania:quā Antenoris comites & filioꝝ habitauerūt cum in Italiam cursum tenuerūt quam & lactissimam uocant.Stra.

Oportebit uerbum tam præsens q̃ futuꝝ tēpus significat.

Oportere uerbū nō ad facultatē iudicis pertinet qui potest uel pluris uel minoris cōdemnare:sed ad ueritatē refertur.

Opon promontoriū Cretæ insulæ in occidentem uergens.

Oppetere occūbere:mori. Virgi æn.li.i. Quis ante ora patrū Troiæ sub mœnibus altis cōtigit oppetere.No.

Oppetere incidere. Plau. in asi. Atq; illa uiua uiuus ut pestem oppetas. No.

Oppido ualde multum. ortum est autem hoc uerbum ex sermone inter se confabulantiũ quãtum quisq; frugum faceret ut quæ multitudo significaretur sæpe respondebat quãtum: ut oppido satis esset hinc in cõsuetudinem uenit ut diceretur oppido ꝓ ualde multum atque sequi in aliis rebus eo utũtur: ut puta si quis dicit oppido didici: spectaui: ambulauerrant qui nulli eoꝝ subiici põt uel quod satis est. Fe.

Oppido aduerbium ꝓ ualde positũ frequens est. Ter. in phor. Vide pater adolescentis uenit cunque hoc animo iniquo oppido ferre uiút. Ser.

Oppido ualde translatio a rusticis qui interrogati quemadmodũ fruges uenirent respõdebant oppido. i. quæ sibi & oppido sufficere potuissent. Ter. in ecy. Enim eam lassam eã oppido tum agebát. Do.

Oppidum ab ope dicitur eius causa necessaria sint constituta. Ser.

Oppidum q; primũ conditum in latio stirpis romanæ lauiniũ. nam ibi dii penates nostri hoc a Latini filia quæ coniuncta Aeneæ lauinia appellatũ. hinc post. xxx. an. oppidũ alteꝝ cõdit albaiũ ab Sue alba denoiatũ. hæc & naui Aeneæ uecta cũ fuisset lauiniũ. xxx. parit porcos ex hoc urbs facta ꝓdigio post lauinium conditum annis. xxx. hæc & ꝓpter colorẽ suis & loci naturam alba longa dicta hinc mater Romuli Rhea: ex hac Romulus hinc Roma. Var.

Oppidum ab ope dictũ: quod eius rei cã mœnia sunt constituta.

Oppida condebant in latio hetrusco ritu multi & iunctis bobus tauro & bacca: interiore aratro circũagebant sulcos: hoc faciebant religionis causa die auspicato ut fossa & muro essent munita. Varro.

Oppidum omnis urbs est præter Romã: quæ peculiari nomine urbs dicta fecit cætera nominentur oppida: uicus pars urbis eius illa uero extra urbem frequens domibus instar urbis. uicus uocatur qui muris caret: aliter castellum dicitur a castro deriuatum. Est enim locus muris munitus. Castra uero ubi milites tentoria finxerũt. Suburbana quidẽ: quæ iuxta urbem ueꝝ in singulari est prædium in suburbanis: ut cumanum: tusculanum: uicina non tam homines qui eundẽ incolunt uicum: q̃ qui ꝓpe domum tuam habitant. uicinitas aũt ꝓpinquitas uicinoꝝ est: dicitur & cæteraꝝ reꝝ. Lauré.

Opprobriũ est frequentius uerbo: aliquãdo facto. Quin. Modo maledictis opprobriisque uulgi id est cõuiciis & exprobrationibus ꝓbrum q̃ hoc idem. Ci. ad Acticum: Epistolas mihi legerũt plenas omniũ ꝓbroꝝ. Est enim ꝓbꝝ dedecus & crimen. Quin. Pudet dicere in quæ ꝓbra nephandi homines isto cedõ iure abutantur. & ꝓ ignominia. ut Li. His freti occursant partis ingerũt ꝓbra. inde exprobro ꝓ impropero qualẽcũq; culpam etiã benefacta causa ingratitudinis: ut Teren. Nã istæc cõmemoratio quasi exprobratio ẽ im. b. imputare uero est citra repræhensionem. Quin. Imputas nobis propicios uentos. uel computare: ut Ca. Imputantur res quas iure hæreditario capit. Reputare quoque idem. Vul. Sumptus litis tutor reputabit & uianca. Laurẽtius.

Opprimere & extiguere. Tul. de amici. Differre uoluit ut sit maius opprimere q̃ extingure: eq̃obrem primũ danda est opa ne qua amicoꝝ excidia fiãt: sin aliquid tale euenerit ut extinctæ potius amicitiæ q̃ oppressæ uideãt quasi quod extinguit possit inflãmari quod opprimitur non queat. No.

Oppuniat uerberat a puniendo idest feriendo unde pueri a poniendo coercẽtur. i. plagis unde & pauimenta. Fe.

Oppugnare & ꝓdere differunt. nam peius ꝓdere q̃ oppugnare. ꝓpterea quod oppugnare inimici & hostis officiũ est. Prodere grauius cum ad eos qui amici debent esse refert hoc uerbum. Asc.

Ops antiqui dicebant opulentũ: unde econtrario inops. Fe.

Ops terra: require in Iuppiter. Var.

Ops dicta est coniux Saturni per quam uoluerunt terram significare: quia omnes opes humano generi terra tribuit; unde & opulenti terrestribus rebus copiosi & hostiæ optimæ præcipue pingues & opima & ampla spolia. Festus.

Ops opis mater deũ cuius nomiatiuus in usu frequenti nõ est. composita sunt tamen ois generis. Inops antiqui tamẽ dixerunt ois generis ops & cops pro opulentus & copiosus. Actius de Her. Quoꝝ genitor fertur: eẽ opigenibus ꝓ opem ferens. Prt.

Ops filia Cœli ex Vesta Saturni uxor: quæ & Rhea dicitur.

Ops ꝓ copia nõ nisi in cõpositiõe inops: licet Caper dicat antiquissimos hic & hæc & hoc ops & cops dixisse.

Opsoniũ qcqd addit pani & uino in comedẽdo. & uerbum opsono neutrum & obsonor deponens.

Optare est precibus a diis aliqd postulare. Virgi. æn. lib. vii. Et reor siquid ueri mens augurat opto. No.

Optare eligere. Lucil. saty. libro. xxix. Aug; uis hominem habeas hominem: quid ad aurum quare ut dicimus non est uideo hic qd magnopere optem. Sal hi. lib. iii. Atq; cũ cupio lauta tamẽ accẽsũ quæ præmiorũ spes qbus tũ optauisset ire iuuet. Vir. æn. li. iii. Optauit q; locũ regno. M. T. de offi. li. i. Quæq; maiori pti pulcherrima uideantur ea maxĩe optat. Teren. in eunu. Hoc si feceris quod uis præmium a me optato. Var. in mar. Et diogenes qui amicos qui ab Alexandro rege iussus qd uellet se facturũ. No.

Optare est unũ de duobus eligere. Virgi. Pars optare locum tecto. Te. in an. Quæ sese ĩhoneste optauit parare hic diuitias potius q̃ in patria honeste uiuere. Do.

Opterus auis uidetur. Iuue. singnare cũ inquit Et fœnix opterus ingens.

Optimatus sicut ut decuriatus siue pontificatus dicitur. Fe.

Optiones in cohortibus qui sunt honesti gradus: ut optatos quod ẽ electos & adoptatos quotquot ascitos. Var. de ui. pa li. iiii. Existimauit appellatos qui referentibus centuriõibus in cohortes adoptati: subeant ut semper plene essent legiones: a quo optiones in turmis decurionum & in cohortibus centuriorũ appellati. No.

Optimitas ab optimo. Plau. in asina. Maximas optimitates & gaudio offertissimas. idẽ ĩ capti. Maxiasq; optimitatei opiparasq; offert mihi No.

Optones reqre in turma. Var.

Opto eligo. Virg. i. æneĩ. Tuus o regina qd optes explorare labor. & alibi. Pars optare locũ tecto. Ser.

Optimus uti maximus quisq; ẽ illa uerba: uel in eũ cadere possunt q solus ẽ: & sic circa editũ prætoris supremæ tabulæ habent & solæ Proculus de uerbo. signi.

Optimus uti maximus est hæc adiectio nõ tantũ in traditionibus: sed & in emptionibus & stipulationibus & testamentis hoc significat ut libertus præstet prædiũ: nõ ut etiam seruitutes ei debeantur. Pau. eo. ti.

Optimus uti maximus si legem ita dixi eũ fũdum tibi darem & adieci ius fundi detrius factum non esse per dominum præstabitur amplius eo præstabitur nihil etiam si prior pars qua scriptũ est ubi optimus maximusq; sit liberum esse significat: Eoque si posterior pars adiecta non esset liberum præstare debere tamen interiori parte me satis liberatũ puto quod ad iura attinet: nequid aliud præstare debeam: quãuis fundi per dominũ deterius factum nõ esset Pompo. eo. ti.

Opiculo q; opinionis genus cantu imitat̃. Fe.

Opulentitas pro opulentia. Plautus in milite: Quas quæ eius opulentitate uereris. Cecil. in pharo. Opulentitate nostra sibi iniuriam faciam. No.

Opulescere ab opulento dictum decore. Furius in poema. Quo magis in campis possunt opulescere campis No.

Opus est illam rem: pro opus est illa re. Plaut. in cistel. Malum auferbonum mihi opus est. Et in cap. iã maritimos omnes milites opus est. Donatus.

Opus est illam rem: non opus est illa re. Terentius in an. Quia si forte opus est ad herũ iusiurandum mihi non apposuisse ut liquido possim. Oo.

Opus tunc dicimus ut opera quando negociũ ipsum quod gerit̃ significat̃. Si aũt fœminino genere dixerimus operas ipsas quæ aliqd faciũt significamus Ser.

Opus est mihi moneta dicimus. sed ueteres p inculatiuum hæc idiomata sæpissime qdem extulerũt: opus est mihi hanc rem. Sed apud ueteres ĩuenimus hoc dici per omnes casus præter uocatiuum: opus ẽ mihi hæc res: huius rei: hanc rem: & hac re. nos per ablatiuũ solum. Oiome.

Opus nouum facere uidetur qui aut ædificando: aut detrahendo aliquid pristinam faciẽ operis mutat. Si quis autem beneficium uetus fulcitat: opus nouum non facit: sed ueteri substruendo remedium adhiberet. Vulpianus de ope.

Opulentus ab ope & optime. Var.

Opulus genus uineæ est ubi traduces possunt fieri uitiũ ut Mediolanenses faciunt in arboribus quas uocant opulos. Var.

Opuntia oppidũ locridis est Por.

Opũti ab Oponte oppido Patrocli patria.

Opuntius sinus ẽ in ægeo mari: ab Opũtio ciuitate denominatus: Termopilis ꝓximus.

Ocquiniscere ẽ ꝓprie inclinare. Pom. in postribulo: Vt nullum ciuem per crimen pedicauit nisi ipsius orans ultro qui ocquinisceret. Idẽ in pistore: Nisi nunc aliquis subito obuiã occurrit nihil qui ocquiniscar qua compingã terminũ in tuũ locũ. No.

Ora est extremitas. Vir. ix æneĩ. Et uictum ingentis oras euoluite belli. Ser.

Oratores ex græco dicti q; nisi ad reges nationesq; deos solent testari. Hi modo appellant̃ legati. Fe.

Orare & obsecrare rogare & supplicare differunt. Oramus. n. quæ bona sũt. Supplicamus in aduersis ma is uel eũ lachrymis. Te. in an. Ipsum hunc orabo huic supplicabo. Et orare est placidos petere: obsectare iratos rogare: unde plus facit obsecrans q̃ orans. Cicero

orare & rogare. Te.in adel. Vbi scit factũ ad matrẽ uirginis uenit ipsius ultro lachrymãs orans obsecrans. Do.

Orare antiq dixerũt p agere unde & oratores causarũ auctores & oratores qui nunc legati q reip. mandata pagerent. Fe.

Orare est precibus poscere. M. T. de diuinatione. Orare & rogare ne eos supplices aspernẽtur. Nonius.

Orare agere. M. T. de sup. li. iii. Vt ueram amici causam esse malit ut orandæ litis tẽpus q p lege liceat accõmodet. No.

Orare est petere. Virg. orantes ueniã. Te. in an. Gnatã ut det oro uixq; id exoro.

Oraculum a certitudine quod Apollinis ore p batum nihil fallat: & omne uerissimũ uerbũ inde dicitur. ut Pli. Ac primo omniũ oraculis maiore ex parte agemus quæ non in alio uitæ genere plura certiora ue sunt. cur enim non uideant oracula a certissimo die maxime q; ueridico usu pfecta.

Oratorem audire oportet ius gentiũ est: oratorem non licet iniuriam pati. Plautus. Impia fecrete oratorem uerberas. Teren. in ecy orator ad uos uenio. sinite exorator sim. Orator est dum rogat: exorator dum impetrauerit. ita illud dicentis. Hoc iam effectus significationem habet: ut orator est cui causa defendenda madatur. Oo.

Orata genus piscis a colore auri dicta: qđ rustici dicebant ut auricalcas. Fe.

Oratio & stilus differũt. Oratio enim in sensu est: stilus in uerbis. Te. in an. Non ita dissimilitudo oratione sũt ac stilo. Oratio ad res refertur: stilus ad uerba. Stilus nõ est in re sed in plata oratiõe. Oratio aũt & in cogitatiõe est & in platu. Orationẽ in sententiis dicunt esse: stilum in uerbis: argumentum in rebus. ergo & poema oratio.

Oratorum significantia manifesta est oratores legatos. Vir. æn. li. xi. Centũ oratores prima de gente latinaꝛ re placet. No.

Orator apud En. orator sine pace redit regiq refert rem. orator dictus ab oratione q enim uerba haberet orationũ publice aduersus eũ quo legebatur ab oratore: orator dictus cũ res maiore ratione legebant potissimũ q cãs cõmodissime orare poterãt. itaq; En. ait oratores doctiloqui. V.

Orator est uir bonus dicendi pitus: qui in causis publicis & priuatis plena & pfecta utitur eloquentia: etiã dicebatur. Pri.

Orator hæc est de philosophiæ uirtutibus: qa cum orator non aliter nisi orando probetur philosophus non minus tacendo quã loquẽdo philosophatur. Ma.

Orationem ueteres etiã pauca uerba dicebant Te. in an. Hæc oratio me miseram exanimauit metu. Do.

Orator qui causas orat: uel in iudiciis: uel in contiõibus. Rhetor est professor rhetoricæ uel orator declamator est: rhetor uel q apud rhetorem studet: quique in conuentu scholasticorum fictam causam orat ut ueris sit eruditus Laurentius.

Orba significat apud poetas priuata aliqua psona chara. Fe.

Orba est quæ patrem aut filios quasi lumen amittit. Festus.

Orbes mensæ rotundæ dicuntur: quoniam ex orbibus dimidiatis fiebant tanto artificio ut ne cõmissura quidem cerni possit in his mẽsis utebantur romani pedibus eburneis propterea dentes elephantini tale habent distichon: Grandia tantorũ portant qui corpora quærũt An libycas possint substinuisse trabes id est mensas citreas.

Orbes appellabant mẽsas citreas quæ dimidiatis orbibus fiebant ut orbes a Martiale sæpe appellãtur ut maueusiacis substentent dentibus orbes.

Orbis quem mundũ siue cœlum dicimus a rotũditatis figura: ut Pli. nomẽ in primis & cõsensus in eo mortalium orbem appellantium. Sed & argumenta rerum docent non solum quia talis figura omnibus suis partibus uergitur in sese ac sibi ipsa tolleranda est: seque includit & continet nullarum egens compaginum: nec finem aut initium ullis sui ptibus senẽt. ii. libro.

Orbitudinis p orbitate. Ac. in am Miseret lachrymaꝛ luctuum orbitudinis. Pac. in dolore. Vel cum illũ uideas sollicitum orbitudini Turpil. in transitiõe: hoc te oro ut illius cõmiserescas miserere orbitudini. No.

Orbitũ dictum p orbe. Var. in gnothiseauton Vt sidera cœli diuũ ea cũ terra atq; axẽ quæ uoluũtur motu orbito. No.

Orbita duas res significat: nam orbita ipsa rota intelligitur & uestigium rotæ in molli solo. Asco.

Orbus qui re cara priuatus est: ut parens amissis liberis: & orbus p orphano. Ter. orbe qui pximi sũt uxorẽ ducant. inde orbitas p illa qualitate uel p quasi orphanitate. Ci. Deplorauit eni causam atq; orbitatem senatus. cælebs q caret uxore: inde cælibatus.

Orca gñs marinæ belluæ maximæ ad cuius similitudinem uasa ficaria orcæ dicuntur. sũt teretes atq; uniformi specie. Fe.

Orcas. Varro de re ru. Sæpe tibi conditũ uinũ nouũ orcæ in Hispania feruere uini ruptæ. Nontus Mar.

Orchades insulæ ultra britanniã citra thylem

numero.xxiii.tantũ habitatur.T.
Orchades triginta sunt insulæ in mari britannico angustis iter se ductæ spaciis.Pom.
Orchites genus oliuaꝝ a testiculis ad similitudinem.Tor.
Orchestra locus in theatro e quo spectabãt nobiles quod significat Iuuenalis cum ait:inter Orchestram & populũ. Victruuius quoque de eadem ait in orchestra aũt senatorũ sũt sedibus loca designata & eius pulpiti sit ne plus quinq; pedum græci dicunt hornome a uerbo ορχουμαι qđ significat salto. Sunt tamen qui opinentur orchestram dictam ab urgendo ut orchus & orcheus quod urgeat id est capiat spectatores quod si est aspiratione carebit mea sententia orchestra.
Orchestra:in orchestra autem senatoꝝ sunt sedibus loca designata.Suem.lib.i.Sessũ i.xiiii. scæna per solum orchestram trãsit.Vitruuius.
Orchestra locus in theatro ubi saltabatur ũde orchistria saltatrix ponitur & ꝑ toro theatro & sæpe ꝑ l co eminentiore & ꝑ magistratu Iuuenalis:Similesq; uidebis illic orchestram & populum ορχις saltatio.
Orchestra locus in scæna Fe.
Orchestra publicũ erat uelut ubi saltator ageret possetue duo inter se disputarent ibi.n.; poetæ comoedi & tragoedi ad certamen contenderãt:hisq; carẽtibus alii gestus edebant
Orca est amphoræ species.
Orchys græce est testiculus.
Orchytis genus oleæ ex græco dictum ꝙ magnitudine sit instar resticuloꝝ Fe.
Orceum.Cn.matius homo ĩpense doctus nuper die quarto:ut recordor:& certe aquatiũ orceũ iunceũ domi fregi.Ma.
Orchomon oppidum quod ante Minyeum post Boetiũ uocatũ est.
Orchomenus urbs boetiæ:ubi fons gratiis sacer & ueneri secundũ igniũ in astronomia.
Orchites oleas ex ui optime condi scribit Ca. orchites piseas aridas uel uirides in amur ca uel lentisco commisa:orchites nigras sale si sint confricatæ dies quinque: & cum sale excusso biduum si in sole positæ fuerũt marere idoneas solere easdem sine sale in defru tu condire.V.
Orchus ab urgendo mortẽ dictus.C.enim ꝑ g frequenter ponebant antiqui.Fe.
Orchus require in duoms.Var.
Orchus cognomen fluuius infernalis ab orchos iuramentũ:quia dii per stygem iurabãt a qua ꝑfluit teste Homero:qui Thessaliæ dicit ab styge in peneũ defluere & tanq̃ oleum supnatare.& esse sanctissimũ apud deos iusiurandum dicit.Ter.

Ordeo quis apud opontios critologus plæriq; græcoꝝ ciuibus primitias offerentibus in uetustissimis sacrificiis ordeo uti solebãt: Magistratum igitur qui huiusmodi sacrificiis præerat & primitias colligebat Crithologum nominabant:duo aũt erant apud eos sacerdotoꝝ:quoꝝ alter deoꝝ:alter dæmonũ sacrificia curabat.
Ordea Seruius per bucolica usurpatiue metri cam dixit:oam triticum ordeum uinũ mel numeri tamen singularis sunt:unde plurali in prosa uti non possumus uina tantum possumus dicere Ciceronis exemplo:qui ait ĩ prætura uina cæteraq; quæ ex Asia facile cõparantur.Et sup georgica mustum nouum tãtum singulari dicimus:sicut uinũ licet Ouidius abusiue dixerit musta:sed hoc ille plus fecit ꝗ & mustis dixit:cum ut diximus de his omnibus tres tantum causas usurpari consueuerint.
Ordeũ primũ plærũq; e terra exit diebus.vii. nec multo post triticũ:legumina fere quatri duo aut quinque diebus præter ꝗ faba eteni seruius aliquanto.V.
Ordinarius homo scurra & improbus qui assidue in litibus moratur ob eamq; causam in ordinem stat prætorem adeuntium.siue dictus per contrarietatem quia minime ordĩe uiuit.Festus.
Ordiri est ponere incipere. Actius in amphit. Non paruam rem ordior ne retice obsecro. Affra.in suspecta: Tamen animo ordiri me oportet paula paulum.No.
Ordo ꝑ multitudine:Vir.ii.æneí Et uictũ ingentis oras euoluite belli.
Ordo est digestio & in suo cuiusq; loco collocatio uelut in acie fit ubi pedites ubi alæ ubi cætera uel in ciuitatibus:ut ordo senatorius equestris:accipiturq; ꝑ ipsis hominibus.Ci. Qui apud omnes ordines esset gratiosus:series est quædam reꝝ continuata ꝑgressio ut series orationis.i.cõrextus cõtinuatus . Lau.
Ordolucas populos in anglia ardois mõtibus ꝓximos:apud quos hostorius dux romanus Caratarcũ ĩ anglia imperantẽ ꝓstrauit: non memorat Cæsar:sed Tacitus..
Ordessus primus scythaꝝ fluuius in istꝛ. T.
Ordior orsus orsum facit:& eam incipientem significat ut Vir.sic orsus ab alro q̃ desinẽtẽ ut idem:sic orsus Apollo Mortalis uisus medio sermone reliquit Dio.
Ordia oppidum est ex inũdatione rauennẽsiũ paludum mari uicina.Stra.
Oreæ freni ꝙ ore inferanť dicti.Fe.
Oreus Liber pater:& oreades nymphæ a mõtibus appellantur.Fe.
Oreades nymphæ montium ἀπὸ των ορων

mõtibus dictæ: siluarũ dryades quæ cum siluis nascuntur amadryades nymphæ fontium. napææ uel naiades fluuiorum nereides uero maris. Seruius.

Orestes a mõte propter magnitudinẽ Agamẽnonis & Clytennestræ filius: qui paruus Hermionẽ despõsauit quẽ Electræ sororis opera astrophilo phocẽsi patre Pyladis a matris & ægisthi manibus liberat quos postea intéremit ut iudicium ariopagitarũ uenit liberatus etiam diuina sentẽtia. inde Pyrrum interemit. idẽ in insaniã uersus matris furiis agitatus i tauricã ad Dianæ tẽplum a pylade ductus: ẽ comitibus etiã secundũ quosdã Hermiõe & electra ubi captus ab Iphigenia sorore agnitus est: liberatur insania.

Orexis græ. appetitio. Iuue. puomitu latine ab oris exitu. corripit primam non ergo ab oris exitu sed grecum est.

Oretani in hispania populi supra mõtes supra clastonẽ sunt maxime uergunt in meridiẽ p uenientes usque ad maritimã intra colũnas & nouam Carthaginẽ & aliqua ex pte extra colũnas sunt post celtiberos ad austrum ferme usque malacam Stra.

Oteni populi sũt celtiberis proximi ab austro Strabo.

Oretus siciliæ fluuius est apud panormum.

Orgia apud græcos dicunt sacra omnia sicut apud latinos cærimoniæ. Ser.

Orgia Bacchi sacra apud thrachas primũ ab Orpheo istituta & a solis mẽstruosi celebrari ut diuerteret tunc a uiris. deide & aliis permissa dicebãt etiã orgia oĩa sacra apud græ. ut cærimõiæ apud nos: sed dicta sunt uel ab ὀργῆς furor uel ab mõtibus ubi fiebãt induebant damarũ pellibus quæ græ nebrides & furiis & cymbalis passis crinibus agitabãtur unde mænades. idest furiosæ. neque licebat uiris adire.

Oriã dicunt nauicellã piscatoriam. Plau. malo hunc alligari ad oriam ut semper pisceiur & si sit tempestas maxima. Ful.

Oriri nasci uel surgere. Festus.

Oriona apud Pla. neque iugula neque uesperugo neque uergiliæ occidũt. Iugula signũ qd Actius appellat oriona cũ ait. Citius oriõ patescit. Huius signi caput dicit ex stellis quattuor quas ĩfra duæ claræ qs appellat Home. inter quas quia uidet iugulũ iugula dcã. V.

Oriõis ortus & occasus tẽpestuosi sũt ideo cõitẽ eius notum uentum dixit Horat. me quoque deuexi rapidus comes orionis.

Oricus ciuitas siciliæ Acron.

Origanum herba est quæ post uiginti dies pullulat in uno mense dabatur.

Origẽ feram appellant ægyptii quã in exortũ

—

canis cõtristate & conuenit: tradit ac uelut adorare cũ sternuerit higinnus hũc fuisse canẽ tradit custodẽ europæ uel icarii.

Oreades quæ dictæ sunt ab o quod ẽ oros ore os idest mons.

Oricum urbiũ prima est apud Illyricos secũda durachiũ epidãnos ante erat: Romani nomẽ mutauere: quia uelut indãnũ iturisontem id diuisum est ultra sunt apollonia salona iadera. nona. tragurium. sinus polaticus & polã quondã a cholchis ut ferũt. habita inquãtũ res transeũt nũc romana colonia armes autẽ eas: & nar*dãubius q iam dictus est ister sed eas secũdum apolloniam. nar interræos & liburnos p istros ister mitti. Põ.

Oriõ auis idica canora ut scribit clitarcus eiusdẽ nominis qui ex deorũ urina natus, dicitur ut Ouidius in fastis canit.

Orithyã uno & septuagesimo die post brumã aduẽtu auium flantem p dies nouẽ. Pli. li. ii.

Orthiæ uẽti qui spirãt a bruma lenioribus & paucis diebus. Pli. li. ii.

Oriam ueteres dixerunt nauĩ piscatoriam ut Plautus in rudente Mea opera laborare rete & oria cui debeat aspirari nec ne affirmare nõ ausim. nã si latina uox est aspiratiõe carebit sit. n. ab ora oræ cuius uocis significatio manifesta est ut ora maritima; & oro uestis idest extremitas: ẽ ẽt ora fũis quo naues ligãtur in portu ut apud Quintilianũ Oram soluẽribus bene pcemur sin aũt sit a uerbo greco ὀρέω quod significat moueo & excita carebit etiã aspiratione quod si forte deducere eã uolueris ab illa uoce hormos quæ est ps portus. Vnde hodie a nautis dicitur hormizo aspicationem exigit.

Ormeni syrus ẽptus a laerte ĩ agro magna fide fuit i aduẽtũ usqꝫ ulissis quẽ unicediligebat.

Orior oreris & oriris ortum · pticipium tamẽ oriturus est & ortus Hora. ii. epi. nil orituruũ alias nil ortum tale ferentes. Pri.

Oriẽs occidẽs mascu. sunt substãtiua pfluens p flumie. cõfluẽs quo duo flũina conueniut Cõtinẽs fœmi. est ppterea quæ non est insula. pregnans quoque fœmi. Lau.

Oriũdus qui originẽ trahit alicunde. ortus uero ex loco psonaue pẽenti ut Liui. li. viii. palæpolis fuit haud procul inde: ubi nũc Neapolis sita est duabus urbibus idem que populus habitabat. cumis erant oriundi uel nati carthagine oriundi a syracusis. Lau.

Orichalcum au in o breuem: quod Seruius in duodecimo preciosius.

Orithya diphthongo græ. scribit au. filia Eritthei Athen. regis quã boreas rapuit cũ sibi negaret in thraciã ex qua genuit Rhethum & Calaum. alia regina amazonum post Mar-

pesim matrem.Iusti.secundo.
Orthos urbs Macedoniæ.
Orichos urbs inter macedoniam & epirũ ubi terebinthus nascitur.
Oryx fera quæ contrario pilo nascitur. Plini. octauo & secũdo.
Orta excellẽtissima oretaniæ ciuitas.Stra.
Orion Neptũni filius ex Euryale Minois filia uel mutata u in o ex urina iouis & mercurii in corio bouis immolati ab Hiero thebano orãte hæredem:de quo Ouidi.quinto fasto rum.comes Dianæ qui cũ se omne animal superaturum iactaret immisso scorpione ierit & uterque in cœlum transferri uoluit Pelta des uciare ac etiam dianam quæ cum sagit tis confixit secundum Callimachum. Ser.ali ter dicit in x.habet aliquando duas primas longas:aliquãdo breues.Tor.
Orion a calypso adamatus in ortigia & interemptus a Diana ody.quinto.
Ornatus ornati etiã dicebatur.Pri.
Ornatus genitiuo ornati.senatus tr antiqui di cebant:ornatus est autem κοσμον id est cõmune ad decus & ad turpitudinem.Te.i eu. Quid istuc inquam ornati ẽ.Oo.
Ornatus quasi ab ore natus.Var.
Ornatus dicitur & bonis artibus instructus & honores adeptus:appellaturque ornatus cul tus ipse quo quis ornatur.Fe.
Ornamentum ex ore.Var.
Ornamenta muliebria sunt quibus mulier or natur:ueluti inaures armillæ & uiriolæ anuli præter signa.orios & omnia que ad aliam re ullam parantur nisi corporis ornandi causa quo ex nũero & hæc sũt aurum gemmæ lapilli qui nullam i se utilitatem habẽt item ornamẽtorum hæc sunt uittæ mitræ semimitræ clautica acus cũ margarita quã mulieres habere solẽt.reticula crochi finitia sic & mulier potest esse munda: non tamen ornata ut solet contingere in his que se emũdauerũt lotæ in baineo: nec se ornauerũt & cõtra est aliqua ex sõno statim ornata:nõ tamen mundata.margaritæ si non solutæ sunt uel qui alii lapides siquidem exempules sũt dicendum est ornamentoꝝ loco haberi.sed si in hoc sunt resoluti ut componant ornamẽtoꝝ loco sunt.ꝙ si adhuc sint rubẽtes lapilli uel margaritæ uel gemmæ ornamẽtoꝝ loco nõ erunt:nisi alia mens fuit testantis ꝙ hoc quoq; quæ ad ornãenta parauerat orna mentorum loco & appellatione compræhẽdi uoluit.Pom.de au.& ar.lega.
Ornamentoꝝ appellatione uestem muliebrẽ non cõtineri nec errorẽ hæredis ius mutasse respondit.Pau eo,ti.
Ornithones ad claudium oppium accessimus qui anxius subridens recipis nos inquit in tuũ ornithonem ubi cædes inter ciues. Var ro.
Ornithones dico omniũ alituũ quæ intra parietes uillæ solent pasci.Var.
Orodes ,pprium montanus interpꝛtatˀ.
Orœtes persa sardiũ præfectus qui Polycratẽ samioꝝ tyrannũ dolo captum suspẽdit qui opa Darii & Astubagei sardis occisus est. Te rennus.
Orospeda reliquis & duobus montibus mediterraneum agrum inter pyreneos mõtes latusq; septentrionale usq; satyros terminantibus. Iste autem a medio i occasum permeat deflexus in austrum & littus a columnis præ tendens per spartanũ excurrens campum applicatur autem siluæ super nouam Carthaginem & malacæ regiõem.orospedam autem habitantes montani sunt post celtiberos ad austrum Stra.
Orphæum poetam Aristoteles nunq̃ fuisse & orphaicum carmen pythagorii ferunt cuius dam fuisse Critonis.Ci.de na.deoꝝ.
Orphæum alii a mulieribus ciconum necatũ dianæ alii fulminati ob tradita mysteria:alii mortua uxore eurydice extinctum ad auernum thesprotidis autor pausanias
Orphanus qui caret patre præsidioq; paterno: quiq; summopere desiderat illius operã est græcum. Pupillus est qui caret quidem matre sed tantisper dum est in ætate cui debet tutor.Lau.
Orphanus quidam pupillum dicunt.alii pupillum qui caret patre & habet tutorem.
Orphæus œagri filius sextus ab atlante undecim sæculis ante bellum troianum fuisse dicitur multaq; scripsit.
Orphæus thrax fuit œagri filius qui musicæ arte õnes superauit ut scribit Diodorus edidit poema mira suauitate refertum in ægyptum nauigauit unde cerimoniaꝝ usum ad traces detulit inter argonautas cecinit historiam de chao & exordio mundi ut est apud Apollonium nunq̃ fuisse Orphæum scribit Cicero in diuinatione. Greci uero quinq; orphæos fuisse contendunt.
Orphæus thrax theologus & poeta œagri fluuii filius.alii apollinis ex caliopæ excessis omnes melodia & poesi a patre cytharam accepit quam in formam testudinis Mercurius Apollini dederat dono interfectus a spretis ciconibus caput & cithara in œagrum proiecta lesbum peruenerunt ꝙ caput cum serpẽs ædere uellet in saxum uersus est ab Apolline Laertius fulmine periisse dicit sepultus a musis Orphæus etiam adiectiuum sed trissyllabum est.

Orsilochus qui ab eo flumine genus duxit.
Orsus incepit Vir. primo æne. ueneris contra
sic filius orsus plerunque finit ut sic Iuppi-
ter orsus Seruius.
Orthoepia sine dipthongo recta & suauis uo-
cis expressio.
Orthogonius angulus rectus.
Orthos sub urbe colere late expedit sicut olea
ria ac rosaria Varo.
Orthos rectus in compositione tantum ortho-
graphia.
Orthigia eadē delos quod ὄρτυξ ὄρτυγος
.i.coturnix in ea primū uisa sit: licet fabula
canat sororem asteriem uersam incoturni-
cem in ea insula.
Ortigia delos insula Fest.
Ortus in quo omnia oriantur consuetudo cū
aspirantone horius usurpauit. Ser.
Oropygium siue ruelius uropygium pluma ē
in uolucrū anus uertice surrecta ab una cau
da & pyge anus.
Octodorus alias octodorus uicus ueragrorum
hodie dicit̄ sancti mauricii extra celias bel-
gas. & aquitanos in sabbudia inter sedunos
antuates & allobrogas in ualle non magna
adiecta planiciæ altissimis montibus undiq̄
continetur in duas partes rhodano flu. diui
sus diocesis sedunensis.
Orthographiam id est formulam rationem-
que grammatices institutam non adeo cu-
stodit ac uidetur eorum potius sequi ratio-
nem qui perinde scribendum ac loquamur
existimātinā q̄ sæpe nō litteras mō sed silla-
bas aut permutat aut preterit cōmunis ho-
minum error est hæc ego ideo tamen nihil
mirum uideretur tradidisse aliquos legato
cum consulari successorem dedisse ut rudi
& indocto cuius manu ixi pro ipsi scriptum
animaduertit.
Ortona pelignorum urbs ad adriaticum.
Orthogonium rectiangulus triangulus.
Orthodoxus recte opinionis.
Orthoepeia emēdata cū suauitate uocum ex
planatio. Quintilianus.
Orthocorybantii populi scytiæ in Asia.
Ortonium petram piratarum esse cōstat in fe-
rentanis ortenum & amiterinum sagnis am-
nis excurri. Strabo.
Orus isidis filius tiphonem & alios paternæ
cedis conscios interemit quem appollinem
dicunt edolum medendi artem a matre, &
uaticinandi. Diodorus.
Osa sum pro odi. Plau. in amph. Inimicos sem
per osa sum obtuerier. No.
Os faciem hominum tantum dici putāt. Vir
gilius in. undecimo. Donec riuuli clamantis
in ore condidit aduerso. Idem libro primo.
os humerosque deo similis. Sed auctoritate
ueterum & pecudum & ferarum dici po-
test in undecima ora citatorum dextra de-
torsit in omnes. Etiam alicuius rei omne pa
tens dici potest. Virg. in. iii. georgico. Quē
si quis ferro potuit rescindere summum ul
ceris os. No.
Os ossis & hoc ossu & ossum dixerunt. Pacu-
uius Ossium humanū æstuolam aureē & ē
correptū. os uero productū oris facit. Pr.
Osci autem afonii appellabantur sicut opici
cæterum Polybius duos os fuisse populos
ostendit. Nam oscos & auionios agrum cir-
cum cratera incoluisse memoriæ prodidit
alii asserunt opicos prius & ausones habitas
se quidem gentem oscam illos posterior ē
pote subiugasse. hanc ipsam a cumanis ē
etiam illos ab thulcis expulsos. campestria e-
rum illa propter loci uirtutem per audita-
rem bella concitasse eum urbes duodecim
populosæ forent Capuam perinde ac illarū
caput nominauerunt. oscorum enim & sam
nitum montes pariter in circuitu campāie
iacent: sunt enim osci post pometios & cam
paniæ partem obtinent. hoc autem tempore
cuncta usque Sinuessani ut diximus tenent.
oscis quippiam & ausoniæ gentis proprium
obtigit. nam cum oscorū gēs defecerit quo
rum lingua romana salua manet ut more
quodam patrio scripta poetica in scenicum
certamen proueniant histrionesque pronun
ciant. Strabo.
Oscitat ore lasat.
Oscillis fictilibus require ī saturnalia.⁷ Macro.
Oscinum augurium a cantu auium. Fe.
Oscines aues auspicium ore fatentes. Fe.
Oscines uerbū q̄ ex ore primū elatū est. Var.
Oscilla pelasgi capita regi inferno Herculem
ferunt postea cum gerionis pecore per Itali-
am reuertēte suasisse illorum posteris ut fau
stis sacrificiis infausta mutarent inferentes
dici non hominum capita sed oscilla ad hu-
manam effigiem arte simulaca & aras non
mactando uiros sed accensis luminibus ex-
colentes quia non solum uirum sed & lumi
na soca significat. Inde mos per saturnalia
missitādis cæreis cœpit. alii cæreos mitti pu
tant non ob aliud quam q̄ hoc principe ab
incomi & tenebrosa uita quasi ad lucem &
bonarum artiū scientia editi sumus. Macro.
Oscitatio est animi ocium & securitas: dicta
ab ore ciendo: oscitantes securi idest nihil
prouidentes Te. in and. Sperans iam amo-
to metu inter oscitantes opprimi Do.
Osculum & suauium intellectibus his discer-
nuntur q̄ ab ore osculum suauium a suaui-
tate dicitur. Va. de ui. pa. Ideo ab ore dicitur

osculum non a suauitate unde suauium q si mul sit suauiari No.

Osculum. Titin. Illa rubra laudo q oscula ui pingue caput. Non us.

Osculum religionis est Vir. primo æne. oscula libauit natæ. Ser.

Osculum ab ore. Varro.

Osculum diminutiuum ab ore. Pri.

Oscines dicunt aues quæ uoce auguriú faciunt. præpetes uolatu. Vir. Qui uolucrú linguas & præpetis oia pennæ. Hora. Oscinē corú præce suscitabo solis ab ortu.

Ositet quis est apud delphos: & quare mensiú quédá bisiú uocát. Osiotera quidē eú uocát q hostiá ímolat cú sacer declaratus ē qnq; át sacri sunt p oém uitá: hi aút multa una cú ,p phetis agunt ii simul í isdē sacris operátur. Quippe q a deucalione originē ducere se arbitranť. berisius át ut multi putát phisius ē multa eni: tunc téporis nascuntur & germinant. Verú nō ita est. non eni. φιτῶ. β. Sed utuntur delphi sicut macedones ιλιππον & αλέκρον & ευρολινηυ dicētes sed loco π. nā τοπατειν ατειν & τοπικρον ικρον plane dicunt. est igiť phisius. bisius: í quo deum interrogant: ná subintelligere patriú est hoc. n. mēse oraculú edebať seruimú quoq; huius dié apollinis natalem & πολυ φθον on appellát non qd ea die [illegible] liba seu placentas coquerent: sed quod multis ad oraculú accederét multis oracula ederent nupi me. n oracula singulis mensibus rogátibus cōcessa [illegible] remissá: ni semel oio pychia hoc ipso die in anno respondebat sic eni calistenes & anaxádrides scriptú reliquerút.

Oscito & oscitor idem. Pri.

Oscorus scytharum est fluuius.

Osi aduerbiú optandi. Vir. vi. Si nunc se nobis ille aureus. utiná ab ut cōponitur inde ut ,p utinam. Hora. ii. ser. O pater & rex Iupiter ut pereat positum rubigine ferrum. Pri.

Osi sunt & perosi sunt dicebatur. Festus.

Osirim ægyptii ut solē esse asserunt quotiens hieroclipicis litteris suis insculpere uolút insculpút sceptron. inque eo speciem oculi exprimát. & hoc signo osirim monstrát significantes hunc deum solē esse regalique potestate sublimē cuncta dispicere. quia solē Iouis oculum appellat antiquitas. Ma.

Osiris Iouis filius ex niobe filia Phoronei successit Phoroneo í regnú argiuorum fratrem Aegialú regno achaiæ præfecit & ad ægiptios tráffretauit. Isidē duxit uxoré ægiptii litteras didicere. ipe docuit aratra facere & agri culturá: quare ut deus honoratus est. tádem a sityphone ægyptio: uel ut Ser. a Typhone fratre clam occisus. ab isidē diu quæsitus est tandē apud phylas iuxta syenem laceratus copertus est in insula abaton in palude iuxta mēphim sepeliri cú isis curauit & paludē stygem idest mœrorē appellauit nec nisi certis diebus & mitratos eo accedere uoluit si quis í ea palude perisset. neq; reperiretur ca dauer centú annis quædá illi officia soluebá tur. unde centum errát ános Sed cú apparuisset ægyptiis deide bos quidá osirim putarút & adorarunt ut deum uocaruntque apim. i. bouem eoꝝ lingua de qua Pli. viii. detinent illú per annú secundú alios per decénium in statuto die sacerdotes eú sacro fōte subinergút: mox alter publico luctu istar isidis quæritur donec inueniant quem cōpertú centú antistites cum pueroꝝ regibus & populo & musicis memphim prosequuntur: & sic semper perditur & inuenitur magna omniú lætícia & plausu. Inde Pli. in octauo & Seruius in quarto Lactan. primo diuinaꝝ institutionú dicit isidis sacra eé quia filiú amisit Osirí & inuenit. Nam primo sacerdotes eius deglabrato corpore pectora tundunt lamentátur que ut ipsa olim. inde producitur puer tanq̃ inuentus cú læticia Ná cú semel post mortē marti filium amisisset multum fleuit ueritus ne idē quod patri contingisset. Templú Isidis erat iuxta cápum martiú ut proxima oui[illegible] Lucca. primo. Cápo martio ubi scepta erat [illegible] ouilis ubi suffragia dabantur & in eius pulsabantur cymbala quædá quæ sistra de Osiri etiá laertius in prohœmio inter alia Osirim deum figurate significare per cátharum accipitrem serpentem. Iuue. Argētea serpés: quoniá subdit depono corruptus osiris. Tor.

Osiris antiphone fratre interēptus & dissectus in, sex & uiginti partes datas singulis cōscioꝝ appellatur enim Diōisius Plutō: Ammon Iuppiter pan. serapis quē greci plutonē putant osiridē ægyptii solē deú eternú & osiridē luná eterná appellant q suis radiis ueluti pluribus oculis mare & terrá lustraient: q dá ut eúolphus dionisiú syrú Orphæus dionisiú dicit: diodorus: Osiris í uerbo saturnus Osiris aspiratiōe caret.

Os aspiratione caret & similiter hortor si naturá originis sequi uelimus sunt tamen qui putent accepisse aspirationē differentiæ cau sa ne uidereť esse frequétatiuú uerbi orior.

Osissimi iter celtas ad oceanú, pximi lexobiis uuellis nanetibus Venetis ambiliatibus. diablintribus curiosolis sessu uiis aulertis Rhedonibus inter ciuitates armoricas nominantur in prouitia turonēsi regnoq; francoꝝ sinu. hoꝝ littora británico sunt mari aduersa ut refert. Pom. mella.

Osoré dixerunt qui aliquem odisset.Fe.
Ossa mons in finibus thessaliæ.cétaurorꝫ sta-
bulum.Sen dicit olympo olim coniunctum.
Ossa dětes cú unguibus & capillis nimia sicci-
tate ita děsata sunt ut penetrabilia nō sint ef
fectui aiæ q̄ sésū ministrat Macrobius de sa.
Officulatim ut simulatim.Ci.in fallacia. Offi-
culatim Parmenoné fredulum occultus.N.
Ostentú.Labeo diffinit omne cōtra naturá cu
iuscúqꝫ rei genitum factum que duo genera
sút ostētorꝫ unú quotiés quid cōtra naturá
nascitur tribus manibus forte aut pedibus:
aut qua alia parte corporis quæ naturæ con
traria est.Alterꝫ q̄ quid prodigiosum uideť
quod græ.uocāt τωρέσ.
Ostendere spé uel metum est cōsiliú.dātis Pro
ponere uero est potestāté imperiúque habē
tis.Ci.Propositis mortis & exilii minis Idé.
Spem metúqꝫ ostendere.Lau.
Ostendo ostensum & ostentum inde ostentū
monstrum:& ostentus.ta.tum.Pri.
Ostentum ostentatum.Fe.
Ostenditur nobis id quod quærebamus.Ter.
in ecyra opportune te mihi Philippe in ipso
tempore ostendis.Dona.
Ostentas sæpe ostendis gloriandi cā.Fe.
Ostinet pro ostēdit.Fe.
Ostia urbs ab exitu Tyberis appellať.Fe.
Ostrea i lucrino cōpascebantur ita eni gratio
ris saporis fore putabant.
Ostrea require in anguilla.Var.
Ostrinū ab ostro colore q̄ é subrubeus. Tur.i
herc.Interea aspexit uirginé i rectá i capite
ricolá idutá ostriná austrináthic idutus sup-
parum .N.
Ostorrú lignú est quo modius adequatur.Pri.
Ostrea fœmi.ueteres dixerunt.Fe.
Ostia in plurali fluminum tantum.Si orbé si-
gnificare uoles singulariter.Ser.
Ostrea piscis in cōchis.
Ostrum purpura ab ostrea in qua far piscis cō
peritur apud Tyrum.
Ostracon testa.Inde ostracopos fictiariū.
Otanes psa:qui cum Dario i Magū cōiurauit.
Otreus & mygdōius fratres Hecubæ.filii:Ci
sei:patrueles Polymnestoris:a quo Othrya-
des apud Vir.secundo.
Othryoneus q cassandrá cū etiá indotatá pe-
teret.eaqꝫ sæpe egregiá i bello operá nauaŕet
ab idomeneo occisus dicitur.
Othryades hic cú íter sprthratas & argiuos cō
uenisset ut treceni utriqꝫ delecti de agro quo
dam inter se decernerent & ut superiores ex
titissent eorum regio foret unus hic expar-
tiatus superfuit spolia tisqꝫ argiuorum cadaue
ribus eorꝫ arma ad suorꝫ castra contulit.seqꝫ
i suo ordine tenuit:cú hi duo qui ex argiuis
reliqui erant argos abiissent castris suorꝫ re-
lictis aut tamen thuiadé cum puderet sparta-
tá reuerti ab socio iterfectos illic apud thy-
reas id enim loco nomen erat mortem sibi
consiuisse de quo Ouidius in libris fastorꝫ
nec foret Othryades comestis mersus in ar
mis heu quátū patriæ sanguinis ille dedit.
Otiosus curis relaxatus .
October equus appellabatur q̄ i cāpo martio
mése octobri Marti imolabaŕ.de cuius capi
te maxia erat cōtentio Iter subutanos & sa-
cramenses & hi in regiæ pariete illi ad turré
manilliá id figerét cuius cauda ut ex ea san-
guis in focum distillaret:magna celeritate p
ferebatur in regiam.Fe .
Ouantes lætantes ab eo clamore quem faciūt
redeūtes ex pugna uictores milites geiata o
littera.F .
Oualis corona quá habebát qui ouátes introi
bant cú bella non erant indicta uel sine san-
guine confecta.F.
Ouare raro reperimus ouo Diomedes:
Ouem mascu.genere dixerunt:ut ouibus duo
bus non duabus.Fe.
Ouis genere masculino.Quando igitur magi-
stratibus populi Romani more maiorꝫ mul
cta dicitur:uel minima.uel supræma obser-
uari solet ut oues genere uirili appellentur
Marco Terentio quando citatus neque re-
spōdit:neque excusatus est.Ego ei unú oué
mulctá dico.Ac nisi eo genere diceret:nega
uerunt iustam uideri mulctá.A.g.
Ouis thessaliæ mons est opositus ossæ in quo
laphitharum fuit origo .
Ouis decem quidam gregem esse putauerunt
porcos quinqꝫ uel quattuor.
Ouis p̄ pecude oió interposita uidem uouo
as ab oue prima breui .
Ouile ab ouibus ab equis equile.Var.
Ouinus ab oue.suinus a sue possessiua . ouilla
& suilla diminutiua sunt.Pri.
Ouibus legatis agni non continentur q̄diu au
tem agnorꝫ loco sunt ex usu cuiusqꝫ loci su-
mendú est ná in quibusdá locis ouiú nume
ro esse uidētur cú ad tonsuram uenerit.
Ouibus legatis neque agnos neque arietes &
agnas deberi nemo dubitat.
Ouium & bouú noia a grecis hæc ut Polybi
us & Callimachus scribunt.V.
Ouum est digestio fœminis.Macrōbius de sa-
turnalibus.
Ouum græce oon interposita u.hiatus causa i
de oua tarica corrupto uocabulo butarca.ta
ricon salsum.Tor.
Oxia acutus:
Oxys acticus uelocius in neutro oxy.
Oxyschoenon iūcus marinus.Plinius.xxi.Et

Rhœnon græce furus: qui quasi acutus funi calus ad uitalia utile. Aliud melanchrus.i.fuscus cuius usus ad uasa. Aliud triãgulum qđ cypenẽ: qd silignũ traductũ cõperi. T.
Oxime ocissime. Fe.
Oxoniũ & cãtabria sunt Britãniæ oppida. St.
Oza oppidũ est ultra ãnẽ tritona & cinyps fluuius per uberrima arua decidẽs. Tũ leptis altera & syrtis noie atq; ingenio par priori cæterũ altero fere spatio que dehiscit quaq; flexũ agit amplior eius pmontorium est boriõ ab eoq; incipiẽs ora quã lotophagi tenuisse dicunt usq; ad phycõta & id promõtoriũ est in potuoso littore pertinax.
Oxya ẽ acutus morbus aut cito trãsit aut celerius. Iterficit oxy n. acutũ & ueloce significat
Oxypor cõdimenti genus quod oxigarũ appellat ẽr coluẽla apitius cũini ũcis duabus gigiberis ũcia una rutæ uiridis ũcia una alis pterea rebus cõficit collumela aliter ultimis uersibus totius operis.

Aces plurali numero positũ nouimus. Varro de uita patrũ libro tertio Aiaduertẽdũ primũ quibus de cãis & quẽadmõm constituerit paces secũdũ qs fide & iusticia eas coluerit. N.
Pacifcunt. Neui. belli punici. li. vii. Id quoque paciscunt mœnia sint quæ luctãtiũ recõciliãt captiuos plurimos. Idem. Sicilienses paciscit obsides ut reddãt. No.
Pacto mõ quoniam antecedit pactum mõus Terentius in an. Eo pacto gnati uitam & cõsilium meum cognosces. Do.
Pactum a pactiõe dicitur. unde etiam pacis nomẽ appellatum est. & est pactio duo; plurimue in unum placitum & consensus.
Pactũ est duo; cõsensus atq; cõuẽtio pollicitatio uero offerẽtis solui pmissũ. Vl. de apel.
Pactias uir lydius qui Sardis persuasit ut a cyro deficerent. Herodotus.
Pachiri montes sũt in maiori asia e quibus fũditur absartus fluuius.
Pachynum promontorium est Sicilie pelopõnesum spectans dictum ab aeris crassitudie nam pachis crassus est.
Pachynnus hẽt ypsilon mons siciliæ.
Pachysios siciliæ flu. sexti. Põ. clade nobilitato
Pachynnũ pmõtoriũ siciliæ inter qđ' pelopæ ora q extẽdit ionio mare accigẽs hæc fert illustria messanã taurõiniũ. tauna megarida syracusas & i iis mirabilẽ aretusã fõs ẽ i quo uisũt iacta i alpheũ ãnẽ ut diximus pelopõnesiaco littori ĩfusũ. ũde ille credit nõ se cõsociare pelago sed subter maria terrasq; depssus huc agere alueũ: atq; hic se rursus extollẽs. Pom.
Pactolus fluuius ẽ lydiæ aureis arenis smirneos irrigãs agros q qdã uetustæ fabulæ fuere locũ. f. in eo Mydã regẽ q a baccho ĩpetrauerat ut quicqd tangeret aurum fieret.
Pachisos fluuius ẽ siciliæ ciuilis sanguinis notatus infamia. Nam apud eũ Sex. Pompeius Pompeii magni filius occisus est
Pacificatus sũ. pacẽ feci. pacatus sũ in pace sũ uel ab armis recessi placatus sũ ab ĩdignatione animi ad leuitatẽ redii: uel aĩo leui sũ. Lau.
Padus uenetus fluuius fœlicẽ admodũ cãpũ alpibus subiectum. mediũ ferme diuidit. S.
Padus supiora late ocupat littora. nãq; ab imis radicibus uersuli montis exortus paruis se primũ fõtibus colligit & aliquatenus ex iilis ac macer mox aliis ãnibus adeo augescit atq; aliter: ut se per septẽ ad postremũ hostia effundat unũ de iis magnũ padũ appellãt: inde tã citus psilit ut discussis fluctibus diu q lẽ emisit undã agat suũq; etiã in mari alueũ seruet donec eũ ex aduerso littore istriæ eodẽ ĩpetu pfluẽs ister amnis excipiat hac re per ea loca nauigãtibus qua utriq; amnes eũt inter marinas aquas dulciũ haustus est. Pom.
Padus fluuius longe humilior daruẽtio & nascit ex uno duo; fõtiũ quos habet lacus quedã ingens supra nonnulla medualio; loca admodum caua cunctos Europæ fluuios pter hiso; exuperat. Stra.
Padusa fluuius ẽ quẽ aiũt padi brachiũ quoddam Rauenã usq; perductum: massanicum eum alio nomine appellatũ quẽ ego fluuium non existimo sed fossam potius qua a fluuio ne nauigia traherentur ad urbem.
Pædareto pprnũ uiri ex pedia: & areti uirto. [illegible]
Pædagogus pueri ductor. Tor.
Pædotrines ludi litterarii peæceptor. Tor.
Pædia eruditio institutio.
Pæan laus in Apollinis honorẽ cãtata abusiue oĩum deo; laus. unde pindarus opus suum de laudibus deo; oĩum Pæana ĩscripsit. põitur & p Apolline: & tunc a paeo. i. ferio unde parce pcor pæan. Nam phythone interfecto laudibus & carminibus laudatus fuit. quæ pæana dixerunt: & pes eius carminis pæon duplex aut ex longa & tribus breuibus: aut ex tribus breuibus & longa: quo; alte; prĩcipiis alte; clausulis assignauit Aristoteles pœantius uero p philoctete per œ. Tor.
Pæon medicus peritissimus qui secundu Homerũ curauit Plutonẽ in cœlo.
Pæõia regio ab herba pæõia a rege Aemathia pæones populi iuxta pãgæũ promõtoriũ. Aemathiæ cõterminũ: sed iã Macedõiæ ps.
Pægma ludus a παίζω. aliquãdo p ãphiteatro ubi fiebat & pægma ludibria.
Pestum oppidũ Lucaniæ ubi ob cœli clæmentiã bis ĩ anno pducebãtur quidam fructus

Paganus uillanus, nam uilla iuxta fontem fieri solet quæ pagi dicitur pagus uilla. Tor.

Pagus uilla uel fons unde paga ex uno fonte potestate. Ser.

Pagani dicuntur rustici quia nõ nouerunt urbẽ, paganus enim uilla uel fons unde ẽt pagani dicuntur rustici quasi ex uno fonte potãtes semi paga. i. semi poeta & hoc uerbo humili satyrico usus est modo.

Pagani a pagis dicti. Fe.

Pagi dicti a fontibus ꝙ eadem aqua uterẽtur Aquæ enĩ lingua dorica pagæ appellant. Fe.

Paginæ dictæ ꝙ in libris suam quoque obtineant regionem ut pagi; uel a pagendo, ꝙ in illis uersus panguntur id est finguntur. Fe.

Paganalia dies septimontium nominatus ab his septem montibus in quibus urbs sita est Feriæ sunt nõ populi sed montanorum modo ut paganalibus quæ sũt alicuius pagi. V.

Paganitæ feriæ agriculturæ causa susceptæ & haberent in agris agros. Varro.

Pagere dicendum non pangere ut iquit. Qui.

Palmarium palma dignum. Terentius in eunuco. Id uero est quod nihil puto palmarũ. Do.

Pala a pagendo; quod fuit instrumentum rusticanum. Festus.

Palatini qui & palantes cum Euãdro uenerũt: qui & palatini & aborigines ex agro reatino consederunt in quartæ regionis palatio sed hos alii dictos a palantia uxore latini putauerũt quidẽ itaque. Nemus palatiũ appellat. V.

Palatium mons romæ appellatus est ꝙ ibi pecus pascens balare consuerit; uel ꝙ palare id est extare ibi pecudes solerent: uel ꝙ ibi hyperborei filia palanto habitauerit quæ ex Hercule Latinum peperit. Alii eũdem ꝙ pallas ibi sepultus existimant appellari. Festus.

Palatina domus dicitur parrasia ab Euãdro arcade Silius aspiræ montis apex uocitata, palatia Regi parrasia. Virgilius parrhaso dictum paros de monte lycæi non placet quod suspicantur nonnulli domum domitiani dici parrasiam qa in germania sub parraside uisa multa gesserit ũde germanicus ẽ dictus sponsũ illorũ meminit Plu. in laudibus traiãi.

Palatialis flãen ad sacrificandũ ei deæ constitutus erat i cuius tutelã palatiũ ẽe putabãt. Fe.

Palam idest coram pluribus. Fe.

Palam quære in dictione coram. Caper.

Palam ad omnia acceperunt. Terentius in eu. Si falsum aut fictum cõtinuo palam est Ser.

Palla uestis mulieris longa.

Palam quæstum facere dicemus non tantũ eã quæ in lupanario se prostituit: uerũetiam si qua ut solet: ĩ taberna cauponaruel qua alia domo pudori suo non parcit. palam autem sic accipimus ac passim hoc ẽ sine delectu, non si qua adulteris uel stupratoribus se cõmittit: sed quæ uicẽ prostitutæ sustinet. Item quæ cum uno & altero pecunia acceptar cõmiscuit: non uidetur palam corpore quæstũ faceret. Octauenus tamen rectissime etiam ait ea quæ sine quæstu palã se prostituit debuisse his connumerari.

Palantes fusi & uagantes. Tit. li. vii. ab urbe cõdita, prĩcipio ãni & de gallis quos primo palantes p apuliã cõgregari iam fama erat: & de Herenicorũ defensione agitata, mẽtio. S.

Palaria ludi cum milites ad palos exercentur tantum pluraliter declinantur. Seruius in ar.

Palantus lacedæmonius exul patria dux adolescentulorum qui ex seruis nati fuerant. Taréntum condidit. Fuit enim octauus ab Hercule Hora. car. flumen & regna petam lacõi tura palanto. Acron.

Palamedes naupli eubotæ regis filius Vlyssis fraude necatus.

Palæstra luctatio: a palin iterũ: & παιω ferio uel percutio.

Palæstra etiam dicitur lenonis domus quo est exercitus amator assidue. Plautus in bachi. Abstine a palæstra ubi damnis desudascitur Ter. in phor. Palæstra exit foras. Do.

Palæstra luctatio a palios luctor. Vir. vi. æne. Pars in grãmineis exercẽt mẽbra palæstris. Ser.

Palea require in messam. Varro.

Pale pastoꝝ dea cui sacra colũt. xi. kalen. Ianu. quæ palilia uocantur. Ser.

Palearia pelles sunt dependẽtes ex gutture boum. Vir. iii. geor. Et crurum tenus a mento palearia pendent. Ser.

Palæstricos quasi ex usu palæstræ. Afranius in excepto etiam de pellis mihi manum per palæstricos No.

Palæstina a Iudæa incipit; qua tangit arabas cum in phœnice & ubi se ciliciæ committit Antiochia, olim ac diu potens. Sed cum eã regno semiramis tenuit longe potentissima operibus certe eius insignia multa sunt. duo maxime excellunt, constituta urbs miræ magnitudinis babylon ac siccis olim regionibus. Euphrates & tigris immissi. Cæterum in palæstina est ingens & munita ad modum gaza sic persæ ærarium uocant & inde nomen est. ꝙ cum cambyses armis ægyptum peteret: huc belli opes & pecuniam intulerat est non minor ascalon: Est sæpe ante diluuium: ut ferunt condita ubi cephea regnasse eo signo accolæ affirmant ꝙ titulum eius fratris phinei ueteres quædam ariæ cũ religione plurima retinet: quin etiam rei celebratæ carminibus ac fabulis seruaturque a perseo andromede clarum uestigium belluæ marinæ ossa inmania ostentant.

Palæstina prouincia syriæ. Arabiæ contermina a philæsthim urbe metropoli in ea.

Palæstra exculta in primis est a laconibus ut multi dicunt propertius. Multa tuæ spartæ miramur dona palæstræ. Idem filios erudiebant natare in aquis frigidis ad membra cōfirmanda pollucem amycleum palæstræ inuentorem fuisse aiunt.

Pallor anxietas quædam animi præmaturam faciens senectutem.

Palæphagos & parabos insulæ etiam in phœnicæ est parua:& quantum patet tota oppidum frequens tamen quia etiam super aliena tecta sedem ponere licet. Pom.

Palæmon marinus deus. L. portunus q̄ portubus præsit filius Athamantis alius phinei arcadiæ regis filius ex sthenobei alius grāmaticus tempore. Quintil.

Palilia festa apud palem, quam pastorum deā dicebant. Seruius in arte.

Paliurus herba spinosa & asperrima. Vir. Carduus a spinis & cætera. Ser.

Palisci duo fratres Iouis & Thaliæ nympha filii: quæ grauida metu Iunonis optauit ut terra sibi dehisceret, partus tempore reclusa terra ex Thaliæ utero nan sunt histo q̄ iterum aperta tantum sit cum nati sunt: de quibus Seruius nono. sacrificabatur his humāis hostiis deinde minoribus. Macrobius. Si quis furto peierasset sine remedio necabatur in fluuio. Tor.

Palillogia reduplicatio:

Paliscorum stagnum est in Sicilia sulphurei odoris infectum apud hoc aiunt ueteres ex Ioue & Etna genitos natos fuisse paliscos & ab eis denominatum uolunt nam apud hoc detestabili ritu suo illos plācte coluere priores deos existimantes.

Palinurum Calabriæ promontorium haud lōge ab Helia quæ postea uelia dicta est. ī quo palinuri gubernatoris nauis Aeneæ tumulus est & ab eo locus nomen sortitus est.

Paladium signum e ligno palladis: ut Seruius in, ii & Ouidius sexto fastorum.

Palas Iouis filia ex capite armata nata cum Iunonem uideret non ferentem filios inuenit bella unde bellona dicta a nonnullis soror & auriga Martis palladi cum palas gigas ui inferre uellet interemit eum unde pallas dicta est cum prius tritonia a Tritone palude ubi primum uisa est. Vel a πάλλω uibro q̄ astam uibret minerua uel q̄ uim minetur uel q̄ neruos minuat ob studiorum laborē Nam dea artium & sapiennæ est: digni illi consecrati & arces idest sublimitates rerum eius templum primo apud milesios admirādum ab aliactæ igne absumptum & uocabatur asisia apud eos Hem. i. To.

Palax quære in pellex. Lau.

Palas dea castitatis. Acron.

Palas minerua dicta est q̄ pallantem gigantem interfecerit uel sicut putabant q̄ in pallante palude nata est Fe.

Palla est honeste mulieris uestimentum hoc ē tunicæ pallium. Plautus in menech pallam ad phrygionem fert confecto prādio. Lucilius libro decimosexto: cum tecum est quis uis satis est uisuri alieni homines spiram pallas redimicula promit. Virgilius æneydorū libro primo. pallam signis auroque rigente. Nonius.

Palla proprie uestis muliebris deducta usque ad uestigia. Virg. æne. prolonge tegmine pallæ tigridis eximiæ per dorsum & a uertice pendent. Seruius.

Pallenæ regio in litore Macedoniæ iuxta Sithoniam & themopontum ubi ponti a dæa aphytia Neapolis Aega Therambum sciona Menda & sana patria protei fuit alia pallenæ in achaia secundum Pli. iiii. Pallorem uetustatem & negligentiam. Lu. in. xxx. uo'uit dici posse sana opus omne perit tineæ pallor omnia cedunt. No.

Palmes uitium sarmeta appellantur q̄ in modum palmarum humarum ungulas quasi digitos edunt. Fe.

Palma urbs una e duabus est quæ in una gymnesiarum sunt conditæ hæc autem ad occasum sita est. Strabo.

Palma uide inferius in parilema.

Palmulæ appellantur remi a similitudine manus humanæ Fe.

Palmipedale spacium quoddam. Varro.

Palmata toga qua triumphantes:& qui palmā meruerunt utuntur: quæ & Iouis festi similis est unde Iuuenalis ait in tunica. Iouis triumphantes enim omnia habent Iouis insignia. faciem quoque rubrica illiniunt instar coloris ætherei sceptrum quoque gerunt. Seruius

Palmira urbs Assyriæ de qua Pli. v. inter pthorum & romanorum imperium. Inde palmireni ciues.

Palinodia recantatio græ est nec abnego potuisse me tanq̄ palinodiam canere. Ma.

Palmula extrema pars remi i modum palmæ protenta. Virg. quinto æne. & leuas stringat sine palmula cautes. No.

Palinurus promontorium Siciliæ ab Hannibale: Acron.

Palpo & palpor idem. Pri.

Palpo quasi a palpando. Pla. in Mercatore palpo percutit. No.

Palpari blandiri. Fe.

Palpetras per t Varroni placuit dicere. Fauorinus uero per b dixit. Alii dicunt palpetras genas, palpebras autem pilos ipsos. Ser.

Palumbes fœminini generis. Vir. prorulit: ut raucæ tua cura palumbes. Lu. Ma. Macrofq; palumbos quod consuetudo obseruauit Seruius in arte.

Palumbes colūbæ sunt quas uulgus tecas uocat. S.

Paludati armati ornati. omnia enim militaria ornamenta paludamenta dicebant. Fe.

Paludamentum est uestis quæ nunc chlamys dicitur. Salustius libro tertio historiarū. Et eodem tempore. Lentulus duplici acie longum editum multo sanguine suorum defensus postq ex farcinis paludamenti obstari & delectæ cohortes intelligi cœpere. Tullius ad Cæsarem iuniorem libro secundo. Antonius demens ante lucem paludatus. No.

Paludamentum uestis militaris ducibus præsertim congruens.

Paludatus idest paludamento ornatus. Est autem paludamentum uestis ducum & imperatorum croco & purpura confectum. Iuuenalis. Cumque paludatis ducibus crescente marito ausa loqui S.

Paluda paludamentis hæc insignia ac ornamēta militaria ideo ad bellum cū exit imperator ac lictores mutarunt uestem signa. paludatus enim dicitur proficisci. quæ propterea quod conspiciuntur qui ea habent ac fiunt palam paludamenta dicta. Varro.

Palus paululum aquæ i altitudine & palā diffusa. Varro.

Palmotia quænam est megatéses theagone tit ramo electo parum diu inadministrada republica modestos se ac temperatos præstiterunt. Inde niulium ut ait Plato. & intemperantem libertatem popularibus ipsis propugnantibus penitus corrupti cum cæteris in rebus inlocupletes & copiosos insolentes se gerere cœperunt titum uero eorum inuadentes homines pauperes splendide & effusæ cō uiuari ac cænare uolebant. idque si negaretur omni uiolentia & peculantia utebatur: denique facto plebiscito usuras a creditoribus quas antea soluissent reposcebant. idque palintotiam appellauerunt. Plu.

Pallan & palantes dicimus fusi & uagantes. Li. ab urbe palatique passim uaga ut fit pauore facto raperēt pecora & libro trigesimo secundo. Cū a frequentibus palantes & locorum ignari circūuenirentur.

Palingenesia est iterata generatio eorum qui ex humanis corporibus in alia corpora intrant ut dicitur de Pythagora.

Palilia festa deæ palis cognominatæ posteriçæ quo die positis in foco manipulis fœni rustici ludibundi saliebant qui expiari hoc sacrificio credebant. Varro sic ait palilia tā priuata q̄ publica sunt & est genus hilaritatis eclusus apud rusticos ut congestis cum fœno stipulis ignem magnum transiliant q̄ palle faciūt eā expiare credētes quære ī pilia

Pallaca quæ pelex dicitur. Suetonius accumbente aliqua pallacarum.

Palilia significant diem sacrum in honorem palis deæ postericæ cognominatæ quo die positis in foco manipulis feni & rustici ludibundi saliebāt qui expiari hoc sacrificio credebant.

Palilia uel diem sacrum in honorem Iliæ quæ peperit rhemum & romulum quorum sacrificiorum in philippicis meminit Cicero palilia quæ nunc parilia mutatis litteris dicimus uel quod dies conditæ Romæ accensis manipulis accenso fœno colatur. Aut palilia dies festus palæ deæ agrorum seu pastorum habitus a ueteribus Varro sicut palilia tam priuata sunt q̄ publica & est gestis cum fœno stipulis ignem magnum transiliant q̄ palis deæ faciūt eam expiare credentes.

Palpare tractare est & lenire.

Pallas bellona est præestq; bello ut Mars.

Paligenesia id iterata genero animas humanas exeuntes aiunt de corporibus in alia posse corpore ītrare ut aiebat Pythagoras.

Pallenæ oppidum est ī macedonia ubi bellum giganteum gestum fuisse contendunt macedones in agro quem postea phlegreum dixerunt demum cumam unde suborta est opinio eorum qui dixerunt gigantes confiagrasse ad cumas in campania.

Palmatætogæ idest ueste triumphali quod est suspicatus. hæc ortum habuit a pictis uestibus que apud Homerum sunt palmata dicebatur quoniam pars palmæ idest uictoriæ in ea intexebatur ut ab Helena pictis uestibus apud Homerum acu certamina inseruntur eadem dicebatur triūphalis.

Pallor est anxietas animi prænaturam faciens senectutem.

Palæmō Rēius grāmaticus, tantæ fuit superbiæ ut litteras secū natas diceret & secū morituras appellaretq; Mar. uarrōem porcū litterarū is uicentinus fuit temporibus Tiberii & Claudii imperatoris tantæ prodigalitatis ut demum coactus sit colere uitem ut scribit Tranquillus uomentanum fertile reddit ut tradit Plinius in diuisione partium orationis Aristarchum est secutus Fabio autore.

Palæstritæ erant qui ludebant palæstra & ungebantur Parsius quinque palæstritæ licet hæc plantaria uelant.

Palati palantum more uagari ut. Cor. Tacitus ea clade perculsi treuiri & plebs omissis armis per agros palantur.

Pampinarium non terra ubi nascuntur pampini sed congeries pampinorum uirentium uitis ramusculorũ. uel ut ait Pli. palmes qui e duro exit materiamque in proximum annũ promittit pampinarium uocatur certe ĩ hoc palmite multi pampini funt. Lau.

Pampinus & dies utroque genere utimur. Ser.

Pamis tantum uolucrum quam dimminutiue pamulam uocamus. Lu. libro nono foris subtegminis pamis est tumorque inguinum ex formæ similitudine sic uocatur. Af. in matertera Inquam plenam papulam pamum tympanum. Neuius in optiõe qui me miserum miseriorem reddidit q̃ pamis puerum q̧ pueri ægrius patianẽ hoc genus morbi. Nonius.

Pamphilus totus amans. Serui.

Pãphilus totus amãs & pictor eximius. Quit.

Pamphilia inter ciliciam & syriam in minori Asia & mare pamphilicum.

Pãpinari uites uiniæ dicunt: sed a sciente fieri debet nõ in arbusto pãpinare est a sarmentis coles qui nati sunt de his q̃ plurimum ualẽt ad secundũ nonnũq̃ etiam tertium relique re reliquos decerpere ne relictis collibus farmẽtum nequeat ministrare succũ Ideo in uitiario primitus cũ exit uitis tota resecari solet ut firmiore sarmento e terra exeat atque in parẽdis collibus habeat maiores. Varro.

Pamisus fluuius Thessaliæ.

Pamportus ãnis ex alpibus fluens ex illyricis nauigabilis deferẽ. intrat aũt saum ut facile in segestanã oram & pãnoniam ac tauriscos usque deuehatur. Strabo.

Pan est quẽ uocãt in unũ sub hoc habitu sub quo solem cernitur esse prudentioribus permittit intelligi hũc deũ arcades colũt appellantes τοὺς non siluarum dominũ sed uniuersæ substantiæ naturalis dominatorem significari uolẽtes. Cuius materiæ uis uniuersorũ corpoꝝ seu illa diuina siue terrena sint cõponit essentiã ergo una cornua barbæ q̃ dimissa prolixor naturam lucis ostẽdit qua sol & ambitũ cœli superioris illuminat & inferiora collustrat. ũde Home. de eo ait. φαῦλον. Quid fistula uel uirga significent superius in habitu eius expressimus. quod in capræ pedẽ desinit: hæc argumẽn ratio est q̃a materia quæ in omnẽ substantiã sole dispensante porrigiẽ diuinis de se corporibus effectis in terræ finitur elemẽtũ. Ad huiusmodi igiẽ extremitatis signũ pedes electi sunt. q̃d & terrenũ esset & tamẽ semper peteret alta pascendo: sicut sol uel cum radios dimittit in terras uel cũ se recolligit in mõtibus uisitur huius in ui amor & delitiæ uico crediẽ nullis oculis obnoxia quod signat harmoniam cœli quæ soli amica est quasi sphæraꝝ de q̃bus nascitur moderatori neque tãen nostris potest unquam sensibus depræhẽdi. Macro.

Pan deus est arcadiæ.

Pan ore caprino hircinis cruribus coliẽ a mendesiis tanto in honore illic auctore herodoto ut ab eius noĩe s urbs condita siti quã chẽ uocant idẽ panos urbem: numẽ est arcadiæ quod & campanarum est.

Pãsa ab expãsis & porrectis gẽs capillis ut capito a capitis magnitudine ex Pli li. xviii.

Panariũ uas ĩ quo pãis seruaẽ ut granarium ĩ quo granum. Autor uarro interdũ accipitur ꝑ uasis in quibus bellaria erant. Marcialis ĩ panariolis tribus redisti.

Pamisus flumen in asinæo. Pom.

Panyasis hierõymus de tẽporibus siue eusebi.

Panvasis poeta illustris habetur.

Panones transdanubiũ flu. populos quos hũgaros dicimus nõ memorat Cæsar sed Taci.

Panormus & imera urbes inter lilium & pelarida. Pom.

Pantheon idem templum omnium deorum.

Panethẽaica siue panethenæa ludi q̃ Athenis celebrabantur in honorem Palladis athenæ unde oratiões parathenaicæ isocratis & aristidis smirnei.

Pancratiastes membris ꝑmit & cõtinue luctator qui aũt in uulnere uulnerator qui uero in his utrisque & qui in oibus fauens pantarblus ut apd̃ Aristotelem.

Panciatiastæ atlethæ sunt qui caput & os manibus oppositis quasi interuallo præmuniũt mẽbraque eorum omnia priusq̃ pugna moræ est aut ad uitandos ictus cauta sit aut ad faciem dos parata. A. G.

Pandere. Varro existimat ea causa dici q̧ qui ope indigerent & ad asilum cæteris cõfugissent panis daretur. pandere ergo quasi panẽ dare: & quod nunquam fauum talibus clauderetur. Varro de uita populi ro. Idem hanc dictam melius putat esse cererem sed in asilum qui cõfugisset panis daretur. Est nomẽ fictum a pane dando pandere quod est apertire. Nonius.

Pandosus lacus Arcadiæ: quæ uocari consueuerat curretis,

Paoeus fons est sub libano mõte: i quo si quã nãtantia proiiciãtur in lacum cui phiala nomen: cuncta reperiuntur.

Paneus fluuius est. Colcorum cui oppidũ imminet sui nominis habens post se Henio corum gentes.

Panctolium mons est ætoliæ ea de causa sic

dictus:quia ibidem omnis ætolia conuenie-
bat ad peragenda cõmunia: & idem pan qđ
est totum & ætolia.

Pandionius a Pandione filio Erichthonii & a-
thenaꝝ rege sic dictus.

Pangæus Thraciæ mons est Thessaliæ iūctus
in quo secundū quosdā Iulius cæsar a põpe-
ianis fere ad deditionē coactus est: huius i ra
dices mœstus defluit amnis

Panaridi mõtes Cappadociæ seu Armeniæ sūt

Pandus a pando formatur nõ pādidus alterni
tatis euitandæ causa: quod in plærisq; obser
uatur: sicut a mane matutinæ: nõ manutinæ
a uitis uinetū: non uitetū. Pri.

Panus lignū qđ inter stamina currit uel ipsum
filiū facit diminutiuū panicula. Lucil. inter
monstret rectus sub tegmine panus. Pri.

Panis masculinū est. Plau. tamen neutꝝ ptulit
pane singulariter tantū: licet panū in geniti
uo plurali. Cæsar panū dixit cuius diminuti
uū est pastillus. Ser. in ar.

Pango pepigi & panxi duplex habet præteritū
parco peperci & parsi pungo pupugi & pun
xi: uello uelli & uulsi: nitor nisus & nixus: te-
neo tenui & tentui. Ser.

Pango pegi & pepigi & panxi antiqui: pango p
paciscor dixerūt: ipingo tamen ipegi. P.

Pangere carmina. i. componere.

Pannæ dicuntur maculæ uenarum eminen-
tium. Mar.

Panniculæ a panno deducuntur. Ser. in ar.

Panariū autore Varrone loculus dicitur i quo
panis seruatur.

Panniculariæ causa pānicularia sunt uestis dā-
nati aut nūmuli quos uictus sui causa in pm
ptu habuerit, aut leues ānulos id est qui tem
non excedunt aureoꝝ quinque sine gemma
& quæ in custodia recæptus secū attulit spo
lia quibus idutus est cum quis ad suppliciū
ducitur. Vlpianus de bonis damnatorū.

Panisci satyri. Cicero de natura deorum. Si dei
sunt ne etiam nymphæ deæ: si nymphæ pa-
nisci etiam satyri.

Pannosus qui crasso panno ac uili opertus est
nec hoc nisi de paupere dicitur. Lau.

Panibus redimibat caput equi imolati idibus
octobris in campo martio sacrificium fiebat
ob frugum euentum & equus potius q̄ bos
imolabatur: quod hic bos frugibus pariēdis
est aptus. Fe.

Panætolium mons maximus in ætolia.

Pantaria exigua insula est pcul in pelago i ipo
cõspectu littoris formiaꝝ nõ multū distans
a Põtia insula: ueꝝ a littore distat sta. ducen-
tis & qnquaginta semota. Stra.

Panætius stoicus quē Ci. imitatꝰ in offi.

Pandecta a Δέχομαι quasi oia cõprachēdēs

Pandion filius & successor Erithei in regno
athen. per. xl. annos auxilio Terei regis Thra
cum regem Ponti fudit & Prognē filiā illi de
dit uxorem: fuerūt autem (ut Plato in atlan-
tico scribit) post Cecropē reges athenienfiū
Erichtheus: Erichthonius: & Erysichthonꝰ

Panchaia regiūcula Sabeæ in Arabia ubi thus.

Panagyres solēnitates in qbus dii & principes
laudabanꝰ unde panagyricæ laudatiões quæ
imꝑatoribus per annos dicebantur.

Pangæum Thraciæ pmontorium bessis con-
terminū & Macedoniæ iunctum ad radices
mœstus annis ubi auri & argenti fodinæ ad
septentrionē a peonibus habitatur: id est to-
tum terra. Hero.

Panionū locus sacer i mycale ciuitate ioniæ
uersus arcton Neptunno Heliconio dicatus
ab ionibus: unde nomen. Hero.

Panionū in Ionia sacra regio. & ob id eo noie
appellata q eam cõmuniter iones colūt ibi
a fugitiuis: ut aiūt: condita nomen famæ an
nuit Phigeta ibi Ephesus Dianæ clarissimū
templū: quod Amazones Asia potitæ conse-
crasse tradūtur.

Panormus & panormitanus græce nõ habent
dasean: græci autem non aspirant uocales in
mediis dictionibus. nam licet in simplicibus
uocibus aspirent: tamē cū uocalis quæ i sim
plici erat prima in composito sit media: abi
ciūt dasean homines tamen nostri temporis
aspirant Panormus & Panormita & Panor-
mitanus & recte fortasse: uidentur autē pa-
normus dictum a nauium applicatiõe quæ
undique illuc conueniunt: est hormus ut su-
pra dixi portus: pars: inde nautæ dicunt. hor
migare id est nauem anchoris atq; reticulis
instruere qua secura sit in portu a repentinis
pcellis: aspirandum his uocibus satis aperte
declarant lapidum inscriptiones quæ in ea
urbe ab Adriani temporibus in hunc usque
diem extant in quibus utuntur uerba hæc
scripta: respublicæ Panhormii quæ uox aspi
rationem illic habet & geminū: unā panhor
mium dixere & panhormū & fœminino ge
nere Panhormus.

Parthēope a Parthēope sirene q̄ illic ē sepulta
ut leucosia ab altera qđ Pli. & Stra. placet. Eu
stathius uero i Dionysiū putat pthenopē di
ctā a pthēope q̄ ex euboea uēerat dux eoꝝ
colonoꝝ q Neapoli tenuerūt: quæ duce eo
Iūba & phebo auspice ad neapoli substiterit
cū sociis columbæ quam i auxilio secuta est
Parthenope.

Parnes nomen cuiusdam montis græce emit
tit genitiuū parnethis cū theta.

Panticeps fluuius Scythiæ qntus ab istro post
Boristhenem cui cõmiscetur.

Panselinos pleniluniũ li ꝑ le ut sonus seruet:
Penthesilea regina Amazonũ post Orithyam quæ troianis fauit.
Pantomimus reꝝ omniũ imitator q in scæna uarias personas agebat.
Pandus canus. Virgi.ii.geor. Lancibus & pãdis fumantia reddimus exta. Ser.
Pangere figere: unde plantæ pangi dicũtur cũ in terram admittũtur: unde etiam uersus pangi uel figi in cæra dicũtur Fe.
Pango ꝑ paciscor. Ci.ii.ad Herenniũ. Pacta sũt quæ legibus obseruanda sũt hoc modo rem ubi pangunt. Ser.
Panace genus herbæ ẽ & sal sic dictæ qđ oẽm pellat dolorẽ: & qđ sit πανάκειον .i. ad omne remediũ. Ser.
Panarium ubi id seruabant: unde id dictũ qđ græci πῦρος a quo græcis granum dictũ, in quo ea quæ condũtur. Var.
Panificiũ a pane & faciendo cœptũ dici. V.
Panis quod primum figuram faciebãt ut mulieres in lanificio pannus postq̃ ei figuras instituerunt. Varro.
Panis ꝓprietatẽ a pascendo ueteres putant existimandum. Varro. de uita pa.li.i. pastillos & panes hæc uocabula pastus quod esset pascere dicebant. No.
Pancarpiæ dicuntur coronæ ex uario genere florum factæ. Fe.
Pandicularis dicebatur dies idem & cõmunicarius in quo omnibus diis communiter sacrificabatur. Fe.
Pandiculari dicuntur qui toto corpore oscillãtes extenduntur eo q̃ pandi sũt Fe.
Pandana porta dicta est Romæ quod semper pateret. Fe.
Pannus facit diminutiuũ pannicula. Fe.
Pannus græcus ubi ea facit. Var.
Pannibus ꝑ pannis Pomponius in achis gemmis bono animo es uideo eripuisti primitus de pannibus. No.
Panelium dictum a panno & uoluẽdo filo. V.
Panthera fere uocabulũ græcũ est. Var.
Panthera animal: de quo Pli.viii.
Pãthus troianus: genitiuus græcus pãthoos. T.
Pantherus nomen proprium.
Pantices intestinoꝝ partes sunt & quidem for dictæ. Festus ita scribit: pantices sunt uentris fluxus.
Papiam urbem olim Ticinum uocabant.
Papare ꝑ comedere. Persius papare minutum plautus seruo opus est quod papet.
Pantices fluxus uentris. Fe.
Pappi cardoꝝ flores. Lucre. Vestẽ nec plumas aurũ papposque uolantes. Fe.
Papillæ capitula mammarum dictæ quod papularum sunt similes. Fe.

Papyria a popyrio uocata.
Papilla illud est unde lac trahitur. Ser.
Papulo carbunculus. Virgilius tertio georgicorum ardentes papulæ atque imundus olẽtia sudor membra sequebatur. Ser.
Papæ admirandi a papas qui est pater.
Papæus. Iuppiter lingua schytica secundũ Herodotum.
Papyrus a nostris iuncus uel scirpus: unde papyraceus.
Paphlagonia ꝓuincia minoris Asiæ ubi Cytorus mons & paphlagones in Italiam transuecti mox ueneti dicti sunt. Cornelius nepos.
Parasange apud persas uiaꝝ mensuræ. Fe.
Paratũ æs appellabaẽ id quod equitibus duplex pro bonis equis dabatur. Fe.
Parare quærere. Terẽ. in ecy. Immo abi aliquã puero nutricem para Do.
Parochos a græco tractũ est nomẽ quod uehiculo præeat hoc schemate enim græce latine uehicula nũcupatur: & ẽ officii genus q̃ administrantibus paret. Varro: sexq; Vlysses hic eni oĩa erat idẽ sacerdos ꝑter parochos: deniq; idẽ senatus idem populi caput. No.
Parapechia chlamys græcum est. Fe.
Paraclitus licet græcũ di. sed seruaret sonũ acclamãtis uel aduocatus. & paracletus dicendum fuit.
Paradisus pomarium id est ortus consitus alius ortus holerum: unde holitor.
Parasitus qui alioꝝ mensas & cibos sequitur a græ. σῖτος: quod nõ solũ frumẽtũ sed cibus significat; qui & assentaẽ & omnia facit gulæ gratia. & ꝑ omni qui uerbis mouet risũ: in se parasitaiter quæ forma mutationẽ potius q̃ diminutionem significat: ut antoni aster. ad Atticum Ci.xiiii.
Parabola iuxta sententiam. Cicero. Collationẽ dicit dissimilium comparatio.
Paradoxa iuxta sententiam uel inopinabilia παρὰ præter & iuxta unde paradoxa Ciceronis id est electa sententia.
Paragonum deriuatum.
Paradigma exemplum ut si potuit manes.
Paralyticus dissolutus & paralysis.
Paranymphus ꝓnubus a doctoribus quibusdam & Hieronymo; ab antiquis auspex qui de nuptiis auspicium capiebat qui a uiro adhibebatur pronuba a parte uxoris apud nos sacerdotes dici possent Tor.
Paradiastole per dilationem cum pro rem interpretatione dilatamus cũ dicimus prodigum liberalem: astutum sapientem.
Panaginis nomen ꝓprium apud plautũ.
Pantagia omnia agitans flu. Siciliæ qui plenus strepebat per totã fere Siciliã a Cerere quærenti filiam iussus silere.

Paragoge deductio ut admittier p admitti.
Parasceuæ præparatio.
Paranomasia agnominatio:ut amentiú aman tiú abire obire.
Paralrafter non paruus parasitus. aliter enim non diceretur a comico nisi imitator parasi torum.Lau.
Parasitus est qui oía ad uoluntatem eius loq̃ in cuius cõtubernio est:assentando oiaq; lau dando nihilq; repugnando uentris gfa.Scur ra uero qui risú ab audientibus captat non salua dignitate personæ.Lau.
Parapanisus indiæ mons est aduersus bactras: alii dicút sub ipso Parnaso Bactrá conditam.
Parce agere laudis est nimiú peccati.Te.in an. Tu quoq; perparce.i.nimiú parce.Do.
Parcæ dictæ cata antiphrasim qđ nemini par cunt:sicut lucus a nõ lucendo.bellú a nulla re bella.Ser.
Parcere est ueniam dare.Virg.vi.æneí.Parcere subiectis & debellare superbos.No.
Parcere seruare.Vir.in.x.Argenti atq; auri me morasq; multa talenta natis parce tuis. Nonius Mar.
Parco conseruo:& parco ueniam do conseruo parsi facit:ueniam do peperci.Ter.i ecy.Heu me infœlicem hanccine ego uitam parsi per dere:& ppriæ partú dicitur ab eo quod labo re quæsitum est:quia nullus partus est sine doloribus ac labore.Do.
Parco prohibeo.ut parce pias scelerare manus Seruius.
Parco pro omitto.Virgi.i.æneí.parce metu ci therea.Ser.
Parco:seruo.Virgi.x.æneidos.Gnaris parce tu is.Seruius.
Parco peperci & parsi.Ter.in ecy Hãc me ego uitam parsi pdere.parsum supinú:ide parsu rú.Var.pecunius bene parsis.Pri.
Parco peperci:sed melius parsi antiq declinãt. ná parsimoniam;nõ parcimoniam dicimus. Volút autem quidam grámatici differre ut parsi semel quid factum significet:pepci aút & semel & sæpius: facit autem participium parsurus futuri.Do.
Parciter pro parce.Pomp.in Ver.Salbeolo par citer tanquam frater mihi sis melius ad do mú condúdam.Ne.
Parciuit parcit.Neuius in quadrigeminis:Suo labori nullus parciuit.No.
Parcus seruator.Vir.i.geor.Atque apibus quã ta experientia parcis.Ser.
Parcus enim neq; ab arca neq; ab arcendo:sed ab eo quod paruum & parum denomiatus. Aulus Ge.
Pardalis fera nuper adducta: quæ erat figura ut Camelus maculis ut Panthera.Var.

Pardyus filius Merdyos ex ducibus Xerxis.
Parelchon est pductio dictionis ex adiúctiõe syllabæ:ut ades dum.
Parens uulgo aut mater:sed iuris prudentes a uos & pauos auias & pauias parentú nomie appellari dicút.Fe.
Parere obedire.Fe.
Parere etiam uiros dici posse.Cecilius auctor est.Calchis sat hic uicinus peperisse & nobis datum id prudenter ut naro ab Homero.N.
Parere etiam dicuntur ea quæ non concipiút. Virgili.libro.xi.Ite ait ægregias animas quæ sanguine nobis hanc patriam pperere suo. Nonius.
Paretoniú ciuitas & portus ingens quadragin ta fere stadiog ab aliis amonia uocatur ; ut Strabo scribit a Cathabatmo distat nõgentis stadiis:uel ut Plinius metitur septuaginta mili bus passuum.
Par impar ludi genus Hora.primo epistolag. Ludere par impar plostello adiúgere mures equitare in arúdine longa.& Augustus ad fi liam in Sueto.Si uellent inter se inter cœná uel talis uel par impar ludere.
Paret significat apparebit.Fe.
Paret obsequitur.Vir.æn.i Paret amor dictis caræ genitricis & alas exuit No.
Paret uidetur.Vir.in.x. Cui pecudú fibræ cœ li cui sidera parent.No.
Parentationis animæ honore:require in satur nalia Macro.
Parectaceni gentes in Mœdia.
Parenthesis interpositio.
Paretam.Diodorus per quos tigris & euphra tes perfluit.
Parentis appellatione non tantú pater sed etiã auus:& deinceps omnes superiores continét sed & mater & auia & pauia.
Parẽtes utriusque sexus accipere debemus sed an infinitum quæritur & quidam parentem usque ad tritauum appellari aiunt : superio res maiores dici hoc ueteres æstimasse. Põ ponius refert:sed Cassius omnes in infinitú parẽtes dicit q & honestius é & merito obti nuit.Non.
Parentes usque ad Tritauum apud Romanos uocabulo nominantur:ultro hos qui nõ ha bent speciale nomen maiores appellant. Itẽ liberi usq; ad nepotem ultra hos posteriores uocant.Sũt ex lateribus cognati:ut frater so ror sorotesq; & ex his pgnati.item patrui a mitæ auunculi materteræ.
Parem esse est sufficere alicui rei siue resisten do siue exequendo:Cicero ad Atticú Sed ad huc pares non sumus. Quintili.Aspicio par laboribus corpus uel par é decens é. Quin. Quid fieri adultero par est.Paria facere é qđ

alibi imissum est uel quod aliunde acceptú alibi uel aliunde compensare Quin paria fa cimus nihilne eius, uicarius meus. Lau.
Parentalia ubi is qui peregrinæ imolatur solet p̄rentari idest colere terram & tantum plu raliter declinatur.Ser.in ar.
Parius lapis candidus unde multa signa fiunt & est in paro insula. Vir.niueaq; paron hor. urit meglyceræ nitor splendentis pario mar more purius.Acron.
Paries quære in murus.Lau.
Paries est siue murus siue materia est.Item uia est siue semita siue iter est.
Pariter ex quo neuius de cuma quid profana ri modo si tres menses in æde ut pariter di spertiantur patris bona. No.
Pariter conuenienter. Titin ī poelia metú istú ædepol media extulisti pariter ut dignus fu it.Nonius.
Pariter quære in dictione simul.Lau.
Pariter similiter. Affrani.in homine, Tibi in utraque parte pollet & pariter potest.Plau. in aulu.Is ex se habet reliquit qui hic habi tat filium pariter moratum ut pater atque auus eius fuit Nonius.
Pariter idest similiter.teren.in eu.Ac pariter fi eret.Donatus.
Paris pro par. Actius ad hanc fortuná accessit ei fortuna paris.Pri.
Pario peperiét quartæ.En.oua parire solet ge nus pénis condecoratum.Pri .
Parilibus Romulus urbem condidit quē diē festum præcipue habebant minores. Fe.
Paribit pro pariet.Pomponius in buccone au ctorato .Si prægnans non es paribus núquá Nonius.
Parilia genus uestis quod dicebat̄ ricinú.V.
Parilia sacra in honorem iliæ matris Romuli quæ palilia mutatis litteris dicunt̄.Ci.Phil.
Palilia quæ nunc parilia mutatis litteris dicit̄ uel dicūt̄ quod dies conditæ Romæ accēsis máipulis accenso feno colat̄ quære ī palilia.
Parilema ē uitis quæ immittitur ad uuas pari endas:d'cta primo uidetur a pariendo pari lema ex immutatis litteris ut ī multis postea dici cæpta . Var.
Paribus equis idest duobus romani utebantur in prælio ut sudante altero transirent in 'sic cum Festus.
Parisii sunt circa sequanam qui in ipso fluuio insulam habent urbemque locotoriá sunt q nunc frandii appellantur.Stra.
Parylatis cyri filia artaxerxis mater.P.
Paniedræ mōtes sunt circa Armeniæ pricipiú.
Parma inter Ariminum est Placentiam atque Cremonam.Strabo.
Parma est scutum breue. Salusti.histori.iiii.hi locorum ignari & soliti nectere ex uiminibus uasi ragestia ibi tum qui inopia scutorum fue re ad ea arte se quisquá in formam parmæ e quester armabat. Virg in xi.Ense leui nudo parmaque īglorius alba.No.
Parmenides philosophus Heleates cui Plato de principiis opus īscripsit alter fuit orator.
Parnasus ne quis putaret diuersis diis parnasú montem dicatú Eripides ī liminino Apol linem liberumque unum eundēque deú es se significans scribit.ad eandem sententiam. æschyus.Ma.
Parnasus mōs Aoniæ.unde.Aonides sæpe mu sæ habet duos colles.alterum helicona uel cyrhani.alterú citheronē uel nysam bacco sacrum,& depressior uersus Thebas helicon altior apollini sacer sub quo delphi oppidú clarum oraculo Apollinis & fōte Castalio & Cephisio áne.& uallis media pyrenæ.T.
Parnes græciæ mons est uitibus abundás.
Parones nauium genus ad cuius similitudinē mioparo uocatur.Festus.
Paros insula ex cicladibus ubi marmor candi dissimum.
Parœmia prouerbium.
Paropsides fœminini generis a pulmentario a græco dictum.Ser .
Parochi populi exhibere & sunt cupiarii ho die aiunt a copiariis.Por.
Parra auis est,hor.car.dicat impios parræ reci nentis omen Acron.
Parectati hi qui de pueritia ueniunt ad bube ritaté a græco uocabulo sumptú Luc.li.xi. īde parrectato ochlamydes ac barbula pría Idem.x Tuú ephebú quendá quē uocāt par rectatú. Varro de cōpositione satyrarum.parre ctatæ assunt mulierque uenus caput .No.
Parrhasia arcadia lycaōis patria:unde parralis calisto:& parrasius inde fuit etiá pictor ephe sius. Pli xxxv.q se insolentius gloriabatur.
Parotides sunt duriciæ uel collectiōes q̄ ex fe bribus uel ex alio aliquo morbo nascunt̄ in auri uicinitate unde & parotides sūt uocatæ otia enim græce auriculæ dicūt.
Parricide quæstores appellantur qui solebant appellari causa rerum capitalium quærenda rum.Nam parricida non utique is qui paré tem occidisset sed qualēcúque hominem i de autem fuisse indicat lex numæ pompilii regis his composita uerbis.Si quis liberú ho minem morti sciens dūit parricida esto.Fe.
Parri montani populi sunt in sardinia.Stra.
Parsi Cato dixit non peperci.Fe.
Parti & partius pro partus. Pacu.in atalanta, ut ego grauidam sentio aggrauascere propi quitate parti. Varro in andabatis. Candidú lacte papila confluit signú puta ne partius

qd hic sequat mulieré & partu liquoꝝ.No.
Partus & pronascendo ponitur: & pro parato Nenius.male parta mala labuntur .No.
Partiret pro partietur Lucil. libro trigesimo quid quas ipse partiret pro doctrina boni.P. in asina:hanc quidem quam nactus prædam cum illis partiam.No.
Patiret pro partiretur.Affra.diuortio cum testamento partisset & bona. Lucretius.li.iii. tu partem laudis caperes tu gaudia meri partires.No.
Particulones dicti sunt cohæredes qđ partes patrimonii.Pomponius in præcone posteri ore age modo ista gaui particulones producam tibi.Nonius.
Partio dicitur & partior.Virgi.i.æne.& socios partitur in omnes & Salusti.prouicias inter se partiuerant Ser.
Parthenii & dasarte prima æpiri tenent sequētia paulatim ēthelæ phæaces deide sūt quos proprie illyricos uocant Pom.
Parrasia quære in dictiōe palatina.
Parthenius mons arcadiæ dictus a græco . ἀπὸ τῶν παρθένων idest a uirginibus quæ ibi uenari consueuerant. Vir.in buc. nō me ulla uetabant frigora parthenios canibus circundare saltus Ser .
Partim hominum uenerunt,pulcrumque dicitur quod significat pars hominum uenit, idest quidam homines .Nam partim hoc in loco aduerbium est neque casu inclinatur sicuti cum partim hominum dici potest.idest cum quibusdam hominibus.& quasi quadā parte hominum.M.Cato in oratione de re floria ita scripsit ibi pro scorto fuit in cubiculum subreptauit e conuiuio cum partim illoꝝ iā sæpe ad eundē modum erat in pertiores aūt cum legunt quasi declinatum sit uocabulum non dictum quasi aduerbium: sed Qu.Claudius xxi. annalium insolentius paulo ac figura est ita usus enim cum partim copiis hominum adolescentium placenuū sibi.Itemque Claudii xxiii.annaliū uerba hæc sunt.sed iccirco me fecisse ꝙ utrum neglīgētia partim magistratū.Nam auaritia ac calamitate poi ro euenisse dicam nescio.A.g.
Parthia scytarum exules.Iustinus.xl.
Partenope una ex sirenis aqua Neapolis dicta quod ibi sepulta sit Augustus eam īstauratā Neapolim appellauit.inde parthenopeus ,proprium
Parthenopeus iter septem duces ad thebas forma præstabat ut papinius alibi pulchtior haud ulli triste ad discrimen ituro frōs fuit uel legas missaiut illud Mart.nō iaculo nō ense Isusue sagitta caside dū liber parthenopeus erat .
Parthēopeni Eustatius Dyonisii iterpres puellam fuisse arbitraṫ quæ ex euboia aducta cum aliis colonis cum urbem imperio teneret amore extincta sit.
Parthemiæ arcadiæ mōs & plaphlagoniæ fluuius.
Parthenopeus unus ex septem ducibus qui ad thebas fuerunt ,pfecti iunior & omniū pulcherrimus longus de hoc extat papinii carmē ī thebaidæ pulchriot haud ulli triste ad discrimē ituro frons fuit.
Partus & partio dicebant ātiqui.Plautus ītruculeHorresco misera mennōem quotiens fit partionis Pri.
Parū nō esse ptū rei furtiue scæuola.li.xi. quæstionum scribit.
Partum portentuosum uel monstruosum uel debilem si mulier ediderit uel qualē uisum uel uagitum nouum non humanæ figuræ: sed alterius magis animalis q̄ hoīs quærit aliquis an quia enixa est prodesse ei debeat: & magis ut hæc quoque parentibus prosint nec enim est quod eis imputetur q̄ qualiter potuerunt statutis obtemperauerunt: neq; ꝙ fataliter accessit matri damnū inuicere debet.
Participia iūcta infinitiuis uim suā seruant,gerundio uero nominum:ut timens nauigare & nauigandi:doctus cantare & cantandi : timidus natare & natandi.Lau.
Participium in dus transit in uim nominis ut amandus dignus amari:similiter in tus ut Seneca de naturalibus quæstionibus.nullā autem mentionem fecit cometarum non prætermissurus.nullum enim tempus īnuit.sed animi uoluntatem.Quintilianus non tacitus de tanta sua gloria. in nomen hoc quoque transit.Lau.
Participium præsens pro præterito: ut Cic. in bruto.Cum e Cilicia decedens Rhodum uenissem pro præterito dixit qđ deest,nā ubi ē tale participium eo utendum est ut idē Alexandria profectus magnum frumenti numerum Rhodum aduexerit. Lau.
Partior est partes facio distrubuoque:sicut sortior sortes facio sortem ue recipio. partio & partior passiuum cum in:sed partior sine in quando est deponens.impartio uero idem ē quod impendo uel partem do.Cicero. huic rei aliquid temporis impartias & murata cōstructione, ur Ter. plurima salute parmenonem suum impartit gnato sicut dicitur dono tibi hanc rem & dono te hac re . Lau.
Parthenium taurorum apud scythas promontorium est.
Parthenius fluuius est paphlagonum:haud lōge a Carambi promontorio paphlagonum

& urbes Selanum & Crominum in pōtum sese mergens.

Parthia non admodum magna fuit nemorosa est & mōtana Tiberii tēporibus latos occupauerat fines nam ad caspias usq; portas aragos & tapiros erat pro pagata de parthorum moribus propriam scripsit historiā strabo quæ non extat parthi exules dicuntur eorum lingua ut trogus scribit.

Parthenius Armeniæ fluuius est:in tygrim effluens.

Parumper significat paulisper quasi perparum hoc est ualde parum.require autem ad tempus.Festus pompeus.

Parumper ut sæpe interim & paruo tempore. Nonius.

Parumper quære in tantisper.Lau.

Parumper cito & uelociter. Vir.vi.æne.pulsusque parumper corde dolor tristi gaudet eognomine terræ .No.

Pasascu sunt i gallia aquitana post aruenos.St.

Pascales oues.Cato posuit p pascuales.Fe.

Pasceolus ex aluta facculus.Plautus in ruden. te præterea centum denaria philippea in pasceola seorsum.Luc.li.xiii.Adde syracusis sola pasceolum a lutamen.Cato in pāsam.pueris in ludis telos pasceolos furare.No.

Pascitant require in succus. Varro

Pascito linguam i sacrificiis dicebatur.idest coerceto:achineto:taceto.Fe.

Pasco delecto.Vir.ii.ge.Non animumque modo ut pascat prospectus in amnem &.i. æn. atque animum pictura pascit inani.Ser.

Pasco paui & pauco paui. Seruius in arte.

Pascor pro cresco.Vir.ii.ænei.tactuque innoxia mollis lambere flamma & circum tempora pasci idest crescere.& sacrum tibi pascere crimen .Seruius.

Pascha a græco πάσχω idest patior qđ agnus idest christus passus est.

Pascha græcum eē non potest quoniā pathos dicitur passio sed ut tam Hieronimus quam Augustinus ait hebræum est apud quos trāsitum significat licet Lactātius a pascin qđ est pati credat deriuari sed uehementer errat ut Augustinus ait.

Pascua silua est quæ in pascuis pecudum destinata est

Pasythoa oceani Tethyos filia.

Pasiphæ græce quattuor est syllabarum habet que secundam correptam in hoc autem recedit hominum ignorantia ut diei a e quæ due syllabæ sunt unam.i.diphtōgon esse credunt non quattuor sed trium syllabarū hoc nomen fecerit produxerintque secundaque correpta est ut dixi esse autem id nomē quattuor syllabarum.Propertius ēt in suis elegiis docet ait enim uobiscum europæ nec proba pasiphæ quibus in nominibus si aspiratiōis nota a maioribus nostris inter uocales a & e interposita foret tam multi in hoc decapti non fuissent

Passer marinus quem uocāt uulgo struthiocamelum.Festus.

Pascua etiam nunc in tabulis censoris pascua dicūtur omnia ex quibus populi reditus habent quia diu solū uectigal fuerat Pli.

Pascuum est quod pasci licet ut paulus.v.li.de uerborum significatione.

Pascere & alere hoc distant ut sit alere sufficiē di generis curam habere.pascere natos cibos saginare.Varro.in gerūto didascolo ubi graues pascantur pauonum greges .No.

Passim est passu distante uel sparsim:sicut dicimus passis manibus passis crinibus:quod ēt accipitur pro cerebro'dum de rebus mentis loquimur ubique dicitur siue interuallo ut ī prato ubique est herba:passim quoque Lactantius pro ubique & undique accæpit.usque potius in loco & ad locum significat Cicero.Neque uero usque discedebam.Lau.

Passim idest prout quisque uult . Virgilius.iii. ænei.passimque in littore sicco Corpora curamus. Seruius.

Passillus diminutiuum a palo.Varro.ubi dicatur prius zenon nouam hæresim nouo passillo suspendisse. Idem in marco.ut nouum cribum nouo passillo appendit.No.

Passales oues & gallinæ appellantur.q; passim pascuntur.Festus.

Passum perpensum.Virgilius primo æneí. O passi grauiora. No.

Passum dicitur genus liquoris qđ ex uua passa eogitur. Virg.secundo geor.nec passo scythia utilior.Nonius .

Passum dispersum solutū.Vir.i.æn. Crinibus iliades passis.Te.i phor. Capillus passus nudus pes uitaque horrida.No.

Passum extensum & patens:unde & passus dicimus q; gressibus mutuis pedes pascūt. Ennius in.x.ergo corde comis passis ait pro patentibus & extensis. No.

Passum. Varro de uita pa.i.passū nominabant si in uidemia uuam diutius coctam legerent eamque passi essent in sole aduri .No.

Passum est proprie rugosum uel siccum. Plau. in stico.Tum uento secundo uelo passo peruenit.idest laxo & rugoso:unde & uua passa dicta est q; sit rugis implicata.Plau.in penulo.si qui de æstu mecum futurus pro uua pē sili passa.Luci. satyra℞ libro decimonono rugosi passique senes eadem omnia quærūt. Nonius.

Passus a patiendo dicitur.Nam decoquit mu-

stum hinc defrutum dictum est qđ defrudatur quasi fraudem patitur.Ser.in ar.

Passum ab eo q̄ est pando.passum ueteres dixerunt non pāsum:& cum præpositione ex passum non expansum . Cecil . in symaristosis heri nō propexisse eū se ex tegulis hæc enunciasse flammineum expassum domi. Capillo quoque esse mulier passo dicitur quasi porrecto & sparso.Et passis manibus & uelis passis dicimus:quod significat patētibus atque distentis.Itaque plau.in milite glorioso a littera in e mutata per compositi uocabuli morem dispessis dicit pro eo qđ est dispassis.Credo ego istoc exemplo tibi esse eundū extra portē dispessis manibus patibulū cum habebis.A.g.

Passus teniere dispersus.inde passi Teren.in phor.Capillus passus nudus pes Do.

Passus a pareo.Vir:& pater Anchises passis de littore palmis Pris.

Pastio cibus est.sed pertinet ad alimenta pecudum quamquam suapte natura significat actiōem pascēdi:pastus homini competit.Varronis libri de rustica.Indicem habent de uillaticis pastionibus ad bruta pertinentibus.pabulum brutorū est:sed magis cibus herbaceus quā ex sæminibus.Esca etiam que daf auibus piscibusque ad decipiendum non solum pro cibariis humanis aliorūque animalium.Pascor est comedo & uoro semper cū acusatiuo .pasco sine acusatiuo & est bestiarū.uesci uero est hominū qđ etiam potū q̄doque cōplectitur ut Cice.carne caseo lacte uescor.Lau.

Pastillus forma panis parui utique diminutiuum est a pane.Fe.

Pastilli dicūtur grandiores pillulæ atq; id præsertim i re unguentaria Plinius unde stabia loquitur ita ait et de eius medicamentis teritur i mortario deinde in pastillos diuiditur hoc frequentissime apud celsum inuenies.

Pastillus in sacris libi genus rotundi.Fe.

Passumera terra Aretio uicia est per quam ex Gallia in thusciam exercitus incursant : qua usus est Hānibal cum duæ paterēt uiæ hæc scilicet & Arimini per umbriam meliorque Arimino ibi enim satis humiles montes sūt cæterum cum hic ipse transitus statione accuratius teneretur asperiorem deligere coactus est:& tamen campos euasit supato magnas per pugnas flaminio.Stra.

Patagium aurea clamis quæ preciosis uestibus immitti.solet.Plau.in epidico.Indusiata patagiata.Neuius in lycurgo.palis patagus ex oticis malicis mortualibus .No.

Patagium est quod ad summam tunicā assui solet quæ & patagiata dicitur:& patagiarii q eiusmodi faciunt.Fe.

Patagium morbi genus.Fe.

Patara ciuitas Liciæ est ubi colit Apollo .Ho. cardelius & patareus Apollo.Acron.

Patauium antenoris ad sinistrā italiæ Mutina &Bononia romanorum coloniæ urbium quæ procul a mari habitantur opulentissimæ sunt.Pom.

Patella uas fictile erat quod ad sacra utebatur Cicero.autor & Liuius parabat domus patellas nam antequam cenarent lauabant post rem diuinam .

Patauium ciuitas est iuxta Comum . Stra.

Patella a patulo dixere. ut pisillas quod is habent cænas patellis.Varro .

Patella a platto fingo.uel a platia lata ; uel a pateo:

Patellæ uasa picata parua sacrificiis faciendis apta.Festus pompeus.

Pateræ erant in poculis ab eo quod latini ita dicunt hisce etiam nunc in publico conuiuio antiquitatis retinendæ causa cum magistratus fiunt potiones græcæ circunferuntur & in sacrificando his hoc poculo magistratus dat deo uinum . Varro .

Pater patrimus dicitur qui cum ipse sit pater adhuc patrem habet.Fe

Pater potius quam genitor:mater quam genitrix:filius quam natus oratores usurpāt parens pro utroque:poetæ uero econtrario.pater quære in dictione maiores .Lau.

Patetica oratio oportet ut ad indignationem uel ad misericordiam dirigatur:quare a græcis παθητικὰ appellantur: horum alterum accusatori necessarium alteri reo:& necesse est mitium abruptum habeat: quoniam satis indignantibus leniter incipere non conuenit.Ideo apud.Virgilium.Iuno sic incipit. Quid me alta silētia cogis rumpere.& alibi Mene icœpto desistere uictam & alibi Heu stirpem inuisam & satis contraria nostris fata phrygum.& in multis aliis locis Mac.

Pateram pro plouere per plouerent:cum dicerent significabant pertusam esse Fe.

Patesio patesco:idem similiter patescens & patesiens cum utrunque inueniatur.Lau

Patara ciuitas Lyciæ ubi Apollo sex mēsibus dabat responsa.pro uase accentum habet in penultia q̄do patareus Apollo a patara dicitur.

Paternos liberos . recte uidemur dicere nostros libertos liberorum nostrum libertos non recte libertos nostros dicimus.

Pationem antiqui dicebant quam nunc dicimus pactionem.unde & patisci adhuc & pateo in usu remansere.Fe.

Panor uerbum commune est : nā patior te & a te dicimus Donatus

Patibulũ est crux. Salu. hi. libro. iiii. Inquis notissimus quisque & malus dependens uerberabatur; aut in mutillato corpore improbi patibulo eminens affligebantur. No.

Patibulum sera qua hostia occluduntur quod hac remota ualuæ pateant. Titinnius in fullonibus. si quisquam hodie præter hanc posticum nostrum pepulerit patibulo hoc ei caput defringam. No.

Patitor pro patiere. Plau. i asina. patitor tu itẽ cum ego te referiam. Nonius.

Patio & patior antiqui dixerunt. Ser. in arte.

Patibiles. Ci. tuscu. patibiles & dolores & labores putandi.

Patina de qua plinius. xxxv. de æsopi patina & uitellii.

Patizites Persa magnus. præfectus apud persas. de qua in dictione smerdus. Tor.

Pathicus & patior a πάθος passio & patientia: unde pathiticus passiuus q stupraẽ ut pathici othonis de quo Iuuen. Tor.

Patiramphes Xerxis auriga persa.

Patiris fluuius est garamiti sinu propinquus pontico & Nauaro atque Cortinis oppidis.

Patricius Ro. uicus dictus. eo q patricii habitauerunt iubente Tullio ut siquid molirentur aduersus ipsum ex locis superioribus opprimeretur. Festus.

Patricii appellati sunt qui genus duxerãt a patribus quos romulus elegerat eiusdem ante erant conditionis athenis quos appellabant εὐπατρίδας ut scribit dióysius halicarnaseus qui sentit romulũ exemplo atheniensiũ rempublicam instituisse.

Parisii populi inter celtas quia senonensi prouinciæ atribuũtur senonibus bello uacis & agendico oppido proximi & ualloduno oppido finitimi luteriã habẽt oppidũ quã nũc parisiensem in urbem inhabitant positam i isula fluminis sequanæ quod perpetua salus influebat in regno francorum siti.

Patigates nomen pscium aspiratione caret pathos quia πάθος affectus dicẽ a recẽtioribus etiam passio.

Patres senatores ideo appellati sunt q a græcorum partes atribuesunt tenuioribus ac liberis propriis. Festus.

Patresfamilias sunt. qui suæ potestatis sunt siue puberes siue ipuberes: simili modo matresfamilias & filiæ familias: quæ sunt in aliena potestate. Nã qui ex me & uxore mea nascitur in potestate mea est. Item qui ex filio meo: & uxore eius nascitur. i. nepos meus & neptis æque in mea sunt potestate.

Patris noie auus quoque demõstrari intelligiẽ

Patrium a patria a patre paternum. Caper.

Patrees qui pharees populi Achiuorum Herodotus primo. histo.

Patritum & auitum. Varro. in manio funere familiari commode auito ac patrito more precabamur. Idem reipub. li. xx. secundum leges habitasset patritas Ci. Tuscu. lib. primo patritam illam. & auitam ut ait. Theophrastus philosophiam. No.

Patronus dicitur si aut orator est aut aduocatus si ius suggerit aut præsentiam suam commodat amico aut procurator si negotium suscipit aut cognitor: si præsens causam nouit & sic tuetur ut suam ergo cognitiõem dicit Tullius familiarissimum defensorem. A. pedianus.

Patronus socius & parens differunt: patronus autem temporale nomen est defensoris aut certe appellatio est; per quã ostenditur q illi obsequium debeatur. est enim nomen ad aliquid. parens autem uiri amoris est nomen & æquali loco continet interpretationem. Ter. in adel. Tu es patronus. tu es parens. Socius deficit parens prodit. patronus deserit. Salustius post desẽsionem sociorum est relatum Virgilius Vnius ob iram prodimur. Teren. in and. prodidisti te & illam miserã & gnatũ Plau. Qui liberos habẽt eos deserũt hinc & milites qui defensores patriæ debent esse: desertores dicuntur. patronus ab honesto: parens ausito: socius ab utili. No.

Patronus require in dictione aduocatus. La.

Patrocinii appellari cæpta sunt cum plebs distributa est inter patres ut eorum opibus tuta esset Festus.

Patracensis ciuitas uersus arabiam & hiesusalem uocatur cracum.

Patratio rei uenere cõsumatio unde & patres dicti eo q patratiõe per acta filios procreãt patrantes esse minati & solutis ut parsius patrantis fractus ocello & Quintilianus. lib. octauo mala interdum consuetudine intellectum sesmo detortus est ut ductare exercitum & patrare bella apud Salustium dicta fũt Liui. libro primo perpetrata cæde perge re ad se gratulantem uidit Iunianus & pater patratus fecialis fere erat intes nuntius pacis aut belli indicendi: mittebatur enim cum legabatur capite relato filo lanæ Liuius primo & idem paterpatratus. ad iusiurandum patrandum. i. sanciendum sit foedus.

Patrum & matrum pueri tres adhibeantur in nuptiis ut unus quisque facem præferret ex spina alba quia noctu nubebant duo qui nubentem tenebant. Fe.

Patruelles matrum fratrum filii. No.

Patruelis filii patrui.

Patruus est frater patris.

Patronos uoce romana appellabant dominos a quibus fuerant manumissi.

Patroni appellatione & patrona continetur.

Patruus is ẽ patris frater.auunculus est frater matris.amita est patris forror:matertera soror matris.patruus magnus ẽ aui frater:amita magna est aui soror. matertera magna est auiæ soror patruus maior est proaui frater patris uel matris patruus magnus auunculus maior est.proauiæ soror matris uel patris amita magna. matertera maior hæc est proauiæ soror.patris uel matris matertera magna.patruus maximus est abaui frater atаui & atauiæ filius patris uel matris auunculus maior. amita maxima est abaui soror patris uel matris amita maior. Matertera maxima est abauiæ soror.patris uel matris matertera maior illud uerandum est nõ queadmodũ patris matrisque fratres & sorores patrui amitæ auunculi materteræ dicuntur ita frater sororesque filios filias nomen speciale cognationis habere.sed ita demonstrati fratres sororis qui filios filias.Paulus de gradi.

Patronus magnus.amita magna.Item aui frater & soror ab patruus abamita .i.abaui frater & soror.auunculus a matertera.i.abauiæ frater & soror. Caius de gradibus.

Patulum boué Plau.appellabat cuius cornua diuersa sunt aclate patent.Fe.

Patulum quod per se natura iter patet ut nares atque aures.patens uero qđ aperitur & clauditur ut oculi atq; hostia.Virgilius utrũque posuit Tityre tu patule recubans sub tegmine phagi.Et portas iubet eẽ patentes.S.

Pauperies damnum dicitur quod quadrupedes faciunt. Festus.

Paucies dicebant pro raro. Titinnius.uxorem paucies uidebo.Fe.

Paucies pro raro dici ueterum auctoritas docet Titinnius in geminapostquã factus maritus ab horres tuam esse uxoré paucies uideo.Idem in eadem. Tus & iniqui in urbem paucies uenite soles.Cecilius in annalium libro sexto.Consulto nõ paucies accersitũ.N.

Pauimenta pœnica hoc est marmore numidico strata.Festus.

Pauimentum solum.hor car.ii.& mero tiget pauimentũ superbo.i.solũ prõptuarii.Acr.

Pauimenticius passionem quandam significat Laurentius.

Pauimenticius ex materia pauimenti.Lau.

Pauper quãuis commune antiqui tamen paupera dicebant.Plau.in aulu.paupera hæc res est.Priscianus.

Pauire ferire est:bonum enim augurium esse si pulli per quos auspicabantur comedissent presertim si eis edentibus aliquid ab ore decidisset.Sin autem omnino nõ edissent arbitrabantur periculum iminere.Fe.

Pauorem formidinem: timorem & metum Cicero discernit in quinto.Tuscul.in quem autem metus in eum timiditas formido pauor ignauia.

Pharos insula alexandriæ nunc ponte coniungitur olim ut homerico carmine proditum est ab eisdem oris cursu diei totius abducta & si ita res fuit uideri potest coniectantibus in tantum mutatæ causas nilum prebuisse. dum limum subinde & precipue exundaret littori annectens auget terras spatiisque augescentium inuicina uada promouet Pom.

Pharusi post fortunatas insulas aliquando tendente ad hesperidas hercule dices nunc iculti:& nisi φ pecora aluntur admodũ inopes. Hinc ita lætiores agri amœnique saltus terotæ berinæ ebore abundant nigritarum gætulorumque passim uagantium ne littora quidem infœcunda sunt purpura & murice efficacissimis ad tingendum & ubique quæ tinxere clarissima.Pom.

Paupertas dicta est a pecunia . Varro . de uita pa.li.i pecunia quæ erat parua ab ea paupertas dicta cu us paupertatis magnũ testimonium est.Nonius.

Paupertates nouæ positum numero plurali Varro de uita partum libro primo.quod inter hoc ioues interfit.aut eos qui ex marmoret aut ebore & auro nunc fiũt potes animo aduertere & horum temporum diuitias & illorum paupertates.Nonius.

Pauper a paulo lare. Varro.

Pauxillus pro pauxillo.Plau.in truculẽto plus decem pondo amoris pauxillisque perdidit: idest per particulas.No.

Pauxillulum quartus gradus diminutionis est paulum paululum pauxillum pauxillulum. Terentius in phor.Erat ei de ratiuncula iã pridem apud me reliquum pauxillulum nũmorum. Donatus.

Pauperauit pauperem fecit.Plau.in milite glorioso.Quæ improba promeritis uicio dominum precio pauperat . Idem in atratisthone. quam ego tanta pauperaui per dolum pecunia.Titinnius in Priuigno.Nam quid ego feci & aduersum aut patrem meum quem paupertatis ambo uestris sũptibus.Varro æquum est me habere eos pauperẽ sumptu meo: Nonius.

Pausa est quies alicuius rei.Actius in epigono. Sed iã amphiocum huc uadere cerno & nobis datur pausa loquendi.Luc. libro primo hæc ubi dicta dedit pausam fecit ore loquẽdi.Nonius.

Paupertinum pauperem. Varro de uita patrū libro primo. ut uincitur occultoque sunt cō sentanea quod sunt paupertina sine elegantia ac cum castimōia. Nonius.
Pauio rotido unde & pausia oliuatquæ aliter nisi iunla ex se oleum non facit. Ser.
Pauidus semper timens. Ser.
Pauidus gloriæ cupiditate sollicitus. Vir. quinto æn idos. excipiunt plausu pauidos Ser.
Pauitare pauere & timere. & ad corporis & animi pertu: bationem ueteres inferebant. & pauitare egrotare. Teré. i heutōtumenumeno philomená pauitare nescio quid dixerunt ec ec pauitare egrotare quia sic horruisse ac pauitare uenis. Donatus.
Pauci boni ac sapientes. qui fere pauci sunt. Te. i eu per paucorum hominum imo nullorum arbitror. Do.
Pauens ex causa timens Set.
Pauo require in a lues. Vat.
Pauor a paueo. Varro
Pauor est metus mentem loco mouēs: ex quo illud Ennii. tum pauor sapientiam omnem mihi ex anima expectorat. Cicero tuscu libro quarto.
Paulum post & paulo post; sic cum comparatiuis. Quintilia. ac quidam si forte susceperint negocia paulum ad dicendum tenuiora. La.
Pauus paui & pauo pauonis. Ser. in ar.
Paulisper quære in dictione tantisper. Lau.
Pausania lacedæmonius: uicit mardonium persarum regis generum cum ducentis milibus peditum & uiginti equitū quo elatus multa perperam egit & cum prodere patriá uellet ab Argilio eius pædica proditus interemptus est alius macedonius qui philosophum interemit. Iusti. nono. Tor.
Pax ueniam Idem iii. sed uotis precibusque iuberet exposcere pacem. No.
Pax propitiatio. Idem in eodem. Exorat pacē diuum. Nonius.
Pax dicta est a pactione. Fe.
Pax significantiam habet notam. Vir. vii. pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyrāni. No.
Pax datio: deditio; conuentio: colloquium militiæ uerba sunt. Salusti. quæ pacta conuentione non præstitissent. & alibi. Cuius aduersa uoluptate colloquio militibus permisso corruptio facta paucorum & exercitus syllæ datus est Te. i eu. quæso hercle pace qđ fiat tua ut liceat dare huic quæ uolumus conuenire & colloqui. Donatus.
Pax beniuolentia Vir. iiii. ænei. pacemque per aras exquirunt. Ser.
Pax aduerbium quoque est græcum quādo significat tantummodo ἀπαξ. Pris.
Pax singulariter semper dicitur. Ser. in ar.
Pax & lux singulariter dicuī inquit. Donatus: sed legimus paces & luces. Ser. ī cōmento. D.
Paxillus a palus diminutiuū. Lau.
Paxillus diminutiuum a palo. Varro in eumenidibus. ubi dicatur primus te non nouam heresim nouo paxillo suspendisse. Idem in Marco ut nouū cribrū nouo paxillo appēdit. Nonius marcel.
Pæan ꝓprie Apollinis laus sed abusiue & aliorum dicitur. Vir. decimo æneid. pro primo utitur conclamant focii lætum pæana secuti. Seruius.
Pæan & titan & alcmena acusatiuum pluralē in as mittunt. Ser. in ar.
Pæana apollinem uocauerunt ꝙ sagittatum ictu eum nocere putabant. Est enim pæin ferire Alii ꝙ remedians morbis finem faciat telis grauitatis. Festus.
Peccatu non peccato rectos cupressus non rectas. ære fulua non fuluo. fretu non freto antiqui dixisse inueniuntur. A. g.
Peculatus furtum publicum a pecore dictū: sicut & pecunia eo ꝙ antiqui Romanorum nil præter pecora habebant. Festus.
Pecunia sacrificium fieri dicebatur. cum fruges fructusque offerebantur. quia ex rebus constar quam nunc pecuniá dicimus. Fe.
Pecunia uerbum non solum numeratam pecuniam complectitur: uerum omnem omnino pecuniam. hoc est omnia corpora. Nam corpora quæque appellatione pecuniæ contineri nemo est qui ignoret. Ser.
Pecunia a pecu pastoribus horum uocabulorum origo Varro.
Pecunia dicta ꝙ primum æs signatum fuit nota pecudū. Pli. lib xxxiii. Seruius rex primus signauit æs ātea rudi usās Romæ timés tradit signatum est nota pecudum unde & pecunia appellata.
Pecunia ipsa a pecore dicebatur.
Pecunia a pecore. Ser. in arte.
Pecuniæ nomine non solum numerata pecunia: sed omnes res tam mobiles quā solidæ. & tam corpora quam iura continentur. Ser.
Pecuniæ appellatione non significare proculus ait S.
Pecuniæ significatio ad ea refertur: quæ patrimonio sunt. Ser.
Pecuniæ omnis pecus fundamentum, Varro.
Pecum Cato dixit genitiuum pluralem ab eo quod est pecu Fe.
Peculium seruorum a pecore dictum sicut & pecunia nobilium. Fe.
Peculium patrimonium: ita enim maiores dicebant a pecoribus in quibus eorum consta

bat uniuersa substantia: unde etiam pecunia dicta est a peculio. & proprie tantum seruorum peculium dicimus licet abusiue pro patrimonio Seruius.

Peculium primū a pecudibus hic peculatum publicum: ut cum pecore primum diceret̄ multa. Varro.

Pecudes non solum quadrupedes: sed etiā alia animalia. Virgilius auctore possumus dicere in.iii.geor. quam mihi uix frugum & pecudum custodia solers: & alibi. Ignauum fucos pecus a præsepibus arcent. No.

Pecuniosorū & locupletum proprietatē aperuit. Mar. Tu. de re pu. lib. ii. A pecore pecuniosus a possessionibus locorū locupletes appellatos asserens: multaque ditione ouiū & bouum quod tunc res erat in pecore: & locorū possessionibus ex quo pecuniosi & locupletes uocantur. No.

Pecus non solum quadrupes animal. uerū omnia animalia pecudes dicuntur. Plau. in rudēre. Non uides referre me uuidum rete sine squamoso pecu. Laurus in ægistho: tu autē lasciuium rei simus decus. Virgi. geor. libro quarto de auibus & pecudū custodia solers: Lucre. libro secundo præterea genus humanum mutæque uolātes squamigere pecudes Lucil. saty. libro quīto lasciure pecus nisi nostrique rependum. No.

Pecus dicimus omne quod humana lingua caret & effigie. Virgi. primo æne. de fucis ignauum pecus dixit. Ser.

Pecus ab eo q̄d pascebāt a quo pecora uniuersa: quod in pecore pecunia cū pastoribus cōsistebat. Var.

Pecus pecudis fœminini generis: teste Capro: neutrum uero pecoris dicebatur: & hoc pecu. Plau. in rudē. non uides referre me inudum rete sine squamoso pecu. unde hæc pecua pluraliter. Pla. in mer. nec pecua ruri pascere nec pueros nutricare. Pri.

Pecus omne animal excæpto homine uocatū est. Caper.

Pecus animal quod sub imperio hominum ex pabulo terræ pascit̄: ut bos: caballus; equus: asinus: mulus hinnulus. Hamelus quoque qui sub magistro inter armenta quibusdam in locis pascitur: & pertinet ad marem & ad fœminam: ut passer aquila: bos: lupus quoque apud Varronem fœmininum inuenitur: & bubalus quæ armenta faciunt: licet armenta quasi armamenta dicantur. Inde amētarius pecoris grex uero generalius est. quære in dictione grex. uerum pecus pecoris pro oue uel nonnunquam repentur pro multitudine pecotum siue pecorum sed gregaliū potius q̄ armentalium. Virgilius. Caprigenū que pecus nullo custode per herbam Ouidius hoc pecus omne meum est. præter pecudes cæteræ quadrupedes feræ sūt: ut leones ursi: pardi: lupi: uulpes: quæ mansuefactæ cicures dictæ sunt qualis canis qui nec pecus: nec fera est. similiter elephantus domitus ad bella. Laurentius.

Peculator qui furtum fecit pecuniæ publicæ. Seruius.

Pecua & pecuda. ita ut pecora ueteres dixerūt Neuius in gynanstico. homines pecua beluasque: idem in lycurgo. sine ferro pecuda manibus ad mortem meant. Actius in astyanactæ. In celsis montibus pecua atque inter colles pascunt danai in phrygia & terminis. idē in medea. Vagant pauore pecuda in tumulis sederūt qui nos pascet postea. M. Tu. de republica libro quarto. Cum adhiberent in pecuda pastores. Actius in diomede: passimque præda pecua ualebant agris. Cecilius ī imbris & hominum & pecudibus omnibus. Sisenna Histori. libro quarto. iumenta pecuda locis trepidare compluribus. Nonius.

Pecora omnia animalia uetuste dicebant̄. Virgilius quarto geor. Ignauum fucos pecus a p̄sepibus arcent. Seruius.

Peciolus & pede diminutiue. Affrānus in excæpto atque adeo nolo nudo peciolo espus Nonius marcellus.

Pecuniosus a pecunia magna. Varro.

Peculatoriæ oues a pede. Varro.

Pecuare etiam dicitur. Persius. fundor ut arcadiæ pecuaria rudere credas.

Pecto pexui: asper tamen pectui. carisius pexi protulerunt. mecenas in octauiam pexisti capillum nunc mulieribus gratum. Pri.

Pecto caput non pectino: & pexum non pectinatum: sic pexi memet. Caper.

Pectuncula require in anguilla.

Pectinatum tectum dicitur a similitudine pectinis in duas partes deuexum ut testudinarum in quattuor. Fe.

Pedam uestigium humanum appellabant. Festus.

Pedato positum pro repente uel accessu quasi per pedem sicut nunc uulgo dicitur tertio pedato. Cato originum libro primo. Igitur tertio pedato bellum nobis facere. Idem in dissuasione de feneratione. tertio autem pedato itē ex fœnore discordia excrescat. Nonius mar.

Pedarios senatores qui magistratum curulem nondum cæperant pedibus iter habuisse in curiam: præterea nondum maioribus honoribus functos. Equites quoque pedarios qui nondum in senatum a censoribus lecti & q

in postremis lecti erant:non rogabantur sententias.sed quas principes dixerant in eas dicebant.Qui uero curulem magistratum gererent curru solitos honoris gratia in currū uehi in quo curru sella esset super quam cōsiderent quæ ob eam causam curulis appellaretur. Aulus gellius, habet tamen primam breuem & pro uno r scribitur ut sellas donare rurules.

Pedaméta quibus uinea stat tecta iugaque trāsuersa iunguntur, Var.

Pedes dicūtur.quos diminutiue dicimus pediculos. ab his pediosi appellantur ut est illud pedicosos squalidus ubi me uidit caput squauit pedes legit.Fe.

Pedem struit dicebant pro eo quod est fugit. Festus.

Pedestria auspicia arbitrabantur quæ dabantur a uulpe:lupo:serpente:equo:cæteris animalibus quadrupedibus.Festus:

Pedemtentim & pedepressim; dictum est tarde quasi lenta & tardatione .M. Tullius de offi. libro primo si minus sensim erit pedetentimque faciendum. Luc. libro uigesimoseptimo. Ille contra omnia inter plures sensim & pedetenti foris ne quē ledat. Quadrigatius in annalibus exercitu istructo pédetenti milites deducere cœpit. Cecilius.an naui ipse cū cæteris copiis pedetétim sequtur. Nonius.

Pedetentim caute a pedibus & tentando. Terentius in phor.diu bene uettant qđ agas pedetentim tamen,Do.

Pedidos sordidos significat atq; absoletos tractum uocabulum a græco. quia pedes idest pueri talis sint ætatis ut a sordibus nesciant abstinere.Festus.

Pedica laqueus quo pedes illaqueantur. Virgilius primo georgicorum:tum gruibus pedicas & ractia ponere ceruis.Ser.

Pedica & pedissequum a pede. Varro.

Pedum baculi genus. Virgilius at tu sume pedum.Festus.

Pedes Mart.uocat seruos discumbentes ad pedes multis in locis qui uolebant uomere in balneis unū pessimum hauriebant quales licet serui bibunt quod appellat τροπιν nam τροπη significat auersionem quæ silicet turbabat stomacum id uerbum apud Mart.bibit ergo tropé ut uomat ad motū pedibus idest q; uinum mensæ seruorum admoueri solet nam pessimum est.

Pedum pastorale baculum incuruum dictum quia illi oues pedibus compræhenduntur. Festus pompeius.

Pedum uirga pastoralis incurua. Vnde pedes pecudum retinentur. Virgilius. at tu sume pedum.Ser.

Pedasus bucolionis maximi Laomedontis filii filius & urbs in argo prope pilum. Tortellius.

Pedæsus uel pedaæus.nothus filius Antenoris a Mege phylide interfectus.Tor.

Pedo pepedi.Hor.Nam displosa sonat quantū uesica pepedi.Pri.

Pedibus aduerbialiter protulit. Cicero ingressus iter pedibus.Ser.in arte.

Pediculus uel pedúculos diminutiuum nō est cum aliud significat a suo primitiuo.Laurentius.

Pedor quære in situs.Lau.

Pedarium Cariæ seu Ioniepromontorium est

Pegasus Bellerophontis equus cuius celeritate dicitur chimæra interempta. ideo fingitur habuisse alas. Hora. car. uix alligatum te triformi pegasus expediet chimæra. Acron.

Pægma compactū ædificiū quod ludicro ornatur statius.uel pueris confidentibus quod in scænam producebatur pro machina.

Pægma significat constructum ædificium qđ uel statius uel alio aliquo ludicro ornatū interdum pueris confidentibus producebatur in scænam. hinc est q; a Suetonio scribitur Claudium consueuisse obiicere bestiis etiā illos q; parum diligenter & prospere pægma in scænam produxissent. C. princeps produxit in scænam pægma in quo erant.cl.pondo argenti ut scribit Plinius.inde illud est.Iuuenalis: & pægma & pueros inde ad uelaria raptos.

Pegasus equus alatus natus ex sanguine Medusæ qui in monte parnaso pegen idest fontem produxit a quo dictus est, Ouidius quarto Lucillus nono. Nā medusi phorcy ex Ceto filia quæ unum oculum cum Euryale sthemione & ut quidam uolunt scylla in gorgadibus oceani insulis unde ipse Gorgones habebat idest parem formam: uel q; omnia unius sapientis consilio regebantur compressa a Neptunno in templo Palladis mutata est capillis in serpentes Palladis ira. quasi capillis maxime placuerit.unde aspicientes i lapidé uertebátur.idest ob pulchritudiné uidétes stupebant.eam pseus dormiétem accepto mercurii harpe ut cylenida sustulit harpé iteremit ex ságuine eius natus est pegasus qui peruolans ad heliconem fontem fecit ictu pedis musis sacrū.hoc é q; perseus eius opibus multa præclare gessit:uicit atlantem: subegit aphricam: & græciam expugnauit. Tortellius.

Pegnides musæ dictæ sunt a fonte quem pegasus ictu ungulæ dicitur aperuisse ob quā

causam & græcæ appellatæ sūt hippocrenæ Festus pompeius.

Peius & deterius his sensibus discernuntur q̄ sit peius a malo quod in usu est & creberrime frequētatur deterius uero a bono ut minoris sit meriti quam id quod placet. Virgilius in quarto georgi. deterior qui usum emi ne prodigus obstet de teneci. idem i octauo deterior donec paulati ac decolor ætas. hæc enim melioribus cōparata sūt Nonius mar.

Peius & pessime quære in uerbo bene. L.

Peior & deterior in hoc differunt. nam peior a malo dicitur: deterior a meliore. i. minus bonus. Seruius.

Peteratus iuris sicut dicitur iuratus iuris. hor. car. ulla si iuris tibi peierati. Acron.

Peierare falso iurare Tuli. de officiis. iii. non enim falso iurare per peierare est.

Peierare est iusiurandum fallere.

Pelamis genus piscis dictum quod in luto moretur quod græci dicitur πηλαμις. Fe. pō.

Peamlis piscis cito crescens maxime in ponto Pli. ix. Tortelius.

Pelamus uites de quo. ix. ody. i fi. Tor.

Pelasgi populi qui prius thessali. & Pelasgi a Thessalia. Tortelius.

Pelasgos gentem uetustissimam per uniuersā græciam præsertim Eoliam thessaliæ excelluisse cuncti ferme consitentur eos originē ab arcadibus ducentes unam militarem delegisse auctor est Ephorus Peligni ex illyrico orti. Inde enim profecti ductu Volsini regis cui cognomen erat luculo partem Italiæ occupauerunt. huius fuerunt nepotes Pacinus a quo pecinates. & pelicus a quo peligni Festus.

Peliades lingua thessalia & columbæ & uaticinatrices dicuntur: quo circa fictum est i epiro nemus fuisse in quo responsa dabant columbæ. Seruius.

Pelectronium oppidum thessaliæ uri cētauri.

Peleus æci regis & æginæ filius: pater achillis, inde pelides.

Pelias neptunni filius ex tyro: nympha filia salomeni regis uxor crithes cui æsonem genuit patrem iasonis. Tor.

Pelion mons thessaliæ ad orientem. Herodotus ubi maxime pineta in summitate in reliqua parte quercus: quem chiron habitauit & factū est conuiuiū Pelei & thetidis. Tor.

Pelenna lacus est super salassos in cacumine p quā rhodanus effertur & fluuius ipsius fōtes

Pelex ad mulieres pertinens. fœmininum est. Priscianus.

Pelex concubina est. Acron:

Pelignum oppidum est sabinorum phrigæ regionis. Acron.

Pelium nemus apud pelion montem: & ab eo denominatum credo. Chironis centauri domicilio clarum.

Pella urbs Macedoniæ in littore ægæi: unde Alexander.

Pellax: fallax: pellacia: fallacia. Virg. iiii. georuerum ubi nulla fugam reperit pellacia & secundo æneid. pellacis ullyssi & Lucre. Subdola cum reddet penitus pellacia ponti. Ser.

Pellax per blandicias decipiens. Virgilius secūdo æneid. inuidia post quam pellacis ulyssi. pellicere enim est blandiendo decipere. Ser.

Pellex quæ cum eo uiro cui uxor est corpus miscet. est ergo relatiuum ad uxorem quam græci. παλλακην appellāt. Pli. libro. xxxiii. Nam que cum delectam sibi ex pallacibus suis præcipue nomine cāpsacem nudam pingi ob admirationem formæ ab apelle iussisset. Suetonius de uita uespasiani: pallacarū dixit. Laurentius.

Pellex quæ cum non sit uxor cum aliquo uiuit ut non uiri sed uxoris pellex dicatur græcæ παλλακην. unde Liuius pallacem dixit cum de concubina alexandri colebis loqueretur & ita in multis uitio librariorum pellicem pro pallace scriptum puto: pallacia. fallacia: & pallax fallax. Virgilius quarto georgicorum. pallacia uictus. & pellex dicitur nō tantum quæ est sed que fuit. Iuue. in codice pellex.

Pellem habere Hercules fingitur: ut homines cultus antiqui ad moneātur lugentes quoq; diebus luctus in pellibus sunt. Fe. pom.

Pellexit, in fraudem induxit. Fe. pom.

Pellicere fraudulenter inducere. Teren. i phor. senem per epistolas pellexit. Virgi. pellacis ulyssi. Donatus.

Pellicator qui pellicit in fraudem. Fe.

Pylleum gallerum quia fiebat ex pelle. Fe.

Pellices nunc appellantur q̄ alienis uiris succumbentes non solum fœminæ, sed etiā mares. Antiqui enim proprie pellicem nominabant quæ uxorem habenti nubat. Cui generi mulierum etiam pœna cōstituta est a numa pompilio hac lege: pellex aram. Iunonis ne tangito: si tanget Iunoni crinibus dimissis agnam fœminam cedito. Festus.

Pellices a græco uocabulo significantiā sapiētes inflexam putant: quasi pellex hoc est ut pellacis quod si hæc non est uana compositio hominis uideri potest. No.

Pellicem scribit Masurius apud antiquos eam dictā quæ cū uxor non esset cum aliquo tū uiuebat quā nunc uero noīe amicam Paulo honestiore concubinam appellari. C. flaccus

scribit pellicem nunc uulgo uocari quæ cũ
eo cui uxor sit corpus miscet:quosdam eam
quæ uxoris loco sine nuptiis i domo sit quã
græ.pallacin uocant.Pau.de uer.sig.

Pellaria anologion.si esset uocabula ubi caro
uenit carnaria ubi pellis pellaria : ubi calcei
calcearia diceretur non lamena & pelleuina
& suarina.Varro.

Pelliculationem Cato a pellicendo dixit.Fe.

Pellego pro perlego pelluceo ꝑ pluceo.Plau.
in asi.syngraphum inter me & amicam & le
ges pellegesibidem ita pellucet quasi laterna
punica.Pris.

Pellíceo pellexi & pellicui.Liui.i Lucania.aut
lydio fulgẽs decore & gloria pellicunt illiceo
quoque illicui.piso.i histo.cuius unius præ-
mio multorum illicuit multos animos.

Publius.Varro.libro secundo deinde ubi pel-
licuit dulcis leuis unda saporis.pris.

Pellis dicitur e carne separata quæ cutis antea
dicebatur.Iuue.habes pro cute pellem.In se-
nibus enim separata uidetur.

Pello quære in uerbero.Lau.

Pelluceos a græco uocabulo significatio sapi-
entes inflexam putãt quasi pellix hoc est ut
palacis quod si hoc nõ est.uaria compositio
hominis uideri potest Nonius.

Peligni separantur a ferentanis sacro fluuio pe
lignorum metropolis est consinium.Stra.

Peloris require in anguilla.Varro.

Pelopidas thebanus clarissimus qui patria pul
sus eam cum.xi.liberauit de quo Plutarchus

Pelorus mons siciliæ Italiam uersus medio
freto milia.v.passibus a gubernatore nauis
Hãnibalis ibi sepulto.

Pelops Tantali regis phrygũ filius iterfectus
a patre cũ tentare uellet deorum diuinitatẽ
ab eo peloponnẽses dicti secundum quos-
dam & pisæ in Thuscia ab eo condita unde
Vir.alpheæ ab origine pisæ,inde & pelopia
fabula.

Pelopõnesus de quo Pli.iiii.

Pelopõnesus ꝓuincia quã moreã dicimus.

Pelopõnensi urbes argolis laconiæ messenia
achaia elis arcadia ultra ætolia:acarnania epi
ros usque in andriam.

Pelopõnensus prius ægialea post Apia deĩde
peloponensus dicta nunc uero morea.

Pelias omnino unus fuit frater nelei patruus
Iasonis ut cum multi scribunt tum apollo-
nii poetæ interpres.

Plinius li.xviii.in inuidia magna erat ceu fru-
ges alienas pelliceret ueneficiis.

Pellam urbium macedõiæ maxime Illustrem
alũni efficiũt philippus græciæ domitor ale
xander etiam asiæ

Pentathlum genus exercitatiõis quod alii qĩ
quertium alii quinquarium dixere.

Peloris genus cõchilii nihil habens intra se ꝑ-
tor aquosum quendam liquorem Horatius
Lucrina peloris.

Pemani populi inter belgas nomine & nũero
germani appellati eburonibus condrusis ce-
resisq; proximi hos coniectura est fuisse in-
ter populos diocesis laodiensis.

Pelorum Siciliæ promontorium respiciẽs Aq
Ionem a pelore gubernatore nauis.Hãniba-
lis ibidem sepulto denominatum est hoc ut
uolunt plurimi iam apœnnio iunctum fuit
& terremotu postea separatũ & exiguo fre-
to quãq̃ æstuoso interposito actum.ut Sici-
lia insula sit quæ olim erat iuncta Italiæ.

Pelseis panoniæ lacus est.

Pelta genus scuti.Festus.

Pelta scutum est breuissimum in modum lu-
næ iam mediæ.Vir.i.æne.ducit amazonidũ
lunatis agmina peltis penthesilea furens.Ser.

Peltæ scuta amazonica.Virgi.lib.i.ducit ama-
zonidum lunatis agmina peltis.No.

Pelluuiæ quibus pedes lauantur:ut maluuiæ
quibus manus Festus.

Peluis sinus aquarius i quo uaria perluuntur
unde & nomen est.Laberius in uirgine,amo
re cecidi tamq̃ blata in peluim.Cœcilius i so-
neratore peluim sibi poposcit.Nonius.

Peluis dicta a pedum lauatione.Var.

Pelusium unum ex hostiis Nili.& ciuitas pro-
pe mons cassius cum templo Iouis & ostraci
næ locus clarus Pompeii sepulcro ubi lens
optima.

Peminosum mali odoris a pedore dictũ.Var-
ro de re rustica libro primo.Solida terra pa-
uita maxime si est argilla ne ritu peminosa
eius grana obitescunt.Nonius.

Penates pluraliter tantum:inuenitur tamẽ hic
penatis.Pris.

Penates.Ci.de natura de.Nec longe absunt ab
hac ui dii penates siue a penu dicti nomine
Est enim omne quo uescuntur homines pe
nus siue ab eo q; penitus insident:ex quo eti
am penetrales a poëtis uocantur.

Penates hi æ samotratia aduecti a dardano
troiam ab ænea a troia Romam ut.Varro.
nigidius autore Macrobio scripserunt apol-
linem & neptunnũ esse deos penates Dio-
nysius halicarnaseus sentẽtia timæi cõfrica
ta scribit penates fuisse Romæ quorũ duo
simulacra ænea tenebant hastas per samotra
cum perpenates.

Penates alii uolunt,ut habeãt nominatiuum
singularem penas:alii penatis.Festus.

Penates.Varro humanarum.ii.dardanum re-
fert deos penates ex samotrace i phrygiam:
& æneam ex phrygia in Italiã detulisse.Qui

sunt autem dii penates in li. quidē memorato. Varro. non exprimit. sed q diligentius quærūt ueritatem penates esse dixerūt per quos pēitus sp.ramus. per quos habemus corpus. per quos rationē animi. Esse autē medium æthera. Iouem Iunonem uero unum aera cū terra & mineruam summum ætheris cacumen & argumēto utuntur q̄ Tarquinius demarathi corinthii filius samotracis religiotubus misticæ imbutus uno templo ac sub eodem tecto numina memorata coniunxit Cassius uero omnia dicit samothracas eosdemque romanorum penates proprie dici. Virg. noster hæc sciens ait. Cum sociis natoque penatibus & magnis diis Ma. de sa.

Penarium ubi reponitur penus hoc est edulia & ad uictum pertinentia. Lau.

Pendere penas soluere significat. Ab eo q̄ ære graui cum uterentur Romani penso eo non numerato debitum soluebant. unde etiā pēsiones dictæ. Festus.

Pendo idest soluo. Virgilius. vi. æne. tum pendere penas cecropidæ iussi. Ser.

Pēdeo desidero aliquid audire. Virgi. iii. æne. pendetque iterum narrantis ab ore. Ser.

Pendeo idest i sublimi sum: cui addita præpositio prorsus ordinem ac sensum mutat quasi suspendo dis: qd est actiuum eius pendo: & enim pendeo absolutum est suspendo aliud actiuum ex quo suspendor dicitur sub sēsu passiuo. Cæterum tantum differt: q̄ pendeo per me suspendor ab alio. Lau.

Penetrale sacrificium dicebatur qd interiore parte conficiebatur: unde & penetralia cuiusque dicuntur: & penes nos quod in potestate nostra est.

Penetrale est omnis pars interior domus licet intecta sit. Virgilius. vii. æneí. laurus erat tecti medio penetrabilis altis. Ser.

Penetralia sunt penatium deorū sacraria. Fe.

Penetralia sacra templorum loca. Vir. Te quoq̄ magna manēt tectis penetralia nostris. S.

Penetralis non inuenitur sed hoc penetrale substantiuū: penetrabilis uero adiectiuū est qui facile penetrat: ut Virgi. penetrabile telum: & quod facile penetratur: ut impenetrabilis silex. Liuius iquit Penem tam mulieris quā uiri posuit. Horati. car. iii. pene soluto idest coitu facto. Acron.

Penem caudā uocabant: unde & offam porcinam cum cauda offam peniam dicebant. hinc & peniculos dicimus quibus calciamenta texūtur quæ de caudarum extremitate fiunt. Fe.

Penes dum ad personam refertur & dominiū & laudem uel uituperatiōem significat. Cic. penes quos laus adhuc fuit. Quintilianus. P Culpa uideatur penes patrem. item cum incōmodo & commodo: ut Liu. penes eosdem pericula belli: penes quos præmia essent. ser uit etiam loco. Cice. sed penes scæuam: & in eiusmōi locis exercitatus sis. i. apud scæuā. L.

Penetrare ingredi. No.

Penetrare exire proripere Plau. in trinū. Quo illic homo fortasse penetrauit in ædibus. N.

Penetrare penitus intrare. Fe.

Peneus thes. fluu. a pido iuxta sōphros de quo Pli. iii. iuxta tempe arripit amnem horchū nec recipit: sed ut oleum super innatat.

Peneleus unus ex quinque ducibus boetiorū ad Troiam.

Peniculi spongiæ longæ propter. similitudinē caudarum appellatæ. Festus.

Peniculamentum a ueteribus pars uestis dicitur En. lib. xi. an. inde pendent peniculamēta unum ad quenque pedū. Luc. li. xxi. peniculamenta uere depræhendere noli. Cicili. in fœneratore. uolat sanguis simul. hanelat peniculamento & pallio datur. N.

Pēnis membrum uirile. Salu. in Catil. Nam quicunque impudicus adulter ganeo manu uentre alea pene bona patria lacerauerat. Ser.

Penicū q̄ a pœnis primū dicit allatū. Varro.

Pœnitudinē. Pacu. i teucro. Que desideria alūnum penitudinis quales cancris inculta uestitudine. Nonius.

Penitus penitissimus & penissimus. Plautus i muste. ita mea consilia peruertit penissime penitus quoque nomen inuenitur. idem in asina. etiā ne age quæso herculeus qd ex penitis faucibus. Pris.

Penitus pro ualde maro posuit. Ser. in ar.

Pennatas impēnatasque agnas insaliari carmine spicas significat cū aristis & alias sine aristis agnas nouas uoluit intelligi. Festus.

Pēsiles erāt apud ātiquos q rotis promouebātur in solem ab olitoribus rursus hibernis diebus specularibus regebantue ne uentus lederet. Pli. de cūcumeribus Tiberii nullo nō die contigit pensiles hortos non promoueri rotis oblito tribus in solem prorsus hibernis diebus intra speculatium monumenta reuocantibus.

Pensilis una pēsilis lectus uel lychni. qđ suspēsi sint in aere pendentes. Lau.

Pensum significat æquatū qđ sine iclinatione sunt quæ pendūtue. Luc. libro. xxvii. nihil parui ac pensi uti litteras doceas. lictū. No.

Pensiculare. M. T. i libro. đ amicitia. Neque ea quæ a Theophrastro pēsiculate atq̄ enucleate scripta sūt executus est. A. g.

Pentateuchus quinque uoluminum libri uno uolumine.

Pentacontarchus qui quinquaginta militibus

præest. Tortelius.

Pentarchus qui quinque præest Tor.

Pentachium antiqui quinquatrium dixerunt id autem genus exercitationis. In his quinque artibus constat:iactu discursu:saltu iaculatione:luctatione.Fe.

Penatus pendere proprie dicitur qui ob delictū pecuniam soluit quia penso ære utebať. Fe.

Pentecoste deriuatur a penticosta. Tor.

Pentachium genus exercitationis in.v.artibus iactu discursu saltu iaculatione luctatione apud nos quiquertium & ipsos athletas qn quertiones.alii quinquatrium dixere.

Pentheusa luctu echiōis exagaue filia cadmi filius.Torte.

Pentheus est agauis echionis filius qui liberū patrem negabat deum quē mater libero faciente furore correpta sub imagine Vituli trucidauit quē mox deposito furore cognouit cū i suis manibus caput filii cerneret cō uictata libero est.

Penthylus filius demonoi ex papho cum.xii. nauibus in Xerxis auxilium iens apud sepiā tempestate amisit & ipse captus est.He.

Penuria est id quod pene minus sit q̃ necesse est Festus pompeus.

Penuria inopia a græ.dictum.Te.i ad.dii boni ne illius modi iā nobis ciuiū penuria ē.Ser.

Penuria quære in dictione amor.Lau.

Penus omnium generum inuenitur.Te. Penū omnem congerebā clanculum.Hor.i.epistolarum annonæ prosit portet frumēta penus q.Plautus i pseudulo nisi mihi ānuis penus hic ab amatoribus congeratur.Lucil.magna penus paruo spacio cōsumpta peribit. Plau. dicam seni curet sibi aliud penus.pris.

Penus est omne quo homines uescuntur.

Penus uocabatur locus in æde ueste intimus. Festus pompeus.

Penus masculini fœminini & neutri generis dixere ueteres.Donatus.

Penus est inquit quod esculentum aut poculentum est qđ ipsius patris sunt aut liberorum patrisfamilias eiusque familiæ quæ circum eos aut liberos eius est.& opus non facit causa parentum est:ut Mutius ait penus uideri debet.Namque ad edendum bibendumque dies singulos prandii aut cænæ causa parantur penus non sunt:sed ea potius quæ huiusce generis longe usionis gratia contrahunť & conduntur ex eo qđ non promptu est sed intus & penitus habeantur pœnus dicta sunt: thus quoq; & cereos in pœnu esse:qđ esset nō eius fermæ rei causa comparatum. Massurius aūt Sabinus in iuris ciuilis.ii.etiam q frumentorum causa apparatū esset quibus dominus uteretur pœnori attributum dicit.Si

gna quoque & uirgas & carbōes quibus cōficeretur pœnus quibusdam ait uideri esse i pœnu.Ex his autē quæ prompserat alitus uaria in locis iisdē esse ea sola quæ sint usui annuo.A.g.

Penu ea oia contineri dicuntur quæ ad uictū pertinent sed priuatum.si modo domi recō dita sunt.Nam ubi ista reponuntur penariū appellatur.Quæ uero ad uictum publicum spectant cōmeatus appellantur.cōtinent enī ānonā aut ei simile ānona quidem aliud quā frumentum significat. Cice.putarem annonam in macello cariorem fore nisi uelimus intelligere etiam frumentum in macello uē di.Laurentius.

Pænula uestis qua & serui & cliētes utebāť ad uersus nibos martialis aut meus ante omnes cordus haberet equm.

Pæon endimyonis filius ut pausanias scribit nomē pæoniæ prouitiæ dedit.homerus cum medicos laudat eos ait esse genus pæonis.

Pænula mātellum dicitur ut multo stillaret pænula nimbo.

Popana tenui suidas apud græcos scribit popanum esse placentam latā tenuē rotundā demum Iuuenalis intelligit.

Pænulā abusiue ōne qcqd tegit nobilissimi. ueteres transtulerunt. Var.in manio:& cum corngia distruptas tonat aridū reliquū pede penula scorpi aperte agere.Nonius.

Penula est uestis quam supra tunicam accipimus.Pomponius in paniceatis.penulā in caput iduce ne te noscat.Luc.lib.vi.saty.penulam si quæris Canterius seruus segeste utilior mihi q̃ sapiens.Varro in uirgula diuina non quærenda est homini qui habet uirtutē pænula himbri.Nonius.

Penularium e uagina pendulæ. Neuius i sullonico.nō multo post sonorum accæpit abscō det consequitur penularium cilotrum petit Nonius marcellus.

Penes te amplius est quā apud te nam apud te est quod qualiter a te teneať. penes te quod quodam modo possidetur.

Penus non omnis legata est si cuiq̃ quæ i promptuario sunt legata fuerint.

Penus nomen mihi traditum est omnibus generibus dictum.

Penus quæ Romæ sit:si ita legetur utrunque est intra continentia legata uidētur an uero ea sola est quæ est itra murū & quidē urbes fere oēs muro tenus finiri.Romam cōtinētibus & urbē Romam ea quæ continētibus qđ urbana penus sit legata omne quod ubique est legatum uidetur:labeo ait etiam si i uilla sit urbico usui destinata sicuti urbica ministeria dicimus & quæ extra urbem no-

bis ministrare consueuerunt. Si autem extra urbem Romæ tamen sit sed & si mortis fit urbi iunctis idem erit dicendum. Paulus de penu leg.

Penu non omne qđ bibitur continetur alioquin necesse esset ut omnia medicamenta q̄ biberētur ut quæ ea demū penatia esse quæ alendi causa biberentur quo in numero an-ndotū non est & sane uere Cassius sensit sed quod quidam negauerunt piper & ligusticū & careum & naser & cætera huiusmodi ī penu non esse improbatum est, Paulus eo.ti.

Penu non continetur instrumentum pristini: Item uniuersa conquinatoria. P.e.ti.

Pepensse eam filium est cui mortuæ filius exceptus est.

Peplum est proprie palla picta mineruæ consecrata. ut Plau. nunquā ad ciuitatem uenio nisi cum infertur peplum. Vir.i.æneid. Interea ad templum diuinæ palladis ibāt. Crinibus iliades passis peplumque ferebant. hodie tamē multi abutūtur hoc nomine. Apud græcos genere uirilē est. Homerus tamen peplis ornatas mulieres sæpe numero sic appellar. Seruius.

Peposci memordi pepugi cecurrit pro poposci momordi pupugi cucurrit ꝓbabiliter dici uidetur: atque itanunc omnes ferme doctiores huiuscemodi uerbis utuntur. A.g.

Per in compositione interdum in malum accipitur ut periutus perfidus. Lau.

Persæpe significat per medium ut per lucidū: sæpe ualde ut per magnū; præ similiter sed maiorem uehemētiam significat aut præ lōga oratio quæ enormi longitudine est: per ī obtestationibus uel abiuratiōibus fere solet separari a suo acusatiuo iteriecta dictiōe ego Quin. per has ego optime pater si uis tantū fortes manus. Lau.

Per finem desiderat in quibusdam: ut lego perlego idest ad finem usque lego. Lactantius si legit perlegat. Lau.

Per præpositio & aduerbium admirandi. Vir. x. per te per qui te talem genuere parentes. per etiam confirmatiuum. Te tu quoque parce nimium non laudo. Pris.

Per præpositio aliquotiēs pro ualde ut perdoctus. ponitur autem positiuis non comparatiuis neque superlatiuis. Ser. in ar.

Per positiuum desiderat ut perpulchre: superlatiuum autem respuit. Lau.

Percalari idest conuocari. A.g.

Perconiatio uidetur dicta ex usu nautico qa altitudinem aquæ conto pertētant. Alii uolunt percōtuationem dici qđ scilicet is qui curiosus est per cuncta interroget. Fe.

Percontatus & percunctatus scribitur: si uero percōtatus a conto dicitur quo naute utuntur ad loca nauibus oportuna. si uero percūctatus ab eo quod est a cūctus perquitatur dicitur. Do.

Percontari diligēter īquirere. Plau. in amp. qđ istuc in mentem est tibi ex me mi uir percōtarier & ē proprietas uerbi ab eo tracta quæ uada in fluminibus cōtis exquirunt. N.

Per significare solet medium quendam alium que īntercessorem. dicimus tamen per me ipsum rogaui. Lau.

Percōnta. Ne. in maleolis si percontassem malum hoc me præteriisset. Ne. belli punici li. ii. blande & docte percōtanr. En. quo pacto Troiam reliquisset. Nonius.

Percellere euertere percutere Varro in parmenone alius teneram abietem solus percellit. Nouius.

Percitum dictum est percussum. Plau. in am. delirat uxor atrabili percita est. No.

Percedere & decere. Ci. in ora. concisum non concessum: & quod quidatu percessum esse uolunt. Nonins.

Percussionem excursum. Ci. tu. libro quinto propter animi multarum percussiones breui tempore. Nonius.

Per castorem & pollucem: ornatiua sunt iurandi apta foeminis. Te. in and. perecastor scitus puer natus est pamphilo. Donatus.

Perculeris peruerteris. unde prouerbium bene plaustrum perculit. Te. in eu. perculeris iā tume. Donatus.

Percope urbs pōti quæ auxilia Troianis misit

Percosius troianorū amicus diuinus filii adustus. & amphius qui admoniti a patre ne ad Troiam irent: ierunt tamen & interfecti sūt.

Percitus qui iracundia furoreque est incitatus Laurentius.

Percontor & perconto idem. Pri.

Percello perculi. Vir. quinto. perculit & fulua moribundum extendit harena. Pri.

Percontari est interrogare ad finem coarguendi. Interrogare est noscendi gratia. Sciscitari est sciendi causa Lau.

Perāna dea a propetuitate dicta sub quo noīe illud at ipsa in fastis āne per emne latens amna per enna uocot.

Perduellis reqre in hostis. Varro

Perduelles hostes perduellio ut hostis iudicatus uel cui ꝑduelliōis iudicabātur ho'ti publico & Liuius. li. xxviii. uictis ꝑduellibus uictores spoliisq; decertatis præda onustos. & Li. li. xxvi. Tū sempronius ꝑduelliones se ī dicare. Cen. fuluio dixit & li. i. quoq; ratio ꝑduellionis indicent perduellus & duellum quod postea bellum dictum & duelliōa bellona.

Perduelles eos ueteres appellabant:quos nos hostes appellamus per eam adiectionem iudicantes cum quibus bellum esset.

Perducere est necessitate coactum ducere pducuntur enim necessitate coacti:hoc etiã uerbum iudices pronunciare solent. Teré.in an.filium perduxere illuc secum.Do.

Perditum est quod interit & recuperari nõ potest Festus pompe.

Perditus qui in omne scelus est traditus.Lau.

Perdium.Affra.scis tu me illum amare perditum.Seruius in arte.

Pergere sine præpositione ponitur ut,peregre uenit.Seruius in arte.

Peregre dicebant expcefacere.Fe.

Peregrinæ mulieres inhonestæ & meretrices habebantur.Teré.in and.Adeon est demés ex peregrina.Dona.

Perediam & bibesiam.plau.cum dixit intelligi uoluit cupiditatem edendi & bibendi. Festus pompeus.

Perendiæ quasi per eam diem:cum enim de futuro dicimus diem nouissimo loco damus:non ut die quarto.Ser.in ar.

Pera saculus & baculus est cinitorum diagenes autor huius æde pera in distichis ne mé dica ferat baccati prandia nudi dormiat & terra cum cane pera rogat.

Peremere alii posuerunt pro prohibere alii pciare.Festus.

Peregrinus ager require in agro℞.Var.

Peregrinus qui in ciuitate sua non est hospes qui ĩ aliena est:uel pegrinus q ex nostra ciuitate oriundus non est hospes qui in nostra est quique in priuato alicuius hospitio uel publico:quod diuersorium uel tabernã meritoriam appellamus:tam qui recipit quam qui recipitur.Ouidius non hospes ab hospite tutus. unde hospitales homines qui amore non precio hospitium suum communicãt Laurentius.

Peregrina sacra sunt dicta: quæ ab aliis urbibus religionis gratia sunt aduecta.Fe.

Peregisse non alias quis uidetur nisi & condénauerit & ideo ex lege iulia a diuo Augusto data,seruatur:ut cui necesse est ab adultero incipere quia mulier ante denuntiationem nupsit nõ alias ad mulieré possit peruenire: nisi rem peregerit

Perfluere per medium alicuius fluere ut lagenæ malæ materiatæ uel compactæ. Teren. hac atque illac perfluo idest in modum non fidelis lagenæ quæ committuntur effundũt sic trãsfluo.Lau.

Perfuga qui ad hostes transit.Lau.

Perferre usque ad constitutum finem ferre.Cice.sed nuncius ille qui litteras accepit non ptulit.Lau.

Perfidus qui fidem uiolat.Lau.

Perfricare frõtem dicitur ut martialis ad flaccum aut cum perfricuit frontem posuitque pudorem succidam palliolo uellera quique petit.

Perfuga & trãsfuga dicuntur ꝙ ad hostes perfugiat & transfugiat. Fe.

Perfacul & persefacul antiqui dicebant quod nunc facile & perfacile dicimus:unde permásit in consuetudine facultas.Fe.

Perfice pro perfeceris. Lucre.li.ii.denique ad extremum crescendi perfice finem omnia pduxit rerum natura creatrix No.

Perfidus qui fidem uiolat.Infidus cui non est fidendum:hoc a fido descendit quod habet primam longam;& accentum: illud a fides quod habet fidem breué ideo uario accentu efferuntur.Lau.

Perfructus a perfruor. Cice.in hortensio & amenitate loci perfructus est.Pri.

Perfecisse is uidetur qui ita consumauit ut iã in usu esse possit.

Peragere reum est non tantum agere reum nisi perueniás ad illius condemnationé. Vlpianus,peregisse autem quis reum non aliter uidetur nisi & condemnauerit. Lau.

Pergræcari est epulis & potationibus inseruire. Titinnius hominem improbum nunc ruri Pergræcatur.No.

Pergite agite. Vir,pergite pierides,No.

Pergo pseuero. Vir.i.æn. O dea si prima repetens ab origine pergam.Et Te.in eu. pergin scelesta mecũ perplex eloqui.Ser.

Pergula cognomen adulteri qui mariti aduentu in pergula latuit cas.

Pergæ nunc palus nominatur ĩ hetruria blõdus.

Pergæ fanum antiquum apparet oppidũ cuius nominis casus perga est.A.ge.

Pergere est longum iter ire. Te.in adel.hac pergito. & paulo post. fane ac multo propius ibis.pergere ire.alias perseuerare.Idem in eu. si pergis hero absenti maledicere idest perseueras.Donatus.

Pergæa dianæ cognomen a perga oppido pãphiliæ ubi templum habuit.

Pergusa Siciliæ lacus est:olim nemoribus circundatus ad quem spaciabatur proserpina flores legens:dum Plutoni placuit & ab eodem rapta est.

Perimulæ indiæ promontorium & in eo celebre indorum emporium est.

Periander corinthius tyrannus ex heraclidarũ gente:quem Aristoteles unum e.vii.dicit Plato negat sed alium dicit de quo in lycophron etiam. Tor.

Periarchon de pricipiis.
peribolus circuitus.
Pericles dux. Athen. & philosophus: & orator de quo iustinus. iii. rexit rempublicam. xl. annis.
Periodus circuitus uel ambitus uel cõpræhensio: uel circunscriptio & continuatio: nõnunquá an fractus & terminus. Tor.
Periclymenes filius nerei frater nestoris.
Periherminias de interpretatiõe. Tor.
Peripleroma supplementum a plerõa ut multum ille & terris ille supplet metrum.
Periphrasis circunlocutio. Ci. Circuitio ut Scipionis prudentia carthaginis opes fregit. & iam prima nouo surgebat &, cætera. cũ dicẽ tantum significet.
Perinthus urbs in propõtio thraciæ quæ nũc heraclia ab heraclio principe ubi uespasiani domitiani & pii palatia & amphiteatrum inter mundi spectacula connumeratum.
Perinthii populi.
Peripatetici secta cuius princeps Aristoteles. Nam in lycæo inambulans docebat secundum quosdam partem illam peripaton dictum dicunt idest deambulatorium. Tor.
Peripatesma genus cortinæ.
Perillus faber Atheniensis.
Peristera columba & uirgo in columba uersa.
Peripneumonia est tumor uel uulneratio pulmonis cum dolore uehementi accepit & suspirio græci enim pulmoné penumoné uocant unde & egritudo dicta est
Peristoma stramentũ lecti gẽnus redimitum peristilon de colũna per idẽ de uel circũ stylos idest colũna.
Perna antiqui ex porco pnã lardum petasoné fumiebant Plinius castrandum suem prioribus pnis suspẽdi docet uuluæ mẽtioné a papinio pter missã miror nam & illa ex porca in saturnalibus mittebant ut ex martialis xẽiis discimus d qua Plinius hæc. xi. naturalis historiæ uulua eiecto partu meliore q̃ ædito æiectitia uocaẽ illa hæc porcaria
Perisologia superflua locutio ut uiuat & non moriatur.
Perithous. g. q.
Periculatus sum. Cato est usus in dicendo. Fe.
Perii proprium dolẽtis est, præfestinare ad iudicanda quæ dolẽt. ut Te. ille pãphilus i an. da ue perii & plus est dicere interii q̃ mea in dubio est uita: nam qui uiuit non potest interisse. hic autem qui iterit potest in dubio uitam habere. Do.
Perinde flagitat post se ac si uel atq; significat enim ita. Sed cum negatiõe postulat quam ut Suetonius de uita do. nulla tamẽ re perinde motus quã responso casu aschitariõis mathemathici. sine quibus dictionibus accipif p æque ut pli iunior. funus ruffi clarissimi uiri: & peride fœlicissimi. & pro ita. i. multũ Suet. de uita galbæ. quare aduentus eius nõ perinde gratus fuit. Lau.
Peride aduerbium est similitudinis. Ser. i arte.
Perimit adimit tollit: unde & peremptus interfectus. Festus.
Periculum est salutis discrimen. Virgi. æneid. iii. obscænanique famen quæ prima pericula uito. L. li. xxxi. Adde alios omnes meo periculo ex ordine. Nonius.
Periculum experimentum. Sisen. histo. lib. iiii. periclitantur tormenta ac tela multaque genera machinamẽtorũ. M. T. de rep. lib. iii. sed ut ipsi semianimum periclitentur uidẽt qd se putent esse facturos. No.
Periculosum magnũ uel uæhemens. M. T. de off. lib. i. grauioribus aũt morbis periculosæ & curatiões ancipites adhibere cogũtur. N.
Perire & interire plurimum differũt qd perire leuior res est. & habet inuentionis spem interire uero omnium rerum finem pla. in cap. Qui per uirtutẽ perit nõ interit. No.
Periculum experimentum a perior uerbo antiquo unde peritus & periclitor idest experior. Te. in eu. Fac periculum i litteris. Ci. de ora. subeundus usus omnium & periclitãdæ uires ingenii. Ser.
Periculum facere tẽptare. Cice. Tu aũt tui periculum facies. Te. in an. Nisi periculum feceris idest temptamentum. Idem in eu. Fac periculum in musicis. hinc nemorabile prouerbium periculũ fieri in filia graue est. Do.
Peristeron peristerotropon: require in columbarum. Varro.
Periurus qui iusiurandum uiolat. Lau.
Per me idest me auctore: me permittẽte. Cice. in epistola. Si per tuas legiones mihi licitum fuisset. Te. i hecy. ancillas dedo quolibet cruciatu per me exquirere licet. Do.
Permissus appellatur aries qui annis compluribus tunsus non est. Fe.
Permanere usque ad finem mãere. Pli. iunior Tunc demum lente cũctanterque ueniunt: nec tamẽ permanẽt. sed ante finẽ recedũt. L.
Permessus flu. est bœtie: ex helicone mõte de clinans: poetis gratus.
Permissus quartæ & masculinum. permissa uero secundæ & neutri generis. Horati. tamen hoc permissum dixit. ut utar permisso. idem re permissa Lau.
Pernoctare est unde pernox dicitur: totam noctem ducere insomné. peruigilare uero etiã interdiu: inde peruigil draco dictus non qa penox sed semper uigilans. Lau.
Pernoctare extra urbem intelligendus est qui

nulla parte noctis in urbe est. per enim totã noctem significat.

Pernix dicitur celer. Vir geor.li.iii. Talis & ipse iubã ceruicem effundit equinam Cõiugis aduentu pnix saturnus. Lu.li.xxvii Fuimus pernices æternũ id nobis fore sperãtes. No.

Pernix pseuerans. Vir.geo.li.iii.emptorẽ & inter dura iacet pernix in strato saxa cubili.N.

Pernix perseuerans a pernitendo dictũ. Virgi. geor.li.iii.& inter dura iacet pernix in strato saxa cubili.Seruius.

Perna a pede. Varro.

Pernicies periculũ exitium.Lu.li.xxviii. hunc tu contra uenis,uel qui in nuptus,uel qui se se neges te nec sine pernicie.Plau.in asia pellecrebre pernices.No.

Pernicere perire Pacu.in periboea.nam me mihi pnicere illis opitularier quouis exitio cupio dum prosim. Titi.in fullonia iam egressa ut perniceris.Liu.in tereo:ego puerũ in tam ancillæ subdã lætantẽ meæ ne famæ pnicet Ennius i hecuba. sed nunq̃ scripsisti quis parentem aut hospitem necasset quos qui cruciat perniceat.Nonius.

Permittere promittere incitare uel præcipitare. Sisen.histo.li.iii. & inde equum concitatum præceps ad hostium pmittit Idem.lib. quarto multi præmissis armis ex sũmo se permitterent.No.

Pernicitatem & uelocitatem. Cice. discreuit in ruscu.iii.præstant ualitudine uiribus forma acerrimus,Integrisque sẽsibus.adde etiã si lubet pernicitatem. Virg.in.iii.geor.hoc sennt duro pernix iacet in strata saxa cubili. ut illud celeritatis hoc patientissimæ fortitudinis.Nonius.

Perogigamus appellatur is qui admittit equũ ut saliat in equam:eo enim adiutãte equa alligata celerius admittitur. Varro.

Pero calciamentum est rusticum. Vir. vii.æn. uestigia nuda sinistre instituere pedis crudis tegit altera pero.Ser.

Perorare finem orationis oraret unde peroratio orationis dicitur finis: sed quia in hac pte utimur plærũque affectibus:ideo usurpamus interdum perorare pro ipsa commotione affectuum. Quin.at ista legem recitat & in cadauere filii perorat idest indignatiõem commouet.Lau.

Perpessus.laboriose passos.Lau.

Perpetem perpetuum dixerunt poete.Fe.

Perperos indoctos stultos rudes & insulsos mẽdaces. Actius in pragmaticis describẽt i theatro perperos popularis:Idem in eisdem.& eo plectuntur poetæ q̃ suo uicio sæpius ductabilitate nimia uestra autẽ perpetitudine. N.

Perpetuitas ppetua æterna.Ennius.li.xi.libertatemque ut perpetuitas sint que maxime.

Perplexabile figuratum q̧ aliud audiat: aliud senciatur. Plau.in asina.nec ullum uerbum faciat perplexabile.No.

Perperã praue ac peruerse. Teren.i phor. uerũ istoc de nomie eo perperã.olim dixit ne nos forte inprudentes fotas effutiretis.,S.

Perpetuum longũ. Virg.perpetua soluent etiã formidine terras.Ser.

Perpẽdiculum linea laterum æqualitatẽ a summo ad imum latitudinẽ probans.A.pe.

Perpẽdiculi sunt normæ.Ci.academicorũ.li.ii. atque si crederemus non egeremus ppendiculis non normis non regulis.No.

Perplexim pro pplexe. Plau.in stico. utrũ ego pplexim lacessam orationem ad hũc modũ. Ennius in.i.histo.prudens perplexim scotiõ scribit.No.

Perperat peragit perficit.Festus.

Pertulit persuasit impulit.Fe.

Perpluere p medium alicuius pluere. Quĩ.vi. Cum cœnaculum eius perplueret.Lau.

Perpetuior. Cato.id quod ppetuius atque firmius repsit.idem intherinum: sed a bene factis optimis artibus q̧ maxima flagella ppetuissimo curriculo.Pris.

Perq̃ idest timis. Teren.in ecy.per pol q̃ paucos meretricibus fideles euenire amatores syra idest paucos.aptũ uerbũ est irritari Do.

Perrectare est tarde incedere. Teren.i adel.prectaui usque omne oppidum.Do.

Persia regio oriẽtalis a rege:inde. psica.Pli.xv.

Perseis oceani & tethyos filia.

Persephone proserpina.

Persilium dicebaẽ uas quoddã picatum i quo erat unguẽtũ unde arma Quirini ungebantur.,Festus.

Persicus sinus ptinet qua mare accipit utrinq; rectis lateribus grande ostium quasi ceruice complectitur deide terris in omnẽ pẽe uasta & æqua portione cædentibus magno littorum orbe pelagus incingẽs reddit formã capitis humani.Pom.

Peristeriores.i.turres columbarum.

Perpenna dictus deditus lando.Caf.

Persicum portum mare euboicum qđ i eo steterit classis persarum.Fe.

Persicum Plau.dixit perarutum.Fe.

Perspicere est ad plenum & pfecte uidere. Te. in an. prius q̃ tuum animũ ut se haberet ad nuptias perspexerit.Do.

Persequor perseuerationem sequẽtis ostendit: persequitur enim qui non desit sequi. Cice. pro deiotaro.spẽ infinitã persequi nolui. Te. in an.neque in asiam persequens proficiscitur Donatus.

Persequor ulciscor. Ci.dum tu tuas iniurias p

re id qđ non potest persequi conaris. Teren. in adel ego meum ius persequar. Do.

Persequi uidetur & satis accipit.

Persona a personando enim uocabulum factũ esse coniectat: nam caput inquit & os coo- perimento personæ tectum undique unaq; tantum uocis emittendæ: uia peruium quoniam non uaga neque diffusa est in unum tã tummodo exitũ collectam coactamque uocem facit ob eam causam persona dicta est o littera propter uocabuli formam productio re. A.g.

Persona in homine significat qualitatem quo alius ab alio differt: tum in animo tum ĩ corpore tum in extra positis quæ a rhetoricis enumerantur in attributis: personæ animi ut medicus: miles: iracũdus: moderatus: auarus: liberalis: corporis: iuuenis: senex: pulcher: deformis: fortis: imbecillus: mas fœmina. extra positorum diues pauper maritus an cælebs. Ideo histriones accipiunt personam aut serui aut matronæ aut senis aut patris. Lau.

Perlucidum siue pellucidum trãslucidum uel translucens per cuius medium fulgor enianat. Plau. is pellucet quasi laterna punica.

Perspicace pro perspicaciter. Afra. in diuortio q̃ perspicace q̃ benigne q̃ cito blande q̃ inaniter noui est pectore Nonius.

Perscribere ad finem usque scribere. Li. si aprimordio res gestas porro prescripserim. Laurentius.

Perspicuum per cuius medium licet opertum sit oculos dimittimus & per eius medium uidemus ut aqua glacies laterna ad mentem quoque refertur ut perspicua oratio. Laurentius.

Persuadere est suadendo inducere & est in effectu. suadere autem in actu. unde dicimus mihi persuadeo: non autem suadeo & persuasũ habeo. persuasum est mihi non autem suasũ Ci. ad brutum persuasum est adolescenti & maxime per me. persuasor tamen non dicit sed loco eius dicimus auctorem qui alii persaudet Ci. offi. tertio atque huius deditionis ipse postumius. qui debebat suasor & auctor fuit quasi dixisset suasor & persuasor. Inde persuasio pro certa opinione atque sententia quam nobis persuasimus pro qua christiani dicimus fidem quæ proprie dicitur ꝑ bario. ut facio fidẽ per tester. dissuadere quoque est in actu non in effectu præterea deliberatio uocatur suasoria. Lau.

Pertinax qui nimis est tenax. Lau.

Pertisum pro pertesum dixerunt. Festus.

Pertusum dolium dicitur cum ueterem significat. Festus Pompeius.

Pertento uehementer tento. Virgi. blanda tucissim gaudia pertentant mentem. Ser.

Pertẽto leuiter tẽto. Vir. i. æneí. latone tacitũ pertentant gaudia pectus. Ser.

Pertenta require in charchesia. Ma.

Perreduissent: has ille maner rum flaret gloriasiam que omnes finem cuperet uerbisque eius fatigati perreduissent. A.g.

Pertempus opportune. Te. in hecy. pertempus accedamus. Donatus.

Perturbatio est auersa ratione contra naturã animi commotio. Ci. tu. li. quarto.

Pertinere uerbum latissime patet: nam & eis rebus petendis aperrum est quæ dominii nostri sint & eas quas aliquo iure possideamus quamuis non sit nostri dominiu; pertinere ad nos etiam ea dicimus quæ in nulla eorũ causa sint: sed etiam possint. Pomponius de uer. signi.

Perusia in mediterranea thuscia est octingentis sta. prope Romam. Strabo.

Peruicax est perseuerans cum quadã ui. Ter. in hecy. Adeo peruicaci esse ut puerum præoptares perire: ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam post hac scires. D.

Peruicacia & pertinacia hoc distant. peruicacia interdum est bonarum rerum perseuerantia: pertinacia semper malarum. Acti. in mirmidonibus. tu pertinaciam esse antiloche hoc prædicas: ego peruicaciam a me uti uolo. nam peruicacem dicis me esse & uincere perfacile pertinacem: nihil moror hãc fortis sequitur illam indocti possident: tu addis qđ uicio est demis quod laudatur. No.

Peruico pro peruicaci. Acti. in armorum iudicio. Sed peruico Aiax animo atque morabuboni. Plau. in aulu. quem quondam peruicus totidem addit. No.

Peruitere perire. Pa. in peri. nam me mihi peruitere illi opitulariter quo uis exitio cupio dum prosum. Ti. in fullo. iam egressant per uiteris. Li. in thereo. ego puerum in tam ancillæ subdam letautem meæ ne fama peruitet. En. in hecuba. Sed nutiquam scripsistis quis parentem aut hospitem necasset quos qui cruciantur peruitent. No.

Peruenibunt. Pomponius in plythone gorgo mo hominem beatum quo ille peruenibũt diuitiæ. N.

Peruersus iratus. Virgilius septimo æneidorũ contra fata deum peruerso munere, poscũt. Seruius.

Peruigilare ad finem usque uel totam noctem insomnem ducere. Martialis Nam uigilare leue est, peruigilare graue. Vnde peruigil q semper uigilat Lau.

Peruersus qui uersatus in malo & a bonꝙ uersus est. Laurentius.

Peruestigo & inuestigo non solum quæro sed & quidam frequentius quærẽdo inuenio uel acquiro:uestigio quidem est quæro ductum est a uestigiis tanquã a signis idiciisque qbus ad rei noticiam peruenimus. Cice.pro liga-rio.sed quoniam diligentia inimici inuestiga-tum est qđ latebat.Lau.

Peruenio in montem in diuitias dicimus non deuenimus.Lau.

Petus qui leuiter oculis declinat.Strabo q oĩo est oculis detortis. Horatius primo sermo-num Strabonem appellat petum pater pro-prie peti dicuntur quorũ oculi huc atque il-luc uelocitate uertuntur inde petulus ut Ci. de natura deorũ redde ad deos & quos si nõ tam strabones ac petulos esse arbitrantur & quos neuum habere & quos silos flacas frõ-tes captiones an sicut i nobis an omnia emẽ-data in illis.

Peruenisse ad te recte dicitur qđ per te ad aliũ peruenitur:ut in hereditate a liberto per pa-tronum filium.patri eius adoptiuo ad quæsi-tum responsum est.

Pes funis quo tenditur uelut idest podia. Vir-gilius quinto æneido.una omnes fecere pe-dem Seruius.

Pes standi fundamentum quo dicitur area pes magnus & qui fundamentum instituit pedẽ posuit:& a pede pecudes appellauit.V.

Pes ut inquit Diomedes est sublatio aut posi-tio duarũ aut triũ ampliusue syllabarum spa-tio cõpechẽsa pes est poeticæ dictionis dua-rum ãpliusue syllabarũ cum certa temporũ obseruatione modos recipiens arsini & the-sini.i.qui incipit a sublatiõe finit positiõe pes ergo tũc dicit quãdo duæ sunt syllabe quas per arsini perpẽdimus & thesni nõ ubi duo tempora sunt ergo una longa pedem non ua-lebit efficere.qa ictibus duobus arsis & the-sis non gemello tẽpore pquirenda est. acci-dunt ergo unicuiq; pedi arsis & thesis nume-rusque syllabarum tempus & figura. Lanceã quoq; hispanicum inquit & petonitum' est.

Petrocorii quos petragorios dicimus populi in aquitania proximi pictauis ac sanctõibus nomen retinent in prouincia burdegalẽsi & francorum regno siti.

Petauri dicti agiles homines a petamie q; est uolo hi per circulos se inmittunt nascuntur que sub delphine ut maternus scribit. Mar.

Pelestas dicebatur pestilentia.Fe.

Pestifera auspicia esse dicebant:cum cor in ex tis aut caput in iecinore non fuisse.Fe.

Pestilitas pestilentia.Lucili.li.vi.atque omniũ uis morborum pestilitasque.No.

Pestum oppidum i lucania ubi rosæ bis in an no nascuntur.

Pestis & lues ut genus & species differũt:nam cum in urbe uel i agro febres aliudue genus morbi sæuit siue hõines pecora siue sata cor ripiens lues dicitur. pestis uero aut cito occi dit aut cito abit ab ægroto quæ dicitur etiã pestilentia.ponitur nonnunq̃ pro lue.Lau.

Petauristæ a ueteribus dicebantur uel qui sal-ibus uel scænis leuioribus mouerentur: & hæc proprietas a græca nominatiõe descẽdit πετω uolo αυρα aura.Var.i epistola ad Cæ sarem Conuocat Prolemæum cinedo laconi cam petauristæ.Idem de uita patrum.li. secũ do nec minus aliquo in genere sunt ludi ue-litis galli germani petauristæ.No.

Petasum calciamentum altiusculum.

Petere signum poscere. Virgilius libro octauo mittitur & magnam uenulus Diomedis ad urbem.

Petere uocare. Vir.ænei.li.viii.quid causas pe ns ex alto.Nonius.

Petere percutere ferire.Vir.in buc. iam cornu petat & pedibus qui spargat harenam.No.

Petere appetere. Virgilius libro octauo. placi-dumque petiuit coniugis in gremio fusus p membra soporem.No.

Petere sequi. Virgi.li.v.quem peti & summis annixus uiribus urget.No.

Petere adducere Vir.li.vii.Tartareum ille ma-nu custodem in uincla petiuit.No.

Petere inquirere.Vir.li.octauo.Euãdrum.pe-nimus.Nonius.

Petere cupe appetere. Vir. geor.li.iiii. pulchrã que petunt per uulnera mortem.No.

Petere eligere. Vir.geor.li.iiii.principio sedes apibus statioque petenda.No.

Petere obtinere.Virgi.ænei.li.i.quæ proxima littora cursu contendunt petere.No.

Petere manere expectare. Virgi.li.ix troianos hæc monstra petunt.

Petere est ut Varro.dicit cum aliquid humili ter & cũ precibus postulamus.Ser.

Petilamisuram significat ungulam equi alba-tu.Festus.

Petissere petere.Fe.Pom.

Petilim tenue & exile Luci. libro.xli. insignis uariis cruciatibus & petilis.Plau.in ploci.nã coloratum frontem habet petilis labris: peti lis tenuis dicit labris mollis dici.No.

Petiolus a pede diminutiue. Affra.in excoe-pto. atque adeo nolo es pus.No.

Petigo genus morbi.Lucillus trigesimo.Illuui es scabies oculos huic denique petigo con-scendere.No.

Petontum uehiculum gallicum. alii osce pu-tant dictum: qđ in pectora quattuor appel-lant:quattuor enim habet rotas.Festus.

Peto appeto & proprie dicitur de ĩpetu gladia

torum. Vir.æn.ix.at nisus ruit in medios so lumque per omnes uolscétem petit. Ci.quot ego tuas petitiones ita cõiectas ut uitari nul lo modo possit.Ser.
Petorritum enim est:non ex græca dimidiatũ: sed totum transalpinum nam est uox gallica inscriptum est in libro. Ma.uarronis.xiiii.re rum diuinarum:quo in libro uarro cum de petorrito dixisset esse id uerbum gallicum scribat alii a uolãte rota uocabulum inclina runt a peto qđ est uolo & rota.Au.g.
Petronesi rustici a petrarum asperitate & duri cia dicti.Festus.
Petrea uocabatur quæ pompam præcedens in colonus aut municipiis imitabatur anum e briam ab agri uicio scilicet ,petris appellatã. Festus.pompeus.
Petronia nomen amnis in thyberim defluẽns Festus.
Petulantia dicta est a petendo. Ma.Tu.de re publica libro quarto. Itaque a petenda petu lantia uel poscendo procacitas a precando uel poscendo,unde & porci dicti sunt matri moniorum appetitores. Terentius in hecy. Maligna multo &magis procax facta ilico est.Li.in ægistho.Quin quod parere nos ma iestas mea procax toleratis temploque hanc deducitis.No.
Petulantiam pro improbitate. Cicero de ora tore libro secundo.Illud assequor:ut si q for te mihi maledicat petulans:aut sane insanus esse uideatur.No.
Petulcus luxuriosus lasciuus exultans:ab ap petendo dictus: unde & meretrices petulcas uocamus.Virgilius quarto georgicorum.he dique petulci.Ser.
Petilia urbs brutiorũ a Philotete cõdita ἀπο τοῦ τολμᾶν.i.ualore:quia ex augurato lu cum delegit.
Peteona Boetiæ urbs.
Petorritum uerbũ gallicum genus uehiculi Quintilianus.
Petræa oceani & tethyos filia.
Petra lapis:unde petroselinum a apiũ idest petrosum:apium de quo & specie bus.Plinius decimonono & uigesimo. hip poselinon equitum apium: quo equites co ronabantur apud nemeam uictores orthose linon rectum apium simile cumino heliose linon solare apium.
Petosiris mathematicus clarus. Pli.ii.&.vii.itẽ & necepsus.
Peuce nonsima & maxia insula e Insulis quæ sex sunt inter histri hostia.Pom.
Peuce cum hister i pontem euoluatur sex my stis fluminibus iuxta primum hostium est i sula peuce inquam olim simius rex aufugit autore strabone insequente alexandro.
Pezice genus fungus sine radice & pediculo.
Phasthola appellant græci quod uulgus penas uocat.Festus.
Phaselus nauigium campanum. Varro de psal trio.In alias domum delitias phaselo nacti consulto remo uilem fictam soluit.Sa.i.iii. histo.Et forte in nauigando cohors una grã di phaselo uecta & cæteris deerrant. Sisen. histo.li.iiii.proras actuariæ tragi grandes ac phaselo primo.No.
Phaleræ sunt equorum ornaméta.Vir.v.æne. primus equum phaleris insignem uictor ha beto: & est uocabulum græcum illi autem Ταφαλέρα cæpta uocant.Ser.
Phaedon helideasis:de quo Gellius.ii.&Laer.
Phaedrus discipulus Pla.cui librum inscripsit.
Phaedra minois filia: mater Demophontis & Antigoni.
Phaedyme otanis nobilis persæ filia:
Phaeræus cognomen cuiusdam Alexandri.
Phaereæ urbis tyranni.de quo Ci.ii.offi.
Phaestus filius Bori mæonii ex fertili tarna a pud Troiam ab idomeneo interfectus est. & ꝓmontorium Cretæ iuxta Gortynam.Tor.
Phaeton trisyllabũ ẽ. Varro per synæresim ꝓ tulit tamen teflagranti deiectum fulmine.
Phaeton sol ut Eustatius scribit & pherecydes cum rhode puella filia asopi cõcubuit unde suscepit filios phaetõtem: Aeglem lampetiã & phaetusan nostri aliter scripserunt.
Phaeaces a,phæace neptunni & corciræ filio dicti ut scribit Diodorus.
Phaetusa:solis filia ex nera nympha soror lam patiæ quæ in Sicilia greges patris pascebat. Homerus.
Phalon pars pudenda osiridis quæ a typhone proiectam in nilo & postea abiside inuenta a græcis dicta est cui morgus & Diõisius ho norem quoque persoluerunt.Diodorus.
Phalacrus caluus Aeoli filius: ex cleopatra cõ iuge.Home.x.ody.
Phalaris agrigentinus tyrannus.
Phalera ornamenta equorũ:a phalero illustri.
Phalanx legio lingua macedonum:alii agmen dicunt idest exercitus ambulans.Plinius sep timo fustibus quos phalangas uocant aphri
Phalernus mons Campaniæ prope puteolos ab homine dicto.
Phalernum uinum optimum. Plinius in no no.& decimoquarto.
Phalisci populi hetruscrut in Hirpi.
Phanum ædes facta a phanero.
Phaneus phanios mons in chio a rege.
Phago manduco: phagus edax φαγολοιδο ρος turpiter comedens: Hieronymus super Hezechielem:& fagus cõsuetudine pro.f.Pi-

nius.xvi.phucus etiam.

Phæthon trium esse syllabarum & habere primam correptam etiam apud nos docet uersus ille:Sustinuit genitor si phætonta drops quamuis ex priscis illis poetis.p. Varro phæthon in duas syllabas coegerit & e breuibus duabus unam productam subduxerit. Tum te flagranti deiectũ fulmine phæthõ & martialis trium esse syllabarum ostendit qđ tibi uis dipyron qui phæthonta facis.

Phanes ut halycarnasseus qui amicus amasis Regis ægypti: tandẽ accusatus i persas trãsfugit:& Cambysem docuit ut per Arabiam i ægyptum transiret.

Phaon nomen libertinæ romini cuius meminit Tranquillus phaõ lesbius insignis forma deliciæ sapphus carmine tantum amicæ nobilis.

Phalæ alta ædifitia dicuntur autore Pompeio uel turres ligneæ ut scribit Marcellus.

Pexusq; t.q.r.pexus pectinatus uel tonsus unde propexus in pectore barbam est enim tõsuræ genus quo iuuenes tondentur unde sic tonsi pexi uocantur cuius rei meminit Virgilius striaque ipexis induruit orrida barba

Pexati dicuntur toga & pexa induti qua utebantue hieme uilo densiore propterea lanæ histriæ & liburnæ ut Plinius scribit.eum potius sint similes pilis q̃ lanæ non sunt aptæ pexis uestibus.

Pharetra ubi sagittæ portantur reponuntur.

Phanetus idest sol cui cum nox terræ filia iungi nollet iunxit se herebo natus amor.

Pharmacum uenenum medium uerbum pro omni medicamẽto. unde Caius iurisconsul. dicit.qui pharmacum dicit debet addere bonum uel malum.

Pharos adiacens ita brundusio ut alexandriæ. Pompeius.

Pharos parua insula contra nili hostia a neuclero menelai qui illic ab aphide iteremptus & sepultus secundum Homerum ab littore diei cursu distabat tempore Pomponii Alexandriæ ponte coniungebatur.ut Lucanus in decimo. quæ cum non esset capax ciuitatis alexander ex opposito cõdidit.de hac Plinius trigesimosexto.

Phasis fluuius colchorum.ũde phasias medea.

Phasiani allati ex ponto ubi phasis est fluuius

Pharisæus nomen sectæ iudæorum religiosæ.

Phatus insula est in occidentalibus partibus. Strabo.

Phebon a specie & nitore plærisq; nominât.M.

Pheræ urbs in argo a flumine per eam decurrente.

Pherecydes syrus de quo Laertius.primus dixit animos hominum sempiternos. Cicero in tuscu.

Pheremon æoli filius ex sepatra.

Pheretrum.i.capulus q. corpus capiat:unde capularis senex.Plau.i.uicinus capulo.

Pheta uel sunt remotiores lusitanorum populi montana habitantes.Strabo.

Philomena amabilis.

Phiala nõ uitreum uas est tantũ sed cuius uis materiæ poculum nam pindarus auream in olympiis dicit & plato in atlantico nec ab hyalo idest a uitro dicta sed quasi piala a pino bibo.

Phidiam Plinius clarissimum ecce per omnes gentes quæ Iouis olympii famam intelligũt nemo dubitat alibi ante omnes tamen phidas atheniensis Ioue olympio facto ex ebore statuam.cum dicat Iuppiter fulmine probauit ut scribit pausanias.

Phryx idest populus phrygiũ marmor sinadicum nam sinada urbs phrygiæ iuxta se habet planiciem oleis consitam & docimam uicum unde lapides effodiuntur quos incolæ appellant domicitas alii dixerunt marmor sinadicum colũnæ inde afferebantur uarietate similes alabastritæ ubi ergo repies marmor phrygium expone marmor sinadicum hoc marmor pingebatur purpura inuento romanorum.

Phthiriasis morbus a pediculis dictus & phthisis quæ græce scribunt per græce phteir est pediculus & phteuto.i.corrumpo.

Ptysis quando scribitur per ypsilon caret aspiratione & fit a uerbo πτύω quod est spuo

Ptolemais claudii Cæsaris in syria post acronia latine dicitur auditio.

Phitiusa & ægina insula epidaurico littori proxima circa pelopõneson in ægæo.

Phileatus aræ ipse nõen ex philenis fratribus traxere.qui contra cyrrhanaicos missi: Carthagine ad dirimendũ condictione bellum diu iam de finibus & magnis ãbo rum cladibus gestũ:postq̃ in eo quod conuenerat non manebatur ut ubi legati concurrerũt certo tempore utrinq; dimissi ibi termini statuerentur pacti de integro ut quicquid citra ẽet popularibus cederet mirum & memoria dignissimum facinus hic se uiuos obrui pertulerunt.

Phlegmone ut celsus interpretatur.latine nominatur inflamatio.

Phidias statuarius clarissimus de quo. Quīti. duodecimo.Plinius trigesimosexto:& trigesimoquarto:

Phyleos græcus dux ad Troiam.

Philos amicus ide philocharis charus amicus

Philolaus crotoniata philosophus.Pythagoricus suspectus tyrannidis moritur.

Philomena idest amans xiλα græ.mala uel oues pandionis filia prognæ soror. Oui.vii.
Philortium nomen fœminæ: per amatoriam adulationem a philos.& eros amor.
Philo Helenæ ancilla ody.iiii.
Philosophia: de qua.Ler.
Phialæ uasa potoria ex eo genere auri fiebant q̃ electrũ appellanr.i.ubi quinta argenti portio est quod scribit.Pli.ex eo craterã sacrauit helena in templo mineruæ lyndiæ erãt aũt phialæ pp ẽblema tante æstĩatiõis ut i duaꝝ unciaꝝ uenierit.xx. quã phyteas fecit in cuius emblemate erant Vlysses & Diomedes palladum fuit.
Phialece oppidũ ꝓpe thebas phyoticas regnũ fuit ꝓresilai phædrus eximiæ formæ a Plato.itroducit̃ i eo dialogo q ita inscribit̃ ubi lõga oratiõe & phædri uerbis de amoribus disputant phidias sculpto atheniensis clarurit minoribus simulacris sculpendis.
Philoctetes filius poeantis.Oui.nõ te poeantia ꝓles expositũ lemnos mõ cũ crimine haberet nõ tamẽ mansit in lemno philoctetes sed cum hercule uenit ĩde in apuliam ubi condidit petiliam & unde apollodoro teste misit colonos in siciliam.
Philoctetes poeantii filius comes Herculis cui iurauit nemini corpus eius indicare. pro munere dedit sagittas q graecis oraculo mõitus in Troiæ expeditione opus esse sagittis: Herculis eum p̃imũ mortuum, confessus est inde locum sepulturæ percussit: & cum sagittis solus uti posset: ad Troiam profectus casus sagittæ indicem pedem uulnerauit insanabiliter cuius uulneris factore ab Vlyxe in lemno relictus est: qui sanatus ab Vlyxe reuocatus est inde uenit in Italiam: periliã condidit & turinam ubi sepultus est, alii dicunt nũquam eo uulnere sanatum.
Philtrum amatoriũ genus ueneni ad amorẽ.
Philtrum poculum amatorium.
Philyea oceani & thethyos filia mater chirõis
Phineus rex Arcadiæ qui Harpalicis coniugis suasu filios cæcauit quia dii eũ cæcarunt & Harpyias induxerunt.Is cum Iasonem accepisset benigne & zetho & talai Harpyiæ fugatæ sunt usque ad plotas insulas ubi admoniti ab Iride ne ulterius persequerẽtur: is insulis plotibus strophades nomen dederũt q̃ illic conuersi essent.Ouidius.vii.
Phyllis lycurgi regis Traciæ filia.
Phyllum folium inde melisphyllũ herba quæ mel sapit.
Phy̆sis natura. Physicus naturalis.
Physonomia naturæ regula.
Phython serpens quem phœbus interemit & ludos phythea instituit.Ouidius.i.

Philenorũ aræ in media Syrtiũ tellure sũt.Stra.
Phiondis thessaliæ mons olim mẽpheus uocabatur phœnicopterus optimi saporis auis
Phionium.i.uereneũ in gallia distat a uaro fluuio sta.mille duo & sexcenta: alii autem adiecerunt ducenta.Stra.
Phlegethõ fluuius infernia φλнγω.i. ardeo.
Phlegyas martis filius rex lapitharũ in Thessalia pater Ixionis & Coronidis: a quo phlegiæ populi submersi a neptunno ob sacrilegium Virgilius sexto.
Phlegæi a phlegia & campi: nõ longe ab acherusia palude & cumis.Pli.iii.
Phlegrã ab ardore quẽ cumã locũ dixerunt
Phleps uel phlebs uena: inde phlebotomia uenæ incisio. Phlegma pituita.
Phlegmone inflamatio.
Phoce sũt boues marini. Virgilius.iiii.geor.& turpes pascit sub gurgite phocas.Ser.
Phoca piscis a sono mugitus uitulus marinus Plinius nono.
Pholoe nomẽ ancillæ apud.Virg.quæ data est sergesto: cressa genus pholoe Idẽ nomẽ apd Hora.pholoe nomen oppidi in arcadia pholoe interdum pro una ex naiadibus.
Phocion Atheniensis clarior integrate qui militia cognomẽtũ bõus paup de quo Aemili.
Phocis parua græcorum regio ubi oraculum delphicum & ciuitas delph.
Phoces populi ionum qui primi longis nauibus usi sunt.
Phœbus nomen apollinis a φωσ idest lumen pro sole phœbe pro luna.
Phœmon lacus Arcadiæ de quo Ouidius. xv.
Phœmõe phœbi filia fuit ut scribit Pli.& pausaniasq; pria ut ille ait carmẽ heroicũ cernit.
Phœnix agenoris filius cadmi frater secũdũ alios agenoris pater a quo phœnicia Alius amyntoris filius: q propter pellicem patri iratus ad peleum confugit quæ dolopibus præposuit nutriuitque ut partem.Achillem.& ẽ flu.ex Thermopylis in asopum.est & amnis de quo Ouidius decimoquinto.
Phœnix de uolucribus ꝓcipue referenda semper unica nõ.n. coitu concipit̃ ꝑtuue generat̃ sed ubi q̃ngẽtorũ ãnoꝝ æuo ꝑpetua durauit sup exageratam uariis odoribus struẽ sibi ipsa ĩcubat soluiturq;.deĩde putrescẽtiũ mẽbroꝝ tabe cõcrescens ipsa se cõcipit atq; ex se rursus nascitur cũ adoleuit ossa pristini corporis inclusa myrcha ægyptũ exportat atque i urbẽ quã solis appellant fragrantibus nardobustis inferens memorãdo funere cõsecratur.Pom.
Phegra regio in qua dicunt̃ gigantes cõiurasse est autẽ campaniæ pars in qua est uesuuius mõs & ager neapolitanus itẽq; puteolanus.

Phætusa solis filia ex nereide suscepta.
Phæcasiani populi asiæ.
Phœnicia pars Syriæ finitima Iudeæ fertilissima.Pli.xvii.populi phœnices quos Iosephus dicit litteras iuenisse græcas.Cor.tacitus.xiii ægyptii per figuras animalium sensus mentis effingebant & litteran uentores se perhibent:inde phœnices græciæ itulerit.& Cadmus fuit auctor:& a phœnicia phœnissa ꝑ Didone.
Phaethon solis ex clymenæ filius de quo Ouidius fine primi & secundo.
Phosphorus Lucifer stella quæ diem præcedit quē solē sequens uesper appellat siue hespus eadem uenus nominatur.
Pholus unde ex centauris Ixionis ex nube filius qui Herculem suscæpit hospitio i nuptus peritho occisus.
Pholoe mons Arcadiæ siluosus & fœminæ ꝑprium. Vir.quinto.
Phorcus.g. ei.cydos & cynidos: patronomycū; phorcynis dos filius Thoseæ nymphæ & neptunni.Ser.v.secūdū.Varro.dicit eū regem corsicæ & sardiniæ:ab Atlāte uictus & in mari summersus deus dictus est pater medusæ & sororum.
Phormio nomen proprium.
Phœnices & Hispāiæ & Africæ medii fuerūt in tartesso sunt aut gaditani.Stra.
Phœnicopterus gēus auis rubeo uel igneo colore uel auis phœnicia qđ alas hēat pūiceas.
Phœnicē illustrauerunt phœnices solers hominū genus & ad belli pacisq; munia eximium litteras & lrarū opas aliasq; ēt artes maria nauibus adire classe cōfligere iperitare gētibus regnum præliumq; commenti.
Phœnix ut scribit.Pli.in Arabia auis ut Manilius tradit sexcentos & sexagīta annos uiuit morisa cassiam & surculos thuris aliosque odores in nidū cōgerit quē succēdit alarum plausu & illic ardet ex cineribus alter oritur
Phœnix amyntoris filius ut scribit Homerus cū suadente nouerca rem habuisset cū patris cūcubina expulsus ad pelea cōfugit ubi hospitio susceptus Achillis educationi datus ē magister & agendi & loquēdi quod Quintilianus repetiit phœnixitē agenoris pater qui nomē phœnicū dedit.& phœnix fluuius autore herodoto q labitur ad thermopylis masopum phœnix mons ut ait.Strabo.
Phoræ uituli marini.
Phonascus,uocalis qui uocis curādæ magister est uel quod uoci accomodam & idoneum. Suet.dabatq; assidia phonasco operam.
Phraates deiocæ filius.rex medorū qui etiam subegit persas cui ciazares filius successit huic astyages filius.Hero.

Phrasis eloquentiæ corpus.Quin.decimo.ide theophrastus.
Phrenesis appellata ab īpedimēto & cōturbatiōe mentis ac naturæ quia græci præcordia phrenas uocant seu q; dētibus frendāt: nam frēdere est dētes cōcuture.hæc passio est cū febre in unū pleueranstest.n.pturbatio cum exagitatione:& demētia ex colerica ut facta infanit tamē q a frēdēdo dici putat cū græcū sit uerbū latie aūt dicitur a cœlso deliriū.
Phiximelum Quid est.plāta quædā; est hūilis ac pua cui surculos pecora appetentia cōmunūt ac uiolāt & quo minus crescant impediūt.hæc ubi eo magnitudīs excreuit ut quoceri non possit phiximelū dicit testis est aeschylus.unde Plutarchum.
Phrenesis a ἀπὸ τοῦ φρενός idest deturbatō mentis & inde phrenetici.
Phrygia ꝑuincia minoris Asiæ a phrygio ānē q eā a caria diuidit.alii a phrygia Cecropis filia.ubi dardania a dardano Iouis filio: inde a troo erichthonii filii Dardani filio troia in qua iliō a phrygia phryx & phrygius.a. um.
Phrynicus comicus quem Iulius pollux sæpe nominat.
Phryxus athamātis regis tebarū filius ex neiphyle uxore frater helles post neiphylē cū nouercæ insidias ferre nō posset conscio patre. & dante eis aureæ pellis arietē aufugerunt. Helles in mare decidit:quæ neptūno nupta ei pæona peperit:unde Hellespontum dictū phryxus in colchos peruenit ad œtam Ioui arietē īmolauit:qui īter sidera locatus est.pellis in templo affixa:ad rapiendam Iason iuit.
Phrontis onitoris filius gubernator nauis Menelai interemptus ab Apolline.ody.iii.
Phthongus sonus neruiunde diphthongus.
Phucus a φάγω quod apū labores comedat de quo Pli.xi.Tor.
Phucus ēt color purpureus græ .φῦκος.Tor.
Piatrix dicebatur sacerdos quæ expirare erat solita,quam alii sagam uocabant.Festus.
Piamentum quod dicebatur quibus utebatur in expiando.Festus.
Piacularis porta Romæ dicta propter aliqua piacula quæ ibidem fiebant.Festus.
Piacularia auspicia appellabant:quæ sacrificātibus tristia portendebāt cum aut hostia ab ara profugisset:aut percussa mugitum dedisset:aut in aliam partem corporis q̄ oportet cecidisset.Fe.
Piacula quibus facinus expiabant admissum. Hora.car.teque piacula nulla resoluent idest nullis hostiis te expiabis.Acron.
Piare dicit̄ ipiare cōtaminare.Vir.li.vi.Duc nigras pecudes ea prima piacula sūto. distulit inseram cōmissa piacula mortem.No.

Piate expiare purefacere. Vir. in. vi. Duc nigras pecudes ea prima piacula sunto. No.

Piare condere consecrare. Vir. lib. vi. prodigiis acti cælestibus ossa piabunt. No.

Piaculare feriatis diebus uim cuiq̃ fieri piaculare est. Ma. de. sa.

Picena regio i qua est asculum quod sabini cũ asculum proficiscerentur in uexillo eorum picus consederat. Fe.

Picta quæ nunc toga dicitur antea uocabatur purpura ea quæ erat sine pictura. Fe.

Picus dicto latina auis uncorum unguium ca uat arbores in quibus pullos educat. Plinius decimo a pico filio saturni qui ei nomen dedit.

Picenum regio ubi ancon est a pico aue quæ in eorum uexillis cõsedebat.

Picunnus est auis marti dedicata. quam picũ uel picam uocãt: & deus qui sacris romanis adhibebatur æmilius macer in theogonia id est & nunc agrestis inter picunnus habetur: higinus: picunnus est uaria ueste picus martis fabius pictor rerum gestarum idest & simul uidebant picum martium. Idem in primo iuris pontifex. iii. picũno & picum. Var. de uita pa. n. iii. pedius pecus cum esset prætor urbanus & sedens in sella curuli ius dicere t populo picus martis aduolauit atque in capite eius sedit No.

Picos ueteres esse uoluerũt: quos græci griphe as appellant. Plau. in aulu. pici diuitiis q aure os montes colunt solus supero. No.

Pidisites uir percosius ab Vlysse interemptus.

Pierides musarum agnomen a filii pieri. Ouidius quinto.

Pietatem ut deos cæteros colebant romani: Festus.

Pierides musæ: a piero monte dictæ sunt. Fe.

Pietas est iustitia aduersus deos. Sanctitas est scientia deorum colendorum. Cicero de natura deo.

Pietatẽ docti ueteres hanc esse uoluerunt qua si penitus & in penetralibus recondatur hoc in antiquis libris & philosophorum tractatibus inuenitur. No.

Piencolam custodiam. Plau. in asina ubi piencolam pictarem si hoc more moratam tibi postulem placere matri mihi: quo pacto præcipis. Nonius.

Pieria olympus pimpla libethrũ loca sũt thraciæ ex quibus quomodo nõ nulli in boetiæ partem migrassent ubi est parnasus in co loca iisdem nominibus dicerunt ide musæ pimplæ pieriæ libethrides dicũtur ut scribit. Str.

Pilumni cognomen stirpis qui pilum inuenerit. Plinius.

Pirenæ fons est in helicone musis consecratus

Pigere interdum pro tardari; interdum pro pœnitere poni solet. Fe.

Pignus pignoris & pigneris: unde pignero & pigneror idem significantia. Iuuena. iii. milia phœnus pigneribus positis. Pris.

Pygmæi fuerunt interius arabiæ minutum genus & q pro satis frugibus contra grues dimicando deficit sunt multa uolucrum; multa serpentum genera. Pom.

Pilæ erant effigies laneæ quæ suspendebantur in compitis diis inferis ut illi contenti eiusmodi imaginibus uiuis parcerẽt nam tot & aut ille effigie quot circa compita liberi serui mulieres habitabant inde tractum est ut uestes quæ obiiciebant tauris in theatro pilæ dicebantur quoniam petebant a tauris tã quam effigies hominum & illis laceratis qui obiecerat non ledebat uel pilæ dictæque in globum & species pilarum conuolutæ iacta bantur uestes iactari solitas.

Pygmæi spitames habent staturam ut scribit Pli. hoc est dodrantis nam dodrantalis mensura est unius spitamæ.

Pila columna ad pilas, n. res uendebantur Horatius nulla taberna meos habeat uel pila libellos.

Picum quid est q latini ueneretur & eo uehementer abstineãt an q picũ uxoris ueneficio mutatũ ferũt auẽ deinde factũ oracula ædere: & iterrogãtibus respõdere solitũ: An hoc eũ incredibile. tamen monstri plenum existimandum: & altera fabula multo est uerisimilior Romulo ac Remo cum regis iussu expositi essent non modo lupam mammas infantibus præbuisse. Sed picum quoque ad i fantes uentitasse: atque eo aluisse. Nam nũc quoque locis nemorosis ac siluestribus in q bus crebro picus appareat lupum uersari animaduersum est: an illud magis ut aliam alii deo auem: Sic picum marti sacrum putauerunt; est enim natura fidens & elatus atque audax rostrum quidem adeo firmum habet ut robora subuertat cum trunco sæpe pulsã do ad medulam usque peruenit.

Plistenes paratur fuisse agamemnonis & menelai pater per adulterium.

Piceni post ancona quorum littora prægressos excipiũt in quibus hũana potentia cluerna cipra urbes castella autẽ sunus adria tritẽ tinum. idei fluuio qui præterent nomen est ab eo senogallia maritima. habent enim fluminis hostia urbes bucara & histonium. põ.

Pictones populi inter aquitanos sanctonibus tolosacibus engolis mesibus & pectagoriis pximi burdegalensi regnoque francorũ siti nomen retinent comitatus titulo.

Pignera pro filiis; sunt enim pignus parentum

Picturum dicendum non pinxiturum.Ca.
Pigneraticius ex supino deductum.é enim qđ datum est pignori.Lau.
Pigneratus pro pignerat Tul.de repu.libro primo sed ut plurimas & maximas nostri animi ingenii consilii partes ipsa sibi ad utilitatem suam pignerat.No.
Pigrate pertinere: Actius in erigōis.fateor sed cur propter te pigrem hæc autem huius dubitem parcere capiti.Idem in chrysippo.melius pigrasse q̄ properasse nefas.No.
Pygarus capra quædā silvestris similis damis Pli.viii.uidetur confirmare & genus aqlæ ut in.x.li.de quadrupede puto intellexisse.
Pyga græce latine podex inde Horatius pyga mox denique fama.
Pyga bussa testiculorum ad quam cum descēdunt intestina fit dura & tumens. unde hernia idest aspera:& hernici.
Pygmæi populi in montanis indiæ pui. Plini.ix.nō excedūt duos pedes,& quadrantem.
Pylades strophii phocensis filius amicissimus oresti.
Pylemenes uel neus dux Paphlagōum a Menelao interemptus.
pylæus nomen proprium aliquando.phy.
Pylartes troianus ab Aiace interfectus:
Pilare & cōpilare a græco trahitur:græci enim plures pilatas dicunt.Fe.
Pilat pilos habere incipit;alias pro detrahit pilos a pilo pilati.Fe
Pila quæ parietem sustentat ab opponēdo est dicta.Festus pompeius.
Pilāi pilis pugnantes.Fe.
Pilates genus lapidis lapis candidior q̄ pilates Festus pompeius.
Pilare dictum est ut plumare pilis uestiri Afranius in compitalibus:Præterea corpus meū nūc pilare primum cæpit.Neuius in exodio pati dum poterat anteq̄ pugnæ pilant. Nōnius marcellus.
Pilani qui bilis pugnabant.Varro.
Pilea castori & polluci dederunt antiqui. quia lacones fuerunt quibus militare mos est. Festus pompeius.
Pilartes dyrachii mons est.
Pilleneus mons est pilusiæ insulæ.
Pileus fons est macedōiæ musis sacer.& a quo musæ uocitatæ pileæ sunt.
Piles thusciæ fluuius est apud populoniam uetustum oppidum.
Pilentum uehiculi genus quo matronæ ferebantur.Festus pom.
Pilæ effigies uiriles & muliebres.ex lana compitalibus suspendebantur in compitis quod esse deorum inferorum quos uocāt lares putarent;tot effigies quot essent liberi ponebātur ut uiuis parcerent. & essēt his pilis & simulacris contenti.Fe.
Pylenæ urbs Aetoliæ.
Pileus operimentum quoddam capitis.
Pylos oppidum iuxta Thessaliam cōditū a Neleo patre Nestoris:dū a peleo fratre pelletur thessalia.ide Pyleus nestor.
Pylon troianus quidam.
Pylumnus:iouis filius qui stercoratiōem agrorum inuenit:unde sterquilinus dictus quod cognomen saturno Macrobius tribuit. inuenit pinsendi usum unde pilum & a pistoribus colebatur.unde latinum nomen est ad quem danæ cum paruo perseo irā acrisii fugiens a pastore delata est; quam duxit uxorem & ex apulia ad rutulos profectus. Ardeam condidit habuit filium daunum qui dauniam Apuliam appellauit hic secundū quosdam Turnum genuit.secundum alios alium daunum & cætera.
Pilum q̄ hostes feriret ut pilum.Var.
Pilenta sūt uehicula coloris ueneti. nō ut nūc tusati.Virg.iii æn.castæ ducebant sacra per urbem pilentis matres in molibus.Ser.
Pilum quod eo far pisant; a quo ubi id fit dictum pistrinum .R.&.S. inter se sæpe commutantur inde post in urbe Lucil.pistrina & pistrix.Varro.
Pina genus piscis. Ci. secundo de natu. deorū pina uero sic enim græce dicitur duabus grādibus parula cōchis cum purna squilla quasi societatē colit comparandi.cibi.
Pinnas murorum: pennas auium dicimus.
Pinastrum pinus siluestris non diminutiuum sed miræ altitudinis.ut Pli.inquit.Lau.
Pingueo quære in inchoatiuis.Lau.
Pindus mons est thessaliæ apollinis musisque sacer.& acarnaniam ab ætolia diuidens acheloum flumen emittit celebris quidē laphitarum origine est.
Pinarius a πεῖνα quæ est fames cum euander Herculi aram maximam cōstitueret statuit Hercules ut duos senes pinarius,& potitius mane & uespere sibi sacrificarent perfecto mane sacrificio cum uesperi redituri essent pinarius iam redditis extis redit unde iratus Hercules statuit ut ministra esset pinariorū familia potitiis ūde custos apud Virgilium .i. ministra potitius .a ποτίζω bibo sed cū gens potitia auctore Appio claudio.qui censor dictus est ī municipia sacra Herculis trāstulisset.xii.eorum familiæ inter annū extinctæ sunt Appius luminibus īde captus. Liuius.ix.ab urbe.
Pigue positum pro ipedimento & inepto. Ci. academicoæ.li.iiii.qđ ipi antiocho pigue uideretur:& sibiipsi cōtrarium probatur difficile

Ci.tuscu.li.v.qđ & si difficile est ,pbatu tā uaria & tā multa torméta fortunæ.No.

Pinguis fœcūdus.Vir.iiii.geor.forsitan & pinguis hortos.Ser.

Pinna.L.columella uir eloquētissimus sēper p pēnis quæ plūe nō sūt accipit Ser. bipennis hoc nomé reseruauit ātiqtaté qa ueteres pénas dicebant non pinnas ut Quintilianus a pinna q est acutum.

Pinirapi retiarii dicunt q pugnātes aduersus apud mirmilloné pīná hoc est finnitaté galeæ rapiebāt iactātes illud piscé peto non te peto nā piscis erat in capite mirmillonis.

Pinarius gladiator q pīnis utebatur ūde dicti pinnirapi Iuuenalis.inter pīnirapos iuuenes iuuenesque lanistes.

Pindarus & alii lyrici in canēdis odis saltatiōe quoq; mouebātur eius ps strophe dicebant cū a dextra ad læuā aut ab oriēte ad occidēté cōuertebant ānstrophe cū a læua ad dextrā uel ab occidente ad orienté cū uno in loco stātes canebat tū epodos dicebatur.

Pierides ,p furore poetico piera.n.& olympus.

Pīpla & libethrū quōdā loco fuere thraciæ & mōtes quos nūc macedones possidēt quiq; musis heliconia cōsecrarūt thracū fuerunt thespiadum thespias prius ingt Strabo nobilitauit cupido traxitelis opus ab eo sculptū dono uestro consecrauit thespiensibus.

Pindarus scope lyndii filius poeta thebāus lyricorū princeps ut scribit Quīti.āte extimationi ut & macedoniæ regibus carus & alexāder thebis capitis eduxerit pīdari domum ne cōburite id.n.alexandrū ferunt admōuisse inuētus est mortuus cū cepisset dormire ī gymnasio in gremio pueri dilecti.

Pinnæ summa murorū.ab his dictæ quas insigniti milites ī galeis habere solēt:& in gladiatoribus samnites.Var.

Pinsere tundere.Varro in thaphenippo.hic pistorem ullum nossent:nisi eum qui in pistrino pinseret farinam.Idē de us. pa.li.i.nec pistoris nomé erat qui nisi eius ruri far pinsebat nomina tria quod eo pinsūt porcas; Varro in thaphenippo.Inde patidas uuas acinis electis & comestis extendit in lectis quandā Cato originum libro secundo. Si ignauis inde putidas atque sentinosas commeatu monere uolebant. Cec.in andria.conducit nauem putridam.Afran.in 'auguriis & fallacias pecu.paries pictus putridus.No.

Piper Herodiāus gummi quoque & piperim barbara dicit ée:sed nostri piper piperis declinauerūt.ut Persius rugosumq; piper.Pris.

Piplea musæ a pileo fōte macedōiæ uel ueo piplo.Hora.car.necte meo lamiæ coronam piplea dulcis.

Piper.g.piperi barbarum nomé ut gūmi. Herodianus arbuscula indica.Pli.xii.

Pipatio clamor plorantis lingua oscorū.Fe.

Pipulo pro conuicio.Plau.in aulu.Ita me bene amet lauerna te iam nisi reddi uasa mihi iubes pipulo te hic differam ante ædis.No.

Pipare proprie gallinarum dicit.Varro.in ab originibus mugit bos.ouis balat:equi hinniunt gallina pipat.No.

Pipleides musæ a monte pipleo.Var.

Pipulū.Plau.i aula.pipulo te differā ante ædis .i.conuicio declinatum a pictu pullorū. V.

Pyra est lignorū congeries.Vir.xi.æne.constituere pyras.Ser.

Pyra hæc quæ uidemus uarietas nominū numerosa discernit. Nā cloatius ordinatorum græcorum libro quarto sic eorum nomia & uocabula describit anitianum cucurbitinū cirritum ceruisium calculosum crustinium decimanū græculum lollianum lanniunum laureum latermanum miraprum milesium mirteum neuianum orbiculatum præcianū rubile tucianum turriosum curraniatū præcox uelonium:mespilum serum fæmentum serum tarentinum & sege ualerianū.Macro.

Pyrrhones quos pyrrhones philosophos uocamus in græco cognomento steptice appellātur.Is ferme significat quasi quæstores & cōsideratores.nihil enim decernūt nihil constituunt.sed in quærendo semp cōsiderando& sunt.quid nam sit oīum rerū.de quo decerni constituique possit.A.g.

Pyræus a poetis pyræeus atheniē. portus a pyreo promontorio.Pli.iiii.& xxxiiii.

pyreneus primo a gallia in britānicū ,pcurrit oceanū.tū inter terras frōte cōuersus hispāam irrumpit & minore eius pte ad dexterā exclusa trahit ppetua latera cōtinuus p oēm donec ,puinciā longo limite in missus in ea littora q̄ occidēti sūt aduersa pueniat.Pom.

Pyrrichius pes metricus.

Pirræi & liburni & histria post liburnicos.Pō.

Pyrechines propriū uiri;de quo Home.

Pyræus amicus telemachi.Home.xv.odis

Pyra strues lignorum in qua corpora comburebantur a πυρ græce ignis.L. rogus:uel rogus cū insula est bustum exusta.

Pyramis quia figuram ignis imitatur.Plin.trigesimosexto.

Pyramus adolescens qui thisbem amauit.Ouidius quarto.

Pyrallis uolatile maius musca ex fornacibus Cypri in igne tantū uiuens.Pli.xi.

Pyrrhus Achillis filius ex Deidamia lycomedis filia a colore ruso:quo tingebatur fæcūdus a secūdo patre Neoptolēus dictus alius rex epiri a pyrrho origie paterna:materna ab

Hercule de quo Iustinus.xviii. &.xix.a quo pyrrhichium metrum quo utebatur in ludis frequenter.

Pyramides ꝓprie regnũ ægyptiorũ sepulchra sunt ingẽti mole constructa & in acumẽ educta in modum flãmæ sursum surgentis. unde & nomen est idirum.Hoc.car.regali quæ situ pyramidum altius Acrõ.

Pyramides apud ægyptũ tricenũ pedũ lapidibus extructæ:quaꝝ maxia:tres namq; sunt quatuor fere soli iugera qui sedem occupat tondem in altitudinẽ erigitur:Pom.

pyramides lapides erant erecti miræ magnitudinis ĩ acutũ tẽdentes dicti ab ipsa figura q̃ flãmã imitatˀ igneã:nã dicitur ignis pyr unde pyramis reges ægyptii primi excogitauerũt id genus ædifitii uel ut ne pecuniã successoribus reliquerẽt uel ne plebs ociosa ẽet cũ multa ẽent ĩ ægypto.iii. maxĩe ĩpleuerũt orbem fama & admiratiõe quæ erant in pte astriæ iter mẽphim & deltã in mõte stenli q̃rũ ãplissimã.lx.hominũ milia.xx.ãnis cõstruxisse dicũtur autores sũt.Stra.Pli.Solinus.

Pyrrhichiũ genus choreæ siue difficilis faltatõnis pyr.n.ignis ẽ quẽ saltãtes trãsilibãt. S.li.i.

Pyramis figuræ genus:quæ tendit in acutum in formam ignis. Cic.de na.deo.at mihi uel cylindri uel quadrati uel pyramidis uel com uidetur esse formosior.

Pyrrẽæus Agellius.li.xi.quos pyrrões philosophos uocãs hi græco cognoie σκεπτικοι appellantur id ferme significat q̃si q̃sitores & cõsideratores nihil.n. determiant nihil cõstituũt sed ĩ q̃rendo sẽper cõsiderãdoq; sũt qd nã sic oĩum reꝝ de quo decerent cõstituiq; possit ac ne uident quoq; quid plane sit q̃q; neq; audire se se putant sed id pati afficique q̃si uideant uel audiãt & cetera.cũ hæc aũt tã cõsimiliter tã pyrronæi dicantˀ q̃ academici differre tãtũ iter se se & pp alia q̃dam & uel maxĩe ꝓpterea existiati sut quod academici q̃dem illud ipsum uel posse decerni quasi decernant pyrronæi ne id quidẽ ullo pacto uerũ uideri dicunt quod uel esse uerum uidetˀ.

Pyrrhus epirotarum rex antiochum auxilius adiuuans uictus est a romanis:cum ipso antiocho.a quo nomẽ accepit Antiochia. Acr.

Pyropeci las dicitˀ saxũ pharrũ ubi obelisci nu mulis regũ eugebantˀ obelisci lapides acuti ĩ speciẽ radii solaris unde obelisci dicti.

Pyrrha deucalionis uxor a quibus humanum genus post diluuium iactu lapidum instauratum poetæ fingunt.

Pyrrha uxor deucalionis filia Epimethei.Ouidius.ii.& Iustinus secũdo. habuit deucalion quattuor filios amphictiõa: & helena a quo hellas græcia & fœmias protegeniam & me

lanthiam.

Pirata nomen latronis:qui primus mare infestauit:a quo omnes piratæ

Pirasus troianus ab Aiace interfectus.

Pyreneus mõs hispaniæ a crebris fulminibus a tyrrheno mari imborealem oceanũ protẽditur.pyreneus proprium.Oui.v.

Pirgi ultra thyberim anio castrũ nouũ grabus cecosa talamõ populonia cecina.pisæ hetruscha & loca & nomina.Pom.

Pirgus turris & castellum nobilissimum teste. Seruio in decimo.

Pyrgoteles a pyrgo gemmarum sculptor nobilissimus:a quo tantum Alexander sculpi edixit Pli.iii.

Pirithous Ixionis filius ex cõiuge Rex lapitharum a cerbero deuoratus: ut in hercule furente.Seneca.

Pyro oceani & tethyos filia.

Pyrous heros quidam apud Homerum.

Pyrous unus ex equis quasi ardens.

Pyrodes cilicis filius:qui prius ignem e silice excuit.Pli.vii.

Pyrrho plistarachi filius: elidẽsis philosophus prius pictor honoratus a suis ciuibus & pontifex factus uixit ad annos nonaginta.

Pyrene filia œbali audita cheneteæ morte lachrimis fõtẽ dedit pyrenem ut scribit pausa.

Pyrus imbrasii filius Thracũ princeps ex æno in auxilium troianorum a thohante ætolorum rege occiditur.

Pyrhones ne id quidem nullo pacto uideri uerum dicunt ꝙ nihil ẽe uerũ uidetur.A.g.

Pyrrhus Achillis filius:sic dictus a capilorum qualitate πυρρος enim flauum significat. Idem & Neoptolemus.quoniam ad bellum ductus est puer.Ser.

Pisatilem Neuius dixit e pisis oriundum. Fe.

pinsare frangere uel tundere. Varro de re rustica.li.i.promendum diem ut in pristino pinsetur ac torreatur.No.

Piscatorii ludi dicebantur qui fiebãt pro quæstu pistantium.Nonius.

Piscarium forum seu locus secundũ thyberim id iuniũ forũ uocãt.ideo ait Plau.apud Piscarium forum ubi uariæ res.Var.

Pissinarios appellat.Ci.qui piscinas refertas ꝑciosissimis piscibus habuerunt ut Lucullus & hortensius.M.

Pisa Arcadiæ oppidum iuxta alpheum amnẽ: unde uenerunt qui pisas condiderunt inde pisaeus.

Pisistratus Hippocratis filius Athenien.tyrannus.Iusti.ii.regnãte Seruio Romæ primus bibliothecam athenien.fecit.

Pistrix piscis.pistris nauis unde pistrin illud pistricem nos sæpe x pro ſ ut aiax illi aias.

Piso pisas est apud persium ambiguum. O iane a tergo quem nulla ciconia pisarian pisit legendum sit. sed apud ueteres reperimus n litteram additam ut pinso quod est tūdo: & pisit secundum tertium ordinem. ut Ser. decimo annalium pisunt teriam genibus huius perfectum pinsuit ut apud Pomponium cū interim neque molis molui; neque palmis pinsui. Item pinsendus participium erit pinsurus & pinsus. Dio.

Pistrix pro pistris i quo sequimur dores sicut aiax pro aias. Priscianus.

Pix tantum singulariter. Vir. tamen id easque pices dixit. Ser. in arte.

Pius quisque dicitur more superlatiuorum: & omnis pius more positiuorum. Lau.

Pisaurus flu. est cisalpinæ Galliæ seu potius Piceni a quo ciuitas Pisaurum ei superimposita denominata est in Adriaticum fluit.

Pisculentum positū piscosum ut puluerulētū. Cato originum libro quinto. Origine fluuium marronem magnum pulchrum pisculētum & libro septimo. fluuium iberū is oritur ex catinatis magnus atque pulcher pisculentus. Nonius.

Pistris nauigii genus a forma pistrium marinarum: quæ lōgi corporis sunt: sed āgusti Claudi. rerum humanarū libro duodecimo. Cūque nauigium ea forma a marina belua dictum est. Virgilius æneidos libro sexto. ue locem mnestheus agit acri remige pistrī & albi frons hominem præfert in pistrim desurit aluus.

Pistoria ubi Catilina superatus occidit ciuitā in hetruria. blon.

Pistores dicti sunt quasi pinsores pilo enī apd ueteres frumenta tundebantur uel a pinden do pindo quod est ferio unde & pistillum dicit quod ferimus in mortario.

Pistrilla idest pristinum paruum est enim eius diminutiuum Teren. apud ipsum locum est pistrilla. Seruius.

Pristina a prius. Varro.

Pistrix a pilo etiam. Varro.

Piso scriptor annalium Romanus. Varro.

Pisones a pisendo Plinius.

Pisæ oenomai & elis & nūen delubrū q̄ olympii Iouis certāme gymnico & singulari sanctitate in arcadia atque elide quondam ipso q̄dem tamē simulacro quod phidiæ opus est maxime nobile. Pom.

Piscina locus erat domi ubi frigida lauabātur docet hoc Cicero latio enim inquit piscinam uoluissem ubi iactata brachia non offenderentur.

Pitpit osce quicquid. Festus.

Pituita morbus gallinarum qui ex edacitate nascitur.

Pirrica & saltatio amata sola in theatro exercebatur integris urbis moribus sed postea gaditani modi & mollissimæ græcorum saltationes receptæ fuerunt per luxum temporū illi autem eas in plura distingunt genera chironomiā quæ manum gesta fit halma quæ pedum elactisma quæ calcibus ad humerū iactis mulieribus fiebāt in chironōia alii gestus dicebant subiti alii miserabiles alii lōgi.

Pythecusa non a simiarum multitudīe ut aliq̄ existimauerunt sed a figulinis doliariorū nimirum id designans quod Strabo scribit his uerbis de typhœo loquens ex arimis ubi stratum dicunt esse typhœa quidam hanc fabulam in cilicia fingunt quidam pythecusis ii præsertim qui simias dicunt animos ab hetruscis uocitari pindarus certe in sicilia ut ēt Ouidius scribit typhœū excruciari animis iis uersibus illum & natum uinculis fortissimis coartat immensum pē centimanumque typhœum.

Python oppidum.

Pytho serpens.

Pythecusa insula in sinu campano: ubi quondam urbs pythecusæ pluraliter abundantissimæ olim simiarum. nō a simiis sed a doliis dictam ait. Plinius

Pythagoras samius de quo Iustinus uigesimo: Laertius.

Pythana urbs æoliæ.

Pytheas macedo.

Pytheas nomen hetoris habet hypsilon.

Pythermus proprium uiri phocalensis.

Pythius agnomen Apollinis a pythone serpente & pythia festa: & phytia etiam. Ouidius primo.

Pitisma q̄si pidisma a πηδῶ græco salto saltatio in numerum.

Pytho ut inquit Cicero in bruto quam uocāt græci cum effector est orator hanc suadam appellauit Ennius: eius autem cethegum medulam fuisse uult ut quam deam in periclis labus scripsit eripolis ennius hic medullam nostrum oratorem fuisse dixerit. Ennius is dictus tollis popularibus qui tum uiuebant homines atque euum agitabant flos libatus populi suāda medula.

Pytho oceani & thethyos filia.

Pythodorus quasi pythoos donum marmorarius sculptor eximius.

Pittacus mitilenæus unus ex septem. Laertius æthræ comitis & ministræ helenæ pater.

Pyxis buxulum y in u. nam pyxon buxum ex quo buxula fiunt.

Pium dicitur religiosum. Vir. iii. geor. dii. meliora piis. Nonius.

Pium castum. Virgilius. æn. sexto. Quique pii uates. Nonius.

Plaudi appellantur canes: quorum autes languidæ sunt ac flaccidæ & latius uidentur patere. Festus.

Plantæ fæmina olearum q plana sunt ut appellantur etiam ex simili plantæ nostrorum pedum. Festus pompeus.

Plantæ tabulæ planæ ob quam causam & plãti appellãtur qui supra modum pedibus plani sunt. Festus.

Plagæ sunt uulnera. Virgilius libro tertio. plagis que perempta Tunsa per integram soluũtur uiscera pellem. M. T. de sup. plagis confectum dico a lictoribus tuis patrem ante oculos tuos concidisse. No.

Plaga spacium immensum. Vir. ænei. li. primo Aethera quos lapsa plaga Iouis ales aprotur babat coelo. Nonius.

Plaga. g. affinitate litterarum. ut cygnus.

Plagæ sunt & rætibus quibus capte implicantur. Virgilius libro quarto æneidos rætia rara plagæ. Mar. Tul. de offi. libro tertio. sunt ne igitur insidiæ tendere plagas etiam si exercitaturus non sis. No.

Plaga spacium amplissimum uel coeli uel agri. Vir. septimo. In medio dirimit plaga solis iniqui. Nonius.

Plaga grande linteum.

Plaga aliquando pars lecti aliquando oĩs. Var. in Prometheo: eburneis lectis & plagis sigillatis. Affranius. plagam pacito de mea & plagulam de electo pellis dimitte in ordĩe. No.

Plagæ grande linteum tegmen. quod nũc thorale pol lectuariam sindonem dicimus quarum diminutiuum est plagæ. Varro de uita patrum ĩ tertio chlamydes plagæ uasa aurea. Nonius.

Plagæ dicuntur fustes teretes: quæ nauibus subiciuntur ad pelagus uel cum ad littora subducuntur unde etiam nunc plagarios dicimus qui aliquid oneris fustibus transuehunt. Varro de uita patrum libro secundo. cum pœnus in fretum obuiam uenisset nostris & quosdam cœpisset crudelissime pro plantis carinis subiecerat quo metu debilitaret nostros. Nonius.

Pleuresis est dolor lateris acutus cum febre ex rheumatico & sputo sanguineo humore latus enim græce pleura dicitur unde & pleuretica passio nomen accipit.

Placentæ panes cinericii quibus utebãtur ãtiqui loco mensę.

Plecusa nomẽ ancillæ fuit una inter ministras dianæ ut est in methamorphosi Ouidii dicta a pleco q est plico.

Plegmon est feruor mẽbri cuiuslibet cũ extẽsione & dolore:

Platichera quid est apud boetios qui aut domum uicinam aut agrum habuissẽt æolicæ sic uocabant quasi prope habentes. Apponam autem uerbum unum ex thesmo pilacea lege cum plura sint.

Plasma dicitur medicamentum quo recreant fauces clamore sauciatæ.

Platanona locus consitum plãtis in mari neapolitano.

Plagiarius est qui hominem liberũ pro seruo uendit cuius rei pena erat sancita lege fannia

Platani erant in usu apud romanos uel in uilla uel in hortis urbanis ad umbras in ambulationum quem usum docuerunt athenæ illic enim primum uisæ sunt platani trigesio septimo. cubitorum umbris luxuriantibus in philosophorum otio propterea. Iuuenalis cum de recitatione poematum loquæretur ait frontonis platani conuulsa marmora clamant.

Plato dictus est ab humerorũ latitudine. πλάτος enim latus latine dicitur quem figurare uidetur. Vir. yi. ænei. atque humeris extãtem suscipit altis. Seruius.

Platea uia lata sic ex græco appellata. nã πλατεῖαν illi dicunt in heauton. miles edico tibi si te in platea hac & præterito hac platea sursum. Seruius.

Planetæ ab errore dicti sũt idest a potius plãsnam interdum in austrum interdum in septentrionem plærunque contra mundum: non nunq cum mundo feruntur. unde perite. Virgi. de mercurio quos ignes coeli cylenius erret in orbes. Ser.

Planeta erraticus. Gellius. xiiii.

Plateæ urbs boetiæ & insula ĩ mari libyco cõtra cyrenem. unde platæensis.

Platanus arbor & nobis notissĩa a platos latũ.

Plasticæ fictoria uel figularia a πλάττω id ẽ fingo a coreba athenien. inuenta de qua Plinius. xxxiiii.

Plato de quo Lertius.

Plagæ sunt funes retium. Hora. car. si pugnat extricata densis cerua plagis. A.

Plantarius non locus plantarum sed ipse plantæ. etiam si euulsæ aut non consitæ fuerunt. Laurentius.

Plangere in dictione heiulate. Lau.

Placeo mihi idest superbio dote aliqua honoque quod mihi adsit & glorior cum inferiorum contemptu. Quintilianus. placeas licet tibi opum tuarum fiducia mirari quoque in eundem sensum accipitur Martialis. ne pdas operam qui se miratur in illos. i. sibi placeret uel de se magnifice sentit: nõ placeo mihi & displiceo mihi differunt inter se.

Plantæ sunt raptæ de arboribus, plantaria uero quæ ex seminibus nata cum radicibus & terra propria transferuntur. Virgi. ii. geor. & sua uina plantaria terra & alibi. hic plantas tenero abscindens de corpore matrum deposuit sulcis. Ser.

Placenta quam edebāt cum pulte a græco uenit. πλάκοντα. Varro.

Plaustrum appellatum aperte totius ut multa possunt. Varro.

Plaustrū ab eo q̄ ex omni parte palā est quæ in co uehuntur quod perlucet ut lapides asseres tigni. Varro.

Palnesium dorcium glycerium nomina fœminarum. Donatus.

Plausus nimii prouocant philosophiam adiudicandos sibi de aliena arte tractatus. Ma.

Plaxaura oceani & tethyos filia.

Plectrum idest pecten latine.

Pleiades nos sæpe ei diuidimus. vii. Atlantis filiæ non ex electra sed ex pleione quæ cum ī boetiam ducere uellet orion illius uim inferre tentauit. sed aufugerunt. xii. annos eas persecutus. Iuppiter motus in humero tauri locauit oriūtur uero martii: unde uergiliæ differentiæ. Festus.

Plebeium magistratum neminem capere licet nisi qui ex plebe est. Festus.

Plebei ædiles dissidente plebeia patribus sunt creati. Festus.

Plexa colligata inde perplexa. Fe.

Plebeiæ pudicitiæ sacellum romæ ut sacra cætera colebantur.

Plector ferior unde & plectrum & plagæ dictæ. Terentius. in phor. ego plectar pendens Donatus.

Plenitatem ignobilitatem. Cato in prouenturio. propter tenuitatem & plenitatem. Ennius annalium. v. propter plenitatem agro publico eiecti sunt Nonius.

Pleonasmos quotiens adduntur superflua: uti talia uoce refert, & uocēque his auribus hausi. Seruius.

Plebem capito ī hac diffinitione uidelicet lex est generale iussum populi aut plebis rogāte magistratu seorsum a populo diuisi: quontā in populo omnis pars ciuitatis omnesque eius ordines contineantur: plebs uero ea dicitur in qua gentes ciuium patriciæ non insunt. Au. gel.

Plebiscitum est secundum eūdem capitonem publici priuatique iuris peritissimū: lex quā plebs non populus accipit.

Pleonasmus cumulatio uel adiectio ut ore locuta & sidera cœli.

Plemirium fluuius siciliæ contra ortigiā. Seruius. iii. ab plemmiro idest exundo.

Pleumosii populi ītet belgas sub imperio neruiorum proximi gordunis leuasiis grudiis ac centronibus in dioceli tornacensi siti.

Pleura costa aliquando latus: īde pleuresis dolor pectoris ubi costæ locantur.

Plebs est cæteri ciues sine senatoribus. Ca. de uerborum.

Plenū promissum appellatur q̄ de rebus omnibus controuersumque compositum est iā ad omnes controuersias pertinet si forte de una re sit disputatio: licet plenum compromissum actum sit; tamen ex cæteris causis actiones suppressæ id enim uenit in compromissum de quo actum sit ut ueniret. sed & tutius si quis de certa re compromissum facturus sit de ea re sola exprimere debet. Vlpianus. de arbitris.

Plerus sine additiōe quæ Pacuuius in teucro. periere danai plera pars pessundata est. Est tamen in quæ nihil aliud nisi syllabica epenthesis quomodo ce in quibusdam pronominibus ut hisce hosce: & aduerbiis illice. Priscianus.

Plebes & plebs plebis & plebei. Lucil. iii. nescit plebes ieiuna timere. Pris.

Plecto actiuum composita tamen deponentia: ut complector & amplector plexi facit. Priscianus.

Plemirus fluuius apud ortygiam insulā in cōspectu siciliæ.

Plærique omnes diem sequentem plærique omnes a baco & latericulis cōrexunt. Ma.

Plærique omnes: hæc adiectio dicitur in priā posita loco. Adiectiones uero aut in prima parte orationis: aut in ultima adiciūtur: hic ergo plærique ex abundanti positum omnes necessario additum. Teren. in an. qđ plærīq; oēs faciūt adolescentuli. & in eu. Accede huc ad ignem iam calesces plus satis. In ultima interea loci interibi. Donatus.

Plicatilis crista upupæ quæ plicatur: non quæ plicata est. & nauis plicatilis quæ plicatur cū facta est ex coriis. Lau.

Pleades ut antiqui astrologi scribunt filiæ fuerunt atlantis & pleiones septem quibus per boetiam iter facientibus orion uim inferre uoluit: sed cum fugissent septem annis eas ī sequutus ē nec potuit reperire: Iuppiter puellas miseratus in cœlum transtulit ad caudā tauri unde nonnulli eas caudam tauri appellarunt. Orion in cœlo adhuc fugientes insequi uidetur. nam tendētes ad occasum sub sequit̄. Vergiliæ a nostris appellatæ qđ post uer appareant quod tempus quoniam initiū nauigationis est pleadas nonnulli dixerunt πλεῖειν quod est nauigare eaq; exorit̄ æstas significatur occasu hiems.

Plusima plurima. Festus.

Plistenes fuit uerus Agamennonis & Menelai pater. quo mortuo cum paruuli infantes ab atreo qui illius frater erat sũma cũ custodia educati essent ætas posteris arbitrata est nõ Plistenis sed Atrei filios eos fuisse. Ouidius hoc seniciorem inquit illam plisteno gaudia fere uiro fuit & plistenes ut impudicus a poetis infamatus quemadmodum nireus ut imbellis.

Ploti appellantur qui sunt planis pedibus. unde & poeta Plautus: quia ũber sarsinas erat a pedum planitie initio plotus: postea plautus est dictus soleas quoque dimidatas quibus utebantur inuenando quo planius pedẽ ponerent semiplocia appellabant. Festus.

Pluteum intellige pinacotheca repositorium tabularum pictarum ea tantum dabatur archetypis & ueteribus imaginibus Plinius pinacothecas ueteribus tabulis constant alienasque colunt effigies.

Plutei crates e corio crudo nitente quæ solebant opponi militibus: & appellabantur militares: nunc etiam tabulæ quibus quid præsæpitur eodem nomine significantur. Fe.

Pluto cum accentu i o oceani & tethyos filia.

Pluto saturni ex ope filius cum glauca natus ut in echronus. L. dis. & ditis rapuit proserpinam. uulneratus ab Hercule pugnante contra pylon patriam nestoris in hercule furentem. Sen.

Pluto ab Hercule uulneratus est in humero apud pylum. v. illiados.

Plus a multo uetustas uoluit discrepare & põt uideri hanc habere differentiam ut sit multum a pluri minus & nõ supramodum. Virgilius in primo georgi. multum adeo rastris glæbas qui frangit inertes: plus sicut in plærisq;. Tullius magis discernit epistola ad Catonem. Ne iccirco mihi desiderãdum esse dignitatem meam q̃ eam multi impugnarint sed ideo magis colendam q̃ plures desiderauerint. Nonius.

Plus satis de his est quæ a ueteribus geminabãtur: ut plærique omnes & plæraque omnia idest omnia: sic etiã plus satis pro satis. Teré. in enu. iam calesces plus satis. Donatus.

Plus pluria dicebant antiqui. sic Teré. in phor. multa aduenienti mihi ut fit noua hic cum pluria dici ur comperatiuum multi singulariter neutrum est pluris etiam communis; facit diminutiuum plusculus. la. lum. Complurium dixit Ci. ad Herennium. iii. cõplurium negociorum. Pris.

Pluo pluui. Li. xxiii. sanguine pluuit. Pri.

Plurum nõ plurium dici modestus ut fortiorum. sed consuetudo uicit plurium. Ser. ĩ ar.

Plure & minore emptum. Cicero plure ueniet. sed consuetudo pluris & minoris tenuit. Ser. in arte.

Pluuiatilis aqua uel a pluo uel magis a pluuia Laurentius.

Plorare in dictione eiulare. Lau.

Pluit caret supposito habens appositum ablatiuum. Liuius nuntiatum est in albano lapidibus pluisse. Ningit uero etiam sine apposito. Laurentius.

Plura quære in complura. Lau.

Plumatile aut clauatum aut ex plumis factum Plautus in epidico comatile: aut plumatile. Nonius.

Plumarium a plumando. M. Caro. li. de liberis educandis. etenim nulla quæ didicit pigere potest bene iudicare quid sit bene pictum a plumario: aut textore ĩ puluinaribus plagiis. Nonius.

Plurimus idest lõgus. Vir. i. geor. Cum se nux plurima idest longa. significat enim amygdalum qd nux plurima dicatur. Ser.

Plurimus longus. Virgilius secũdo æneí. Iamque ascendebãt collem q̃ plurimus urbi imminet. Seruius.

Pluuias proprie uocamus lentas: & suges. Ser.

Pluria dicebant antiqui frequẽtius

Pneuma spiritus flatus. unde pneumõ pulmo

Poculum auteum seiæ dulcissime: qđ elegerit fidei heredum committo ut dent. quæro cũ in heteditate non sint nisi trullæ scyphi modioli phialæ an seia de his speciebus eligere possit. respondi. cũ omnia potui parata pocula dicuntur posse eam ex his eligere sceuola. de auro & ar. lega.

Podalirius & machaon filii Aesculapii qui autore celso & Homero teste uulneribus tantum medebantur herbarum succis: propterea Martialis dum chirurgum uellet designare podalirium dixit Eustacius uero affirmat podalirium uersatum esse ĩ ea parte medicinæ quæ modum uitæ ægrotantibus perscribit. Machaonem in uulneribus sanandis qui ut idem auctor est. Imperauit in thessalia urbe quæ eadem thrachina dicta est.

Pocula a potione: & inde potatio. & etiam postea hæc possunt a potu dici qđ potos potio græce origo potionis. Varro.

Podagrus a podagra: podagricus ab ægritudine appellatur. Ser. in ar.

Podalirius Aesculapii filius frater Machaonis qui ob medicinã ad Troiam cũ græcis iuit.

Poderis talaris a pedibus.

Poean pater philoctetis: inde poeantius non a pæio idest ferio.

Poeta a ποιητής latine factor abiecta i soni gratia ne poieta dicatur. Tor.

Pœna inde pœnitentia pœnitet.
Pœnitere pro pudere siue tedere accipitur. Liuius.li.i.nec me eorum sententiæ esse pœniteret. Virg.nec te pœniteat calamo triuisse labellum.L.
Poetridas.i.poema uel poetitem componētes.
Poesis & poema differunt. Poesis textus scriptorum.poema inuentio parua quæ paucis uersibus exprimitur. Lu.in xi.satyra ii:nec hoc quod ualeat qdue īterfit hoc & illud cognoscit ptinium hoc qđ dicimus esse poema ps est parua.idem in epistola. Itemque uis non magna poema est illam poesis opus totū tota quæ illa summa est una.No.
Poematis pro poematibus. Plau.ī asi.qđ ī poematis in picturis.No.
Poematorum pro poematū. Affranius in pritigno.poematorum non bonotum. Plau.in asina.Nam nec fictum unquam neque pictū in poematis.Nonius.
Popellus diminutiuū ab eo quod est populo.
Pogona barbata genus cometæ.Pli.a.a barba.
Polubrum pelluuium uas qđ nos pelum uocamus.Festus.
Pollit pila ludit.Festus.
Pollis pollinis sic caulsius:probus tamē & Cæsar hic pollen pollinis.Pri.
Polla uxor Lucani laudata multo carmine papinii.
Polla argentaria Lucani uxor.
Pollinctores qui funera morientia accurant. Plau.in menechmis.sicut pollictor dixit:qui pollinxerat pollinctores dicti quasi polluto rum unctores.idest cadauerū curatores:unde & apuleius in hermagora ait. pollinctor eius funete dum unctionem paramus.Fulg.
Polliceor in utranque significationem. Merelius.nam ut aliis plærunque obuenienti magistratui ob metum.statuæ polliceantur pas sue Priscianus.
Poliades nubes quæ sunt imbriferas maxime quæq; ferrent poliadas noiabant quēadmodum Theophrastus in quarto metaurorum ad uerbum scripsit:nam & poliades ipse nubes & quæ constant mobiles autē & coloribus obalbæ ostendunt differentiam quandā materiæ quæ neq; in aquam neq; in uentū redacta sit.
Polyarchia multorum principatus.
Pollices ut scribit Plinius ī magicis pollices in quit cum faueamus pmere etiā prouerbio iubemur hoc autem est ex prouerbio uerso pollice uulgi idest conciliato uulgo & popu li fauore.
Polyctetus in leuioribus personis exprimendis magnam obtinuit laudem ut idē est auctor ætatē grauiorem refugiebat quam nō exprimebat commode.
Pomona dea fructuum.
Pomena deus pomorum.
Pomiliones uel pomili homunculi breuissimæ staturæ quos nanos etiam græci uocant ut Au.Gellius:Sue.libro.ii. nam pomilios atq; distortos & ois generis eiusdem ut ludibria nanos maliq; ominis abhorrebat.
Pomona masculino genere deus pomorũ ego tamē saxo uetustissio inueni pomonis ædē.
Polliceor quæro in uerbo liceor.Lau.
Polliceres pro pollicereris. Varro. ne dares ne polliceres quid latum est.No.
Polentia in altera ex balearibus insulis eiusdem nominis ad radices alpium lanis nigris nobilis ut scribit.Plinius:
Podiū locus unde princeps & nobilissimi spectabant. Trāquillus de nerone spectauit primum ex paruis foraminibus deinde toto podio ad apto in circo humiliores ī meniano sedebant id erat ædificium a primo conditore appellatum Trāquillus pauci ex proximis menianis.Festus & Marcellus auctores.
Polemo athen. philosophus philostrati filius pago ærensi lasciuus a Xēocrate mutatus Va.
Polibrum trullum uocamus: qđ uulgo bacile dicitur.Liuius argento polibro aureo & gusto.Fabius pictor in sexto. Aquam manibus pedibusque dato polibrū sinistra teneto dextra uasum cum aqua.Non.
Pollentia potentia a pollendo dicta.Plau. ī rudente ne ineptorum potior sit pollentia:pollere ergo commune est.No.
Pollintores sunt qui mortuos curant. Varro mutuum muli scabunt.Itaque si plures dies inter medicos discessum & aduentum pollintores interfuerunt:& id æstate uideas. Var.in morothone: propter cimam capulum positum nutrix tradit pollitori.Plau in asina.Ecquis currit pollintorē arcessere.No. Mar.
Polleo possum ualeo.Cicero in paradoxis.nec est ulla res quæ plus apud eum polleat q̄ ipsius uoluntas atque iudicium.Seruius.
Pollicetur require in promittitur. Asconius.
Pollex nomē ab eo qđ pollet accæpit:nec in sinistra cessat:nec minusq̄ tota manus semper in officio ē.ūde apud græcos αντιχειρ uocatur quasi manus altera.Ma.
Polimenta testiculi porcorum dicuntur cum castrantur a politione uestimentorum q; ut illa similiter curantur.Fe.
Polliceri & promittere in hoc differūt qđ pollicemur sponte promittimus rogati. Ser.
Pollicitatio est multarū rerum promissio.Te. in an.qđ mihi pollicitus est. & polliceor ultro promitto.Terē.in eunu.scis tute pollicitum esse mihi.Donatus.

Polybus thebaꝝ ægypti rex odi.quarto.
Polycaste nestoris filia.odi.tertio.
Polydāna thōis uxor quæ helenæ medicamē-tum obliuionis dederat.Odi.quarto
Polycletus statuarius.Plinius.xxxiiii. Quinti-lia.duodecimo.
Polycrates samius tyrānus fortūatissimus qui ānulum in mare ꝓiectum iuenit.Pli.xxxvii. uictus tandem ab oronte darii præfecto in megalensi monte suspensus
Polydamas troianus qui cū ænea: & antenore Troiam tradidit græcis a Δαμαντος domo a pīo ꝓ tragœdia ꝓ polidamante accipitur.
Polydectes magnetis filius rex Seriphi insulæ q ꝑseum educauit: cuius ingeniū uictus gloriæ umbra ad superādā medusam cōpulit cuius capite uiso cōuersus est in silicem.Oui.v.
Polydora priami filius: de quo euripides & Ouidius.xiii.
Polydorus oceani & tethyos filia.
Polygnotus pictor antiquissimus.Quinti.xii. primus inuenit picturam.Plinius.vii. & tricesimoquinto.
Polygonius multangulus.
Polymnestor,rex Tracū q polydoꝝ iteremit.
Polymitus diuersorum coloꝝ filis cōtextus a μιτος.i.filum, unde uestis polymita.
Polymnia una ex musis quasi polymnia idest plurimū cātans uel multæ memoriæ.
Polyon multa uiola herba a musæo & hesiodo laudata de qua.pli.xxi.
Polyphemus Neptunni ex thoosa filia: phorcyfilius multæ famæ;de quo Ouidius.xiii.& Seruius in quarto.
Polypoetes filius perithoi & Hippodamiæ q ab antro lapidem tollebat quem boum uigiti paria non mouit,
Polytes priami & hecubæ filius.Vir.ii.
Polyptoton qđ multiplicem habet casum ,ponitur & ꝓ figura:ut pſius ex nihilo nihil in nihilum nil posse reuerti
Polypus piscis a multis pedibus.
Polysynteton multipliciter cōiunctum figura ut tectumque laremq; armaq; amycleumque canem cresamq; pharetram.
Politia respublica.
Polyxena admiranda priami filia achillis tumulo mactata.
Polixenus angei filius pulcherrimus ex græcis ducibus ad Troiam.
Poltis rex thracum in troico bello.Plut.
Polux.g.po.breuis & uno.l.polideucis incidimus eni ut didomi.græ.do βουλομαι uolo filius tyndari ex leda frater castoris.
Pomarius cum sit mas.pomaria facit.S.in.ar.
Pomata dicuntur ubi poma nascuntur:ut oliueta pomaria autem ubi seruantur ut pomaria.Ser.in arte.
Pomarium locus pomorum reponendoꝝ uel locus consitus pomis.ut Oui.id metuēs solidis pomaria clauserat atlas mœnibus.Quidam hoc pomerium uocant.Liuius autem inquit pomerium esse locū ad muros intra & extra in quo ædificare non licet: quasi post mœnia:ut dicimus pomeridianum ꝓ eo qđ est meridianum.Luc.lōga ꝑ extremos pōmœria iungere fines:pomariū igit aut locus frequens arboribus pomi.siue fructuū pomi repositorū aut copia ipa arborū pōiferarū.L.
Pompoiopolis urbs est iuxta lidnum oli arcadus arguiusq; postea alius pompeio assignāte possessa nūc est tunc soloe iuxta in paruo tumulo arati poetæ monumētū ideo referēdū qa ignotum quam ob causam iacta i id saxa dissiluit.
Pompeii porci curet isidis itelligit quo multæ res conueniebāt mart.ut nec pompeia lentus spatiatur inūbra.nec petit iachidos limina ne futuat.idem apud Ouidi.de lima.
Pompeana dicebant panes offæ oblitæ lacte factum a popea uxore neronis q id primum docuit quemadmodū cosmiana unguenta a cosmo dicimus & nicerōiana a amicerotis magistro Plini.in facie erugati & tenescere & cādorē custodir lacte asinino putat paulo post popea hoc uxor neronis principis instituit balneaꝝ quoq; sic solio temperato asinarum gregibus ob hoc etiam comitātibus
Populonia hetruriæ urbs uetustissima oli iuxta lacū aprilem qui nūc orbi tellus dicit de qua L.i.li.xxxi.Claudiū Con.profectū ab urbe inter portus cōsanum larētinumq; atrox uis tempestatis adorta populoniam impulit hæc nuc deleta uestigia tātum ostendit a patricio constātinopolitano duce rege bernardo fallorum.
Popauenter pinguis:in m pōpeiana sūt panis genus quo sacerdotes uescebant quibus ꝗ ssi due pasci pingues fiebant merito popauenter pinguis est.
Pompa ois spectaculū est i prosperis & aduersis.Spectaculū uero illud qđ spectatur nunc ipsa spectatio:nūc locus ubi fit.Lau.
Pomerium urbis principium qđ erat post murum eius auspicia urbana finiūtur cippi pomerii stant:& circum areæ quædam circum Romani.Varro.
Poma q in eorum insitione potu indigent .i. adaquatione.Varro.
Pomerium est locus intra agrum effatum per totius urbis circuitum pone muros.A.g.
Pompa.g.& aliquando apud nostros ad sacra ut plurimum ad alia & non in locis tantum sed funerum etiam.

Pomerio cuiuslibet ciuitatis cui pacto uenditionis iterdictum est urbe etiā interdictum esse uidetur quod quidem alias cum principis mandato perciperetur: etiam naturalem habet intellectum;ne scilicet quia caret minoribus frueretur maioribus.Papinianus de seruis exploran. Pomum excipit qui fundū uendidit nuces & ficus:& uuas duntaxat:duracinas & purpureas & quæ eius generis essēt: quas non uini causa haberemus. quod græci οἶνον appellarent recepta uideri . Paulus de.uer.signific.

Pomum sunt de agricultura scriptores;qui nuces & mala sic diuidunt: ut nuces dicant omne pomum qd̄ foris duro tegatur cortice & intus hēat quod esui est & durum intus includat. secundū hanc diffinitionem persicū qd̄ Sueuius poeta inter nuces enumerat magis erit inter mala numerandū.Macro.

Pontificem æneam uel ex numero referendorum laborum eius ostendit pontificibus enī permissa est potestas memoriam rerum gestarum in tabulas conferendi.& hos annales appellant equidem maximos quasi a pontificibus maximis factos:ūde ex persona æneæ ait:& uacat annales nostrorum audire laboroum.Ma.

Pone graui sono ꝓ loci significatione.Fe.

Pontina tribus a pontia urbe est dicta. Fe.pō.

Ponere est deponere. Vir.æne.li.i.ponuntque ferocia poeni cordia uolente deo.N.

Ponere cōsumere cōterere.M.Tul.de offi. mirentur in eā tantū opere ponam.No.

Ponere seruare. Vir.geo.li.iii.aut parco sale cō tingunt hiemique reponunt.Idē.i.æne.Maner alta mente repostū iudicium paridis. N.

Ponere desinere. Vir.æn.li.vii.tū uenti posuere omnisque repente resedit flatus.No.

Pono quiesco Vir.vii.æn. Cōuenti posuere.S.

Pono constituo.Vir.æn. atque hæc mea sacra quot annis urbe uelit posita templis sibi ferre dicatis.Ser.

Pondo mille octingentum nouem.Var.de ui. patrum li.iii.Itaque retulit auri pondo mille octingentum septuaginta quinque.Græci enim herona mille dixerunt. Idem delphos apollinis numeta missa corona aurea pōdo ducentum.No.

Ponderitatem a pondere ut grauitatem: Actius in pragmatico li.i. Et cuncta fieri cætera imbecilla non qd̄ ponderitatē grauitatemq; hominis.Nonius.

Pondo numeri pluralis generis omnis. Nam si singulariter dicere uelimus ad libram referimus.ut ait focas grammaticus ut duo pondo tria pondo & unam libram.

Pono posui & posiui. Plau.in aulu.nunc apud sequestrum uitulum posiuimus.Pris.

Pone loci aduerbium est.post tēporis. Caper.

Populabundus qui abunde affatimque populatur.L.

Populnus a populis quæ arbor est.Lau.

Pondo caret singulari dicimus tamen duo pōdo:tria pondo: nō bina dua pondo & tre pōdo usque ad nostram ætatē ab omnibus dictum est.ut inquit Quinti.Lau.

Pontes etiam scabe nauium dicuntur. Vir.x. æne.Interea Aeneas socios de pontibus altis exponit.Seruius.

Pontifices a posse & facere. Var.

Pontus mare a maeotidos palude usque ad tenedum de quo in dictione euxinus inde pōtinus.

Pontina uolscorum palus iuxta forū apii prope taracinam.de qua Plinius.

Popularitas in omnis rei consortium sumitur Terentius in adel.obsecro populares idest ciues.Donatus.

Popularis eiusdem conditionis generisque. Salustius.popularis sui sceleris. Te.in phor.amicus summus meus & popularis geta.& popularis populo gratus est:popularis ciuis est:popularis humilis:popularis uilis populique factus ut siquis dicat sordidum popularem ciuem.Donatus.

Popisma sonus cunni ex confricatione mentulæ & pro coitu apud Iuuenalem.

Popinnæ salariolæ dicunť in quibus desident homines ignaui ad libidinem & luxū.

Popularem actionem dicimus quæ suum ius propriū tuetur.pau.de popula.acti.

Populat est & passiuum. Virgi.i.geor.populat que ingentem farris aceruum. Sisenna historia.quarto.hoc populabundos ad memoriā conuertit.Nonius.

Populari significat populi amorem conciliare unde populares dicti de uno populo amici. Pacuuius in crise.Atque ut promeruit pater mihi patriam populauit meam.Terentius in phor. amicus summus meus & popularis geta.Nonius.

Populatim per populos.Pomponius in æginis poema populatim omnibus No.

Popularia ut nugalia uel puerilia. Laberius late loquētibus hædum popularia agimus per ludum.Nonius.

Populatim Ceci.in obolestatæ.Ego perdidi te qui oēs seruos pdo populatim quæso ne addas malum ad hoc malum. No.

Popinones uel hi quos nunc tabernarios a popinis uel luxuriosis q se popinis dedūt. Varro in modio.Quis poculis argenteis chorū introibit popino. Lucre li.i.In famam inhonesta turpēque odisse popinam.No.

Populi in plurali numero urbes significat. Vir
gilius.i.æne.littoraque & latos populos.S.
Populus in singulari numero unius multitudi
nem ciuitatis significat. Vir.i.æne.hic popu
lum late regem.Ser.
Populi fugia requite in uitulati.Mac.
Porcæ in agris sunt dictæ q̃ parcant idest pro
hibeant aquam frumẽtis nocere.Nã crebrio
res sulci limi solent uocari.Fe.
Porriciam porro iactam.Fe.
Porcas quæ in agris sunt ait.Varro dici q̃ por
rigant frumentum.Festus.
Porci effigies inter militaria signa quitũ locũ
obtinebat:quia cõfecto bello inter quos pax
fieret cæsa porca fœdus firmari solet.F.
Porphyris insula in laconico mari a malea.v.
milia pas.quæ denique cythera pluraliter tã
tum dicta est.
Porphyrites marmor rubrum cũ cãdidis pun
ctis.qđ in ægypto inuenitur a porphyræ si
militudine.Pli.xxxv.
Porthmeus diphthongo scribitur estque dua
rũ syllabarũ portitor porthmeis.g. qui nau
gio uehit.Et p eo qui exigit portoriũ.i.uecti
gal põtus & præter hoc & amatorium in ori
um locũ significant ut dormitorium tẽtori
um potius ipsa uela tectorium in erustatio.
Porsena.Vir.porsẽna rex.Li.ii.ab urbe.Porcæ
in agris q̃ dicimus significãtia. Var. designac
de re ru.li.i.quæ arattum uomere lucanam
histriã facit suleus uocatur qđ est iter duos
sulcos elata terra dicit̃ porca qđ ea secus fru
mẽtũ porrigit.Actius panegorum li.i. ordie
porcas bidenti ferro recta duricie porcæ sũt
signa sulcorũ quæ uel ultra se iaci semina ꝓ
hibeant porcere enim prohibere sæpius legi
mus.Nonius.
Porcet prohibet.Pacu.in atlanta. magna te ut
uereor loqui porcet pudor.Actius in ligone
quibus oculis quisq̃ nostrũ poterit illorum
obtui uultus q̃ iam ab annis ãni poreẽt.En.
ĩ telamone.dum me sentis facere pietas ciui
um porcet pudor. Var.in manio.hunc cete
sos tibi ministra frugibus suis porcet.Luc.li.
vi.Non te porro ꝓcedere porcent.No.
Porcetra est sus quæ semel peperit:scropha ue
ro quæ sæpius.A g.
Porcus græcũ est nomen antiquum sed nunc
obscuratũq; nunc eũ uocant chiron.Var.
Porca dicit̃ terra ellata inter duos sulcos q̃.ea
seges frumentũ porrigat.Varro.
Portisculus est qui in portu modum dat classi
est autẽ malleus.Fe.
Portunnus qui & palæmon a rõanis inter eos
colebatur.Festus.
Portenta ferum fieri dicũtur cum solita raro
se ostendunt: ut cometæ turbines barathra
sereno coelo facta tonitrua.Festus.
Portus appellatus est conclusus locus:quo im
portantur merces: & inde exportant̃ ea quæ
nihilominus statio & cõclusa atque munita
inde angiportum dictum est. Vlpi.de uer.si.
Portionis nomen nõ semper dimidium signifi
cat sed ꝓut est adiectũ.Potest eni uidere ali
qs & maximã partẽ & uicesimã & tertiam:&
ꝓut libuerit:sed si nõ fuerit abiecta portio.
dimidia pars debet̃.Vlpia.de uer.sig.
Porcæ romuli lares:q̃re ĩ uerbo grũdire.Dio.
Portorium uectigal portus uel fluminum:uel
lacuũ uel stagnorũ.Portitor aũt dicitur qui
traducit hoĩes ac uehit nauigio: pol ad naui
um de littore uel econtra: aut trans ripã uel
est qui portorium idest fructus pecuniarios
ex portu conduxit:& a uenientibus illos exi
git.Laurentius.
Portare quære in uerbo agi.Lau.
Porro quære in dictione autem.Lau.
Potus uini & aquæ & similium dicitur. potio
uero a medicis datur egrotanti:iterdum po
tio pro potus.Lau.
Porta quære in mœnia.Lau.
Portenta dicuntur quæ aliquid portendũt.N.
Portẽta inania quædam & irridẽda. Ci.tuscu.
li.i.Aut quid negocii hæc ẽ poetarũ & picto
rum portenta conuincere.Nonius.
Portentũ nõ solũ q̃ portendat: sed quod iam
portet.& faciat ĩ his significatiõibus quæ in
auspiciis auguriis extispiciis ostenduntur ꝓ
digiis autem semper pessima pronunciantur
& dictum est quasi porro adigendum. Virgi
lius libro tertio æned. Sola nouum dictuque
nefas harpyia celeno prodigium canit & tri
stes denuntiat iras.No.
Portulaca. Varro disciplinæ uiri manducata
portulaca tacite tollit.Nonius.
Portitores dicunt̃ tolonearii q portũ obsidẽ
tes oĩa sciscitant̃. Et ex eo uectigal accipiũt.
M.T.de repu.li.iiii.Nolo enim eundem po
pulũ Imperatorẽ & portitorẽ esse terrarũ.op
timũ aũt & in priuatis familiis & in repu. ue
ctigal dueo esse parsimõiam.Pla in meuech.
Portitorẽ duxi ita mihi necesse est loqui qc
quid egi atque ago.M. T.de officiis li ii.Pri
mum improbãtur hi quæstus: q in odia ho
minũ incurrũt:ut portitorũ & fœneratorũ.
Te.in phor.Sed epistolã ab eo allatam mõ es
se audiui:& apud portitorẽ esse delatã. Plau.
in asinaria.Ego pol istum portitorẽ priuabo
portorio. Vir.li.vi.Portitor ille charõ. Var.
in ministeriis æs defraudasse caponem bo
nam luto obluisse tum portitores æra indu
xere.Nonius.
Portisculus proprie est hortator remigum.i.
qui eandem perticam tenet.quæ portisculus

dicitur qua excursum & hortamenta mode
raẽ.Plau.in asinaria:& meam ptem loquen-
di & tuã trado tibi id atque tacẽdũ tu te ha-
beas portisculũ.Ennius li octauo ãna.Thus
ante tenẽtes parerent obseruarent portiscu-
lus signum cum dare cæpissent.Labe.i cithe
ra:Nec palmarum cursus. Nec portisculi.N.

Portam quid est q̃ unã fenestrã appellat apud
quã fortunæ, thalamus qui dicit̃ positus est
an qa Seruius rex secundissima fortuna usus
cũ filia rem habuisse creditus est cũ p fene-
strã ad eam penetraret:an hoc fabulosum il-
lud aũt uerũ tarquinio prisco romæ regnan
te cũ a pastoribus ocisus esset tranquilli eius
uxor mulier sane prudens foris per fenestrã
populum alocuta multitudini persuasisse di
citur ut Seruiũ.Regem declararent ex eo fa-
ctum est ut locus ille ita appellaretur.

Porphyrites marmor a colore purpuræ nomẽ
accepit Pli.Rubet porphyrites in ægypto.

Porthmeus est qui aliquẽ mercede ad alterum
littus naucula transuehit nã porthmos est
mare angustius idest fretum quod iter duas
terras imissum illas dirimit ut portitor ille
charon ipse porthmea græce appellauit du-
rumq; nouinus horret porthmea, est etiam
πορθμεύω trahicio.

Porta ois exitus quo põt importari uel expor
tari aliquid. Vir.i.æn.At uenti uelut agmine
facto qua data porta ruunt.Ser.

Portus est locus ubi naues hyemant.Ser.

Portus appellatur cõclusus locus quo importã
tur merces & inde exportantur.Ser.

portari dicunt̃ ea q̃ quis iumẽto secũ ducit.S.

Portendo idest porro tẽdo prædico significo
Vir.ii.æn.Hũc illum fatis externa ab sede p
fectum portendi generum.Ser.

Portorium dicit̃ merces quæ portitoribus da
tur.Lucillus facit idemq; illi qui in scriptũ e
portu exportant clauculum ne portorium
dent.Ser.

Portas dicebant quod uiã relinquebant in mu
ro qua in oppidum portarent.Varro.

Porta neuia quædã Romæ in memoribus eã
Neuius fecit:ea.n.loca ubi ea est sic dicta.V.

Porta randuscula q̃ ærata fuit æs rãdus dictũ
Ex ea in ueteribus in mancipiis scriptum. rã
dusculo liberam ferito.Varro

Portum frequenter maiores pro domo posue
runt Seruius.

Porta romula ab Roma dicta,quæ hẽt gradus
in noualia ad uolupiæ sacellum.Var.

Porta ianualis dicta a iano: & ideo ibi positũ
iam signum & ius institutum a Pompilio:ut
scribit in annalibus piso ut sit clausa semper
nisi cum bellum sit: cuius nusquã uacet tra-
ditum est memoriæ Pompilio rege fuisse ap

tam& post.T.manlio consule bello Cartagi
nensi primo confecto & eodem anno aper-
tam.Varro.

Porti p portus Turpilius ĩ demergo.Nec nau
tæ cum essent circunuẽti uentis in certo iti-
nere porti indigentes.No.

Porrigo genus morbi.Lucil.li.xxx. Tristem &
corruptam scabie & porrigine plenum.No.

Porro post longum interuallũ & est aduerbiũ
temporis. Vir.v.æn.Hinc maxima porro ac
cæpit Roma & patrium seruauit honorem
ex græco est πόρρω Ser.

Porro in reliquum deinde in futuꝝ: deinceps
dicit & futuri temporis adhortantis aduerbi
um est.Teren.in an.porro adnitere. Idem in
eadem.ut quiescant porro maneo: & porro
aduerbium ordinis:idẽ in eadem:qđ agã por
or:& porro postea in eu.misit porro.Do.

Portare portamus nõ solum corpore: sed etiã
animo tam bona q̃ mala.Te.in an. Dii boni
quid boni porto.Do.

Portitores hi qui in portu sũt: more.n. ueteꝝ
magistri tributoꝝ & publicani opas in por-
tu dabã inferẽdaꝝ reꝝ & efferendaꝝ uecti-
gal exigẽtes.Te.in pho.Sed epistolã ab eo al-
latã audiui:& ad portitores esse delatũ .Do.

Porro idest certe. Ci.p plantio.Nihil porro tã
inhumanũ:tam ĩmane:tam feꝝ q̃ commit-
tere ut beneficio non dicam indignus sed ui
ctus esse uideare.Ser.

Porricere ergo non pucere pprium sacrifici
uerbũ:quia dixit ueranius in arã focũ ue
ue.quo exta dari debebunt.nunc p ara & fo
co mare accipiendũ est;cum sacrificium dus
maris dicat̃.Ait.n.Vir.Dii qbus impium est
pelagi quoꝝ æquora curro.uobis letus ego
candẽtẽ in littore tauꝝ.Cõstituam ante aras
uoti reus extaque falsos porriciam ĩ fluctus
& uina liquẽtia fundã.Ex his docet̃ in ma
rite potuisse porrici exta non puci.Aul.gel.

Postulare & expostulare differũt. Postulare.n.
est quærelã dicere de altero apud alteꝝ.Ex-
postulare quærelã apud eũ ipsum deponere
de eo ipso q fecit iniuriã. Te.ĩ an.ut cum eo
iniuriam p de in iniuria expostulem. Do.

Postulare uelle aut sperare. Cic. ut tẽporibus
reip.det non est postulandum hoc est cupiẽ-
dum.aut expectandũ.Te.in adel.ut hanc mi
hi eripere postulet.Do.

Possessio appellata ẽ:ut Labeo ait.pedũ quasi
positio quare inutiliter tenetur ab eo qui ei
incidit:quã græci κτῆμα dicũt dominiũque
reũ ex naturali possessione cæpisse. Nerua fi
lius ait cuiusque rei uestigium remanere ĩ his
quæ terra mari cœloque capiunt̃.nã hæc p
timus eorũ fiunt q primi possessionẽ eorum
appræhenderint. Vlpi.de.uer.signi.

Possessio apud paulum nõ nihil dura est etiologia dicentẽ appellata est ut labeo ait a pedibus uel a sedibus quasi positio quũ nihil ad hoc nomẽ facit positio etiam si a pede cõponatur cũ prima ipsa syllaba pos quod græce significat pedẽ sicut oratio quasi oris ratio q̃ syllaba secũda non põt proferri ad id qđ ẽ oris simul & ad ratio possessio a possideo uenit ergo nõ a positiõe sed a sedeo nec ut opinor, a pedibus quia pede ibi non sedes.

Possessionem inter & dominiũ hæc: est q̃ dominiũ nihilominus eius manet, q dominus nõ esse uult. Possessio aũt recedit: ut quisque cõstituit se nolle possidere: siquis igit̃ ea mẽte possessionem tradiderit ut postea restituatur desinit possidere. Vlpi. de uer. sign.

Possessiones uerbũ interdũ ꝓprietatem quoque significat sicut in eo q possessiones suas legasset responsum est. Pla. de uet. si.

Possessor rex imobiliũ is accipiẽdus est qui in agro uel in ciuitate rem soli possidet: aut ex asse: aut pro pte. sed qui uectigalẽ. i. emphyteoticũ agrum possidet possessor intelligit̃. Itẽ qui solam ꝓprietatẽ habet possessor itelligendus est. Cum uero qui tantũ usumfructum habet possessorem non esse. Vlpia. ait creditor qui pignus accipit possessor non est cum & possessionẽ habeat aut sibi traditam ut precario debitori concessam. Martianus, qui satis dare cogantur.

Posteriores quære in dictione maiores. Lau.

Posterior ablatiuũ in i & in e non mirũ est misisse cum cõperatiua in or etiam neutrũ con ficiebãt genus: ut Ancias. vi. annaliũ Hoc senatus consultum prior factum est. Pris.

Post præpositio & aduerbiũ, ut post mihi non simili commissa pœna luetis. Pri.

Postq̃ itactũ & anteq̃ finitiua recipitur: postq̃ uisum est superis. subiũctiua uero quotiẽs se cernitur, ut post finis q̃ factus esset. Item ãte q̃ uenires uel uenis. finitiuus uero ut Vir. ante pudor q̃ te uiolem. Ser. in ar.

Poscere est rem debitã & honestam petere. Reposco est rẽ meã & q̃ mihi debes reddi peto.

Postulo est quodãmodo requiro, ut res: locus: persona: tempus: postulat: & tanq̃ rem iustã peto. Cur nus postulabat autem potius q̃ petebat. Laurentius.

Possessio est ipsa ꝓprietas. Cic. para. Etenim si isti callidi estimatores prata & areas magni existimare q̃ ei generi possessionum nemini noceri potest. significat etiã tabernas, hospitia, horrea in urbe. Ci. in phi. possessiones uocabat urbanas & rusticas. ut puto non tantũ prædia sed ẽt quæ uulgo mobilia appellãt.

Post multũ & multo dicimus: sicut ante. Lau.

Postridie quære in pridie. Lau.

Posthac quære in uerbo iterum. Lau.

Postulare in desiderium suum uel amici sui in iure apud eum: qui iurisdictioni potest exponere uel alterius desiderio contradicere. Vlpia. de postulando.

Posthũos dicimus eos dũtaxat q post mortẽ parẽtis nascũt̃. Vl. de iniuſ rup. uel irrito te.

Postumus in quibusdã uetustis conditionibus aspirationem habere ẽ aũt dictus postumus q̃ sit post humatũ patrem editus humatus autẽ qđ sit ab humo aspirationẽ habet quã multi uoluere ut nomẽ postũus qđ ẽ ab eo compositum retinerũt qđ usus aspernat̃ & ut dixi latina uetat regula.

Postliminium est ius amissæ rei recipiẽdæ ab extraneo: & in statũ pristinũ restituẽdæ ĩter nos ac liberos, populos regesque moribus legibus cõstitutũ. Nam quod bello amisimus aut etiam circa hoc si rursus recipiamus postliminiũ recipere dicimus, id qđ naturali æquitate introductum est: ut qui per iniuriam ab extraneis detinebatur is ubi in fine suos redidisset pristinũ ius suũ reciperet. iduciæ sũt cũ in breui & in præsenti tẽpore cõuenit, ne inuicem se lacessissent. quo tempore nõ postliminium. Vlpia. de capti. & postli. re.

Postq̃ ꝓ quoniã: cuius reciprocũ est quoniã ꝓ postq̃. Plau. in aulularia. & is quoniã morit̃ ita auido ingenio fuit. Ter. in adel. postq̃ poeta scripturam suã ad iniqs obseruari. Et nota postq̃ apud ueteres non præterito modo sed etiam præsenti adiungi. Virg. Postq̃ nos amarilis habet galathea reliquit. Do.

Postliminium adeptus est q extra limina hoc est extra terminos prouinciæ captus fuerat rursus ad propria reuertitur. Fe.

Posticũ hostium dicitur in posteriore pte ædium cæterum antiqui etiam uicinũ habitãtẽ ad posteriorẽ ptem ædium sic appellauerũt denique & q̃ ãte nos sũt & quæ post nos sunt postica dicit̃ & dexterã anticã dicimus & sinistrã posticã. Sic ẽt ea ps cœli quæ sole illustrat̃ ad meridiem antica uniq; noiatur. quæ ad septẽtrionẽ est postica. Rursum quæ diuidũt in duas ptes oriẽtẽ atque occidentẽ. Fe.

Possessio est usus quidem agri & ædificii: non ipse fundus aut ager. Fe.

Postica linea in agris diuidendis ab oriente ad occasum spectans. Fe.

Postmirium pontificale pomerium quasi pro mutũ idest proximum muro. Fe.

Poscere accipere. Varro in parme. In argumentis poscit palmam. No.

Poscere significat petere. Vit. i. xi. poscit equos gaudetque tuens ante ora frementis. No.

Poscere prouocare. Vir. in. vii. aut acrem dubites in prælia poscere turnum. M. T. in uer-

tē actiōe secūda posciāt maioribus poculis N.

Poscere aduersari. Vir.in.v. Equidē sic poscere uētos iam dudum & frustra cerno te tēdere contra. Nonius.

Posterius dicitur tardius uel secundo. No.

Posterius minus. Plau. ī asina. Posterius ista dicis q̄ credo tibi. No.

Postulare ītelligere est aptissimū quā habeat significantiā: ut est poscere. Te. ī ādria. Dehīc postulo ut nihil moræ sit. No.

Postulare uelle. Plautus in asinaria. Vbi piē pietatem si istuc memoratā modo tibi postulē placere mater mihi: quo pacto præcipis. Nonius marcellus.

Possetur pro posset. Quadrigarius annali. li.i. Cum non possetur decerni utrius putaret uictoria. Nonius.

Postmis dicitur ferrum quod ad cohibēdum equorum tenaciam naribus uel morsu īponit græ. Luci. saty. li.xv. trules postmide hunc ingens de naribus pendet. No.

Possestrix a possidendo. Affranius in liberto. Totus monilis possestricem ita tonstrix ita impulstrix, ita curatrix, ita plantrix, ita assestrix. Nonius.

Postica est posterior pars spacii in augurio suscipiēdo. Augures enim designāt limo & eis dāt nomina. & prima pars dicitur antica: posterior postica. Itē & dextera & sinistra. Ser.

Posticas & anticas posticæ quæ fit a posteriori patre.

Potis est possibile est. ut Virgilius. At non euādrum potis est.

Posca est potio quæ etiam lota nominatur.

Posco prouoco. Vir. viii. æn. Nec mox aut laurentis nate superbos: aut acrem dubites in p̄lia poscere turnum & Cicero poscunt maioribus poculis idest prouocant. Ser.

Poscere ut Varro dicit est quotiēs aliquid pro merito nostro deposcimus. Ser.

Postremissimum gracchus dixit. Au. gel.

Posthumus q post patris mortē natus. Var.

Potio a poto. unde poculum potatio, repotatio. Varro.

Potiri est non modo in usu aliquid habere uetum etiam in potestatem locum aut quippiam redigere. Salu in catilina. Ex libris sybillinis regnum romæ tribus cornelus portendi syllam atq̧ cinnam ante se tertium esse cui fatum foret urbis potiri. Ser.

Potisne idest potes. Virgilius. nec potis ionios Est autem nomen potis & facit potis potior potissimus. Teren. in an. potisne mihi uerū dicere. Donatus.

Pote pro potis: ut mage pro magis. Te. in adel. nihil pote supra. Do.

Potior potiris cū accusatiuo & genitiuo casu efferri potest; quod tamen nos ablatiuo. Te. in adel. Patria potitur commoda. nos patriis potitur commodis diceremus. Actius in clytēnestra: Feras potiuntur plagas. Plau. hostium potitus est. Do.

Potestatis uerbo plura significantur nisi persona magistratuum imperium in persona liberum patria potestas in persona serui dominium. ac cum agimus de noxæ deditione cū eo qui seruum non defendit præsentis copiam facultatemque significamus in lege actina in potestatem domini rem futuram uenisset uideri & si eius uendicandæ potestatem habuerit. Sabinus & Cassius aiunt. Pau. de uerborum signi.

Potestatis uerbo non solum ad liberos qui sūt in potestate referendum est. uerum etiam ad eum quem redemit ab hostibus q̄uis placet hunc seruum non esse. sed uinculo quodam retinet. dōec preciū soluat. Vlpi. de testa. tu.

Potorio in argento uerum id duntaxat sit in quolibet possit. an etiam id quod ad præparationem bibendi comparatiuum sit uelutı columnariū: ut urceoli dubitare potest. sed proprius est ut hæc quoque instituta. Pom. de auro & ar. leg.

Potis & pote raro ī obliquo casu. Virgilius tertio æneı. Nec potis ionios fluctus æquare sequendo. Pris.

Potior potiris a potis. Pris.

Potest & potestur idem significant. Pris.

Potus participiū. Iuue. E potaque flumina medo prandente passiue. Pri.

Potior tiris. tieris. in tertia & quarta coniugatione. Virgi. in. iii. Et auro ui potitur. Infinitum tantum. secundum quartam cōiugationem semper inuenitur. Pris.

Possum passiue antiqui protulerūt: ut scaurus de uita sua tertio poteratur: & apud Enniū Nec retrahi potestur imperiis. Dio.

Potis est dicimus pro potest: ut apud Enniū: Qui potis ingētis oras euoluere belli. & Virgilius. At non euandrum potis est uis ulla tenere nec non pote potes crebro dicere reperimus. ut Persius. Qui poteris dicam nugaris. Diodorus.

Potissimum inter plura. potius inter duo. ut quem potius instituam Fabium an Aemilium aut quam natarum potissimum erudiā e multis scilicet.

Potereus fluuius est in insula cretæ inter gnoson & gortinam defluens ciuitates.

Potina urbs arcadiæ. unde glaucus qui cum ueneris sacra sperneret potinides malis mēbra absumpsere, quadrigæ a ποτνιος qui est uenerabilis.

Potior illam rem pro illa re. potior gaudia. Lu

cre.in.iii. Adde edicabonia dũ comites quorum unus humerus est sceptra potitur. Pacuuius in atlanta. Regi ut memorabis nunc regnum potitur promissum patris. No.

Potetarur pro poterat. Ceci. in. iãna. Cum uix sine periculo bellũ geri poteratur. No.

Potestur pro potest. Pacu. in chrif. Si qua potestur inuestigari uia. Quadrigarius i annal. iii. Adeo memoran uix potestur: ut omnes simul sunt quisque negociũ adorti esset. N.

Potus a bibẽdo. Luc. li. xxx. Secus cum eo medio ac ludo bene potus recessit. No.

Præ in compositiõe uehemẽtius auget q̃ per. ut p̃celsus præpotens. qui p̃ter modum mo remue aliog potens ac celsus est. interdũ cũ uerbo nihil significat ut præcludo.

Præcox fructus p̃ter morẽ cæterorum coctus siue ante cæteros: ut uuæ præcoces Quidã dicunt præcoquus. Mar. ulla maternis fueramus præcoqua ramis & quære in dictione diuturnus. Lau.

Præmaturus anteq̃ sit tempus maturum collectus Laurentius.

Praua appellantur quæ nõ recta sunt. ut lignũ prauum. Laurentius.

Prædia omnia ædificia urbana accipimus: nõ solum quæ in oppidis: sed etiam quæ forte stabula aut alia meritoria in uillis & in uicis uel si prætoris uoluptati tantũ deseruientia: quia urbanum prædium non locus facit sed materia proinde hortos quoque in ædificiis cõstituti urbana dicũt. uineari uero uel olitorii nõ. fũdus est possessio. Fustica ut uineæ prata oliueta: põaria: salicta: arbusta: pascua: nemora: & similia p̃dia uero ẽ possessio & rustica & urbana & ẽ ut gẽus. fũdus uero spẽs.

Præcepta & p̃ceptões idifferẽter p disciplina.

Prætor urbanus qui cui publici priuatiq; iuris erat potestas q iura cõdebat q̃bus nemini abrogare licebat quapropter ius honorariũ appellabatur. huic dabanẽ regia isignia: Consulares apparatus littores sex sella curulis & trabea.

Prætexta & magistratuum uestis erat & puerorũ dicta q purpura pretexeretur ut Macrobius in saturnalibus scribit.

Prætorius qui præturam gessit. Lau.

Præceps antiqui præcipes & ancipes secundũ analogiam dixerũt. sicut bicipes. Plautus in commorientibus. Saliam iam in puteũ præcipes. Idem in rudente: post altrinsecus est securicula ancipes. genitiuum quoque præcipis. nunc præcipitis ancipitis. Pris.

Præcipito lauo tondo duro calceo etiam pro passiuis ponuntur. Vir. primo æn. Accingũt omnes operi pro accinguntur. Et. ii. & nox humida cœlo præcipitat. Pri.

Præciani populi in aquitania p̃ximi bigerionibus uocatus tarusatus & hispaniæ citeriori in regno francorum siti.

Prædo & prædor idem. Pri.

Preco & precor idem Pri.

Præ significat ad. ut Te. hic ego illum cõrẽpsi præ me idest ad cõparatiõem mei. pro ab: ut idẽ. credo ut sit misera præ amore. hunc exclusisti foras. ponitur p super ut p̃sidio: præsto. pro ualde. ut præcelsus præco a ualde & canendo dictus est. prægestio ualde gestio. p ante; ut prædico præmaturus: uidetur ide deriuari præter sicut sub subter: in inter: pro propter. priscianus.

Præcario a nomine ipsa terminatione datiui pro aduerbio accipiẽ. Te. i eu. Seu ui seu clã seu precario. Pris.

Præcor prospera imprecor tætta. Caper.

Præbeo quære in uerbo præsto. Dio.

Præhẽdo cõprehendo repræhẽdo in his uerbis fit sæpe cõcisio ut cum dicemus depræn sus p dep̃hẽsus & cõprændo p cõprahẽdo.

Præcox quære in diuturnus. Lau.

Præcari cum datiuo est optare alicui deos p̃cãdo bonam malamue fortunã. Quintilianus. & oram soluentibus bene precemur. ĩterdũ subintelligitur datiuus imprecari uero crebrius in malam partem accipitur. Lau.

Præclarus quære in clarus. Lau.

Præs est qui populo se obligat: interrogatusq; a magistratu si præs sit. ille respondet præs. Festus.

Præstitem in ea significatione dicebant antiqua nunc dicimus antistitem. Fe.

Prændicula ientacula. Fe.

Præsegmina proprie Plau. in aulula. dici uoluit quæ unguibus eminulis præsecantur qui ipse quidem tonsor ungues desecat collegit omnia abstulit præsegmina. No.

Pratum est in quo ad fructum percipiendum falce duntaxat opus est: ex eo dictum q̃d pratum est ad fructum capiendum. No.

Pragmatici qui his suppeditabant iura ut Cicero & Quintilianus scribunt quorum erat maior dignitas & famæ discrimen. Iuue.

Prasinus significat uiridem colorem.

Prata q̃ntia appellantur quæ quattuor iugera data fuerunt aranti sertano in uaticano.

Præneste oppidum super aretino monte a filio regis latini & Vlyssis nepote. solinus. Virgil. septimo acae cubo uulcani filio de quo Seruius. septimo. quidam dicunt præneste dictum a multitudine arborum eius nominis & hæc prænestis dicitur.

Pragmaticus negociator uel forensis.

Praxiteles statuarius marmoris de quo. Plinius. trigesimosexto.

Praxaspes nobilis persa: qui smerdum camby sem fratrem ipsius cambysæ regis persarum iussu occidit de quo Hero.iii.
Prandium caninum ante abstemium in quo ni hil uini potatur caninum dicitur. quoniam canis uino caret.A.g.
Prata antiqui quasi parata appellauerunt.Var.
Præuidētia duplex est.aut enim aio aut corpo re preuidemus. Teren.in andr.Herus est ne que preuidetam.Do.
Præter contra significat.Ter.in and. Præter ci uium morem.Donatus.
Præsente nobis pro præsentibus nobis: & ab sente nobis pro absentibus nobis. Pomponi us.sine de tuo ergo præsente amicis. Var.in macello.Id præsente legatis omnibus absen te nobis.Ter.in eu.Nescio quid profecto ab sente nobis.prouerbiale est ut sursum deor sum.ultro citro:fanda nefanda:iusta iniusta: digna:indigna.uelit nolit.Do.
Præstolari & præsto esse & parare: hoc ē obse qui.Ter.I eu.quem præstolare & noue dixit quem non cui q̄ antiquum.erat.Do.
Præstolari qui ante stando ibi quo uenturum sit excipere uult morare.Fe.
Præ meo commodo idest mei commodi cōpa ratione.Ter.in adel.Qui sibi omnia post pu tauit præ meo cōmodo.Idem in eu. Hic ego illū cōtēpsi p̄ me idest mei cōparatione. Do.
Præsentes dii sunt.uel qui statim præstant uel q̄ recolunt & uident.ut sol & luna.Alii præ sentes p̄ potentissimis accipiūt. Vir.quo nō præsentius ullum.Ter.in phor.Non tu hunc habeas præsentem deum.Do.
Prætoria cohors est dicta q̄ a prætore nō disce debat. Scipio enim Africanus fortissimū quē delegit:qui ab eo in bello nō discederent & cætero munere militiæ non uacarent & sex quiplex stipendium acciperent.Fe.
Prætextatæ appellabant quæ res gestas roma norum continent scripræ.Fe.
Prætoria in castris appellatur qua exercitus in prælium educitur.quia initio prætores erāt qui nūc consules.& hi bella administrabant quorū tabernaculū quoq; dicebat̄ p̄toriū.F.
Præsiderare dicitur cum maturius hyberna tē pestas mouetur q̄ āte sideris tempus.Fe.
Præsidium est quod pro utilitate & salute ali cuius auxilii gratia præponitur. Subsidium quod post positum est ad subueniendum la borantibus.Festus.
Præstiasse apd̄ Plau.emere ē.i.emēdo renes̄.F.
Præficæ dicuntur mulieres ad lamentandum mortuum conductæ:quæ dant cæteris mo dum plāgēdi quasi in loco ipsum præfectæ. Neu.hæc quidem mehercle opinor præfica est quæ sic mortuum collaudat.Fe.

Præfari Quintilianus inquit in p̄fanda uide mur incidere. Sic accipitur hic in p̄fanda ut apud Valeriū Cassius nunq̄ sine p̄fatione pu blici parricidii nominādus quale exēplū est Plinii alius os uerberat alius pectus & uētrē atque etiam sedum dictu uerēda contundit & alibi honore dicto cernere ipse auctor in milite mariano honor sit auribus pubere & præstare gladio cinctum.
Præsagire est prædiuinare præsipere. sagax enī est acutus & solers.Fe.
Præcidanea agna uocatur quæ ante alias cede batur.Item porca quæ cereri mactabatur ab eo qui mortuo iusta non fecisset idest glebā non obiecissetq; mos erat eis facere prius q̄ nouas fruges gustarent.Fe.
Præiurationes facere dicuntur hi qui ante ali os conceptis uerbis iurant post quos in eadē uerba iurantis tantūmodo dicūt idē i me.F
Prænesta dicta est quasi locus quo cōdita mō tibus præster.Festus.
Prænominibus fœminas esse appellādas testi monio sunt Cecilia & Tarracia.quæ Ambæ Gaiæ solitæ sunt appellari pari modo lucia & Titia.Festus.
Præuaricatores a prætergradiendo sunt uoca ti.Festus pompeius.
Prætexta pulla nulli alii licebat uti q̄ ei qui fu nus faciebat.Festus.
Prætexta puerilis & honestorum tantum.
Præpetes aues dicuntur quæ se āte auspicātes ferūt.Nā præpetere dicebant p̄ anteire.Fe.
Præfericulū uas æneum sine ansa patēs sūmū uelut peluis quo ad sacrificia utebantur. Fe.
Præcidere antecidere idest ante immolare.Fe.
Præsagino dicta est q̄ præsagire est acute senti re ū de sagæ dictæ anus quæ multa sciūt.& sa gaces canes q̄ feras cubilia præsentiunt. Fe.
Præcipere est iubere uel monere. Vir.in.xi.Ipsi numerum modumque carinis præcipiūt & in nono.namque ita discedēs præceperat op timus armis Aeneas.No.
Præcipere est præuenire. Virgi.in.xi. Exultat que animus & spe iam præcipit hostē. Et in sexto.Omnia præcepi atque animo mecum ante peregi.Nonius.
Præclauium pars uestis quæ ante clauum text tur Afranius in homine.tertium diē p̄clauiū unum texere.Idē.fratris mea nutrix surge si uis p̄fer purpurā præclauium cōtextus. No.
Præcox idest præcoca. Varro uerere ne manu nō mittat:cū croco meditari hos hōestos au dissemus dare possis mittet q̄ si non mittet fugies si me audies cum tempus reuocat ea præcox effuga.Nonius.
Præda a manubiis distat.uide in manubias.
Præneste si ad urbem reddas figurate fœmini

nū eſtut Virg.prænefte ſub ipſa ſtraui.Quã do uero proprium oppidi neutrum eſt;ſicut reate idē,quique altum præneſte.Pri.
Præpes quod ad altum uolat.P.
Præſagio.gior.idem.P.
Prætextum dici debet eum ueſtimentum intelligitur;ſed conſuetudo uicitque prætexta dicit.referens.ſ.ad togam.Ser.in ar.
Præſegmina ſunt partes corporis ícifſæ.ut age ſimarchus.Piſtinus ait. præſegminibus ãpuntis.Fulgentius.
Præſcriptum præceptum dicitur a magiſtris ludi datur;quæ præcepta pueris dantur præ ſcripiuntque imitari.Por.
Præſtare ſæpe iuriſconſulti; & oratores utunt pro prohibere;ne alicui fiat damnum ut, uēditor debet præſtare uitium rei quam uēdit ideſt prohibere atque efficere.ne emptori dã ni quid fiat alioquin ſatiſfacere.
Præſtare dicitur ingeniū alius aliū. Liuius.in iii.Agite iuuenes inquit pſtate uirtute pedité ut honore atque ordine præſtatis. Vir.xi. abo ais contra uel magnum præſtat Achillē Agellius li.xiii.Erant tunc in eius ludo boni multi ſed præcipui duo theophraſtus & menedemus īgenio hi atque doctrinis cæteros præſtabāt alter ex inſula leſbo fuit Menedemus autem rhodo.
Præſtigiator dicitur ab eo qđ præſtringit aciē oculorum.Aceton.
Prætexta depoſita pueri accipiebant.togã.A.
Prægeſtiētis.i. pperātis creſcētis.Hora.nūc in ludo ludere cū uitulis ſalicto pgeſtientis. A.
Præciſum & omaſum partes carnis & uiſcerū Plau. in aulularia. præciſum omaſum pernã gallū glifis glandia. Lucillius.xx. Illi præciſo atque epulis capiuntur opimis.No.
Præcidaneum eſt præcidendum. Var.de uita patrium li.iii. q humatus nō ſit hæredi porca præcidanea ,ſuſcipienda telluri & cæteri Aliter familia pura non eſt.No.
Præceptum reſpōſum. V.iiii. geor.nam ſine ui non ulla dabit præcepta.Ser.
Præcepta minus q̄ eſtimata;nam ſæpe præcipiunt & non docent.
Præceps altus.unde qs pōt præceps dari.Vir. ii.æn.Turrim in præcipiti ſtantem ſummiſque ſub aſtra eductã tectis.Ser.
Præceps feſtinus. Virgi.ii.æne.præcipites atra ſeu tempeſtate colūbæ.Æt.iiii.æneidos,præcipites uigilate uiri.Ser.
Præcinctos ſtrenuos dicimus & expeditos un de græce appellatur.non qui bonam,zonã habet;ſed qui eſt ſtrennuus.S.
Præcidaneæ hoſtiæ dicuntur a littera p modū compoſiti uocabuli in litteram. & dicuntur quæ ante ſacrificia ſolennia pridie ceduntur porca enim præcidanea appellata;quam piaculi gratia ante fruges nouas captas immolari cereri mos fuit. Si qui familiam funeſtã aut non purgarāt;aut aliter eam rem quam non oportuerat procurauerant, ſed porca & hoſtias quaſdam præcidaneas dici id opinor a uulgo remotum eſt, præterea uerba Athei capitonis ex quinto librorum quos de pontificio iure compoſuit.ſcripſit ſibi Coruncano pontifici maximo feriæ præcidãeæ atrū diem iauguratæ ſunt.collegium decreuit nō habendum religioni quí eo die feriae præcidãeæ eſſent. Aulu.g.
Præcētio militaris muſica qua uis & impetus militum cohibebantur.ne ſparſi diſſipatique proruerent.A.g.
Præcox & præcoca qđ eſt immatura. Ennius annalium libro octauo, præcox pugna eſt. Luc.libro tertio.annicula aſpera atque præcox eſt fuga.Neuius hinc puellæ præcocis libido ineſt.N.
Præcox apuleius tamen dixit ad puellam præcox quiſpiam.
Præcox Apuleius de magia eſt ille poetæ uerſus non ignotus odi puellã præco qui ſapiã Agellius li.x.Cum ſignificandū autē eſt coactius qd factū eſt feſtinantius tū rectius prę maturæ factum id dicitur q̄ mature ſic ut Afrãnius dixit intogata cui titulus nomē eſt appetis dĩnatum dentes præmaturæ pcocē in quo uerſu aiaduertendum eſt quod pcocem inquit non pcoquem eſt.n. caſus eius rectus non præcoquis.ſed præcox
Prædia agri & poſſeſſiones.Ser.
Prædes ideſt fideiuſſores ſponſores.Ser.
Præda hoſtibus capta q manu parta.Var.
Prædes fideiuſſores dicuntur ſatiſdatores locupleres pro re de qua apud iudices lis eſt ne interea qui tenet diffidens cauſæ poſſeſſionem deteriorem faciat tecta diſſipet.excidat arbores;& culta deſerat.Aſconius Pedi.
Prædia domus agri.bona uero ſiue in mancipiis ſiue in pecunia numerata.Aſco.
Prælumbare lumbos præfingere . Neuius in uindemiatoribus,cœpit unūquenque prælūbare fuſtibus.No.
Præfeſtinatum feſtine . Siſenna hiſtoria. libro quatto.Idemque perſeuerauerūt uti lex perueniret ad quæſtorē ac iudices quos uellent inſtituerent præfeſtinatim & cupide No.
Præfatum pro duro & inflexibili captum uidemus.Mar.Tul.de officiis.libro ſecundo. Ego etiam cum catone meo diſſenſi nimis mihi præfatum uidebatur ærarium uectigaliaque defendere.S.
Præfica.Plaut in truculento.ſine uirtute argutū ciuē mihi habeam pro præfica. Eſt enim

mulier dicta ante domum mortui ut laudes canerent illius. hoc factitatú Aristoteles scribit in eo libro qui inscribitur nomina barbarica: quibus testimoniú est q fictum est. Neuius dicens hæc quidem hercle opinor præfica est. ná mortuos collaudat. Claudius scribit: quæ præficeretur ancillis quemadmodú lamentarentur præfica est dicta: utrumque ostendit præfectionem. Varro.

Præiudicium dicitur res quæ cú instituta fuerit affert iudicaturis exemplum qd sequanť. iudicium autem res quæ causam litemque determinat. Asconius pe, idque pıudiciú deueneram factum est. Vlp li. xliii. digestorum iudicata est res iudicata dicitur quæ finé cótrouersiarum pronuntiatione iudicis accipit qd uel condemnatione uel absolutione contingit. Vlp. li. xlviii. De publicis iudiciis interdú euenit ut præiudiciú iudicio publico fiat sunt in actione legis aquiliæ & furti & in bonorú raptorum interdicto unde ui de testamentis testimoniis exibendis.

Præposse præualere ui superare. Cor. ta. postq̃ macedones præporuere.

Præla sunt tabulæ quibus uestes pressæ tenéť a similitudine præli uinarii.

Præmodum. L. liuius in odyssea primo p̃mo dum puto dú dicit quasi ad modú parcéres inquit præmodú quod significat supramodum: i quo scilicet prima syllaba acui debet. Aulus gellius.

Prærogatiuæ primæ dicebantur: quos uellent fieri consules fiebant. secundæ iure uocatæ quod in his sequente populo iure omnia có plecterentur. Asconius pedia.

Præruptus in altum eleuatus. Vir. i. æn. Insequitur cumulo præruptus aquæ mons. Ser.

Præstare facere. M. T. de offi li. iii. Emptorem indénem damno præstare oportere. N.

Præstare dicit cósuetudine beneficiú dare. N.

Præstare exhibere. M. T. ad cæsaré iunioré. ii. Tu si meam fidem præstiteris qd cósido te esse facturum. No.

Præstare antecellere. Vir. li. vii. O præstans animi iuuenis. Salu. in catilina. Omnes homíes qui sese student præstare cæteris animantibus. Nonius.

Præstat utile est. Virgi. æn. li. iii. Præstat trinacrii mœtas lustrare pa. No.

Præstringere obtenebrare. Plautus. in milite glorioso. Præstrigit oculorum aciem in acie hostibus. Nonius.

Præstringere atringere. M. T. de signis. Ignosci te rei magnitudo me breuiter præstringere atrocitatem criminis non sinit. No.

Præstringere dicitur radere. M. Tul. philippicarum libro tertio. Cuius quid reddete portam capuæ pene præstrinxi. No.

Præsagitur p psagit. Plautus. i bachid. Occidit animis iam isto dicto plus præsagitur mala. Nonius.

Præstringere dictum est non ualde stringere & claudere Plautus in milite glorioso. Præstringunt oculorum aciem in acie hostibus. Lu. li. trigesimo. Præstringat oculorum acié in acie hostibus splendore micáti Mar. Tul. de senectute. Voluptas ratióı inimica est méris ut ita dicam præstringit oculos nec habet ullum cum uirtute cómercium. Varro in andabatis. Nó mirum si cecutis q̃ cito. Cice. de fato, & fini. bonorum & malorum. lib. ii. Acies animorum nostrorum uirtutis splédore præstrigitis No.

Præsepia non tantum quibus aut canteriaaur iumenta cætera: aut uetera animalia pabulátur. sed omnia loca clausa & tuta dicta præsepia. Vir. æn libro. i. Aut agmine facto ignauum fucos pecus a præsepibus arcent. Varro honos lyras præsepibus se retineat forensibus. Nonius.

Præsente præsentibus. Póponius í syris. Quid est apud forum præsente tristibus mihi uendidit. Actius i menalippa. est resaliqua quæ præsente his prius natura instituit. Fenestella anali. libro secundo. & quædam est exta præsente suis: quædam absente proiecisse. Neuius in maria. medicate uolumus dona dona re pulchra præsente omnibus. No.

Præsens propitius. Vir. iii. geor. Et nos agrestú præsentia numina fauni Et i bu. nec tá præsentis alibi cognoscere diuos. deorum enim præsentia fauor est. Ser.

Præstate p facere ponitur. Cice. de finibus bonorum & malorum. Emptorem indemnem damno præstare oportere. Seruius

Præsto præstiti apud antiquos pro melius est ponebatur, aut pro antecedit. aut superat. nã in dandi significatione præbeo potius dicebant. Nisi quod Salustius ait in libro secundo utrum uicere me præstare credins. & Cato. interépto præstari. Rursus Seneca de offi. Si ceruicé præstitero ait pro p̃buero. Est aút hodie horum uerborum ista diuisio ut præbeo patientis: præsto facientis. ac perinde p̃bui occasionem aut operam. præstiti fidem ac rem dicamus

Præsens non modo huius temporis: sed etiam alterius. Cice. ille præsenti potius dignitati q̃ futuræ consulebat: non nunc sed tunc intelligendum. Horatius hoc præsens in tempus omittat. i in suum tempus futurum præsés est: est in præsentiarum: ut idé lætus in p̃sens animus quod ultra. & præsens est subditus non dilatus. Vir. præsétemq; uirum in. o .m.

Vnde præsentissimum & præsentaneum remedium quod statim aut sanat, aut occidit. hinc dicitur animus præsens idest præstans, & excellens. Præsens uirus est efficax. In rem præsentem nõ tempus sed locum significat. Cice. In rem præsentem esse uenturum idest ad locum de quo controuersia est. Valerius maximus. Cum in rem præsentem uenisset. Laurentius ualla.

Præ se ferre ẽ dicto factoue: & ipsa statim frõte q̃lem opinionẽ de aliqua re aut homine habeas cõfiteri. Quin. Fiduciam igitur præ se ferat orator. Item præfero, in eodem sensu. Item præ me duco præ me gero: ante me duxi. Cice. Et tamen cum ita uiuit neminẽ præ se ducit hominem nisi accipiatur præ se ante se: uel in comparatione sui. Et alibi præ se utilitatem gerit. Et alibi. tamẽ iniuriam a te in me iactã semper ante me duxi. Lau. ualla.

Præditus bono & malo dicitur. sicut affectus. Cice. me singulari immanitate & crudelitate præditum. Idẽ pro rabirio: senectute affectus: morbo præditus. his similia sunt singularis: notabilis: nobilis insignis: & eximis. ut nobile scortum. Liuius. Nobilis, ille clade romana locus: Laurentius.

Præsto sum quære in uerbo adsum. Lau.

Præparare quære in apparere. Lau.

Præesse est præpositum esse rei cuipiam gerendæ atque administrãdæ. inde præsens quod aliud significat.

Præsidere est ad opem præstãdam præesse periculo uel iniuria laborantibus: aut beneficẽtiam inuocantibus: ut dii præsidere dicuntur. Cic. Quamobrem uos dii patrii penates qui huic urbi atque ĩperio præsidetis. uel significat rei gerendæ esse propositum. Sueto. Præsedit & atticis ludis idest præfuit. Inde p̃ses: sicut a desideo deses: & resideo reses. Est q; auxiliator & defensor. Liuius. vi. Dii deæq; qui capitolium incolitis siccine uestrum militem a p̃side sinitis uexare ab inimicis. unde præsidium auxilium principale: Subsidiũ uero quod in auxilium succedit. præsul quoque qui primus olim erat inter saltos martis sacerdotes.

Præcipere quære in dictione mandare uel edicere. Laurentius ualla.

Præcipere quære in eripere. Lau.

Præpetes. Nigidius figulus in. li. i. augurii priuatii ita dicit. discrepat dextra sinistræ præpetes inferis. ex quo coniectate præpetes appellatas: quæ altius sublimiusque uolitent: cum differe a præpetibus Nigidius dixerit.

Præpetes sibi uideri esse alites quas Homerus græ. appellauerit. quoniam istas potissimum augures spectarent: quæ ingentibus alis patulæ atque porrectæ præuolarent. A. ge.

Præsidium dictũ quia extra præsidebant in loco aliquo quo tutior legio esset. Varro.

Præstigiator a scientia dictus. Var.

Præfectũ nunc dicitur insecta caro in extis ut in carmine saliorum est. Varro.

Præs & sponsor & uas neque ideo: neque res a quibus hi: sed re simile. itaq; præs qui a magistratu ĩterrogatus in publicum ut præstet a quo. & cum respondet dicit præs. Varro

Præter pro ante uel per. Varro in eumenide. En domum p̃ter matrem deum ædem exaudio cymbalorum sonitũ. Ci. i uerrinis. Actione. ii. præter locolos olim ferebant. No.

Prætestæ comœdiæ atellanicæ tabernariæ dicebanẽ ritonicæ ornithone ab auctore primo usus Columella & Var. Hic uerbis quis contra nunc ormonicas non dicit sua nihil interesse utrum his piscibus stagnum habeat plenum an tantis.

Prætexta insigne romanum quod supra tunicas honorati quique sumunt. Tu. de supplicus sentẽtiæ dicendæ locum togam prætextam sellam curulem. Virgilius. mãus ad memoriam posteritatemque prodendã. No.

Præterea postea. Vir. i. æn. Aut quisquam numen Iunonis adoret. præterea. Ser.

Præterea postea ultra. Virgilius quarto geor. Et multa uolentem dicere præterea uidit. & . i. æneí. quisq; numen Iunonis adoret præterea. Ser.

Præter propter idest ultra in tragoedia. Quin. Enni. Quæ iphigenia inscripta est. cum illuc uentum est: ihic iubet in certo erat animus præter propter uitam uiuitur. A. g.

Prætorium ius ad legem & consortium iudicium ad æquum æstimabatur. Var.

Præuaricatio est cursim & breuiter attingere quæ sunt inculcanda: infigenda: repetenda. uel pro perfidia accusatoris. Quin. Quid super est nisi ut p̃uaricatio fuerit. præuaricator est quicunque a præscripto officii sui deflexerit atque aberrauerit. Plinius decimonono. Arator nisi incuruus præuaricator. Plini. Iunior alioquin præuaricatio est transire dicenda. Laurentius.

Prætexta erat insigne magistratuum: quã pueriis ætas non usurpabat: bula gestamen erat triumphãtium quam in triumpho præ se gerebãt. inclusis intra eam remediis quæ crederent aduersus inuidiam ualidissima. hinc deductus mos ut prætexta & bulla ĩ usum puerorum nobilium usurparentur ad omen: ac uota cõciliãdæ uirtutis filio. Tarquinii prisci similis quẽ annos. xiiii. natum q; hostem manu percusserat his isignibus donauit. Insigniens puerũ ultra annos fortem præmiis uiri-

litatis & honoris ei similis: cui primis in ánis munera ista cesserunt: bulla aurea cum toga erit: cui purpura prætexta uterentur dunta-xat illi quorum patres curules gesserant ma-gistratus. Cæteris autem ut prætexta tátum uterētur indultum est, sed usque ad eos quo-tum parentes equo stipēdia iusta meruissē. Libertinis uero nullo iuř uti p̄textis licebat, ac multo mīus peregrinis: quibus nulla erat cum romanis necessitudo.

Præstites deos ægypti nascentibus quattuor esse memorant dæmona & duos priores so-lem & lunam intelligi uolunt: reque in ca-ducei. Macrobius.

Præuertere præterire. Vir. i. æne. Volucremq; fuga præuertitur hebrum. No.

Præuertere iterum significat interponere. Pla. in amphi. Illuc redendū est mihi ne me uxo-ré præuertisse dicát pro republica. No. mar.

Præuertit reuocat. Plau. in amphi. Ibi me inflá-mat argumenta mea res meus. errore ac fle-bilis præuertitue metus; accurro ut sciá qd uelit. Nonius.

Præuentum etiam malarum rerum dici uete-res uoluerunt. Lucilius uigesimosexto dein-de quæ a deo male me accipiunt decimæ & præueniunt male. No.

Præuaricatores eos appellamus qui causá ad-uersarus suis donant: & ex parte actoris in p-tem rei conceduntur a uaricando enim præua-ricatores dicti sunt. Ser.

Præbitio a præbendo idest exhibendo. Va. in eumenidibus, q; ea die in ea erat, præbitõni in ianuam caue cané inscribi iubeo. No.

Precarium est quod precibus petenti utendi conceditur, tamdiu q̄diu is qui concessit pa-titur, q; genus liberalitatis ex iure gétium de-scendit. Et distat a donatione eo q; qui dõat sic dat ne recipiat: qui precario solueret est si-mile commodato nam & qui commodat. ré suam sic commodat ut non faciat rem acci-pientis; sed ut ei uti re commodata permit-tat. Vlpi. de precario.

Precatio habere uidetur qui possessionem cor-poris uel iuris adeptus est: ex hac solum cau-sa q; adhibuit preces & ī petrauit q; sibi possi-dere aut uti liceat. ueluti si me precatio roga-ueris per fundum meum ire uel agere tibi li-ceat: uel ut ī tectum: uel in aream ædiú mea-rum stillicidium. uel tignum ī parietem im-missum habeas: in rebus etiam mobilibus p̄-carii consistit rogatio. Vlpia. de precario.

Precia dicebantur, q; a flāminibus præmittebá-tur ut denunciaret opificibus abstinere ma-nus ab opere: ne si uidisset sacerdos facienté opus sacra polluerentur. Fe.

Præcidere est incidere & lacerare ut supra præ-cisa est tibi mētula glypte & p̄cidere est præ-dicare tractū a p̄ciofo nam p̄cisum romasū sunt duo intestina autore Marcello qui cor-uideur p̄cidere. i. pædicare os alterius.

Prælector q doceđi causa legit. A. g. Putatis si magistrū p̄lectoréq; habuisset alicuius æris quadrupedes equus dictutum fuisse & Quí ti. li. i. In prælegendo grāmaticá & illa qdem minora p̄stare debebit & iterū at. n. emenda-tioni prælectio inque obstat numerus.

Præfectus urbi q urbi custodiéde præerat uiti seruorú dicebat absétus p̄toris uicé subibat.

Præfectū annonæ q eius curá gerebat ne qua in urbe famis dispendia futura essent p̄ciag eis uendendis imponebant.

Præfectus uigilum publicis incendus præerát ad multam noctem uigilabat unus.

Præsto te & tibi dicimus. Quinti. i. præstat ta-men ingenio alius alium. Liuius. iii. Agite iu-uenes præstate uirture peditem in honore at-que ordine p̄statis. Vir. xi. ibo aîs contra uel magnum præster Achillem.

Præliares dies appellabantur quibus fas est ho-sté bello lacessere. erant enim quædam feriæ publicæ quibus nefas fuit id facere. Fe.

Præbia remedia. Fe.

Præmetū qđ prælibatõis cá ante p̄mittif. Fe.

Peregrina sacra sūt dicta quæ ab alus orbibus religionis gratia sunt aduecta. Fe.

Prennosa pecunia. Fe.

Prædonilos hippocoristicos idem diminutiue Idem Cato posuit pro prædonibus. Fe.

Precem singulariter. Fe.

Precia micatores dicebantur qui flāminidiali idest sacerdoti Iouis antecedebát clamantes ut se ab opere abst inerent quia is opus facié té uidere irreligiosum erat. Festus.

Præpilata missilia Liuius li. iii. de catis & Pli. li. viii. ab operariis hastas propilatas habentí bus & idem li. xx. cornibus quæ sunt p̄pria rotūditatis p̄pilata ad latera porrectis.

Præuaricator quod nomen labeo a uaria cer-tatione tractū ait namque p̄uaricatur.

Pragmatici. Cicero libro primo de oratore. Ita que nō ut apud græcos īfimi homines mer-cedula ad docti ministros se præbent & iu-dicis oratoribus ii qui apud illos pragmati-ci uocantur sic in nostra ciuitate contra am-plissimus quisque & clarissimus uir ut ille q propter hanc iuris cum is senrentiam sit ap-pellatus.

Precium pone exitium. Liui. in achille. Si ma-los imitabor tū preciū pro noxa dabit. No.

Precium dicitur qđ pro re empta daf. Virgili-us æne. libro iiii. Vrbem exiguá precio posu-it. Ter. in eu. Precium sperans ilico produxit ac uendidit. Nonius.

Precium pro p̃mio.Salu.in iugu.Vicit tamen in senatu pars illa quæ non precium aut gratiam anteferebat.No.

Precium poena.Vir.ix.æne:Rem magnã precii umque moræ.& Teré. Ego precium ob stultitiam fero.Ser.

Præciæ uuæ quæ cito maturescũt.unde & dictæ sunt quasi præco quæq̧ ãte alias coquãtur.Seruius.

Præstolor te & tibi:sed magis cũ datiuo adiungitur acquisitiuum est.Te.in eu: Quem præstolare parmeno. Cic.i.inuecti.'Qui tibi ad forũ aurelium præstolarentur.Pris.

Precium qđ emptionis æstimationisue causa constituitur dictum a peritis q̧ hi solum id recte facere possint. Varro.

Prælium & bellũ differunt:uide in bellum.

Præliant.Ennius in achil.inter mortales inter se pugnat præliant.No.

Præla sũt trabes quibus uua calcata & ui premitur.Seruius.

Prælia pro coitu Vir.iii.geor. & si quando ad prælia uentum est,de quo enim dicit ætate confecto.Ser.

Premere defodere.Vir.li.x.sulcumque'sibi premat ipsa carina.Ser.

Premere claudere. Vir.li.xi.Pressique oculos: aut uulnera laui.u.t.Ser.

Premere insequi fugare.Vir.æne.li.i.Hac fugerent graii premeret troiana iuuentus.Ser.

Premere agere. Vir.geor.li.iii.Ingenté clamore premens ad retia ceruũt.Et.li.vi.Faunique premunt te iussa parentis.Ser.

Premere initi cũ pondere.Vir.geor.li.iiii.spumantia cogere pressis mella fauis.Ser. in ar.

Premere rursum refrenare uel cohibere.Virg. æne.li.i.Imperio premit ac uinclis & carcere frænat.Seruius.

Premere tegere.Vir.li.xi.quos simois premit ille uiros.Ser.

Premere etiam remouere uel excidere.Vir.geor.libro primo:Et ruris opaci falce premés umbram.Nonius.

Premere occidere.Vir.li.xi.'Armigeráq̧ remi premit.No.

Premere aduersari.Vir.li.x.Numía nulla premunt mortali urgemur ab hoste mortales. Nonius marcellus.

Premere calcare.Vir.æne.li.ii. Veluti q sentibus ãguem pressit humi nitens.No.mar.

Premere deponere. Vir.geor.li.ii. qđ superest quæcunque premes uirgulta per agros.No.

Premo uasto populor.Vir.i.æn.Et pelago premit arua sonanti.Ser.

Premo onero. Vir.i.geo.ceu pressæ cũ iã portum tetigere carinæ.Ser.

Premo coarto imminuo.Vir.i.geo.Ruris falce premes umbras.Ser.

Premo demergo infodio. Vir.ii:geor.Quæcũque premes uirgulta per agros sparge fimo pingui.Ser.

Præmiratores nocturni prædões.Neuius.Ante agrem in mutuis:nã in scena uos nocturnos cœpit premiratores tollere.No.

Præmium a præda qđ ob id recte factum concessum.Varro.

Præmiũ & preciũ hoc modo discernũtur: precium pro stulticia pœna est:& præmium generaliter ꝓ bono aut male facto reddit̃:præmiũ pro uirtute & sapientia honor est & lucrũ.Te.Precium ob stulticiam fero.Vir. Ré magnam preciũque fero.Do.

Pressum subtile.M.Tul.in hortensio.Quis te autẽ est aut fuit unq̃ in partiũdis rebus & explicandis & definiendis pressior:No.

Pressũ onustũ grauatũ. Vir.geo.li.i. Ceu p̃sse cũ iã portũ tetigere cariæ puppibus.N.mar.

Præstolat ꝓ præstolat̃.Turpilius i pedio. Ego p̃stolabo ulli.Liuius in thereo:Nimis pol imprudenter suis præstolat.No.

Præstolari est expectare uel manere.Sisenna hi sto.li.iii.occulti tacitique aduenientium cohortium prestolari occipiunt.No.

Pressu quasi cõpressione Cic.de oratore li.iii. Valenũ foranũ lenitate faucis atque in ipso uocis pressu & sono facile uincat.No.

Pridie couerso uocabulo die pristini:qđ significat die pristino.i.priore: qđ uulgo pridie dicitur conuerso cõpositionis ordine;quasi pristino die;atque idem simili figura die crastini dicebatur:id erat crastino die.A.gel.

Pridie pro ante dixit.Macro.

Primordia principia.Fe.

Primnesius palus ad qué funis nauticus religatur que alii tonsillam dicunt.Fe.

Primigenia fæmina dedit natura.Varro.

Primanus tribunus erat qui primæ legioni tributum scribebar.Festus.

Primigenius sulcus dr̃ q in cõdéda noua urbe tauro & uacca designatiõis causa imprimit̃. Festus.

Primagenos in ãglia populos antõnæ & fabrinæ flu. ꝓpinquos socios aliquãdo romãoꝝ nõ memorat Cæsar sed Tacitus.

Primigeniam fortunam quid est q̧ romani colũt an q̧ seruio ex serua nato romæ summã cum laude & claritudine imperare contigit sic enim romanorum plærique suspicantur an illud magis q̧ fortuna urbi & imperium & origĩem præstitit an altior quædam ratio & magis a natura ex media philosophia repeti potest fortunam.S.rerum omnium principium esset naturam uero;casu consistere cũ quibusdam temere repositis ordo accesserit

Primigenia dicuntur uerba ut lego ſcribo ſto ſedeo & cætera q̄ non ſūt ab alio uerbo ſed ſuas habēt radices cōtra uerba declinata ſūt q̄ ab alio oriunt̄ ut ablego ablegis legit legā & ſic idē huic per multa Var.de origine linguæ latinæ libro primo.

Prima aut ſecunda diei hora cauſa hominibus ſponſis tribuebatur.Feſtus.

Primiter ,p primū:& primitus ,p primo.Actius in geminis.Quin bono ex aīo uides eripis primiter dapibus Luc.li.v.ſicuti cum primos ficus propola recentis protuli.Item precio ingenti ad primitus paucos.Nonius.

Primus ,p optimus ſicut prior ,p melior & primos iuuenum tot miſerit horcho.Ser.

Primipilus ideſt centurio.T.Liui.vi.ab urbe condita centurio erat quem nunc primipilū appellant.Ser.

Primus præcipuus.Vir.xi.æne.Quantos primus patiare labores.Ser.

Primigenia uerba dicuntur ut lego: ſcribo:& ſto & cætera quæ nō ſunt ab alio uerbo ſed ſuas habet radices.Varro.

Prima elegenda.quæ & primo loco ponenda ac per hoc optima.Te.i adel.& illa quæ tibi putabis prima in experiundo repudies.Do.

Primū tā anaſtrophe figura ,p iam primū.Te.in an.Iam de amore hoc comperit.Do.

Principalis caſtroꝝ porta nominatur: q; in eo loco eſt in quo principes ordinū tendūt.F.

Priorſum libris anathemicoꝝ conſultis reperi neruum quēdam de corde natum priorſum pergere uſque ad digitū manus ſiniſtræ minimo proximū:& illic deſinere īplicatū cæteris eiuſdē digiti neruis circundaretur.Ma.

Priores & primotes hanc habent diuerſitatem priores enim comperatiui gradus primores ſūmæ quæque res.Lucil.ſaty.viii.Gallinarius cum uictor ſe gallum hoſtem ecelirus.digitoſque primores erigunt ungues.Turpilius in demetrio.Sandalio innixa digitis prioribus.Macrobius.

Priſci latini ,pprie appellati ſunt hi qui priuſq̄ Roma conderetur fuerunt.Fe.

Priſcus tarquinus eſt dictus qui fuit prius q̄ ſuperbus Tarquinus.Fe.

Priſtina uelut primiſtina dictum eſt.Fe.

Priſtinc die priſtine & die priſtini dicebant qđ ſignificabat die priſtino ideſt priore.qđ nūc pridie dicitur conuerſo compoſitionis ordine quaſi priſtino die.Macro.

Prius aliquando ad ordinem aliquādo ad laudem ptinet.Salu.Quæ prima mortales ducūt.Te.in heau.Et ſua uia quæ eſſent prima habere.Idem in eunucho.ſi quidem hercle poſſis nihil prius neque fortius.

Priuos priuaſque antiqui dicebant pro ſingulis ob quā cauſā & priuata dicunt̄ q̄ uniuſcuiuſq; ſūt.huic & priuilegiū & priuatus.V.

Priuignus dictus q; anteq̄ mater ſecūdo nuberet ē ,pgenitus.pri n.ātiq ,p pre dixerunt.Fe.

Prior ,p melior cōperatiuū ē ſine dubio:& primus ,p optimus ſuplatiuū.Vir.ix.& primos iuuenū tot miſerit horcho.Sūt ēt ordu in de primū prio & apprime aduerbia.Priſ.

Pridie more præpoſitiōis accuſatiuo iūgit̄ ut pridie nonas pridie Kalendas.Priſ.

Priuato aduerbium.Liui.li.xiii.priuato nos tenuiſſemus.dicitur eñā priuatim.Salu.Ea publice & priuatim rapere.Priſ.

Prius ,p melius.T.nil prius neq; fortius.S.i ar.

Pridie & poſtridie quēadmodum tenus genitiuo ſeruiūt uel accuſatiuo.Ci.ad Articū.pridie compitalia memento ſimiliter poſtridie quære diffuſius in nudiuſtertius.Lau.

Pridem quære in nuper.Lau.

Primipilum qui primipilatum gerit.primipilaris uero qui geſſit.Lau.

Priſca quæ ſuperioribus ſæculis aut ſuperiore ætate:priſci latini:priſtina quæ fuere ſuperibus annis menſibus:uel diebus.ut priſtina noſtra amicitia.Sed de rebus non ſeneſcentibus priſtinū dicimus ut pharos & tyrus nōquā in priſtinū ſtatum redibunt.Lau.

Prior ego te uocaui perſonam ſignifico.i.ego duorū prior.uocaui te prius ſignifico tēpus quaſi prius q̄ nūc uel tūc.ſimiliter p poſtriū uocatus.es a me prior.ſi duo eſtis.Itē ſi multi ſumus:uocaui te prius uel poſtremus: uel primū uel poſttemum ſi multi eſtis.Lau.

Priamus Laomedōtis filius.a πριεσθαι ideſt redimo.nam puer captus ab Hercule interfecto Laomedōte cū Heſiona ſorore redēptus eſt:ipſe ſolus habuit quinquagīta filios.xvii.ex uxore.Generalogia Dardanus Erichthōum genuit.hic Troa Troas Aſſaricū & Ilum Laomedon.Tithonū Priamum Lāpum Clytiū & Icetaonē.Ilus a quo Iliō Laomedōte & Ganymedē ut Homerus in.xx.Iliados.Aſſaracū Capyn:Capys Anchiſē.Oui.in faſto.

Priapus nomen eſt urbis iuxta dardaniam urbem condiderunt mileſii ut alii putant illis deus eodem nomine colitur ex ſacris ſūptis a corinthiis qui Priapum orneum colunt & eius ſacra ornea uocant filius fuit patris liberi & neretis.ut Diodorus ut Stra.Nymphæ huic cum cæteris bacchi comittibus ſacra celebrabantur ad albedum iuxta colophonem unde ipſe ſilenus uel i qui comites alebedi dicuntur.Virgi.Hue alebede ueni huius nuis originem tradiderunt ægyptii qui pudenda oſiridis coluerunt ,p deo quē dixerunt Priapum is nō mō inter urbes colitur ſed etiam ruri fructuum fures caſtigat.

Priapus ex lampsaco urbe Hellespōti.de quo Ser.in.geo.cui asellus sacrificabat̄ prio de fa.
Prymno Oceani & Tethyos filia.
Priuato sūptu se alebāt milites Romani pene ad tempus quo Roma capta ē a gallis.Fe.
Priuatæ uocabantur feriæ sacrorum ꝓpriorū uelut dies natales.Festus.
Priuatur illam rem pro illa re. Neuius i pedio qđ res ius has priuari pulchras quas uti so-les.Nonius.
Priuū & ꝓpriū uniuscuiusque: unde & res pri uata.Lu.xxx.culecule accedūt priuæ cētoni-bus binis.Idē abdominatu in priua dabo.N.
Priuus significat singula.Luc. saty.li.i.Id factū est ut priuos lapides silices priuasque uerbe-nas secū ferrent.cœnam adducam: primum mifcens.abdomina cūctis aduenientibus pri-ua dabo.Idē li.iii.Quod si forte aīas extrin-secus inuadi uerribus & priuas inceorū pos se uenire credis.No.
Priuilegium lex pro priuatis facta.M.T.in ora tione quam habuit ad pontifices pro domo sua leges priuatis in hominibus irrogare.id est enim priuilegium Ser.
Priua dixerunt ueteres:quæ nos singula dici-mus quo uerbo.Luc.i.i.saty.usus est. Abdo-mina thima uenientibus priua dabo: cepha-leaque carne inde priuilegium.A.g.
Prouitia gallia romanorum finitima erat rho dano fluuio qui eam a celtis diuidebat ac ma ri ligustico & alpibus quas maritimas dicius & allobrogibus quibus limitibus ēt delfina tus pars ac ꝓuintiæ seu metropoles ebredu-nēsis aquensis arelatensis tolosana narbonē sis pro parte includebantur. Licet Viennam urbem Strabo allobrogibus ascribat.
Proteus multo corpore dicitur nam in uarias se uertit formas tamen est apud Homerū in odyssea & inde a Vir.in georgicis trāslatum qui pdidit inguina cuius pars inferior uersa est in piscem.
Proteus idotheæ pater cuius puellæ consilio menelaus ut apud Homerū refert deum lu-bricum & se in uarias formas uertentē iusse-tus detinuit & dare oraculū coegit erat.n.ua tes.Diodorus eum ægypti regem fuisse scri-bitquoniam oīum artium erat peritissimus astrologiæ dictus ē ī uarias se formas uertef
Prohœmium propter hiatū uocalium aspitat̄ inter o & oe diphthongō latīe exordiū a qn tiliano interpretatur.
Probitas quæ ab omnibus probatur.
Propheræ apud ægyptios ut apud platoné est uates erant.
Prochyta a pythecusis diuulsa est ut ait Stra-bo.Plinius abinarime nam pythecusæ & ina rimæ idē est dicta a προχέυω quod ē ꝓfū-do nam profusa est ꝓuolutis mōtibus.alii a nutrice æneæ dictam putant ꝓchyta cuius mulieris meminit Dionysius Halicarnaseus Armiger Hectoris.
Prochyta insula maris tyrrheni habet ypsilon.
Pro localis ꝓ ante inuenit̄ ut ꝓ tēplo ꝓ curia: Salu.in cati.qđ ni maturasse ꝓ curia focus si gnū dare.i.ante curiā ꝓcurro ꝓuenio: sicut ꝓuideo;ꝓspicio.tēporalis est sūt qui a ꝓcul cōposita hæc dicāt;unde ꝓcorrepta est sicut in similibus,ut ꝓfat ꝓteruus:uel ad græcoꝝ imitationem.Accipit̄ etiam loco e uel super ut ꝓminet ꝓeminet.uel supereminet. ꝓ an-te:ut prochuus ꝓcūbens ꝓstratus,ꝓfodiens ꝓ ad ut ꝓ uiribus idest ad suas uires.Virgili-us pro se quisque uiri idest ad suas uires.pro in;ut pro testimonio hoc est in testimonio: & separata ponit̄ ut ꝓ clodio,ꝓ milone:& lo co interiectionis;ut pro deum atque homi-num fidem & circunflectitur.Pris.
Pro significat porro:ut ꝓfundū pelagus cuius porro sit fundus.ꝓ ante: ut solus pro portis Mesappus i armis.Proscænū dicunt locum qui est ante scenam.Itē & prodere idest ante dare;ut ꝓdere patriam. ꝓpagare idest porro pagare ponitur & ꝓ in.ut ꝓ rostris ꝓ tribu-nali. Vir.hirsutumque supercilium ꝓmissa-que barba idest immissa.Ser.in arte.
Pro.i.ante:ut ꝓ templis pro turribus ꝓ porro ut,ꝓuoco.i.porro uoco;ꝓduco similiter:pro loco ut,pro iperatore:pro derogatiōe:ut pro fanus.i.non facer.quasi porro a fano: pro ex clamatione:ut pro dii immortales: ꝓ secūdū ut pro uiribus idest secundū uires.Ser.
Proscænia quære in dictione rostrum . Caper.
Pro quære in rostrum.Caper.
Probare ꝓmittere.Hora.i.ca.uagus & sinistra labitur ripa Ioue non probante idest permi ttenti.Acron.
Problema dicta est ꝓpositio ī capite libri quæ stio naturaliter posita.unde & Demosthenes pro Philippo sed ne quid ægre perturbet ex emplum.ego pro hoc tibi latinum feram ut enim ꝓblematis autenticum tibi gradū tra-damus astanti cui nostra subsequens occur-set oratio. Nam & Tertulianus in li.quē de fato scripsit ita ait. Redde huic fratri primū problematis mancipatum.Fulg.
Probiter dixit Varro.Pris.
Protenus pere aduerbiū locale.i. porrotenus. ut cum protenus utraq; tellus una foret Pro tinus aduerbium temporale est.i.statim pro tinus æneas celeri certate sagitta Caper.
Proconsul non qui pro alio cōsule: sed qui cū potestate consulari extra ordinē & ad aliquā prouinciam administrādam mittitur sex tā-tum fascibus.Lau.

Propinabant amico cum ad poculum inuitabant ut illud Iuuenalis quando propinat uiro tibi propinabant item cũ amico absente nominato bibebant Socrates apud platonẽ hoc poculum curiæ propino.
Probrum quære in dictione opprobriũ. Lau.
Pro significat in:ut pro rostris pro æde tribunali.Festus.
Pro ponitur etiam pro amplificando ac palam faciendo:ut prodi prouoca:propelle.alias ꝑ priuandi facultate:ut in propudio prohibendo quia ubi unque abnuit in his esse pudorẽ potestatemque:alias aliud pro alio ut pecunia pro prædio consule:alias pro admiratione:ut pro Iupiter:alias pro ante:ut pro hostio alias promittere:ut promittere barbam & capillum.Festus.
Pro idest ãte:ut pro tribunali idest ante tribunal. Virgi.stabat pro templo & capitolia celsa tenebat.Seruius.
Probatum & spectatum uis maioris est.Lucil. in.xi.tuam probatam & spectatam mihi maxime adolescentiam.No.
Probare fingere & persuadere in consuetudine dicimus:ut homo sacrilegus primo innocentem se probauit. Cice. hoc tu his probabis.Teren.in eu.pro eunucho probes.Do.
Prosulis nunc maxianapolis ultra mare ĩ græciam aduersus Dyrrachium.
Probi uelut prohibi qui se a delinquendo prohibent.Festus.
Probiter. Var.octogesimo:postq̃ auida libido rapere ac concipere cœpit: seque opifice nõ probiter strepere.Fe.
Proboscis græcum nomen est dictum qđ ante depascat, & est porrecta corporis pars inhærens naribus quæ excepto homĩe in aliis animalibus inuenitur. Varro.sexagesimo Iuuenis sese cum dormire cœpisset.tam Glabrũ q̃ Socratis caluum esse factum ericium e pilis albis cum proboscide.No.
Probrum stuprum flagitium.Fe.
Procat dicebant pro poscis.Fe.
Procalare,puocare ex græco απο Τουκαλεῖν idest uocare.unde Kalende ea lumina Kalones.& coatile & calatores.Fe.
Procne proprium nomen in epigramate quodam aspiratum uidimus apud oppidum apaleæ labellũ cuius uerba sunt hæc oppia procne acutiana secũda creperia raticæ isidi græci tamen hodie per cappa hoc nomen scribunt qđ nos in g uerterẽtes non procnem sed prognem magis dicimus.
Procare poscere.unde procaces meretrices ab assidue poscendo.& proci uxorem poscentes in matrimonium.Fe.
Procapis progenies quæ ab uno capite procedat.Festus pom.
Procax petax & procare est petere. unde proci petitores dicuntur.Ser.
Procellunt procumbunt.Fe.
Procera prolixa & in longum producta: quasi ex cera ob eius facultatem.Fe.
Procestria dicuntur quibus proceditur in muro.Aelius procestria ædificia dixit esse extra portam.Artorius procestria quæ sunt ante castra etiam qui non habent castra.Fe.
Procax dispoliator & petax : procare enim est petere Virgilius procacibus austris idest imprudentibus.nam qui multum petit imprudens est & procax.unde & proci dicti sunt q filias alienas in matrimonium petierunt.Teren.in hecy.Maligna multo & magis procax ilico facta est.Dona.
Procedere & accedere in eo differunt:ꝗ dignitas quædam in incessu procedentis apparet Teren.in eunucho procede tu huc.non accede dixit.Do.
Procedere dicebant interdũ pro succedere interdum pro porro cedere Fe.
Procacitatem non amantiũ solum a ꝓcando & poscẽdo dici posse. Vir.auctoritate dedit. in primo æn.sed etiam inanimantium:penitusque procacibus austris:qđ est sęuientibus procellis.Ser.
Proceres secundum Varronem principes ciuitates dicũtur quia eminet in ea sicut in ædificiis:mutule quiddam hoc est: capita trabiũ quæ proceres nominantur.Ser.
Procella uis uenti cum pluuia:ab eo qđ omnia percellat idest moueat. Virgilius primo æneidos creberque procellis Affricus.Ser.
Processurum esse omnia.in Valeriantias libro.xxiii.scriptum est si hæres diuiæ factæ rectæ quæ paritate essent aruspices.dixerũt omnia ex sententia processurum esse. A.g.
Procincta classis dicebatur:cum exercitus cinctus erat gabinio ritu cõfestim pugnaturus uetustius enim fuit multitudinem hominũ q̃ nautum classem appellari.Fe.
Problema propositio interrogationem annexam habens.
Probatica ouilis a probaton:græce piscina ubi oues lauabantur.
Procelesmaticus pes ex quattuor breuibus q̃si primitus iussus ꝗ in sacris mineruæ primus eius pedis uersus pronuntiari iubebantur.
Procyon stella ante canẽ qui sirius dicit̃ Hor. iii.car.Cice.in orato: Anticanem procyõ graio qui noie fertur.Tor.
Proconessus urbs in minori asia.
Prochyta in cãpano mari una ex æolis insulis. Plini.Inarimes mons qui terræmotum passus alteram fundit isulam quæ prochyta ab

effusióe dicta est a græco procheo. latine fun do, & prochytition idest fusitium.
Procris eritei achæúregis filia Cephali uxor.
Procitant pro uocitant. citare enim uocitare. unde ,pcet prouocet. Festus.
Procitum testamentum dicebatur uelut ,puocitum. prouocatum. i. irritum & ruptum. Fe.
Procitum cũ pria syllaba corripit significat pe titum. Liui. matré ,pcitũ plurimi uenerũt. F.
Procitare sæpe ,plicere. i. ,pducere. Fe. pom.
Procinctã classem. i. paratã ad bellũ militũ multitudiné diali flámini uidere nõ licuit. Fe.
Proculum inter cognomina eũ dicunt qui na tus é patre peregrináte a patria ,pcul. Fe. põ.
Proculos credũt ideo dictos q a patribus seni bus qsi ,pcul ,pgressi & attenuati sint. Fe.
Proculato prouocato. Fe.
Proculiunt ,pmittunt. Fe.
Procubitores dicunt qui noctu custodiæ cau sa ante castra excubant: cum castra hostium in propinquo sũt. Fe.
Procudere dicitur prolatare. Var. i theopte. facé legendo aũt & scribendo uitã procudito. Vir. geo. li. i. Durum ,pcudit arator uomeris obtusi dentem. No. mar.
Proculant ,ppe aut lõge significat: dictũ est qsi porro ab oculis: & quasi præ oculis. unde & satis longe & nõ ualde põt significare. Ser.
Procul etiã prope significat. Ter. in hec. qui cũ ista sermonem habueris ,pcul hinc stans accepi. Donatus.
Prodere proferre ,platare differre. Lucil. in. v. An porro ,pdenda res sit. Ter. in andr. ut aliquot saltẽ nuptiis protrahar dies. Do.
Procudit cudendo extenuat. Vir. i. geor. Durũ procudit arator uomeris obtusi deté. S.
Procax quære in dictione proteruus.
Prœlium quære in bellum. Lau.
Probrum & opprobrium idé est. probra q̃dã nam turpia sunt: quædam ciuiliter: ut quasi more ciuitatis: ut puta furtum ad ultimum nam turpe est enim uere tutelæ dánati. hoc. uero natura probum est qđ potest etiam in hominem incindere. Vlpia. de uer. signi.
Proconsul ubicunque quidem proconsularia insignia habet stati atque urbé egressus est potestatem autem non exercet nisi in ea pro uincia sola. quæ ei tradita uel decreta est. Vlpianus de officio proconsulis.
Proconsules omnes statim quam urbé ingressi fuerint habeant iurisdictioné sed nõ com emptiosam sed uoluntariam. ut ecce manumitti apud eos possit tã liberi q̃ serui adoptõ nes fieri. Apud legatum uero proconsulis nemo manumittere põt quia non habet iurisdictionem talem. Mar. de offi. proconsu.
Proconsules non amplius q̃ sex fascibus utun tur. Vlpi. de offi. procõsu.
Procurator est qui aliena negocia mãdato domini administrat Vl. de ,pcu.
Protectum inter & imissũ hoc interest. Labeo inqt q proiectũ esset id qđ ita ,pueheret: ut nusq̃ requiesceret: qualia meniana sub gutte esset. imissum auté q ita fieret ut i aliquo loco requiesceret. ueluti tigna trabesq; imitté tur. Iabolenus de uer. signi.
Pronuntiatum & statutũ idem potest dici. pro miscue enim ut pronuntiasse & statuisse solemus dicere eos qui habent ius cognoscendi. Vlpi. de uer. signi.
Proscribere palam sic accipimus claris litteris ut de plano recte legi possint ante tabernam uel ante eum locum in quo negociatio exer cetur: non in loco remoto sed euidenti. Vlp. de institoria.
Prosoneta subinteruenerit faciendi nominis causa uti multi solét: uideamus an possit q̃si mandator teneri: & nõ puto teneri quia hic monstrat magis nomen q̃ mandatum. & si laudat nomen idem dico: & si aliquis philantrophi noíe acceperit: nec ex locato uel conducto erit actio. Vlp. de prosonens.
Prouinciales eos accipere debemus qui in prouincia domiciliũ habent non eos qui ex prouicia oriendi sunt. Vlp. de uer. signi.
Proixmus accipief ét q solus est quis ,pprie ,pximus ex pluribus dicef. Paul. de uer. signi.
Proximus est quem nemo ãtecedit. Supremus quem nemo sequitur. Vlpi. unde cognati ,pfani dicebantur sacris non iniciati: qui sanũ intrare non poterant. Dicimus etiam per allegoriam profanos imperitos: qui merito do cti exosi sunt. Hora. car. Odi profanum uulgus. Acron.
Profesti dies dicebanf q ante festos erant. Ac.
Profusus uoce passiua actum significat: genitiuo iungitur. Salu. alieni appetens sui profusus. Priscianus.
Profoco profocaui probus quasi nouam necé mitatur. Angit enim ueteres dicebãt. ut Vir. & faucibus angit inhærens. Lucil. tamen ait & suffocare conatur. Dio.
Profusus actionem significat. Salu. alieni appe rens sui profusus quasi profusor. Lau.
Profluens ,p flumine masculini generis. Lau.
Profecto quære in nempe. Lau.
Proinde pro deinde Plautus posuit. Ser. in ar.
Proinde idem est qđ ideo uel ideoque. semper enim dependet a superiore sententia. uel pro inde ubi Lucretius duas syllabas facit. Lau.
Prohibeo generale est uel ante rem inceptam uetat ne icipias agere. Inhibeo autem re iam inceptam: ne quid peragas utque incepto desistas. Vir. hospitio prohibemur harenæ. Idem

pcite iam rutili & uos tela ihibere latini.L.
Prodegere est consumere. ũde ꝓdigus fit.S.
Prodere significat deficere Virgilius æn. lib. secundo prodere uoce sua quemq̃ aut opponere morti Nonius.
Prodere tursum differre uel excludere. Virgilius æne. libro primo. nos tua progenies cœli quibus annuis arcem: nauibus infandum amissis unius ob irã. prodimur atq; italis lõge disiungimur oris. No.
Prodere etiam protendere uel edere. Virgilius æneid. li. iiii. Italiam regeret genus alto a sanguine teucri proderet. No. mar.
Prodimunt prodeunt. Ennius prodimunt famuli cum candida lumina lucent. Fe.
Prodigatores prodigiorum interpretes. Fe.
Prodit memoriæ dat & fallit. Item ex interiore loco procedit. Itẽ ꝓdit. ut Ennius. nõ inspirando cupidi rem ꝓdere summá. Fe. pom.
Prodidisse rempus longius fecisse. Fe.
Prodit non solum in apertũ exit significat, sed etiam porro it. Festus.
Prodigiæ hostiæ uocabantur quæ cõsumebãtur unde homines quoque luxuriosi prodigi. Festus pom.
Prodigia dicta sunt porro adigenda. Plau. i amphi. sed mulier postq̃ experrecta es prodigiali ioui aut mola salsa hodie: aut thure cõprecatam oportuit. No.
Proneptis est filia nepotis.
Prodromos appellant uẽtos qui dies. xv. ante Augusti Kalendas dies octo aquilones ferme ante cedunt. Pli. li. ii.
Prodigalitas dicta profusio. Lucil. saty. li. vi. nequa occupat hoc petulãtia ꝓdigitasq;. No.
Prodigium est qđ quasi in longum tempus dirigit significationem Seruius.
Producere dicitur longius ducere. Virg. æn. ii. Abnegat excisa uitam ꝓducere troia. No.
Producere consequi. Vir. æn. ix. Nec te tua funera mater produxi. Ser.
Proetus abantis arguiorum regis filius & successor ex antia uxore habuit mætã. Euryalẽ Lysippem: & Iuianassam: quæ cum Iunoni se præferrent sibi uaccæ uidebãtur uel ob spretam ueneram secundum Ouidium. x. prius in uaccas inde in lampades mutatas dixit. secũdum pherecydem proeti regni patrem & quam uellet uxorem proposuit si quis eas liberaret: qđ Melampus uates fecit secundum Seruium Helleboro & Iphianassam uxorem duxit. ex qua habuit Antiphatem & Mantium. Antephates Oicleũ. Vitruuius dixit eas: a Melampo ductas apud clitonum arcadiæ oppidum ubi spelũca est limpidissima aqua quæ potãtes odisse uinũ facit: & ita ab ebtiositate liberatas qđ Ouidius tetigit. xv.

Progymnasmata præexercitamenta: idem & progymnastica.
Producere instituere. Terentius in adel. sem animam primum extinguerem ipsi, qui illud produxit scelus: Nonius:
Producere foras ducere. Te. i heau. produxi ac uendidi. M. T. in frumentaria. Quid opus lo ho nemo tuorum amicorũ nemo abs te productus: nemo interrogatus. No.
Producere proferre protẽdere. proplãtare. Te. in an. aliquam producam moram. Do.
Prodere propagare Virgi. iiii. æne. genus alto a sanguine reucri perderet. Ser.
Prodere decipere. Virgili. i. æn. unius ob iram prodimur. Ser.
Proædificatum dicitur qđ ex priuato loco processit in publicum solum. Festus.
Produci uænales dicuntur. Te. in heau preciũ sperans producit ac uendit. Do.
Profanum id qd nõ est sanctum. Plau. Sanctũ an profanum habeas paruipendis. Fe.
Profanum dicitur qđ fani religione tenetur. Festus pompeius.
Profanum qđ est ante fanum coniunctum fano. hic profanatũ quod in sacrario factũ. V.
Profanum omnes pene consentiunt id esse qđ extra fanaticam causam sit. quasi procul a fano & religione secretum; cuius significati exemplum executus est. Virgi. cum de luco & aditu inferorum sacro utroque loqueretur: procul o procul este profani conclamant uates totoque absistite luco.
Profanatum q; ex sacro promiscuum humãis actibus commodatum est. Macro.
Profecturi uia. Herculi aut fauno sacrificabãt. Festus pompeius.
Profestum diem dicebant qui festus non erat. Festus pompeius.
Profesti dies procul a religione numinis. Fe.
Proferre prodere. Terẽ. in hec. Ita me dii bene amẽt haud ꝓpterea te rogo ut hoc ꝓferã. D.
Proferre facere palam. Luc. libro uigesimoseptimo. proferat ergo iam uester ordo sæcula quæ in se admiserit. No.
Proferre protẽdere. M. Tul. de rep. libro tertio Sapientia iubet proferre opes: amplificare diuitias Nonius.
Proferari impetrari. Luc. libro uigesimosexto. hic minimo & proferat pax q; cassandram signo diruipuit. Nonius.
Professi a fari. Varro.
Profetas dicebant ueteres antistites fanorũ oraculorumque interpretes. Fe.
Procliue est porro inclinatum. uel pronum in clinatumque. Teren. in and. procliue ad libidinem. Donatus.
Profecto confirmatio est. Teren. in and. profe-

cto sie est. Donatus.

Profligare uerbum pessimum: ad usum trahi coeptum est. nam, cum sit profligatum perditũ ad internetionem adductum: nunc pfectũ & absolutum aut aedificium aut aliquod uti le inceptum dicẽdum putauit: cum affectũ dici debeat non profligatum. M. Tu tus. li. v. profligata iã & pene ad exitũ deducta quaestio est. Idem de prouinciis consularibus bellum affectum uidemus & infra. nam ipse caesar quid est q in ea prouicia cõmorari uelit: nisi ut ea quae per eum affecta sunt: perfecta reipublicae tardat. Et in oeconomicis. Cum uero affecta iam prope aetate a sole nitescere iam tempus est. No.

Profligare sicut alia uerba plaeraque ignorantiae & inscitia improbe dicentium quae non intelligant deflexa: ac deprauata sũt ratione recta & consuetudine: ita huius quoque uerbi qđ est profligo, significatio uersa & corrupta est. nam eum ab affligendo & ad pernitiem interitumque deducendo inclinatum id tractũq; sit semperque eo uerbo qui diligenter locuti sunt. ita usi sunt.

Profligare dixerunt prodigere & dependere ꝓfligatasque res quasi profictas & deperditas appellarint. A. g.

Proficisceret ꝓ proficisceretur. Pompilius in ethera hortatur hominem q̃primum proficisceret. No. marcellus.

Profiteor & confiteor hac ratione discernuntur: q uoluntate profitemur. necessitate autem cõfitemur. Cicero pro manlio. hic ego non solum cõfiteor uerum etiam profiteor. honestius sit profiteri q confiteri. Ser.

Proficisci in rem aegram & difficilem dicimus Terentianus dauus i andria. Quid causae est quin hic in pristinũ recta ꝓficiscor uia. Do.

Profligatum peius uult esse Tul. q̃ perditum Etenim perditum qđ inueniri potest profligatum qđ non potest. A. g.

Profundum qđ longe habet fundum. Fe:

Profusus supra modum sumptuosus. Ter. pro fundat pdat pereat: nihil ad me attinet alius abiectus iacens. Pacuuius profusus gemitue murmuro. Festus.

Profundum non solum imum sed etiam altũ profundum dici posse auctoritas usurpauit Virgi. primo aenid. ni faciat maria ac terras coelumque profundum. No.

Profugus proprie dicitur qui procul a sedibus suis uagatur quasi porro fugatus. Vir. i. aene. Italiam fato profugus. Se.

Progenerum appellat auus neptis suae uirum. Festus. pompeius.

Progenui ꝓ progeniei. Pacuuius. paulo pater supraeme uestrae progenui patris No.

Prognariter strennue fortiter & cõstãter. Plautus in persa. Cor suo hercle utrom belle a te indica prognariter. Enni. anali li. vi. diu hoc auditu parumper ut pro romano po. prognariter armis certãdo prudens animam de corpore mitto. Nonius.

Prognariter audaciter. Plautus in persa: age indica prognariter. No.

proiecta. Virg. proiecta saxa ꝓiecta si secundũ consuetudinem dicat intelligitur abiecta: si secundũ ueteres proiecta porro iacta. Ma.

Proiectum dicitur diuisũ derelictũ. Vir. lib. viii. proiice tela manu. Idẽ in bu. non ego uos post hac uiridi proiectus in antro. No.

Proiectum longe iactũ extensũ. M. T. de signis sed q erat eiusmodi loco proiectus Vir. i. iii. aen. ꝓiectaque saxa pachyni radimus. No.

Proiectum subtractum. M. T. philippicarũ qđ hoc stridente fremit ex urbe proieceris. No.

Proiicere effundere honeste positum. Sisenna histo. lib. iii. tũ postq̃ apud aegimus pu finos aegimus eius facti mentionem proiecit. No.

Proinde itaq;. Vir. xi. aen. proinde oia magno: necesse turbare metu. Ser.

Proinde similitudinis aduerbium est. Terẽ. in phor. proide episcare quasi nõ noris. aliquando coniunctio est. Do.

Proletarium capite censum dictũ: q ex his ciuitas constat quasi proles progenie. item & proletariei. Festus.

Proletarii ciues dicebantur qui in plaebe tenuissima erant: & non amplius q̃ mille & quingẽtos aeris incensum deferebãt. Ennius i annalibus. proletarius ut publicitus scutaque feriique ornant. Nonius.

Proletarii erant qui in plaebe romana tenuissimi pauperrimique erant: neque ãplius q̃ mille quingentũ aeris incensum deferebant: qui uero nullo aut perquam paruo aere censebãtur capite: censi uocabantur. Extremus autẽ census capite censorũ aeris fuit trecenti. q dẽ oẽs nisi in tumultu maximo scribebant: illi honestiores erant q̃ hi. A. g.

Prolepsis Epicurus appellat idest ante ceptam animo rei quandam informationem. Ci. de natu. deorum.

Prologus praefatio uel proloquium proponit narrãda: quo neque satyri: neque ueteres comici usi sunt. Persius in principio non alios sed seipsum reprehẽdit q tã cito poeta fuerit cum non contigerit ei qđ Hesiodo & Ennio. ita & Iuue. qui tam quodãmodo primã satyram ponit loco prologi. proponit enim quae dicturus est. repono uim graecam seruauit. Ho. ἐπὶ γοῦν ἀνέθηκα. i. posui hoc ẽ scripsi ipune sine effectu. Tergo quia in rotulis scribebat. unde uolumina puto: nota sũt mi-

hi quæ omnibus.neque enim sum obtusior Platani ferulæ uero discipulum:& dedi con silium Syllæ qd malum fuit; nam Cæsar di-xit eũ nescisse litteras lucus Martis.ubi Rhea concepit Romulum & Rhemũ:cuius poetæ frequenter meminerant antrũ qđ ab ætna sub terra usque hieram insulam esse dicitur. Vir.octauo.Tor.

Prolepsis præacceptio figura ex psona poetæ ut rhesi mauortia:tellus cum dicat de eurydice quæ multo ante fuit q̃ rhesi. & cætera.

Prolixitudinem a prolixo.Pacuuius in dolore ste.Oro mi ne flectas Flandrini prolixitudinem.Nonius marcellus.

Prologum principium proloquium. Pacuui. Quid est. nã me exanimasti ꝓlogio tuo.Fe.

Proloquium est sententia in qua nihil desideratur.Erit autem planius quid istud sit si exemplum ei dederimus.igitur siue id prologum dicere placet huiusmodi est. Hannibal pœnus fuit.Scipio numãtiam deleuit. Milo cedit damnatus est.neque bonũ ẽ uoluptas neque malum Et omnino quicquid ita dicitur plena & perfecta uerborum sententia, ut id necesse sit aut uerum aut falsum esse id a dialecticis axioma appellatum est a Marco. Varrone;sicut dixi proloquium a Marco,autem Cic.pronuntiatum quo ille tamen uocabulo tãquam titi a se attestatus;quo ad inquit melius inuenero.A.g.

Prolugere dicuntur qui solito diutius lugent Festus pompeius.

Proluuies significantiã habet parem & est immundicia. Virgilius duodecimo æn. fœdissima uentris proluuies.Et in eodem.Respicimus dira illuuies.Teré.in heau.pannis obsita neglecta immunda illuuie.No.

Proluuium profusio. Ter.in adel.quid proluuium quæ hæc largitas.No.

Prolubium est præter amicitiam & fidẽ.Actius in andromada.Muliebre ingenium.

Prolubium occasio. Neuius in colace & uolo & uereor:& facere in prolubio est. Laberius in compitalibus.Quod quidem me a matronali pudore prolubium meretricis progredi coegit. Varro de ligua latina libro.iiii. prolubium & prolibidinem dici ab eo qđ lubeat. unde est lucus ueneris lubentinæ dicatus.Nonius.

Proluuies sordis effusio.Vir.iii.æn. fœdissima uentris proluuies.Ser.

Promos & condos uoluerunt cellarios dici eo ꝙ inde promant & ibi condãt.Plautus. Ego sum promus cõdus procurator pæni.pænũ enim cellarium dicimus.Fulgentius.

Promõtorium est mõs in mari prominens. L.

Prometheus iapeti filius. Ouidius primo ex asia nympha & cõiuge:ũde ꝓmethides lõga.

Prometheus nilo imperasse unde dictus aquila quæ Herculem ad priorem cursum redegit unde aiunt Herculem aquilam occidisse quæ promethei iecur depascebat.

Prohœmium sed œ non obseruatur initium uel exordium:de quo Quintilianus pricipio iiii.& unde dicitur.

Promeritum etiam in malam partem posuit. Plautus i amphi. quid mali sum here tua ex re promeritus.Nonius.

Promeres pro promereris. Plautus in trinummo nam retinere uelis quin dicam ea quoq; promeres.Nonius.

Promereri bene agere prestare. Virgilius quarto ænei.nunquam regina negabo promeritam.Seruius.

Promissũ capillũ dicunt longum. Item barba promissa idest porto missa.Fe.pom.

Promixtam dicebant pro promissiue.Fe.põ.

Promittere est polliceri Virgil.æn.libro secũdo. promisi ultorem & uerbis odia aspera moui.Mar.Tul.ad cæsarem iuniorem.ꝓmissa tua memoria teneas.Nonius.

Promittere etiam significat ad magnitudinem nutrire.Plautus in rudente.capillum promittam optimum est:ancipianique ariolari. Virgilius æneid.libro tertio promissaque barba Varro in modio.qđ cum erat i græca coma promissa rasa barba palia trahentes.No.

Promitti & polliceri in hoc differunt.qđ pollicemur sponte:promittimus rogati.Ser.

Promonstra prodigia.Fe.

Prompta manifesta aperta. Ennius in saty.Eo inquit ingenio natus sum: ut amicitiam atque inimicitiam in fronte prompte geram. Aulus gellius.

Promulgari leges dicuntur cum primũ in uulgus eduntur:quasi prouulgari.Fe.

Promulco agi dicitur nauis cum scapha ducit fune.Festus.

Promellere litem promouere.Fe.

Pronis positum pro prona. Varro in parmeno alia trabs pronis in humum accidens proxifrangit ramos cadens me.No.

Pronurus nepotis uxor.Fe.

Pronubæ adhibentur nuptiis quæ semel nupserunt causa auspicii:ut singulare pseueret matrimonium prætextatis nefas erat obsceno uerbo uti.Ideoque prætextum appellabant sermonem qui nihil obscoenitatis haberet Festus.

Promissio & pollicitatio eãdem uim habent: sed pollicitatio maioris asseuerationis. Teré. in andria: nam pollicitus sum suscepturum polliceor ultro promitto.Donatus.

Promereri & mereri est præstare beneficium.

Quique sui memores alios fecere merendo
& nūq̄ regina negabo promeritam. Teren. in
adel. uerū quādo bene promeruit ita fiat cui
cotrarium est cōmereri. Idem i andria. Quid
commerui pater. Do.
Pronus uicinus uti altū longe positum. Vir. in
qnto æneid. uentisque uocatis prona petūt
maria idest uicina littori. Ser.
Pronuntiare & nuntiare idē ualent qđ ante: ut
in hoc proludit. Ideo actores pronuntiare di
cuntur quod in proscenio pronuntiant poe
ta cogitante qđ maxime rum id dicitur pro
pe nouā fabulā cum agunt. Varro.
Propinquo pro actiuo & ꝓ absoluto inuenit
Virgilius decimo. tu rite propinques auguri
um actiue prolatum. Idem fuge nate propin
quant absolute. Pris.
Propōtis mare fit apertius post abydon in id
granicus effundit ubi pugna quæ primū in
ter psas & alexandrū fuit nobilis. Trāsamnē
sedet in ceruice pene insulæ cizycū. nomen
cizycus indidit. quē aminxis ip̄rudētibus cū
colchos peterent acie cæsum quē accepimus
post plagæ & cylace paruæ pelasgorum colo
niæ quibus a tergo iminet mons olympus:
ut incolæ uocant. Pom.
Properantia pro festinatione. Cor. Tati. inquit
rediū ex mora. pericula ex properantia.
Propinare ad poculum inuitare.
Propter loco causalis coniūctionis accipitur:
ut te propter libycæ gētes. Virgili. libro. iiii.
& præpositio quando significat iuxta. Idem
octauo atesin seu propter amœnū. Pris.
Prope præpositio est. Vir. prope ceritis amnē
& aduerbium. ut Ter. prope adest cū alieno
more uiuendū est mihi. Pris.
Propemodum aduerbium quantitatis est. Ser-
uius in arte.
Proprietarius cuius est proprietas prædii. Lau.
Propono præmium. quære in ostendo. Lau.
Proprætor non qui pro alio præturam sed ex-
tra ordinariā gerit.
Propius præter comparatiui constructionem
accusatiuum habet. Cice. propius urbē mo-
uentur. Salustius proxime hispaniam mau-
ri sunt. Laurentius.
Propilea uestibulū uel porticus.
Propina ante famem secundum quosdam lo-
cus iuxta thermas & publica balnea ubi dei
e teficiebantur. alii pro fame dicunt qđ da
tur esculentum uel poculentum unde propi
no idest porrigo potū.
Propheta uates: græce prophetes a prophemi.
Proscænia pulpita ante scænam. ubi ludicra
exercentur.
Propages progenies a propagando: ut faciunt
rustici cum uitē uetulam supprimunt ut ex
una plures faciant. Fe.
Propatulum late patens atque apertum. & pa-
tuli boues quorū cornua in diuersū patēt F.
Propertus celer. unde aduerbium propere. Fe.
Properare aliud est festinare. qui unū quid ma
ture transigit is properat. qui multa simul in
cipit neque perficit is festinat. Festus.
Properam celerem strenuamque significat. Fe.
Properatim idest properanter. Cecilius prope
ratim in tenebris istuc cōfectū est opus. No.
Properatim cursim quæ nota sunt celeratim
quam maxime celeratim poterit insidus suis
disponet. Item alio loco mandauimus ne ue
litatim aut saltuatim scribendo lectorum
animus impediretur. Au. gel.
Properatim & properiter celeriter properāter
Quadrigarius in annali. libro secundo. pro-
consules propere exercitum reducūt. Pom.
in buccone. adoptato pergis properatim. Ce
cilius in plotio properatim in tenebris istuc
confectum est opus. Pacuuius in teucro mi-
hi classem impertat thessalum uestramque
in altum ut properiter inducerem. Actius in
telepho. remisque nixi properiter nauem in
fugam tradunt. Nonius.
Propediem aduerbium est temporis idest cito
Terē. in adel. At qui syræ hoc uerum est: &
ipsa re experire propediem. Do.
Propter iuxta. Cicero. qui ꝓpter te sedet. Vir.
templum de marmore ponā propter aquā.
Te. in adel. nimium istoc abisti: hinc propter
hunc assiste. Donatus.
Propemodū non plane consensionis est. Do.
Propediem idest cito. Titus. Li. vi. ab urbe con
dita consolans idem filiam ambustus bonū
animum habere iussit. Eosdem propediem
domi usurum honores quos apud sororem
uiderat. Teren. in heauton. & illum tibi sal-
uū affuturū esse hic confido propediē. Ser.
Properare aliud est q̄ festinare. qui unum qđ
mature transigit is properat. Qui multa si-
mul incipit neque perficit is festinat. Festina
re quasi fessum esse. nam qui multis simul
rebus properandis defessus est: is iam non ꝓ
perat sed festinat. A. g.
Proprius sobrinus mihi est consobrini mei fi-
lius & patris mei consobrinus. Festus.
Proprium perpetuum. perpetuū ad homines
sempiternum ad deos pertinet. omne enim
quod habemus: aut proprium aut mutuum
est. Virg. propria hæc si dona fuissent. Terē-
tius in ādria. nihil ne esse proprium cuiq̄: er-
go nihil nobis proprium esse potest. Quod
enim non fuit non esse quidē potest aut qđ
eripi potest: non esse nostrum quod mutuū
est. ut uilla domus filii uxor illa q̄ eripi non
possunt propria sunt. ut uirtus animi: sapien

tia iustitia prudentia quæ fortuna neque dare neque eripere cuiq̃ potest quod bonũ est sempiternum:& ꝓprie de his dicitur. Do.

Propitios & placatos homines dici uetustas uoluit. Terentius.q̃ ut ea quæ parentes ꝓpitii.Nonius mar.

Propinare a græ. tractum ,est post potum tradere.Teren.in eu.hunc uobis comedendum & bibendũ & deridendũ ꝓpino. Enni. saty. lib.iii.Enni poeta salue qui mortalibus uersus ꝓpinas flammeos medullitus.No.

Propitium dicitur ꝓrsus piũ.Terẽtius.in adel. q̃ ea quæ parentes ꝓpitii aut certe porro pium:q est uehementer & ualde;ut apud eundẽ Teren.in ꝓlogo andriæ. dehinc ut quiescant porro moneo. & desinapt maledicere malefacta ne noscant sua.No.

Propriũ diuturnũ.Sisenna histo.li.iii. tũ subito tacuit.at quẽ metu.& suspitione ꝓpriam capere non potetat quietem.No.

Proprium est suũ uniuscuiusque. Virgi.li.vii. hunc mihi da ꝓprium uirgo sancta nocte laborẽ.Varro in caprino prælio.Nam uirtutẽ ꝓpriam mortalibus fecit, Cætera ꝓmiscua uolunt cõmunia habere.No.

Proprium rui sũ significat perpetuum æternũ Sisenna historia.lib quarto. uictoribus propire spem uictis aduersæ fortunæ maiorem formidinem obiecit.Plau.in cistel. Atque illum amatorem tibi proprium futurũ in uita.Virgi.libro sexto. ꝓpria hæc si dona fuissent. Idem libro tertio,da propriam thymbreæ domum.Terentius in an.ego deorum uitam ꝓpterea sempiternam arbitror q uoluptates eorum proprie sũt.Actius in armorũ iudicio. sors dominatur: neque ĩ illa uita propria in uita est. Lucil.saty.libro decimosexto. Cætera contẽmnit & in usum omnia ponit.non magis ꝓpriũ,non nihil neminem habere. Marcus Tullius de republica libro quarto.Et noster plato magis etiam q̃ lycurgus omnia qui ꝓrsus iubet esse cõmunia ne quis ciuis propria aut suã rem ullãque adicere Afranius in uopisco.Dii tibi dent propria quæ exoptas bona. Lucili. libro uigesimoseptimo.Cum sciam nihil esse in uita ꝓpriũ mortali datũ.No.mar.

Propriũ ꝓ proprie. Lucil.li.ii.q genus humanũ ꝓprium:de quibus Actius.No.

Propiius pperuus. Virgi.iii.æneí. Da ꝓpriam thymbreæ domũ.Ser.

Proprium perpetuum significat. Virgilius sexto æne.ꝓpria hæc si dona fuissent. Teren.in and Ego deorum uitam ꝓpterea sempiternã arbitror q uoluptates eorum ꝓprie sunt. Plautus in cistellaria.atque illũ amatorẽ tibi ꝓprie futurũ in uita.Ser.

Propter significat eius causam. Virgilius æne. libro quarto.te propter libycæ gẽtes numadũque tyranni odere.Nonius.

Propter alicuius rei gratia. Var.sexque Vlysse quidẽ nenia ꝓpter stetit significare eũ ꝓpter doctrinam.No.

Propter iuxta, Virgilius ænei.libro quarto.& uiridi ĩ campo templũ de marmore ponam propter aquæ fluuiũ.No.

Propugnacula quibus ꝓ castris utuntur ædificant.Festus pom.

Propudiũ dicebant cũ maledicto nudare turpitudinẽ nolebãt quasi porro pudendũ Quidam etiã ꝓpudium putãt dici: a quo pudor & pudicitia ꝓcul sint.Fe.

Propulsare repellere. Terentius in andr. facile propulsabo.Donatus.

Prorsus quasi porro uersus: pro quare positũ putatur.Ego pro eo quod est omnino: sunt qui coniunctionem uolunt essẽ. Terentius in andria. prorsus a me opinionem hanc tuã esse amotã uolo.& prorsus certe recte & uere significat.Idem in adel.eo pacto prorsus illic alligabis filium.Do.

Prorsi limites appellantur in agrorum mensuris qui ad orientem directi sunt.Fe.

Prorsus porro uersus.Festus.

Prorsum ponebant ꝓ recto.Fe.

Prorsus & prorsum dicimus.Pris.

Prorostra tantum pluraliter declinatum significat locum in urbe.ubi concionabãtur.Seruius in arte.

Prosperus inquit Cicero de republica. deinde est generi hominũ ꝓsperus & salutaris. Pris.

Prosperiter dixit Ennius.Pris.

Proserpina quæ græ.περσεφονη dicitur quã frugum sæmen esse uolunt: abscõditamque quæri a matre uolunt. Cicero de na.deorũ.

Prostiria cephalonia.neritos.Same lacynthos dulychium.insulæ insonio & inter nõ ignobiles ulyssis nomĩe ithaca maxime illustris Pomponius.

Prosequor fere nõ caret comitatu ablatiui. ut prosequor te oculis. significatur enim actio affectus ĩ alteꝝ.ꝓsequor autẽ in malũ idest insequor & insector.uel in bonũ cũ ꝓseuero exequẽs quod agere cœperam.Lau.

Prosper qui dat:fœlix qui recipit fœlicitatem ut sidus ꝓsperũ sub quo natus est fœlix.Suetonius tamen de cæsare inquit fuisse eũ prospera ualetudine idest bona & quasi fœlici. Rursus Vir.Sis fœlix nostrumq; le.q.l.ꝓ eo q est.sis prospera & benigna. Lau.

Proselenus ante lunam.

Proseletes aduena.

Proseucha obsecratio uel oratio. Iuuenalis. ꝓ loco ubi a transeuntibus mendicabatur.

Proserpina.græce persephone. Iouis filia ex sorore cerere: de qua Ouidius quarto & quito fastorum.& met.v. Augustinus septimo dicit proserpinam a proserpendo dictam significare fœcūditatem.quæ cum aliquando nō esset: dictam esse rapiam ad inferos: & tunc cessarunt instrumenta rustica: qua redeunte instituta sunt solemnia apud athen. Solinus adhuc foramen prope ætnam extare dicit: unde pluto exisse dicitur Eusebius dicit cereris filiam. Et Sicani regis uxorem dicit: & ab Horcho rege molossorū raptam & matrimonio iunctam. Var. lunam dicit.

Prosopis insula in delta nili hostio: in qua atarbechis urbs Herodotus.

Prosopopeia personæ fictiua προσωποποιία græ. cū inanimatum loquitur. ut qui modo nasonis fueramus quinque libelli: uel contra animatum uel inanimatum. ut cum terra ad mare loquitur. uel similia.

Prosodia p in œ diph. in secunda deberet scribi. sed ut seruetur sonus accētus aliter τόνος dicitur: unde nostri antiquitus tonores dicebant. Quintili. significatur accentus grauis. aliquando non quod grauis sit: sed acutus: sed ut denotetur illa syllaba per consequentiam aliarum dictionum sequentium esse legendam. nam accentus grauis aliter nunq̄ significatur, nec bene potest percipi differentia accentus acuti & circūflexi. sed acutus supra breuem & longam esse potest circumflexus supra longā tantū. & apd nostros non habent locum nisi in penultima. apud græcos etiam ultima syllaba apud nos non patitur accentum nisi differentiæ causa. aliquando ut circū littora: ne circus circi uideat: & uidetur sub uno accentu pronuntianda utraque dictio penultima breui i polysyllabis in antepenultima est acutus penultima longa & ultima in penultima: ultima breui in penultima circūflexus in dissyllabis penultima breuis acutum habet. Encletica etiam facit accentum ultimæ præcedenti ut etiā mutet aliquādo tempus: ut uno eodemque igni & steterutque comæ & cætera. Quidam auctoritate dicunt: cum dicatur nō eodem cursu differentiæ causa transfertur in ultima: ut alias pene una eo sane & p syncopam: ut ardeatis: ardeas: suffēsas. feretinas: capenas: crotoneas: pōtias. primas: larinas: opimas: mecenas harpinas. Item & antias nomen propriū historici: qui ualerius dictus est. Item menas & lenas propria ad appellatiuorum differentiam. Item nostras ad differentiā accusatiui. Item audit pro audiuit cupit pro cupiuit fumat pro fumauit. ut fumat neptunia troia. Itē produce pduc. illicce illicuisticce istic. itē sio in monosyllabis in compositione. ut tepesio. sis. sit. mutatur & metri conditione. ut pictæque uolucres: & maniplis pro manipulis Seruius. Item cum fit synæresis ī græcis: ut demophoon: phon. thermodoon.. don. Seruius in primo geor. super epirus equarum uult ut græca facta latina seruent eundem accentū. Sed quid dicetur de comœdia & tragœdia: quæ seruarēt in ultima si id uerum esset unde dicunt epiros equarum dudum: & ita obseruatam dicunt & uolūt ita Seruium intelligere græcū idest habere litteraturā græcam. nam aliter mutat. unde tragœdia mutat sonum: prosodia non mutat. unde tyrannos tyrannus accentus in græcis non potest esse in antepenultima ultima longa. unde ἄνθρωπος mutat ἄνθρωποι & sic de aliis. Vnde nos Aristoteles dicimus nomina in a lōga apud græcos apud nos breuia. & ita mutat accentum in aliquibus seruant a longam & paucis: ut tegea apud Statium: & menea tibi lerna contas quæ etiam seruant accentum in penultima: affatim attentim admodū affabre approbe approbus. Gellius omnia in antepenultima acuunt. Apprimus cū cūflectit & apprime & appotus. Apostema in antepenultima ἀπόστημα ara circūflectitur. hara acuit. ergo coniūctio illatiua acuit. ergo pro illius gratia circūflectitur in ultima. Ex aduersum in antepenultima incus in obliquis habet circumflexum super u. præmodū in antepenultima. Gellius idest supra modum alias præter Pero pro nympha Pero pro calciamento. proceris procerem. Iuue. agnosco procerē. Quando pro quia acuit in ultima p tēpore in prima. Sarpedon accentum in ultima facit sarpedontis. si in penultima sarpedonis. Torcular. acuit penultimam. Theodorus in penultima.

Prosthesis appositio uel additamētum. ut gnatus p natus. astans pro stans.

Prosapia pgenies idest porro sparsi & quasi iactis liberis. qa sudare significat iacere & dissicere. Festus.

Proscapulis cum dixit Cato significauit pmuria uerberum. Fe.

Proscænia sūt pulpita ante scenam in quibus ludicra exercentur. Virgilius tertio georgicorum. & ueteres ierunt proscænia ludi. Ser.

Proscindere appellāt cum primū terram arāt. Varro.

Proscribo aliqd uenale ppono. & pacto scriptū erat fundū herculaneensem a Quito fabio fratre proscriptum esse. Ser.

Proserpina epicarmus Ennii. proserpinā appellat quod solet esse sub terris. proserpina ergo dicta q̄ hæc ut serpens modo in dexterā

modo in finistram partem latenter mouere-
tur. Serpere & proserpere idem dicebant. ut
Plautus q scribit quasi pserpens bestia. Var.
Prosequiũ a prosequendo: obsequium ab ob
sequendo dicuntur. Fe.
Prosedas meretrices. Plau. appellat quæ ãte sta
bula sedcant. eædem & pstribulæ. F.
Prosententia ac si dicatur in sententia. ut p ro
stris idest in rostris. Festus.
Prosiciæ in põto frustra q̃dã & psiciæ gelidæ
feruntur cõtractæ de fluuialiũ uel palustriũ
undarũ multitudine. Mac.
Prosicium quod præsecatum proicitur. Fe.
Prosita pposita. Festus.
Prospicere & respicere distant. ut aduersũ uide
re pspicere retro dicat respicere quasi retro
aspicere. No.
Prospica & despica intẽta & contẽpla. Neuius
in assitogida ac si pspica & despica põt ergo
prospicus & despicus dici. N.
Prosũia gẽus nauigii speculatoriũ puũ. Fe. põ.
Prosubigo fodio. Vir. in. geor. & pede prosubi
git terram. Ser.
Protelare protrahere præuenire exagitare & a
cedendo dictũ est quod est ante & trahere.
Alii ab assiduo telorũ iactu existimãt dicitur
Lucretius. ũdiq̃ pro telor plagarum cõtinua-
to: hoc est ui telorum coactum esse. Terent.
in phor. ne te natũ suis scenicis dictis prote-
let. Donatus.
Protelare longe propellere ex græco: uidelicet
τηλόθεν quod significat longe. Fe.
Protagoras meandri uel artemonis abdertes
Eupolis dicit reium fuisse: de quo Gellius. v.
Protemiter dixit Ennius. Pri.
Protius triũ tẽporũ ẽ. istãtis pteriti & futuri. S.
Proteruus procax: petulans quandam lasciuiã
libidinemque declarant. tũ iniuriam i dictis
& in factis: pterua leuior quædam contume
lia pcacitas maior petulantia maxima. Cice.
in sal. Nõ enim procacitate linguæ uitæ for-
des eluũtur Et ibidem. nã q̃d ista inusitata ra
bie petulanter in uxorẽ filiamq; meã inuasi-
sti. Salu. bibulũ petulantissimis uerbis lædis.
Petulantia quoque cũ alios per contumeliã
petimus. Lau.
Protinus in dictione continuo. Lau.
Protesilaus aliquando Homerus per duplex
s ex phylace oppido thessaliæ isiphidi filius
Laudomiæ maritus, qui primus ab Hectore
interfectus est.
Proteus Oceani & Tethyos filius habuit patri
am pallenẽ inde regnauit in carpatho insula
imperauit ægyptus, fuit uates maximus de
quo. Vir. iiii. geor. & alii multi.
Prothous dux ex græcis ex magnesia ad troiã.
Protogenes significat aliquẽ primi generis. &
pro eo qui se talem confingit ponitura poe
tis & pictor de quo Gellius in fine xv. q rho
dus imaginem Halisi fecit.
Protogenia Deucalionis filia ex pyrrha.
Prothœnor unus ex q̃nq; bœtiorum ducibus
ad troiam.
Protocollum uel prima cõglutinatio & capri
cõfecta scriptura: quæ meliorẽ cõpositiõem
desiderat a κολλησιõ græ. glutiatio uel pri
mum scripturæ membrum per unum f.
Protologia prima locutio.
Protomartyr primus martyr.
Protonotarius a græca dictiõe protos. i. prius.
Protelare est percutere perturbare. Terentius
in phor. ne te natum suis scenicis dictis pro
let Sisena histo. li. iii. romãos impetu suo pro
telant profectus psequuntur. No.
Protelare rursum adiuuare. Lucil. saty. libro. i.
Quẽ neque lucanis oriundi montibus tauri
ducere ptelo ualidis ceruicibus possent. Idẽ
li. xii. hunc iuga mulorum protelo ducere
tum non possunt. No.
Protelare etiam excludere. Turpilius i lemnis
ppter peccatum pauxillum indignissime pa
tria ptelatum est sæuitia patris. No.
Proteruiter. Ennius in panteathiaste. qui est q
nostris foribus tam proteruiter. No.
Proteruia sacrificium apud ueteres fuit: qd uo
cabatur proteruũ. In eo mos erat ut si quid
ex epulis superfuisset igne cõsumeret. hic
Catonis iocus est: namque albidiũ quendã
q bona sua comedisset: & nouissime domũ
quæ ei reliqua erat incendio perdidisset pro
teruiam fecisse dicebat quod comesse nõ po
tuerit id combussisse. Macro.
Protollere est differre. Lucil. saty. li. i. nolo am-
plius ad lustrum hoc ptollere unum. No.
Protinã a protinus cõtinuitatẽ significãs. Var.
Protinã prius. Ter. ptinã cõiiciã me i pedes. F.
Protinus ubicunque lectũ est contra uulgi in
tellectus cõmunis quo statim significare cre
ditur positum inuenitur. ut si protinus por
ro ac sine intermissione cõtinuo quod dictũ
tenus eius significãtia affirmat aduerbii. Vir
gi. nam in quocũque loco posuit ptinus sub
hoc sensu intelligendũ reliquit. No.
Protinus insequenter deinceps. Vir. in. iiii. ge-
orgi. protinus ærei mellis cœlestia dona exe
quar. & protinus antæũ & lyncam prima ag
mina ruini insequitur. No.
Protinus iugiter & cõtinue. Vir. li. xii. huic fra
ter subit alchanor fratrẽque ruẽtẽ. Substen-
tat dextra traiecto missa lacerto ptinus ha-
sta fugit seruatq; cruenta tenorẽ. No. mar.
Protinus statim Virgilius tertio æneidos. pro
tinus ad regem cursum detorquet hiarbam.
Nonius marcellus.

Protinus longe porro. Vir. viii. æneidos. cornu
que recuruo tartaream intēdit uocē qua ꝓti
nus omne & siluæ insonuere profundæ. idē
in octauo nam memini hesione uisentem re
gna sororis Laomedotiadem Priamum sala
mina petentē protinus arcadiæ gelidos inui
sere fines. Nonius.

Protinus ualde. Virgi. in buc. En ipse capellas
protinus æger ago: ut sit animo & corpore
ualde æger: aut si aliud enuntiat refertur ad
illud: ut si lōge porro ago. at ipsum hactenus
licet ut præpositionem acceperit ut præposi
tio uarietur: tamen maxime finem terminū
que designat. Virgi. geor. ii. hactenus aruorū
cultus & sidera coeli. Idem in. xi. laterum te
nus hispida nauti frons hominem præfert.
Idem in secundo. capulo tenus abdidit ensē.
Nonius.

Protinus assidue. Virgi. vii. æne. mos erat anti
quo in latio. quem protinus urbes albāæ co
luere sacrum. Ser.

Protinus deinde. Virgi. iii. geor. protinus ærei
mellis coelestia dona. Ser.

Protinus idest porro tenus. i. longe a finibus.
Vir. i buc. en ipse capellas ꝓtinus æger ago.
& vi æneī. quin protinus omne ꝑlegeret. Se.

Protollere est differre. Luc. saty. lib. i. Amplius
ad lustrum hoc protollere unum. No.

Prouidere monere & ferre. Pacuuius in teucro
at me occide illa humi sine usque prouideat
gradum. No. mar.

Prouiso duas res significat: & procedo: & ꝓui
deo. Te. i an. ꝓuisa ꝗd agat. Pamphilus. Do.

Prouisio rerum duas significationes hadet ꝓ
uidemus enim nobis tā bonū negotiū ꝗ ma
lū sicut si quis ueniens eminus telum protu
lit atque hoc caruerit. Terentius in andria.
Quæ si nō astu ꝓuidētur me aut herū pessū
dabunt ergo hic ꝓuidentur: cauentur: uitan
tur. Donatus.

Prouinciæ porro uel procul a uincendo dictæ:
acquisitæ enim bello longe ab Italia regiōes
prouinciæ dictæ sunt: in quas prætores: quia
cum officio mittebātur officia quoque pro
uinciæ nominabantur. Teren. in phor. O ge
ta prouinciam cœpisti duram. Do.

Prouincia consularis. africa erat una e prouin
tiis consularibus.

Prouoco in malū: etiā in bonum. Cice. tuis lit
teris amantissimis sum prouocatus. Lacesso
plærūque in malū. ut idē. sed iustitiæ primū
munus est: ne cui quis noceat nisi lacessitus
iniuria. In bonum quoque tuis me amantissi
mis litteris lacessisti. Lau.

Poconesos insula habitatur tantum in propū
tide. Pom.

Propēticōe carmē est quo habeūtes ꝓsequimur.

Prudens & sciens differunt. prudens est qui in
telligentia sua aliquid sentit. sciens qui ali
cuius iudicio rem cognoscit. ergo prudens
per se: sciens per alios. Terentius in andria. &
prudens sciens uiuus uidensque pereo. Pru
dentia naturalis est. gnaritas extrinsecus ue
nit imprudens per se: ignarus per alios. Terē
tius in heautō. Imprudens harum rem. igna
rusque omnium. hoc est qui nec suspicatus
sit. nec ex alio audierit. Do.

Prudentia sentētiæ compensat importunitas
respōdendi. Teren. in and. Sosia seruus cum
intempestiue hero Simoni respondisset non
iniuria nō adiecit: nā ī uita id arbitror appri
me esse utile; ut ne quid nimis. Do.

Prudentiam a prouidendo dict dilucide ostē
dit. Mar. Tul. in hortensio. id enim est sapi
entis prouidere ex quo sapientia est appella
ta prouidentia. Et de senectute. Quid plura.
sic mihi persuasi cum tanta celeritas animo
rum sit: tanta memoria præteritorum futu
rorumque prouidētia. Et de republica libro
sexto. Totam igitur expectas prudentiam
huius rectoris: quæ ipsum nomē hoc nacta
est ex prouidendo. No.

Pruna & coctona fructus sūt peculiares syriæ
ut scribit Plinius coctona non fici minores
erant ut idem est autor. Mar. si maiora fo
rent coctana ficus erant.

Prurigo uocata est a pruriendo & ardendo.

Prugnū pro aprinum. Festus.

Pruina dicta ꝙ fruges ac uirgulta perurat. Fe.

Pruina est proprie matutini tēporis frigus. S.

Pruna distat a carbone: illa enim ꝗdiu ardet
pruna dicitur. carbo autem nominatur cum
extincta fuerit. Terentius. tam excoctam at
que atram reddam ꝗ carbo est. pruna autem
a perurendo dicta est. Ser.

Proxeneta a προξενίζω hospitio coapto iam
apud nos qui medius est; ut res uendantur
& emantur.

Proximior a prope propior proximus quod
pro cognato ui habet positiui: inde compa
ratur Vlpianus i libro trigesimo. Ad ædictū
si quis proximor nasceretur cognatus. & ue
getius & proximior dextera sit quæ plagam
possit inferri. Pris

Prox bona nox: ut existimo quasi ꝓbata nox.
Festus pompeus.

Proximi idest proximo. Cato contra furium
die proximi hic dicit. Sed ea declinatiōe a ue
teribus & crastini & pristini dictum. No.

Psaltrum quod uulgo canticum dicitur in al
terius infamiam compositum & præsēte cā
tatum tam ī eos qui præsentes cantauerunt
ꝗ in eos qui composuerint ex ordine uindi
cantur. Paulus in sementiis.

Proximus carus beniuolus, unde & proximi & propinqui dicuntur, qui nobis cari esse debent. Terentius in an. proximus egomet sũ mihi & proxima nobis aut præterita: aut futura sunt nam præsentia ea sunt in quibus sumus. Te. in heauton. sex mensibus non uidisse proximis idest præteritis. Do.

Psamniticus qui fuit ægyptorũ rex.

Psitium passi genus est quod suum seruat potius saporem q̃ uini.

Psilli qui morsibus serpentum mederi solent carminibus serpentes sistunt. Pli.

Psilocitharistę tenuiter & leni uoce cithra canentes.

Psilon græci nos tenuem dicimus.

Psitacus est auis indiæ i partibus quæ gignitur uiridi colore corporeq; punicato grandi lingua & cæteris auibus grandiore & leuiore.

Psallo psalli. Bassus. ii. lyricorum. calliope princeps sapienti psallerat ore. Pris.

Psamate fons est apud thebas.

Psalmus canticum unde psalterium.

Psaltria quæ sequebatur & amabat histriones a ψαλλω græ. canto. amabat enim qui cãtabant quotidie in scæna.

Psammius mons ægypti.

Psammis Neci ægypti regis filius & successor. Seruius.

Psammenitus Amasis filius ægypti rex a Cambyse superatus apud Memphim Herodotus tertio.

Psammeticus antiquus ægypti rex: ante quem ægyptii se primos hominum esse putabant sed huius industria didicerunt. phrygas primos se uero secundos. Hero. iii.

Pseudus falsus. inde pseudo propheta.

Psilotrum unguentum erat ad depilandũ corpus ex uariis rebus fiebat modo ex thinni sãguine felle & iecore modo ex sanguisugis coctis i uase fictili & illitris aceto modo ex aliis tamen ut scribit Pli. euellebantur pili.

Psilotrum adhibebatur ne pullularent.

Psyria insula. Ody. iii.

Psylli populi libyæ prope garamantas & nasamones contra uirus muniti. Hero. quarto. & Gel. decimosexto. Luci. nono.

Psitacus auis ex india de qua. Pli. decimo.

Psythium genus passi, ut in surrhento.

Psora scabies.

Phthia aliquando hom. phthia thessaliæ regio patria Achillis.

Phthia urbs seu regius in qua Achilles phthius q̃q̃ multi aspirationem tollunt & pthius dicunt.

Ptysis exulceratio pulmonis ex humorum cõcursu.

Ptysis sputtio a πτυω idest spuo. Tor.

Pteria locus Cappadociæ apud synopem ubi Crœsus primum cum Cyro pugnauit.

Ptolemaeus a πτολεμω æolice πολεμω attice & omnia nomina in eus a uerbis circunflexis ae diphthongon habent ut τιμω græce timaeus: nomen regum ægyptiorum. lacus primus. Gregarii militis filius post Alexandri mortem ægyptum aphricam & magnam arabiæ partem occupauit: & splendore suo successoribus nomen dedit, regnauit quadraginta annos reliquit filios. Ptolemaeum Ceramnum Philadelphum: qui ei successit, uir doctissimus: qui Bibliothecam fecit Stratonis discipulus. regnauit trigintaocto annos. successit Ptolemaeo Euergeres qui regnauit uigintisex annis. successit Ptolemæo Philopater inde Epiphanes uigintiquattuor inde Philomen trigintaquinque annis. inde Euergetes nouem. inde Phython qui & soter. xvii. inde Alexander decem. inde Dionysius adolescens qui Pompeium interimi fecit, hic ultimus & omnes ptolemæi dicti fuerũt & alii ut filius Pyrrhi & quidam rex Cypri: qui romãum ditauit ærariũ. fuit & astrologus in ægypto: non ex stirpe regia: quæ ante longe defecerat. fuit & Pheludiensis temporibus Traiani & Hadriani: ut ipse testatur in. v. ix. & x. maioris sui operis.

Publicitus & publice inuenitur. Ser.

Pubes cum lanuginem significat barbæ pubis facit. sin autem iuuentutẽ puberis nec tamẽ adiecta præpositiõe dicimus ipuberis sed impubis ut apud. Vir. impubis uli. Ser.

Pubes iuuentus. Hor. car. Lætaque pubes hedera uirenti gaudeat. Acron.

Publipor a puero publiporis: sicut marcipor marciporis idest publii puer uel marci. Priscianus.

Puber. beris teste cæsare. pbus uero pubes puberis. inde impubes be. bis. Virgilius. v. impubis uli. & Hora. in epodo. ipube corpus. Ci. quarto inuecti. filiumque eius impuberẽ legatum a patre missum. Pri.

Pubes adolescens quin etiam plurium numerus eiusdem ætatis. Fe.

Pubes puer qui iam generare potest. is incipit esse ab annis. xiiii. fœmina uiri potens a duodecimo Festus.

Pube præsente est populo: præsẽte ab his qui puberes sint, omnem populum significans. Festus.

Publica sacra quæ pro populo fiebant priuata quæ pro singulis hominibus & familiis appellabant. Festus.

Publicitus publica cura atque consilio. Teren. in phor. Nonne hoc publicitus scelus deportarier in solas terras. Do.

Publicitus pro publice Lucil.saty.xii.huc homine quæstore aliquo esse opus.atque corago publicitus qui mihi atque opifici præberat aurú.Idé in.xvi.Publicitus uendit:tamé atque extrema ligurit.Plau.in amphi.hospitio publicitus accipiar.Cecil.í plocio.Ibo domú ad plebem pergitur publicitus defendendú est.Pomponius in campanis.Dat ordo senino & fullonibus publicitus cibaria.No.

Publicanum appellamus eum qui uectigal populi romani conductum habet.Ser.

Pudituŕ Plau.ingt i bachidibus.neq; tui te ítus puditum est factis quæ facis.Pris.

Pudenda erubescenda.Ho.ca.sic lucro auersans potuisse.nasci matre pudenda.Ac.

Pudor uerecundia.Hora.Car. O pudor o magna carthago ꝓbrosis altior ruinis.Acron.

Pudet & piget: in eo differunt ꝙ pudet in his quæ turpiter fiút. piget in his quæ cú dàno ac malo.pudere etiam ad dedecus pigere ad doloré refertur pudet quod turpe est. piget quod dolet.Ter.in adel.Fratris mei me quidem pudet pigetque.Do.

Pudet & piget hoc distát.pudere enim uerecúdiæ est:pigere pœnitentiæ.Plautus in pseudulo.Nimis id quod pudet facilius fertur q̃ illud quod piget.non dedisse istú pudet me quia non accepi piget.Salustius in iugurtha. nam postea quæ fecerit incertum habeo pudeat an pigeat magis disserere.No.

Pudicitiæ signum romæ colebatur qđ nephas erat attigi.nisi ab ea quæ semel nupsisset.Fe.

Pudor & uerecundia differunt pudor est male facti:uerecundia recti & honesti. Ter in an. nihil puder.Et puder duo significat siue ille peccare qué pudet, siue ille cuius pudet. Idé in hecy.pudet philomenæ me.Do.

Pudori colorem.In Neuiano carmine Ruminabamur quod rubétem auroré pudori colorem & mennoné nocticolorem.A.gel.

Puelli pueri per diminutioné Enni. & pœnis solitis uos sacrificare puellos.Festus.

Puellos pueros.Varro in testaméto. sic ille puellus ueneris repente uado occidit ci uentus olim.Luc.li.iii. Cumque hic tam formosus tibi ac re dignus puellus. Lucillus.nos tamé ũde puellú suscipere & partus posset dirisce re dulcius.Enni.sic tuos ille suis diuis sacrificare puellos.Var.in marcipore. Pellá me & permisisse:ut seu elunium degluberer dum madore addere puellum.Idem.x.ultra inter pecus dormitio uigilabis:quæ me puellú im puberem cœpisti.No.

Pueri liberi quondam tribus his artibus litteris palæstra musica erudiebantur. Hinc Ter. in heau.fac periculú i litteris: fac in palæstra in musicis quæ liberú est æquú scire adolescentem solertem dabo.Do.

Puerili ætate qui essent centrabant foris cur ꝓpter hos nemo:an lygurgus ut modeste non intéperáter & belluarú more hoc pacto quoque pueros ĩstituit ad philitia deducens: sed uerecúde ac pudentis uoluptates attingeréc cú maiores natu spectatores ac magistros haberent nec quoq; hoc minoris faciundú qđ in liberorú conspectu uerecundiores multo parentes se exhibent & modestiores:ná qué admodú ꝓclare a Platone scriptú est ubi senes impudentes sint adolescentes quoq; turpissimos esse necesse est.

Publicola qui quoniá a populo colebatur.

Pubertaté ueteres quidem nõ solum ex annis sed etiá ex habitu corporis uolebát & inguinibus estimari uoluerunt ut Iustinia. tradit.

Pudoris templum est frons.

Puerpera dicebát antiqui.unde puerpera quæ puerú & pueram parit.Et diminutiuú puella inde puellaris.re.Inueniunť etiá antiqui ꝓtulisse puella & puellus & puerus.Pris.

Puer apud maiores cõmunis generis erat unde in Ody.legitur mea puer. Ser.

Puerpera est omnis quæ peperit & non quod puerú.sed qđ filium pariat puerpera dicta.ut. apud ueteres pueꝝ puellus: puera puella uocabantur.Donatus.

Puer qui obscœne ab aliquo amabatur eius a quo amatus esset pullus uocabatur. Vnde Qu.Fabius.cui eburtio cognomen erat: pp candorem quod eius natis fulmine icta esset pullus iouis appellatus est. Festus.

Puer filius. Vir.ii.æn.ascaniusque puer. Et Hora puerosque.lede.nam παῖδας & ad filios referunt & ad ætaté.Ser.

Puerræ ꝓ puellæ. Varro de uita patrum ꝓpera te uiuere pueræ:quas sinit ætatula ludere ce amara & ueneris tenere bigas.Idé de uita pa. lib.ii. sic in priuatis domibus pueri libere ꝓ & pucre ministrabant.No.

Pueritia pueritas. Var. rerú diuinaꝝ.li.i. Qui pueritia est infrequens polluta.No.

Pueri appellatio tres significatiões habet. Vná cum oés seruos pueros appellamus:ut Te.in an. Etiá puerú íde abiens cõuem crems. Alterá cú puerum cõtrario noíe puellæ dicere mus.Tertiá cú ætaté puerilé demõstráus. S.

Puer filius Virgi.iiii.æn.ægregiá uero laudem & spolia ampla refertis.tuque puerque tuus more græco dictú est παῖδ.Ser.

Puellascere effœminari uel reuirdescere. Var. in bais.ꝙ non solú in nube siúr cõmuni sed etiam ueteres puellascunt.No.

Pueros ꝓ seruis.Var.in eu.Vix uulgus cõfluit nõ puellaꝝ.sed pueroꝝ atq; ãcillarum, No.

Pugillares tabellæ aut parui libelli:qa pugno

queant contineri. Plinius secundus in epistola ad Comelium tacitum. Ad retia sedebam erant in proximo non uenabulum sed stilus & pugillares, meditabar aliquid & notabam ut si manus uacuas, plenas tamẽ ceras reportarem. Seruius.

Pugillares masculine & pluraliter tantũ inueniũt: tamẽ hoc pugillare & hæc pugillaria. S.

Pugno pugnam noue dicitur: sicut seruio seruitutem. Accon.

Pugillares tabellæ ceræ siue ligneæ uel alterius materiæ in quibus stilo scribimus unum pugillaré nos dicimus. Lau.

Pugna quære in bellũ. Lau.

Pugil dictus est a pugna: & pugna a pugno. ueteres nãque ante usum ferri & armorum pugnis & calcibus & morsibus corporumque luctatione certabant. Terentius in hecy. pugillũ gloria. Donatus.

Pugil uocabulum apertũ est. Varro.

Pugiles a pugnando. Varro.

Pugnus a punctione idest percussione dicit. F.

Pullariã. Plau. dixit manum dextram. Fe.

Pulchralibus pro pulchris. Fe.

Pulchritas pro pulchritudo. Caecil. in harpaiome ne dii boni qd illud est pulchritatis. No.

pulcher pro fortis & fortis p pulchro positũ est. Vir. Satus hercule pulchro pulcher auentinus. Nam nisi de hercule dicatur pulcher pro forti satis est incongruum epitheton. sicut. Plautus de muliere. Quid nam fortis est idest pulchra. uirtus enim & pulchritudo p se inuicem ponuntur: sicut contra malitiã aut uitium pro deformitate: hinc est apud Virg. haud illo segnior ibat æneas. i. non deformior. Nam ad pulchritudinem ea tendit comparatio cũ de amato dicat ænea Ser.

Pulchre fortiter ac nimis. Teren. in heau. quá uidebar pulchre mihi sobrius. Do.

Pulmentum a pulte. ut Plau. Varro.

Pulmẽtarium dictum hoc primum debuit pastoribus. Varro.

Puls potissimum dabatur pullis i auspiciis qa ex ea necesse erat aliquid decidere q tripudium faceret. i. terripudium. Fe.

Pulsatum percussum. Vir. in vi. pulsatusque parens aut fraus innexa clienti. No.

Pulsatum. Vir. in. xii. pulsatos referens infecto foedere diuos. No.

Pulsare uiolare lædere. Virgilius. x. æne. fugit ipse latinus pulsatos referens infecto foedere diuos. Seruius.

Puls uictus antiquissimus appellata uel q ita græci. uel ab eo uti scribit Appollodorus q ita sonet cum aqua feruẽter aspergitur. Var.

Pulpam non modo carné sine ossibus sed etiã sine pingui ut Liuius. xxxviii. Maximisse uicũ ab eo annos habentes nonaginta duos & sine pulpamine mandere & gustare panem tantum soliros. Mar.

Puls ex farina halicæ oleo & aliis rebus ut docet aptius in quinto erant autem pultes suis appellationibus distinctæ.

Pullũ non album. Virg. geor. li. iii. Ne maculis insuscet uellera pullis. No.

Pullum est ætatis nouellæ. Virgilius georgicorum libro tertio. Continuo pecoris generosi pullus in aruis. No.

Pluuinaria p templis ponimus: eom sint proprie lectuli qui sterni in templis superuenientibus plærisque consueuerunt. Ser.

Pulla columella libro primo nigram terram quam uocant Plinius ad celerem libro decimo. tunc commutata non plurima: sed omnia cupis utque salacior scena & corona diffusior nam illos quoque sordidos pullatosq; reueremur.

Puluinar apparatus erat i deorum templis ad aras quo quasi & ipsi uenturi essent ad diem festũ: & epulas inuitabant põtificũ cerimõnis.

Pulucatũ genus culturæ uocatur: quo minutæ glebæ uitibus applicantur. Ser.

Pulchritudo est quædam apta figura menbrorum cũ coloris quadam suauitate. Ci. tu. iiii. pulcher dicit quasi spulcher. i. aspera cuius.

Puluis & puluer dicitur. Pri.

Puluinaria dicebantur aut lecticæ diuorũ aut tabulata in quibus stabant numina ut eminentiora uiderentur. Hor. car. Nunc saliaribus ornare puluinar deorum. Ac.

Puluinus quasi pulminus uel a pullo: eo q plumis pullorũ fiat. Puluinar. i. ceruical regiũ est puluinus priuatorũ. ũde puluillus & puluillulus diminutiua sunt. & puluinaria lectisternia. seu lectuli in templis strati unde puluinaria festa. Puluinus etiã est machina qua naues in portum subducuntur. Ouid. collaque puluino nostra ferenda dedi.

Puluis tãtũ sigulariter: ut ingt Do. legitur apd Hor. nouẽdiales dissipare pulueres. Ser. i do.

Pulmẽtũ & pulmẽtariũ dictum qa cum pulte fit. Seruius in arte.

Pulcrũ sepulcrũ lacrimor aspiratũ inuenies catulli enim ueronensis at ciceronis temporibus erupit abusus quidam aspirandi nam & pconem & chenturionem chẽturiã & choronã quidam malebãt cuius. n. rei ẽt meminit Quin. idq; dãnasse catullũ suo quodam epigrãmate tradit: quod & si integrũ apud nos hodie nõ extat ex uno tamen atq; altero illius uersiculo facile põt intelligi repræhẽdit qdam qui chomoda dixerat iã mirifice sperabat se esse locutum cum quantum poterat dixerat hinsidias.

Pulchrũ aſpirari debere Varro negat. ne duabus conſonantibus intercedat aſpiratio: qđ minime rectum antiquis uidebatur unde & ſepulchrum hodieque manet cum ſit ſeorſum a pulchro propter recordationem doloris. aliis placet ſepulchrum compoſitum a ſemis & pulchro: quia pulchrum ſuperficie intus oſſibus plenum. Ser. in arte.

Pulus mutato genere facit puluiſculum apud Hieronymum Apuleius uero maſculinum protulit. niſi ut penſti mundicias dĉtium nitelas oris ex arabicis frugibus tenuem candificum nobilem puluiſculum. Lau.

Pullaſtra apud Varro. eſt gallina adhuc adoleſcens maiuſcula q̃ pulla imitationem ſignificat. Lauren.

Pulli quære in catuli. Lau.

Pulſo quære in uerbero. Lau.

Pomiliones & nani uocantur breui atque humili corpore homines paulum ſupra terram extantes. Aulus gel.

Pumilios. Apuleius in aſino aureo inducit ſorores pſyches maritis detrahẽtes quoius pue ro pumiliones & cucurbita, glabriones, pumilios .n. dicit molles atque imberbes glabrorum uero lentum atque imberbem. Ful.

Punius punior format comparatiuum. quãuis gentile ideſt callidior aſtutior penorum epitheton. Plau. in pen. Nemo me eſt hodie punius punior. Priſcianus.

Pungo pupugi uel punxi: expungo tamen expunxi: repungo repupugi & repunxi. ut Capro uidetur. cum ei qui nos pupugit talionẽ ideſt uicem a nobis redditam oſtendimus repupugi dicimus. quando uero de ratione uel kalendario loquimur repunxi dicimus. P.

Pugillares membrana apud Martialem hoc diſticho habent eſſe putãt cæſas licet hæc mẽbrana uocetur delebs quotiens ſcripta noua re uoles.

Punctus eſt figura: punctum uero tempus breuiſſimum.

Puniceus ſanguinei coloris. Hora. puniceis inuecta roſis. Acron.

Punctum pro momento dictum. & punctum anguſtiſſimum ſpacium. Terẽ. in phor. Tum temporis mihi punctum ad hãc rem. Do.

Punicum genus libi tranſlatum a poenis id ẽt appellabant probum: quia erat præ cæteris ſuauiſſimum. Fe.

Punici dicuntur non poeni. quãuis a phœnice ſint oriundi. Fe.

Punitariolas leues pugnas identidem ipſe dixit Feſtus.

Punitur aliquando pro punit. Tullius libro ſecundo offi. neque ad eius qui punitur aliquẽ aut uerbis caſtigat ſed ad reipu. utilitatem referri. Nonius

Pupillus quære in orphanus. Lau.

Pupæ quas nubentes uirgines donant ſolebãt enim uirgines anteq̃ nuberent quædam uirginitatis ſiue dona ueneri conſecrare.

Pupæ & pupi. Varro in aboriginibus. Itaque breui tempore magna pars i deſiderium puparum & ſigillorum ueniebat. Idem mãmã lectis ſuggentẽ paſcere pupũ.

Pupinia tribus ab agro pupinio. Fe.

Puriter pro pure inuenitur. Priſ.

Purpureum quod tinctum ex purpura. Hora. cat purpurei metuunt tyranni. Acron.

Purgata mõs eſt: & in eo oppidum eius nominis prope troiam.

Pura ueſtimenta ſacerdotes ad ſacrificium habebant. i. non obſita non fucata non funeſta non maculam habentia. e.

Pure lautum aqua pure lauatum. Fe.

Puri probi profani aui i ſui dicebantur in manumiſſione ſacrorum cauſa ex quibus puri ſignificat qđ in uſu ſpurco non fuerit ſui qđ alienationi non fuerit probi: qđ recte excoctũ purgatũque fuerit. Feſtus.

Puriſſime renuero puriſſime tenuero. Fe.

Putum putũ ualde purum: ſicut nouum noui cium dicimus: & proprium propitium: augere atque intendere uolentes noui & proprii ſignificationem.

Purpura a purpuræ maritimæ colore. Varro.

Purpuræ quæ ſingiẽ ſanguine muricis & coctura quæ cocco pomo fructicis denique & aliarum ueſtium ꝓcioſarum nam ꝓcioſiores ueſtes aliis medicaminibus uilioies herbarũ ſuccis inficiebantur.

Purpura ſit purpureum ſit. Ci. academico. lib. ſecundo. Quid mare non ne cæruleum aut eius unda cum eſt pulſa remis purpuraſcit. & quidem aquæ tinctum quodãmodo & infectum. Nonius.

Purpuriſſa color q̧ bombyci mixtus mulierũ genas tingitur in phucus.

Purpureus niger præcipue de mari: qđ ex altitudine nigrum accepimus. Vir. iii. ge. In mare purpureum uiolentior influit amnis. Ser.

Pulus puer. pula puella. Varro.

Pugio dictus eſt eo q̧ pũctim pugnat. Feſtus.

Putare autẽ ueteres dixerunt uacantia. ex qua re ac non neceſſaria: aut etiã obſtantia & aliena auferre & excidere. & qđ eſſet utile & ſine uitio uideretur reliquere: ſic nãque arbores & uites & ſic etiam rationes.

Putum dictũ quaſi exputatum excoctũq̧ omnique aliena materia carens: oĩbuſque ex eo uitiis detractis emaculatũ & cãde factũ. A. g.

Putator q̧ arbores puras facit Varro.

Putari ratio dicię i qua ſentẽtia pura ſit. Var.

Putare est quiquis simplicitate pectoris aberrauit. Ci. p Qu. ligario nō putauit lapsus est Te. in an. Hæc ego putabá ée humani īgenis másuetique animi officia: & humani ingenii circa chrysidé mansueti circa amicos. Do.

Putare pro reputare existimare. Vir. multa putans fortemque animi miseratus iniquá. Te. in heu. dum hæc reputo. putamus instantia reputamus præterita. Do.

Putare est tractare purgare; inde & putamina purgamenta dicta sunt. Plau. in captiuis: Nucleum amisi: retinui pignoris putamina. Te. in adel. rem ipsam putemus. Do.

Putare proprie est falsa & infructifera a ueris & fertilibus resecare. unde arborum purgatores putatores dicuntur. Donatus.

Putare colligere. Plau. in alu. putat̃ ratio cum argentario. Nonius.

Putare dicitur purgare rarefacere. Virg. æn. li. ii. fluxitque putando. No.

Putare aptare. Titinnius in fullonibus. Dapésá lanam qui non reddet tempori putatam recte facite ut mulctetur male. No.

Putare animo disputare. Virg. æn. li. vi. multa putans fortemque aio miseratus iniquá. En. in thyeste. Ibi quid agat secum cogitat parat putat. Cecil. in eculeo: Oculo non hoc putas non hoc corde tibi uersatur. No.

Putare existimare. Ter. in an. recte putas. N. m.

Putamina non solum arború: uerú oíum rerú purgaméta. ná qcquid ex quacúque re pūctur putamen appellat̃. Plau. i captiuis. Nucleum amisi reliqui pignoris putamina. No.

Putamen a putando idest a tondendo dictum est purgatio: & qđ ab re aliqua aufert̃. Vale. maxi. li. viii. Manibus ferrum nō ausus committere instituit ut uigiládum putaminibus barbam sibi & capillum aducerent. Ser.

Puteolos dictos putant ab aquæ calidæ putore quidam a multitudine puteolorum: earúdem aquarú gratia factorum. Fe.

Puteal uicus romæ ubi fœneratores debitoribus pecuniam credebát: puteal aurē dictum q ibi creditor debitori suo dans bona tamq̃ in puteum mittit.

Puteolum oppidum a puteis: q circú eú locú aquæ frigidæ & calidæ multæ nisi a putore potius putridis odoribus sæpe ex sulfure & a lumine extra oppidum. Var.

Puteus ab udus uda udú q̄si humidus deorsú nisi potius q æoles dicebant ποτεαμου sit a potu. Varro.

Puticuli sunt appellati qđ uetustissimú genus sepulturæ ut potus fuerit. & dicti puticuli q ibi cadauera putrescerent. Fe.

Puticium. Plau dixit pro stulto. Fe.

Putidum a sensibus auribusque probari. Ci. de ora. iii. scribit. Qui hæc satis spero uobis quidé certe maioribus natu inhonesta & putida uideri. Nonius.

Putidú non putre sed odoris mali. Mar. Tulli. de fini. bo. & ma. li. v. Nam iscite illud dictú uideatur in suaue animú illi pecudi datum pro sale ne putisceret. No.

Putibuli dicunt̃ q sibi ipsis displicent hoc. Ci. uno i loco displicebá mihi alibi dixit eram putibulus cú aút qsque sibiipsi displicet cōtrahit frōté & caret omni hilaritate.

Puticuli a puteis: qđ ibi in puteis obruebátur homines nisi potius ut Elius scribit puticulæ q putrescebant ibi cadauera proiectæ: qui locus publicus ultra exquilias itaque eú locum Afranius i rogata puticulos appellatq; inde suscipiunt publice lumen. Varro.

Puta quoque quidam aduerbium esse accipiunt ideo Persiú corripuisse. ut hoc puta nō iustum est illud male rectius illud. Pris.

Putis pro puro. uide putare uites & arbores q decisis impedimentis remanent puræ. aurú quoque putatum solet dici idest expurgatú & ratio putata. i pura facta. No.

Putret putridum est. Pacuui. in teucro: quanquam annisque & ætate hoc corpus putret. Actius in erigona. quanq̃ exangue est corpus mihique atque animus putret. No.

Putris solubilis. Virg. primo geor putris se glebare soluit. Seruius.

Putus antiqui dicebant pro puro unde putare uites & arbores q decisis impedimentis remanerent. Festus.

Putum aurum quoque putatum dici solet idest expurgatú & ratio putata idest ratio pura facta. Festus.

Putidum non solum ab odore fetido & grauí qđ naribus peobetur. sed quod est auribus triste: suaue austerum: rancidum gutidum dici posse auctoritas uetustatis admisit. Cic. in orato. primo Ná igitur modo audiretur musus aut phryx athenis: cum etiá Demosthenes agitetur putidus. No.

Putus dictus est a putando. Plautus in pseudulo. putus putus est ipsus. Varro. Mea igitur hæc acorbe puta & puta thyso scandales. & locat sibi auiculam de lacte & cætera repulia quam apes milesiæ coegerunt; ex omnibus floribus libantes sine osse & neruis sine pelle sine pilis curam putam proceram terram formosam. nam & orationes ea causa putari dictæ sunt quotiens ex his fraudis aut falsi aut mendacii aut iniqui aliquid seperatur; & ipsum nanque cum dicimus dubitátes puto significamus: nos in rebus icertis & obscuris falsis opinionibus nos fieri ambiguosis. Nonius.

Vadra fragmentum panis. Vir. secũdo. patulis nec parcere qua
dris. Et Iuuena. ut bona summa
putes aliena uiuere quadra. Ser.
Quadra ps & quadra mẽsa. M.
Quadrat consentit translatio a
lapidibus quadris: qui sibi bene conueniunt
Virgi. ii. geor. Arboribus positis secto uia li-
mite quadret. Ser.

Quadrantal uocabant ãtiqui amphoram qua
uas pedis quadrati octo & quadringenta sex
tarios capiat. Plautus. Anus hæc sitit quantil
lum sitit modica est capit quadrantal. Fe.

Quadrans ab eo qd q̃rta pars assis. Varro.

Quadrifariam pro quadripartita. Varro rhe-
tori. lib xx. Et ea quæ ad mortales pertinent
quadrifariam dispartierim. in homines in lo
ca in tempora in res. No.

Quadruplatores dicebantur q eo quæstu ute
banẽ: & eas res sequebanẽ. quarũ ex legibus
qdrupli erat actio: quando enim res comita-
tur fas in fastis notari solet & hoc uidetur si
gnificare quando rex Sacrificulus diuinis re-
bus profectis in comitium uenit.

Quadruplatores delatores erãt criminum pu
blicorum in qua re quartam partem de pro
scriptorum bonis quos tulerant consequebã
tur. Alii dicunt quadruplatores esse eorum
reorum accusatores qui conuicti quadruplo
damnari solent quadruplatorum sordidum
genus. Asco. ped.

Quadruplatores accusatores siue delatores eri
minum publicorum sub pena quadrupli: si-
ue q ipsi ex damnatorum bonis quos accu-
sauerunt quartam ptem consequebaẽ. Ci. li.
secundo ad herennium. Vulgares diffinitio-
nes sunt quæ nihilominus in aliam rem trãs
ferri possunt ut si qs dicat quadruplator ut
breuiter scribam capitalis est. Ser.

Qua de re negantis uim habet hæc interroga
tio: plus est enĩ qua de re dicere q̃ nihil. Ter.
in an. qua de re rogas. rogas cum indignantis
interrogatione. Donatus.

Quadrupedem cuta. Te. in an. utrum genus si
gnaturæ sic diciẽ quadrupes an quadrupedẽ
ut feram an q̃drupedem idest cũ pedibus &
manibus. an quadrupedem pro seruo & fu-
gitiuo ponit. Vir. sautius at quadrupes. Do.

Qualli sunt per quos uinum defluit: q & ipsi
a colando dicti sunt. Ser.

Quam qualẽ. Te. in ati. nunc quam rem uitio
dent q̃so animum aduertite. Do.

Quatere suspẽsum & uicinũ rei alicuius mot
tuũ significat: ut interdum concutere & qua
tere sit compositum. Fe.

Quando pro quoniam. uel quando pro qdẽ.
Te. in adel. postremo quando cõscia mihi sũ
a me culpam hanc esse procul. Do.

Quando pro siquidẽ quoniã. Vir. xi. æn. Meq;
timoris argue tu drãce quãdo tot stragis acer
uos: te ucrorũ tua dextra dedit & hic tibi fa
bor enim quando hæc te cura remordet. S.

Quãdo stercus delatũ fas ẽ eodẽ mõ i fastis no
taẽ dies quo stercus purgaẽ ab æde uestæ. F.

Quando cum graui uoce ꝓnunciaẽ significat
qd quoniã est cõiunctio: quando acuto accẽ
tu ẽ tẽporis aduerbiũ. Fe. pom.

Quainde pro quando dicebant antiqui. Fe.

Quãdo ꝓ quoniã dici põt. Vir. li. vi. Vnũ oro
quãdo hic ĩferni ianua regis dr̃. Et rursus hi
tibi fabor. ti. quãdo hæc te cura remordet. S.

Quãmox significat q̃cito. sed si ꝑ se põas. mox
significat postea uel paulo post. Fe. pom.

Quanti ueheres diciẽ adest quãti esset uectu
ra ut quanti cõdẽnatus. est satisfactum est ut
tanti ualet quanti uendi potest.

Quantum potest hoc est celerrime. Te. in an:
Sublimẽ intro rape hũc quantũ potes. Do.

Quanuis ꝓ quantũ uis. Te. i adel. ne tam qdẽ
quãuis etiã maneo hic ociosus. Do.

Quartarios appellant muliones mercenari-
os q quartam partẽ capiebant quæstus. Fe.

Quassare rãnæ dicuntur cũ uocẽ mittunt. Fe.

Quassare sepe quatere. Fe.

Quadrata q̃ neq; prælõtiga neq; parua ut sta-
tura hoĩs q̃drata q mediẽ staturæ est q̃drata
structura cõtinua noiant nullis sectionibus
intersecta q̃drata quoq; ĩãbica carmina quæ
octo iambis constant.

Quadranta amphora q uas pedis q̃drati octo
& quadraginta sextertios capiat. Plau. Anus
hoc sitit quantillum sitit modica est cupit
quadranta. Festus.

Quassare cõmouere debilitare. Vir. i. æti.
Quassatam uentis liceat subducere classẽ. S.

Quassare fatigare. Valerius maximus li. octa-
uo. Neque aut memoriam eius quanq̃ tar-
diorem aut firmiorem lateris ulla ex parte
quassatam aut os hæsitatione impeditũ ani-
maduertit. Seruius.

Quatio excludo Te. Ni mirum homo quatie
tur certe cum dono foras. Ser.

Quatit infestat. Vir. ix. æn. aut rastris terrã do
mat aut quatit oppida bello. Ser.

Quatenus idest quantũ. Vale. maxi. libro no-
no. Nunc quatenus uitæ humanæ cũ bona
tũ etiã mala subsbituris exẽplorum imagini-
bus prosequamur dicta ĩproba & facta scele
rata referantur Ser.

Quatenus quousq;. Tullius in lælio. Etenim
quatenus amicitiæ dari uenia possit. Ser.

Quatenus significat qua ut hactenus: hac fine
quatinus uero quoniam: sed antiqui quare-
nos dicebant. Festus.

Quatrurbē syracusas. Actius appellauit: q ex quattuor urbibus in unam illam ciuitatem se homines contulere. Fe.

Quattuor sunt quæ in sponsis quærūtur forma; probitas: dos nobilitas. Do.

Quadruplo & quadruplor. idem. P.

Quatio quassi teste Carisio. quassum qđ i usu non est. unde quasso quassas. Pris.

Quam aduerbium similitudinis: uel compara tionis: uel electionis. Vir. x. quam facile accipiter saxa facer ales ab alto. Pris.

Quando & composita aliquando: nequando siquādo si sunt infinita in ātepenultima acuto proferuntur sicut inde: exide: proide subinde: deinde. sunt enim relatiua: intertogatiua: & infinita: discernuntur tamen accentu Quando etiam accipitur pro causali coniūctione. Virg. x. aspera quis natura loci dimittere quando suasit equos: pro aliquando. Et in. i. hic tibi sabor enim quando hæc te cura remordet. pro quoniam. P.

Quadrigam. Donatus inquit tantum numeri pluralis. sed Var. singulri etiā dicit. Ser. i do.

Quadrimum quattuor annis inueteratū. Hora. car. i. deprome quadrimum. Acron.

Quanuis & licet recipit subiūctiua. Vir. Quāuis Elysios miretur græcia campos. Ser.

Quanquam finitiua recipit. Vir. quanquā animus meminisse horret. Ser.

Quando pro cum Formianus ait. sed secunda acuta interrogatiuum est: si uero producat futurum tempus ostendit Ser.

Quatiunt concutiunt. Hora. car. parcius iunctas quatiunt fenestras. Acron.

Qualus idest calathus. Hora car. tibi qualum cithareæ puer ales metonymicos autē pro lanificio posuit. Acron.

Quatenus aduerbium interdum temporis: interdum loci quatinus uero coniunctio tantum. Hora. car. quatenus heu nefas uirtutem incolumen odimus.

Quandudum interrogantis est. iamdudum respondentis. Caper.

Quatenus per e aduerbiū est, quatinus p i cōiunctio causalis: ut si dicas: quatinus hoc sine plagis non facis. En tibi plagas aduerbiū est: aut temporis: aut loci: quatenus interdū tēporis: loci cū dicius quatenus ibimus. Cap.

Quadrageni pro quadrigēteni syncopatur. L.

Quadrimus quære in trimus. Lau.

Quandoquidem & quando pro quoniā. Quī. Quando igitur orator est uir bonus: is autē citra uirtutem intelligi nō pōt. Vir. quandoqdē Ausonios non fas cōtingere portus. La.

Quatenus pro quoniam. Quin. sed quatenus luctus nostri in ius uocantur. & flenti disputandum est. Quatenus pro inquātum & catenus pro intantum. Ci in lælio. uidendum est quatenus amicitiæ tribuendum est. Lau.

Qua pietate fuit inquit. Quin. idest tanta pietate fuit. Et alibi quæ tua pietas est. & ea pietas tua est idest tanta. Lau.

Quæstuosus affectionem significat. est enim auidior quæstus & lucri: ūdique lucella quæritans. Laurentius.

Quæro inquiro exquiro æ in i transit productā. Plau. exquæro dixit in aulu. intro exqro sit ne ita ut ego dico. Pris.

Quæsti pro quæstus. Te. in hæc nunq̄ quæsti gratia animum ad malas adducā ptes. P.

Quæso quæsi. Probus tamē quæsiui dicit. Sa. primo histo. Curiōem quæsiuit uti adolescētior. & a populo suffragiis integer ætati concederet. Pris.

Quercus secundæ & quartæ declinatiōis. Ci. in orthographia: ibi quercorum rami ad terram iacent. Vir. viii. Arma sub aduersa posuit radiantia quercu. Pris.

Quærcus dicitur qđ id genus arboris graue sit ac durum. tum etiam in ingētem euadat amplitudinem.

Querna corona quære in dictione corona.

Querqueram enim grauem & magnam quidam putant dici. Festus.

Querqueram frigidam cum tremore a græco certum est dici: unde est & carcer

Lucil. iactans me ut fibris querquera. Et alibi qoerqueram consequitur capitisque dolores. Plau. his mihi erat bilis q̄rqueratus. F.

Querquetulanæ dicebantur nymphæ querqueto uirescentr præsidentes. Fe.

Querquætularia porta romæ dicta: q querquetū itra muros urbis iuxta se habuerit. F.

Querquedula require in anguilla.

Quærere & requirere hoc differūt: quoniā regrere est diu quærere. Afranius. fratris p intutum quæram ne requiram te uide. No.

Quæro & querito differunt: quærit enim qui ad plenum & perpetuum reponit: quæritat q uix quotidie iquirendo uictum inuenit. Te. i adel. lana ac tela uictū quæritans Do.

Quærit id qđ difficile reperit. Teren. in heau. quære q tibi respondeat: uidelicet: nō modo indignus es inquit cui ego respondeam: sed uix inuenies q te dignum responso iudicet. Et quære tibi dicitur. Vir. quærat sibi fœdera turnus. Teren. in hec. quære. alium tibi firmiorem amicum. Dona.

Quærerem latenter significat præter uincula etiam tormenta adhibe. inde quæstionē habendam dicimus, i. tormenta adhibenda. Te. in adel. hunc abduce uinci quærerem. Do.

Quæ qualia & quanta. Teren. in hec. sed quid hoc negocii est modo quæ narrauit mihi in

tus bacchis. Donatus.

Quæstus est meretricis. Virgil. in priapeia. ut puta de quæstu libera facta suo. Teré. in an. dehinc quæstum occepit. Do.

Quæstionem itelligere debemus tormenta & corporis dolorem ad eruendam ueritaté. Se.

Quæstores a quærendo qui cōquirerent publicas pecunias: & maleficia quæ triú uiri capitales nunc cōquirunt, ab his postea q per quæstionem iudicia exercent quæstores dicti. Varro.

Quæstio a quærendo ab his cōquæstor. Var.

Quæsti pro quæstus. Varro pro metiro. æmulú illius artis atque obtrigilatorem quæ propter aliquos ános quæsti nihil fecit. No.

Quæsti uel quæstius dictum pro quæstus. Titinnius in fullonibus. Ni nos texamus nihil est fullones nobis quæsti. Plau. in aulularia. nam hic apud nos nihil é quæsti furtus. Neuius per deam sanctá libet nam quæstus sit. Te. i an. nunq̄ animum quæsti gratia ad malas idicam partes. M. Cato li. ii. quæstus causa dendebant suas res pueri No.

Quæstor dicitur prætor de pecuniis repetundis quæstionem exercés. Nam proprie quæsitores dicuntur criminalium quæstionum Virgilius. Quæsitor minos urnas mouet. Asco. pedi.

Quæo qui & quit. Salu. catil. sed neque ꝓcio neque gratia impelli quiuit. Pris.

Quæ quære indictione ac. Lau.

Quæstus ĩ plurali a queror pro querela. unde fit conqueror: cuius datiuus & ablatiuus est questubus. Quæstus uero quæstibus a quæro. unde fit cōquiro deriuatur per syncopam Quæsitum significat lucrũ nũmarũ. est eñ lucrũ etiá amicoꝝ: gloriæ scientiæ.

Quæstum etiá ꝓ actione lucrandæ pecuniæ. Cic. nam de artificiis & quæstibus qui liberales habendi sunt qui sordidi. Lau.

Quæboni montes sunt Trhaciæ.

Quem cōmodũ erat uetuste posuit. Ci. pro eo quem uolebat. Sic Te. Amat dabitur a me argentũ dũ erit commodũ: & est positum pro eo quam diu liberauerit. Asco. pedi.

Qui liberi fiebant ea causa calui erant: qđ tépestaté seruitutis uidebant̃ effugere ut naufragio liberari solent. Plau. in amphi. ut ego hodie raso capite caluus capiam pileũ. No.

Qui pro ut. & nō est ꝓnomé quando ut significat. Te. in an. Non q argumentũ narret: sed q ueteris poetæ maledictis respōdeat. & q q̄re qua ratione. Te. in adel. q magis moré gereret. Et qui ũde. idem in heci. nec q hoc mihi eueniat. scio. Et q utiná. idem i phor. q illũ dii oẽs pdát. Et q quoniá & qua rõne idẽ in eodé. q cognita tibi sit. q q̄obrem. idẽ in. an. q nō pōt. Qui scis quatenus. ũde scis? Qui ꝓ queádmodũ. idé in. an. facite fingite: inuenite qui det̃ tibi. Qui unde. idé in eodé. nam qui istæc tibi incidit suspitio. No.

Quies quietis etiam quintæ inuenit̃. Afranius. sollicito corde corpus non potitur nunc quie. Inde requies quintæ & tertiæ. Virg. iiii. tempus inane. peto requiem spaciumq; furori. Cicero de senectute ut meæ senectutis requietem delectamentaque noscatis. Inquies trium generum est. Pris.

Quirito & quiritor idem. Pris.

Quieto & quietor idem. Pris.

Quis cōmune erat apud antiquos. Terentius in heau. hunc oculis nostrarum quisquá nō uidit. plurali uero quis uel ques: accusatiuo quos uel ques: ut Pacuuius in modio. Ques sũt isti Cato. quescũq; romæ regna uidissẽt pro quicunque. Prisci.

Quidni due partes sunt sicut cur non. & sunt aduerbia affirmandi sicut quid istic. Terentius quid istic accedo. Pris.

Quisquiliæ pluraliter semper. Ser.

Quinquaginta milia numum; dicimus: nec statim centies numum dicimus: & centies sextertium nec quinquagita sextertia. Ser.

Quianam aduerbium interrogandi. Virgilius heu quianá tanti cinxerũt æthera nimbi. Se.

Quiris quiritis etiam in singulari. Hora. Quis te redonauit quiritem. Petronius dicit hic q ritis. Ser. in do. & Acro.

Quis commune est quoniam ex græco: τίς utriusque generis trahitur. similiter qui: ut qui mulier. Ser.

Quis præpositiuum est; qui subiũctiuum. Virgi. tamen inquirendo protulit qui casus agitares. Seruius in arte.

Quiritare est quirites ciere. Dio.

Quia interdum bis reperitur: interdum semel ponitur. aut post quod: uel quia qđ geminatur pro qa sequẽre subiũctiuo uel indicatiuo. Quintil. nō qa ꝓdesse nunq̄ satis fit. sed qa hoc ꝓspicere debet: ne quid peius q̄ fecerit faciat. Lau.

Quingeni pro quingenteni syncopatur. Lau.

Quidem ad distinguẽdas res ponit̃: aut per exceptiōem illius qđ affirmes. Quītil. Torquebis quidem filium: sed fatebitur mater; & cũ ille significatur hæc exceptio ut Cice. de offi. iii. ab optimis illis quidem uiris sed nō satis eruditis. Quo in loco etiam ponimus uerũ; uerũtamen: at: sed: cæterũ; tamen: attamẽ: sed tamen ponitur & alternatim in laudem uel uituperium. ut tu quidem fidelis es sed lentus & piger. uel cōtra. Tertio modo ponitur sequente aut uel similia. Cic. aut enim nemo quod quidem magis credo: aut si quisq̄ est

ille sapiens fuit. Lau.

Quippe quære in nempe. Lau.

Quin pro quinctiam siue atque etiam. Virgilius. Quin aspera, Iuno quæ mare a t. quæ. n. e. que fa. Consilia in melius refert. Quin pro ut non seu cur non. Vir. Quin uatem insanā aspicias. Pro cur non interrogatiue idē. Quin tu aliquid saltem potius quorū indiget usus uiminibus mollique paras contexere iunco Ci. pro rabirio. Qui compescitis istam uocē indice stulticiæ testem paucitatis. Lau.

Quicquid substantiuum est: similiter qd ideo genitiuum substātiui uel adiectiuum exigit: ut quid gaudii: quicquid pecuniarum qd & quicquid molle tenerum festiuum, quod uero adiectiuum est, similiter quodcūque, ideo substantiuum in eodē casu parit: ut qd animal quodcunque cœlum. adiectiuum uero respuit.

Quique qd interdum dissentit a suo ātecedēte. Salu. Est locus i carcere qd tullianū appellatur hoc in genere in numero quoq; ut Ci. omnes tenues atque humiles quæ maxima in populo multitudo est sibi præsidium paratum putant: raro tamen aliter. Huic diuersum est cum dictos respondet antecedēti cū deberet respondere sequenti substātiuo. Virgilius. At puer ascanius cui nunc cognomen Iulo, interdum fit per nominatiuum. Quin, notum est quid Glyconi acciderit cui Spiridion fuit cognomen. Fit etiam ītra relatiuū Liui. faustulo fuisse nomen ferunt. Terentius in heci. est nunc nomen fabulæ. Lau.

Quiuis & q̄tiuis differunt. Nam alter contēptionis est. quis. f. alter laudis. Te. in an. uidetur esse quantiuis preci. Do.

Quiane una particula est & reuera significat. Virgi. quarto æn. Quiane auxilio iuuat ante leuatos. Seruius.

Quianam pro cur: Vir. v. æn. Heu quianam tāti cinxerunt æthera nimbi. Ser.

Quiescere ille diciť qui est insolens & inquietus. Terē. in an. deinde ut quiscāt porro moneo & desinant male dicere. Dona.

Quidam dicitur quasi cum ignoretur nomen alicuius. Terē. an and. Interea mulier quædā paulo post Chrysidē nominaturus. sed ideo quædam ut gratam expectationem faciat simul & auidum lectorem nominis audiendi reddat. Donatus.

Quid uox quærentis est. Ter. in an. Eho quid Pamphilus quid symbolum dedit.

Quid ob quid propter quid. aut aliter. qd sit idest quid sit negocii. Sed quidam putant qd pro quare. ut quid ueniāt aut deest: nam ut sit quid nūquidnam qd comicū & terentianum est: cum exceptis num & tiam quid sufficere potuisset ad interrogationem. Terē. in an. uereor qd sit. Do.

Quid istic concedentis & uelut uicti uerbum est. tanq̄ si diceres quid. & habundat istic uel potius quid istic significat hominē de loco & de sententia decedere: ut e contrario præstare & resistere dicitur qui aliquid negat. Terētianus Chremes i an. Quid istic si ita istuc in animum induxti esse utile nolo tibi ullū cōmodum in me claudier. D.

Quid reditio quid uestis mutatio apud Terē. in heau. Sic ueteres. Plautus in trinū Quid tibi interrogatio aut consilium huc accessio. Celius. Quid tibi acceptio est argentum aut de meo amore uerbificatio est patri. Do.

Quid agimus consilium quærentis est: & qd nunc agimus languidi atque defessi Terētianus miles Tharso in heau. Quid nunc agimus. Donatus.

Quid me faciam plus est q̄ quid faciam. quid faciam de rebus: quid me faciam de ipso homine intelligitur. Te. in adel. ut neque quid me faciam nec quid agam certum fiet: & qd me fiet & qd mihi fiet dicitur. Do.

Quid hominis habes & quem hominem habes i eo differunt: q; qd hominis cū cōtēptu diciť: cōtra cum honore quem hominē. Te. in hecy. Sed quid mulieris uxorē habes Do.

Quilleus mons est arcadiæ.

Quin pro immo. Te. in and. Quin, tu hoc audi. alias quare non: alias quo minus. Idem in hecy. postq̄ uidet paratas: nec moram ullam quin ducat dari. Et quin alias imperandi uel corripiēdi uim habet. Idē in phor. quin omitte. Et alibi. quin age. Do.

Quin idest quinimmo: hortantis uox est. Vir. Quin tu aliquid potius saltem quorum indiget usus uiminibus mollique paras contexere iunco. ubi paras pro para ponitur indicatiuus pro imperatiuo. Seruius.

Quinquatrus festiuus dies dictus q; post diē quitū iduū celebraretur. ut trinatrus & sexatrus & septematrus & decematrus. Fe.

Quinquertium græ. uocāt πενταθλον quo die quinque genera artium ludo exercebanť ipsos quoque athletas Liuius quinquertiões appellat. Festus.

Quin particula quam grammatici cōiunctionem appellant, uariis modis sentētiisque cōnectere orationem uidetur. aliter enim dici putatur quasi cum increpantes uel exhortātes dicimus: quin uenis. quin fugis. Aliter cū confirmamus, nō dubiū est quin Mar. Tul. omnium fit eloquentissimus. Aliter cum sic componimus quasi priori uidetur cōtrariū.

Quintipor seruile nomen frequens apud antiquos a prænomine dictum: & marcipor scil.

cet a Quinto & Marco. Fe.

Quintipor seruile nomen frequentis apud antiquos a prænomine domini dictũ ut marcipor scilicet a quinto & marco q̄uis sint q a numero natorum ex ancilla quĩto loco putẽt imo quinipor compositum a quinto & puero ita marcipor marcipuer publipor publypuer dicitur.

Quinque uiri constituti mensarii electi q æs alienum dissoluerent.

Quinarius pro quinque libris. Pli. quære in dictione denarius.

Quietalis dicebant ab antiquis horchus Fe.

Quintia prata trans thyberim a Quĩtio ciue romano cuius fuerunt dicta sunt. Fe.

Quintiana appellatur porta in castris post prætorium ubi rerum utensiliũ forũ fit. Fe.

Quinque genera signorum obseruant augures: ex cœlo: ex auibus: ex tripudiis: ex q̄drupedibus: ex fibris. Fe.

Quiesco penultima longa nõ autem breui ut quidam pronuntiandum putant. A.g.

Quinquatrus ꝙ quinque ab idibus dierũ numerus sit actus nihil. A.gel.

Quinque facibus cũ utunť ĩ dictione nuptiis.

Quinarii numeri significatio ibidem.

Quinquatrus hic dies unus ab nominis errore obseruatur pro ĩde ut sint quĩque. dictus a tusculanis. post diẽ sexto idus similiter uocatur sexatrus. & post diem septimũ septimatrus. sic hic qui erat post diem quintũ idus quinquatrus dictus dies. Varro.

Quintilis quintus mensis a martio quintilis. & sic deinceps usque ad decẽbrẽ ab numero.

Quippe significat quidni. Fe.

Quirinus uel quirinalis mõs est romæ dictus a fano quirini quod in eodem fuit seu a quiritibus qui cum Tacio sabinorum rege ibidem castra habuerũt seu a Romulo q Quirinus uocatus ẽ ab hasta quam gerebat: quæ sabinorum lingua dicitur quiris.

Quirinus Romulus. sic enim appellatus est ꝙ hasta utebatur: quæ sabinorum lingua quiris dicitur. Vnde & securis quasi semi quiris uel a κοίρανος græ. regem significat. Constat autem romanos græcos fuisse. Vel idcirco Quirinus dictus est ex generis nobilitate a Marte qui cum seuit Gradiuus dicitur. cũ autem tranquillus quirinus appellatur: denique in urbe duo eius templa sũt; alterum q̄rini intra urbem quasi custodis & tranquilli alterum ĩ uia Appia extra urbem prope portam quasi bellatoris idest Gradiui. Ser.

Quirinalis porta dicta est siue ꝙ ea in portam quirinalem itur: siue ꝙ proxime eam est quirini sacellum.

Quirinalis dies quo q̄rino fiebant sacra eadẽ & stultorum feriæ sunt appellatæ. F.

Quirinalis collis dictus est quia in eum commigrare sabini a curibus uenientes. quamuis alii a templo quirini dictum putent. Fe.

Quiritium fossæ dictæ ꝙ eas ancus martius cum urbem circundedit. Quiritium opera fecit. Festus.

Quirinus a quiritibus. Varro.

Quirinalia quid est ꝙ stultorum ferias nominant An ꝙ hunc diem ut iuba dicit his assignauerunt qui cuius essent tribus ignorarẽt An his qui ut non alii tiburũ fornacalibus rem diuinam fecerunt: quod aut ĩpediti fuissent: aut aliquo peregro profecti aut denique diem ignorassent hoc tempore recuperandi illius festi potestas data esset. Plu.

Quirinalis collis dictus ab æde q̄rini. Ouidius hunc igitur ueteres donarunt æde sabini Inque q̄rinali cõstituere iugo.

Quinquenale certamẽ ĩstitutum Ioui capitolino ubi musicæ equestri cursu gymnicis ludis certabatur & plures aliquanto erant coronati: ut ait Tranquillus q̄ nunc sunt.

Quincum est genus mẽsuræ.

Quĩquatria enim coronæ præmium dabat lunenalis cum farre & iuno uestam ianumque rogabat.

Quirinalia a quirino feriæ. Varro.

Quiritare dicitur is qui q̄ritum fidem clamãs implorans. Varro.

Quirites a curensibus: ab his cum tacio rege ĩ societatem uenerũt ciuitates; ut quiritare urbanorum: iubilare rusticorum. Var.

Quirina & sergia duæ tribus erant romæ. As.

Quirinus require in saturnalia. Macro.

Quisquiliæ idest terrarum purgamenta. Seruius in arte.

Quispiam significat aliquem. sed unde sequẽs pars eius usurpare cœperit inuenire non potest. Festus.

Quisquiliæ putantur dici quicquid ex arboribus minutis sursulorum caditur: uelut quicquid cadit. Festus.

Quarto prætorem fieri & quartum ꝙ quarto locum significat & tres ante factos. Quartum tempus significat: & est ante factum.

Quondam trium temporum est. Ci. in uect. fuit quodã ĩ hac repu. uirtus præteriti est. Vir. & quõdam tua dicere facta sat erit. futur est. Idem secundo. quondam etiam uictis redit in præcordia uirtus. præsẽtis tẽporis est. Pri.

Quoque pro etiã copulatiua. Vir. vii. Tu quoque littoribus. n.e.n. Aliquando superuacua & est completiua. Idem Multa quoque & bello passus dum conderet urbem uel similitudinis est pro item. Pris.

Quo loco dicitur in Italia: an in græcia quæ

K n

ris sin aũt quo loci de loci parte.Ser.
Quotodio pro quotidie copio posuit.Ser.
Quod poteris.Te.pro inquãtum poteris.Ser.
Quoties toties millies centies decies dicendũ Caper.

Quod scribis gaudeo:& qd scribas:hinc similia sũt:credo: opi nor:puto: lætor:uoluptaté capio:& reliqua.Preterea uolo qd scribas nõ autem scribis.huic similia sunt mãdo:iubeo: impero:exigo:postulo:& cætera.In illo superiore cauendum est ne diuersorũ modorum uerba copulemus ut in illo terẽtiano. An ꝙ uiam ignorãt an ꝙ iter perferre nequeãt. est enim dicendum ignorent.Lau.

Quod aũt qd uero quære in dictiõe nã Lau.

Quo mihi fortuna.si non permittitis uti.Ho. idest ad quid uultis mihi esse bona fortunæ. sic uenuste interdum desũt uerba in oratione. Cicero ad fabium:martis uero signũ quo mihi pacis auctori. Quin.quo per fidem diuitias ceco. quo ducit hæc uia dicimus non ubi.Caper.

Quosset mõtes ultra armeniã & babylõiã sũt.

Quoad uiuet cum item dicit quoad morief. uidenf quidẽ dici duæ res.sed idẽ atque unũ tempus utraque uerba demõstrant. Item cũ dicitur quoad senatus habebitur.tametsi haberi atque dimitti contraria sunt:unum atq; ipsum tamen utroque in uerbo ostenditur. Tempora enim cum inter se opposita sũt ac coherentia:& alterius finis cũ alterius initio misceatur non refert.utrum per extremitatẽ prioris aut per initium sequentis locus ipse confinis demonstretur.A.g.

Quod significat aliquid præterq̃:ꝙ in usu fere est ut græci dicunt ὅτι.Fe.

Quod lydii pueri præsulis essent glabri ac depilis ꝑpter ætatem:quos antiqui romani lydi:ut est in primo Varronis de uita patrum. Ideo Plau.in aulula.Tu istũ gallũ si sapis glabriorem reddes mihi q̃ uulsus lidius

Quod plærique omnes faciunt adolescentuli attende locationem:aut enim qd in quæ uertẽdum est:ut sit quæ omnes faciũt adolescẽtuli.aut qd ad singulare eorum studiũ ad iũgendum æquos alere canes nutrire ad uenãdum.aut certe figurata locutio ẽ:ut ẽ illud si quisq̃ est q placere studeat bonis q̃plurimis: & minime multos ledere.in his poeta nomẽ profitef suum ergo figuratũ qd rectũ esset si diceret quod omnes faciunt adolescentuli horũ ille nihil præter cætera studebat.Do.

Quod post quod.Vir.quod te per superos.Teren.in and.qd te rogo per hanc dextram qd pro nam aut itaque.Idem in heci.quod si refecierit peperisse eam.Do.

Quod remedium inueniam:plus est dicere q̃ nullum remedium inueniam.Terẽ.in phor. quod cum audient qd eius remedium inueniam iracundiæ.Do.

Quo iure quaque iniuria prouerbiale hoc est quæ sunt fas nefas uelis nolis.Teren. in and. quo iure quaque iniuria me præcipitem i pistrinum dabit.Do.

Quo quare.Te.in and.quo æquior sum Pamphilo.Donatus.

Quod secũdum morem quottidianum tũ dicif cum fit transitus a mentione rei alterius ad alteram:& significat q̃diu. Terẽ.in phor. quid pædagogus ille:inde uero quod senem quoad expectatis uestrũ & recte expectatis: quia aduentus finis est expectationis.Do.

Quondam præteritum tempus notat. Cicero in uecch.Fuit ista quõdam in hac repu. uirtus Terẽ.in heau.Isti fuit generi quondam quæstus apud sæculum prius.

Quõdam futurum significat.Vir.i buc.quondam tua dicere facta tempus erit.Ser.

Quõdam ĩstãtis tẽporis est.Vir.ii.æne.quõdã ẽt uictis reddit ĩ præcordia uirtus.Ser.

Quoniam nõ solum significat id qd quia.sed etiã id quod postq̃. hac de causa ꝙ græ. ẽτι utriusq; significationem obtinet.Fe.

Quotiens per accusatiuum casum ãnos uel dies loquimur iuges significamus.quotiẽs per ablatiuũ ĩteriectis aliquibus ãnis uel diebus Itaque optantes multis annis dicunt multos annos melius dixerint. Virgilius libro secũdo geor.Ergo nõ hiemes illã: nõ flabra neq; hymbres cõuellũt immota manet: multosq; per ãnos:multa uirum uoluẽs duranda sæcula uincit.Plau.in trinumero:

Quia ruri dum essem ego uos sex dies me absente atque ĩsciente inconsulto me ædis uenalis hasce ĩscripsit litteris.Turpi.ĩ philopat. Ecce autem tuo in ore ut soles uidere mihi agere pati:quia hos dies cõplusculos intercapedo sumpti faciũdi fuit.Idem etherarius ad illas commigrat habitamus hiemẽ totã cũ mulierculis.Vir.li.ii geor.Septem illũ totos ꝑhibẽt ex ordine menses fleuisse.Cice.de.repu.li.i.nec tãtum carthago habuisse opũ sexcentum fere ãnos sine consiliis & disciplina. Idem ĩ eodem.li.ii.Itaque illa præclara cõstitutio.Romuli cum ducẽtos ãnos & uiginti fere firma mansisset.Nonius.

Quotiens genere neutro plurali numero opera legerimus significabantur fabricæ Virgi. li.iiii.æn.Pendent opera interrupta minæq; murorum ingentes.Cum genere fœminino numero singulari ĩtelligẽdum.Aut opus uel laborem pro mercede sumptum. Plautus in asina.Par pari hostimentum datum opera ꝑ pecunia.Nonius.

Quum pro quando cum præpositio est duabus in utroque sequentibus litteris uictorinus marius quú eũ fuerit aduerbiũ temporis per qu siue unũ siue duo scribatis ut Quirinus primũ & quádo hoc faceremus: at si fuerit coniunctio per c scribi debet ut causa cato cum lucio. Ego tamé non opus esse geminata u existimo quia non solet geminari ea littera & quotiens altera uocalis ponit̃ ideo ponit̃ quod aut aliquid facit ut insequens sequit̃ aut ne differre uideatur a suis ut sic dicam sotoribus ac fratre hoc ẽ aliis ut sie pso nis & alio numero ut insequor loquor sequeris sequitur sequimur loqui ris loquitur loquimur imo quia post q necesse est u cũ altera sequi uocali ut Pris. docet quum aut gemino u aut post u addito o scribere necesse ẽ.

In principio dictionis græcis semp aspiratur. r pro s littera sæpe antiqui posuerũt: ut maiosibus meliosibus lasibus fesiis: pro maioribus: melioribus: laribus: feriis. Festus.

Rabre dictum est a rabie. Varro. Idẽ antiquos tecti quid est quod laceras quid rabis: quid uis tibi. Ceci. in hypolime oraste: rabia rabere se ait. Nonius.

Rabis canes primum ætate idonea parandi: q catuli & ueruli neque sibi neque ouibus sũt præsidio. & feris bestiis nonnunq̃ predæ facile debent esse formosi, magnitudine ampla oculis nigrantibus: labris subnigris aut rubicundis: neque restimis superioribus: neque pendulis subtus mẽto supresso: & ex eo enatis duobus dentibus: dextra & sinistra paulo e minus superioribus directis potius q̃ brochis actuos quos habeant labro tectos capitibus & auriculis magnis & altis: qui ĩgrediẽti ei displorantur: digitis discretis: unguibus duris: ac curuis. Varro.

Rabidus a rabie qui morbus caninus est. Fe.

Rabula dicitur multis intentus negotiis: paratusque ad radendum: quid auferendum. Vel quia est in negotiis agendis acrior quasi rabiosus. Festus.

Rabula a rabie dictus est quem nunc aduocatum uel causarum patronum dicimus. Cic. in orato. Non enim declamatorem aliquem deludo. aut rabulam de foro, sed doctissimũ aut perfectissimum quærimus. Inde & Sal. Canina ut ait Apius facundia exercebatur. Nonius marcellus.

Rabulæ litigiosi a rabie dicti. Varro in Papia pape. Ille ales gallus qui suscitabat arcarum emisetatum an hic: quia gregem rabulorum Nonius.

Rationem etiam malam dixit. Terẽtius. ĩ adel. Vestram satis nequeo mirari rationem cum non sit ratio nisi bona: sed sic loquitur populus. Donatus.

Rancidulum est putidũ uel asperi saporis contempteque gulæ.

Rabula causidicum in foro minima de causa oblatrantem significat.

Radicitus aduerbium a radicibus. Virgi. lib. ii. æne. Radicibus eruta pinus. Pris.

Radius uirga philosophorum qua geometræ lineas indicant. Virgi. descripsit radio totum qui gentibus orbem. Ser. in arte.

Radii textoris instrumenta q̃bus telæ texunt̃. Vir. æn. ix. Excussi manibus radii. Ser.

Rala dicta uestis a raritate. Plau. ĩ epidico. Tunica rala tunica spissa. No.

Ramnes oppidum est in attica ubi nemesis colebatur uicum tamen. Strabo.

Rhadamanthus apud inferos qui rex liciæ fuit prouinciæ coniunctæ cum phrygia. imo frater minois in creta.

Ramenta antiqui dici uoluerunt quasi quoddam proiectiuũ purgamentum. unde & quintus Flaccus. Lucilius ĩ epio carmine ait uilissimum ramentũ ꝑ linosa poscis. Fulgenti.

Ramices dicunt̃ pulmones uel hyrnea. Plau. in mercator. Tui causa rupi ramices atrũ dũ sputo sanguinem. Idẽ in penulo. Neque nos qui nq̃ flagitamus neque nos quisq̃ flagitas. tua caula nemo nostrorũ est suos rupturus ramices. Var. in trihodite priusq̃ in horchestra pistaules isset tibras dum sue ramices rũpet. Lucillius libro octauo. Quod deformis senex appetitus aspota grosus est qd̃ mancus miseteque exilis ramice magno. Varro. in gerum. didascolo. Rapta an nescio quo mulione rapturis ramicis rumpit. No.

Rana require in anguilla. Varro.

Rannensis require in ager romanus. Var.

Rauum fuluum. Ci. acade. li. iiii. Quia nobil metipsis tũ ceruleum: tum rauum uidet̃ qd̃ que nunc sole collucet. No.

Raui coloris appellantur qui sunt inter flauos & cesios: quos Plautus. appellat rauistellos. Quis inquit hæc mulier & ille rauistellus q uenit. Festus.

Rapula neutro genere pro rapa. Hora. protulit. Porphyrion.

Rapa ager si nebulosus sit rapam rafanum. milleũ: & panicũ fieri oportere. cato scribit. V.

Rapere uitio dare uituperare. Terẽ. in adel. Et aduersarios rapere in priorẽ partem. Do.

Raptio rapina. & raptus differũt. Nam raptio ad personam refertur. rapina ad rem. raptus ad stuprum si proprie uolumus loqui. Terẽ. in adel. dispeni thesiphonem. audiui filium una fuisse in raptione. Do.

Rapi simulatur uirgo ex gremio matris: aut si

ea non est ex proxima necessitudine eum ad uirum trahiturqd uidelicet eas res foeliciter Romulo cessit.Fe.

Rapi solet fax qua praelucente noua nupta deducta est ab utrisq; amicis:ne aut eam uxor sub lecto uiri ea nocte ponat:aut uir in sepulchro côburédâ curet:quo utroque mors propinqua alterutrius captari putat.Fe.

Rapiada nomẽ uiri qui dum rapit occidit.

Raphanũs quoque graeca uox est radiculáque significat habetque r aspiratũ apud illos.

Rapti dicuntur qui moriunť ãnis pueriilibus.

Radamanthus iudex inferorum.

Rabbi rhacca rhama ide dictiones in dictionibus graecis nomen ab r incipieas aspiratur geminatum in media dictione si fuerit secũdum habet aspirationem.

Rapinatores pro raptoribus Varro.in marco. In iuidiã ueniant i hocipso rapinatores. Lucil.ii.secundo.Homo impudicus & inpune. rapinator.Nonius.

Rapio stupro.Vir.quarto aen.Rapta garamantide nympha.Et alibi:rapias sine more sabinas.Seruius.

Rapidus uelox.V.li.primo aen.ipsa Iouis rapidum iaculata e nubibus ignem.Ser.in ar.

Rapio cum festinantia praehendo.Vir.vii.aen. raptis concurrũt telis ũdique indomiti agricolae.Seruius.

Raptus illicitus coitus.& rapere stuprare.Vir. quarto geor. raptoque potitur.& hic amone satus rapta garamãtide nympha:idest stuprata Seruius.

Rapunes a rapido dicti. Var. in papia pappo. Praetor uester eripuit mihi pecuniam de ea quaestum ad animum ueniam ad nouũ magistratum:cum hic rapo umbrã quoque spei deuorasset.No.

Ra enter pro rariter Cato protulit. Ser.in ar.

Rarenter pro rare Cecilius in plocio.Tu mirũ non uis odiosam tibi esse quam rarenter uideas Pom.i erga.Lõge ab urbe uillicari quo herus rarenter uenit non uillicari:sed dominari est mea sententia.N.

Rarenter.Cecilius in pamsimacho edepol uoluntas hominis rarenter uenit.Neuius in exodio. Multum ames:paulũ de crebro uenias rarẽter Ennius in andromacha.Sed quasi ferrum aut lapis durat rarenter gemitum conatur trabem ergastulo longe ab urbe:uelificari quo herus rarẽter uenit.Liuius in thereo. rarenter uenio.No.

Rarẽter cũ dicamus ab osco thusco grae. osce thusce graece. a gallio tamẽ & mauro gallice & maurice dicimus.Itẽ a probus probe: a doctus docte sed a rarus nõ dicitur rare:sed alii raro dicunt alii rarenter.A.g.

Rarum consuetudine in frequens significat. Vir.libro undecimo. Qua rara acies interlucetque corona.M.T.de off. libro primo. Sic ad hoc genus castigãdi raro inuitique ueniamus.Nonius mar.

Rasores fidicines dicti:quia uidẽtur chordas ictu radere.Festus.

Rarus electus praecipuus & sũmus.Vir.iii.geor.Hic rarum tamen in dumis holus.Se.

Rastra qđ terram radant appellantur.Fe.

Rasciles calathi quasi rasi nihil extantis ac redũdantis plenitudinis.Virgi.Et torno rasile buxum quasi rasibile.Lau.

Rastelli hyrpices sic dictae a quibusdã rastelli ut hyrpices quibus festucas abradũt quo ab rasu rastelli dicti & rastri quibus dentalibus penitus eradunt terram atque eruunt a quo rutrubatri dicti.Var.

Rates uocant ligna colligata quae per aquam aguntur quo uocabulo interdum etiam naues significantur.Fe.

Ratio ratiũcula.Pri.

Rationem habeo: idest respectum sed in bonum:ut habenda est ratio salutis nõ autẽ periculi.Cicero tamen inquit in.ii.officio.Siue ratio constantiae uirtutisque ducitur Sed cũ ablatiuo aliud est.ut Cicero in Catone maiore.Rationem habet cum terra idest negociũ & cõmercium.Idem in tusculanis inquit.Habere commercium cum musis. Et ad Aticũ inquit.Cum omnibus musis rationem habere cogito.Rationem constare est aequam legitimamque rationem aut ostendi.aut apparere ostendi posse.Plinius iunior.Mirum est quã singulis diebus in urbe ratio constet aut constare uideatur:pluribus cunctisque non constat. Lau.

Ratio a reor est enim animi aspectus quo per seipsum intuetur uel ratio est animi aspectus quo bonum malumque discernit uirtutes eligit.

Ratum stabile firmum:ut ratum habebo quicquid pro me feceris ita iurisperiti ita omnes utuntur.

Ratis dicta nauis longa propter remos q̃ hi cũ per aquã sublati sunt dextera & sinistra duas partes efficere uidentur. Varro.

Raticulum quadrantem dictum putant qđ in eo & triente ratis fuerit effigies: ut nauis in asse.Festus.

Ratissima quoq; ab his quae dicimus rata unde etiam rationes dictae.Fe.

Ratis proprie connexas inuicem trabes significat quae grae.& σχεδια dicić abusiue quoque nauem significat.Ser.

Ratus sum significat putaui. Itẽ ratus certus ac firmus.Seruius.

Ratumena uel rutumena. porta a nomine cuiusdam aurigæ sic appellata. Fe.

Raudum dicebatur æs. Varro.

Rauim dicebant pro raucitare. unde & uerbũ rauio rauias. Festus.

Rautio rausi rausum Luc xix. Futurum participiũ protulit: rausuro tragicus qui carmina prodit honeste. Pri.

Rauci tẽpetuosi. Hora. i. car. Fractisque rauci fluctibus adriæ. Acron.

Rauraci populi finitimi erant eluetiorum inter celtas qua rhenus interfluit in prouincia bisuntina: quos esse basilienses puto rhenus enim per eluetiorum & sequanorum fines ꝑfluit & ipsis sequanis ascribuntur.

Rauca obtusæ uocis. Acr.

Raua uox rauca & parum liquida. proxime canum latratum sonans. unde etiã Causidicus pugnaciter loquens: rauilla seu rauola. Fe.

Rauis est raucitas. Plau. in aulu. ubi siquid poscamus queat rauim poscam prius Idem in cistellaria. Expurgabo hercle omnia ad raucã rauim. Nonius.

Re per apocopem a retro factum uidetur. ut respicio reuertor: idest retro aspicio. uel a re retro. P.

Rearina palus est Italiæ: & qua in parte nomẽ ostendit. Huius in exitu aiunt excrescere saxa aquis: aliam proprietatem superaddentes qđ earũ suffragio durent ungulæ iumẽtoꝶ.

Reapse est reipsa. Pacuuius Si nõ est ingratum reapse qđ feci. Fe.

Reboare resultare remugire qđ græcũ est ἀναβοάω Nam apud latinos nullum uerbum ẽ qđ o ante finalem habeat excepto ichoo. qđ tamen maiores aliter scribebant aspirationẽ interponentes duabus uocalibus & dicebãt incoho. tria enim tantum habent nomina q̃bus c litterã sequeretur aspiratio: sepulchrũ: horchus: pulcher e quibus pulcher hodie tãtum recipit aspirationem. Ser. in ar.

Reboant siluæque & lõgus olympus dixit V. quia est apud Lucretium. Nec cithara reboant laqueata aurataque tecta. Macrobi.

Recellere reclinare. excellere in altum extollere. Festus.

Receptitius seruus est qui ob uitium redibitus est. Festus.

Recula diminutiuum a res. Pl. i cistellaria. Siquidem impares pro copia pro recula. Pri.

Receptus mos est quæ sua sponte ciuitas alienum adsciuit. Festus.

Receptitium seruum quidam ab ea proprietate dictum uolunt. ut si nequam & nihil sit q uenundatur ob aliquod uitium aut maleficium a distractore recipiatur. Sed uera hæc eius nominis interpretatio quem mihi data dote: aut donatione qs exceperit: qđ est proprie receperit. Plau. in trinũ. Posticulum hoc recepit cũ ædes uendidit. Cato mulier & magnam dotẽ dat & magnã pecuniam retinet. Ex ea igitur re familiari ex qua sibi dote data retinuit pecuniã a uiro forte irata repetere istituit: apponit ei flagitatorem receptitiũ hoc est proprium suum quẽ reliqua pecunia receperat: nec dederat dotis nec exceperat. Cice. de ora. li secũdo Sed dicis te ædes cum uẽderes ne in rutis quidem & cæsis ouum tibi paternum recepisse. No. M.

Recte dicere & uere dicere differunt. recte enĩ ad uerba refertur. uere ad rem & sentẽtiam. Nam possumus recte & falsum dicere dummodo nullo uitio uerborum nõnunquã dicatur: quãq̃ & ipsum fallere in tẽpore quidã de officiis scribẽtes rectum putẽt. Ter. i ade. & recte & uere dicis. Do.

Receptare frequentatiuum est idest frequenter recipere. Ter. i hec meũ receptas filiũ. D.

Recentare honeste positum pro nouare quod est græce ἀνανεόω Sen. Actius iamiam albicascit phoebus: & recentatur cõmune lumẽ hominibus. No.

Recentiorum nouorum. Marcus Tullius de finibus bonorum & malorum libro secũdo horum recentiorum nunquam dictum ab illo quod sciam. Nonius.

Reclusũ propter leuitatem genus uestis. Va.

Recuperata est cum inter ciuitates peregrinas lex conuenit. ut res priuatæ reddantur singulis recuperentur. Fe.

Recinates nunc recanetẽses dicuntur.

Reciprocare ꝓ ultro citroque poscere usi sũt antiqui quia ꝓuocare est poscere: ũde æquo gremius sublectare ac figere. Fe.

Recipere extinguere prosternere. Vir. in i iii. Totum cui cominus ensem condidit assurgens & multa morte recepit. No.

Recordo &. dor. idem significant. Pri.

Recens frequens: decrepitus: astutus: togatus: palliatus: barbatus speciem habẽt participiorũ. sed nomina sunt. Ser.

Recens aduerbium temporis est: ut recens sciri potest. Ser. in ar.

Recludo quod clausum erat aperio. Lau.

Recedo quære in uerbo decedo. Lau.

Recipere dictum est datum accipere. Ma. Tu. de offi. libro secundo. Cirillum quẽdam sua dentem ut in urbe maneret. Xerxemque recipꝛẽt lapidibus obruerunt. Nonius.

Recipere reuocare. Virgi. li. ii. Et sic effata recepit ad sese. Tul. de offi. libro tertio. qui cum ad diem recepisset: & admiratus eorum fidẽ tyrannus. No.

Recipere exceptum facere. Plau in trinummo

Vbi nunc adolescens habet posticulum hoc recipit cum ædis uenderent.No.
Recipere recipiam.Fe.
Reciproca animum inq̃ odiose. Enni.in ãdromeda. Riscus protsus reciprocat fructus ferarum.Nonius.
Recidimnia peregrinas uestes q̃bus i gymnasio utebant.nã gymnalium a peregrinis iuẽtum est in urbẽ ubi iuuenes se exercendo & ungẽdo uires animi amittebãt ut scribit Pli. Recidimna aũt uestes sunt q̃bus in gymnasio utebant ut ẽdromydes reclamare spectatorũ est qui stati reclamãt siq̃d īepte dixeris.
Recentia noua uel nitida ualde abusiue ꝓ noua non enim q̃equid est nouũ recens est sed naturalia intacta recentia sunt.
Redẽptores dicũt q̃ susceprũt opera cõficiẽda
Redimere itẽ est assequi præcio.
Recidiua renascẽtia.Vir.x.æn. Dum latiũ teucri recidiuaq; ꝑgama quæruntur.tractus autem sermo est ab arboribus: quæ alus fœtibus repullant.ergo illud solum recidiuũ dicimus q̃d ẽ postea quãdo renascitur.Ser.
Recidiua post casum restituta. Vir.iii.æne.& recidiua manu posuissem pergama uictis. S.
Reciproca est cum ũde quid profectum redit eo q̃ ab accipere prouocare fictum:aut q̃ poscere pro rogare.Var.
Recipio.i.exceptum facio.Plau.in trinummo Vbi nunc adolescẽs habet posticulum hoc recipit cũ ædis uenderet.Ser.
Recipio libero.Vir.i.æn.frugesq; receptas; & medioque ex hoste recepi.Ser.
Recipto promitto: qua significatione græci προσδέχεσθαι usurpant.Cecina ad Ciceronem Sed tamẽ ego filium dixerã tibi librũ legeret & afferret:aut ea conditione daret:si reciperes te correpturum.Se.
Recordauit. Quadrigarius in annalibus dixit Is ubi datum cognouit & patria eum recordauit.Nonius.
Rece appellantur uestimenta uirilia:quæ astãtibus & in altitudine texuntur Fe.
Recinum omne uestimẽtum quadratum:ũde recimati mimi.Fe.
Recaluaster qui fronte calua est non toto capite:quasi recaluatulus quod diminutiuũ est Laurentius.
Reda uehiculum. Cic.in episto.ad Varronem Quod sit tuam heri redam non habuissẽ.uarices non haberem.Non.
Redãdruare redire.Lucil.li.ix.ut uulgus redãdruet.Inde Pacuuius in chryse. græcos nihil mediocriter redandruare.No.
Redam pro curru. Varo.in marcipore posuit, regi. Medeam aduectam ꝑ aera in redam sequebatur reda cum lenonibus comites neq̃ simi.Ci.philip.ii No.
Reddere reponere.Plau.in mustel.tẽpestas uenit cõfringit tegulas hymbricesq; dominus indiligẽs reddere alias ne aulu.No.
Reddere dicitur acceptũ restituere.T.in phor. si quis quid reddit magna ei habenda gratia Nonius.
Reddere exponere & dare.Pla.in aulu.tibi ego rationem reddam stimulorum seges.No.
Redẽptitauere ut dominitauere.Fe.
Reddere & restituere differunt. reddimus q̃ nos uult.restituimur quibus nos uolumus ergo restituimur uolentes reddimur uolentibus.Redditur domino seruus.restituũtur parentibus filii.T.in heau. Cupio abducere: ut suis restituam ac reddam.Do.
Redire in peius est;& a processu retro: Teren. in phor.q̃ si eo meæ fortunæ redeunt phanium abs te ut distrahar.Do.
Redibitur tum id proprie dicitur q̃d redditũ est improbatumque: & qui dedit rursus coactus est habere id q̃d ante habuit.Fe.
Rediuia siue rediuium dicitur cũ circa ũgues cutis se soluit.quia dure est soluere.Festus.
Rediuiuum est ex uetusto renouatum.Fe.
Rediuiua quæ post interitum redeunt.Ser.
Redemptor est sector apud Hor. & redemptura apud Liuium.
Rediculi fanum extra portã capenam fuit q̃a accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus uisis.Fe.
Redimunt redeunt.Festus.
Redire manifestam habet significationẽ. Ter. in an.Redeo ĩde iratus atque ægre fouẽs. N.
Redire referri reuocari.Lucil.li.xvii. Si non tamen ad te hoc redit hoc carebis commodo Vir.ii.geo redit agricolis labor actus in orbem.Nonius.
Redibo pro reddam Plau.in cassina.iuri redibo.Idem in menec.Saluum tibi & mihi dedisti redibo.Idem ego seruabo quasi sequesthi dens redibo neutri.No.
Redditur quicquid ad nos per alterum transit. Vir.iii.æn.& uox reddita fert ad aures. nã ad eum uox missa per tumultum est & litteras redditas dicimus. Ci.ad decium brutum parui magni interest quo tibi hæc tempore epistola reddita est.Nonius.
Reddo uerbum sacerdotale est: reddi enim dicebantur exta cum probata & electa aræ supponebantur. Vir.ii.geor. Lancibus & pandis fumantia reddimus exta.Ser.in.ar.
Redostire est gratiam referre nam & hostire ꝑ æquare posuerunt.Fe.
Redduco & reduco per unum d. Virgi.quarto æn. Eiectam classem sociosque a morte reduxi.Priscianus.

Reducta.i.dēsa siue secreta.Ho car.In ualle reducta aut certe flexuosos sequit̄ mōtes.Ac.

Reducere soluere repignerare.Festus.

Redurare aperire cōtra id qd dicitur obdurare.Var.in agathone.pueri obscœnis uerbis nouæ nuptæ aures habent.No.

Rdūdare redire No.

Redundare abundare.Lucil.li.xxvii.primo redundat aurum & thesauri patent.No.

Reduces qui pericula euadunt.Vir.i.æn.namque tibi reduces lotios.Seruius;

Reor actiue & passiue antiqui protulerūt.Pri.

Refero quære in uerbo fero Lau.

Refigo qd fixum erat educo.Lau.

Referre gratias quære in agere gratias.Lau.

Referre recensere.Virg.in buc.Cogere donec oues stabulis numerumque referre iussit.N.

Referre ascribere.Varro i eumenidibus.Forēses decernunt ut existimatio nomen meum insanorum numerum referat.No.

Referre significar pferre idicare.Vir.ii.æn.referes ergo hæc.& nuntius ibis pelidæ genitori.Nonius.

Referre ostendere.Lucil.li.i.quæ possit ordiri quis nequeat referar unde.No.

Referre reuocare.Vir.li.xi Ille pedem referēs: & inutilis inque ligatus.No.

Referre reddere.Vir.i viii.O mihi præteritos referar si iupiter annos qualis eram.

Refert.i.pdest.Vir.iii.geo.præterea iā nec mutari pabula refert.nā exhibet q pstat: q paresider eius de quo agit̄ psentia restituit nō tātū q solū corpus:sed etiā qui omnē rem conditionemq; reddita causa præstat & tota restitutio iuris est interpretatio.Ser.

Refero inuoco.Vir.v.æn.hūc morem cursus atque hæc certamina primis.Ascanius longam muris cum cingeret albam rettulit.hoc est innouauit.Ser

Reficio recreo.Vi.li geor.& saltus reficit iam roscida luna.Seruius.

Refragabūt p suffragabūt.Sisena hist.li.xxii.Multi populi plurimæ cōtiones dictaturam oibus animis & studiis refragauerunt.Ser.

Refrina dicebant quæ ex segete causa auspicii domum uel sacrificiū referebant.Ser.in.ar.

Refutare redarguere compositum a fido uersa a littera in.u.Festus.

Regalia exta appellabantur quæ potētibus in speratū pollicebant̄ honorē: humilioribus hæreditatem.filio familiæ dominationē.Fe.

Regale est dignum rege.Festus.

Regium est qd est aut fuit regis.Fe.

Regifugium sacrum dicebant quo die rex Tarquinus fugerit e roma.Fe.

Regium urbs calabriæ a rignio dirūpo q ibi Italia a sicilia dirupta est:& rhegini ciues.

Regium urbs Galliæ cisalpinæ ūde reginēses ut cumani ex cumis oppido armarum in Cāpania & comenses ex como Galliæ:& albani ex alba i Latio.& albenses ex alba ad lacum fucinum.Tor.

Regis mons est inter panoniam & italiam prius ai nasoræ uocabatur.

Regini & reginenses quære in albanis.La.

Regnata participium sine uerbi substātia.Ho.car.flumen & regnata petam laconi rura palāto.& Vir.acri quōdā regnata lygurgo.Ac.

Regia domus ubi rex habitat.Fe.

Regium appellatur id municipium: q in freto siciliæ est: q a rūpēdo dictum est.Fe.

Regiescit apud Plautum significat crescit.Fe.

Regilla uestis diutium a regia dicta:& basilicā an regillam uestem induam an mediculum Varro i Papia pape Collum procerum fictū leui marmoreq; regillam tunicam diffingitur ē purpura.No.

Regredere reuocare.En.i acholle:quo ni certare aut morata gradū regredere conare.N.

Reiculas oues aut ætate aut morbo graues.M.Cato li.de liberis educandis.Et in grege opilominus idoneas oues remouere solet quas reiculas appellat.Sepe enim unus puer petulans atque impurus inquit gregem puerorū inficit.Nonius.

Rei appellatio latior est q̄ pecuniæ:quia etiam ea quæ extra computationem patrimonii nostri sunt continet.Ser.

Reiectio moris erat reponi nomina iudicū delectorū in arca ex celebrata iudicū reiectiōe idest facta sortitione in urna inde.Ci.ii.uer.libelli nominum uestrorum.Asco.pedi.

Reucolæ & in reliquis gregibus pecuarius delectus quotānis habēdus sic in uaccis reucolæ reiciēdæ.Varro.

Relatum dicitur perlatum.M.T.ad cæsarē iuniorē.sed hæc uidebimus cum legati respōsa rettulerunt.Varro.

Relatum dicitur conuersum.Vir.in.xi.multa dies uariusque labor mutabilis æui rettulit in melius.Nonius.

Religio est deorum cultura.Virgili.æne.libro septimo religione patrum multos seruata p annos.Nonius.

Religiosus qui amat religionem sepulchra & monumenta religiosa sunt.i.habēt in se religionē.ille adorat,hæc adorantur.Lau.

Religiosus quoque dies infames uel infaustos in.xi.commentariorum grammaticorū Nigidius appellauit.M.T.ad Acticum.Nō maiores nostri funestiorem uiam esse uoluerūt aliensis pugnæ q̄ uerbis capiæ qd hoc malū ex illo.Itaque aliter religiosos etiam nunc dies aliter in uulgus ignotus.No.

Religio metus uel follicitudo. Vir.æne.li.viii. Iam tunc religio pauidos terrebat agrestes. Dira loci. T. in an. Dignus cum tua religione es odio nodum in scirpo quæris. No.

Religio metus ab eo q̃ mentem religet. Seruius in arte.

Religio timor. Virg.ii. æne. religione patrum multos seruata per annos. Teren. nam mihi nihil esse religio est dicere idest metus. & est reciprocum: connexa.n. sunt timor & religio cõu aq; multos metus seruata per ãnos. Statius quoq; ait. Primus ĩ orbe deos fecit timor nec mirũ ita si q deos. ἀπὸ τοῦ δέους id est a timore dictos. Ser.

Religiosus is appellabatur qui nimia & supsticiosa religione sese alligauerat: eaque res uitio assignabatur. Sed præter ista quæ Nigidius dicit alio quodam diuerticulo significatõnes religiosus. pro eo qui casto atque obseruandi cohibendique sese legibus certis finibusque dici cœptus. Simili autem modo illa quoque uocabula ab eadem profecta origĩe diuersum significare uidentur. religiosi dies & religiosa delubra. Religiosi enĩ dies dicuntur tristi omine infames impeditique: in quibus res & diuinas facere & rem quampiamque exordiri temperandũ est: quos multitudo imperitorum praue ac perperã nefastos appellant: itaque M. Cicero ĩ libro episto. ix. ad Acticum: Maiores inquit nostri funestiorem diem esse uoluerũt aliensis pugnæ q̃ urbis captæ: q̃d hoc malum ex illo itaque alter religiosus etiam. Idẽ tamẽ. M. T. in oratio. de accusatore cõstituendo religiosa delubra dicit. non ominosa nec tristia: sed maiestatis uenerationisque plena. Masturius autem Sabinus in commentariis quos de indigenis composuit Religiosum inquit. est q̃d propter sanctitatem aliquã remotum & sepositum a nobis est. uerbũ a relĩquẽdo dictum tanq̃ cærimoniæ a carendo. Au. gel.

Religiosas maiores nostri nuptiis copulandis kalendas: nonas: idus religiosas idest deuitandas censerunt. Macro. de satur.

Religiosum require in sacra celebritas. Ma. idẽ

Reliquum pro reliquo: & uel reliquum postremũ & geminata u scribitur. T. in. an. ut proscatis quid spei sit reliquum. Do.

Refellere & purgare differunt. q̃ refellit q negat purgat qui idem fatetur. & tamen defendit. Te. in hecy. Aut ea refellendo aut purgãdo uobis corrigemus te iudice ipso. Et refellere prorsus est redarguere falsitatẽ. Idem in phor. q̃ erit mihi bonũ atque commodum cum tu nihil horum refelles. Do.

Rem gerere q dicitur rem gerere ĩperator neque agit neque facit. sed gerit idest sustinet: translatum ab his qui onera gerunt quod hi sustinent. Varro.

Remant repetant. Enni. Riuosque camposq; remant. Festus.

Remeare redire. ut cõmeatus ultro citroque ire. unde cõmeatus dari dicitur idest tempus quo ire & redire quis possit. Festus.

Remeligenes & remoræ a morãdo dictæ. Pla. Quid ille nunc tam diuinitus remorant remeligenes. Et Luci. Quæ nam uox ex te resonans meo gradu remoram facit. Fe.

Remillum dictum quasi repandum. Fe.

Remi sunt nauales pedes. sicuti plætũq; remis remigis. Vir. li. v. quam deinde consequitur melior remis sed põdere pius tarda tenet. N.

Remissum lentum. M. T. de orato. Quis ĩquã res præter hunc tragicas pene comnice tristes remissæ No.

Remissũ concessum: Vir. li. x. manibus & cineri si qua extat cura remitto. No.

Remissum missum. Luci. li. xxviii. cohibet & domi mœstus se albinus quod repudium filiæ remisit. Nonius.

Remittere delectare. M. T. ĩ hortẽsio Quæro enim nunc non quibus intendam animum rebus sed quibus relaxem ac remittam. No.

Remittere. Saturnalia athenis agitabamus hilare ac modeste non ut dicitur remittentes animum. Nã remittere inqt Musonius animũ est quasi amittere: sed demulcentes tum paulum atque laxantes rotundis atque honestis sermonũ illectationibus cõueniebamus autem ad eãdem cœnam cõplusculi: q romã in græciam ueneramus. A. g.

Reminiscor & . sco. idem. Pri.

Reminisci cum ea quæ tenuit ac memoria cogitando repetuntur. Varro.

Remittere animũ iqui t Musonius quasi amittere est. Macro. de Satur.

Remores aues in auspicio dicuntur quæ acturũ aliquid remorare cõpellunt. Fe.

Remorbescat in morbum recidat. Fe.

Remunerare latine dicitur. ut Li. li. ii. tum munus quasi remunerans meritum.

Remittere p remitti. Li. li. ii. ea clade cõmeritis hostiũ aĩs ut etiam ubi ea remisisset terrore aliquo tenerent pro remissat essent.

Remittere est cõdonare ut remisi tibi iniuriã idest cõdonã remittere itẽ est ad negligentiã descẽdere ut animum remittere dicimus cũ deponimus curas & negligimus cui contrarium est intẽdere ex translatione ab arcu.

Remos require in ratis. Var.

Remorari retardari a remora pisce minutissimo qui nauem retinet qui echineis dicitur Ter. in andria nequid uestrum remorer commodum. Donatus.

Reginæ pro diuitibus ponũtur. Ter. in heau. Quia solæ his utũť reginæ. Et in phor. O regem me esse oportuit. Do.

Rem diuinam idest sacrum. T. in heau. ait rem diuinam fecisse se. Do.

Remurinus ager dictus quia possessus ẽ a Remo. & habitatio rem remora. sed locus in sũmo auẽtino remoria dicitur. ubi Remus de urbe condenda fuerat auspicatus. Fe.

Remulcus est cum scapha & remis nauis magna trahitur. Fe.

Remulculare dictũ quasi leui & molli tractu ad progressum mulcere Sisenna histo. li. ii. Si quæ celeriter solui poterant in altum remulcare trahit. Nonius.

Remus dicitur etiam lorum qđ cõtinet tubã Seruius.

Renancisciтur significat repræhendit. unde adhuc nos dicimus nanciscitur. & nactus idest adeptus. Festus.

Ren renis & rien rienis. P.

Reor existimo & q̃cũque ab eo declinãtur. F.

Reos non solum crimini & culpæ obnoxios sed etiam honesti uel uoti debitores ꝓmissi auctoritas uoluit. Vir. libro quinto. constituam ante aras uoti reus. No.

Reos appello non modo eos qui arguuntur: sed omnes de quorum re disceptatur. sic enĩ olim loquebantur. Cicero de ora. li. secũdo.

Repagula sunt quæ patefaciendi gratia ita figuntur ut contrario oppangantur hæc & repages dicuntur. Festus.

Repastinari agenis dicitur: cuius natum fodẽdo mutatur. Festus.

Repedare recedere. Festus.

Repedare pedem iterare. Luci. libro uigesimo octauo. redisse ac repedasse roma repedabã munere. Nonius.

Reperibitur pro reperietur. Põponius in anulo posteriore. Id credo metuis ne i iudicia defit. cũ nemo qa te recipiat reperibitur. Plau. in epido. Quid illa fiet fidicina igitur aliqua res reperibitur. Cecilius in ebolo. Nec enim uero est cum meæ morti remedium reperibit nemo. Nonius.

Repetundarum & de repetundis dicimus tantum ut accusatio repetundarũ quæ cadit in eos qui cum forent magistratus prouincialibus ui uel dolo pecunias eripuerũt dicimus rem petere quæ erepta est. Lau.

Repetũdarum lege tenetur: qui cum aliquam potestatẽ uel magistratum haberet pecuniam ob iudicãdũ decernẽdũue suscœpit. Ser.

Repotia postridie nuptias apud nouum maritũ cœnatur: qa quasi redificatur potatio. Fe.

Repertum dicitur quasi repartum. & reparatum. Festus.

Reperio quære in excogito. Lau.

Repẽtino ꝓ repente. Cicero posuit. Ser. in ar.

Repositorium locus ubi ponitur quid. Lau.

Renuntiare. Re syllaba apud ueteres interdũ abundat. Ter. in and. Id ego iam tibi renuntio here futurum. Et Cicero. renuntiatur & renuntiare est quasi secretum consilium nũciare uel malum aliquod. Seruius ad Ciceronem posteaq̃ mihi renunciatum est de obitu filiæ tuæ. Donatus.

Repuerascere. Neuius in agricola. qđ ita quia repuerascis fugit has personas. M. T. de oratore libro secundo. Eosque incredibiliter repuerascere esse solitos cum rus ex urbe tanq̃ ex uinculis euolassent. Et de senectu. Si quis deus mihi largiatur ut ex hac ætate repuerascã & in cunabulis uagiã. Et de ora. lib. ii. Cũ scipiõe solitũ rusticari eosque incredibiliter repuerascere esse solitos. Nonius. M.

Repudium quia fit ob rem pudendam appellatum. Festus Pom.

Repudium & diuortiũ in hoc differũt ꝙ & repudiari futurum matrimonium põt: non rẽte aũt sponsa diuertisse dicitur ꝙ diuortiũ ex eo dictum est qđ in diuersas partes eunt: qui discedunt. Seruius.

Reputare prima putare retractare: quia putare purgare est. Vnde arbores & uites putari dicimus. Ter. in an. Etenim ipse secum eam rẽ recta putauit uia. Do.

Rerum rusticarum tria genera quæ cõstituta sunt fructus causa. unum de agricultura alterũ de re pecuaria. tertium de uillaticis pastionibus: de quibus. iii. libros institui. Var.

Res comperindinata significat iudicium i diẽ tertium constitutum. Fe.

Res imperium. V. in æn. postq̃ res asiæ priamique euertere gentem. & alibi. Res agamẽnonias uictriciaque arma secutus. Ser. in ar.

Res pecunia & utilitas. Terẽ. in heau. Eius frater paulo ad rem auidior & rem habere honeste res impura dicitur idest consuetudinẽ Donatus.

Res uniuscuiusque rei q̃ ei cõiungať significationẽ refert ut res publica res priuata res domestica res familiaris res rustica res urbana Cũ potior significat iperiũ ut rerũ potiri & siue apud poetas ut romanos rerũ dominos sed fere in plurali nec minus ad mẽtis institutiones ut res litteraria & huiusmodi alia.

Rescribi reddi dicitur. Ho. dictãtes qđ tu nũq̃ rescribere possis. T. argentum illud iube denuo rescribi phormio. Ser.

Res iudicatæ sũt quæ inter eos q̃ super aliqua re ambigũt sententia iudicum fuerunt cõstitutæ quarũ exẽplo cæteræ quoque iudicantur. Boetius in topi. Ci.

Resigno qđ obsignatum est relaxo uel patefacio. Laurentius.
Respicio quære in desidio. Lau.
Rescisceere est rem postq̄ est gesta scire quā nesciebas cum gereretur præsertim ad te tuasue ptinentem. Terentius. Hem tibi rescivit omnem rem. Lau.
Rescire qui factū aliquod occultius: aut inopinatum insperatumque cognoscit is dicitur proprie rescire: nondū inuenimus aliter q̄ sui per his rebus quæ aut consulto latuerūt: aut contra spem opinionemque usu uenerunt quamq̄ ipsū scire de omnibus communiter rebus dicatur uel aduersis: uel prosperis: uel insperatis: uel expectatis. Au. gel.
Referari a sera dictum est. Fe.
Reses ignauus quia residet. Fe.
Resecrare soluere religione utique cum reus populum comitiis ornauerat per deos ut eo periculo liberaret iubeat magistratus eum resecrare. Plau Resecro quæ mater qđ dudū obsecraueram. Festus.
Resignare antiqui dicebant pro rescribere: ut adhuc subsignare dicimus p subscribere. F.
Residiare sæpe resilire. Fe.
Resignatum æs dicitur militi. cum ob delictū aliquod iussu tribuni militum ne stipendiū ei detur in tabulas refertur. Signare enim dicebant pro scribere. Fe.
Resigno claudo. Vir. iiii. æne. & lumina morte resignat. Seruius.
Resparsum uinum dixeruntquia uino sepulchrum spargebatur. Fe.
Resina genus liquoris glutinosi.
Reses que residua uel reliqua est ut Liuius libro secundo. timere patres residem plebem in urbe icerti manere eam an abire mallet. Reses etiam qui torpens & gnauia minime audet ut Liuius. xxii. Ratus deide pdita colloquia esse metuque resides factos.
Residere diminui Liuius libro secundo. tandē cum ire resedisset & rursus ut iam resideraт impetus interdum reliquum esse. li. xxxx. & iram eius si qua ex certamine residet simplicitate & hilaritate leniemus.
Reus proprie dicitur qui accusatur Cicero de oratore.
Respicere est retro aspicere. Teren. i an. Ne in tuis secundis rebus respice idest quem præcedis fœlicitate non obliuiscaris. sunt enim qui fœlicitate elatiue respicere quidem uelint amicos. D.
Respondet aspicit seu contra positus est Vir. vi. æn. Contraque elata mari respondet gnosia tellus idest aspicit & contra est. Ser.
Respondeo consentio. Vir. i. æn. Dictis respōdent cætera matris. Ser.
Respondet consentit. Vir. i. geor. Illa seges demū uotis respondet auari agricolæ. Ser. i an.
Restat Ennius posuit pro distat. Fe.
Restare dicitur supesse. Te. in an Restat Chremes qui mihi exorādus est. M. T. de senectute. Nec cum æqualibus solum q pauci admodum restāt. sed cum uestra etiam ætate. Vir. li. ii. æn. Aut quid iam misero mihi denique restat. Nonius.
Restare resistere. V. li. iiii. æn. Hoc solū nomē quoniam de coniuge restat. M. T. de finibus bo. & malo. Nullam quærentes uoluptatem stoici restant. Nonius.
Restituere plus est q̄ exhibere. nam restituere est possessorem facere fructusque reddere. exhibere autem est præsentiam corporis præbere. Seruius.
Restim ductans aliquē dicūt lusum natum ab eo fune quo itroductus equus ligneus i troiam est: cum connexis manibus funem lorū ducunt saltantes: sed ego puto manu consertos choros puerorū puellarūque cantantes restim dictum. T. in adel. Tu inter eas restim ducatus saltabis. Don.
Restrictum pro restricte. Afranius i thayde. Ea que firme sedere melius consultoribus q̄ restrictim cogitata atque omnibus rationibus Nonius.
Resupinas honesto ab incœpto reuocas uel puertis significat. Actius i ātigona. Quid agis perturbas rē omnē ac resupinas foron. No:
Resultare reaudiri & reclamari. Vir. v. æn. Pulsatique colles clamore resultant. Ita & dissultare dicit. Vir. viii. æn. Impulsum quo maximus intonat æther. dissultant ripæ. Ser.
Reticus mons est niger in asia altissimus.
Retego qđ tectum erat denudo. Lau.
Retexo q textum erat reddo nō textum. Lau.
Rhetor ianne eloquens dictus est.
Rete hic & hæc retis reperitur apud antiquos ubi dimisit retem atque hamum. Plau. in ru. & hoc rete ablatiuo rete pro reti. Oui. quinto fasto. Cur tibi pro libycis claudūtur reteleones. pro reti. Inuenitur etiam retia. Plau. in rudē. nam nunc & opera ludos faciat & retiam: ut tempestas est. Pri.
Rete occulte: lato impediunt phrinonem. Fe.
Reticulū tegmē capitis muliebre & sacculus.
Reticulum tegmē capitis muliebre. Var. sexq; ulysse. suspendit laribus marinas moles pilas reticula & strophia. No.
Rethario pugnanti aduersus mirmilonem cātatur. non te peto piscem peto. Quid me fugis galle: quia mirmilōicū genus armaturæ gallicū est Ipsiq; mirmilones ante galli appellabantur in quorū galeis piscis effigies ierat qđ genus pugnæ istitutū est a Pittaco: uno

ex septem sapientibus.qui aduersus Phrinonem dimicaturus propter controuersias finiumque erant iter acticos & mytyleneos rete occulte lato impediũt Phrinonem.Fe.
Retractare est rursus tractare.Fe.
Retricibus eũ an Cato aquã eo nomine significat quia horti irrigant.Fe.
Retrimõta quæ superãt ex digestione.Ma.
Rettulit profuit itersuit.Ter.i'and.Quid rettulit.Donatus.
Retulit mihi est dixit.retulit ad me est in consultatioẽ tulit.Quinti.Non rettulit ad matrem: non propinquos consuluit:nõ amicos Cice.in catilina. Rerfer inquis ad senatũ idest fer in cõsultationem senatus:ubi solet adiungi deut de omnibus rettulit ad senatum. ꝙ etiam in facto esse solet. Cicero Si ad unũ omnia referenda sunt idest conferenda de re intelligendum est.Et referre est renarrare.Cice.Qui sermones ad se referrent.
Retheum promõtorium troianum est. Aiacis telamonii sepulchro conspicuum.
Reuiso redeo ut uideam.Reuiso qd agãt.D.
Reus dictus est a re quam promisit ac debet. Reus stipulando est:idest qui stipulatur. Reus promittẽdo est qui suo nomine alteri qd pro altero promisit.
Reuocare positum per uices mutuo uocare. Var.sexagesimo.qui nobis ministrarunt pueri diebus festis cicer uiride qui nos prouocare cum audeant nos illos reuocare timemus Nonius.
Reuerto & tor.idem significãt.Pri.
Reuello est uelamentum tollo.Lau.
Reuocare pedem cum hominum aliquorum & animantiũ dicamus.Vi.undecimo.etiam fluuiorum dici posse ostendit. Cunctatur & amnis resonans reuocatque pedem thybrinus ab alto.Pla.
Remos pedes nauium dixit.
Reum fieri quid est: iussi apud prætorem legibus interrogari. eum enim in ius uentum esset dicebat accusator apud prætorẽ reo Aio te siculos spoliasse. Si tacuisset lis ei æstimabat ut uicto. si negasset petebat a magistratu dies inquirendorum eius criminum. & instituebatur accusatio.Asco.pedi.
Reus constitutum ante aras uoti reus ait. Virgilius. Vox hæc propria sacrorum ẽ ut reus uocetur qui suscepto uoto se numinibus obligat.damnatus autem qui promissa uota iã soluit.Ma.
Reuortit.Pomponius in maiali.Cœnam quæritatisi eum nemo uocat reuortit moestus ad me nam miser. Ne,ha si aio age nunc quãdo reuortit.Nonius.
Rhadamanthus Iouis filius ex europa rex Liciæ quo tempore apud agros regnauit Danaus qui ob iusticiam apud inferos iudex figitur.Tor.
Rhãnis urbs Euboiæ in qua fortuna colebatur maxime.'Vnde ramnusia fortuna y in u. T.
Ramnetes proprium.Vir.
Rampsinitus rex ægypti post Protea. Herodotus secundo.
Rhebanus fluuius in faucibus bosphori thracii.Plin quinto:
Rhesus rex thraciæ itersectus ab Vlysse & filius Troianus.Home.initio.xii.
Rheo græce significat id quod apud nos fluo. ab hoc uerbo rheuma idest capitis distillatio dicitur.
Rhetorica oratoria:
Rhetor nõ orator sed rhetoricæ professor Declamator qui studens apud rhetorem fictam causam agit.
Rhetor quære in declamator.Lau.
Rhetorissat rhetoricæ loquitur.Pom'in medico.Dolasti uxorem 'nunc propter me cupis concidere etiam rhetorissas.Fe.
Rheuma fluor siue distillatio.
Rhedones populi inter celtas ad oceanum ubi ciuitate armoricæ appelãtur.proximis aulercis sessuuiis curio solitis osissimis duellis uenetis andeganis ceromannis in prouincia turonẽsi & francorum regno sita. nomen retinẽt in britãniæ ducatu consistit.
Rhea Saturni uxor.
Rhenus fluuius & gallos a germanis diuidit siue græcum nomen id sit siue barbarum.
Rhæda quæ habet diphthongum ae.
Rhemus frater romuli qui huic nomini pauci nunc aspirant.
Rhoetus proprium centauri.
Rhemi iter belgas proximi celtis fratres & cõsanguinei proximique suesonibus cum quibus eodem iure & iisdem legibus uno imperio magistratuque utebantur.finitimi quoque ueromãduis treueris.metensibus.cara lensi & laudunẽsi diocesibus ac siluæ arduenæ ciuitas ẽ metropolis nomẽ rettinẽs i qua francorũ rex ungitur & cõsecratur in regno francorum.
Rhenus ab alpibus decidẽs prope a capite duos lacus efficit uenetũ & acromum mox diu solus & certo alueo lapsus haud procul a mari huc & illuc dispergitur sed ad sinistrũ ãnis etiã nunc donec effluit. Rhenus ad dextrã primo angustus & sui similis post rippis longe hic latere cedẽtibus iam nõ amnis sed ingens lacus ubi campus impleuit fleuo dicitur eius denique nominis insulam amplexus fit iterum arctior.iterumque fluuius emittitur Pomponius.

Rhetea littora sũt extra sinum a rheteo & dardania claris urbibus Aiacis tamen sepulchro maxime illustria ab his fit arctius mare: nec iam abluit terras: sed rursus diuidens angusto hellesponti freto littus obuium findit. faciatque ut iterum terræ. qua fluit latera sint ulterius bithynni sunt & mariandini.
Rheuones ex pellibus uestes appellantur. S.
Rhexenor Nausithoi filius frater Alcinoi regis phæacum.
Rhenus germaniæ fluuius a danubii & rhodani flu. fontibus & fere in medio eorum oritur. ex lepontiis qui a nõnullis sarmatæ dicti alpes incolunt iter fines diocesum curiensis & tridentinæ non lõge ab italia lõgoq́ spatio per fines natuantium qui hodie constansienses esse creduntur. heluetiorum & sequanorum ex quibus sunt basilienses & comitatus ferretenses medio matricum hodie metẽsium qui tunc ad rhenum usque extendebantur. tributorum nunc argentinensium & treuirorum citatus fertur ac ubi oceano ꝓximus est. ĩ plures defluit partes multis ĩgentibusque ĩsulis effectis. quas tres fere a phrisis ac reliqne asicambiis nunc gherlẽsibus & holadinis q olim batani dicebãtur ac a quibusdam feris nacionibus incoluntur. hunc memorat Lucanus in primo. Sunt etiam qui hunc & danubium in retia oriri tradant. & non longe a locis ubi uina gultuniracra nascuntur. Rhenus igitur non attigit sequanos hodie burgundos nisi a finibus heluecioiũ circa basileam usque in fines argentinensiũ balisea enim compræhẽditur iter sequanos & suffraganeã est bisuntinæ metropolis: ide est ꝙ reliqua pars fluminis rheni ab eius ortu circa curiensem diocesim prouintiæ maguntinæ. usque in fines basiliensiũ citra ipsũ flumen fere tota ad heluetios ptinebat qui ueteres romanos ĩ militaribus signis imitati capita bouum. aprorum ursorum & similiũ uexillis suis depingere consueuerunt.
Rhinoceros animal rhin græce nasus dicitur unde id animal nomẽ duxit & genitiuũ sine n. ãte. r. amittit quia cum ultimo sit producta penultima correpta est.
Rhinoceros animal unius ĩ naribus cornu lege plinium de animalibus.
Rhinoceros repãdũ cornu habet secundũ Solinũ idest recuruum & attritum cautibus in mucronem excitat. pugnat cum elephantis. longitudine par. breuior cruribus aluum petit. habet colorem buxeum.
Rhyntalcus uir thracius. cuius exemplo dicebat Cæsar amare proditionem; abhorrere a proditione. Tor.
Rhipes populi achiuorum.

Rhiphæi mõtes post ditenistagorã hic orti lõgo se iugo & donec cõiũgantur exporrigũt qui altera parte in euxiniã & mæotida & tanaim. altera in caspium pelagus obuersterauni dicuntur iidem alibi. taurici. mosci. amazõici. caspii. corasici. caucasi: ut aliis aliiue appositis gẽtibus ita aliis aliisq; nominibus. At in primo flexu iam curui littoribus oppidũ est. quod græci mercatores cõstituisse & quia cum cæca tempestate agerentur. ignariſ que terra esset. Cygni uox notam dederat cygnum appellasse dicũtur. Reliqua eius feræ incultæq; gentes uasto mari assidentes tenẽt menãclea terrestrea. vi. solitis. coraxi cleptitophagi heniochi. achei. cercetici. ẽt ĩ confinio mæotodis syndões. ĩ æuicorum finibus diostomas a castore & polluce pontum cũ iasõe ingressis: syndos in syndonũ ab ipsis terraꝝ cultoribus cõdita est obliqua tũc regio & in latum modice patens iter põtũ paludẽq; ad bosphorum excurrit quam duobus alueis in latum & in mare profluens coracadam pene insulam reddit quatuor urbes ibi sunt hermonos. satcephor. spanacorea. & in ipso ore cimmerium. hac ingressos lacus accipit lõge lateq; diffusus qua terras tangit in curuo circũdatus littore qua mari ꝓpior est; nisi ubi aperitur quasi margine obductus citra magnitudinem prope ponto similis.
Rhiphæi montes scythici a perpetuo uẽtorũ flatu a ῥίφεξιω flo. latine. Tor.
Rhipæi montes arcadiæ sine aspirato p ad differentiam. Tor.
Rhion post messenios deinde (maris id nomẽ est) anguste & uelut freto lacus ore frequenti incidens inter ætolia & peloponnesiacos usque ad istmon irrumpit. in eo ad septẽtrionem spectant littora ĩcipiunt in his est ægeon & ægina & oliros & sciõ ac ĩ aduersus pagecreulis anticyra. oeanthia. cyrai & notior aliquanto noĩe calydon & euenos. Pom.
Rhitrum portus in ithaca. Ody. primo.
Rhitius urbs Cretæ.
Rhytmus numerus. Quint. Rhytmi neque finem habent certum: nec ullam in contextu uarietatem. Sed qua cœperunt sublatiõe ad positionem usque decurrunt.
Rhœtus mõs Troiãus: ubi sepultus Aiax Inde rhœteus aliq̃do rhoteius diuiso diptõgo. T.
Rhodopes thraciæ mons unde rhodopeius.
Rhodamanthus galliæ fluuius.
Rhosolani populi.
Rhodope mõs thraciæ: a rhodope regia Thracum ubi sepulta est. Soli. Mygdoniæ Macedoniæ ptis qd utrũque esse põt. Se. dixit qd in plagam orientalem porrigitur in septentrionẽ reflectitur. V. qua redit mediũ. Tor.

Rhodos insula Lyciæ & prima cycladum, in qua rosæ capulum dicitur fuisse inuentum dum urbis fundamenta foderentur, unde insula & urbs dicta est circuitus cxxv. pedum ubi fuit admirandus colossus. Pli.

Rhodia nympha oceani & tethyos filia. T.

Rhodius fluuius troianus ex ida, núc nusq̄ apparet. Tor.

Rhombus uasirombus piscis: & rombus figura geometrica quadrágulata sicut rhõboides ut homines ab oĩ latinitate abhorrentes helmuaim uocant & ab ea figuca tam uas q̄ piscis sunt nominati.

Rhodáus fluuius. sedimos, ueragros. allobrogos & galliá prouíciá romanoꝝ a celus dispiens oriẽ nõ longe a danubii ïrheni fluminú fontibus circa fines diocesis sedimensis ꝓpe montẽ cui nunc briga nomẽ ẽ: & ad sedunú germaniæ urbẽ decurrẽs uicú ueragrorú qui hodie sanctus mauricius dicit; interse cat lacuſq; lemano quem accolæ larissenẽsẽ nominãt admixtus & ad põtẽ gebẽnæ urbis cúdẽ lacú egressus in lugdunú. Viennã aliasque urbes & isignia loca uolcas núc augnonẽses prolapsus ligusticú mare tribus hostiis influit. hunc, Lucanus in primo & Tibullus in. xvii. elegia memorant.

Rhodopis: pidos meretrix thracia pulcherrima una cum æsopo captiua: quam charaxes frater sapphus magna pecunia redemit. He. secũdo. Pli. xxxvi. dixit fecisse quæstu suo pyramidem laudatissimum conserua æsopi fabularum philosophi.

Rhomphæa framea genus gladii.

Rhoxolani scytici ultra danubium puto nunc rutenos: ut in bastarne.

Roma enim græca uox est. & robur ualẽtiam que significat cui licet græci aspirẽt latini tamen i hoc eo si mutan non sunt.

Roma secundú solinú ab euádro positũ nomẽ cum inuenerit oppidum ualentia dictum. græce romam dixit. Nam Macrobius dicit latinum nomen ignotum. sed plurimi romá scribunt a romulo a romula sicoia rominando: q; æstate sub ea pecudes rominabant: qa sub illa iuenta est lupa præbens infantibus numen idest mammá quæ ita túc uocabat. de q̄ Corne. Tacitus & eius ambitu. Pli. iii. dícit suo tempore ugiti milia pe. fuisse & cætera. Flauius uopiscus dicit ab Aurelio ad trigita milia pe. ampliatá portæ flumentana: quá flumẽ urbem itrans in sinistra ripa relinquit Collatina ab eadem fluminis parte proxima flumẽtanæ a collatio oppido, ideo dicta q; i id ex aliis ciuitatibus opes fuerunt iportatæ Pinciana a palacio propiquo: cuius secundú cassiodorum in epistolis rex ostrogotorum primus theodorus marmora rauẽnam ferri curauit. ide gabiusa q; recta i gabios duceret: ide qrinalis q; iqrinali colle sit: uel quia ꝓpe est quirini sacellum: quá qdam agonẽsem aliquando dictam putant q; mons qrinalis prius ægonus dictus sit. alii aliam dicunt ꝓxia collina; quæ ad qrinalem producebat. Var. In colle quirinali plura sunt colliú noía. Ná collis tricepsois ubi ædes qrini. collis salutaris qui tricepsois. collis pollinaris qui est ad ædem salutis. & collis mutialis ad ædem dei diffidiua qua colliũ uarietate collis qrinalis colina dicta est cui propinquum ueneris erycinæ tẽplú dicũt; quæ núc salaria. qd nomẽ prius uiæ stratæ fuisset. Cor. taci. dicta q; per eam salem sabini serebant: sequẽs uiminalis a colle secundum quosdam; quæ & numentana, inde exquilina quæ & tybertina sancti laurentii, qdam & taurinam eandem dicunt a tauri capite sculpto. alii aliam dicunt, alia næuia quæ maior, inde asinaria quæ a priscis cœlimõtana nunc sancti ioánis. Octaua metrodii quæ clausa, de qbus Li. in secundo ab urbe. íde latina eadem uel propinqua. Capena a ciuitate quam Italus cõdidit iuxta albulam. Solinus cuius uia stratá usq; neapolí appia. Fuit & trigemina ab horatiis secundum quosdam quæ deíde hostié. nunc sancti pauli. Aurelia nescio an quæ ad sanctum pancratium ducit: & fontinalis ex ianiculo ad uaticáum ex fõtinalibus fõtium sacris forte q̄ capena. Romulus tátum tres fecit. Carmẽtalis a carmente. quæ scelerata alteram padanam quæ & libera tertia mugoniam q̄ & trigonia idest triú angulorum. Querquætulanæ ubi fuerit mihi icertum dicta a quærcu. Lauernalis a lauernionibus idest furibus q; sub tutela deæ lauernæ essent. Rubusculana porta quasi rudis & ipolita. Rutumena a noie aurigæ cuiusdam. Catularia quia prope ruffæ canes immolabantur ad placandum caniculæ sidus inimicum frugibus. Triumphalis celeberrima omnium per quam triúphantes ingrediebantur usque ad iouem capitolinum iuxta ripam thybridis ꝓpe sanctú spiritum ubi pons fuit. cuius adhuc uestigia cernuntur, íde ad obeliscú. C. caliculæ qui iulia male dicit territorium triumphale dicebat iuxta uaticanum, quod uel a uatú responsis pulsis hetruscis dictú ẽ. uel a uaticinus q̄ ibi fiebant. uel uaticanus deus penes quẽ essent humanæ uocis initia, inde uagire. Var. septẽ colles habet roma, unde septimontinalia festa. Capitolinus a capite inuento cú fundaretur tẽplú iouis ante tarpeius & etiá ãte saturnus úde saturnia tellus & oppidum i capitolio ædes iouis optimi maximi a targniis sci-

licet fundata. de quo lactantius. i. & tonantis ab augusto & iunõis monetæ. Li. v. ab urbe. &. vii. in area ubi. M. manlii præcipitati fuerant ædes: quam Camillus nouerat & minernæ & Herculis. Pli. vii. omnium deorum in capitolio ſimulacra celebrabãtur. Seruius. ii. Forum boarium ubi lacus curtius inter palanum & capitolium de lacu curtio. Varro de lingua latina. curtium lacum dictũ uel q in hiatum terræ curtius armatus ſe præcipitauerit: uel q Metius curſius ſabinus cũ puniretur a romulo tacius per illum lacum ad ſuos in capitoliũ ſe receperit: uel q is locus fulguratus eſt ex s. c. & ſeptimus a cuno conſule. Boarium quaſi in. v. boues primum ad deſignandum urbem adhibiti ſũt. & ubi coeptus eſt ſulcus erat æneus taurus: uel q hercules uicto caco illic ioui immolauit, uel q illic uendebantur boues. Forum piſcarium huic coniunctum ſecundum thyberim iuxta tanni templũ. de quo Ouidius primo faſtorũ: ubi i bello ſabino porta clauſa mox pate facta ẽ & bis & ter: tãdẽ relicta cuſtodia cũ hoſtes irrumpere feruentibus aquis erumpẽtibus repulſi ſunt. Quidã putant eſſe qđ adhuc extat apud ſanctum georgiũ quattuor portis, de quo Seruius. vii. Velabrũ prope qđ nunc uellus aureũ corruptæ ubi eſt ſanctus georgius & argiletũ: de quo Seruius. viii. ab argilla uel ab argo hoſpite euandri illic' interẽptos. Forum romãum iuxta palatiũ in uia ſacra ad arcum ſeueri. Aliud troiãi pulchrũ ædificiis: de quo ammianus. xvi. & in eo colũna adhuc ĩtegra. aliud prope eccleſiã adriani martyris a nerua q tranſitorium dictum eſt. Spartianus in uita alexandri. Forum Cæſaris. Item Pli. xxxiii. Et aliud auguſti. Suet. & Pli. xxii. & xxxv. Gelius. ix Auẽtinus collis uel ab auibus ex thyberi illuc aduenientibus uel a rege albano ita dicto ibi ſepulto. uel ab aduẽtu hominũ q cõmũe eſſet ibi dianæ tẽplũ latinis uel a uehẽdo potius: qa cictus eſſet paludibus, unde uelabrũ: & a uehẽdi actu uelatura. in eo erat ara herculi ab euãdro poſita. Item & templũ lunæ. Item templum ſũptuoſiſſimum a camillo e præda ueiẽtana & ædes libertatis a græco ex mulctaticia pecunia. Liui. Fuit & laurentum ſilua iouis dicatum. Pli. Item ſpelunca Caci uerſus palatiũ. Palatinus uel q palantes cũ euãdro uenerũt qui & palatini aborigines ex agro reatino q appellatur palatium ibi conſederũt. uel a palatia uxore latini: uel a balatu ubi uani ducis fondani ædeſq; dirutæ. Vani prata dicta ſũt Li. tertio ab urbe. ædes magnæ matris a. M. iunio Bruto. in cuius dedicatione ludi megaleſia dicti. ædes uictoriæ. Phanum febris tẽplũ auguſti ab auguſta ſup quo calicola põte palatium capitolio coniuxit Sue. Templum apollinis, porticus & bibliotheca ab 'auguſto cælius a cælio lubennio thuſco. duci nobili. in romuli auxilium contra latinum regẽ Hic mons additus urbi a Tullio hoſtilio: cũ albam euertit ubi frequẽs habitauit & fecit curiã hoſtiliã. Li. ab urbe. Fuit & tẽplũ claudii a ueſpaſiano. Item ædes fauni ueneris cupidinis macellum magnũ antrũ cecropis lupanaria Cohortes quique uigilum caſtra peregrina ſpoliarum & armẽtarium duo aquæductus. alter claudii in palatium; alter callæ in capitolium; nunc baſilica lateranenſis nobiliſſima gente tẽplum crucis ab helena ubi erant ueneris & cupidinis iuxta ſtatilii tauri amphitheatrum uerſus palatiũ domus paternæ gregorii ubi nomen cõſtruxit, Exquilinus omnium maximus: uel ab excubiis regis a turribus militiæ & comitum per caballum & thermas: Diocli uſque ad portã exquilinam, altera pars collis ĩterſecatur uico patricio ubi eccleſia mariæ maioris uti ĩ macello uſque ad. C. Marii trophea diuidiť a cælio uia neuiæ portæ uſque ad colloſeũ ĩ exequiliis thermæ ut ex ſtatuis puto cõſtantini uſque ad domum cardinalis de colũna. Ingentes ſeminudorũ ſenum ſtatuæ. Illic uicus corneliorum caballi marmorei cũ uiris a tiridate armenio rege portate ſecundum Sex. Ruffũ: q ẽt & alia ſigna & tabulas attulit neronis tempore: cui nero ſaurauit theatrum Pom. ſecundũ quoſdam illic ſuit turris: unde nero ĩcenſam urbem ſpectauit. Itẽ thermæ diocli iuxta uicũ patriciũ thermæ nouatione. ubi pudentianæ templum monaſterii ſancti laurentii ĩ pane & pernæ ĩ thermis olympiadis ædificatũ legitur. Gallutus thermæ quas quidam Caio & Lucio nepotibus cæſar conſtruxit ſecũdum Sueto. C. Marii trophe de cimbris & teutonis macellũ arcus Honorii Galieni iuxta templũ uti ædes malæ fortunæ. ædes Plinii qrinalis & uiminalis colles Varro appellat ob prauitatem: a quirini fano & iouis uiminei: qdam a qritibus: q cũ Tacio ibi caſtra habuerunt, quos Serui. rex urbi addidit ſũt a flumẽtana porta ad collinã uſq; prope thermas: q ob uias parũ diſcernunt. In uiminali domus. M. C. oratoris Catuli: q cum mario cimbros fudit & C. aquilii eqtis romani iuriſconſulti clariſſimi. Pli. xvii. Fuerunt & horti ſaluſtiani uſq; prope ſanctam ſuſannã. In qrinali ædes fortunæ primogeniæ. Liuius in bello punico Gn. domitio dicatam. Campus martius ager tarquiniorum inter urbem & thyberim conſecratus Marti. Liui. ab urbe. in quo naumã-

chia cæsaris Mausolum:ab augusto iter uiã flamineã & thybrĩ: de quo cassiodorus duo obelisci cũ interpretatiõe ægyptiæ philosophiæ. Pli.xxxvi. Iulius capitolinus i uita gordiani ulnmi in thybridis ripa augustus porticũ.M.pedum:& alterã ex opposito ad spacium pedũ d. frequẽti lauro.myrto.bussa. & cætera. Erat & ecuria uel equiria secundum Var.ab equorum cursu.unde sancta maria adhuc ecuria dicit. Tẽplũ isidis.colũna iius cochea adhuc exiat aurelii. Antõini pii. apud quã ut dicũt comitia centuriata fiebãt: quãdo tribus ad suffragia reddenda citabãtur q uerisimile ex tumulo q corruptæ acceptorũ ãtiquitus citatoꝝ. Comitia a comitate & loco & actui coẽ. ut quidã alii comitiũ locũ comitia actio. Plu. Comitiũ prope palatium dicit ubi sabinæ patres & maritos cõciliauere. Var. ante curiã hostiliã rostra sub dextra comitio locus in quo forte priuatoria suffragia dabãtur de comitiis. Gelius.xv. & Asconius in orationibus Tulii de rostris. Li.viii. ab urbe naues antiatum patri in naualia subductæ prim incensæ: rostris earũ suggestũ in foro extructũ adornati placuit locus i foro ũde ad populũ loq plurimũ consueuerãt. Græcostasis locus ubi nationũ substiterit legati a græcis tãq dignioribus supra cœnaculũ supra græcostasim: ubi senatus uel seniores cõsisterẽt:ubi ædes cõcordiæ & basilica opima. Aliud tẽplũ concordiæ a thyberio dicatũ lõge post. de quo non potuit Varro meminisse in radicibus palatini tẽplũ Iouis statoris a Romulo uotũ bello sabinorũ. a Romulo etiã Iouis feretrii templũ factum ppe tarpeiam:ubi erat quærcus pastoribus sacra: qd Actonẽ regem ceninẽsiũ uiceri a feri n-o. nã nõ nisi Cæso duce singulari certamẽ ferebant spolia quæ opima dicebãtur uel ab ope uel ab opere q esset opus egregium: qd ter marium spolia & lateranense palatiũ est planũ illud tabernolam regionẽ uult Varro appellari. Inde carinæ ubi sanctus petrus ad uincula & magnæ illæ ruinæ cõtra collosseum: ubi ueterem curiã fuisse puto: ubi augurũ sedes & iauguiabantur. Var. curiæ ubi & curaiẽt saceidotes res diuinas: ut curiæ ueteres: ubi senatus hũanas ut hostilia. a curia ueteris sub arcu titiue arcu usque ad capitolii proximã arcem: q per eã a capitolio ad augures sancra quot mensibus ferebant. Subura q sub muro terræ carinaꝝ uel q sub ãtiqua urbe fuerit nõ lõge pagus succusanus q succurrit carinis prope arcũ seueri & forũ boarium: uicus iugalis a iugis boũ quæ ibi fiebãt æquimeliũ q publice æquata solo est. Sp. melii domus ob cõcupitũ regnũ is locus ad busta gallica q roma recuperata gallorum ossa ibi coaceruata sunt. Vario & Liui. tertio ab urbe germaliũ & uelia;& in plurali ueliæ cõiũcta palatio q lanam uellerẽt ante q tonsuram isula a segetibus ex tarquinorum cãpo cũ marti cõsecratus est cæpta, ide adiuta ubi tẽpla duo. Iouis & æsculapii ærarium factũ e Saturni tẽplo: quia eius temporibus nullũ furtum factũ est. uel q oia communia & fuit in faucibus capitolii. Erat & locus pro castris istitutus ab augusto: ne milites uagarentur per urbẽ. unde fecit post uictoriam actiacam duas classes. unã apud missenũ lucaniæ alterã apud rauennam ad locorum custodiã & cũ uenient romã castra rauennatibus data sũt in ianiculo, unde trans thyberi aliquãdo urbs rauẽnatium dicta est misenatibus in cælio monte qd ide thyberius aboleuit. Vnde postea prætoriani milites in magnam uenere licentiã ut facerẽt iperatores: ut de Claudio legit & galba & Othone: & cætera. & deinde plurimæ seditiones ortæ: pons sublicius ab Anco cõditus: prius ligneus sine clauo quem Antonius pius marmoreum fecit. pu to qui sanctæ mariæ dicitur. alii qui sub auẽtino demolitus est. alii hũc æmilium dicunt alii qui mollis ab urbe in insulã. Qu. lepidus &.M. curius ædiles struere ab insula intrans thyberim. Valẽtinianus & ualens Pons aureus cui rupto nomen est põs triũphalis etiã demolitus apud sanctum spiritũ. Pons adriani castello seu metæ cõiunctus: qui & sãcti angeli. Extra portam flumẽtana miluius arcus integer cõstãtini iuxta collosseum. Alius. L. septimii sub capitolio. alius semidiruius iuxta palatium & templũ pacis. Ti. uespa. alius apud sanctũ georgiũ. cuius iscriptio Im. cæsa. vii. Seuero & cætera. Alius in macello galieni imperato. Pantheon a pan oẽ qd est summum significat ut potius interpraetor summus de rum. Pli. xxxvi. Pantheon ioui ulto ri ab agrippa factũ. uel qd sub martis & ueneris imaginibus essent oium deoꝝ imagines uel q templum illud rotũdũ sit: & cælo psimile & deorũ oium habitatio. Aquæ ductus Sex ruflus. Vnde. xx. cõmemorat traianã: aniẽam: atticam martiã: claudiam: ceruleã: iuniã: augusteam appiã: algentianã: cymiam: sabbatinam: aurelã: dãnatã: uirgineã repulã seuerianam: antonianã: alexandrinam, uel a conditoribus. uel a locis, ut cyminia. Vir. viii. Cymini cũ mõte lacus de martia. Pli xxxvi. De domo aurea neronis apud Suet, & tacitũ. vii. Plinius xxxiii. &. xxxiiii. &. xxxvi. in qua postea multa facta sunt. ut collosseum a collosso neronis: cui cõmodus dempto capite suum iposuit q reor esse q est i laterano. nam ex nũmis

L

matibus cõmodi esse deprahenditur q̃ contra sanctum georgium ædificium est, qd̃ alii septizonium, alii septodiũ uel a zona uel uia uocãt seueri. Amphri Impe. ex Spartiano fuisse deprahendimus.

Rica est uestimentũ q̃dratũ purpureũ, quo flaminicæ ꝓ palio utebãt. alii dicũt q̃ ex lana succida fiebat albaq̃ cõficiebant uirgines ingenuæ, patrimæ & matrimæ ciues: & inficiebantur cæruleo colore. Fe.

Rica est quod nos sudatium dicimus. Plau. in epidico. rica basilinum aut exoticum. Serenus i opusculo libro. i. Aut tonulam aut acũ aut ricam Neuius in pedio. Molitiná coctotá ceridotatam ricam. No.

Ricæ & riculæ uocantur parua recinia & palliola ad usum capitis facta. Festus.

Ricinus uestis muliebris sic dicta: q̃ post tergum reiciatur. dicitur autem uulgo maforte. Seruius.

Ricinium antiquissimi amictus ricinũ utebãtur eo duplici & ab eo q̃ dimidiam ptẽ reiciebant retrorsum. a reiciendo ricinium dictum: hinc q̃ fata duo simplicia patia parilia dicta. Varro.

Ricinam. Varro in prome. li. i. aliæ mitrá ricinã aut mitram mellicensẽ. Tur. in uelitterana. ducit me secum prius q̃ ad ædẽ uenimus uenerat deo in terra aspexii uirginem: & istã ter in capite ricinum: inde ricula est. No.

Rictus ricte rixiose ringitur dici uidentur: qa in diuersum rũpant: cõttariaque sint recto qd̃ uocabulũ dictũ uidet̃ a rigendo. Fe.

Rictum feraꝶ dici uolunt, cũ Titin. etiã sit auctor hominis etiam dici debere caue ex corde frontem hanc semper fracto rictu. No.

Ricinum. Lucil. ii. satyr. ricinum auraditice & borotia mitræ. Tur. ueliterna. ducit me secũ postq̃ ad ædes uenimus: deos in terram aspexit uirginem instãtem in capite riculam idu ta monstrinam. No.

Ridere & deridere differunt. ridet enim q simpliciter ridet qui cũ alterius cõtemptu & irrisione deridet. Do.

Ridere splene homines dicũt philosophos felle irasci iecore amare & corde sapere.

Ridagius flu. est hircaniæ grandis zobetem suscipiens amplissimum fluuium.

Ridiculus homo idest deridendus. non est diminutiuum. hoc ridiculum sermonẽ significat risus potius qua derisus excitãtem. Lau.

Ridiculus qui in rebus turpibus ridet. Fe.

Ridicis multæ species uineæ sunt aliæ humiles ac sine ridicis. ut i hispania. aliæ sublimes ut quæ appellantur iugatæ: ut plæræque in italia. Varro.

Ridica pedamentorum fere quattuor genera unũ robustum q̃ optimum solet afferri i uineam: & quærcu ac iunipero: & uocatur ridica. Alterum e pilis & pertica. Tertium arũdinetum Quartum est padamẽtum natiuum eius generis: ubi ex arboribus in arbores traductis uitibus uinea fitiquos traduces quidã rumphos appellant. Varro.

Rienes antiqui uocabãt refrẽdines. quia græ. eos νεφρους renes dicũt. Plau. Glaberat, tãquam rien. Festus pom.

Rigidum & præter modum frigidum significat & durum. Festus pom.

Rigodolum locum inter belgas supra mosellã flu. non lõge a finibus treuiorum editũ ubi petilius cerealis romanus copias treuioꝶ & germanorum magis casu q̃ prudentia fudit proximum metensium finibus montibus & mosella flu. septum nõ memorat Cæsar sed Tacitus.

Rigidum frigidum. Vir. li. ii. geor. Tellurẽ borea rigidam spirante moueri. No.

Rigidum erectum. Vir. in buc. Tunc rigidas motare cacumina quærcus. Idem geor. i. Et rigidæ curuum falces cõdunt̃ in ensem. No.

Rigidum durum. Vir. iii. geor. uestesque rigescunt indutæ ceduntque securibus humida uina. No.

Rigor durities: unde & rigidus homo. Virgi. i. geor. Tum ferri rigor. Ser.

Rimari est ualde q̃rere ut in rimis quoq̃. Fe.

Rimari dicit̃ scrutari quærere. Vir. in. xi Et partes rimantur apertas. Idem in. vii. quodcunque rimanti telum ira facit. No.

Rimari inhabitare. Vir. ii. geor. Dulcibus i stagnis rimatũr prata caystri. No.

Rimari expleri. Virg. li. vii. rimaturque oculis habitatq̃ sub alto pectore. Nonius.

Rimari per terræ rimas inquirere. nam rimari tractum est a porcis qui glandes rimãtur de rimis terraꝶ. Vir. i geor. Dulcibus in pratis rimant̃ stagna caystri. Ser.

Rimo & rimor idem significant. Pri.

Ringit̃ irascit̃. Te. in phor. cum tibi sit qd̃ placeat ille ringit̃ tu rides. No.

Ringere os ostendere. Vnde & pro irasci & indignari & murmurare capitur. Te. i phor. cũ ille & cura & sumptu absumit̃ dum tibi sit qd̃ placeat ille ringit̃ cum rideas. Ser.

Ringi est stomachari tacitum trãslatio a canibus latratoribus. Ter. in phor. Ille rigitur tu rideas. Donatus.

Riphæi mõtes arcadiæ q absque aspiratione scribuntu tubi cum aspitatiõe scythiæ.

Riphæi montes scythiæ a ꝑpetuo uentoꝶ flatu nominati. ριπος græ. latine ipetus. Ser.

Riscus cista ẽ pelle cõtecta. T. i ecy. i risco ẽ. D.

Riscus loca in parietibus angusta. Te. in risco

ociosa cessas reciproca animum íquá odio,
Enni.in andromeda.Riscus prorsus recipro
cat fructus feram.No.

Riscus est fenestra parua in pariete constitu-
ta.Te.in.heau. Abi cistellam domo affer cũ
monumentis ubi sita est in risco.Ser.

Ristibulis ager fit qui biennio continuo serit
farre spico:idest aristato q; ne fiant solét qui
prædia locant excipere.Festus.

Rite a rito uero uerbo uel ritũ rite p recte:q
nihil tradit ritibus nisi qđ rectũ ẽe credat.P.

Rite a ritu q; sit rite id ratũ & rectũ est. Var.

Rituales noiant hetruscoꝝ libri in qbus scri-
ptũ est quo ritu urbes condant aræ ædesq;
sacrẽt curiæ tribus:& cẽturiæ distribuát. F.

Rhinoceros aíal a græco rinnaris & ceras cor
nu quod naribus cornum gerat.

Rhinoceros duo hét cornua ut apud pausani
am solum legi quorum alterũ insigni magni
tudine ex naribus extat alterum superne erũ
pit exiguum quidem sed ualidissimum.

Rhion post cyllene maris id nomen est augu-
ste & uelut fræto lacus ore frequenti incidẽs
inter ætolos & pelopõnesiacos usq; ad istmõ
irrũpit in eo ad septentrioné spectare littora
incipiũt in his est ægeõ & ægina & oliros &
ftion ac in aduersis pagecreusis anncyra ocã
thia cira & notior aliquanto noie calidon &
euenos extra rhion in acarnania maxime cla
ra sunt oppidum leucas,flumẽ achelous.Põ.

Rhythmus latine numerus tribus sensibus de
præhendit usus ut saltatio: tactu ut pulsus
arteriarũ auditu ut uocum quæ aut sunt in
instrumentis aut cantu aut sermõe & sermo
aut uersibus nã & hi numeri dicunt:aut plu
rium pedũ iũctura de quibus musici scripse-
re aut insoluta oratione de quibus præcepta
rhetores tradidere.

Riuales dicuntur æmuli de eiusdem mulieri-
bus facta translatione nominis a feris bestiis
quæ scientes cũ ex eodem riuulo haustũ pe-
tunt in prælium inuicem ueniũt. Te.i heau.
Ego militem riualẽ recipiendũ censeo Do.

Riuium pro riuali protulit.Plau.

Riuales dicti sunt quasi in unũ amorẽ deriuã-
tes.Te.in heau.miles thraso phædriæ riualis
Nonius marcellus.

Riuati aquæ de ponto fluũt tũ foris influen
tes aquas pontus accipit.Macro.

Rixat pro rixat. Var.in armorum iudicio.Illic
uiros hortatur ut rixarent præclari philoso-
phi.Idem in serano.Dormit alius.nimirũ ui
gilant amant clamant calent rixant.Idem de
rerum natura.idest ne rixarent ne familæ ri
xentur cũ uictimis.No.

Robigalia dies festus.vii.kalẽ.maias quo robi-
go deo suo quẽ putabant robiginem auerre-
re sacrificabant.Fe.

Robigus in istis diis q; placari oportet uti ma
la nobis:uel a frugibus natis ammoueantur
arũcus quoq; habet & robigus.Au.gel.

Robigalia a robigo deo festa secũdum segetes
huic deo sacrificabat ne rubigo occupet se-
getem. Varro.

Robrum a rubro colore & quasi ruffo signifi-
caritur breuem quẽ hoc noie rustici appellãt
manifestũ est.unde & materia quæ plurimas
uenas eius coloris hẽt dicta est robur. hic &
homines ualẽtes & boni coloris robusti.Ro
bur quoque i carcere dicit is locus quo præ
cipitatur maleficorum genus qđ ãte arcis ro
bustus includebatur.Fe.pom.

Rocas in samothrace caprarum greges cõplu-
res:quas latine rocas appellant. Var.

Rodusculana porta appellata q; rudis & impo
lita sit relicta:uel a raudo. i.ære iuncta.Fe.

Rhodope emporiensium oppidulũ est íter hi
spaniæ fines & galliam.

Rhodanus non longe abistri rhenisq; fõtibus
surgit deĩde lemano lacu acceptus tenet ipe
tũ seq; per medium integer agẽs. quãtus ue-
nit egreditur.& inde cõtra in occidentẽ abla
tus aliq̃ diu gallias dirimit.post cursu in me-
ridiẽ abducto hac intrat accessuq; aliorũ am
nium iá grãdis & subide grãdior iter uolcas
& cauatas emittitur ultra sunt stagna uolca-
rum ledũ flumẽ castellũ latera mesua collis
incintus,mari pone undique ac nisi q; angu-
sto aggere continenti emittitur insula.Pom.

Rhodos insula & urbs in lycia in illis singule
sũt uisdẽ nominibus urbes in rhodotres quõ
dam erant lyndos.Cam.rem,lelisos.Pom.

Rostra Liuius li.viii.naues cinacũ prem,i naui
lia romæ subductæ partim íter se rostrisque
earũ sugestũ in foro extruẽã adornari placu
it rostraq; iá templũ appellatum tiberium si
let qui nouem natus annos desũctum patrẽ
p rostris laudauit quia nõ tãtæ hic fuit auto
ritatis quantæ illæ.

Romã ad dexteram Italiæ quondam a pastori
bus condita nunc semper materia dicat al-
terum opus.Pom.

Rotare rotundum efficere. Pli.ii.tantæ molis
rotare assidua.

Roma eni poetæ antiq̃ssimi autoritas ẽ apud
quem ita est scriptum de Romulo & Remo
cum Romulus Romam uellet appellare a
se.Remus uero remoram certabant urbem.
Romam remoram ne uocaret tamen plebẽ
retici apud Martialem & hic culmina remi
pro romana accepimus.

Rodoscit redit.Actius in amphi. Quid hic ro
disci uiam comitẽ obiet facilius. Idẽ in dida
sculo.li.ii.ut dum uelint breuitatẽ consequi

uerborum aliter at sit relatum rodosci respõ sum. Nonius.
Rogatio est cũ populus cõsulitur de uno pluribusue hominibus q̃ nõ ad omnes pertine at.& de una pluribusque rebus:de qbus nõ oibus sanciatur. nam qđ in omnes homines resque populus sciuit lex appellatur.
Rogatio quære in uerbo fero & ĩ uerbo leges. Laurentius.
Rogat est consulit popolum uel petit ab ro ue sciscat qđ ferat. Fe.
Rogare poscere. Plau.in asina. Expectandũ ne cui annulũ illum det neque roget. No.
Rogare dicitur quærere scitari. M.T. ad cæsa rem iuniorem in.i. Roga ipsum quemadmo dũ animi ego eum acceperim. Te.in an.accedo ad pedissequas quæ sit rogo. No.
Rogare instituere. M.T. in phi. Ego ad eã belli ciuilis causam attuli. ego leges pniciosas rogaui. Nonius.
Rogitare plus est q̃ rogare. quia rogitare est se dulo rogare. Terẽ.in andria. rogitabam heus sodes. Do.
Rogus est cum ardere cœperit. Vir. Subiectisque ignibus atris. Ter. Circũ accensos decur rere rogos. Seruius.
Romana porta apud romã a sabinis appellata est q̃ per eã proximus eis aditus esset. Fe.
Romam romulus de suo nomine appellauit sed ideo romam nõ romulam: ut amplioris uocabuli significata prosperiora patriæ suæ ominaretur. Fe.
Roma ab Romulo. ab Roma romanus. Var.
Romam urbem sicuti ego accepi cõdidere atq; habuere initio troiani q̃ Aenea duce sedibus uagabatur icertis cũque una his aborigines. Salustius.
Romã in sacris nemo enunciabat. uerum qdã tribunus plebis teste Var. renunciare ausus cruci fuit affixus.
Roma septingenti sunt paulo plus aut minus ãni augusto augurio postq̃ iclyta cõdita Roma est. Varro.
Romulia nomen est tribus. tribus enim urbanæ rusticæque ãnis. xxv. numerãt. Asco.pe.
Romulus & Remus a uirtute hoc est a robore sunt appellati.
Romulia tribus dicta quæ ex eo agro cẽsebãtur quẽ Romulus cœperat ex ueientibus. F.
Roncus qui stertit.
Ronchi dicuntur strepitus qui fiunt naso ex corrugatione narium fictiuo nomine ab ipso sono eo autem utunt deridentes. sũt qui putãt a uerbo græco trahi quoniã illi rostrũ appellant rhonchon.
Rorarios milites uocabant qui leui armatura primi prælium cõmittebãt q̃ ut ãte imber fere rorare solet: sic illi ante grauem armaturam q̃ prodibant rorarii dicti. Fe.
Rorarium uinum quod rorariis dabatur. Fe.
Rorarii appellabãtur milites qui ãteq̃ cõgresse erãt acies non multis iaculis inibãt prælium tractum q̃ ante maximas pluuias cœlum rorare incipiat. Lucil.vii.saty. qnq; hastæ aureoloci noctu rorarius uelox. Var. de ui.pa.li.iii. Rorarii appellati q̃ imbribus rorare incipiunt. Nonius.
Rorarii dicti a rore qui bellum committebãt ideo qđ ante rorant. Var.
Roras rorat raro reperitur roro. Dio.
Rosarium magis copiã fructicũ uno loco rosas qui ingentium quem ipsum locũ ubi hi frutices sunt: quem locum ne rosetum qđe appellare possis: cũ idẽ significat q̃ rosarium nisi p cõtemptũ significetur cõtinens. La.
Rosaceus ex materia rosæ. Lau.
Rosea ĩ agro reatino campus appellatur: q̃ in eo arua rore semper humida feruntur. Fe.
Roscii appellabantur in omnibus perfecti: q̃ roscius quidã unus in arte sua: idest comœdia iudicatus est. Fe.
Rosea italia cæsar Vopiscus Edilitius causam cũ ageret apud censores dixit campos roseæ italiæ esse sumẽ in quo relicta pertica postridie non appareret propter herbam. Var.
Rostra ante curiam rostra: cuius uocabulũ ex ro q̃ ex hostibus capta fixa sũt rostra. Var.
Rostra ubi roncionatur. Dio.
Rostra nauium sunt pro rostris: qui dicit ante rostra significat ut pro muris sicerãt q̃ pscenia appellant .i. scænã operosam fabrice quæ apud græ. de frõde ornatus umbraque iã fiebant scenæ dicebãtur. unde tectum pulpita προσκήνια quæ ante scænam sunt appellabant. ut ueteres ineũt pscænia ludi. Caper.
Rostrum hominis dici non debere consuetudo præsumpsit apud Plau. in mene. positum sic apud mensam plenam hominis rostrũ deliges hoc tragœdiam tantũ uti. No.
Rotundum a rota dicitur uel rota a rotundo & est rotũdum collectum & per oẽm cucuitum sine offensione asperi anguli leue. quam significantiam Ci. ora. etiam ad humani igenii transtulit formam. Theodectes autẽ pfatur nec satis ut ita dicam rotũdus primus instituit dilatare uerbis. No.
Rotundam faciebant ædẽ uestæ ad pilæ similitudinẽ q̃ eandem credebãt terrã esse. Fe.
Rotrini fõtes in phrygia sunt agro a galaseno propinqui & apamicæ ciuitati.
Rubidus apud Plautũ panis uocatur parũ coctus: Idem scorteæ ampullæ rugosæ rubidæ dici solent. Festus.
Rubigo genus est uitii: quo culmi pereũt. Vir.

prio ge. ut mala culmos esset rubigo. S. i ar.
Rubigo ut Var. dicit uitiū quoque est obscenæ libidinis qđ hulcus uocatur. Ser.
Ruber a rubeo. Hora. i. sermonū. Obscœnoq; ruber porrectus ab iguine palus: sicut piger & piget. & macer & macero. Pri.
Rubicundus abūde ac uehemēter rubēs. Lau.
Rubus sentes sunt moræ agrestes sic a rusticis in italia hodie appellant. Hora. i. car. Seu uirides rubi. Por.
Rubrum mare græci siue quia eius color is ē siue quia ibi erythras regnauit: Erythrā thalassā appellant procellosum asperū mare, pro fundū & magnorū aīalium magis q̄ cætera capax primo recedētis oras æqualiter ipellie & ut non intret iterius aliquantum patēs sinus erat: sed quas rippas inflexerat bis iterum pit duosq; iterum sinus aperit pſicus uocat dictis regiōibus ꝓprior arabicus ulterior. Pō.
Rubrenus lappa poeta Iuuenalis temporibus pauperrimus.
Ructare non ructari dicendū est. Flaccus uidens alios ructare ac respuere pulcherrima superbia. Ci. tamen ructaret dixit. Fe.
Ructus a ructando dictus. Plau. in pſirudulo: ptim ructare mos mihi suauis: mihi ructus est sic siue si modo. Luc. saty. li. iii. exhalas tū aridos expectare ructus. No.
Rudentes restes nautici & asini rū uocem mittunt Festus pompeius.
Rudentes ea causa sapientissimi dictos uolūt: quod funes cū uento uerberant rudere estimantur: atque hūc sonum proprium funiū non asinorum putant. Fe.
Rudere asinorum uoce insonare. Persius. Findor ut arcadiæ pecuaria rudere dicas. Virgi. improprie & pro leonū uoce abusus est. Et sera sub nocte rudentum. Et Cato. Inclusūque cauo saxo atque insuera rudentem. Ser.
Rudis genere fœminino uirgā significat: qua gladiatores donati a gladiatura cessabant. Iuuena. li. iii. Hic segius idē accæpta rude cœpisset uegento uideri. Ser.
Rudis uel raudus cū dicitur res rudis & imperfecta significatur hominem quoque imperitum rudem uocamus. Fe.
Rudis & rude quando significat recētem adiectiuum est omnium generum: quando uero uirga qua gladiatores donati cessabant a gladiatura fœmininum ē. Iuuena. ii. hic sergius idē accæpta rude cœpisset uegēto uideri. P.
Rudus sternens quod raditur. Lucil. saty. lib. xi. uiā sternendam & iacendum hūc aggerem & id genus rudis. No.
Ruere est toto corpore niti ad implendum qđ faciunt qui ipsi præcipitantes alios prosternunt inde sues ruere dicuntur. Hora. hac rabiosa fugit canis: hac lutulenta ruit sus. Te. in adel. posthac præcipitem darem: cæteros ruerem. & ruerem actiuam uim habet cum sit neutrū. Inde alibi intro se irruat nunc illa tū neutrum pro actiuo: sed quasi sic dixit irruat tamq̄ de eo qui pugnaturus sit. ut idem in heau. q̄ mos irruamus. Vir. Ipse ruit: dētesque sabellicus acuit sus. Do.
Ruere decipi. Tul. de offi. li. iii. si hoc nō ē turpe pati ruere: & per fallaciam uenditorē in maximam fraudem incurrere. No.
Ruere dicitur cadere. Vir. æn. lib. ii. ruit alto a culmine troia. No.
Ruere effundi. Vir. li. vi. æne. Vnde ruunt totidem uoces responsa sibyllæ. Idem in tertio geor. ruit arduus æther.
Ruere irruere sine cautella. Vir. li. x. Quo moriture ruis maioraq; uiribus audes Lucil. lib. xxx. ruis hæc & colligis oīa furtum. No.
Ruere eruere leuare. Vir. in. xi. Confusa ruebant ossa facis. Item li. i. æn. totumque a sedibus imis una eurus notusque ruunt. No.
Ruere diruere complanare. Vir. i. geor. Quid dicam iacto qui sæmine cominus arua insequtur cumulosque ruit male pinguis harenæ. Te. in adel. Cito agerem ruerem raperē. No.
Ruere erigere. Vir. ii. æn. Et ruit atram ad cœlum picea crassus caligine nubem. Idem serō do æn. Vertit̄ iterea & ruit oceāo nox. No.
Ruere diuidere. Vir. æne. lib. i. Et spumas salis ære ruebant. No.
Rufuli appellabantur tribuni militum a consule facti non a populo: de quorum iure qđ Rutilius rufus legem tulerit rufuli: ac post rutuli tunc uocati. Fe.
Rumam ueteres mammam dixerunt. M. Cato li. de liberis educandis. hisce manibus lacte fit: non uino cūna propter cunos rumiē propter rumam. i. prisco uocabulo mammā a quo subrumi esse nūc dicuntur agni. No.
Rumen est pars colli qua esca deuoratur. unde ruminare dicebantur q̄ nūc ruminare. F.
Rumine quid est quod rem diuinam faciēres hostiis lac spargere & libare consueuerunt uinum aūt nō adhibēt an q̄ satini rumā mammam nominant & ficum ruminalem ideo dictam ferūt q̄ ibi lupa Romulo māmam præbuit quemadmodū eas igitur quæ pueros alunt a mamma dicimus thilonas sic rūma nutrix quædam: & puerorum altrix meeum infantibus precipue noxiū prorsus nō recipit.
Russellæ urbs olim in regione hethrusca ad montem altinum.
Rumen dicitur locus in uentre in quo cibus sumitur: unde & ruminare dicitur. Pōponius in prostibulo. Ego rumorem parui facio

dum ſit rumen quod impleam.No.
Rumentum a ruptio.Fe.
Rumex genus teli ſimile ſparri gallici.Fe.
Rumitant rumigerant.Neui.ſimul alius aliũde rumitant inter ſeſe.Fe.
Ruminalis dicta eſt ficus q. ſub ea arbore lupa mammam dedit Remo & Romulo.mãma autem rumis dicitur.unde & ruſtici appellant ædos ſubrumos qui adhuc ſub mammis habentur.Fe.
Ruminare dictum in memoriã reuocare.Varro in tanquile.Non modo abſens de re ſecus cogitauit:ſed etiam ruminabatur humanitatem.Li.in egiſto. Nemo hoc nos ibi ruminabiſ mulieri.No.mar.
Rumiferare dictũ honeſte rũores ferre. Plau. in am. Quanq̃ a deo ciues thebani rumiferant probam.No.
Ruminat.Vir.in buc.Illice ſub nigra pallẽtes ruminas herbas.No.
Ruminat.i.reuomit & denuo conſumit. Vir. Pallentes ruminat herbas: Dicitur autem a rume imminente gutturis parte: per quá dimiſſus cibus a certis reuocatur animalibus Vir.in buc.Illice ſub nigra pallẽtes ruminat herbas.Seruius:
Rumis antiquo enim uocabulo mãma rumis appellabatur. Varro.
Rumor ut plærunque opinio eſt.Sa.li.ii. hiſt. Ad hæc rumoribus aduerſa ĩ prauitatem ſecunda in caſum fortunam in temeritaté declinando corrumpebant.No.
Rumor rumuſculus facit. Ci. pro cluen. Qui imperitorum hominũ rumuſculos aucupãt uel aſſumunt.Pri.
Rumor & fama idem ſunt.Ci.i philip. Improbiſſimis rumoribus diſſipatis.Et paulo poſt Triſtis amutia fama manarat.& ſtatim poſt famam iſtã faſcium diſſipauerunt:ſignificat enim ſermo in populo ſine certo auctore iu bonũ uel malum de recenti fama.tamen frequenter rei intentæ & porro celebritate hominis ut fama camilli.Lau.
Rumor fauor auxiliatio.Vir.lib.vii.Ergo iter inceptum peragunt rumore ſecundo: ideſt proſpero fauore.En.li.viii anna. Legio reditu rumore ruinas mox auferre domos populũ rumore ſecundo.No.
Rumpere ſignificantiam habet manifeſtã.Virgi. libro.xi. Rũpimus inuite tua uincula. ut plærunque.Nonius.
Rumpere defatigare.Te.in ecy.ut me ambulãdo rũperet.Afra.in epiſtola. Ego miſera riſu clandeſtino rũpor.
Rũpere diſſicere.Vir.in buc.Frigidus ĩ pratis cantando rũpitur anguis.No.
Rumpere recentum proferre diu tacita dicere.Virgi.in decimo.Quid me alta ſilentia cogis rumpere. Te.in heau.Iam ne rũpere hoc mihi licet gaudium.No.
Rũpere introire.Teren.in heau.Ceſſo huc intro rũpere.No.
Rumpos require in ridica.Var.
Runa genus teli.En.runata recedit ideſt præliata recedit.Fe.
Rupitia damnum dederit ſignificat.Fe.
Ruo actiuũ & abſoluta ſignificatione & paſſiua inuenitur.Te.proruunt ſe. Et Virgi.xi. Nec mihi cum teucris ullum poſt eruta bellum pergama.Pri.
Rutum & rutum penultima correpta pronũciatur.Luca.iiii.ruituraque ſemper ſtat mirũ moles.Pri.
Rura ſunt a græco dicta ἀρουρα.n.dicit.S.
Rura dicuntur diruta.Cicero de oratore libro ſecundo. Et dices tecum ædes uenderes: ne rutis quidem & cæſis ſolum tibi paternum recepiſſe. Vir.georgico.li.i.cumuloſque ruit male pinguis harenæ.No.
Rurant pro ruſticantur. Plau.in captiuis. Dũ ruri rurant homines ques liguriant. Var.in ſerano. Dum ĩ agro ſtudioſius ruror aſpicio triptolemum ſculpo neatum bigas equi cornutas.Nonius mar.
Ruri eſſe non rure dicendum eſt.teſtis Te.cũ ait.Rurĩ ſe continebat.Fe.
Ruri agere uoluptatis ẽ: & parce ac duriter ſe habere uirtutis.ſed ſemper pro ui computaſ parce autem ad ſeruandum:duriter ad laborem referendum eſt.Ter.in ad.Ruri agere uitã ſemper parce ac duriter ſe habere.Do.
Ruſũm retrõ uerſum & prorſus prius uerſũ Te.in adel.ſi ſperat fore clam rurſus ad ĩgenium redit.Do.
Rurſus ſignificat iterum.Vir.æn.i. Rurſus in arma feror.No.
Rurſus retro.Vir.li.iiii.geor. Rurſus cura patrum caderet. Var.in andab.Mortales multi rurſus ac prorſus meant.No.
Rurſus & rurſum.Pri.
Rurſus quære in iterum.Lau.
Ruſpari eſt crebro quærere.Fe.
Ruſpari eſt ſcrutari Actius in rhereſta. Iuuet nunc attentare.iuuet nunc aio ruſpari phrygas.Idem in meleagro.uagant ruſpantes ſiluas.ſextam rexeras.No.
Ruſticatim pro ruſtice.Pompo.ĩ leonibus. At ego ruſticatim tangã urbanatim neſcio.No.
Ruſtica uinalia.xiiii.kalen.ſeptembris celebrabant:quo die primum in urbe deferebãt.Fe.
Ruſteus promõtoriũ oceani ſeptẽtrionalis eſt
Rutabulũ a proruendo igne uocatum quo panes coquuntur.Inuenitur tamen poſitum ꝓ uirili membro.Feſtus.

Rutilum rufum cuius coloris studiose etiam antiquæ mulieres fucauerunt. Vnde & rutilæ dictæ. Festus.

Rutilare require in aurora. Varro.

Rutili aurei & inde etiam mulieres ualde rufæ rutilæ dictæ.

Ruturbati dicti a rastris. Varro.

Rutuba perturbatio. Varro. lx. Ergo tum romæ parce pureque pudentis uiuere in patria nunc sumus in turba. No.

Rotunde positum pro eleganter concine uel collecte. Ci. de fi. bonorũ & ma. libro quarto Rogem dictatorem diuitẽ solũ esse sapientẽ ad æquitarẽ apte & rotunde qppe. habes enĩ a rhetoribus. No.

Rutrum dictum est a radendo. Pom. in puniceatis. Sarculũ hinc illo profectus illum radisti rutrũ. Lucil. saty. libro quartodecimo. Frumentarius est modium hic secum & rutellũ unũ affert. Varro in Mar.

cui celer chenos lemantos legens antipatri stoyci filius rutrum capat displanat. No.

Rutrũ dictũ q eo arena eruitur. Fe.

Rutrũ a ruendo: instrumentũ rusticũ. Var.

Ruta dicta q sit feruẽtissia: uenereq; opugnat.

Rutupinũ britannicum significat ab oppido littorali ptolomæus autor Lucãus aut uaga cũ thethys rutupinaque littora feruent una calydonios fallit turbata britannos.

Rutheni populi prouinciales nõ lõge ab auernis & sanctonis narbona ac tholosa extra celtas belgas & aquitanos nomen latine retinẽs ĩ prouincia bituricẽsi sita. hos Luca. i. i. memorat. nec hic Cæsar ruthenos descripsit balteo mari ruthenis & noruegie finitimos licet eas Cæsar indiuersissima parte galliæ esse scribat hi conuti armenici subiciuntur.

Pro r littera sæpe antiq posuerunt ut maiosibus meliosibus fesiis lasibus pro melioribus: maioribus feriis: laribus. Fe. S. littera in antiquis frequens usus erat. Fe.

Sabbatina a lacu sabbate dicta. Fe.

Sabini a cultu deorum dicti. Fe.

Sabulũ. Var. in taphemnippo. Nõ uides ĩ magnis pistilis qui criptas domi non habent sabulum iacere a pariete: ut egistis ubi ambulare possint succu. Var. in gnothiseauton, ut cremenro corpora fierent maiora paruo ut succu candida lactis. No.

Sabellis aut sabinis aut marsis. Ho. car. pedes sabellis dicta ligonibus. Et Vir. dentesque sabellicus exacuit sus. Aeron:

Sabbatina a loco sabbate dicta. Fe.

Sabæi molles siue ab aeris temperie sub quo siti sunt: siue ab exercitu suo. Fe.

Sabacus æthiopum rex: qui anisym ægypti regẽ fugauit: & quinquaginta annis tenuit.

Sabillus gelæ urbis siciliæ tyrannus ĩterfecto cleandro pantarnei. vii. ante tyranno.

Sabini quasi seuini a cultu habebat urbes sine muris more lacedemoniorum: inde sacelli.

Sabini olĩ populi ubi loca quæ tamá uiterbitũ nepam ac perusiá urbes inter iacẽt singularibus nunc appellantur nominibus.

Sabrinam in gallia fluui. non memorat Cæsar sed Tacitus.

Sabis inter belgas flumẽ neruios irrigat & masam flumẽ penes condrusos namurico oppido leodiensis diocesis influit hodie sambram nominat.

Sabæi populi sunt in felici arabia qui thus mittunt regione appellata saba q significat mysterium.

Sabelli a samnitibus sunt quos uicit curius itẽ a græcis samnites dicunt ut Strabo & Plinius scribunt.

Sabbatum lingua est iudæorum significatque quietẽ ná dux iudæorum Moyses cuius meminit Strabo Tacitus & trogus montẽ sinai occupauit in quem uenerat per deserta arabiæ magna fame & siti tamen inuento frumento & aqua septimo die recreati sunt unde sabbatũ diem qetis dixerũt qui in omne æuum retunio amose sancitus est ut tradit trogus apion uero scribit sabbatum appellatũ quoniam iudæi labore fessi eo die dolore splenis correpti sunt a sabbo quod splenem significat sabbatum deduci.

Sabbatarii iudæi dicuntur qui sabbata colunt recuritaque sabbata palles horum halitus cũ fetear semper ante cibũ præsertim grauissimi est odoris.

Sabinæ captæ plurimum cũ maritis iocabant Vnde Lucil. more inquit sabinorum.

Sacella dicuntur loca sacrata sine tecto. Fe.

Sacer lapis monstrans anienem fluuium: qui ultra tertium miliarium appellatur: q a ioui fuerat consecratus. Fe.

Sacer est consecratus in libertatem.

Sacerani appellati sunt reate orti qui ex septimontio ligures siculosque exegerũt. dicti sacerani q uere sacro sint nati. Fe.

Saties pro satietas Actius in astyanacte. Quorum crudelitatem nulla unq expler saties sanguinis. Varro in prometheo. libro secundo. Cũ recepisset uolupras retineret cum far haberet mirũ de mensa tollere. Salu. histo. libro secundo. in saltibus occupatus tũ externorũ agros inuasere: frumentiq; ex inopia grani saties facta. Lucil. libro tertio. Quid mihi proderit iam saties omniũ rerũ tener facta. Te. in andria. nam ubi me forte saties cœpit cõmuto locũ. Lucil. li. ii. Quam tibi iam nemo

fessus satiare uiuendi No.

Sacer uenerabilis. Vir. viii. æn. extulit os sacrũ coelo. Ser.

Sacer excerabilis. Vir. ii. geo. Et ductus cornu stabit sacer hircus ad arã. Et iii. æn. Quid nõ mortalia pectora cogis auri sacra fames. Ser.

Sacellũ ut ait Varro sacra cella est. Te. in adel. postea est ad hanc manũ sacellum. Do.

Sacellũ. C. Trebatius in li. de regionibus. ii. Sacellũ est inqt locus paruus deo sacratus cũ ara. Deinde addit uerba hæc. Sacellũ ex duobus uerbis arbitror cõpositum sacri & cellæ hoc quidem scripsit Trebatius. Si quis ignorat sacellum & simplex uerbũ esse. & non ex sacro & cella copulatum: sed ex sacro diminutiuum uæhementer errat. Au. gel.

Sacerdotes flamineas sacerdotes diales seorsũ aiunt obseruitare ueluti ẽ qd bene nato opitur. Au. gel.

Sarerdotes uniuersi a sacris dicti. Var.

Sacerdoti cur Iouis sub diuo ungi fas non est an quia nec liberos coram parentibus nudari nec soceros cum generis lauari: nec honestum: nec fas esse existimabant. pater autem est Iuppiter & sub diuo in conspectum esse quodammodo Iouis putandum est: an sicut in templo & sacro corpus operite nefas est: sic aerem opertum. & qui coelo subiectus est deorum ac dæmonum plenum uetebantur quo fit ut cum necessitati seruiendum est: multa sub tecto occulte deorum conspectũ uetiti homines faciant: sed alia solutanrum sacerdoti: alia omnibus præsacerdotum lex iussit Quapropter apud nos quoque coronam gestare: Comam. proli[illegible] armarum ingredi phocensium agros non inuadere priuata sunt eius qui magistratum gerit munere & officio autem ante æquinoctium auturnale non degustare: sicut nec ante uernum æquinoctium uitem incidere præmagistratum communiter omnibus edicit Nam utriusque rei tempus illud est eodem pacto apud romanos quoque sacerdotis proprium est: ut nec equo utatur nec plusq̃ tribus noctibus ab urbe absit nec pileum deponere ex quo flamen dictus est: q̃q̃ & alia p multa sunt quæ per sacerdote omnibus indicuntur: ut est illud sub diuo non' ungi: nam nisi prius lauissent Romani ungi moris nõ erat: nec aliud quicquam græcis seruiturem ac molliciem attulisse putãt Romani q̃ gynnasia: & palæstram quibus relanguescãt adolescentium animi & penitus effoeminentur: hinc puerorum amores gigni hinc somno & de ambulationibus iuuenum corpora corrumpi hinc saltationibus & motu compolito ac delicato cibi genere debilitari quibus de causis ab armis se delapsos esse non intellexerunt contẽtique ꝓ strenuis ac fortibus militibus se bonos palæstritas & athletas bonos dici & haberi ad sũmã inertiã molitiemque fluxerunt. hæc igitur si quis effugere studet in puluerem prodire & sub diuo manere oportet. At qui domi & in umbra balneis & unctionibus moliter se curant hæc omnia subire necesse est. Plut.

Sacerdotem quid est ꝙ cane & capella adeo abstinete uoluerũt nõ mõ attingere: sed ne appellare liceret. An ꝙ capram quasi luxuriosã atque olidam abhorrerent: An ꝙ tanquam morbidam timerent. Videtur enim præter cætera animalia comiciali morbo tẽtari quũ gustarint atque attingerint huius morbi aliquid iuuenes huius rei causam assignare poros angustos quibus clausis eius spiritus sæpissime interclauditur ꝙ arguit ueris tenuitas quicunque ar hoc morbi genere tentantur similem capellæ uocem dant canis uero est minus quidem luxuriosus ac foedus q̃q̃ sunt qui dicunt ne canem quidem in atheniensium arcem admitti fas esse: nec delum insulam attingere ꝙ impropatulo & passim coeat quia in re aliorum animalium dissimilis sit: nam boues equi sues non impropatulo ineunt: sed ueram causam penitus ignorant Canis enim templis omnibus idcirco arcetur ꝙ pugnax est animal & imprimis ferox ut tutum supplicibus perfugium præbeant Verisimile igitur est Iouis sacerdotem tanq̃ animatus & sacram quandam effigiem ac simulacrum ad quod omnibus tanquam ad aram confugere liceat egenis ac supplicibus repositum esse. Vnde nec deterreri nec arceri omnino possint. quo circa ĩ ipso ianuæ uestibulo ac limine eidem posita erat lectica.

Sacerdotibus cæteris qd est quod simul ac in iuditiũ ducti ac dãnati sũt aliũ substituũt augurẽ uero donec uitã suppetat licet maximorũ criminũ cõiunctũ sacerdotio nõ iuitãt augures autẽ uocãt qui auspiciis ꝑsunt an quidã dicũt sacrorũ arcana neminẽ cognoscere uolũt q ipse augur nõ sit: An iure iurãdo adactũ res augurũ nemini enũtiaturũ priuatũ postea factũ sacramẽto liberari uolũt an nõ honoris nec magistratus: sed sciẽtiæ atq; artis cuiusdã potius nomẽ est augur simile igit̃ ẽ ac siqs musicũ nõ esse iudicet & medicũ esse ꝓhibeat & diuino diuinationem adimat his eni ois appellatio detrahi põt ius ac facultas nõ põt aliud uero idcirco non stituunt ꝙ sacerdotum numerum ab initio constiturum merito tuentur. Plu.

Sacerdotibus his cur magistratũ cape nec petere ꝑmittebãt̃ & tamen littore ụtunt̃ & sella

currulı honorıs cã ;& quominus igiẽ ferrẽt
sı a magistratibus arcerenẽ an ꝙ in nõnullis
græciæ ciuitatibus uideátus sacerdotii digni-
tas regie maiestati q̃te habebanẽ non uulgã
res aut ignobiles hoies sacerdotes declarabã
tur an illud magis ꝙ eius certũ esset & statu
tũ tẽpus sacrificii regũ uero opa & actiões in
certæ ac p̃finitæ fieri nõ poterát ut cũ in diẽ
sæpenumero tẽpus incideret.Idẽ utriq; adef
set sed utrisq; urgẽtes sæpe oportebat ut al-
tero relicto nũc deos colerẽt nũc ciuibus no
cerũt quí cũ in hominũ magistratibus non
mĩus necessitatis q̃ licẽtiæ inesse aĩaduerte-
rent:& cũ q multitudini ĩperatet ut de medi
co ait Hippocrates tristia cernere tristia attin
gere & in alienis malis propriũ dolorẽ pcipe
nefas esse putauerũt diis rẽ diuinã facere pri
mitias & ciuiũ cruciatus quottidie uersantẽ
interdum etiam propinquorũ & cognatoꝝ
quod bruto accidit.

Sacra uia in urbe Roma appellatur.ꝙ in ea fœ
dus ictum sit inter Romulum & Tatiũ.Fe.

Sacratæ leges dicebantur quibus sancitũ erat:
ut si quis aduersũ eas fecisset sacer alicui de
orũ esset cũ familia pecuniaq;.Fe.

Sacramentum diciẽ qd̃ iuriiurandi sacratiõe
interposita geritur.Fe.

Sacramento cur hi qui non tenentur licet in
castris uersentur;tamen nec hostes prælio la
cescere nec ferrere fas erat quod Cato senior
in quadam epistola ostendit ad filium scri-
bens monet enim si missus factus sit & mili
tiæ tempus compleuerit ad urbem ut redeat
aut si remanere in exercitu uelit ab impera-
tore impetret ut sibi aduersus hostem pu-
gnare & eum ĩterficere liceat. An ideo est in
stitutum ꝙ nisi necessitate coactum homi-
nem occidere non liceat quod qui neque le-
gitime nec iussus faciat homicida habendus
sit.Idcirco chrysantem laudauit cirus qd̃ ho
stem interfecturus cum iam gladium substu
lisset & interim receptui cani audisset hostẽ
omisit & quasi prohibitus ictu astinuit an ꝙ
cum hoste congressus pugnam conseruit si
formidine captus trepidauerit mulctandus
est non enim hostem feriendo ac sautiando
tantum profuit quantum fugiendo aut se re
cipiendo nocuit. Quicunque igitur missus
factus militiæ sacramento amplius non tene
tur qui uero ut ea sibi agere liceat quem mi
litantium sunt petit iterum se & legi & im-
peratori obnoxium facit.

Sacrũ promontoriũ id qd̃ hieron diciẽ. distat
a gaddibus mĩus duobus milibus stadiis.St.

Sacramentum æs signat ꝙ pene nomine pẽdi
tur.Festus pompeius.

Sacrarium locus est in templo in quo sacra re-
ponuntur.Seruius.

Sacra celebritas de diuisione festorum dierum
latius differendum est.

Sacra celebritas est uel cum sacrificia diis offe
runẽ:uel cũ dies diuinis epulationibus cele-
braẽ: uel cũ ludi in honore aguñẽ drorum:
uel cũ feriæ obseruantur.

Sacrariũ repositorium sacrorum.Lau.

Saceratei appellati sunt reate orti qui ex septi-
mõtio ligures siculæque arcebanẽ legati ꝓ
furstensibus ad fœdus faciendum bellumq;
indicendum.Fe.

Satiare ad omnes sensus attinet & frequenter
ad animum.Saturare ad unum gustũ Ci.ue-
ro figurate dixit.iracundiam meam satura sã
guine tuo.Lau.

Sacrima appellabant mustum ꝙ libero sacrifi
cabaẽ pro uineis.ut uasis & ipso uino con-
seruandis:sicut primetium despicis quas pri
mum messuissent sacrificabant cereri.Fe.

Sacrificulus rex appellatus ẽ qui ea sacra quæ
reges facere assueuerant fecisset.Fe.

Sacrificium qd̃ fiebat Romæ in monte palati
no palatium dicebatur.Fe.

Sacrificare & litare differunt.Sacrificare est ue
niam petere.litare est propiciare & ueniam
impetrare.Vir.in.iii.æn.Tu modo posce de
os ueniã sacrisque litatis idest ĩpetratis.Plau.
in pe.Si hercle istud unq̃ factũ est tum me
iuppiter faciat ut semper sacrificem neque
unq̃ litem.Nonius.

Sacri promontorii urbes sunt brigalæ & por-
tus annibalis.Pom.

Saceosanctum dicebatur qd̃ iureiurando ĩter-
posito erat institutum ut qui uiolasset mon
te pœnas penderet.Fe.

Sacrilegus diciẽ q sacra legit.i.furatur.Ser.

Sacrum est ut Trebatius lib. primo de religio
nibus refert quicquid esse deorum habetur
Macrobius de satur.

Saga dicitur mulier perita sacrorum.& uir sa-
piens producta prima syllaba propter ambi
guitatẽ uitandam.Fe.

Sagunthi condidit hercules sepulto illic iacyn
tho & comite qui secum expeditione ingery
onẽ reuertebatur extinctus est serpẽtis mor
su ut canit Sillius oppidum est ultra hiberũ
iacyntho insula eadem aduenerũt coloni de
mum ex italia ab ardea apud sillũ ille sagun
thinus ad herculem conditor alcide templa
tonantis nam incendio sagunthi templa de-
um arserunt sillius ardent tecta deum pollu
it cede sagunthinorum.

Sagaces appellãtur solertis acuminis. unde ẽt
canes indagatores sagaces sunt appellati .Fe.

Sagæ mulieres dicunẽ fœminæ ad libidinẽ ui
roꝝ idagatrices. Vnde & sagaces canes dicũ

tur ferarũ uel aïalium quæsitores. Lu. saty. li.vii.ætatẽ & faciem ut saga & bona cõcilia- trix. Tur.in boerũtibus.Nõ ego hæc per sa- gã precio conductam uti uulgo solet. No.

Sagmina dicebant herbas uerbenas: qa ex lo- co sancto arcerbãtur legatis proficiscẽtibus ad foedus faciendũ bellumq; indicendũ. Ne ui.scabos atque uerbenas sagmina sumpse- runt. Festus.

Sagum ẽ uestis militaris & grossioribus uillis;

Sagum ẽ quod Martialis bardiatum dixit uer bo extremo bardiacus quod euocari & Iuue nalis in ultima bardiacus iudex.

Sagum uestimentum militare. Sa.li.ii hist. Oc curre duci & prælium accede adeo in merel lo uti in sagum herculeo ĩ brachium tela ue nirent. Vir.li.viii. Virgatis lucent sagulis. T. ad Cæsarem iunio. In primo pridie nonas fe bruarias cum ad te litteras mane dedissẽ: de scẽdit ad forum togati cũ reliqui consulares sagati uellẽt descendere. Var. in uirgula diui na. cum neque aptã mollibus humens fibu- lam sagus seruet. Sisen.li.iii.bi senatus aucto ritate sagaria nunc. No.

Sagum quibus operiebantur operimẽta & pal lia opertula dixerunt in his multa peregrina ut sagum reno galli gaunia crimina & amphi malum. Varro.

Saguntum urbs est lacynthiis conditam ex altero sucronis latere adhiberi exitũ pertinẽ ti sita est autem supra maritimam inter tar- raconem & sucronem dicitur nunc mortue drum. Strabo.

Salsi faceti.

Salaces incitantes uenerem.

Salaria uia ducebat ĩ sabinos a sale dicta ut scri bit. Plinius.

Sais lingua ægyptia ut lycophronis interpres scribit palladẽ significat inde uersum prop- ter mendosum ita castigauimus Mercurio sa is fertur bedoridos undis Virgineum primo cõposuisse latus ũde hostium unum nili sai ticum est dictum quoniam sais idest pallas illic coletur. Strabo ita scribit taniticum ho stium est nili quod non nulli saiticũ uocant inde ad pelusiacum hostium sũt latus & pa- ludes continuæ.

Salas fluuius germaniæ: inter quem & renum cũ Drusus germanicus belligeraret domitis hostibus uictor oppetiit. Strabo.

Salaciã dicebant deam aquæ quam putabant salũ ciere hoc est mare mouere. Vnde Oui- dius. Nymphæq; salaces: quo uocabulo poe- tæ pro aqua usi sunt. Pacuuius. hinc seuitiã salaciæ fugimus. Fe.

Salacia ut Cicero trãsfert græce tethis dicit̃.

Salaria uia romæ est appellata: quia per eam sa binu salem mari deferebant. Fe.

Salentini a sale sunt appellati. Fe.

Salebræ a saltu dictæ sunt. Marcus Tullius de finibus bonorum & malorum. Hic si diffini res si diuidere potuisset: si loquendi si deniq; consuetudinem uerborum teneret nunquã in tantas salebras incidisset. Idem libro quin to. Venit ad extremum hæret in salebra: cu- pit enim dicere. Et de oratore. Alter enim si ullis salebris quasi sedatus amnis fluxar. No.

Salue & saluete. Difficile est aliud ĩuenire uer- bum quod sic declinetur. quippe huius uer- bi per modos rara est declinatio. Donatus.

Saltem desperatis rebus solam petentes salutẽ hoc utuntur uerbo saltem. T. in an. ut aliqd saltem nuptiis dies protrahat & natum est a captiuis qui nihil aliud præter salutem a ui- ctore petant. Do.

Saluus sis asseueratio salutãtis est non quasi re sponsio salutari. Do.

Sal neutraliter condimentum est; masculini sa pientia. Te. in heau. Qui habet salem quod in te est. Donatus.

Salsamenta aut pisces salsi sũt: aut lardum Te. in adel. Salsamenta hæc stephanio fac mace rentur pulchre. Do.

Salem quo utuntur numero singulari tãtum dicimus: cum iocos significamus pluralem tãtum numerum ponimus. Lucanus non so liti lusere sales. Aliquãdo etiã urbanitatem p singularem numerum significamus. T. Qui habet salem qđ in te est. Ser.

Salii a saltãdo qđ facere comitiis in sacris quot ãnis & solent & debent. Varro.

Salictum uirgulti genus dictum eo q; saliat & cito surgat. Ser.

Saltem dictum uidetur u media littera extra- cta, salutem ante dictum quod nos saltem di ceremus. Nam cum alia quædã petita & nõ impetrata sunt cum solemus ĩquit quasi ex- tremum aliquid petituri qđ negari minime debeat dicere hoc saltem fieri aut dari opor tere tanquam salutem extremo petẽtes quã impetrare & certe obtinere sit æquissimum Aulus gelius.

Saluber & celeber declinauit. Ouidi. quarto. fa sto. phœbe saluber ades: & circus erit pom- pa celeber numeroq; deorum. Inde saluber- rimus & celeberrimus superlatiuum dicitur enam a salubris. Pri.

Sal masculinum est Salust. iugur. Neque salem neque alia gulæ irritamenta antiqui etiã neu trum protulerunt. Cat. quarto ut quicquid loquitur sal merũ est. En. hoc sale dixit. xiii. ãnalium. Cærulum spumat sale cõperta ra te pulsum per mare. Pri.

Saltuosus magis q̃ saltosus extra regulã. Lau.

Salio salsui salii & salui. Vir.ii.geor. mollibus in pratis unctos saluere per utres. In quibusdã codicibus inuenitur sallere supinũ saltũ. Inde exulto. Vir.in.vii. At media inter cædes exultat amazon.

Salio salitum facit sallo salsum: sicut uello uulsum. Sisenna sic in eam paludem multi pisci um saliendorũ. Salustius.iii.hist. parte consũpta reliqua cadauerũ ad diuturnitaté usus salerent. dixit a sallo nõ a sallio. Inde saliturus & salsurus. Liuius saliturus ista esse mittã salé. Inde salitus & salsus ut Cornelius seuerus ad quem saliti pomiliones efferebant. Inde etiam salsus & salturus. Pri.

Salutatiter atque salutatorius comparatiue Cicero posuit.

Salinum parella in qua primitiæ diis cum sale dãtur. Por.

Salamina duplex est. una ĩ cypro: altera ĩ achaia regione. Hora.lib.car. Certus enim promisit apollo ambiguam tellure noua salamina futuram. Acron.

Salii sacerdotes Martis & Herculis dicebãtur qui sacra saltibus celebrabant, ut tamen salii ad cantus. Nam a saliendo dicti sunt. Hora. car. in morem in salium sit requies pedũ. Ac.

Saliares cœnæ q̃ salii faciebãt dicuntur ãplissimæ fuisse. Vnde & ĩ ꝓuerbio erat dicere saliares cœnas idest copiosas. Ho car. nũc saliaribus ornare puluinar deorũ. i. dapibus. Ac.

Salinum pro quocunque uase fictili mẽse pauperis proprie patella est: in qua diis primitiæ cũ sale offerebantur. Acron.

Salmenta proferre ne timeas quia latinũ é. Ca.

Saltuarius qa a saltu deriuatur sumit. u. Lau.

Saltus quære in silua. Lau.

Saguntus hispaniæ terram mittebat ũde pocula fiebant saguntina Martialis ficta sagũthino cymbra malo luto.

Sangarius & gallus fluit in phrygia a gallo galli matris deum sacerdotes dicti sunt. Plinius autor ité herodotus de sangario Liuius cũ ex gallo græcia labi in phrygiam scribit.

Samericia in Iudea ciuitas post ab Herode antipatre sebasten nominata est.

Sandapila erat pheretrũ iuliorum tantum modo cadauerum q̃uis legamus domitianũ sandapila elatum fuisse nam huiusmodi homines mortui apud poetam dicuntur pauperes scilicet & ignaui & alibi nõ debes ferri mortuus hexaphoro & alibi uis sine febre mori & alibi hoc rogo dic non est cinna ꝑire cito.

Sanus prudentem significat & mẽtis constitutæ & sanus significat bene ualentem.

Sal aspirant etiam græci hals pro mari unde & nos salem dicimus & salum ut & sale tabentes artus in littore ponunt. Et perq; undas spumante salo perq; inuia saxa dispulit in q̃bus dictionibus placuit maioribus nostris sponere magis quam acceptam a græcis aspirationem retinere unde sunt qui putẽt satis aduerbium a græco halis esse.

Sagmina quid sint Liuius aperit li.xxx. sibi illi prætorem sagmina poscerét herbæ id genus ex arce sumptum dari sæcialibus solet.

Samarobrine locus inter belgas ubi cæsar gallorum concilium indixit & aliquando hyemauit hanc cammerecensem esse urbé quibusdam placet quam sabis fluuius interfluit & his gallica lingua satis alludit uocabulũ estque fere locus ipse in medio belgarum situs fertilis ac loco oportuno cõstitutus prouinciæ themensis est fossam ab eburinicibus populis oceanum iter celtas orti uel asegnis belgarum populis.

Salebrosa oratio quæ inculta & tumultuaria currat uel q fluctuat suo cursu: Quint.li.xi. interruptus actionis ĩpetus & resistens ac salebrosa oratio. Cicero.ii.de finibus bo. hic si definire si diuidere didicisset si loquẽdi uim: si denique consuetudinem uerborum tenerét nũq̃ in tãtas salebras icidisset & a saltu dicta est salebra locus est difficilis transitu. Er li.v. Quodam non item tria genera bonorũ proclivi currit oratio uenit ad extremum hæret in salebra.

Salarium stipendium est unius diei.

Salmacis fons in caria cuius aquam qui potauerit in illis dicitur fieri. id negat Strabo salmacis autem nympha ut est apud Ouidium hermaphroditum adeo auide est complexa ut ambo in unum coierint corpus.

Saluber cibus locus est: salutifer uel salutario qui præbet sanitatem. sanus homo qui recipit eam. Ité sanũ aerem uel cibum pro salubris & salubris pro sano. Lau.

Salio est saltum facio. salto & tripudio.

Saltus est ceruorum leporum. Saltatio uero illa hominum iactatio q̃ uulgo tripudium uocant. Ponitur & salio pro salto. & saltus pro saltatione. Lau.

Salebra loca inculta salebrosa loca aspera inculta & horrida. Fe.

Salentinus lacus est Salentinorum iuxta andu riam oppidum. hic ad margines usque plenus: neque exhaustus minuitur: neque superfusis augetur aquis.

Salmarum lacus est africæ inter ruscyadam & montes azare.

Salmaces fõs est in caria iuxta halicarnassum ciuitatem dictus Venereus amœnitate incolarum: ubi paulatim homines allecti omnẽ feritatem deposuerunt. & salmaces nympha in quam hermophrodites coiuit.

Salanga mons altissimus mari imminēs britā-
niam & hiberniam interfluit a salāga dictus
qui fuit filius Barculam primi habitatoris
hiberniæ.hodie mōs domini appellatur a tē
plo beati domini ibi condito.

Salen seu salentinum promontorium est Ita-
liæ aduersus ionīū mare sinum faciens tarē-
tinū ubi idoneus cretensis pulsus a suis ciui-
tatem condidit.

Salii sunt in gallia narbonensi: nō longe a mas
silia & ab alpibus ab occasu ad septētrionem
amplius uergens:& paulatim absistens a ma
ri maritima inclinat ad occasum modicū a
massiliensium urbe progressa circa sta. cen-
tū ad promontorium ingens ad modum us
que ad laronias hinc in sinū curuari icipit:
& gallicū sinū efficere ad aphrodigiū. A mas
silia igitur initio capto. & ducto per mediū
agrum inter alpes & rhodanū cursu usq; du
rētiam amnē:& per sta.quingenta salii inco-
lūt & icumbētes tenent alpes:& nōnullas ip
sius littoris rupes cū græcis promiscue. Pri-
sci græ.salios ligures uocabant: regionemq;
ligusticam quam massilienses habitant.

Saltuatim bellicatim. Sisen. histo.li.i.Nos una
ætate in asia etiam græcia gesta:litteris idcir
co continēnia mandauimus ne salutatim ac
bellicatim scribendo lectorum animos im-
pediremus.No.

Salutaris porta appellata ē ab æde salutis quæ
ei proxima fuit.Fe.

Salti pro saltus. Acti in menalippo. Hic mena-
lippum interea traiectus nemorum in salti
faucibus.Festus.

Saltuarius dicitur camporum custos qualem
Vir.vii.æn intelligit.Cui regia parent armē-
ta & late custodia credita campi.Ser.

Saltus campi spacium & locus siluæ est. Virg.
tertio geor.saltibus in uacuis pascuntur ple-
na secundum flumina.Ser.

Salus remediū. Vir.ii.æne.una salus uictis nul
lam sperare salutem.Ser.

Salutare est uenerari. Vir.xii.æn. Tum ueto ru
tuli augurium clamore salutant. Te.Hinc de
os domum salutatum pergam.Ser.

Samara promōtorium i oceano orientali ubi
deficit caucasus.ad aquilonem habet hostia
fluminis ortogoræ ex quo oceanus sericus
appellatur.

Samoniū est promontoriū cretæ uersus rhodū.

Samnis per syncopam profertur antiqui enim
samnitis dicebant.Pri.

Sam pro eam.ide En. Ne quisq̄ philosophiam
in sonis uidit priusq̄ sam discere cœpit.Fe.

Sambuca organi genus a quo sambicistriæ di
cuntur.Machina quoque qua urbs expugna
tur similiter uocatur.Nam in organo chor-
dæ sic in machina intenduntur funes.Fe.

Sambuca est genus instrumenti musici græce
sambyce nominat̃ prius sambucā citius ca-
loni aptaueris alto.

Sambigeo grauiora pati cur apud eleos in pro
uerbio est.Eleū quendā sambucū noīe mul
tis sociis & coadiutoribus usum complures
apud olympū æreas statuas & simulacra con
didisse denique dianæ præsulis tēplum diri
puisse. Est enim i elide tēplum dianæ quod
Aristarchum nominātillū uero statim post
sacrilegium cōpræhensum toto aīo excrucia
tū fuisse dum tormētis de consociis ac sociis
ab eo quæreret̃ atque ita mortuum fuisse &
eius cruciatibus prouerbium additum esse.

Sampsucus herba quæ & amaranthus.

Sanna autē dicitur os distortū cum uultu qđ
facimus cū alios deridemus inde sānones q
nō rectum uultum habēt.

Sātones inter aquitanos populi finitimi tolo-
satibus & propinqui petragocis engolis mē
sibus pictanis hac galiæ prouinciæ romano
rū in puīcia burdegalensi frācorū regno sita
nomē retinens hos memorat Lucanus in.i.
& Tibullus elegia septima.

Sānites ab hastis appellati sūt quos græ.appel-
lāt sabellos has.n ferre assueti siue a colle sā-
nio ubi ex sabinis aduērātes cōsederunt. Fe.

Samos īter cicladas isulas est īter nauigationē
hēt stadiorum.ccc.partenias dicta umicarus
olim inhabitarēt eadē antemus Melāphilus
heros uino caret tanta præterea feracitate ut
Menāder scribit lac gallinæ ide accipi posse.

Sānites dicti sunt qui supra infraq; Romā ha-
bitauerunt:qđ nomen ideo est inditū qa cū
defecissent a Romanis breui post i amicitiā
quasi sana mente redierunt.Fe.

Sāius thraciæ mōs ūde ida oīs & troia uidebat̃

Sandapilā dici uoluerunt antiq lectū mortuo
rum.i.loculū non in quo nobilium corpora
sed i quo plebeiorum atque damātorum ca
dauera portabantur sicut stesibrotus stasius
de morte polycrati regis samorū descripsit
dicēs postq̄ de cruce depositus sandapila ēt
deportatus est.Fulgen.

Sanir amoricorum mons est ermon latine di
citur ubi olim templum sanis excultum.

Sanguis hoc sanguē dicebant antiqui.Ci.i hor
tensio ut ait En.resugiat timido sanguē at-
que exalbescat metu.Inde hic & hæc exanguis
huius exanguis.Pri.

Sancio sanxi uetustissimi tamē sancini uel san
cii proferebant.Pom.sancierat ius un legi ci
uitati sanctū & sancitū ut Lucretius qđ por
ro nequeas sancitum quādoquidē extat.Pri.

Sāus p ualidus accipit̃.ergo & sāe p ualide. P.

Sāguis saguis nō sāguinis ueteres dixerūt. Ser.

Sane pro ualide posuit Cicero. Ser.

Sanguis dum manat. dum effusus ẽ cruor erit. Caper.

Sane quære in nempe. Lau.

Sanus quære in salubris Lau.

Sanqualis porta proxima ædi anti est. Fe.

Sandis persarum fluuius est per eramanum defluens.

Sanga cãtabrorum est fluuius.

Sãguinus fluuius est ex apennino. Inter fulmonem & uulturnum fluens ad ultimum uulturno infunditur.

Sancire proprie est sanctum aliquid uel consecratum facere sub sanguine hostiæ: & dictũ sacrum quasi sanguine consecratum. Seruius in arte.

Sanctitudo. Ne. Tanta inquit sãctitudo famæ ut nunq̃ uiolare sit ausus.

Sanctitas quoque & sanctimonia non minus latine dicunt. Sed nescio quid maioris dignitatis est uerbum sãctitudo: sicut. M. Cato in li. uetutium duritudinẽ q̃ duriciem putaunt dicere grauius. Au. gel.

Sanctitudo pro sanctitas. Actius in tereo. Alia hic sanctitudo est; aliud nomen & nomen louis. Idem in phœnissis. Delubra cœli tu maris sanctitudines Turpilius in leucadia. Miseram terrẽt me omnia maris scopuli sonitus sollicitudo sanctitudo apollinis. M. Tu. de re publica li. iiii. Eosdem terminos hominum curæ atque uitæ sic pontificio iure sanctitudo sepulturæ. Afranius in suspecta tuam maiestatem & nominis matronæ sanctitatẽ. N.

Sanctum incorruptum: ut tu o sanctissima cõiunx fcelix morte tua: hic castitatis honorẽ incorruptæ uxoris uide sanctæ leges: quæ nõ debeant pœnæ sanctione corrumpi. Mar. libro tertio.

Sanctum sacrum & religiosum. Virgi. ii. æn. & sanctos restinguere fontibus ignes qui diuinitus coniigerunt.

Sandala genus frugũ galliæ. Pli. quod illic brãce uocant apud nos sandalam.

Sandalia require in nicomedes. Asco.

Sandaleum calceorum genus aut caligarum altiorum. Te. in heau. V tinam tibi comitigari uideam sandalio caput. Ser.

Sandaraca genus coloris. Neuius Merula sandaracino colore. Fe.

Sanguis pro genere. Vir. i. æn. an phœbi soror an nympharum sãguinis una. Ser.

Sanguinolentum corporum potest esse lectũque est & de incorporeis. Var. de uita. pa. lib. quarto. Itaque propter amorem imperii magistratus gradatim seditionibus sanguinolẽtis aut dominatus quas appellarent. No.

Sanies mortui dicitur. tabes uero de uiuo scilicet sanguie. Vir. viii. æn. Et sanie taboque fluentis complexum in misero longa sic morte necabat. Ser.

Sanniones dicuntur a sannis. qui sunt in dictis fatui & ĩ moribus & in scenicis quos. moros uocant græci. Ter. in heau. solus sanio seruat domũ. Ci. de ora. libro secundo. Quid enim porro tam ridiculum q̃ sannio ẽ: quare uultu imitandis moribus uoce denique corpore ridetur ipso. No.

Saniter Afranius in magalensibus. adesto assẽtio te amare me adorare ac saniter. No.

Sanniones illos uocãt qui sunt in dictis fatui & in moribus & in senis quos græci dicunt μωρούς. T. de ora. li. ii. quid enim porro tã ridiculum q̃ sannio. Ser.

Sane ualide q̃a sanus ualidus est. Te. in an. Sane quidem & sane multum. Idem in eadem Sane pol. Dona.

Sanqualis auis quæ ossifraga dicitur. Fe.

Sapa ꝙ nunc mellatium dicimus mustum q̃d ad mediam partem decoxerat. No.

Saperda genus salsamenti quod ex pisce fit.

Saperde quasi sapientes uel eleganres. Var. in modio. Omnes uidemur nobis esse belli festiui saperde cum sumus canopi. No.

Sapiui pro sapui. Neuius in uirgine prægnãte. Quãdo ego plus sapiui eũ fullonẽ compssi quinquatribus. No.

Sapsa ipa. En. quo res sapsa loco sese ostẽdat. F.

Sapio pro prudentia & pro sapore. Iuue. in. iiii. Qui meminit calide sapiatquid uulua popine. facit sapiui sapii & sapui secundum diuersos auctores. Plau. in ruden. Pol. magis sapisset si dormisset domi.

Sapis flu. Galliæ cisalpinæ cesennam ciuitatẽ subter labens & in adriaticum sese sũdens.

Sapiri populi in ponto.

Sappho filia fuit curiguli & leidis capra amore phaonis hac de causa ut putarunt quoniam centum capita herba est habens duplicem radicem alteram masculam alteram fœminã ea dum auellitur si mascula attigerit, uiro is uel inuitus amatur a muliere.

Sappho a qua sapphici uersus græ. de qua epistola scripta ab Oui. ad phaonem.

Sarmatas germaniæ populos qui cõtra sueuos uãnio sueuorũ regi ab eis expulso opẽ tulẽre non memorat Cæsar; sed Tacitus.

Sarcinatores non ut quidã uolũt sarcinatricis q̃si a farciẽdo: sed magis a sarcinis q̃d plurĩũ uestiũ sũant. Var. hoies rusticos in uidemia incõdita cantare sarcinatricis in machinis.

Sarcinator sutor. Lu. li. xxviii. sarcinatorẽ esse sũmum suere centonem optime. No.

Sareulũ a serendo ac sarciendo instrumentum rusticum. Var.

Sardare intelligere. Ne. quod bruti nec sardare queunt. Festus.

Sardoa herba est quæ in sardinia nascitur apiastri similis. hæc ora hominū tristi dolore cōtrahit & quasi ridētes interimit. unde apud græcos ꝓuerbiū de simulato risu. uocant. n. γέλωτα σαρδώνιον Vir. immo ego sardonis uidear tibi amarior herbis. Ser.

Surgus piscis genus in mari ægyptio. Fe.

Sarissa hasta macedonia. Fe.

Sarranus uocabatur apud antiquos quæ nunc tyrus dicitur a pisce quodam qui illic abundat q̄ lingua sua sar appellaẽ. Vir. ii. geor. & sarrano dormiat ostro. Ser.

Sarranus nomen est poetæ tēporū iuuena. umber. bassus clunius apud martialē & saleius bassus floruit tēporibus uespasiani ut docet Cornelius de rhetoribus Cornelius secutus sit inqt aper & saleius & q̄squis alius studiū poetices & carminū gloriam fouet eiusdem meminit. Quint. uehemēs inqt & poeticum īgeniū & salei bassi præfuit nec ipsū senectus maturauit claruit ī primis gratia īperatoris.

Sarsamnis lusitaniæ iuxta turrem augusti titulo memorabilē cætera supertamarci neriq; incolunt in eo tractu ultimi. Pom.

Sauromatæ ad tanain.

Saurōatæ rippas tanais & rippis hærētia possidēt una gens aliquot populi & aliquot noīa

Sanctos muros oēs quid est ꝙ putant portas non itē an illud est q̄d a Varrone scriptū est murū quidē sanctū haberi oportere ut pro tuēdis mœnibus studiose ꝓpugnēt ac mortē appetant sic enim uideẽ & Romulus fratrē īterfecisse quod locū sanctū & quē transgredi nefas esset transire nō dubitasset & prophanum reddidisset portæ uero cōsecrari id circo nō possunt ꝙ cum alia multa ad usum necessaria exportare atq; importare tū uero mortuos per eas efferre consueuerūt ex quo qui abinitio urbes condunt quātūcunq; loci ædificaturi sunt aratro attingūt cui marē bouē ac fœminam subiugūt ī murorꝫ uero descriptione cū po. tarum spatia metiuntur uomerē detrahūt. ac si aratrum trāsferūt q̄si quicq̄d ex aratro sit sacrū est & inuiolatū futurum esse uideatur.

Sarpedon & anemurium duo promōtoria sūt post erphoneū specum sarpedō finis aliquādo regni sarpedōis & quod ciliciā a pāphilia distinguit anemuriū interq; ea cetandaris & nauidos samiorum coloniæ sed cetadris sarpedoni propior.

Sarcace in paludem mæotida tenent.

Sappho saphus genitiuus græcus ē fabius quo idem in primo īstitutionū ita scribit nūc rectiores instituerunt græcis noībus declinationes potius dare quod in ipsū nō semp fit.

Sarpa uinea putata. i. purefacta. unde uirgulæ abscissæ sarmenta dicta. Sarpere enim antiq pro purgare ponebant. Fe.

Sarpeda genus pessimi piscis. Fe.

Sarte ponebant pro integre: ob quam causam opera pu. quæ locantur integra præstentur. sarta tecta uocantur. Etenim sarcire est integrum facere. Fe.

Sarta ēpylos insula. Festus.

Sarræ nugatoriæ ac despiciendæ mulieres. Fe.

Sas pro suas. En. uirgines nā sibi quisque domi miles Romanus habet sas. Fe.

Sangarius flu. secundū Aristarchū phrygiæ.

Sarcasmos iocus cum amaritudine ut referes hæc & nuntius ibis pelide.

Sarcophagus sepulchrū. & lapis circa asō troadis quo consumunt omnia corpora. Plinius secundo. T.

Sardanapalus ultimus assyriorum rex de quo lusti. pti. ci. quito uiuscu. hæc eius inscriptionē ponit. hæc huius quæ edi quæque ex saturata libido hausit alia iacens multa & præclara relicta. Tor.

Sardanis lydus qui crœso dissuadebat bellum cum persis. Tor.

Sardinia insula in trhyreno a sardo Herculis filio qui e libya insulam occupauit a qua sardous. Tor.

Sardus in plurali in nominatiuo & accusatiuo sardis ut seruet sonum græcum sardis. ut alpis: sirtis: thrallis; urbs lydiæ iuxta tmolum montis regia crœsi. Tor.

Sardonio more risit apud Home. xx. Ody.

Sardonyx commūis generis lapis olim præciosus a sardo lapide rubeo in sardinia primum reperto. & onyx unguis subcandidus cū rubeo latino sardonychus. Tor.

Sarmatæ quos græci sauromatas. Tor.

Sarmatæ populi autore Herodoto qui a meothide palude inuadentem in septentrionem tendunt uiginti dierum itineribus iidem a græcis sauromatæ dicuntur ut Plini. scribit tanta inest his barbaries ut ne nomen quidē pacis intelligant.

Sarmatæ post agathyrsos auri argentiq; maximarꝫ pestiū ignari uice rerꝫ cōercia exercēt atq; ab sæuitia hiemis admodum assidue demersis ī humū sedibus specus aut suffossa habitant totum brachati corpus & nisi qua uident etiam ora uestiti.

Sarmatæ populi septētrionis pascunẽ pulte & milio ut Pli. ut lacte equo sāguine admixto.

Sarnus fluuius campaniæ ex sarno monte radit uesuuum a quo sarestes populi secundū Se. Tor.

Sara sine h cum phœnicia dictio sit urbs phœ

niciæ.q̃ deĩde tyrus a pisce quẽ sar dicũt quo tigebat serici ĩ purpurã.ũde saranus.S.ii.ge.
Sarpedõ sarpedõis iouis filius ex laodõia bellolophõtis.uel ex europa secũdũ Herodo. & minois fratrem a patroclo interemptus rex lyciæ Tor.
Sardi nonnulli tamẽ ueterum grãmaticorũ sic appellationes has diuiserunt:ut sardum pura rent dici qui in sardinia natus sit.Sardinensẽ autem incolam sardinis.Por.
Sardonyches in usu africani olĩ fuerũt & claudii cæsa.cãdorem præseferũt sarda lapillo ut scribit Plinius ptolomæus y sardo nyche mõ te indiæ deriuat.Iuuenalis.
Sarculus genus est ferramenti rustica.Hor.car. primo.Terram findere sarculo.
Sarmentum quære in malleolus.Lau.
Sarmatarum insulæ sunt quæ.ob alternos accessus recursusq̃ pelagi & quot spatia qs di-stit mõ opetiunt̃ undis mõ nuda sũt alias insulæ uidentur alias una & cõtinens terra in his esse aiunt q̃ oua auium palustriũ & auenis sãtum alant esse eqnis pedibus hippopodos & sannalos quibus magnæ aures & adãbrendum corpus omne p̃ ptulæ nudis alioqn pudẽ sunt præterq̃ q̃ fabulis traditur auro res etiam quos sequi nõ pigeat.inuenio.Põ.
Sarculũ genus rastri rusticum.Hor.Patrio fin dete sarculo agros.Fe.
Sarcasma quære in strages.Lau.
Sardemios mons pamphiliæ finis & lyciæ principium:ubi falesis ciuitas a mopso condita.
Sarnus mons inter pompeianum agrum & salernitanũ ũde sarnus fluuius erũpit.q̃ haud longe a stabia in tyrrhenum mare influit.in quo oia ligna iniecta lapideo cortice paucis post diebus duresćunt. Vnde Neronis iussu aquæ ductus in radice mõtis factus ad inse-nũ usq̃ in piscinam quõdã productus aquã emittit incolis & sarnum oppidum.
Sarpedonum promõtorium finis regni sarpedonis regis lyciæ.quã a Pamphilia distiguit.
Sartago patella q̃ĩ caro frigit̃.a græ. σάρξ. latine frixorium dicitur & τήγανον. qd tu sci obseruant a frigo.pelius aluẽdis pedibus malluuium a manibus labrum cõmune gu-turnũ uas quo aqua miscetur in manus. patellæ etiam lances & paropsides.
Sarasis uir diligens missus a xerxe ad perscrutationem libyæ.Tor.
Satræ græci ad littus thraciæ.Tor.
Satirus populus libyæ p̃ter effigiẽ nihil humani Aegipanũ quæ celebrat̃ ea forma est.
Saturnum regnasse apud se dicunt ægyptii cũ sorore & uxore rhea & genuisse osiridem q̃ dionylius & isidẽ quæ ceres eius etiã uxorẽ osirim ĩde regnasse ilidem & triticũ & ordeum inuenisse & leges condidisse.Dio.
Satyrus animal de q̃ io. Pli.v.figura tanũ hominis quẽ Antonius inuenit in uita.Paulũ.
Satyra genus poematis tota nostra. Qũ ntira uel a satura cibo ex uariis rebus condito: uel a satyris.primus satyrus.Lucil.tersior.Hora. prius obscurus:sed laudatus.Iuuena.lepidissimus ut mihi uidetur.Tor.
Satrapa præfectus lingua persica.Tor.
Sattagytæ populi in asia scythica.Tor.
Sateurus saturnus.Fe.
Sat habeo antiqui pro sufficit dicebãt.uel abũde est.Te.in an Sat.habeo.
Satis & multum eo distãt q̃ multum infinitũ est satis finitũ.auris illud hoc parcis se cõtinetibus applicandũ est.Luci.in.v.Nã si quid satis est hominum id satis esse potuisset hoc satis erat in me cũ qd nõ credimus hoc est porro diuitias animum mi explere potesse.Non.
Satiatur ac expletur inter se ita distiguũtur ut expleri sit tãtũmodo plenum esse satiari uero supra modum. Luci.vi. expleri bonis rebus.satiari nunq̃ Ser.in ar.
Satyri sunt ad septẽtrionem iuxta mediterranea neũ agrum qui est inter pitentes montes: latusq̃ue septẽtrionale sit iuxta idubedã.Stra.
Satullẽ pro saturẽ.Var. Neque in puluere mutiro coctas carnes quibus satullẽ corpora & famem uentris.No.
Satulli anteq̃ matres ad pabulum exeant agni satullæ fiant lacte.Var.
Satum positum pro fœmine.Actius in pelopidis.Nam me ut heredẽ ex tuo esse cõceptũ satu & argumenta redegit animum & cõmouent.Idem in thelepho profecto haud quãq̃ est ortus mediocriter satu.No.
Saturnia.Tarpeium appellatum saxum hoc antea mõtem saturnum appellatum p̃diderũt. & ab eo late saturniam terram ut etiam Ennius appellat & ãtiquum oppidũ ĩ eo fuisse saturniã scribit.Eius uestigia ẽt nunc manet tria qd saturnium fanum ĩ faucibus q̃ saturnia porta.q̃ minus scribitur ibi quã nũc uocant paudianam.qd post ædem Saturni ædificiorum legibus priuati parietes postici muri sunt scripti Var.
Saturnus require in Iupiter.Var.
Saturnalia augustinus a quibus totũ opus inscripsit Macrobius dies festi erant mense decembri dicati saturno septẽ ut Neuius poeta & alii p̃diderunt nõ nulli tres alii unum quos senectella sequitur.
Saturnalia mense decembri celebrabantur magna licentia poculorum Papinius in saturnalibus & multo grauius in eo december.
Satsina patria planti lacte habũdabat filiis satsina diues lactis.

Saturnalia dicta ab saturno q eo die feriæ eius & post tertium operalia opis. Var.

Saturnaliorū require in die crastini. Macro.

Saturnalia Ianus qui cū Saturno regnauit cū subito non cōparuisset excogitauit bonorū eius augmentum ac primū terram oēm ditioni suæ parētē saturniā nominauit. arā deinde cum satis tāq deo condidit quæ saturnalia nominauit; tot sæculis saturnalia præcedūt romanæ urbis ætatē. obseruare igitur eū iussit maiestate religionis quasi uitæ melioris auctorem. simulacrū eius iudicio ē cū falcē insigne messis adiecit. Macro.

Saturnum. Cirenenses cū rem diuinam Saturno faciunt sertis recētibus coronantur placētasque mutuo mississāt & mellis & fructūū repertorē saturnum existimantes: hūc romani ēt sterculum uocant q prius stercore fecūditatē agris cōparauerit Regni eius tēpora fœlicissima feruntur. tum propter regē copiā tū q mundū quisq seruitio uel libertate discriminabat quæ res ītelligi pōt q saturnalibus tota seruis licētia pmittitur. Macro.

Saturni eādē quam causam esse dicemus quāobrē pecuniæ publicæ sacrarium esse uoluerunt. nam erariū est: & tabulas publicas ī eo seruant: & ex eo tabularium dicunt an quod fama obtinuit saturni tēpore nec auaritiam nec improbitatem usq in hominibus fuisse sed iustitiam & fidē an q fructuū īuētor. & agricolationis autoritatis deus fuisse memoraī: fastis. n. id significat nec illud qd scripsit antimachus hesiodum credēdū est obliqua uero falce patris cœli pudenda saturnus sed causas contra steterant fructuum uero copia ac uenditio pecuniā gignit quo circa fœlicitatis custodē & causam hunc habēt deū testimonio sunt nūdinæ quæ cū nihil aliud sint nisi cōuētus ex agro ī urbem nono quoque die conueniētium saturno consecratæ sunt emēdi. n. ac uendēdi copia fructuū principium attulit. an hæc uetustate absoluerūt primus autē oīum Valerius publicola exactis regibus ædē saturni ærarium declarauit loci opportunitate ductus quē & aptū & ab īsidiis tutū & in primis munitu aīaduertit.

Saturni ædē quid ē qd legati ūdecūq romam uenerit prio adeunt deide a præfectis ærarii ubi noīa ediderūt rescribūī: An q saturnus ipse externus externis hominibus delectaī an hoc historia refellit āntiquitus. n. ut uideī q quæstores legatis munera mittebāt quæ lāntia dicebantur & ægrotos curabant nunc autem propter multitudinē legatorū sūptus sublatus est. māet aūt ut pfectos ærarii adeant qbus noīa sua edant ac scribi faciant.

Saturno quid est q capite opto īmolant an q uelādi capitis ritum æneas tradidit Saturni uero sacrificium puetustū ē. an illud potius quoniā dīis cælestibus īmolantes uelanī Saturnū uero subterraneum & terrestrē deum esse arbitranī: an q ueritas occultari obscurariq non pōt ueritatis aūt parētem ac deū romani Saturnum hēnt sed quid est q cum ueritatis patrē ducūt an q ut plætique philosophi cēsent Saturnū tēpus esse existimāt ueritas autē tēpore inuenitur: an illud potius q fabulosa illa Saturni tēpora qui iustissimum omniū fuisse dicitur. Veritatem maxime coluisse uerisimile est.

Satureia eadē est quæ tymbra īcitat uenerē eādem uim habet quam nasturcium.

Saturnalibus quære in ostilla. Macro.

Satur satura se. de. quia hēt fœmininū ī a. Pri.

Saturnalia quære in Macrobio de sa.

Saturnus mons urbis romæ est & capitolius & tarpeius dictus est.

Satur flu est Italiæ quem penes Cato. Mæuius cōsul Romanus aritios: lauinos: ueliternos: & ancios uolscos acie fudit.

Satyra & cibi genus dicitur ex uariis rebus cōditū: & lex multis aliis cōfecta legibus & genus carminis ubi de multis rebus disputaī. Festus.

Satis nomina pro aduerbiis ponūtur: ut spōte sua. & mane nouū. similiret satis p nomine. Salu. satis eloquētiæ: sapiētiæ parum. Pr.

Saturitas in cibo tantum in cæteris uero satietas. Vir. tamē dixit. odiis. haud ex saturata. S.

Saturnus īcompedibus toto āno erat Verius flaccus causā ignorat. Apollodorus scribit Saturnum uitiari pannū laneo uīculo & solut ad diē sibi festum hoc est in saturnalibus. inde puerbiū deos pedes laneos habere significari p id decimo mēse ī utero aīaium. innurā grandescere quod donec erumpat mollibus nectitur uinculis.

Satiri fabulosi sūt apud poetas ab historicis dicūtur esse in aphrice desertis adoriētem lasciuireq īathlante mōte pter os nihil habētes humanū: Macrobius a sethy dictos putat id est mēbro uirili quod libidinosi sūt.

Saturnalia celebranī a uiris. v. diebus mēse decembri quo tempore dabāt cœnas seruis tāq agētes gřas opato anno pstite autor ē in saturnalibus Macrobius contra kalendis martiis mulieres seruos cœna accipiebāt tāq exhortantes eos ad īsequēns āni opam mittebantur ergo munera uiris mēse decēbri mulieribus mēse martio autor est Tranquillus in uespesiano nam uespesianum scribit dedisse apophoretā uiris in saturnalibus & mulieribus kalendis martiis de eisdem kalendis. Horatius martiis celebs quid agā kalēdis.

Saturnū eum esse uoluerunt q cursū & cōuer
sionē spaciorū ac tēporum cōtineret:q deus
græ.ad tēpus nomē habet.Chronos enim di
cit spaciū tēporis:saturnus autē appellatus ē
q saturetur annis.Ci.

Sarmatia intus q̄ ad mare latior post hermōes
ab iis quæ sequunt insula amne discreta qua
retro abit usq; ad histrū flumē gens habitu
armisq; pthicæ ꝓxima uerū ut cæli aspriois
ita īgenii nō se urbibus tenēt & ne statis qdē
sedibus ut inuitauere pabula ut cædēs & se-
quēs hostis exigit ita res opesque secū trahēs
semp castra habitat bellant.x.libera indomi
ta.& usque eo imanis atq; atrox:ut fœminæ
ēt cū uiris bella ineant atq; ut habiles sit na-
tis stati dextra adurit mamma inde expedita
impetus manus quæ exerit uirile fit pectus
artus tēdere eqtare.uenari puerilia pensa sūt
ferire hostem adulterū stipendium est adeo
ut non percussisse pro flagitio habeat sitque
ei pœnæ uirginitatis.Pom.

Sauromatæ a græcis sarmatæ dicūtur oriundi
ab amazōibus ut scribit.Hero.incolētes lo-
ca a tanai & mæoide palude triū dierū spa-
tio tāta ui frigoris ut ꝓximus oceanus cōge
let de his Plinius florus & alii præterea scri-
būt copiosius Herodotus.

Sason insula est inter epirū & brūdusinm me-
dio interuallo syllius adraci fugite infausti sa
sonis harenas Lucanus cūque spumoso cala
ber profunditur æquore sason.

Sauciatus mētē require in cōtinentia.Ma.

Saxosus copiam saxorū significat.Lau.

Saxatilis incola saxorum .Lau.

Scaber asper.ūde & scabies dicitur a corporis
aspernate.Virg.i.geor.exesa inueniet scabie
rubigine pila.

Scabellum qua simplici scāsione scandebāt in
lectū non altum scabellū dicebant.Var.

Scalmus lignum teres est cui nantæ remos al-
ligant ad remigandū.Tul.in or.Citius hercu
le q duoꝝ scalmoꝝ nauiculā in portu euer-
rerit.in euxino ponto argonautaꝝ nauē gu-
bernauerit.Est autē græca dictio.nam scal-
mos græ.σκάλμος dicitur.Ser.

Scalpurire scalpere.Plau.i aul.ubi erat hæc de
fossa occepi ubi scalpurire unguibus.No.

Scabræ.Var.i manio.derelinquere q̄ perire sic
uale scabræ atq; illuie & uastitudine.No.

Scaphæ sunt nauiculæ quæ maiores naues eō
sequuntur.Salu.li.iii.hi.fumat metrophanē
senatus magna industria perquirebat eū per
tot scaphas quas ad hostia cum paucis fideli
bus percontatum miserant.No.

Scandulata genus herbæ frugibus inimica q
eas uelut hæderæ implicando necat.Fe.

Scaptensula locus ubi argentū effodit in mace
donia a fodiendo.scapto nāque græ.fodio
dicit.Lucre.Quales expirat scalptēsula sub
ter odores.Fe.

Scaptia tribus a nomine urbis scaptiæ appella
tur.Festus.

Scapum.Varro in marco.Mihique diuiduum
stilo nostro papirino leui scapo scapitio no-
uo partū poeticon.No.

Scaturex.V.ē modus matulæ memas hic the
obogenes fluit scaturex.No.

Scatebræ bullitiōes q̄ fiūt cū in aliquas rimas
aqua defluit.Vir.i.geor.Scatebrisque arentia
temperat arua.Ser.in ar.

Scaturio pro scateo ponitur qđ nō solū aqua-
rū sed herbarum cæterorumque sua sponte
uberrim est nasentium.Lau.

Scaturire dicimus cum uasa colore estuant.S.

Scalpere a græco σκάλπτω.Varro.

Scamillus dicitur in nuptus q cū meꝝ fert in
quo qđ sit in ministerio plærią; extrinsecus
nectunt.hic scamillus noīatur dius quidam
minister dus magnis uerbum græcum arbi-
tror qđ apud calimachū in poematibus eius
inueni.Varro.

Stlata genus nauigii latum magis q̄ altum & a
latitudine sic appellatū.sed ea a cōsuetudine
qua stlotū ꝓ lotū.& stlitē ꝓ litē dicebāt.Fe.

Scarus piscis optimus solus ruminat ut pli.pla
cet recinore comēdat ui in uitelli patina cō-
memorat tranquillus scarorū iecinora.

Scauri qui extenios talos habent Hor.i.sermo
num balbutit scaurum.

Scrapias strupedas strictinelas exprobatio lu-
tio aut eformitatis meretricum.Plau.in au.
escraptæ scrupedæ scrictibile sordide.No.m.

Scrapros pro strabos.Enni.in ādromeda.scru-
peo inuestita saxo atque ostreis quam excra
bent Pacuuius in teueto.Quæ desiderio alū
num penitudines quales strabes qua ineulta
uestitudine.

Scarus quidam piscis.Ma.de.sa.

Scamnum scamnellū diminutiuum Apule-
ius in primo hermagor.uerum īfitma scam-
nellorum obiicæ fultæ foros.Pri.

Scamandrius filius Hectoris & Andromachæ
qui deide astyanax quod pater solus urbem
tuaretur.

Scamander ab idæa monte demissus exit in si
gæū oppidum & simois fama q̄ natura maio
ra flumina ipse mōs uetere diuarū certamie
ut iuditio paridis memoratus orientē solem
aliter q̄ in aliis terris solet aspici ostentatiuā
que ex sūmo uertice eius speculātibus pene
a media nocte sparsi ignes passim micare: &
ut lux appropinquat ita coire ac se coniūge-
re uidenē.donec magis magisq; collecti pau
ciores subide & una ad postremum flāma ar

deat ea cũ diu clara & incendio similis effulsit cogit se ac rotũdat: & fit ingẽs globus diu is quoq; grãdis & terris annexus. apparet dei de paulatim decrescens & quãto decrescit eo clarior fugat nouissime noctẽ & cũ die iam factus attolit̃. Pom.

Scamonea frutex cuius succus ualet ad medicinas.

Scaua naucula ligno cauata a σκάπτω. cauo a multis fossura alucus uel lynter dicitur.

Scaphium uas est ad cacandum. Vlpianus.

Scaphia habita uentris causa non puto argento legato contineri.

Scarus piscis. Columella. ix. li. qui in nostro mari nõ uiuũt: & uiuarus. & ideo ita ignotus ut non habeamus nomen.

Scaptensula locus in macedonia ubi effoditur argentum a scapto. Lau.

Scapto scabi. Luc. ix. scaberat ut porcus contritis arbore costis. Pri.

Scamander fluuius est Europam ab Asia diuidens. Acron.

Scalæ pluraliter tantum. Salustius. Deinde ubi unæ atque alteræ scalæ cõminutæ sunt qui superstiterant afflicti sũt. Lau.

Scala ĩ singulari Caius li. xlvii. de furtis uel scalã sciens cõmodauit ad ascẽdẽdũ Cornelius celsus necessaria est scala lignea & quæ crassitudinẽ duorum digitorum habẽt longitudinẽ ab ala ad digitos perueniat & paulo post si brachiũ deligatũ super scalæ gallinariæ gradũ romanas aquilas malo enim ascensum q̃ scalam aut gradulos ut quidam.

Scalden flumen inter belgas mosam influens in extrema pte arduẽne siluæ. nec longe ab aduaticis neruios & tornacensem urbem intersecat nomen retinens.

Scazon genus carminis est q; iãbis constat sed in penultimo pede hẽt trocheũ uel spondeũ ubiq; pterit leges iãbici carminis claudicare dicit̃ uerbo græco scazo qđ significat claudico meminit Ausonius epigrãmate claudosque scazones & Plinius ad Tranquillum caueas ne eos ipsos scazones inuenies.

Spaciatorem pro erratore Caro posuit.

Sparri lanceæ tela sunt non bellica. Salu. in catilina. sed ex omnium copia circiter quarta ps erat militaribus armis instructa cæteri ut quosque casus armauerat sparros aut lanceas sudas portabant. No.

Sparrum telũ agreste. Vir. li. x. agrestesque manus armat sparrus. Varro in meleagris aut ille ceruum qui uiolatile currens sparro secutus est iragulaue traiecit. Sisenna. li. iiii. histo. sparris ac lanceis eminus peteret hostis. No.

Sparrus est rusticũ telum ĩ modũ pedis recuruum. Virgi. in. x. æne. agrestisque manus armat sparrus. Ser.

Spadix coloris equus quem fœniciatũ uocãt Vir. iii. geor. honesti spadices. Ser.

Spargo misceo. Virgi. iiii æn. spargens humida mella soporiferumque papauer. Et. C. spargere uenena dicicerunt. Ser.

Spaciatur quid aliud ẽ q̃ spacio lati itineris obambulabat. Macro.

Sparthanus campus est iuxta emporium sic dictus a copia sparti. i. lini. Strabo.

Spartum Agellius li. xvii. ego sparta apud Homerum nos plus spartum significare puto q̃ σπάρτα q dicũt̃ ĩ agro thebão nati ĩ græcia sparti copia modo cepit ex hispania. L. columella. li. xiii. id dolium aqua cælesti repleto ea est. n. huic aptissima uel si non fuerunt pluuiatiles certe fõtana dulcissimi saporis tũ in indico spartã uiceam uel sparteam quæ replenda est sale candido quo candidior muria fiat eũ salẽ per aliquot dies uidebis liquescere & ex eo intelliges nõ muriam maturã.

Sparthacus thracius cui olim dormiẽti uisa est serpens sub capite mulier thracia uaticinata est id portẽdere ei potentiã multis formidabilẽ multi ad hũc hõicidæ fures scelerati que hoĩes cõfluxerũt atq; ita coactus est exercitus ut ĩperatores romanos clodium uatiniũ cossiniũ uariis prælus cõfligauerit uix que potuerit uinci a Crasso & Pompeio.

Sparnes mons est acticæ regionis.

Spargetus græciæ fluuius iaumatis atque lippate oppido propinquus.

Sperchius thessaliæ fluuius ẽ cuius ĩ faucibus thermopilarũ angustiæ sunt ĩ pegassum exit sinum ex quo argonautæ colchidem petentes soluere nauem. hinc sperchio si redisset uouerat comes suos Achilles. Tor.

Spadix auulsus e palma termes cũ fructu idest palmes. Gel. ii.

Spæra uel sphæra globus qđ rotundũ est.

Spargapises Tomyris regiæ massegetarum filius a Cyro interfectus. Iusti. li. i. & Herodo.

Spartha quæ & lacedæmõ uel monia. nãt arũ sed uidetur apud Herodotum alia fuisse propinqua: sed indifferenter ponitur. Vnde dicatur lege apud Iustinum. iii. cuius uirgines palæstra & uenatu magis & militia delectabatur qua in procreandis liberis.

Spatha ensis a σπάω euagino.

Spatha ensis est Cornelius tacitus & si auxiliaribus resisterẽt gladiis ac pilis legiõariorum si huc uerterẽt spathis & hastis auxiliarium sternebant.

Sparracus gladiator fuit cũ septuaginta feruis similis conditionis e ludo fugiẽs dux factus per quartuor annos aduersum romanos bella plura instaurauit: quẽ Pompeius oppressit:

ut Luca. & simili causa caderet q spartacus hostis. Hor. sptacum si q̄ potuit uagātē falle re texta Cicero padoxis cur host . spartacus si tu ciuis.
Speleum spelunca. Tor.
Sperchius fluuius thessaliæ e pelio in maliacū sinum. Tor.
Speusippus filius sororis Platonis. Lac.
Spiridion nomen proprium. Tor.
Spinx uel sphinx spingos animal prodigiosum q cum offertur si homo præsētiat saluatur: si minus perditur homo.
Spinter fibula uel armila i humeris græ. ἐπιϲπο χίριον. Tor.
Spondeus pes in sacrificiis cōsuetus maxime a sponde libamentū fœdus sponsio inde spon deophori græcū fœciales pes tardus. Vnde chryseida inuitā discedentē inducens Home rus duobus utitur spōdeis ideo Pythagoras cū adolescentes lasciuos se dare uellet tibicī nā admonuit ut spondeum caneret. Tor.
Spurius incerto patre natus a spirin sæminare quia nihil habet a patre nisi sæmen. Tor.
Squalidū icultū sordidū qđ proxime similitu dinē habeat squamæ piscium sic dictū. Fe.
Squilla inter pisces testatos numerātur estque ex genere locustaꝝ qd Pli. ostēdit Ci. squillā paruā dixit ad huius differentiā quā magnā designat Iuue. græci caridas sqllas Pli. & iter ꝑtatur ex Aristotele eā dictionem accipiens nā ubi Aristoteles scribit genera piscium cru sta opta aut locustæ & squillæ.
Squarrosi ab eadē squamarū similitudie dicti quorū cutis exurgit ob assiduā illuuiē. Luci. Verorū ac rapicū squarosa icōdita rostra.
Squalla squallida. En. i telāone tracta terra ele uare lachrymis uestē squalla & sordidā. No.
Squalere non sordidum plenū esse tātūmodo ut nunc consuetudine persuasum est: sed ho nesta re abundare & refertum esse ueterum honesta auctoritate posuerunt: duciq; hāc significationem a squamis putant; ut cū est in corporibus sordiū alta cōgeries quæ squa lere dicuntur: ita q fuerit qualibet rēdētiū oneratū iculcatū squalere uoluerunt. Vir. li. xi. per tunicam squallentem auro. No. mar.
Squalens splendens qđ a squamis uenit. Virgi. iii. geor. Alter erit maculis auro squalētibus ardens. & rutilis clarus squamis. Ser.
Squalens sordidus a squalore. Vir. i. æn. squalē tem barbam. Ser.
Squamæ sunt loricarum in modum squamæ copositæ sicut Vir. viii. æn. Quā nec duo tau rea terga Nec duplici squama lorica fideles & auro sultinuit. lane squamæ & splendorē significat si a piscibus ueniant: & sordes si a squalore. squa ere enim dictu a squamarum crebritate asperitateque quæ i serpentum pi sciumue coris uisūtur: quā rem & alii & Vi. locis aliquot demonstrat quem pellis inquit Aenis in plumam squamis auro conserta te gebat. Et alio loco. Iamq; adeo rutilum tho raca indutus aenis horrebat squamis. Ac in pelo ita dicit eius serpētis squamæ squalido auro & purpura prætextæ.
Stadium octaua pars mille pas. gel. in prin.
Stadiū ubi ad cursū & palæstrā athleta nudant
Sthater genus ponderis: secundum quosdam unciæ medietas στάχ[illegible]. trutino. Inde stateram dictam puto.
Stagnum a græco   qđ nomē fine. n. habet primam.
Stagna quidem q rotundum facillime conti nēt: anguli maxime laborant. Var.
Stagnum aqua stans dicitur. ut dant sonitū ꝑ stagna loquacia cygni. Ser. in ar.
Stagnum profūdum maris. V. i. æn. Et imis sta gna refusa uadis. Ser.
Statuere ponere & affirmare.
Stalinum & statanū & statilinum præsides de os. M. C. de libe. edu. pueritis ætatis affirmat ab statano & statilino quorum noīa habent scripta pontifices: sic cum primo fari incipie bant diuo fabulino. No.
Stalagmium genus in aurium. Celius ex aure eius stalagmium domi habeo.
Stamen a stādo q eo stat in tela omne uelamē tum. Varro.
State fidem seruare. Tu. de offi. facere ꝑmissa state conuentis reddere deposita.
Stasis require in sub, dextra. Varro.
Status uocatur dies iudicii causa institutus Fe.
Statæ martis simulacrum in foro colebat͛. Fe.
Statim perpetuo æqualiter & quasi uno statu Plau. ita statim stante ignauia. Do.
Stata sacrificia dicebantur quæ certis & statu tis diebus fierent Cato stata sacra solemnia sancta seruasti.
Sthenelus fuit capenei filius.
Steno eboea proet uxor quæ ab homero ātia nominatur.
Stata dicebantur sacrificia quæ certis diebus fiebant. Cato sacro stata solēnia sancta serua sti. Festus.
Statio in hoc differt a portu q ille quidem est ubi naues hiemant. statio uero ubi ad tēpus stant naues. Ser.
Statius seruile nomen fuit plærique haud ue teres serui eo nomine fuerunt. Cecilius quo que ille comœdiarum poeta inclytus seruus fuit & propterea nomen habuit statius: sed postea uersum est quasi in cognomentū ap pellatusque est Cecilius statius. A g.
Statius Papinius neapolitanus ut ipse in siluis

de se scribit quis alter statius fuerit tolosáus ut tradit Euse ex certamine poetarú a domitiano istituto coronatus est i qnquartris minervæ inde ita scribit ad domitianú qualis sub collibus albæ cú modo germanicas acies mô daca sonanté pla paladio tua me manus induit auro idé ad septimú hic mea carmina regina bellorum uiragro cæsareo peramauit auro cú tu sodalis dulce paruulum & oixus omni pectore coleres & ad uxoré terme nitidis abana ferentem dena comis sanctoque induit cæsaris auro uisceribus côplexa tuis eum honoré cú insolenter iactaret aliis poetis erat inuisus.

Stata inter pulcherrimá fœminá & deformatissimá media quædá forma est quæ aio pulchritudinis periculo a summæ deformitatis odio uacat. qualis a.q. En. in menalippa propter quá eleganti uocabulo stata dicit. A.g.

Status est circa ornatum & habitum uestis insignis & armorú figura est circa gestú situq; membrorum Asco.pe.

Stlatalatinú genus nauigii latú magis q̃ altum ná dicit adito scilicet more átiquo úde stlataria purpura filo. i. quæ per mare ablata est.

Straguria difficultas urinæ a σράγγαλεω côstringo & ουροσ urina.

Strata gemata exempla seu consilia militaria ad imitádú a stratos exercitus & arceo duco

Stratonicles proprium a σράτοσ. exercitus & κλεοσ gloria.

Stratonicus proprium a uictoria.

Strato lapsatenus philosophus chius nobilissimus uir eloquétissimus Ptolemæi philadelphi præceptor a quo talentis octoginta donatus est plura scripsit & fuerunt octo.

Strabones súr quos strabos núc dicimus Var. inflexabilis multi enim qui lumina tætra integris erunt oculis strabones sút facti. Luci. xvii. li. Nulli me iuidere nô strabonem fieri sæpius delitiis meis ihorum No.

Stragulum quicquid inste nebat: ab sternédo stragulum appellabant. Var.

Stragula uestis est. Asco.pe.

Strangulare a græc οσραγγαλεω. Varro.

Stramentum a stando ut stramen dictum putant. alii a stratu qđ id substernat pecori. V.

Scopa suetónius in uita neronis alterius color scopa deligata Varro de analogia.

Spadica inquit agellius græci uocant euulsum e palma termité cú fructu idest in hoc uos secuti dixius phœnicé græci parti φοίγικα alii σπάδικα appellát quoniam palmæ termes ex arbore cu fructu auulsus spadix dr.

Spasmus est contractio subita partú aut neruorú ex pte una qualibet cú dolore uehemét passioné. n illam a corde noiatá esse dixerút eo q in nobis habet pricipatú uigoris fit autem duobus modis aut ex repletione aut ex inanitione.

Scamádrus unde í agro boetio circa cleonem fluuius appellatus dermachus cleonis fluuius herculis socius expeditionis ad troiá priceps fuit sed cú bellú traheret glauciá scamádri filiá côpressit & grauidá reddidit: quo a troianis in pugna interfecto glaucia ne stupro côperta ab hercule pene afficeret sponte ad eú côfugit: & amoré suú indicauit seq; cú dermacho côsuetudiné habuisse côfessa est: Hercules re cognita & amoris misericordia cômotus & quod uiri forti, ac sibi íprimis familiaris stirpé relinq magnopere cupiebat glauciá in naué recepit quæ postea cú peperisset in boetiá aductá & ipsá & cleoni reddidit appellatus est auté puer scamádrus q postea regnú adeptus inachú fluuiú suo nomie scamandriú appellauit sicut uicinú fluuium glauciam de matris noie uocitauit nec uero uxoris oblitus ipsius noie acidusá fôti nomé indidit ex qua tris filias susceperat: quas hoc quoque tempore in honore habent & uirgines appellant.

Strophades núc oli plotæ insulæ & echinades iepito côtra abraciú sinú leucadia & uicina auriaco mari corcira. hæ thracú graioruque terris obiacét at íterius nelos oleareos ægiacothonios theca giaros ipros diamsa. ciaros chalcis icaria pinaria nisiros lebinthos calidnæ asinæ. hæ qa dispiæ sunt sporades ab eis citinos hispanos sphos leriphos henea posiros tenos micon naproos delos andros qa in orbem iacét cyclades dictæ sut. Pom.

Sratima insula í littore cápano ienatas ná uno tertemotu oppidú haustú est altero statima emersit Pli. in eadé. s. cápania oppidú hausto psúdo alioq; motu terræ staturá emersisse.

Statera appellát lignu úde iúcto fune & alligata mulla currus trahebatur a similitudine ná statera uidetur.

Statera a nonnullis græca esse dictio credit & aspirationem exigere.

Stragula ut Varro scribit dicebant ôia quæ lecto sternebantur.

Strangulare est continere. & flagellare.

Stat sua cuique dies. Mátuanus noster itelligit illud stare ad qđ acceditur extremú dié stare dicés: qsi ad qué per oés eat. Idem poeta doctrina ac uerecúdia iuxta nobis sciens romanos ueteres ad lunæ cursú & sequentes solis anni tpa digessisse utriusque sæculi opinioni reuerentiam seruans: uos quoque inquit labêtem cœlo qui ducitis annum liber & alma ceres: tam lunam q̃ solem dicés anni hac inuocatione designans Macrobius.

Sebinus lacus hodie isei lacus dicitur brisatti-
cæ diocesis.

Segmentum limbus aureus.

Seberus flu. iuxta neapolin ex cuius nympha
telon q capreas tenuit oebalum suscepit co
lumella doctamque partenope sebetide ro-
scida limpha.

Sebusiani populi inter celtas alias segusiam ex
tra galeam prouinciam romanorū trans rhe
nū primi alobrogibus sequanisq; hac eduis
quorum erāt clientes finitimi inter lausanē
sem & lugdunensem diocesim sitæ quos be-
licēses esse cōiectura est i prouintia bisunti
na sita duci Sabaudiæ subdita siue eius ann-
stin p horū fines ad loca ubi nunc uicus cui
sanctus amor nomen est incōmitatu burgū
diæ hac recta adararim qui nunc sagona di-
cit ubi pagū heluetiorum tugurinū deleuit
Cæsar prouenit.

Sectile porrum idē sectiuum dicit ut scribit
Pli. ad capitati differētiam tarentiq; optime
prouenicbat.

Secas una ex comitibus dianæ cuius meminit
Ouidius cesasa significat.

Seculares ludi centenis qbusque annis instau-
rabantur.

Sedusii alias sedinii populi germani si prosedu
rnū urbem incolentibus capiantur ut conie-
ctura est heluetiis & pro parte celtis ānume-
rant uel saltem eis sunt finitimi ipsosq; rho
danus flu. irrigat finitimi etiam sūr ueragris
inter mōtes quibus nūc briga & sancti ber-
nardi nomē est non longe ab antuatibus &
alobrogibus germanica ligua ex magna pte
utentes Tarentasiæ latinæ nomē retinens in
cuius finibus rhodanus oritur nec longe ab
eis uersus curpensem & tridentinam dioce-
sis rhenus exoritur.

Segmenta dicuntur quisquiliæ rerum sectarū
segmenta item dicebant coli ornamēta quæ
senatus romanus aurea permisit mulieribus
in gratiā uolumine quæ coriolanum repres-
sit imminētē patris segmēta preterea fascio-
læ Iuuenalis segmenta & longos habitus nō
nulli codices habent semitatus idest distin-
ctus & expolitus ut catullus omnes pusilli
& semitari moechi ac segmētati fasciolis ob
uoluti dicuntur.

Sebēnyticum unum ex hostiis niliqd diuidit
in saiticū & mendesium. Herodorus. ii.

Se & sese. Cæsar distinguit. ut se dicamus cum
aliquē quid in alium fecisse ostendimus. ut
ille dicit se illi obsecisse. Cum autē in seipsū
tunc dicimus sese. Ser.

Se præpositio seperatiua est. ut separo seduco
Est ēt abnegatiua ut securus idest sine cura.
Inde seorsum aduerbium ut a de deorsum &
a super sursum. semis seperatiōem facit. a se-
cus profectum a se. Pri.

Secundum præpositionē. Luca. in quinto secū
dum emathiam lis tanta datur.

Secespitam alii securim: alii dolobram æneam
alii cultellum putant. Festus.

Secespita cultrum ferreum oblongum manu-
brio eburneo rotundo solido iuncto ad ca-
pulum argēto auroq; fixo. clauis æneis. ære
cyprio quo flamines flamineæ quæ uirgines
pōtificesq; ad sacrificia utebantur. dicta autē
est secespita a secando.

Secessionem narrationem. Fe.

Sectio persecutio iuris. Fe.

Secium libum est qd secespita secabatur. Fe.

Seclusa secra dicebantur. & græcum est. Fe.

Seco tenco. Vir. vi. æne. ille uiam secat ad na-
ues. unde & secta dicimus ab eo qd est pro-
positum tenent. Ser.

Seco idest duco. ūde & philosophorum sectæ
dicuntur idest ductus. Virg. ii. geor. Inuidia
fœlix furias amnemque seuerum cocyti me
tuet. Seruius in arte.

Secessus sinus secretus. Vir. i. æne.
Est in secessu longo locus. Ser.

Sectorem dicit Cicero estimatorem redēpto-
rem que bonorum. Asco. pe.

Sectores dicti sunt qui spem lucri sui secuti
bona condemnatorum semet. auctionaban
tur: pro quæ his pecunias pensitabant singu
lis: ac in posterū pro cōpendio singulas quaf
que pecunias populo uenditur. Asco. pe.

Sectores & qui secant dicuntur & qui empta
sua persecuntur. Fe.

Seculæ in cāpania dicunt falces a secādo. Var.

Sectæ a sectando dictæ. Te. in heau. sectari iuf
si. Donatus.

Sectari unde philosophorū sectæ proprie ēut
taurus buculā & anes oueni. Vir. Torua le-
æna lupū sequitur: lupus ipse capellam. Te.
in phor. sectari in ludū ducere & reducere se
ctari ioculanter cauillatus in adolescētē cui
ætas ad sectādos philosophos apta erat. Do.

Sæculū spacium annorū centum uocarunt di
ctū a sene qd longissimum spacium senescē-
dorū hominum id putant. Var.

Seculares ludi apud romanos post centum an
nos extendi existimabant. Fe.

Secundæ res non a numero dicuntur. sed quia
quæ uelimus sequantur. Fe.

Secūdare psperare. Vir. li. vii. dii rite icœpta se
cūdēt. Propertius elegiarū lib. iii. Iam liqui-
dū nautis aura secundat iter. No. mar.

Secundū nō solum numeri est ordinis uel pro
sperosę qd plærūque legimus. sed etiā iuxta
Var. de uita pa. li. i. Tullum hostiliū in uelus
ubi nunc est ædis deum pœnatium ancum

in palatio ad portã mugionis secundũ uiam subsinistrã. Vir.li.iii.geor. Pascuntur uero siluas & prata secundũ flumina. No.

Secundam fortunam dicimus qđ secũdũ nos est.i. prope. Vir. curruque uolans dat lora secundo. Et alibi. rebus sublata secundis. S.

Secũdus obsequens. Tractus est autem sermo a seruis sequentibus.i. pedissegs secũdis. Ser.

Securis securicula. Plau. in rudẽte. post altrin secus est securicula anceps. Pri.

Securus contẽnens. Virgi.i. æne. securus amorum germanæ. Ser.

Securus sine cura. Fe.

Secus aliter haud secus non aliter. Fe.

Sectarius ueruex qui gregem agnorum præcedens ducit. Fe. pom.

Sætius tarditatẽ facientis indicat. Maro. currit iter tutũ non sætius æquore clausis. Ser i ar.

Secreta pro sola. Maro. tu secreta pyrã Ser. i ar.

Sætius pro minus. Africanus sætius ꝑ post sẽpronius. Seruius.

Secundum duplicẽ intellectũ hẽt modo ad ꝑximitatem. ut secundũ illum sedeo idest prope modo ad æmulationem. ut secundũ epicurum uiuo idest similiter illi.

Sectari studiose quærere. Hora. car. Mitte sectari rosa quo locorum sera moretur. Ac.

Securus pro negligens & contra. Ho. car. negligens nequã populus laboret parte priuatus nimiũ cauere. Vir. securus amorũ germanæ.

Secus te sedt non dicimus: sed secundũ te. Ca.

Sectile porrum. nã omnia sunt sectibilia. nam concisũ & sectũ introrsum uidetur. Lau.

Secundum pro iuxta. Quin. in pariete. palmaro tu iaces secundum occasionẽ. Itẽ qđ ab altero secundũ est.i. iuxta: est atq; post ideo ꝑ post accipitur: quasi secũdo loco. si proxime autem & secũdũ deos homines hominibus maxime esse utiles possunt. Et secundũ idest pro. ut secundũ te.i. iudicium do. Et pro in. ut secundũ quietem.i. in quiete. secundũ Platonem notum est. Lau.

Sed particula d littera terminanda est. sedum enim antiqui pro sed ponebant. sicut sat pro satis. Seruius.

Sedulo compositum a sine dolo.

Seditiosus qđ seditionem amat. Lau.

Seditio quære in factio. Lau.

Sedeo quære in uerbo stare. Lau.

Sed pro sine inueniuntur poluisse antiqui.

Sedeo apud antiquos considerat & curat significat. Virgi.i. æne. Celsa sedet æolus arce. Et alibi. Turnus sacra ualle sedebat.

Sedere est esse uel consilium capere. Plau. seruum inducit dicentem. sine iuxta aram sedeam & dabo meliora consilia secundũ augures augurari. Nã post designatas coeli partes a sedentibus captantur auguria qđ & Vir. latenter ostendit inducens picum solum sedẽtẽ. ut paruaque sedebat succinctus trabea qđ est augurium cũ alios stantes induxerit. Vi. nono æne. Turnus sacrata ualle sedebat.i. cõsilia captabat uel augurabatur. Ser in ar.

Sedere proprie est ignauæ cessationis Vir. sedeant spectentque latini. Te. in adel. At sedere oportuit domi uirginem tam grandẽ dũ cognatus hinc illinc ueniret. Ci. Quid sedes uertes quid expectas. Do.

Sedetani usque nouam carthaginem sũt post celtiberos ad austrum. Stra.

Sedili. Vir. in.x. Hæc ubi dicta dapes iubet & sublata reponi pocula gramineo uiros locat ipse sedili. Nam propria obseruatio est i herculis sacris epulari sedentes. Et cornelius balbus. require in lectisternium. Macro.

Sediculam sedile. Festus.

Seditionis proprietas a. M.T. manifesta est idest de repu. vi. Eaque dissensiõe ciuium ꝙ seorsum eunt. alii ad alios seditio dicitur No.

Seduculum genus flagelli dictũ ꝙ uapulantes sudantes facit. Festus.

Sedulo significat sine dolo. Lu. li. xxvii. salre fictis uersibus. Lu quibus potest ipam ut totũque hoc studiose & sedulo. M.T. de finibus bonoꝵ & maloꝵ. sedulo inq faciam. No.

Sedulo sine dolo instanter. Te. in phor metuit hic nos tametsi sedulo dissimulat. D.

Seges pro terra. Virg.i. geor. Quid faciat lætas segetes.i. terras pingues. Et Ci. secundo rus si in segetẽ sunt deteriorem datæ fruges Ser.

Seges dicitur qđ aratum & satum est. Var.

Seduxit pro abiit. Te. in ecy. Vxor ubi me ad filiam ire sensit seduxit foras. Do.

Segestria lectus ut solet in castris a segere. Var.

Segnicies & secordia differunt. segnicies est ad agendum: secordia ad consulendum.

Segeda palacia oppidum est aruactorum incel tiberis. Strabo.

Segorbita urbs est in celtebris. Strabo.

Segelauia ciuitas est in hispania: quam polybius inter ciuitates celtiberorũ numerat. Stra.

Segreges uerbum non potest fieri simplex. Te. in an. Ne abs te hanc segreges. Do.

Sed inceptiuum & discretiuũ est. Te. in an. sed pamphilũ uideo modo: sed inceptiuum est si uero dicas non sapiens sed miser discretiuũ erit sed contrariæ sententiæ significatio est. Idem in an. sed hic pãphilus. sed pro ego. Idẽ in phor. sed ubi antiphonem repertã. sed trãsitum significat in alteram rem ab ea quæ agebatur. Idem in eodem. sed quis hic est senex. Donatus.

Segnitas pro segnitia. Ac. in æneadis. aut decio & nunc qđ eorum segnitas ardet focus. Idem

in andromeda. Nam ut dicam te metu aut se gnitate aut dubietate aut meum est. Cicero de oratore libro primo. Et quoniam de imprudentia diximus castigemus etiam segnitatem. Nonius.

Seges quære in fruges.

Segnis infecundus inutilis. Vir. i. geor. segnisq; horret in aruis carduus. Ser.

Segnitia dicitur qđ sine merendo utile aut honestum. Terē. in an. Dane nihil loci est segnitiæ neque secordiæ. Fe.

Seleucus primus post alexandrum regnauit ex eius ducibus. Tor.

Secymbria urbs in propontide prope byzantium. Tortelius.

Seliquastra genus sedilium. Fe.

Selapsia platea est capuæ in qua unguētarii negotiari soliti sunt. Asco. pe.

Sellæ oppidum epiri in epiro īquit Plinius sellæ dripodes mollosi græuam sellæ est iuxta oraculum dodoneum quod a pelasgis grauis conditum est ut ephorus tradit & hesiodus pindarus elos appellat homerus selos philochorus heliopeam apollodorus selitentem fluuium proximum esse scribit.

Semodius dimidius modius.

Selibra media libra erat quod pondus in muneribus saturnalibus erat constitutum inde apud Martialem reperies duas selibras tres selibras.

Sellaria dicuntur loca domestica ad sedēdum tantum parata Plinius sellaria domus aureæ nerōis & quidem loca ad libidinem & segnitiem tranquillus in tiberio secessu uero caprensi sellariam excogitauit sedem urbanarum libidinum.

Segmentum limbus aureus.

Segmenta muliebria ornamenta quo uerbo usus est Val. Maximus datum inquit est mulieribus ut segmenta aurea gestarent.

Sena insula in britannico mari osismicis aduersa littoribus gallici numinis oraculo īsignis est cuius antistites perpetua uirginitate sanctæ numero nouem esse traduntur gallicenas uocant putantque ingeniis singularibus præditas maria ac uentos concitare carminibus seque inquæ uelint animalia uertere sanare quæ apud alios insanabilia sunt scire uētura & prædicare. sed non nisi dedita nauigātibus & in id tantum ut se consulerētur profectis. Pom.

Senionem dextrum dicit propitium qui in iactu talorum spem affert aut sano maior demissus ut sena īmerito inquit flebam ista cū semper laudarem.

Sengoniaci populi in anglia mari proximi & cassis debrogis trinobantibus ceuimannis & ancalitibus nūc forte eboracēses dicti cū sanis alludit uocabulū ciuitas est metropolis

Semiramis a semiramidibus lingua assyria auibus dicitur a quibus educata est iantæ fortitudinis nimis assyriorum rex eam uxorem optauerit quo ex tatto tenuit imperium cōdita babylone intimæ urbis quam nimis edificauerat æmulationem.

Semel uno ictu.

Selinusia species cretæ ladei est coloris & euradem præstat usum quem terrachia sed a qua celerrime abluit.

Seneca quoniam caus natus est.

Semonas uersus sex pedum heroes idem.

Semelæ cadmi filia. Tor.

Sæmen & sæminium. Plau. in milite glorio. ferri auferetur mercinon hic suo sæminio quē quā portilianam impertituros est. Pri.

Semis semissis. Apuleius in epitoma. Sed tum sextertius dipondium semissem quinarius quinquensis denarius decussis ualebat. Pri.

Semitatim. Titinnius ita seminatim fugiet. S.

Seminaui dicendum non seminatus sum. Ca.

Semētes quære in messes. Lau.

Semē est generatio uel eius ex quo similitudinem pergens. Macro.

Semētinæ feriæ fuerant institutæ quasi ex his fruges grandescere possint. Fe.'

Sæmēns idest satio declinatur sicut nauis. Seruius in arte.

Semel cito confestim. Virg. xi. æne. qui me qd rale uideret procumbit moriens & humum semel ore momordit. Ser.

Semita qua iter angustū semita ut semi iter dictum. Varro.

Semis qd semis. i. dimidium assis. Varro.

Semiuncia q; dimidia pars unciæ sic ualet dimidium: & selibra & semodio. V.

Semis semodius semiuncia ex græco trahuntur sicut & alia nonnulla: quæ scilicet litterā pro aspiratione eorum habent. ut ἕπτα septem ὕλη.

Silua sic ista ab eo qđ illi ὕλην dicunt declinata sunt. Festus.

Sæmina pro uirgultis uel maleolis uel surculis dici posse auctoritatem Vir. sequimur in secundo geor. sæminibus positis superest deducere terra sæpius. Nonius.

Semita a semis dicitur quasi semi iter.

Sempiternæ semper Pacu. in edo. Pauloque ut faustum sempiternæ sospitent. S.

Semper cotinuationem significat. Te. in an. ut semper apud me tibi iusta & clemens fuerit seruitus. Donatus.

Senaculum locus senatorum. Fe.

Senati uel sanatus pro senatu. Plau. in epidico. senati qui columen duent. Salu. in catili. igit

ſenati decreto. Quin. Mar. rex feſulas qntus metellus creticus in apuliam: circunque ea loca miſſi ſunt Siſenna li. iii. hiſto. L. Calpi. piſo ex ſenatus con. duas nouas tribus. N.

Senatum & pro loco & pro hominibus poni uerrinus flacus dicit. Au. ge.

Senatus ſenati domus domi tumultus tumul ti declinabant antiqui. Salu. ſenati decretum fit. Te. in hech. Quid fit tumulti Do.

Senatores cur alios patres conſcriptos alios tā tum patres appellabāt: an eos quos ab initio romulus delegerat patres ac patricios nomi nabāt quaſi bonis parētibus natos reliquos deinde ex plebe electos & aſcriptos in ſena tum conſcriptos uocitarunt.

Senatores primum a romulo conſtituti ob ho noré patres appellati: deinde patres conſcrip ti quibus deficientibus ex alba ſuffecti a bru to exactis regibus ampliati quorū filii patri cii dicebantur cum conſulibus decernebant ſupra. xxv. annum creabantur.

Senatores pedarii qui pedibus in ſententiam ibant ſella curuli non uehebantur quorum cogendorum ius erat dictatoribus: conſuli bus: ꝑtoribus tri. ple. iter. reg ꝑfecto urbis.

Senio & uenus uictoriam & lucrum apportāt in taxilis Perſius. Quid dexter ſenio ferret ſcire erat in uoto damnoſa canicula quantū raderet. nāqꝫ erant inalea talus teſſera. alueo lus ſenio canus uenus quæ ſuis locis apiunť

Sententiam dicere iudicem hoc eſt ferre cum ex aliis locis patet tum ex digeſtorum titulo quodam libro quarto qui ait de receptis qui arbitrium recipiunt ut ſententiā dicant pau lus eodem capitulo dicere autem ſententiā exiſtimamus eum quia ea mente id pronun ciat ut diſcedere eos a tota cōtrouerſia uelit.

Senaculum uocatum ubi ſenatus aut ubi ſeni ores conſiſterent. & hieropia dictum apud græcos: ubi ædis concordia & baſilica opi ma. Var.

Senabo ciuitas eſt inter ſacrum promontori um & colūnas herculeas. Stra.

Senium pro ſenem. Teré. in heau. ut illum dii deæque omnes ſenium perdant qui me ho die remoratus eſt nec mi eris poſt ſenium q aditum pro qđ id eo fecit: quia declinationé ad intellectum retulit. Et alibi. In eunuchū ſuam & ſenex ad ætatem refertur: ſenium ad conuitium.

Senium ē odium & tedium dictum a ſenectu te qꝫ ſenes omnibus odio ſint & tedio. Tulli us in Catone maiore. Tum in ſenectute hoc deputo miſerrimum ſentire ea ætate eum ip ſum eſſe odioſum alteri: Nam ætatem malā ſenectutem ueteres dixerūt. Plau. in menech mis. Conſitus ſum ſenectute onuſtum gero corpus uires reliquere ut ætas mala ē mors mala eſt ergo. Acti. in amphitryone. an mala ætate mauis mulctari exēplis omnibus. Tur pilius i philopatro: Miſerum puto ſi etiam iſtuc ad malam ætatem acceſſit mali. Pacu. ī periboea. Parum eſt qꝫ te ætas mala haber. ni etiam hic ad malam ætatem adiūgas cru ciatum reticenti. Affra. in uopiſco. Si poſſent homines delinimētis capi omnes haberēt nūc amatores anus: ætas etiam corpus tenerum & morigeratio. hæc ſunt uenena formoſarū mulierum mala ætas nulla delinimenta in uenit. bonam quoque ætatem dicimus ado leſcentiam uel iuuentutem. M. T. de ſenectu te. quod ſi ipſis uoluptatibus bona ætas fru itur libentius: primum tamen paruulū ſruiť rebus. Nam prudentiſſime noſter maro dié partiens primas partes quaſi eius ætatem pu berem meliorem dixit lib. ix. Nunc adeo me lior quoniam pars acta die eſt. ſenium ipſū poſitum ſit. Titin. in ueliterna. Quod petis ſenia & iurgia ſeſemet diebus emigrarūt. Ne uius in galli. Opere quæ actor cantet curſor ſenium ſontium. Ac. ſ epin. Mors amici ſubi git qđ mihi eſt ſenium multo acerrimum. Pom. in præcone. poſteriore. Calue apportas nobis nuntium diſparem diuiſum huic ſe ni ſenium & metum. Luc ſaty. libro decimo quinto. In numero quorum nūc primus tre bellius multos titos lucios arceſſebat febris ſenium uomitum plus. Tur. in iurgio. quia enim odio ac ſenio mihi nuptiæ. Pacu. in pe ribo. Metus ægeſtas mœror ſenium exiliūqꝫ & ſenectus. Nonius

Senex ſenior maſculinum tantum eſt. antiqui tamen cōmune proferebant. Pom. tua ami ca ſenex eſt. Ponitur interdum cōparatiuus pro poſitiuo. Virgilius quinto æne. Comes ſenioris aceſte pro ſenis.

Senatus conſulta ſunt quæ auctoritate decre ta fuerunt. Boetius. in topi.

Senex diminutiuum facit ſenetio. Affra. ī pro dito. etiam tu ſenetionem hūc fatis eſt ſi ſer uas anus. Pri.

Senſilis a ſenſu uel ſenſibilis. Pri.

Senatus a natus componitur etiam ſenati antiqui dixerunt. Salu. in cati. ſenati decretū fit ſicut ille cenſuerat.

Senex ſenis. Plau. ſenicis in ciſtel. protulit dato res belliſſimi uos negociali ſenicis eſſe. Pri.

Seneo catullus. ſed hæc fuere nunc recōdita ſe nere ſeneſco enim inchoatiuū eſt. Inde deſe nio deſenui. ut niſi cum ira belli deſenuiſſet Pacu. inquit. Et ſenecto corpore animus mi litaris erat participiū formauit. Pri.

Senſim pro paulatim: quia ea maxime faciunt ſenſū quæ morantur.

Seminarium non locus sed semen ipsum idest plantulæ.

Senticetum dicimus non sentetum. sicut dumetũ spinetũ uepretũ. Lau.

Senes uocantur quantum ad ipsorũ priuatam uitã ꝙ usque ad senilẽ ætatẽ uixerunt. ueteres quãtũ ad publicũ tempus ꝙ alia ætate uixerunt. etiam si ad senium non peruenerint: sic interdũ iuniores erunt uetetiores senioribus: antiqui utrique dicuntur. sed magis ueteres. Lauren.

Senecta est senilis ætas. Iuuenta est iuuenilis. uel dea melioris ætatis & iuuentutis.

Senectus idem ꝙ senecta. iuuẽtus uero etiam frequentia iuuenum non solum ætas. seniũ quoque pro senectute accipitur. Lau.

Senator require in censor. Lau.

Sentinare subtiliter periculum uitare. Ceci. capit consiliũ postq̃ sentinat satis. Fe.

Seneus promontorium est hispaniæ propinquũ promontorio sacro.

Senica significat senex. Põpo. i pictoribus Pappus hic medio habitat senica. non sexcũtia. Idẽ præcone posteriore. sed me sed exercet senica neq̃ neque illo quid faciã scio. No.

Sensa spõdeo græcorũ uiolentissima inuenta. uel sensa rhetoricæ in Vir. me opere demonstratutũ. Macro.

Sensa require in continẽtia. Macro.

Sensus a sensa hoc separantur. Sensus enĩ 'qui sentiũt sensa quæ sentiuntur. Cice de ora. & qđ proxime exprimere dicendo sensa possumus' Nonius.

Sẽtes spinæ Affra. q̃ sẽticosa uerba extorquet turba. Festus.

Sentite quique sunt sensus: quorũ duos: uisũ & auditum magis nos sensibiles habeamus q̃ pecora. Vnde Ci. Nõ solum uideã: sed etiã audiam: pleneque sentiã quasi ad tactũ rettulit: quo etiam pecora impelluntur. Duabus igitur rebus scimus aut ratione: aut sensu: q̃bus maxime præstamus cæteris animalibus Te. in an. Vix tandem sensi stolidus quod senex ait se non ratione sensisse. sed ueluti calcaribus & stimulis pũctum & sentire dicitur qui uix se colligit: uixque animaduertit. Idẽ in eadem. Heu id ne modo demũ sensisti pãphile. Donatus.

Sentinare satagere dictũ a sentina nauis quam quis ut aqua liberet euacuare contẽdit. Itaq; sentinare subtiliter periculum uitare. Cecilius capit consilium postq̃ sentinat satis. Fe.

Sentior. M. Cato ad Ciceronem de lingua latina libro nono. sentior inquit nemo dicit. & id per se nihil est. assentior tamẽ fere omnes dicunt. Sisenna unus assentio in senatu dicebat ad eum postea multi secuti. neque tamẽ uincere consuetudinẽ potuerunt. Au. ge.

Sententia sensibilitas. Lucil. libro quarto inter noscere uerborũ sentẽtia quæ sit. Luc. saty. libro. iiii. auertitur oenophoris fundus sentẽtia nobis. Idẽ lib. quĩto. Si tã corpus loco ualidũ ac regiõe manerẽt scriptores q̃ uera manet sentẽtia nobis. No.

Septẽ & decẽ antiqui dixerũt minorem enim numerũ præponebãt. Ser.

Septingeni pro septingẽteni syncopatur.

Sepia scopulus iuxte littora athenæ: & genus piscis de quo Pli.

Sepellio sepelliui & sepelui sepultum & sepellitũ. Cato mortuus est & sepellitus est.

Sæpiunt significãt tenẽt ĩpediunt dictũ a sepibus quæ obiectæ intercludunt. unde & circũsæptũ dicitur. Afrani. in materteris. perii lachrimæ lingua sæpiunt No.

Sæpta & ouilia dicũtur. Virgi. Quãuis multa meis exiret uictima sæptis Et proprie sunt loca in campo martio inclusa tabulatis in quibus stans præfectus urbis suffragia conferre consueuerat. Ponuntur autẽ ouilia romæ idest sæptæ. Itẽ sæpta pro ouilibus ut superius. Titus liui. vii. ab urbe condita. saxo quadrato sæptũ in capitolio facrauit. Ser.

Septentriones uide infra in triones. Var.

Septematrus require in quĩquatrus. Var.

Septẽber plebiscitum factum ob eã rẽ. sex. pacuuio tribuno plebẽ rogante septẽber principalẽ sui retinet appellationem: quẽ germanici appellatione octobrem uero suo nomine domitianus inuaserat. require ĩ octobrẽ. M.

Septimontium appellabãt diem festũ qđ in septem locis faciebant sacrificium palatio ueliasagatalia. suburra. cẽnalio. coelio oppio & acispio. Festus pom.

Septimontio quid est ꝙ uehiculis uti cauebãt & nunc etiam qui uetera non contẽnunt cauent septimontium uero diem festum agũt romani ꝙ septimus collis urbi attributus ẽ & sepes collis ro. facta est an ut quidam latini accipiunt ꝙ urbs nondum suis partibus penitus coniuncta erat: an hoc quidẽ ad dionysium est. magna uero re effecta constituta ciuitate ꝙ urbem iam augeri & quasi ulterius progredi desisse existimarent cum seipsos tum uero iumenta quibus fuerant usi quiete affecerunt & communis festi otio frui uoluerũt. an ꝙ cum omnes dies festos ciuium præsentia ornari ac celebrari semper uoluerunt tum illum præcipue qui ꝙ ciuitatis habitatione ageretur quapropter ne urbem cuius dies festus ageretur relinquerẽt eo die uehiculis uti promissum non est.

Septempeda nunc sanctus seuerinus non longe a camerino urbe.

Septifariam ut multifariam. ſcita de uerborũ antiquitate in qđ uolumen unum nos lectitauimus & poſtea inuenimus ſeptifariam diuiſum. Nonius.

Septunx a ſeptem & uncia concluſũ. Var.

Sepum & unguentum differunt hoc modo. ſepum fit ex adipe ruminatum. Luc. ſaty iii. Tephole & tipulmunibus adirem unguem exactum attuli cumenidibus ſanctiſſimi herenis. Feſtus.

Sepultus dormiẽs ſepultus ſine pulſu: uel mortuus. Vir. iii. æne. Occupat Aeneas aditum cuſtode ſepulto. Ser.

Sepulchrum per antiphraſim dicimus qđ ſine pulchra re ſit: aut ꝙ ibi ſine pulſu ſint idem mortui. aut ꝙ illic animæ a uiuis ſepehãtur & ſeparentur. Terentius in andria. ad ſepulchrum uenimus. Do.

Sepulchrum a ſepeliendo dictum. Do.

Sepulchrum a ſepeliendo ſimulacrum a ſimulando quemadmodum ab inuoluendo inuolucrum & alauando lauacrum nam ꝙ ſepulchrum ſit compoſitum ex particula & nomine pulchrum parũ mihi placet pulchrũ enĩ ꝙ polceum ueteres dixere dicitur a pollẽdo idest ꝙ polleat forma qui magis igitur ĩ his q̃ in laucro & inuolucro aſpiratione utemur uicit tamen uſus cui uix repugnari poteſt ut pulcher in primo & in quito caſu cũ aſpiratione & pronũtiemus & ſcribamus ex aliis quas dixi uocibus fere doctorum conſẽſu abiecta aſpiratio eſt.

Sequani populi inter celtas hodie burgundiæ comitatum incolenſes quos a gallia prouincia romanorũ rhodanus fluuius diuidebat finitimi eluetiis heduis ligonibus hac rheno per fines comitatus nũc ferrecenſes nihil ut uidetur de hiſq; in ducatu burgundiæ non tunc poſſidentes illa omnia peculiari nomine heduis & lingonibus aſcriberentur: hæc illi dicerent ſequani ſed hi ſolum qui a rhodano prope bellicẽſis urbis dioceſim uſque ad biſontinam ciuitatem maximã ſequanorum & ab inde uſque in fines comitatus ferretenſis ac dioceſis algẽtine rhenumq; fluuium protẽdebantur inter quos fluuius rhodani & rheni per eam ciuitatem biſontinam quæ quaſi in medio eſt quiq; dierum iter patet finibus iiſdem. Vltra quoque ararim flu. non longe poſt eius ortum ſequanorum fines quos ipſa biſontina dioceſis complectiẽ protendi uidebantur.

Serano dari honores ſerẽtem inuenerũt unde cognomen quattuor ſua iugera inuaticano quæ prata quintia appellantur ſeranus a ſerando appellatus eſt ut Vir. & te ſuplico ſerane ſerente.

Sæpta loca iuxta campum marcium ubi ſigna antiquorum artificum erant uænalia & pueri tres præcioſiores. Mar. i ſeptis mamur diu multumque uagatus hic ubi roma ſuas aurea uexar opes.

Serui omnes ac ſeruæ cur idibus ſextilis diem feſtum agunt Vxores autẽ capita purgare ac lauare conſueuerunt an propter ſeruium regem quem eo die ſeruatum & in lucem editum ferunt uacationem ab opere habẽt ſerui: capitis autẽ lautio ab ancillis cæpta pp diẽ feſtum ad liberas quoque proceſſit.

Seria doliolum fictile oblongum.

Seriola orcarum ordo directus uel uas fictile uini.

Seriphon promontorium poſt melin fluui. ex quo canentem orphea ſecuta & narranẽ nemora gonæ tũ ſcenos fluuius & tippis eius adiacens maronia regio ulterior diomedem tulit in manibus equis mandendos ſolitũ obiectare aduenas & euſdem ab hercule obiectum turris quam diomedis uocant ſignum fabulæ remanet & urbs quã ſoror eius ſuo nomine nominauit abdere ſed ea magis id memorandum habet ꝙ democritum phyſicum tulit q̃ ꝙ ita conditum eſt.

Seriphius rhetibus arcam cæpit domumque retulit & educauit perſea qui gorgonem ſeriphus oſtendit in lapidem uertit in matris ultionem quam inuitam ad nuptias adigere uoluit polydeuces rex.

Sequana flu. prorſus in frãcorum regno celtas poſtq̃ matrona ei imixta eſt abelgis definiens oritur porpe fines heduenſis hac ligonẽſis dioceſim in ducatu burgundiæ inalcoeti regione non lõge a uico abatiæ & monaſterii ſancti ſequani ac trecenſem agrum & parrhiſienſem urbem delapſus coromagum ciuitatem bimare oceanum influit nomen retinet adhuc hunc memorat Luca. in primo.

Sequani populi ſunt in gallia poſt eluetios: & incolũt rhenum iuxta quos arar ex alpibus fluit: monſque iuraſus eos ſeperat ab eluetiis. Strabo.

Sequeſter ſequeſtra. Vir. & pace ſequeſtra. Cicero tamẽ protulit. ii. uer. aut ſequeſtres aut interpretes corrumpendi iudicii. Pri.

Sequo & ſequor. ſecto & ſector idem ſignificat. Priſcianus.

Sequaces perſecutrices. Virgi. viii. æne. flãmiſque ſequacibus iras. Ser.

Sequeſter medius eſt inter duos altercãtes apđ quem ad tempus aliquid ſeponitur. Virgilius decimo æne. his te nugis pepigere diemque & pace ſequeſtra per ſiluas teucri mitique ĩpune latini. Errauere iugis pacẽ ſequeſtrã dicit iducias. i. tẽporalẽ paçẽ & mediam

inter bellum præteritum & futurũ. Plau. nũc apud sequestrem uitulum posuimus. Ser.

Sequester dicitur apud quem plures candem de qua controuersia est posuerunt dictus ꝙ occurrenti quasi sequenti eos qui contendit committitur. Ser.

Sequestro aduerbium. Vlpiani. liber est nõ incuriose factus is inscriptus ẽ de uerbis sordidis. in eo scripsit fuluã quasi seculuã dici uulgo: quẽ qui elegantius inquit loquunt̃ sequestrẽ appellant. Vtrumque uocabulũ est a sequendo factum ꝙ eius qui electus sit utraq; pars fidem sequatur. seculuã autem scriptũ esse in histo. M. Varroni: qui inscribitur Catus sed qđ apud sequestrem sepositum erat sequestro positũ per aduerbiũ dicebãt. Au. g.

Sequestres sunt apud quos pecunia deponitur Asconius pedia.

Serescit pro siccatur positum ꝙ serenitas sicca sit. Lucil. li. i. Denique fluctiuago suspẽsæ in littore uestis uirescunt eadẽ cadenti sole serescunt. Inde Vir. docte ge. li. i. Vnde serenas uẽtus agat nubes hoc est siccas. Idem in alio loco. atque alia differt nubila. No.

Serilæ nauigia histrica quæ lico ac sparto condensantur a conserendo & contexendo dicta Festus pompeius:

Serius Acti. a sero cõparauit ait enim ne si forte, paulo ꝗ tu ueniam serius. Fe.

Serium triste & quasi sine risu. Affra. in priuigno. Non ego te noui tristem serium. Plau: in am. Nunc quidẽ præter nos nemo est dic mihi uerum serio. No.

Serio nũc scio nõ te ludo sed serio seriari. Ma.

Serpentes terrarum. Vir. ii. æne. Et parua duorũ corpora natorũ serpens amplexus uterq; iã eni ex mari in terram euaserant. Ser.

Serpere & proserpere idem dicebant. ut Plau. Qui scribit quasi proserpens bestia. Varro.

Serpillus herba est: quã græ. ἕρπυλλον appellant. in multis enim nominibus quæ in græco aspirationem habẽt pro aspiratione. s. ponunt ut pro herpillo serpillũ. hex sex. heptẽ septem hemideos semidens. Ser.

Serpillum in græcis uocabulum dictum eo ꝙ terram serpit. Varro.

Serpsit antiqui pro serpserit usi sunt. Inde serpulæ dictæ quas nunc serpentes dicimus ex græ. qđ illi ἑρπετὰ nos pro aspiratione eorum s littera posita ut ἕξ sex ἑπτὰ septẽ. Festus pompeius.

Serpula serpserit cum dicitur seu legitur apud messalã significat serpens irrepserit. Fe.

Seruitium pro seruitute ponitur. Terentia. dauus in an. hoc tibi pro seruitio debeo. Virgi. seruitio enixe tulimus. Do.

Seruitus pro dominatu ponitur. Te. in andria ut semper tibi apud me iuxta & clæmẽs fuerit seruitus. Salu. idem seruile imperio patre Donatus.

Seruum hominem uenuste dictũ apud Terẽ. in phor & Salu. in iugur. Cũ interi hiẽpsal reperitur occultãs se tugurio mulieris ãcillæ. D.

Seruorum dies festus erat idibus augusti: quo eo die rex tullus filius ancillæ natus est. Fe.

Seruo custodio. Vir. ii. æne. Et longe seruet uestigia coniunx. Ser.

Seruilius ro. a conditore uocatus. Fe.

Serufertarios dicebãt qui quædã sacrificia ad arbores fulgoritas faciebant a ferto scilicet quodam sacrificii genere. Fe.

Seruorum appellatio eo fluxit ꝙ imperatores nostri captiuos uendere hac per hoc, seruare nec occidere solet. Ser.

Serũ aqua lactis quæ pigues efficit canes. Vir. iii. geor. Veloces sparte catulos acremq; molossum pasce sero pingui. Ser.

Serus grauis. Vir. vi. æne. feraque terrifici cecinerunt omnia uates. Salu. serum bellũ in angustiis futurum idest graue. Ser.

Serus pro magno. Vir. iii. geor. Ille etiam seras inuersum distulit ulmos. Salu. serum bellum in angustiis fore. pro magnum. Ser.

Seruo incolo & obtineo. Vir. iii. geor. centum que flumina seruant. Et seruantẽ ripas alta non uidit in herba. Ser.

Serra serrula. Ci. pro cluen. ex omni parte tentatam in tortuosam uenire serrulam. Pri.

Seruitium multitudo est seruorũ. & seruitus ẽ conditio seruiendi. Ser.

Serta neutro genere. Vir. serta procul capiti tã tum delapsa iacebant.

Serua quæ uenditur belli ancilla est. Vir. Olli serua datur. Hora. car. prius insolentẽ serua briseis niueo colore mouit Achillem. Ac.

Seruitutem seruio noue dicitur. Acron.

Seruitiũ & seruitus quære in ministeriũ. Lau.

Serotinus uel sero quære in diuturnus. Lau.

Seriphion promontorium est thraciæ hebro flumini propinquum.

Serius mons est thraciæ.

Seriphus lacus est in quo ranæ non coaxãt cũ id faciant si alibi deportentur: qui & enominatus est a seripho insula: in qua est sericus: oceanus sub uulturno est iter tabin & tauri promõtoria sericũ littus alluens: q quidẽ seres ut fertur iustissimi sunt homines.

Serbonis palus iuxta montem cassium.

Seres populi asiæ scythiæ mites & quietissimi arbores lanam ferunt: a quibus sericũ dicit̃ habent flumina sitaras lano sycambri iuxta quã deposita rerum precia sua tradunt. alie na non emunt non egrediũtur terminos su. os: unde ignoti facie sed noti uellere seres.

Sermile ciuitas in fichonia. Hero.
Seriphius a feripho infula.
Serpillus herba paruoꝗ foliorum capillis per herbā ſerpēribus unde nomen accepit.
Seruus receptitius ē ꝓprius & ſuus: quē cū pecunia receperat uxor. neꝗ dederat doti: ſed retinuerat. Cato enim mulierē locupletē demonſtrare uolens inquit. Mulier & magnā doté & magnā pecuniā recipit hoc eſt & magnā dotē dat & magnā pecuniā retiet Plau, in trinu. Poſticulum hoc recepit cum ædes uēdidit: particulā quādā: quæ poſt eas ædis erat non uendidit: ſed retinuit. Au. ge.
Setitorum Varro dicit quod nunc ſcrupulus appellatur. Seruius
Sera eſt clauſtrum ianuæ. Te. in heauton. Tu abi atꝗ obſera hoſtium intus.
Serra præliari dicitur cū aſſidue accedit rece diturꝗ: neque ullo cōſiſtitur tēpore. Fe.
Serræ ſeues quibus homo in pratis per fœni ſeca uetuſtas eradit. Varro.
Seſtertiū dicit quarta pars denarii quo tpe id decuſſis ualebat. i. dipōdius & ſemis. Fe.
Seſtertius ꝗ ſemis tertius: dupondius enim & ſemis antiquus ſeſtertius eſt. & ueteres conſuetudinis & retro ære dicerent ita ut ſemis tertius quasi ius ſemis pronūciarēt ab ſemis tertius dictus.
Setabis urbs iuxta ſaguntbum. Stra.
Setuoſæ obſcuræ. Liuius in antiopa. ita ſetuoſæ ditio abſte datur ꝗ conſecutam ſapiens ægre contulit. Nonius.
Seuerus triſtis. Vir. iii. geor. Inuida fœlix furias amnéque ſeuerū cocythi metuet. Ser.
Seueri aut uetuſtiſſimi aut auſteri. Hora. libro carminū. Vultis ſeueri me quoque ſumere partem falerni. Acron.
Scæuitudo pro ſcæuitia. Plau. in bacchidibus Vinula uirginiolæ ſcæuitudo mala ſit peior. Nonius.
Scæuiter ꝓ ſeuere. Plau. in pænulo. alia tā ſcæuiter. Idem in trinummo. Animum ſtaſimæ ſcæuiter. Nonius.
Scæua doliolum ſictile ob longum.
Seruonia palus anguſta longa ſupra trecēta ſtadia inter ægyptum & ſyriam in qua multi loci inſcii abſorbētur cū propter harenā nā terra uidet inde barathrum dicta a quartus litus hēt mare importuoſū nā a paretonio libyæ uſꝗ iopem in ſinu ſyriæ nullus eſt rutus portus diodoſus.
Seriola & orcax ordo rectus uel uas ſictile uini
Serapis cuius tēplum hēt canopus cultu & religione excellens ubi ſomnia captabant uel pro ſe uel pro aliis.
Sefuuii alias culubii populi inter celtas ad oceanum inter armonicas proximi aulercis curioſolitis rhedoribus oſſeſſimis Vuellis & Venetis hoc quidā putāt eſſe exiſſinos quæ eſt prouinciæ turonenſis in regno francorum ſiti.
Sexcentum nomen erat īpromptu uolentibus ſignificare magnum numerū Cicero ſexcēta icōmoda ſum ꝑpeſſus intuēda. Te. primo.
Sextantes & quincunces erant uaſa uinaria a menſura ſic dicta.
Sextercium quære in dictione denarius
Seuthes thraciæ rex.
Sethon nomen proprium rex idē & Vulcani ſacerdos.
Setinum uinum optimū & recentiſſimū erat ex ſetia miſſum.
Scæua fluuius ex appennino profluēs in agrū nugellanum per bononiam in quem influunt torrentes ronta & ducaria demum in arnum confluunt.
Setinum uinum primam laudē optinuit inter uina iuditio auguſti ut ſcribit Plinius ſillius ipſius mēſis ſepoſta hæc ſetia meminit itē. S.
Sexangulari figura polebant berili ut repcuſſu angulorum color excitaretur.
Seriphus inter. xii. cyclades eſt ubi pſeus educatus capite gorgonis incolas in lapides cōuertit quoniam his adiutoribus polycletes rex perſei matrem ad nuptias cogere uoluit Strabo autor graue illuderat exilium poſt ſeriphum eſt tenos dicata neptunno.
Scæuum pro ſcæuiter. Enni. in phœnice. ſcæuiter ſuſpitiōem eſſe falſam ſutilū eſt. Affra. ſimulante ſcæuiter ferre hoc te ſimulet gnatam ab illo abducere. Enni. hectoris luſtris. ſcæuiter ferte cernunt de uictoria. No.
Scæuus apud ueteres magnus dicebatur. Enn. Induta fuit ſcæua ſtola. Vir. quoque cum pium ſemp inducat æneā ait. Et ſcæuus in armis. i. magnus. Et. i. ænei. Scæuus ubi æacidæ telo iacet hector. Ser.
Scæuus eſt fortis: ut ſcæua paupertas. ſcæuum tridentem. Acron.
Sexus natura uel habitus ex græco uocat. Fe.
Sexmilium & ducentorū hominum primus. C. Marius deſcripſit legiōem: cū antea quattuor milium fuiſſet. unde etiam appellabat quadrata. Feſtus.
Sex ueſtæ ſacerdotes cōſtitutæ erant ut populus ꝗ ſua quiſꝗ pte haberet miniſtrā ſacrorū quia ciuitas romana in ſex erat diſtribura partes in primos ſecundoſque titienſes ramnes luceres. Fe.
Sextertia ueſtis cubicularis ſic & lodicula.
Sexcentum pro ſexcentorum. Lucil. in uigeſimo maximus argenti ſexcentum a mille reliquit Idem quid uero eſt centum ac ducentum poſſideas ſimul. No.

Sexcentas mihi potius inscribito apud Teren. in phor. pro multis præspicere licet consuetudinē utriusque sermonis. Nā apollodorus ducentas dixit pro multis & apud græ. ita apud nos uidetur dicere pro multis usitatū est. Ci. Sexcenta possū decienti pferre Do.

Sexagenarios per pontem mittendos male dici popularitas intellexit. Varro de ui. pa. lib. secundo Honestam causam religiosamq; patefecerit cum in quintum peruenerit atque habebant uiginti annos tam denique erant publicis negociis liberi atque ociosi. ideoq; in prouerbiū quidem putant uenisse ut dicitur sexsagenarios de pōte eiici oportere. i. q; suffragiū nō ferāt qd̄ p pōtē ferebant. No.

Sexagesimū tertiū uitæ annū obseruatū multa hominū me experrīque ē senioribus plærisque oībus cū periculo aliquo & clade uenire aut corporis morbique grauioris aut uitæ interitus. aut animi egritudinis.

Sextula aeris minima pars sextula qd̄ sexta ps unciæ. Varro.

Sexadrus require in quinquatrus. Varro.

Sextans ab eo q; sexta pars assis sit. quadrās q; quarta pars & triens q; tertia pars. Var.

Sexus etiam neutrū protulit. Plau. in eu. Virile sexus nunq̄ ullū habui Pri.

Sexceni pro sexcēteni syncopatur. Lau.

Sextiæ sunt in gallia narbonensi quas aquas calidas nominant iuxta massiliā: distat autē a maro fluuio milia: lxxiii. Stra.

Sexus fluuius est apud menubam.

Sextiles augustæ: quinti'es iuliæ Nondū enim noīa de imperatoribus sumple: unt: propter quam mutationem nominum Vi. ait. Et incipiunt magni procedere menses. Ser.

Sessilis ceruæ quæ paulo ante p̄rtū purgāt se quadam herba quæ sessilis dicit̄. Ci de na. de.

Sessiles lactucæ quasi sedentes: quod licet a principio non est: tamen eiusdam naturæ est cū in significatiōe consentiat: & a supino nascatur Lau.

Sesostris rex ægypti conatus nauigabilē alueū ex rubro mari in nilum producere septuaginta duo milibus pas. Idem Darius rex excogitauit. inde prole. eduxit fossā latitudīe pedū centū altitudine triginta longitudine triginta septē usque ad fōtes amaros. deterritus idem uel nudatione cum altius sit rubrū mare q̄ ægyptus tribus cubitis. uel ne corrūperetur aqua nili quæ sola præbet potum ægypto.

Sex qui unū dimidium significat cuius nomē adeo ut Tacitus sex qui plagam pro una plaga cum dimidio dixerit Cicero ī oratore pes q adhibet̄ ad numeros partitur ī tria ut necesse sit partē pedis aut æqualem esse alteri parti aut altero iam tanto aut sex qui maior ē sex q pedale dicit̄ unius pedis cū dimidio

Ses qui dicitur ut Augustinus putat in musica quasi se alisq; unde hemiolion a græcis dicitur quod latine Cicero in libro de uniuersitate sescuplum quidam sesquitertiū trāsferūt.

Sceleratus campus appellatur proxime po[illegible] colinā in quo uirgines uestales quæ incestū fecerant defodiebantur.

Sceleratus uicus romæ appellatur: qd̄ cū Tarquinius superbus interficiendū curasset seruiū regem socerū suum corpus eius iacens filia carpento superuecta sit properans in possessionem domus paternæ Fe.

Selerata porta quæ & carmentalis dicitur uocata q; per eam sex & tricenti fabii cum cliētibus milibus qnque egressi aduersus hetruscos ad āmē cremerā oēs sunt interfecti. Fe.

Scelerosi pro scelerati. Lu. saty. lib. i. nō ui eam ætatem tempestatem hanc scelerosi mittentur. Affra. ī diuor. dicē scelerosū & īdignū. N.

Scelerare est polluere. Vi. in æn. Parce pias scelerare manus. Est autē sermo plautinus: quo hodie uti non possumus. Ser.

Scelestus scelus sceleratus & scelerosus differunt. scelestus est unius. scelerosus multorū & proprie auctor est sceleris. selerattus ī quo scelus sit constitutum aut comissum scelus est plus q̄ sceleratus. Te. in heau. Vbi ego illum scelerosum atque impium inueniā: qui etiam insuper scelus postq̄ ludificatus est uirginem. Donatus.

Scænas sabini cœnas dicebant: quæ autē nūc prandia sunt cœnas habebant & pro cœnis uespernis appellabant. Fe.

Scæua qui sinistra plus ualet mancus qui altera non utitur.

Sceolos portus in hellesponto est atheniēsibus & lacædemoniis nauali acie decernentibus laconicæ classis signatas excidio.

Scæna siue facena dolabra pontificalis. Fe.

Scæniculæ ab scœno nugario. Var.

Scæniculæ appellatæ meretrices propter usū unguenti scæni qd̄ est pessimi generis. Fe.

Scenatilis uel scenaticus pro scænico. Var. in modio. sed ope trulæ ne meum traxis libū si te pigeat hoc modo scenatilis. Idē honos liras ut conuicim tidi scenatici. No.

Scæna idest σκοινη græce iumbratio a σκιασ græ. dicta idest ab umbra. apud antiquos enim theatralis scænam parietem nō habebat: sed de frondibus umbracula quærebant. postea tabulata cœperunt componere in modum parietis. Virgi. æne. primo. Tum scilius scæna coruscis. Ser.

Scæuolam Mutium dimissum cui postea scæuolæ a clade dextræ manus cognomen inditum. Liuius li. tertio.

Schedia genus nauigii inconditū.i trabibus tā tū īter se nexis factū ūde mala poemata σχε Διά appellantur.
Screare spuere. Te. in heau.gremitus screatus tussis Nonius.
Specto sine præpositione Pacu.posuit.Fe.
Specile caro quædam proprii cuiusdam habitus infra umbilicum suis.Fe.
Sperem ueteres pro spem dixerunt.unde & ꝓspere dicitur hoc est pro spe. Var.in aboriginibus,sublimis speribus iactato nominato uoluntatis altos nitens trudito.Idem honos liras quibus sua delectet ipse amusiam & humanitaté speribus lactet suis Lu.spero si speres quicq̃ prodesse potis sum.Fe.
Speciem specimé uel exemplar.Lucil.li.xxx. si tuti te qa ea quæ specié uitæ putamus eé sodales.Ci.de ora.li.ii.q tamen eum defendere qui mihi sodalis esset.No.
Specis pro speciebus. Ac.in alme. Ne quid dii interdú inferát penitus interpresttū specis N.
Specimen pro argumento & documento. Vir.ii.geor. Tale dabit specimen Ser.in ar.
Speleū spelúca é auté græ.spilion. Vir.in buc. Certum est in siluis inter spelea ferarum malle pati.Ser.in.arte.
Spectatus probatus. Vir.i.geor. Vidi lecta diu & multo spectata labore degenerare tamen. Seruius in arte.
Spectandus probádus proprie & spectatus probatus. Te.in an.spectandæ'an exigendæ sint uobis prius.Donatus.
Sperare pro timere. Te.in an.ná qđ tu speras fa cie ꝓpulsabo.& sperare pro gaudere sic.n.dí cit cu quem errasse nos cernimus. Te.in ad. Sperabam iam deserbuisse adolescentiam.
Spectare positum est pro probare.M.Tul.non igitur ex singulis uocibus philosophi spectádi sunt.Ser.
Spectare dictum ab átiquo:quo Ennius usus. bos epulo postq̃ spexit & q í auspicus dictu butú est qui habent spectionem q nō habeant.hinc specula.hinc speculum qđ in eo spe cimus imaginem. Varro.
Spes a spóte potest esse declinata qđ cū speret tum uult fieri putat.ná qđ non uult si putat metuit non sperat. Var.
Speratum idest sponsum Afranius fratris cur te & nuntia uenite:& mecum speratú adduce,uideant puellam,curent conformét iube Idem in cadé.speratam non odi tuam.No.
Speratam & dictam & sponsam & pactá differ re legimus.q uirgo priusq̃ petitur sperata dicitur.Plau.in amphi uxorem suá salutat speratá:dehinc promissa dicta uel pacta uel spōsa dici potest. Vir.lib.ii æn Cui pater & coniunx quondam tua dicta relinquor Item alibi Et gremii abduce pactas. Titinni.libro.v. Qui exacta ætate sponsa fit desponsata. Nonius marcellus.
Sperno fastidio. Te.in an. Tot modis contemptus spretus facta transacta omnia.Ser.
Stellarum natura ut stent.unde & a stando dictæ sunt.Ser.
Stessiarus mons est molosorum.
Stymphalon mons est arcadiæ in quo hercules stymphalidas occidit aues.
Stenos fluuius est thraciæ cui maronia adiacet regio & nemora zonæ:quæ orphei citharæ cantum secuta sunt.
Sternax ferox qui facile sternit sedenté. Virgilius.xii.æneidos. Et sternacis equi lapsum cer uice chimoetem.Ser.
Sterilam sterilem.Fe.
Sternere a græco stromio.Varro.
Sterculius require in saturnum.Macro.
Strebula lingua umbrorum appellabant partes carnium sacrificatarum.Fe.
Stlébo grauis tardus sicut Luci.pedibus stlembum dixit equum pigrum & tardum.Fe.
Strena dicta é,a strenuitate. Pompo.in pictoribus.Assíde sīqua est uentura alia strena.N.
Strepiti pro strepitus.Enni Hectoris qd in castris strepiti est.No.
Si pro utinam. Vir.vi.æne si nunc se nobis ille aureus arbore ramus ostendat nemore in táto.Seruius.
Syagros aper siluestris.idest sysagros.
Sienites marmor est quod ad sienem ægypti foditur maculosū est unde antea appellabaĉ pyrocidos idest ignitis maculis uariatum ex quo obeliscos fecere in ægypto.
Signatores sunt testes q testimoniis signa sua imprimuntur ut Vulpianus libro.xliii. de tabulis exhibendis.
Sipyleia niobem intelligas quæ ex sipylo urbe mæoniæ fuit uersa in saxū ob doloré amissorum filiorū adhuc lachrimas emittés cū prima mortali cócubuit Iupiter ut refert Dio.
Semele ultima Plinius sipylum q ante tátalis uocabaĉ caput mæoniæ sipylus ité unus ex filiis niobes fuit nupserat auté áphioni Ouitum cū mæoniam. Vir sipylumq colebat.
Sichæus qui sua lingua erat sicharbas.
Sipontina ciuitas in apulia mons garganus dicitur.
Sibylla nomé officii σιους deos dicunt æoles βουλη seítétia uaticinátes mulieres sibyllæ x.dicit Varro fuisse cuius meminit lactantius idest de psis. Libyca delphica cumæa í italia erythea:quæ troiæ excidium uaticinata é Et homerum mendacia scripturi u.famia cumana nomine amalthea : quæ & eroq hyle uel demophile quæ noué libros tarquio at

tulit, de qua Gellius.i.helespontia & phrygia decẽ tiburtina nomine albunea: quæ iuxta anienem colitur.
Sibaris oppidũ antiquissimũ, duodecim milia ab urbe aliud prope crotonem & fluuius: & proprium nomen apud. Hor.
Sibylla omnis puella cuius pectus numen recipit. Aeoles enim διουσ deos dicunt βουλη autẽ sentẽtia siue consiliũ, ergo sibyllas quasi sibullas, idest quæ dei sententias dixerunt. In de est magnã cui mentẽ animumque delius inspirat uates. Ser.
Siborus fluuius est italiæ præstano sinui atq; oppido propinquus.
Sibulus etiam quartæ, Sisen. in. xxii. histo. pro: cul sibulus signa consuli cœpit. Pri.
Sido uerbum præteriti non inuenit: inde subsido & passiuuit protulit. Statius in. v. the. sũmisque insiditur astris.
Sic aduerbium optandi ut Vir. sic pater ille de Sicambri qui & germani dicunt. Acron.
um faciat sic magnus apollo. Ser.
Sicambri qui & germani dicuntur. Acron.
Sycãbri populi germaniæ olim trans rhenani proximi uberiis trãs rhenum nunc siluas & so litudines habebant ad quos ex menapiorum ac eburonum finibus rheni & ad mosæ con fluẽtis breuis est aditus eburones enim rheni cyteriores rippas sicãbri autẽ ulteriores incolebant nunc oppida uicos & agros sicãbri quos gherlenses appellamus etiam iter mosã & rhenum possident quorum pars est dio cesis leodiensis de quibus Martialis in prío & Iuuenalis in satira quæ incipit ecce iterũ.
Sicambri populi ad oceanũ in germania sunt q & colorare crines & calamistrare romanos impulerũt oblectatos capilorum pulcritudine quæ sicambris erat natiua.
Sperchius thessaliæ fluuius ex pelio erumpẽs i maliacum sinũ Lucanus ferit amne citato maliacã sperchius aquas.
Sphæromachia à σφαιρα pila & μάχη pugna ludus erat pilaris in gymnasio qui ut ait uili us polux sperma appellabatur uel a prío autore uel a φερρικίζω quod est fallo nã cũ pil lam unus alteri uideret polliceri alteri mittebat pilã q̃ eo i ludo erat putat ipse esse harpastũ ambigit tamẽ an potius pila illic fuerit quæ mollis dicitur nã harpasti lusio ab eo describitur q̃uis pilam non nominet.
Speculares lapides perlucidi q̃bus horti operiebant & nõ nunq̃ constituebantur aluearia.
Scheda tabula rudis qua papyrus sup inducta conficiebatur Plinius de papyro supina tabula scheda super iducitur.
Splenia sunt pani bõbycini odoribus & ũguẽto perfusi Sica gladius.

Stesichorus eupheni filius uel euphorbi ut alii scribũt euclidis ex mea urbe siciliæ ex ardua alii profugũ catanẽ peruenisse aiũt atq; illic mortuũ & sepultum iunior fuit a lemane lyrico fratrem habuit geometricæ peritũ ma nertinum & alterũ helianactem fuit lyricus eius poemata dorice scripta. xxvi. horis helenæ uituperationem scripsit & palinodiã unde amissos oculos reparauit cũ uituperationẽ in laudem uertisset quod pausanias quoque rettulit prius thisias appellabatur.
Seburates populi in aquitania proximi garumnis haustis uocatus tarusacus socrosãtibus hispaniæ citeriori in francorum regno siti.
Sibyllæ uel tres libri ut Gellius putat uel certe unus ut Plinius arbitratur nã sex reliquos quos una attulerat uel duos ad tarquinium regem cõbussit tertius a rege emptus quanti omnes noluerat in sacrario capitolii recõditus est ibique arsit temporibus syllanis ut Plinius tradit permansit uetus supstitio existimãtiũ adhuc eũ seruari huic legẽdo & interpretãdo quindecim uiri præfecti sunt.
Stella poeta patauinus amauit uiolẽtiã neapolitanam quæ cũ amisisset colũbam quam habebat in deliciis & fleret prælusit argumẽtũ stellæ conficiendi opis de morte columbæ.
Stemmata imagines cæreæ maiorũ quasi triũphassent aliquãdo coronati stemmata quod significat coronam hæ q̃busdã lineis ẽt pigebanẽ ad aliaq; imaginum differentiã & quoniã ex his maior propagaẽ nobilitas factum est ut stẽma significet nobilitatẽ maiorũ.
Spes pro timido futuro euentu & maiorũ expectatio est & Li. i. ii. cũ haud cuiq̃ in dubio esset bellũ tarquinius munere id quidem spe omnium serius fuit.
Steropes & brontes famuli sunt Vulcani noti carmine Virgiliano. Hesiodus asteropẽ scribit non steropen nec pyragmonẽ noiat sed pro eo argen rhenus domus dati.
Stemmata rotundæ imagines stepsæ dicĩẽ coronare stẽma & corona. Iu. stẽmata qd faciãt.
Stellantem campum uulturnus ab agro campano diuidit.
Sidere quære in uerbo stare. Lau.
Sicut sicuti ut similitudinẽ inuũt, uelut ueluti q̃si, tanq̃ ceu imaginẽ inuunt, ut tu irasceris quasi canis q̃sresses canis metaphora est, sed tu irasceris sicut canis cõparatio est: hoc est sicut leo irasciẽ. Interdũ uero ẽ sicut ita, itaq; sic quemadmodum & quomodo habẽt magnam uenustatem atque utilitatem i disponendo quotiẽs antecedẽtẽ ãnectit cũ sequẽte sententia. Pli. xvii. Ferũt crassum auũ crassi in parthis interempti nunquam risisse ob id agerystum uocatũ: sicut nec flesse multos

sicut quidam & ut quoque nonnunq̃ diuersas contrariasq; res copulant. Quinti. Quod ut optimum ita difficillimũ longe; & ita pro itaque & sic pro sicque. & ita ualde. Cic. nec ita multo post edictum brun affertur. Lau.

Sidus stella est nisi quod sydus est coactio illa stellarum ut aries quæ recte stella non dicit

Sidus genus morbi est quo improuiso & subito lingua amittit unde siderati dicuntur autore Pli. eo morbo laborantes infra. Sidere percussa est subim tibi.

Siculum mare siciliam ambit insulam ab occasu sardum habens ab aquilone thuscũ a surgente sole ioniũ a meridiano aphricum.

Sicambri amota o nam græci scribere populi germaniæ.

Sicani hispani a fluuio sicoride secundũ quosdam qui duce siculo Italiam exclusis aboriginibus tenuerũt quibus rursum populi insulam bicinam occupatã sicaniam a gente siciliam a duce dixerũt. Inde italus qui Italiæ nomen dedit.

Sicilia græ. σικελία a poetis trinacria de qua & oẽs fere poetæ & historici. Inde siculus.

Sicilia ut ferunt aliquando continens & agro brutio ãnexa post freto maris siculi abscissa est. Id angustũ & ãceps alterno cursu modo in thuscũ: modo in ionium pelagus perfluit atrox sæuũq; & scyllæ & charibdysque sæuis noibus inclytum scylla saxum est charibdys mare utrũque noxiũ appulsis ipsa ingẽs & tribus promõtoriis in diuersa procurrẽs, græce litteræ imaginem quæ delta dicit; effi cit pachinũ uocatur quod græciam spectat lilibæum quod in africam pelorum q; in italicũ uergens scyllæ aduersũ est. Pom.

Sicion achaiæ est itẽ urbs in laconia ũde lacoma dicta est sycionia.

Sicani argenti appellari siculi de quo historiã lege dionysium halicarnaseum in primo ũde solinus q̃dam accepit thucydides quoq; i. vi. historiarum multa scribit.

Sicomori aliæ mora aliæ ficulus similem fructum edunt toto anno. Dio.

Synanchis dicitur a continentia spiritus & prefocatione faucium cum tumore phlegmatis græce enim synechis continere dicit q hoc uitio laborãt dolore faucium prefocãtur.

Siciliam metitur thucydides nauigatiõis octo dierum ambitu.

Sicyon urbs achaiæ in laconia. ũde & sicyonia dicit oliuis abũdans. & in insula in ægæo cõtra epidaurũ alta. Iuue. alta sicyone unde calciamentorũ quoddam genus.

Sydon a piscium abũdantia uocauere phoenices quã condiderunt relicto patrio solo ob terræmotũ inde expugnari a rege ascalaniorũ anno ante Troiam captã trium condiderunt. unde dido fuit. Iusti xviii.

Sabina appellant illyrici telũ uenabuli simile. En. illyrii restant sicis sibisque fodentes. Fe.

Sibus callidus uel acutus. Fe.

Siliensia crimina uetris. Asco. pe.

Sicilides hasparũ spicula lata. En. Incedit ueles uulgo sicilibus latis. Fe.

Sicanis fluuius Hispaniæ a quo sicani dicti sũt Luca. Hesperios inter sicanis nõ ultimus amnis. hi sicani populi Hispaniæ duce siculo uenerũt in Italiam expulsis aboriginibus habitauerũt. Ipsi postea pulsi ab illis quos ante pepulerant insulam uicinã Italiæ occupauerũt & eam sicaniam a gentis nomine, siciliã uero a ducis noie dixerũt. quãq̃ Thucydides dicat de sicilia Italũ regẽ uenisse: & ab eo Italiã ẽe appellatam. Virgi. viii. Tũ manus ausoniæ & gentes uenere sicanæ sæpius & nomen posuit saturnia tellus. No.

Siconia genus calciamẽti. Lucil. & pedibus læua siconia demit honesta. Fe.

Sycos ficus: unde sycomoros ficus fatuanos. ficus quasi a foecunditate. & pro arbore & fructu quartæ & secundæ declinationis ac etiã mascu. & fæmi. ge. p fructu. ut Pli. multis in locis. p morbo mascu. generis & secũdæ declinationis de ficu Pli. lib. xvi. Inde ficulnus ut a corilo colurnus a populo populnus: ab abiete abiegnus: a quærcu quærnus ab illice iligneus & iliceus: a salice saligneus.

Sicomorus ficus fatua μωρός. græ. fatuus. T.

Sicophãta calumniator ad uerbũ ficorũ comestor. Sinesius alter alterũ seruũ scilicet calũniabatur q; edisset ficos domini calida aqua depræhensus est unde calũniatorẽ dici certũ est aliam rationem affert. Fe.

Sycophantas appellatos hac de causa dicũt aticos quõdam iuuenes solitos aiunt in hortos irrũpere ficosque deligere quã ob causã lege est constitutũ ut q id fecissent capite trũcarent: quã poenã qui persequerent ob puula detrimenta sycophantas appellatis. Fe.

Sicoris flu. est iuxta Ilerdam fluens Ser.

Sicrica genus uelaminis ab ritu qđ Romano ritu sacrificium foeminæ cum faciunt capita uelant. Varro.

Sic cogitare & hoc cogitare differũt, qa si hoc cogitabam dicimus. sensum tantum cogitationis dicimus. sic cogitabam uero ipsum gestũ cogitantis expono. T. in and. sic cogitabã hic paruæ consuetudinis causa. Do.

Sic nudum est & est significatio lãgoris cuiusdam & lentitudinis: ut Terẽtiana missis in andria. nos ne ut quimus aiunt. Do.

Sidera quod insidũt atque ita significat aliqd in terra peruurendo. Varro.

Sidus a sido ē forma cōspecta ex pluribus stel lis.Macro.latinū; stellas uero erraticas dicit & singulares quæ sole ferunt sidera in signis ut aries taurus.ita græ.ασΤΗρ stella astrū si dus q̄uis confundantur.

Sideritis lapis ferro similis a quo nōen accepit

Sienæ urbs in finibus æthiopiæ directæ sub tropico æstiuo:de qua Pli.ii.de sōnio.sic & Seruius in buc.

Sidere est deorsū descendere pessumq; ire unde desido subsido quæ oia sedi faciūt subsedi:desedi.insido di.resido resedi assido assedi qđ apud aliquē ut ægrotū sedere.Salu.cōsul postq̄ assedit.sisto & sto steti faciunt. ē enim sisto stare gradū facio;uel fugā uel simile supinum formant statū.Inde stator.Inde iupiter stator qui sisteret fugam militū.Romuli sistere quoq; est præsentare & præsentiā corporis exhibere siue cōparere ante titulus de iudicio sisti desistendo aliqui in iudicio. Vir gi.patrio te limine sistam: & stator nuncius tabellariusue cōsulis dicitur.Stare est nō ire in his dūtaxat q̄ erūt sine pedibus aut q̄ erecta non sunt ut nauis stat.currus stat anguis piscis auis stat. Vnde solsticiū & iusticiū qa ius stat,eorūque ē clausum.Itē qđ stare dicitur quādiu non cadit:ut abor domus. Item que cū qđ nec ir & erectū est ut hō stat uolucris equus nisi hō sedeat:aut equus recūbat aut auis cubet quæ tū nō dicuntur stare.sedere autem hominis ē tantū aut simiæ similiūque:aut auium in alto sedētiū:ut passer sedit in tecto nō stat. Quinti. ut si quærat an sit credibile super caput Valerii pugnātis sedisse coruum.Sator quære in uerbo stare.

Stella idem qđ sidus uel ū:coactio illa stellarū ut aries taurus nunq̄ dicitur stella.Lau.

Sifilare quod nos usitatem uerbi uitātis sibilare dicimus & est maledicta uocis significatio:uel contumeliosa populariū.cum si silatoribus quis exploditur a græco ducere originem inuenimus. Huius rei auctor est uenerabilis.Home.li.xiiii.Iliadis:No.

Scyphus.Vir.& sacer impleuit scyphos.No.

Syphax ita græci scribunt.

Siphos insula i ægæo ubi argēti & auri fodinæ secundum.Hero.iiii.

Sypilus mons inter lydiam & phrygiam olim tantalus dictus est.

Sipylum moeniæ caput & ciuitas prius diceba tur tantalis.

Syphones cubi dicunt idest cannæ plumbeæ unde fluit aqua apud Iuuenalem accipitur p uulus manentibus urina.

Sipylus mons fuit in manesia.& in eodem loco cyprus ciuitas fuit,quæ una cum monte ab hiatu terræ absorta est.

Siparium genus ueli minutum.Fe.

Sigæum promontorium est asiæ in helespōtū prominens e conspectu calsiæ quæ ciuitas ē europæ ubi ē mōumētum Hecubæ qđ dicitur nosyma ab Hercule tacente dictum. Si gæus enim taciturnitas est qui cum hospitio nō reciperetur tantus discessit.

Signa dicunt opera sculptilia: siue fusilia: siue cætera ad huiusmodi effigiē aialiū fabricata quēadmodū tabulæ opa pictorū siquidē i tabulis ātiqui pingebāt nō in parietibus. Lau.

Sigius mons est in gallia duos discriminans sinus gallicū sinū maiorē dictū & minorē.S.

Sigæū promontoriū troiæ qđ dictū est ꝓpter Herculis taciturnitatem;qui prohibitus hospitio simulauit abscessum:& inde cōtra tio iam per silentium uenit qđ dicitur,unde locus sigæum .S.

Sigilaria Epicharmus refert Herculem occiso heriōe cū uictor p italiā armēta duxisset pō te q nūc sublicius dicit ad tēpus istructo hominū simulacra pro numero sacrorū quos casu peregrinationis admiserat in fluuiū demisisse;ut aqua secunda in mare deuecta pro corporibus desūctoꝝ ueluti patris sedibus redderent.& ide usū talia simulacra figendi iter sacra māsisse.Sed mihi huius rei illa origo uerior æstimat quā paulo āte memini retulisse pelasgos postq̄ fœlicior interpretatio capita nō uiuentiū sed fictilia suisse æstimationē nō solū hominem:sed ēt lumen significare docuisset.Saturno coepisse potius accēdere.& in facellū ditis aræ Saturni cohærēs oscilla quædā pro suis capitibus ferre ex illo traditū ut cereri saturnalibus missitarētur.& sigilla arte fictili fingerentur ac uænalia pararentur quæ homines se ac suis piaculum ꝓ ditæ.Saturno facerent.Ideo saturnalibus talium commerciorū celebritas cœpta septē occupat dies:quos tamen feriatos fecit esse non omnes.Nam medio idest tredecimo kalend.festum alias probauimus.Ma.

Sigillaria nūc lusū reputāti adhuc infantiæ hostilis fictilibus p̄bent officio religionis ascribuntur.Macro.

Sigillare occludere. Var.in gemina contra lex næuia est impietate ne filii.patribus luci claro sigillent oculos.No.

Signum ꝓprie argumentum.Teren.in an.scio magnum signum.Do.'

Signum est parua quædā significatio īdicās totius rei qualitatē. Te.in an. Vide nūc eius color pudoris signum usque indicat.Do.

Signate modo significat scribere sub mō annulo signa īprimere modo pecora signis notare.Festus.

Signatū uirginē uetustas uoluit dici. Lu.li.xx.

Primú cósitú negat signa tá reddere No.
Signa cœlestia require in sol emergens. No.
Silatum pro eo qd nunc ientaculum dicimus appellabant átiqui:quia ieiuni u nú sili conditum ante meridiem absorbebant. Fe.
Silétú fieri de cósuetudine scriptú é. Sisen.li. iii historiis de contrario silentium No.
Siler arboris genus. Vir.ii.geor.molle siler S.
Silétú tépus noctis qd dicif cóticiniú q in eo sileref. Plau. Factú uolo redito cótteiniú. V.
Silicum dictum est qd semunciam fecet. Fe.
Silicerniú erat genus farciminis quo a fletu familia purgabaf. Dictú aút silicernium qa eius noie ea res istituebaf rs iam silétiú cerneret. Ce. credebá silicerniú eius me ée esurę F.
Silicernium pessime intelligentes ita. Teré. po fuisse putát q in ciuitate silices cernat senex silicerniú est proprie conuiutum funebre q senibus exhibef. Var. in meleagris funus exequialis laudis ad sepulchrum antiquo more silicerniú cófecimus idest côuiuiú nô quo pransi discedétes dicimus alius alii uale. No
Silicerni appellantur incurui quasi solum hoc est terram cernétes. Te Sane te exercebo hodie ut dignus es silicern um silicerni nô nulli solam syllabarum numerationem aucupátes dictú putant sené q incuruus cernat & p inde ita positú putant a. Te. i adel. Est auté silicerniú côuiuium funebre qd senibus exhibetur teste Va. funus exeqatis ad sepulchrú antiquo more silicerniú cófecimus: quo prási discedentes dicimus alius alii uale. Ser.
Silicerniú cœna quæ iserf dus manibus q eá silétes cernat: hoc est úbræ possideát uel q hæc inferát cernant neq degustét. Ná q quis exigis labanf toferis comederit funestatur. Et é silicerniú senex q iá tamq silétibus umbris cernédis sit. Et melius é q ut qdá xenophôta interpretanf silicerniú hoc é silicé cernentem senem dum icuruus est: dum uel strata saxo uia & intentus sarcophagi iá iáq appropinquantis sibi. Do.
Siliquastra p pipito qd nô diminutioné significat neq mutationé Siliquastrú a siliqua arbore feréte fructú sui nois Siliqua quoq significat folliculú ubi grana leguminú icludútur. & si quid leguminibus est simile.
Silures populos angliæ non memorat Cæsar: sed Tacitus.
Siligine laudatissimus panis pistrinorę quoq opa laudatissima pcelar in italia lingua uernacula simula uocatur.
Siluano porcú mactat more ueteri & ægyptio ná ægyptii quoq autore Hero. porcú tantú mactant bacho & dianæ siluarę parenti & siluanus est alius q pan. & latinis tátú notus ut uerisimilis sit quod fabulose scripsit silaani nostrum in italia p timú istitutum fuisse porcú ita mactabant ueteres latini in spósaliorę coniúctione ut scribit Varro accepto ab hetruria more.
Silua generalius nomé é quæ solet esse cedua Lucus non est cæduus sed manu consitus religiosusque deo uel hominis alicuius cineri dedicatus circa delubrú dei uel sepulchri saltus uero uia inuia. nec transeuntibus peruia: ubi pasti atque estiuare pecudes solent; uel hiemare. nemora uero uoluptatis causa comparata & plena amœnitatis. Lau.
Silphii populi libyci ab insula plateæ usque ad syrtes Herodotus.
Silarus fluuius campaniæ ppe salernú a quo quidam putant urbem dictá de quo Pli. iii.
Silanus mons est hiberniæ insulæ altissimus dictus a silanio rege in uertice eius sepul o
Sila dictus a sibylla quam semper legebat.
Silua quidé materia est unde argumenta deducanf a græcis ὑλη dicta quá alii φέοτν nominarunt ut Fabius refert. Silua ité res multas temere congestas significat ut illud cornelii: probus reliquit non mediocré siluam obseruationu sermonis antiqui: deniq silua est hoc quod dixius scriptiôis genus quo .i.f. calore quodá ingenii & uelocitatis decurrif.
Syllaturn Cicero ad atticum lib x. cum noster biennio ante cogitauit syllaturi animus eius & proscripturi.
Siliquare in siliquas hoc est folliculos germinare & prodire Plinius de fabarę siliquis & foliculis li. xviii inquit in faba leguminibusque alternis lateribus siliquantur.
Silo. Ci. de natura deorum & quos nemini habere & quos silos flaccos frontes capitones
Simichida nomen pastoris.
Silua arabiæ quæ hebenum odoresq generat & manu factus amnis ideoq referédus q ex nili alueo diorige adductus extra sinum uerum in flexu tamen & non rubri maris pars beitus infelta ideoq deserta est Pom.
Silua gallinaria autore strabone in sinu eumano erat multis arboribus densa & protépta in multa stadia aquarum indiga & fabulosa mea pfecti classes sexti pompeii piratica nauigia struxerunt cum sicilia ab imperio rôano defecit hæc & i assiduitate erat apta grassatoribus & eodem nactu quo palus pôtina.
Sylla prius Cornelius ruffus dictus est qui eú sibyllinos liberos inspiceret qui ludos apollinares decerni iusserunt: deide sylla pro sibylla dictus est corrupto uocabulo.
Sylla seu sylleum mons est lucaniæ.
Silios mons est atticæ regionis.
Silicernios dici uoluerunt senes iam icuruos: quasi sepulchrorum suorum silicem cernen

tes. Vnde & Titinius alimitus i histo. de gorgia leontino scribit dicens Qui dum iam silicernius finem sui expectaret & si mori nõ potuit. tamen infirmitatibus insultauit flauius. Plautus Fulge.

Silex hic & hæc inueniuntur proferentes Iuuenalis in secundo. Nec melior silicem pedibusque contetit atrum. & Ouidius octauo meta. stabat acuta silex præcisis undique saxis. Priscianus.

Si sic abiret sic pro leuiter & negligenter & est de his quæ iussu adiuuanda sunt: ut tantillũ puerum & huminis non faciam. Teré. in an. si sic abiret. Do.

Si pro postq̃. Idem ĩ phor. herus si redierit molendum usque in pistrino. Do.

Si tunc dicimus quãdo præstamus aliquid qđ tamen nolimus exprobrare. Virg. si bene qđ de te merui. Ter. in an. si te ĩ germani fratris dilexi loco. Do.

Si est ut admiserit pro si admisit honesta locutio apud Te. in phor. si est ut culpam in se admiserit bono ornatu addi in se cum & sine hoc planum uideri possit. & hic quem Cicero fucum orationis appellat. Do.

Siliquæ foliculi leguminum dicuntur. Virgi. primo geor. Grandior ut fœdus siliquis fallacibus esset. S.

Siliqua fructus arboris dulcis longus coloris atri quẽ græci ξυλοκρέατα. uocat Ho. in epistolis. Viuit siliquis & pane secundo.

Siliquastrum a sella quæ a sedendo. Var.

Syllogismus est oratio in qua confessis quibusdam & concessis aliud quidq̃ q̃ ab eis quæ concessa consequitur. A ge.

Silere tacere significat ficto uerbo ab s littera quæ nota est silentii. Ser.

Silenia loca dixit Neuius & pestilentia. Et carendum tui pro te & magno impete pro impetu. Au ge.

Silus appellatur nasus sursum uersus & repandus unde galeæ quoque a similitudine dictæ sunt. Nonius.

Silones superciliis prominentibus dicti significatiõe manifesta sũt. Var in gnothiseautõ. Nonne non unum scribunt esse grandibus superciliis silonem quadratumque cum silenus hirsutis superciliis fingeretur. No.

Silua non solum arborum sed herbarum dicitur. Virgi primo geor. subit aspera silua lapeque & tribulique. Ser.

Silua cædua est & quidã putãt: quæ in hoc habetur ut cæderetur: sed est quæ succisa rursus ex stipitibus renascitur. Ser. in. ar.

Siluicolæ fauni. Neuius belli punici libro primo siluicolæ homines belliquue inertes Actius in bacchidibus siluicolæ ignota inuisentes loca. M.

Silepsis conceptio ut misite partibus & uos o calliope. & castãeæ molles & pssi copia lactis

Syllogismus argumentationis species.

Silua ab ὑλη. aspi. in. s. y in u & transpositio post l & additio i post s materia uel materia prima.

Sylla de quo plura Salu & Pli. de uiris illustri. Vlcere & pediculis mortuus est.

Silenus bacchi nutricius q̃ asello eũ sequebãt

Syllaba complexio a capio.

Siloson samiorum tyrannus Hero.

Simat deprimit. Lucil. li. vii. simamt axum ad mares delphinus ut olim. No.

Simitu simul. Lucil libro trigesimo. Gratia habetur utriusque illis quæ sibi quisque simitu. Plautus in amphi. Non ego cum uino simitu ebibi imperium tuum. Idem in mercatore. Ita tres simitu res agendæ sunt quando una hæc corporis. No.

Simultas similitudo. Ce. ĩ syracusis. Vides mea hoĩs quid fert meorum simultas. No.

Simile omne constat ex duobus. Var.

Simpudearia funera quibus ludos adhibebant Festus.

Simpuuium est uas ligneum modus matulæ. Var. ĩ pmetheo. Nũ uides ipsos deos si quãdo uolunt gustare unum deripere ad hominum fana. & tamẽ tum ipsi illo libro simpuuio inuitari. Non. Mar.

Simplicitus simpliciter. Plautus in mercatore. sed etiam simplicitus dicam si opera est auribus. Nonius.

Simphodio offendimus eum cubantem in siphodio græciensi circum undique sedẽtibus multis doctrina aut genere aut fortuna nobilibus uiris inquit. A. gel.

Simultas idest odium dicta ex contrario: quia minime sint simul. potest & a simulatione dicta existimari: quia simulata loquũtur ad inuicem. Festus.

Suimpulum quod uinum sumebant minuati a sumendo suimpulum nominauerunt. V.

Suimpulum uas paruum nõ dissimile cyatho quo uinum ĩ sacrificiis libatur. Vnde & mulieres rebus diuinis deditæ suimpulatrices dicuntur. Festus.

Simuliter pro similiter: Plautus in pseu. exossabo illum simuliter itidem ut murænam cocus. Nonius.

Simus qui est pressus naribus. Est uero græcũ unde dictæ sunt simæ. Ser.

Simulare est uerum pro falso significare. Terẽtius ĩ hecy. Illa has res simulare sese. Dissimulare ostendere non esse id quod est & fingere ac mentiri. Idẽ in phormi. Metuit hic nos tãetsi sedulo dissimulat. Do.

Simultas iurgium contentio. T.in phor. Age mitto imperium non simulátem meam uerem saltem.D.

Simulo in hoc differt a dissimulo ꝙ dissimulamus nota. simulamus ignota. Salu. simulator ac dissimulator. Ser.

Simul Ci. nunꝙ geminauit. Quin. uero sæpe: ut simul & pleniori obsequo demererer amantissimos mei simul ne uulgaré uiá: ingressus alienis demum uestigiis insisteré. Interdú nō geminat: sicut pariter ut fortis simul uel pariter & sapiés. Ci. solet una & in uer. ii. actióe Vna & id quod facio probabit una.

Simpolones quære in sumanres. Ful.

Sinapi & gummi hæc magis peregrina sút quá uis hæc sinapis. Plau. in pseu. dixit teritur sinapis scelerata. Pri.

Synalœpha donatus quintilianum sequens de barbarismo inquit synalœpha est uel diæresis conglutinatio duarú syllabarú in uná contraria diæresis ut phæthon pro phæthō deiectum fulmine phæton .i. en. L. V. ut horatius odarú li. iiii. torret ambustus phæthō auaras spes exemplum graue præbet ales pegasus terrenú equité grauatus bellorofonté in homero iuenius séper trisyllabú phæthō

Sinnici populi prope coloniá urbé olim agrippinam dictá & rheni flu. rippis citerioribus adiacétes nō memoranť a Cæsare sed Tacito

Similes illius & illi. Inde uerisimile sui simile latinum non est. Ser.

Simia dixerunt etiam masculino genere. Afranius. Quis hic est simia. Ser.

Simium Mart. primá huius nois syllabam producit & Hora.

Similis illius ad mores similis illi ad uultú. Ca.

Simulo nō dicimus sed similis est sane dixerút ueteres assimulo per u hoc est. ut Ci. de repu bli. quæ alius assimulare répu. Et Vir. formá assimulata camerti. Dio.

Sima urbs asiæ & mons iuxta pontú orphæus

Symeon proprium.

Simō athenæ coriarius & philosophus q multa excerpsit a Sociate & notauit laer. fuerunt & alii.

Similax taxus arbor secúdum Sextú sub qua quis ædat uel dormiat morií: alii dicunt genus hedæræ. Pli. xvi.

Simichida pastor apud theocritum quem dicunt patrem fuisse.

Simichus proprium.

Smaragdus smirna per s non per z scribuntur neque facit syllabam præcedenté longá. Lu. ca. in. iii. tei ga sedét crebro maculis distićta smaragdo. Ná si per z scriberetur in metro- mioné subtrahi posset. Pri.

Smirna oppidú ioniæ ephesii aliquando smirnæi dićti sunt a calino poeta in oratione ad ioém ephesii præterea erat locus appellatus smirna ut hipponas poeta ostédit homerus smirnam nusꝙ nomiauit quáuis esset patria cum tamen miletú samon tenedum nominauerit a smirna amazone illic sepulta dicit Meles in proximo oritur.

Simul quære in pariter. Lau.

Symbolum apud nos singolum appellabát postea & græci & nostri cymbolum nunc quoque cibus & potus.

Symbola læ. collatio. Teren. symbolum dedit idest portionem.

Symmanta spacia inter cælestes circulos.

Symma longa sententia.

Simecus fluuius siciliæ ꝓpe catiná iuxta quá thalia. uel ætna nympha Ioui palisté peperit

Symposium conuiuium nos melius.

Symphonia consonantia. Inde symphon consonatus. Iuuena. longis symphonibus idest sonitibus uriæ & sympho dr sonus cōsonás.

Sympinium uas simile cyatho ī sacrificiis: a pino idest bibo. Iuuenalis symphinium uidere numæ & pu. i. in ii. ut optumus lubet more antiquorum.

Simplegades scopuli uel ísulæ Hellesponti cōtra Thaciú bosphorú: quæ & cyaneæ quondam mobiles. secundú Oui. xv.

Simois simoentis simoenta. V. & Hom. Athesi simunta fluuius excidat iuxta Troiam q xantho commiscetur iuxta sigæum palude facta in mare descendit.

Symœsius diuiis syllabis athemionis troiani filius quem mater ad ripam simœntis peperit. Home. iterfećtus ab Aiace telamonio.

Smirna urbs minoris Asiæ quam meles circú fluit a theseo thessaleo in uxoris monumentum condita.

Symetria cōmensuratio. Pli. dicit. non habere nomen. xxxiiii.

Simmias phylosophus thebanus laertius.

Sinopis terra rubea a sinope ubi primum inuéta. Pli. tricesimoquinto.

Syntasis construćtio & series.

Synthesis compositio. ut pars in frusta secant. & turba ruunt.

Synæresis figura ut panthus pro phárhous. & demophon pró phoon. lacon pro lacoon peculi pro peculii. synagoga coadunatio.

Synalœpha compressio a λοιφη idest pressio ut multum ille & terris.

Synanche angina σύνεγχω. i. affligo suffoco.

Syncopa concisio a κωπτω. ut porgite compostus. T.

Syncategorematica consignificantia. Pri.

Synchesis confusio: hyperbaton undique confusum. Do. Iuuenes fortissima frustra.

Synthesis uestis erat saturnalitia & synthesis uas dicebatur uilioris materiei quod multa interpellarēt. Synthesis autem dicta quia nō pura sit materia sed composita & inmista quē admodū pura uasa cristalina dixere cōtrario uerbo a syntheta Plinius autor est.

Synthesis est uas fictile significat mar. septēnaria synthesis saginti & uestem saturnalitiam de qua in distichis Mar. diximus & tranquillus synthesinatum neronem inde formauit ambiguitate igitur uerbi ludit Papinius nā cum synthesim petisset quasi ille ofensus esset magnitudine muneris uestem itelligens interposuit quid times quasi dicat uestē nō peto synthesim sed uas fictile calicem aut cacabū nā hoc quoque uas est ut Var. scribit.

Syndones erant uestes cādidæ ex lino quibus magi utebantur & erant subtilissimæ cū autem comparet syndonem endromidi aperte discit endromydem quoq; ex lino fuisse sed grossiorem supra quid, syndonem.

Synechon continens.

Syncipu t anterior pars capitis: a syn. i. con & simul quasi simul caput.

Synecdoche conceptio. Ceci. Intellectio cū apte tom uel cōtra intelligitur. ut pupis pro nau & frigidus annus pro hyeme.

Synodus conuentus. unde conuēticulum. Cic. conuenticula hominum.

Synesius proprium a synesis conscientia.

Singraphum conscriptio.

Synonyma uniuoca latine dicuntur.

Sinopes ciuitas iuxta pontum orpheus. Pomcappadociæ a Luculo subacta Diogenis patria nomen barbarum rex numidorum.

Sin pro si nunq̃ in prima parte collocatur: sed in secūda. ubi fere duorū ē oppositio. uel ubi secundi loci uicem obtinet sin autem pro si nō praue dicit: sed dicēdū sin aliter sin mīus

Syn præpositio græca est similiter scribuntur quæ componuntur ab ea ut syllaba quæ ex syn λαμβάνω qđ est accipio componiť syllogismus ex syn λογισμοῦ quod est ratiocinor synodus ex syn & hodos quæ est uia: quasi conuentus uel coetus componitur.

Synada phrygiæ oppidum ex sexaginta stadia proximum habere uicum documā ubi marmor fudiebatur quod incolæ documitē uel docuncū romani sinodicom appellarunt: ex quo columnæ fiebant ingētes colore alabastritæ similes.

Sinadicum distinctum est maculis purpureis quoniam atis puer cum in phrygia cybelē sugeret nota fabula abscissis genitalibus lapidem hūc cruentauit guttis manantibus.

Sinnessa liris inter anconona campaniæ littora. Pom.

Sinai mons aliquādo otelo & interdum toreb nominatur.

Sinus intra pectoris brachiorumque complexum etiam uestium qualis olim romanorū nūc religiosorum laxitas illa uestis quæ cingulū operit. littora quoq; quæ curua & quasi brachiis maris amplectentia sinus uocāus. Gremium est intra complexū femorū fœminumue: quo in complexu mulieres concipiunt aut pueros sedētes excipiūt. Inde dicimus gremium terræ cū semē terræ concipit Vir. hæret & īterdū gremio souet īscia dido.

Syncerus non sine cæra sed a græco cōpositū ex σὺν quæ y nō i habet. significat eni qđ solidū & nulla sui parte fraudatum est. Lau.

Singularie pro sigulariter & sirpitus. Ser. i ar.

Sine situs sicut nequeo negtus penultima correpta. Teren. in hecy. forma nosci non quita est: est enim quaternarius Iambicus. Lucirius i octauo. hic situs est magnus placet hoc fortuna sepultum. Pri.

Sine idest absque negatiua præpositio in compositione nunquam inuenitur & habet accētum grauē: postposita uero acutū. Virgi. primo geor. Te sine nil altum mens inchoat. est etiā uerbum imperatiuum. Pri.

Singulatim a figulo. Hora. i. ser. & uera coram singulatim pauca locutus. Pri.

Sinistrorsum Hora. in. ii. ser. ille sinistrorsū hic dextrorsum abit unus utrique error. Pri.

Si quære in dictione osi.

Si continuatiua coniunctio est causalis similiter siue sin seu. Pri.

Sinerdis quem frater Cabistis somnio metuēs ne regnum occuparet interfici iussit; sed patizides magus præfectus sinerdum fratrem suum regem declarauit quendam eius itere mir Iustinus Lauren.

Sino siui permitto cesso. Te. in adel. Non siuit ægestas facere nos. Et i an Dum tempus ad eā rē rettulit siui animum expelleret suū. D.

Sincerum purū sine fuco & simplex est ut mel sine cæra. Te. in heau. si istuc crederem sincere dici quid uis possem perpeti. Do.

Syncinniam cātionem solitariam. Fe.

Singulum pro singulare. Plau. i cistellaria at singulum uideo uestigium. Varro periplu. li. i. tu uero doces historiam necessariam simul unū singulū esse. Idem in lxxx. hoc erat incōmodi qđ nesciebamus semel unum singulū esse apud album auctoritatis nisi incerre dixerat minimo singulo mulctabať. No.

Singulatim pro singulatim a singulis. Cecilius in hippobolistraria hos singulatī sapere nos minus arbitror. Idem in annalibus libro primo primum malo publico gratus singulatī nomina. Lucil. li. xviii. sic singulatim nostrū

unus absque mouetur. No mar.
Singularim Theophrastus in docendo in lib. de amicitia: non de unoquoq; facto singulatim existimat. Var.
Syngrapha cautio est per contrahentium scripturam facto. Cicero in oratione pro murena pergitis ne nos tamq ex syngrapha agere cũ populo. Varro.
Syngrapha & chirographa differũt q in chirographis tantum quæ gesta sunt scribi solent in syngraphis etiam contra fidem grauitatis pactio uenit & non numerata quoque pecunia aut nõ integra numerata pro temporali uoluntate hominum scribi solent more institutoq; græcorum & cæteræ tabulæ ab una parte seruari solẽt syngraphæ ne utriusque manu utrique parti seruandũ tradũt. As. pe.
Sinistrũ græ uocãt σκαιὸν. Inde obscænũ. V.
Sinistrum prosperum a sinendo dictum quantũ ad auguria pertinet eo q nos aliquid agere sinat. Seruius.
Sinister noxius. Vir. i. geor. Arboribusque satis que notus pecorique sinister. Ser.
Sinum & geleola uasa sinuosa. Virgil. in buc. sinum lactis & hæc de liba priape quotãnis expectare sat est. Var. de ui. pa. li. i. Ibi erat uinũ positũ in mẽsa aut galeola aut sinum. N.
Sinus orbis oculorum. i. palpebra a palpitatione dicta. Nã semper mouet. Vir. iiii. æn. sic effata sinũ lachrymis impleuit ab ortis. Ser.
Sinus cum primam producit syllabã uasis genus est. Vnde Vir. sinum lactis & hæc tibi liba priape quotannis. Cum autem gremium significat corripit Ser.
Sinuo curuo flecto in sinus. Vir. ii. æne. sinuãt que immensa uolumina. Ser.
Sinopes ciuitas ponti est. ubi rex Mithridates erat. Asco pe.
Siremps dicitur quasi similiter res ipsa habet hoc in libris Catonis Festus.
Syrene require in anguilla. Varró.
Sirus stella est in ore canis posita quæ orit circa. viii kalen. Iulii Ser.
Sirpea quæ uirgis ũstramr. i. colligando implicatur in qua stercus aliudue qd uehitur. Var.
Serpiculæ. falces dumariæ dictæ ab subando: idest cum in agris serpont spinæ quas ab terra agricolæ soluunt idest luunt dumeta uel abicarpãdo idest ab alligando spinæ inter se alligant Varro.
Syrus a græco magis tractum ẽ σῦρω. has nos scopas rustica eo nomine syrus uocant. Var. in mar. ipore ueteresque frigidos ab axe eruperant parenetici septentrionum filii secũ ferentes regulas ramos syrus. No.
Sirus quidam granaria habent sub terra in speluncis quas uocant sirus. ut in cappadocia & thracia & hispania citeriore in quocunq; periculo introitur recenti apertione ita ut quibusdam interclusa sit anima. Var.
Sirenes ab sirin cõnectere tres acheloi fluuius filiæ ex Calliope musa habitaurũt quasdã insulas iuxta pelorum. Oui. xiiii. Claudiãus de raptu proserpinæ Ser. in. v. circa finem. Vlixes a circe admonitus obturauit aures & ligari se ad malem fecit quo indignatæ illæ se in fluctibus præcipitarunt. Iuuena. cũ pro me fortuna Ro. quod ideo dicit q cum uellet dicere: quando ego diues ero dixit paup. q cũ male omne acciperet ita dixit fuerunt sociæ proserpinæ cum rapta est una parthenope di ẽta: alia leucosia: tertia ligia.
Sirenes uolucres sunt quæ ut putat Plinius sedem habuerunt in promontorio iuxta surrẽtum maris tyrrheni uolucres.
Syrius canicula est de quo Plinius hæc. nã caniculæ ex actu accẽdi solis uapores qs ignorat eius sideris effectus ãplissimi in terra sentiunt feruent maria ex oriente eo fluctuant in cellis uina mouentur stagna.
Syrius a σιω idest moueo uel siro. i. sicco potius stella i fronte canis uel in ore secundũ alios oritur. xxix. gradu cácri circa medium Iulium: & circa medium septẽtrionem occidit generat multa mala. Canis uero cõtinet stellas. x. &. viii. & extra. xi. & fuit Canis icari diminutiuum canicula.
Syrma cauda tractus uestis fœminarũ a syro. i. aliquando pro longa tragice orationis seriæ Iuuena. syrma uel antigones idest longũ scripturæ tractum. Valeria. in phor. secundum Prisc. Quid hic cũ tragicis uersibus & syrma pro syrmate.
Syrma erat genus uestis quæ i grauioribus poematis recitãdis trahebatur ab histrionibus syrma præterea locus q pausania autore syrma antigones dicebatur iuuenalis syrma uel antigones.
Syrtes uel syrtis a trahẽdo de syrtibus. Salu. in iugurta. & Pli. v & duæ sunt in aphryca. Itẽ de his Ser. in. x & Lu. in. ix.
Syria ab oriente eufrate ab occidente nr̃o mari & ægypto terminata: septentrione armenia & cappadocia. a meridie sinum arabicũ.
Syria late litora tenet terrasque etiam latius i trorsus alius aliusque nuncupata nominibus nam & cæle dicit & mesopotamia & damascene & adiabene & babylonia & iudæa & colophone.
Syracusa latine dicitur cella in secretiore secessu domus uel locus defossus & repositus.
Syracusæ a græ. syracusæ. nos p unum r qui breuẽ prima facius urbs sub pachyno floret
Syrigia arcadiæ nympha a pane amata. Oui. i.

Siqua pro si aliquo modo. Ser. in ar.

Siquidem ex si & quidem componitur si tamē breuis est cum per se longa sit ponitur ꝓ nā Quinti. Romam uenturus remigem tantus oratur aut duplex dictio est ut. Ci. cū iā Clodius siquidem eo die Romam uēturus erat redire potuisset, etiam simpliciter breuiter reperitur. Ouidius quæ mihi uentura siquidem senectus. Lau.

Sisto steti sicut sto: & cōposita ut resisto uel resto restiti: consisto & consto cōstiti persisto pstiti quādo actiuū est preterito caret. Pri.

Sithonus idest thracibus. Hora. car. mouet sithonus non leuis. Euchius q per ebrietatem et illicitos cōcubitus exercuerunt. Acrō.

Sisyphus apud inferos saxum quia uerticē mōtis uoluit: quo semper lapso finem nunquā̄ meretur. laboris quoniam Iouis furtum confessus est patri quando Aeginā Assopi filiam iupiter amauit. Acron.

Sisyphus Aeli filius qui in isthmo latrocinabatur: qui Autoliam filiam nō ad laertem maritum duceretur. uel secundum alios ad consulendum Apollinem iret cœpit unde aiax obiicit Vlyssi sisyphi filiū esse occisus Theseo qui saxum portat. Oui. xiiii.

Sisius fluuius est germaniæ in oceanum influit. Systole correptio: ut connubio iūgam. cū in aliis locis longior ponat.

Sissaminum ut puto oleum designat quod ut scribit Plinius cibis fœdum & lucernis exile est meminit Strabo in usu ægypti indiæ afri cæ illud erat.

Sisanus urbs paphlagoniæ.

Sistere fana cū dicerent significabat lectisternia certis in fano locis cōponere. Fe.

Siticines & liticines a lituo & tibicies & tuba. ita siticines q apud senatores uel functos uita & sepultos: hoc ē iā sitos cauere soliti erāt honoris cā cantus lamentabiles hoc ī liberis cōiectaneis atrei capriōis iuenit. Et Cato id uocabulum idubitanter posuit. N.

Sytinium est genus ueteris saltationis saltabūdi aūt canebant quæ nūc stātes canunt. posuit hoc uerbum. I. Arcius poeta ī pragmaticis appellarique sicinis b̄s aut nubuloso nomine credo propterea ꝙ sytiniū. unde diceret obscurum esset. Aul. gel.

Sithon mons traciæ. Virg. in. bucco. sithoniasque niues hyemis subeamus aquose. S. i ar.

Scythici populi incolunt fere omnes etiā nūc belgæ appellati post sarmatas inde aliæ confinia nisi ubi perpetuæ hiemes sedent & intolerabilis rigor. Pom.

Scythæ sunt androphagæ & sagæ distincti regione quia feris scatet inhabitabili. Vasta deinde iterum loca belluæ infestant usq; ad mōtem mari imminentem nomine tabin longe ab eo taurus attolitur feres interlunt genus plenum iusticiæ & commertio ꝙ rebus ī solitudine relictis absens peragit. Pom.

Sythonia pais macedoniæ adathon montem.

Scythia nunc tartaria dicuntur.

Scythæ primi sunt hominum asiæ scytharum que qui singuli oculi esse dicūtur arimaspæ ab eis cerdones usque ad mæorida huius flexum butes amnis secat agathyrsi & sauromatas ambiunt quia pro sedibus plaustra habēt dicti maxobitæ obliqua tunc ad bosphorū plaga excurrens ponto ac mæotidæ includitur. Pom.

Scythia prima gentium alia quāq; dicta est a tanai media ferme pontici lateris hinc iegri partem continēs thraciæ ac macedoniæ adiungitur.

Scytharum nomen usque quaque trāsit in sarmatas atque germāos: nec aliis prisca illa durauit appellatio q̄ qui eximii gentium harū ignoti prope cæteris mortalibus degunt. Pli.

Sciron quære in dictione uentus.

Scylla & charibdys in freto siculo scopuli sūt mare uorticosum ut scribit Plinius scylla ut Acusilaus scribit phorcy & heclates filia homerus cratim matrem fuisse tradit alii phoebantis & hecates stesichorus lamiæ. Plinius cratis fluui. fabulæ nostræ cratis nymphæ hæc ut Home. ī duodecimo odyssee scribit monstrum fuit duodecim pedibus sex ceruicibus totidemque capitibus et ut ille ait a αυτηΔαντεπε λορ Caribdys uero ut idem est autor scopulus inferior sub caprifrico ter fructus absorbet quottidie & reuomit.

Sistrum non tuba erat nec spiritu sōnum ædebat sed iactatione cōcussum resonabat multis crepitaculis pendentibus idcirco multisono ait Propertius idem fere me.

Sciponis hortus qui prior africāus appellatus est ita scribitur nam & appius & higinus alii que qui de uita africani scripserunt mentē eius diu sterilem existimatam credūt. p. Sip. eum cū quo nupta erat liberos desperasse.

Scyllacerus sinus secundus inter promōtoria lacinū & zephyriū in quo ē petilia carcinus Scyllaceum mistræ. Pom.

Sis apud antiquos pro suis ponebatur ut sos suos sas suas detracta u littera īterdum sis pro suis sonat.

Situs lanugo quædā ex humi hūore ꝓcreata. Fit enim in locis carentibus sole. Vi. vi. æn. per loca senta situ. Ser. in arte.

Situm positum & sitū ē gcquid loco suo positū non euertit. T. i adel. In quo nostræ spes opesq; omnes sitæ erant Dona.

Situculosus magis a siticula q̄ a siti uenit. L.

Sisto quære in uerbo sido. Lau.

Situs sordes & illuuies illa qualis mira opaca domus quæ diu nō repurgaē:& i uites quoque ut Luc. fœda situ macies qd etiam pedorem appellare possumus ut idem longusque in carcere pedor. Et Cicero pedores muliebres. Laurentius.

Situs proprie est lanugo quædam ex humore procreata. fit autē in locis carentibus sole. S.

Sithon mons thraciæ est perpetuis damnatus niuibus.

Situla a sorte uel cista qua sortiuntur suffragia diminutiuum a cista cistella pro eodem.

Siscito sententiam dico. Fe.

Scipiones require in prætexta. Maeto.

Sciuntur pro cognita sunt. Cice. de orato. libro secundo. Ars enim eorum est quæ sciuntur. oratoris autem omnis actio opinionibus nō scientia continetur. N.

Scius & conscius hoc differūt: q̄ scius secum conscius cū alio: scius est licet conscius indifferen et positum legerimus. No.

Scitus doctus. Mar. Tu. in Lælio. scitum est illud Catonis multo melius de quibusdam acerbos inimicos mereri quam eos amicos qui dulces uideantur. Ser.

Scitus elegans pulcher: qd enim sit hoe scitum & pulchrum est. Ter. in an. per ecastor scitus puer natus Pamphilo est. Do.

Scitum & inscitum uerba sunt quibus maxie mulieres & meretrices utuntur.

Scitū qd placet. Te. i and. p ecastor scitus puer natus est Pāphilo. inscitum qd displicet. Idē i hecy. Nam si id nunc facis facturaue es bonas qd pat est facere inscitū offerre iniuriam tibi me in merenti iniquum est. Inscitum in elegans non bonum. Do.

Scire & rescire. scimus qd certum est.

Sciscimus qd adhuc incertū desideramus. Te. in an. Nam antea qui scite posses aut ingenium noscere. Scimus quæ ad nos referuntur rescimus relata. & rescire est qd de industria celatur. Donatus.

Scilicet aduerbium est annumerandi. Ser.

Scilicet semper cum ironia ponitur. Teren. in an. id populus curat scilicet. Virgili. scilicet his superis labor est. Do.

Scirpus palustris res leuissima. Luci. in primo. Nodum in scirpo insano facere hulcus. Est autem scirpus & leuis iunci species. Te. in heau. Reddunt curatura iunceas. Plau. scirpea i ducitur ratis. Te. in heauthon Nodū in scirpo quærens. Dona.

Sciscitari est occulta magis & secretiora rimari ac uelle cognoscere. Ter. in heau. nisi quicquid est procul hinc licet prius quid sit sciscitari. Donatus.

Scribi est dari. Hora. scribe decem amerio non ē satis adde cicutæ. hic autem sermo tractus est de pecunia. Ser.

Scribiligo dicebatur solœcismus. uide in. yus solœcismus latino uocabulo. Acron.

Scriptuarios ueteres quos nunc tabellarios dicimus dici uolunt q̄ scripturis & commētariis omnia uel urbium uel prouinciarū complecterētur. Lu. li. xxvii. publicatum uero asiæ siam scriptuarius. No.

Scriptat cūctat esse rarum. Ma. T. in hortē. Itaque tibi cōcedo q̄ in. xii. scriptis olim ut calculum reducas si te alicuius dan pœnitet.

Scriptiōe pro scriptura. Var. uulgoque auarus fœnerator spe lucri rem scriptione duplicarat. Ci. tu. libro primo Impulsi sumus ad philosophiæ scriptiones. No.

Scribitilli autore Varrone in menipea est genus cibi liquidioris Varro impone in scribitillam hoc magis placet q̄ aut intrita aut sorptira quoniam ut mihi uidetur uoces sunt altera inusitata altera non conueniens neque si sequimur elementa uetustorum codicum ī hoc uerbo apta coagmentari possunt tamē si placet sorptira est poculum sorbile & cibus sorbilis inde scribitilare q̄ est in fitmis & nutātibus gressibus insistere secundis mensis idest inter bellaria circumlata diu ga calebat urebat manus cōuiuareque ita ut non posset.

Spintrus meretricem dicunt a spinter quæ latine dicitur fauilla quod fuerint qu si incitamenta uoluptatis. Sueto. libro tertio monstruosique concubitus repertores quos spintriam appellabat.

Stillare idest manare. Mar.

Stygia quæ fluit ex rupe nonacrina arcadiæ

Stiria ut palæmon interpretatur est gutta pendens quæ nondum cecidit.

Smirna post tripolim castellum & urbs non obscura marathos inde iam non obliqua pelago sed aduersa adiacens a terra grandens sinum inflexo tractu littoris accipit populi dites circunsident: situs efficit quia regio fertilis crebris & nauigabilis alueis fluminum peruia diuersas opes maris atque terrarum facili commercio permutat ac miscet.

Smirna amazone instaurata ab Alēxandro meleta fluuio gaudens non procul orto.

Scythicum sinum maris caspii hi populi tenēt a merili & pestici etiam ad fretum debrices. Pompeius.

Spintharus nomen poetæ.

Scrinium uetustissimum uerbum idest capsa erat in qua res præciosiores seruabantur & mythridates epistolas grauiores ut est uerius unguenta seruauit.

Striptio pro scriptura. Ci. de orato. libro secundo illud autem est huius institutae scriptiõis ac temporis. No.

Scriptor indifferenter omnis qui aliquid scriberet a ueteribus dicebatur. Te. in ad. postq̃ poeta sensit scripturam suam ab iniquis obseruari. Donatus.

Spira dicitur & basis calumnae unius tori aut duorum & genus operis pistorii: & funis nauticius in orbem cõuolutus ab eadem omnes similitudine. En. uero hominum similitudinem spiram uocauit. Fe.

Spirilum barba caprae appellatur. Fe.

Spitrix genus auis turpis figurae & grae. dic. F.

Spinter armille genus quo mulieres utebantur brachio summo sinistro Fe.

Spicus est cum p cu'ui folliculum. i. extremũ tumorem aristae adhuc tenues in modũ spiculi eminent. Seruius.

Spiramentum exitus. Virgil. quarto geor. Neque ille ne quicq̃ i tectis certatim tenuia cera spiramenta linunt. Ser.

Spinus primorũ arbor generis masculini. Vir. iii. ge. Et spinos iam prũa ferentes, pro sentibus autem has spinas dicimus. Ser.

Spiritus plus significat q̃ animositas. Asco.

Spinx idest deformis monstroque limibis inhumanus & ferus. Ci. q spyngã habes domi. D.

Spiritus arteria est conceptaculum spiritus naturalis misti confusique cum sãguine i quo plus spiritus est minus sanguinis: spiritus autem intensio & remissio in corde & i arteria naturali non arbitrari a medicis ueteribus oratione grae. diffinitus est. A. g.

Spiritus apes quodammodo imitari debemus quae uagantur & flores carpunt, deinde quicquid attulerint disponunt ac per fauos diuidunt & succum uarium in unum saporem mixtum quadam ,ppuetate spiritus sui mittunt. Macrobius.

Spica a spe uidetur nomĩnata. eam enim q̧ sperat fore ferunt. Var.

Spica mutila dicitur quae non habet aristam

Spiceret idest uideret. Plau. Var.

Spicilegium locus ubi spicae leguntur. Var.

Stipatores corporis custodes quos ,antiqui latrones uocabant. stipati enim ferro circundant corpora regum. Fe.

Stipeum nummum signatum testimõio, ideo q̧ datur in stipendium militi & stipes fustis terrae defixus. Festus.

Stigmata ueteres punctos ignotis dici uoluerunt Mar. T. de of. libro secundo. O misesũ qui fideliorem barbarum & stigmaticũ putaret q̃ coniugem idest notis compunctum Nec ita claudenda est res familiaris ut eam benignitas aperire non possit: nec ita reserãda ut pateat omnibus. Virgilius lib. octauo. Non secus at siqua penitus se terra dehiscẽs infernas referat sedes. Fe.

Stiua manica aratri qua regitur. Vir. stiuaque innixus aratro. Ci. in scauriana. Ab stiua ipsa mecũ homines loquebantur. Ser.

Stiria gutta. Vir. iii. ge. stiria q̧ impexis induruit horrida barbis. unde fit diminutiuum ut dicamus stilla. Inde & distillat & stillicidium congellatum dicimus. Ser.

Stipulae sunt folia quae ambiũt culmũ. Ser.

Stipat densat. Vir. iii. aene. stipatque carinis ingens argentũ. Vnde & stipatores dicunt qui in nauibus stipam cõponunt.

Stipare densare. Vi. tertio aen. uel cum liquentia mella stipant. Ser.

Stitisses in li. uetere. M. Ca. qui inscribitur contra Tiberium exulem scriptum quid sic erat q̧ si uadimonium capite obuoluto stitisset fecerunt tanq̃ stetisses. Recte ille stitisse scribit: sed falsi & audaces emẽdatores idest scriptum per libros stetisses fecerunt tãquã stitisse uerbum uanum & nihil esset quin potius ipsi neq̃ & nihili sunt qui ignorant stitisset dictũ a Catone, quoniam sisteretur uadimoniũ non staretur. A g.

Stillicidia flumina quae ut ita fluant cadantq̧ inter flumen & stillicidium. hoc iterest; hoc stillatim cadit flumẽ q̧ fluit continue. Var.

Stipendia facit milites aerarii qui ab aere dicuntur q̧ stipendia facerent. hoc est q̧ ait Plau. Cadit miles aes petit hocipsum stipendium a stipe dictum Varro.

Stipatores a stipatione qui erant ad latera regis habentes ferrum: & qui conducebantur. Ea enim merces graece dicit σατρων Var.

Stipendium a stipe q̧ aes quoque stipam dicebant. Nam q̧ asses libra pondo erant qui acceperant maiorem numerum nõ in arca ponebant: sed in aliqua cella stipabant idest cõponebant quo minus loci occuparet a stipãdo stipem dicere cõsueuerunt. Stipa a stope fortasse graeco uerbo id apparet q̧ ut alias tum institutum etiam & nũc dijs cum thesauri asses dant stipem dicunt & q pecuniã alligat stipulari & restipulari. Var.

Stritauum antiqui dicebant pro tritauo. Fe.

Strigones densarum uirium homines. Fe.

Strigae appellantur ordines rerum inter se coniunctae collocatarũ a stringendo dictae. Fe.

Strigiles ĩstrumẽta ferrea q̃bus lanãtiũ sudor detergebat a strigendo. nã strigere ut Mar. scribit est cadere & Trãquillus scribit octauium lesisse cutem nimio strigilis usu

Strigiles dicuntur uelaria quibus athletae post laborem terguntur hoc a tergendo qd graece dicitur στρογγυλος.

Stricturæ dicuntur proprie scintillæ quæ de ferro feruenti eunt. q aut strictæ emittātur idest celeriter: aut q oculos sui fulgore pstringāt. Virgi.li.octauo. stricturæ calybū & fornacibus ignis anhelat. Lu.saty.lib.tertio. Crebræ ut scintillæ in stricturis qd genus olim in feruenti ferro. No.

Strigosus apud ueteres morbus dicitur iumētorum qui corpora stringant aut fame aut alia uitii causa quasi stringosus. Massurius strabius libro.xvii. Censores inquit.p.scipio nasica & M.pōpilius cū equitū censum agerēt equum nimis strigosum equitē & male habitum: sed equitem eius uberrimum & habilissimum uiderunt. No.

Strictim. Ci.de ora.i. Quam si per transennam prætereuntes strictim aspeximus. Salu. stricti ut quæque memoria uidebant pscriberē. N.

Strictura est terra ferri in massam coacti est & massa ferri. Vir.viii.æne. striduntque cauernis stricturæ chalybum. Ser.

Stringo amputo & decutio. Vir.hic ubi dēsas agricolæ stridunt frondes. Ser.in ar.

Stringo seco. Vir.hic ubi densas agricolæ stringunt frondes. Idem.i.geor. Et fragili iam strīgeret hordea culmo. Ser.

Strictus nudus. Vir.ii.geor. stat ferri acies mucrone corusco stricta parata neci. ūde & ensē strīgimus idest nudamus. Ser.in arte.

Stringo percutio. Vir.viii.æne. atque animum patriæ strinxit pietatis imago. Ser.

Stringo rado. Virgi.octauo æne Ego sum pleno quem flumine cernis. Stringentem ripas & pinguia culta secantem. Ser.

Strymon mons est thraciæ: ex quo hebrus & neston flumina emittuntur.

Strymon palus thraciæ.

Strymon fluuius est qui diuidit macedoniam a thracia: labiturque ex uertice hemi mōtis ut Plinius scribit.

Soboles ab olescendo idest crescendo dicta ut adolescens & adulta & idoles. Lucre. siue uirum soboles siue est muliebris origo. Fe.

Sobrinus ē patris mei cōsobrinus filius & matris meæ consobrinæ filius. Fe.

Sobrinus est quasi consobrinorū filius. alii putant de sororibus natū: ut sit sobrinus quasi sororinus Cōsobrini de fratre & sorore tum ex fratribus patrueles dicuntur. Do.

Sobrius est sane mētis hoc est quasi separatus ab ebrio. ut secretus separatus ab his qui discernuntur. T.in an. Tu pol homo non es sobrius. Dona.

Sobrium uicum romæ dictum putant. uel q in eo mercurio lacte cū uino supplicabat F.

Socieno pro socio. Plau.in aulu. abo intro atq illi socieno tuo iamiam instrangā gulā. No.

Socordiā quidam pro ignauia posuerunt Cato pro stulticia posuit copositum autē uidetur ex si qd est sine & corde. No.

Sodes si audes. & est uox exhortantis ut amabo rogo. Te.in an. Dic sodes quis heri chrysidem habuit. Donatus.

Sodes si audes. Te.in an Dic sodes quis heri habuit chrysidem: & uti sis pro si uis. & illico i loco. Festus pom.

Socer soceri cuius fœmininū ē hæc socrus. āti qui tamen hic & hæc socrus pferebāt. Acti. in atheo. simul hæc pisea prohæmia erepta a socru possedit suo.

Soceris hæc huius socerinis. Plau.i aul. Immo id qd hæc nostra est patria & hic meus ē pater illic autem socerinis est pater. Pri.

Socius par est. comes uero minor. ideo dicius socius socio. comes comiti raro. ē enim q sequitur & ducere habet. Cice. nō comitem se ad ducem præbuit. Et idē. Est gloria comes uirtutis. Gloria enim sequitur honestatē: sicut umbra corpus. ideo dicimus ebrietas est magistra libidinis. diuitiæ sunt materia supbiæ: & superbia est mater odiiin quibus exēplis nequaq̄ dixeris comes. Est præterea comes qui ductum sequit alterius socius plærunque in negociis seriis rebus fortunæq arbitrio subiectis. Cæsar in cōmentariis. cū se uictoriæ pompeii comitem esse malet q̄ socium Cæsaris in rebus aduersis. sodalis uero est in rebus leuioribus ac sæpe uoluptuosis Ci. epulabat modice cum sodalibus. sodalitates enim me quæstore sunt institutæ. Comis est benignus homo & facilis qui aliis nō grauate inseruit. Lau.

Sodes nō ut apud comicos sed si audes. Cice. in ora. Libenter etiam copulando uerba iungebāt ut sodes pro si audes. No.

Sodes aduerbiū præcationem significat. Ser.

Sodes reperiuntur & alia uerba quæ in usu deficiunt personis. ut cedo sodes: salue. aue. furis infir forer inquam sio. Pri.

Sodes aduerbia in es pducta. ut hercules sodes

Sodes inquit Cice.in oratore si audes.

Sodalis quære in socius.

Sodinus fluuius apud persas clatus.

Solaria uocantur babylonia quibus eadē sternuntur. Festus pompe.

Solatum morbi genus. Fe.

Solarium dictū in quo oræ in sole ispiciebant

Solers disertus. Te.i heau. Adolescentem solertem dabo. solers quasi totus ex arte uel solus in arte. huic iners contrarium. Do.

Sola sedilia in quibus singuli tantum possunt sedere. Ideoque soliar sternere dicunt qd solisternium habent. Festus.

Sol liber a romanis appellatus est q liber &

uagus ē ut ait Noni. Hac q̄ sol uagus igneas habenas immittit ,ppius euaginatoque terræ orpheus uocat eum boni consilii hūc diem præstitem monstrans. nam si conceptu men tis cōsilia nascūtur. Mundi auté menté solē esse opinantur auctores a quo i homine ma net intelligendi principium merito boni cō silii solē antistité crediderūt. Macro.

Solē iouis oculū appellat antiquitas. Ma.

Solea uel ea dicitur quæ solo pedibus subiicit uel genus piscis uel materia robusta: sup quā paries craticius extruitur. Fe.

Solennia sacra dicuntur quæ certis tempori- bus fiunt. Festus.

Solēnitus pro solēniter. Lu. in egisto. Solenni tusque adeo ditali laudet lubens. No.

Soles dies. Vir. iii. æne. Tris adeo incertos cæ ca caligine soles. Idem. xi. æne. ipse sinu p se portās iuga lōga perebat solo & nemorum. Te. ian. Venit meditatus aliūde ex solo loco. S.

Sole occaso Noni. inquit. Au. ge.

Solis potentiam & omniū potestatum sum re ferri indicant theologi: q in sacris hoc cre- berrima precatione demonstrat solē esse oia & orpheus testatur. Ma.

Solis orbis matutinus solito nobis maior ap- paret: qa interiacet inter nos & ipsum aer ad huc de nocte roscidus. & grandescit imago eius tāq̄ in aquæ speculo uersatur. Ma.

Solitaurilia hostiæ trium diuersi generis imo lationē significant. tauri arietis uerris q oēs hæ solidi & integri sunt corporis. Solū enim lingua oscorum significat totū & solidū: unde tela quædam soliferrea uocantur tota ferrea & homo bonorum artiū solers: & quæ nulla p te laxata cauaque solida uocantur. Fe.

Solitaurilia Titus liuius li. i. & Asconius pedia nus de diuinatione lidem cōpleto quinquen nio lustrabant & solitaurilia sacrificia de sue oue auro faciebant.

Solœcismus a ciuitate ciliciæ quæ solæ olim dicebantur nunc pompeiopolis nominatur cuius icolæ q corrupto sermone loquebātur similiter uitiose loquentis apud athenienses solœcismi dicebātur.

Solū uas erat in thermis quo lauabant q no- lebant in thermis sudare huius meminit sæ penumero in medicina celsus tanto olim lu xu factum est ut esset argēteū quo mulieres lauabant.

Sophistæ. Ci. in hortēsio quis est nunc iste so- phistes sic enim appellabatur ii qui ostenta- tionis aut quæstus cā philosophantur.

Sodonum ora inde est post leuchatā & salsu- las & pua flumina thelis & thicis ubi accre- uere per scæua colonia ruscino uicus eliber- ræ magnæ quondam urbis & magnarum opū

tenue uestigium tū inter pirenei promonto- ria portus ueneris ē sinu salso & ceruaria lo- cus finis galliæ. Pom.

Sophos neutrum ē ut. Mar. audieris cum grā de sophos.

Sophon poeta minorū in ordinē nō uenit ab Aristarcho & Aristophane datum syracusi- us fuit agatoclis & damone filius tēporibus xersis & euripidis floruit scripsit numos uiri les & numos muliebres sunt autē soluta ora tione lingua dorica Platonem eos sæpe i ma nibus habuisse aiūt aliquādo ēt puluino sub iectos. imo ēt cū moreret eos adeo ,pbauit.

Soluat trisyllabum posuit Catullus in suis en decasyllabis phaleucis q zonam soluat diu ligatam. Priscianus.

Solsticium quære in stare. Lau.

Solatium est solamen quære i consolatio. Lau.

Sollicitare est spem metumue ostendere uel in quietare. Laurentius.

Solis promonrorium in mauritania est.

Solinir possidræ montes sunt.

Soloxius mons tarraconēsis hispaniæ est & ex oretanis iugis carpentanisque & ab etica at que lusitania distinguitur.

Solurius mōs ē hispaniæ a singularitate dictus cum solus altior omnium uideatur. uel q so lis radius in eo appareat anteq̄ alibi oriatur.

Solimi populi iuxta lyciā pugnacissimi a bel- lorophonte uicti. Home. secundum quosdā unde iudæi originem habuerunt urbs soly- mæ solimarū & hierosolymæ hierosolymia- rum & hierosolyma hierosolymæ.

Solō salaminius. de quo gellius. xii. dedit leges athen ensibus. Iustinus secundo.

Solœcismus uitiola uerborum compositio. uel imparilitas secundum Gellium quinto a ueruitioribus strobiligo & a uerlu & iorru ola oratione quasi sterobiligo a solōe dictus qui cū urbem solon conderet in cicilia: cum pauci essent athen. tractu temporis uocem corruperunt. unde & solœzizare. Sed solœ- cismus apud ,pbatos & barbarismus nō iue- niruri: sed potius solœcon & barbaron.

Solus est unus sole & une uocatiuum mittūr. Plau. in fribolaria. sole quoque arrhicidas in himeneo sœlix lectulæ talibus sole amoni- bus. Et Catullus. O amice ex multis mihi une cefalio. Mittūtur etiam genitiuum sœ mininum in æ & masculinum in i apud anti quos ut Cice. ad herennium. Res tota totæ rei necesse est similis sit. & Te. in eunu. mihi sole ridiculo fuit. P.

Soloi in utranque significationem antiqui ,p tulerūt. Assinius. Pollio. Sed cum ab ea quæ speraueram dolebam. consolabor ab ea quæ timui. Priscianus.

Soluendo. Ci. phil. Tu nec soluendo eras. idest soluere debita non poteras. Pri.
Solona urbs est i dalmatiis Porphi.
Soluere mollescere est. Hora. car. soluitur acris hiems grata uice ueris & fauonii. Acron.
Solutus est liber. Hora. car. Aut flore quem fe rút terræ solutæ solutas terras liberas dixit: hoc est facultas uel apertas uere. terra enim pro téporibus satiscit & clauditur. Acron.
Sol. Ci. de natura deorum libro tertio. Cúque tu solem qa solus esset appellatum esse dicas soles ipsi q̃multi a theologis ꝓferunť unus eorum ioue natus nepos ætheris. alter hypione. tertius uulcão nili filio: cuius urbé ægypti uolunt esse eam quæ heliopolis appellatur. quartus is qué heroicis téporibus athan to pepisse dicit ialisi carmeritide rhodi. qn tus q colchis ferť œthá & circé ꝓcreauisse.
Solutilis nauis qualem nero per insidias matri agrippæ fecit in naufragium quasi solubilis quæ facile solui posset. ego potius quæ soluta est dicam: & non fideliter consutá. Lau.
Soluendo non sum substantiuum patiť: significat enim satisfacere: ꝓ eo ꝙ obligatus sum sine pecunia sine remuneratione. Quin. Placeamus licet nobis fortuna nostra pater pau peri soluendo nõ sumus. Et postulat datiuũ ut idé maximi tum uiroꝝ & q̄bus artis suæ soluendo nõ sit humanitas. Lau.
Solus & unus pro solus more superlatiuorum genitiuũ regunt. Pli. Accipéser unus omniũ squãmis additos uersis cõtra aquas natando meat. Ité dicius unus ex oibus uel iter ois. L.
Sollicitatio & sollicitudo in eo differũt. ꝙ sollicitudo est quæ inhæret mentibus. sollicitatio quæ ab alio fit. Te. in an. Nuptiarũ sollicitatio & sollicitudo est perturbatio. idé i eadé Quãtas hic cõficit sollicitudines. Do.
Sollicito sollicitam reddo idest concutio & perturbo. Te. in an Cur meam senectutem sollicito huius amentia. Do.
Solidum plenum idoneum integrum. Te. i an. Nõne tibi satis esse hoc uisum est gaudium solidũ nisi me lactasses amátem. Do.
Solipugna genus bestiolæ maleficæ quæ acrius cõcitatiusque feruat feruore solis unde ét nomen traxit. Festus.
Solcus dictus a græco qđ ab illis ὁλκος appellatur. Festus pom.
Sollicitare est solo citare. i. ex suo loco mouere
Solũ aút qn significet locũ qs dubitaticũ exules quoq; dicať loco patriæ suæ pulsi. Fe. põ.
Solitate pro solitudine. Actii eurysace. tuá solitaté memorás formidans tibi. No.
Soliũ propriũ é armariũ uno ligno factum: in quo reges solebát ꝓpter tutelá corporis sui dictũ quasi solidũ. Interdũ abusiue sellá regalé intelligimus. Vir. i. æn. Sæpta armis solio que alte subnixa resedit. Ser.
Solo osce dicitur id quod nos totũ uocamus. Liui solliferreũ genus teli idest totũ ferreum Solers etiá in omni re prudés & solemne: qđ oibus annis præstare debet. Fe.
Solino intelligitur cõsulo Festus.
Solœcismus latio uocabulo ab asinio capitõe eiusdéque ætatis alus iparilitas appellať uetustioribus latinis stribiligo uocabatur a uersuta uidelicet & prauitate tortuosæ oratiõis táq̃ sterobiligo quædá ꝙ uitiũ Asinius capito i litteris quas ad Clodiũ thuscũ dedit hisce uerbis definiuir. Solœcismus é ingi ipar & icõueniens positura ptiũ oratiõis. Cũ græcũ aút uocabulũ sit solœcismus attici hoies q elegátius locuti sũt usi eo sit qri solet. sed nos neq; solœcismũ neq; barbarismũ apud græcorũ idoneos adhuc iuenimus. Ná sicut barbaton ita solœcon dixerũt. Nostri quoq; átiquiores solœcõ facile solœcismum haud scio an unq̃ dixerunt: qđ si ita est neq; i græca neque in latina lingua solœcismus probe dicitur. Aulus gelius.
Solum terra. Festus.
Solsticium q sol eo die sistere uidebatur: aut ꝙ sol ad nos uersũ proximum est. Solsticiũ cũ uenit in medium spaciũ ꝙ dies equus sit. ac nox æquinoctium dictum. Macro.
Solox lana crassa uel pecus lana contectũ. Titin. lana soloci ad purpurá data. Et. Lu. pascali pecore mõtano hirco atque soloce Fe.
Soluerit pro solutus sit. Ceci. in anna. Duosex sexagita lictores domũ deportauisse facis q auctoribus hostiũ ante soluerint ferri. N.
Soluere luere persoluere satisfacere se purgare Te. in ad. Neque tu uerbis solues unq̃ qđ mihi re malefeceris. Do.
Solus cum singularitatem significet nunq̃ pluraliter ꝓfertur & tamen apud Te. in ad. solæ sumus inuenitur Do.
Solus desertus. Vir. iii. geor. Heu male tum libiæ solis erratur in aruis. Idem i quarto. Te solo in littore secum. Ser.
Solum est qđ unicuique subiacet rei. unde est aer auium & mare nauium. Vir. v. æne. Subtrahiturque solum. Ser.
Somnio somnianti. Fe.
Somniamus ea quæ uigilanter uolumus. Vir. Credimus an amant ipsi sibi somnia fingũt Te. i an. Nũ ille sõniat ea q̃ uigilás uoluit. D.
Somniculosus ꝙ ad somnos uacet. Labe. in sororibus e castor multũ somniculosus. No.
Somnurnas dixerũt quæ i sõnis uidenť. Var. in ꝓmo. li. i Leuis nécũ q̃ sõnurnas imagies affatur nõ umbrať somnos pululæ. No.
Somnus proprie est deus. Virgi. v. æn. Cũ leuis

æthereis sublapsus sõnus ab astris.ætea dimouit tenebrosum.No.
Somnio dicendum non somnior.Caper.
Somniculosus a somniculo magisq̃ a somno. Laurentius ualla.
Somnum quo dormimus.Vir.v.æne. Te palinure petés.tibi somnia tristia portans No.
Somniculosum.Labe.in sororibus.Ecastor inquit multum somniculosum ut penus aspidem psillus.Au.ge.
Sonit pro sonat. Actius in æne.aut decio clamore & templum gemitu resonit cœlitum Idé in fundis ac ubi curuo littore latratu unda sub undis labunda sonit fránguntur hastæ terra sudat sanguine.No.
Sonorus grauis,est autem epitheton tempestarum.Vir.primo æne.luctantes uentos tépestatesque sonoras.Ser.
Sons nocens:insons innocens.Fe.
Sonticum iustũ.Neui.sõticã esse oportet causam quãobrem perdas mulierem.Fe.
Soniti pro sonitus & sonu pro sono.Pacu.i doloreste.quidnam autem hoc soniti est q̃ sores stridunt.Sisen.li.iii.hi. postq̃ sonu signorum prælium magnum cum clamore uirorũ commissum est.No.
Sono sonas & sonis.Lucre.in.iii.caligare oculos sonere aures.Pri.
Sonaturus pro soniturus. Hora.lib. sermonũ protulit.Ingenium cui sit cui mens diuinior atque os magna sonaturum des nominis huius honorem.Pri.
Sopor mors fere est.Hora.libro carminum.Ergo quintiliũ perpetuus sopor urget. Virgi.& consanguinei lethi sopor.Acron.
Soratum est quo ornamenta portant̃ scænicorum.Festus.
Sorbeo ab ore.Fe.
Sorditudine pro sorde.Plau.in penulo. Vt mihi absterserunt omné sorditudiné.No.
Sordet sordida est.Acti.i ægystho. Cui manus materna sordet sparso sanguine.No.
Sororiæ mammæ dicuntur puellarũ cum primum tumescunt.Fe.
Sororium tigillum appellatur locus sacer i honorem iunonis:quem Hora.quidam statuerat causa sororis a se interfectæ ob suam expiationem.Festus.
Sororis appellatione ueteres eleganti interpretatione posuerũt.itaq; maxime iuris scriptores exprimẽdam putauerũt.Antistius labeo Soror inquit appellata est quasi seorsum nascat̃:separat̃q; ab ea domo i qua nata ẽ. No.
Soror inquit appellata est q̃ quasi seorsum nascitur:separaturque ab ea domo in qua nata est in aliam familiam trãsgreditur. Au.ge.
Sors & patrimonium significat, unde consortes dicimus & dei responsum quod cuique accidit in sortiendo.Fe.
Sors qd suum sit uel absoluẽdo compẽdium quod compenderet una quo usura qd in forte accedebat impẽdium appellatur quod cũ accederet ad forté usu usura dicta ut sors qd suum sit sorte per trutinam solui solitũ. uestidium etiam nũc manet in æde saturni qd in ea tam nũc & propter pensurã trutinã habet positã ab ore examé appellatum. Varro.
Sortes a serie a quo asserere & conserere.nam in his iuncta tẽpora cũ hominibus ac rebus ab his sortilegi a sorte pecuniaquæ in fœnore sors est impediũ qd iter se iungat. Var.
Sortes inuenit numerius suffusius prænestinus eadem pendebat romæ hoc genere diuinationis humiliores utebantur. Ci. quis eni magistratus aut quis illustrior utit̃ sortibus.
Sorticillus uenter suillæ condito farre expletus.Festus pom.
Sortirent pro sortirentur. Varro rerum humanarum.In giro conuenerunt cẽsores inter se sortiant.Nonius.
Sors sortis i nominatiuo protulit.Plau.i cassi. indeq; illic sit alia sortis sub aqua.Pri.
Sortio & sortior idem significant.Pri.
Sordido & sordidor ex quo sordidatus & neutrum absolutum sordeo.Pri.
Sorbeo uel sorbo ut ꝓbo placet sorpsi uel sorbui.Lucanus in quarto.absorpsit penitus cuspes & tecta ferarũ.Et Cice.pro muræna. difficultatem exorbuit.Pri.
Sorapte mons ubi celebratur apollo Acron:
Sors euentus est. Hora.car.quem sors dierum cũque dabit lucro.Acron.
Sortito aduerbium est qualitatis hoc ẽ ex forte idest naturaliter euenit. Hora.car.lupis & agnis q̃to sortito obtigit.Acron.
Sorbo nõ dicimus sed sorbeo:sed sorpsi & sorbui & non absorpsi.Caper.
Sorgia fons a surgendo dictus in narbonensi prouincia ubi dicitur uallis clausa fõs clarissimus e specu profluens abditissima piscium fertilis herbam affert satis dulcem bobus in rhodanum mergitur.
Soractis mons est hirpinorum uel faliscorum apollini dicatus.quo spelunca coperta latebram sibi elegit siluester pontifex summus Constantino cæsare augusto iperãte romãis
Sora oppidum uolscorũ a samnitibus possessũ munitissimum de quo Liuius ab urbe condita.Sosia græce sosias.
Sos pro eos antiqui dicebant. Ennius cõstitit inde loci propter sos deasque dearum. Sis interdum pro si uis ponebant.& per datiuum casũ.En.idé effert postq̃ lumina is oculis. F.
Sospis saluus.Enni.cum sospiteru pro seruato

te posuit. Festus.

Sospitare bona spe afficere aut bonam spem non fallere. Festus.

Sopitent salutent. Enni. in menalippa. regnum que nostrum sospitent superstitérque. Pacu. in edo populo qui faustum sempiterne sospitent. Nonius.

Sospes & hospes quis cōmunia sunt. habent tamen fœmininū per a ut Luca. Et sospita primo coniunguntur & neutris sunt & plæraq; alia. ut Luca. in quito. Imperiumq; comes & terett flagello. Et Iuue. in quinto. nunq̃ depositum tibi sospes erit. Pri.

Sostratus uir æginites laumedontis filius.

Soterici lecti. uide supra in Seneca. Au. ge.

Soter saluator. unde sotiria salus.

Soteria quæ dicuntur thymoclis syracusam & persii milesii.

Soteria munera proæmia salute persoluta nam ea soteria appellāt ασωζειν quod est seruate.

Scombri pisces erant sulphurei coloris ex his patria præsertim mittebātur.

Sotes significat percunttut sotæ filia clinici labula deserto sequere clytū marito & donas & amas & ἔψεισασωτωσ

Sotades cinædus oratio cinædica originē habuit a cleomacho pugile qui in cinædi cuiusdam & ancillæ quæ a cinædo alebatur amorem incindit cinædicosque mores & orationem est imitatus Sotades primus elaborauit hoc scribendi genus postea alexander ætolus sed hipura tantum oratione. Postea lysus tantum adhibuit eius hoc genus carminis usurpauit cyprio boui merendum dictū carmen a sotade autore cinædum ea de causa quam diximus de clitomacho supra.

Spondilium est genus ferulæ ex siria spondili item ossa quædam pectoris sunt qui humerorum intelligant Plinius scribit primū spōdilium dorcadis reddere facilem aditum potentiorum si gestatus fuerit

Scotomia ab accidente nomen accidit græce scotomia nigrius dicitur eo q̄ repentinas tenebras nigrat oculis uertigine capitis nigras denique uertigines patiuntur. Vertigo autē est quotiensicunque uentus consurgit & terram in circuitu mittit sicut & in uertice hominis & arteriæ & uento sitates ex resoluta humectationem gingūt & in oculis gyrū faciunt unde & uertigo nuncupata est.

Scotos quis est qui apud prienem iuxta quærcum dicitur scotos samii & priensēs bellū inter se gerentes mediocribus mutuo se dānis afficiebant magno prælio commisso mille samios priensēs occiderunt septimo post anno cum milesiis ad quærcum quæ dicit cōgressi optimos ciuiū ac primos uno p̄lio amiserūt quo tēpore bias ille sapiens samū a prienensibus cū legatione missus magnā gloriam est adeptus ex illo prienensiū mulieres post eam calamitatem tristem sane ac miserabilem impræcatione ac iure iurando maximis de rebus usæ sunt cum testarentur ec dicerent apud quærcum tenebræ quod filios & patres ac uiros eo in loco ab hostibus concisos amisissent.

Scombri dicuntur pisces salsi de quibus fit optimum garum uel est genus piscis præciosi uel scombrus est genus piscis.

Sclopus dic a ludentibus pueris per bucas inflatas subito aperiunt & totum simul flatū cum sonitu fundunt.

Schœnabates dicitur qui per funes gradit̃ nā schœnos dicitur funis βαίνω ascēdo messalla primus ne uocem græcam latinis immisceret pro schœnobate dicit funabulum.

Scobina a scobe. Fe.

Scopi cum calcatæ uuæ erunt dicuntur & folliculi cortices. Var.

Scoma duo apud græcos nomina lœdoria: & scoma quibus nec uocabula latina reperio: nisi fortasse dicas lœdoriam exprobrationē esse ac directam contumeliam. Sicoma enim pene dixerim morsum figuratum. quo sæpe fraude uel urbanitate tegitur uel aliud sonet aliud intelligar. nec tamen semper ad amaritudinem pergit. Lœdoria est quod aperte obiectum exprobatumque est hoc scoma q̄ figurate. Macrobius.

Scolæ dictæ sunt ex græco a σχολὴ idest uacatione q̄ cæteris rebus omissis uacare liberalibus studiis pueri debent. Fe.

Scopas Cice. in ora. Et si hoc illius est dictum scopas ut ita dicam mihi uidentur dissipare Nonius marcel.

Scopulum saxum emineus. Virgilius primo æne. scopuloque infixit acuto. Dicitur autem a speculando uel a tegumento nauium. Seruius.

Scortum abdomem in corpore fœminarum patiens iniuriæ coitus scortum dicitur. Ideo q̄ scorta sunt dura coria. Aperte ergo sūt meretrices scorta dicuntur. Teren. in eunu. forte habui scortum. uel dicuntur scorta a græco: in quo græce palpitare itelligitur qđ illæ faciunt saltando. uel potius crissādo assidue: ob eam causam: ut cōciniorem uenerem exhibeant uiris: aut ut sibi abigant conceptum Donatus.

Scortari est sæpius meretriculam ducere. quæ dicta a pelle. Id enim non solū antiq dicebāt scortū. sed etiam nūc dicimus scortea quæ e coriis ac pellibus sunt facta. In sacris ac sacellis scriptū habemus. Nec scorteū quid ad

habeatur i athellanis licet aiaduertere rustiços dicere se abduxisse pro scorto puellã.V.

Scombriaria herculis insula est ad carthaginẽ nouam spectans a scombrorum multitudĩe captorum dicta ẽ.& post dianium. distat autem a noua carthagine stadiis quattuor & uiginti milia.Strabo,

Scorta appellantur meretrices.quia ut pellicula subigantur.omnia namq; ex pellibus facta scortea appellantur.Fe.

Scortes idest pelles arietinorum ab eisdem pellibus dicti.Fe.pom.

Scorpio est genus teli.Salu.li.tertio histo.quarum una epistola forte cũ seruo nacti prædatores in scorpione castra.Sisen.li.iii.histo.lõgius scropius catapultas concitas.No.

Specus masculinum.Hora.car.ii.& quos agor in specus:sed hoc specus & pluraliter hi specus melius dicitur.Enni.tamen fœmininum protulit.Tũ cana sub monte late specus intus parebat.Et Pacu.aduenio i scrupulosam specum.Inuenitur etiam hoc specum & hæc speca.Cato speca posita quo aqua de uia abiret.Priscianus.

Spæra græcum est idest rotondum.uel pila.

Sperma græce latine sæmen.

Species sunt similia genitiuo plurali caret. Ci. in topicis In diuisione formarum quas græci ideas uocant:nostri si qui hæc forte tractãt species appellant.Pri.

Specimen.Cice.tusculana.quid illud num dubitas quin specimen naturæ capi deceat ex optima quaque natura.Est autem specimẽ illud paruum quod quasi exẽplar i mercibus emptoris ostendi solet.ut in pãnis:uel degustatio in esculentis & poculentis.

Spectaculum quære in pompa.Lau.

Specus est locus in quo respicitur.inde spectacula dicta sunt. Vlpia.de ri.

Speciosas personas accipere debemus clarissimas utriusq; sexus.Item eorum q̃ senatoriis ornamentis utuntur. Vlpia.de.uer.signi.

Spinter aut fibula i humeris:aut armilla.Plau, in menalip.Iubeas spinter nouum reconciliatur.Priscianus.

Spolior pro spolio. Af.in crimine.quos ipune depopulatur & despoliatur dedecus.No.

Sponsalia sunt mentio & repromissio futurarum nuptiarum.Floren.de sponsal.

Spõsalia dicta sunt a spondeo.nã & moris fuit ueteribus stipulare & spõdere sibi uxores futuris. Vnde & sponsi sponsæque appellatio nata est. Vlpi.eodem ti.

Sponsio appellatur non solum quæ per sponsi interrogationem fit.sed & omnis stipulatio promissioque.Plu.de uer.signisi.

Spondere est dicere spondeo sponte.Nã id ualet ea uoluntate. Ideo Luci.scribit de gratia cum ad se cubitum uenerit sua uolũtate spõte ipsam suapte adductam & tunicam & cætera reiiceret.Eandẽ uoluntatem. Te.significat cum ait.satius esse sua sponte recte facere q̃ alieno metu ab eadem sponte a qua dictum spondere declinatũ sponder & spõsus & sponsa.Spondet enim sponsor cum quid faciat obligatus.

Spondere putatur dictum q̃ sponte sua.i. uoluntate promittatur.Fe.

Sponsus consponsus hoc Ne.significat cũ ait: Consponsi spondebatur pecunia.

Sponsam introducentes quid est causæ q̃ iubent dicere ubi tu caius ego caia ita cũ uiro quasi depascitur ut oĩa cõmunia sint & pariter sperent ne aliud his uerbis ostendit nisi ubi tu dominus ac domus cõpos sic esto domus domina atq; heræ his autem uerbis & aliis utuntur cõmunibus quẽadmodũ legulei C.Seiũ Iuriũ ricium usurpare solẽt & philosophi dionẽ theonẽ aniagum propter caiã honestã sane mulierem ac bonã uni ex tarquini liberis collocatam cuius in sancte templo statua ex ære posita est inerant iam pridẽ & sandalia & colus pudicitiæ & idustriæ sua certa monumenta.

Sphetisteum pars domus rotunda in domum speræ Suet.sperchtos thessaliæ fluuius.

Sportulam olim centum quadratum comitibus dabant & clientibus postea rectam cœnam dare ceperunt educo domitiani quod scribit Tranquillus. Mart.centum misselli iã ualete quadrantes alibi cum uocor ad cœnã non iam uenalis ut ante.

Spynx remota aspiratione profertur nam græci dicunt sphynx est aũt mõstrum marinũ.

Spolia sola cur negliguntur ex omnibus quæ diis immortalibus offeruntur nec uetustate consumpta resarciunt aut reficiunt idcirco hoc faciunt ut cum primis illis gloria ãtiqua in esse ac deletam putent nouum aliquod ac recens uirtutis monumentum consequi ac parare studẽt an illud uerius quod cũ inimicitiæ aduersus hostes signa tempora obscurẽtur ipsos ea renouare inuidiosis & acerbũ esse cẽsent.nõ eni q̃ primi apud græcos æneum aut lapideum trophæum statuerunt magnopere probati sunt. Plu.

Spiritum græci nostri eodẽ uocabulo æra appellant uitalem hunc ac per cuncta rerum meabilem totoque cõsertum:cuius insuspẽsam Plinius secundo.

Spongia tergendi mensis utebantur antiq qđ distichon indicabit spongia. item piscis erat tribus generibus ut Pli.scribit hærens lapidibus ita ut uix auelli possint.

Sponsalis q spoponderat filiā despōdisse dicebaẜ qđ de spōte eius.i.uolūtate eius exierat.
Sponte idest uoluntare.
Sponus despondisse animū quoq; dicit:& despōdisse filiā q suæ spōtis statuerat finem.
Sponte quære in citro.Lau.
Spoliare est nō minimam partem auferre. Te. in ecy.Quin spolies mutiles laceres.Do.
Sportas aut a sporto q̄si sporteas:aut asportando Salu.hi.li.ii.E muris canes sportis demittebant.Var.de ui.pa.li.i.Neque enim obsonium in tota cœna cœptum ex uariis rebus cū conlectum in unam sportā despicit.No.
Sportæ & sportellæ nūmoꝝ sunt receptacula & sacci sacculi & saccelli & cruménæ & uelleræ & scorteæ & mánticæ & marsupia.ita fisci fiscinæ & fiscelæ.Spartea sūt utēsilia ad maiores sūmæ pecunias capiendas. Vnde quia maior est sūma pecuniæ publicæ q̄ priuatæ p sēsu publico ærariū dicitur.p loculis & arca thesaurus.p sacello fiscus.unde fiscus pecunia publica.& cōfiscate dici solet.Asco.pe
Sportula.Sue.ait li.v.āniuersariū in castris p̄torianis sine uenatione apparatūq; iustum atque legitimū in sæptis ibidē extra ordinariū & breue dierūq; paucorū qđq; appellare cœpit sportulā:qa primū daturū se dixerat uelut ad subitā conductāq; cœnulā imitare se populū.Et li.xii.Sportulas publicas sustulit reuocata rectarum cœnaꝝ cōsuetudinis.Sic Iuue.quāto celebreẜ sportula fūo.Dicit etiā sportula distributio uel largitio ad populū.
Staturus a uerbo sto deriuata corripiūt syllabā sta.excipiẜ tamen statura staturus.Pri.
Stabulo & stabulæ idem.pri.
Stella dicta est q luminis stilla creditur.
Sterto stertui.Persi.cor iubet.hoc enim postq̄ destertuit esse.Pri.
Sternere est placidum facere.Hora.car. Qui simul strauere uentos æquore feruido.Et Virgi.strauerunt æquore uenti.Acron.
Stellas cāpus est ab altera mōtis massici parte, quæ a caleno ad sinuessā olī agrum Ci. de lege agra.Agrū cāpanum stellatūque cāpum & ad gaurū linique si læta cū uia herculanea uendere intendebat.Et Sueto.de Cæsare cāpum stellatū uiginti milibus ciuibus romanis diuisit.
Stipulo & stipulor actiue & passiue sub utraq; uoce:ut stipulor a te pro interrogare & īterrogor a te.Sueto.stipulari passiue protulit. Plau.in castellaria actiue dixit.Pri.
Stinguo extinguo extinxi.Ci.stingués præclara insignia coeli dixit.Pri.
Stirps pro sobole fœmininū est.de arbore autem masculinum.Ser.in ar.
Stilbō.Ci.de na.de.li.ii.infra aūt hāc stella mercurii ē ea stilbon appellatur a græcis.
Stips pecunia.ut Macro.lectisterniūq; excolata stipe faciē ster:idest quo opertū sit. Hora.car.Vides ut alta ster niue cādidum foracte.& iam puluere cœlum stare uides.Acr.
Stipēdiarius q soluēdo stipēdio obnoxius é.L.
Sto fixus sum.Virgi.decimo æne.stat sua cuique dies.Ser.
Sto pro adsum.Vir.iiii.æne.stat sonipes: & frena ferox spumantia mandit.Ser.
Sto idest positus sum.Vir.iii.æne.stant manibus aræ ceruleis.Ser.
Sto idest sum.Vir.i.æn.Omnis in ascanio cari stat cura parentis.Ser.
Sto hæreo.Vir.stant flumina flāmæ.Ser.
Sto plenus sum.Vir.iam puluere cœlum stare uident.Ser.
Sto idest emineo.Vir.vi.æne.stat ferrea turris ad auras.Ser.
Sto placeo.Virgi.stat conferre manum.& stat casus renouare omnes.Ser.
Sto plenum esse significat. Vir.stant & iuniperi.i.plenæ sunt.Et stat puluere cœlum.Ser.
Sto placeo.Vir.ii.ge.& ductus cornu stabit sacer hircus ad aram.Tū eni est aptū sacrificiū cum dedicatum animal uictimæ patiens inuenitur.Et æne. Et statuam ante aras aurata fronte iuuencū.i.placere faciam.Ser.
Sto quære in uerbo sidere.Lau.
Stomachus etiam plurale dicitur pro singulari ut caluus quorum prædulces cibos stomachus sufferre non possunt.Ser.
Sto steti & sisto steti,Ser.in ar.
Stomachus actiue accipiẜ.Lau.
Stolidus q proxime accedit ad naturam sensūque pecudum.Lau.
Stolones in pomis ac in oleis proceros atque excretos amputantem inquit.Au.ge.
Sto sū.Te.in an.ut ne pater per me stetisse.Alias plenum esse.Vir.stant & iuniperi & castaneæ Alias horrere.Vir.stāt lumina flammæ Lucil.stant sentibus fundi.Do.
Stolidos ad apollinari sulpitio didicimus stolidos uocari.Non tam stultos & excordes:q̄ tætros & molestos & illepidos quos græci dicunt Au.ge.
Stolam ueteres non honestam uestē solū:sed etiam omne quod corpus tegeret.Enni.in thelepho.Cedo & caueo eum uestirū squalida septum stola.Var.in cosmorone mulierē aliam coercens cū stola obsida.Idē in eu. Partim uenustā mulieōris ornat stola.No.
Stola ut porphiriō & marcellinus scribūt matrōæ urebāẜ ad imos pedes quā īstita assuta ābibat de matronis Papinius stola mixta laborat Hora.sunt q nolint tetigisse nisi illas q̄rū sub sita talos tegit instita ueste Ouidius

& qd ab hic oēs rigida submouimus artes quas stola contigui sumptaq; uitrea uetat.

Stoloni pāpinatio primo inuēta nomē dedit.

Stipulū ueteres firmū appellauerunt.

Stomachus quem latine uentriculū dicimus.

Stola omne quod corpus tegit.

Stola uestis qua matronę utuntur Ouid.quas stola contingi sumptaq; uita uetat.

Strophæ pstigiæ & occultæ fraudes sūt ut Plinius in epistola hoc uerbo utitur hic inquit dixi strophas facis & alibi Martialis iam stropha talis abit.

Stropus apud græcū est p isigni ponebat̄ i capitibus sacerdotū.alii id coronā eē dixerūt.

Strenuior Plau.ptulit i epidico. Nā strenuiori deterior si prædicat suas pugnas.Pri.

Strideo des.& strido stridis idē significant. Virgi.striduntq; cauernis.Pri.

Strigem hanc auē dicas.striga aūt castrēse uocabulū est interuallū turmarum significans in quo equi stringunt̄.unde strinquli dicuntur corpore macilenti.Ser.in arte.

Straméticius qđ est ex materia straminis.Lau.

Strues quære in dictione strages.Lau.

Strenuus quisq; dixit.Salu.in iugur. Nam strenuus quisq; aut occiderat i p̄lio:aut grauiter uulneratus discesserat.Lau.

Strepitus quære in fremitus.Lau.

Stridor quære in fremitus.Lau.

Strages est cadaueri interfectoq; uno in loco ac propriū iacētiū multitudo:siue humanorū siue mutorū.sarcina est utensiliū & eorū: quæ ad cultū & ornamētū & ad cæterū ūsū pertinet:inde sarcinula quā milites colligūt in itinere.Aceruus est minutatim proprie rerum ut frumēti leguminis maiorum quoq; ut scutorū.Est enim generale ad omnia strues uero est lignorum.Lau.

Statim quære in continuo.Lau.

Strophium fascia breuis quæ uirginalem errorem cohibet papillatum.Tur.in philopatro. Me miseram quid agam:inter uias epistola excidit mihi infelix inter tuniculam & strophium collocatam.Tul.in clodium.cū strophio accurate præcingere. Plau.in aulu.pro illis crocotis strophium sumito uxoriū.Varro sexque Vlisse suspendit marinas molis pisarū ræticula ac strophia.No.

Studiosus actiue accipitur.Lau.

Studiosus dicimus pro uirtuoso qđ in usu nō est.Cicero ad here.Ideoque bonis uiris& studiosis amicus erat.Lau.

Stultus imprudens & iprouidus:fatuus plene isipiēs tractū a sapore ciborum:q cū non sapiūt fatui dicuntur.Mar.ut sapiāt fatuæ fabiorū prandia betæ o q̄ sæpe petet uina piperque coquus.Vel fatuus a furore quodam ut uxor fauni quæ fatidica erat dicta fatua.

Struprum quære in adulterium Lau.

Suasum color appellatus qui fit ex stillicidio fumoso in uestimento albo.Plau suaso confecisti propudiosam pullam.Sunt qui omnē colorem sualum uelint appellare q̄ quasi p suadentur in aliū albo transire.Fe.

Suauium require in osculum No.

Suauiū uoluptas ē.Te.O thais meū suauiū.S.

Suasi.Vir Iuturnā misero suasi succurrere fratri cū solitū sit dici iuturnæ suasi Macro.

Suauitudo suauitas. Plau.in bacchidi.cor meum.spes mea.suauitudo cibus gaudiū. Turpili.in leucadia.Intercapedine interficior. desiderio differor tua mihi cupiditas suauitudo & mei animi expectatio.No.

Suadere & persuadere differūt. suademus facilia: persuademus difficilia. Suadere facientis est persuadere perficientis.Teren.in adel.persuasit ille impurus sat scio.Do.

Suadere quære in uerbo persuadere.Lau.

Sua quære in cuia.Lau.

Suadela a suasu. Ho.i.epistolarū. At bene,mutatū decorat suadela uenusque.Pri.

Subeo actiuum est.inde subeor.q̄ si subeātur prospera castra.

Subinde accipitur pro deinde:uel deinde.statim.subinde acceptus a p.minitorio spurius oppius.Vel pro identidem siue frequēter cū quodam interuallo.Lau.

Subtemperamentum est plene pronūtiationis ut subridet non ad plenū ridet.Te.in an.sub tristis uisus est.Donatus.

Sub idest ante Vir.secundo æn.postesq; sub ipsos nituntur gradibus.Et primo geor.sub lucem exportant calathis.Ser.

Sub.i.per Vir.i.æn.Ibant obscuri sola sub nocte per umbram.Ser.

Sub.i.post Virgi.vi.æn.quo deīde sub ipso Et Tul.ad placū.sub eas autē redditæ sūt.Ser.

Subactus modo significat mollitus modo cōpulsus ut cū dicimus pecus sub arbore subactum modo coactus.Fe.

Sub corona uenūdātur captiui qui uenūdabātur coronati. Cato ut populus potius o rem bene gestam supplicatum eat q̄ re male gesta coronatus ueneat.Fe.

Sub iugum mitti dicunt̄ hostes cū duabus hastis in terra defixis.tertiaque supligata inermes sub eam dicuntur transire.Fe.

Sub manu per manus mutatis uitibus.

Suburra ps urbis frequētissia & illecebris plēa

Subuos placo supplico.Fe.

Sub uitē præliari dicūtur milites cum sub uinea militari pugnant.Lu.neque prodite in altum præliari procul sub uite. Fe.

Sub uitē iacere hastas dicitur cū ueles eas sub

O

manu sursum mittit.Lu.ut ueles bonos sub uitem qui submisit hastas. Veles autem ue litis facit.Festus.

Sub uineam iacere dicuntur milites cum astá tibus centurionibus iacere cogũť sudes. Fe.

Subdextra erat locus in comitio substructus ubi nationum subsisterent legati qui ad sena tum essent missi,is græ.stasios appellatus ap te ut multa.Varro.

Subduco,i.supputo.Te.in adel.Nunq̃ ita q̃sq̃ bene subducta ratione ad uitam fuit.Ser.

Subducere in terram ducere.Vir.i æne. Quas fatá uentis liceat subducere classem.Ser.

Subductus diligenter computatus.Te.in adel. Nunq̃ ita quisq̃ bene subducta ratiõe ad ui- tam fuit.Seruius.

Subditus dicitur iudex qui in loco mortui da tur his qui eum habuerant iudicé in aliqua re uel lite.Seruius in ar.

Subdices.Enni.pro subiectis posuit.Ser.

Subiicit noue positum non a subiiciendo, sed altitudine.Enni.in achille.per ego deum sub limas subiicit humidas.unde oritur himber Vir.in buc. Quantum uere nouo uiridis se subiicit alnus.Nonius.

Subiti dictum pro repentini; Acti. in armorũ iudicio.benefacis sed nunc quid mihi subits exciuit mali.Nonius.

Sub præpositio eum tempus significat accusa tiuo gaudet. Vir.i.geor.Sub ipsam arturum. Et alibi sub nocté exportant.Ser.

Subiicit sursum agit,ut & corpore saltu subii- ciunt in equos.Aut certe subigit impellit ur get.Vir.i.geor.Non aliter q̃ qui aduerso uix flumine lébum remigns subiicit.Ser.

Subigo domo supero. Ci.in catone ma.Me q- dé non fructus modo sed etiam ipsius terræ uis ac natura delectat:quæ cum gremio mo lito & subacto sparsum semen excipit.Ser.

Subigo acuo. Vir.vii.æn.subiguntque in cote secures.Seruius.

Subigo compello. Vir.vi.æne.Castigat auditq; dolos subigitque fateri.Ser.

Subiicere subgerere.Te in phormio.si memi- nisti id quod olim dictum est subiice. Do.

Subiices congruens est:ut subiices quod ,pin- de ut obiicies compositũ est i littera breui di ci oporteat. Enni.in tragœdia quæ achilles inscribitur.subiicies pro aere alto ponit; qui cœlo subiectus est in his uersibus Ergo deũ sublimes subiices humidus unde oritur im- ber sonitu sæuo & strepitu. Plærosq; hoíes tamé legere audias i littera ,pducta.adipsũ au té uei bũ. M.Cato sub alia præpositione de- bet in oratione quá de cõsulatu suo habuit: ita nos inquit fert uentus ad priorẽ pireneũ quo proiicit in altũ. Et Pacu.Ité anchisæ ad

,pmõtoriũ cuius linguá i altũ ,piicit. Au.ge.

Subucula uestis interior camisia.

Subligaria dicebantur uestes quæ coxas usq; ad umbilicum a genibus contegebãt his ute bantur mimi in theatro luoe.& subligar acı.

Subligaculo enim utebantur histriones ut & pudenda uelarent & rem ueneream cohibe rent ne frequenti cõcubini raucescerẽt hoc indicat Iuuenalis si mulier gaudet cantu nul lius fibula durat.

Subura insubura erant impudicæ mulieres.

Subura ubi res uẽdunť romæ alii res & úctor

Sublicium Plini.li.xxxvi.exiici turbidũ & uo cát ædificium amplum sine ferreo clauo ita disposita contignatione ut eximãtur trabes quod item romæ in monte sublitio religio sum est postquá clocite Horatio defendente ægre reuulsus est Epitandus refert Hercule occiso gerryone cum p italiam armenta du xisset ponte q nunc sublitius dicitur instru cta & Macro.latur.li.primo.

Subligar indumentum athlete ad uirilia tegẽ da & compescendam libidiné quod in olym pico certaminum olim sumptum est ut scri bit Thucydides athenienses uero eodem au tore nudis corporibus uncti oleo primi in gymnasio exercuerint.

Sub grũi uituli subiecti sub aliarũ matrũ mã mis idest sub mamma.antiquo enim uoca bulo mamma grunnis appellabatur. Var.

Sublabrare intra labra mittere.Neuius i decu ma.Iam ego illi subiens sublabrabo esus sin ciput.Nonius.

Sublesta infirma & tenuia. Plau. in persa.gra uior pauper fit.fides sublestior idest infirm or.Idem ait uinum sublestissimũ:quia infir mos facit uel corpore uel animo.Ser.

Subleuit significat illusit & pro ridiculo habu it'tractum aũt aludi qđ dormientibus ora p guntur.Plau.in aulu.fidei cẽlebam maximi multo fidé esse ea subleuit mihi os pessie N.

Sublegere furto aliq d subripere. Vir.uel qua sublegi tacitus tibi carmina nuper.Ser.

Sublestum leue friuolum Plau.in persa. Nam ubi ad paupertatem accessit infamia paupe tas grauior fit;fides sublestior.No.

Subsellium ut sulcipere quod non plane sapi sic quod non plane erat sella subsellium:ubi in eiusmodi dubii sellium dictum. Var.

Subsellia tribunorum sunt trium uirorũ quæ stor & huiusmodi minora iudicia exercenti um qui non in sellis curulibus nec tribuna libus:sed in subsellis consedebant. Asco. pe

Subuerbustam uerubus ustam significat.Fe.

Substernas assuendo.Var.in hercule socratico Quid substernas facere iscius in his hõ agis Nonius marcellus.

Subcẽturiare est explẽdæ centuriæ gratia sup plere. Cecil. Nunc meæ maliciæ astutia opus est subcenturia. Fe.

Successus fœlicitas. Vir. ii. æne. atque hic successu exultans animisq; chorebus. Et. v. æn. hos successus alit. Ser.

Succensere in re graui & iusta irasci. Te. in an. Sed est quod succenseat tibi. Do.

Succensere pro irasci atq; imputare frequenti in usu est. Te. in phor. sed parum non est q̃d oibus nunc nobis succenset senex. Ser.

Succensere dicimus eum qui cum amare debeat læsus irascitur. Te. in phor. Nihil est quod succenseamus. Donatus.

Succinum latine electrum dicitur gummi populorum q͂ cum candidum est præstantissimum habet odorẽ. unde domitius naro quodã carmine crines uxoris succinos dixit q̃s suauissime olentes succinum præterea est genus unguenti odorati.

Succissiuum quod post legitimũ tempus labori destinato superest. A. gel. nõ usq; eo tamen infrequens sum uocum latinarũ quas succissiuo aut i multuario studio colo. Idẽ li. xx iii. At præterea q̃tũ habui temporis succissiui mediciæ quoq; disciplinæ libros attigi: & itẽ omnia succissiua & sub secundaria tempora ad colligendas huiuscemodi memoriarum oblectatiunculas conferam.

Succina quæ dicũtur fluere lachrimis sororũ phæthontis quæ dicuntur solis filiæ & Climenes nam hæc in delitiis matronarũ habebãt eadem pene autoritate quam gẽmæ ut scribit Plinius Ouidius de ramis electri nouis quæ lucidus ãnis excipit & nuribus mittit gestãda latinis Diodorus isulam scythiæ refert supra galliam in oceano quo tẽpestas plurimũ electrum eiciat nusq̃ alibi repertũ Pli. fabulosiora de electro multis uersibus insectare electros sol dicitur per epitheton a cuius lucis similitudine electrum est appellatum electrum item aurũ est quinta parte argenti nam si excessit incudibus non tersus sit Homerus scribit Menelai regiam auro electro mineruæ sacrauit mammæ suæ mensura denique phialæ ex hac materia fiebant ut apud Iuuenalem.

Sueuorũ gens trans rhenum bauaris & franconibus finitima plusq̃ centum pagos habens maxima & bellicosissima germanorũ omnium laudem putantes esse maximã quam latissime a suis finibus Vacare agros & uastatis circũ se finibus solitudines habere itaque una ex parte ab eis circiter millia passuũ sexcenta agri uacare dicebantur obprobriũ uirtutis existimãtes expulsos agris finitimos cedere neque quẽq̃ prope audere consistere q͂bus finitima sunt Viena oppidum inclitatesq; & loca isigna multa bauariæ quod uetus est dominium & austriæ regulis forte a sueuo germaniæ monte dicti.

Succida lana omnẽ humorem facile attrahit sine ullo discrimine.

Succenturiari dicit͂ q explendæ centuriæ gratia subiicit se ad suplementum ordinum. Teren. in phor. Ego in insidiis hic ero succenturiatus: siquid deficies. Et est trãslatio a re militari. Donatus.

Succerda stercus suillum. Titin. quid habes nisi unã arcani sine claui ea cõdis succerdas. F.

Succerdæ. Lu. ii. hic in stercore humi fabulisque fimo atque succerdis. No.

Succedonea hostia dicebatur quæ secũdo loco cedebatur. s. sic appellata a succedẽdo. Fe.

Subligaculum est quo pudendæ partes corporis tegũtur dictũ q̃d subtus legetur. M. Tul. de officiis li. primo scænicorum quidẽ mors tantam habet uetere disciplina uerecũdiam ut i scænã sine subligaculo ꝓdeat nemo. N.

Subligaculo utebantur cum alii tũ histriones indumento a genibus ad umbiculũ nõ mõ ut partes illas uelarent: sed ut etiam inguina cõprimerent a libidine nam frequenti coitu raucescebant.

Subitarium repẽte & ad casum temporis fastũ Liui. li. iii. subitarios milites ita tũ repentina auxilia appellabant.

Suburra dicta est q͂ sub muro terreo carinarũ esset ut scribit Varro in ea erat sextum facellum argæorum regio frequentissima rebus uenalibus illic expositis inde Mar. clamosam appellat clamosa Iuuen. in suburra.

Sublime est in altitudinem elatũ: id aũt dicit͂ a limine superiore quia super nos est. Fe.

Sublucare arbores est ramos earum supputare & uelut subtus lucẽ mittere. Conlucare aũt succisis arboribus locum luce ĩplere. Fe.

Subrumari dicuntur ædi cum ad mammã admouentur quia eorum rumis uocantur. uel quia rumine trahunt lac sugentes. F.

Sublustris nox est habens aliquid lucis. Virgi. ix. æn. & galea curyalum sub lustri noctis in umbra prodidit. Ser.

Substulit pro æducauit. Virgi. ix. æn. Mæonio regi quẽ serua licinia furti substulerat. Ser.

Substillum tempus ante pluuiam: iam pene & post pluuiam. nam per siccum quod iam stillaret aut non dum desisset. Fe.

Subsilles dicebantur quædam lamellæ sacrificiis necessariæ. Festus.

Substides appellantur tabulæ quibus tabulæ inter se configuntur. quia quo immittiuntur succiditur. Pacuuius hæc illa substus cohibet compagem. Festus.

Subsiciuum secundum sequens. Lucil.lib.xxviii. Praeterea haec subsiciua siquando uolés operam subsiciuam positũ succedens succedaneũ. Ci.de ora.li.ii An se haec nescire quae ego fere succedens oés ut aiunt. No.

Sub ad locum significans pro ante: uel pro per accusatiuo iungitur. Vir.in.ii.aene. postesque sub ipsos. Item primo geor. sub lucem exportant calathis. pro ante lucẽ. Et .iiii.aene. Urit atrox iuno & sub noctem cura recursat: pro per noctem. Quando autem in loco significat ablatiuo praepositum Vir.octauo. Arma sub aduersa posuit radiantia quercu In compositione uero modo localiter uim obtinet ut subeo: suppono: subicio modo diminutiuam ut sub rideo: subtristis. Pri.

Sub modo significat. ut corpora saltu subiciunt in equos idest supraiaciunt. modo infra ut caudem remulcens subiecit pauitantem siluasque petiuit modo prope. ut quo denique sub ipso ecce uolat. Et pro i. ut namque sub ingenti lustrat dum singula tẽplo. Ser. ĩ arte.

Sub diuo in campo, ut nudoque sub aetheris axe. Horati.car. uitamque sub diuo & trepidus agat. Acron.

Suburbanum quaere in oppidum. Lau.

Subscriptores dicuntur qui adiuuare accusatorem causidici solẽt quos oportet submissius agere quã dicit ille quẽ sequuntur. Asc.

Subito & aduerbium & nomen est. Virg. cum subito assurgens fluctu nimbosus orion. Te. in phor. Nam qđ nũc subito exitio remediũ inueniam miser. Do.

Subulo dictus quod dicunt tibicinẽ thusci. V.

Subsessores qui occisuri aliquẽ delitescũt hoc est subsidentes. Ser.

Subucula. Var. de ui. pa. li. i. posteaq̃ bonas tũicas haberi coeperunt instituerunt uocare subuculam & indusiam. Ser.

Subternis a suendo. Var. in hercule socratico Quid subternas facere inscius in his homo agis. Nonius.

Subsortitus dicitur qui alicuius occupati fungitur officio. unde subsortitos iudices appellamus Seruius.

Subulo thusce tubicen dicitur. Fe.

Subura regio romae apago succusanae uocabulum traxit quod ei uicinum fuit. Fe.

Subucula est genus libi. dicitur & alica ex alio & melle. & genus uestimenti. Fe.

Subsidium quod triarii subsidebant dictum a quo. Plau. Agite nunc subsidite omnes quasi solent triarii. Varro.

Subcingulum balteum. Fe.

Succidiam successionem necessariam. M. Tul. de senectute. Iam ortum ipsi agricolae succidiam alteram uocant. Dicitur & succidium quod est lardum. No.

Succidiam carnem porcinam appellãt in quotidianum usum repositam. T. in Catone maiore. Iam ortum ipsi agricolae succidiam alteram uocant. Seruius.

Succidaneae hostiae dicuntur a littera per modum compositi uocabuli in litteram. nã quasi succidaneae appellatae quoniam primis hostiis litatum non erat; aliae post easdẽ ductae hostiae caedebantur duae quasi prioribus iã caesis luendi piaculi gratia subdebantur. Succidaneae nominatae littera tractim pronunciata. Audio autem quosdam eam litterã in hac uoce barbare.

Sucidia a suibus edendis. Nam id pecus primũ occidere coeperunt domini & ut seruarent salire. Varro.

Sucida tonsurae tempus iter equinoctium uernum & solsticium cũ sudare inceperint oues a quo tonsa sucida appellata est. Var.

Succus est humor in corpore quo abundãt bene ualentes. Virgilius Et succus pecori & lac subducitur agnis. Succus est proprie quasi sugus quem ex alimentis mẽbra sugant ut se repleant: & est succus interior pinguedo mẽbrorum. Teren. in heau. Corpus solidum & succi plenum. Dona.

Succusare est frequenter excutere sucum. Actius ĩ philocteta. Agite ac ne uiuius succusset gressus caute ingrediamini. Lu. saty. lib. quarto succussatoris tardi ranique caballi. Idem libro decimoquinto. Campanus sonipes. succesor nullus sequetur. No.

Sucronis fluuius in medio quodam interuallo ira noua carthagine ad hiberum: & est ciuitas eiusdem nominis. labitur autem a monte qui contiguus est imminẽti & emal aca & ex imminẽtibus carthagini locus. Stra.

Sucula a sus. Plau in rudente. quin tu dierecta cum sucula & porculis. Pri.

Successor apud antiquos cõmunis erat generis apud nos masculini. Ser. in arte.

Sucus uiriditas & pulchritudo corporis ut corpus solidum & succi plenum. Hora. car. teneteq; succus defluant ped. Acron.

Suculae a nobis primo hyades deinde suculae appellatae. stellae autem istae nõ ĩ capite tauri sunt tyro. dicit nullum enim uidetur praeter eas stellas tauri caput: sed hae ita circulo qui zodiacus dicitur sitae locataeque sunt ut ex earum positu species quaedam & simulacrum esse uideatur tauri capitis sicuti caeterae partes & reliqua imago tauri conformata quasi & depicta est locis regionibusque eas stellarum quas graeci πλειάδας uocãt nos uergilias uocamus. A. gel.

Sucuba genus uestis quod subitus comprahẽ

dit indutui. Varro.

Sudum siccom quasi seudũ & sine udo. F.

Sudum dictum est quasi semiudum: ut est aer post pluuias serenus & liquidus. Var. in octauo. Arma inter nubes cœli regione serena per sudum rutilare uident. Plautus in milite Cum solis radii olim cum sudũ est. Lucil. lib. uigesimonono. Nec uentorum flamina flando suda secũdant. No.

Sudum quasi subudum serenum post pluuias Virgilius octauo æn. Arma inter nubes cœli in regione serena. per sudũ rutilare uident Et uer sudum. Seruius.

Sues require in pecunia. Varro.

Suere appingere affigere. Ter. in phor. quin aliquid suo suat capiti. Dona.

Sudũ dicit̃ serenũ: ut aureos sulo ducit ignes sudis. Hora. Lucifer fulgens.

Suffiscus folliculus testium arietinorum quo utebantur pro marsupio a fisci similitudine dictus. Festus pompeius.

Suffimenta dicebant quæ fiebant ex faba milioque molito mulso sparso: ea diis eo tempore dabantur quo uuæ calcatæ prælio præmebantur. Festus pom.

Suffibulũ uestimentum album prætextũ quadrangulũ oblongũ qd ĩ capite uestales uirgines sacrificantes habebant idque fibula cõpræhendebat̃. Festus.

Sufflarum dicebatur tumidũ & rectũ & quasi uento quodam elatius frigidum. Varro in agathone neque auro aut genere multiplici sciẽtia sufflatus quærit Socratis uestigia. Nonius marcellus.

Suffes consul lingua penorũ Cæci. Senatus inqt censuit referentibus suffetis. F.

Sufficio subministro cũ aston iungit̃. Virgili. secũdo geor. Ipsa satis tellus cũ dente reducitur unco sufficit humorem. Et alibi. aut ille pecori frondem aut pastoribus umbram sufficiunt. Seruius.

Sufficio substituo. unde & suffectos consules dicimus. Virg. iii. geor. atque aliam ex alia generando sufficere prolem. Ser.

Suffire idest fumigare. Vir. iii. geor. aut suffire thymo. Seruius.

Suffundatum dictũ est subiectum. dictũ a fũdamentis. Var. in thaphenuuippo. Tanti qui nostrum domibus latericiis paululum modo lapidatus suffũdatis humorem fugerent habitabant. Nonius.

Suffusi equi dicuntur quos uulgo conspicatores uocant. Vir. quorũ aliter habenas suffuso reuolutus equo dũ colligit. Ser.

Sufarciatas esse proprium est amibus quæ sub uestes multa ferunt. Pla. Dolaré claudã crassam suffarcinatam. Te. in an audi cantará suffarcinatam Donatus.

Sufficere ẽ alterius loco substituere. Tul. ꝓ muræna. nam ne sufficiatur cõsul ne timent Idẽ in eadem. Vnus erit consul & eius non ĩ administrando bello sed in sufficiendo collega occupatus. Seruius.

Suffio suffiui uel suffii. Virg. iiii. geor. at suffire thymo cerasque recidere manes. P.

Suffragia sunt ut sic dicam uoces quæ dicebãtur ad comitia. ĩ tabella scribebãtur quibus: quisque suam declarat uoluntatẽ de aliquo eligendo in magistratũ. Inde ponitur ꝓ auxilio: & suffragari est auxilium ferre. & refragari est repugnare. Lau.

Subgillatũ dicitur ex græco quod ea pars quæ sub collo est τράχηλος ab eis dicit̃. Fe.

Suggrundaria antiqui dicebant sepulchra infantium: qui nec dum quadraginta dies implessẽt: quia nec busta dari potuerũt qa ossã q̃ cõburerẽt̃: nõ erãt nec tãta ĩmanitas cadaueris quæ loco tumesceret. Vnde & Rutilius geminus in astyanactis tragœdia ait. Melius subgrundarium miser quiescis q̃ in sepulchra. Flauius plauciades. Fulgen.

Sulphuraria ubi sulphur coquitur. Lau.

Sulcus omne quicquid aculeatum in longitudine est dici põt ueterum auctoritate doctorũ. Var. in marco. Præter diuum trisulcum fulmen igni feruido actum mittat ĩ tholum Macelli. Virgi. æne. li. secundo. Et linguis micat ore trisulcis. No.

Sulcus fossa. Vir. ii. geor. Ausim uel tenui uitẽ committere sulco. Ser.

Sulla ab suis generibus cognominata hãc primo assam secũdo elixam tertio eiure uti natura docet. Varro.

Suluam require in sequestro. A. g.

Sultis pro si uultis. Plau. sequimini me hac sultis. & Ca. audite sultis milites. Fe. pom.

Sum pro eum usus est. Enni. Festus.

Sum ꝙ nunc dicitur olim dicebat̃ esũ & in oĩbus personis constabat qđ dicebatur esũ es ẽ eram eras erat: ero eris erit. Var.

Sumẽ proprie a sugendo dictũ. nã & mulieres mãmam sumẽ ueteres dici uolunt. Lucil. lib. iii. saty. Quod si nulla põt mulier tã corpore duro: ipsa tamen moneat succussa lacerto & manus uberi lactãti in sumis sidat. No. m.

Sũma præceptorũ & rerum collectio. Vir. iiii. æne. nauiget hæc sũma est. Ser.

Sũmussi murmuratores. Neui. Odi. inquit sũmos proinde aperte dici qđ sit. Te. mussare pro tacere posuit cũ ait. Silẽ. cela occulta tege tace mussa. Festus.

Sũmanalia libapharmatia ĩ modũ rotæ ficta. F

Sũmũ preciũ est libertas. Te. in an. Quod habui sũmum precium persolui tibi. Do.

Sunium promontoriũ est finitq; ad littus hel- lados q; spectat ad orientem, Inde ad meridi em terra conuertiť usq; ad megaram atticæ ut modo latere Ita nunc fronte pelago adia- cens ibi est pyræus atheniensium portus scy ronia saxa sæuo quõdam scyronis hospitio etiá nunc infamia. Pom.

Sumina ingenuæ gulæ alebanť & abdomina quorú adeo fuit auidus publius nũmorum poeta ut post libertaté nũq̃ fine obdõine cœ nauerit de fumine indisthichis esse putas nõ- dú fumẽ sis ubere largo effluet mutto lacte pupilla tumet.

Summenum locus in urbe ad circum lupana- ria unde meretrices dicebanť uxores sum- menanæ.

Suggestus sella quæ e terra coacta fiebat.

Suessii populi germaniæ puto fuisse cõstásien si basiliensi ac sedunensi agro finitimos & in ter celtas heluetiosq; annumerari siue fortis sui censis esse qui cum turicensibus quondá heluetiis nostra memoria bella gessere. Vel suessii adem sueui nam cú singulis annis do- mo sueuorú media ps excederet forte diuer- sas sibi ad habitandum regiones delegerunt ex qbus forsam suá illi maritimi q daniæ seu daciæ & noruegie sũt finitimi ae q circa leopõtios rhetosq; habitabát idé fere nomé sueuorum usq; promõtorium ppetuo iugo protenditur.

Suilli genus fungorum dicunť uenenis accom modati familiaq; interemerit. Mart. sunt ti- bi boleti fungos ego sumo suillos.

Spara extremam partem significat unde uela pudet suparus item significat uesté puellaré linea Afra. puella non sũ suparo si iduta sũ.

Suparum bracha longa

Summates uiri potentes sympolones dicũtur conuiuæ. nam amicus sponsi qui cú eo p cõ uiuia ambulat sympolator dicit ganeú non guberna est. Vnde Acti. actus i comœdia ait piscatoria summates uiri sympolunes acti sunt ganei. Ful.

Súmimus ipsi accipimus ab alio sic cú dabisus dicendú accipere cum permittanius ipsi tol lere dicendum est sumere. Caper.

Sũptuosus qui auidior est sumptus q̃ quæstus & imoderatá supiũ faciti. i. imoderatas ipésas actiue magis q̃ passiue ad hoinem ptinens.

Suopte suoipsius: & meopte meoipsius: tuo- pte tuoipsius. es genera librorũ erát coniunctorum similia qui continẽtur in trá uersum ceta panicula. Fe.

Supat iacet. unde dissipat dissipit. & obstat ob iicit & inscipat. hoc est inicit. Fe. pom.

Supparum uestimentũ puellare lineum q; a su bucula idest camisia dicitur. Affra. Puella nõ sum supparo & si inducta sum. Fe.

Suppatus uero a supra qđ supra cõphédit. V

Superuacaneum superuacuum. Fe.

Superesit supererit. Ennius dũ quidé unus ho mo Romæ supresit. Fe.

Superstites âtiquitus appellati sũt testes. Fe. p.

Superuacanea dicebať ab augoriis auis quæ ex sũmo cacumine uocé emisisset dicta ita q; sup omnia uagať aut canit. Fe.

Supercilia i Iunõis tutela esse putabát q; his p tegantur oculi per quos luce fruimur quam tribuere putabant Iunonem. unde & lucina dicta est. Festus.

Supernati dicuntur quibus fœmina sũt succi- sa in modum suillarum paruarũ. Enni. Is p- nas sucadit iniqua supernia pœni. Fe.

Supersedere manere perseuerare: quasi uolun- tate & consilio sedere. Turpilius in pedio ut ille ac sese abstineret ego supersederem nup- tiis. Plau in epidico. superſede istis rebus iam rumpse tibi iubet. Sisen. histo. li. iiii. De uirture eorum accusando prologui supsederũt. No.

Super ualde uehementer. Vir. æn. li. i. his accẽ- sa super. actatos æquore toto troas. Et. li. iii. O mihi sola mei super astyanactis imago sic oculos sic ille manus sic ora ferebat. No.

Superbos ueteres mortuos dixerũt. Plau. i am- phi. Faciam ego hodie te superbum nisi hic abis & post auleri e non abis. No. mar.

Superstitionis & religionis differentiam mani feste discernit. Tul. de natura deorum. lib. ii. Nõ eni philosophi solũ: uerũ ẽt maiores no- stri superstitioné a religiõe separauerũt: reli- giosi ex eligẽdo: supstitiosi ppríetaté ex hoc habent q̃ præ cultura deorũ supsideant. No.

Superbum arrogans truculentú aspectũ. Vir. in iii. æne. stirpis achilleæ fastus iuuenéq; sup- bum. Idé in. x. Te turne superbum cede no- ua quærens. No. mar.

Superbum itabile. Virgi. viii. foribusq; affixa superbis ora uirum tristi pendebant pallida tabo. Nonius.

Superbum elatũ altũ. Vir. in. iii. & gressus glo- merare superbos. Idem in. viii. arma petés ti- burque superbum. No.

Superbum ornatum. Virgi. ii. æne. postes auro spoliisque superbi. No.

Superbum opulentum. Virg. in octauo simul ense superbo rapientem aggreditur qui for- te tapetibus altis extructus Do.

Superbum iniquum. Vir. in. viii. Quos illi bel lo profugus egere superbo. No.

Superbiter. Afra. in purgamento illa superbi- ter imparat. Neui. belli punici. vi. superbiter contẽptim conterit legiones. No.

Superuacuum non putant oporrere dici. Var. de ui. pa. li. iii. sed superuacaneum in quo est

superuacuum pro superuacaneo. No.

Supparum est linteum fœmoiale usque ad talos pēdens dictum q subtus appareat. Plau. in epidico. Supparum autem subnimium est aut ricam basilicam aut exoticum. Nenius in pedio supparum purum belliensem inteum escam meram. Afranius in epistola. Tace puella non sum supparo si induta sum. Varro in eumenidibus, hic indutus supparum coronam ex auro & gemmis fulgentem gerit. Nonius marcellus.

Supra morem pro ualde & supra modum supra iustum. Vir. ii. geor. rara sit an supra morem si densa requiras. Ser.

Supero superuiuo. Vir. secúdo æne. superet cōiunx ne creusa Ascaniusque pater. Ser.

Supero supersum. Vir. ii. geor. infœlix superat folus oleaster amarus. Ser.

Supero superabundo. Vir. xi. æn. Auxilioq; iubes Italiæ populiq; supersunt.

Super de. Vir. i. æne. his accensa super. Ser.

Superbus nobilis. Vir. i. æne. hinc populum late regem belloq; superbum. Ser.

Superest sequens est. Virgi. ii. geor. seminibus positis superest deducere terram sæpius ad capita. Seruius.

Superstes saluus. Te. i an. deos quæso ut sit superstes. Alias superstites sūt senes & anus qa senes multi superstites delirant. unde & supstitiosi qui deos nimis timent quod signum est deliramenti. Donatus.

Superesse uel quod superuacaneū esset: ac nō necessarium uel qđ abundans nimis & affluens & exuberans. sic qooque nostros ueteres superesse alias dixisse pro superfluenti ac uacuo: neque admodū necessario ut supra posuimus. Varronem dicere: alius ut Cicero dixit pro eo qđ copia quidem & facultate cæteris anteiret supramodum: tum & largius prolixusque flueret q̄ esset satis supesse. sed inuenimus in tertio Ennii annalium in hoc uersu. Inde sibi memorat unum superesse laborem idest reliquum esse & restare. qđ qa idest diuise pronunciandum: ut non una ps orationis esse uideatur sed duæ. Cicero autē in secundo antonianarum. Quod est reliquum non superesse sed restare dicit p̄ter hæc superesse inuenimus dictum pro superstitē esse. Ita enim scriptum est in libro epistolarum. Mar. Ciceronis ad L. plancū & in epistola Mar. asinii pollionis ad Ciceronem his uerbis. Nam neque deesse reipublicæ uolo neque superesse: p quod significat si res emoriatur ut pereat nolle se uiuere. In Plauti autem asinaria manifestius idipsum scriptum est his uerbis quæ sunt eius comœdiæ pria. Sicut tuum uis unicum gnatum tuæ superesse uitæ sospitem & superstitem. Cauēda igitur est non improprietas sola uerbi sed et prauitas omnis si quis senior aduocatus adolescenti superesse dicat. Au. gel.

Supremum summū dicit̄ id a superimo hoc tempus. xii. tabulæ dicunt occasum esse solis. Sed postea lex prætoria id quoque tempus esse iubet supremum quo prætor in comitio supremā pronunciabat populo. Var.

Suppellectiles mēsas esse cuiuscunq; materiæ uel argenteas uel argento inclusas placet. nā & argenteos lectos argentea candelabra suppellectili cedere posterior ætas recipit.

Superum mare adriaticum nuncupatur per respectum ad tyrrhenum: quod græci iferum uocauere de quo ubi de adriatico satis dictū.

Superficiarias ædes appellāus quæ in cōducto solo positæ sunt quarum proprietas est ciuili & naturali iure eius est cuius est & solum. Caius de superficiebus.

Superficiarius is est qui in alieno solo superficiem ita habet ut certam pensionem præstet Paulus.

Superstitiosi appellati sunt qui totos dies p̄cabantur & immolabant ut sibi sui liberi supstites essent. Ideo non solum philosophi uerum etiam maiores nostri superstitionem a religione separauerunt.

Suparus hic & hoc suparum dicit̄ Pri.

Suppellex & hæc suppellectilis nominatiuum proferebant. Cato si posset auctio fieri de artibus tuis quasi suppellectilis solet pri.

Sui quære in dictione mei.

Super inter aduerbia annumerat̄ sine casibus q Cēsorinus approbat. Salusti. ubi multa nefanda casu super ausi atq; passi: q̄uis præponere hic pro super casu ponat̄. Vir. Satis una superq; uidimus excidia aduerbium sine dubio est hic. Priscianus.

Suppellex & auceps suppellectilis & aucipis in nominatiuo dixerunt ueteres. nam genitiuus duabus syllabis a nomīatiuo crescere nō debet. Ser.

Super modo significat de. ut hæc super arborum culm pecudumq; canebā. modo loco pro ut nec super ipse sua molitur laude laborem. modo pro insuper & āplius ut cui neq; apud danaos usquā locus. Insuper ipsi dardanidæ infensi: & isuper pro desuper ut & sup in mane baratrum & gemina super arbore sidunt: & pro ultra ut super garamantas & indos proferet imperium Seruius. in arte.

Supstitio & supstitibus quære i uerbo religio.

Supremi idest summi. Hora. car. O decus phœbi & dapibus supremi grata testudo.

Supinum idest montuosum. Ho. car. Seu mihi frigidum præneste seu tibur supinum ut col

lesq; lupinos. Est enim ciuitas posita i ascensu montis. Acron.

Suppetias dicimus auxilium. ūde & Neui. i tragoedia herculis ait. Ferte suppetias optimi comites. Ful.

Superneuerat casus pro euaserat. & capte superauimus urbi pro superuiximus superent q́bus hoc neptú ne dedisti pro uiuant.

Superare restare. amissa solus palma superabat acestes restabat. Caper.

Supest restat. significat & superat ut superant capite & ceruicibus altis. Itē egressi superant fossas transeunt. Caper.

Supina in tú motú significant. ná do filiá nuptú deuoneū saltē latētē motū significāt. Vnde sumit̄ īfiniti futurū: ut amatum esse: amatum ire nequaq́ dicēdū ē. In passiuo uero recte dicit̄. credo peccatū meū rescindēdū eē. & rescitū iri. Ire nō futuȝ. sed p̄sens ē & simi lia. Supina uero in tu actionē siue potius passionē significant amatū more uerbi: quæ appellant̄ uerba pticipialia. sicut gerúdia noia pticipialia iūgunt̄ cū adiectiuo: ut miserabilis uisu. i. cū uidet̄: dignū auditu. i. audiri. An hō supbus dicto & dictus. non autē dictu significatq; cū dicit. Noīa uero ut uisus auditus sensus corporis significāt. & more nominū cōstruunt̄ ut Cato dignus administratōne uel administratu reipublicæ. i. ut administret. Noīa qdē sunt cū uero dicius respublica digna ē administratu uerbū est. i. ut administretur. Denique alterū actiuo uei boda re potes alterū passiuo ut amatū sit ab amo: amatu uero ab amor.

Super ī eo q̄ cōtiguū est: ut sedeo super lapidē supra uero ītermecto spacio ut nubes pēdēt supra nos: confunduntur tamen. Lau.

Superioribus diebus ueni in cumanū. i. ītra superiores dies & in futuro paucis diebus erā domesticos tabellarios missurus idest ītra paucos dies. hæc Cicero & Salust. legan triduo nauim concendere. idest intra tres dies.

Supplodo quære in uerbo complodo. Lau.

Supplicare in uerbo adorare. Lau.

Suppetics p̄ auxilio Cæsar in cōmētariis atq; suis fugientibus suppetias ire cōtendit. Plau. in epidico. Auxilia mihi & suppetiæ sunt domi. in noīatiuo protulit. Lau.

Suppini agere dicuntur cum negligentes aliquid gerimus. Lauren.

Suppellectilis origīnē fuisse Labeo ait q̄d olim hi q ī legatione p̄ficiscerent̄ locari solerent q̄ suppellectilis usu forent. Tubero hæc demōstrare suppellectilē tētat quoddá īstrumētū patrisfamilias rerū ad quottidianū usū parandū q̄d in aliá sp̄ē nō caderét. uerbi gratia penú argēteum. uestū ornamentú instrumentum agri aut domus. Pom.

Suppellex est domesticum patrisfamilias instrumentum q̄d neque argēto auro uel facto festi ānumeretur idest res mobiles non aialia. Pōponius de suppelle. legata.

Supremum appellat optimū. Neuius patrē suum a superimo deductum. Var.

Suppūi ātiq dicebāt q́ nunc supinū dicius. Fe.

Supremum modo significat summum modo extremum: modo maximum. Fe.

Supplicia ueteres quædā sacrificia a supplicādo uocabant. Festus.

Supplicare est inuoluere uel rapere a pilorum raptu. unde & furtum passi cōpilati dicūtur. Plau. in trucu. hæc cum uidero fieri suffocor suppilo de præda p̄dam capio. Cecili. in neu clerio. suppilatū est eum atq; oīa ornamēta. Pomponius in sarculariá. altera apportat p̄digit patrē suppilat semper. No.

Supplantare dictum est pedem supponere. Lucil. libro xxix. supplantare aiunt græci υπος κελιζειν. Mar. Tul. de offi. libro tertio. Contendere debet q̄ maxime possit ut uicat supplantare eum qui cum certet ac manu pellere nullo modo debet. No. mar.

Supponere & subducere differūt. nam ut subduci dicunt̄ quæ nolumus amittere ita supponi quæ non desiderāus. Te. in heau. Referā sacrilego tibi gratiá q húc supposuit nobis Plau. huc supponat̄ hiscus ūctus nauteą. D.

Supplosionē plausum uel p̄cussu. Cice. de ora. lib. ii. Et quo feror ne nihil sint tumuli supplosionem pedis imitatus. No mar.

Superbiloquentia. Ci. tus. li. iiii animique īpotentiá & superbiloquentiá. No. mar.

Surditaté. Ci. tus. li. v. In surditate uero quidnā mali surdaster. M. Crassu. No.

Surregit Efortus p̄ surrexit & q̄si possit fieri surrectus frequēter posuit. Liuius. Fe. pō.

Suremit sumpsit. Inque manu suremit hastá. Festus pompeius.

Surempsit substulerit. Festus.

Surrigere significat sursum erigere: quo uerbo rustici utunt̄ cū terræ fruges ad uentilandū in areis erigūt̄. Vir. li. iii æn. Tot linguæ toti dē ora sonant tot surrigit aures. Fe.

Surtum dicebantex quo p diminutionē fit surrulus. Enni. unus surrus surú ferret tamé defendere possent. Festus.

Surra hic a netuositate surarū.

Suronrú p̄mōtoriú sirenū quōdá sedes fuit ut placet Plinio in extremo aút p̄montorio q̄d quidá p̄nusinum noiat erat mineruæ tēplú cōditú ab Vlysse ut Stra. refert circú flectenti ut idē est autor isulæ quædá saxosæ occurrunt quæ sirenes appellant.

Surrentú oppidú cápaniæ q̄ bona uina mittit

idest electa lensa uina surrétina cũ sint fortissima unde Horatius surrentina Vafer q misceet faece falerna uina.
Suscitare est aliquẽ sedentẽ excitare supra Ma. & sedeo qua suscitat Oceanus.
Suscitare item dormientem expergefacere.
Scutulatæ uestes scutulis distinctæ quas galli isturuerũt ut scribit Pli. mulieribus sunt ide Mar. hoĩem muliebri idutũ galbaniũ uocat
Scura græci homolochon appellant.
Scurra masculini generis facetus.
Sculna masculini generis iuentor alearũ.
Scutica habena cuius usus loci plagas ad inferendas apud scuticam primũ inuentus ẽ.
Scrupulum est genus pondens quod apud Plinium sæpe potes inuenire.
Spurios uocãt qd est qd eos quoq; pr̃es ignorãtur nõ.n.qd græci opinant̃ & ĩ causis oratores dicũt qd ex colluuione quadã & fæmĩs cõmuniõe ꝓ generati sũt sed uidelicet ẽ spurius inter pr̃a noĩa ut sex. D.C.ꝑnoia uero latini itegra nõ scribũt: sed aut una littera ut T.L.M. aut duabus ut. G.H. aut tribus.ut. Sex & Ser. Est igit̃ spurius iter ea ꝑnoĩa quæ duabus lr̃is notant̃ S. & P. qbus etiã orbos parẽtibus scribũt cũ sine patre eẽ dicunt p f siue per p. patrẽ significantes. hoc igit̃ errorẽ fecit quod sine patre & spurius eisdẽ litteris ãnorat̃ sed alia quoq; rõ afferẽda ẽ quæ multo est absurdior. Dicũt.n. sabinas uxoris pudenda sporiõ appellare ita ut legitime natus non sit sed ex concubina aut scorto cõtumeliæ spurium appellari solitum. Plu.
Surdaster diminutionem surditatis significat: non plane surdum sed ut sic dicam surdulus
Sursum quære in citro. Lau.
Suscipimus ad animum & mentẽ referẽ. ut suſceptũ pſeccenimius. Succipius corpore uel subrapimus. ut suscipiũt famulæ. collapsaq; mẽbra suscipĩmus aliquãdo uenerãtes. Cap.
Suspicatur antiq ospicatur dixerunt. Claudius. viii. histo. ospicatur ait.
Suspicio quære in uerbo despicio.
Susque deque significat plus minusue.
Suscipitur recipitur pars qd hinc prenditur solũ aliqd per se recipitur. Asco. pedi.
Sulcitabulum honeste positum incitamẽtum Varro. honos liras phœnicia sum uoci suscitabulũ cãtanciũq; gallus gallinacius. No.
Suspicio miror. Vir. i. æn. & fastigia suspicit urbis sicut econtrario despicit contẽnit. Ser.
Suspectus a suspicor uenit & a suspicio.
Suspensus sollicitus. Vir. sexto æn. dũ cõsulta petis nostroq; in lumine pendens. Ser.
Suspiciosũ qui in suspicione sit. Cato de reflo-riana. Sed si qs palã corpore pecuniam quæreret aut se lenoni locauisset. & si famolus & suspiciosus esset nimi in corpus liberã nõ æquum censeri ac serui. Fe. pom.
Suspiciosus requte supra in formidolosus. A ga
Surolæ dolosæ ac rusticiæ a similitudine luentium dictæ. Festus.
Sutelam dici uolũt astutiam quasi subtilis tela ũde Plau ĩ cassina ait. flumẽ sutelis tuis ꝑcipe cassinã uxorem prõpte ut postulas. Ful.
Sutilis balteus: sutilis cymba pro cõsuta est. L.
Sutrina quære in officina. Lau.
Sutor a sutrina ut medicus a medicina non a medendo & suẽdo quæ ultima omnino huic rei earum rerum radices illa sunt ut sequẽti libro aperietur. Var.
Suus naturalis. Vir. secundo geor. quæque suo uiridi se gramine uestit. Ser.
Suos heredes accipere debemus filios filias siue naturales siue adoptiuos. Vlpi.
Suum uerbũ ãbiguum est. utrũ de toto an de pte significat. & iõ q iurat suũ nõ eẽ adiciẽdũ neq; sibi cõmune esse. Pom. de uer. si.
Suus in dictione mei. Lau.
Scurrile a scurris ridiculũ cũ turpitudĩe. Cic. de ora. Ridiculo sic usurũ oratorem ut ne nimis frequẽs: ne scurrilis: nec subobscenus. N.
Scura sũt equitum Liui. vi. ab urbe cõdita ciypeis facere scuta. Ser.
Scutum a sectura ut secturum qd imminute sectum sit tabellis. Var.
Scutilium tenue & macrum & in quo tantum exilis pellicula cernitur. Fe.
Scruto Plau. in aulu. postremo hunc iam perscrutaui augurio. Nonius.
Scrupus proprie ẽ lapillus breuis & asp q pressus pede sollicitudinẽ creat. ũde & scrupulus dictus ẽ. & scrupeus. i. asp. Vir. vi. æn. speluca alta fuit uastoq; imanis hiatu scrupea. Ser.
Scrupi dicunt̃ saxa aspera & distantia a tractu ũbræ unde scrupulosam rem dicimus quæ aliquid in se habet asperi. Fe.
Scrupulus ẽ lapillus q in calceo latẽs plærũq; nos ledit & oprimit. Te. in adel. iniecit scrupulũ. & dictus ẽ a scrupulo lapillo minimo. Nimis enim molestæ sunt pedibus scrupulosæ uiæ. Idẽ i an ar mihi scrupulus ũus restat. D.
Spurius qui ex muliere nõ nupta est ortus. qd per ignorantiã obiectũ ẽ. Sabini nãque pudẽda mulieris sporios appellant. Ser.
Spurcũ uinũ dicebãt cũ aq̃ admixta aut igne tactũ erat mustũ uero anteq̃ deferuescat. Fe.
Stuprum in hoc ab adulterio differt q; adulteriũ ĩ nupta stuprũ in uiduã cõmittit̃. Ser.
Strophiũ fascia mamillas astringens.
Stuprũ qd ĩ uiduis cõmitit̃ hoc solũ dici putãt. Sal. li. iu. hi. Ac stati fagitiis contra præceptũ ducis rapere ad stuprũ posuerunt. No.
Stuprũ ꝓ turpitudine antiqui dixerũt. Vnde

ē in carmine fœde stupreque castigo quotti
die.Festus.

Stura flumen est in agro Laurenti.Fe.

Stulticia quattuor modis dignoscitur. aut cū non uenerit in mentem qđ oportet.aut si uenerit non tenere.aut bonum consilium non admittere:aut malum admittere. Hinc ecōtrario Hæsiodus optimus ille quidem qui p sese omnia noscens præceptor suus ipse sibi meliora peregit.Rursus & ille bonus monitus qui recta sequetur:qui non ipse sapit neque credit recta monenti.hic nullam in partem utilis est.Donatus.

Stultorum feriæ appellabātur quirinalia ꝙ eo sacrificant hi qui solenni die aut non potuerūt rem diuinā facere:aut ignorarūt.Fe.

Strupi uocabantur qui ī puluinaribus falercu li de uerbenis facti:qui pro deorum capitibus ponebantur.Festus.

Strui dicebantur omniū rerū instructiōes. Fe.

Struere antiqui dicebant ꝙ augere.unde industria.Festus.

Struteum membrum uirile a salacitate passeris qui græce struthos dicitur anus præ appellatur renam appellabant dicebatur.dicere oso hominis boni a numero significatur alterum tertiumque neututū similis commodi uelut trenam præposita.s. littera.Festus.

Structuram alicuius loci ex tabulis factā quæ æstate tollerentur & hieme ponerentur ædium esse ait Labeo.Quoniam perpetua causa parata essent neque ad rem pertinere qđ ī terim tollerent.Pompo.de adulteriis.

Stoechades insulæ solæ sunt in gallia quas referre conueniat ab ora ligurum ad massiliā usque dispersæ.

Strongyle alipara in mille passus ad exortum solis uergens in qua regnauit Acolus quæ a lipara liquidiore tantum flamā difert cuius fumo qui nam flaturr sint uenti in triduo p̄dicere incole traduntur unde Aeolo uentos paruisse extimatum.

Stuprum & adulteriū lex iulia ꝑmiscue græci μοῖχιαν appellant.sed proprie in nuptā adulteriū cōmittitur propter partū ex altero conceptū composito nomine.Stuprū uero in uirginem uiduamue committitur. qđ græci φθορὰν corruptionē appellant. Diui Seuerus & Antonius scripserunt etiam in sponsam adulteriū iudicandū.qa nec matrimonii qualecūq; nec spem matrimonii uiolare permittit.Modestinus de adulteriis.

Stuprum cōmittitur in liberam mulierem cupiditatis causa matrimonii continet: excepta uidelicet cōcubina.Adulterium in nupta cōmittit.stuprum in uidua:uel uirgine: uel puero.Modest.de uer.signi.

Stuprum intelligitur etiam in his mulieribus quæ turpiter uiuerent.uulgoq; quæstum facerent etiam si non plura & si qua se in cōcubinatu alterius q̄ patroni tradidisset matrisfa.honestatem non habuisse.Etiā dicit Marcellus de ritu nuptiarum.

Structuram alicuius loci ex tabulis factā quæ æstate tollerentur:& hieme ponerentur ædium esse ait.Labeo quoniam perpetuis causa parata essent:neq; ad rem pertinere ꝙ interī tollerentur.Pompo.de adulre.

Abernas non uinarias solū:sed omnes quæ sūt popularis usus auctoritas Romana patefit.Varro de ui.pa.libro secūdo.hoc interuallo primum forensis dignitas credit: atq; ex tabernis ligneis argentanæ factæ. No.m.

Tabernæ appellatio declarat omne utile ad habirandum ædificium ex eo ꝙ taberna tabulis claudebatur.Inde tabernacula.& cōtubernales dicti. Vlpi.de uer.signi.

Tablinum locus proximus atrio a tabulis appellatus Festus.

Tabificabile uel tabificum.Actius in medea p neci orbificor liberorum leto & tabificabili Cic.tusc.li. iii.atque ut hæc tabificæ mētes perturbationes sunt.

Tabi de uiuo dicitur sanguine.Vir.viii æn.Et saniæ taboque complexu in misero lōga sic morte uocabat.Ser.

Tabulata sūt rami effusiores per quos uitis ufque ad summū ascendit. & in plana tendentes non in altiora crescentes.Vir.lib.ii.geor. summasque sequi tabulata per ulmos.Ser.

Tabularia sunt in quibus actus publici continentur.Vir.iii.geor.nec ferrea iura insanumque forū & populi tabullaria uidit.Ser.

Thestexilis:& aspiratur th.& erant secundum quosdam militum notæ ꝙ ex bello uel superfint.Nam si incapite uersiculi uiuum th mortuum significabat Persius.& positus ē nigrū uicio præfigere theta.

Tabi & tabo alii casus in usu deficiunt.Lu.stillantis tabi saniem. Vir.iii.æne.& terram tabo maculant.Pri.

Tabes tabis tabæ.Luci.Imbribus & tabæ nimborum arbuta uacillent.Pri.

Tabes postrema ac prope efferata macies.Liuius libro uigesimoprimo. Otium enim ex labore:copia ex inopia cultus ex illuuie tabeq; squalida & prope efferata membra totumq; corpus ad extremam tabem uetasse.

Tabernaculum non dimminutiuum Lau.

Tabulatium locus est ubi tabulæ idest instrumenta & litteræ reponuntur.Lau.

Taberna quære in officina.Lauren.

Tabin mōs inter āthropophagos scythas emi nens oceano septentrionali iūctus inter quē & tauum feres habitant.
Tabor mōs in medio gallileæ rotūdus & sub limis iuxta nazareth.
Tabernam īstructā sic accipius quæ & rebus & nobis ad negociationē parata eē cōstat.
Tabulas testamēti accipere debemus oēm materiæ figurā siue igit tabulæ sint ligneæ siue cuiuscūq; alterius materiæ: siue chartæ siue membranæ:uel si corio alicuius aīalis tabulæ recte dicūtur. Vlpi.de bo.secundū tabulas.
Tabulæ tātū plurali declinant ut apud Vlpia. de iusto & rupto irritoque facto Testa.li.xxviii.si binæ tabulæ pferant diuersis tēporibus factæ unæ prius alteræ postea ut neq; tamē septē testiū signis signatæ & apertæ postmodum uacuæ inuentæ sint.i.uel scriptum habētes oratio supernis testamentū receptū non erit quia sequēs nullū est.Itē Vlpi.li.xx-xvii.d bonoȝ pō.scdm tabulis tabulas testamenti accipe materiæ figurā siue igit tabulæ sint ligneæ siue cuiuscūq; alterius materiæ charta siue membranæ sit uel ex corio alius animalis tabulæ cæreæ dicuntur.
Tegeeus ab eo qd est tegee fit propertius.declarat cū ait ergo musarū & sileni prīs imago fictilis ex calami pan tegee tui qui uocatiuus cū hēat triplex e declarat nominatiuū habere duplex e similiter apud Virg.in.i.g.e. Adsis o tegeæe fauens uocatiuus ille triplex hēt e in quo grāmatici quidam fallunt arbitrati uocat uū illum non quattuor sed triū esse syllabarum quin etiam in hoc peccāt q: primam producunt syllabam cū sit breuis.
Taburnus mons campaniæ oliuetis abundās.
Tacitus actionem significat.est enim taciturnus. Vir.tamē passiue dixit. Quis te magne Caro tacitum aut te cosse relinquat.La.
Tacere etiā ea dicimus quæ sine uoce uel sono sunt. Vir.li.iiii.æne.totumq; peruertat luminibus tacitus.Et cū tacet ois ager.No.
Tacere securū eē.Te.i an.qui taces cur nō securū. i ad.tace egomet cōueniā. Pāphi.D.
Tacere obticere & reticere differūt. Tacemus eni cōsilia.Vir.nec tacui demēs.Obticemus quorū pudet.Te.i phor.Heu nūqd obtices. Reticemus dolores.Terentius i heau.ne ueretice reticee.Dona.
Taciturnitas ē obseruātiæ genus i silētio cōstituta & i celado secreta. Te.i an.Sed his qs sē p itellexi i te sitas fide & taciturnitate. Do.
Taciturnitas cōfessiōis genus ē:pleriī cōtra,ad uersariū īterrogationē.Ideo tacere hodie qsi laudis argumētū ē.Te.i.hea.qs ais gnatū nū qd hēs qd cōtemnas.tacet satis laudat. Do.
Taciturnus qui facile tacet.Fe.

Tacitus etiam argutus q pōt tacere.Fe.
Tactus afflatus & leuiter fulminatus.ut Cic. Tactus etiam ille qui hanc urbem condidit Romulus.& Virg.in buc.De coelo tactas memini prædicere quærcus.Ser.
Tænarus promontorium laconiæ iuxta sptham ad finem malei montis:ubi hiatus quidā magnus dicit esse aditus ad inferos.
Tænia fascia.Ser. Victæ extremitatē dixit:sed pro tota ponitur .Virgi.tempora tænis a tæna nominatiuo & non tenea.
Tahempocō appellarūt græci genus scribendi deorsum ut nūc dextrorsū scribimus.Fe.
Tagax furūculus a tangendo dictus.Lu.pscribere possem tagacē mutonis manum.Fe.
Tagus fluuius lusitaniæ toletū radēs orit prope Hispaniā carthaginē: haber arenas aureas
Tagus notissia strabonis & pli. & aliorū oium autoritate oli aureas harēas hēbat i hispāia.
Taygetū pmōtoriū lacōiæ ut meminit.Hero. metalla tā uenæ ferri q̄ lapidis.
Taygetus mons laconum ter lacædemoniam & mare:a Taygeta filia Agenoris regis phoenicū:& est frigidus:& una est ex pliadibus.
Talæmētis propriū q Troianis tulit auxiliū.
Talentum secundum lulium pollucem ponderis nomen adducit Home.duplex est atticum:& euboicum. Item atticum magnū & paruum.magnū.lxxx.libraȝ & paulo plus. Pli.xxxiii. &.lxxx.triū libraȝ & .iiii.ūciaȝ. Prisci.ait sex.M.denarioȝ romanoȝ cōtinere.siliqua & p faba græca minimū pondus est.Vnde ebulus qui scrypulus græ.sex siliquas continet drachma.xviii. scrypulas tres argēteus nūmus qui denarius dicebat quattuor scrypulos.Inde ūcias.viii.drachmas uel denarios vi. libra Italica xii.ūcias denarios lxxii.uel drachmas.lxxxxvi.Eadem apud Italos æs græcos mna:nos minam:quæ tuaior etat q̄ libra nostra. Pli.xii.de thure.Inueniūtur guttæ quæ tertiā partē minæ hoc .xxx. triū denarioȝ Pondus æquent. Vnde secundū Liui.sic institurum dicit talentū ne minus pondo.xxx.Romanis pōderibus pēdat paruū talentum.lxx.libraȝ.Seneca ad nouatū epistola.x.uig intiquattuor sextertia idest talentum atticum paruū.Varro. dipōdus & semis sextertiū antiquū est.& ita antiqui solebāt dicere semis quitus:semis quartus:semis tertius. Inde sextertius.& nū ut dipondius.& dium.unum pōdus assipōdium.a tribus assibus tressis & sic usq; ad decē a decē decussis:uigessis:tricessis:usq; ad nonussis:& centussis.Euboicum minus attico nō tamē multū.iiii.nūmum Rōanoȝ secūdū Festū tpre Ho. qd paȝ fuit.nā in funere patrocli ultia pmia dixit duo talēta:& primū uicto-

rem bouem accœpisse.nomina unciarum de unx.xi.quasi una dempta ex asse destãs.x. dẽpto sextante.dodrans ix.quasi dempto quadrante.bessis.octo.bes triens septunx unciæ.vii.semis sex quasi semis as.quincunx.v.triens iiii.idest tertia ps assis quadrãs.iii.id ẽ quarta pars assis sextans duæ unciæ sexta ps assis.uncia ab uno sexcunx uel secuncia ũcia & media.ut semodius modius & dimidiatus selibra ũca libra & dimidia. semiũcia semis est ũciæ duæ sextulæ tertia pars unciæ idest scrypuli.viii.dimidia sextula scrypuli.ii. sextula & dimidiũ sextulæ sicilicus appellatus scrypulus siliquæ sex.

Talus facit diminutiuum taxillus. Pom.Interim cum contemplor orcha taxillos perdidi.Priscianus.

Talitrum est ad pollicem reducto digito deinde relaxato impetu percussio.

Talentũ quære in dictione denarius.P.

Tallasius deus nuptiarũ qui ita a romanis ẽ appellatus apud græcos hymenes cuius laudes canebant uersu lasciuo ut Mart.eiusdem laudes nõ posse cantari nisi uersibus suis eique numini dicatis.

Talassii nomẽ qd ẽ q̃ in nuptiis crebro iactat̃ an pp lanificiũ quod quas illũ uocant romani & sponsã introducentes pollẽt substernũt ipsa uero colũ secum infert & fusum uiri an te ianuam lana coronat ac cingit.an illud uerũ est quod historici tradiderunt adolescentẽ quẽdã in rebus bellicis strenuũ & ĩprimis præclarũ & alioqui uirũ optimũ Talassũ nomine romæ fuisse sed postea quã romani sabinorũ filias quæ ad ludos uenerãt decõpo to rapuissent. Virgo egregia specie talassio ferebatur a popularibus q̃buisdam & talassu clẽtibus clamitantibus quo tutius eã au ferrent nec q̃sq̃ accederet q eam abstraheret uiolaretq; puellã Talassio ferri reliq igit̃ multitudo Talassii honoris causa bonis ominibus ac uotis puellam persequuta ad Talassiũ deduxerũt ex illo quoniã nuptiæ felices fuissent solẽne permãsit:ut quẽadmodũ græci hymenæum ita latini Talassiũ omnis causa in nuptiis nominarent.

Taygeta mõs est laconiæ q̃ iminet sparthæ & emicis ex parte terremotu dirutus cũ spartha.n.corruit eum terremotum p̃dixit Anaximander illic erant siluæ densissimæ laconum uenationibus.

Talthibius qui fuit preco agamennonis.

Talus dictus a talo pedis qui autore Aristoteles de aĩalibus tres habet partes exteriorẽ quã thias dicũt interiorẽ thiasi supiorẽ antẽnas inde talus in sex latera dolatur & sua cuique lateri dedere nomina signata punctis ut cãis .uenus senio:& cætera suis ãnotata litteris.

Talantica tegmen muliebre.

Talge insula in caspio mari sine cultu fertilis oi fruge ac fructibus abũdans.sed uicini populi quæ gignũtur attingere nefas & pro sacrilegio hẽnt diis parata existimantes diisq; seruãda.aliquot & illis oris quas desertas diximus æque desertæ adiacent:quas sine propriis noibus scythica uocant ab iis in eorũ recursus inflectit̃.Inq; oram terræ spectãtis oriẽtẽ ptinet hæc a scythico promontorio apposita primum oisque est in uia deĩde ob immanitatẽ habitantiũ inculta.Pom.

Tages nã in hetruriã regio tarquiensi agro fulco ab aratro altius impresso puerili specie extitit cæpitq; affari aratorem ille uero terrore concussus totam conciuit herruriam quæ uno conuẽtu tagem loquẽtẽ audiuit sermo autẽ fuit exceptus & scriptus libris herruscarũ habitusq; est pro haruspicina.

Talassionem in nuptiis. Varro ait signum esse lanificii. Talassionem enim uocabãt quas illum qui alio modo appellatur calathus, uas utique sacrificiis aptum.Festus.

Taleas scissiones lignorũ uel p̃segmina: Varro de re ru.li.i.nã ẽt nũc rustica uoce intercalare dicit̃ diuidere.uel ramũ ex utraq; pte aq̃. Inter præcisũ quas alii taleas appellant.No.

Talentũ secundũ uarias gentes pondus est uariũ sed apud romanos talẽtum est.lxx.libras Sic Plau.ostendit in mustellaria qui ait duo talenta esse.cxl.libras.Ser.

Talipedare est pedibus uacillare & quasi talis insistere.Festus.

Talia folliculũ cæpe.Festus.

Talus prænomen erat sabinorum.Fe.

Tam & q̃ aduerbia.comparatiuo uel superlatiuo adiciuntur cum duo uel plures comparatiui uel superlatiui diuersæ significationis positi inter se æquant̃ uel idẽ geminant̃. ut tã iustior q̃ fœlicior æneas Hectore. Cice.p deiotaro.istã inq dexterã non tã in bellis neque ĩ præliis q̃ in promissis & fide firmiorẽ. bis eni firmiorẽ intelligendum est.Pri.

Tamesis flumen in anglia dicit̃ hodie tamasia

Tamen ubi præcedit quãq̃ licet & cætera dat principium constructionis ipsa dictiõe tamẽ excussa:qd idcirco in ligatura & quasi iũctura orationis insertum est:qa oratio unde nõ debuerat incœperat.ideo tamen abicit̃ tanq̃ functa officio suo.Lau.

Tamen ipsum significat statim.Plau.in rudente ut fortunam nũc amitteret cum exissẽm ex æquare rem tamen. Vir.in buc.hic ædes deponi tamen uenienius in urbem.No.

Tamen significat tandem. Salu.in quarto histo.nã q enare conati sũt ĩcti fragmẽtis nau-

nm aut afflicti a suis undarum ui mulctato foede corpore.No.

Tamina uua siluestris dicta q; tam nigra sit q̃ tamum.Festus.

Tama dicit̃ cũ labore uiæ sanguis in crura descendit & tumorem facit. Lu. Inguenne existat papulæ tama ne bona noxit.Fe.pom.

Tam qualitatis est tot q̃titatis .Te.i heau.Cui tam subito tot obtigere commoda.

Tam significationẽ habet positiuã cui subiungimus q̃.ut tã bonus cherulus q̃ bonus Homerus.tam & pro tamen usi sunt.Fe.pom.

Tam modo dicebant antiqui pro modo.Fe.

Tandem & tamen natum est ab eo qđ ueteres idẽ dicebant.Te.in an.Tu tamẽ idẽ has nuptias perge facere. Et tandem aliquando nõ ẽ aduerbiũ.& saltẽ significat.Idẽ in heau. ut heream in pte aliqua apud tãdẽ tãdẽ.Do.

Tandem explectiua coniunctio est.Cic.quousque tandẽ abutere.Catilina patientia nostra. Te.in phor.ita ne tandẽ uxorem duxit antipho in iussu meo.Do.

Tandem cum significet aliquando interdum tamẽ ꝑ superuacuo ponit̃:ut Te.Ita tandem uxorem duxit. Cic.etiã duplicat tẽporalem significationẽ cũ ait tandẽ aliquando. Fe.

Tandem significat uix:ut apud Cice.tandẽ aliquando quirites.Vir.lib.iu.æne.Ergo inspirata tandem tellure ponti.No.

Tandem significat tamen. Titinni. in gemina symphonia odiosum tãdem ut moribus placeam uiro.Nonius.

Tangere cum multa tum etiam ludere & fatigari significat.Teren.in heau.quo pacto rhodium tetigerim.Dona.

Tangit simpliciter dicitur qđ attigit contigit facit compositum.Fe.

Tandem pro aduerbio temporali & pro cõiũctione explectiua inuenitur. Ci.in uect.prio quousq; tãdẽ abutere patiẽtia nřa Catilia.P.

Tanais ex ripheo monte adiectus adeo ꝑceps ruit ut cum uicina flumina tum mæotis & bosphorus tum ponti aliqua brumali rigore durentur solus æstus hyemem q; iuxta ferens idem semper ut sublimis incitatusq; decurrat.Pom.

Tamaris ãnis lusitaniæ secundum æbora pontum.Pom.

Tamos promontoriũ est q; taurus attollit collis alterius partis angulus initiumque lateris ad meridiem uersi.Pom.

Tanais fluuius scythiæ qui danubius dicit̃: q diuidit asiam ab europa.

Tantisper ferre postulat post se dum ꝑ donec siue q̃diu,cætera quoque composita a per tẽporis breuitatem significant.ut quãtisper parumper:paulisper:aliquãtisper.Donec & dũ duplicater summuntur: ut donec moriatur cum subiunctiuo idest usque ad mortem & donec uiuo idest quãdiu uiuo cum indicatiuo.Laurentius.

Tanti & quanti quære in dictione magni.

Tantum abest sequente.uel geminato ut significat non modo hoc non est:ut Ci.de offi.tãtum abest ab officio.ut nihil magis possit eẽ contrarium.idest non modo officium non ẽ uerum etiam magis officio potest esse cõtrarium ꝑ duplex ut sic idem pro lege manilia: tantum abest ut aliquam bonam gratiã quæsisse mihi uidear ut multas etiam simultates partim occultas:partim aptas subeundas mihi esse intelligam. Interdum ponitur sine ut & sine ablatiuo:raro tamẽ.Ci.tantũ abest ut inflamares nostros animos: somnum isto loco uix tenebamus. Quintil.utitur aliter hac dictione tantum .ut ultra ex latrones parum habet non sepelire:nisi aliorum quoque officia præcederit: tantumque non petita ex fluctibus aqua restringit ignem.Lau.

Tanto quære in dictione adeo.Lau.

Tanti quanti cum compositis quantilibet tantidẽ quãticunque: totidemque pluris & minoris soli hi genitiui iungũtur cum mereor: comparo taxo:liceor:addico:distraho: metior:pro æstimo:constat:conduco:loco: fœneror:paciscor:pango pepigi: cõdemno.postulo.& cum similibus quæ in cæteris dictionibus postulant ablatiuum.ut uendidit hic auro patriam.Quin. In pastu cadauerum. hoc unum superat ut deuectum tantidem uẽderes.Iuue. Quanticunque domus constet.& idem Balnea sexcẽtis & pluris porticus epta dicimus præterea uendo melius:peius: carius:uilius:minori precio pluri summa ꝑ substantiuum exponitur.Lau.

Tandem habet urgens quidam & accelerans per interrogationem sæpe. ut quousque tandem abutere patientia nostra Catilina.Et accipitur pro demum uel denique.Virg.Mori me denique cogis. Demum etiam accipitur pro solum siue omnino præcipueque cum his iunctum & tum ita.Cice.in Salustium.ea demum magna uoluptas est. Quĩ.Ita demũ mihi satisfacies si apud patrem fuisti. Cõponitur quidem ab his & demum idẽ.Oui.pro demũ posuit deniq;:siqua metu dẽpto casta est ea denique casta est.Lau.

Tanager fluuius lucaniæ in æstate siccat̃.Vir. Sicci ripa tanagri.

Tanais fluuius scithiæ ĩ paludem mæutidẽ dirimit Asiam ab Europa.

Thanatos mors. Inde athanatos immortalis. mors aliquando actus moriendi. aliquando pro dea.Tanes persa ex ducibus darii.

Tantalus, Iouis ex plotis nympha filius quē dixit Eusebius. li. temporū regem phrygiæ & cum Tioo rege dardaniæ bellum gessisse q Ganymedem rapuerat qui ob filium īterfectum detrusus ad inferos siti torquetur & fame. Agamennonis & Menelai auus. Vnde tantalides dicuntur. alius corinthiorum rex ob pietatem deorum mensis dignatus Alius Thiesis filius ex merope ab Atreo īterfectus & appositus esca patri.

Tangere ferire cōmouere. Virgil. libro. xi. Nec solos tangit atridas iste labor. M. T. in frumētaria uerinarum. Nunq̄ mea te cura tuarum que fortunatum cogitatio tangit. Lucre. nec bene pro meritis capitur nec tangitur ira. N.

Tangere est contingere. Lucre. li. primo Tangere enim & tangi nisi corpus nulla potest res Te. in ad. Nunq dum ego adero hic te tāges. Nonius marcellus.

Tangere inspicere. Lu. li. vi. Ne quicquam pri/usq̄ omnes nenas tetigit ac præcordia. No.

Tangere est circūuenire. Tur. ī demetrio at. n. ineptus meus mihi est pater iratus quia se talento argenti tetigi ueteri exemplo amanti. Lu. libro. xxx. Et mistonis manu perscribere posset aiacem Pomponiū a leonibus. At ego rusticatim tangam urbanatim nescio. No.

Tangere contingere. M. T. in uerrem acticam enim uerres simulat tetigit prouinciam. Virgi. li. ix. Stat fatis generumque datum tetige/re q arua fertilis ausoniæ troes. No.

Tanne eo usque. Affra. Tanne arcula tua plena est aranearum. Festus.

Tantisper pro quasi tantum, & paulisper quasi paulum: ut parumper quasi parum dictum ē Te. in and. Dum id restitutum iri credit tantisper cauet. Donatus.

Tantopere uim aduerbialem in se continet: & significat nimis. Te. i ad. Ego in hac re nihil reperio q̄ob rem tantopere lauder hegio. D.

Tantisper pro interim positum. Te. i heau. Decreui tātisper me minus iuriæ chieme meo gnato facere dum fiam miser. Ser.

Tapete tegmen mire pictum de uariis colori/bus. Var. i hercule socratico. In omnibus re/bus bonis quottidianis cubo in sardianibus tapetis. Vir. li. xi Qui forte tapetibus altis ex tructus toto pflabat pectore sonum Turpilius Glabrum tapete. No.

Tapinosis ē rei magnæ humilis expositio Vir. primo æne. Apparent rari nantes in gurgite uasto ταπεινὸς enim græ. latine humilis. S.

Taprobane aut grandis admodum insula aut prima pars orbis alterius ab hilparcho dicit sed quia habitat nec quisq̄ circum eam esse traditur prope uerum est contra inde illa hostia sunt quæ uocant solis adeo inhabitabilia ut ingressos circūfusi aeris exanimet cō/festim & inter ipsa hostia rara tenet regio ob æstus intolerabiles alicubi cultoribus egens inde ad principia rubri maris pertinet ipsa i/uia atque deserta humus cineri magis sit q puluerii similis ideoq per eā rara & non gradia flumina emanant. Po.

Tarusatii populi ī aquitania proximi uocatis sōtiatibus trabellis garūnis coccosatibus & hispaniæ citeriori hos puto populos turse i prouintia auscitania & fracorū regna sita.

Trabelli populi in aquitania proximi bigero/nibus sontiatibus uocatis tarulatiis & hispa/niæ citeriori in francorum regno siti.

Tapetum & tapes tapetis.

Tapinosis humiliatio ut in gurgite uasto.

Taphos sepulchrum unde epitaphium.

Tapsus insula decem stadiis a sicilia propter sy/racusas pene fluctibus par in mari nunc in/continenti.

Tarditudinem & tarditiem pro tarditate. Pla. in penulo. Podagrosi estis ac uicistis colcleas tarditudine. Ac in alcmena. atque equos se gnes somno & tarditudine. Idem in diome/de. multa mittuntur tarditie & fecordia.

Tardus corpore ac menbris est: quāuis etiam intellectu tardos dicamus qui stulti fuit. Te. in heau. Fatuus est insulsus tardus sterntque noctes & dies. D.

Tardum pigrū. Vir. li. secūdo geor. sæpe oleo tardi costis agitator aselli. Te. in heau. Fatu/us est insulsus tardus. No.

Tarpum diuturnum perseuerantem. Virgi. li. secundo geor. India fert tristis succos tardū/que saporem. Nonius.

Tardus stultus. Vir. tardi uenere subulci. por/ci enim cito ambulant. Et Te. tardus idest stultus. Seruius.

Tardigemulo in neuiano carmine crimnaba/mur. & ut quæque uox indidem animaduer/ti digna subuenerat qua nos quoque posse/mus uti memoriæ mandabamus. Erāt uer/ba quæ tūc suppetebāt huiuscemodi corpo/re inqt pectoreq undiq obeso ac mente esa tardigemulo, senio oppressum: A. gel.

Tartarus idcirco dicit q oia illic ē bata sit. S.

Tarpeius mōs dictus primo locus capitoli. V.

Tartarus Plato in quarto de fluminibus apud inferos quæ sint in his unū tartarum appel/lat quare tartari origo græca. Var.

Tartareo horrendo & terribili. Fe.

Tarmes genus uermiculi carnem exedens.

Tarracina pro duplex r potius oppidū uolscorū prius ansur dictū: prius diuersa fortuna a regnis experta a ταράττω conturbo.

Thara parthorum uicus.

Tatatius minister.

Tarthesii ipsi albanorũ regis Plu.i uita Rõuli.

Tarthesius dixit Plu.secundũ quosdam q fuit impius albanorum rex.

Tarthon quasi arcõ græ.dempta o sed accipit o græcã litterã quia proprium & Tarcho ut Apollo & Plato.& rapho pro raphon.

Tarentum urbs inclyta calabriæ circa salentinorũ confinia,a tara Neptunni filio secundũ Seruium ædificatum a paláto aucta.lusti.iu. græ.tarantum ut talantum.

Taras Neptunni filius ut dictum est.

Taraco hispaniæ nobile oppidum est uino & pstantia uirorum portu tamen caret.

Trasimenus lacus hodie perusinus dicitur in ter perusiã & crotonam.

Taurus asiæ mons idem quod taurois mõs eé creditur:q uarioq ac longo flexu in oceanum tendens diuersa nomina assumit & in terdum idem repetit.

Thamesis fluuius interiorẽ angliam interfluit a maritimis ciuitatibus diuidens a mari circi ter passuum millibus octuoagita id uno om nino loco uado traicitur & in mediterraneis illius locis insulæ oriens nauigabilisq oceanum influit.

Tauriaci aliter rauciaci populi germaniæ pxi mi nemetũ & heluetiorũ finibus a qbus silua hertinia orit & fortis erant raniaci q pxi mi heluetiis circa basiliensiũ fines habitabãt hi tamen ercinia siluæ nõ erant proximi sed basení siluæ quæ nigra dicitur interfluente tamen rheno.

Tauromínium colonia in sicilia ad promõtoriũ parum ãtea naxos dicebatur Plinius acu tissimus ruppibus ut refert apianus.

Taurus ipse ab eois littoribus exurgẽs uastæ sa tis attolit,deinde dextro latere ad septẽtrionẽ sinistro ad meridiem uersum.It in occidẽ tẽ rectus & perpetuo iugo magnarũ q genti um q dorsũ agit terminus ubi terras dirimi tur exit in pelagus.idẽ aũt & totus ut dictus est,dicit ẽt qua spectat orientẽ deide hemodes & caucasus & propanisus. Tũ caspiæ pylæ nymphates & armeniæ pylæ & ubi iã nostra maria cõtingit taurus iterum.

Tauri populi post sarmatas iphigeniæ & ore stis aduentu maxime memorat imanes sunt moribus immanẽq famã habẽt solent pro uictimis aduenas cedere.

Tarentinus sinus primus dicitur inter promõ toria salẽ & lacinium in eo q sunt tarentus metapontum heraclea.Croto turium.Pom.

Tarentum conditum est a therapneis idem la cedæmonis.

Taurus & rheticomontiũ altissimi in germania nisi quorum nomina uix est eloqui ore romano.Pom.

Tharsis ab aliquibus cilicia dicta eo qd metro polis eius tharsis dicitur de qua ciuitate erat ẽt Paulus apostolus q ait ego sũ a tharso cili ciæ aliqui carthaginẽ intellexerunt fortasse aliquando sit nominata quia ab aliis cartha go ab aliis tharsis nominata Augustinus in xlvii.psalmo.

Tarteia in calpe est ut quidam putant aliquan do tartesios & quã transuecti ex africa phoe nices habitant atq unde nos sumus emgẽte ratum entellana & bello & belipho usq ad lunonis promontoriũ drã fieri occupat.Põ.

Taurubile nomẽ a cosmographis pter missũẽ sed puto fictũ eẽ a Papinio atq ita appellari uiã herculeam septem stadiorum ante lucrinum in exteriore parte cuius meminerunt Strabo & Diodorus.nam structa ẽ causa tra ducẽdarũ boũ ταυρος autẽ græ. latine tau rũ βαλλω iacio siue traicio significat idẽ taurubile.

Tarna urbs apud Home. quam dicunt postea sardis dictam.

Tarpeia filia Tarpei qui arcẽ sabinis prodidit.

Tarsus urbs clarissima ciciliæ quã Perseus Danaes filius ædificauit.Plini.v.per quã cyenus defluit apostoli.Pau.patria.

Tartarus locus infernalis a græ.ταραττω me cõturbor & in plurali neutri generis tantũ.

Tartessus locus ultra columnas Herculis.

Tauras uaccas steriles dici existimant hac de causa q non magis pariant q̃ tauri.

Tauri appellabantur ludi in honorem deorũ inferorum facti.instituti autem uident hac de causa regnante superbo Tarquino cũ magna incidisset pestilẽtia in mulieres grauidas quæ fuerant facta ex carne diu uendita populo taurorũ:ob hoc diis iferis instituti ludi & uocati sunt.Festus.

Taura appellatur uacca q̃ sterilis est. quæpræ gnans est horda ab ea infausti dies hordalia nominant q cũ hordæ boues imolant .V.

Taurelia sacrificia erant.Asco.pe.

Taurus pro boue forn.Vir.Inde taurinus ĩ lõ ga & ita oĩa a mutis ĩ hac forma:aprinus for micinus:leporinus:hirũdinus: caprius lupinus:porcius:ouinus:suinus.ouillas & suillas diminutiua secũdũ Priscia.

Taurus etiam mons. Plini.quinto isolinus ab ĩdico mari inter ægyptũ & pãphilicum pela gus riphæis iugis anectitur.& diuersa habet noĩa secũdũ gẽtes apud indos hyamos: apd parthos præmfates.Inde taurus altissima ps caucasus:qd Põpo.negat qd euphrates allu it caucasũ a sinistra taurum a dextera.

Tauromenim mons in sicilia cum urbe asp rimus romanorum colonia,Inde taurominitanus ut drepanitatius.

Tauromunius siciliæ fluuius & oppidũ iter syracusas & messanã q̃ appellat̃ & eusobõcoia

Taunus mons est germaniæ altissimus.

Tauchira urbs brachæorum in libya.

Tautologia idem eloquium ut si fata uirũ seruant si uescitur aura.

Taxat & taxatio a uerbo tango dicuntur ũde & taxatores a scænicis dicuntur q̃ alterutrũ maledictis tangunt. Fe.

Taxare præssius crebriusque est q̃ tangere ũde id proculdubio inclinatum ẽ. & iactare multo susius largiusque est q̃ iacere unde id uerbum tractum est. sic etiam quassare q̃ quatere. Macrobius de saturna.

Taxi sensim uel occulte. Põ. in bu. Adoptatu clã destino tacitus taxi perspecturi p cãtũ.

Taxis pro tetigeris. Vario in modio sed periculo ne meum taxis librum. No.

Taxus uenenata arbor est quæ habũdat i corsica. Vir. in buc. Sic tua cyrneas fugiãt examina taxos. Seruius.

Taxus arbor uenenata. Vir. ii. geor. Neu propius tectis taxum sint. Ser.

Taxus arbor de qua in similace generis fœminini pro animali masculini.

Taxare est maledictis tangere. Sueto. lib. ii. Sed etiã ut nũmulam nepotem sic taxat augustũ & xii. diuortium suum cum uxore taxasset.

Talthybius agamennonis præco: qui cum eurybate missi sunt ad Achillem p Briseidæ.

Talpius græcus ad troiam.

Talamus coniugis utriusque cubiculum.

Thalia una musarum græce accentũ habet in prima uel in secunda: a θάλω græ. germino uel uiræo græ. prolatũ. nã thalia dici debuit ut citerea & noria: nam et in e secundũ Ser. sed non seruatur: ut nilus nilos spõdeus spõdios & una gratiarum uel hæc uel alia.

Thalassius qui pulcherrimam uirginem in rapiu sabinarum habuit amare deductum.

Tau inus nomen proprium.

Thaxii populi thraciæ in insula thaxo ubi auri materia & alia metalla fodiuntur.

Thaxos una ex cycladibus unde thaxium marmor ut ait Pli. pauli aũt tharõ cõdiderunt ut scribit Thucydides & Strabo caristo urbs euboeæ in rippa sub monte ubi erat apollinis marmasii tẽplũ lapis illic nascebat̃ quẽ pectebant & texebãt mantilia inde cõficiebantur egregie cõtexta plura apud Strabonem.

Tasium genus uini a tasis græ. detentio.

Tasium uinum. Ody. x.

Thaumãtias iris a thauma miraculũ quasi miraculi filia.

Thamyra uel thamiris græ. θάμυρις thracius cantandi peritus. de quo Hom. li. ii. Ili. cũ ex œchalia nidorio musas obuiã habuisset eas ad certamẽ prouocauit quæ ei & modulandi peritiam & usum abstulerunt penitus.

Thamyras philamonis filius & arsinoes.

Thamanei populi in scythia asiæ.

Thamyris quẽ cũ musis concertasse ausus sit & musica & humano sensu. mulctatum Homerus refert.

Thanaei scythiæ populi.

Thanatos mors.

Thaxiũ uinũ si dicat̃ a thaxo isula seruat aspirationẽ sin a noie tasis q̃ est detẽrior caret ea.

Thauma thessaliæ locus.

Thales unus ex septem. Lau.

Thalus ramulus siue germen unde puto dici thalleam arborum.

Trabes proprie dicunt̃ duo ligna cõpacta. Fe.

Trabs. Varro in parme. Alia trabs ppius in humũ accedẽs pxime fregit ramos cadẽs. No.

Trabea toga ẽ augurum de croco & purpura. Vir. vii æn. Ipse quirinali lituo puaq; sedebat succinctus trabea. Ser.

Trabica nauis qd sit trabibus confixa. Pacuuius labitur trabica in alueos. Fe.

Thracis dictus est ex edonis urbe siue odresius ut scribit Pausanias quoniã illic sit narus is theologiã scripsit tribus millibus uersuũ.

Tracali appellant̃ muricum ac purpuræ superiores partes. unde ariminenses maritimi homines cognomen traxerunt tracali. Fe.

Tractim ut sensim idest diutine longo tractu. Plaut. i amphi. Quid si illum ego tractim tãgam ut dormiat. No.

Tractim iugiter sine intermissione. Vir. quarto geor. tractimque susurrant. Ser.

Tractus plaga regio. Vir. ii. geor. iudicio ẽ tractu surgens oleaster eodem. Ser.

Tragus genus conchæ mali saporis. Fe.

Tragula genus teli dicta qd scuto ifixa trahat̃ Festus. pompeus.

Tragula ab eo qd trahatur per terram. Varro.

Tradi rem si stipulamur nõ intelligimus proprietatem eius dare stipulationem si tãtum tradit. Pau. de uerbo. signifi.

Transigit qui quasi de re dubia & lite incerta nec finita transigit. pacisc̃itur uero qui donationis causa rem certam & indubitatam liberalitate remittit. Vlpianus de transactio.

Transacta finitaue intelligere debemus nõ solũ de quibus controuersia fuit: sed etiã quæ sine controuersia sit possessa. & sunt iudicia terminata transactione cõposita longo tẽporis silentio finita. Pau. de uer. signi.

Thargilion athenienses mensam habebant.

Thracia ante sithon dicta est.

Transfuga non solum is accipiendus est q aut ad hostes aut bello transfugit: sed & qui per indutiarũ tẽpus aut ad eas cũ quibus nulla

amicitia est fide suspecta transfugit. Pau.

Trai. ctitia pecunia est quæ trans mare uehit cæteq; si eodem loco cõsumat non erit traiecticia: sed uidendum an merces ex ea pecunia cõperatæ in ea causa habeant & interest utrum etiam ipse periculo creditoris nauigent. tũc enim traiecticia pecunia fit. Modestinus de nautico fœnore.

Tractatrix ueneris nã utebant hoc remedio antiqui ut celsus meminit ut iuberent puerum fricare humeros quẽ martialis tractatorem appellat & ancillã id faciẽtem tractatricem. nam tractare est frequẽter tangere.

Thratius ut dictum est bosphoros distermiat Europam ab Asia stadiis quinq; ipsis in faucibus oppidum in ore templum est oppidi nomen calchedon autor archyas megarẽsiũ princeps tẽpli numen iuppiter conditor iseidit hic iam sese ingẽs pontus aperit. nisi qua promõtoria sunt huc atq; illuc lõgo rectoq; limite extẽnis sinnarus cætera sed quia contra minus q̃ ad læuam & ad dextram abscesit mollibusq; fastigiis donec angustos utrinque angulos facit. Inflectit ad formã scythici arcus maxime incuruus breuis atrox nebulosus raris stationibus nõ molli atq; arenoso circũdatus littore uicinus aquilõibus & quia nõ profundus est fluctuosus atq; feruens olim excolentium sæuo admodũ ingenio axenus post cõmertio aliaq; gentiũ mollibus aliquantum moribus dictus euximis. Thracũ mores una gens habitant aliis: aliisq; pditi & nominibus & moribus: quidam feri sunt & ad mortem paratissimi getæ utiq; id uaria opinio perficit. alii redituras putant animas obeuntium alii & si non redeant nõ extigui tamẽ sed ad beatiora trãsire alii emori qdẽ sed id melius eẽ q̃ uiuere. Itaq; lugent apud quosdã puerperia natiq; deflent funera cõtra festa sunt & uelut sacra cantu lusuque celebrãt ne fœminis qdẽ segnis est aius sup mortuoq; uiroq; corpora iterfici simulque sepeliri uotũ eximiũ hẽnt & quia plures simul singulis nuptæ sunt. cuius id sit decus apud iudicaturos magno certamine affectã moribus dat: estq; maximæ lætũ: cum i hoc contẽdit uincit Mœrẽ alii uocibus efferũt at qbus consolari eos animus est at me opes que ad rogos deferũt paratiq; ut dictirãt cũ fato iacentis si det in manus uel pacisci. Cũ decernũt ubi nec pugnæ nec pecuniæ locus sit manẽtq; dominos proci nupturæ uirgies nõ apparẽtibus uiris tradũt. sed publice aut locatur ducendæ: aut ueneũt utrũ fiat ex spetie & moribus causa est probæ formosæq; i pcio sunt. cæteras q habeãt mercede quærũtur uiri usus quibusdã ignotus est epulantibus tamẽ ubi sup ignes quos circũsidẽt qdã fœmina ingesta sũt similis ebrietati hilaritas ex nidore contingit.

Tragula est asta. Salu. lib. iiii. hi. Audissius atq; præparatis ducibus & metellis ictu tragulæ sauciaret. Var. i mele. Aut ille ceruũ q uolati le currẽs ipso sequit tragulaue traiecit. No.

Trahere cõsuetudie manifestã hẽt significatione. Vir. h. ii. æn. altaria ipa tremẽtẽ traxit. N.

Trahere per terram ducere. Virg. i. æn. lora tenens tamen huic coruix comæq; trahunt p terrã. Lucre. libro octauo. per scopulos miserum trahitur per saxa cadaur. No.

Trahere est rursus leuare. Tul. de na. deo. li. ii. Et regẽ qui fossiõe terrã fumare calẽtem atque etiam ex puteis iugibus calidã aquã trahit. Plau. in amphi. Ego illi puteo si occepso animam omnẽ intertraxero. No.

Traduces uitium fieri possunt ut mediolanẽses faciunt in arboribus q̃s uocãt opulos. V.

Trama qđ tranat frigus. Var.

Trames in trauerso dictus. Pla in parasito. pigro domũ ire cœpi tramite dextera uia. V.

Transtra & tabulæ nauiũ dicunt: & tigna quæ pro pariete i parietẽ porrigũtur. Fe.

Traha genus uehiculi a trahendo dictum nõ habet rotas. Seruius.

Traho cum festinatione adduco. Virgilius. ii. æne. pastores magno ad regem clamore trahebant Et conuentus trahit in medios. Ser.

Traianus imperator consuluit Apollinem assi iũ cuius simulacrũ ẽ i ciuitate heliopoli. M.

Transẽna nõ ut qdã putant transitus sed est fenestra. Cic. de. ora. li. i. Nũc peto a crasso ut illã copiã quã cõstructã. uno in loco quasi per transenna ptereuntes stricti aspeximus. Sal. histo. li. ii. trãsenna dimissum uictoriæ simulacrum cum machinato strepitu coronã capiti imponebat metello reor. N.

Transmittere trahere derelinquere. Lu. xxviii. Palæmon & amarius mortem transmisit suam stolam quam dicunt. No.

Transgressus a pedũ gradu pprie dicit sed auctoritas uetusta liberiorẽ loquẽdi usum dedit. Sal. li. i. hi. Et de his q nauigassẽt & de ipsis nauibus eo uerbo uti uoluit in qbus gradus nõ sit defectio nactus obscura noctem estu secũdo ac ide q transgressus oẽs recepit modos pceptus a lusitanis. alibi de scaphis: ac hæ paulu nimio pgresse iter. tũ sicco onere cũ pauor corpora agitabat depmebãt. No.

Transmitto celeriter transeo. Vir. quarto æn. alia de parte patentis transmittunt cursu cãpos. Seruius.

Transmissum transgressum dixit. Salu. Asinio polioni in quadam epistola quam ad plancũ scripsit. Salus. in eodem li. non eos solũ q na-

tibus ueherentur: sed & scaphas quoq; nanes träsgressas dicit. Verba ipsa de scaphis po sui Earü ille paululü progressæ nimio simul & incerto onere cum pauor corpora agitaue rat deprimebantur. Au.gel.

Transuersi casus sunt q ab recto casu obliq de clinantur. ut albus albi. bo. Val.

Trapetes molæ oleariæ. & uocant trapetas a te rendo nisi græcum est τραπητας. Va.

Transenna extentus funis dicitur. Salu. machi nato strepitu transenna coronä in capite im ponebant. Seruius.

Transenna fenestra. M. Tul. i. de ora. Nunc pe to a crasso ut illam copiä ornamentorum su orum q cöstructa uno in loco quasi p transe nam prætereuntes strictim aspeximus. Ser.

Trapetum mola oliuaria. Vir. ii. geor. Teritur sicionia bacca trapetis. Ser.

Transcribo trado. Vir. vii æn. Et tua dardane is träscribi sceptra colöis. hic sermo tractus est de pecunia. Seruius.

Tracula nomen uiri delitiosi ut Lucilius.

Trapetum dicitur mola torcularis.

Traduces Corn. Tacitus. ea cüctatione spacium uinitoribus datü in uineas nexu traducum impedicas refugiendi.

Technas dicimus artes dolosque qua uoce no stri utunt comici üde cacotechnia mala ars siue uiciositas dolositasq; græce näq; techne ars est & dolus.

Tædet pertesü mittit. dicimus & ptesus ut Su eto. li. i. alexandri imagini animaduersa inge muit & quasi ptesus ignauiä suam: nä gro ad iungi solet. Vir. iiii. li nö pertesü thalami tædæq; fuisset antiqui eni actö utebant. Teré. hei mihi non hac te pudet & quem neq; pu det quicquam.

Thebe ante diluuium agyge conditæ.

Tectorium calcé antiq dixerunt quam parie tes exteriori parte oblinuntur & opus tecto rium q extra preciosum est leuigatum.

Thenophiö locum dicimus commentationis & cönsiderationis uel artificii techne. n. est ars siue artificum.

Teanum oppidum marucinorum.

Theon ultra sinum gaditanum mös altus ut græci uocant perpetuis ignibus flagrat ultra moté uiret collis longo tractu longis littori bus obductus unde uisunt parentes magis campi q ut pspici possint. Panum satyrorü que hinc opinio causæ fidé cepit q cü i his nihil culti sic nullæ habitantium sedes nul la uestigia solitudo in diem uasta & silentiü uastius nocte crebri ignes micät & ueluti ca stra late iacentia ostendunt crepant cymba la & tympana audiunt q; tibiæ sonantes ma ius humanis. Pom.

Telogenius perfectus genius uel perfestus

Theleboe insula est inter leucadiä & achaiam ubi taphius & thelebous fratres fuerüt tele bous exiguü regnum fratres reliquit sponte que discedens colonos duxit capreas in cam paniam unde capreæ dictæ sunt.

Tædium est angor mentis & animi non cor poris ualitudo. Ser.

Tedulü fastidiosum semé q oibus é tædiü. Fe.

Tegetes a tegendo. Var. de re rusti. Si quæ fiüt de cänabi lino iunco palma scirpo. ut funes restes tegetes quoque fundo sumi non potu erunt. Nonius.

Tegilium cuculi uinculi ex scirpo factü. Plau. tegilium mihi aret id si uis dabo.

Tegillü diminutiuü a tecto. Var. sexq; ulysse. uigilare uolitäs mulsus aquä & nubibus tor tä idicat fore ut tegillü pastor sibi sumat. N.

Thearus fluuius thraciæ ad cuius caput Dari us ad scythas pficiscens tribus diebus castra habuit: & delectatus lympidia eius aqua co lüna apposuit græcis litteris secundü Hero. quæ ita sonant othearí fluuii fons cü oium fluuiorum optimam & pulcherrimam pferas aquam & ad te Darius Histaspis filius plag & mesopotamiæ rex oium hominü optíus & pulcherrimus ad scythas pficiscens puene rit. hæc quoque tibi inscripta apposuit.

Tela etiä lapides dici posse auctoritas docuit: & oia quæcüq; iaciunt. Sisen li. iiii. hist. Ma nulis lapides dispartit ppterea qd is ager oís eiusmodi telis indigeat No.

Telorü iaculorü gladiorum uocabula quæ in hi storiis ueteribus scripta sunt. libitü forte no bis est sedentibus in rheda cöquirere: ne qui dé aniarum ineptiarum uacanté stupétéq; animü occupare quæ tu igitur suppetierät hæc süt hasta. pilü. phalarica: solliferrea: gesa: läceæ: spi rumugeltri: faces: tragulæ: frameæ: melaculæ cateiæ: ompheæ: scorpii: siböes: scilices: ue ruta. enses: sicæ: machereæ spatæ lingulæ Pu giones clinaculæ. De lingula quomä non é nimium frequens admonendü existimo. Li gulä ueteres dixerüt gladiolü oblögü in spe cié linguæ factü cü meminit Neui. in tragœ dia hesiona uersü Neui apposui. Siue ide mo ré gerere uideat lingulä uel lingula. Ité rü phea genus teli & thracæ natiöis positúque hoc uocabulü é i Qui. Ennii änaliu. iiii. A. g.

Telum secüdü græca etymologiä dicit a græ. τηλου quicqd longe iaci potest siue gladius siue securis. Virgili. At nö hoc telü q in mea dextera uersat & sequit cösurgit in ensem. S.

Tellus & terra in hoc differüt quod illa deam significat. terra uero elementum. Ser.

Telaulus liburnorum fluuius.

Telis sordonum fluuius.

Telum uulgo quidẽ id appellatur qd ab arcu mittitur. sed nũc omnino significat̃ qd mittitur manu. ita sequitur. ut & lapis & lignum & ferrum hoc noie contineat̃ dictũq; ab eo qd in longũ mittitur. Caius de uet. signi.

Telamon æaci. f. frater Pelei. rex salaminæ pater Aiacis.

Telectus rex laconiæ.

Telemachus filius Vlyssis ex penelope.

Telemus cyclops uates qui Polypheum oceceãdũ ab Vlysse ꝓdixit Theocritus & Home. Oui. Telephũ dicit si correctus est textus.

Telephus herculis. f. ex auge nympha lactatus a cerua in siluis expositus in lycia cithẽsibus ĩperauit ab Achille dũ Vlyssẽ persequit̃ uulneratus in fœmore. qui iterũ ab eo uulneratus secundũ Oraculum sanatus est. Pli. dicit limatura ferri in ẽplastris sanatũ ab Achille.

Telegonus Vlyssis ex Circe. f. qui patrem incognitum interemit.

Telesco oceani & tethyos filia.

Telys sybaticum tyrannus genitiuo telyos.

Telesarcus ciuis samius.

Telestor pater Eurypiles.

Telechines marris filii cũ caphinam oceam filia neptunnũ educarunt artium inuentores fuerunt statuas deorũ fecerunt primi ab ipsis apollo apud lyndios telechinus dicit̃ iũo & nymphiæ apud alisios telechines non nulli tradiderũt eos proprias formas morare solitos ĩnuidosq; fuisse in artium disciplinas & eosdẽ fascinatores solitosq; infundere aquã stygiam plantis & animalius alii ab æmulis i fictum aiunt eosdem dictos idæos dactylos eabiros & coribantas non nulli tradunt.

Telonæum ubi uectigal exigitur.

Telos tributum & pensio.

Tellus atheniensis quam Solon Crœso beatiorem putauit.

Telũ quicquid iaci potest a τῆλον græce longum aliquando oro gladio.

Techna ars ĩde technides artifex calotechnus & cacotechnus.

Tectorium illinimentum ẽ & quasi pauimẽtũ parietis atque ĩcrustatio. Lau.

Temerare uiolare sacra & contaminare dictũ uidelicet a temeritate. Festus.

Temetum uinũ. ũde temelẽtus & temulẽtia. F.

Temulenta est ebriosa a temeto q̃ est uinum q̃ attentet. Plau. in aululatia. Quia temeti nihil allatũ intelligo. Idẽ in trucu. Siue adeo caret temeto tamẽ ĩgenio ĩprobus. M. T. de re puili. iiii. Ita magnã uim habet disciplina uerecundiæ carent temeto oẽs mulieres. Varro est modus matulæ trulla quid si in omni uita helluo olfacit temetum. N.

Temulentus uinolentus hoc est ebriosus quia temetum uinum est. Vnde abstemius sobrius. dictũ aũt temetũ ab eo q̃ teneret mentẽ. & producit primam syllabam temulẽtus uino temeratius natura. Teren. in an. Sane pol temulenta est. Donatus.

Temerius Ac. in didascolo. Sed euripides q. coros temerius in fabulas. No.

Temeritudinem ꝓ temeritate. Pacu in dolore ste Ennio tyranni neui temeritudinem. No.

Temerarium metuendũ & sollicitum. Plau. in asina. Sed quid q̃ picus ulmũ tũdit haud remerarium est & i sequẽtibus. No.

Temerarũ sicuti plærũq; a temeritate. N.

Temeriter. Acti. i ãphi. hoc ĩ re ẽ q̃ tũ tã temeriter meã beniuolẽtiã ĩteriſſe es tatus. No.

Temere. i. sine causa. Vir. viii. æn. haud temere uisum. Te. haud temere est. Interdũ autẽ fortuitu significat. alias male alias proinde. No.

Temere improuide incõsulto. Ae. in an. Sed dico tibi ne temere facias. Ser.

Temere sine causa. Te. in heau. Miror quid ex pyrheo abierit. nã ibi custos publice est nũc non temere est. Ser.

Temo ũde & cur dicat̃ latet arbitror ãtiquos rusticos primũ notaſſe quædã in cœlo signa quæ p̃ster alia erãt ĩsignia atq; ad aliquẽ usũ culturæ tẽpus designãdũ cõuenire aiaduertebant equis: signarũt has stellas quas græci ut Home. uocat ἅμαξαν idest propinqua equis signum bœten & nostri eas septem stellas boues & temonẽ: & ꝓpe eas axem. Var.

Temo dictus a tenendo. is enim continet iugum. Varro.

Temnere contẽnere Luc. libro tertio. Quodque adeo fuerint qui tẽnere rite superbum. Virgi. libro sexto Discite iusticiam mõiti & non temnere diuos. No.

Tendere significat proprie pertinacẽ cõtẽtiõẽ Vir. Vasto certamine tendunt. Te. in heau. miles tendere ĩ iurgium. Do.

Temperans consulens prouidens moderatus. Vir. Iam sibi tum curuis male temperat ũda carinis. Teren. in phor. Si est patrue culpã ut antipho in se admiserit ex qua re minus foret rei aut famæ temperans non causam dico quin qd meritus sit ferat. Do.

Tempestatem pro tempore frequenter dixerunt. Festus.

Tempesta tempestiua.

Tempestas tempus Salu. in iugurtha. Ea tẽpestate in exercitu nostro fuere q̃ plures noui atque ignobiles. Luc. xxvii. iam qua tẽpestate uiuo certo fine ad me recipio. Pacuuius i teucro Quoniam te post multis obeor tẽpestatibus. M. T. de senectute Cursus est certus ætatis & uia naturæ eaque simplex suaque cuique parti ætatis tẽpestiuitas ẽ. Varro

de endimiõibus. Cũ sermone coenulam uari
áus íterea tonuit bone tépestate serena. No.

Tempestas & uentus & aura & tempus. Virgi. iii. æne. Dii maris & terræ tempestatumque potentes. Seruius.

Tẽpestas malã tẽpestatẽ significat. Titus Liui. li. viii. ab urbe cõdita. Et cũ tẽpestas neutro íclinata spẽ dimicationis diræ misse. Ser.

Tẽpestas .i. tẽpus. Oui. li. i. meta. nõ ego ꝑ mũdi regno magis anxius illa tẽpestate fui. Ser.

Tempe nemus æmoniæ inter ossam & olympum lon. v. pas. altissimis arboribus utraque penei rippa gramine auium concentu aquarum sonitu amoenissima.

Tempsa ciuitas brutiorum. Tor.

Tembrius fluuius iuxta Pontum. Tor.

Tempæ proprie loca thæssaliæ sũt amoena ut Luca. lã super herculeas fauces nemorosaq; tẽpæ. abusiue aũt cuiuscunq; loci amoenitas Vir. ii. geor. uiuique lacus & frigida tẽpæ. S.

Tempora tria in uerborum genere quæ tẽpora significant ꝙ ea erãt tria, præteritũ præsẽs & futurum. Declinando facienda fuit triplex ut a saluto salutabam salutabo. Cum item ꝑsonarum natura triplex qui loquitur de quo hæc ab eodem uerbo declinata quæ í copia uerborum explicabuntur. Var.

Tempus esse dicunt interuallum mũdi & motus id diuisum in partis aliquot: maxime ab solis & lunæ cursu: itaque ab eorum tenore tẽperato tp̃s dictum, ũde tempestiuus. Var.

Tempora duorum generum sunt: unũ annale ꝙ sol suo cursu finit alterum menstruum ꝙ luna circũiens compræhendit. Var.

Tẽplum significat & ædificium deo sacratũ & dignũ qd in ædificio transuersũ ponit. Fe.

Templũ etiam sepulchrũ dici põt ueterum auctoritate. Virg. iiii. æn. ꝑterea fuit i tectis de marmore tẽplum coniugis antiqui. No.

Templum unus erit quẽ tu tolles in cerula tẽpla coeli. Templum tribus modis dicitur ab natura ab auspicando: & a similitudine: a natura in coelo: ab auspiciis in terra: a similitudine sub terra. in coelo templũ dicit ut i hecuba. O magna coeli templa cõmixta stellis splendidis. In terra ut hyperboea scrupea saxa bacchi tẽpla prope aggredit. sub terra ut andromacha a cherusia tẽpla alta atque horchi saluete inferi: qua quia initium erat oculo a tuendo primo templum dictũ quo circa coeli atrium dictũ templum sic cõtremuit templum magnum Iouis altitonãtis. idest atrium: ut ait Neuius in ermiphorũ acheru lo scriptum stat. Eius templi partes quattuor dicũtur: sinistra ab oriente: dextera ab occasu: antica ad meridiem postica ad septẽtrionem. in terris dictum tẽplum locus augurii aut auspicii causa. Varro.

Tẽplum a tueor. Enni. Contempla & templũ cæteris ad leuam aspice. Var.

Temperatũra pro tẽperie. Varro. Quæro utrũ hoc adduxerit coeli tẽperatura an terræ, bonitas. Nonius.

Tentari est exerceri. Virgili. libro tertio æne. Tentabit sese atq; irasci in cornua discet. Arboris innixus trunco. No.

Tentare experiri. Vir. li. viii. His fretus non legatos nec primam per artem tẽtamenta tui pepigi. Nonius.

Tentare aggredi. Vir. li. ii. Exemplo tentanda fuga canit æquore calchas. No.

Tentare petere dare. Vir. li. iii. æne. ũde laborũ tentare auxilium iubeat. No.

Tẽperatura ꝑ tẽperie. Var. Quæro utrũ hoc adduxerit coeli tẽpatura an terræ bõitas. N.

Tenacia est perseuerantia & duricia. Ennius. hectoris lustris ducet quadrupedũ iugo i uitam doma infrena & iũge ualida quorum tenacia infrenari nimis. No.

Tenacia parsimonia. Afra. in priuigno. uixisti tristis durus difficilis tenax. No.

Tendere est habitare: tabernacula & hospitia ponere. Vir. li. ii. æn. Hic dolopũ manus hic seuus tendebat Achilles. No.

Tendere insidiari decipere: dictum a tendicula Te. in phor. quia non accipitri tenditur nec miluo. Nonius.

Tendere est proprie laxitatem distendere & sine rugis facere. Virgi. lib viii. Tendunt uela noti. Idem libro. v. tendebãtque manus ripæ ulterioris amore. No.

Tendere est dirigere. Vir. li. i. æn. per tot discrimina rerum tendimus in latiũ. Idẽ lib. secũdo. Ad coelum tendens ardẽtia lumina. No.

Tendere contendere. Virg. lib. ii. æn. Ille simul manibus tendit diuellere nodos. Idem li. vi. Equo discrimine pistrix centaurusque locũ tendunt superare priorem. No.

Tenerescere tenerum esse. Luci. li. iii. scilicet in tenero tenerescere corpore mentes.

Tendo tentoria habeo. Vir. ii. æn. hic seuus tẽdebat achilles. Ser.

Tenerum significat gracilentum. Vir. li. iiii. ge. Et res í tenera pecori gratissimus herba. N.

Teneritas pro teneritudo. Cice. de finibus bonorũ & malorum libro. v. In primo enim ortu inest teneritas ac mollicia quædam. No.

Tenet sicut est usus significat apprehendit detinet. Vir. libro quarto æn. uerum ubi correptum manibus uinculisque tenebis. Tullius in uerrem in diuinatione. Non te sed hũc libet esse responsurum quẽ monitor tuus hic tenet. Nonius.

Tenet inhabitat possidet. Vir. li. quarto geor.

Quæ gurgitis huius ima tenet. No.
Tenet prohibet. Vir. ii. æn. Spes etiã pecus om ne tenendum. Nonius.
Tenet compescit supprimit. Vir. quarto geor. tenuitq; hianna cerbarus ora. No.
Tenet tetigit. Virg. li. i. geor. Omnis abundans exit & obducto lato tenet omnia limo. No.
Tenet dirigit. Vi. li. primo æn. Sed uos qui tãdem quibus aduenistis ab oris quoue tenetis iter. Nonius.
Tener intelligit dicit. Te. in an. Id paues ne ducas illam tu aũt ne ducas. Rem tenes. No.
Teneo defendo. & est militare uerbum. Virgi. viii. æn. I sũmo castos tarpiæ manibus arctis stabat tẽplo. & capitolia celsa tenebat. Ser.
Teneo possideo. Virgi. quarto geor. In medio mihi cæsar erit templũque tenebit. No.
Teneo impleo. Vir. ii. æn. Iuuat euasisse tot urbes argolicas mediosque fugã tenuisse p hostes. & ni teneant cursus. i. impleant. No.
Teneo scio intelligo noui. Cicero de oratore lib. i. Neq; ego ita teneo uti q docent. Ter. in an. nã andriæ illi id erat nomen. cui lubiecit: sosias teneo idest intelligo. No.
Tenedos insula in ore hellespontiaq; tenes cultoribus uacuam tenuit qui infamatus est q cũ nouerca cõcubuisset a quo & insula denominata est: ũde & Vir. tenedos notissima fama isula. Et Cice. Tenen ipm cuius ex nomine tenedos nominatur. Ser.
Tenor dictus cõtinuatio. Vir. li. ii. geo a lumie habuisse tenorẽ crediderim. No.
Thesaurum ueteres antiqui sine h littera proferebant. Donatus.
Tẽsa uehiculũ argẽteum quo exuuiæ deorum ludis circẽsibus in circulum ad puluinar uehebantur Festus.
Tenta dictum pro expensa. Luc. lib. ii. Tympa tẽpla sonant palmis cymbala circũ. Idẽ. li. vi. Duraq; i ore iacẽs rictu frons tenta manebat. Luc. sat. li. vi. tres a deucalione grabati testibus tẽti. Idẽ li. xi. Hic ubi cõcessũ pellesq; i ordie tẽtæ. Et li. xxx. Hic ut musipula tẽta caq; scorpios cauda sublata. No.
Tentar aggreditur. Vir. secũdo æn. Extẽplo tẽtanda fuga canit æquora calchas.
Tentipelium genus calciamẽti ferratum quo pelles extenduntur. Fest.
Tenus significat finẽ ut cũ dicius hactenus. F.
Tenus ẽ loquẽs dictus a tẽdicula. Plau. in bac. Nũc abtrasẽna turdus lubricũ petit pendebit hodie pulchre ita itendi tenum. No.
Tenue uehemens. Vir. li. ii. geo. Tenuis lageos tentatura pedes olim uicturaq; liguam. No.
Tenue foecundum. Vir. li. ii. geo. Tenuis ubi argilla & dumosus calculus aruis.
Tenue tenere. Tul. de suppliciis i uerrẽ reticulũ sibi ad naris admouebat tẽuissio lino. N.
Tenue frigidum Vir. i. geor. Ne tenues pluuiæ rapidiue potentia solis acrior. Idem libro tertio. Cum tenues dare rursus aquas. No.
Tenue puum exiguum. Tulli. in horrẽsio. Fũdum non mediocri pecunia sed etiam tenui percipere possumus. Vir. libro qnto. Tenuis que piget cognoscere curas. No.
Tempte credebatur esse fortiũ deæ quod tenendi haberent potestatem. Fe.
Tenerũ delicatum. Hora. car. nec tenerũ lycida miraberis. Acron.
Tendentes cõtẽdentes. Hora. car. fratresq; tendẽtes opaco pelliõ ĩposuisse olympo. Ac.
Tendo tensum & tentum facit. Luca. tensisq; rudentibus actæ. Pri.
Tenus præpositio semper postponitur ablatiuo uel genitiuo casui more græco. P.
Teneo tenui & tenui ueteres dixerũt. Ser. i. ar.
Tenus subsequitur: ut pubetenus.
Tenebricosus & tenebrosus reperitur. La.
Tenus semper postponitur i singulari cũ ablatiuo. ut hactenus: quatẽus: uerbotenus i plurali cum genitiuo: presertim more græcoꝝ cum res est gemina uel numero singulari carẽs. Vir. curuũ tenẽs hispida nãti Quin. atq; nominibus auriũ tenus i usum lĩgua peeperit. significat. n. usq; ad uel nõ ultra: ut gessit consulatum titulo tenus.
Tenothema mons ethiopum occeano occidẽtali rictus flãmis flagrans assiduis.
Tenedus insula contra troiam.
Tenia est extremitas uitæ. Vir. ii. ænei. Fit longe tenia uitæ. Est aũt græcum ταινία & diphthongo scribit. Ser.
Tentoriũ ubi tendimus uela: aut si qd istar uelorũ habet. uel ipsa potius uela siue uelamenta contra iniuriam coeli. Lau.
Tempe montes sũt i thessalia: declinant tribus casibus tantũ. Acron.
Tembrogius phrygiæ fluuius: seu mysiæ in sangarium fluuium decidẽs.
Temedius iõiæ fluuius q a glauco excipit flu.
Terentum locus i campo Martio dictus q ec loco ara diths pris in terra occultaret. Fe.
Teres rotundus & in longitudine. Fe. põ.
Teres est rotũdum aliqd cũ pceritate Vir. vi. Et croceo foetu teretes circũdare trũcos. Et Hora. brachia uultis teretesq; suras. Seruius
Teres longum est & rotũdum. Vir. in buc. Incũbens tereti damon si coepit oliuæ. Ser.
Terebrum instrumentum est tabulæ carpẽtarii scilicet quo perforãt ligna Ser.
Tergiuersare fallere & dictũ mutare & est q̃si tergũ uertere ut ait Plau. i ãphi. uersipellẽ se facit quando iubet. Ma. tul. de offi. li. iii. De tribus generibus quo possunt non in callide

tergiuersatur.No.
Terga dorsa Vir.li.viii.hinc raptas fugiẽtibus ingeris hastas in tergum.No.
Tergum scutum.Vir.li.viii. Aduersi i tergum sulmonis.Idem li.x. Dentibus infrendens & tergo decutit hastas.No.
Tergora dicuntur coria.Vir.li.i.tergora diripiunt costis.Nonius.
Tergora & terga sic distinguunt̃ q̃ tergora coria sunt.terga uero dorsa. Vir.æne.tergora diripiunt costis & uiscera nudãt.Et alibi manibus post terga reuinctis.
Tholus ut Varro ait significat tẽpli testudine tholus itẽ erat ædicula rotũda athenis ĩ qua erat coenatio magistratuũ ut græci scribũt.
Tẽpe locus thessaliæ de quo hoc Pli.i eo cursu tẽpe uocant̃ qnq; miliũ pa.lõgitudie & fere sex latitudie ultra uisum attollẽtibus se dextra læuaq; leniter cõuexis iugis intus sua luce uiridãte adlabitur peneus uiridi calculo ãenus circa rippas grãine cãorus auiũ cõcẽtu
Tenchateri germaniæ populi trãs rhenani qui cũ usi petibus & magna multitudie hoĩum a sueuis diu agitati triẽnio uagãtes rhenum flu.traiecerũt nõ lõge ab hostio quo rhenus ipse mare ĩfluit & menapiorũ agros utrãque fluminis rippã ĩcolẽtiũ.occuparũt quo laus cõstat menapiorũ fines quos plæriq; opinant̃ Iuliacẽses fuisse multo q̃ nũc maiores extitisse hæc gẽs pr̃ hac rheno discuta solicitauit ubi os tunc agrippinẽses uita romanis deficerẽt initio ĩpii uespasiani ut scribit Taci.
Terẽtũ ẽ ĩ cãpo martio trigesio quoq; ãno immolabant̃ alibi martialis cũ sexagenariã diceret ait bis mea romano spectata est uita terẽto terentus romuleus campi martii.
Tergiuersari deliberare.dubitando tp̃s deludere.Cice. pro Planco. Quid taces ;quid dissimulas:qd tergiuersatis.Titus Li.ab urbe cõdita li.ii. Mouebant cõsulem hæc sed tergiuersari res cogebat Ser.
Tergus suis ab eo qđ tegitur.Varro.
Terra terræ sũma poetæ appellarũt.i.sola q̃ sola terri possũt:eandẽ humũ dixere.Ideo En. in terrã cadentis pinsebant humũ.Ideo humatus mortuus q̃ terra obrutus.Var.
Termes ramus diieptus ex arbore nec solus replerus.nec nimis glaber.Fe.
Termetes ligni uermes appellantur.Ser.
Termes palmæ:termes ex arbore cum fructu auulsus græce spadix dicitur.
Termentũ apud Plautũ detrimentum.Fe.
Termino sacra faciebãt q̃ in eius tutela fines agrorũ esse putabant.Deniq; Numa. Pompilius.statuit eum qui terminum exarasset.,& ipsum & boues sacros esse.Fe.
Terminus quo loco colebatur super eum foramen patebat in tecto q̃ nephas esse putabãt terminum intra tectum consistere.Festus.
Termitem spadici & dorici uocant auulsum e palmite termitem cum fructu.Acion.
Termini fines agrorũ a terendo qđ hæ partes ppter limitare & maxie terunt̃.Itaq; cũ his ĩ latio aliquot locis dicit̃:ut apud Acticũ non terminus:sed tarmẽ appellauere.Var.
Terminalia festa q̃ is dies ãni extremus cõstitutus.Duodecimus enim mẽsis fuit februarius:& cũ ĩtercalat̃ ĩferiores quiq; dies duodecimo demunt̃ mensi Var.
Termonem Ennius terminum dixit.
Tero p neglıgẽtiã tẽpora cõsumo.Vir :ĩn.æn. Aut qua spe libicis teris ocia terris.Salu. ibi triẽnium frustra tero Ser.
Terra ut Aelius scribit dicta ab eo q̃ teritur Ita terũ ĩ augurũ libris scripta cũ r uno. Var.
Terra cuiusmodi sit refert:& ad quã refert bona aut nõ bona sit.Et tribus modis dicit̃ cõmuni ppriõ : & cõmixto. Cõmuni ut cũ dicimus orbẽ terrã Italiã aut quẽ aliam.ĩ ea enim et lapis aut harena & cætera generis eius sunt ĩ nominãdo cõprachẽsa.Secũdo modo dicitur terra pprio nomine quæ nullo alio uocabulo neq; nomine abiecto appellat̃.Tertio modo dicitur terra quæ est mixta ĩ qua seri põt & nasci ut argillosa & lapillosa.sic alıæ in hac specie nõ minus sunt multæ.Var.
Terræ dicunt̃ loca infera & ea hominum
Territorium locus cõmunis ,colonis quidem maxime teritur.Var.
Terra omne elemẽtũ.i.ipsum terræ orbẽ significat. Cũ aũt pluraliter dicĩus ,terras aliquas significamus.
Terror a metu dicit̃.ille.n.ĩfert̃ alıis metus autẽ quẽ habẽt timẽtes.ut si dicas.Turnus hẽt terrorem idest timidus est.Ser.
Tertium diẽ serenum Festus.
Terra pro tersa.Varro terra nitet gallia.
Teruncius a tribus unciis quod libelle ualent quarta pars sicut quadrãs assis.Var.
Terminalia festa q̃ is dies ãni extremus cõstitutus.Duodecimus enim mẽsis fuit februarius & cũ intercalat̃ : inferiores quinq; dies duodecimi demũtur menses.
Tergium urbs macedoniæ.unde tegius tegia tegiũ. Porphyrius.
Terga hominis sunt singulariter tergũ; facit & quadrupedum:etiã tergus pluralis tergora facit idest coria:Tergus quoq; iuenit̃ dici & esse eius pluralia tergora.Caper.
Terebra terebellũ non terebella
Terrenus mõs dicimus potius quam terrenus ac terraceus.Lau.
Tergiuersari a pugna desistere uel q̃ nec se uictos rationibus uolunt agnoscere.Liu.libro

secundo. Mouebant cōsulē hæc sed tergiuer sari res cogebat. i. non agnoscere: ueritatem sed eā dissimulare & quasi subterfugere.
Teribis arabiæ fluuius per gurgiacos & alanos fluens cadit in tygrim.
Ter enixa uidetur etiam quæ ter geminos peperit. Paulus de uerborum signi.
Territorium est uniuersitas agroꝝ intra fines cuiusq; ciuitatis qđ ab eo dictū qđē aiūt qđ magistratus eius loci īra hos fines tereundi idest submouēdi hēt ius. Pompo. de uer. sig.
Terebrum & bra. uel a uel a terēdo. Inde terebellum & non terebella.
Teredon uermis qui rodit lignum & a sono]q est uel a terendo:
Terebinthus arbor nigri ligni & splendidi solidi ut buxum. Pli. xiii.
Tereus martis filius ex bistonido nympha rex thraciæ: cuius regia bectia urbs de q̄ Oui. vi.
Teres rotūdus & rotūda. neutro quoq; iūgit. Vir. vii. teriti mos est aptare fragello. Pri.
Tergeo & tergo tersi. Iuue. saucius & rubra de terges uulnera mappa. Idem uasa aspera terget alter: suppinum tersum. Pri.
Tergiuersator quære in præuaricator. Lau.
Teresas flu. siciliæ: non lōge ab iterme colonia
Terias flu. siciliæ carine ciuitate proximus.
Teriodes fluuius in campis scythicis in caspium mare cadens.
Terinus ūbriæ flu. uel q de mōte tauro nascit
Tersos colchorum fluuius agnitiæ regionis.
Tespiades musæ a loco terrestri. Var.
Tessera signū bellicū qđ ad pugnā exeuntibus dat. s. propter confusionē ut in bello Marii Bardeus in syllæ apollo delphicus: in cæsaris uenus genitrix. Vir. æn. vii. It bellū tessera signum. Titus Liuius. vii. ab urbe condita: cæteris omnibus tesseram dari iubet. Ser.
Tesserulæ lapilli ad conficiunda sternandaq; pauimēta ut Cicero de ora. q̄ lepide lexis cō posite ut tesserulæ oēs arte pauimēto atque emblemate uermiculato.
Tessere sūt q̄drati lapilli ἀπὸ τῶν τεσσάρων dictæ idest quattuor. Cic. in catone maiore. Nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquant & tesseras. Ser.
Tesseo ꝑ spolio. Vi. x. æn. dū tessit maona lesus arrhadio īfœlix telo dat pectus ierme. S.
Testamentum Ser. Sulpitius iurisconsultus uir ætatis suæ doctissimus in libro de sacris distentatis secūdo: qua ratione adductus testamentū uerū esse duplex scripserit nō reperio nā cōpositū ē a mēns cōtestatione. Quid igitur calciamētū: qd plaudamētū, qd pauimētū: qd uestimētū. qd alia mille p huiuscemodi formā ꝑductæ ēt nunc ista oia cōposita dicemus Obstrepuisse aūt uidet seruio. uel si
qs est q prior dixit falsa qdē sed non abhorrēs neq; in cōcinna quasi mentis qdā in hoc uocabulo significatio sicut hercle. C. quoq; Terbatio eadē cōcinitas obrepsit. Nā in lib. de religionibus secūdo. Sacellū ē īquit locus paruus deo sacratus cū ara. Deīde addit uerba hæc. Sacellum ex duobus uerbis arbitror cōsitū sacri & cellæ. Hoc qdē scripsit Trebatius. Et quis ignorat & sacellū simplex uerbū esse & non ex sacro & cella copulatū. sed ex sacro diminutiuū uæhemēter errat. A. g.
Testa loco augurio designata. Cice. aspera ait esse & difficilia. Fest.
Testatim minutim. Pom. ī uerte ægroto. Iam istā colaphis comminuissem testatum tibi. No.
Testiculari ē iumētis maribus fœmias: uel mares fœminis admouere: licet alii dicant testiculari. Festus.
Testor pro obtestor idest quæso. Vir. iii. æne. per sidera testor per superos. Ser.
Testor iuro. Vir. ii. æn. uos æterni ignes & nō uiolabile uestrum testor numen ait. Seru.
Testor restificor. Virgi. secūdo æn. testor in occasu nostro. Seruius.
Testudies sūt loca ī ædificiis camerata ad similitudinē aquatiliū testudinū quæ duris tergoribus sunt & incuruis. Vir. æn. li. i. In foribus diuæ media testudine tēpli. Sisen. hist. li. iiii. Ci. Titinnius qdā ciminus ꝑprietas metus ab natura tradita uidet primo ante testudinē cōstituit. deide apud cōsulē causam atque excusationē præferre cœpit. Nonius.
Testudo est scutorū cōnexio curuata ī testudinis modū. Nā ī armorum generibus milites plæruq; sumūt ab aialibus noia. Vir. ix. æne. de testudie sic ait. Cum tamē oēs ferre iuuat subterdēsa testudie casus. & paulo post ostēdit armorū cōnexionē esse testudinē dicens At postq̄ uirtus incēsa uirorū perpetuam rupit deienso milite thracem. Singula cōtinuis cesserunt ictibus arma. Ser.
Testudo camera templi obliqua: quæ ideo sic fit ut simulacri imago cœli reddat imaginem q cōstat esse connexū. Vir. Tum foribus diuæ media testudine templi. Ser.
Terulo aial reptile a similitudine. Var.
Tersum carmē fuisse dicimus quale fuisse horatii tradit fabius tractū a tergo qđ est mundo unde & tersū nitidum appellamus & politum qualis fuit atedius.
Tergemini appellātur tres eodem partu nati.
Tenedos isula hellespōn carū quæ asiaticis regionibus adiacēt clarissimæ sūt sigæis aduersa littoribus & quo dicent ordine ad ꝑmōtorū tauri mōtis expositæ quas qdā dici putauere macarō. siue quod fornicati admodū cœli foliq; sūt siue q eas suo suorūq; regno

mecar occupauerat Pom.

Tergeste irio sinu adriæ sitū finit illyricis. Pō.

Terētus locus in cāpo martio dictus q ara ditis patris & ꝓserpinæ ibi terra condereť historiā hēs apud Valeriū maximū quoniā sic dicatus loci meminit Papinius aut istaurati peccauerit ara tarenti alibi ēt martialis terestria nūina ut paschus.pan.Satyri fauni i delubro plutōis collocabātur q terræ deus est quēadmodū cælestia i templo iouis macrina in templo neptūni statua itaq; panos erat ad tarentum iuxta aram.

Termar & terminus idem sunt prisca lingua.

Terebinthus arbor ūde resina terebinthina.

Tersichore musæ sūt cui dicatæ sunt chorē & saltatiōes i qdus iā poeta uersabatur.

Testarū teste firmatū aptoq; suo idicio planū factum Ci.i uer.Acti.ii.eiusmōi res ita notas ita testatas ita magnas ita maīfestas ꝓferā & ꝑ Marco.Celio.ut res eēt multorū oculis testatior & in uer.acti.iiii.ut in re tam clara tā testata.

Therapne & lacedæmiō & amylæ & mōs taygerus in laconide.Pom.

Terētus locus in cāpo Martio dictus q ibi ara ditis patris & ꝓserpinæ terra cōderet ut placet festo eū locū istaurauit Valesius diuino monitu ut est.apud Valerium maximum.

Terraconēsis ps hispaniæ altero capite gallicis altero beticā lusitaniāq; cōtingēs mari latera obiicit nr̄o.meridiē qua septētrionē spectat oceano illa fluuius anas separat.& ideo betica maria utraq; ꝓspicit ad occidentē atlanticū ad meridiem nostrum.Pom.

Termegistus idest termaxius alludit cum nomine hermetis qui dicebatur tertuegistos.

Tætra chorda aūt sūt qnq; primū grauissimū quod græce dicit̄ hypaton secūdū medianū appellatur meson tertium cōiūctū quod synzeugmenon dicit̄ quartū disiunctū qd diazeugmenon noiat̄ quintum quod est acutissimū græce hypboleō dicit̄ cōcētus quos natura hois modulari pōt græce quæ symphoniæ dicunt̄ sūt sex diatesseron diapente diapasson disdiapasson & disdiapente & disdiapesson iōq; & noia acceperūt.

Tethys tethyos oceani coniunx.

Thebæ ægyptiorū utiq; clarissia ut Homero pictū est cētū portis siue ut alii aiunt cētum aulas hēnt totidē olī principum domos solitasq; singulas ubi negoriū exegerat dena armatorium milia effundere.Pom.

Temesse oppidū cypri eiusdē nois i brutiis ita hæc cōditū ab ausoniis a latinis tēpsa dicitur ut scribit Pli.Stra. utranq; uocem ꝓmiscue enūtiat q̄si neutra latia sic & brutia & cypria temese metella æris habuit quæ postea defecerunt.

Tethippobatæ populi africæ.

Thessaliæ loca atq; urbes q̄ mare abluit hæc maxie memorāda sūt larissa aliquādo iolos in magnesia āchrōia iphiothide phthia Pō.

Testuaceū qd in testa calida coquebat̄ qd et nūc in matralibus id faciūt matronæ.Var.

Tesqua loca aspera & siluestria.Porphy.

Testatius ex materia testæ.Lau.

Testamētū nō recte dicit̄ testatio mentis sicut oratio oris ratio. Nā huiusmodi etymologiæ ieptissiæ sūt:sed ē cōpositio.sicut medicamē medicamētū:ita testamē testamētū.L.

Tespōtia fluuius butroto oppido propinquus in ambrachio sinu.

Tespontius sinus maris Ionii pars in quo acherōtus flu.apud molossos oriens effluit.

Tesiaꝫ fōs ē cōceptus mulieribus repsētatus.

Tesprocie lacus est ambrachiæ ex quo acherusia funditur fluuius.

Testamentū est uolūtas nostra iuxta sētētiam de post qd̄ qs ad mortē suā fieri uoluit. Vl.

Testamentum proprie illud dicitur quod iure perfectum est.Vlpi.

Thesaurus ē uetus quædā depositio pecuniæ cuius nō extat memoria ut iā dōiniū:habeat paulus de acquir.reꝝ.do.

Tetini pro tenui.Festus.

Tetinerit pro tenuerit.Pacuuius ī ædo. Cædo quorsū itinere tetinisse aiunt.Actius.ī clytemnæstra: ut quæ cū absentē rebus dubiis coniugē tetinerit nūc probat ultiorem.Pac.in dulo.sub iudicio qui omnis gratus tetinerim. Nonius.

Tetrici homines tristes appellant̄ a monte tetrico sabinoꝝ qui asperrimus est. Ser.

Tætret fœdet polluat.Pacu.i piboea. Beluarum atq; ferarū aduentus loca tætrat.No.

Tetulit tulit.Acti.in andromada.Donec tu auxiliū perseu tetulisti mihi. Cecil.in hippobo.li.Menagꝫ nō pariter tetulisti meā.No.

Tetritudo mea.Acti.i philostica. Quod te obsecro nec hæc aspernabilem tætritudo mea in occulto faxit.Nonius.

Tætrica est seuera.Var i p̄atri.ēt si audisset reder potuisset mulier tætricethorrētis ducat ad apprā moribus bōis. Vir.æn.lib.viii.q tætrice horrētis rupem montemque seuerum. Nonius.

Teuꝫ utabile.T.de of.li.iii.postremo hæ tam in liberis ciuitatibus regnandi existunt cupiditates quibus nihil nec tætrius nec fœdius excogitare potest.Nonius.

Tætrū dicit̄ illuuiosū fœtidū.Vir.lib.iii.æne. Tunc dirū tætra iter odorem Idē i lib.x.Lauit improba tæter ora cruor.No.

Tætrū amarū.Lucil.li.iii.Ac uelut pueris.ab

synthia tætra medētes, cum dare conātur. Nonius.

Tetræ ipsū crudele. Cic. li. iii. de offi. pmissum potius non faciundum q̄ tætrum facinus amittendum fuit. Nonius.

Tettecus mons Italiæ fiscello proximus.

Tetricus mons sabinorum asperrimus.

Texo texui. Priscianus.

Textilis uestis quod dextera est. Lau.

Thebas uocant boetii colles. require in agricolæ. Varro.

Thebæ quæ āte diluuium ab ogyge conditæ dicunt. hæc tamē citer duo milia annorū & centum sunt. Varro.

Themi deā putabant esse quæ p̄ciperet hominibus id petere qđ fas esset. eaq̄ id esse existimabant qđ & fas est. Fe.

Tensa currus quo deoꝝ simulacra portantur scribitur autem cū aspiratione. dicitur enim græce idest Θεῖα. Ser.

Thesaurus repositio. Vir. iiii. geor. Seruataque mella thesauris reclines. Ser.

Thesaurum ueteres antiqui sine h littera proferebant. Dona.

Thesmosoria. i. deos mosoria gtæ. sacra cereris uocāt ipsa. n. dicit leges inuenisse hic autē figit. qa āte inuētū frumētū a cerere passim hoīes sine leges uagabūt q̄ feritas iterrupta inuento usu frumenti. post quem ex agroꝝ diuisione nata sunt iura cuius rei non ignarus. Virgilius. iiii. æneī. legiferæ cereri dixit. Seruius.

Thesaurū ēt pessimæ rei copiā dici posse Plautus uoluit ī āphi. q domi meā uxorē ipudicitiæ impetū teneo thesaurum stupri. No.

Thetim thelim antiqui dicebant sic melicam medicam dicebant, quia ex media propter magnitudinem allatæ. Varro.

Tense si a tendo dicitur non aspiratur.

Thebaica saxa dicuntur in aphrica excisa. ūde parium marmor affertur. Hor. car. ii. columnas ultima excisas aphrica. Acron.

Tesauꝝ sine n scribendum non tensaurū. C.

Themeson mons thebis propīquus. unde Ino cum Melicerta sese præcipitauit ubi Hercules leonem interfecit.

Theatrum uisorium uel spectaculum. Cassiodorus. Cū agricolæ p lucos meosque diuersis numinibus sacra feriatis diebus celebrarent athenienses primum in urbanum spectaculum collegerūt & fecerūt theatrum & inde roma traductum in hemiali septiem & qđ uelut chorda erat scæna & dicta lintheis quandoque tegebatur. Plinius. xix. & xxxiii. & xxxvi. de tēpariis theatris. Prius pōpeius theatrum ex quadrato lapide fecit icusatus a senioribus q̄ āna subitariis gradibus & scæna, ad tp̄us structa fuerat. Tacitus. In theatro erāt pantomimi q psonati assimulabāt actus erāt & ī scæna aulea: præcōes: tibicīes: citharedi: choraules: cornicies organarii: symphoniaci: tragoedi: comici: homeristæ: funiābuli: pilarii: podarii: & theatrales ludi nō erāt nisi ī honorē liberi patris. Cæsar sub tarpeio theatrum maximū struxit. Ser.

Thebe thebes thebæ thebaꝝ una ī ægypto a Busiride rege ægypti cōdita: quæ græce heliopolis. i. solis urbs ābitu. cxl. stadioꝝ quā fūme laudat Diodo. de qua & Pli. xxxvi. pēsilē to ā fuisse dicit habuit cētū portas secūdum Ho. a qua regio thebaica: alia ī boetia a Cadmo cōdita: ab āphione muro circūdata bacchi & herculis patria ab Alexādro euersa: q̄ & draconigera dicit a Dracone. Vnde qnq̄ Cadmi socii nati sunt. Ouid. iii. Huius thebani illius thebei ciues dicūt. alia ī cilicia patria Antromades. alia ī lucania. teste Pli. iii. alia ī africa a baccho cōdita ut autor est Lactātius ītētio ad pbum uolumie.

Thebes gemias sedisse colūbas quaꝝ chaōias pēnis quæ cōngit oras īplet fatidico dodonida murmur quercū atq̄ chariathrum super æquor uecta p auras in lybiā niueis tranauit cōcolor alis hanc sedem tēplo cithereia condidit aleus hic ubī nūc arua locosq̄ uidetis opacos ductor electo gregus admirabile dic lāigeri capitis media iter cornua pstās marmaricis ales populis responsa canebat. He.

Theano Cissi thracii filia ātenoris cōiunx præfecta sacerdotio mineruæ.

Thecla propriū mulieris.

Themis dea quæ p̄ciperet peti q̄ fas esset: ūde nomē cuius templum iuxta cephisium ānē quo Deucalion accessit & uxor.

Themistocles athen. Neocli filius ī adolescentia īfamis: ūde clarissimus de quo Iustius uicit xerxē fuit & maxime memoriæ. Quintilianus undecimo.

Thema. i. positum.

Themillas troianus quidā.

Thearides nomen proprium.

Thensa uehicula quibus deoꝝ simulacra religiosissime portabantur.

Theognis poeta græcus de quo. Plato.

Theoclimenes uates quē telemachus cōsuluit

Theodorus proprium.

Theodosius nomen duorum clarissimorum principum.

Theon Samius pictor. Quintil. xii.

Theopompus sparthanorū rex. de quo Qui. alius tragicus & orator.

Theophrastus Eresius fulloni filius: successit Aristoteli uir clarissimus de quo Laerti. plura scripsit.

Thermæ a φέρμος calidum & fere oēs romani habebant balnea domi priuata multa publica lauacra in modum prouinciarū secundū Ammianum: de quibus Spartianus duodeci annotant. agrippinæ: neronianæ uespesiani titi domitianæ antonianæ: alexandrinæ: gordianæ: seuerianæ: diocletianæ: aurelianæ: cōstantinianæ: nouatianæ. Agrippinæ ꝓpe pātheon: de quibus Plin. xxxvi. Alexandrinæ apud sanctū Eustachium iuxta Neronianæ secundū spartianū. antonianæ quæ basiani antonii. Caracallæ in regiōe piscina ad uiam ardentinā prope sanctū xistū. Gordianæ uia prænestina iuxta gordianorū domū post ecclesiā sancti Eusebii. Constantinæ in exequiliis & etiam Nouarianæ: ut in roma. Seuerianæ in trans thyberi secundū spartianū & Aurelianæ secūdum Flauiū uopiscū syracusanū. Titi iuxta tēplū pacis. domitiāæ ubi sanctus Siluester qđ secundū petrum bibliothecarium. in eis beatus siluester ædificauit quæ postea eius nomini dicata est.

Theatrum locus ubi spectabantur ludi.

Thebe nomen urbis.

Thebe nomē uirgīs e cuius grētio gēinæ colūbæ ut est ī fabulis cum euolassent altera ad almmonis fontē tetēdit & ibidē respōsa dedit alterā ad siluā dodoneā ubi futura mortalibus ꝑciuit ūde a tibullo dicit̄ qđ referā ut uolitet crebas itacta p urbes alba palestrīa sācta colūba ī syro licet hoc referri ad semiramidē possit quā in colūbā uersam syri credidere aut sit ꝑpea dictū ꝗ syri colūbis abstiebant cū uenerem religiosissime colerent & a filio nam cui dona louis non diuulgata per orbem in gremio.

Thermodōtiace amazonū turmæ ad thermodontē habitantiū. proprius qualis amazonidum nudatis bellica māmis thermodon tyacis turma lauatur aquis.

Thespiæ ad heliconem sūt ubi est consecrata musis ædes.

Thespius erithei filius quē multilato nomine Siodacō thespin appellat qnquaginta filias habuit hercule patre accelito ad sacra per fraudē filias oēs una nocte cōpressit natique sūt ei filii mares q in sardiniā missi sunt ī coloniā duce iolao duo tamen tebis manserūt septē thespius partem sardiniæ quam tenuerunt ab iolao dixerunt.

Thetis mater achillis habet aspiratione in priori t. neq; scribitur p ypsilon. uxor uero oceani in priori t nō recipit aspirationē: sed i posteriori tantum & habet hypsilon.

Therse sūt sacra uehicula pompa ordinum & hostiatum: thesas alii a diuinitate dici putāt alii quo ante ea.

Thermodoō & don: p synetesim flu. colchidis ubi amazones esse dicuntur. Tor.

Thermopyle mōs longissimus ꝑsus mediam græciā diuidēs: ut apēninus Italiā hēt angustas fauces. & quasi portas & aqs calidas: ūde nomē ubi magnus xerxis exercitus corruit.

Thero grethereon quasi ardens nomē proprium de quo Pindarus & Vir. x.

Thersilocus proprium. Tor.

Thersites græcus quo non deformior alter ue nerat ad troiam. de quo Home.

Thera herodotus insula quā puto Iusti. Therranē nos corsicam: & a cirno patre aristeicui bato nomē fuit ob līguæ obligationē. Iusti. Herodo. dixit lingua libica regē dici. Tor.

Thericion proprium. Tor.

Therpsichoř ūa musarū a τέρπω. ndī delector

Theseus ægei athenensis regis ex æthra filius q puer pene a Medea nouerca ueneno periit pulsus athenis a lycomede in scyro interemptus est. philostratus: & eum ultus est achilles multa fecit. inde thesides.

Thesmophoria sacra cereris: a nobis cerealia a thesmos græce lex phoria græce latio. qa leges tulit. Virgi. legiferæ cereri.

Thessalia sub attica olim cōprahēdebat̄ prius æmonea & pelasgis & conargos at helladis thessalia. & driopis a regibus a græco græci: ab hellīo hellines: de q bus Pli. iiii. ē cīcta mōtibus ab oriente pelio a septētrione olympo ab occidēte pīdo. & a meridie othry. He. vii. dicit iā lacū fuisse hēt. v. fluuios peneū apidanū cœnochonum. enipheum & pamisū qui in unum coeunt: & penei nomen seruat inter ossam & olympum. Tor.

Thisiphone una furiarum a τισαι gr. ulciscor & φονον græ. necem. T.

Thesis positio quæ distiguit sēsus per cōmata idest subdistictiones qs nos uirgula signāus ꝑ cola. i. mēbra nos duobus punctis. p periodos terminos finita sentētia pūcto apud poetas cōma cum post duos pedes syllaba ex dictione remanet quasi precisio ubi uel remanet ex dictiōe colō totus uersus periodus.

Thespici populi græciæ. Tor.

Thestilis proprium mulieris. Tor.

Thestor Calchantis pater tyrannus. Tor.

Theta litteræ græcæ nomen.

Thetis mater achillis filia Chironis uxor Pelei regis thessaliæ: ut chiron ipse in argonauta prima & secunda breui.

Thetis filia cœli & uestæ uxor oceani. Ouidi. Titani filius dixit prima & secunda longa.

Tetrametra quattuor metra. Tor.

Tetrarca qui quartā regni ꝑtem detinet.

Tetradoron quattuor palmorum: doron palmus Plinius. xxxiiii.

Theranne locus in agro lacedæmonio:
Thermæ balneæ aquarum calidarum.
Thermopylæ sunt loca angusta in oeta mõte in quibus fontes calidi.
Thermodon marodonũ fluuius latini ultimũ o quod est græce omega idest correptũ fere sẽpei soluunt & thermodoon dicunt aliter enim ea uox bene locari nõ posset i uersu he roo Ouu.tamen dixit & tu fœmineæ thermodon cognitæ turbæ.
Therma quæ postea uocata est thessalonica.
Theron qui uicit in olympia pindari carminibus celebratus.
Thenchon poculi genus dictum ab artifice.
Thespiades quod nomẽ fuit & poetæ:& urbis & fontis cuiusdam.
Thestor eropi filius a quo ducit patronymicum thestorides.
Thetis non thetios sed thetidis genitiuũ facit
Thyas thadis bacchi sacerdos & quæ furore agitur quidam malunt hypsilon scribere & probabilius.
Trinacria a trinacro rege fine r post t nã cũ dicit trinacria caret aspiratione ueteres latini triquetrẽ dixerunt ut Lucretius isula quem triquetris terram gestat in oris
Thisbe nomẽ proprium de quo apud Homerum & ante ypsilon.
Thiamus mõs epiri:& nomẽ ꝓpriũ hoĩs.
Thiamus epiri fluuius secũdũ thesprotidẽ.
Thyella nomen harxie.
Thiãma aroma qđ incẽdebaꝰ ĩ sacrificii appel labãtq; græci thyamiateria uasa odorũ qbus urũtur i sacrificiis quæ maiores nostri acerra dixerunt.
Thymbræus apollo,a'loco agri troiani ubi eo lebatur.
Thynnus piscis quẽ hodie thũ nõ dicimus.
Thynnũ a loco ut apud Horatium.thyamam bearũ thyoneus bacchus semele thyõe uocata est.
Thysbe nomen puellæ
Threæ ager siue oppidũ in peloponẽsi de quo natum inter sparciaticas. & argiuos bellum
Thyram insula poleponensi.
Thebe & cytherõ fabulis carminibusque celeberrimus in beria.Pom.
Teanũ nomẽ oppidi qđ tamen in qbusdã mo numentis marmoreis sine nota aspirationis scriptum inspexi.
Theatæ oppidum maucinorũ.
Theon proprium pictoris & astrologi, duo fu ere theones geometre.
Theonim ægypti emporium ubi nilus in mare desluit.Diodorus.
Theologumenus diuinorum sermo.
Thelamosa ũbrorũ ubi portus telamonis nũc thessalonice est ante axium iter utrunq; cassandria auidi aloros icaris apeno isepida eo rinthia meliboea castanea pares ad famã. nisi quod philoctetes alũnus meliboeã illuminat.Pompo.
Thermopyle in Epiro & in iis cæsorum etiã laconum trophæa oroes carphanemides alo peãtedon larũnæ:aulis agamẽnoniæ gracio rũq; classis in troiam cõiurantiũ statio marato magnarũ multarũq; uirtutum testis iã inde a theseo persica maxima clade pnotus rhamnis parua illustris tamen q; in ea fanũ est amphiarai:& phidiaca neurẽsis phoricos & bauronia olim urbes iã tãtũ noia. Pom:
Thissagece populi scythiæ.
Thyadomas pater hylæ.
Themasium siderum necessitatẽ significamus thema ẽ positio uel casus uel inclinatio cæli
Teuthras tenuit partem phrygiæ ad caichum
Theos mõs quẽ ferunt esse ultra cãpos pannũ satyrorũq; perpetuis flagantem inguibus.
Theorica græce enim theoro significat considero contemplor.
Trabea peregrina prætoria.
Teutõi populi ultra rhenũ fluuiũ fuerũt ex qbus & cimbris aduatici fuerũt ꝓgnati apud quoq; loca cũ id flumẽ in galliã uenientes trãsisset ipedimenta tũ unus fere legiõis ꝓsidio reliquerũt usus autẽ teutonos credit q franconiã & bariancã germanis regionis eisq; finitimas terras inhabitant. Vulgus uero oẽs citra & trans danubiũ populos appellat teutones hi forte eorũ finibus quondam pulsi a fueuis q q̃ latissime agros desertos posside re letabant sese cũ cibris cõiunxerũt cũ qui bus arbianis duce mano cesi sũt hos memorat Luca.in.i.quos Põpo.mella albi fluminis cibrisq; hermionibus & sarmatis ꝓpinquos tradit teutones tamẽ eos esse q trans danubiũ ad dexterã eius ihabitabãt plures scripserũt inter alpes scilicet Italiæ imminentes & danubii alueũ incolẽtes dicti aũt forte sunt a tuiseone eorũ rege mnnii filio ut sentit Tacitus in libro de situ germaniæ in principio egallica & italica lingua satis alludunt.
Serui.in.alter Telamonis ex Hesiona sorore Priamiqui salaminam in eypro condidit.
Teudamedus pater pelasgi.
Teus urbs lydiæ de q̃ anacreõ:ide teius ia.iũ.
Teucates Mercurius lingua gallica qui ab illis humano sanguine placabatur & hesus est de quo Lucil.& Lactãtius.i. Itali latialẽ Ioué & Saturnũ humana placabant hostia.
Teuthranides patria Aristæ,Phryx pater axili.
Thrasimedes Nestoris filius.
Thrasus proprium uiri apud nos fiduciã significat θράσος græce unde thrasumenum la-

cum deductum puto.

Thrasumenus lacus Perusinus quem semel totum arsisse dixit. Pli.n.si.n.b.

Thraso proprium nomen.

Threcus æolus ab hectore interfectus.

Threissa nomẽ proprium a θρῇσσα græce ionice thracensis soluto dipthongo: ut incressa dictum. Tortel.

Threnos lamentum generis neutri quod in funeribus: quo primũ simõides lyricus usus est a thrino. Plautus.

Trabeo non puto græcum cuius non habeo derivationem latinam quæ satisfaciat. Sue. in li. de genere uestiũ Tria sunt trabeatũ generatiunum qđ dijs sacratur tantũ de purpura aliud regũ purpureũ qđ habet aliqd albi. tertiũ augurale ex purpura & cocco mixtũ.

Thracia regio europæ inter partes scythiæ posita a thraci græ. ferum uel temerarium. hẽt feros homines aspero cultu Sithon dicta de qua Pli. uii. Condunt in urnam calculos distincto colore p experimẽto eiuis diei Plin. septimo Inde threicios & threissa.

Tragœdia hirci cantus. nam dabatur in præmium tragicis qui rustici & pastores erant primum. Tor.

Thracia proxima neuris est eaq; a pontici lateris frõte usq; illyricos penitus immissa qua latera agit histro pelagoq; contingit̃ regio nec cælo læta nec solo & nisi qua mare propior est infecunda frigida eorumq; quæ serunt̃ maligne ad modum patiens raro usque pomiferã arborẽ uitẽ freqñtius tolerat sed nec eius quidem fluctus maturat ac mitigat nisi ubi frigore obiecta frondiũ cultores arcuere uiros benignius alit non ad speciem tamen. nã utilis asperatq; indecens corporum habitus est. cæterũ ad ferociã & numerũ: ut multi immitesq; sint maxime ferax. paucos ãnes qui in pelagus euadunt. Verum celeberrios hebrũ & neston strymona emittit.

Tracus hircus quidam arietẽ dicunt. unde tragopa auis in æthiopia asiatica cornibus arietinis. ut Solinus maior aquila.

Tragelaphus species cerui barba & uillo distãs ab aliis iuxta phasim tantum. Tor.

Tragemata bellaria secundũ Macrob. i. satur. omne mensæ secundæ genus.

Tralles urbs minoris asiæ: quo metallus numidicus exultauit. Tor.

Trapezita a mensa qua argentarii utuntur argentarius uel nũmularius.

Thrasibulus athen. Lici. filius siue uirtus siue fortuna ponẽda sit inqt Probus. Dubito an hũc priũm ponã liberauit patriã a. xxx. tyrãnis. Iusti. v. i sicilia a barbaris noctu in castris parum custoditis interfectus alter milesiorũ tyrannus. Hero:

Threces gladiatores a similitudine parmularũ thracarum. Festus.

Tremere dicit̃ cõmoueri agitari. Vir. li. xi. Ante tubam tremor occupat artus. No.

Tremere timere. Virgi. ii. æn. Hic aliud maius miseris multoque tremẽdũ. Plau. in asinaria. Non placet pro monstro extẽplo est quando qui sudat tremit. Noni.

Tremo dictum a similitudine uocis: quæ tunc cum ualde tremit apparet: cũ etiam i corpore pili ut arista in spica ordei horrent. Var.

Tressis a tribus assibus & sic proportione ad nonussis. Varro.

Trepit uertit. Vnde trepido & trepidatio quia turbatione mens uertitur. Fe.

Trepidare metuere. Vir. li. xi. Dum trepidãt iit hasta tago per tempus utrunque. Lu. li. xxx. Sed quid ego hæc animo trepidanti dicta p fundo. Nonius mar.

Trepidare festinare. Vir. libro. xi. nec trepidate meas teucri defendere nauis. Et geor. li. quarto. Tũc trepide inter se coeunt pennisq; coruscant. Nonius mar.

Trepidans alacritate dictus. Vir. quarto geor. Continuoque aĩos uulgi & trepidantia bello corda licet longe præsciscere. Ser.

Tracula dictus pnıciosus Lucilius inquit.

Trepido festino. Vir. quarto æn. Hic me dum trepidi crudelia lumina liquũt ĩmemores socii. Et alibi. dum trepidant alæ. Ser.

Tiasitas sodalitas. Fe.

Tiara ornamentum capitis psicaꝝ. prius mulierum qua inde ubi sunt reges & sacerdotes. Ser. pilleum frigium dicit.

Tiana urbs cappadociæ. unde Apollonius Tianeus.

Tibareni populi scythici in asia.

Thybetis ex alpibus falcerõe paulo altius q̃ arnus uel a thyberi thuscorum rege: uel a thyberio albanorum. Festus. Seruius: a thyberi rege aboriginum: qui iuxta dimicans occidit Liuius ab albano rege qui in eum cecidit. & ita Ouidius. Alii a rege thuscorũ illic solitũ latrocinari ab iniuriis quã fluuius tis hybreos græce ita asperandum esset. Alia ratio est apud Seruium tertio prius dictus albula. ide puro thybris inde thyberis a rege albanorũ qđ Plinius uidetur confirmare in tertio.

Tibisis fluuius scythiæ.

Tibur a catillo arcadæ præfecto classis euãdri conditum. Plini. Tiburto dixit. xvi. i fine Sextius libro antiquitatum dixit catillum. Amphiarai filium in Italia tyburtum carcem & catillum procreasse: qui depulsis ficãis a maioris fratris nomine oppidum condidere & est qui dicat quisque suum condidisse. Nam

mõs adhuc catillus dicitur & corax oppidũ Inde tiburtis pro tiburis secundum Caprũ. ut quiritis pro quiris & ceretis pro ceres.

Thyberis fluuius a thyberino rege albanorũ q in eo cecidisset. Festus.

Thyberis a thyberi rege rhuscorum. Fe.

Thyber de thyberis nomine anceps historia. Nã & suũ hetruria & latinum suũ credit qđ fuit quia a thyberi uicino regulo uenietem dixerunt appelsum primo thyberim sunt q thyberim priscũ nomen latinum albulá uocitatũ litteris tradiderunt posterius propter thyberium regem latinorũ mutatum qđ ibi interiecitiná hoc eius ut tradunt sepulchrũ.

Tibilustria appellabantur in quibus agna tubis lustrabant. Varro.

Tibicines in ædificiis dici existimabantur a similitudine tibiis canentiú qui ut cantantes sustineãt ita illi ædificiorũ tecta ædificãt. F.

Tibicines nec sine canendo dicti. Var.

Tibiarũ tres modos habebant ionicum. lydiũ & phrygium. Acron.

Tibur cõdidit tiburtis filius catilli ãphiarai. A.

Tibicines qbus ædificia sustẽrant: non habet nisi ablatiuũ in singulari. Iuue. nos urbẽ colimus tenui tibicine fultam. Versus uero tibicines quibus addit̃ dictio tãtũ: ut metra cõstẽt. ut Vir. sic forte p̃catur. forte uacat.

Tibicinẽ solum i productam habuit penultimam q synæresis facta est duarum ii. breuium in longam. Priscia.

Ticha oceani & tethyos filia.

Ticinũ oppidũ isubriũ nũc papia. Ptolemæus isubres habẽt mediolãũ. nouũ comũ ticinũ.

Tydeus Oenei regis calydoniæ & euryboæ filius ut Seruius. uel altheæ qui melanippo ĩprudenter occiso in uenando timens populi furorẽ ad adrastum confugit. de quo Statius Homerus dixit cũ pro legato ad Aeteoclem uenisset oẽs in conuiuio prouocatos thebanos ad omne certaminum genus uicit. quare ita eum in reditu insidiatos occidit. præter mæonem quẽ renuntiaturum demisit in thebano bello occubuit. inde tytides uidelicet nostri tytides scribant. Diomedes. Seruius tamen dicit omnia in eus in es faciebant nereus neres. tydeus tiolides. gẽitiuo ĩ eis. In de detrahitur ĩ quasi uelit dicere tydides. primitiuũ oppositũ tamẽ Virgilii. Tor.

Tifata iliceta. Romæ autem tifatã curia: tifata etiam lacus iuxta capuam. Fe.

Tibur a tibure. Var.

Tigris qui est ut leo q uarius unius adhuc capi non potuit uocabulum. est lingua armonia. Nam ibi & sagitta & quod uæhemẽtissimum flumen tigris dicitur. Var.

Tigni appellatione cõtinet̃ omnis materia: ex qua ædificium constetuine æque & necessaria. Vnde quidam aient. Tegulam quoq & lapidem & pauimenta cæteraq si qua ædificiis sunt utilia ac appellatione contineri. Tigna est a tegendo dicta sunt hoc amplius & calcem & harenã tignorũ appellatione cõtinetur tigna a tegẽdo ẽ dicta: sed & uineis appellatiõe omnia uineis necessaria cõtinẽ: ue ut puta ꝑticæ & pedamẽta. Vlpianus de uerborum significa.

Tigris animal uelocissimum: ligua hircana sagittam significat. Pli. viii. Solinus Statius. vii. Et fluuius ex monte peniardes armeniæ fine nomine usq ad fines medorum Inde a celeritate tigris dictus. Inde p lacum arecisa cui non misceri dicitur. Nam pisces lacus nõ ingrediuntur flumẽ nec fluuii subrerlabit̃ lacum taurũ montẽ apud lacũ zorũda cognoscit̃ ex purgamentis & piscibus. Iterum fluuius effectus lacum alterum transiens rursum in cuniculos ĩmergit̃. Et iterũ egressus ad iabenos arabæo p̃terfluit: & in mare rubrum iuxta ampopolim urbem cadit. Tor.

Tigranes rex maioris armeniæ. genitiuo tigranis & tigranæ. Tor.

Thylæ a τηλουεν græce lõge insula inter septentrionem & occidentem altera contra iunum carthaginis in aphrica.

Tilos insula & oppidum in mari ído abundãs margaritis. Pli. vi. Eta telothẽ græce: & dicit̃ ubi arbores semper frondescunt. Hinc caucasus p̃dit̃ ĩ maximã partẽ orbẽ iugis suis

Thymbræus Apollo a mõte thymbrio dictus qui est in agro troiano. Festus.

Timidus est qui semper timet. timens uero q ad tempus formidat ex causa. S.

Thymbra genus herbæ abundans in phrygia: quam timalem uocamus. Virgili. quarto geor. & grauiter spirantis copia thymbræ: ubi templum Apollinis & nemus unde dictus ẽ thybræus sicut delius cynthius. Ser.

Tima apud colophoniã in speũca clarii Apollinis ex potu: cuius miranda redduntur oracula: uita tamen breuiore bibentum.

Timæus puer locrensis platoni dilectus cui in scripsit de rerum creatiõe opus difficillimũ.

Timarchides propriũ ab τιμη & αρχος quasi honor principis genitiuo timarchidis & timarchidæ. Tor.

Timantes pictor summus Parrhasii æmulus qui uelauit uultum agamennonis. Quin.

Tymba quidam tumbam. Tor.

Timon Apollonares iuuenis choreis operam dedit. Deinde philosophiæ Carus Ptolemæo philadelpho scripsit tragœdias. lx. comœdias. xxx. & satyras. alter philosophus Nicæus. alius tortorum studiosus. Tor.

Timoetes Priami filius: de quo Ser. ii.
Timoeias proprium. Tor.
Timomachus pictor byzantius Cæsaris ætate. Tortelius.
Timotheus filius Conōis a Τιμᾶω qui paternā gloriā auxit de quo Ci. & æmilius ꝑbus.
Timoleon corinthius clarissimus patriā a tyranno liberauit & syracusas cui auxilio missus est. & totā siciliā a barbaris diu uexatam Plutarchi gymnasium in quo sepultus est timoleonteum dictum est. Tor.
Tympana instrumenta ad pulsandum: & maxime matri deū apta: quia his curetes & corybantes tutati sunt Iouem. Tor.
Timidus æger turbatus cōmotus. Te. in heau. Sed qd hoc est quid timida subito egreditur pythias. Plau. manū ex mari timide. Do.
Timauus fluuius est uenetiæ. Ser.
Timor curam patit: timidus sum noue dictū ꝑ timeo. Te. in ecy. Ego quoque pol & timida sum cū uenit mihi in menté quæ sim. Timor est malorum: pudor bonorū tantū. Do.
Timor ex prudētia uēit ex audacia temeritas. Ci. in epistola. Si in alterutro peccandum sit malo uideri timidus q̄ paꝶ prudens. Do.
Tima uasa uinaria. Festus.
Tingo demergo. Vir. i. æn. Quid tantum oceano properent se tingere soles hiberni. S.
Tinnus quære in anguilla. Var.
Tintinnire & tintinnabunt. Neuius dixit pro sonitu tintinnabuli. Festus.
Titinnire dicitur sonare: unde & tintinnabula sunt appellata. Afranius in uopisco. Tintinire ianitoris impedimenta audio. Nigidius libro. xviii. Itaque mensalibus altanus tintinat idest sonat. Nonius.
Tyndareus rex oebaliæ: Oebali regis filius maritus ledæ. Torte.
Tinicuæ filius Thrasybuli. Tinnus proprium de quo Orpheus.
Tyoneus cognomē bacchi a φυω: quia adhuc inter homines hæc sacrificia merebatur.
Tipula bestiolæ genus sex pedes habenus. sed tantæ leuitatis ut supra aquam currens non delidat. Festus.
Tipula animal leuissimū q aquas nō nādo: sed gradiendo transeat dictum. Varro. i marco. ut leuis tipula lymphis frigidos transit lacus Plau. leuior es q̄ tipula. No.
Typhis qui primus adminicula gubernādi naues instituit. Pli. vii. argōautarū gubernator. Dio. dixit quosdam differētiæ argutū fuisse gubernatoré & typhi ī expeditiōe ea obisse.
Typus forma figura & exemplar Vnde archetypos: ut dictum est.
Tironé positum pro ignaro. Cice. de ora. lib. ii. Ad oblectandos aios ad implendos ea probādaque: quæ nō artificis statera. sed popularí quadam trutina examinant. Var. de uita. pa. lib. secundo. Aliqua ex argentaria trutina aut līgua pensum per se omnes ferent. No.
Tyrannus alibi pro crudeli: alibi pro domino: alibi pro potente. Acron.
Tirunculus a tirone. Pri.
Tyrannus apud āt iquos pro rege. Vir. iiii æne. Te propter libycæ gētes numidūque tyrāni odere. Et ps mihi pacis erit dexteram tetigisse tyranni. Seruius.
Tirannus fortis, unde tirones q cū fortes sint ad militiā exercēt: & reges dicebāt. Iust. i principio. Inde dici cœptus ē q regno abutit. T.
Tyres flu. scythiæ ꝑprius ab istro: cuius hostium helines icolūt ab eo tritæ dicti. Her. iiii.
Tyrius fœminini generis urbs peloponnensi. generis masculini fluuius in agro.
Tityns a tiynthis urbs achaiæ agro proxīa puto eandé quam Ho. tirytis dixit. ūde tirynthi
Tius hercules
Tirditania prouīcia hispaniæ.
Tiresia thebanus Periclæ filius de quo Ouid. Fugit thebanos uictores cum multa prædixisset, quem dicit Home. multa apud iferos prædixisse Vlyssi. Ph. dicit fœmīas mutatos in mare. vii. Et Augu. testatur puellā in marē mutatam in campania romam deductum.
Tyrhéus frater Lydi regis lydiæ: q ī thusciam uenit relicto regno fratri & suo noīe appellauit ubi primū rubæ inuentæ secūdū Sophoclé, cuius expositores dicūt a ꝑdōibus ut ad ꝑdā cōuenitent. Vir. tyrhenusque tubæ.
Tyirus proprium de quo Vir.
Tyro nouus miles fortis est ad militiam exercetur dīminutiuum triūculis qđ ad oēm artē refert: prima longa: & pater Didonis. Iustinus. xviii. Sichæum aūt sacerdoté dicit & regem nominc aterbam. Tor.
Tyrus urbs memorāda secūdū Curtiū īter oēs syriæ & phœniciæ. prius sarra ab agenore cōdita filio Beli. Curtius de hac re multa dicit.
Thyrsis pastoris proprium. Tor.
Tyrsus hasta pāpinis inuoluta quā bacchātes. ī choreis portabāt. ūde thyrsigerus bacchus
Tyrea insula peloponnensi.
Tyre nomen loci. Tor.
Tyrtæus poeta græ. de quo Plato ī legibus. T.
Tisarantus flu. scythiæ post ordessum inter quem & histum ararus honopares.
Tisana succus uel aq ordei: ūde tisanariū uas ī quo ponit uel cogt uel tūdit hordeū nō tisana sed ptisana dicitur & ptisanarium non tisanarium p ante t litteram.
Titanis triuia diana est ab eo dicta triuia q in eo triuio ponit. Enat tibi titanis triuia dederit stupem liberum quia eam genuit. Var.

Titya quoq; curia ab eodm rege est dicta.
Titiensis tribus a pnomine Tati regis appellata uidetur. Festus.
Titiuilitium nullius significationis est ut apd græcos Plau. Nō ego istud uerbum emisi titiuilitio. Fe.
Tituli milites appellant quasi tutuli q patriā tuent. unde & titi pronomē ortum est. Fe.
Titionē fustē ardentē. Var. de uita pa. li. ii. Cōtra a nouo marito cū ite foco in titionē ex felaci arbore euā qualis quæ ablata esset. N.
Titubare trepidare. M. Tul. philipicarū. li. ix. Titubare oscitare quos euertere nescire. Vl. li. v. uestigia presso haud tenui titubata solo. Ter. in heau uerū illa nequit titubet No.
Titulitium dici uoluerūt fila putrida quæ de telis cadunt. ut. Pla. in cas. nō ego hoc uerbū emisi titulicio. i. re ad modum uilissima. Nā & marcus carnuius in satyra sic ait. Titulicius flaccedo tibi. Fulg.
Titan qui & titanus frater saturni maior natu ut in chron s.
Tityrus lingua laconum pro quodam pastore apud nos aries maior dici potest.
Tityus Iouis filius ex Elara Orchomeni filia: quā metu Iunonis Iuppiter abscondit in specu unde natus Tityus dictus est terræ filius ab Apolline interemptus q latonæ uim inferre uoluit. cuius cor apud inferos absumitur cuius magnitudo fuit nouem iugerū. T.
Tithonus laomedontis filius dilectus ab auro ra genuit Mēnonē: de quo inuēni puto cupidine oriēus eo pfectū & ducta uxore Mēnonē genuisse. quē ad troiā interfectū fletu tā finiuit: unde dicūr uersū incicadam.
Titus filius Vespasiāi priceps clarissimus.
Tityrus ab ariete dictus. Nam laconum ligua aries dicitur τιτυρος. Ser.
Thyamus opinati enim fūt plærīq; tiamū ligamērū a uulgo dictum: sed q diligētius scrutus sunt carmia. empedocli arbitrati fūt thyamū significare testiculos dicūt eosque more pythagoræ optæ atque simbolice thianos appellatos q gēituræ hūanæ ui pbebant. A. g. non thyamus & chyamus scribiur cum c non cum t littera.
Tyaras & tyara: utrūq; enī legit: ē pyleus phrygius. Vir. sceptrūque sacerq; tyaras. Et Iuue. frigia uescitur bucca thyara. Ser.
Thyasus saltatio & chorea. Vir. Dānis thyasos inducere baccho. Ser.
Tyas baccha idest bacchis sacerdos. Se.
Tyle insula est oceani inter septentrionalem & occidentalē plagam ultra britaneam iter hiberniam & orchades. Vir. i. geor. Tibi seruiat ultima thyle. Ser.
Thymbra satureia herba. Pli. xix. aqua. thymbreus Apollo. quia pre troiā ad. x. M. p. ubi templū est: abundat & thymbra flu. Tor.
Thymber proprium. Tor.
Thymum herba apibus gratissima.
Thymiama odor suauissimus thimi naturam referens unde dicitur. Tor.
Thyssageræ populi scithici ultra sauromatas & bidinos uiuentes ex uenatu ubi quattuor flumia magna: lyscus: oarus: tanais: syrgis H.
Thisbe puella ægyptia. Ouī iiii.
Tlepolemus herculis: & astyocles filius strēnuus q Lycinīō matris germanū ēt strennuum sed iam senē interemit quare profugit. Classe agitatus casibus uariis in rhodū peruenit & diutsum in tres imperium adeptus ē ditissimus effectus est interfectus a sarpedone. Iliados quinto.
Timolus mons siciliæ croco uino melle fertilis: aliquando tmolus. Ouidius in cuius cacumine. Plini dicit homines uiuere. cl. ānos secundum Mutianum.
Thyestes meropē atrei fratris uxorē pcio corruptam cōpressit susceptiq; eo cōcubitu Tātalu quē sibi apposuit Atreus melius diuiqt melius fecerūt qd non in aduersis sed i secūdis fidem tuam in uirum probasti.
Thryos nomen oppidi habet ypsilon est item fluuius eidis.
Trullū ferramētum cemētariū quo utunt ad parietes calce illinendo qd thrusillare appellat Vitruuius est autē græcū uerbum φρυλλίζω thrullizo cui tamē nō oēs græci aspirāt
Thybeis flu. ro. olim albula dicebatur.
Trebula opp. in campania non procul a bais.
Thiæ belgarum littori apposita est grais & nostris celebrata carminibus. In ea q sol longe occasurus exurgit breues utique noctes sūt sed p hiemē sicut alibi obscuræ æstate lucidæ q per id tēpus iam se altius euergens q̄q̄ nō cernat uicino tamē splendore proxie illustrat per solsticiū uero nullæ q tū iā manifestior nō fulgore mō sed sui quoque partem maximam ostentat. Pom.
Tifata locus iuxta capuam.
Tyde autem a tydeo ideo condita q cū græcis illuc profectus est & nomen dedit.
Tigenos populos angliæ quorum prasutagus Neronē iperatorē heredē instituit non memorat Cæsar sed Tacitus.
Thyalus bacchationē significat a φυω quod est impetum facio.
Thynnū aūt genus piscis est quod ad tēplum diebus festis portare solebant ut ibi pro die festo epulis uescerētur.
Tigillum a tigno diminutiuum. Liuius lib. primo transmisso per uiam tigillo capuæ ad opto uelut sub iugo misit iuuenem.

Tigurnius pagus & populi eius quartá pté el uecíæ continebât ac inter celtas erant. Inde forte conrectura est eos esse q núc Turegnú cú agro adiacente apud scutenses basilienses & constansienses incolunt.

Tigris amnis babyloniæ ut natus est ita descé dens usq; ad littora pmeat: eufrates immani ore aperto non exit tantú unde orif. sed ua- rie quoq; dedit nec secat cõtinuo agros late diffusus in stagna diu sedentibus aquis piger & sine alueo patulis ubi marginé rupit ue- re fluuius acceptisq; rippis celer & fremés p armenios & capadocas occidété petit ni tau rus abstet in nostra maria uenturus inde ad meridié auertif & primú syros tum arabas í gressus nõ perdurat in pelagus uerú ingens modo nauigabilis ide tenuis riuus despectus emorif & nusq̃ manifesto exitu afluit ut alii ánes: sed deficit alterum latus ambit. Pom.

Tigus ornamenti genus erat appellatione bar bara autor Varro Sidon est genus lini subti- lissimi ut legis quid tigus faciet cõfectus syn done lino subtilissimo.

Tigris amissis catulis in precipuam fœuiciam excandescit papinius citus me tigris ab actis fœtibus orbatiq; uelint audire leones & ut Plinius scribit túc nocte é celeritatis flaccus dú scæua relictis mater í aduerso catulis hie matur amano.

Tugitana in mauritania ubi olim lusa & tota fuere oppida postea tingi fuit cõditú a quo mauritania dicta est.

Typhœum fulmine ictú esse poetæ fabulanf uergi illic dixit esse encheladú filius typhœ- um sub imagine insula cãpaniæ ponit nõ ar dentem sortita typhœum inarme lucanies cõditus inanimes æterna mole typhœum idem. Homerus.

Typhon uestro pater arpiarú fuit ut est apud Valeriú flaccú typhoidos forma patronymi ca est a uoce græca deducta typhoea unde typhoides & typhois formatur.

Tyros dicebaf sarra postea phœnix ac postre- mo tyrios.

Tinea uermiculus est Ouidius roditur & tine a carpitur ore Liber.

Tinia nomen uiri percinag ut Pom.

Typhoneus specus ultra cortium specum ore angusto & multú ut experi tradidere pssus & ob id assidua nocte suffusus neq̃ unq̃ pspici facilis: sed quia aliquando cubile typhõis fu- it & quia núc demissa in se cõfestim exami- nat natura fabulaq; memorandus.

Tympanon tergus est inde tympanizo. Sue. li. ii. de gallo matris deú tympanizante.

Thymbra cãpus in agro troiáo & thymbræus fluuius qui in scamandrú erumpit ad apolli nis thymbræi téplú hæc Strabo quære her- ba sit thymbra exhorris columellæ & Plinio

Timauus interfluit per uenetiam nouem capi tibus exurgens uno hostio emissus. Pom.

Timolus & tinelus dicebatur utrúq; in usu a pud poetas ouidium & siliú mõs libiæ uiti- bus cõsetus & uim generositate nobilissius.

Thynnus genus piscis quod in templum diq bus festis portare solebant.

Tithõus secessir í orienté ubi dicif amore cap tus aurore uersus incicadam hieronymus ut refert eustachius in odysseam Homeri scri- bit tithonum petisse ab aurora ut ímorta- lis esset oblitú etiá paterne consenesceret te sias autor est ut refert Diodo. Teutamo i asi a regnante q uigesimus a nino & semirami- de fuit.

Tithonum fuisse pfectú psag cum auté assy- rii mille amplius ánis tenuissent troiam laní um obsessum a græcis petisse opem ab illis missseq; fuisse decem milia aethicpú cum to tidem susianis aí ducentis curribus duce mé none tithoni filio.

Tityos equites romanus princeps magnæ au- roritatis & honoris.

Tyrrhenum mare est quod tyrrheni olim te- nuetút ab agro surentino ad syllanum ánê.

Tyros in phœnicia aliquando insula nunc an nexa terris deficit q ab impugnante quondá Alexandro iacta opera uici tenent ulteriora & adhuc opulenta sydon anteq̃ aperí scape tetur maritimarum urbium maxima ab co ad pmõtoriú euprosopõ duo sût oppida bu bos & bactros ultra rria fuerunt singulis in- ter se stadiis distantia locus ex numero tripo lis dicitur.

Thymnias schœnus bubesus tres ex ordine si nus in caria thiniæ pmontoriú aphrodisiú é sidenus ambit hilam busesius cinorum Cyd nus in comu pene insulæ interq; eam & re- traticum sinú in recessu posita eutracia.

Tiriánthini uestes præciosissimi erant colori compositú est a tyriis quæ purpuræ erant & hiantinus iantine aút dicebantur uiolace ut uno uerbo dixerit Mar. tiriantinas quas Pli. scribit purpure uiolacea tinctas scribit.

Traho & ueho possunt uideri accepisse aspira tionem hac ratione q cum trafo & uefo di- cerent sabini f uersa fuerit in eá oportet me minisse deriuatiuorum & cõpositog qua- lia sunt retraho subtraho extraho detraho traha de qua Virgi. tribulaque trahæq; & in quo pondere rastri cui & addidit litterá ná pro eo quod é pluraliter traheæ dixit uehi- culum deueho subueho adueho inueho & í uehor deponens a quo dicif. Inuectiua fuit & uehea genus plaustri unde oscíuectura ue

beaturã dixerũt & uehari curru uehere.

Treueri populi inter belgas in confinibus germaniæ finitimi neruiis menapiis eburõibus rhenis mediomatricibus idem metẽsibus & rheno flu usq; in põte quo iter Cæsar traiecit exercitũ q̃ ps nunc est coloniẽsis diocesis fere aũt oẽs treueri germanica lingua utunẽ & nisi exercitu coacti ĩperata nõ faciebãt cũ germaniæ quottidianis bellis conflictabant a qbus cultu & feritate non multum differebat horũ apud gallos ob uirtutes mira expectatio erat nomen retinent situs ciuitatis est natura munitus metropolis ipsa est hos memorat Lucanus in primo.

Thios oppidũ milesiorũ post achærusiam specũ in erxinio põto qdẽ colonia sed iã soli gẽtisq; paphlagonũ quorum in littoribus pene medius promõtoriũ ẽ Carãbri citra partheniis ãnis urbes sesamus connosi & a citisoro phryxi filio posita cytoros. tum cinobus & collyris & q̃ paphlagoniã finit armene.

Thyrsis utebãtur ĩ bacchanalibus Ouidi. Serta comis manibus frõdentes sũmere thyrsos ea erat hasta aculenta obtecta hedera diodo. de baccho inqt in choræis & mulierũ thyrsis sũma cũ uoluptate educatus est fœminarũ exercitu quas thyrsis instruxit orbẽ terrarũ lustrauit nõnullos se cõtẽnentes hoc consilio edomuit ĩtroducebat mulieres habẽtes mucronẽ ferri hedera circũdatũ quæ tues impatos adonæ superabant & pentheus.

Tytha restius aspiratione caret est autem thessaliæ flu. q peneũ ĩtrat & ut poeta inqt nec a quis cõfõditur illis sed olei instar innatas excurrit quẽ etiã ferũt a stryge manare.

Thymele mulier fuit quæ prima saltationẽ docuit. unde & thymele apud græcos latine significat hismonicam unde darũ nomẽ uxori latini muni.

Tradi rem si stipulamur nõ ĩtelligimus pprietarem eius dari stipulationem: sed tãtum tradi. Pau. de uer. obli.

Transigit qui quasi de re dubia & lite incerta nec finita transigit. paciscitur uero qui donationis causa rem certã & indubitatã de liberalitate remittit. Vlp. de transactionibus.

Transacta finita ne intelligere debemus nõ solũ quibus de cõtrouersia fuit. sed etiam quæ sine cõtrouersia sint possessa: ut sũt iudicio terminata transactione composita: longo tẽporis silentio finita. Pau. de uer. signi.

Transfuga nõ is solus accipiẽdus ẽ qui aut hostes aut bello transfugit: sed & qui p indiciarũ tpus aut ad eos cũ qbus nullã amicitia ẽ fide suscepta trãsfugit. Pau. de cap.

Traiectitia pecunia est quæ trans mare uehitẽ cæterum si eodem loco cõsumaẽ nõ erit traiectitia. sed uidendũ an merces ex ea pecúia cõparatæ in ea causa habeantur & ĩterest utrũ etiã ipse periculo creditoris nauigẽt: tũc eni traiectitia. pecunia fit. Modest. de nau. fe.

Tres facere collegium existimat Neratius priscus & hoc magis sequẽdũ ẽ. Mar. de. uer. si.

Tribuni a plebe creati sũt qui essẽt plebei magistratus hisdẽ tẽporibus cũ plebs secessisset ãno fere. xvii post reges exactos dicti tribũi. qa nũc ĩ tres partes populus diuisus erat: & ex ſingulis singuli creabanẽ uel quia tribuũ suffragio creabanẽ. Pompo. de ori. iuris.

Tribunorum officium est uel eorũ qui exercitui præsunt milites in castris cõtinere: ad exercitationem producere: claues portarum suscipere: uigilias interdũ circuire: frumentationibus cõmilitonũ ĩteresse frũentũ præbere mensuræ fraudem coercere: delicta secundũ suam auctoritatẽ his modis castigare principiis frequenter interesse querelas cõmilitonũ audire ualetudinarios ĩspicere. officiũ regentis exercitum non tantum in damna: sed etiã in obseruanda disciplina consister. Mat. de re militari.

Tributũ idẽ q stipendium appellari Pomp. ait & sane appellatur a contributione. uel ex eo qđ militibus tribuebatur. Vlpi. de uer. signi.

Triumuiri capitales cõstituti sũt q carceris custodiã haberẽt. ut cũ aĩaduerti oporteret interuentu eo℞ fieret. Pompo. de ori. iu.

Triaterica bacchi sacra quia singulis trienniis sumptuosiora quottidianis orgiis fiebant.

Tribrachus pes trium breuium.

Triclinium a tribus toris q professione ponebanẽ. nam tres mense ponebantur. Iuuenalis. tertia ne uacuo cessaret culcitra lecto unde pro loco conuiuii. Ci. traduxit conclaue corruit. de simonide loquens. Quin. tricliniũ quidam discubitorium.

Trigla piscis q mulus dicitur & millos.

Trimetra trium metrorum.

Trinacria & cris q sicilia a tribus acris idest promontoriis pachyno peloro: lilybæo emendati trinacriam dicunt. Home.

Tripos mẽsæ in tẽplo Apo. delphici qbus suppositæ phœbæ uaticinabãẽ: ut in cortina.

Trioessa oc diuisis oppidum ad alpheum ultimum regni pyli.

Trios urbs sub nestore.

Triptolemus filius Cælei & menalinæ de quo Oui. iii. fastorũ. secundũ Iustinũ fuit primus q in ptibus atticis inuenit usum frugum.

Triton fluuius Libyæ defluens in tritonidem paludem magnam. inde in mare libycum in qua secũdũ Hero. iiii. ĩsula est phla cũ signis aduentus iasonis. apud quam paludem ogygii tempotibus Palas uirginali ætate appatu

isse fertur. Vnde tritonia Heto. dixit secūdū quosdam fuisse Neptunni & paludis filium: sed de dignitate patrem se ioui dedisse & receptā. Est etiā Triton deus marinus Neptunni & Salaciæ filius de quo. Vir. x. & Lucanus octauo. Plinius octauo.

Triumphus græ. ϑρίαμβος translata h in c ultimam syllabā ionice: & b in p uersa qa b nō aspiratur. honor maximus ducum romanorū qui uehebantur equis albis primus inuectus camillus curru aurato laureatus pcedētibus uictis hostibus cathēatis & senatu ascēdebatur ad templū Iouis optimi maximi ubi mactato tauro albo redibatur domum. Plu. dixit Sī Romuli imagines intuemur peditē triumphasse apparet & esse qui dicāt Tarquinium Demarati filium. i. priscum id triūphādi genus inuenisse de quo Plutarchus.

Triumphus quē græci triābos & trihumpho uerbum q̄uis triumphus & triumphator in antiqs epitaphiis sine aspiratione legantur & Cicero affirmet Prisciano aspirationem fuisse detractam litteræ t & additā litterā p nā q græce & triābus latīe factus est triūphus.

Trasilus qui fuit astrologus suo tēpore nobilis huius a Iuuenale fit mētio ait enim humeris reuocata thrasilis.

Tmolus lydiæ mons aspiratione caret cui ad primam syllabā poetæ aliquando adiciunt litterā i ut Ouidius Deseruere sui nymphæ uineta timoli.

Thrasmides nestoris filius multa etiam alia cōponuntur cū eo qđ est thrasos extat etiā monumētū i quo nomē thrasidicus est sine aspiratiōe scriptū diis manibus.

Trahūphantes qđ est quod in publico ro. cōuiuium exhibentes cōsules inuitatos ne in cōuiuium accederent rogabāt an locu honestissimū triūphanti assignari & post pœnā ab oībus deduci oportebat quæ præsentibus consulibus alii tribui non possent. Plu.

Thrius filius Aelidis in alpheum. Tor.

Tritees populi achiuoꝝ soli mediterranei.

Trāsimenus thusciæ lacus hinc pusium & cortinam hinc aretinum & senæ Iuliæ agrū habēs isignis clade flaminiu supati ab Annibale

Tragoditis lacus est qui ter ī die amarus & ter dulcis fit.

Tricuspis cōmune est: iūgiť tamen neutro per obliquos casus. Oui. i me. Positoq; tricuspide telo mulcet aquas. Pri.

Trabs & trabes antiqui proferebant. Pri.

Tridens pro fuscina. Neptūni masculinum est Vi. magnoq; emota tridēti fundamenta quatit. Potest tamē esse trium geneꝝ. legiť enim tridentiq hasta & telo. Pri.

Tænarus pmontorium laconiæ perquod descensus ad inferos ferť: ut & tænarias etiam fauces atra hostia ditis. Hor. car. Et in uisu horrida tenari sedes.

Trabales species tormētoꝝ. Hora. car. Te semp āte it sæua necessitas clauos trabales. Ac.

Trepidauit festinauit. Hor. car. Cuius octauū trepidauit ætas claudere lustrū.

Trudit excludit expellit. Hor. car. aut trudit apris. Acron.

Trit Neuius posuit. significat aūt crepidum. i. peditū. Ser. in arte.

Triquetra prædia sicula q in tres partes idest promontoria diuisa sit. Porphi.

Tristem aspectu dicimus mœstū animo. Cap.

Treceni nō tricenr pro trecēteni sicut cætera syncopātur. Lau.

Trinum singulare est: ut trinum nundinū ut apud Ro. rogatio trino nūdino. i. q aut tribus ī locis uno die: aut tribus diebus uno in loco celebrať. Li. li. iii. Postq uero comitia decē uiris creādis ī trinum nūdinū idicta sunt.

Trimenon græce genus tritici appellāt quod trimestrem dicimus. Pli li. xviii.

Triental dicit calicē talē qui tertiam partē sextertii capit aut tres minas capiētem.

Triton salaciæ & neptūni filius & eiusdem numinis ubi tenet.

Trinus pro triplex accipiť etiam. Lau.

Tributorius actionem significat qui tribuit a tributor. nā triburarius a tributum qui soluendo tributo obnoxius est. Lau.

Traicio exercitū. i. trāsporto trāsmare uel flumē. Traicio mare. i. trāseo. Li. tamē traiecit copias hiberum utrūq; cōplexus est. Lau.

Trāsferre ē cū nō remanet res apud eos qbus trāsferť. Ci. o. s. i. Quod ab Ennio positum i una re transferri in multas potest. L.

Triclinīū a tribus toris mēsisue appellatum ē ibi comedebant præcipue in conuiuiū accæpti qđ cōclaue discubitorū dicitur architriclinus qui huic ministerio præest. A Cicerone dicitur conclaue ut uix eo limen egresso triclinium illud supra cōuiuas corruit inqt Quin. Cicero uero de eadem re inquit hoc interim spatio conclaue illud concidisse. est etiam conclaue pars quædam in penatibus remotior: ubi colloquia fieri solent aula græcum est quam nostri transferunt atriū. Lau.

Triphyli populi græciæ ideo uocati quia illis obuenit ut tria illos phyla idest nationes illis conderent in unum congregatæ. pricipio quidem opeorum: deinde miniarum qui accolæ supaccreuerunt: & postremo eleorum qui uictores loci compores extiterunt. Stra.

Trapete quod trocram alii uocant europæ pmontorium est a quo primo se concitat He.

Trebia fluuius galliæ cisalpinæ ad duo milia

passuũ distans a placentia ex apennino in padũ fluẽs clade Ro.nobilis. L.sẽprõio cõsule.
Triũphantes quid ẽ quod eius q triumphasse deinde cõbustus esset. licebat eos capere & i urbẽ deferre ac deponere hoc in prio lipara𝔢 us scriptũ religi:an hoc mortui honoris cã factus est nã & aliis ducibus & qui bene rem gessissent idẽ tribuerũt ut nõ ipsi solum sed posteri quoq; in foro sepelirẽt sicut Valerio & Fabricio ferũt autẽ horum posteris mortuis & in forũ delatis ardentẽ facem subiciet statim attolli ut sine inuidia honore utant̃ & tantummodo sibi licere confirment. Plu.
Triarii dicti q; i acie tertio ordie extremi sub sidio deponebantur. Et inde dictus est subsidium q; subsidebant. Var.
Triarchus nauis triremis p̃positus triẽus ter nos ordines remorũ habet. ita & biremis & quadriremis & deinceps dicuntur. As.pe.
Tribus urbanæ require in romulia. Asco.pe.
Tribunorũ militarium genera duo primũ eorũ q suffecti dicunt̃. hi in exercitu creari solet. alii sũt cõitati q sic cõitiis designant̃. As.
Tributũ quia ex priuato i publicũ tribuit̃. F.
Tribula genus uehiculi. ũde frũenta terunt̃. S.
Tribunus qui uni præerat partinam in tris partes diuisus erat populus Romanus. Se.
Tribus pars una ex quattuor ptibus romæ Titus Liuius primo ab urbe condita. quadrifariã enim urbe diuisa regionibus collibusque quæ habitant̃ ptes tribus eas appellauit ut a tributo. Nã eius quoq; æqualiter ex cẽsu cõferendi ab eodem inita ratio est. Ser.
Tributus quod nos tributum dicimus a plæbisq; ueterũ hi tributus dicti sunt. Acron.
Tribus pro loco & pro iure & p hoibus. A.g.
Tribuni militũ q; terni tribus tribubus rãnũ Lucege Tatiũ olim ad exercitũ mittebat̃. V.
Tribuni plæbei qui ex tribunis militũ primũ tribuni plæbei facti qui plæbem defenderẽt in secessione ciustumerina. V.
Tributum dictũ a tribubus q; ea pecunia quæ a populo imperata tributũ a singulis p portione census exigebatur ob ea quæ assignata erant tributum dictum ab eo quoque qbus attributa erat pecunia ut militi redderẽt tribuni ærarii dicti id quod tributum erat æs militare. Varro:
Tricæ sunt impedimenta & intricationes & intricare impedire morari: dictæ quasi tricæ q; pullos gallinarios ipediant & iuoluant: capilli pedibus iplicati. Plautus in curculione. qđ argentũ tu mihi quas tricas narras. Idẽ i epidico. Aliqua ope exiliam extricabor aliqua. Inde ex impedimẽtis liberabor. Lu. saty. libxi. nec mihi amore hoc opus: nec trico: nec uadato. Tarpi. de inuguriis iudicia lites tur bastricas cantiones maximas. Affia. in epistola. ita irritauit bis hãc rẽ temeritas. Var. in gerũto didascalo. putas eo non citius tricas tallanas q̃ id extricaturos. No.
Tricimum tardum & quasi ipedirũ uel sic cũ sine succo: ut sunt capilli qui græ. cærticis dicunt̃. Var. in eumenidibus. Qui nunc quæstus sit magnu. No.
Tricimariæ uites appellant̃ in agro fauentino q; iugerũ tercenas amphoras reddat. Var.
Tricones morosi & ad ridendum duri. Lu. sa. li. xi. Cota senex grassi pater huius panætii magnus fuit triconum manus soluere nulli lentius idest facilius. N.
Trifax telum longitudine trium cubitorũ qđ catapulta mittitur. En. ut permaceret paries percussus trifati.
Triga antiqui humum appellabant unde trigecus adhuc dicitur. Fe.
Tritogenia mineruа a ripa tritonis flumĩs dicta q; ibi primitus sit uisa. Fe.
Trigona lapila qua nudi exercebant̃ sunt q lo cũ intelligãt ut supra seu lentum ceromote lentũ ne trigona quod est uanũ polybi nam polybus gymnasio sũma erat admiratiõe cũ manu sinistra fortissime pila trigonali certaret hanc fortitudinẽ sinistra negat Pli. i mulieribus contingere sinistræ uero fortitudo in trigonali requirebat̃ in distichis ita loquitur si me nobilibus scis expulsare sinistris.
Triones sunt boues aratoru. Ser.
Triones septentriones. nostri ueteres a bobus iunctis appellarunt idest septẽ stellis ex q bus iuncti triones figurantur. Au.g.
Triões dicti septem q; ita sitæ stellæ ut ternæ trigona faciant. Var.
Triones qui terram arabant a terra teriões unde triones ut dicerẽt de tritu. Varro.
Trinacria sicilia quæ latine triquetra dicit̃ id est quia tria promontoria habeat pachynũ: lilybæum & pellorum. Ser.
Triplia idest canistra quod putẽt esse latina & sunt græca. Tripliõ enim & catinum de græca reliqua quod aperta sunt. Var.
Triseclis & hoc trisecle. i neutrõ carmĩe q̃ ui debant̃ nimiũ poetica ex plose oratiões usu alieniora præster misimus ueluti quid fuit. Nestore trisecli & locus senex. Itemque timidis magnisq; fluctibusq; dixit multi grumis & flumina gelu concerta tegmine esse onychino dixit & quæ multiplicia ludens composuit. quale illud est q; uituperões suos sub ducti supcilii carptoresq; apellauit. A.g.
Triste crudele immite. Vir. li. ii. æn. Illi mea tristia facta. degeneremq; neoptolemum narrare memento. Luc. lib. iii. Itaq; tuis senis factis & tristibus dictis.

Q. ii

Triste est moestū & infestū. Virg. in buc. tristis at ille tamē cantabitis arcades inqt. Idem geor. li. iii. aut unde nigerrimus auster nascitur & pluuio contristat frigore coelum. No.
Tristicies pro tristitia. Pacuuius in aralāta. qd illud est uultum alligare tristicies. Turpilius in leucadia. Ante facta genere cōmitto tristicies ante drocum. No. mar.
Triste amarum. Virgi. li. i. geor. trisq; lupini sustuleris fragiles calamos. No.
Triste minax. Virg. li. ii. æn. isq; adins hæc tristia dicta reportat. Noni.
Triste graue. Tulli. de re pub. lib. vi. Qui nūero optimatum & principum obtulit his uocibus & grauitatis suæ liquit illum tristē & plenum dignitatis sonum. No. mar.
Triste difficile. Cic. de sene. facilius in morbos incidunt adolescentes grauius ægrotant tristius curantur. No.
Trithora ædificia tribus pinnis surgentia.
Triste nigrum. Vir. lib. iii. geor. aut dorsum tristi contundunt corpus amurca.
Tristis iratus. Afranius in epistola. Iactauit se iacet mihi erit tristior idest iratior. idem i eadem natura tristiori paululo. No.
Tristis doctus. Varro in trifodite trifolio. Lu. libro. xxxii. adde eodem tristis ae seueros philosophos. Nonius.
Tristis ad laudem interdum sumitur ad amaritudinem. Ci. iudex tristis & integer. Ter. in an. tristis seueritas est in uultu atque in uerbis fides. Et etiam in uituperatione est. Do.
Tristis & truculētus differunt. Nam tristis est aio truculētus uultu. Et aliter dici pōt. ut tristis sit q dolet. truculētus q terret. Idē in ad. Ego ille agrestis seuerus tristis pcus truculentus.
Tristis amarus. Vir. i. geor. tristisq; lupini. S.
Tristis auarus austerus. Vir. lib. ii. geor. Media fert tristis succos. Ser.
Triticum quod tritum est e spicis. Varro.
Triticum conditum sub terra manet uel ānos l. Mileū uero plus annos ectū supra terrā. V.
Triuolū quod teritur. Var.
Triūphales coronæ sunt quæ iperatori uictori aureæ pferuntur quæ temporibus antiqs ppter paupertatem laureæ fuerunt. Fe.
Triumphare appellatum quod cum imperatore milites redeuntes clamitāt p orbē in capitolium euntes Io triūphe id thriābo græci liberi cognomento pōt esse dictum. Var.
Triptolemus filius celei Meliues cum ceres a parentibus hospicio suscepta fuisset ad eluisnē illis dormiētibus a cerere cōiectus est i focū & obtutus cineribus mater citata eū duxit ceres impia inquit es nam fuisses imortalis si pmisisses ita eius mortalitatem purgari sed tamē unc habebit ut primus doceat serere frumentū atq; ita uolucri curru abreptus triptolemus annonā peraticā disseminauit Pli. aliter & probus alii ad brigē referunt superiora scribit higinus.
Todi genus auium paruarum. Plau. cū ex tortis talis cum todis crustulis. Fe.
Toga dicta est a tegēdo: & ē toga sicut i cōsuetudie habet uestimētū quo i foro amicitur. cuius & Cic. meminit i catilina. uelis amictos nō togis. Titi. in fullonibus q inter. x. ānis neqsti unam togam detexere. dicit & tectū. Titin. in gemina. Sycus cum scorto cōstituit ire clauis illico abstrudi iubeo rusticæ togæ nee sit copia tecti. Nonius.
Toga nō solū uiri sed etiā foeminæ utebantur Affra. Fratrē qdē prādere stāi ē nobis cū icincta toga. Var. de ui. pa. li. i. pterea q itellecto togas āte hēbāt. ante. n. fuit cōe uestimētū & diuturnū & nocturnū & uirile & muliebr. N.
Toga a tegendo corpore. Var.
Toga cōmunis habitus fuit & marū & foeminarum: sed prætexta honestiorum.
Toga uiliū q ēt circa meliores seruabatur. Af.
Toles tumor faucium quæ p diminutionē dicuntur tonsille. Festus.
Tollere nutrire. Te. i an. Quicquid peperisset decreuerunt tollere. Do.
Tolerare uerbum est mala patientis. Te. in he. Seque ante q meā uxorē duxisset domū sperasse eas tolerare posse nuptias. Don.
Tollere occidere. Lu. lib. xxvi. ac leui quem febris una atque una uim iquam hyatus unus potuit tollere. No.
Tollere mittere. Vir. æn. libro. ii. unius in miseri exitum conuersa tulere. No.
Tollere inferre. Vir. ge. libro tertio tollentem que minas & sibilla colla tumentem. N.
Tollere eleuare. Vir. æn. li. i. Et mulcere dedit fluctus & tollere uēto. Et i. x. tollit se arectū quadrupes. M. T. philip. li. iii. Vel i coelū uos si fieri potuerit hūeris nostris tollemus. Lu. li. xxviii. Cautius & temnēt mortes & foedera tollēt. M. T. in hor. Nihil tamē esse i quo se animus excellens tollat. No.
Tollere extendere erigere. Vir. æn. li. i. cui mater media sese tulit obuia silua. Idem lib. vii. Laborū prima tulit finem. No.
Tollere est differre. Plau. in penulo. omnis extollo ex hoc die in alium diē. No.
Tollere pati sustinere. Vir. æn. lib. iii. Iuuenēq; superbū seruitio enixe tulimus Et li. xii. Nō tulit istārē segeus animisq; fremētem. Tul. i phor. ego te cōplures aduersū ingēium meū mēses tuli. M. T. in uer. Diuinatōis tuli grauiter & acerbe iudices. Idē de offi. li. ii. Nisi enī multorū ipunita scelera tulissemus. No.

Tollere & auferre differẽtia uide supra i a.N.
Tollo finio remoueo. Vi. tollite cũcta iquit. & cur nõ icolumi potius certamina tollo.N.
Tollere est alere educare. Te. i hecy. hoc mihi unũ ex pluribus miseriis reliquũ fuerat malum si puerũ ut tollã agit. Idẽ i an. Quicquid peperisset decreuerũt tollere. No.
Tollere Var. in saty. manippea quã de officio mariti scripsit. Vitiũ iqt uxoris aut tollendũ aut ferẽdũ ẽ. Qui tollit uitiũ uxorẽ cõmodiorẽ. ꝓstatiq fert sese meliorẽ facit hæc uerba Var. tollere & ferre lepide qdẽ cõposita sũt: sed tollere apparet dictũ ꝓ corrigere. Id etiã apparet eiusmodi uitiũ uxoris si corrigi non possit ferendũ esse. Varronẽ censuisse quæ ferri scilicet a uiro honeste possũt. uitia eni flagitius leuiora sunt. A.g.
Telegonus Circes filius tusculũ cõdidit. Acr.
Tollo tuli & fero tuli, tollo enim cõsuetudine sustuli facit: cuius tamẽ perfecti instãs apud ueteres sustollo erat. Ser.
Tolero & toleror idem est mala patiẽtis. Pri. sicut matris est parere.
Tollo sustuli facit dicimus sustuli filiũ ex uxore. i. habui sustuli filiũ æducaui inde sublatũ & ẽ aliud significatũ ꝓ sumouisse. Vi. iubet & sublata repõi pocula & aliud i altũ tollere ut idẽ & sublatum surgit in eosem. Lau.
Tolosẽsis lacus tolosæ ubi tectos agi peste oppssi mõitu auruspicũ oẽ aurũ atq; argẽtum qd ꝓdãtes ↄsierãt proiicere. & abiit pestis.
Toluti dicit̃ qsi uoluti uel uolubiliter. Plau. i asina. demã hercule iam de ordeo toluti badizas. Neu. in gallinaria: o pestifera ponica fera trux toluti loquẽtia. i. uolubilis locutio Idẽ i marco. exulẽ dixi iterũ hoiem i thuscos toluti. Luc. sat. li. Si omne iτus euadit studiũ que ad me toluti. Varro. i tricõti de trifolio. Sed ut equus ad uehendũ ẽ natus tamẽ hic tradit̃ magistro ut eq̃so doceat toluti. Põ. i decuma fullonis: & ubi isilui i cochleatum a culeũ ibi toluti tortor. Var. i agathone. Hoc postq̃ dixit cedit citus celsus tolutum. No.
Tõitru & tõitrũ neutrũ ãtiq dixerũt. i us quoque tã secũdæ q̃ quartæ declinatiõis. Acti. inter tonitra & turbines Luca. vii. seu tonitrus ac tela Iouis. Pri.
Tonstricula a tonstrix & tonsor addita t sicut a nutrix nutricula. Pri.
Togatæ comœdiæ dicebãt̃ i qbus oĩa i publico honore cõfusa cernebant̃ q̃ togatæ i ꝑtextas & tabernarios diuidebant̃ togatæ fabulæ dicũt̃ q̃ scriptæ sũt scd̃m ritus & habitus hoĩum togatoꝝ idẽ romãorũ toganãq; rõana ẽ sicut græcas fabulas ab habitu æque palliatas. Varro aũt noĩari togatas ait cũ sit generale nomẽ speciale tamẽ ꝓ tabernarius nõ mõ cõis error usurpat q affranius rogatas appellauit: sed & poetæ ut Hora. q ait uel q ꝑtextas uel q docuere togatas togataꝝ fabulaꝝ species tot fere sunt quot & palliataꝝ nã prima species ẽ togataꝝ quæ ꝑtextæ dicũt̃ in qbus ĩpatoꝝ negotia agebãt̃ & publica & reges romani uel duces ĩducũt̃ ꝑsonaꝝ dignitate & ꝑsonaꝝ similitudĩe tragœdiis similes prætextæ aũt dicũt̃ qa sectæ regũ uel magistratuum q ꝑtextãt̃ & huiusmõi fabulis acta cõmphẽdũt̃. secũda species togataꝝ quæ tabernariæ dicũt̃ humilitate ꝑsonaꝝ & argumentoꝝ similitudĩe comœdiis pares i q bus nõ magistratus regesue ꝑsonat. sed humiles homĩes & priuatæ domus ĩducunt̃ q; olĩ tabulis tegerẽt̃ tabernariæ uocabãt̃. tertia species fabulaꝝ est latinaꝝ quæ a ciuitate oscorum athella i qua primũ ceptæ atellanæ dictæ sunt argumẽtis dictisq; iocularibus similes satyricis fabulis græcis quarta species est planipedis græce dicit̃ mimus. ideo. n. latine planipedes quod actores pedibus planis. i. nudis ꝓscæniũ itroirent neq; tragici actores cũ cothurnis. neq; ut comici quũ soccis quod olĩ nõ in suggestus scænæ sed ĩ plano orchestræ positis ĩstrumẽtis inimicis agebãt cuius planipedis acta togataꝝ scriptor ita ĩ edilitia fabula inimica dat̃ inest aurũ exultat planipedes si quas tamẽ ex soccis fabulas fecerant paliati ꝓnũciabãt togata ꝑtexta a tragoedia differt heroes ĩducunt̃ ut pacuuius tragœdiis heroicis nomĩbus scripsit orestẽ chrysen & his simila itẽ actiuis in ꝑtexta aũt ĩscribit̃ brutus uel decius.
Togatæ comœdiæ i qbus ĩsignẽ laudem assecutus est Aphranius maiore laude futurus nisi i his amores ĩ pueros esset falsus Quitilia.
Togatæ i publicũ ꝓcedere cogebant̃ fœminæ adulterii a imissi cõuictæ. Idẽ ẽt ĩterꝑtat̃ Acisidẽ uerbis porphyrio q̃uis alias addat opiniões. Iuuenalis ex sentẽtia. Mart. loquẽs itaur. Est mœcha labulla. Dãnet suus ẽt carphinia talẽ nõ sumet damnata togam.
Tomacla & tomacula. Iuuenalis cãdiduli diuina romacula porci dicũt̃ a frequẽti icisione na significat ĩcido hoc genus cibi seruile habebat̃. In luxu aũt ex porcis erãt abdomina testiculi uuluæ sincipitia uerna quæ censoriis legibus aliquãdo fuerũt ĩterdicta.
Tomus grossior papyrus est ut ex lino uel farcimine dũ tomẽtum appellamus. cum. n. cõficeret̃ papyrus deligebãt̃ subtiliores ptes q̃ ꝓciosæ modo augustanæ modo famanæ modo aliter dictæ sunt grossiores partes abscisa tomos appellabãt. nã larie ĩcido.
Tono tõui tõitũ. Hora. tamẽ ĩtõata scd̃m analogiã ꝓtulit. Si quo sors ĩtõata fluctibus. P.

Tondeo totondi detondeo detotondi antiqui dixerunt. En. detondit agros. Pri.

Tonsile buxetum. tonsiles oleas q; tonsæ sunt ac in orbem & comam putatæ. Lau.

Tonescit pro tonat. Var. in marco. tunc repente cœlú altú tonitribus téplú tonescit. No.

Tõgere noscere é. Ná pnestini tongioné dicunt notioné. En. Alit rhetorica tongent. Fe.

Tonsa remus q̃si tondebat ferro. En. pone petunt exinde referút ad pectora tonsas. F.

Tonsilla palus dolatus in acumé & cuspide pferratus q nauis religádæ cá in littore figitur Actius tace & tõsillas littore ædite. F.

Tonius positú sonáus cú a tono Var. i eume. Tu tympana nõ máis. sonitú misis deú tõimus a ribinos tribus nodibus. Var. i eiusdé deú tonimus tibi núc semturi. No.

Tõsus p tõsura. Plau. i áp. Sura pes. statura tonsus oculi nasú labra. Acti. i am. sed q̃ ná hæc é mulier funesta ueste tõsu lugubri. No.

Tõsæ réi dicti a circúcidendis fluctibus Vir. vii. æn. Et i léto luctát marmore tõsæ Ser.

Tonsus minutus. Vir iii. geor. ipse caput tõsæ foliis euinctus oliuæ. Et primo æn. Tonsisq; ferunt mantilia uilis. Ser.

Tonsores oio in italia primú uenisse ex sicilia ut scriptum in publico ardeæ in litteris extat eosque adduxisse. Pri.

Titinniú olim tonsores nõ fuisse significát antiquoq; statuæ q; plæræq; habent capillum & barbam magnam. Var.

Topper cito ut illud Nelet. topper fortunæ cõmutant hominibus. Fe.

Torculus olearius fluétis amurcæ utilitatem ignorát quæ nõ solú denigrat terrá sed multitudine facit sterilem: cum his humor modicus cum ad multas res tum ad agriculturá pertinet uæhementer. Var.

Torpor ai & corporis debilitatio. a torpedine scilicet pisce. cuius cõtractu corpus hebescit Seruius in arte.

Tores pro torques Pom. dixit. Ser. in arte.

Torpedo piscis géus. Ci. de na. de. atraméti esusióe sepyæ torpor torpedies multæ ét isectátis odoris itolerabili fœditate depellunt.

Toreúa & similia datiuú & abltúm pluralé in his átiq ptulerút. Cice. uer. Núc de pipetasmatis quéadmodú expedias nõ hés. iueniút & fœminia uel ut celso uidet est a noiatiuo hoc peripetasmatum. Pri.

Torreo uro uerto uoluo. Vir. geor. iii. Iam rapidus torrens sitientis syrius indos. Luca. iii. ingentes uado torrente ruinas. Pri.

Torqueo torsi torsú & tortú ide tortores. Ca. matrucini uocát ḋmarso ḋrorsú nomé. Te. i phor. bonoq; cõtortor legú distortor. Pri.

Tortilis ása quod retorta & replicata est. Lau.

Tornatile poculum qđ tornatum est & torno factum. Lauren.

Tortuosus extra regulam non tortosus. La.

Torius uel torin fluuius hispaniæ ualentiæ sagunthto propinquus.

Torrens & participium & nomen. Fe.

Torreri a torre deductú proprie significat. siccari atq; arefacere. sed usurpatum est iam p eo quod fit ignescere. Fe.

Torrum torridum aridum. Fe.

Toruitas ferocia taurorum quasi tauri acerbitas est uocata. Festus.

Torrialum & torrialium designator est. Va. de uita pop. rom. li. i. quod fronté lecticæ struebát ex ea herba thorú appellatú hoc q; iniicitur ét qdé nunc torala dicitur. No.

Torculú q; usu torcular dicit q; í torculatióe uiuis uel oleæ expriat. Var. i gerúto didascolo. uieis ubi ápla cella torculú respõdeat. N.

Torris dicit fax. úde & torridare dicius cõburere. Acti. i menalip. Regina erit tpus cú hic torris qué ábuti uides. Idé in meleagro. Cum suæ uitæ finé ac fati iternitioné fore meleagro ubi torris eét iterfectus flámeus. No.

Tormies genus morbi dicti q; dolore torqueát. Cic. tus. li. ii. Quáuis idé forticulú se i torminibus & i stráguria sua prebeat. Et qdoq; ita dicimos grauidinosos quosdá torniuosos.

Torporauit p torpescit. Turpi i ethereo Stupidus astai ita eius aspectus repens cor torporauit hominis amore. No.

Torquere iflectere. Virg. li. ii. geor. Itireos taxi torquét i arcus. Ter. i hea. uide ut ille sibi os cõtorsit carnifex. No.

Torquere gyro celeri rotare. Vi. i. æn. Ast illú ter fluctus ibidem torquet agés circú. No.

Torquere iacet mittere. Vir. li. v In medios telum torsisti primus achiuos No.

Torqueo cú ipetu iaceo. Vir. v. æn. teutonico ritu soliti torquere cateias. S.

Torqueo sustineo. Vir. æn. Axem humero torquet stellis ardétibus aptum. Ser.

Torrere nõ solú ignis sed ét frigus põt. Varro i eumeni. Capite opto essé iubet áte lucé suscitat. frigore torreri uenatú eucit ieiuno uel licé. Vir. li. i geor. aut boreæ penetrabile frigus adurat Nonius

Torrés fluuius q æstate siccat. unde & nomé accipit: cui græci p cõtrariú dedere uocabulum nam a téporequo crescit qđ κιμάρρους idest hieme fluat.

Terreo uro. Vir. iii. geor. Iam rapidus torrens sitientis syrios indos. Ser.

Toreumata dicta sunt opa delicate ac eleganter sculpta Τορεύω idest sculpo Saluian cati. tabulas signa toreumata emunt. Ser.

Tortor p torqueor. Pom. in fullo. ubi insilut

in cocleatum aculeũ ibi tolitum tortor. No.
Toruus terribilis. Vir.iii.ge. Optia torue forma bouis topodesia differt topographia. Illa enĩ ficta secũdũ poeticã licẽriam designatio ut apud Vir. Est i secessu lõgo locus insula portũ. topographia uero est rei uere descriptio ut apud Salu. Est locus in carcere qđ tullianum appellatur. Ser.
Torto pro tormento. Pacu. in dolo. Nam te in tenebras sæpe lacerabo fame clausum & fatigans arctus torto distraham. No.
Tormẽtũ messis tritura q ibi frũẽtũ terit. V.
Thoa Oceani & Terhyos filia. Tor.
Thoas rex i taurica regiõe: alter rex Lemni pr Hypsiphyles. alius huius filius ex Iasõe alius Andremonis filius rex ætolorum & dux in bello troiano.
Tholus testudo. Ser. scutũ breue dixit i medio tecto i quo trabes coeũt ubi dõa suspẽdebãt
Tomyris regina massagetarum i scythia. quæ Cyrum debellauit. Hero. & Iusti.
Tomos mansio uel sectio locus iuxta phasidis hostium: ubi Medea Absyrtum fratrem occidit clarus exilio Ouidii.
Thomas nomen proprium hebraicum.
Thon thonos q prius medicinã apud ægyptios i artẽ redegit. de quo Home. alius rex cão q cũ menelao satis cũ piculo ui iferre uellet uisa Helena ab eo interfectus est.
Thoon uir troianus ab Vlysse interemptus.
Thoosa Phorcy filia ex q̃ Neptũnus Polypheũ gẽuit & Phorcy mater secũdũ quosdã. Tor.
Tholos idest θολος græcũ ẽ & ꝑprie ẽ uelum scutũ breue quod in medio tecto est in quo trabes coeũt ad quod trabes cõsueuerant suspendi. Tu dea tu præsẽs nostro succurre labori. Astrorũ decus & nemorum latonia custos. Si qua tuis ũq̃ ꝑ me pater hirtacus aris dona tulit aut sacra ad fastigia fixi. Ser.
Tomicos græco noie appellant canapi imposito & ꝑtho leuiter tortæ restes ex qbus funes fiũt paluili quoque quos habent ne a re ii ledantur tomicos uocant. Fe.
Torus pulpa. Virgi.iii. geor. Luxuriatq; toris animosum pectus. Ser.
Thorus ꝑ sede a thortis herbis dictus. Vir.ii. æn. Inde thoro pr æneas sic orsus ab alto. Et pxius uiridãte thoro cõsidetat herbæ. Ser.
Trochæus pes celer uolubilis Τροχος græ. rota a mercurio secũdũ quosdã repertus.
Trochiscus pua rota unde cõpositiões quædã medicorũ in formã rotulæ trochistici.
Trœzon dyphthongo scribitur oppidum acti æ unde trœzeni.
Troglodytæ degentes scytharũ gentes a feruis ortæ. Pli.iiii. Solinus & Põponius aphricãos dixit in finibus æthiopiæ.

Troia regio minoris asiæ. Liui. vii. de bello macedonico: i q ilio urbs aliquãdo ꝑ urbe græca troia dyphthõgo scribitur nõ diuidimus idest cõsona adiectiuũ uero o & i uocales & diuisæ. Inde & troiugena & troia pueriles ludus equestris ab ænea constituto.
Troizẽus thrax filius Ceadi i auxiliũ troiãoꝝ
Trophæũ græ. plur iũ trophæũ a Τροπη græce cõuersio q statuebat illi q in fugã hostes uerterat q uero supra certũ numerũ hostiũ isterficiebat statuebatur triumphus.
Trophæũ & ꝑ arbore cui affingebantur spolia: & ædificia ubi res gestæ ducũ inscribebãtur ut trophæa cibrica marii põpeii d uictis hispanis & pyrenæi iugis trophæa constituit de trophæo spoliorum mezentii. Vir. xi.
Tropus figura uel cõuersio. Quin. viii. ubi uel uirtute sermonis a ꝑpria significatõe ad aliã cũ uirtute muratio q pri significatiõis ptim decoris gratia assumuntur & in uerbis propriis & translatis.
Tropologia figura locutionis.
Thronus sedes.
Trochum genus sellæ habetur apud. Plau.
Trophæi significatũ ꝑpriũ. Varro. i bimarco ostendit. Ideo fuga hostiũ græce uocant tropæ: hic spolia capta fixa in stipitibus appellãtur trophæa.
Troia est regio priami & lusus puerorũ equestris dicitur. & locus in agro Laurẽti quo primum Italiæ æneas cõsuis constituit. Fe.
Tromentina tribus a cãpo tormẽta dicta. Fe.
Trossulæ equites dicti q oppidũ thuscorum trossulum sine opera peditum cœperint.
Trossuli dictum pro soli. Var. sexque Vlysse. nunc emunt trossuli nardo nitidi uulgo attico talento equum. No.
Trophæũ dictũ ẽ a Τροπη idest ab hostiũ cõuersione ũde q hostẽ fugasset merebat trophæũ q aũt occidisset triũphũ a triãbis. i. ab exultãdo qcq̃ alii ab iuẽtore baccho illđ nomẽ afferũt factũ quẽ φριαμβον appellãt. S.
Tuatim tuo more. Ecce tẽ iam tuati facit. N.
Tubaa tubis quos etiam nunc appellabant tubicines factorum. Varro.
Tubicines a tuba & canendo dicuntur similiter lyricines dicti. Varro.
Tubilustrũ appellatur q eo die i atrio saturio sacrorum tubæ lustrantur. Var.
Tuburcinari significat rapti comedere Titin. in prælio. Tuburciari sine me uultis reliqas Plau. in psa. Tuburcinari de suo si qdest domi. Turpilius in betontibus. Melixa itus cessat credo hercle helluo tuburcinatur. No.
Tudites mallei a tundendo dicti inde & cuidã cognomen tuditano fuit q caput malleo simile habuerit. Festus

Tholosaces populi galliæ ꝓuinciæ finitimi nar bonẽsibus & sãtonibus nec lõge a sõtiatibus populis ĩ aqtania nomẽ retinẽt ciuitas ẽ me tropolis frãcoꝝ regi subdita licet in ꝓuicia esse dicatur ut ẽt Cæsar ipse descripsit.
Thoos græce uelox.
Thootes nomen ꝑconis apud Homerum.
Thoosea mater polyphemi.
Tholus par templi & testudo.
Torus erant q lectum q ẽ torus aspirãt ẽ eni uox latina & a torquẽdo dicta nã torus erãt ex tortis herbis.
Torus lecti ornamẽtũ erat ex lĩo maximi ꝑcii habebat si exilio cosipiano ægyptio esset cõ fectus nã linũ illud cãdoris subtilitate ꝑstat.
Thorax idumẽtũ pectoris nã thorax græce la tine pectus dicit & id erat uiride ĩ puero Papinius gratia semp ad ãnos texta legens modo puniceo uelabat amictu nunc herbas imitante sinu.
Thorax est munimentum pectoris uiridẽ thoraca iubebit afferri.
Thorus lectus erat apud antiquos a tomo ut placet Varrõi quõiã ĩ ꝓpriu erat sternebãt ergo thori q frãgebant hoc est confundebantur cum sederent discumbentes.
Tolbiacos ĩ finibus agripinẽsium populos nõ memorat Cæsar sed Tacitus.
Toreumata dicunt uasa sculpta laudãt pisces hoc distichoin uase toreuo sculpo.Mart.
Troegenio calauria inter ignobiles alias læto demosthenis nobilis.Pom.
Trochus gẽus ludi cuius dĩminutiuũ trochis.
Tuberonem & arusacem notissima fluĩa accepimus post taprobanem.Pom.
Tubantes germaniæ populos q phrysie ꝓtem mari oceano rheno fluminiac lacubus ꝓximã saltibus & paludibus abundantes incoluerunt q ante carnani populi habitarant non memorat Cæsar sed Tacitus.
Toxita nã taxus dira est i hispania ꝑcipire uenenum & ut septius tradit i arcadia si qs sub ea dormiat aut cibũ capiat stati morit unde nõnulli hĩc appellata dixerũt q̃ nunc toxica dictus qđ Plinius quoq; docuit ait Papinius se ea coronatũ decentis hederis cũ funebris sit & moerenti conueniat.
Trochæus pes metricus ĩcipitq; diphthõgũ æ
Troglodytæ populi libyæ nullaꝝ opũ domĩ stridẽt magis q loquũt specus subeũt alũtq; serpẽtibus apud garamãtes ẽt armẽta sũt ea q̃ obliqua ceruice pascũtur nã pronis direta in humũ cornua officiunt nulli certã uxorẽ ex his q tã cõfuso parẽtũ coitu passim incer tique nascuntur quos pro suis colãt formæ similitudine agnoscunt.
Tubicines hẽnt legio & cornicĩes & bucciatores ut ĩqt Vegetius de re militari tubicẽ ad bellũ milites & cursũ receptui cãit cornicĩes quotiẽs receptui canũt nõ milites sed cornicinas ad eorũ obtẽpant nutũ ergo quotiens ad aliqd opus exituri sũt milites soli tubicines canũt quotiẽs more adsunt signa cornicines canũt quotiẽs aut pugnat & tubicines & cornicines pariter canunt.
Tuceta cõdimenta gulæ delitiosa qbus bona hominũ ualetudo corrũpit.Tuceta dicũtur loca ĩ qbus fusæ carnes ponuntur tucea poeta dictus.
Trosuli milites romani q ĩprudẽtissĩe exultãt trosulũ aũt oppidum fuit hetruriæ nõ longe a uolscis hoc eqtes rõani sie peditibus expugnauerũt numinio quodã duce unde & eqtes trossuli dicti sũt aut torosi adolescẽtes trossulus breuis & cõpactæ naturæ dici põt.
Trochilos auis quæ dicit pasti in ore crocodili sanguisugas deuorans.
Turia pro noĩe mulieris scriptũ sine aspirationis nota.
Tulcus urbs ẽ in oris archinonis maritimaꝝ opulentissima eam modicus amnis sup iugẽs hiberus deorsum attigit.Pom.
Tulligini populi erãt finitimi heluetiis ĩter celtas nõ lõge ab allobrogibus & ut qdã opinãtur et fuerũt ĩcolæ turegii oppidi nũc inter heluetios siti quod forsam tũc ex illoꝝ pagoꝝ numero nõ erat in cõstãsiẽsi diocesi habitantes sed ab allobrogibus remoti.Quidã aũt ĩterꝑtãtur tuiegũ qsi duregũ idẽ duoꝝ regũ & tulligos credũt nunc lotorigos, noĩe cõposito ex lotario eorũ rege karolini stirpe
Tunica est uestis sine manicis.
Turia oppidũ quoddã calabriæ, Vnde thurius & thurinus ĩ quodã ueteri epitaphio inueni nomen turia pro noĩe mulieris scriptum sine aspirationis nota.
Tudiculare. Varro in marcipore. Hæccine nobis rerne tudiculasse.No.
Tuceta dicunt hastæ regiæ sicut calimorpus in piscis Ambrosio redolẽt tuceta sapore.
Tuor tueris & tueor tueris idem.
Tũdo tutudi penultĩa correpta & longa inueniunt auctores ꝓtulisse.En.ĩ annalibus. Viresq; ualẽtes cõtudit crudelis hiems.P.
Tuber uetus terræ substãtiuũ est. Sueto lib.x. masculini gnĩs protulit pridie q̃ periret cũ oblatos tuberes seruari iussisset.
Tunc temporis aduerbium,tum ordinis.
Tucia fluuius nõ amplius sex milia passuum ab urbe distans.
Tugurii appellatione oẽ ædificiũ qđ rei rusticæ magis custodiẽdæ cõuenit q̃ ꝙ urbanis ædibus significat.Officilius ait Tuguriũ a tecto dictũ tãq tegulariũ ut in toga ꝙ ex ea te

gaſ. Pōpo. de ſerui. urba. prædio.

Tueri dicitur ſeruare cuſtodire. Tul. in epiſ. ad Cæſaré pria. ut ſciret tuēda maiora cura eſſe ꝙ parta. Vi. in. viii. Succedát uariantq; duces quos cuiq; tuendum eſt. No.

Tueri uidere. Vir. libro ſeptimo excipiūt plau ſu pauidos: gaudentq; tuentes dardanidæ.

Tugurium a tego e in u mutata.

Tullios alii dixerunt eſſe ſillanos: alii riuos: alii uehentes ꝓiectiones ſanguinis arenatim fluētis quales ſūt tiburi in amene. En. ſanguine tepidi tullii. efflantes uolant. Fe.

Tullia tarquini ſuperbi uxor. Var.

Tullius. Nos nros poetas dicius philoſophati cū ipſe Tullius ꝗ nō mius ꝓfeſſus eſt philoſophādi ſtudiū ꝗ eloqendi quotiés aut de natura deorū aut de fato aut de diuinatione diſputat gloriam oratione cōfluat. Macro.

Tui cā fecit & tua cā feci diſcretioné hanc habētut tui cā túc dicamus ſi aliqd ipſi ad qué loqmur ꝑſtitermus utputa tui cā te defedi. Vir. xii. æn. Victus amore tui cognato ſangui ne uictus. Cōiugis & moeſtæ lachrymis uincula oīa rupi. Tua uero cā cū alteri aliqd alterius cōtemplatione præſtamus ut tua cauſa mancipium tuum defendi. Ser.

Tuber ſibi genus eſt collectū ex túentibus & quaſi ꝑgnantibus arenis. Te. i adel. Colaphis tuber eſt torum caput.

Tubera i aphrica autore Plinio laudatiſſia ſūt ꝓueniūtq; magna copia ſi autūno imbres & tonitrua fuerit tenerria aūt ſunt uerno tépore gratiora ut idem ſcribit.

Tū preterea. Vir. tū cāit heſpidū. T. in hea. Tū ſi qs é ꝗ dictū i ſe iclæmētius ꝓ inclæmentér cōpatiuū ꝓ poſitiuo: & exiſtimar iclæmenti us ꝓ exiſtimauit. præſés ꝓ præterito poſuit.

Tumba græce. Τυμβή.

Tymba locus cōcauus infra terram pro ſepulchro. Tortelius.

Tunnus marinus piſcis.

Turion urbs in ſinu tarentino puto quæ uocatur thurna.

Tuber uel græcū. uel a tumore. Pli. xix.

Thus cuius arbor græ. λιβανωφος. hoc é λιβάσ quod ſucū & uliginé ſignificat: & φῦσ græce tus qdá Tus a thiſia ſacrificiū uel theos. Pli. xii. ubi de coeuo quid ſit.

Thuſcia græcum uocabulū ſecūdum. Pli. ii. a θυω ſacrifico nam thus græcū ur dictū eſt.

Tulit ꝓ attulit: ſed multa ſignificat alias ꝓtulit. Vir. nō tulit hác ſpém furiata méte choreabus. Alias ſuſtulit. Vi. oīa fert ætas. ꝓ aufert Te. i an. Quæ uitæ auxiliū tulit ꝓ attulit. tulit duo ſignificat attulit & abſtulit: paſſus eſt & ꝓtulit. Te. i an. Dū tpus ad eá ré tulit. Do.

Tum ideſt deinde. & eſt aduerbiū ordinis iterdum autem temporis eſt. Ser.

Tum præterea. Vi. vii. æn. tū uox tettum interdoi em. Seruius.

Tum demum nouiſſime. Vir. xii. æne. tum demum mouet arma deo. Ser.

Tumulti ꝓ tumultus. Plau. in caſſi. Quid ſtus tumulus fuit. Te. in an. nihil ornati nihil tumulti. Pom. cuius non tumulti cauſa timeo quid patum diuorti. Ser.

Tumulus dictus quaſi tumór multus. ūde Italiçe bella dicta ſunt Italici tumultus. Ser.

Tumulus terra tumens. Virgi. ii. æn. Eſt urbe egreſſis tumulus. Ser.

Tumulus ꝓ ſepulchro. Virgi. iii. æne. O fœlix una áte alias priameia uirgo hoſtilem ad tumulum troiæ ſub mœnibus altis. ideſt iuſſa mori. Seruius.

Tumulti ꝓ tumultus. Quid hoc hic clamoris qd tumulti é nomé ꝗ uſurpat meū. Salu. i catilin. bello ille cohortis ueteranas ꝗs tumulicā cōſcripſerat in fronté poſt. eas cæterū exercitū in ſubſidiis loca. Nonius.

Tunicare pro ueſtire. Var. in logomachia. i. in pugna ſermonum hæc lōgeras detōdere docuit tunicareq; hominū corpus. No.

Tunica a tuendo corpore. Var.

Tuor uideo tueor defendo. Fe.

Turri hetruſci dicti a turano duce lydorum a cuius gentis perpetua crudelitate etiam tyranni dicti ſunt. Fe.

Turbellas apud Plau. turbas ſignificat. Feſ.

Turbá & turbas diuerſas uolūt hře ſignificatiões, ut ſit turba populi cōuētus. turbas turbatiōes. Nos cōtra lectū iuenius & idiſcrete poſitū ꝓ turbis turbá. Actius í arhamáte. An dubito alii hasqd agis: caue ne i turba te ípliceṡ. Idé í thaſiaſtris uel tropheo. Nú uides ꝗtá turbá: qtoſue fluctus cōcites. Turpil. i traſiliōe. Nēo unꝗ uidit ebriū tre iter diu. neq; turbam facere ne foꝗ excurrere. Te. i heau. Neꝗ ille iſanus hodie turbá faciat aut ui thaidi. Tulli. de ſenectute. Cum illum diuinorum animorum concilium cœtumq; proficiſcar cūq; ex hac turba & colluuione diſcedam. Plau. i aulu. Redeo itro ne quid turbæ fiat Ce. in imbris. Mirum adeo niſi frater domi ebrius turbarum aliquid dedit. No.

Turbo uentorum uolubilitas. Vir. i. æn. turbine corripuit. Ser.

Turbo uis uentorum. Vir. i. ænei. Et terras turbine ꝑflant. Ser.

Tutius fons eſt in promontorio æthiopiæ a nauigantibus expetitus.

Turia flumen figurate iungunt ſūt mulucha thiberis maſculina. ſimiliter dicit tala capſa oppidum & tumida: fœminina neutris coniuncta P.

Turbo turbinis de ui uentoꝝ. turbonis uero ꝓpriū est gladiatoris. Ho. ii. sermonū. Corpe maiore rides turbonis ī armis. Pri.

Tutor & tuto idem tumultuo & tumultuor quoque idem. Pri.

Tus a tūdēdo sine aspiratione. modestus uero a græco θυω idest sacrifico. Ser. in arte.

Tutulos. Var. i pontificalibus ait esse sacerdotes breuiū deoꝝ. numa uero pom. & ipse de pontificalibus asserens tutulum dici ait palliū quo sacerdotes caput tutabant cū sacrificio accessissent. Sicut & Virgi. Et capita ante aras stygio uelamur amictu. Ful.

Turbidum idest tumēs. Hor. car. quis uidit mare tubidum. Acron.

Tusculum ciuitas ī iugo mōtis cōstituta a Telegono. n. circes fundata ē filio q per ignorātiam patē suū Vlysse interemit. Acron.

Turpis grādis. Hora. car. turpis ranæ. Acron.

Tutus uox passiua actioné significat ut tutus portus q tutaẽ alios nō q ab aliis defendaẽ in oībus uero sæpe passiue ut tutus sum ab hostibus ꝗ munitus & sine periculo sū. L.

Turba est multitudo quæ nō fere uocat ꝑturbatione: ut colluuié hoīes uiles & contēptos dicimus & fæcē & sentinā ꝗ sordidā & abiectā uitā agant. Est ēt turba ꝑturbatio & multoꝝ & duoꝝ. Te. in an. Sed si denegaris ducere culpam in te tibi omnem transferrent cū ille turbæ fient. & idē Di nostrā fidē qd turbæ ē apud foꝝ Rixa quoqꝫ multoꝝ & duorū. Liui. Cū cōuersus ī patres īpetus eēt consiliū īter cursu rixa fœdata est. Turbo turbinis ꝓ ludycro instrumento ꝗ formā acumie fastigato uocamus turbinatam ad similitudinem ligni illius. Lau.

Turpidus ægypti fluuius quos segregat a philistinis.

Turia fluuius hispaniæ ualēriā ꝑuo interuallo ꝑterfluēs & ī suꝑronēsē hiberi sinū decidit.

Turbā appellari labeo ait ex genere tumultus si duo rixā cōmiserir utiqꝫ non accipimus in turba id factū. qa duo turba nō ꝓprie dicūẽ Enimuero si plures fuerint decē aut qndecī hoīes turba diceẽ turbā multitudinis hominū esse ꝑturbationē & cetum: sed rixā duorum inqr Labeo. Vlp. de ui.

Tutella est uis & potestas ī capite libero ad tuēdū eū q pp ætatē suá defendere se neqt iure ciuili data ac ꝑmissa. Tutores aūt sūt q eā uī ac potestatē hēnt ex q re ipsi nomē accepūt itaqꝫ appellātur tutores atqꝫ defensores sicut æditui dicūẽ q ædes tueẽ. Vlpi. de tute.

Turma terma e in u abiit ꝗ terdeni equites ex tribus tribubus tacienſiū rāniū lucerum fiebant. itaqꝫ primi singulaꝝ decuriaꝝ decuriones dicti qui ab eo in singulis turmis sunt ēt nunc tet nii quos hi in primo administros id si adoptabāt optōes uocari cœpti quos nūc propter ambitionem tribuni faciūt. Var.

Turma eqtum dicta quasi tardena ꝗ terdeni equites ex tribus tribubus taciēsiū rāniū luceꝝ fiebāt itaqꝫ primi singulaꝝ decuriaꝝ decuriones dicti q ex eo singulis turmis sunt ēt nūc trini. Fest.

Turpari a turpi. Cic. tuscu. li. iii. Iouis arā sanguine turpari. No.

Turpe ē īdecoꝝ iforme. Vir. li. vi. Et metus & male suada fames & turpis egestas. Idē li. iii. geo. Scabiēqꝫ ferat turpisqꝫ podagris. No.

Turpe grāde. Vir lib. iii. ge. Optima toruæ forma bouis cui turpe caput. Idē. iii. geor. Et turpis pascit sub gurgite focas. No.

Tusculum telegonus Vlyssis & circes filius ea moenia cōdidit ut scribūt Pōpeus & porphyrio Proptius Aeci Moenia telegoni: agrū uero tusculanū fuisse amœnissimū cū alia multa tamē Strabōis cōfirmat auctoritas scribit enim secessum fuisse gratissimū multisqꝫ & magnificētissimis uillis ornatū.

Thuscia cuius olī duo fuere maria supū & iferū & colonia adria aqua mare adriaticū transpadū oīa ꝑter uenetoꝝ āgulū possidebāt nisi q hetrusci & lydi nūc lōgobardi quoꝝ duodecī olī populi totidem creauere magistratus quos lucumones expellabāt blo.

Tutores sunt pupillaris ætatis .i. usqꝫ ad. xiiii. ānū curatores nō puberes hoc ē usqꝫ ad xxv. ꝓut ī iure constat.

Trulla atrua diciẽ uas erat quo aqua e culina ī lauacrinam ꝓiciebaẽ hic significat uas quo sordes uētris accipiebāẽ. aureis aūt uasis ī obscenis desidens uti prius instituit Antonius autore messalla & astipulāte Plinio. Mart. in bassam uētris onus misera nec te pudet excipis auro.

Thuscus & thuscia qdā nūc aspirāt primā litterā quod a thure .i. sacrifico titu thuscia dicta sit nō aspirasse aūt ueteres & codices uetusti & monumētoꝝ īscriptiōes īdicāt qđ ego sequēdū arbitror cū thusciā nō a thure licet ea gēs dedita religioni fuerit: sed a thusco rege dictā magis cēseāt qđ & ueteres grāmatici similiter ēt tusculū nomē oppidi & tusculanus aspirationē nō exigūt apud nos secūdū ueterā cōsuetudinē & regulā q̄q̄ sunt q āte e aspirēt quos sequendos non censeo.

Trulla aspiratione caret fitqꝫ atrua per diminutionem.

Turauli ueteres turduloꝝqꝫ oppida sunt ubi īgēs flexus aperiẽ īter ꝓmōtoria lusitāiæ. Pō.

Turditani seu turtuli quære in dictiōe boetia.

Trutina foramē seu ē līgua bilancis uel quid est examinatio græce trytane diciẽ.

Turpe & fœdum quam habẽt scissionem manifestũ é.nam turpe leuior res est.Ci.de offi. Luxuria uero cũ in omni ætate sit turpis tũ senectuti fœdissĩa est.No.Mar.

Turres a toruis.q hæ ꝓiiciunt ãte alios. Var.

Turundis ordeacis faciunt gallinas amplas inclusas euulsis ex alis ex cauda pennis & miscent cum farina loliaria.Var.

Turúda ẽ libum facꝫ quoddã ex farre genus paneficu.Mar.Cato.de liberis educandis.alii ferunt libum & turúdam.No.

Thuscanicum dictum est cauum æditum postea q̃ illorum cauũ simulare cœperũt.Var.

Thuscus Romæ uicus est dictus q ibi habitauerunt thusciq recedentes ab obsidiõe porsennæ remanserunt.Festus.

Thusci a thusco rege filio herculis sunt dicti uel a sacrificando studiose ex græ.θύω.Fe.

Tusculum dictum q aditum difficilem habeant idest Tomicos.Fe.

Tutant Plau.ĩ mercatore.Inuoco uos lares diales ut me tutetis.Neuius.ĩ lycurgo. Tuos q cellos terminos tutant.Põpo.partis nõ erat qd corpus tremulũ familia tutaret roga.N.

Tutanus deus a tutãdo.Var.in Hercu.Tuã fidé noctu humilibis cũ fugauit exercitũ tutanus hoc tutanum Romæ nuncupor ac pp oés qui laborant inuocant.No.

Tutilina dea est a tuendo dicta.Var.in hercu. Tuã fidé non tutilinam quam egoipse inuocoꝗ meæ aures abs te obsidentur.No.

Tute túc dicit cũ pronomé ad eã reuocat psona a q̃ sumit:ut uerbi gr̃a cum dico legeille respõdeat:cur tute nõ legis.Te.ĩ an.Súe uerbenas ex ara q̃obré tute id nõ facis. Do.

Tutulũ dicebãt flãminicaꝫ capitis ornamẽtũ uicta purpurea ĩnexa crinibus & ĩ altitudĩe extructũ.En.fictores algeos & tutulatos.Fe.

Thus ut multi uolũt latia uox ẽ a tũdendo dicta qđ si ẽ aspiratiõe carebit maior tamen & ꝓbabilior ẽ illoꝝ opinio qa a græco dici uolũr qđ ẽ thyo.i.sacrifico ũde thysia sacrificiũ eius arbor ẽ libanotus sine aspiratione.

Thus antiqui cũ aspiratione dicebãt a græ.θεῶν.i.deis quos eo placamus qđ & displicuit unde & sabæi apud quos nascit a σεβεῖν.i. colere dictunos aũt sine aspiratione dicimus a tundendo.thura.n.a tũdẽdis glebis cũ quibus fluentia ex arboribus coalescunt. Ser.

Tutidantes significat negociũ tundentes idest agentes.Lucre.Nec tundantia rem cessãt extrinsecus ullam.Festus.

Truã ueteres a terẽdo quã nos dĩmĩutiue trullã dicius appellari uoluerũt.Põ.ĩ panuceatis mulier ubi aspexit tã mirificæ tritulatã truam.Titi.ĩ fetia.sapiẽtia coquus magnũ æuũ quando ferunt pallio consuta trua.No.

Trua q̃ ĩ lauatrinã aquã fúdit dicta qđ trauoler ea aq;& eãdé appellãt trulcũ similis est figura nisi q latius ẽ.qđ cõcipit aquã & qđ manubrium cauum non est nisi ĩ uinaria trulla accessit.Varro.

Trulla a similitudine truæ: quæ qa magna & hæc pusilla ut troulla græ.est.V.

Trulleũ quo mãus pluũt.Var.de ui.pa.li.i.Ita que ea sibi modũ põere ac suspẽdere q̃ utilitas postularet trulleũ macelliore pelũ ĩnascatessuã.nõ quæ luxuriæ ca eẽnr parata.No.

Truo auis onocrotalus.Ce.luidés magnitudiné nasi ꝑ dii ĩmortales:úde ꝓpsit truo.Fe.

Trusatiles ad circũagendas molas quæ trusatiles appellantur.A.g.

> Accernam dicũt stipitem ad quem equos soleãt religare. Alii dicũr male dictum hoc nomine significare magnæ acerbitatis: ut sit uecors & uesanus.Festus.

Vacillare quære in nutare.L.

Vacate sapiẽtiæ ẽ dare opã: cũ ablõ ẽ carere quis carere ẽ qbus idiges. Ci.quaq nõ caret is q nõ desiderat.dicius tamẽ cares culpa sed ĩproprie.accipit ĩterdũ ꝓpositioné a cũ noie significãte actionem uel q̃litaté.ut uacas a laboreuacas a cõponẽdo:sũ uacuus ab occupatiõe uacat ĩpsonale ẽ curæ eẽ.Quin.Et cui eẽ diserto uacet. Et alibi:p tpus uacuũ erit ut idé:túc inchoare hæc studia uel nõ uacabit:uel nõ libebit:libere est hic eẽ curæ.La.

Vacillare est trepidare uel cũ lassitudine uti a senibus q sunt æuo defessi atq; ad sulitinedũ lassitudiné,bacculo tarditatem leuẽt. M.T. philip.li.iii.In gallia mutilatum ducit exercitum una legione & ea uacillante.Fe.

Vacinia uiolæ sunt qs purpurei coloris eẽ manifestũ est:licet Vir.ea nigra dixerit.Ser.

Vaciniũ flos ẽ nigri coloris.t.cæruleí *hyacinthus* dicit. Virgi. ĩ buc. Vacinia nigra legũt Et.iiii.geor.Ferrugineos *hyacinthos*.Ser.

Vador actiua & passiua significatione protulerunt antiqui..Pri.

Vadatus dicit obstrictus uel fideiussione ambulans sicut fenestella ait.penes quem uadatus amicitiæ non dolo tenebatur.Fulg.

Vada dicta sunt quia breuitate sui uadari hoc ẽ ambulari possunt. Vir.i.æn.Illiditq; uadis. Hora.car.non tangendo trasiliũt uada.Ac.

Vadimonis lacus in quo natat insula.

Vadé ĩpõsoré significat datũ ĩ re capitali.F.P.

Vafrũ & callidũ & quasi ualde afru & urbanũ Põp an ꝓconio posteriore. Tergũ uatium linguã afra.M.T.de re pub.li.iii.No lũt ĩ disputatiõe uafri:nõ ueteratores nõ maliciosi.Afra.in diuortio.Qui conere noctu clanculũ bitise doté ne repromittat uafer honeste ut

latiresiat & nos laudamus diutius.No.

Vago & uagor idem.Pri.

Vages ꝓ uagans.Plau.ī milite. Te alloquor uicii ꝓbriqꝫ plenus q cōtra uicios uagas. Serenus īopusculis. rure puella uagat. Actius intereo famā nam nobilitas laeta ex stirpe praeclare uagat.No.

Vagia spica mutica dicit̄ q̄ nō hēt aristātea .nā qsi cornua sūt spicarꝫ q̄ primitis cū oriūt̄ neque plane apparēt q̄ sublateāt herba ea uocatur uagia ut ī q̄ latet eōditū gladium.Vaī̄o.

Vagina require inferius in uaticani.A.

Vagitus est infantiū.Vir.cōtinuo auditae uoces uagitus & ingens.Te.in ecy.nam audiuisse uocem pueri uisus est uagiētis.Don.

Vagorem pro uagitu posuit En.Fe.

Vagor dictū pro uagitu Lucre.li.ii.Et superāt urnae miscetur funere uagor.No.

Vallatā quis neget apud pricipes nobilissimos ātiquos romanos idomitā & ut ait Ceci.uallatā gulā fuisse q ex lōginquo mari īstrumēta luxuriae comparent. Maci.de sat.

Vallescit pierit a uallo militari qd̄ fit circa castra quotquot eo eiciunt̄ ꝑ pdit habēt̄.F.

Valentia fortitudo. Neui.in dāne.oēs formidāt hoīs eius ualētiā.Titi.in sapientia gubernator nauē torquet non ualentia.No.

Valeant hoc est habeāt & recedant:qa & discedētibus & mortuis uale dicit̄:& est uerbū renuntiationis & īprecatiōis. Ter.ī an.ualeant qui inter nos discidium uolunt.Do.

Valetudine īfirmitate Scaurus ꝑuiatorē accessitus.cū iā ex morbo male solueret̄ dissuadētibus amicis ne se ī.illa ualetudie & aetate in tidiae populi obiiceret iussus nobilissimis iuuenibus ꝓcessiui forum.Asco.

Valetudine bona En.recuperata bona ualetudine curia pedibus egressus est.Macr.

Valgia quaere in uerbo exertus Fulgen.

Valeat idest hēat & recedat: ē enī salutatio recedētis.Te.ut ualeāt q inter nos discidiū uolunt ut salue & aue uenientis:salue quoqꝫ ī discessu dicius .Cic.uale mi Tiro uale:uale & salue:in calce epistolae.

Valetudo pro lāgore accipit̄. Ci ualetudinem tribuamus aliqd.ualere quidē ī utrūqꝫ accipit̄ qd uales: ideo adiectiuū apponimus:ut bona ualetudo & bene ualeo.La.

Valgos Aurelius intelligi uult qui diuersas suras habent:sicut cōtrario uari dicūtur incurua crura habentes.Fe.

Valgum est proprie ītortum. Neui. militibus pomecinensibus ualgus ueternosus genibus magnis talis turgidis.No.

Valuoli folliculi fabae.Fest.

Valius sudes.Vir.secundo geo.saltibus in uacuis pascant.Seruius.

Vallū dicitur ipsa munitio:ualli uero dicūtur fustes quibus uallum munitur.Ser.

Vallū uel q: ea nemo uaricari pōt uel q: singula ibi extrema uacilla furcillata habent figurā litterae u similitudine cornuū cerui. Va.

Vallū a uolatu qd̄ eum id iactant uolat: inde leuia. Varro.

Vanās dictū pro fallēs.Acti.ī alcmena. Tanta frustando lectans uanans protrahit.No.

Vāitudo ꝓ uāitate.Pla.ī pilego.ut rē uideo tu tuuētus a uāitudine.Pacu.ī doloreste.primū hoc:abs te oro ramis īexarabilē saxis in turpasis uanitudine aetatem tuam.No.

Vanū leue īane.Vir.libro primo aen.sed illos expectata seges uanis eluSit auSTis.No.

Vanus mēdax.Vir.li.i.aen.Ni frustra augurū uani docuere parentes.Salu.ī in iugur. mauri uanum genus.Tul.de offi.li.ii.Nihil enim ꝓficiunt nisi admodū mentiant̄. nec uero quicquam turpius est uanitate.No.

Vannus idest cribꝫ cereale quae & ualus dicitur ad purgāda frumēta. Vir.i.ge. Et mystica uānus Iacchi.Est aūt uas uimieū latū ī quo ꝓp capacitatē rustici cogere primitias frugū solent.Est aūt usus ut fabam uannat. Ser.

Vanus est q sine utilitate mētit̄.mendax uero q ad decipiendū Vir.utrūqꝫ cōplexus est in sinone.Nec si miserū fortuna sinonē finxit: uanū ēt mendacemqꝫ ipi oba finget. Sane uanus pro stulto inuenitur.Ser.

Vanos ex apollinari didicimus uānos proprie dici,nō ut uulgo dicit̄ desipientes aut hebetes aut ieptos:sed ut ueterū doctissimi mendaces & inuidos ut leuia innaniaqꝫ pro uāis & ueris astutissime componentes.A.g.

Vanū insidiosum subdolū. Vir.lib.ii.aen Nec si miserū fortuna sinonē finxit: uanum eciā mendacemqꝫ iproba finget.No.

Vanū obscuru Vir.li.iii.aen. Et ꝓcul ī tenuē ex oculis euānit aurā. Tu.de repu.li.v.ut nīa uero aetas rē rēpubli.sicut picturā accepisset egregiā sed iā euanescētem uetustate. No.

Vaiucca īter belgas castellū qsi ī mediis eburonū finibus nō lōge acqꝫle uno siluis & tumulo ac magna cōualle ubi titurius & aurū culeius rōani hiemātes cū legiōe una & quinque cohortibus a duobus eburonū regibus dolis īercepti fūt id castellū ꝓxium fuisse liburgessi nec lōge ab ags grani urbe putatur forsā eo loco ubi ēt tūc castellū cui uaicatus mōs nomē ē uarucce tamen castello ut Caesar ipse describit ut rhenus flu.ꝓpea nō nulli credūt uaruccā castellū fuisse ubi nūcē iulia cū oppidū qd ducatus ē titulus īter gianū & colōiā germāiae urbes cisrhenanas qꝫ a Iulio caesare denoīari putāt ubi adhuc plura insignia uetustatis monumenta apparent.

Vada fluuius influit in mare atlāticū e uisigada & figa paruæ urbes & portus cui magno est cognomen ob spanum. Pom.

Vadatus plautus ī bachidibus qui abere. hinc nullo pacto possint si uellē ita me uadatum amore uictumq; attines.

Valentiam & saguntiū urbes notissimas complexus & alias quidē hiberus illā fide & ærūnis iclytā sequēs ilicitanus alone habet & lucentiam & unde et nomen est. Pom.

Vale est uerbū salutētis in discessu Vale æternum pōtificale est uerbum quo in mortuos utebantur id euander in palantem usurpauit apud Virgilium.

Vangones populi germani inter belgas numerāt finitimi tulensibus metēsibus spirēsibus magūtinis ac rheno flumini omnes fere germāica līgua utātes ꝓuinciæ magūtinæ uuormaciēses dicti helsaciæ quæ olī eluetia tunc gallici núc aut germanici iuris ascripti quo magis ipsi & spirenses ac argēnnēses quin & maguntini tāq; oēs altæ alamaniæ attributi & ad rippas rheni citeriores siti uiderēt īter celtas forsā collocandi nisi qs recta amatronæ fluminis ortu ad rhenū flu. celtas his finibus a belgis dispectat qbus belgis pari ratione Viredunum ꝓuinciæ treuerēsis i ducatu baurensi cōsistens ascribet.

Vatasicā īsulā rheno finitimā batauis & phrisiis quæ est diocesis traiecēsis non memorat Cæsar sed Tacitus. batauos aūt quos holādinos dicimus longe alios esse certū est ab illis holādinis q prope balteū mare ac daciā habitant sicut & alia est circa id mare & daciam Zelandia.

Vatrenus fluuius ꝓpe Imolam urbem hodie Saturnus uocat.

Varus fluuius ultra Niceā urbem diuidit Italiam a gallia trāsalpina.

Vbii igit cæsaris tempore ut cōiectura est loca Vbi marchiæ comitatus a duce cliuense nunc possessus susatum trimonia & uexalia oppida sunt parsq; ducatus mōtensis incolit quoq; adhuc plæraq; pars ad coloniensem ecclesiā ptinet hos tacitus trāsrhenanos etiā suo tēpore fuisse scribit quod forte ab utrāque rheni rippam, uicos agros possessionesque haberent.

Varduli una gens post cātabros ad pirenei iugi promōtoriū ptinēs claudit hispanias.

Varices sunt uenæ mixtæ neruis ī pedibus nimio labore tumentes īde uaricosus.

Varri hora. ꝑrio sermonū hunc naq; distortis cruribus.

Varrones serui militū stultissimi.

Vappa nomen uiri a uapore.

Vappæ propriæ sordes aceti sunt.

Vasica nomē uiri depexus barba.

Vasa coquinaria ad usum pelius uis mortarium olla urnula.

Vasa uinaria minora Scyphus cymbia calix crater cirnea charchesia. Calanustrū cannus mustariū calpari crulliū urceolum armilum

Vasa uinaria synuosa. Sinnium galeola lepisia cratera nasiterna uas aquatile.

Varmendis hāc ꝓuinciam repetit rex franciæ nunc a duce burgundiæ.

Vaticanū ubi basilica sācti petri ī roma citra thyberim & in ꝓuincia thusciæ post leonia nomen habuit.

Vari q habēt leuiter obtorta crura & uara sūt brachia palestritarū cum aduersarium amplectantur.

Varices sūt uenæ eminentes & obtortæ ī cruribus mulieri Varro accidunt ut scribit Pli. tumescunt nō unq̄ his q diu stererūt ī illud uatinii in ciceronem uaricosum cum globaret humeris italiæ sereportam esse ab exilio Iuuenalis.

Vapicensis ciuitas in delphinatu citra auionē gallica lingua dicitur. Caper.

Vapor & uapos: timor & timos: labor & labos ita sunt: & calor & calos ꝑuolitās ꝑmanat ad os frigusq; uaposq;. Neui. in licurg. Iam ubi nos duplicat aduēiētis timos pauos. Actius in andro. quod nec terræ est datus nec cineres cara unq̄ euasit uapos. No.

Vari dicunt obtortis plantis. Lu. sat. li. xix Cōpernē aut uaq; fuisse āphitriōis acerui. Nā & uarices inde dicunt uenæ in suris īflexæ uel obtortæ. Var. ī epist. Nam si tuam rhedā nō habuissem haberē uarices. No.

Vappa uini genus de quo in sorthentū aliquā do pro homine ignauo.

Variantia quæ uarietas Lucre. li. i. Talibus in causis nec dū uariantia req;. Idē li. ui. principis unde hæc oritur uariantia rerū. No.

Vas quære in obses. Lau.

Vas ūde uade. Tul. de offi. libro secūdo factus ē alter uas eius sistēdi ut si ille nō reuertisset moriendum esset sibi. Noni.

Vasa electrina ex electro.

Vasa legata non solū ea cōtinent quæ aliquid in se suscipiunt edendi bibēdi causa paratū sed etiā quæ aliqd in se sustineāt & ideo scutellas uel promulsuaria cōtinet reposita quoque cōtinebunt: nā uasoq; appellatio generalis est dicimus uasa uinaria & naualia. Pō. de aur. & ar. leg.

Vasa immensa ubi pultem aut ouirilenti qd ponebant. Varro.

Vastum pro magnum ponitur. & tū pro iani Actius. Hanc urbem ferro uastam faciet Vn de uastitas & uastitudo. Fe.

Vasticies & uastitudo & uastitas horror & defermo & cōtagiū. Plau. in pseu. Distractio discidiū uasticies uenit. Acti. i euryf. sed ut ratusta & ranestet ut uastitudie trade forma tuis. Idē i melea. quæ uastitudo hæc aut ūde in uasit mihi. M. T. de offi. li. ii. q collectis cæteris causis eluuiōis pestilētiæ uastitatis. Pacu. i teucro. Quæ desidero alūnū pœnitudinē q̄les scabies quæ inculta uastitudine. No.

Vastescāt & uascāt significat ihorrescāt uel deserant. Acti. i phoenissis. lussit psicisci i exilium quouis gētiū ne scelere tuo thebāi uastescāt agri. M. T. de ora. li. ii. qd de hominū genere dicā q q̄si cultores terræ cōstituti non patiūt eā immānitate beluaȝ efferari: nec stirpium aspitate uastari. Salu. i iugurta. Aberat mons fere milia passuū uiginti tractū pari uastus. hūano cultu. Var. i māio. Asperū ualde strabieq; illuuie & uastitudine. N.

Vastum horrens & asperū. Virgi. i. æne. hic uasto rex æolus antro. No.

Vastum est magnum. Vir. æne. li. iii. uastumq; caua trabe currimus æquor. No.

Vastum ferox. Cice. tus. quæ barbare idia tollere uastior aut angustior. No.

Vastitas significat uastationem. Acti. in astyanacte. propter qd tot tantasque habemus uastitates funerum. No.

Valum neque mihi inqt ædificatio ne uasum neq; uestimentū ullum ē manu p̄ciosum neque p̄ciosus seruus: neque ancilla. A. g.

Vaticanus mōs uicinus theatro i quo louē nutritū dicūt ubi p echō uoces audiūt Hor. carmi. Redderet laudes tibi uaticani montis imago. Acron.

Vaticaus colles appellatus est q eo potius sit populus romanus uatum responso expulsis hetruscis. Festus.

Vatrax & patricosus pedibus uitiosis. Lucil. xxviii. ut si pgenie ātq̄ q ē maxius qntus uatrax: q uaricosus uatrax trax dicit. q nūc coxonē uocāt. Luc. sat. li. ii. hostilibus cōtra peste pniciēq; catax q̄ & mallius nobis. No.

Vates appellabant antiquos poetas a uersibus fingendis in poematis: cū scribā ostēdā corpore tartareo pgnata paluda uorago. Var.

Vata quæ muraria dicūtur circa nili hostia fu aua. gustū quæ tragematis loco dātur. Dio.

Vaticinari qd uesana mente faciunt. Var.

Vaticāi & agge uaticanū & eiusdē agri dōmū psidē appellatū cœperāus a uaticinii quæ ui atq; istictu eius dei i eo agro fieri solita eēnt Sed pstet hāc cām. M. V. i libris diuinarū rerū aliā eē tradit istiusmodi ratione. Na sicut aruis iqt deus appellatus araq; ei statuta est quæ ē isinita deus nomiatus penes quē eēnt uocis humæ initia. quoniā pueri simul atq; pti sunt eā primā uocē eduntquæ prima in uaticano syllaba est: idcirco uagire dicit ex primēte uerbo sonum uocis recentis. A. gel.

Vber fœcūditas. Vir. li. i. æn. Terra antiqua potēs armis atq; ubere glebæ. Ser.

Vbera sunt pecudis. māmæ hois. Caper.

Vbi interrogatiuū penultimā acuit: relatiuum grauatur. Pri.

Vbiq; quære i dictione passim Lau.

Vbi aduerbium est loci & tpris. Loci ubi ubi est diu cælari nō pōt. Apud Terē. i heaut. Tēporis. Idē i and. ubi uero i uenio pro postq: & ubi. pq̄ do. Idē i eadē. u bi uoles accerse. Do.

Vbii germani populi olī trāsrhenani quoȝ fuit ciuitas āpla & florēs ut est caput germanorū q paulo sunt eisdē generis & cæteris. hūaniores q rhenū attigūt multūq; ad hos mercatores cōmeāt & qd ipsi ex ppinquitate gallicis moribus assueti quos sueui diu & sæpe bellis finitimis expellere adnixi sunt & sibi uectigales fecerunt multo sq; subiectiores in quoȝ fines cæsar trāsrhenū exercitu p pōtē in menapiis fabricatū ducto uastās agris sicābroȝ se recepit & iteȝ legiones i neruios traduxit pōs aūt ubi os attigebat hos esse aggripinēses nūc coloīēses a Claudio cæsare agripinæ uiro & acceptos plerisq; placet q ut uerisimile est a sueuis cōpulsi circa rhenū hortante agrippa ex his orta urbē cōdidere & habitare ceperūt quæ cū romanoȝ locia esset ac nup condita fatali igne ut Tacitus scribit cōsumpta est & fere eodē tēpore simili casu lugdunū. Incensum & dirutū esse constat ut ut in epistolis refert. Seneca.

Vbi ubi i prima parte ui suā tenet & posteriore pductionē. & quēadmodū ut ut: qua qua unde unde; p utcūq; q̄cūq; undecūq;. Te. in an. Iam ubi ubi erit i uētū tibi curabo. Et in heau. ubi ubi est diu celari non pōt. Do.

Vcalegō nobilis troianus q ob seniū arma posuerat. Vir. p eius domo in secū.

Vduba flu. Hispaniæ in legione lergaonum iuxta sagunthū.

Vdus humidus. Vir. iii. geoȝ. Nigta subest udo tamen cui lingua palato. Ser.

Ve uobis dicebatur ab antiqs & ue nobis. Fe.

Ve quære in dictione ei. Lau.

Vecors est turbati & mali cordis. Fe.

Vectigal: ceruical: capital: tribunal: aīal. usu nō rōne dicius. Nomiatiuus eni eius pluralis a singulari plus una syllaba crescere nō debet ergo uectigale secundū artē: sic cætera. Ser.

Vectigalioȝ. Ci. dixit uectigalium messalla. S.

Vectigal & ex publico & ex priuato capit. Ci. in paralip. Ex meo tenui uectigali capio ego ducenta. Paulus ex omni tamen prædio uectigal ē Fœnus ex solo ipso naturalis eni fru

ctus terræ foenus dicitur translatum ad usu ram quasi pecunia p se fructú pducat. Lau.

Vectigales agri dicuntur ciuitatú; alii non uectigales q i ppetuú locant. Pau. de ag. uect.

Vectatio passioné significat Ná uector é q í aliena naui pcio uel equo uehit. Cice. ét súmi gubernatores i magnis tépestatibus a minoribus uectoribus admoneri solent. Quintil. Cum in frenatis uectis insidet interdú p eo qui uehit. Seneca in hippolyto: pro sua uector timidus rapina. La.

Vecticularia uita dicit corú qui uectibus parietes persodiunt alienos furandi gratia. Cato Vecticulariam; uitam uiuere repéte largite. habere repente nihil.

Vector & qui uehit & qui uehitur. Lucillius. uectoris patiens tumidú supenatat amnem Et uenia est & sola timoris uectorem nó eé tuum idest me q em uehis. Festus.

Veget pro uegetat uel erigit uel uegetum est. Pomp. in maiali. Aíos uenus ueget uoluptatibus. Enni. in ábrachia. Et æquora salsa ueges ingentibus uentis. Var. in manio Nec natus est nec morietur uiget. ueget utpote plurimum q̃ nobile diuum litam sola rege quædam gubernans motibus diis uehet. No.

Vægrande ualde grande. Lucil. li. xxvi. Nó idcirco extollitur nec uitæ uægrandi dat. No.

Vægrande significat male grande: ut uæcors uæsanus: malicordis malesanus. Alii paruú siue minutú intelligút ut uegráde frumétú. F.

Vehiculum in quo faba aliunde uehitur. V.

Vehemens trahit aspirationé ab eo quod é ueho ut uehemés dictus sit q uehatur méte.

Vehiculú deueho subueho adueho inueho & inuehor deponés a quo dicitur inuectiua sit & ueha genus plaustri unde ostí uecturam uehacturá dixerút & uehari. i. curru uehere atque ut credá in uerbis traho & ueho aspirationem positam esse loco f non hiatus cá adducit me qd uideo hæc uerba meo beo creo leo doleo & similia aspiratióe carere & q hiatus ratio haberi tú maxie debet cú eadem uocales cócurrút ne sonus ipse qdé est inuicé collidat: ut í his uerbis repræhendo cópræhendo in quibus fit sæpe concisio ut cú dicimus depræsus pro depræhésus & cóprendo pro compræhendo. Ité cohors uehemens mihi in quibus eadem uocales hiant.

Veleda & aurina mulieres fuerunt loco numinum habitæ apud plerosq; germanos.

Vellus ab hoc dictum q primo uellerentur & non tonderentur.

Vellocasses populi íter belgas morinis neruiisque finitimi pximi ábianis & atrebatibus hi hodie castletenses dicti in comitatu flandriæ & francorú regno morinensiq; diocesi in instar tribus seu pagi sunt.

Vellaunii populi inter celtas pximi eleutetis caburcis gaballis & anexinis quorú sub ípio esse consueuerant in puincia bicturicési nomen retinens a multis tamen sancti florici uitatis dicitur.

Vellaunodunú inter celtas oppidum senonú propinquú agendico senonum oppido ac genabi oppido carnutú qd genabis oppidum pons ligeris flu. iungit nec lónge ab auarico & nouioduno oppidis biturigum in francorum regno situm.

Velinatribus numero aliarú tributú accessit tiam qui circa uelinum lacum habitabát romam translati sunt.

Velia in Calabria ciuitas áte appellabat helia.

Velia autem quæ eadé ratione sellæ dici pót a locis palustribus ita appellata i lucanis & cóndita a phocensibus ducebat talo quod antiochus Strabo & Gellius scribút ibi sumersus palinurus sepultus é q e naui æneæ excidit.

Vehia apud oscos dicebat plaustrú. íde uehia et stipites í plaustro & uectura uehiatura. F.

Veh interiectio est in his rebus qs execramur Te. in an. uæh misero mihi. Do.

Velati appellant uestiti & inermes qui exercitú sequebant: qque í mortuorú militú loco subsituebát. Ipsi sút & ferétarii qui fúdis & lapidibus pugnabát: quæ tela feruntur nó tenent. Cato eos ferétarios dixit: qui tela ac potióes militibus pugnátibus ministrabát. Fe.

Vel colligatio qdé é disiúcta: sed earú rerum quæ natura disiúctæ sút in qbus aut cóiunctióe rectius utimur ut dies aut nox: sed earú quæ nó sunt cótrariæ cú ligant nihil iter est ut En. uel dictator uel equorú equitúq; magister esto uel consul. Fe.

Vel pro ét. Te. in an. uel hoc qs nó credat. Et mó nó est cóiúctio disiunctiua. Vir. uel prima miseranda manus. Aliquando uel ueluti Alias coniúctio disiúctiua est. Alias correptioné significat ut apud. Cice. uel optimá me fane uitá. uel aut Te. í ecy. uel hic Páphilus iurabat. quotiés bacchi uel núc ueluti. Do.

Velare é opire. úde & reuelare nudare dr. N.

Velare ét é ligare. Pacu. í panuceatis. Nunc rogas quid fiat restis biles é uelet gulam. No.

Velare coronare. Vir. ii. æn. nos delubra deum miseri qbus ultimus esset ille dies festa uelamus fronde p urbem. Et uictori uelatú auro uictisque iuuencum. Ser.

Velabrum a uehendo. Var.

Velabrú est unde ascédebát ad romam: noua uia locus sacellú labrum uelabrú. Var.

Velaturá facere etiam núc dicutit q id merce de faciunt. Varro

Velaturam facere require in uillicus. Var.

Vellem hoc uei bũ semper dolentis est & negantis euenire non sit. Te.in phor. Sati ola ex sententia uellem equidem .Do.

Veles leuis armatura. Titi.in barbato. Ita spurius aiatur in plũ ueles eques recipit se nec ferit quẽq̃ hostem Sal.in iugur. Cũq; his per mixte uelitis. Var. quem sequit cum rotũdis uelitis leues pareatis. No.

Velitatio dicta est ultro citroq; probrose obiectatio ab exemplo uelitaris pugnæ. Pli. ne scio quid uelitati estis inter nos. Fe.

Velitatio dicitur leuis contentio dicta cõgressio uelitum. Plau. in asina. uerbis uelitationẽ fieri cõpendio uolo. Idem in menechmis. Ne scio qd uos uelitati estis iter uos duos. Tur. in lindia. Cõparce uerbis uelitare ad rem redi. Affia. in priuigno. Interea uerba iactare & labris inter se uelitati uelificarier. No.

Velicatim & falutatim. Sisen. histo. li. iiii. Nos una æstate i græcia & asia gesta literis ideirco continentia mandauimus uelati ac faluta tim scribẽdo lectorũ aíos ipedíremus. No.

Velitare leuiter cõtẽdere. Plau. in menech. Ne scio quid uos uelitati estis inter uos duos. Sic aũt dictũ ẽ uocabulũ ex uelitũ cõgressiõe. S.

Velificor actiua & passiua significatione antiqui protulerunt. Iu. uelificatus athos. Prif.

Velitor & uelito idem. Pri.

Vel pro ualde frequẽter. Cic. pro murena. uel maximum bellum populo romano cũ rege Antiocho gessisse. Pri.

Velut quære in sicut. Lau.

Velini fontes Italiæ ultra interamnas.

Velinus lacus iuxta agrũ uesulanum qui exarauit: uel in piceno & lapideo cortice cuncta iniecta. obducere: uel reatino agro uel in nare a quodam romano diffusus.

Velia palus Italiæ apud calebros non longe a palmura elia olim dicta. & elia ciuitas ibidẽ quæ uelilia dicitur.

Velia ciuitas lucaia dicta a paludibus qbus cĩgitur. quas græci ελῆας dicunt. Fuit ergo hella sed accepit digãma uti henetus uenetus hespera uespera S.

Velitari agiliter pugnare. Apuleius i apologia. Etiam aduersum te contumacirer. Enni. calumnus uelitamur. Ser.

Vellus uide inferius in uestis. Var.

Venalitii uenditores. Cicero in oratiõe corneliana lib. v. Neque me diuitiæ mouenr qbus oẽs africanos & lælios multi uenalicii mercatoresque superarunt. No.

Vena ẽ cõceptaculum sanguinis mixti confusique cũ spiritu naturali in qua plu sanguinis minus spiritus. Au. gel.

Venator a uenatu quod sequit uerbum aduẽtum & iunctum. Var.

Venabulum a uenatore. Var.

Venditionem ueteres pro ostentatione posuerunt. Cice. tus. li. ii. Quãdo etiã mihi qdẽ laudabiliora uident omnia quæ sine uenditione sine populo teste fiunt. No.

Veneratione idest delectatione. lumen Apollinis exoriens amabile amicissima uenerarione oculorum cum salutamus. Macro.

Veneris appellationis coluerunt physici terræ superius hemisperium parte incolimus: inferius uero hemisperiũ ꝓserpina uocauere. Fe.

Venerari uerbum composituũ ex uenia & orãdo. Festus.

Venerata pro ueneranda. Vir. li. v. cursusq; dabit uenerata secundos No.

Venenum pro colore. Vir. ii. geor. Alba neque assyrio fuscatur lana ueneno. Ser.

Venapheũ a uenere & aphros spuma oppidũ campaniæ ubi optimum oleum.

Venusia colonia est iter lucaniam & apuliã. P.

Veneo passiuum est & facit ueni uenitus: ẽ tamẽ apud ueteres & pla. ueneor uenitus. Ego me illam ueneat. Sic alius primo parrẽ familias uenacem magis q̃ edacẽ expedit esse. nã id melius emittitur q̃ uenaf. Ci. causarũ. xiii. Re uendita iterum empta, ũde manifestum sit uenta non dici: sed aut uenundata aut uẽdita. Cice. possessiões redemi eas postea pluris uenditas. Diomedes.

Venalicios magones dicũtur uenalium hominum. Martialis. milia pro puero centum me mãgo poposcit. Lau.

Ventitare est frequenter uenire. aduentare est proximum esse ueniendo. Lau.

Veni in opinionẽ actiue accipitur q; talẽ opinionẽ habeo. uel passiue quãdo opinionẽ ꝑ fama accipimus sicut existimatio pro sentẽtia accipitur actiue: pro fama uero passiue ut hõ magnæ existimationis & opiniõis. i. fame

Venio in suspitionẽ semper passiue accipit. similiter i obliuionẽ: i uituperatione, offensiones quoq; offensas uero actiue. Qui. i ægro corpore odiosa est omnis offensio.

Venia quære i idulgentia. Lau.

Vænale significat rẽ uenditioni expositã uendibile uero rẽ quæ facile uendi potest: ut domus uenalis. i. proscripta uel exposita uenditioni. Lucanus uenali curio lĩgua idest precium nõ ueritatẽ sequens. Cice. Nã ut sint illa uẽdibiliora hæc uberiora certe sũt idest gratum & quod hominũ animos soliciret ritu eorũ quæ ad se alliciunt ẽptorẽ hoc a uendo illud a uenio. Lau.

Vendico idest approprio ac meum esse dico. Quin. Circo ulitatũ nomẽ pœni sibi uendicat. Vidico est ulciscor. unde uindicta quoniam iniuriam punio. Et uidico est ab iniuria

defendo. Ci. pro marcello. Nobilissimãq; familiam eam ad paucos redactam poene ab interitu uindicasti. Dicius ẽt uindicare in libertatẽ aut seruitutẽ idest asserere. Lau.

Veneralibus q est dies festus multum Vini ex tẽplo ueneris ꝓfũdunt. An illud est qđ multi dicũt megentiũ hetruscorũ ducẽ ad ameam misisse. qui cũ eo fœdus facerẽt ut quot annis certum Vini numerum ab eo acciperet quod postea cũ æneas poscẽti negasset polli citum tyrrhẽis ferũt. si ꝑlio uicisset Vinum datu᷑ re cognita æneã diis ĩmortalibus Vinũ cõsecrasse post uictoriã deĩde ꝓcollectũ ꝑ tẽplo Veneris effudisse an hoc quoq; signũ diem festum sobrie agi oportere q̃ du longe magis Vini effusiõe q ĩgurgitatiõe gaudeat.

Venus quod uenit ad omnia.

Venus ĩ talo Colias dicebat᷑ apposita cani a ꝓmontorio ubi colebatur ut scribit Strabo dicebatur idem pictus choris.

Venus ex spuma maris nata cõcha in littus delata dicit᷑: unde cõchæ ueneri dicatæ sunt & uenere dicũtur propterius & uenit e rubro cõcha erycina mari. Mar. leuior e conchis galle citheriacis eadem ratione Iulius Cæsar ueneri genitrici dicauit thoracem quã ex britãnicis margaritis factũ uoluit ĩtelligi & duæ cõchæ quæ nauem a periãdro missam ut nobiles pueri castrarẽtur retinuere ĩ ueneris gnidiæ templo colebantur.

Venaliciarii dicuntur negociatores seruorum nouitiarum & uenalicium ipsa cor. uel uendino uel locus ubi uendũtur ut apud Paulũ de edilitio edicto nam qcq; & uẽalitio nouitiaq; emptus alicui instrumento præpositus sic statim eum ueteratorũ numero esse uenalitius quoq; adiectiuum ut Pompo. li. xxiiii. de donationibus inter uirũ & uxorem quod si fãilia in dõestica uxoris aut uenalitiã pauit

Venenum bonũ & malũ est. nã & medicãenta uenena sunt. quicqd enim mutat eũ cui adhibitum est uenenũ appellamus ĩde adiectione alterius nõis distinctio fit. Ca. de uer. sig.

Venisse ad herede nihil intelligitur nisi deducto ære alieno. Pompo. de uer. sign.

Venenum q dici debet adiicere an bonum an malum ẽẽt: nã & medicamenta uenena sunt qa eo nõie oẽ cõtinetur qđ adhibitũ naturã eius cui adhibitũ eẽt mutat: cũ id qđ nos uenenũ appellãus græci φαρμακον dicũt Ser.

Veneno uide supra in C. conuenire. A. g.

Venalia a ueniẽdo: ac uẽto illo quem Plau. dicit ibi qui secundo uento uectus est tranquillo mari gaudet. Varro.

Venire claræ significationis est. Vir. vi. uenisti tandem. Nonius.

Venire imminere. Vir. li. viii. se satis ãbobus teucrisq; uenire latinis. No.

Venire in mentẽ non ad recordationẽ tãtum dicit᷑ sed ad reputationem & ĩtelligẽtiã. Ver. in pho. uenire in mentẽ mihi. Do.

Venibo pro ueniã. Pom. in machis geminis. Sero est sexta si tibi placet uenibo. No.

Venio cresco. Vir. i. geor. hic segetes illic ueniunt fœlicius uuæ. Et. v. æn. & pulchre ueniens ĩ corpore uirtus. Et. ii geor. Namq; aliæ nullis hominum cogentibus ipse sponte sua ueniunt. S.

Veniã beneficiũ. Vir. iii. æn. Rursus ad oraculũ orthygiæ phœbũq; remẽso. hortat᷑ parare mari ueniamq; precari. Ser.

Venia pro pace. Vir. i. æne. Cũcti nã lecti nauibus ibant orãtes ueniã. Et proprie uerbũ põtificale ẽũde & i. iiii. Tu mõ posce deos ueniã. Et paulo post. pacẽq; p aras exqrũt dicta aũt uenia ad eliciendam misericordiam: meretur enim beniuolẽtiã numinum q licet ĩnocens sit ueniam tamẽ tanq̃ peccauerit petitiũde est confessio illa ĩ Te. Quid meritus crucem. Seruius.

Venierunt bona eius ꝓpter ætis magnitudinem semiuncia uenierunt. Asco. pe.

Venor circũuenior. En. in nemea. Tentor conceptа undique uenor. No.

Ventabant dicebant antiqui: unde præpositione adiecta fit aduentabant. Pacu.

Ventus ẽ status. Vir. li. i. Et mulcere dedit fluctus & tollere uento. No

Ventus significat odorem. Plau. ĩ cistel. ita mustulentus uentus naris obtigit. No.

Vẽtris duo sũt officia regere in cõtinẽtia. M.

Vẽtrẽ ẽt ꝑ toto hoĩe ponũt. Lucil. ĩ v. Viuite glaucões comedones uiuite uentres. Do.

Vepres diminutiuum de ueprecula. Ci. ꝑ sextio ueprecules extracta indecula. Pri.

Verba sũt tripartita: aut nostra: aut aliena: aut obliuia. De nostris dicã cur sĩt. de alienis ũde sĩt: de obliuiis reliquã quoq; ptim: q; ita in ueneri ita opinor scribã: In hoc libro scribam de uocabulis locoq;: & q̃ in his sunt in secũdo de tẽpore & quæ ĩ tpibus sũt. In tertio utraq; re a poetis cõpræhensa. Var.

Verborum in origine cõiuncta sunt aiaduertenda a quo sit ipositũ: & ĩ quo: & quid. Var.

Verba primigenia dicũtur ut lego: scribo: sto: sedeo. & cætera quæ nõ sũt ab aliquo uerbo: sed suas habent radices. Var.

Verba decliuia quæ ab aliquo oriunt᷑ ut a lego legis legit: legã lege legito: & sic in indicẽ per multa. Varro.

Verba dare fallere est. Te. in an. cui uerba dare difficile est. Do.

Verba ad rem contulit hoc est agere qđ dicebat aggressus est: & est bona locutio. Terẽ. in

heat.uerum si uerba ad rem conferet uapulabit.Donatus.

Ventos quattuor ueteres obseruauere p quattor müdi ptes qbus sequuta ætas octo addidit süt ergo bini in quattuor cæli ptibus ab oriente eqnoctiali subsolanus ab oriēte brumali uulturnus illū aphoté.hūc græci eurū appellant a meridie auster:ab occasu brūali africus noton & lyba noiant ab occasu æqnoctiali fauonius ab occasu solsticiali coros & zephyrō & argesten uocāt a septētriōibus septentrio interq; eū & exortū solsticialē aq lo:aparctias dicti & boreas numerosior ratio quattuor iis interiecent trascean media regione inter septētrionem & occasum solsticialē itēq; cæciā media inter aqlonē & exortū eqnoctialem ab ortu solsticiali phœnica media regione inter ortum brumalem & meridiem & his finitimis addidere libanoton inter eurum & noton sunt & peculia res sitaȝe regionum ut atheniensibus scyron.paulo ab argeste deflexus & olympias uocatus quem hellespontem quoque uocant.Pli.

Verruca in sūmo Agellius li iii.milites ad uerrucam illā sic enim Cato locum æditū asperūq; appellat.

Veneti & canei sinistram ptē Italiæ colunt togatam galliam tū italici populi picentes feretás dauni apuli calabri salentini.Pom.

Veromandui populi inter belgas rhenus atrebatibus neruiisq; finitimi nomen retinēt. in fracorum regno siti at ex magna parte in diocesi laudunensi ac suessionensi.

Veragri populi extra celtas belgas & aqtitāos intra sidunos ātuates & allobrogas monteś que sancti bernardi & brigā quos ueragros rhodanus flu.interlabitur caput gēns est uicus ubi sanctus mauricius diocesis sedunensis qcquid tamen agri trās rhodanum possidebant celtis ascribitur p hos ad mōtes illos quos Cæsar sūmas alpes noiat ex gallia i italiam uenientibus aditus est.

Verbenæ quasi herbenæ redimicula sunt ararū qđ hodie ex myrtho fit. Te.in an. Ex ara sume uerbenas. Verbenæ sūt oēs herbæ frōdesq; ex loco puro decerptæ.Do.

Verberitare Cato frequentatiue ab eo qđ est uerbero.as.dixit.Festus.

Verberare non solum a uerberibus dictum ē: sed a uerbis Plau.in aulu.Nam cur me miserū iam uerberas.No.

Verbena proprie herba sacra sumpta de loco sacro capitolii qua coronabanť fœciales & pater patratus fœdera facturi:idest bellū indictum.Abusiue tamen uerbenas uocamus oēs frondes sacratas ut est laurus:oliua.myrthus.Te.in an.ex ara hic uerbenas sume. Nā myrthum fuisse menander testatur.de quo Te.transtulit.Ser.

Verbex require in aries.Var.

Verbecē.Var de uita pa.libro prio. aut ouem aut bouem aut uerbecē habet signum zonatim pergo herum.Lucre.zonatim circu ipsiuum cineresq; cluebat.No.

Veruina est genus iaculi lōgi qđ aliquādo uerutū uocant. sicut Caius bassus i satyris ait Verinæ confodiendæ non ie nautio faucei nauci enim pro nihilo dici uoluerunt. Pla. bach.Si tibi machæra est ferri.at mihi ueruina est domi qua te & illos cōficiamus souina uenia.Ful.

Verbū p oibus dictionibus licet dicere.nomina quoq; sed raro. Vi.foliisq; notas & nomina mandat.Te.i an.bona uerba quæso.Pri.

Vergo absolutū. Vir.xii. quo uergat pondere letū.& actiuū.ut idē vi.fi ondeq; inuergit ma sacerdos. Eius passiuū.Luc. ,piulit.nquo polus aduersi calidus qua uergiť austri.Pri.

Vertor a uerto actiuo.reuerto neutrum. & reuertor deponens.ꝑuerto & ꝑuertor pro eodē.Vir.i æn uolucremq; fuga ꝑuertiť hebrum uerso similiter actiuum.ex quo cōtrouersor deponēs. Ci.in ,ptagor i. de huiusmōi rebus controuersemini non concertetis.Pri.

Verro uerri ut Licini macer.Hisce etiam reliqas auerterunt.& publius cellas seruorū cōuerri.Ser.tamen inquit uersi.Pri.

Veru non facit uerua ut cornua.sed uera ueruerubus.Ser.

Vertex a uertēdo diciť.uortex a uorādo.S.i ar.

Versi pro uersus.Liuius in polymestris . ōnes sunt demis simi'es uersi.Pri.

Verculū a uere.Plau.in cas.ego sum liber meū corculum melliculum uerculum .

Vertūnus diciť & anus a uertēdo. semper eīn cōuertiť finito cursu.Hor.scdm uiuere uertunnis quotquot sunt natus iniquis.

Veruca apostema diciť quæ testudo diciť. Su eto.li xii.ac du exhulceratam in fronte,ueruca uehementius scalpit.

Verbenas herbas sacras:ut herbenas adole pingues & mascula tura.Acron.

Vertere mutare.Hor.car.uel superbos uertere funeribus triumphos.Acron.

Veru diptota sūt quæ duos diuersos casus habent tantū:ut uerua uerubus:nam uerum in usu non inuenimus.Pri.

Versis armis gladiatores pugnant:hoc est transmuratis:nō aūt inuersis sic non inuersis pānis agitasse aurigas.sed uersis.Caper.

Vernaculus adiectiuū qđ ē domi nřæ uel i nostra pŕia natu ut lingua uernacula qđ uulgo diciť ligua materna dictū a uerna qđ est seruus domi nřæ.i.ex nostra ancilla.Lau.

Verberare ē uerbere cedere qđ ē īstrumētū lō gū & exile ut fustis lora flagellū. Deriuaẽ enī sicut flagellare a flagello. & fustigare a fuste, uerbera uero sūt uerberatiōes & flagella q̄ sū mitate sarmētoꝝ sūt. Quītil. ignes ex ꝓxio raptos uerbera q̄ casus obtulerat pulsare ue ro ē graui ac uehæmēti ictu cedere quocūq; īstrumēto: ēt calcibus & pugnis & quodam mō pcutere crebro tympanoꝝ more. Inde pulsatio ē multa pcussio, dictū ē a pello. i. per cutio uel ferio. Ci. de diui. ut pellanẽ aī uehe mentius sæpe etiā cura & timore. La.

Versatilis quoq; scæna uidetur significare: qđ uersatur huc & illuc: nō q uersata est ut axis uersatilis. gladius āgeli uersatilis qđ uersatur qdā aiunt uersatilis scæna & ductilis: uersati lis qdē q cū tota machinis qbusdā conuer tebatur: aliā picturæ faciem ostendere. La.

Versus sēp postponiẽ. Liuius duo rōana uno loco ꝓpius albā. tria albana romā uersus legi mus. & sursum siue sursūuersus: uersus & ad uersus uersū & aduersū. Vnde quoq; uersus idest ī unāquāq; partem: & utroq; uersus in utrāq; ptem. & deorsum uersus. Lau.

Verberatio quære ī pulsatio. Lau.

Versicolorē caudam pauōis appellat. Ci. & col lū colūbi: & aquam maris q uersat & mutat colorē subinde uel potius q sit discolor & ad uersū hēt colorē. Plin. de diuersicoloribus ui patū maculis & apud Liuiū iterū dictū mulie ribus īqt ne uersicoloribus uestibꝰ ēẽ qđ. Val. max. apit li. ix. quā foemiæ tollere cupiebant ga his nec ueste uarii coloris uti. Lau.

Verbanus lacus galliæ cisalpiæ ex quo ticius fluuius emergitur seu per quem ab alpibus effluit in padum.

Versicoloria q̄ ticta nō sūt: sed q̄ naturali colo re sūt cōtineẽ. purpura aūt aut coccū qa ni hil natiui coloris sūt cōtieri nō arbitror. V.

Ver qđ tūc uiuere icipiūt uirgulta ac uertere se tpus āni. nisi q iones dicūt id tpus uer. V.

Verbū facere. Istæ exiguitates dicūẽ asseuera tiōes: & cū ꝓnūtiatiōe ꝓferūẽ ut itelligatur nec uerbū qdē. Te. ī an. Nūq̄ cuiq̄ nrum uer bū fecit. Et uerbū ꝓ tota sētētia: uerbū ꝓ di cto sed ꝓprie. s. sētētia uel nūtiatio q̄ uo liga tur & strigiẽ uerbo. Verbū a ueteribus dice baẽ. Te. ī heau. unnā istuc uerbū examino ac uere diceres: uerbū ergo intelligas qđ cōplet sētētiæ ꝓnūtiatione a græco dictū. & uerba a ueritate dicta testatur Varro. Don.

Vereciun magnarum uirium. Var. ī meleagro: Si nō malit uir uirium iura eius uxorem ha bere atalanta. No.

Verecūdū audax & cōfidēs. Plau. in amphi. Sic est uera ꝑdico nisi etiā hoc falso dici insimu laturus est nimis iracunda es. No.

Verecūdari uerecūdia teneri. Ci. de ora. li. iii. Alteꝝ cūctātē & q̄si uerecūdārē icitabat. N.

Verecunditer. Pompo. in march. uirginē ꝑteri ēs uidit duos sensim in ludo uerecunditer di scipulum uerū natis scalpentem. No.

Vergere est sacerdotale uerbū ē aūt libamēta eo pacto fundere: ut conuersa in sinistrā par tem manu patera conuertatur quod ad infe riorum sacra fieri solet.

Virgilius. v. æn. Frōti q̄ iuergit uia sacerdos. S.

Virgiliæ dictæ qđ earꝝ ortu uer finē facit. Fe.

Verminari positū torqueri a uermibus q faci le torqueāt. Pōp. ī hymnea. pape decimus mē sis ē cū factus ē. ita fit ita sēp solet decio mē se demūtur gens ueminatur perturie. N.

Vermina dicūtur dolores corporis cū quodā minuto motu. q̄si a uermibus scindanẽ hic dolor græ. στροφος dicitur. Fe.

Vermiculati ꝓ minuto. Cicero de ora. li. iii. Le xis cōpositi: & ut texerulæ oēs arte pauimē to atq; emblemare uermiculato. No.

Vero & aūt idē significāt. & eodē ī loco pōī pos sunt. āteceđente utiq; aliq̄ dictiōe distiguūt sē tētiā a sētētia hēnt tamē aliqđ differentiæ in utēdo dicius neq; uero nō aūt neq; aūt: dici mus tū uero: nō tū aūt. Cōtra. dicēdū ē non aūt. sed nō uero nō dicius. incipimus enī ma iora quædā capita ꝑ uero non per aūt. ut Ci. ad Sulpitiū. Ego uero serui uellem. Præterea nō dicius age aūte sane aūtēiam aūt. enī aūt attamē dicimus age uero. sane uero. iā uero: enim uero. at uero. Habēt etiā obseruatiōes ut ꝓ pře mori possū corā patre nō possū: nō recte dicas corā patre aūt nisi tacito uerbo corā patre aūt nō. Sed absq; negatione ēt ge minato uerbo addi pōt. ut Cice. Tribues his tpibus quātū potes. poteris aūt quātū uoles. Porro eiusdē significatiōis ē. Sortiẽ iterdum eūdē locū: ut age uero age porro interdū pri mū ut Quīti. Porro q cōfessū defēdit nō ab solutionē sceleris petit: sed licētiam Porro si gnificabit ēt lōge certe postea ultra. Lau.

Verne appellanẽ ex ancillis ciuium romano rum uere nati q tempus anni maxime natu ralis fœturæ est. Fe.

Verne ueteres appellabant q uere sacro fuerāt nati & habeaẽ nomen hoc ꝓ uitabili & ma ledicto. Plau. in amphic qui uerna natus est quæriẽ uerna ah crepuit hecō. Idē ī eadē. Cū cruciatu tuo ista hæc hodie uerna uerba fū ditas. Nonius.

Ver nouum āni ītiū prīo enī mēse ueris diciẽ uer nouū. secūdo adultū. tertio præceps. Et idē de æstate autumno & hyeme. Ser.

Vernacula uerba quæ nō sūt a græcis. Varro.

Vero ironiæ cōuenit ut egregia uero laudem. Te. in heau. Sane uero quia hæ mihi semper

patent fores. Tolle sane & uero & ꝓnũtiãdi adiuméta uultumq; dicentis i uerbis nõ negatio, sed confessio esse credere. Et uero cõsentientis aduerbiũ est. Te. i heau. Ego uero Alias cõfirmantis: alias cõiũctio uel nomen uel aduerbium est. Do.

Vereri & metuere differunt: uere enim liber. metuit seruus. Dona.

Versacꝫ mouendi mos fuit Italis. Magnis eni periculis adducti uouebant quæcunq; ꝓxio nata uere esset apud se aialia imolaturos, sed cũ crudele uidere pueros ac puellos inocẽtes iterficere ꝓductos i adultã ætaté uelabãt atq; ita extra fines suos exigebant. Fe.

Versacrum quidã dictũ putant, ut plærũq; utabile & execrãdum, sed Sisenn. religiosũ dicit li. iiii. hist. Quondam sabini ferunt uouisse si res cõmunis melioribus locis cõstituisset & se uersacrum facturos. No.

Versare cõsiderare. Vir. x. æne. Hæc ait & secũ uersat quo ducere contra. S.

Verucét, i. uertant. Act. i en. Aut decio te sãcte uertes ꝑcibus iuicte iuoco portẽra, ut populo patriæ uerrucent bonæ. Pacu. i periboea. precor ueniã petens. ut quæ ægi ago ex iuerruscent bene. Affra. in diuortio. Et puncto a uerrueent cũ smirina simula. No.

Verrere ferire percutere. Vir. li. iii. æn. Annixi torquent spumas & cerula uerrunt. No.

Verro traho ab eo qđ uerriculum dicit. Vir. i. æn. uerrantq; per auras. Et alibi. Et uersa pulius inscribitur hasta idest tracta. Ser.

Veruelle oppidũ alpinũ ubi apollinis templũ celebratur.

Versipelles dicti sunt quolibet se cõmutantes Luc. li. xxvi. At libertinus tricorius syrus cũ ipse ad mastigias q cũ uersipellis fio. & q cõmuto omnia. Plau. i amphi. uersipellem se facit quando iubet. No.

Versat agitat cõmouet uoluit. Vir. libro q̃rto geor. Quid iuuenis magnum cui uersat i ossibus ignem. Idem libro sexto. Nunc fluctus agitant uersantque in littore uenti.

Versurã facere mutuam pecuniam sumere ex eo dictum ẽ q in initio q mutuebarur ab alus nõ ut domum ferrent, sed ut alis soluerent uelut ueterent creditorem. Fe.

Versuram facere dicit quis æs alienũ ære alieno soluat. Te. in phor. uersuram solues. Do.

Vermisera messalia angutia. Fe.

Versuti dicuntur quorum mentes erebro ad malitiam uertuntur. Fe.

Versutiloquax. Ci. de ora. lib. tertio. Annũ nouis huius me uersutiloquax & expectorat & coniunctione facta esse uera. No.

Verutum est telum breue & angustũ. Salu. lib. tertio. histo. Saxaque ingentia cũcti trabe ꝓiniria mittebantur axibusque munibat inodum ueruti militaris. No.

Verus pro ueridicus, ut falsus pro fallax. Te. in an. Sum uerus. Don.

Verum aliquando inceptiua aliquãdo relatiua est particula. Te. in an. uerum uidi cantharam suffarcinatã. Et i hea. uerꝫ parasitus. Et uerꝫ est aliquãdo aduerbiũ & ponit ꝓ uere Idem i adel. Men quærit uerum. Do.

Vesci est edere. Vir. libro ũdecio uescitur æneas simul & troiana iuuentus. No.

Vesci etiã significat uti. Vir. libro prĩo æn. qđ si fata uirꝫ seruant si uescit aura etheria. Tul. de finibus bono. & ma. li. Si gerũdis negotiis possit orbatus paratissis uesci uoluptatibus

Vescum minutum obscurum. Lu. libro. xxvi. q̃ studiosum ac uescum eum fastidio uiuere Virgilius geor. libro quarto. Nec uescas salicum frõdes. Affra. in sororibus At puer ẽ uescis imbellicis uiribus No.

Vesuncio oppidũ maximũ sequanoꝝ natura loci munitũ iter celtas nũc potẽtatu burgũdiæ circũ sæptum nomẽ retinẽs mutata littera u in b ut romanis & uasconibus ꝓnuntiãmos est situ hẽt qualé Cæsar in comentariis descripsit ꝑterq̃ nunc eã idem fluuius ex magna pte interfecat i illa sũt loca uetusta quælia romæ quæ pãtheon cãpus martius cãpusque mineruæ Vulgo semp latina dicta sunt multaque alia priscæ uetustatis monumenta apparent.

Vesuuius mõs i cãpãia emittebat icẽdia supioribus tẽporibus ut Strabo scribit & qđ mirũ uideat erat uitibus cõsitus. Mar. appellauit uesuuiũ a cõflagratione nã uesiua dicit fauillæ. Silius. Sic ubi ui cæca tandẽ deuictus ad astra euomuit pastus per secula uesbius ignes

Veste nomẽ a græcis. ea ẽ. n. q̃ ab illis hestia dicit ius aũt eius ad aras & focos ptinet itaque i ea dea q est rerũ custos intritinarum ois ꝑcatio sacrificatio extrema ẽ nec lõge absũt ab hac ui dii penates. Siue a penu ducto nõ est. n. oẽ quo uescũt hoies ꝑẽdis siue ab eo q penitus insidẽt ex quo ẽt penetrales a poetis uocantur. Cicero de na. deorũ.

Vesuuius mons campaniæ solus nulli hærens prope Neapolim fertilissimus cuius incẽdio traiani temporibus. Pli. perut.

Vestus uastidiosus ue enim pro pusillo utebatur. Lu. uestum dicit edacem q ait. Nec maie qui impendent uesto sale saxa p esa. Fe.

Vescor pascor. Festus.

Vesculi male curati & graciles hoies ue enim syllabã rei puæ ꝑponebat unde ueronem & uægrande fabam minutã dicebant. F.

Vespitilio incertæ naturæ est. uolat enim pelli

tis alis sed inter uolantia non est habendus q quattuor pedibus gradiť formatosq; pullos parit & nutrit lacte quos generat. Ma.

Vespitilio animal uolucre biforme dictū ꝙ uespere se ad uolatū proferat noctis. Va. in agathone. Quid multa factus sū uespitilioēq; in muribus plane neq; in uolucribus sum. N.

Vesperugo stella pria exorta quā græ. uocant ἑσπέρον nri uespuginē. ut. Plau. Neq; uespugo neque uergiliæ occidunt. Id tpus dictū a græcis ἑσπέρα latine uesper. Var.

Vesperugo stella uesper. Plau. Nec uesperugo neque uergiliæ occidunt. Fe.

Vesperi uide hic in uesperugo

Vesperna apud. Plau. cœna intelligitur. Fe.

Vespæ & uespeliones dicunť q funerādis corporibus officiū gerūt nō a minutis illis uolucribus sed qa uespertino tēpore eos efferūt q funebri pōpa duci ꝑꝑ iopiā nequeūt: hi ēt uesperiliōes uocanť Martialis. Qui fuerat medicus nūc est uespilo diaulus Fe.

Vespices fruteta dicta a similitudie uestis. Fe.

Vesticeps puer iam uestitus est pubertate contra inuestis q nec dū pubertate uestitus ē. F.

Vestis generaliter dicitur: ut stragula forensis muliebris. Festus

Vestimentū ps ut pallium tunica pennula. Fe.

Vestispices appellanť custodes uestiū serui ꝙ frequēti diligētia uestes ispiciāt. Plau. i trinumo. Nox dať dū sāla tota uestispici unctor auri custos. Affra. i uopisco. Noui nō isciam uespe & uestispicā. Var. in papo. Aut idigena trahicū indigne non iuides i eo dici ꝙ nasū torqueat uestispicāq; uestem spiciat. No.

Vestigiū diciť uestiū ipressio. Vir. li. iii. geo. Et gradiēs una uerrit uestigia cauda. No.

Vestigiū extrema pars pedis. Vir. li. v. uestigia prima alba pedis frontēq; ostentans arduus albam. Nonius mar.

Vestigia consuetudine signa impressoꝝ pedū dicimus. Lectum etiam inuenimus partes extremas pedum dictas uestigia. Vir. libro qnto. uestigia prima alba pedis.

Vestis barba. Vir. ꝰiii. æne. aurea cæsaries ollis atq; aurea uestis. Vnde cōtra inuestes imberbes dicimus. unde est tūc mihi prima genas uestibat flore iuuentus.

Vestiarū pro uestrum dicebant ueteres & uenit ab eo ꝙ est uester. Te. in hecy. Nam uestraꝝ nulla est q natū uelit ducere uxorē. D.

Vesperi Plau. uespera Sal posuit. Ser.

Vestiariū pro uestibus & uestiarius uenditor uestium. Lau.

Vescor quære in pasco. Lau.

Vesēus seu uesulus mons est liguriæ iuxta alpes iter cæteros alpium clarissimus: cuius extimis radicibus padus fluuius erumpit.

Vestigia fluuius in extremis Italiæ uersus siciliā haud longe ubi caulon oppidum fuit.

Vestimētū idest qd detestū ē: & si defectū nō sit. i. si sit cōsumatū qd i tela ē nondū ptextū uel textū & cōtextū appellať. Quisqs igitur uestē legauerit neq; stamē neq; substamē legato cōtinebūť. Vlpi. de auro & argēto lega.

Vestimēta nō differūt a uestibus. Vestientoꝝ sūt oia lanea: serica. bōbycia quæ iduēdi pcigēdi: amiciēdi: isternēdi: accubādiq; cā apparata. Itē toga tullicæ palliolæ stragula. amphirippa. saga uestimēta puerilia quoq; ut togæ ptextæ aliculæ chiamydes pallia muliebria uero ueluti stolæ: pallia tūicæ capicia. zonæ mitræ: quæ magis capitis tegēdi q̄ ornādi cā cōpata sunt plagulæ. pendulæ uestimenta familiaria sūt saga tunicæ: pēnulæ linteæ: stragula uestes quoque dicunť tunicæ stragulæ pelliciæ fasciæ crusules pedules pilea ceruicalia qa ptē corpis uestiūt. Pa. de au. & ar. le.

Vestis appellatione tā uirilis q̄ muliebris & scænica etiam & tragica aut citharœdica sit contineť. Calistratus de uer signi.

Vestigator a uestigiis feraꝝ quas idagať. Var.

Vsq; iterdū postpōiť ut ad occidētē usq;. L.

Vestis a uelis uel ab eo qd uellus lana tōsa uniuersa ouis id dictū qd uelabāt lana. facta. V.

Vestispica quæ uestē ipiceret. idest uideret uestem ac tueretur. Varro

Vestibulū qd ē ante domū ꝓdire & ꝓcedere qd cū domo nō faceret. sed secundū parietem trāsuersus iret dixit: ut transuersus cædit ꝙ cācer: nō ꝓuersus ut homo. Var.

Vestibula qdam putāt sub ea ꝓprietate discretaꝙ i primis igressibus & spaciis domorum uestæ hoc est aræ ac foci soleant haberi. Sed siue sic itelligi debeant nō abhorreant uocabulo ꝓprio. Inueniť ēt apud ueteres doctos ob eā significatiuā dicta ꝙ in his locis ad salutandos dominos domoꝝ qcunq; uenissēt stare soleāt cū introeūdi non dareť copia. atque ob hāc cūctationē & quasi stabulationē prios ingressus domorū uestibula noiatos. Ci. in ora. Vestibula nimiꝝ aditusq; ad eā facīē illustres. Vir. in. vi. Vestibulum ante ipsū primisque in faucibus horchi. No.

Vestibulum ue particula sicuti ꝓquædam alia tū itensionē significat. tū minutionē. Nā uetus & uæhemēs alterū ab ætatis magnitudine compositū elisūq; est. alterū a nimio ipetu; & ui mentis instructū. uecors aūt & uesanus priuationem significat sanitatis aut cordis. Diximus autē superius eos q amplas domos faciebant antiquitus: locum ante ianuā uacuū relinquere solitos qui inter fores domus & uiam medius esset. in eo loco qui dominum domus eius salutatum uenerāt: prt

usq̃ admitterent̃ assistebant.& neque in uia astabant:neq; intra ædes erant. Ab illa ergo grãdis loci consistione & quasi quadã stabulatione uestibula appellata sũt spacia in quibus multũ staretur ab aduenientibus priusq̃ intromitterent̃ in domũ. Alii cõsentiẽtes uestibula eadẽ esse quæ diximus in sensu tamẽ uocabuli dissentiũt. Referunt enim non ad eos qui adueniunt:sed ad illos qui in domo cõmanent quoniam illic nunq̃ cõsistũt. sed solus transitus causa ad hunc locũ ueniũt ex eundo siue redeundo.Siue igit̃ secundũ priores per augmentũ. siue secundos per dimiutionẽ intelligendũ est.tamen uestibulum cõstat aream dici quæ a uia domũ diuidit.Fauces aũt iter angustũ est p quod ad uestibulũ de uia flectit̃.Ergo æneas cũ uidet fauces atque uestibulũ domus impiorũ non est intra domũ nec contactu ædium scæuo execrabilique polluitur:sed de uia uidelicet loca itra uiam & ædes locata.Macro.de.satur.

Veterator ẽ uetus in astutia & ĩ oĩ re callidus Te.in an.Quid hic uult uerarator sibi.Do.

Veternosus morbo uetere cõfectus ac diuturno:quales sunt q hydropem patiunt̃.D.

Veternosus dicit̃ qui graui premit̃ sõno.Cato ueternosum hydropicũ intelligi uoluit:cum ait Veternosus q̃ plurimum bibit tam maxime sitit.Festus.

Veteratores callidi dicti a multa rerum gerendarum uetustate. En mulieri non astutæ facile persuasit.Festus.

Veterinam bestiam iumentũ. Cato appellauit a uehendo.Opilius ueterinã dici uoluit quã uatarinam uelut uterinam q ad uẽtrẽ onus religatum gerat.Festus.

Veterrimus quasi a ueter positiuo q eriã Cap approbat.Enni Cũ ueter occubuit Priamus sub marte pelasgo.Inde ueterior.Pla.in bac. Senem tibi dedo illum ueteriorem.Pri.

Veteres quære in senes.Lau.

Veteranus non solum legionarius sed qui qualitercunq; militauerit.& honeste ẽ & ipse ab solutus.Modest.de.excu.tuto.

Veterana mancipia quæ anno cõtinuo ĩ urbe seruierunt.nouitia autem quæ nondum anno seruierunt.Martia de pub.

Veterina aĩalia dicunt̃ oĩa quæ uehere qd possunt.Lucre.li.v.Et genus omne qd est ueterino fæmine parturiendi.Idem tortæ hoĩe ueterino fæmine equorum.No.

Vetustescere & ueterascere quid interest Nigidius cõmẽtator grãmaticus.li.x.explanauit dicẽs.Quæ uetustate deteriora fiunt uetustescere Inueterascere quæ meliora. M.Tul.ad brutũ lib.iii.Cũ eni nobilitas nihil aliud sit q̃ cognita uirtus qs in eo cuius ueterascentẽ uideat̃ gloriã gentis antiq̃tatẽ desideret. N.

Veternus est morbus itercus idest hydrops q hoĩes efficit pigros.unde & pro pigritia accipit̃.Vig.i.geor.Nec torpere graui passus sua regna ueterno.Ser.

Veterator fraudator ĩsidiator callidus.Tul.de repu.li.iii.Non sunt in disputatione uafri nõ ueteratores non maliciosi.Ser.

Vetus plæruq; refert̃ ad laudẽ:iterdũ ad uituperationẽ.T.in an.sed q ueteris poetæ male dictis respondeat. Et in hea uetus ueternosus senex uetens poetæ pcatiosi & quasi rauci posuit.& ueteris diminutiuus est uetellus Donatus.

Vetustus a uetere.Varro.

Veturinus ab eodem.Varro.

Vexare qdẽ ẽ a ui atq; motu pculdubio inclinatũ.Nã fert̃ & raptat̃ atq; huc atq; illuc distrahitur.Is uexari pprie dicit̃ sicuti taxare pssius crebriusq; est q̃ tangere unde pculdubio id iclinatũ ẽ & iactare multo fusius largiusq; ẽ q̃ iacere id uerbũ traductũ ẽ:& q̃ssare q̃ quatere grauius uiolẽtiusq; est.A.g.

Vexauit igentis calimitatis nimię significat. Nã & Ci.sic ait.Vexauit ac perdidit.Et iterũ alibi.Populatæ uexatæ:funditus euersæ prouiciæ. Vir.Cãdida succinctã latrãtibus inguia mõstris.Dulychias uexasse rates.Asc.pe.

Vexo a uerbo ueho uehis uecto uectas.uexo uexas ut sit uexare portare & sie dubio p arbitrio euertere.Virgilius Dulychias uexasse rates.Seruius.

Vesuuius & uesbius eodẽ noĩe mõs ẽ amoenissius i cãpania pterq̃ ĩ carmie qd plãtiẽ qdẽ hẽt.fructũ nullũ ferẽtem loca illic uisunt̃ cauernosa & anetes ex qbus olim cũ arsisse cõiectura est emisit incendiũ rẽporibus.Titi.

Vestales qd ẽ qd i cæsti conuictas alia poena nõ afficiũt sed uiuas tãtũmõ defodiũt an q mortuos uicãr qd illis tribuere iniustũ idicarẽt q nõ diligẽter ac sãcte ignẽ sacrũ custodisent an q corpus maximis ac sãctissimis religioĩbus cõsecratũ iterficere & mulieri sacræ mãus offerre nefas putauerũt rationẽ igitur inierũt q sub terraneo specu defesso obrutæ sua spõte morerẽtur.Ibi.n.lucerna iccsa inerat & nõ nihil panis exiguũ & aquæ ac lactis idẽ specũ desup terra opiebãt sed ne hoc quidẽ mõ scelus detestãres religionẽ fugerũt nã & nunc quoq; sacerdores eum locum adeũtes parentant.Plu.

Vetrenũ ostiũ padi fluuii quo nõ longe a Rauẽna adriaticũ mare igredit̃ prius dicebatur heudanũ dehic aũt nõ nulli ẽr spinetrem uocauere a spina ciuitate post delata hodie primorum appellatur.

Veteranus significat hydropisin.uir nec torpe

re graui passus sua regna ueterno.
Vespillo ē ille q effert corpa ad sepulturā a ue spe dictus quōiā maiores ea hora sepelliebāt
Verna uernaculoꝝ dicta sordidū demō & fœda lingua probra circulatricis.
Vero flu.est celtiberie ut prolomæū & uerone populi ut Strabo.
Veiētes seu uehi urbē ueterē in hetruria ciuitarem quasi ueietis figurā habeat icolebant uelut uerisimilius est urbem castellanam romæ proximiorem.
Vibices sūt plagaꝝ timore acliuore Vestigia Viatores qbus id ipsū nomē inditū est subide ex agris senatū duceſq; accersentibus. at nūc eadem illa uicti pedes dānatæ manus inscripti uultus exercent. Pli.
Vena nomen maris qui auicinis humanitatis intuitu sustentatur.
Via est iter. Vir.libro pimo æn.strepitumq; & strata uiarum. No.mar.
Via ratio causa. Vir.li.x.Hæc uia sola fuit qua perdere possis. Te.in phor.qua uia istuc facies.Nonius.
Via cōstitui uel latior.viii.pedibus uel āgustior pōt:ut tamē eā latitudinē hēat q̄ uehiculum ire pōt. Aliogn iter erit non uia.Paulus de publi.
Vias publicas dicimus prætorias uel cōsulares uel militares qua publice iref & cōmearetur uicinales uero q̄ in uicis sūt aut in uicos ducūt uiæ priuatæ.quæ in agris qbus imposita est seruitus:& agrū alterius ducunt, Vlpi.ne quid in loco publico.
Via consuetudo. Te.in heau.sed uia prouluga patrū quottidie accusabam.No.
Via ratio. Vir.ii.geor.Sunt alii quos ipse uiam sibi reperit usus.Ser.
Via consilium ratio. Te.in an.Etenim ipse secū recta reputauit uia.Do.
Viam aperire est ad ueterem altitudinē latitudinemq; restituere sed & purgare refectiōis portio est aperire & purgare uias est in pristinū statum redigere. Vlpi.de uia pub.
Versutos non solum ad maliciam callidos. uerum etiam recte peritos intelligi posse. Pla. in asina.nec magis uersutū nec quo caueas ægrius idē hoi uersuto si qd recte curatum uelis mandes.Nonius.
Versus tibicines dicuntur quibus datur aliqd ad solam metri sustentationem.ut nunc dextera nunc ille sinistra.Ser.
Verruculas cum dixit. Lu.articulos intelligi uoluit.Fest.
Vertere dicif cōuertef cōtorquere. Vir.li.viii. Gorgona defecto uertētē lumīa collo.N.
Vertere fallere decipere. Vir.li.ii.æn.seu uersare dolos seu certæ occūbere morti.

Vertere mutare. Vir.li.i.æn. Quæ te genitor sententia uertit.No.
Vertex p aquilone. Vir.li.ii geor.pertim si tēpestas uertice i siluis icubuit.Ser.
Verto i latinā liguam trāsfero Plau.uertit barbare. Aut uerto cōpono. Te.in hea.qui bene uertendo & eas describēdo male & nota bene pro ualde positum.Do.
Vertūnus deus iuertendaꝝ reꝝ est idest mercaturæ. Asco.pedia.
Vertūnus dicif deus q rebus ad opinata uertētibus pest.sæpe aūt male cædit quod bonū putat:& hoc est male uertisse ut ille gladius q muneri datus est ad miniculū fuit reginæ pereūtis de quo. Vir.Ensēq; recludit dardaniū nō hos quæsitū munus i usus. Ter.in adel.quæ res tibi uertat male albius. Tibullus.talis i æterno fœlix Vertūnus olympo. mille hūc ornatus mille decēter habet. Do.
Veruta pila dicūf quod uelut uerua hēnt præfixa.Festus.
Verucā pro loco ædito. Cato i libris originū. Censeo inquit si rem seruari uis faciūdū: ut quadrigēros aliquos milites ad uerucā illam ire iubeas eāq; uti occupent iperēt. No.
Vibices plagæ uerboꝝ i corpore humano dictæ q̄ ui fiunt.Fe.
Vibices plagaꝝ uulnera. Cato de falsis pugnis ubi societas ibi fides maioꝝ isignitas iniuriā plagas uerbera uibices eis dolores atq; carnificans per dedecus atq; maximam cōtumeliam inspectantibus
Vibrisse pili in naribus hominum dicti quod euulsis caput uibraf.Fest.
Vibrisse est uocem in cantando crispare. Titi. Si erit tibi cādidū facito usq; exuibrisses. F.
Viburnū uirgultum breuissimū.Ser.
Viatores appellantur qui magistratibus parebant eo q plærunq; ex agris homines euocabātur a magistratibus & frequens eorum ab agris ad urbem uia.Fest.
Vicatim per uicos.Sisen.li.iiii.Sic cōplures mēses barba imissa & tonso capillo lugubri uestitu populum uicatim flens una cum liberis circuiret.No.
Vicia dicta a uincēdo.Var.
Vicina uicinorum conuersatio.Fest.
Vicissitatem pro uicissitudīe.Acti.in phœnissis.uicissitatimq; imperitandi tradidit.No.
Vitio dare uituperare culpare.uituperare est uitio dare etiam bona.Ter.in an.Nūc quam rem uitio dēt quæso aiaduertite. D.
Vitium & calamitas benedictum apud Te. in hec.secūdum augures.est .n. si tonet tantū uitiū calāitas uero si rōet & grādiet siul uel ēt fulmiet.uitiū trāslatū ē ab augurio & uitio creati cōsules dicūf.calāitas dr clades ga

clamaf ut aliud sit grādinis culmū fragmentis aliud furti ut doli mali sic probus. Do.

Victor propositi effector. Vir. iii. geor. téptanda uia est qua me quoq; possim tollere hūo uictorq; uirum uolitare per ora. Ser.

Victus appellatione continenf quæ ex ui po. tui cultuq; corporis q̄q; ad uiuendú hominū necessaria sunt, uesté quoq; uictus habere uicem. Labeo ait. Cætera uero q̄bus uiuendi curādiue corporis gratia utimur ea app. Illatione significatur. Ser.

Victus pro cibo. Virgi. i. æn. Tum uictu reuocant uires. unde & conuictores. Ser.

Vitium potius animi q̄ corporis ē uelutí si ludos assidue uelit spectare aut tabulas pictas studiose intueatur: siue etiá mēdax aut similibus uitiis teneatur. Enn. de edil. edicto.

Victus uerbo continenf quæ esui potuiq; cultuiq; corporis atq; uiuēdū hoī necessaria sūt ueste quoque uictus habere uicē. Labeo ait. Cætera q̄bus uiuēdi curandiq; corporis gr̄a utimur. Vlp. de uer sig.

Victrix per obliquos casus neutro iungitur ut uictricia tollite signa. Pri.

Vicem & uice duos solum casus habet. Pri.

Victi pro uictus. Plau. in cap. pro intuitu quottidiani uicti uentrem ad me afferas. Pri.

Vicinia loci demostratio uicinitas uicinorum coniunctio. Ser. in arte.

Victurum me dico non uincturum. Caper.

Victitare non frequēter uiuere: sed uesci & q̄si uictu uti sine tali genere uictus semper uti. ut sarmatæ uictitant lacte.

Vicissim idē secūdo loco uel ecōtrario. Ci. Sed ego admiratiōe q̄dā uirtutis eius ille uicissī opiniōe fortasse nō nulla q̄ de moribus meis habebat me dilexit suicē p eo. Quin. suicē sustinentes inuicē innixi alter alterius sustinēs & alter alteri initēs. Ph. posterior. Habes urbanas inuicem rusticas scribe. mutuo quoq; idē significat. Ci. fac me mutuo diligas

Vicus quære i oppidum similiter uicinia & uicinitas. Lauren.

Victus a uiuendo uenit uiuere aūt sine uestitu cultuq; corpis licet ut i æthiopia. Inde dī uictus & uestitus significat enī uictus genus uitæ q̄tū ad mores: ut q̄bus cū q̄s uiuat: & a quibus instituatur & quibus moribus. La.

Vici dicunf humiles domus. Ser.

Victurus uictoria potiturus auctoritas prudētium putauit esse pyrrhus ne rex: an marcus curius prælio uicturus esset. No.

Victuis pro uictus. Var. de ui. pa. li. i. Primū de re familiari a patribus: secūdo de uictuis consuetudīe primigenia, tertio de disciplinis priscis. Nonius.

Victorem altæ rei superatorē dici uoluit. Vir. libro secūdo geor. Inde secutus p ramos uictor atq; alta cacumina regnat.

Vicus consistit ex domibus Var.

Vicissatim per uices. Neuii belli punici. libro quarto uicissatim uolui uictoria. No.

Viduertas calamitas dicta q bōis uiduet. Fe.

Video a uisu. quinq; enī sēsuū maxius ī oculis nā cū sensus nullus q abest mille passus sētire possit oculo sēsus ac uis usq; puenit ad stellas: hinc uisenda uigilant uigiliū iuidēt & acticū illud lauet obliuio q icidit inuidēdū a quo ēt uiolauit uirginē p uiciauit dicebār: quæ eadē modestia potius cū muliere fuisse q̄ cōcubuisse dicebant. Var.

Vidua non solum ea quæ nupta fuit: sed quæ uirum nunq̄ habuit, ut inq̄t Labeo quia uidua sic dicta ē quasi uecors. uesanus q sine corde aut sanitate: sic uidua quæ sine diuitate. Iabolenus de uer. sig.

Videor a te passiuum est. sed uideor eē bonus absolutum est. Pri.

Videlicet quære in scilicet. La.

Vidua. Nobis illa ratio placet noīs ut idus uocemus diem q diuidit mensem. iduare enim hetrusca lingua diuidere ē. ūde uidua quasi ualde idua idest ualde diuisa, aut uidua idest a uiro diuisa. Macro.

Viæ dictæ q fructus conuehebant uillæ quaibant de ambitu iter appellabant. Var.

Viere est uicere a quo ē i sota. En. Ibant mala uiere ueneream corollá palmá q ex utraq; pieerit tibi natura uicta hēt patria folia. V.

Viere alligare ūde uimīa & uasa uiminea. F.

Viere uicire iflectere. Var. de re rust. libro primo. ut habeā uimina in uiendo q facit. No.

Vietus languidus & sine ui & naturalibus uiribus priuatus. Fe.

Vietus mollis flaccidusq; & flexibilis corpore ūde & uimia & uineta & uites & uictores dicūf & uitæ religatæ. qa uietis uirgis ligaf possumus q̄dlibet. Ci. in catone maiore. quasi uietū q̄d ferēdū ē senectuti. Te. in hea. Nā hic ē uetus uietus ueternosus senex. Do.

Videre p uigilare positū. ūidēs aūt uigilat. T. ī hea. Et uiuus uidēsq; peo. i. occidor ut possit uiuus dormiēs occidi. Sed uidēs significat uigilātē. & uidere puidere cauere. Idem ī hecy. Vidēdū ē ne minus pp irā hanc ipetrem q̄ possi & uide tibi & uidete uobis dicimus p puide & puidete. Idē ī phor. Recte mihi uidissem & senis essem ultus iracundiam. D.

Videlicet uidere licet sic & scilicet scire licet & ilicet ire licet & cōformatiuū ē uidelicet. Te. i adel. uidelicet de psaltria hac audiuit. Do.

Vide proprie stomacantibus conuenit qui indignatione coguntur quasi cum aliquo colloqui. Terentius in adel. Illud scis uide exē-

plum disciplinæ. Idem in phor. uide auaritia quid faciat. Do.

Viæ militares exitú ad mare aut í urbé aut in flumia. P. aut ad aliá uiá militarem habét ba rum aût uicinalrú uiaꝫ dissimilis cōditio est ná ps eaꝫ in uias militares exitú habét pars fine ullo exitu ítermoriúť. Paulus li. xxxviii. de locis & itineribus publicis.

Vicus ciuitas í liguribus nō lōge a taurio quá Liuius transeúté in Italiam Annibalé uidisse memorat núc latine mōs regalis dicit̃. Italiæ uero mōs uici nominat̃.

Vigentú & uiribus ualénú ſtationé uocát qd est ꝙ chalcedéſes locú circa phirſophiú græce dicit̃ naupliú ferút ab achiuis infect̃ itum ſupplicē ad chalcidéſes cōſugiſſe ibiq; ptim crimina purgaſſe ptim recriminádo achiuis obiecisse chalcidéſes igit̃ naupliú nullo mō deditum uidebát̃. ſed ueriti ne dolo ítersicerent̃ p̃ſidiú ei dederúť adolescentes ætate ac uiribus uigentes & eos ibi collocauerút ubi & una uerſarent̃ & naupliú aſſeruarent.

Vienna ciuitas metropolis in gallia ꝓuintia romanoꝫ nunc delphinatu extra celtas belgas & aquitáos quá flu. rhodanus præterfluit ad eius citeriores rippa sita ꝓxima auernorum finibus diſptiente rhodano heduoꝫ finibus cæsaris tépore ad quos matiscon oppidum nunc ciuitas ptinebat hodie lugduno ciuitati finitima. inde ut qdam opinát̃ cú lege horrenſia abſq; decreto ſenatu populiq; romani í caput romani ciuis aíaduertere nō liceret quos bene ac diu uiuere ſenatus cupiebat Viéna relegabat. Viéſes aût Strabo allobrogibus attribuit.

Viola purpurea Columella in hortis quæ frōdens purpurat auro ponat̃ uiola Ph. ion nominata a græcis dicit unde ianthinæ uestes.

Virbius tribus milibus ab urbe est uirbii cliuus quo iter est ad ariciá & ad nemus dianæ ubi uirbius colit̃ idé Hippolytus ꝙ bis í uita prolatus est.

Vindelici postea rheti nericiq; dicti debíc fuerui demú baiouarii australesq; nomiati sunt.

Vuisanta porticus dicebat̃ cuius méinit Taci.

Vindex defensor.

Vindicta qdam uindictæ quoq; nomé tractú ab illo putant uindicio ipsi nomé fuisse Liuius ab urbe cōdita li. ii. ut a uindicio seruo q ꝓditores indicauit quapropter libertate & ciuitate Donatus.

Vindicta uirga qua milites emeriti donabátur qua uirga p̃tores manu mittendi a p̃tore in capite pulsant̃ ideo sic dicta q eú uendicent libertati. Parsius. Vindicta postq̃ meus a p̃tore recessi.

Viget dictum a uigendo: sed in agendis hostilibus rebus uerú his qui cōcitato animo ad bonum tendunt. Fe.

Vigiliæ & excubiæ in hoc differút. Ille. n. diurnæ uigiliæ excubiæ uero nocturnæ. Ser.

Villico & uillicor idem. Pri.

Villius infaustæ sillæ gener fuit. Por.

Villa require in uillicus. Varro.

Villicari est rusticari uel uillæ ptæesse. Pō. í ergastulo. Lōge uillicat̃ ab urbe quo herus rarēter uenit nō uillicari: sed dōinari é mea sétetia. Afra. í suspecta. In harpsos iá q̃tú pore ro explodá hōiné ut uillicet̃. Tur. in paterna. Ego nōdú ét uillicabar phædria. Idé í hecy. Hic uillicor ante urbé nunc tus eo. No.

Vilitant uile faciunt Tur. í lydia Qui moneá qn clamé. & q̃rat tua uita q̃ te uilitanr. No.

Vilis plurimú abundás oé id quod plurimum abúdat uile dicitur. Vir. i. geor. Si uero uiciá feres uilé que fasellú.

Vile positum legimus pro frequéti. Var. í uirgula diuina. Acta uos cum uolucres uenit a pud illos usq; ad limina indica uilis. Vir. li. primo geor. uileq; fasellum. No.

Viminalis porta & collis appellabát̃ qđ ibi uiminum fuisse silua uiderut. Fe.

Vinalia diem festum habebant quo die uinum libabanr. F.

Vinae uitari solent sic ciború uarietas. Ma.

Vinalia festa rustica dicuntur ante dié. xii. kalend. septembris. quod tamen ueneri dedicata ædes & orti eius turele dicunt̃ actú funt feriati holitores. Var.

Vineta a uitæ multa. Var.

Vineæ a uitæ multa nihilominus. Var.

Vinum a ui hinc uindemia. Var.

Vinea testudo aries fere a similitudine.

Vinciam dicebant cotinentem. Fest.

Vinum de uino iocundæ. Pla. pedes captat primo luctator dolosus est Vir. Tératura pedes olí uíctura q; liguá. uini diminutiuum est uillum unius ullus asini asellus. Te. in adel. aliquo abeá atq; edor miscá hoc uilli. Do.

Vincere significat superare. Vir. libro secúdo geor. ubi aera uincere summum arboris aut ille iactu potuere sagittæ. No.

Vincere exprimere. Vir. iii. ge. Nec sum animi dubius uerbis ea uincere magnum q̃ sit. N.

Vincere animi compotem fieri. Vir. iii. ge. ille uictor ego tyrio conspectus in ostro. Idem libro octauo Iunonem uictrix affatur. No.

Vindemiator uel uinum legere dicitur. uel qđ de uite id adimit. Varto.

Vindicare est maledictum defendere. M. Tul. de of. libro tertio. At iste dolus malus & legibus erat uindicatus. N.

Vindicare trahere liberare. Vir. æne. li. iiii. granumque iō bis uédicat armis. Ca. li. iiii. acade-

micorum. Aliqua potestas sic uindicet i libertatem. Idem de senectute & senectus é natura loquatior ne ab omnibus eam uitiis uidear uidicare. No.

Vidicare reuocare. Tul. ad cæsarem iuniorem li. i. Qui si nihil ad id beneficiú adderes quo p te una me cú rep. i libertaté uidicasse. No.

Vindicat asciscit ad se trahit. Tul. i horté. Deinde imitatorum sibi quod uidet naturæ mox uindicat. No.

Vinitor rusticus uinearum cultor. Vir. ii ge. Iam canit extremos effetos uinitor antes. Ser.

Vinea uuarum é & belli machina. Ser.

Vinculorum numero haberi placet ét inclusos ueluti i latomiis: quia nihil itersit parietibus an cópedibus teneant. custodiá aút solá publicá accipi Labeo putat. In uiculis ét est qui sine dedecore in publico apparere nó possit. Calistratus.

Vincula uel priuata uel publica significantur. custodia publica tantum.

Violare a uiolæ colore. Plau. in aulu. Flámatii uiolarii cariarii. Non.

Violaria loca ubi nascút uiolæ. Vir. iii. geor. Irriguúq; libant uiolaria fontem.

Viouolares. Scænticulæ miraculæ uiouolares tibicines obollis. Var.

Vipera serpens est q ui pariat. ná corrosis lateribus exeút pulli cú matris interitu. Ser.

Viretcit maiorum uirtum fit uirius i poematis Crescút animi uirescit uulnere uirtus. No.

Virago dicit mulier quæ uiri iplet officium. Vir. in. xii. Hoc cócussa metu menté iuturna Virago. Ser.

Virgidemiá ut uídemiá: hoc é uirgarum apparatú uel déptóné uel decerptaróné ob uerra. Var. i agathóe. Quid tristioré uideo te eé quá angit ac lápadioné: qd fáliares filius amat: hæc argétaria. lóq; scapulæ metuút uirgidéiá. N.

Virgo ab ætate uiridiore dicta é. unde & matres sæpe uirgines appellant. Vir. de pasiphæ Ah uirgo infelix quæ te demétia cæpit. Se.

Virgultú dicitur a uiridi. Var.

Viritim dicit dari q dat p singulos uiros. Capto pda quæ capta est uiritim diuisa. Fe.

Viriti separi dictú é & p singulos uiros. M. T. de rep. li. ii. Ac primos agros quos bello. Romulus cœpat diuisit uiriti ciuibus. Pla. i aulu. Aliter tamé si hac significátia diuidere argéti dixit númos sin uiros. Var. de ui. pa. li. i. Extra urbe regióes. xxvii. agros uiritim liberis attribuit. No.

Viritanus ager dicit qui uiritim populo distributus. Festus.

Viritati dictum est magnarum uirtú. Lu. li. xxvi. Contra flagitium nescire bello uinci a barbaro uiriato Annibale. No.

Virosæ mulieres dicunt uirorum appetétes uel luxuriosæ. Lu. sat. li. vii. Dixi ad principium uenio uetulá atq; uirosá uxoré cædam potius q castré egomet me. Afra. in diu Vigilans & solers sicca sana sobria uirosa nó sum & si sum non desunt mihi qui ultro 'dét ætas integra est formæ satis. No.

Viro ét p uirtute naturali. Lucre. li. ii. Conctasq; suo seruare & perdere uiro. No.

Virus uiri ptulit Lucre. liquit enim supra tetri priordia uiri. Idé cótractusq; suo perdere uiro. qbusdam tamé ideclinabile uidet. P.

Virus tantú singularem numerum hét. Ser.

Virilis interdum pro tota hæreditate dicédú est Vlpi. de uer. signi.

Virid e a ui quadam humeris.

Virosus uenenatus ut fortis a uiribus cú primum a uirus dictus sit. Vir. i. ge. uirosaq; pótus castorea. Ser.

Virtium a turbine & uertígine boream hoc é aquilonem require in boream. No.

Virtus significat auxiliú. Pla. i milite. quæ improba é fers pciú eisq; uirtute & ueniant. N.

Virtus etiam fortitudo. Vir. li v. Tunc pudor incédit uires & conscia uirtus. No.

Virtus a uiro. Varro.

Vir nó ad sexú uel ætaté dicit. sed ad laudem Te. in heau. Núc ostendes q uir sies. D.

Virtutes duæ claræ ipeiiú regnandi peritia & ipeiiú cótemnendi magnanimitas. Ma.

Virus uenenú quod dicit & bonú & malum quéadmodú & græ. φάρμακον medium & bonú & malú. Vir. i. geo. Ille mali uirus serpentibus addidit atris. Ser.

Viros etiam de animalibus posse dici. Vigili. in buc. uir gregis ipse caper cum posset mari tum dicere. No.

Vis Cato pro ultra posuit. Fe.

Vis é celer impetus Vir. ii. æn. Instat ui patria pyrrhus Idé auxilioq; leuare uiros. No.

Vis celeritas Lu. lib. tertio Aut qd ná tremulis facere artubus cui eum in simili cursu posuit ac forti equi ui. No.

Vis fortitudo Titus Li. M. Minutio deinde sépronio cósulibus magna uis frumenti ex sicilia aduecta. Et alio in loco. Sine querimónia pers utriusq; ex hausta uis ingens æris alieni Vir. iiii æn. Massiliq ue ruunt & odora canú uis Sal. Secunda tempestate ex ponto uis piscium erupit. Ser.

Vis uirtus. Vir. ii. æn. Auxilioq; leuare uires uisque addere uictis. Sal. sed omnis nostra uis in animo & corpore sita est. Ser.

Vis a uirilitate. Varro.

Vis accusatiuus pluralis q̃re in Macro. in saty.

Vi clam præcario tribus his mala uide possidetur. Donatus.

Virgines qđ est qđ publicis festis ueteri more non locant̃ induæ nubũt an ut Varro dicit quod uirgines cum in matrimonium dant̃ doleant mulieres uero lætant̃ die aũt̃ festo omni in tristitiam ac necessitatẽ abesse oportere. An ꝙ uirgibus decoꝝ uiduis uero multis ꝑsentibus fœdũ nubere. fœlices. n. ac faustæ primæ nuptiæ. secũdæ uero tristes ac detestãdæ, pudet. n. uiuis adhuc eis qbus antea nupserint alios accipe. mortuos aũt lugent: quo fit ut magis qete ꝗ strepitu & deducẽtium multitudie delectẽt. Dies uero festi multitudiem adeo distrahũt ut his rebus ꝑ otiũ iteresse nõ possit. An quod sabioꝝ filias uirgines iter ludicrũ die festo rapiẽtes bellũ excitauerũt. Idcirco filias diebus festis nuptum dare omni casu uoluerunt. Plu.

Vindonusse locũ ꝑpe maguntiam urbem cisrhenanã nõ memorat cæsar sed Tacitus.

Vitelliani erant pugillares qbus res amatoriæ & lasciuæ scribebant̃ in distichis.

Virus uirorẽ significat ũde res uirulẽtæ apud celsũ uirusitẽ latĩe dicit̃ qđ græ. φάρμακον idest medicina ut tradit. Plinius.

Virigi ĩ hispania in sinũ quẽ uirgitanũ uocant extra haderas uelox. menobia. malecha. cisal. dubil a cipro berbesul. Pom.

Virus uenenũ & malus odor.

Visontes animalia iubata ĩ germania sunt bellua nigra elephas.

Viscerationem date carnẽ epularẽ significat Suet. li. i. adiecit epulũ ac uiscerationem Ci. offi. li. ii. ꝑdigi q epulis & uiscerationibus & gladiatoꝝ muneribus. Viscus. n. caro est Ci. tus. li. ii. ut multus e uisceribus sanguis exeat

Vi coactus significat idẽ ꝙ iniuitus. Te. in pho. Vi coactũ esse iuitũ lege. Aliquando tamen differunt qđ iterdũ ẽt ipsi nos cogimur propria uoluntate. Idẽ ĩ and. Tu coactus tua uoluntate lcio. Do.

Visere officii est uidere quærentis aliquẽ. Te. ĩ hecy. It uisere ad eã. Et est bona locutio it uisere ad eã. Vir. populare penates uenitus Do.

Viscera nõ tantum ĩtestina: sed qcquid sub corio est dicimus. Vir. i. æn. Et uiscera nudant. Et ĩ albano uisceratio dabat̃. i. caro. Ser.

Visceratim pro uiscera, En. ĩ andromada: alia fructus differt dissipat. uiscerati mẽbra mamra sparsa spumant sanguine. Non.

Viscus positum pro uiscere. Lucre. li. i. Visceribus uiscus gigni sanguẽq; creari. Vir. ge. li. i. Tũ laqis captare feras & fallere uisco iuẽtũ .i. tractu uisceris. Lu saty. li. xiiii. Id ne ægri ẽ magis an qđ plẽ & uiscere priuo qđ uiscus dederas tu quidẽ hoc est uiscera largi. No.

Viscum positum ꝑ rete & tenacitate. Var. in ꝑmenone. Lepusculi timentes hoc quadrangulũ dedit diana rete. Nec sileat auis uiscus finge lineamq; compedem No.

Viscũ huius uisci ad aucupiũ ꝑtinet. Vir. i. ge. Tũ laqueis captare feras & fallere uisco. S.

Viscus uisceris caro Lucre. permixtus uiscere sanguis. Vir. i. æn. Tergora diripiunt costis & uiscera nudant. Ser.

Viso ad uidendum uenio. Ter. in an. Id uiso tune an illi insaniant. D.

Visus sum pro sensi. Omnes sensus uisa dicuntur ab eo qđ est certissimũ oculorum. Ter. in heau. Audire uocem modo uisa sũ militis idest sensi. Vir. uisæ canes ululare per umbrã aduentante dea omnia quæ sensu ꝑcipi possunt uisa dicuntur. Do.

Visus cum de his loquimur quibus uidemus uisus dicius ut nubecula obstat uisibus meis & est generis masculini. Si autem neutro utamur ea quæ uidentur significãtur: ut dii uisa secundent. Similia sunt nuntius & nuntium. Seruius.

Vis huius uis & pluraliter uis. Lucre. ii. Sed ꝗ multarum rerum uis possidet in se atq; potestates. Salu. iii. hist. male iã ad fuctũ ad ocs uis controuersiarum. Pri.

Viscus uisceris uiscero: unde euiscero. Pri.

Viscus. sceris. quãuis apud aliquos idedinabile sit. Ser. in arte.

Vispiliões dicti sunt baiuli. ꝗuis ãtidamas oracleo polytes uispili n s dixerit nudatores cadaueꝝ sicut ĩ histo. Alexã dri macedõis scripsit dicẽs plusꝗ tricẽtos cadaueꝝ uispillões repertẽs crucibus affixit tamẽ linalcas scripsit ĩ europæ libro Apollie. Postꝗ a ioue ictus atq; iterfectus est auispillõibus ad sepulturã delatus est. Ful.

Vis ẽ maioris rei impetus qui impelli non potest Pau. quod metus causa.

Vim accipius atrocem quæ aduersus bonos mores fiat: nõ quã magistratus recte & iure licito infert. Vlpi.

Vis etiã eius est nõ qui ꝑ iudicẽ deposcit. Calistratus qđ metus causa.

Vi factũ uideri. Quint. mutius scripsit. Si quis cõtra quẽ ꝑhibet fecerit. Vlpi ꝙ ui aut clã.

Vinulus molliter se gerẽs & nimie qđ uitiliter faciens Fe.

Vinulũ sensiloquũ i. illecebrũ. Pla. ĩ asi. Cõpellando blanditer osculando oratione uinula uenustula. No.

Vinculum non diminutiuũ. Lau.

Vinaceus adiectiuũ. ut uinaceo grano suffocatus ꝑ acino uuæ & uinacea substantiuũ plurale pro granis uuæ iam pressæ. Lau.

Vinosus significat ꝙ amat uinũ uel cupidus uini. La.

Vimialis mõs ẽ rõæ a ioue uimio nũcupatus.

Vinaria uasa torcularia esse phcet. dolia aũt & ferias & ãphoras tãdiu i ea causa esse q̃diu ui na haberẽt, sine uino aũt ad alium usum trãs ferri queunt. Iulianus de uer. sig.
Vinũ ex uinea tantum intelligit natum. non aũt mulsum nec zitũ quod ex tritico uel or deo uel pane cõficit, nec camũ; nec ceruisiã: nec dromellum quod dulcissimũ est. nec de frutũ aciatiũ cirbeũ & acetũ. Vlp. de uino.
Vinum uetus quod nõ est nouũ & ãni prioris Termogenianus de uino.
Vitabũdus pro uitans. Sal. hi. li. iii. duos q̃ ma ximos utris leuitribulæ subiecit q̃ sup omni corpore getus iuicem tractu pedis quasi gu bernator existeret; ea iter molẽ insulam ma ri uitabũdus classem hostiũ ad oppidũ perue nit. No.
Vita mores significat & animã & alimentũ & spatiũ uiuendi & fortunã accidẽtem uenien tibus. Te. i phor. Nam tua qdem hercle hæc uita certe expetenda atq; optanda est modo fortunã accidẽtem uita significat. Te. i phor. Quem ego uiderim in uita optimũ. i. mino ribus. Vita p uictu. Idem i eadẽ. quippe hõ iam grandior pauper cui opera uita erat. D.
Vita a uiuendo dicta. Vi. in vi. Et ni docta co mes tenuis sine corpore uitas admoueat. N.
Vitare & cauere differunt. Lu. li. vi. & esse plus uitare quid cauendum tibi cẽsere quid curã dum maxime. N.
Vitiligo in corpore hois est macula alba quã græci ἄλφον uocant quo nos albũ siue a uitio dicta ẽt si non ledit: siue a uitulo, ppter eius mẽbranæ splẽdorem qua nascit inolu tus. Lu. hæc odiosa mihi uitiligo est non do let inquit. Fe.
Vitium est ppetuum corporis ipedimẽtũ. Ser.
Vitium uerba Varronis. Vitiũ uxoris si corri gi non possit ferendum est: scilicet quod fer ri a uiro honeste possit. uitia enim flagitus le uiora sunt. A g.
Vitiũ & calamitas. Do.
Vitis q̄ eo uini origo. Varro.
Vitulãs gaudio ut partu. En. Habet is coronã uitulans uictoria. Fe.
Vitulantes ueteres gaudentes dixerunt dictũ a bono uitæ cõmodo; sicuti qui nunc i sum ma læticia uiuere eum dicimus. Neuius i lycurgo. ut in uenatu uitulantis ex suis locis nos mittant pennis decoratus feris. No.
Vitulare require i ara. Macro. uitulã uocari de am quæ læticiæ p̄est. Pẽso ait uitulam uicto riã noiari. Quidã nomẽ eius aiaduersum pu tant q̄ potens sit uitæ tolerendæ. ideo huic deæ p frugibus sacra fieri dicunt. qa frugi bus uita hũana toleratur. unde hoc esse ani maduertimus qđ ait Virg. Cum faciã uitulã pro frugibus ipse uenito. Macro.
Vituperant uitium rei parant disputant imo rantur calũniant argumentant. Te. in an. Id isti uituperant factum. Do.
Vituperare dictũ ẽ uitio date tanq̃ culpæ uel displicentiæ. Te. in an. Nũc quã rẽ uitio dent q̄so aiaduertite i sequẽtibus. Id isti uituperãt factũ: lectũ est aũt uitiũ hoc est unicuiq; rei culpã amplificare. sed hoc incertæ auctorita tis scriptoribus inuenitur. No.
Vitrũ pertenue & perlucidũ q̄cquid ẽ auctori tate ueterum dici potest. Var. in modio. quẽ istorũ uitrea extat eos renuant unice clauos: Nonius mar. !
Vitale ablatiuum dicimus si proprium nomẽ ẽ hois uitale si rei alicuius sit accidẽs. S. i ar.
Viturne lacus est non longe ab urbe ubi olim ædes castori & polluci sacra: ubi nisi fuerunt rebus fauere ro.
Viuo uiuisco: unde & reuiuisco. Terẽ. in hecy. ille reuiuiscet nunq̃. Pri.
Vix aduerbium quãtitatis est: ut uix loqui po test. Seruius in arte.
Viuarium ubi cõtinent uel aues uel pisces uel feræ: quæ dũtaxat ad uictum spectant. Lau.
Viuere & cibum & uestimenra & stramẽta cõ tinet. sine his enim nemo uiuere potest. Ca ius de uer. sig.
Viuatus & uiuidus a ui magna dicuntur. Fe.
Viuissimus superlatiuus a uiuida. Fe.
Viuum p uehemẽti & nouo. Vir. li. i. æn. Pau latim abolere sichæum icipit & uiuo tẽptat præuertere amore. No.
Viuaria q̃ nũc dicũt sæpta quædã loca in qui bus feræ uiuæ pascuntur.
Viuus naturalis. Vir. i. æn. uiuoq; sedilia saxo. Et. ii. geor. & uiua sua plantaria terra. Ser.
Vix p non. Luc. Carcer uix carcere dignus. D.
Vix cum labore. Vir. v. Vix illũ famuli tegeus sagarisque ferebant. Idẽ. li. ii. geor. Vix humi les apibus caseas rorẽq; ministrat. No.
Vix statim. Vir. ii. æn. Vix ea fatus eram gemi tu cum talia reddit. No.
Vlciscor & punio significat & uindico. Asco.
Vlcus tecta & clausa malignitas. Vir. iii. geor. Quod si qs ferro potuit rescidere summum hulceris os alitur uitam uiuitq; tegendo. uul nus uero hians patensq; plaga. idẽ li. x. produ xit pressiue oculos aut uulnera laui ueste re gens. Nonius.
Vlysses græ. Ὀδυσσεύς mutantur literæ d in l ut contra melito meditor filius Laertæ ex autolia: ut in sisypho. Vnde Laertius & Ithacus ab ithaca & dulychius esset, ab insu la & Natitius. Tortelius.
Vlyssbona urbs hispaniæ ab ulysse cõdita. So linus quidam Vlyssbonam q̄ ex nauigatiõe

Vlyssis uerum non uidere. Tor.
Vlyssi ꝓcis interfectis eorū necessarii bellum
īcitauerūt acce: situs aūt ab utrisq; & arbiter
adhibitus neoptolemus sentētiā tulit: ut cer
phalenia zacyntho & ithaca cædis noie ulyf
ses decederat ꝓ eorum uero secus ac familia
res ꝓ iniuriis quas in domū intulerat ulyssi
quot ānis multe noie aliqd deponeret Vlys
ses igitur in italiā cōcessit multā uero ut libe
ris suis ithacenses redderent iureiurando ac
religione astringendos putauit: erat aūt faria
uinū cera oleū sal uictimæ grandiores phagi
loꝝ phagilū aūt agnum esse dicit. Aristote-
les cumeum manu missū telemachus ciuita
te donauit a quo colidaꝝ familia sicut a phi
loetio bucoliarum. Plu.
Vlyssis ædes quid est lacedæmone iusta leuti-
pidaꝝ tēplū posita est Ergiæus unus ex his
q a diomede origine ducūt atemeno quodā
ꝑsuasus palladiū arguis surripuit cuius rei cō
scius habuit leagrū erat enim tūc sane fami-
liaris leagrus postea temeno iratus lacedæ
monē cōcessit palladiū secū deferēs ꝙ eū re-
ges studiose decepisset iusta cippidaꝝ tēplū
collocauerit ac iussisq; deconseruādo & cu
stodiendo palladio apollinis sententiā sciscı
tarent oraculo edito ut unum ex his q palla
diū surripuissent custodē facerēt ulyssis ædē
ibidē posuerūt heroē ipsum alioqn propter
penelopes nuptias abs te pertinere ēt ciuita
tē affinitate attingere existimantes. Plu.
Vligo proprie ē naturalis terræ humor ex ea
nūq̄ recedēs. uliginosus ager sēper humidus
nā humidus dicit q aliquādo siccatur. Ser.
Vllo ꝑ ultus fuero. Acti. in epigone. Qui mi-
hi gētorē ullo nullū eis dat finē miseriis. N.
Vlna ꝓprie spaciū ē i qtum utraq; tendit ma
nus. i. a brachiis uide & Sueto. autē ulnam cu
pidum esse uult tantūmodo. Ser.
Vlna cubitus græ. aūt ωλενοσ dicitur unde
& apud Home. λευκωλενοσ ηρη appellat
ꝙ si candidus ulnis. Vir. iii. geor. Septemque
assurgit in ulnas. Ser.
Vltimum primū. Vir. li. viii. Tum sanguinis ul
timus auctor. Tul. de fin. bo. & malo. lib. iii.
Eoꝝ dico q sūmum bonū quod ultimū ap-
pellant in animo ponerent. No.
Vltimum usum nouissimum dicitur. Vir. lib.
viii. Vltimus ille dies bello gentiq; fuissent.
Tullius de senectute. Magis delectatur qui i
prima cauea spectat: delectatur tamen etiam
qui in ultima. Non.
Vltro uersa uice: iam priorian etiam isuper. Te.
in hea. Sed his ultro arrideo ultro prauæ ac
peruersæ. Idē in adel. nisi me in illo credidisti
esse hominū numero qui ita putant sibi fieri
iniuriam ultro si quā facere ipsi expostulant
& ultro excusant. Do.
Vltro sponte. Vir. ii. æn. Vltro flens ipse uide-
bat compellare uirum. Ser.
Vltro ab eo quod est ultra. Vir. ii. æn. Et mise
rescimus ultro: Ser.
Vlula require in alites. Asco.
Vlula auis a fletu dicta ολολύζω. Tor.
Vltra etiam aduerbiū esse potest. ut lego nihil
ultra faciens. Pri.
Vlulens dyrachii fluuius.
Vmbraculum non diminutiuum. Lau.
Vmbratilis quasi umbrarus: ut uita umbrati
lis & res ūbratiles i. uita ūbra & opaca marce
scens & res per inuolucra & ianitatem qua-
lis umbra est dictæ umbratiles appellant.
Vmber fluuius albaniani a loegria diuidēs ab
umbero ibi deiecto dicitur.
Vmbro fluuius thusciæ nauigabilis inter ua-
da uoliterna & populoniam hetruscorum in
tyrrhenum effluens.
Vmbria ab ομβρος. imber ab imbrium co-
pia uel secundū antonium augustum ꝙ ībri
bus superfuit tempore aquosæ cladis fortas-
se ob montium altitudinem. Tor.
Vmbilicum dictum aūt ab umbilico nr̄o ꝙ
his medius locus sit terrarum ut ūbilicus in
nobis. O sācte Apollo qui umbiculum cen-
trū terraꝝ tenes ꝙ utrūq; est falsū. neq; hic
ē terrarū locus medius. neque noster umbili
cus ē hois medius. itaq; pīgit q uocat icthō
pythagoras ut mœdia cæli & terræ linea du
catur īfra ūbilicū per id quod discernitur hō
masculus an fœmina sit. ubi ortus hūanus
simul & in mundo. ubi enim oīa nascuntur
in medio ꝙ terra mundi media, præterea si
qđ mediū idest ūbilicus: ut pila terræ nō del
phici mediū & terræ mediū non hoc sed qđ
uocant delphis æde foramē alatū est. Quidā
ut thesauri speciē qđ græci uocāt omphalō
umbilicū dixerūt. Pacu. calydonia altrix ter-
ra exuberarū uirūm ager Tusculāus sic Ca
lydonius ager est non terra. Sed lege poetica
ꝙ terra oetolia in qua calidon apte totū ac-
cipi oetoliam uoluit. Var.
Vulture qđ est ꝙ i auguriis potissimū autum
nū an qa Romulo incōdenda urbe duode-
cim uultores apparuerūt an quod uultur ra
rissime cōspicit. Non enim facile qspiā ultu
ris nidū offendat: sed porro de repēte & ino-
pinate aduolāt quo fit ut eorū aspectus ali-
qd significet semp. An & hoc hercule didice
rūt si uerū est quod dicit Herodotus i oībus
rebus gerēdis herculē prio uulturis aspectu
in re incipienda delectarū fuisse quē ex om-
nibus quæ carnibus uescerēt uolatilibus iu
stissimum esse iudicaret. primū enī nihil qđ
uiuat attingit nec animatū qcq̄ iterficit quē

admodũ accipitres aqlã oẽs deniq; noctiuagas aues uidẽts. uescitur autẽ cadaueribus ĩ quibus sui generis abstinet. Vulturem eñi qui aui uescatur adhuc uidet nemo: accipitres enim aquilæ sui generis aues consectãtur ac feriunt. q̃q̃ ut ait hesctrus auis auem concedens quo pacto pura esset. ꝓterea quæ minus determenti ut ita dicam hominibus affectat auis prorsus nulla reperitur. Quippe quæ nec fructus deleat nec plãtam lædat nec mansueto cuiquam noceat animali q̃s si ut ægyptii fabulantur. uultures enim fœminæ sunt & quemadmodum zephyro arbores. sic uultures euro grauidæ fiũt cætera nimirum & firma & uulturibus signa fieri uerisimillimum est in alus autem uolandi impetus & allarum in coeundo agitationes ac uerba raptuiæ fugæ sectiones multum incõstantiæ pertuibatæ afferunt.

Vocetius mõs in eluetus quem Cæsar nõ memorat sed Tacitus.

Vniones nascuntur in conchis ut margaritæ pro quibus bacchas poetæ ponunt. ut Horatius Vnionibus onusta bacchis a baccha ergo gemmæ genus quod in conchis noscitur uniones & margaritæ quæ ab urinantibus colliguntur indicus maxime has mittit oceãus circa arabiã i pfico sinu maris rubri margaritæ autem grandioris præsertim ingurtino bello uniones appellari ceptæ sunt ut helius strabo prodit fenestella ꝑ errorem traddidit minutas & uiles cæpisse circa sillana tẽpora.

Vocantii populi extra celtas belgas & aquitanos citra rhodanum centronibus idem taretasiis finitimi & allobrogis ultra alpes gratas quibus hodie mons cinetis siue cinesius nomen est his hisara flumẽ alluit & memorat Lucanus in primo.

Vocatii inter aquitanos proximi tarusatiis sociatibus tarbellis bigerionibus garumnis garimbus accosatibus & hispaniæ citeriori in regno francorum siti ab his forte uascones dicti hos coniectura est fuisse uesaticos in ꝓuintia ausitania & frãcorum regno sita quos Vasatenses dicimus.

Volaterra urbs hetruriæ in monte sita.

Volsci populi oli ubi terracina urbs & austria oppidum ac Antium olim ciuitas circensisque mons prope campaniam. Romæ autem singularibus appellantur nominibus.

Volanum hostium item aliud padi quo Adriaticum influit Colane olim dictum hodie appellatur.

Vomica est apostema. Macr. de satur. libro primo. hostem romani si ex agro pellere uultis uomicamque; quæ gentium uenit lõge. Sueto. lib. secũdo. nec aliter appellare eas q̃ tres uomicas a tria carcinomata suat & Ci. de na. deo. nec prodesse fereo iasõ is qui gladio uomicam eius aperuit.

Vopiscus cognomen ab euentu propagatum nam qui est superstes cum est natus fratri q simul natus est mortuo uopiscus appellatur ut Plinius docet.

Volones qui uocabãtur ideo sic dicti ꝙ ultro uellent militare pro dominis.

Vopiscus qui utero matris geminis cõceptus ab altero ortu eiecto incolumis editus erat.

Volsci alias uolgæ populi prouinciales non longe ab artomicis alias artemicis qui nunc aurasicenses sunt tolosatibus narbonensibus massiliẽsibus gaballis cadurcis heluiis ac rhutenis extra celtas belgas & aquitanos hos rhodanus flu. citra quem fũt alluit post hac ligusticum mare ifluit anemici pridem a nõnullis nunc Vigonenses dicti prouintiæ arelatensis.

Vosegus mõs in finibus lingonum a quo mosa flu. profluit non lõge a fonte matrona flu. in francorum regno situs hũc memorat Lucanus in primo.

Vopiscum qui cum ab ortu nascitur.

Vrbigenus pagus eluetiorum inter celtas.

Vmbræ uocantur neptunnalibus casæ frondeæq; pro tabernaculis. Fe.

Vna simul uno loco. Te. in hecy. Cum uirgine una adolescens cubuerit. Do.

Vno uerbo dic. i. una sententia. Teren. in and. Quin tu uno uerbo dic. Do.

Vnciatim cum pecunia expensa feretur more ueterum ut nunc ãnumeraretur. Assis libra erat eiusque partes ũciæ. Rursus uncia duodecima pars libella dicebatur. Terentius. in phor. Quæ ille unciatim uix de dimẽso suo suum defraudans geniũ cõspsit miser. Merito ergo nõ ꝑ singulos sextertios: neq; per singulos denarios: neq; singulos asses. sed id qđ ꝑ hypbolem minimũ fuit ꝑ singulas uncias unciatim dixit Cic. Quid uolcatio si sua spõte uenisset unã libellã dedisset. Do.

Vnciatũ ab unco. Ci. acade. lib. iiii. Nec ut ille aspis & leuibus & armatis uncinatisque corpusculis concreta hæc esse dicat. No.

Vncia ab uno. Var.

Vnde a quo. Vir. genus ũde latinũ. Te. i heau. unde petitur aurũ. Vnde is significat ad qđ uenis: eo de loco ad locum ueteres dicebant Ire aduentum etiam significat. Do.

Vndulatũ noue positũ purũ. Var. de ui. pa. li. i. & a qbusdam dicit̃ esse uirginis fortunæ ab eo ꝙ duabus undulatis togis est coopiũ proinde ut nõ reges nostri & undulatas & prætexatas togas soliti sunt habere. No.

Vngulum oscorũ lingua significat ãnullũ. Fe.
Vngulatos ungues magnos atque asperos appellauit. Cato. Fe.
Vnguem dicitur oĩs succus qui ungi põt. Vir gi. tertio geor. Idæasq; pices & pingues ũguineras. Seruius.
Vniuersum Theophrastus in docendo ĩ libro de anima non de unoquoque facto singulatim existimat: neque certis exemplorum documentis sed generibus rerum sũmatim uniuersimque.
Vnose simul. Pacu. in iliona. Occidisti ut multa paucis uerba unose annuntiẽ. No.
Vnus proprie ex multis dicitur. Ter. in hea. ue rum unus dum impense elephantis quẽ rex indicis præfecerat. Do.
Vnus præcipuus. Vir. v. æn. Caditque typhæ us iustissimus unus qui fuit in teucris. Idem in eodem. Tum senior Tantes unum tritõia pallas quem docuit. Ser.
Vnus Liuius. ii. li. q nemo unus satis dignum regno uisus sit.
Vnguo unxi & ungui. Pri.
Vngui Licinius caluus dicendũ putat non un gi. Seruius in arte.
Vnice pro singulariter. Plau. posuit. Ser. in ar.
Vncus quo puniebãtur damnati. Ho. car. uncus adest. Iuue. Impactus seianus ducitur unco. Ci. primo philip. uncus impigitur fugitiuo illi q Mari nomen & c. Acron.
Vnguenta intelliguntur etiam comagnia glãdina cœmorosa muracolum nardum purum Pompo. de au. & argen. le.
Vocifero & uociferor idem. Pri.
Vocales summæ uocis dicunt Ho. car. ũde uo calem temere insecutæ orphea siluæ. Ac.
Vociferari in dictione eiulare. Lau.
Vocare in ius est iuris experiundi causa uocare. Paulus de ius uocando.
Vocare positum pro contrahere ducere. Cice. de ora. Si de re iure ciuili recũ feram uocauit te hominẽ prudentissimũ his ipsis rebus qs abs te didicerit dicũdi arte superabit. No.
Vocator dicitur qui ĩuitat & uocatio inuitatio hoc uerbo antique usus Catullus mei so dales conquerũt in triuio uocationes.
Vola est media pars manus. Var. in epi. Pleni li beri inq̃ ubi maneant capiti eorũ quorũ in sepulchris nec uola nec uestigium extat. No.
Volare est autum. Vir. li. i. æne. Humilis uolat æquora iuxta. No.
Volare celeriter currere. T. in hecy. Ne frustra hic expectet uola, Vir. li. v. Ecce uolat calcẽque terit iam calce diores. No.
Volam pro uelim. Luci. lib. xxviii. Et dola atq; Antonius uincere Epicuri uelim. Plau. in au lula. Atque haud etiam uolam; quoniam intus non licitum est mihi. Ser.
Volare nõ solum de alis dicitur: sed etiam itra uolam aliquid tenere. Vir. prædam pedibus circũuolat uncis. Ser.
Volema lingua gallica pro bona & grandia dicũtur: & ab eo q palmam impleant dicti sũt idest a uola. Ser.
Vole uestigium medii pedis concauum: sed & palma manus uola dicitur. Fe.
Volenti idest quæ uellent a uoluntate. Salus. histo. li. iiii. Multisq; suspitiõibus uolẽtia plebi facturus habebatur. No.
Volo a uoluntate dictũ & a uolatu q animus ita ẽ ut pũctos tẽporis puoler quo uult. V.
Volones bello punico. ii. Cũ deessent qui ferirentur serui pro dominis pugnaturos se polliciti in ciuitatem recepti sunt. Et uolões ga sponte hoc uoluerunt appellari. Ma.
Volones dicti sunt milites q post canẽsem plagam & cladem usque ad octomilia cũ essent serui uoluntarie se ad militiam obtulere. Fe.
Volpinari dictũ ẽ fraudibus & mendaciis uerba peruertere uel effingere dictũ ab intecto; sed in rorto uulpiũ cursu. Var. in mitisternis uolpinare mõ & cõcursa quolibet erras. No.
Volturnalia uolturno deo suo sacra faciebant Festus.
Volupe p uoluptate. Plau. in asina. Hic senex siqd clam uxorẽ suã aio fecit uolupe. N.
Volutari dicitur uolui. Luc. lib. xxx. Quid tu istuc curas nisi ego obliuiscar atque uoluter Nonius.
Volutare cogitatiõe pquirere. Vir. i buc. Id q dẽ ego & tacitus mecũ lycida ipe uoluto. N.
Volutabundus pro uolutans. Tul. de re. pu. li. ii. Cupio aũt & expectãdi & libidinoso & uolutabundo etiã uoluptatibus. Ser
Voluntatẽ noue p fauore posuit. Ter. ĩ phor. Nunc uoluntas uestra si ad poetam accesserit date operã adeste p silentiũ. & fauor ĩ comœdia silentiũ spectatoris est. Do.
Volutabra sunt loca in qbus apri se uoluunt. Vir. iii. geor. Sæpe uolutabris pulsos siluestribus apros latratu turbabis agens. Ser.
Volũtarias Cæsar Augustus in germania & in illyrico cohortes libertinorũ cõplures legit quas uoluntarias appellauit. Mac.
Voluptas sẽp inimica uirtuti est. qd. n agit ipse ferius colendo & potando fame & siti cogẽtibus: nisi ut de utroq; capiat uoluptatẽ. M.
Vomica concaua loca uetustate obesa. Luci. li bro. xxxi. Tironeo & non mortifero affectus uomica & uulnere. No.
Vomer qd uomit eo plus terram. Var.
Vomitoria spectaculis dicimus unde homines glomesati igredĩetes ĩ sedilia se fũdũt. Ma.
Vomer ab eo q aratri sustulit sulcos quo ea

S ii

terra iacta. i. piecta porca parata dicit̃. Var.
Vopte pro uosipsi Cato posuit.Fe.
Votitū ueteres religione aliqua pbatū uel interdictū dici uoluerūt. Plau.in asinaria.Nolo illam habere causā & uotitam dicere.No.
Vortunnalia a deo uortūno:cuius feriæ octobri mense.Var.
Vpheus proprium.
Vpopa quære in dites.Var.
Volim pro uelim proferebant.Ci.quo facilius id q̄ dicere uolumus intelligi possit.Pri.
Volucris nō uolucer ait.Pli.dici debere.Ser.
Volucriū.Ci.dixit fauorinus uolucrū.S.i ar.
Volutans pro passiuo positum deest enim se. Vir.genibusq; uolutans:similiter præcipitās traxi mecum deest se.Ser.
Volebat aduerbium optandi. Vir.li.i.Seq; ortum antiqua teucrorū a stirpe uolebat.Ser.
Volo.as quotiens altū iter demonstramus: & uolo uis quotiēs uelle significamus. Dio.
Volatilis anima quasi uolans & quidā uolatilia uolucres uocant qa uolant. Lau.
Voluptuosus habitionem & uehemētiam significat & affectionem actiue & passiue accipitur uoluptuosus homo qui pet quā amat uoluptatem:res uoluptuosa quæ in se habet uoluptatē & plena uoluptatis:uel q̄ uoluptate afficiat.Lau.
Volucris quære in dictione auis.Lau.
Volumē a uolo dr̃ q̄ in libris uolūtas apparet uel q̄ uoluit̃.libri uero qa in libris.i.arborū cortitibus scribebāt qd libellos illos quo ferrent cōmodius cōplicabant uolumina forte appellauerunt.Itaq; uolumina libellis similiora fuerunt q̄ libris .Pli.iuni. Libri tres i sex uolumina pter āplitudinem diuisi. q̄si dicat i sex minores si.ut sint uolumina aliquo minora q̄ libri qd hetymologia ipa pbat ut ostendi. Inde dicimus euoluere libros.i. aperire lectitandi gratia.q̄si rē cōplicandā explicare sicut euelare est rem uelatam detergere. euoluere librosē lectitare libri p codicibus quoq; accipiunt̃.& in singulari liber dicitur pro quolibet magno codice.Lau.
Vrania una ex musis quæ coelestis interpretat̃
Vrbs silua prope ticiū galliæ cisalpinæ.
Vrbs ab urbo appellata ē.urbare est aratro definire.ut V. ait uerbo appellari curuatura aratri qd in urbe condēda est adhiberi solet Pompo.de uer.sig.
Vrbs est roma quæ muro cingeretur.Nam roma nō murotenus existimari licet.sed etiam extra urbem.Mar.de uer.signi.
Vrbis incontinentibus qui nati sūt romæ nati itelliguntur.Te.clemens de uer.sig.
Vrbana familia & rustica non loco sed genere distinguntur:ut dispensator rusticorū q eorū rationes dispenset.ibique habitet:& nō multū abest a uillico.Insularius autē urbanorū numero haberi potest.Pō.de uer.sig.
Vrbana penus & suppellex ad usum urbanū non ad locum urbanum aut peregrinum dirigenda est.Labeo.
Vrbana pda etiam quæ i oppidis etiam stabula uel alia meritoria in uillis & uicis:quæ nō locus facit sed materia.orn igitur prædia sūt Vlpi.de uer.signi.
Vrcei qbus aq̄ i æneū isūdit̃.Pau.de fini. istr.
Vrinatores extrahūt merces iactas in tēpestate leuandæ nauis causa. Calistra.de iactu.
Vrbanas tribus appellabant in quas urbs erat dispartita a seruio Tullo rege idest suburbana palatina exquilina collina.Fe.
Vrbana ædificia ædes. Rustica uero uillæ dicuntur.Festus.
Vrbis ptes quattuor tribus dictæ a locis sub urbana palatina exqlina collina.quita q̄ sub roma romulia.Var.
Vrbis loca olim discreta & cætera quæ multa dicūt̃ a Varōe de urbis romanæ situ:quoniam distictius diffusiusq; explanata sūt i dictione roma.hic ptereo:neque tamen quæ Va. hic rettulit prætermissa sunt.
Vrbs oppida quæ prius circūduxit.Arator ab orbe idest urbo urbs dicta.Var.
Vrbs ædificia sunt.Ciuitas icolæ.Vir.lib.prio æn.urbs ātiqua fuit.Enni.i telepho.& ciuitatē argiuorū icedere.Pacu.i atalanta Solicita studio ob stupida suspēso animo ciuitas cupidate Pom. Cum uertice superiorē locum icenderem.No.
Vrbs ab uruo appellata est,uruare autem aratro diffinite.Et Var.ait uruum appellare cur naturā aratri qd i urbe cōdenda adhiberi solet.Seruius.
Vrbs interdum pro ciuibus ponit̃ cū proprie mœnia sunt. Vir.secūdo æn.inuadunt urbē somno uinoq; sepultam.Ser.
Vrbs dicta est ab orbe q̄ antiquæ ciuitates i orbem fiebāt uel ab uruo parte aratri quo muri designabantur.Ser.
Vreon require in alites.Var.
Vrere & frigoris dicitur. Lucre.urebant montana niues & calores.Vir.de utroque coniuncti dixit.Rapidiue potentia solis aut boreæ penetrabile frigus adurat.Ser.
Vrgere īsistere cogere.Vir.libro tertio ge.Ima soluuntur latera atq; oculos stupor urget inertes uersaq; & obnixos urgētur pmia uasto cum gemitu.No.
Vrgere est tegere.Vir.lib.ii.ge.Qui saxo supat que ingenti pondere teste urgerent.No.
Vrina ab οὔρω græ.meio ūde uron latine lotiū græ .urina apud Pli.& p spermate libro

octauo.urinam genitalē dicit. Et luuet urina mouetur & pro libidine ipsa.

Vri boues agrestes.Ser.in pyreneo nasci dicit secundi ab elephanto magnitudine.

Vrsa qđ & plaustrum.odys.Ser.

Vrgere accelerare. Virgilius libro undecimo. Tibi qua noctes festina diesque urgebam.No.

Vri enim gallica uox est qua feri boues significantur. Virgilius.Siluestres uri assidue.Mac. de satur. Vrinari est mergi in aquam. Var.

Vri boues agrestes q in pyreneo mōte nascuntur inter gallias & hispanias. sunt aūt exceptis elephantis maiores animalibus cæteris dicti abureon.Vir.ii.ge.siluestres uri assidue.Se.

Vri specie & colore similes bobus magna uelocitate & magnitudine paulo īter elephantum neque homini neque feræ inspectæ pcūt foueis capiuntur. Idem bubali dicunt q̄uis Plinius accuset imperatum uulgus q bubalos appellet cum in africa uri repiant aut nulla aut exigua similitudine cum bubus.

Vrinant.Cicero in acade.Si quādo nos demensi ibamus:ut qui urinātur aut nihil superum aut obscure admodum cernui Nonius.

Vrnula est uas aquarium. Varro de ui.pa. li.i.Item ex aere urnulæ aquales mutile siccetas.

Vrnarium. Var.in taphemenippo. Si quate necessitas iuuet aquam effundere domi tuæ si uasa habes ptusa plūbū nōhabet ad quam rē nobis est cōfluuium: ad quā rē urnariū.N.

Vrnarium genus mensæ quadratæ q urnas cum aqua positas ibi potissimū habebant in culina. V.

Vrnæ dictæ sunt qđ urinant in aqua haurienda ut urinator. Var.

Vrsilucana origo:uel ut nostri ab ipsius uoce. V.

Vsura uita dicitur.ab utendo . Terentius in adelphis.dederis unde utatur idest uiuit an ūde alatur de quo fructum usumque capiat.& cuius tibi sortem reddat & hoc melius.Do.

Vsus ab utendo. Virgilius tertio georgicorum. Nam nec esat corus usus. Nonius.

Vsus consuetudo. Terē.in hea.Si mihi est usus tibi ut est opus facto face. No.

Vsus opus. Vir.libro octauo. Arma acri faciunda uiro nūc uiribus usus:nunc manibus rapidis. N.

Vsus ab utendo.unde & usurpare dictum est obtinere possint qcqd ueteres usu petere hoc est non utendo aliquid posse. Plau.in amphi. Es pfecto caue sis ne tu te usu pdius.No.

Vsu uenir idest contigit. Cicero.in Catone maiore. Nam si id culpa senectutis accideret eadem mihi usu uenirent omnia reliquisq; omnibus maioribus natu. Seruius.

Vsus fructus & utilitas. Virgi.iii.geor.nec mior usus erit.Ser.

Vsura pecuniæ quam peipimus in fructu non est quia nō est ex ipso corpore sed ex alia causa ē idest ex noua obligatiōe. Paulus de uer.sig.

Vsura Liuius.libro secundo.ab urbe condita æs alienum fecisse id cumulatum usuris.

Vri specie & colore similes bobus magna uelocitate & magnitudine paulo īter elephantum neq; hoi neq; feræ inspectæ pcūt foueis capiuntur idem bubali dicuntur q̄uis Plinius accuset impitū uulgus q bubalos appellet eum in africa uri repiant aur nulla aut exigua similitudine cum bubus.

Vsipetes germaniæ populi transrhenani qui cum tencateris & magna multitudine hominum a sueuis diu agitati & triennio uagantes rhenum traiecerunt non longe ab hostio quo mare influit & menapiorum agros utranque fluminis sippam incolentes occuparunt ex hoc constat menapiorum fines quos plærique opinantur iuliacenses fuisse multo latiores maioresq; extitisse & agros ducatus mōtēsis rheni rippis ulterioribus adiacētes hac etiam elirensis possedisse.

Vsutarius ius habet deambulandi gestanti & lignis ad usum quottidianum & orto & pomis & oleribus & floribus & aqua non his quæ ad compendium sedū ad usum scilicet non usque ad abusum. Vlpi.de usu & ha.

Vrbanum quære in dictione possessio. Laurentius.

Vsusfructus est ius alienis rebus utendi fruēdi salua rerum substantia. Vlpi.

Vsusfructus est ius in corpore quo sublato ipsum tolli necesse est. Celsus de usuf.

Vsq̄ quære in passim. Lau.

Vsuarius cuius est usus. Lau.

Vsucapio acquisitio uel adiectio dominii. Modestinus de usucap.

Vsque adeo. usque quære in dictiõe adeo. Laurentius.

Vsurpare est uti siue usitare tum dicto tum facto. Cicero. Præclare enim hoc est usurpatum a doctissimis uiris iurisconsultis.

Vsurpo p dictiro: utuntur sæpe p factito minus dubium est. Lau.

Vsus pro opus uel exercitio ponitur. Arma acri facunda uiro nunc uiribus usus Seruius.

Vsura cum accederet ad sortem ab usura dicta. Va.

Vsque diu. Virgilius sexto æneidos. Nec uidisse semel satis est iuuat usque morari. Seruius.

Vsque ante hac idest antequã & duas præpositiones posuit, sed una est uelut aduerbiũ nõ iam præpositio. Nulla enim præpositio præpositioni adiungi seperatim potest, sed usque eiusmodi est ut sine aliqua præpositione raro inueniatur. Terentius in an. ut animus in spe atque in timore usque ante hac attentus fuit. Et usque est aduerbium significans aut diu aut multum: aut prope. Idem in adelphis Thesipho me pugnis miserum & istam psaltriam usque occidit. idest prope occidit uel uehementer occidit. nam occidere & peroccidere ad cædem ueteres referebant. Do.

Vrget comprimit. Hora. car. Iuppiter urget prope sole. Acron.

Vrna fatum ubi & conditio uitæ uersabatur aut ubi cineres colligebantur. Lucanus. Nunquam plenas plangemus ad urnas. Virgilius. quæsitor mios urnam mouet. Acron.

Vsquequaque idem longe lateque. Caro usquequaque lacessebamur. Seruius. in arte.

Vter pro utero. Cecilius in umbris. Nunc uter crescit: num potest celari. Noni.

Vterus est mulierum. Ser.

Vtinam nouum genus exoptatiõis. aliquãdo pro negatione illata. Terentius in an. Quid glycerium iam suos hic parentes reperit utinam. Donatus.

Vt pro utinam. Terentius in heauton. ut illum dii deæque omnes senium perdant. Donatus.

Vtut quoquomodo significat. Terenti. in adel. Imo hercle hæc quæso scire ut hæc facta sunt potiusq̃ lites sequar meum, mihi reddat. Do.

Vt pro nenon. Terentius in andria. Dies hic mihi ut satis sit uereor ad agendum. Et ut certam qualitatem significat & icertam. Idem in adelphis. Non me hanc rem ut erat gesta patri indicasse: quasi dicat quoquomodo bene male. Vt pro exquo. Idem in hecy. me segregatum habuisse uxorem ut dixit a me pamphilum. Et est aduerbium temporis. Donatus.

Vtor & abutor differunt. utimur enim fructibus rei quæ amantibus saluo usu nobis subministratur. abutimur quando deperdimus & rem & fructum. Nam usi est agendo usus abusio oleum & uinum, & cætera huiusmodi. Cicero in topicis. Non debet inquit mulier ea cui fieri bonorum suorum usufructum legauit cellis uinariis plenis relictis putare id ad se pertinere: usus enim non abusus legatus est: ea sunt inter se contraria. Te. in an. Nam in prologis scribũdis opa abutitur. Donatus.

Vto & utor idem. Pris.

Vtor quære in fruor. Lauré.

Vtcunq; pro ubicunq; sæpe enim ueteres & pro ubi ponebant. Vir. Cæsis ut forte iuuencis. Ac.

Vtroq; aduerbium compositum ab utro. Liuius in octauo. utroque exercitus admissi. Priscianus.

Vt causalis coniunctio. & aduerbium optandi. & similitudinis & temporale: ut uidi ut perii. Inde componitur utinam & ponitur ut pro utinam. Hor secundo sermo. O pater o rex Iuppiter ut pereat positum rubigine ferrum: pro utinam ut & uti idem est. Pris.

Vt aduerbium é mõ téporis pro postquã. Virgilius ut regem æquæuum crudeli uulnere uidi. Modo qualitatis pro quéadmodum. ut idem troianas ut opes. Modo uoti pro utinam ueluti ut uenit ante hac. Modo p oq̃ ueluti. ut te post multa tuorum funera. Modo est coniunctio causalis. ut faciem mutatus & ora cupido. Ser. in arte.

Vt iungitur indicatiuis ueluti ut sustinui quotiens uero pro eo q̃ est apud græcos ἵνα significat iungitur optatiuis ueluti ut faciam. Iungitur subiunctiuis præpositio indicatiuo uerbo. Virgilius infandum regina. i. r. d. troianas ut opes & la-

mentabile regnum eruerint danai. Ser.

Vt pro q̄uis. Iun.iii. Serui ut taceant iumē ta loquentur.

Vtero pro in uterum aduerbialiter. Titinnius posuit penitus utero suscepit. Seruius.

Vtpote Liui. posuit. Ser. in. ar.

Vti est alterius rei gratia. frui nullius iter est in hoc meta. qui utitur nunquam cō tentus est super ulterius tendit qui, uero fruitur contentus quiescit. inde Annibal repræhensus est qui cum posset uti uictoria maluit frui. Item utar libris: studio: diligentia: opera: unde aliquid emolumenti consequor. fruor uero cantu: aspectu ad delectationem & uoluptatem. Inde participium fretus pro confisus. uti quoque cōuersari significat. Inde fit usus est conuersatio. familiaritas consuetudo. Quinti. mulierem cum qua longa consuetudo seu lōgus illi fuerat usus. qui & pro utilitate etiam capitur.

Vtor & uereor hortor consolor communia uerba sunt: ac dici utroque uersus apposuit. uereor te & uereor a te. utor te & utor abs te idest tu me ueteris. hortor te & hortor abs te. idest tu me hortaris. consolor abs te. idest tu me consolaris. Testor quoque & interpretor significatione reciproca dicuntur. Aulus gellius.

Vtpote quære in nempe. Lau.

Vtique quære in nempe. Lau.

Vt sequente relatiuo accipitur pro quippe siue ut pote. Quintilianus ut qui dixerim esse moribus utilitatis aliquid: ut pro secundum multe etiam ut in homine romano litteræ. i. secundum id qd solent scire romani. Lau.

Vter utrum accusat latine dicitur. Cicero pro milone uter utri insidias fecerit. Terentius tamen inquit quia uterque utrique est cordi. Quintilianus inquit Cum enim uterque alteri obiiciat palam est utrunque fecisse. Est tamen illud frequentissimum. alter alterum contemnat. Non autem ambo ambos excusant. item de neuter. Quintilianus neutra alteri officiat: sic dicendum quoque quid cui præponendum sit. Cicero & Quintilianus. Quid quo loco sit collocandum. Item tenetur ne quis sacrilegii an furti an utroque: non autem utriusque an neutro non neutrius. accuso te furti uel sacrilegii uel de utroque: quæ uel de ambobus: non autem utriusque uel amborum: uel de altero non alterius quantæ pecuniæ condemnasti. Liuius quantæ summæ damnatus fuerat. Laurentius.

Vmbri olim populi sabinis finitimi ubi narnia interamnisque urbes & alia loca sunt nunc sigularibus locorum nominibus appellantur.

Vtrasque pro utrinque uel utrosque hemin. histo. libro quarto. in hispania pugnatum uis utrasque nostri loco moti crede usti hæc atque hercle utrasque: & cum ad nos uenis suffragia tam uidi. Nonius.

Vtrunque de duobus constat. Terentius i andria. Si in re est utrique idest & mihi & tibi. Donatus.

Vua pro uite. Virgilius secundo geor. Et turpes auibus prædam fert uua racemos Seruius.

Vuarum ista sunt genera aminea scilicet a regione. Aminei fuerunt ubi nunc phalernus est a sinistra atrusca. albmera. abena: apiana: apicia. bumanima. quam græci dicunt bumasta. duracia. labrusca. melampisithia. moratia. marectis. numentana. piecia. peamina. psirhia. pilleolata. laiazodis. stephanitis. uenuncusa. uariola. laga. Macrobius de saturnalibus.

Vultus quasi rei uocabulum a uolo sicut a colo cultus: ab occulo occultus ab ulciscor ultus. Nec mirum cum Aristoteles species incorporales erga corpora uult esse uultum quomodo quoque colores & figuras cum sint incorporales. uoluntatis enim significat affectū in facie intelligi quomodo metus gaudium lætitia tristicia quæ omnia incorporalium sunt uocabula iure igitur quartæ declinationis est. Pri.

Vulgus tam neutri q̄ masculini esse generis. & secundum regulam masculini declinatur. Pri.

Vultur mons est apuliæ. Acron.

Vultus mutatur: facies permanet. Caper.

Vultuosus a uultu sumit. Nonius. marcellus

Vultus quære in facies. Lau.

Vulsinus lacus a uulsinis oppido: cui adiacet nominatus piscium uertilis in etruria.

Vulturnus fluuius i sarno oriens rapidissimo cursu uoluens saxa per campaniam

labitur capuam alluit & in tyrrhenum haud longe a cumis mergit.

Vulgo concepti dicuntur qui patrem demonstrare non possunt. uel qui eum habent quē habere nō licet:q spurii appellantur. Modes.de statu. homi.

Vulgauit honeste positum uile habuit & quasi ī uulgus dedit. Paulus ī amphi. Cuius me absente corpus uulgauit suum. Nonius.

Vulgare in uulgus dare. & quasi multis audientibus ac non taciturnis dicere. Virgilius libro undecimo. Quid me alta silētia cogis rumpere:& obductum uerbis uulgare dolorem questis atque in uulgū uulgus artemque exprimis inertem. Nonius.

Vulcani ædem cur extra urbem posuit utrum per uulcani suspicionem ut in fabulis ē aduersus martem de uenere martis filius habitus deum eadem domo & eadem uti prohibuit an hoc stultius ædificauit autem ab initio curiam & consēsum secretum sibi contatio simul regnāte quo cum se moribus ac patribus conuenientes sine ulla molestia & interpellatione de summis rebus per otiumque consultarent an illud potius cum ad incendia superiori tempore urbs exposita esset: Vulcanum quidem colendum sed tamen urbe excludendum existimauit. Plutarcus.

Vulcanus Iouis tertii filius ex Iunone turpis præcipitatus a loue in lennum nutritus a sinuus Seruius. Homerus a Tetide & Eurynome Oceani filia nutritum dicit & claudum factum casu deorum faber fecit arma & fulmina contra gigantes, fecit monile Hermionis; coronam Ariadnes; arma Achillis & æneæ & alia supra humanum ingenium spretus a minerua ut Erichthonius habuit uenerem uxorem quam eum Marte collocauit. Alii secundum Ciceronem de natura deorum. Cœli filius ex minerua secundi Iouis filia ex qua Apollinem genuit. Alius nili filius qui ab ægyptiis ægypti custos creditur.

Vulga capacitas uel sinus cū laxitate. Varro. ix. Eo ut iaculum ex arcula addere ī uulgam Nonius.

Vulgariam per uulgarem. Neuius in zeno Aquilæ facilitatem uideo uteris uulgariam. Turpilius in transilione. Nō ē medi ocris res nec uulgaria fallacia hæc. No.

Vulgo passim. Virgilius tertio æneidos. Centum alii curua hæc habitant ad littora uulgo. Ser.

Vulgo passim ubique cateruatim. Virgilius tertio georgicorum. Huc lætis uulgo rituli moriuntur in herbis.

Vulgo idest passim. Viri. Assyrium uulgo nascetur amomum. Ser.

Vulgo idest per omnes & passim. Est autem positum aduerbialiter. Tullius pro muræna. Quid est uulgo uniuersos. Seruius.

Vulcanus dictus ab eo q̄ ignis ꝑpter splēdorem fulget fulgor. Var.

Vuidus pinguis qui præcipue aliquid humoris habet ītrinsecus. ūde & uua dicta est. Seruius.

Vuidum est quod humidum. & ideo ubi id non est succus abest. & ideo sudandū assum distillat calorē: & ut crudum nimium habet humoris sic excoctum parum succi.

Vulnus differt ab hulcus: uide supra in ulcus. Seruius.

Vultuosum tristem. Cicero in ora. In quo cum effeceris nequid ieptum sit aut uultuosum. No.

Vultus & facies hoc distant. uultus est uoluntas quæ pro motu animi in facie ostēditur facies oris species. Salustius in Catilina. prorsus ī facie uultuque uecordia inerat. Luc. sat. libro secundo. Vultus ut facies iners citus morbus uenenum. Nonius.

Vultus uoluntatis indicium qui pro uoluntatis uarietate mutatus. ut Virgilius spē uultu simulat. unde etiam cœli & maris uultus appellamus quia commutari cōtingit. Seruius.

Vxellodunum oppidum in finibus cadurcorum inter celtas nō longe a gallia prouintia romanorū montis egregie loci natura munitur ruptissimis saxis arduo ascensu & flumine infimam uallem in undante sub cuius etiam muro fons perennis scaturit ab ea parte qua fere pedum ccc. interuallo fluminis circuitus uacabat.

Vulpes & uolpes ut Elius dicebat q̄d uolat pedibus. Varro libro primo.

Vxor dicitur uel ab ungendis postibus & figenda lana idest q̄ cum puellæ nuberent maritorum postes ungebant cuius cei. Enni. testis est ex in inquit Tarquinii bona fœmina lauit & unxit. Do.

Vxor qd ē q̄ a uiro & uir qd est q̄ ab uxor ali
qd dono accipe phibeť:an q̄ ut Solō scripsit
morictiū donatiōes ratæ sūt nisi qs inqt ne
cessitate coactus aut ab uxore p̄suasus neces
sitaté enim quasi uim afferentem accepit uo
luptaté uero quasi decipientem sic uxorum
donationes ac uirorū suspicione non catue-
rūt:an q̄ uerilissimū beniuolétiæ signū dōa
tio sit.dant.n.& alieni & q nō amant ideirco
hoc dandi lenocinīū ex matrimonio sustule
rūt:ut nō mercenariū sed grauiū & spōtane-
um sit hoc totū amare & redamari:an q̄ ab
illis accipiédo corrupte alienos amittūt gra
uissimū uisū est gratis suos diligere: an illud
potius q̄ uiri ex uxoris rē comuné esse opor
tet:nā q qđ datū est accipit:is quod datū nō
id alienum esse césere didicit qd sit ut exigu
um inuicé dando totum pdunt.Plu.

Vxor tribus mōis hab-bať usu ferreo coēptio
ne p far solis pontificibus cōueniebatq; auté
i manū p coēptioné conuenerat hæc mater
familias appellabať q̄ uero usu ferreo mini-
me comeitio uero certis solénitatibus page
bať & sese īter tenédo īterrogabāť īuicē uiri
ita an mulier sibi mī familias esse uellet illa
respondebat uelle. Itē mutuo interrogabat
an uir sibi paterfamilias eē uellet ille ēt dice-
bat uelle itaq; uiri mulier cōueniebat in uiri
manū & uocabāť hæc nuptiæ p coēptioné
ut C.erat mulier materfamilias uno loco fi
liæ. Vlpianus teste boetio super topicis.

Vxores qd est q̄ ueteri more nec mole re nec
coquere pmutabāt:an ueteris aduersus fabi-
nos fœderis memoriá colétes nam post fili-
as a fabinis raptas facta pace ac societate ini-
ta infondere noiatim exceptū est uxoré ui-
ro romano nec molere nec coquinariam fa-
cere.Plu.

Vxores cur mense maio nō ducūt an q̄ inter
aprilé & iuniū medius īteriectus ē quorū cū
alter ueneri,Iunōi alter dicatus sit deabus.S.
Quæ nuptiis p̄sūt aut parum expectāt:an q̄
hoc mēse maxio piaculo utunť effigies mō
de ponte obiiciétes cū prius hoies cōsueuis-
sent unde flaminicā Iunonis sacerdoté tristé
eē eo répore qppe q̄ eo mēse ullo cultu non
utaťan q̄ plerīq; moris é: an q̄ plerīq; latio
rū hoc mēse mortuis parentāt & ob eá cām
mercuriū quoq; eodé mēse uenerāť q maiæ
cognominis est:an ut qdā dicāt maius a ma-
ioribus nata appellatus est. Iunius a iuniori
bus nuptiis uero accōmodatior est iunior ut
inqt Euripides,nam senectus uenerē ualere
iplaq; uenus senibus confessa est:abstinét igi
tur nuptiis iunius expectāres q maius dein-
ceps excepit.Plu.xanthos equus hectoris.

Vxores cur q ducūt eorū comam hastæ cuspi
dæ discetūt ac descriminātť An signū é pria
cōnubia uolén fuisse an stati discūt uxores
uiris fortibus & bellicosis cōiūctæ seuerū &
minime effœminatū & tenué cultū ac uirilé
ornatum pbare quéadmodū lycurgus in fo
ribus & tectis priuati facientes terebra tantū
ac securi utendū aliis instrumétis abstinédū
ratus omné intéperantiá & supfluos sūptus
sustulit an diuortium ea re significat & solo
ferro nuptiæ dirimédæ sunt; an illud magis
q̄ pleraq; ad cōnubiū ptinétia iunoni attri-
buebant nā & hastá iunoni cōsecratá esse ex
istimāt & eius statuæ ut plurimū hastæ iter
cernunť. Quippe q̄ curetum appellāt uete-
res,nā curis antiquo noīe hasta dicebāť hic
& curi marcem noiatum esse dicunt.

Vxorium pependisse dicitur qui qđ uxoré nō
habuerit res populo dedit.Fe.

Vxorius qui uxori seruit. Vi.quarto æne.Pul-
chramq; uxorius urbem extruit.Ser.

Vueli populi īter celtas ad oceanū pximi an
dibus uenetis osissinis lexobiis curiosolitis
sessuuiis aluercis rhedonibus inter ciuitates
armoricas numerari in prouintia turonensi
& francorum regno siti.

Vuæ duracinæ q̄ a duriciæ acini dictæ sūt.

Vuallis est ps flu.rheni quā mossa flu. recipit
āte q̄ inbactauos & mare oceanū fluat & est
diocesis traiectésis ppe nouomagicū oppidū
gebená & traiectésé urbem nomé retinens.

Vuæ ollares ut apud.L.columellam & Varro
nem dicebantur quæ ollis seruabantur.

Vluæ nō tā suo sapore gratæ q̄ cordi mentis
quorū cōfecturam exqsitæ & gulosæ docet
apitius li.vii.suisque nominibus distinguiť
ut aliæ steriles appellentur aliæ aliter condi
antur cum autem horatius uuluá amplá di-
cit porcariam intelligit quæ edito fœtu laxi
or est:nam uario palato aliæ aliis antepone-
bantur atq; eædē aliis grate aliis nō placebat

Vulua hæc apitius uuluulæ fiunt piper tritū
& cyminum capita porrorum.

Antha Oceani & Tethyos filia.Cu
ius Vir.iiii.geor.meminit.

Xanthippe Socratis uxor querula.

Xanthus nomen fluuii troiani ut
in simois:& troianus quidam phæ
nopis filius a Diomede iteremptus.& nomé
equi Hectoris.Home.

Xanthi populi in asia qui obsessam urbem ab
Hanparo cyri præfecto omnibus in arcem
aductis incenderunt.inde irruentes in harpa
gum omnes ceciderunt.

Xenodotus historiæ tycezenus de quo Plut.

Xenocrates calchedonius Agathenoris filius.
de quo Laertius qui sententia Platonis calca
ribus, Aristotcles uero fréo indigebat,quia

Phytnæ nobili scorto a libidine moueri non potuit.

Xenia erant munera quæ in saturnalibus amicis mittebatur ab hisdem q acceperát remittebant munera quæ apophoreta dicebátur qui ergo xenium mittebat apophoretum expectabat.

Xenodochium hospitale Δεχωμενον receptum ξένων hospitum.

Xenodorus ξένος peregrius & egregiú quasi egregiú donú nomé statuari. Pli. xxxiiii.

Xenophanes Colophonius decii uel Horchomenis filius. xx. annorú pulsus patria, & inzacla sicíliæ atque cathina moritus est. fuit exul. lxv. annis alter fuit lyricus ex Lelbo.

Xenophon philolophus & dux insignis. grylli filius bene moratus, discipulus Socratis. Platonis æmulus secúdú Gellium. xviii. de quo Laertius. fuerunt hoc nomine septem.

Xerolophus siceus tumulus uel aceruusa xeos siccus lophos tumulus. quo uerbo utit̃. Pri. in xerolopho. Apollinis.

Xerolibya sicea libya. quo uerbo utit̃. Ser. i. iiii.

Xerxes Darii regis psarú ex Atossa filia Cyri filius pri successitq; maximú post hominú memoriã exercitú cõtra græciam cõparauit de quo Hero. ex maiori asia collegit naues M. cc. vi. i singulis. cc. uiri. súma. xli. M & cc. hominum. nec pauciores sed plures præter hos ex persis medis & sicæis. in unaquaq; earum. xxx. Alii uiri reliquorum duces disposi ti erant. quoq; súma ad. xxxvi. M. &. c. &. lxx xx. ascendebant ita omnes in nauibus. cc. lxxvii. &. ccc. lxxx. Ex minori asia tria. M. nauiú cú. cc. xl. M. hominú súma. xxviii. &. ccc. lxxx Ex peditibus mille milia &. cc. ex eqtibus. lxxx. In q̃drigis libycis & arabicis. xx. ex thracia & illis adiacétibus naues. cxx. cú. xxiiii. pedites Ex thracia pægonia. herodia. botiæa. calchidonia. brigia. pierta. macedonia pebia. énicia dolopúq; generi & magnetú. & archæorũ. ccc. M. súma oium bis mille milia dc. xli. M. ccc. lxxx. plusq; totidé ad alia officia. & in nauibus oneratiis in totú qnquies millemilia. &. cc. lxxxii. cclx. struxit pontem ab abydo asiæ sextum europæ.

Xanthus & xanthos flumen est post paturam oppidum. mons gragus & quæ lyciam finit urbs telmisos.

Xanthus lyciæ flu. de cuius nomine & urbs quondam dicta panthus.

Xystus est in uiridariis locus circunsectus floribus & uariis arbusculis cõsitus quẽ pedaná uocitare cõsueuimus & xystus porticus in q athletæ hiberno tempore exercerétur nam xystus ampla porticus dicitur ad hoc ipsum quam græci patomida dicunt nos etiam ambulationes in quas Vitruuius inquit pro hiemé exysto uerreno cæło athletæ prodeuntes exercentur inde xistici a xystos idest hasta q̃ retiarii utebantur sunt enim senici Suet. lib. secúdo. nec tamé eo minus aut xysticorum certationes aut gladiatorũ pugnas seuerissime semper exegit.

Yleos dolor est intestinorú unde & ylia dicta sunt græci yleos obuoluere dicunt pro eo q se intestina pro dolore inuoluunt hi & tormina ab itestinorú tormento ylidis occupat adriatici latus. Pom. mel.

Acynthus insula parua in græ. mari propinqua œtoliæ cú urbe eiusdem nominis. Zachatei zacynthiorum coloni in medio pyrenei mõtis fluuium polybius. Zacharias proprium.

Zamolsis Pythagoræ seruus eur. Getæ. sacrificia pro Saturno fecerunt.

Zelotypus æmulator formæ & nõ zelotypia ægritudo q adsit alteri qd sibi. desit.

Zeno cytiensis phũs ex cypro: de quo Laer. in porticu pysinactia infami. M. cccc. xxx. ciuiú cæde docuit: a qua stoici fuerũt. viii. zenões.

Zephyrus uentus occidétalis.

Zetis apud græcos q̃q̃ zethú multi ex nostris dicant filius Boreæ ex Orthyia frater calais.

Zethus filius Iouis ex Antiopa fr̃ Amphiõis.

Zethus Amphiõis frater nam zetis caret aspiratione.

Zeuma cõnexio: & est protozeugma: ut curri mus nos & tu. Mesozeugma ut tu curris & ille: & i ultimo, ut hic illius arma hic currus fuit hysterozeugma.

Zeuexis pictor heracleotes maximus sua ætate. Pli. xxxv. instituit donare opera sua cú dicimus. Esset & satis digno precio te pmutare non posse diceret. pinxit puerú ferenté uuas ad quas cú aues aduolarent. iratus operis dixit se melius pinxisse uuas q̃ puerum.

Zeuxo Oceani & Tethyos filia.

Zodiacus animalis circulus signorú in formá animalium figuratus. ut aries taurus.

Zona ab oriente diuisa ad occasum zonis quinque distinguit̃ mediam æstus infestat: frigus ultimas reliquæ habitabiles mediæ agút ãni tépora uerú nõ pariter antichtiones alteram nos alteram incolimus. Pom. iii.

Zopyrus Megabizi filius cuius opera Darius Babylonem cœpit. Hero quarto. Iustinus. i.

Zuthus Aeoli filius ex lepatera. Home. x. ody.

Iuniani Maii equitis neapolitani oratoris clarissimi liber de priscorú ꝓprietate uerborũ.

Finit

M.CCCC.LXXXX. Die. xxiii. Februarii.

Registrum

a	prima alba	cõposita	calpem	sed distat
b	natum quod	Adorare	hinc in	Aedificii
c	facienda	Albescon	Alcyone	Aliquis
d	Analogia	di pprius	Animam	Antapodosis
e	mero est	se agi de	Arcane	mouẽdũq;
f	Atrocem	cupiditas	tronius	Aulerii
g	libri sunt	duis qbus	nia nũerata	Bragada
h	Calcenum	hor nec	& libro	pianum
i	ctis Ser.	huc exercet	iore.Ille	foemi.
k	increpuere	Cydna	Cinctus	oraculum
l	runtur	bus	berau	Cõmodare
m	Cõstituere	Consi	bitas quali	tibiam
n	suam q;q;	auctoritate	dicit cum	Idem in
o	diuitiæ	tibi dicta	Dictatoris	Idem ad
p	numerus	ne disposita	Vir.geor.	uel codicẽ
q	æra.Tortelius	rea pmissi	Erinnyes	Essedarius
r	Erogatio	Exponere	tispiciũ	quas
s	Fero ad	Cernis	dam inter	pecunia
t	perenne	biuias	Gallinaria	ridians
u	Glycerium	inter	Halicarnasus	sibus
x	Helice	hilaretur	nam græce	Hippocoon
y	nalia	fratres	ictu	Tul.in
z	Iniuges	uehemẽter	Interpolare	sileretur
&	Hoc igitur	& deus	profusi	hanus
ɔ	C.Mario	Libanus	Lictor	que ligurire
℞	Lucetia	isse maᵍeas	in aqua	Mamurra
A	libro.i.	parentis	græce	distant
B	Misere	ta est	Monachus	cum ptes
C	Nausica	dissociat	Nepus	Nilus
D	Liui.in	etiam	Obsequela	retur
E	Optare	numero	pesiam	osculum
F	alibi amissum	& urbes	Patibulum	Pauptinum
G	nulla parte	Peruestigo	nius.xvi.	Phætusa
H	Polybus	Populi	Possessio	cre.in
I	effusione	cto sic	Quique	Proserpina
K	tus bacchis	cet a	Quum pro	Ratumena
L	chia cæsaris	ociosa	primo	Rutilum
M	Saturnum	ut Luca/	Sebinus	in ãdromeda
N	Sidus a	tes.Vnde	Synthesis	Si qua
O	& quid	Subcẽturiare	dit indutui	supuacuũ
P	amicitia	Telum	Quæ gurgitis	secundo
Q	beaturam	passuum	Tollere	in cocleatũ
R	defendo	Verberare	tis alis	
S	Vlyssis	Vngulum	octauo	